РЕФ

- БИБЛИОТЕКА -
(НЕ ИЗНОСИТИ)

dr Petar Volk

Između kraja i početka

Pozorišni život u Srbiji od 1986. do 2005.

MUZEJ POZORIŠNE UMETNOSTI SRBIJE

BEOGRAD 2006.

Izdavač
Muzej pozorišne umetnosti Srbije

Za izdavača
mr Ksenija Radulović, direktor

Recenzenti
dr Raško V. Jovanović
dr Zoran T. Jovanović

Stručni redaktor
Prof. dr Maja Volk

Dizajn korica
Svetozar Stankić

Tehničko uređenje i priprema za štampu
Svetozar Stankić

Štampa
Piblish, Beograd

Tiraž
300

ISBN 86–80629–40–5

Štampanje ove knjige omogućilo je
Ministarstvo kulture i medija Vlade Republike Srbije

PETAR VOLK

Između kraja i početka

Pozorišni život u Srbiji od 1986. do 2005.

Sadržaj

Između kraja i početka 7

Sezone
1986–1987. 10
1987–1988. 23
1988–1989. 38
1989–1990. 51
1990–1991. 71
1991–1992. 90
1992–1993. 104
1993–1994. 121
1994 –1995. 137
1995–1996. 155
1996–1997. 169
1997–1998. 184
1998–1999. 202
1999–2000. 215
2000–2001. 231
2001–2002. 244
2002–2003. 260
2003–2004. 275
Čekanje 288

Repertoar
Narodno pozorište, Beograd 297
Jugoslovensko dramsko pozorište, Beograd 314
Beogradsko dramsko pozorište, Beograd 326
Pozorište Atelje 212, Beograd 339
Pozorište “Boško Buha” , Beograd 352

Pozorište na Terazijama, Beograd 361
Zvezdara teatar, Beograd 370
Pozorište "Slavija" 374
Bitef teatar, Beograd 378
Ister teatar, Beograd 383
Kult teatar, Beograd 385
Narodno pozorište, Kikinda 387
Srpsko narodno pozorište, Novi Sad 394
Pozorište Ujvideki szinhaz, Novi Sad 409
Narodno pozorište Nepszinhaz, Subotica
Drama na srpskom jeziku 423
Drama na mađarskom jeziku 434
Narodno pozorište "Sterija", Vršac 443
Narodno pozorište "Toša Jovanović", Zrenjanjin 454
Narodno pozorište, Sombor. 464
Pozorište "Dobrica Milutinović", Sremska Mitrovica 475
Narodno pozorište, Niš 479
Teatar "Joakim Vujić", Kragujevac 490
Šabačko pozorište, Šabac 497
Narodno pozorište, Užice 508
Narodno pozorište "Bora Stanković", Vranje 518
Pozorište "Zoran Radmilović", Zaječar 522
Narodno pozorište, Pirot 532
Kruševačko pozorište, Kruševac 540
Narodno pozorište, Leskovac 547
Pokrajinsko narodno pozorište, Priština
Drama na srpskom jeziku 555
Drama na albanskom jeziku 560
Narodno pozorište – Teatri popullor , Đakovica. 563

Registar imena 567
Registar predstava 585
Pogovor 608
Beleška o piscu 610

Između kraja i početka

Premijere, kritike, programske deklaracije, zapisi, stalna preobraženja, promišljanja, traganja za novim formama i permanentno delovanje tokom minulih decenija stvorilo je svest o pozorišnim događajima kao dokumentima o vremenu i stvaralaštvu iz kojih proističe saznanje o teatarskoj kulturi kao važnom činiocu opšteg društvenog razvoja naše zemlje.

Pozorište koje smo nasledili od ranijih generacija, pretvorili u sopstvenu potrebu i omogućili da se razvije sa svim svojim kreativnim sposobnostima izdiglo se iznad efemernosti, slučajnosti, dnevne aktuelnosti do vrednosti koje mu daju neponovljivu snagu i čine ga superiornim u odnosu na sva pojedinačna htenja. Steklo je unutarnju nezavisnost i prevazilazi nas mnogostrukim značenjima. Time nadživljava svoje vreme i stiče istoričnost. Njegove vrednosti nisu u subjektivnim ocenama, a još manje samo u namerama ili zahtevima vremena, jer sadrže objektivna određenja i punu autentičnost.

Ovo su mi bila osnovna polazišta kada sam posle prve knjige *Pozorišni život Srbije – od l835. do l944*, i posebno druge *Pozorišni život Srbije od l944. do l986,* sažimajući svoja iskustva, istraživanja i promišljanja našao za potrebu da napišem studiju *Trajanje* u kojoj sam nastojao da iskažem sve svoje radosti, nespokojstva, sumnje pred vremenom koje je trebalo uskoro da nagovesti kraj dvadesetog veka. Tada sam još verovao da se pozorište, posebno određene pojave, stilska opredeljenja pa i teoretska usmerenja mogu omeđiti osnovnim tokovima epohu dvadesetog veka, pa u izvesnom smislu i naše živote, provedene sa pozorištem u koje smo verovali. Slična htenja nalazio sam i kod drugih autora koji su svojim mislima pokušavali da pozorištu odrede smisao ili ukažu na vrednosti za koje su verovali da čine ono najvrednije što je do tada stvoreno. Ni tada, a ni kasnije, nisam se opredeljivao ni za jedno pozorište posebno, posmatrao sam ih i proučavao u njihovom razvoju, objašnjavao ono što se zbivalo, uz nastojanje da odvojim prave vrednosti od onih efemernih i utvrdim trajna značenja određenih predstava, stilskih opredeljenja i ideja koja su podsticala neprekidna traganja za novim vrednostima a verovatno i drugačijim ili bogatijim izrazom. O tome su svedočile moje knjige o najvećim dramskim umetnicima koje smo imali, kritike koje sam pisao nekoliko decenija, *Ilustrovana istorija srpskog pozorišta, Beogradsko glumište,* monografije poput *Iluzije na cvetnom trgu* (Jugoslovensko dramsko pozorište) ili *Sterijino pozorje,* studije, eseji i teoretski

radovi. Rušio sam nataložene predrasude prema istoriji, branio naše sopstveno scensko iskustvo, ukazivao na kontinuitet stvaralačkih tokova, branio savremeni izraz od izvitoperavanja njegovog smisla i osporavao sva ona tvrđenja koja su sugerisala da će sa krajem veka doći do diskontinuiteta između starih i novih vrednosti. Ostrašćenim pojedincima se moglo učiniti da sve to što sam radio može biti protumačeno i kao aktivni konzervativizam (!) na šta sam ja u svojoj odbrani neprekidno ponavljao – ako zaštita izraza, verovanje u njegov smisao i umetničko delovanje, čine ljubav i odanost pozorištu onda i sam sa ponosom mogu da kažem da sam jasno i nedvosmisleno opredeljen.

Stavovi koje sam zastupao i izlagao javno sredinom osamdesetih godina dvadesetog veka prožmana su saznanjem da je pozorište umetnost vremena. Ono je, zavisno od okolnosti u kojima je delovalo, uvek bilo savremeno, pa čak i onda kada se radikalno menjalo. Svaka generacija ili društvo, koje je u određenim vremenskim razdobljima artikulisalo na svoj način duhovne potrebe – određivalo je i karakter scene, nastojeći da njen izraz poistoveti sa svojim opredeljenjima. Ljudi su ga uvek zamišljali kao ogledalo realnosti i stvaralački čin. Niko nije mogao unapred da mu obeća budućnost niti da ga u svemu učini kreativnim, tako da je prirodno što je moralo sudbinski da se vezuje u svakom trenutku za ono što se događa čoveku i vremenu. U tim silovitim, često nepredvidivim, a uvek dramatičnim trenutcima, pozorište se poistovećivalo sa prilikama, ali se, isto tako i izdizalo iznad stvarnosti kako bi scenska svedočenja dobila značenje istinskih umetničkih dela.

Da nije bilo svesti o značaju sopstvenog delovanja scenska umetnost bi i u ovoj našoj sredini bila svedena na golu reprodukciju stvarnih događaja, osećanja i namera, lišena istinske umetničke slobode i kreativnosti. Otud je pozorište, bez obzira na zajedničke uslovnosti, bilo suočeno sa sopstvenom sudbinom i iskušenjima. To je značilo da glumci, reditelji i pisci u svakom trenutku moraju da odlučuju o tome kakvo će pozorište imati i šta će sa njime uspeti da ostvare. Ali, nikada nije mogla da se porekne činjenica da deluju u različitim uslovima i da su im mogućnosti krajnje individualne i specifične.

Suočavanje sa prošlošću može da bude različito, zato su i subjektivne ocene često kontradiktorne. Istorija je sazdana od mnogih paradoksa i jedino je izvesno da pozorište nije nikada bilo spremno da do kraja i bez pogovora pristane na površnu primenu raznih društvenih i ideoloških htenja. Upravo stoga je moguće gotovo isti red događaja procenjivati ili kroz poraz politike koja je želela da teatar zadrži u zavisnosti, ili kao njegovo svesno nastojanje da se odupre podcenjivanju i afirmiše u stvaralačkoj i izvornoj prirodi. U tome se ogledalo i odbacivanje želje da se gledaocima po svaku cenu život ulepšava i da se stvaraju iluzije od neostvarljivih snova. U tradiciji našeg teatra je da se zasniva na istini i otuda njegova dugogodišnja dosta jasna orijentacija. Moguće

je zabavljati, biti u folklornim dekoracijama ili romantičarskim zanosima, ali je teško ostati u predstavama koje ne odražavaju svet na pravi i neposredan način.

Pozorište je istoriju gradilo na sopstvenom shvatanju sveta i samo sebi određivalo tehniku kojom će na najpovoljniji način artikulisati izraz. Između pozorišta i vremena iskrsavale su mnoge suprotnosti, ali ono je gotovo uvek uspevalo na kraju da sve to prevaziđe sopstvenim osećanjem slobode. Upravo zbog toga predstave su, snažnom metaforičnošću, doprinosile da se menja i odnos prema pozorištu. Otuda je teatar i mogao da istraje u svome preobraženju i specifičnom odražavanju realnosti kroz traganje za suštinskim znamenjima života.

Predstave koje su ostale u pamćenju i koje su izvršile bitan uticaj na razvoj naše svesti čine neraskidivo jedinstvo. To nisu, međutim, gotovi pojmovi ili konačnost, već dijalozi generacija koje se dopunjuju doživljajima, posmatranjima i stvaranjem u težnji da se govor scene obogati izvornim značenjima. Savremeni teatar je svim tim svojim kvalitetima postao naša istina, obezbedivši sebi stvaralačku slobodu, promene, a snove pretvorivši u istine koje ga čine toliko vrednim da ga možemo s pravom smatrati i istorijskim.

Naše pozorište je na tradiciji izgradilo vitalnu scensku kulturu koja mu sasvim izvesno obezbeđuje nova preobraženja. Predstave koje smatramo antologijskim ili posebno značajnim mogle su u u trenutcima nastajanja da izdrže poređenja sa drugima u zemlji i svetu. Ono je, kako se pokazalo, snažnije od ratova, društvenih situacija, sopstvenih zabluda, represija, kriza i problem je jedino da li ćemo biti uvek u stanju da na pravi način sagledamo njegove mogućnosti. Tom snagom se ujedno i nagoveštavaju one forme kojima će se scena oblikovati za buduće generacije. Pozorište je postalo do te mere životni organizam da može da izdrži svaku pretnju pa i navalu shvatanja koja ga dovode u sumnju. Jer, jednostavno nisu više u pitanju tradicionalne ili aktuelne vrednosti već sposobnost da se učestvuje u osmišljavanju života i iskazivanju smisla naše zajedničke sudbine.

Tako otvoreno i superiorno pozorište doživljavamo kroz najrazličitije interpretacije i tumačenja, jer se jednostavno ne mogu negirati sjajni doživljaji, izuzetne individualne kreacije, specifične postavke koje potvrđuju privrženost životu i predstavljaju istinske uspehe koji nadrastaju prilike i postaju željene legende. To je pozorište sopstvenog mišljenja i autentičnog kulturnog razvitka.

1986–1987.

Na prelomu osamdesetih godina sve je bilo u znaku dve predstave koje su privlačile javnost. To su *Putujuće pozorište Šopalović* Ljubomira Simovića i *Rodoljupci* Jovana Sterije Popovića, obe u režiji Dejana Mijača i izvođenju Jugoslovenskog dramskog pozorišta. Obe su imale odjeka u svim ansamblima i stekle su priznanja i kritike pa je razumljivo što su bile u centru pažnje svega onog što se događalo i na Sterijinom pozorju u to vreme. Simovićev komad je proglašen najboljim domaćim tekstom u osamdeset i šestoj godini i odmah su ga prihvatila pozorišta u Kragujevcu, Titovom Užicu, Šapcu i Zrenjaninu. *Rodoljupci* su se pokazali ponovo aktuelnim, ali opšte gledano – repertoari su bili i dalje veoma heterogeni i pod kontraverznim uticajima. Stoga se i činilo da je svako sezona program za sebe i niz događaja je teško bilo uvek povezati, tumačiti ili čak i predvideti.

U Jugoslovenskom dramskom pozorištu posle izrazitih uspeha u minule dve godine – pojavio se *Revizor* u režiji Dejana Mijača. Pretpostavljalo se da će to biti jedno sasvim novo i aktuelno tumačenje ovog klasičnog dela i autorski rukopis, ali do toga nije došlo. Od ovog reditelja se očekivalo da potvrdi na kreativan način svoje osećanje za savremeno u klasičnom, smelost i zainteresovanost u otkrivanju novih valera, oblikovanju likova i same igre. Uz to ovaj put se očekivala i radikalizacija situacije na samoj pozornici. Mijač je očigledno želeo da na Gogoljevom tekstu, kao pogodnoj podlozi, stvori sliku o savremenom društvu koje u raspadanju liči na ludnicu, a tu prestaju obziri, etika, odgovornost, i gube se u metežu osnovne ljudske vrednosti. Ličnosti koje se tu razaznaju su simboli truleži u kojoj mnogi govore o promenama, ali su isto tako svesni da promena ne može biti. To je bio jedan pesimistički koncept, koji je uporište nalazio u beznađu ali u samoj predstavi nije bilo dovoljno, za sve to, vitalne argumentacije. Jer su osnovne intencije bile postavljene dosta bukvalno pa je scenografski to zaista bila nekakva ludnica, sa metalnim kavezima, a užas se uvukao ne samo u bolnicu, poštu , nadleštva nego i privatnost, međusobne odnose aktera i same emocije. Glumački je tu bilo dosta grubih naznaka i postupaka koje je u njihovoj drastičnosti teško bilo usaglasiti sa čistotom izraza i složenim stilom. Stoga su svi ukazivali na završni prizor koji je na izvestan način objašnjavao rediteljska razmišljanja i htenja daleko više nego suštinu teksta. Na vest da dolazi pravi revizor svi akteri ove satirične komedije okreću se prema izdignutom postolju na sredini scene, gde lažni revizor besomučno udara u svoje

bubnjeve. Znači li to da je uzbuna opet lažna i da nikakva promena u društvu nije moguća? Zašto bi se oni koji su ogrezli u korupciji, nemoralu, bezakonju i besmislu, plašili sopstvene dece? Tako se došlo do kontraverzne, ali ambiciozne i heterogene predstave sa aktuelnim asocijacijama koje je teško bilo pratiti u svim njihovim nagoveštajima i intencijama – pa se nametao utisak da je sasvim prirodno što svako ovakav scenski sadržaj može da prima na različite načine i sasvim subjektivno tumači.

Ta prenaglašena ambicioznost isto tako je bila prisutna u postavci *Seoba* Miloša Crnjanskog, a u režiji Vide Ognjenović. Dirljiva želja da se pred nama oživi tragični i poetski svet velikog pisca, a lutanja, patnje i seobe nesrećnog srpskog življa pre dva veka aktueliziraju i dovedu do scenske metafore današnjice, usahunula je i sasvim izgubila dostojanstvo pod teretom ambicije, a stvaralački inferiorne režije. Predstava je stoga bila duga, prazna, lišena unutarnjeg dejstva, banalizovana i svedena na skoroman scenski spektakl u stilu prašnjavog i davno prevaziđenog pozorišta. Kada se god to događalo u postavkama nametljivih reditelja tražena su razna opravdanja i uvek iznova postavljalo pitanje – da li se to moglo izbeći? Konjukturno je bilo zalagati se za razne varijante političkog teatra kao najpotpunije i najefikasnije forme savremenog scenskog izraza, ali na nesreću, svako je pod tim pojmom podrazumevao nešto drugo i odmeravao prema svome nahođenju, afinitetima, interesima i mogućnostima.

Na veliki scenama poput ove u Jugoslovenskom dramskom pozorištu postojali su mehanizmi sa kojima se lako prelazilo preko nedoumica koje su stvarale pojedine predstave. Sve je bilo lako objasniti, pa otuda fraze ne samo o novoj angažovanosti, kritičnosti, zainteresovanosti za preispitivanje prošlosti, već i ubeđenja da svaki reditelj ima pravo na iskazivanje svoje sopstvene subjektivne poetike. Sve može da bude istraživačko, lako je opravdati zablude, potisnuti izneverene nade i naći nove razloge za drugačija ushićenja. Takva jedna gotovo idealizovana situacija dogodila se na kraju prolećne sezone kada je izvedena predstava *Buđenje proleća* Franka Vedekinda u rediteljskom viđenju Harisa Pašovića. To je zaista bilo nešto sasvim drugačije od svega što je u tom trenutku isticano kao vrednost u beogradskim pozorištima. Veštim sažimanjem teksta, njegovim preobražajem u atraktivnu scensku formu učinjeno je sve da se delo u tom času iskazuje kao savremeni komad. Redukcija svega što je vreme prevazišlo je stoga radikalna, rezovi su bili precizni, suština izvučena, čak su i svakodnevne banalnosti izdignute iznad tipičnog, oblikovane u sferama umetničkog doživljaja. Sve je bilo u funkciji skladne strukture građene na stanjima u kojima će subjektivni doživljaji dosegnuti verodostojnost izražavajući odslikane događaje i surovu stvarnost življenja mladih, kroz njihovo sazrevanje, razočarenja ili varljive nade. Sve je bilo u znaku izvornog nadahnuća i težnje za novim izrazom, pa je razumljivo što je ova postavka prihvaćena u gledalištu i ansamblu kao jedan od putokaza kojim vredi krenuti u traganju za drugačijim vrednostima.

U senci velikih i pretencioznih spektakala pa i onih sa izrazitom političkom konotacijom kakav je bio prikaz drame *Gospođa Kolontaj* dogodila se u kamernom prostoru Pozorišnog salona čudna predstava *Laku noć majko* po tekstu Marše Norman koja je uz mladog reditelja Radoslava Milenkovića iskazala potresnu dramu umiranja igrom pune autentičnosti, životne dramatike i potresne tragične lepote. Ova verodostojnost glumačkog izraza je kvalitet koji je predstavu izdvajao iz svih onih kamernih dela koja su se prikazivala u tom času na beogradskim scenama. To je suptilno iskazivanje unutar strogo precizirane partiture u kojoj samo jedna nesmotrenost može da razori ceo doživljaj. Ambijent jeste bio štur, u njemu je bilo ponešto od američkog mentaliteta, ali i onih čehovljevskih unutarnjih vibracija kojima je režija sa krajnjom delikatnošću vodila ovu životnu tragediju. Predstava je jasno i određeno ukazivala na nove puteve savremenog teatra koji grčevito nastoji da se odvoji od proizvoljnih improvizacija, neodređenosti, estradnih manipulacija, vraćajući se izvornoj prirodi i potpunoj životnoj angažovanosti. Taj doživljaj nije u domenu gole teorije, ekstremnih formi ili promenljivog ukusa već stvarnosti koja ga određuje u delovanju.

Kada se sve ovo sagleda, sasvim je logično da je upravo u ovoj sezoni osamdeset šeste i sedme godine Jugoslovensko dramsko pozorište zadržalo primat u pozorišnim zbivanjima na beogradskim i srpskim scenama. Ono je sa svim svojim uspesima i zabludama, i što je još važnije ukupnim umetničkim potencijalom, i dalje predstavljalo najznačajniji i najvitalniji pozorišni ansambl. Imali su jasne stavove o sopstvenom iskustvu, odnosu prema tradiciji, savremenim estetskim htenjima, bili su dosta fleksibilni prema raznim tendencijama, željni ili odlučni da i dalje prihvataju izazove u domenu izraza. Njihova scena ostaje otvorena za istraživanja u okviru novih formi, sa idejom da najbolja ostvarenja treba da budu oslonci celokupne umetničke aktivnosti.

Za to vreme Narodno pozorište je i dalje u znatnoj meri bilo prisiljeno da ograničava svoje pojedine delatnosti. Dramske predstave su igrane na sceni u Zemunu gde je skučena pozornica morala da se deli između glumaca, operskih pevača i baletskih igrača. Na programu su se našle svega tri nove predstave, od kojih je posebno isticana nova dramatizacija romana Jakova Ignjatovića – *Večiti mladoženja,* koju je za svoju rediteljsku viziju pripremio Miroslav Belović. Predstava je imala scensku celovitost, stilski u domenu kultivisanog realizma, sa literarnom atmosferom, psihološki jasnim likovima i bez ikakvih nepotrebnih dodataka ili drugačije sagledane priče, pa su glumci u njoj mogli da bez teškoća dođu do sopstvenog doživljaja. Ova postavka je zbog svih ovih kvaliteta bila predlagana za program Sterijinog pozorja, ali s obzirom na aktuelne tendencije u repertoarskoj politici ovog festivala, nije se našla u zvaničnom programu.

Mnogo više znatiželje a kasnije različitih reakcija izazvala je postavka komada *Ujka Vanja* Antona Pavlovića Čehova u konceptu Ivice Kunčevića. On je, nekim svojim ranijim režijama predstava sa zagrebačkim glumcima, izazvao u

beogradskom pozorišnom krugu dosta interesovanja i pažnje – pa se i sada očekivalo da pruži neke nove odgovore na one poznate dileme kako u određenom vremenu ili trenutku tumačiti dela ovog velikog stvaraoca. Pogotovo što je ova sredina poznavala mnoge klasične pa i moderne interpretacije koje su potvrđivale vitalne vrednosti Čehovljeve dramaturgije. Na žalost, Ivica Kunčević se na ovoj sceni Narodnog pozorišta ponašao kao reditelj koga tradicija, iskustvo i ona najnovija teoretska istraživanja praktično uopšte ni na šta ne obavezuju. On se jednostavno prema Čehovu odnosio kao prema svakom drugom realističkom piscu, nastojeći da stvori realistički prikaz u kojem će svi biti bukvalno onakvi kako su naznačene replike u tekstu. Kada se delo svede na ovakvu sliku, teško je stvoriti podsticajnu atmosferu za ironičniji i intenzivniji ili iole složeniji doživljaj, skriven iza banalnog i svakodnevnog govora. Izgubila se gorčina, surovost, sumnja u življenje, apsurd i sve one druge činioce bez kojih je gotovo nemoguće doći do pravog Čehova. Bežeći u bespuće, režija je upala u nepodnošljivu konvencionalnost, a da toga možda nije ni bila svesna. Atmosfera je potpuno razbijena, da bi se iz mnogih scena odstranilo čehovljevsko otuđenje, sukobi su pojednostavljeni i uprošćeni do kraja. Nema onih složenih stanja, unutarnje dramatike ili treptaja koje određuju ritam, a scena je prepuštena monotoniji i viđenom što je za publiku bilo dosta neprijatno iznenađenje. Premnogo indolentnosti, rutine i nemaštovitosti, tako da je predstava ostala i bez upečatljivih glumačkih interpretacija.

U suštini – tehničke okolnosti nisu ni dozvoljavale Narodnom pozorištu da osmisli jedan daleko aktivniji program. Zato se zadovoljilo samo još jednom predstavom, *Kosovskom hronikom* Rajka Đurđevića u kojoj su kao nikad ranije iznešena ogoljena fakta o stravičnoj mržnji i zločinima sa kojima se susreće srpski živalj na Kosovu. Emocije su dovedene do očaja koji nikoga ne može ostaviti ravnodušnim.

Ove tri predstave, potpuno različite po svome sadržaju, scenskoj formi i glumačkom izrazu više su tražile obazrivost prema trenutnim prilikama kroz koje je prolazio ansambl nego što su mogle da artikulišu neke posebne zahteve u domenu savremenih opredeljenja. U delima kakva su *Večiti mladoženja* i *Ujka Vanja* bilo je više racionalnog nego subjektivnog doživljaja, sa emocijama koje su smirivane bez posebno naglašene sugestivnosti. Sve je bilo poznato i jedno se tražila potvrda onog što odražava određene principe ili proističe iz iskustva koje je shvaćeno kao kulturna osnova za tako unapred određene prikaze. *Kosovska hronika* je bila sasvim drugačijeg tkiva, željna da probudi savest, dolazila do ivice pamfleta kako bi razbila ravnodušnost prema ljudskoj patnji. U početku se mislilo da sve to izlazi iz okvira zadatog izraza, ali se kasnije potvrdilo da pozorište ima pravo na nervoznu i emotivno prenaglašenu reakciju na izazove prema kojima niko živ ne može ostati miran i ravnodušan. Drugih poruka tu nije bilo.

Zbog svega toga – pojačana pažnja je bila usmerena prema Ateljeu 212, pogotovo što se u ovom pozorištu i dalje sa nesmanjenim interesovanjem istra-

živala savremena dramska literatura. Dominantna predstava na velikoj pozornici je bila prezentacija novog komada Dušana Kovačevića – *Sveti Georgije ubiva aždahu*. Na našim pozornicama u to vreme već je bilo viđeno više tekstova prepunih evokacije patnje, stradanja, mitskih žrtava i razočarenja srpskog naroda uz patrijahalni ambijent, puške i šajkače. Kovačeviću se činilo da je to ono stalno prisutno zlo što natkriljuje sudbinu nas samih i u svome komadu se pita – da li je moguće odbraniti unutarnji spokoj, tradiciju, etičke vrednosti i čistotu života? Dokle ćemo da patimo, podnosimo čemer i tugu, i može li nam pomoći još i sam sveti Đorđe? Otud ova drama ima lepih i uzbudljivih podsticaja, navodi na razmišljanja, stvara određenu atmosferu, dok pojedine reči mogu da gode svakom uhu. To je reditelj Ljubomir Draškić osetio pa je sledio pisca koji najpre postavlja više teza o patnji, životu i smrti, da bi ih zatim ilustrovao. U zbivanja je uvedeno dosta likova, uglavnom epizodista sa naglašenim kontrastima, mladih, bahatih, spremnih na tuču ali i ratovanje, uz bogalje iz minulih ratova. Kada se detaljno opiše atmosfera u jednom mačvanskom selu uoči prvog svetskog rata dolazi priprema za Cersku bitku. Tu se zdravi uznemire jer u selu ostaju samo kljakavi da im se motaju oko žena. Komanda ih stišava time što mobiliše i bogalje da zajedno ginu za ovu napaćenu zemlju! Ima tu više pojedinačnih priča koje se prepuštaju glumcima u razuđenom zbivanju, a u realističkom maniru sa dosta pojedinosti, tako raspoređenih da iz pojedinih likova zrače izvorne emocije koje neposredno vezuju gledaoce za scenu. To je potislo kritičke opservacije prema tekstu koji je upravo na sceni dobijao sve više na značenju.

Među novim premijerama našla su se još dva domaća teksta – *Pod Prešernovom bistom* Alenke Goljevšček i *Crnjanski ili lako je Andriću* Jelica Zupanc. Dok se Goljevščekova bavila problemima aktuelnog školskog obrazovanja dotle je Zupančeva išla više kroz memoarske zapise stvarajući dijalošku celinu u kojoj je bilo sve korektno ali bez pravog autorskog identiteta. Od stranih autora, Mira Trailović je za svoju režiju odabrala komad *Demoni* Laša Nurena u kome su dominantne uloge dva para koji simbolizuju razočarenje, osamljenost, promašenost, nespokojstvo, presahlu ljubav, čamotinju ili nesreću, a sve kroz lični pakao i osećanja koja poput neke demonske strasti uništavaju njihove živote.

U Teatru u podrumu pažnju je privukao tekst Gordana Mihića – *Siroti mali hrčki* kao savremena komedija apsurda i aktuelnih značenja. Tekst je već ranije stekao popularnost u nezaboravnoj televizijskoj igri a sada je još više aktuelizovan. Sve ono što se u svakodnevnim situacijama može činiti nerazumljivim ili nemogućim, ovde se prirodno doživljava. Ako i ima satire i cinizma, komad se ne gubi u praznim simbolima besmislene birokratije niti teži pesimizmu, jer mu svaka reč pulsira životom, vremenom i asocijacijama. Mihićeve poruke se savršeno razumeju, ali je pitanje kako ih mladi glumci sada tumače i na šta ih navode u njihovom nadigravanju, od svesne karikature sa drastičnim kontrastima do realističkog smirenja i priznanja da su i sami deo naše svakodnevne

zbilje. Posebna vrednost u ovoj predstavi su bili songovi Bore Đorđevića, puni žestine i osobenosti po kojima je poznat ovaj kompozitor.

Repertoar je po ustaljenoj praksi dosta heterogen ali kroz sve te predstave ipak donekle zanimljiv jer odražava potrebu da se dosledno aktuelni pozorišni izraz gradi na domaćim tekstovima. U nekima se prespituju ranija mišljenja, nastoji da se otkriju nove vrednosti ili prosto vrše ilustruju ideje vezane za životne situacije kojima dominira otuđenje, problemi svakodnevne egzistencije i apsurd življenja u ovom svetu. Agresivnost je nešto smanjena, ali i dalje se istrajava na pitanjima za koja ni u svakodnevnim situacijama ne nalazimo prave odgovore univerzalnijeg značaja. Važno je bilo, bez obzira na tekuća zbivanja, biti aktivno prisutan u pozorišnom životu.

Slično je bilo i u Beogradskom dramskom pozorištu, samo sa drugačijim izborom komada. Dosta se očekivalo od nove postavke Nušićeve gorke komedije *Ožalošćena porodica* u režiji Milenka Maričića. Izvesnih korekcija u odnosu na ranije interpretacije je bilo ali u celini nije prevaziđeno ono što je viđeno ranije na nekim drugim beogradskim pozornicama. Pažnja je stoga bila više usmerena na glumce, mada je ansambl bio heterogen pa njihove interpretcije u celini nisu prelazile očekivano.

Iznenađenje je, međutim, došlo sa komedijom *Dugo putovanje u Jevropu* mladog autora Stevana Koprivice. On potiče iz onog dela crnogorske literarne baštine koja se oslanja na anegdote, bizarne situacije i neverovatne priče koje nekog oduševljavaju ili zbunjuju ali nikoga ne ostavljaju ravnodušnim. Egon Savin je tu anegdotu o knjazu Nikoli i njegovim glavarima koji treba da se dogovore o tome koja će lepotica predstavljati njihovu zemlju pred evropskim svetom protumačio sa finim osećanjem za istorijsku farsu i njen preobražaj u komediju. Zadržao je izvesne spoljne elemente dvorske etikecije, uočio specifičnost odnosa između Knjaza i glavara, oslonio se na vešto komponovanu scenografiju i muzičku pratnju s tim što je umeo da izvesne asocijacije učini toliko prirodnim da se u pojedinim situacijama više zabavljamo misleći na apsurd sopstvenog života nego na događaje iz Nikolinog vremena. To je naročito vidljivo u scenama kada se Knjaz savetuje sa svojim serdarima oko novih zajmova u inostranstvu, njihovom trošenju i vraćanju, lovu ili ordenju za zasluge pojedinaca. Ima tu još niz poučnih detalja iz kojih je jasno da Koprivica apsorbuje zbivanja iz naše realnosti, spaja ih sa prošlim vremenima, uočava kontinuitet u mentalitetu i izvesnim navikama a uz sve to ume da bude ironičan, ali ne i preterano grub, pa mu se čak i satirični valeri začas preobraze u verbalne dosetke. Iz toga nije bilo teško zaključiti da među komedijama koje su se pojavile ove sezone *Dugo putovanje u Jevropu* predstavlja zanimljivo i osobeno delo. Publika ga je prihvatila sa zadovoljstvom a Lazar Ristovski se proslavio u liku knjaza Nikole. Beogradsko dramsko pozorište je ovom komedijom, činilo se, zaustavilo kolebanja koja su bila tako jasno prisutna u repertoaru velike scene tokom ove ili nekih ranijih sezona.

U senci ovih događaja, na novoj kamernoj sceni našle su se dve predstave i to *Bečki tango* Petera Turinija i posebno dramatizacija romana *Pismo – glava* Slobodana Selenića. Autorovo nastojanje da oživi razne konvencionalnosti, zablude ili osobine koje su uticale na određene događaje između dva svetska rata, za Dubravku Knežević u njenoj dramatizaciji su tek mučna snoviđenja. Za nju nisu bitne toliko spoljne oznake realnosti koliko unutarnje projekcije samih aktera. Hrabro se nosila sa razđenim tekstom naglašavajući iz scene u scenu svoju želju da se dobije što slojevitija slika tog nesrećnog i razočaranog sveta. Nije, međutim, bilo lako na ovaj način predstaviti literaturu Slobodana Selenića. Ona je imala svoje specifičnosti a predstava opet svoj identitet, ali jedno drugom nije protivurečilo, a što je najvažnije tako su sa raznih strana dolazili podsticaji glumcima da izraze teskobu u svetu. Predstava je imala svojstva istraživačkog projekta ali i izvesne kvalitete koji se nisu mogli zanemariti.

Relativno mali broj premijera bio je karakterističan i za neke druge ansamble, a pogotovo Pozorište na Terazijama. *Noć veštica* Aleksandra Đaje i *Dobri vojnik Švejk* Jaroslava Hašeka nisu bili dovoljni da se ustali utisak o bitnim promenama u izrazu ansambla. Novost je bila jedino što je predstavu osmislio Jan Pepih, čehoslovački reditelj, dosta abiciozno, sa atmosferom koja mu je omogućavala da postigne više rafinmana u stilu, pogotovo u zajedničkim scenama. Ali, to ipak nije bilo dovoljno jer je Švejk bio suviše zakopan u prošlosti i nekom zaboravljenom vremenu nego u savremenom teatru. Paradoks je bio u tome što je reditelj hteo da bude aktuelan i nov u tumačenju ali nije našao pravu komunikaciju sa glumcima koji su ostali u domenu korektnosti, dosta racionalni u igri, bez potrebog zanosa i spontanosti, što je potvrdilo da nije dovoljna samo popularnost jednog klasičnog teksta, ozbiljan reditelj i dobra namera ansambla da se iznađe u tekstu novo čitanje i nadahnutije, originalnije, nekonvencionalnije predstavljanje komedije.

Mnogo više interesovanja javnost je pokazivala za delovanje u Zvezdara teatru. Na toj slobodnoj sceni koja nije imala svoj stalni ansambl i oko koje su se okupljali glumci iz drugih beogradskih pozorišta, kao nekad oko Ateljea 212, primetno je bilo vidno smirivanje atmosfere ali i naglašavanje izvesnih komada i predstava koje su imale pretenzije da zastupaju novo političko pozorište. Izvesno iznenađenje stoga su priredili Dejan Mijač sa komadom *Ptic i ptica ili kuća u kojoj je ponekad boravio i Ivo Andrić* Slobodana Stojanovića i U agoniji Miroslava Krleže kako ju je sagledala Vida Ognjenović.

Na pozornici koja je do tada bila sazdana od politike, subjektivizma, cinizma, satire, fine komedije, sjajne igre ali i grubog pamfleta, odjednom je u prikazu Stojanovićevog teksta sve bilo lepo i uglađeno kao u nekom akademski rađenom akvarelu. Verovatno je zbog toga na proscenijumu načinjena terasa oko koje sedi publika, sa cvećem, lišćem i stolom sa četiri stolice. Režije u istraživačkom smislu tu nije ni bilo pa time ni Mijačevog posebnog angažmana jer je reč o komadu koji ne želi ništa drugo do sopstveno puko predstavljanje. Sto-

janović je, po ugledu na neke druge domaće i strane tekstove rađene kao muzičke partiture, hteo da stvori kapričo iz četiri dela, s tim što se svaki opet sastoji iz četiri slike, a sve kao zbivanje u jednom danu i za jednim stolom, sa dva glumca koji treba da odigraju po četiri lika. Težilo se nekoj apstraktnoj lepoti, literarnim meditacijama, ima pasaža kojima dominira lektira, ali i onih u kojima Stojanović podseća na svoje ranije komade, kada je voleo da nabraja cveće i trave a sada razne bube, kazujući nešto od svoje filozofije života. U biti reč je o tekstu u kome se improvizuju raspoloženja, ali se ne izražava ništa određeno – pa osećate tonalitet ali se njime ne formiraju stanja, ne produbljuju odnosi, ne otkriva smisao niti obezbeđuje izvesno metaforično dejstvo. Režija je trebalo da ovaj kapričo prevede u sasvim novu orkestraciju, ali kako se to nije dogodilo – ostalo je samo čuđenje, odnosno – čemu sve ovo? Još veče iznenađenje je bilo pojavljivanje Krležinog dela na Zvezdari! U beogradskom glumištu je, kako se činilo sve stvar trenutka i moguće je da se za tili čas ostrašćene sumnje promene u zvanične istine, da se odustane od razotkivanja zajedničkih zabluda i dođe do mazohističkog ruganja samom sebi. Teatar Zvezdara je, bar se tako činilo, malo požurio da nađe što pre svoju meru prisutnosti u društvenom i pozorišnom životu, tupeći u izvesnoj meri pokazanu agresivnost, kako bi bio bliži nekim drugima pozorištima. Vida Ognjenović je verovatno poverovala da će ovim projektom pomoći da se obogati repertoar i pokaže kako se i ovde mogu stvarati predstave na kojima insistiraju druga pozorišta. Rediteljka je pošla od Krejčevog iskustva sa Čehovim, a to je značilo od intimne drame načiniti u određenoj meri spektakl. Tako su uvedeni novi likovi manekena ili otmenih dama, dato im je da prisustvuju tragičnim zbivanjima, da ih nemušto komentarišu, a ima i replika u kojima se objašnjava šta ko od glavnih aktera u kojem trenutku oseća ili kako se ponaša. To je nešto slično napomenama koje pisci naznačuju kao upustva glumcima i rediteljima. U tom rastakanju drame u komercijalno tkivo oseća se verovanje da je to pravi put kojim se dolazi do dekorativne atmosfere i željenih slika. Uprkos raznim podsticajima i idejama, sve to nije mnogo vredelo jer su pojedini glumci dovedeni u paradoksalnu situaciju. Obe ove predstave, bez obzira na sve, kandidovane su za Sterijino pozorje, jer se u upravi Zvezdara teatra računalo o ugledu stečenom ranijim predstavama.

Ova sezona je bila ocenjivana na razne načine. Oni koji su se oduševljavali *Buđenjem proleća* smatrali su da je već to dovoljno da se ove drugo potisne u stranu u ukaže na ovaj izvanredni uspeh. Zato su se i potvrđivali nagradama koje je na raznim manifestacijama dobila ova predstava. Malo skeptičniji nisu bili zadovoljni ni sa jednim pozorištem posebno. Jer, izdvajali su se tek po jedna ili najviše dve predstave. Gledano u celini – to najbolje što je kritika hvalila činili su pored *Buđenja proleća* još predstave *Laku noć majko, Sveti Georgije ubiva aždahu* i *Dugo putovanje u Jevropu.* Iz toga se može izvesti zaključak da se pozorišta uprkos svemu još uvek ne predaju sudbini, nastojeći da održe vitalnost kroz posebno isticane projekte. Jugoslovensko dramsko je imalo mladog re-

ditelja Harisa Pašovića, Atelje je ostao veran svome piscu Dušanu Kovačeviću a u Beogradskom dramskom pozorištu naišli su na tekst mladog domaćeg autora Stevana Koprivicu kao zanimljiv komediografski rukopis. Naravno, i ovog puta se moglo postaviti pitanje – zašto u principu nema više premijera, otkud toliko malo interesovanja za istraživanja novih valera u izrazu, šta se može očekivati od mladih domaćih autora uz pitanje – kuda sve ovo vodi?

Razlika između beogradskog pozorišnog kruga i onog novosadskog – bila je u tome što je u prvom delovalo desetak što zvaničnih što alternativnih scena, a u drugom se sve svodilo na zbivanja u Srpskom narodnom pozorištu, uz snažan uticaj svega onog što se događalo na Sterijinom pozorju. Bilo je dosta uticajnih ljudi koji su sve činili da se, bez obzira na brojnost ansambala ili scensku produkciju, održi izvesna ravnoteža u publicitetu, kritičkim procenama vrednosti do samih nagrada. Uz sve to valja dodati i jugoslovenske pozorišne antagonizme, razne manipulacije u domenu repertoara, međusobne odnose, a posebno sve ono što se događalo unutar Srbije – gde je upravo Pozorje istrajavalo na podelama na pokrajinska pozorišta i ona koja deluju u centralnoj Srbiji. Jedinstveni pozorišni prostor je bio sasvim razbijen i u takvim uslovima teško je bilo govoriti o jedinstvenom stilu, stremljenjima u domenu dramske literature, a pogotovo u domenu izraza.

U Srpskom narodnom pozorištu pod uticajem predstave *Rodoljupci,* po tekstu Jovana Sterije Popovića, a u režiji Dejana Mijača i izvođenju Jugoslovenskog dramskog pozorišta, takođe su hteli da dođu do sopstvenog uspeha. Angažovan je iz Skoplja reditelj Slobodan Unkovski. I on je pokušao da načini svoju viziju u kojoj je bilo izvesne originalnosti ali nedovoljno ubedljivog izraza. Predstava je ipak dobila više na publicitetu nego što se i pretpostavilo, mada ju je donekle zasenilo predstavljanje dela *Sveti Georgije ubiva aždahu* u režiji Egona Savina. Posedovala je unutarnju dramatiku, lične sudbine su se zgušnjavale u zajedničku sudbinu, pojedini fragmenti su se stapali u širu celinu, kontrasti su bili naglašeniji pa je tekst dobio nova značenja i veću ubedljivost. Predstava je jednostavno imala snagu koja se vezivala ne toliko za glumce koliko tekst koji se prirodno našao na zvaničnom programu Sterijinog pozorja i bio ovenčan nagradom za najbolje scensko delo toga trenutka.

Rodoljupci su proglašeni najuspešnijom predstavom trideset i drugih Jugoslovenskih pozorišnih igara a Dušan Kovačević najuspešnijim savremenim dramskim piscem. To je za u srpsku dramaturgiju bilo od posebnog značaja – jer je njegovo delo odmeravano sa tekstovima Miroslava Krleže, Jordana Plevneša, Marija Rosija, Slobodana Šnajdera i Ivana Studena. Kada se zna da su tu tekstovi još dva srpska savremena autora onda je razumljivo što su kritike bile, kao i ranije, naglašeno blagonaklone prema savremenoj dramaturgiji.

U suštini – negde su predstave bile maštovitije nego tekstovi a bilo je situacija gde je opet izvorna literatura prosto diktirala scenski izraz. Pri tome

valja imati na umu da su međurepublička i međunacionalna takmičenja imala drugačije pristupe savremenoj literaturi vodeći računa o ustaljenoj proceduri i politici paralelnog ili podjednakog razvoja po kome smo svi isti i istovremeno napredujemo – od merila koja su se stvarala u pojedinim srpskim pozorišnim centrima ili pozorištima.

To se najbolje uočavalo u stvaranju odnosa prema dramama Aleksandra Popovića koja su glumci i reditelji smatrali već novim klasikom srpskog pozorišta. Zato ne iznenađuje da je Branko Pleša izrazio želju da na sceni Srpskog narodnog pozorišta proveri kako u tom trenutku komunicira komad *Ljubinko i Desanka* sa savremenim senzibilitetom – pogotovo što se apsurd igre iskazuje kroz određenu autentičnost, ujedno otkrivajući čudne ali razumljive asocijacije, podstičući razmišljanje o sudbini i vraćajući nas sa kraja na početak onim večnim pitanjem – čijom se, zapravo, sudbinom u životu zabavljamo? Ličnom ili zajedničkom? Branko Pleša je pre dvadeset godina postavio na sceni Ateljea 212 Popovićev komad *Razvojni put Bore Šnajdera* i stvorio jednu od najboljih predstava iz ovog opusa koja je znatno doprinela afirmaciji Aleksandra Popovića. Kako na beogradskim scenama trenutno više jačaju tendencije estradne agresivnosti nego suptilnije istraživačke strasti to je Branko Pleša nastojao da stvori čaroliju koja će Popovića predstaviti u najboljem svetlu. Nije ova predstava neko nadmeno novo čitanje ili otkrivanje pisca, već privlačna predstava koja potvrđuje njegove vrednosti, ubeđuje da mu dela ni malo ne zastarevaju, da je prema njima nužan radikalniji odnos jer su puni života, apsurda življenja i neobične poetike pa je ovaj prikaz vredan i poučan.

Srpsko narodno pozorište u sezoni koju je obeležavalo kao jubilarnu ispoljavalo je primetnu aktivnost. Želelo je predstave sa savremenim identitetom pa je Ljubiši Georgijevskom omogučeno da predstavi komad *Don Žuan u paklu* Bernarda Šoa na originalan i polemičan način što je moralo da izazove određene komentare u javnosti. Usledilo je prikazivanje komada Dušana Jovanovića – *Život provincijskih plejboja posle Drugog svetskog rata ili tuđe hoćemo – svoje ne damo* u postavci Branislava Mićunovića. Tekst je sasvim bio nov, sa dosta gorčine koja proizlazi iz situacija u kojima mladi ljudi bivaju gurnuti u teskobu i stanje beznađa. Istrajavalo se na tome da aktuelni repertoar bude što raznovrsniji pa je favorizovan rad na kamernoj sceni gde su predstavljeni komadi *Bilbao Bil* Bertolta Brehta, *Zločin na kozijem ostrvu* Uga Betija, *Gnezdo* Franca Ksavera Kreca i *Dobri Doktor* Nila Sajmona. To je zaista bila veoma raznovrsna aktivnost, sa različitim pristupima izrazu, ali uz sve razlike ili kontraverze ipak nadahnuta zajedničkom željom da se pozorište potvrdi kao značajna i vitalna institucija u kojoj mogu da se afirmišu različite forme igre.

Somborsko pozorište nije imalo tako obimnu produkciju, ali uspevalo je skoro u svakoj sezoni da stvori jednu ili dve predstave koje su privlačile pažnju pozorišnih umetnika iz drugih gradova. Ovaj put to je komad Homo Volans Nenada Prokića u režiji Dejana Mijača. Predstava je prikazana u mnogim gra-

dovima u zemlji i inostranstvu. Pozorište "Sterija" u Vršcu nastojalo je da održi vitalnost premijerama *Gospođe ministarke* Branislava Nušića, *Staklenom menažerijom* Tenesi Vilijamsa, *Na letovanju* Maksima Gorkog i savremenim domaćim tekstovima *Đavolje pleme* Zorana Božovića i *Krmeći kas* Aleksandra Popovića. Svojim putem, a unutar mogućnosti, kretala se aktivnost ansambla "Toša Jovanović" iz Zrenjanina. Prednost na ovoj sceni je data tekstovima savremenih autora kao što su *Kraj vikenda* Mome Kapora, *Garavi sokak* Miroslava Antića, *Krajputaš za troje* Milana Tutorova, dok je od domaćih klasika izdvojen tekst Branislava Nušića – *Karijera*.

Među tim vojvođanskim pozorištima, ako se izuzme Srpsko narodno pozorište u Novom Sadu – najviše pažnje bilo je usmereno na aktivnost Ljubiše Ristića unutar Narodnog pozorišta u Subotici, i dalje veoma raznovrsnu i dinamičnu, sa iznenađujuće velikim brojem novih predstava. Tu su se mešale dramske predstave, koreodrame, postavke na mađarskom i srpskom jeziku, a bilo je i mešovitih jezičnih kombinacija. Dovoljno je bilo pogledati samo spisak naslova koji su činili *Sajgon* Margarite Dira, *Svadba* Rudija Šeliga, *Bloody Mary* Lenđela, Šerbedžije, Kokotovićeve i Ristića, zatim *Grofica Marica* Imre Kalmana, Lazara Stojanovića – *Bejrut internacional,* Nade Kokotović *Anita Berber,* Krecov *Menš Majer, Škola za žene* i *Don Žuan* Molijera, *Elektra* Euripida, *Tebanska tragedija* Sofokla, *Nalog* Hajnera Milera, *Krvoskok* Antoana Artoa čime se ne završava ovaj izbor. Malo je ipak predstava koje su zadobile nivo koji bi ih preporučio za prikazivanje i u drugim gradovima. Najviše pažnje je privukao spektakl *Bloody Mary* koji je imao svoju promociju u nizu gradova od Beograda do Rijeke, Splita do Budve. Ni jedna od ovih predstava, međutim, nije posedovala viši artistički nivo niti je dolazila u priliku da svoje vrednosti poredi sa onim što se činilo na uglednim pozornicama. To je, zapravo bio teatar kome je Ljubiša Ristić davao svojim postavkama željeni identitet. Zasnivao se više na isforsiranom publicitetu određenih događanja nego na kvalitetu predstava. Jer, Ristić je prvi relativizirao sve sudove o svojim ostvarenjima a pogotovo kritičku misao kao nepotrebnu jer nije sledila njegovu proizvoljnu i nepredvidivu dinamiku u raznim aktivnostima. Niko nije mogao ni da predvidi kuda, zašto i dokle ide.

Među ansamblima koji su delovali u u srpskim gradovima južno od Save i Dunava još uvek je najviše stabilnosti pokazivalo Narodno pozorište u Nišu. Osnovni kriterijum predstavljao je broj premijera pa je s ponosom isticano da su prikazani komadi *Tetovirane duše* Gorana Stefanovskog, *Doživljaji Nikoletine Bursaća* Branka Ćopića, *Slika za veliki zid* Vidosava Petrovića, *Vuk* Ivana Studena, *Telefon nije zazvonio* Aleksandra Geljmana, *Klopka* Ire Levina, *Škola za žene* Molijera, *Ivkova slava* Stevana Sremca, a na maloj sceni *Zlostavljanje* prema literaturi Ive Andrića.To je heterogeni repertoar u kome se više pričalo i ukazivala pažnja spoljnom akademskom realizmu nego iskazivala suština odabranih tekstova. Pa ipak, najviše pažnje prosvećeno je delu *Vuk* Ivana Studena u kome je reditelj Gradimir Mirković nastojao da što ubedljivije ilustruje život

Vuka Stefanovića Karadžića sa glumcem Radomanom Kontićem. Tekstu se nisu mogli poreći izvesni pozitovni kvaliteti pa je ansambl očekivao da će ovom predstavom možda ući u konkurenciju za glavni program Sterijinog pozorja. To se, međutim, nije dogodilo, mada je selektor ipak odlučio da predloži prikazivanje predstave na kraju festivala u čast nagrađenih. Popularnost u ovom izboru dela potvrdila je jedino nova postavka *Ivkove slave* Stevana Sremca takođe u režiji Gradimira Mirkovića, rađena u tradicionalnom maniru i prepoznatljivoj atmosferi sa nekoliko novih inicijativa u oblikovanju poznatih likova.

Istovremeno sa ovim zbivanjima na velikoj sceni bilo je više pokušaja da se pozorišni život Niša obogati i onim alternativnim. Pored male scene u samom pozorištu, to se odnosilo ponajviše na aktivnost u okviru Doma kulture "Josip Kolumbo", a posebno lutkarskog pozorišta "Fenix" kao jedne od prvih privatnih trupa u kojoj su Mima i Bane Janković svojim originalnim kreacijama stekli ugled u gotovo svim većim gradovima u zemlji.

Za to vreme u Narodnom pozorištu u Leskovcu isticane su postavke komada: *Petrijin venac* Dragoslava Mihailovića, *Mrešćenje šarana* Aleksandra Popovića i *Sumnjivo lice* Branislava Nušića. Ali, predstave su ostale skromnog dometa i nisu prevazilazile lokalna ograničenja u izrazu. To, međutim, nije značilo da nije postojala želja da se učini i nešto više od informacije o savremenoj domaćoj dramskoj literaturi. Kako su pojedina dela bila već proverena na velikim scenama, posebno u Beogradu i Novom Sadu – to su korišćena već verifikovana iskustva pa velikog rizika nije bilo. Publika je bila dovoljno zainteresovana za ovakve poduhvate jer su ih pratili odjeci prvih premijera u drugim gradovima.

Sličnu politiku su vodila i druga pozorišta, sa manjim ili većim ambicijama. Među onim retkim koji su prenaglašavali svoje mogućnosti i dalje je bilo prisutno pozorište "Joakim Vujić" iz Kragujevca. Članovi ansambla su vršili stalni upliv u repertoar verujući da zaslužuju širu afirmaciju i izvan svoje matične pozornice. Programska šema je dobro poznata – domaća drama, svetska klasika i savremena inostrana dramska produkcija. Tako je najviše učinjeno za prezentaciju *Tetoviranih ruža* Gorana Stefanovskog u režiji Aleksandra Lukača. Tu su bila i *Vrata doma* Gordana Mihića u režiji Branislava Mićunovića i *Sveti Georgije ubiva aždahu* Dušana Kovačevića u postavci Jovice Pavića. Po tradiciji, ovde su glumci uvek bili predusretljivi prema mladim rediteljima, što je i njima samima obezbeđivalo raznovrsniji i stimulativniji izraz. Uz to su išle i dve postavke njihovog stalnog reditelja Petra Govedarevića – *San letnje noći* Viljema Šekspira i *Lud od ljubavi* Sema Šeparda. U svemu tome ništa nije bilo sporno ali se ipak teško prvazilazilo ono već viđeno u samoj igri.

Kruševačko pozorište, nešto skromnije po glumačkom potencijalu i ambicijama, pokušalo je da stvori malo osobeniji repertoar. Tako su izvedeni komadi *Srpski revizor* Zvonimira Kostića, *Hej Sloveni kuda ćete* Milovana Vitezovića,

Vukov testamenat u adaptaciji Nebojše Bradića i Milana Obradovića i igra *Najveći fudbaler na svetu* Dragana Aleksića. Slično je bilo i u Pirotu gde su svoje mesto u krugu srpskih pozorišta nastojali da osiguraju angažovanjem reditelja kakvi su Živorad Mitrović, Slavoljub Stefanović Ravasi, Đorđe Đurđević i Borislav Grigorović u postavkama komada *Mračna komedija* Pitera Šefera, *Koštana* Bore Stankovića, *Grbavac* Slavomira Mrožeka i *Srpski revizor* Zvonimira Kostića. Narodno pozorište u Titovom Užicu imalo je nešto skromniji repertoar u kome je dominantno mesto imao *Komunistički* raj Aleksandra Popovića. Predstava koju je režirao Branko Popović bila je svojim kvalitetom posebno zapažena na dvadeset trećim pozorišnim susretima "Joakim Vujić" u Zaječaru gde je osvojila više nagrada. U ovoj sezoni Narodno pozorište "Ljubiša Jovanović" iz Šapca nije favorizovalo veći broj premijera, usmerivši sve svoje snage oko postavki komada *Play Strindberg* Fridriha Direnmata, *Važno je zvati se Ernest* Oskara Vajlda i kolaža *Sa Vukovih staza i bogaza.* Ovaj aranžman se našao i na programu Narodnog pozorišta Timočke Krajine u Zaječaru, s tim što je njihov repertoar bio mnogo dinamičniji, obuvativši i izvođenja *Putujućeg pozorišta Šopalović* Ljubomira Simovića, *Srećna nova 49* Gordana Mihića, pa čak i mjuzikal *Probudi se Kato* Milana Grgića.

Pozorišni život Kosova i dalje je ograđivan i odvajan od ovog kruga srpskih pozorišta, svodivši se na programe albanskog pozorišta u Đakovici i Pokrajinskog pozorišta u Prištini gde su pod jednim krovom i dalje delovale albanska i srpska drama. Albanski glumci nisu bili zainteresovani za saradnju sa drugim srpskim ansamblima za razliku od srpskih koji su sa predstavom *Rodoljupci* u režiji Borislava Grigorovića potvrdili svoj uspeh na dvadeset i trećim pozorišnim susretima "Joakim Vujić" osvojivši više nagrada za glumačka ostvarenja, režiju i kostimografiju. Paradoks je u tome što je albanska drama bila više okrenuta Sterijinom pozorju i onim jugoslovenskim pozorišnim centrima iz kojih je očekivana veća podrška. Tako je za Jugoslovenske pozorišne igre kandidavan komad *Breg žalosti* Tekija Dervišija, ali nizak izražajni intenzitet nije mogao da stekne nikakvo uvažavanje.

Sumiranje svih ovih događaja nije promenilo sliku o pozorišnom trenutku i celoj sezoni. Postojao je već od ranije uočljiv nesklad između ambicija i mogućnosti pojedinih pozorišta pa i tiho nezadovoljstvo određenih ansambala što se ipak glavne predstave afirmišu u Beogradu i Novom Sadu. Izvesne vitalnosti je bilo neosporno u Subotici, Somboru, Nišu i Kragujevcu. Među savremenim dramskim autorima je svoju afirmaciju i dalje potvrđivao najviše Dušan Kovačević a uzor svima su bile predstave poput *Rodoljubaca* Dejana Mijača. Naime, poruke su bile jasne, izvođenje poznatih domaćih i stranih dela, klasične ili savremene literature, samo po sebi ne donosi nove izražajne kvalitete. Najaktivniji stvaraoci su želeli da pomere izraz iz realističkih okvira, stilizacijom likova ili unošenjem farsičnih elemenata uz ironičnu distancu, te tako omoguće u aktuelnim predstavama i neka nova značenja.

1987–1988.

Nije bilo ranije uobičajenih zajedničkih ocena sezone ili uopštenih razmatranja stanja u kojima se nalaze srpska pozorišta. Svaki ansambl je imao svoju sudbinu i specifične probleme. Poređenja situacija u kojima su delovala dva bliska ili susedna pozorišta ništa nisu kazivala novo. Čak ni kritika nije imala temeljitiji uvid u sve segmente pozorišnog života u Srbiji. Izvesne indikacije mogle su se jedino naći u opservacijama selektora festivala kakvi su Susreti vojvođanskih pozorišta, Pozorišni susreti "Joakim Vujić" ili Sterijinog pozorja. Međutim, i tu je bilo pristrasnosti s obzirom na festivalske programe i subjektivne procene zbivanja u pozorišnim tokovima zemlje. Očigledno je bilo da istrajavanja na nekom veštačkom zajedništvu nisu više imala kohezionu snagu, te da je svaki republički korpus više istrajavao na svojim specifičnostima nego na zajedničkim težnjama. Odmeravanja vršena na Sterijinom pozorju bila su više u sferi politike nego kulture i još uvek su bile moguće razne manipulacije prikrivene iza parole o ravnomernom i zajedničkom razvoju. Odmeravala su se uglavnom pozorišta iz republičkih centara tako da onim regionalnim i gradskim nije ostavljano više prostora za samopotvrđivanje među onim najboljim. To je ustalilo izvesnu skepsu kod pojedinih ansambala. Srbija je i tu bila u specifičnoj situaciji – jer se zbog tradicije i niza drugih okolnosti uporno tvrdilo da vojvođanska pozorišta oličavaju vrline koje se ne mogu potirati ili olako izjednačavati sa pozorištima koja deluju na teritoriji takozvane uže Srbije. Da bi se to potvrdilo – čak je i Srpsko narodno pozorište, bez obzira na svoj umetnički potencijal i ulogu na jugoslovenskim prostorima učestvovalo ravnopravno sa drugim pozorištima u konkurenciji na Susretima vojvođanskih pozorišta. Beogradska pozorišta, posle neprijatnih i već zaboravljenih poratnih iskustava, nisu se unutar Srbije odmeravala sa pozorištima koja deluju u pojedinim gradovima u unutrašnjosti, bez obzira na njihovu tradiciju, renome ili aktuelna stremljenja. Poseban problem predstavljali su otpori integracionim procesima koji bi približili pozorišta koja deluju na Kosovu i Metohiji. Tu je vođena jedna čudna i kompromisna politika na štetu srpskih pozorišnih stremljenja. Ovde je bilo moguće osnivati ili širiti mrežu amaterskih i profesionalnih albanskih trupa ali ne i srpskih jer se smatralo da tu potrebu zadovoljava u prihvatljivoj meri Pokrajinsko pozorište u Prištini. Otud shvatanje da albanski ansambli treba da učestvuju više na jugoslovenskim festivalskim manifestacijama nego na onim susretima koja okupljaju srpske glumce. Taj antagonizam s albanske strane je

uglavnom tolerisan i nije činjeno ništa ozbiljnije niti trajnije kako bi se trupe koje daju predstave na albanskom jeziku integrisale u zajednički pozorišni život poput mađarskih grupa ili onih drugih nacionalnih manjina.

Od svih zajedničkih težnji u novoj sezoni se moglo primetiti još jedino da gotovo svi srpski ansambli osnovni repertoar grade na domaćoj drami, težeći da dođu do novih tekstova koji će im obezbediti ekskluzivnost. Uz poznata dela predstavljena već u ranijim sezonama statističari su izbrojali preko dvadeset novih tekstova srpskih pisaca. Da bi se u izvesnoj meri relativizovao njihov značaj odmah je uz brojke naglašavano da to samo po sebi nije uspeh jer se njihove vrednosti potvrđuju i kvalitetom izvođenja. Činjenica je, međutim, da su u ovoj sezoni srpska pozorišta, za razliku od nekih koji su delovali u drugim sredinama, i dalje otvorena prema dijalozima između umetnika i stvarnosti. Ekscesa sa pokušajima da se ograniči dejstvo pojedinih tekstova bilo je sve manje pa je preovladalo mišljenje da su srpska pozorišta ostala otvorena pred mnogobrojnim problemima koja su se odnosila na egzistencijalne strahove pojedinaca, političke sudare sa recidivama prevaziđenih ideoloških klišea, sumnje u ono što realnost nudi, a otud i uplitanje u političke borbe oko slobode, različitih shvatanja ili neprestane zabrinutosti pred budućnošću. Činjenice niko nije osporavao ali su se zato susretale paušalne procene da je ta prenaglašena aktivnost, zapravo, vid krize izraza. To uverenje su širili oni koji su želeli da stvore u javnosti privid kontinuiteta u pozorišnom životu zemlje ali još više – da nametnu svoja shvatanja da takozvano političko ili aktuelno pozorište samo reflektuje krizu stvaralaštva. Jer, navodno, najlakše je privući publiku pamfletskim tekstovima o aktuelnim socijalnim i političkim problemima zemlje. Refren je uvek bio isti – može li i da li je pozvano pozorište da menja društvene prilike u kojima živimo?

Beogradska pozorišta su unutar pozorišnog života Srbije stekla već ubedljivu otpornost prema svemu što može ugroziti njihovu otvorenost prema izazovima vremena. Među novim tekstovima pažnju je privukla drama *Ruženje naroda u dva dela* Slobodana Selenića u Jugoslovenskom dramskom pozorištu, a u postavci Dejana Mijača. Tekst je procenjivan na razne načine, jer u njemu ima dosta korektnih dijaloga na engleskom jeziku, poznatih političkih meditacija, izvesnih sociioloških tumačenja našeg postojanja, jednostranih interpretacija istorije, intimne potrebe za objašnjenima dvojnosti duše – pretencioznih htenja, više u domenu misli nego doživljaja, prekomponovanih u niz fragmentarnih svedočanstava i slika koje je javnost prihvatila kao artikulaciju vremena i potrebu pojedinca da nađe u sebi odgovore za nedoumice koje ga pritiskuju sa svih strana. U prvom planu su, ako se izuzmu dva začuđena Engleza sa svojim mislima o Srbima, prizori koji se događaju u jednom beogradskom poratnom zatvoru gde su se sticajem okolnosti našli zajedno četnici, bivši ministri i ekstremni levičari ili rusofili. Kako se sve to, teško može povezati još i sa knezom Milošem, uz odsustvo kontinuiranog zbivanja, likovi se ne razvijaju već se iz

određenih stanja izvode u finalnu živu sliku – partizanski boljševik i ekstremista, s jedne strane, a četnički vojvoda sa druge strane, pucaju u nevino i bespomoćno telo devojčice koju zatim u apoteozi iznose sa scene zatvorenici, milicioneri, oficiri bezbednosti, Miloš Veliki i svi koji su se u drami zatekli, uključujući i Engleze! Reč je o očiglednoj simbolici hranjenoj tezom da je srpski narod od pamtiveka, a posebno Nemanjića, preko Miloša do današnjih dana, opterećen bratoubilačkom borbom i neprekidnom surevnjivošću oko vlasti. To je sahrana iluzija ili ponavljanje da smo svi krivi za ovakvu sudbinu. Uspeh ove predstave je uglavnom baziran na glumačkim interpretacijama. Što se tiče samog Selenića, mnogo je pristrasnih reči izgovoreno na račun srpskog naroda, valjda u želji da se izazove revolt protiv zle sudbine. Ovakve slike je teško, međutim, prihvatiti kao jedine istine jer je reč o ljudima koji imaju časnu prošlost i nisu bez budućnosti. Zato je komad imao više društvene nego literarne implikacije i predstavljao deo trenutne atmosfere u društvu. To je odgovaralo nekim od uticajnih pozorišnih moćnika iz drugih sredina ili republičkih centara u kojima se hladila i utišavala kritička svet prema opštim društvenim kretanjima, skretanjem prema nacionalnim vrlinama i vrednostima. Zato nije bilo iznenađenje što je lako naišao na podršku predlog da se na Sterijinom pozorju ova drama proglasi kao najbolji novi dramski tekst na jugoslovenskim pozornicama. Zanimljivo je da tom prilikom nije dodeljena i nagrada za najbolju predstavu.

Ostaje ipak da je ovo prikazivanje *Ruženja naroda u dva dela* bilo događaj koji je donekle zasenio sve drugo što se zbivalo pre i posle toga u ovoj sezoni na scenama Jugoslovenskog dramskog pozorišta koje je i u tom trenutku izazivalo posebnu pažnju ne samo u beogradskim pozorišnim krugovima nego i u drugim centrima u zemlji. To se pre svega odnosi na prikaz *Oluje* Viljema Šekspira koji je zajednički pripremljen sa Dubrovačkim letnjim igrama. Predstava je već dok je izvođena na Lokrumu podelila kritiku. To se i ranije događalo kada god su direkcije Dubrovačkih letnjih igara pokušavale da ostvare saradnju sa ovim pozorištem čiji su umetnici uložili izuzetan napor da oforme i izdignu na visoki umetnički nivo pojedine projekte. Ako su u Dubrovniku protiv te saradnje bili uvek kritičari ili glumci uskih regionalnih i nacionalnih pogleda, u Beogradu su bila ispoljena više neslaganja o konceptu režije i načinu na koji su komponovane pojedine scene, ili o stilu kojim je uobličeno celo zbivanje. Pogotovo su rezerve nalažene u saznanju da se umesto bajkovitosti sna išlo više u naturalistički sagledanu priču u kojoj tragikomedija prerasta u farsu, poezija se gubi u nizu sporednih lavirinata koji predstavu rastaču te se tako ruši njena celovitost. Uz to su postojala kolebanja – kako priču o slobodi tumačiti, šta predstavlja lik Prospera, da li je igra Mirande i Ferdinanda samo ljubavna igra? Da li je to parodija onih ideja koje bi *Oluju* želele da protumače u savremenom teatru kao politički komad ili je to tek poigravanje sa pozorištem uz mešanje žanrova, gde su istovremeno prepoznatljivi elementi groteske, naturalizma pa čak i karikature?

Uz razne okolnosti stvorena je daleko zanimljivija i podsticajnija atmosfera oko izvođenja predstave *Baal* Bertolta Brehta. Bezrazložno je odbačeno svako ranije iskustvo u postavci dela ovog velikog pisca pa je od ciničnog komada, punog metafora i suprotstavljanja zlu koje dolazi od primitivizma, neznanja ulice, nekontrolisane arogancije koja svojom agresivnošću preti društvu, dobijen libreto za neku vrstu rok opere. U tom aranžmanu dominiraju alkohol, droga, nekrofilija i homoseksualizam. Pri tome je reditelj svojim afektacijama otišao i nešto dalje od Sigmunda Frojda, pa uz nasladu muškarca nad mrtvom ženom dolazi i slika erotskog zadovoljstva žene s mrtvim čovekom. Za Eduarda Milera to je trebalo da bude nekakav novi optimizam, pa je izvršeno estetiziranje scenske forme u kojoj se slavi muški polni organ. Simbol plodnosti se izopačava u suprotnost, a uz to se još mnogo toga iz već konvencionalnog rečnika prevaziđenog avangardnog egzibicionizma nastoji naivno da veže za naše vreme i potrebe. Da je to učinjeno na nekoj drugoj sceni bez tradicije, stečenih vrednosti i obaveza možda bi bilo manje čuđenja. Predstava je pravljena po osobenom ukusu koji deluje neobavezno i arhaično, tek da šokira, te je sasvim razumljivo što je izazivala različite reakcije od oduševljenja do zgražanja.

Teško je bilo oteti se utisku da na ovakvu izražajnu orijentaciju imaju uticaja i pojave koje potpuno negiraju iskustvo, kontinuitet delovanja ili istraživanja, tražeći šokantne povode za nekakav savim drugačiji pristup poznatim temama. To se dogodilo upravo sa komadom *Ludi od ljubavi* američkog savremenog autora Sema Šeparda. Osnovni koncept predstave zasnivao se na mišljenju da se estravagancijom i nesputanim nagonom može doći do nove mitologije.

U potpunoj suprotnosti sa tendencijama ispoljenim u *Baalu* ili predstavi *Ludi od ljubavi,* bilo je obeležavanje Nušićevog jubileja sa predstavom *Tuce svilenih čarapa* koju je Stevo Žigon sačinio od zaboravljenih jednočinki ovog popularnog komediografa. Žigon je shvatio ili verovao da Nušić nije samo ozbiljni komediograf i satiričar, već da ga je lako prepoznati i u feljtonskim beleškama, improvizovanim kalamburima, lakim dosetkama i skicama koje su mu služile kao podsetnik pri razradi ili uobličavanju poznatih dela. Očigledno da nije bilo volje da se neka od najpoznatijih komedija sagleda ili protumači na neki noviji ili savremeniji način pa je učinjeno dosta kako bi režija mogla da oživi aktovke koje više ne igraju ni amateri. Glumci su se zaista potrudili da im udahnu život, pokazavši kako se skromnim sredstvima može doći do zanimljivih humornih scena koje po svemu zaista pripadaju ovom briljantnom piscu.

Japanski pisac Mišima bio je u ovoj sredini u to vreme više poznat po ličnoj sudbini i izvršenom harikiriju nego po proznim i dramskim tekstovima. U komadu *Markiza de Sad* želeo je izgleda da odgonetne zašto je ova žena, apsolutno verna mužu dok se on nalazio u zatvoru, donela odluku da ga napusti onog časa kada je postalo izvesno da će on uskoro biti slobodan. U ovom pozorištu to je doživljeno kao šokantno i pomodno delo koje će se verovatno uklopiti u ona teatarska raspoloženja koja se zalažu za povratak pozorišta sebi, odvajanju od

neposredne realnosti i svega onog što se koliko još juče isticalo kao njegovo suštinsko određenje i smisao delovanja. Ovde su previranja i kolebanja oko novih ili ishitrenih opredeljenja bila mnogo vidljivija i drastičnija nego na drugim beogradskim ili srpskim scenama jer se upravo radilo o prevlasti nad programskom orijentacijom ove najuglednije pozorišne kuće, za umetničkim ugledom i potencijalom koji drugi nisu mogli da ni na koji način dosegnu. Otud toliko kontraverzi ili pojava dela kakvo je recimo *Spaseni za dlaku* Tortona Vajdlera u postavci Pitera Šiftera. Kako se ovo događalo u vreme sve oskudnijih informacija i stvarne saradnje sa umetnicima iz drugih zemalja pretpostavljalo se da će ovaj aranžman na svoj način da šokira i privuče publiku. Ali, na arhaične dosetke i korektni akademizam u izrazu malo ko je reagovao. Ideja je bila da se u okvirima teksta izmešaju prošlost, sadašnjost i budućnost, ledeno doba, katastrofe, potopi i sve nedaće čovečanstva do atomskog rata, a da kroz sve to bude optimistički istaknuto da je čovek nepromenljiv, uključujući i ženu, decu, služavku i ljubavnicu! Zato u toj neobičnoj mešavini svega i svačega mogu da se susretnu dinosaurusi, mamuti, televizijske vesti, satovi, lutrije, jer to je takva vrsta spektakla u kome je sve moguće.

U suštini, od Jugoslovenskog dramskog pozorišta u tom trenutku se očekivalo da promoviše nove puteve savremenog izraza, ukaže na potrebu da se prevaziđe iskustvo i neutrališe dejstvo tradicije kako bi došli do predstava koje će biti u funkciji modernih shvatanja pozorišta. Zato ne iznenađuje što su najviše pažnje privukle predstave – *Ruženje naroda u dva dela* i *Baal*. To su bili projekti koji su ukazivali na stremljenja Jugoslovenskog dramskog pozorišta kako u domenu savremene domaće dramske literature tako i uvođenju novih velera u jezik ove velike scene.

Za trenutak se izgubila ravnoteža u beogradskim pozorišnim kretanjima. Narodno pozorište, koje je ranije imalo ambicije da svojim repertoarom odgovara na izazove koji su dolazili iz Jugoslovenskog dramskog pozorišta, objavilo je za ovu sezonu dosta inferioran program bez želje da se upušta u preispitivanje sopstvenih mogućnosti. Četiri premijere i to: *Marija Magdalena i apostoli posle tajne večere* Ernesta Brila koja svojom bizarnošću nije mogla da pokrene ni jednu novu misao, *Anfisa* Leonida Nikolajeviča Andrejeva, sasvim nezanimljiva u rediteljskom konceptu i glumačkom izrazu, *Kako mogu da te čujem kada voda teče* Roberta Andersona u dramaturškom konceptu koje je vreme već prevazišlo i *Apis* Miodraga Ilića, kao scenska publicistika, samo su to na zemunskoj sceni potvrdili svojom nemoći. U javnosti se stekao utisak zamora, odsustva novih ideja, kolebanja i ugašenog žara da se u trenutno skučenim prostorima učini nešto više od ilustrovanja tekstova. Od svega toga jedino je u javnosti bilo nešto više zanimanja za tematiku i način njene obrade u drami *Apis*. Lako je bilo utvrditi da je istorijska građa dosta površno apsolvirana, likovi šematski raspoređeni, a dramatični događaji svedeni na gole činjenice u kojima nije bilo dovoljno ljudskih kapaciteta, pa je stvoren prikaz u kome asocijativnost nije

imala šireg dometa. Nametnulo se samo od sebe pitanje – da li je to ponovo vraćanje u istorijsku feljtonistiku koja je decenijama uporno negovana na sceni Narodnog pozorišta ili odstupanje od prenaglašene angažovanosti savremene srpske dramske literature?

Javnost je, naime, bila dosta zainteresovana za preokupacije savremenih srpskih autora. To se videlo već na otvaranju sezone u Ateljeu 212 gde je prikazana drama *Strah za granicu* Nenada Prokića. Odmah se nametnula dilema – da li je to pozorište samo za sebe ili za posvećene i njemu na poseban način bliske? Ovim tekstom, mladi pisac se zatvarao u svet umetnosti, izolovan od sopstvenih emocija, upuštajući se u filozofske rasprave o žrtvovanju za uzvišene ideale stvaralaštva, zgađen saznanjima o sopstvenom životu i isključen iz realnosti. Ispisao je tako scenski esej za koji je sam tvrdio da nije inspirisan samo pripovetkom o Toniju Kregeru već celokupnim delom Tomasa Mana. Komentarišući ovo delo i njegovo izvođenje javile su se razne pretpostavke – da li je ovo izraz zasićenja sopstvenom literarnom tradicijom ili osobenim komuniciranjem sa spoljnim svetom? Predstava je rafinirano opremljena metalnim okvirima, velikim prozorskim staklima, biranim predmetima sa žarištima sa strane pozornice iz kojih kao da plamti večna vatra, pa kuća tog nesrećnog junaka deluje pre kao mauzolej nego dom živih ljudi. Sve je u igri usporeno a naglašeno, svečano i koncertno, a opet statično. Do polovine predstave daju se informacije o Toniju Kregeru a otpola teku rasprave u kojima nije teško prepoznati neke od Ničeovskih ideja. Sve je u ovoj predstavi, s obzirom na koncept režije, dovedeno do spoljne perfekcije. Eduard Miler se nije udaljavao od teksta, smestivši ga u hermetički zatvoren krug kako bi se u izvođenju dobio poseban ton. To je ono što je potrebno piscu da se zaštiti od mogućih objašnjenja.

Velimir Lukić je upravo jedan od onih autora koji su više cenjeni u intelektualnim krugovima nego na samoj pozornici. Nije mu osporavana izvesna originalnost, ali ni prečutkivana istina da njegovim izrazom dominira veštačka konstrukcija situacija, vremena i prostora, pa su stoga neke predstave prosto nestajale iz naše svesti odmah posle prvih izvođenja. Atelje je sa njegovom *Tebanskom kugom* želeo da svečano okonča svoj dugogodišnji projekat o afirmaciji savremene srpske drame. Da li je ovo bio srećan izbor? Sloboda reči uvek se hrabrila realnošću i nije joj potrebna igra simbolima. Edipova sudbina, sjajno opisana u Sofoklovoj tragediji, postala je u ovom delu tek zaklon ili sredstvo za pravljenje grube farsične slike o savremenom svetu. Varijacija teme sa ukrašenom cirkusijadom deluje kao žalosni aranžman sa lako prepoznatljivim rečima iz našeg dnevnog političkog rečnika. Zavaravanje gledalaca traje kratko, i to samo u uvodnim prizorima kada su još moguće izvesne asocijacije na Kamijevu *Kugu.* Čim se povede reč o zvanično nepotvrđenoj vesti o smrti vrhovnog boga Zevsa, osnivača i heroja Olimpa, graditelja naše moći, vođe i našeg učitelja, pojavljuje se njegova napuštena i nerazvedena za života udovica, boginja Hera, sa zahte-

vom da joj se priznaju privilegije na zasedanju veća olimpskog, misao postaje banalna, trivijalna i neukusna, da samom gledalištu postaje nelagodno da prepoznaje ili čak glasno nagađa ko bi sve mogao da bude u nekom liku. Tada Lukić po svome poznatom dramaturškom receptu kao u kakvom rascepu duše, hitro prelazi u antički kalimatijas, nastojeći da neutralizuje tobožnje dejstvo ovakvih skečeva. Guranje prstiju u oči može nekom da liči na hrabrost, ali je sasvim izvesno da u tim krajnje problematičnim pasažima, antičke figure služe tek kao pompezan dekor koji treba da sugeriše izuzetnost događaja. Još gore je bilo sa *Pariskom komunom* Branislava Popovića sa kojom Paolo Mađeli ništa nije mogao da postigne. Uz to su po običaju išle male forme poput komada *Dragi moj Petroviću* Milovana Danojlića i *Kraljevo blago* Milana Delčića.

Izvan ovog izbora domaćih tekstova ostala je predstava *Iz života kišnih glista* koju je prema tekstu Pera Ulova Enkvista postavila Ivana Vujić. Otkud baš ovaj komad u sezoni kada je zbog adaptacije prostora i Atelje poput Narodnog pozorišta ostao bez svoje matične scene? Svojevremeno je prikazan njegov komad *Noć tribada* zasnovan na nekim bizarnim detaljima iz biografije velikog dramskog pisca Augusta Strindberga. Posle ovog uspeha Enkvist je odlučio da analizira tamnu stranu života i drugih velikih ličnosti pa je u istom stilu stvorio i ovaj komad u kome razotrkiva život Hansa Kristijana Andersena, pisca najlepših bajki na svetu. U razaranju iluzija o piscima, koje obično nastaju pod generacijskom impresijom njegovih dela, ovde se ide do krajnje bezobzirnosti.

Mnoge ranije karakteristične postupke Ateljea 212 u pozorišnom životu sve više je preuzimalo i na svoj način modifikovalo novo pozorište, Zvezdara teatar. Ono se predstavilo ovaj put sa novim tekstom Dušana Kovačevića – *Klaustofobična komedija* u želji da ga prihvatimo kao oslobođenje od svakodnevne mučnine i izazov društvenoj hipokriziji. Strah od zatvorenosti, izolovanosti od sveta, bespomoćnost, odsustvo iluzija, neverica, samodovoljnost, gušenje u ritualima lišenim svakog ljudskog značenja i smisla učinili su da takva klaustofobija prožme celo tkivo ovog dela. Da li je to iluzija svedena na realnost ili samo pozorišna igra koja pokazuje život – gotovo da nije bitno. Kovačević čini sudbonosni zaokret u savremenoj srpskoj dramskoj literaturi – postaje bezobziran, polemičan, kada je potrebno služi se pamfletskim detaljima, sa gorčinom govori o našim dogmama, primitivizmu, odvajanju od civilizacije, razbijanju bratskih veza sa nepostojećim ili nama nepoznatim zemljama, koncentrišući se konačno na ono što se od svega proživljenog poslednjih godina nataložilo u jednom običnom čoveku kakav je Sava odžačar. Zato ne iznenađuje što je ova predstava doživela potvrdu svojih vrednosti na trideset trećem Sterijinom pozorju gde joj je dodeljeno više nagrada, počev od nagrade "Branko Ćopić" za savremenu komediju, preko pojedinačnih glumačkih nagrada do okruglog stola kritike. Sve se to ponovilo i na festivalu "Dani komedije" u Svetozarevu.

Klaustofobična komedija je natkrilila sve što je igrano ili predlagano u Zvezdara teatru pa su otuda zanimljiva poređenja sa ponovnim vraćanjem na tekst

drame *Hamlet u Mrduši donjoj* Ive Brešana. Ovaj komad se početkom sedamdesetih godina činio izuzetno hrabrim, otvorenim, samim tim korisnim i vrednim. Sada je postalo jasno da se u međuvremenu mnogo toga promenilo. Još samo pre nekoliko meseci ova dvorana je bila mesto okupljanja svih onih koji su želeli bilo kakve promene u ovom životu, ali je sada istina provalila i u politiku i počela da drastično razotkriva naše samoobmane pa sve ovo što se sada gleda u Brešanovom tekstu deluje pomalo naivno, bledo, mlako i sputano u svome značenju.

Da nije lako biti u svome vremenu potvrdilo se i na sceni Beogradskog dramskog pozorišta, sa komadima kakvi su *Jugo nokturno* Stevana Koprivice, *Trinaest božijih tričarija* Ramona Marije del Valje Inklana ili ponavljanjem *Čarape od sto petlji* Aleksandra Popovića. Ovim predstavama nisu otvarani novi asocijativni prostori niti je mogla biti sagledana u svemu psihološka problematika stvarnosti. Stoga je njihova pažnja morala da bude aktivnije vezana za predstavu *Besnilo* po tekstu Borislava Pekića i *Novo je doba* Siniše Kovačevića.

Međutim, nedoumice, kolebanja i pitanje da li je trebalo prenositi Pekićev roman na scenu i njime obeležavati jubilarnu sezonu pozorišta koje četrdeset godina deluje u kulturnoj javnosti, nisu nestala ni posle premijere. Otud savim oprečni utisci i ocene celog ovog poduhvata Miodraga Zupanca i Jovice Pavića da pokušaju gotovo nemoguće. Dok se prvi deo predstave držao osnovne koncepcije koja je bila sasvim korektna u tumačenju pisca, u nastavku je došlo do raslojavanja, nejasnoća, gubio se intenzitet doživljaja, dopuštale praznine, promene stila, zamagljivali simboli pa je zbivanje prepuštano rešenjima koja su više zbunjivala nego što su navodila na razumevanje. To se u ovom pozorištu moglo osetiti i u suočavanju sa projektom *Novo je doba* Siniše Kovačevića. Slike koje je ovaj mladi pisac stvarao u svome delu predstavljaju mučno prisećanje prošlosti, one daleke i već zaboravljene poratne godine, sa uzavrelim rečima, zanosima i parolama koje sada deluju mrtvo ali i opominjuće, jer su prouzrokovale mnoge lične tragedije, sasvim promenivši sudbine ljudi.

Pozorištu na Terazijama bilo je mnogo teže da uskladi aktuelne potrebe publike sa prirodom sopstvenog izraza. To se videlo u predstavama *Narodni poslanik* Branislava Nušića i *Ljubinko i Desanka* Aleksandra Popovića, a još više postavkom *Lude kuće* Filipa Kinga. Simpatije je odneo mladi glumac Milenko Zablaćanski svojim ličnim viđenjem Popovićevog teksta, pokazavši kako se nadvisuju tradicija i tendencije Terazijskog pozorišta, igrom oslobođenom rutine i šablona, odnosno srcem i punim zanosom.

Beogradski pozorišni život je tako potvrđivao vitalnost, mnogostrukost i često sasvim oprečna shvatanja o tome kako se stvaraju savremene scenske iluzije. Istina, bila je prisutna želja kod jednog broja stvaralaca da se na novi način dogmatizuju izvesne forme političkog teatra ali to svi nikada nisu prihva-

tali na isti način verujući da pozorište vitalnost crpi upravo iz različitih motiva, shvatanja i doživljaja.

U takvoj atmosferi – alternativne grupe koje nisu imale nikakav institucionalni karakter postale su mnogo abicioznije sa novim projektima ili gostovanjima njima srodnih družina. Bilo je pritisaka da im se da isti značaj koji uživaju profesionalni ili stalni ansambli. Dok je "Dvorište" stagniralo naglo se aktivirala večernja scena "Radović" u istoimenom pozorištu za najmlađe. Tu su sa izrazitim ambicijama predstavljeni komadi *Stradija* prema tekstu Radoja Domanovića, kao satira sa jasnom željom da asocijacijama dopre do ovog vremena, zatim drama *Braća po oružju* Radoslava Pavlovića, pa adaptacije za kamernu produkciju kakve su *Marš na Drinu, Nušiću s ljubavlju* ili *Kada su cvetale tikve.* Dok su se uz svako ovo izvođenje ponavljale dileme da li će ovakva produkcija zaseniti dečje programe, oko Studentskog kulturnog centra nije bilo problema. Tu je bila jasno definisana orijentacija koja je obuhvatala mnoge izazove, eksperimente pa i vrlo ambiciozne programe. Sve se to ogledalo u predstavljanju *Kralja Lira* Viljema Šekspira u kome su nastupali glumci više beogradskih pozorišta. Ovo je ujedno bila želja da se potisnu sumnjive improvizacije sa površnim ili pamfletskim implikacijama koje su ranijih sezona ovde prihvatane a u javnosti rado lansirane. Bilo je tu namere da se ožive klasični i savremeni komadi ili predstave pisci koji su ranijih godina imali velikog odjeka i uspeha kod beogradske publike. Za izvođenje *Kralja Lira* nije bilo u ovom skučenom prostoru ni tehničkih a ni materijalnih uslova za nekakvu spektakularnu predstavu i zato je unapred bila obeshrabrena svaka misao koja bi navodila na poređenje sa poduhvatima koji su se ređali u Jugoslovenskom dramskom ili Narodnom pozorištu. Ovde je odlučeno da sve bude skromno, gotovo sirotinjsko pa je tragedija reducirana na osnovno zbivanje koje glumci treba da prikažu u jednom dahu i bez pauze, a u izrazu prilagođenom prostoru što je izazivalo izvesne teškoće, naročito kod mladih glumaca koji nisu imali respektabilno iskustvo sa igranjem Šekspirovih tragedija. Dosta problematične bile su i postavke komada *Ludak i opatica* Stanislava Vitkijeviča i *Životkin venac i drug Slovenjac* Aleksdandra Popovića. Među gostovanjima najviše pažnje izazvao je dolazak Rahima Burhana i njegovog alternativnog teatra "Pralipe". Promovisana je njihova predstava *Mara Sad* u čudnom izvođenju istovremeno na romskom i srpskom jeziku. Sličnih trupa u zemlji je bilo nekoliko s tim što se ova razlikuje od ostalih po tome što se svojim predstavama neprekidno odupire mogućim ograničenjima. Sve je tu drugačije nego u institucionalnim pozorištima, osobeno i u mnogo čemu autentično. Burhan je u dvorani podigao pravougaonu visoku ogradu sastavljenu od ispravljenih limenih delova raznih buradi, išarao ih i stvorio ambijent koji po mnogo čemu podseća na ono što se događa između romskih straćara. Da bi gledaoce što više vezao za taj ambijent, na početku i na kraju predstave, Burhan projektuje dokumentarne snimke iz naselja u kojima dominira oskudica, sirotinja, beda, čamotinja, s tim što povre-

meno bljesne i tračak nade na nekom nasmejanom licu. U osnovi to je podsticaj za ovu predstavu u kojoj se priča o Marau, vođi sirotinje i beskućnika u vreme francuske revolucije. Scenom dominira san o romskom mestu pod suncem, krilatim konjima i srećnim ljudima. Ali, tu se baca i pogled unazad kako bi došao do izražaja samoironični odnos prema stvarnosti i aktuelnim zbivanjima u vremenu koje svi poznajemo. Zbog toga glumci neprekidno ponavljaju u horskim pasažima da njima nisu potrebne tirade o revoluciji jer iz sopstvenog iskustva znaju šta je život i šta kome donosi.

Sva ova previranja i kontradiktornosti kao da nisu dosezale do ansambla Narodnog pozorišta u Nišu. Situacija je bila daleko smirenija među ovdašnjim glumcima pa je njihova energija bila usmerena na predstave kakve su *Škola za muževe* Molijera, *Pokojnik, Familija gospođe ministarke* Branislava Nušića i *Put ka sreći* Leona Lenca. Bilo je tu nekih skromnih rediteljskih inicijativa za nekim svežijim valerima u igri ali sve je ostalo kratkog dometa. Od mladog glumca i pisca Boška Puletića prihvaćen je komad *Bukefal*, u kome se vodi rasprava između Aleksandra Velikog i njegovog učitelja Aristotela. Delo Velimira Stojanovića *Nije čovek koji ne umre* odudaralo je svojim psihološkim meditacijama od literature drugih savremenih srpskih pisaca. O opredeljenjima ovog pozorišta govori i to da se *Klaustofobičnoj komediji* ne pridaje značaj koji je ona postigla u Tetaru Zvezdara pa je skromno izvedena bez mnogih implikacija na maloj sceni.

Slično su se ponašala i druga, pogotovo ona manja pozorišta kao u Pirotu.Tu je Milorad Mitrović načinio svoj Krok 'romog Vuka, igrani su i već poznati tekstovi kao *Hidrocentrala u Suhom dolu* Ive Brešana, *San zimske noći* Miodraga Ilića, te *Trapavi zmaj* Miroslava Nastasijevića i kao obavezno štivo – komedija *Mister dolar* Branislava Nušića, ali sve kao lokalna pojava usklađena sa skromnim mogućnostima ansambla..

Kompilacije u repertoaru dominirale su i Narodnim pozorištem Timočke Krajine u Zaječaru. To se odnosilo na dela Filipa Kinga, Slavomira Mrožeka, Tenesi Vilijamsa dok je od srpskih pisaca jedina počast ukazana Dušanu Kovačeviću kome su igrana čak dva komada, *Sveti Georgije ubiva aždahu* i *Klaustofobična komedija*. U Leskovcu tog trenutka niko nije pomišljao da lansira neke svoje specifičnosti u repertoaru a ograničen je bio i broj novih premijera. Na kruševačkoj sceni prikazana su samo tri komada, sva tri domaćih autora – *Klaustofobična komedija* Dušana Kovačevića sa kojim se išlo na dvadeset i četvrte Susrete profesionalnih pozorišta Srbije priređene u Prištini gde je ovaj tekst dobio prvu nagradu. Zatim je igrana *Predstava "Hamleta" u selu Mrduša Donja* Ive Brešana i *Kazivanje kule Lazarice* Zvonimira Kostića. Sve u svemu korektan akademski izraz bez većeg odjeka. U Titovom Užicu bili su više zaokupljeni svojom sredinom pa su nastojali da publiku fasciniraju predstavama *Amadeus* Pitera Šefera, *Mali princ* Antoana de Sent Egziperija, *Vojcek* Georga Bihnera, a tu su se našli i *Nebeska vojska* Miladina Ševarlića kao i kabare

Milovana Vitezovića. Sa ovakvim programom nije moglo da se prevaziđe ono što je već viđeno proteklih sezona. Program u pozorištu "Ljubiša Jovanović" u Šapcu oslonio se na Dušana Kovačevića, komad *Sveti Gerogije ubiva aždahu* i Ljubomira Simovića – *Čudo u Šarganu.* Njima je pridodat Bratislav Dimitrov sa *Glogovim žbunom* bez ambicija i drugačijih vrednosti.

Kada se sagledala ta panorama zbivanja u pozorištima koja deluju širom Srbije upadljiva je dominacija komada koji su imali uspeha na velikim scenama, ilustracija tekstova savremenih pisaca, sa veoma malo originalnih ili novih tekstova, bez iznenađenja u rediteljskim postavkama, i tek iz svega toga izdvajaju se više glumački nadahnutih uloga.

U krugu vojvođanskih pozorišta najviše pažnje je privukla scenska adaptacija dela *Roman o Londonu* Miloša Crnjanskog. Ovo je urađeno prvo za potrebe beogradskog televizijskog programa a zatim je načinjeno nekoliko pozorišnih adaptacija. Reditelj Stevo Žigon se u Srpskom narodnom pozorištu opredelio za preradu koju je načinio Petar Marjanović a zatim je i sam radio na tome tekstu usaglašavajući ga sa konceptom predstave. U ovom poduhvatu išlo se na suštinu romana, kako bi došla do punog izraza tragična ljubavna priča o Nikolaju Rodionoviču Rjepinu i njegovoj Nađi, uz sva previranja i očajanja kneza u atmosferi beznađa i neprekidnog progona kojem ga izlažu hajkači iz carskog oslobodilačkog komiteta! Kako je ovo i suočavanje sa emocijama koje se u svojoj tužnoj lepoti probijaju kroz trivijalne i odveć šablonizirane predstave o ruskim emigrantima, to su Rjepinove reakcije ono primarno o čemu su vodili računa Marjanović i Žigon. Sve ostalo iz romana, pogotovo priče o Napoleonu, pa i bezbrojne ljubavne epizode sa nametljivim mladim ženama koje prolaze kroz Rjepinov život, morale su da dožive radikalan rez. Da su to dekorativni elementi koji nemaju suštinsku dramsku vrednost, potvrdilo se na pozornici pogotovo u onim pasažima kada se pomešaju glasovi svih tih kreatura, kao u radio drami, jer se time umanjuje efekat koji očekujemo.

Reditelj, opredeljujući se za likovnu obradu pozornice, između nas i praznog prostora isprečio je po širini ogromnu kulisu sa fragmentima nekakve ikonografije, što izaziva razne asocijacije. Kada razmaknemo zidove ili vrata, doživljavamo prazninu i potpunu otuđenost u ogromnom prostoru koji nije više vezan samo za jednu ličnost već i za one koji veruju da su na drugoj strani i u srećnijim okolnostima. Zbog toga je režija stvorila projekciju sveta koji se neprekidno kreće, haotično i nepredvidivo, u bezbrojnim kombinacijama i varijantama, pa su to samo odblesci svesti ili impulsi koji pojačavaju stanja i emocije u kojima se guši Rjepin. Roman nije tako obezvređen, a glumci su izrazili emocije koje Crnjanskog čine velikim piscem.

Uz ovaj glavni projekat postavljeni su još komadi *Klaustofobična komedija* Dušana Kovačevića kao izvesna korekcija ili novo viđenje tkiva koje je već oživljeno u Teatru Zvezdara, zatim *Dumanske tišine* Slobodana Šnajdera, pred-

stava odmereno korektna i zatvorena koja nije imala dovoljno spontanosti niti života kojom bi se nadahnula ova književna konstrukcija. Za Srpsko narodno pozorište imalo je to neki drugi značaj jer se naglašavao jugoslovenski karakter repertoara time što su pažljivo birani komadi savremenih autora iz drugih stvaralačkioh sredina.

Uz dva domaća teksta išla su i dva stranih autora, *Klopka* Tadeuša Ruževiča i *Prvi* Izraela Horovica. Predstave su bile apartne ali u znatnoj meri verodostojne, no bez većeg odjeka u gledalištu. Pri tome je *Prvi* bila diplomska predstava studenata glume Akademije umetnosti u Novom Sadu. U očekivanju nove generacije mladih stvaralaca – novi glumci, reditelji i pisci našli su prostor za svoje prezentacije u Pozorištu mladih. Tu su načinjene predstave *Zlatoruni ovan* po tekstu Nevene Simin, *Snežana i sedam patuljaka* Milivoja Radakovića i *Mali princ* Egziperija.

Izvan ovih događaja – istrajavalo je na svome programu Novosadsko pozorište "Ujvideki szinhaz", na mađarskom jeziku. Još od ranih sedamdesetih godina, kada je osnovano, ono je insistiralo na programu koji bi bio zanimljiv podjednako za publiku koja predstave prati na mađarskom i srpskom jeziku. Često se događalo, pa tako i ove sezone, što je paradoksalno, da predstave prate više oni koji slušaju prevode na srpski jezik. Te predstve su imale dosta ujednačen nivo, otvorene za različite rediteljske inicijative, na granici prihvatljivog izraza, ali nedovoljno komunikativne za gledalište. Sve je to bilo nekako po strani i u senci Srpskog narodnog pozorišta. Repertoar je sasvim drugačije komponovan, bez mnogih težnji na kojima se istrajavalo na srpskim pozornicama. Zato ne iznenađuje što se trenutno igraju komadi Jordana Plevneša *R*, zatim Slavomira Mrožeka *Klanica, Dan kada je kidnapovan papa* Žoaoa Betenkura, *Rimski karneval* Mikloša Hubaja, *Srećni dan*i Samjuela Beketa i na kraju *Pokojnik* Branislava Nušića.

Somborsko pozorište je već više sezona privlačilo pažnju šire pozorišne javnosti – sa, po pravilu, jednom značajnijom predstavom. Reč je o posebnim projektima za koje su birani tekstovi, reditelji pa i glumci izvan matičnog ansambla. Ovaj put je to komad *Kako zasmejati gospodara* Vide Ognjenović koja je želela da sama bude i reditelj i tumač svoga dela. Autora je, kao i u predstavi koja je ranije igrana na velikoj sceni Narodnog pozorišta u Beogradu, zanimao odnos umetnika i vlasti pa se u ovoj postavci usredsredila na sudbinu Joakima Vujića, oca srpskog pozorišta, i njegovu igru pred Milošem, ubeđena da joj ova komedija pruža dobru osnovu za smeh u ogledalu koje bi trebalo da određenim asocijacijama dosegne i sadašnjicu. To je sada još više potencirano kako bi iluzije izbledele a nade se pokazale izneverenim pa se u komediju unose farsični naglasci o svakodnevnom bitisanju. Za takvu produkciju lako je bilo stvoriti određenu atmosferu koja je podržana od kritike, pa je na trideset osmom Sterijinom pozorju ova predstava proglašena – najboljom u celini, a pripale su

joj i nagrade za režiju, scenografiju i više glumačkih ostvarenja. Zato ne iznenađuje što niko nije obraćao pažnju na ostale somborske predstave kao što su *Hidrocentrala u Suhom Dolu* Ive Brešana ili *Živi, živi duh slovensk*i Vladimira Putnika i *Šovinistička farsa* Radoslava Pavlovića.

U subotičkom pozorištu istrajavalo se i dalje na konceptu da pored separatnih postavki na mađarskom i srpskom jeziku treba raditi na zajedničkim predstavama u kojima bi glumci sa različitih jezičkih prostora gradili izraz kroz određene projekte. Ta zamisao Ljubiše Ristića teško je dosezala do celovitosti. Nju je pratila prilična skepsa i pitanje – da li se tako može doći do jedinstvenog i univerzalnog stila u savremenom teatru? Da bi se to demostriralo odabrana su dva komada vojvođanskog autora koji je pisao svoja dela na mađarskom jeziku – Lasla Vegela i to *Dupla ekspozicija* i *Judita.* Uspeh nije bio potpun ali je već sama mogućnost takvih aranžmana uticala da se okupi uz Ljubišu Ristića više drugih reditelja i glumaca pa su izvedeni na istom principou komadi *Long play* Gorana Stefanovskog, *Heimat* Kaće Ćelan, *Magelan* Imre Šafanija, *Feud* u viđenju Atile Andrašija i *Čuvari hrama* Petka Vojnića Purčara. Favorizovane su turneje pojedinih ovih predstava u više gradova u zemlji a odlazilo se i u inostranstvo uz naglašeni publicitet koji ipak nije mogao da ubedi javnost kako se radi o predstavama takvog senzibiliteta koji bi otvorio uprošćenom formulom nove tokove u savremenom pozorišnom izrazu.

U svakom od tih pozorišta bilo je lokalnih specifičnosti koje je teško bilo tumačiti nekom sa strane. Tako je u vršačkom pozorištu "Sterija" favorizovan Dušan Belča – *Vuk i Vrščani*, a u Zrenjaninu Radivoj Šajtinac – *Banatikon.*

Međutim, repertoari su, ipak, sastavljani na principima odomaćenim u svim manjim pozorištima. Probrani su komadi sa velikih pozornica, bez rizika, sa ubeđenjem da će se i skromnijim glumačkim snagama ostvariti solidne predstave te tako postići određeni uspesi. Zato su redovno na premijere pozivani kritičari iz Novog Sada i Beograda. Na zrenjaninskoj sceni su se tako mogli videti *Ženski rock'n folk bend*, prema *Orkestru* Žana Anuja, *Srećan događaj* Slavomira Mrožeka i više tekstova savremenih pisaca kao što su *Noć bogova* Mira Gavrana, *Kuda idu stare godine* Milana Vukotića, *Voćni dan* Velimira Stojanovića. U Vršcu su domaći pisci Stevan Pešić (*Lovačka priča*), Stevan Koprivica (*Jugo nokturno*), Goran Stefanovski (*Tetovirane duše*), Rasim Filipović *(Zasjede*) suočeni sa jednim spektaklom, a to je *Bogojavljenska noć* Viljema Šekspira. Spoljni događaji i sve ono što se podsticalo u preobraženjima pozorišnog života u srpskim pozorištima teško su pokretale unutarnju energiju pojedinih ansambala, u odgovoru na pitanje – dokle smo stigli i da li se može više?

To se posebno odrazilo na aktivnost Pokrajinskog narodnog pozorišta u Prištini. Ono kao da se samo postepeno samoizolovalo, što je naročito vidljivo na primeru albanske drame. Zadovoljavali su se minimalnim u izrazu i bilo im je

najvažnije da se predstavljaju javnosti tekstovi njihovih pisaca. Uz to su neprekidno i izazovno naglašavali da oni ne pripadaju po svome umetničkom ili psihološkom opredeljenju srpskom pozorištu te da uporno istrajavaju na svome posebnom delovanju. Jedini kompromis ili interes koji su ispoljavali – bila je stalna zainteresovanost za nastupe na Sterijinom pozorju. Za to su imali uvek pokrovitelje iz drugih jugoslovenskih republika koji su ih forsirali u svim odborima ili akcijama i programima kao nekakvu veštačku protivtežu navodnim srpskim interesima. Kako je to bila prećutna politika i festivalskog rukovodstva koje je diktiralo programsku politiku to su pojedini selektori, čak iz redova srpskih pozorišnih stvaralaca, podlegali naivno u ime nekog jugoslovenstva ovakvim manipulacijama. Kada je objavljen program trideset i trećeg Sterijinog pozorja u kome se našla predstava *Breg žalosti* T. Dervišija i albanske drame Narodnog pozorišta iz Prištine bilo je jasno da je sve moguće. Kritika je uglavnom ovo prećutkivala ili pravdala. U takvim odnosima bili su gotovo bespredmetni svi zahtevi za poređenjem vrednosti sa onima koji nisu ušli u ovu više političku nego umetničku selekciju. Čelnicima srpskih pozorišta to je teško padalo, ali ih u njihovom tihom nezadovoljstvu niko nije podržavao niti pokazivao neko posebno razumevanje. Uvek se moglo prigovoriti da zastupaju suviše lokalne interese te da ne vode računa o zajedničkim jugoslovenskim stremljenjima koja podrazumevaju prihvatanje svih nacionalnih pozorišnih kultura! Rukovodioci albanske drame su opet bili zadovoljni svojim društvenim i umetničkim pozicijama, kao i zaštitom koju su uživali u društvenim formumima pa su odlučili da se u toku osamdeset i osme godine okupe oko tekstova svojih pisaca. Ovog puta to su bila dela *Majka ide u raj* Imera Škreljija i *Smrt mi dolazi iz takvih očiju* Ređepa Ćosije. U srpskoj drami je učinjen izvestan napor da se iziđe iz ustaljenih odnosa. Angažovan je mladi reditelj Miško Milivojević koji je postavio ceo repertoar sačinjen od tri predstave, *Na pučini* Slavomira Mrožeka, *Raste trava* Slobodana Stojanovića i *Samoubica* Nikolaja Erdmana. Za ovaj ansambl – sva pitanja su se svodila na to kako opstati?!

Isticanje drastičnih razlika između onog što se zbivalo u Beogradu ili Novom Sadu i na ostalim pozornicama nije ni za koga bilo više od presudnog značaja, pogotovo što su reditelji iz svojih matičnih ansambala ili okruženja gotovo redovno gostovali u svim vojvođanskim i naročito srbijanskim pozorištima. Istina, zbog određenih potreba niko nije pravio poređenja između tako različitih dometa određenih umetnika. Nezadovoljstvo se uglavnom prelivalo na kritiku ili festivalske aranžmane koji su postali sasvim razgolićeni. Rezignacija je redovno pratila svaku priču o Sterijinom pozorju gde su mnogi umetnici bili sasvim ubeđeni da se unapred zna ko će biti pozvan u koji program ili kome će pripasti nagrade. Glumci su čak prestali da budu u festivalskim gledalištima a iz međusobnih komunikacija mogli su da saznaju da slični problemi tište pojedince u mnogim sredinama. Sa dosta ironije je prelistavan sterijanski katalog i na-

znaka da se njegove manifestacije održavaju i dalje pod duhovnim pokroviteljstvom Josipa Broza Tita uz citat njegove navodne misli da "pozorište mora biti istinski pobornik progresivne društvene svesti!" Šta to znači posle toliko godina od njegove smrti malo ko je subjektivno mogao da tačno objasni. To, međutim, nije značilo da se ansambli u svim sredinama osećaju slobodno ni da su lišeni uticaja ili prismotre lokalnih organa vlasti od kojih zavisi finansiranje njihove delatnosti. U problemu su bili oni koji su se povodili za mišljenjima nekih radikalnijih reditelja i krtitičara. Da li opredeljivanje za politički teatar obezbeđuje društvenu autonomnost, uspeh i otvaranje ka drugačijim vrednostima? Takve misli mogle su značiti nedovoljnu informisanost ili pogrešno tumačenje izvesnih pojava u odnosima društva i Pozorišta. Uvek je neko mogao da se pozove na frazu o progresivnoj društvenoj svesti. Zato nije iznenađivalo što su pojedini upravnici zbog konformističkog mira ili naslućivanja svega što vreme polako nanosi na pozorišta, nastojali da se opredele za mirniju i uravnoteženiju repertoarsku politiku. To se posebno odnosilo na dela mlađih i nedovoljno afirmisanih pisaca koji su verovali da će im politička ostrašćenost obezbediti lakši put do uspeha. Kako su komadi Dušana Kovačevića bili već verifikovani kao vrednosti savremenog teatra i osigurani raznim nagradama, to su po inerciji oni najčešće stavljani na program. Drugi autori su već podlegali lokalnim proverama pa ne iznenađuju češća opredeljenja za manje izazovne tekstove, bez obzira na njihove unutarnje kreativne potencijale, jer ipak vreme nije bilo sasvim bezbedno. O samom izrazu se malo u javnosti raspravljalo – jer za pojedince, ideje su uvek važnije od njihovih scenskih prezentacija. Potvrdu za to davale su neke od najviše forsiranih predstava poput *Kneževe večere.* Otud učešće na festivalskim i drugim javnim priredbama nije uvek smatrano obavezom ili prestižom. Međutim, kada se skupe utisci o svim predstavama koje su igrane u srpskim pozorištima – nije bilo posebnog razloga za iskazivanje nekog vidnijeg zadovoljstva. Ako je tek svaka deseta predstava nešto više od proseka šta posebno izdavajati? Ispostavilo se uz to da glumci u manjim teatrima nisu imali prilike da vide predstave koje su im se iskazivale kao uzor te da su informacije koje do njih stižu, kada je reč upravo o umetničkim dometima, dosta protivurečne i subjektivne. Otud među onim trezvenijim i u sebe sigurnijim, neprekidno snaženje uverenja da dolazi vreme u kome će biti najbolje da svako misli samo o sebi i trenutnim prilikama u sopstvenoj sredini.

1988–1989.

Već s jeseni osamdeset i osme godine bilo je primetno u raznim pozorišnim centrima, aktivnostima pojedinih institucija i samih pozorišta neskrivena potreba da se pokaže kako sve teče ustaljenim redom, bez drastičnih problema ili nagoveštaja neke pogibeljnije društvene ili umetničke krize.Tome su se prilagodili čak i oni teatrolozi koji su ranijih vremena vrlo žučno zagovarali specifičnosti svojih sredina i činili sve da razgrade zajedničke ideale. Srpska pozorišta su se uglavnom priklonila takvoj politici jer je ideološki korpus bio još uvek veoma jak i delovao preko raznih državnih i društvenih institucija. Zar je onda bilo čudo što se mesecima pisalo o ugledu Sterijinog pozorja, njegovoj angažovanosti u trajnom povezivanju umetnosti svih jugoslovenskih naroda čime se potvrđuje njegov istorijski značaj? Uz to, u nekim republikama bila je veoma naglašena želja da se velikim ili neobičnim projektima nametne utisak o intenzivnom razvoju pozorišnog izraza i nacionalnih dramskih književnosti. U Beogradu se malo obraćalo pažnje na sve ove zakulisne igre ali se u njih nesvesno uletalo samo sa drugačijim tumačenjima. Već je bilo jasno da mnogi posmatraju sve ono što se događa u srpskim pozorištima, spremni da reaguju na svoj način. Dovoljno je bilo podsetiti na skorašnje reakcije kada se na sceni Narodnog pozorišta u Zemunu pojavio komad *Kosovska hronika* Rajka Đurđevića. To potresno dokumentarističko kazivanje o stradanju jedne porodice na Kosovu gde život postaje ravan smrti, a tragedija se izjednačava sa realnošću potaklo je pojedine, do tada ne eksponirane javne radnike da se zapitaju – neće li slični tekstovi biti protumačeni kao pojava srpskog nacionalizma? Bilo je preporuka da takve komade ne bi trebalo forsirati u srpskim pozorištima i da to kao pojavu valja ograničiti samo na Beograd. U suštini, to je bio pritisak na one koji su najavljivali repertoar za novu sezonu sa već određenim projektima. To se, pre svega, odnosilo na *Valjevsku bolnicu* koju je prema literaturi Dobrice Ćosića u Jugoslovenskom dramskom pozorištu postavljao Dejan Mijač. Već sa izvođenjem *Kolubarske bitke* na istoj sceni pojavila se bila dilema – da li se scenskim uprošćavanjem može iskazati sva herojska tragika koju je prikazao ovaj autor u svome delu *Vreme smrti.* Preovladalo je uverenje da scenska forma nije ono najvažnije na šta valja obratiti pažnju jer pojedini likovi ove izuzetne freske sadrže toliko istine, neposrednih emocija i onog suštinskog da se nepogrešivo stiče svest o smislu borbe i žrtvovanja. Dogmatski ostrašćeni funkcioneri čak i u beogradskim političkim forumima gledali su sa velikom skepsom na samo pominjanje ovog projekta a kamoli predstave. Pratio ju je tihi bojkot, etiketiranje ili

strah da će je drugi proglasiti kao najviši izraz nacionalizma u srpskim pozorištima. Išlo se toliko daleko da su se pojedinci zalagali i za njenu zabranu. Ali, to već nije bilo javno moguće izvesti jer su kritika i javnost bili uglavnom na strani predstave i njenog umetničkog dejstva. Pri tome se isticalo da je reč o umetnički komponovanom mozaiku ljudskih sudbina i nesreća iz kojeg je izdvojeno nekoliko likova koji natkriljuju stanje umiranja. Otud se taj krug smrti posle sjajne Kolubarske bitke cinično oko njih sužava, a ono intimno rastajanje sa životom dobija na sceni metaforično dejstvo. *Kolubarska bitka* i *Valjevska bolnica,* kao predstave, bez obzira na razlike u stilu, čine celinu koju povezuje ličnost vojvode Živojina Mišića. Hrabrost pred neprijateljem a nemoć pred tifusom – zar to nije apsurd vremena i najpotpunije saznanje o tragičnim rasponima sudbine našeg naroda. Ovi izuzetni likovi su, međutim, odredili i okvir dramatizacije Borislava Mihajlovića Mihiza. Mihiz i Mijač su se tako našli pred dilemom – prekomponovati fragmente romana, načiniti modernu tragičnu viziju ili ostati u narativnim manirima i opisati realistički ono što nalazimo u samom delu? Ovde niko nije želeo da se odluči na ekspremenat, niti je težio radikalnim zahtevima koji bi ga navodili da se scenski stvori nova drama, a to je bilo i mišljenje glumaca. Otud je u Ćosićevom delu režija tražila i podražavala stvarnost. Trebalo je da se suočimo sa nizom dokumentarističkih pojedinosti koje prate pojavu tifusa, razvoj bolesti, agoniju pojedinaca, muke bolničara i lekara, uz gotovo nemo posmatranje oficira i ratnika. Reklo bi se da su ubedljivi likovi i nadahnute glumačke interpretacije bile dovoljne za uspeh ove snažne predstave. U njoj stoga i nije trebalo tražiti neke izuzetne izražajne valere ili originalnost po svaku cenu jer je to ipak samo fragmentarno iskazivanje onog što je Dobrica Ćosić izdigao na nivo umetničke istine. A istina je dovoljno snažna da na kraju svakog suoči ne samo sa istorijom već i novim vremenom. To su psihološki, moralni i umetnički razlozi zbog kojih je *Valjevsku bolnicu* trebalo prikazati, jer je ona svojom tragikom nalazila pun odjek u našem doživljaju. Sreća ili nesreća – tek ona se pojavila u trenutku kada se svaki ovakav poduhvat, pogotovo ako je bio uspešan, mogao da tumači kao subjektivan sa različitim implikacijama, čak ekstremnim, jer se izvodi na najuglednijoj srpskoj sceni. Lako je bilo braniti predstavu, pogotovo što je ona imala svoj umetnički integritet, ali je teško bilo nositi se sa proizvoljnim tumačenjima ili konformizmom u pokušaju da se obeshrabri otpor onima iz drugih sredina, koji su već samu ideju doživeli kao nacionalizam. Predstava je otkrila svu dubinu krize u međunacionalnim odnosima koji su se iskazivali kroz netrpeljivost i nerazumevanje ne samo realnosti već i istorije.

Srpskim pozorištima je u tom času zamerano što su zaokupljena nacionalnim identitetom, prećutavši pri tom činjenicu da to čine i ona koja deluju u drugim sredinama, izražavajući tako potrebe svojih naroda. Politika je pozorištima nametnula jednostavno tezu da na svim pozornicama ima pojava nacionalizma ali da je srpski najopasniji. Potpuno se zanemarivala činjenica da je to geneza

postojanja, pretpostavka života i slobode. Zato su iz tekućeg repertoara izdvajane predstave poput Kosova Miladina Ševarlića, *Srbijom uzvodno* Jelice Zupanc, *Solunci govore* Antonija Đurića, *Boj na Kosovu* Petra Zeca, *Banović Strahinja* Borislava Mihajlovića Mihiza, *Zidanje Skadra* Zorice Simović, *Obilić* Dobrila Nenadića, bez obzira na njihov stvarni sadržaj i implikacije u izrazu. Istorijske drame su se mogle naći i u drugim sredinama, ali se njima nije davao ni približno isti značaj ni publicitet kao u srpskim pozorištima. Problem je bila srpska istorija.

U Beogradu se hrabro odolevalo svim tim pritiscima. To je bilo ohrabrujuće i za pozorišta u unutrašnjosti. Jugoslovensko dramsko pozorište je očuvalo predstavu *Valjevska bolnica* i uprkos svemu upustilo se u autorski projekat *Dozivanje ptica* Harisa Pašovića. To je posebno bilo uočljivo u trenutku kada su mnogi prosto zastali, ne upuštajući se u istraživanja novih formi scenskog izraza. Mladi reditelj, svakako zanet uspesima, pohvalama i nagradama kojima su obasute njegove prve scenske postavke, odlučio se da ovo vreme prepuno nelagodnih slutnji pretvori u laboratoriju za školske vežbe, istraživanja i promišljanja o vlastitom izrazu. Rad na ovoj predstavi je inspirisan Aristofanovim *Pticama.* Ali to je toliko bila uopštena pretpostavka da se ona već posle prvih prizora sasvim izgubila. Režija se nije oslanjala na antički teatar niti ju je on zanimao, a još manje savremeno iskustvo u tumačenju ovakvih tekstova. Mnogo bliže mu je kinesko pozorište, pogotovo pojedini istočnjački duhovni rituali koji se u novije vreme i kod nas otkrivaju i popularišu. Zanimali su ga dostignuća Vilsona, Grotovskog i drugih poznatih avangardista koji su se susretali na minulim bitefovskim festivalskim manifestacijama, mada to korišćenje citata ili direktno oslanjanje na Pitera Bruka i njegove radove niko nije smatrao samo po sebi nepriličnim. Igra navodno počiva na nekakvom nepoznatom rukopisu otkrivenom u arheološkim istraživanjima na tlu antičkog sveta. Iz tih fragmenata može se naslutiti vreme u kome su proganjali ptice iz ljudskih naselja, a ljudi opet pokušavali da polete i učine ono što je nemoguće. Sve je to povezano sa parapsihologijom kojoj su dodata neka tumačenja i asocijacije na pojave iz naše aktuelne civilizacije. Tako je ova predstava postala svesno komponovana atrakcija za pomodne prezentacije. Ali na nivou graničnih vrednosti i onog što znači eksperimentalno ili predstavlja istinsko traganje za novim, ona nema željenog značaja. Pa ipak u vremenu kada je nastala činila je da se javnost mobiliše za nekakve apstrakne ideale novog teatra, da tako otupi kritike i smanji interesovanja za događaje neposrednijeg ili aktuelnijeg dejstva. U senci svega toga – ostale su predstave *Svetlost u noći* Berija Stejvisa, *Žak ili pokornost* Ežena Joneska. Ako je *Valjevska bolnica* u takvoj atmosferi punoj kontradikcija pružila mnoga tragična uzbuđenja – *Život u pozorištu* Davida Mameta predstavljao je čisto zadovoljstvo. Jedan glumac na kraju karijere i jedan tek na početku u svome iskrenom nadmetanju, presahlim iluzijama i osnaženim nadama ali i neizvesnostima mogli su da budu i više od igre jer je u njoj bili veoma zanim-

ljivih asocijacija. Sve je to, međutiom, bilo dovoljno da Jugoslovensko dramsko pozorište po ko zna koji put, ali sada u dosta nelagodnoj situaciji, potvrdi svoju vitalnost i odlučnost da deluje sa svim scenskim inicijativama.

Narodno pozorište se potpuno prepustilo apatiji prateći adaptaciju stare zgrade pa je priredilo rutinski tek jednu novu premijeru i to *Pokojnika* Branislava Nušića kojom je Pavle Minčić potencirajući satirične valere želeo da obezbedi aktuelnije značenje. U praznom prostoru između premijera na drugim scenama često se postavljalo pitanje da li su, obzirom na umetnički potencijal, mogli da budu aktivniji i ambiciozniji? Odgovora je moglo da bude više a najzanimljiviji je bio zaključak da se namerno polemike o društvenim protivurečnosti potiskuju sa scene kao izraz konformizma prema onima što stoje iza velikih investicija, uloženih u revitalizaciju starih prostora.

Nije bilo lako nositi se sa vremenom tako da pravila po kome bi delovali svi ansambli i nije moglo da bude. Ali da se nešto događa bilo je očigledno. U Ateljeu je tako gotovo žrtvovana sezona i inicijativa prepuštena drugim pozorištima. Kako je sezona otvorena komadom *Iz života kišnih glista* Per Ulova Enkvista obezbeđene su još dve premijere ograničenog dejstva – *Jesi li to doš'o da me vidiš* Milana Karadžića sa aktueliziranim crnogorskim humorom, zatim *Miloduh* Pitera Šefera i *Boris Godunov* Aleksandra Sergejeviča Puškina. Maloj sceni su prepušteni komadi *Himna* Đerđa Švajba, *Ne šetaj se gola* Žorža Fejdoa i *Sufle od pomorandži i mladež* Sola Beloua, bez izraza koji bi za teatar značio nešto novo.

Interesovanje javnosti se preusmerilo ka Crvenom krstu, programu Beogradskog dramskog pozorišta i Teatru Zvezdara, a tu je već bilo raznih iznenađenja. Naime, svi su osećali da se moraju praviti promene u repertoaru ali niko nije tačno znao u kojom smeru ih valja usmeriti. Generalno – savremena domaća drama je i dalje u prvom planu ali sa različitim zahtevima i kriterijumima. U Beogradskom dramskom to je bilo sasvim očigledno – prednost je data *Kosovu* Miladina Ševarlića. Dosta zabune je došlo zbog izvanrednog monologa kneza Lazara na početku komada. Njegov iskaz je emotivno složen, uz to određen prema mitologiji, stvarnosti i politici. Ali, posle toga se pojavljuju reči, replike, cele situacije, paralelne radnje, citiraju se narodne pesme, parodira slika sa Kosovskom devojkom, a nije jasan ni odnos prema Milošu Obiliću i Bošku Jugoviću. Završni prizor deluje zbunjujuće – pred knezom Lazarem defiluju prvo njegovi ratnici, zatim vojnici sa solunskog fronta, a onda partizani i to nekoliko puta u krug! Ovakvi pristupi mitu i stvarnosti nisu novi ali je sada teško utvrditi zašto se sve to čini. Nejasnoća je uvek bilo, pogotovo sada kada je valjalo odvajati istinu od laži, a stvarnost od privida ili razgolititi frazu da se porazi pretvaraju u pobede i velelepne hronike pišu o tome. Ali, za takva htenja potrebno je dublje osećanje za istoriju i veće filozofsko razumevanje životnih tokova. Otud je razumljivo što se nije moglo prodreti do biti same kosovske tragedije niti pružiti odgovor na mnogobrojna postavljena pitanja.

Ova predstava je brzo pala u senku *Sabirnog centra* Duška Kovačevića. Publici se dopalo što se radnja istovremeno događa na zemlji i na nebu, što ljudi nesmetano međusobno komuniciraju, prate šta se zbiva u njihovim mogućim životima. Likovi koji okružuju arheologa Mihaila Pavlovića koji se bavi čuvanjem spomenika o minulim civilizacijama su lako prepoznatljivi, često se smenjuju duhovite situacije, ima tu satire, komedije zabluda, ali i rediteljske veštine Ljubomira Draškića sa kojom se sve to usklađuje, pa prošlost lebdi nad realnošću kao humorna senka koja pomaže da se odnosi jasnije profiliraju. Ovo je bio zaista uspeh za pisca i ansambl, koji je svakako obeležio celu ovu njihovu sezonu.

Psovači Isidore Bjelice predstavljali su studentski rad na temu apsurda u našoj realnosti, *Srbijom uzvodno* je bilo delo koje glumci takođe nisu u svemu razumeli. Reč je o oživljavanju sećanja na tragična zbivanja u oslobodilačkim ratovima srpskog naroda kako bi ona na sceni dobila novu dimenziju. Jelica Zupanc tvrdi da je njena priča izmišljena, zajedno sa likovima, ali da su okolnosti istorijske. Inspirisala se, u stvari, plemenitošću škotskih žena koje su došle u Srbiju, osnovale bolnicu i u najtežim trenutcima ostale uz ranjenike i nemoćne, rizikujući zarobljavanje, i konačno, smrt. Dokumentarna drama je preobražena tako da bude otvorena metafora o ljudskoj solidarnosti.

Četiri domaća dela različitih formi, izraženog senzibiliteta i kreativnog potencijala odražavala su ne samo trenutnu politku ovog pozorišta nego i neke veoma prisutne tendencije u savremenom stvaralaštvu. Šta sa istorijom? Kako sa mitom? Možemo li stvarnost promišljati na uslovan način, kroz teatralizaciju koja pruža mnogo više mogućnosti nego šturi realizam ili antidogma? Šta sa eksperimetima i kako se uključuju u pozorišni život i na osnovu kojih kriterijuma, mladi pisci?

Ni druge predstave ovog ansambla nisu ostavljale ni publiku ni kritiku ravnodušnom. Mnogi su bili iznenađeni kada se na Crvenom krstu pojavilo poznato delo savremene dramaturgije *Karlos II Omađijani.* Više reditelja se tokom minule decenije zagledalo u njegovo gotovo nesavladilo štivo, maštajući o postavkama, pozorišta ga stavljala u okvirne repertoare, a ipak ga niko nije igrao. Jer pretpostavljalo se da ovaj svet Pitera Barnsa mogu da ožive samo veliki glumci, koji su u stanju da stvore pučki spektakl, složenu farsu i da kroz dekomponovane likove dođu do slike istorije i vremena kojim dominiraju osećanja, lična ubeđenja, podsmeh i netrpeljivost prema prilikama u kojima bitišemo. Reditelj Petar Zec precenio je sebe i glumce podstičući ih da čine više od onog što zaista mogu. Otud kontraverze u reakcijama – da je dobro što se uopšte ovo delo igra do tvrđenja da je ovakva predstava nepotrebna.

Nova scena je imala dve nove premijere – poznatog vodvilja *Idem u lov* Žorža Fejdoa u inferiornoj postavci i nešto ambicioznijg predstavljanja američkog pisca Viljema Mastrosimona sa kojim naša scena do tada nije imala kontakta. Njegov komad *Krajnosti* zasniva se na jednom patološkom slučaju oženjenog čoveka sa porodicom i mirnim životom iza kojeg stoji niz silovanja i ubistava dok

se konačno ne nađe jedna mlada devojka koja ga savlada i predaje policiji. Sve ovo je navodilo na mišljenje da je najvažnije da pozorište ispoljava ambicije te da glumci imaju prilike da se ogledaju u različitim komadima. Neki od njih su zaista i pokazali pravu meru svoga talenta, što je trebalo da bude pokriće za ovakvu repertoarsku orijentaciju. Otvorenost na sve strane – pa šta se dogodi!

Sličnih ideja bilo je i u Tetaru Zvezdara, s tim što je ovde i dalje favorizovan izraz vezan za angažovano pozorište. Da bi se to naglasilo – prednost je data prvencu Radeta Radovanovića – *Original falsifikata.* To se dogodilo u trenutku kada su mnogi već počeli da veruju kako politički teatar proživljava krizu i stoga je ukazivano na njegovu izazovnu hrabrost, potrebu za polemikom, mnogo širim zahtevima za istinom i samoispitivanjem sudbine u kontekstu svega što nam se dogodilo tokom minule četiri decenije. Više nisu u pitanju samo određeni događaji, lične sudbine ili bizarni detalji, već se dovodi u pitanje sve i traže se otvoreni i jasni odgovori –zašto smo sebe tako dugo i bezobzirno obmanjivali? Tragični konflikti izazvani u poratnim godinama, sudeći po ovom komadu, još će dugo biti izvorište naših suočavanja sa sudbinom. Mladi pisac stoga fragmentarno osvetljava razna zbivanja od trenutka kada se ratni drugovi razilaze svako na svoju stranu posle slavlja pobede. Ali, njihovi životi će se iznova ispreplesti četrdeset i osme, pedeset četvrte, u ko zna u kojoj još prilici sve do aktuelnog vremena. Pojedine scene deluju tek kao ovlaš načinjene skice, zapisi, a ponekad ostaje nerazumljivo, dok se u finalu konačno ovaj mozaik ne sastavi i sve ne zgusne u intimnu ljudsku dramu. Očigledno je da se ovakva vrsta scenskih iluzija ne iscrpljuje u formi. Da li je delo u domenu literature i prefinjenog scenskog jezika, to nije osnovno, jer se očigledno nije tražilo njihovo posredovanje u iskazivanju subjektivno intoniranih istina. Predstava je sugerisala da vrednosti treba tražiti u dubokom osećanju neposredne stvarnosti i njenih istina.

Međutim, pozorištu nisu bili dovoljni samo ovakvi polemični tekstovi gotovo na ivici pamfleta. Zato se promišljalo da bi trebalo u program uvesti i neke druge projekte koji bi nagovestili da se na ovoj pozornici može eksperimentisati sa raznim formama i težiti novim izražajnim valerima. U tu svrhu postavljene su *Tri sestre* koje je prema Čehovljevom originalu u sopstvenoj preradi prikazao Aleksandar Lukač. U svojoj agresivnosti reditelj je zamislio da prikaže Čehovljev svet "sto godina posle" kako bi mogao nešto više da kaže o sebi i svojoj generaciji. Možda ceo ovaj postupak ne bi ni zaslužio pažnju da nije izveden sa velikom pompom i objašnjenjem kao značajan eksperimintalni scenski projekat grupe mladih glumaca koja je sebe pretenciozno nazivala Pleksus Boris Piljnjak. To bi trebalo da bude nastavak njihovog dijaloga s vremenom i društvom u kome žive. Iza tih pompeznih mladalačkih fraza i egzaltacija krila se, na žalost, stvaralačka nemoć: Lukač je od Čehova preuzeo imena lica, nekoliko rečenica iz drame i nešto od gole fabule. Sa takvom banalizacijom aranžirao je žurku sa mladićima i devojkama u otmenoj vili. Sve je to krajnje lokalno, površno, sa nekoliko već oveštalih fraza o šezdeset i osmoj, studentskom buntu, beznađu u

zemlji i potpuno zamagljenim perspektivama. Mladi ljudi, ovde poznatih imena, krajnje su zaokupljeni svojim izgledom, alkoholom, erotikom i ubeđenjem da se može živeti samo ako se ode iz zemlje. Sve je tu na izgled u stilu savremenog teatra ali se ubrzo otkriva da iza toga ne stoji nikakav određeni smisao. Glumci su prosto obezvređeni, dok se sve svelo na proizvoljne i čudne slike i ništa više.

Pozorište na Terazijama izašlo je sa dve nove premijere, *Poziv u dvorac* Žana Anuja u jednoj mirnoj ali prihvatljivoj postavci Soje Jovanović i *Noć ludaka u Gospodskoj ulici* Miloša Krečkovića. Teško je bilo utvrditi čiji je ukus dominantan u biranju komada ili utvrđivanju nivoa interpretacija na ovoj pozornici jer je poslednjih godina bilo toliko oscilacija u kvalitetu koje se ne primećuju ovako drastično u drugim ansamblima. To izaziva pred svaku novu igru veliku zebnju. Tako je bilo i sa Kličkovićevom komedijom koju je predstavio isto tako mladi reditelj Jagoš Marković. On voli preterivanja, neobaveznost i isforsirane gegove pa ga je ovde zanimalo jedino šturi mehanizam zabuna koje se pletu oko psihijatra, njegovih pacijenata, ljubavnika žene i svega što se može u tom krugu improvizovati. Otud je većina likova svedena na karikaturu. U suštini promašaj koji je zabrinuo čak i one naklonjene komediji i terazijskoj sceni, izazvavši pitanje, kome je sve ovo bilo namenjeno?

Izvan ovih premijernih događaja u stalnim pozorištima našlo se više različitih projekata. Posebno je bilo aktivno na večernjoj sceni "Radović" u istoimenom dečjem pozorištu. Tu su za odrasle predstavljeni komadi *Peh pod krovom* Pavela Kohouta, *Pokvarenjak* Čarlsa Bukovskog, *Zlostavljanje* Ive Andrića, *Atentat* Miloša Nikolića i *Nepodnošljivo lako* Vaclava Havela. To su kompletne predstave sa više glumaca a neke su svedene na monodramska kazivanja pojedinaca. U Studentskom gradu je prikazan komad Miodraga Karadžića *Jesi li to doš'o da me vidiš* dok je "Scena kod Konja" kako je nazvan program za odrasle u Pozorištu Boško Buha, ambicozno izvela komediju *Sve je dobro što se dobro svrši* Viljema Šekspira, a zatim delo Ive Brešana *Viđenje Isusa Hrista u kasarni VP 2507.* Na kraju ovog ciklusa našlo se delo mlade spsateljice Snežane Gnjidić *Mehanički mesec*. Predstave su imale dosta privlačnosti i naišle su na pristojno interesovanje, pa se pojavila bojazan – da li će sve ovo ugrožiti do tada veoma atraktivan i osoben program namenjen deci. Pozorište "Dvorište" svoj specifičan repertoar osnažilo je predstavom *Boj na Kosovu* koji je osmislio u svemu Petar Zec, ali ne otišavši dalje od nadahnute improvizacije. U Studentskom kulturnom centru orijentisali su se bili trenutno na nešto drugačiji repertoar nego prethodnih sezona, sa dramama: *Filoktet* Hajnera Milera, *Doktor Džekil i Gospodin Hajd* Roberta Stivensona, *Život je bajka* Dubravke Ugrešić i *Tibetanska knjiga* grupe autora. Kako je bilo reč uglavnom o mladim ljudima – svi su bili željni samopotvrđivanja ali nivo predstava nije bio takav da bi mogao da im priušti to zadovoljstvo.

U pozorištima južno od Beograda svi ovi događaji imali su izvesnog odjeka s tim što u reakcijama nije bilo gotovo nikakve koordinacije. Svaki ansambl je

vodio svoju brigu, ali na specifičan način i sa nužnim obzirima prema lokalnoj sredini. Tako je kruševačko pozorište, zaokupljeno neprekidnim samopotvrđivanjem, uložilo napor da osmisli dramu *Lazar, veliki knez* Zvonimira Kostića. Kako za takav poduhvat nisu imali dovoljno podsticajnih snaga to su ugostili više beogradskih glumaca podržavajući ranija okupljanja glumaca koji potiču iz ove sredine a afirmaciju stiču ili su stekli na drugim, prevashodno na najpoznatijim pozornicama. Sledila je drama *Braća po oružju* Radoslava Pavlovića koja je već igrana u nekim drugim ansamblima. Zanimljivo je bilo možda to da je Mima Janković, poznata autorka mnogih predstava sa lutkama koje priprema u Nišu a pokazuje po celoj zemlji, prihvatila da sa kruševačkim glumcima osmisli Autobiografiju Branislava Nušića. Većeg zajedničkog uspeha izvan grada nisu imali pa je zabeležena tek jedna glumačka nagrada na Susretima "Joakim Vujić". U Titovom Užicu imali su takođe jednu premijeru posvećenu kosovskom mitu s tim što su došli do teksta *Obilić* Dobrila Nenadića koji nije otišao dalje od onog što se zna iz predanja i narodnih pesama. Od dela domaćih autora tu je bilo još *Čudo u Šarganu* Ljubomira Simovića u dosta skromnom aranžmanu kao odblesak onog što je igrano u Ateljeu 212. U izboru dela iz literature drugih naroda odabrano je ono što nije igrano još na ovoj sceni, a to su komadi *Emigranti* Slavomira Mrožeka i *Čekajući Godoa* Samjuela Beketa. Sve je to bilo korektno u granicama poznatog izraza bez odlučnosti da se ode makar korak dalje.

Na jedan domaći komad – jedan strani je uglavnom princip koji su sada gotovo svi sledili. Na izbor su uticali i reditelji koji su dolazili iz drugih pozorišta. Uz to je postojalo uverenje da treba ono što je najbolje na beogradskim pozornicama preneti na svoju scenu – jer je to korisno kao informacija za publiku a izvesna satisfakcija za glumce da igraju ono što su drugi i poznatiji već potvrdili kao vrednost. U Nišu su tako bili zabavljeni prikazom *Ruženja naroda u dva dela* Slobodana Selenića. Ni komad, a ni predstavu nisu glumci doživeli u sebi, a nije ni publika pokazala veće interesovanje. Jednostavno sve je bilo na nivou vidljive konstrukcije i bez prave metafore. Marislav Radisavljević je pokazao nešto više zainteresovanosti za *Mrešćenje šarana* Aleksandra Popovića, reducirajući zbivanje za potrebe male scene. To zgusnuto tkivo delovalo je dosta efektno pa je na kraju ova predstava izdvojena kao najbolja i njoj je pripala godišnja nagrada grada Niša. Od stranih pisaca odabrani su komadi *Don Žuan se vraća kući* Edena fon Horvata u viđenju Nikolausa Vindiš–Šperka u dosta zanimljivoj prezentaciji. Da bi se mladi Mirhad Kurić okušao kao reditelj izmišljen je komad Sanduci Muze Konstantinovne–Pavlove ali nikoga nije impresionirao ni komad a još manje predstava, koja je stoga igrana manje nego i jedna druga sa tekućeg programa. Bilo je mnogo truda i priča oko svake ove premijere ali bez pravog odjeka u javnosti. Osećalo se da pozorište počinje da stagnira ali o tome se još javno nije govorilo.

Pirot je sa gostujućim rediteljima ušao u tri rizična poduhvata, *Radovan treći* Duška Kovačevića, *Predstava Hamleta u selu Mrduša Donja* Ive Brešana i *Večiti*

studenti Zorana Đorđevića u ubeđenju da im farsične komedije i naturalistički prosedei sasvim odgovaraju. Od svega toga najviše uspeha imao je *Radovan treći* u režiji Branislava Mićunovića, mada se ni on nije dalje probio od gostovanja u Knjaževcu. Za razliku od Pirota koji nije imao mogućnosti da načini neki spektakl u slavu Kosovskog boja – Leskovačko pozorište se odlučilo da prikaže *Banović Strahinju* Borislava Mihajlovića Mihiza.Ta predstava je naišla na dobar prijem kod publike, izvođena je daleko više nego što se očekivalo od *Pigmaliona* Bernarda Šoa ili *Policajaca* Slavomira Mrožeka. *Kuća strave* Franca Ksavera Kreca je bila prihvaćena na dvadeset i petim Susretima "Joakim Vujić" kao jedna od zanimljvijih, osvojivši dve glumačke nagrade. Pozorište nije naglašavalo svoje ambicije, prepušteno više samo sebi nego što se povodilo za Nišom ili Beogradom, želeći u tako inertnoj atmosferi očuva svoj identitet. U tome su imali izvesnog uspeha.

Glumci zaječarskog pozorišta akumulirali su snagu iz atmosfere stvorene oko scene, uspevši da prikažu čak pet premijera što je malo kome u drugim mestima uspelo. Glavni projekat su bili *Rodoljupci* u režiji Steve Žigona. On se već ogledao u tumačenju ovog Sterijinog dela na drugim scenama, ali sada nije pravio repliku i činilo se da sam sa sobom raspravlja o nekim scenskim rešenjima ili tumačenjima teksta. Žigon je uspeo da podstakne glumce, načinivši stilski sasvim čistu i atraktivnu predstavu. Tu se našlo i *Sumnjivo lice* Branislava Nušića, koje se nametalo glumačkim interpretacijama. Od savremenih pisaca odabrani su komadi *Svačije* Veljka Radovića i *Boj petlova* Aleksandra Đaje. Uspeh je bio dosta pristojan što se nije moglo reći za tumačenje drame *Zločin na kozijem ostrvu* Uga Betija za koju nije nađen adekvatan izraz.

Na šabačkoj sceni našala se drama *Zidanje Skadra* Zorice Simović koja je privukla dosta pažnje. Mlada autorka pristupila je legendi i pesmi na subjektivan način ali su likovi poput Vukašina, Jevrosime, Jefimije ili Kraljevića Marka našli odjeka u glumcima. Bili su realistični do grubosti, teško se noseći sa pričom koja je imala i suptilnijih pasaža. Nije stoga neočekivano što je predstava na Susretima "Joakim Vujić" imala dosta dobre kritike, osvojivši nekoliko nagrada. To se nije ponovilo sa *Pesmom* Oskara Daviča, i ranije izvođenom na ovoj sceni, sada sa podmlađenim ansamblom, jer se predstava teško odupirala revolucionarnim zanosima i romantizmu koji je senčio glavne junake. Komad je očigledno izgubio nešto od svoje nekadašnje privlačnosti, delujući pomalo anahrono. Tekst *Čudne stvari* Dušana Radovića imao je na sceni svoje unutarnje dopadljivosti zahvaljujući glumačkoj igri. Od svega što se pravilo, čak i prigodnih aranžmana, kakvo je bilo *Partizansko poselo* koje je zamislio ceo glumački kolektiv, uprava je rado isticala *Lulu* Franka Vedekinda. Predstava je bila dosta hermetična, bez unutarnje kohezije u zbivanjima ni potrebne tenzije, tako da je ostala više u spoljnim naznakama režije. Kada se sve uzme u obzir – to je bio heterogen program, ali nije bio lišen ambicije da pozorište i dalje bude jedno od najboljih u odmeravanjima na Susretima "Joakim Vujić".

Pozorišta su bila relativno samostalna u odlučivanju o programu za ovu godinu u kojoj je javnost bila dosta zainteresovana kako će se koja kulturna institucija, a posebno scenske, uključiti u obeležavanje kosovskih godišnjica. Taj pritisak bio je dvojak, dolazeći kroz medije koji su podstrekavali nacionalnu euforiju a i od strane lokalnih moćnika koji su opet želeli da iskažu svoju angažovanost u propagandi nacionalnih znamenja. Prilike su bile takve da je svaki grad ili sredina reagovala na svoj način.To se pogotovo moglo da oseti u vojvođanskim gradovima i pozorištima. Otud toliko pažnje – kako će se ponašati u ovim događajima Srpsko narodno pozorište u Novom Sadu, pogotovo kada se zna da ono što direktno a što posredno ima određenog uticaja na teatarska stremljenja i u drugim ansamblima. Ovde se nije prenaglašeno učestvovalo u nacionalnim euforijama niti obraćalo na ekstremne reakcije pojedinaca. Valja podsetiti na dve neosporne činjenice – prvo ovo pozorište, kao najstarije u srpskom narodu, predstavljalo je decenijama jedno od bitnih žarišta nacionalne kulture, posebno izgradnje svesti mnogih generacija o sopstvenom identitetu. Ne postoji delo u srpskoj dramskoj književnosti sa istorijskom tematikom koje ovde nije doživelo svoju časnu prezentaciju ili afirmaciju. Drugi činilac je saznanje – da je u poratnim godinama Novi Sad postao centar okupljanja svih pozorišta u zemlji te da Sterijino pozorje svojom izrazitom jugoslovenskom politikom nije nikada bilo omiljeno među nacionalistima bez obzira iz koje sredine delovali. Čak je bilo i zluradosti pa je program često vulgarizovan i izjednačavan sa autonomašenjem. U samom pozorištu su smatrali da prednost treba da imaju komadi koji se zalažu za nove ideje i forme u izrazu, a posebno kritički odnos prema svemu što ugrožava istorijske vrednosti ili ljudsko postojanje u realnosti. Uz to, iz slučaja *Golubnjača* izvučene su određene pouke pa je tu opreznost prema dnevnim društvenim pojavama bilo lakše razumeti i opravdati. U prvi plan je tako stavljena premijera komada *Tri čekića (a o srpu da i ne govorimo*) mlade spisateljice Deane Leskovar, ranije dobitnice Sterijine nagrade za novo dramsko delo. To je ujedno bio i povod da se u komentarima uz ovaj projekat kaže nešto više o dramskim delima koja opisuju život mladih u našem ambijentu tokom pedesetih i šezdesetih godina. Nije nikakvo zlonamerno kritizerstvo priznavanje činjenica da u nekim od tih drama ima sentimentalnosti, tužnih i nesrećnih pojedinačnih ili grupnih sudbina, besperspektivnosti, razočarenja i trajne izgubljenosti. Pisci koji su želeli da govore o takvim svojim tekstovima, uporno su ponavljali da zaborava ne sme biti! Teško je po njima misliti na budućnost ako se ne oslobodimo svega što pritiskuje i opterećuje život. Deana Leskovar je upravo načinila jednu takvu skicu ili fragmentarno svedočanstvo. Likovi su naznačeni, stanja opisana ali dramski sukobi nisu dovedeni do punog intenziteta. Realnost je tu kao nesalomljiva prepreka, što najviše obeshrabruje. Tekst je bliži scenariju nego drami, ali bez obzira na parcijalnost i formu ima emocionalnog naboja koji podstiče glumce na pun doživljaj. To je njegov osnovni kvalitet koji je gotovo nepogrešivo uočio reditelj Egon Savin, na njemu izgradivši predstavu koja deluje fascinantno na publiku. Zar je onda

iznenađenje što je ona na Sterijinom pozorju nagrađena za režiju, niz glumačkih ostvarenja i umetničku kreativnost drugih saradnika? Sa mnogim drugim priznanjima je okružena u Novom Sadu i vojvođanskom kulturnom životu. Ovaj događaj je potpuno marginalizovao neke druge predstave poput *Lude igre* Leva Birinskog u režiji Vide Ognjenović, *Magarca* Žorža Fejdoa u obradi Želimira Oreškovića pa i *Pokojnika* Branislava Nušića sa Dejanom Mijačem kao rediteljem ili *Klementov pad* Draga Jančara u režiji Zvone Šedlbauera. Sve su to bila solidna ostvarenja pogodna za osvežavanje tekućeg repertoara ali bez značajnijih inovacija u izrazu. Na kraju je u ovom programu prikazana i diplomska predstava studenata glume novosadske Umetničke akademije *Vesele žene vindzorske* Viljema Šekspira u postavci njihovog profesora Branka Pleše.

Izvan svih ovih promišljanja i kombinovanja opstalo je Novosadsko pozorište – Ujvideki Sinhaz sa svojim novim predstavama na mađarskom jeziku.

Njegove potrebe, opredeljenja pa i mogućnosti su bile do izvesne mere specifične pa pored Geteovog *Klavira* i Ibzenovog komada *Neprijatelj naroda* tu su dela *Gde je pištolj* Gabora Gergeljija, *Lađa* Đule Fehera, *Gospodin Doktor* Ferenca Molnara, *To je na klupi* Alda Nikolaja i *Platite šefu sale* Lasla Boza. Glumci su se preobražavali od klasičnog izraza do lake zabave u bulevarskom stilu bez većeg ni dubljeg unutarnjeg angažmana, uglavnom se prilagođavajući svakoj režiji posebno. Potreba za dopadljivošću publici bila je očigledna.

Somborsko pozorište je već dugo ustalilo saradnju sa poznatim rediteljima iz većih centara. Zajednički cilj je angažovanje najboljih glumaca u stvaranju bar jedne reprezentativne predstave koja bi mogla da konkuriše za značajna gostovanja i učešće na pozorišnim festivalima. Ovaj put je ugošćen poznati zagrebački reditelj Petar Veček koji je režirao čak tri poznata dela – *Ujka Vanju* Antona Pavlovića Čehova, *Samoubicu* Nikolaja Erdmana i *Divlju patku* Henriha Ibzena. Sve te predstave su imale određeni nivo u interpretacijama, a na javnost je najpotpuniji utisak ostavio *Samoubica*. Uz to je išlo lako štivo Folkera Ludviga *Pa to je da pošiziš*, zatim *Mister dolar* Branislava Nušića i *Sedmorica – kako bi smo ih danas čitali* Jovana Hristića u premišljanju Ljuboslava Majera. Reklo bi se na kraju – jedna uspešna, mirna i pozorišnom izrazu okrenuta sezona. Nešto slično događalo se u Vršcu samo sa manjim mogućnostima pa i izražajnim pretenzijama. Igrani su komadi *Zla žena* Jovana Sterije Popovića, *Neprijatelj naroda* Henriha Ibzena, *Ožalošćena porodica* Branislava Nušića i kao kuriozitet, *Kod večite slavine* Momčila Nastasijevića koje su na svoj način sagledale dve mlade rediteljke Dijana Milošević i Jadranka Anđelić, već na početku karijere jasno opredeljene za nekonvencionalni scenski izraz. Program zrenjaninske scene "Toša Jovanović" je označen *Ludom kućom* Filipa Kinga, *Kafeterijom* Karla Goldonija, *Staklenom menažerijom* Tenesi Vilijamsa, *Velikim Makom* Eriha Koša i *Izbiračicom* Koste Trifkovića, u postavci Steve Žigona koji je u stalnoj saradnji već načinio više originalnih predstava. Od lokalnih pisaca tu su dela *Iznogud protiv supermena* Radivoja Šajtinca i već zaboravljeni komad *Pukotina raja* Milana Tutorova. Obična, radna sezona, bez posebnih specifičnosti.

Šira javnost je najviše pažnje posvetila Narodnom pozorištu u Subotici i svemu šta je u njemu činio direktor i glavni reditelj Ljubiša Ristić. Njega nije obavezivala tradicija, iskustvo niti afiniteti stalne pozorišne publike već je pravio svoje subjektivno pozorište, lansirajući projekte za koje je imao ličnog interesa ili pak one u domenu koreodrame što je radila Nada Kokotović. Kada su pozivani gostujući reditelji, birani su po sličnim afinitetima. Ristić je istrajavao na konceptu pozorišta otvorenih prostora, neprekidno nastojeći da za svaku novu postavku nađe adekvatnu scenu. Tako je na Trgu ispred pozorišta inscenirao *Sprovod u Terezijeburgu* sa glumcima mađarske i srpske drame. Verujući u univerzalnost izraza, nije obraćao pažnju na izgovor pojedinaca jer mu je bilo bitno koliko se ko i na koji način uklapa u slobodno komponovane scene, uz minimale sugestije samog pisca. Mada je to bila složena kompozicija – nije izazvala veće interesovanje publike pa je u ovoj sezoni igrana samo jedan put. Ristić se dosta angažovao da načini libreto za svoje viđenje Kosovskog boja na osnovu narodnog predanja i ličnih opservacija. Za to mu je bio potreban veliki prostor i našao ga je na Paliću. Tu je bilo dosta improvizacija, naivnosti i neubedljivosti u prikazivanju određenih situacija ili formiranju nekih od važnih likova ove drame, kao i mešani ansambl sa dosta statista i svega nekoliko glumački upečatljivih prizora. Ova predstava se kasnije našla na programu Bitefa, prikazana je na Malom Kalimegdanu ali je malo koga impresionirala. Tada se činilo da je Ristić najviše energije utrošio u postavku drame *Šiptar I i II* Dragana Tomića u čijoj je adaptaciji i sam učestvovao, pojavivši se na kraju kao koautor.

Na drugom kraju zemlje, Kosovu i Metohiji i dalje su delovala samo dva pozorišta. U Đakovici profesionalno, mada u suštini i dalje po izrazu poluamatersko, sa predstavama na albanskom jeziku, izvelo je komade *Kukavičiji sat* Bećira Muslijua i *Monserat* Emanuela Rablesa. Uspehom se smatralo već i to da se ovakvi komadi mogu izvoditi na njihovoj pozornici. Glumci albanske drame u Pokrajinskom pozorištu u Prištini bili su ambiciozniji i mogli su da pruže daleko sadržajniju igru. To su potvrdili novim premijerama kao što su *Priviđenje* Bećira Muslijua, zatim *Čovek je čovek* Krista Flokija i *Doktor Faust* Kristofera Marloa. Njihovi lokalni reditelji Agim Sopi, Ahmet Jakupi i Fetah Mehmeti nisu korespondirali sa pozorišnim tendecijama aktuelnim u srpskim pozorištima, zaokupljeni manirima u duhu scenskog akademizma. Za to vreme ansambl drame na srpskom jeziku počeo je da ispoljava izvesnu nervozu tako da je realizovao tek samo jednu novu predstavu i to *Volšebnike* Slobodana Tomovića, a u režiji Tibora Vajde! Sve to je zajedno bilo zaista na margini pozorišnog života u Srbiji.

Uobičajeni test sa onih nekoliko najboljih predstava viđenih u ovo vreme sugerisao je da nema razloga za neko šire nespokojstvo ili uznemirenje. Suštinski nije odbačena niti sasvim neutralizovana ni jedna tendencija niti ideja koja je navodila većinu pozorišta na nove stvaralačke izazove. Svako je istrajavao na svojim planovima i suočavanju sa mogućnostima izraza. Istina, postojale su

specifičnosti pa i izvesne razlike u shvatanjima, ali to nije remetilo saznanje da se starim ili novim tekstovima mora tumačiti realnost u kojoj živimo. U najboljim ostvarenjima koja su kreirana u različitim formama kritičkog realizma ili potpuno subjektivnih stilizacija veoma se pazilo da ni na koji način ne bude ugrožena neposredna komunikacija sa gledaocima ni javnošću kako bi pozorište moglo da i dalje nesmetano vrši uticaj na duhovne činioce kojima određujemo svoj lični odnos prema svakodnevici. Oslonac više nije bio u ideologiji nego na sopstvenom iskustvu i osećanju identiteta. Pojava izvesnih znakova krize u društvu nije uznemirila stvaraoce i zato su izvesne predstave tumačene kao njihova socijalna a ne samo umetnička akcija koja može da aktivira mehanizme samoodbrane. Svako je želeo da u krugu dvadesetak domaćih autora nađe svoga pisca, odnosno da igra na svoj način dela Aleksandra Popovića i Dušana Kovačevića ili one druge koji su pripadali istoj poetici. Krajem osamdesetih godina novo je bilo to što se javljala nova generacija stvaralaca. Pozorišta su za njih bila otvorena, niko nije bio obeshrabren, ako je imao talenta i motivacije, da odustane od pisanja novih tekstova. Među njima je bio posebno zapažen Siniša Kovačević, a tu su bili još Deana Leskovar i Rade Radovanović, i još nekoliko drugih sa vidnom zrelošću u iskazivanju i sa jasnom brigom za svet u kome su živeli. U programu trideset i četvrtih Jugoslovenskih pozorišnih igara – na Sterijinom pozorju, našla su se čak tri teksta novih srpskih autora, upravo ovih mladih kakvi su bili Siniša Kovačević, Rade Radovanović i Deana Leskovar. Kada se tome doda da je Dramski teatar iz Skoplja nastupao sa tekstom *Šine u vazduhu* mladog beogradskog pisca Nebojše Romčevića, to su četiri dela naspram četiri druga iz ostalih republičkih selekcija. Oni, zapravo, u tom času nisu imali konkurencije pa je gotovo logično što je drama *Novo je doba* Siniše Kovačevića proglašena najboljim dramskim tekstom u osamdeset i devetoj godini.

Niko, međutim, ovu pojavu nije doživaljavao kao neočekivani događaj ili iznenađenje. Slične situacije su se ponavljale godinama, svaki put kada na selektore nije vršen pritisak da se istakne kako u svim republikama dramska književnost i scenski izraz gotovo ravnomerno napreduju. Jedino – da bi se umanjio značaj pojedinih dela naglašavano je da je takmičarski izbor dela dosta heterogen. Naime, malo ko je izvan srpskih pozorišta bio spreman da prizna kako se savremena drama neprekidno bogati novim i kvalitetnim delima. Opravdanje za ovaku nedoslednost traženo je u saznanju da su iz produkcije u aktuelnom trenutku otsutni mnogi poznati autori i reditelji, a unapred su izrečeni i lansirani sudovi kako nema dobrih ili velikih tekstova, da nema pomaka ni u rediteljskim komunikacijama kroz drugačije forme izraza uz standardna pitanja – da li je to zamor? Kriza? Splet nesrećnih okolnosti? Time se donekle moglo da asocira na vreme i prilike u kojima živimo. Ljudi u srpskim pozorištima su teško prihvatali tuđa mišljenja pogotovo kada je postojala sumnja da je sve to sračunato na obezvređivanje pojedinih predstava.

1989–1990.

Sve je počelo s jeseni relativno mirno. Prividno su se stišale samoupravne strasti u pojedinim ansamblima, drastično je opao broj demonstrativnih otkazivanja predstava, glumci su izražavali međusobnu toleranciju i činilo se da unutar svakog pozorišta jača svest o zajedništvu i potrebi da se obezbedi kakvo takvo unutarnje jedinstvo, te da se u poslednju deceniju dvadesetog veka uđe sa pozitivnim iskustvom i postepenim jačanjem nade da će se moći maštati o novim i značajnijim uspesima. Ranije priče o prirodi pozorišnog izraza, dileme oko toga kako treba usmeravati repertoare i šta činiti sa određenim stilskim opredeljenjima ili kako na neki drugi način definisati odnos prema društvu, bez obzira što je u tome učestvovao veliki broj ljudi, od kojih su se mnogi samozvano proglasili teatrolozima, ostale su bez subjektivnog naboja. Teško je bilo zadržati neku estradnu poziciju unutar tekućeg konformizma, jer su još uvek sva pozorišta zavisila prevashodno od državnih dotacija ili direktnog finansiranja, uz neformalna avangardna htenja koja su se mahom više zasnivala na nezadovoljstvu opštim prilikama u društvu nego stvarnim i u estetici utemeljenim idejama o drugačijem pozorištu. Odnosi su u suštini bili roviti, zavisno od pozorišta i njegove pozicije u sredini gde deluje, ali nije bilo pojava koje bi na bilo koji način ugrozile kontinuitet u delovanju sa pozornice. Prirodno je, pri tome, da su mnogi bili nezadovoljni onim što se događalo u pozorišnom životu, s tim da je ponestalo ranijeg naboja i uobičajenih očekivanja da će se baš u ovo vreme dogoditi nešto neobično.

Na sve to imalo je velikog uticaja svakodnevno detaljno izveštavanje o konačno završenoj obnovi i dogradnji zgrade Narodnog pozorišta u Beogradu. Brojke o uloženim sredstvima su bile zaista impozantne i nije se bez razloga tvrdilo da je pored izgradnje nove zgrade Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu – ovo najveća pozorišna invensticija koja se dogodila u proteklih skoro pola veka! U tome je svesrdno i sa povećanim entuzijazom učestvovala i uprava Narodnog pozorišta – jer završava se taj period stagnacije i čekanja da se okončaju svi radovi kako bi ponovo na svojoj matičnoj sceni potvrđena stvaralačka moć drame, baleta i opere. Zato je za ovu priliku načinjen posebno ambiciozan repertoar u kome je *Orestija* Eshila u scenskom izdanju kakvo do tada nije viđeno na srpskim scenama rediteljski obradila Mira Erceg. Pri tome je bilo gotovo nepotrebno uveravati publiku, posebno ljubitelje antičke drame da je reč o opusu na kome u mnogome počiva svetsko pozorišno iskustvo.

Verovatno se time nastojalo da zamagli sećanje na one domaće, a pogotovo inostrane trupe, koje su dolazile ovamo sa svojim pokušajima da osavremene Eshilovu trilogiju i polovične domete koji su više učvršćivali skepsu nego što su podsticali nove poduhvate. Rediteljski koncept je bio sav u znaku htenja da se prevaziđe sve viđeno ili očekivano. Po opštem utisku najpotpunije je komponovan prvi deo *Agamemnon*, nešto slabijeg intenziteta je drugi deo *Hoefore* dok je treći, *Eumenide,* zamišljen i nepotrebno opterećen stilizovanim olimpijskim ceremonijalom, sletskim pokretima, zastavama, štafetom i ponavljanjima istih radnji. U pasažima gde su glumci usredsređeni na tragične situacije bilo je adekvatnije igre, jasnije određenog stila, na trenutke i potpune tragedije. Posle svega što je viđeno u Narodnom pozorištu poslednjih sezona, ovo je ipak, nešto više – objektivno, pojava cele *Orestije* mogla se smatrati uspehom celog ansambla. Naravno, bilo je prigovora – zašto se nije obnovljena zgrada otvorila premijerom domaće drame, ali u tom slavlju, takvi glasovi nisu prihvaćeni kao dobronamerni.

Sledio je odmah zatim još jedan megalomanski, nedovoljno objašnjeni ni motivisani poduhvat sa spektakularnim prikazom *Vojvotkinje od Malfija* Džona Vebstera sa preporukom da je bio Šekspirov savremenik. Mlada rediteljka Ivana Vujić je prosto žrtvovana i ograđena nekritičkim komentarima kao i objašnjenima ove tragedije. To je veliki rediteljski i scenografski trud, izuzetna angažovanost uz disciplinu ansambla, ali prave tragedije u tom surogatskom delu nije bilo. To nisu dosegli ni drugi savremeni evropski reditelji sa većim iskustvom pa stoga ne iznenađuje što su veoma vešto režirani samo pojedini prizori koji, izdvojeni iz konteksta cele tragedije, mogu biti privlačni. Međutim, česta upotreba nove hidraulike uz škripu razbijala je celovitost predstave. Mnogo toga je bilo u znaku suvišnog kretanja liftova, a da bi se istakla bizarnost, neke situacije su ukrašavane pirotehničkim efektima i preteranim korišćenjem zlatnog lamea u kostimima. Prosto – sve je bilo u znaku potrebe da se pokažu mogućnosti teatra i time zaseni ili oduševi gledalište.

Međutim, čim su se svi rasklomotili u obnovljenoj zgradi i kada je okončana ceremonijalna i dobro usmeravana euforija u kojoj je nagoveštavana nova uloga ovog uglednog ansambla – nastale su unutarnje tekoće i lični neposrazumi. Neprikosnovenost Velimira Lukića, kao dugogodišnjeg upravnika, za čijih mandata su smenjivani mnogi direktori drame i opere jer uvek je neko drugi morao da bude za nešto kriv, je dovedena u pitanje pa je već prvog marta devedesete bio prisiljen da podnese ostavku. Na njegovo mesto je pri kraju sezone postavljena Vida Ognjenović. Promene su se dogodile i u drami, baletu i operi tako da su ti dugo potiskivani i prikrivani nesporazumi buknuli kada se to uopšte nije očekivalo. Jednostavno – slavljeničke atmosfere je nestalo i sezona je završena dosta nevoljno sa dve predstave koje nisu ostavile nikakav ubedljiviji utisak. Reč je o *Vešticama iz Salema* Artura Milera na velikoj sceni, a na maloj – *Noćne frajle*

Aleksandra Popovića. Da bi se ti utisci na neki način ublažili obnovljene su stare predstave *Konak* Miloša Crnjanskog, *Koštana* Bore Stankovića i Sarduova *Madam San Žen*, ali i sa popunjavanjem male scene od ranije poznatim predstavama – *Nastasja Filipovna, Kosovska hronika, Solunci govore, Kako mogu da te čujem kad voda teče* ili *Uspomene Sare Bernard* nagovešteni optimizam nije mogao da se stabilizuje.

Ako se već očekuje od renomiranih ansambala da pokreću određene stvaralačke probleme ili traže ubedljive argumente za sopstvene dileme i htenja – ovo je bila prilika da Narodno pozorište definiše savremeni odnos prema antičkoj drami. To je velika i univerzalna evropska tema – jer se već godinama ciklično neprekidno ponavlja nekoliko proizvoljnih tvrdnji, od onih da u savremenom teatru nema mesta za antičku dramu, zatim – kako je vreme tragedije prošlo te da ona nije moguća na modernoj sceni, do shvatanja da je to stvar pojedinih umetnika a da praktično malo ko uopšte radi na tome da se ta klasična dela tumače iz današnje perspektive. To samo pokazuje kako ova tema zaokuplja samo mali broj teatrologa, bez ikakvog uticaja na obrazovanje glumaca ili razvijanje njihovih afiniteta prema ne samo antičkom nego i klasičnom teatru. Ide se čak tako daleko da i samo pokretanje ovakvih razgovora – obeshrabruje one koji se zalažu za prevazilaženje iskustva i traganje za potpuno novim teatarskim vrednostima. Ako pojam modernog podrazumeva odbacivanje tradicije i svega poznatog onda je zaista teško voditi valjane razgovore o tome kako igrati antičku dramu danas.

U Jugoslovenskom dramskom pozorištu nisu bili u ovom trenutku zaokupljeni velikim temama – na koje mogu da daju odgovor samo originalne i značajne predstave. Programski koncept je bio dosta uprošćen, zasnovan na ubeđenju da treba osluškivati vreme, a ono, bar kada je reč o ovom ansamblu nema ograničenja. Zato klasična dela mogu skladno da se dopunjavaju sa onim za koja se pretpostavlja da imaju punu komunikaciju sa realnošću. Pozorište je uvek spremno na velike i rizične poduhvate, jer bez takvih izazova teško je očekivati da neprekidno privlačite pažnju javnosti. Neprihvatanje *Valjevske bolnice* od strane Sterijinog pozorja učinilo je pak svoje, pa je prva jesenja premijera devedesete godine bila *Dibuk* Š. A. An-skija. Bilo je to iznenađenje koje je prihvaćeno sa izvesnim interesovanjem. Predstava je imala zanimljivu scenografiju, privlačne rituale ekstremne jevrejske sekte, korektne spoljne aranžmane u pogledu određivanja likova i situacija, izvesnu dramatiku, akademski korektnu igru, da bi se na kraju videlo kako je u gledalištu malo ko bio sasvim zadovoljan. Jednostavno – sve što sadrži *Dibuk* ovde je sa više opreza izloženo. Pazilo se na izgovor pojedinih hebrejskih reči, pokrete za vreme molitve, sledila osnovna linija zbivanja oko nesrećne udaje mlade devojke i isterivanja duha iz njenog tela. Vodilo se računa o folklornoj fantastici, donekle i o samoj mistici, ali dubljeg shvatanja ovog dela u režijskom konceptu Eduarda Milera nije bilo.

Očigledno je kolebanje oko toga da li je reč o značajnom ostvarenju jevrejske dramske literature ili komadu čija mistika sama po sebi može biti atraktivna i privlačna u ovo vreme. Nema razloga za sve to jer je ovaj komad svojevremeno u režiji čuvenog Vahtangova označio datum u razvoju Habima teatra i nacinalnog pozorišta u Izraelu. Izvršio je uticaj na mnoge dramske autore što se oseća u savremenim varijacijama teme onostranog prikazivanja događaja između dva sveta, živih i mrtvih, a njime su se inspirisali i svi koji su nastojali da iskažu verovanja u nečiste sile i zle duhove. Miler nije primećivao suštinu ovog osobenog dela, pa je svoju predstavu gradio prečišćenim, ali u mnogo čemu konvencionalnim izrazom, bez pravih gradacija ili onog sudbinskog što mora da se oseti na sceni i u gledalištu kada dođe do dvojstva ličnosti. Nešto je postignuto, ali se sa ovim ansamblom moglo mnogo više.

Za rusku avangardu a posebno kritički inspirisanu savremenu dramsku literaturu, pa čak i za dela koja su postojala ali sticajem okolnosti još nisu igrana, među nekim od naših reditelja postojalo je gotovo opsesivno interesovanje. Komad *Draga Jelena Sergejevna* Ljudmile Razumovske privukao je stoga razumljivu pažnju. Suštinski on se bavio problemom mladih, a postavljen je tako da se u njemu ogledaju ne samo odnosi u ruskoj školi već i mnogi izlivi agresije koja graniči sa terorom i onemogućava mladim ljudima da svoju prirodu usklade sa onim što se od njih očekuje ili što bismo želeli da postignu. Predstava u kojoj se odnosi grade između lika Jelene Sergejevne, profesorke i njenih učenika je svedena na naturalističke okvire sa intenzivnim pokretima, rastrzanošću aktera i prizora koji negiraju svaki tradicionalni odnos koji postoji u školi ili čak među mladim svetom. Profesorka postaje žrtva đačke silovitosti. Sve je to u izrazu trebalo da dobije vizuelne efekte kako bi još više bio naglašen taj simbolički ali brutalan protest protiv realnosti u kojoj se živi. Svi ti akteri lišeni su ideala, puni žestine, ogorčenja, suprostavljeni svetu koji im sugeriše Jelena Sergejevna, bez želje da se uključe u realnost koju duboko u sebi odbacuju. Komad nema veću litetarnu dubinu, ali je ipak omogučio predstavu impresivnog spoljnog dejstva. Uz to – bilo je odmah jasno da će ga prihvatiti i druga pozorišta jer je tema bila nama bliska i razumljiva a žestina akcije i razobličavanja drastičnija nego u nekim našim savremenim delima na istu temu.

Ma kako da se mogao steći utisak o heterogenosti programa ništa ovde nije bilo slučajno niti bez jasnog ili skrivenog motiva. To se potvrdilo sa postavkom komada *Na letovanju* Maksima Gorkog. Reditelj Egon Savin je svoje viđenje locirao na simbolično aranžiranu pozornicu sa visokim brezama u dubini, koje su na izvestan način podsećale na već čuveno izvođenje ovog dela Pitera Štajna i berlinskih glumaca na jednom od onih bitefovskih programa koji su pozorišnoj publici ostali u trajnom sećanju. Režija je svoj koncept ovde zasnivala na osećanju dosade koja prožima sve ličnosti, atmosferu na sceni i unutarnja stanja koja se, s vremena na vreme, jače naglašavaju u pojedinim akterima. Verovalo

se da je to simbol apsurda i besmisla života tako da su strasti usporavane do jedva pulsirajuće realnosti i nekog polumrtvog bitisanja u kome su ljudi, zapravo već potpuno otsutni iz same stvarnosti. Da li je to prepuštanje sopstvenom beznađu, snovima, meditaciji, ostaje tek da se naslučuje. Zbog toga se insistiralo da pojedini prizori budu komponovani kao slike za sebe, razasute na sve strane, stvorene između sebe od likova koji su se našli u luksuznom letovalištu kao u nekom snu. Tu ima sociioloških analiza, psihološkog premišljanja, spokoja, ali i čežnje, ljubavi, mržnje, prijateljstva, sentimentalnosti, arhaične konverzacije, tako da se komunikacija teško uspostavlja dok sve to zajedno režija ne podredi svojim htenjima.

Komedije i vodvilje Žorža Fejdoa tumače mnogi naši aktuelni reditelji na najrazličitije načine. Međutim, verovano se sa najviše osećanja za stil igraju na scenama Jugoslovenskog dramskog pozorišta. Jer, ovde su glumci, možda više nego drugde, shvatili da je verovatno reč o profinjenosti duha, a ne samo banalnoj zabavi, mogućnosti za virtuoznu igru, specifičnu karakterizaciju i životnu neposrednost koja briše prostor i vreme, da bi uživali u spektaklu kakav je, upravo, *Velika auto trka* u režiji Dimitrija Jovanovića. On je svoju interpretaciju doveo do perfekcije u jednostavnoj i funkcionalnoj scenografiji i maštovitim kostimima stvorio je osnovu za igru koja se od početka do samog kraja kreće gotovo ivicom lascivnosti i banalnosti s mnogobrojnim iznenađenjima, obrtima, izvornim ritmom i verbalnim duelima u kojima se stalno oseća briljantnost francuskog humora i duha. Nema tu uobičajenih prilagođavanja, insistiranja na suviše uprošćenoj prepoznatljivosti mentaliteta i svega onog što često nalazimo u površnim postavkama na nekim od naših pozornica. Stvorena je kompozicija pokreta od reči s kojom se stvaraju i razgrađuju određene situacije do stanja koja razobličuju mentalitet. U svemu tome ima zanosa, potrebne teatarske pretencioznosti, pa se oblikuje iluzija puna raznih iznenađenja.

Mada *Velika auto-trka* predstavlja glumačku paradu neobičnih likova i beskrajne igre – tome nije pridavano toliko pažnje koliko je bilo usmereno prema jednom sasvim drugačijem projektu – *U potrazi za Marselom Prustom* Nenada Prokića u režijskom tumačenju Dejana Mijača. To je bila predstava više za kritičare nego publiku i bavila se formom u domenu traganja za temeljitijim zaokretima u drugačijem viđenju savremenog teatarskog delovanja. Prokić je u više svojih ranijih drama ispoljio sklonost da se inspiriše delima poznatih pisaca. Sada je čitajući dela Marsela Prusta i sam počeo da razmišlja i doživljava njegov svet, da sanja njegove snove, nastojeći da iskaže ono što je tek bilo naslućivano ili neizrecivo u pojedinim njegovim rukopisima. Zbog toga njegov rad predstavlja na izvestan način eksperimenat ali i konstrukciju u kojoj se u tri dela po osam slika nalaze poznati likovi, asocijacije nametnute prilikom samog čitanja, i želja da se od svega toga načine određena stanja u kojima bi mogli da se prepoznaju odblesci određenog vremena pa i dimenzije samog prostora. Ovim

se potvrdilo još jednom da je lakše organizovati velike projekte nego obezbediti značajnija scenska preobraženja koja bi vodila zaista do potpuno novog izraza u celokupnom repertoaru.

U Ateljeu je ovaj put sva pažnja koncentrisana oko, za njih dva bitna projekta, *Mravlji metež* Aleksandra Popovića i scensku adaptaciju romana *Očevi i oci* Slobodana Selenića. Tu je Aleksandar Popović stekao svoju afirmaciju a odatle je javnosti nametnuto verovanje da bez ovog autora savremeno srpsko pozorište ne bi u svemu bilo osobeno i autentično. U obrazloženju je često naglašavano kako se svi vodeći pisci bave našim aktuelnim mukama, politikom kao sudbinom, slobodom kao snom i morama koje pritiskuju svojom težinom čitave generacije. To jesu teme Aleksandra Popovića, ali ih on artikuliše na sasvim svoj i drugačiji način. Sav je u asocijacijama, mimo konvencija, ali ipak, u scenskom izrazu lako prepoznatljiv čak i kada je na izgled nerazumnljiv i nelogičan. Za *Mravlji metež* je stoga bilo zaludno tražiti konkretizaciju vremena, prostora, likova ili logični sled radnje. Kada na pozornici gledate likove koje zajednički autor naziva ludacima, imena poput Trudna Vasiljka, Luda Sinđa, Lepa Kata, Drvena Nasta, Kilavi Radovan ili Grdni Anđelko, jasno je da je više reč o načinu mišljenja ili ponašanja u našim ali i nekim drugim ili zaboravljenim vremenima. U njima je moguće osetiti nešto od mentaliteta i ispoljavanja ovog sveta, ali pisac ne insistira na dokumentarnosti. Jednostavno, u njih su akumulirani vreme i prostor, davni ali i aktuelni događaji, pa se život iskazuje u svom besmislu u kome niko nikog na kraju ne razume, svako nešto radi, vuče na svoju stranu, čineći ono što drugi ne razumeju. *Mravlji metež* je stoga haos u dušama, u istoriji i prostoru, tako da se granice između stvarnog i halucinirnog ne mogu jasno razabrati. Ima tu njegovog čuvenog otpada reči, dosetki, odbleska narodnih umotvorina i uopšte svega što može da asocira i podstakne razmišljanje o besmislu. U predstavi koja je farsična po svojim suštinskim karakteristikama ne insistira se na uobičajenim elementima izraza, pogotovo ne na tempu ili psihološkim senčenjima, pa je stoga i nije bilo moguće procenjivati klasičnim oznakama.

Činilo se ipak da je daleko više truda uloženo oko predstave *Očevi i oci*. Selenić je bio više prozni pisac nego izvorni dramatičar a njegov tekst je obradio Nenad Prokić. U pitanju je jedna od poratnih srpskih priča koju je scenski uobličio Zoran Ratković. Trenutnu popularnost pisca u izvesnim literarnim krugovima teško je bilo preneti na glumce i gledalište pa je bilo više radoznalosti nego istinskog oduševljenja. Predstava je ličila na skraćeni roman u kome su pojedini likovi oblikovani po sećanju ili dokumentarnim svedočanstvima o vremenu ali bez unutarnje verodostojnosti pa je relativno brzo izbledeo utisak o njenoj isforsiranoj vrednosti.

Gala korisnica koju je Atelje priredio sam sebi nazvavši je *Atelje kroz vekove* trebalo je da u Sava centru okupi donatore i poštovaoce ovog pozorišta koje je

posle Narodnog ušlo u veoma ambicioznu adaptaciju. Sredstava je iz budžeta bilo teško u svemu obezbediti pogotovo što se tek posle rušenja svega onog što su Bojan Stupica i njegovi saradnici improvizovali u gradnji, mogla realno da sagleda situacija. Ljubomir Draškić je priredio reviju u kojoj su svojim najboljim ulogama ili fragmentima iz poznatih predstava nastupili mnogi ugledni glumci ranijih generacija i sadašnjeg anasmbla. Predstava je delovala zaista impresivno u pojedinim svojim delovima, i pokazala se kao značajno ohrabrenje svima onima koji su se trudili da Atelje 212 dobije zgradu kakvu je želelo. Otud je razumljivo što su čak i nove predstave kakva je bila *Gospođica Julija* Augusta Strindberga bile unekoliko potisnute u pozadinu.

U Zvezdara teatru nisu smatrali da treba bilo šta menjati u dosadašnjoj orijentaciji. – Domaća savremena srpska drama je bila dominantna sa čak četiri projekta. Početak sezone nije najavljivao nikakav poseban uspeh. Nelagodnost je izazvao utisak sa predstave *San kosovske noći* koju je kao kolaž za potrebe svoga rediteljskog nastupa priredio Petar Božović. Nije se tu otišlo dalje od ilustracija narodnih pesama.

Između Ateljea 212 i Zvezdara teatra postojala je dilema oko toga čiji su pisci Aleksandar Popović i Dušan Kovačević. Afirmaciju su stekli u Ateljeu a sa uspehom se sve više njihovi komadi igraju u ovom novom pozorištu. Može li se svima podjednako pripadati, pogoto što su njihova dela postala dominantna na repertoaru gotovo svih srpskih pozorišta. Pisci se, međutim, nisu opredeljivali niti bili isključivi, pogotovo što su u njihovim predstavama često nastupali isti beogradski glumci. Posle *Mravljeg meteža* pojavio se *Kus petlić* kao nastavak ili tek jedna od varijanti Popovićevog izraza. Rukopis je, sasvim izvesno, bio isti i veoma prepoznatljiv. U Tetaru Zvezdara on je poveren Branku Pleši koji je istovremeno želeo da se pojavi i kao glumac u liku nemačkog oficira – Johana Šustera. – Bez obzira kao je on slikao ovaj portret, ostavljeno je publici da reši zagonetku – ko je taj Šuster, da li je on muzičar, komedijant ili neprijatelj? Njegove su metamorfoze mnogobrojne i u tom postupku on prikuplja razne asocijacije, od onih što izlaze iz đakona Avakuma, raspopa i njegovih proleterskih tirada do ponašanja tipa nazvanog Pile. Sam autor je nazvao ovaj komad "scenska graja na četiri obrtaja – Vatreni zmaj, Divlji sjaj, Kolaj i Mali Raj". To je otvorena farsa koja se iznutra deformiše a spolja često realistički uobličava u određenim detaljima, poput odblesaka forme koja potire psihologiju ali iskazuje nešto više i dublje što o sebi ne znamo ili smo zaboravili. Zato se čini da je sve moguće te da je teško predvideti značenja pojedinih situacija. Kada se vide obe ove predstave jasno je da pripadaju istom autoru i opusu pa je gotovo nevažno pitanje koje je delo bolje. Za plasman u javnosti je bilo presudno što predstavu režira i u njoj igra Branko Pleša, pa je odmah stekla naklonost javnosti i bila apriori uvrštena u zvanični program Sterijinog pozorja.

U Zvezdara Tetaru se pojavio Dušan Kovačević sa svojim novim komadom *Profesionalac.* Ovaj pisac je bio sasvim drugog ali isto tako osvedočenog temperamenta i motivacionog sistema. Nije se oslanjao samo na svoja subjektivna osećanja i doživljaj stvarnosti već je zalazio u ljudske sudbine do same srži kako bi se približio samim korenima zla koje je zadesilo zemlju. To nije bila politička koliko moralna i humanistička pobuna u kojoj je gorka komedija, drama ili farsa izjednačena sa jednom slobodnom i vrlo složenom opservacijom vremena i ambijenta, što je piscu dalo snagu da istraje u potpuno neuslovljenim kao i formalno ograničenim literarnim kompozicijama. Sumoran, bez zanesenosti neostvarljivim perspektivama, razum bi poistovetio sa emocijama ili obratno, što mu je omogućavalo da na sceni dođe do saznanja koje mu je bilo potrebno. Zato je njegova drama svedena na realističku jednostavnost i od svog prvog izvođenja snažno odjeknula u gledalištu. Tema dželata i žrtve je toliko puta u literaturi varirana i realizovana da je njegov komad *Profesionalac* predstavljao zaista neočekivano i šokantno iznenađenje. Mladog pisca, glavnog aktera u tekstu, je uhodio beležeći sve njegove razgovore, izjave i postupke policijski agent, doušnik ili prosto profesionalac. U trenutku moralne krize, koja simbolički znači i krizu poretka, nasilja i vlasti, taj čovek ne može da se više ponaša kao dželat ili policijski egzekutor i doživljava sopstveni poraz od onog što je skupio o mladom umetniku te mu dolazi u posetu i predaje dosije. Njegova žrtva se teško u prvi mah snalazi poput mnogih drugih u sistemu koji se raspada i nagoveštava haos ali je bitno da Kovačević ne insitira na osveti već više na razumevanju jer je taj čovek policije i zla sam sebi već presudio svešću o porazu životom i društvom koje mu je tako dugo obezbeđivalo karijeru na ovako nedostojan način. Autor vrlo oprezno i delikatno bira reakcije, posebno ono što želi da naglasi, ne insistira na ličnim karakteristikama niti se bavi formalnim uopštavanjima, upuštajući se u igru talentom i duhom, stvorivši tako superiornu celinu izuzetnog društvenog potencijala. Svet je u *Profesionalcu* prepoznao subjektivnu svrsishodnost i superiornost, prihvativši ga kao jedno od najboljih dela ne samo Dušana Kovačevića nego i savremene srpske dramaturgije. Delo je, po običaju, na scenu Zvezdara teatra postavio sam autor bez posebnih efekata jer je bilo prevashodno važno da se čuju njegove reči te da ih niko ne tumači na način koji on ne bi želeo. Zato režija u ovakvim aranžmanima ima tek simboličnu ulogu i od nje ne zavisi uspeh dela jer samo značenje određuje scenski izraz. Sasvim prirodna bila je i odluka da se u zvaničnom programu trideset i petog Sterijnog pozorja nađe i ovaj komad. Među pozorišnim ljudima moglo je biti iznenađenja što je Zvezdara Teatar tako bio zastupljen sa dva komada, što se inače sasvim retko, bez obzira na kriterijume, događalo, ali teško je bilo opredeliti se između Aleksandra Popovića i Dušana Kovačevića. Međutim, lakše je to bilo shvatiti kada se zna da su se među osam odabranih novih tekstova našla dela *Viktor ili dan mladosti* i *Zid, jezero* kao eklektičke tvorevine

Dušana Jovanovića, prikazana na dve scene slovenačkih pozorišta. Ostala četiri mesta u tom programu bila su data Sinišu Kovačeviću sa *Svetim Savom*, Goranu Stefanovskom sa *Kulom Vavilonskom*, Vidi Ognjenović i *Kanjošu Macedonoviću* i Ivanu Gunduliću sa *Prozerpinom ugrabljenom*, kao omažu klasičnoj dubrovačkoj književnosti. Niko nije bio sa tim posebno impresioniran jer kako se ispostavilo svi komadi nisu bili podjednako na bar sličnom literanom ili scenskom nivou. Jovanović je u *Viktoru ili danu mladosti* bio očigledno inspirisan komadom Vitraka kao i potrebom da se na toj matrici iskažu deformacije u savremenom društvu koje moraju da kulminiraju u potresima unutar porodičnog života, prerastajući u farsu ograničenog dejstva. U jednočinki *Zid, jezero* Jovanović je u stilu psihološkog realizma postavio na pozornici zid sa čijih strana sede u svom beznađu dva rastavljena supružnika. *Kulu vavionsku* sâm pisac je objašnjavao kao ambijent u kome postoje ljudi bez prošlosti i budućnosti, a u stalnoj i neizvesnoj sadašnjosti. *Kanjoša Macedonovića* je Vida Ognjenović načinila prema tekstu Stjepana Mitrova Ljubiše. *Sveti Sava* Siniše Kovačevića već je izazvao polemike i bio izložen različitim procenama dok je *Prozerpina ugrabljena* trebala da nam u obradi Ivice Kunčevića demonstrira kako se mogu stari tekstovi preobraziti u savremene metafore.

Međutim, uz sve pristrasnosti, teško je bilo poreći da je u tim trenucima javnost bila najviše zaokupljena upravo savremenom srpskom dramom. Pisaca je bilo svake sezone sve više pa je postalo gotovo pravilo da svaki naš profesionalni ansambl u svome tekućem repertoaru ima bar neko od njihovih dela. Otuda pojava da se za te Jugoslovenske pozorišne igre prijavilo dvanaest ansambala sa čak šesnaest predstava. Racionalno objašnjenje za ovaj fenomen nije, zapravo, postojalo. Bilo je nekih uopštenih naznaka o tome – kako ova produkcija ne pokazuje zamor te da su već ustaljeni kriterijumi koji regulišu ovakvo stvaralaštvo. Da li je po sredi bio nekakav dogovor između pozorišta – teško je to i pretpostaviti jer se svaki anasambl nastojao da svojom specifičnom aktivnošću suprostavi svemu što ih je sve zajedno ograničavalo u pristupu realnosti i novim formama izraza. Nije bilo straha, zabrinutosti za sudbinu, obazrivosti prema nemuštim recidivima dogmatske svesti, pa se hrabro ulazilo u projekte sa svešću da jedino slobodna akcija može da obezbedi nezavisnu poziciju u svakodnevnim kontradiktornostima. Tako se u Zvezdara teatru nisu zadovoljili samo prezentacijama komada *Kus petlić* i *Profesionalac* nego su izveli naturalistički izražajan i žestok komad *Mala* Radoslava Pavlovića koji je uskoro dobio i svoju filmsku verziju.

Sve ono što je bilo značajno u pozorišnom životu Beograda kao jedinstvenom i po mnogo čemu još uvek najznačajnijim kulturnim centrom u zemlji događalo se upravo u Narodnom pozorištu, Jugoslovenskom dramskom pozorištu, Ateljeu 212 i Teatru Zvezdara. Beogradsko dramsko pozorište počelo je, makar za trenutak, zbog unutarnje krize i promena u programskoj politici da

gubi korak sa ovom specifičnom grupacijom. To se potvrdilo kroz odluku da od domaćih novih tekstova bude izvedena samo *Karmen 2000* Lazara Stojanovića, poznatog filmskog disidenta, autora prokaženog filma *Plastični Isus*, kome je poverena čak i režija! Verovalo se naivno da njegovo ime sve opravdava a do osvešćenja je došlo veoma kasno. Ovaj nedovoljno osmišljen projekat ni po čemu nije zadovoljavao taj pozorišni trenutak u kome su se tražila dela sasvim drugih literarnih pa i misaonih ambicija. Jer, bilo je prihvaćeno opšte uverenje da se u postojećim društvenim okolnostima ne može delovati sa nedovoljno artikulisanim namerama ili zahtevima a još manje bledim asocijacijama. Osećajući sve ovo kao pritisak za koji nisu imali posebnog razumevanja ljudi iz uprave pozorišta okrenuli su se premijerama *Tanga* Slavomira Mrožeka, koja je posle svojevremenog uspeha ovog komada na sceni Jugoslovenskog dramskog pozorišta delovala kao izbledela kopija i *Klopke* Tadeuša Ruževiča, sa oveštalom korektnošću i zasićenošću poljskom dramaturgijom, ali bez nekog većeg uspeha. Tako je sva pažnja unutar ansambla koncentrisana oko obnove kultnog komada *Mačka na usijanom krovu* Tenesi Vilijamsa, jednim od onih sa kojima se pre mnogo godina upravo afirmisala scena na Crvenom krstu. U glavnim ulogama Big Dedi Polita i Brika pojavili su se glumci Narodnog i Jugoslovenskog dramskog pozorišta. Predstava je dosegla svoju vrednost i bila dopadljiva ali su pažljiviji pratioci pozorišnih zbivanja bili u nedoumici da li je ovo nužna scenska reakcija na unutarnje probleme ili tek nagoveštaj nekih mnogo dubljih promena. Naime, postojao je strah da pojedini ansambli odustanu od uverenja da se angažovanost manifestuje prevashodno kroz domaće savremene tekstove. Dela pisaca drugih naroda, ma kako bila vredna, bila su donekle okružerna zebnjom da li će se otupeti efikasnost u izrazu. Tako se reagovalo i na izvođenje *Nevidljive ruke* Sema Šeparda na Novoj sceni ovog pozorišta.

Između svih ovih predstava nalazili su se projekti koje su glumci ili reditelji lansirali na alternativnim scenama. Dosta pažnje je posvećivano programu Bitef teatra. Kada je on otvaran – bilo je govora o nekim od ideja Mire Trailović koja je želela da ima jednu bitefovsku scenu na kojoj bi se tokom cele godine prikazivale domaće i inostrane produkcije koje zastupaju ili propagiraju vizije Bitefa kao specifičnog festivala. Kako je u međuvremenu, sve što je rađeno, uglavnom bilo daleko od očekivanog – sada je naglo bilo povećano interesovanje za nove predstave. Baletski igrač i koreograf Dejan Pajović zajedno sa Nenadom Čolićem postavlja svoju igračku verziju drame *Dom Bernarde Albe* Federika Garsije Lorke i time skreće pažnju na ono što se događa u crkvi na Bajlonijevoj pijaci. Bila je to jedna od prvih ovako ambiciozno realizovanih koreodrama u kojima je pokret dosegao puni dramski izraz. Sledila je *Služavka gospodarica* Đovanija Pergolezija u kamernom izdanju. Bitef teatar je zadobio veću pažnju nego što se i moglo pretpostaviti ali je po ko zna koji put iznova pokrenuto pitanje – repertoara ovog novog pozorišta. Ako već Atelje 212 nije

ostvario želje ili ambicije Mire Trailović da svoja htenja usmeri kroz izraz koji bi u potpunosti počivao na principima moderne dramaturgije, da li će ovde to uspeti neki drugi i još neafirmisani umetnici? Malo pozorište je opet sa naglašenom ambicijom ređalo premijere novih predstava ili monodrama koje će u potpunosti afirmisati njihovu večernju scenu. Tako su izvedeni komadi *Viteška vremena, Proleterska farsa* Radoslava Pavlovića i *Sablja dimiskija* Aleksandra Popovića. Sledile su monodrame – *Tigar sa superpovrćem* Meri Šizgal i *Besa* Dragana Damjanovića. Ovaj program je bio dosta isforsiran, nije nosio u sebi nikakvu novu izražajnu verodostojnost, zasnovan uglavnom na inicijativi pojedinaca koji su tu želeli da igraju. Otvoreno pozorište u Domu kulture Studentski grad izašlo je samo sa svojom verzijom *Ženskog orkestra* Žana Anuja, dok je pozorište "Boško Buha" na svojoj "Kod konja" sa nešto smanjenim ambicijama u odnosu na ranije sezone priredilo izvođenje *Molitve za malo sreće* Srđana Anđelića i Lenke Udovički kao i *Vadisrce* Dušane Nikolić. Do izvesne pometnje došlo je u programu Studentskog kulturnog centra koje je uglavnom nastojalo da bude dobar domaćin pojedinim trupama ili ad hok formiranim programima. Sad su to bile predstave – *Margite – nerazjašnjeno ubistvo* Željka Zorice, *Boje privida* Nele Antonović i *Momački život* Hauarda Kordera, ali bez primetnijeg uspeha. Tetar poezije je i dalje bio rastrzan između ideje da se pravi izvoran poetski teatar ili samo ilustruje poezija određenih pesnika. To se potvrdilo u predstavama *Hleb i so* po tekstovima Ljubomira Simovića koja se približila onom što se podrazumeva pod poetskim teatrom, zatim *Svilen konac* Brane Crnčevića i *Anđeo s naočarima i anđeo s lulom* Milorada Pavića. Sve je to ipak bilo daleko od ostvarenja ideala u čije ime je i nastao Teatar poezije.

Pozorište "Joakim Vujić" u Kragujevcu htelo je da se potvrdi sa komadima *Draga Jelena Sergejevna* Ljudmile Razumovske i *Predstavom Hamleta u selu Mrduša Donja*. Radoznalost i smelost ispoljena je jedino odlukom da se na sceni postavi komad Božidara Zečevića *1918,* koji je bio zanimljiv po tematici, opservacijama događaja sa praga Prvog svetskog rata, apsurdu koji pobednike i pobeđene dovodi do grotesknih suočavanja i u izrazu otvorene metaforičnosti. Mali predah jedne pešadijske jedinice srpske vojske na domak Sombora, upad ratnika u bordelsku atmosferu u kojoj madam Bedel sa svojim devojkama priređuje žive slike u čast novih mušterija i pobednika, razotkriva društvene odnose, karaktere pojedinaca, besmisao ratovanja i u polemičnom tonu komentariše ratno stradalaštvo na otvoren, iskren i izazovan način. Zečević je u ovoj drami mnogo određeniji nego u svojim ranijim tekstovima, zahvata mnogo širi društveni prostor, složenije odnose, ne izbegavajući ni ono najdelikatnije što pojedinci nose iz svog nasleđa, tradicije ili naroda kome pripadaju.

U pozorištu "Joakim Vujić" gde se uporno i prevashodno negovala izvorna domaća drama – *1918* je bila predstava koja je, uz sve tehničke nepreciznosti, odmah posle premijere privukla pažnju. Otud nije iznenađenje da je na dva-

deset i šestim pozorišnim susretima "Joakim Vujić", gde su se okupila sva pozorišta iz takozvanog užeg područja Srbije, ovaj projekat dobio sva najveća priznanja zvaničnog žirija kao i žirija publike – počev od nagrade piscu, predstavi i nekolicini glumaca što ju je potvrdilo kao najuspešnije ostvarenje ove sezone. Predstava je bila kandidovana i za Sterijino pozorje, ali, na žalost, zbog politike ravnomerne zastupljenosti litgerature i pozorišta iz svih republika, a uz saznanje da su se već na programu našle dve predstave iz Beograda kao i tri dela savremnenih srpskih pisaca – to ni pod koju cenu nije moglo da se dogodi.

Kreativni potencijal kruševačkog pozorišta je bio daleko skromniji a satim tim i ambicije ograničenije. Pa ipak, istrajavali su na poznatom principu – savremena domaća i inostrana drama. Tako je ovde priređeno izvođenje drame *Draga Jelena Sergejevna* Ljudmile Razumovske i domaći tekstovi Siroti mali hrčki Gordana Mihića sa većim odjekom kao i *Deveta ofanziva* Stevana Koprivice sa neočekivano malim dometom.

U Leskovcu je bilo obimnije aktivnosti na koju su uticali glumci svojom zainteresovanošću i reditelji koji su želeli da rade na ovoj pozornici. Tako su se setili komada *Ranjeni orao* Milice Jakovljević – Mir Jam koji je svojevremeno svojim melodramskim štivom i blagim humorom u odnosu na mentalitet i prošla doba imao izvesnog uspeha. Uz to su išle Čehovljeve jednočinke *Medved* i *Prosidba* u glumačkom aranžmanu, pa *Homage Rainer Werner Fassbinder* i na kraju *Koštana* kojoj je dat od samog pozorišta poseban publicitet, pogoto što su se u likovima Mitketa i Koštane pojavljivali beogradski glumci. Ljubiša Georgijevski je pokušao da ovo delo tumači na svoj subjektivni način ali nije išao u radikalnije zahteve pa je na kraju sve to svedeno na izvesne korekture poznatih rešenja. Kao što se moglo i pretpostaviti ova predstava je imala najviše uspeha i prikazivana je u više gradova na širem području zemlje.

Pirotsko pozorište je isto tako nastojalo da svoj relativno skromni ansambl održi u stvaralačkom raspoloženju pa je uz pomoć reditelja Bore Grigorovića i Živorada Mitrovića pripremilo poznatu Nušićevu komediju *Dr*, zatim *Jefimijinu tajnu* Zvonimira Kostića te kolaž *Bilo pa prošlo* Dragana Blagojevića. Uz to, postojala je u upravi svest o dometima pojedinih predstava te nisu podsticane nerealne nade niti želje da se traže priznanja u drugim sredinama. U pozorištu Timočke krajine glavna predstava je bila izvođenje komada *Banović Strahinja* Borislava Mihajlovića Mihiza ne samo zbog teme već upravo pojedinačnih glumačkih interpretacija koje su bile na potpuno zadovoljavajućem nivou. Uz to je priređen *Original falsifikata* Radeta Radovanovića, ali bez ubojitosti u satiri koja je već ovde delovala reprizno, a sve je to ulepšano komedijom *Idem u lov* Žorža Fejdoa. Jedna sezona – kakvih je bilo i ranijih godina.

Pozorište u Titovom Užicu želelo je da ima što raznovrsniji repertar kojim je nastojalo istovremeno da izbegne jednostranosti i ne dovede publiku do zasićenosti određenim formama. Već se znalo šta se od kog komada može da

očekuje, uz primetnu obazrivost i suzdržanost kod procenjivanja dela koja se zalažu za radikalnu kritiku realnosti. Pazilo se, zapravo, da svaki projekat bude realizovan u granicama pozorišnioh konvencija, bez obzira na piščeve namere ili rediteljska tumačenja. Otuda ne čudi što su se u takvom razuđenom programu našla dela poput Šekspirovog *Kako vam drago, Pat igra kraljeva* Pavela Kohouta, *Ko je ko* Kejt Voterhaus i Vilisa Hola, *Profesionalac* Dušana Kovačevića, ali i *Prodan na Kosovu* Božidara Milidragovića, *Veliki obračun u cirkusu* Branka Popovića i *Sumnjivo lice* Branislava Nušića. Pozorište je odlučilo da u ovoj sezoni program osveži sa više monodrama svojih glumaca od kojih je za sve bilo ohrabrenje tekst *Boginje* Dragoslava Mihailovića. Za Sterijino pozorje je tek formalno kandidovan komad *Prodan na Kosovu,* ali tematika je već bila iscrpljena dok je na pozorišnim susretima "Joakim Vujić" pažnju kritike najviše privuklo delo *Pat igra kraljeva* pa joj je pripalo i nekoliko najznačajnijih nagrada.

Narodno pozorište "Ljubiša Jovanović" je izvelo *Ožalošćenu porodicu* Branislava Nušića, *Profesionalca* Dušana Kovačevića, *Sile u vazduh*u Nebojše Romčevića i *Largo desolato* Vaclava Havela. Dominantan uspeh imalo je predstavljanje *Profesionalca,* kojim se konkurisalo, istina bezuspešno, na Sterijinom pozorju.

Narodno pozorište u Nišu još uvek je, bez obzira na povremene krize u konceptu ili načinu rukovođenja ansamblom, važilo za najznačajniji regionalni pozorišni centar. To je za mnoge ovde bilo nepotrebno opterećenje jer su se unutar ansambla a i oko njega neprekidno ređali novi. često kontradiktorni zahtevi. Nisu se zadovoljavali pukom potvrdom da je to najbolje pozorište na ovom područuju, uvek povređeni kada bi se na pozorišnim susretima "Joakim Vujić" nagrađivale predstave iz drugih gradova. Sve je to izazivalo određene unutarnje potrese i deobe. U takvim prilikama teško je bilo voditi i neprekidno dokazivati autentičnu repertoarsku politiku. To je upravo bilo izvorište mnogih unutarnjih sukoba. Između više predloga – odabrana su dva domaća savremena teksta – *Mala* Radoslava Pavlovića posle uspeha koji je imala ova socijalna drama iz prepoznatljivog ambijenta, lako prilagodljiva svakom dekoru, u postavci Ljubomira Miloševića i *Dečija bolest – otac na službenom putu* koji je Jovica Pavić aranžirao prema filmskom scenariju Abdulaha Sidrana. Obe postavke imale su u izrazu izvesne sličnosti jer se psihološko portretiranje likova vršilo uz naglašavanje određenih postupaka prema socijalnim, materijalnim ili ambijentalnim uticajima. Jezik je bio pojednostavljeno realističan a forsirani su naturalistički detalji uz napor da im se da nekakvo simbolično značenje. Obe ove predstave su po ustaljenom običaju predložene za program Sterijinog pozorja. To se redovno činilo još od šezdeset i treće godine i retka su bila pozorišta u zemlji sa takvom upornošću. Jedna ili dve predstave, a uvek je bio neko treći kriv kada se ne bi našli u festivalskom programu. Suštinski predstave nisu bile uvek nezanimljive, neke od njih su dosezale do festivalskog nivoa ali su retko

ulazile u repertoarske kombinacije pojedinih selektora. Tako se dogodilo i ovaj put pa niko nije ni obratio pažnju da je na maloj scveni izveden već verifikovani komad *Sile u vazduhu* Nebojše Romčevića. Odabir dela iz stranog repertoara nije privlačio veću pažnju, jer tu se našao vodvilj *Dama iz Maksima* Žorža Fejdoa bez većeg odjeka, *Spaseni* Edvarda Bonda, koji su glumcima odgovarali zbog bukvalne identifikacije sa životom sagledanim kroz osećanja ovog engleskog pisca, a da bi se privukli glumci iz Beograda načinjena je i jedna monodrama po tekstu Samjuela Beketa – *Krapova poslednja traka.* Sve je to bilo u znaku poznatog, viđenog ili u maniru koji je dozvoljavao izvestan nivo izraza, ali bez autorskih inicijativa da se ode dalje od zanatske korektnosti.

U vojvođanskim pozorištima i dalje je parametar svih zbivanja Srpsko narodno pozorište u Novom Sadu. Zainteresovanim krugovima ljudi koji su o svemu odlučivali – činilo se da bi bilo dobro prepustiti rukovođenje ovom najstarijom pozorišnom institucijom Ljubiši Ristiću koji je tako uspešno razbio sve konvencije pa i samo subotičko pozorište svojim eksperimentima doveo na ivicu rasula i samouništenja. Da apsurd bude veći niko nije hteo da kritički proceni ovu situaciju niti da se suoči sa činjenicom da ovaj reditelj gde god da je do sada delovao uvek je sve podređivao ličnim ambicijama uz sasvim subjektivan odnos prema teatarskoj umetnosti. Tako je bilo u Kranju, Ljubljani, Zagrebu, Splitu pa logično tome i u Subotici. Njegovi poklonici su bili skloni euforiji, verujući da je on novi scenski mesija koji potpuno razbija sva dotadanja pravila, odbacuje iskustvo da bi stvorio neko novo, još nedovoljno definisano ni prihvaćeno pozorište budućnosti. Ljubiša Ristić nije hteo da sasvim napusti Suboticu ali je rado u svojoj megalomaniji prihvatio Srpsko narodno pozorište ubeđujući javnost da će on brinuti i o jednom i o drugom kao nukleusima kroz koje bi trebalo da se afirmišu nove jugoslovenske inicijative uz učešće drugih pozorišta iz zemlje. Na velikoj sceni je odmah zamislio i u toku svega mesec dana na početku sezone lansirao dve svoje vizije čuvenih komada – *Jegora Buličova* Maksima Gorkog i *Kralja Lira* Viljema Šekspira. U obe podele su uključeni pojedini glumci iz subotičkog ansambla, a glavne uloge u oba ova spektakla su poverena Ljubi Tadiću.

Sećanje na istoimene spektakle Jugoslovenskog dramskog pozorišta bio je još uvek snažno pa zamisli Ljubiše Ristića nisu mogle ni u čemu da izdrže poređenja. Opravdanje je tražio u pitanju – zar svaka generacija nema pravo da vidi u novim interpretacijama poznata dela te tako im obezbedi prisustvo u gledalištu drugačijeg senzibiliteta? Nije to nikome bilo sporno, ali kad su viđene predstave bilo je svakom očigledno da su se toliko promenila shvatanja scene, te da je sve do te mere drugačije da nema mesta čak ni čuđenju! Reditelj Dušan Jovanović je smatrao da je za njega *Jegor Buličov* tek povod ili tačnije zbir nekoliko tema kao što su propast građanske klase, gramzivost i novac, lična tragedija i razoèarenje događajima koji se odigravaju u kući i oko nje. Zbog toga

nije bilo potrebe za preciznijim tumačenjem teksta niti iznalaženjem originalnijeg viđenja. Drama je analitički razgrađena, odnosi razgolićeni, zapostavljena psihologija i nijanse pa su naglašavane ili predimenzionirane samo one scene ili detalji za koje je režija smatrala da na njima treba posebno insistirati. Režija je prema samom Jegoru bila krajnje neobazriva a zbog poštovanja prema glumcu nije dolazilo u obzir bilo kakvo poređenje sa čuvenom interpretacijom Milivoja Živanovića. Inače, u podeli je bilo više poznatih glumaca, ali su oni ovde svedeni na puku konvencionalnost. U modi je bila floskula – da je literatura tek povod za predstavu, sve je dakle podređeno subjektivizmu reditelja koji je jedini pravi autor predstave. Odjednom je svako mogao da nastupa bez pravih obaveza predstavljajući ono što čini svojom ličnom poetikom. Na to su imali pravo podjednako daroviti ali i oni netalentovani, profesionalci i amateri, dok je među svima njima postojala saglasnost pa su se međusobno hvalili, branili od svakog skepticizma ili čak bezazlenih primedbi na njihove postavke. Samo pozitivna kritika je dostojna uvažavanja, dok je svaka druga maliciozna, konzervativna i ne doprinosi razumevanju savremenog scenskog izraza. To se potvrdilo i sa Ristićevom postavkom *Kralja Lira* na velikoj sceni Srpskog narodnog pozorišta. U predstavama koje je već nekoliko godina improvizovao – Ljubiši Ristiću je bilo najlakše da iziđe na kraj sa Viljemom Šekspirom. Za njega je to, po onom što se na sceni može videti, pisac čiji se stihovi, likovi, a posebno fabule mogu tumačiti sasvim neobavezno i neodgovorno. Na sve primedbe imao je uvek spreman odgovor – to je moje viđenje, to je moderno! Prema Ristiću jasnoća je toliko bolna da nas oslobađa obaveza da osavremenjujemo tragediju. A sve je trebalo da bude krajnje spektakularno, bez osmišljenog ambijenta na klasičnoj pozornici, pa se ovog puta smestio na neprirodno strmoj kosini sa koje su se glumci i statisti često survavali i u mnogim ključnim prizorima bili gurnuti u hodnik ispod pozornice tako da publika nije ni mogla da vidi a kamoli da oseti njihovu dramatiku. U ovoj krajnje subjektivnoj interpretaciji dosta poznatih scena je zanemareno ili sasvim obezvređeno, dok su druge sporedne činjenice dobile mnogo više prostora. Otud su intimne ispovesti i tragični vapaji bili zagušivani bukom statista ili banalizovani poput Lirovog ludila kada samo na njegovu glavu pada mlaz vode. Spektakularnim prizorima sa statistima dato je dominantno mesto od početka do kraja tragedije, čime je uništena dubina i čistota osećanja. Već po ustaljenom maniru dosta prostora je ostavljeno proizvoljnim koreografijama u stilu glamočkog nemog kola u kojem su teški kostimi izrađeni od aluminijskih pločica davali ritmičke impulse. Moguće je na razne način opisivati ovu predstavu, tumačiti šta je reditelj hteo, ali je apsolutno izvesno da je to u suštini demodirana i anahrona postavka onih nekoliko sjajnih i duhom briljantnih koje su poslednjih godina viđene na velikim evropskim scenama. Predstave koje su se opet na Maloj sceni pravile pod budnom pažnjom glavnog reditelja nisu bile u konceptu ni malo drugačije, bez ozbira da li se

radilo o *Kozoderu u akciji* po tekstovima Jovana Jovanovića Zmaja, *Smrt Kuzmana kapidana* Grigora Prličeva, *Lud od ljubavi* Sema Šeparda, *Staza divljači* Franca Ksavera Kreca, *Preobraćanje bludnice Taide* ili *Karlos II Omađijani* Pitera Barnsa. Dosta naslova,ali ni jedna značajna predstava.

Sve ovo što se događalo sa Srpskim narodnim pozorištem u drugim vojvođanskim pozorišnim centrima praćeno je sa izvesnim nespokojstvom ali i radoznalošću. Svi su se, manje ili više nalazili pred dilemom – da li i sami da krenu ovim putem ili nastave sa onim prepoznatljivim na njihovim pozornicama. Novosadsko pozorište – Ujvideki Sinhaz pojačalo je svoju autonomnost ne želeći ni na koji način da ugrozi svoje delovanje na mađarskom jeziku. Među intelektualcima koji su se okupljali oko ovog pozorišta smatralo se da ne bi ni na koji način trebalo da se dozvoli ponavljanje onog što se dogodilo sa mađarskom dramom u okviru Narodnog pozorišta u Subotici. Ljubiša Ristić je razbio tradiciju ovog ansambla, obezvredio repertoarsku politiku i pokušao da pravi nekakvo veštačko jedinstvo na pozornici gde se istovremeno govorilo na mađarskom i srpskom jeziku. Tada se po prvi put počelo da spominje pravo nacionalnih manjina da sami usmeravaju svoj kulturni razvoj i brinu o institucijama kojima se to ostvaruje. Repertoar su sami sastavili potpuno nezavisno od onog što se činilo u njihovoj neposrednoj blizini pa su tako izveli komade *Čaruga* Ivana Kušana, *Kebajući Godoa* kao parodiju Draga Jančara na poznato delo *Čekajući Godoa* Semjuela Beketa, a tu se našla i *Liliom* Ferenca Molnara koje je sa velikim uspehom prikazano na četrdesetim susretima vojvođanskih pozorišta u Pančevu, dočekavši priznanje kroz nekoliko glumačkih nagrada. Kruna ove sezone je izvođenje *Vojceka* Georga Bihnera u vrlo atraktivnoj i savremenoj rediteljskoj koncepciji Gabora Tompe. Međutim, hronični problem ovog pozorišta je veoma mali broj gledalaca. Tako je *Vojceka* u proseku gledalo po šezdesetak gledalaca. Ništa nije bila bolja poseta ni maloj sceni gde su načinjene dve nove predstave: *Pesma ili dobar savet* Fransoa Vilona i *Bombon* Rejta J. Taj problem sa publikom nije mogao da se reši ni time što je aktivnost ovog pozorišta pratila redovno i određena grupa srpskih ljubitelja pozorišta. A predstave su im u izrazu bile dosta kvalitetne i ujednačene, s tim što se potpuno izašlo iz sfere akademskog realizma i težilo većoj metaforičnosti.

Na somborskoj sceni glavni projekat se odnosio na gotovo naturalističku postavku komada *Mala* Radoslava Pavlovića. Komad je bio već istražen u svim svojim implikacijama, ali su ga glumci i ovde, kao i na drugim scenama voleli da igraju, jer ih je poistovećivao sa socijalnim slikama lako prepoznatljivog ambijenta. To se potvrdilo upravo na susretima vojvođanskih pozorišta u Pančevu gde je ovo po oceni kritike, zvaničnog žirija i publike bila jedna od najuspešnijih predstava, pa joj je sa pravom pripalo čak pet važnijih nagrada. Miroslav Benko, sve prisutniji mladi reditelj u vojvođanskim pozorištima, načinio je dosta atraktivnu i neobičnu predstavu sa komadom *Pešice* Slavomira Mrožeka. Nenad

Bojić bio je zaokupljen novim čitanjem dela Momčila Nastasijevića – *Kod večite slavine*. Na kraju je došao *Ženski orkestar* Žana Anuja u postavci Dimitrija Jovanovića. Sve je to stvaralo utisak o jednom solidnom programu, bez posebnih iznenađenja, u granicama koje su u izrazu već bile dobro poznate glumcima.

Ljubiša Ristić je i dalje za subotičko pozorište u značajnoj meri angažovao umetnički potencijal sve šireg kruga svojih saradnika sa ove scene ali i iz drugih ansambala. Ako ništa drugo, nije mu se mogla poreči ambicija, smelost i želja da iziđe iz postojećih konvencija. Tako je realiozovan ciklus antičke drame u kome je prikazano čak osam poznatih komada. To su bili *Okovani Prometej* i *Eumenide* Eshila, *Car Edip, Ajant, Antigona, Filoktet* Sofokla, zatim *Alkestida* Euripida i *Privatni mir* Aristofana. Sličan poduhvat nije do tada zabeležen u srpskim pozorištima. To je izazivalo čuđenje, ali i nevericu – da li je tako nešto uopšte moguće, uz obaveznu sumnju u kvalitet pojedinih predstava. U ovom zaista izuzetnom projektu sudelovali su reditelji Ljubiša Ristić, Ištvan Lalić, Zlatko Sviben, Saša Milenkovski, Nada Kokotović, Aleksandar Tovstonogov, Lazar Stojanović i Vladimir Lazić.

Za svaku predstavu je tražen odgovarajući ambijent bilo u samom gradu Subotici, na Paliću pa čak i u Kelebiji na samoj granici. Za Ristića je ambijent u kome će se dogoditi predstava od izuzetnog značaja, pa je stoga prostor biran i osmišljavan pre nego što bi počelo uobličavanje drame. To je naravno imalo uticaja na režiju koja je morala da vodi prevashodno racuna o prilagođavanju glumaca toj, mahom živoj scenografiji, a ona je opet uslovljavala sve druge elemente scenskog izraza. Sve su bile inspirisane zajedničkom željom da se naprave savremene verzije antičkih drama, da one budu prilagođene današnjem vremenu, lišavane gde se to god moglo patosa i svođene u realne dimenzije života. Propaganda za ceo ovaj ciklus bila je veoma uočljiva ali, na žalost, odziv publike je bio ispod očekivanja. Na *Okovanog Prometeja* dolazilo je jedva stotinak entuzijasta, a isto tako su prošle *Alkestida* i *Eumenide.* Najviše uspeha imale su postavke *Cara Edipa* u konceptu Ljubiše Ristića i *Eumenide* kako ih je obradila Nada Kokotović. Obe ove predstave prikazane su na gostovanju u Meksiko Sitiju što je samo po sebi predstavljalo kulturni događaj. Ono što je tada bilo sasvim izvesno – nigde Ljubiša Ristić svojom energijom nije mobilisao glumce kao u Subotici, pa su se postojećem ansamblu pridružili i umetnici iz drugih sredina jer im se činilo da je to trenutno najatraktivnija pozorišna radionica.

Međutim, ovaj antički ciklus je bio tek deo repertoara koji je realizovan u Subotici. Jer tu pripada i *Aretej* Miroslava Krleže u režiji Dušana Jovanovića, koji je svoju premijeru doživeo na Paliću, ali je sa možda i većim uspehom igran u Novom Sadu i Osijeku. *Subotica i detalji otpora* bio je kolaž koji je pripremio Damir Bartol a videle su ga Subotica i Sarajevo! *Preko sedam mora* Lasla Vegela predstavila je Nada Kokotović. Zanimljivo je bilo gostovanje grupe iz Ljubljane koja je sebe nazivala Kosmokimetičko gledališće "Crveni pilot". Oni su svoj

koncept za nastupe *Zenit – drugo lansiranje* i *Zenit– treće lansiranje* preneli na subotičke glumce, zajednički oformivši svoj nastup. Uz to, Haris Pašović je lansirao *Ružu vetrova* Nenada Fišera, koja je svoju premijeru doživela čak u Lenjingradu a zatim otišla u Meksiko Siti. Kad se tome doda da je prikazan i komad *Kuzman, vitez* Grigora Prličeva bez posebnog interesovanja javnosti, dobija se približna slika o ovim preobraženjima Narodnog pozorišta u Subotici. Mnogi su poverovali da će to biti novi pozorišni centar za moderna traganja u izrazu, po nizu nagoveštaja jedinstven i poseban, ali zanosi nisu na žalost dugo trajali, ugušeni planovima i aranžmanima koje je mogao ili hteo da realizuje upravo sam Ljubiša Ristić.

Ovakve ličnosti u tom trenutku nije bilo u vojvođanskim pa ni ostalim srpskim pozorištima. Ristićeva aktivnost je praćena sa interesovanjem ali i izvesnom distancom jer su se pozorišta plašila da ovim putem ne pođu i drugi reditelji. Mukotrpno i uporno je svaki ansambl gradio svoju autonomnost i plašio se da na bilo koji način ne bude poremećena njihova stabilnost. Ambicije su najčešće bile ograničene na sopstvenu gradsku sredinu u kojoj se delovalo – a izuzetni događaji se nisu nikada mogli predvideti niti svesno planirati. Otud potreba da se održi izvestan akademski nivo u izrazu ili obezbedi određena ravoteža u repertoaru. To se sve najlakše zapažalo u aktivnosti Narodnog pozorišta "Toša Jovanović" u Zrenjaninu. Iz domaćeg dramskog stvaralaštva odabrani su tekstovi *Dositej srpski Odisej* Berislava Kosiera i *Vitezovi i nebeska vojska* Miladina Ševarlića. Radivoje Šajtinac je za ovu scenu napisao novi tekst za decu *U znaku Alfa*. Uspeh je bio prosečan – a najviše se ipak izvodio Kosierov tekst. Iz klasične literature odabran je *Pigmalion* Bernarda Šoa ali se u njemu nije otišlo dalje od poznatog izraza ostvarenog u drugim ranijim postavkama. Kako je Vaclav Havel bio rado igran na više pozornica – ovde je Miša Martinov združio tri njegova kratka komada *Promocija, Peticija* i *Audijencija* u celinu koja je nazvana *Disidentska trilogija*. Delo *Svu noć da se volimo*, Lilijane Arsenov, nije naišao na veće interesovanje. Bila je u svemu to relativno korektna produkcija, ali bez snažnijih i originalnijih rediteljskih vizija.

Vaclava Havela nalazimo i na repretoaru Narodnog pozorišta "Sterija" u Vršcu gde je njegov već igran i poznat komad *Largo desolato* jednostavno predstavljen pod novim naslovom *Nepodnošljivo lako*. Verovalo se da ta vrsta humora i ironije u oslikavanju savremenih zbivanja i neposrednih ljudskih reakcija korespondira sa našim ambijentom i prilikama u kojima živimo. Mladi reditelj Milan Karadžić se dosta angažovao da učini ubedljivijim novi komad Milice Novković *Zvezda na čelu naroda*. Mnogi su to propratili sa interesovanjem jer je ova spisateljica svojim ranijim tekstovima bila veoma prisutna u pozorišnoj javnosti. Karadžić je aranžirao i komediju Miodraga Karadžića *Jesi li to došo da me vidiš* u stilu aktuelnog crnogorskog televizijskog humora, ali u ovoj sredini veoma ograničenog dejstva. Glavni projekat je bio vezan za postavku

Koštane Bore Stankovića u režiji Miodraga Gajića. Veoma dopadljiva i dosta atraktivna predstava koja je sa uspehom gostovala u Beogradu i drugim gradovima pa čak i u inostranstvu. Šansa je pružena i Lenki Udovički da svoj talenat potvrdi u tumačenju *Smrtonosne motoristike* Aleksandra Popovića. U pozorištu su bili zadovoljni ovakvim repertoarom ukazujući na vrednosti pojedinih predstava. Na susretima vojvođanskih pozorišta u Pančevu bila je posebno zapažena prezentacija komada *Zvezda na čelu naroda*, pa je akterima ove predstave pripalo nekoliko zapaženih priznanja.

Izvan svih ovih kretanja ili htenja i dalje je opstojavala albanska drama u Đakovici, na ivici amaterizma i bez ozbiljnijih zaokreta prema profesionalnom izrazu. To se podjednako odnosilo na komade Mehmeta Kraje *Mesec od hartije* ili *Plač i smeh* Andona Zakoa koji sasvim izvesno nisu imali nikakvih podsticajnih vrednosti. Albanska drama u Pokrajinskom pozorištu u Prištini zbog reakcija na aktuelna društvena zbivanja nije se oglasila ni jednom novom premijerom. Legalitet sezoni je dala srpska drama premijerama – Dragana Tomića *Pomor koza* i varijacija na muziku Arama Hačaturijana *Pripremanje jedne baletske predstave.* Praktično – zbog spoljnih događaja i unutarnjih reakcija ovo je bila potpuno razumljivo jedna izgubljena sezona od koje se, u ostalom, uz poznavanje tih specifičnih prilika, ništa nije ni moglo očekivati.

Kulturna javnost koja je pratila zbivanja u srpskim pozorištima suzdržavala se od globalnih ocena. Ranija poređenja sa onim što se zbivalo u drugim republikama zato su potpuno izostala. To niko nije shvatao ni komentarisao kao poseban problem – jer su međusobna gostovanja gotovo potpuno zamrla, kritika se uglavnom ograničila da prati nove predstave samo u svojim sredinama, tako da je sve manje bilo inicijativa da se oživi ranija saradnja. Kontakti su se praktično sveli samo na zajednička učešća na festivalima u Sarajevu i Novom Sadu. Ali, primećeno je da za Sterijino pozorje nije bilo posebnog interesovanja, mada je njegova direkcija činila sve kako bi predstavila jednu bogatu sezonu i najavila više predstava iz raznih pozorišnih sredina. Time se, zapravo, prikrivao strah da možda neće biti sve onako kako je bilo zamišljeno u propozicijama za trideset i pete jugoslovenske pozorišne igre. Jer, posle odlaska Josipa Vidmara sa položaja predsednika Glavnog odbora ceo koncept o ravnomernom razvoju pozorišne umetnosti a posebno nacionalnih dramskih književnosti počeo je da se orušava i gubi prvobitni smisao. U suštini, to i nije bio umetnički nego politički koncept koji je favorizovao mnoga minorna dela i neprekidna odmeravanja sa savremenom srpskom dramskom literaturom. Problem je bio i u tome što je iz srpskih pozorišta uvek bilo prijavljeno više kvalitetnih predstava i novih dela nego iz nekih drugih sredina. Zato su svi selektori balansirali oko glavnog programa kako bi svi zahtevi ili očekivanja bila što bezbolnije usklađena. Ne čudi otuda što se upravo ove godine pojavila jedna fraza koja je trebalo sve da zamagli a glasila je – pisci će uvek pisati drame, a pozorišta igrati predstave!

Za uspostavljanje narušene idile u međurepubličkim odnosima nije bilo više ni volje a ni potrebe, što se najbolje moglo osetiti u atmosferi stvaranoj oko predstave zeničkog pozorišta koje se najavilo sa delom *Sveti Sava* Siniše Kovačevića. Reakcije su bile potpuno kontradiktorne – od onih zašto jedno bosanko pozorište da igra delo srpskog pisca do toga da je trebalo na ovaj način demonstrativno se sukobiti sa oštrim reakcijama konzervativnih krugova Srpske pravoslavne crkve. Akteri u tim grupašenjima su bili više ili manje iz svih sredina ili centara u našoj zemlji. Preko ovog teksta koji je sa vrlo jasnim namerama uključen u zvanični program prelamale su se mnoge suprotnosti pa je Sterijino Pozorje uložilo mnogo truda da prekrije opšte probleme te da sve prebaci na pozorišta, glumce, reditelje i pisce. Jedini znak da se nešto iza scene događa bila je odluka da se konačno iz čuvenog festivalskog kataloga ukloni slika Josipa Broza Tita i citat njegovih navodnih misli o pozorišnoj umetnosti u samoupravnom socijalizmu. Iz Bosne i Hercegovine, nezavisno od svega ovoga, s pravom je postavljano pitanje – zašto se stalno zaobilaze njihovi pisci, a posebno Miodrag Žalica.

Sve je to bilo ipak nedovoljno da se obezbedi jedinstvo pozorišnog života u celoj zemlji. Srpska pozorišta su na tome dugo istrajavala ali su sada sve jasnije uviđala da prave komunikacije među ansamblima različitih orijentacija zapravo ni nema. To ipak nije vodilo u pesimizam već je na određeni način delovalo i stimulativno pa su tražene nove perspektive. Naime, srpska pozorišta su bila svesna da se ovim završava jedna dekada u njihovom delovanju te da se mora intenzivnije kretati, dalje od klasičnih metafora o beznađu i usmeravati svu energiju na nešto fleksibilnije. Pozorišta su mogla da nastave svojim putem i bez onih koji su se od njih polako udaljavali. Zato je razumljiva ravnodušnost prema nagradama koje su deljene u Novom Sadu a pogotovo kada je obznanjeno da je nagrada za najbolji novi tekst dodeljena Dušanu Jovanoviću za jednu literarnu konstrukciju veoma skromnog izražajnog potencijala. Srpsko pozorište je jednostavno moglo sve da podnese!

1990–1991.

Društvene prilike su postale sve složenije, slutnje sumornije a pozorišta su se grčevito opirala atmosferi nespokojstva i beznađa. Otud spontana želja da utihnu polemike, nadmudrivanja, ekstremnosti i da se kroz predstave da odgovor na sve neprijatnosti koje su se oko njega iz dana u dan zgušnjavale. Više nego ikada ranije počelo je da se govori o mogućnostima koje još nisu iskorišćene i sa kojima bi trebalo da se prođe kroz poslednju deceniju dvadesetog veka. Pokazalo se tada, kao i u mnogim ranijih istorijskim trenucima da su najsnažniji ansambli i najotporniji na izazove vremena i teškoće. Mnogi su stoga u javnosti sa pažnjom pratili kako će na sve reagovati Jugoslovensko dramsko pozorište, i dalje najbolje jugoslovensko, srpsko a time i beogradsko pozorište. Ovde je sezona pripremljena sa više ambicija i u želji da se program znatno osveži na sve tri scene novim predstavama. Sasvim prirodno, najviše pažnje je ukazano Velikoj sceni gde su izvedene tri predstave od kojih je, svaka za sebe, postala događaj u pozorišnom životu.

Dejan Mijač je tumačeći u to vreme Sterijine i Nušićeve komedije uvek bio zagledan u suštinu, nastojeći da dopre do one gorčine što se taloži ispod smešnih i besmislenih situacija a koja likove izobličuje i pokazuje u ogoljenim, često i grotesknim portretima. U svojoj postavci *Narodnog poslanika* opredelio se za uprošćenu scenografiju u vidu zida koji se prema potrebi pomera na pozornici čas na jednu a čas na drugu stranu, a koja je u osnovnom konceptu viđena u više varijanti. Verovatno je ova prepoznatljivost trebalo da asocira kako se sve ponavlja i kako, bez obzira na dekoracije, život i dalje biva često besmislen ili zaslepljen strastima doveden do apsurda. Za reditelja je mešetarenje oko vlasti, a takva previranja su bila u realnosti veoma aktuelna, nešto što prelazi u provincijski mentalitet, jer uvek se nađu ljudi koji u tome uživaju, tražeći lični interes. Po Mijaču, u borbi za vlast teško je naći ljude čiste savesti, dostojanstvene, uz to odane visokim principima i tiradama o narodnom dobru i sreći, pa se tako, gotovo istim sredstvima koja koristi Jevrem Prokić, da bi došao do poslaničkog mandata, služi i advokat Ivković kao predstavnik opozicije. Svi pobeđuju i bivaju pobeđeni. Da bi to što plastičnije predstavio na sceni se reditelj ne služi tradicionalnim mizanscenom niti onim poznatim konvencionalnim rešenjima koji se nameću ovakvim komedijama tako da se pojedini likovi pojavljuju u scenama drugih aktera, prosto se uključujući replikama. Suštinski ovo je značajna interpretacija *Narodnog poslanika* jer u njoj ima upravo na razvalinama starog dosta

novog, originalnog i stilski osmišljenog. U takvoj atmosferi je prirodno što je nekoliko glumaca svojom kvalitetnom igrom ovaplotilo predstavu, potvrdivši još jednom da je Nušića uvek moguće čitati drugačije i na kreativan način.

Predstava *Pozorišne iluzije* Pjera Korneja u postavci poznatog makedonskog reditelja Slobodana Unkovskog potvrdila je da pozorište ima snage da ostane verno klasici i svetskoj pozorišnoj baštini. To je bilo u tom času pravo iznenađenje! Jer, *Pozorišne iluzije* su se javile u vreme opšte destrukcije na nekim od poznatih pozornica. Nekadašnje ideje o savremenosti su se izvitoperile u magline u kojima je bilo zaludno tražiti osećanja za stih, stil ili suptilnu igru. Unkovski je brisao granice između iluzija i stvarnosti, potisnuo klasičnu poetiku stiha, prepustivši igru glumcima da u maniru parodije, isforsirane komike i stilizacija načine zabavnu i atraktivnu predstavu. Mnogo toga prepušteno je maštovitosti aktera, a uz to je bilo i ekstravagancije pa i bizarne pikanterije. U senci oduševljenja i egzaltacija bilo je dosta povoda za razmišljanje upravo o tome – kako se mogu premostiti prazni prostori između tradicije i savremenih teatarskih mogućnosti.

Ove predstave su još više podstakle interesovanje za premijerno izvođenje drame *Knez Pavle* Slobodana Selenića. Autor je ovde iskazivao ličnu potrebu da se zagledamo u korene zla, istorijske relacije naše sudbine, da uspostavimo kritički odnos prema zbivanjima te da bez uzavrelih strasti pokušamo da razjasnimo – šta se zbivalo uoči Drugog svetskog rata, trojnog pakta i odnosa koji su tada nastali. To je i bio razlog da pozorište u Dimitriju Jovanoviću nađe pravog tumača ovog dela, koje je kritika opet svrstala negde između literature i feljtonistike.

Selenićeva drama *Knez Pavle*, po mnogo čemu se razlikovala od onih savremenih koje su se bavile marginalnim događajima, destrukcijom nametnute stvarnosti ili iznošenjem besmisla i mučnine što se taložila u mulju diktatorskog jednolumlja. U tekstu nema preterane subjektivnosti, ničeg osvetničkog ni pamfletskog, istorijske činjenice su svedene na svoju suštinu i dobijaju značenje tragičnosti. Odjednom, pedeset godina tame kao da je uklonjeno, pa sve o čemu je reč u drami izgleda stvarno, aktuelno, prepuno moralnih izazova koji zahtevaju opredeljenje. Hronika o istorijskim događajima je tako postala drama savesti, sećanja uništenog pamćenja i prkosa svemu što nas je lišavalo vlastitog nacionalnog identiteta. Raspravlja se bez zazora o odnosima Srba, Hrvata i Slovenaca i svim onim društvenim nevoljama koje su pratile stvaranje i razaranje Jugoslavije. To se prelama kroz ličnost kneza Pavla, koji je decenijama bio optuživan kao izdajnik, tako da njegova lična tragedija dobija dimenzije sudbine. Dimitrije Jovanović je u uzdržanom realizmu i krajnje redukovanim prizorima uspeo da iskaže sve ono što drama sadrži. Stlski je zbivanje besprekorno vođeno, likovi su jasno oblikovani, dokumentarnost je potpuno usklađena sa glumačkom igrom tako da su sve komponente delovale dosta ubedljivo, mada u pojedinim pasažima i pomalo hladno. Ali, ova predstava, ma šta o njoj sudili,

nije bila samo teatarski čin oko kojeg se kritika dvoumila već i društveni događaj koji pruža mnoge povode za sećanja koja utiču na svest.

Velika je scena sa ove tri predstave još više učvrstila svoje značenje u pozorišnom svetu. Zato se u ansamblu nešto slično priželjkivao i na sceni teatra "Bojan Stupica". Tu je, međutim, već po ranijim pojavama bilo repertoarskih problema. Iznenađenje je bilo predstavljanje komada *Revolucija svetih devica*, opatice Hrosvite koja je živela u desetom veku i svoje kratke scene pisala na latinskom jeziku. Prema ovom delu mogao se zauzeti različit stav, pogotovo o alegorijskom sadržaju, ali s kulturološkog stanovišta taj poduhvat je ocenjen kao zanimljiv, jer je predstavljao pored svega i teatarsku hroniku koja podiže koprenu s celog jednog religijskog sistrema i sa blagom naivnošću i senčenjem pokazuje životna zbivanja koja nekim svojim pasažima nisu izgubila svežinu sve do današnjeg vremena. Sledila je zatim komedija *Hajde da se igramo* Marsela Ašara koju su upriličili mladi glumci. Međutim, mnogo više pažnje izazvala je postavka *Sumnjivog lica* Branislava Nušića u režiji popularnog glumca Nikole Simića koji je ujedno tumačio i glavni lik kapetana Jerotija. U osnovi reditelskog viđenja nalazilo se shvatanje da između Nušića i glumaca nisu potrebni posrednici. Stoga u više scena dolazi prevashodno do izražaja glumačko majstorstvo pa predstava dolazi do punog izraza sa nadahnutim, svežim, privlačnim i efektnim likovima. Simića je interesovala gogoljevska plastika u blagim spoljnim stilizacijama, spontanost doživljaja, prirodnost govora i izraz mentaliteta.

Gotovo na kraju sezone prikazana je adaptacija dela Tomasa Mana *Mario i mađioničar,* u režiji Nikite Milivojevića. Reč je o noveli u kojoj pisac opisuje svoje doživljaje na letovanju i pojavu čudnog mađioničara. On vrši veštim manipulacijama uticaj na prisutne i režija to prati dosta tačno kako bi se iza spoljnog kiča pokazala užasavajuća snaga kojom se sve vrline izvitoperuju, zamrenjuju dok pokoravanje publike ne postane užasavajući ritual u kome se gubi sve ono ljudsko u domenu morala i drugih vrednosti.

U Pozorišnom salonu priređena je priča o *Mileni iz Praga* Margarete Buber Nojman, koja se zasniva na sećanju na Milenu Jelensku i njenu tragediju kako ju je opisao Franc Kafka. Tu se prepliću realnost i snovi ali tako uverljivo da se čini kao se to nije dogodilo davno nego da je moguće da se zbiva i danas.

Tako je program Jugoslovenskog dramskog pozorišta dobio na snazi i dejstvu pa ga je lako bilo porediti sa onim što se ovde zbivalo ranijih sezona. Predstave su svedočile o raznovrsnosti izraza, o autentičnosti pojedinih rešenja, o specifičnostima realizma, stilizacijama koje prožimaju situacije i emocije a što je najvažnije – u svim predstavama se osećala želja da se ostane u domenu nepomućenih teatarskih vrednosti. Kada se uz to imaju u vidu okolnosti i vreme u kome se sve ovo događalo, pozorište se svojim programom štitilo od nespokojstva, spoljnih uticaja, duhovne krize i svega onog što je iz života nasrtalo na samu scenu.

Slična raspoloženja osećala su se i u ansamblu Narodnog pozorišta. Razlika je bila u tome što je u Jugoslovenskom dramskom pozorištu bila neutralizovana kriza rukovođenja dok su u obnovljenoj zgradi na Trgu Republike lični sukobi uzimali sve više maha. Smena upravnika bila je veoma razorna i nedovoljno usaglašena sa potrebama ove nacionalne institucije. Privremena uprava nastojala je da konsoliduje unujtarnje odnose time što je želela da naglasi autonomnost svakog ansambla. Reditelj Vida Ognjenović manifestovala je tu odlučnost time što je postavila svoj komad *Je li bilo kneževe večere* o lažnom rodoljublju. Ambijent je vojvođanski i sličan onome što je Jovan Sterija Popović opisao u *Rodoljupcima*, s tim što se spisateljica ovaj put inspirisala i zapisom o želji srpskih uglednika iz Novog Sada, krajem devetnaestog veka, da se obeleži petstogodišnjnica Kosovske bitke. Svoju priredbu bili su zamislili tako da održe poseban program u manastiru Ravanici na Fruškoj Gori. Centralna tačka trebalo je da bude živa slika kao prikaz kneževe večere. Ali za ovu poriliku teško je bilo naći uglednog građanina koji bi se prihvatio da sedi na mestu određenom za Vuka Brankovića. Istovremneno poznati istoričar Ilarion Ruvarac je dokazivao da uopšte nije bilo te kneževe večere. Sve je počelo komično a na kraju se završilo tragično tako da je u tom stilu Vida Ognjenović i postavila svoje delo na velikoj sceni Narodnog pozorišta. Kada se uzmu u obzir sve teškoće koje je pretrpeo ansambl tokom dugogodišne obnove stare zgrade – ova predstava je uspeh za trenutne mogućnosti ansambla. Tema je zanimljiva i izazovno je pitanje da li se istinom može pobediti iluzija. Vida Ognjenović se ovom prilikom dokazivala više kao spontan i zanimljiv komediograf a manje kao reditelj koji, uporno sputan sopstvenim ambicijama i potrebama teatra, podržava glumačku korektnost u izrazu. Uz to su bile vidljive i posledice dugogodišne nemarnosti prema celovitijem i savremenijem izrazu unutar ansambla. Pa ipak, ovaj projekat je budio nadu u nešto više i bolje.

U tom smislu pozdravljena je namera da se postavi na velikoj sceni komad Edmona Rostana *Sirano de Beržerak*. Na bioskopskim ekranima se pojavila verzija ovog dela sa Žerarom Depardjeom pa se mnogima učinilo zanimljivim poređenje istih uloga. Napravljen je jednistven dekor za sve činove u formi neoklasicističkog ambijenta sa stepeništem i stubovima koji istovremeno mogu da predstavljaju pozorišnu dvoranu, ulaz u teatar, a i druge ambijente. Reditelj Egon Savin je ovako zamišljeni prostor iskoristio uglavnom da bi glumce rasporedio i grupisao po potrebi ostavljajući ih relativno bezlične jer se i ova postavka zasnivala na predrasudi da je ovo predstava samo jednog pravog aktera.Čak i u ovom krugu sve je bilo podređeno Siranu kao u monodrami,a prisnije veze između njega i drugih nije ni bilo. Spolja gledano sve je bilo uglavnom korektno, odnosi su unekoliko naznačeni, mada nisu produbljeni, stih je lomljen da bi sve navodno bilo prirodnije, izostavljane su reči, poništavane gradacije, težilo se u fragmentima imitaciji života, što nije u duhu komada, sa

manje stilizacija tako nužnih u modernom teatru. Na taj način nestalo je željene ironije jer su teatralizacije prelazile u parodiju, a nužni efekti se rasplinjavali tako da su punu pažnju privlačile samo pojedinosti u dramskoj radnji. To je bio ujedno odgovor reditelja – zašto se upravo sada postavlja *Sirano de Beržerak*.

U setu tih predstava koje su preporučavane kao nužan povratak klasici našlo se i nekoliko komada Henriha Ibzena, među kojima je bilo nešto više u tom trenutku interesovanja za *Divlju patku*. Nikola Jevtić je želeo složeniju psihološku predstavu sa unutarnjim doživljajem i stilom koji bi podsećao na ranija vremena kada je nastalo ovo delo ali i na stanja koja se u ljudskoj prirodi pod određenim okolnostima mogu prepoznati u odnosima između ljudi ovog vremena. Uz nekoliko glavnih uloga posebno se isticao lik mlade Hedvige pa su njene unutarnje psihološke vibracije prosto opčinjavale publiku.

Od nacionalnog teatra se tražilo mnogo više ne samo u umetničkom nego i društvenom angažmanu. Tako je uprava prihvatila sugestiju da pomogne opstanku i široj promociji srpske drame iz Pokrajinskog pozorišta u Prištini na taj način što su ušli u koprodukciju oko postavke drame *Jovča* prema tekstu Bore Stankovića. U suštini to je bila beogradska predstava u koju je bilo uključeno nekoliko prištinskih glumaca u manjim ulogama. Gradimir Mirković se držao svojih ranijih načela kako treba tumačiti dela ovog pisca s tim što je ovog puta bilo nešto više folklornih rituala koje su glumci pokušali da dopune psihološkim reakcijama. Korektna i prigodna predstava ali bez očekivanog značaja.

U senci ovih događaja bile su donekle dve nove premijere na Kamernoj sceni i to – *Pat ili igra kraljeva* Pavela Kohouta sa dosta zanimljivom glumačkom igrom i novo delo Gordana Mihića *Poslednja potraga za zlatom*. Specifičnost ovog teksta je u podsticajima da se dođe do metafore koja će delovati na nas svešću o prolaznosti. Situacije su tek ovlaš naznačene, likovi vezani za psihološke reakcije na prilike u kojima se bitiše, a u atmosferi kroz koju se provlači blaga ironija, ali i saosećanje sa ljudima čiji se životi završavaju gašenjem mladićkih ideala. Raspad orkestra mladih rokera i njihovo zaglibljivanje u nekom selu duboke provincije otkriva više od pojedinačnih sudbina. Na žalost, ovo Mihićevo delo, koje je tražilo kreativno čitanje, nije naišlo na rediteljsko razumnevanje pa je otuda došlo i do pogrešnog tumačenja.

Za Atelje 212 te prelazne sezone iz jedne u drugu deceniju bile su dosta nestabilne sa vidnim kolebanjima oko repertoarske politike. Ranije stečen ugled najuticajnije savremene ili nove scene na kojoj su promovisani mnogi novi domaći pisci i njihove ideje, a posebno reditelji i glumci koji su tražili sopstveni izraz, bio je u ozbiljnim iskušenjima. Vreme Mire Trailović i njenog načina rukovođenja ovim teatrom je postepeno prevazilaženo a nova koncepcija nije istovremeno sticala stabilnost i sigurnost. Uz to Zvezdara teatar je bivao sve aktivniji u poromociji novih dela domaćih autora i preuzimanju izvesnih ideja koje su dominirale predstavama sa političkom konotacijom. U takvoj atmosferi

dogodilo se da na Velikoj sceni nije ostvarena ni jedna nova premijera. Uprava se zadovoljila sa tri skromne predstave na Maloj sceni od kojih se ni jedna nije izdigla do željenog nivoa. To su *Advokat Pjer Patlen* koju je prema staroj misteriji priredio dosta suzdržano Radoslav Dorić. Alisa Stojanović je želela da skrene pažnju na svoje rediteljske ambicije postavljajući *Stazu divljači* Franca Ksavera Kreca, dok je Gorčin Stojanović nameravao da sebe dokaže sa *Žabarom* Rajnera Vernera Fasbindera. Svaki od tih komada imao je tek po nekoliko repriza i sa ograničenim brojem gledalaca pa u ovoj sezoni Atelje nije mogao da jasnije artikuliše svoje prisustvo u aktuelnom pozorišnom trenutku.

Sa problemom identiteta susrelo se više ansambala a pogotovo onih koji su se okupljali na novim scenskim prostorima oko određenih projekata.U studentskom kulturnom centru tek je uspela Nela Antonović da predstavi svoj program *Staze* kao eksperimentalnu formu koja je ispitivana prethodno u teatru Mimart. U Teatru poezije glumac Milenko Zablećanski priželjkujući i karijeru reditelja izveo je predstavu *Svilen konac* prema tekstu Brane Crnčevića. Otvoreno pozorište priredilo je samostalni pantomimski program – *Srce* Ivana Klemenca. Večernja scena Radović je grčevito forsirala razne, često kontraverzne predstave od kamernih do monodrama. Tako su viđeni *Malograđanska svadba* Bertloda Brehta, *Ćelava pevačica* Ežena Joneska, *Kontrabas* Patrika Ziskinda, dela Slavomira Mrožeka *Grbavac ili poslednja igra* i *Pešice* a posebno komad Zorice Simović *To loza više ne rađa*. Bez obzira na mlade reditelje, od kojih su neki već bili zapaženi u profesionalnoj produkciji i više poznatih glumaca sve je to doživljeno kao alternativni teatar bez nekog snažnijeg odjeka. U tom nizu malih i skromnih peremijera, izuzev onih koje su unapred bile spremljene od strane pojedinih glumaca ili grupa, najviše pažnje je privuklo prikazivanje *Sna letnje noći* u režiji Jagoša Markovića kao jedne lične, maštovite ali i neobavezne verzije poznatog Šekspirovog dela.

Pozorište na Terazijama je grčevito nastojalo da održi kontinuitet u svom delovanju, potpuno izjednačujući po značaju dramske i muzičko scenske spektakle. Obezbedili su da im gostuje kontraverzni makedonski reditelj Ljubiša Georgijevski sa krajnje subjektivnom postavkom Molijerovog *Tartifa*. To je učinjeno kako bi se privukli poznati glumci iz drugih pozorišta. Ali uprkos svemu, ta je predstava bila skromnog izražajnog potencijala. Sa izvesnom blagonaklonošću je prihvaćen komad mladog autora Nebojše Romčevića *Zimski dvorac*. Glavni događaj je ipak bilo izvođenje muzičke komedije *Neki to vole vruće* Pitera Stouna, Boba Merila i Džula Stajna u režiji Soje Jovanović. Po reakcijama publike na mnogobrojnim reprizama u prvoj sezoni moglo se sa sigurnošću predvideti da će ovo biti dugovečan spektakl.

U Zvezdara teatru čak su tri domaća savremena teksta doživela svoje premijere. Pisac Stevan Koprivica i reditelj Predrag Antonijević konstruisali su komad neobične sadržine *Navala*. To je niz skečeva sa prepoznatljivim estrad-

nim jeftinim efektima. Grupa glumaca po našem teatarskom šablonu prikazana je u trenutku oslobođenja zemlje u svojoj zabrinutosti što su igrali za vreme okupacije. Njih naravno stavljaju u ludnicu novog i specijalnog značaja radi prevaspitavanja, gde se koriste detaljima nečije slavne biografije te kroz igru suludog diktatora Reksa i njegovih udvorica pokušavaju da pokažu šta se sa nama zbilo koliko juče i šta bi nam se moglo dogoditi ili ponoviti u bližoj budućnosti. Trebalo je da ovo bude nadrealistička farsa, prepuna smeha gubitnika. Otud su autori i zamislili da im glumci, komesar i drugi svesno polude i da nam se zatim što potpunije iskažu u tom naročitom, ali i poznatom ludilu. U svemu tome nema mnogo rafinmana, dosetke su svedene na površno kazivanje, uz nešto malo pokušaja da se pamfletska konstrukcija dekoriše psihološkim pojedinostima. Umesto artizma igra se svodi na prostotu koja, međutim, ne može da dovede do pravog uzbuđenja. Jer, sve je već viđeno i u današnjem vremenu ni malo atraktivno za scenu. Egon Savin je u svojoj režiji morao da bude svestan da se estradni skečevi ne mogu igrati ni kamerno, a još manje sa takvim teatarskim određenjima kakve je on nametao glumcima. Inferiorni početak sezone nije se mogao dogoditi u ovom pozorištu. Njegovu čast trebalo je da spasavaju pisci Gordan Mihić i Duško Kovačević. Mihićeva *Zora na istoku* je otvoreno delo, prepuno uništenih ljudskih sudbina i jasnih emocija. Radnja se odvija u baraci na periferiji grada gde odsedaju šverceri i sirotinja koja donosi ono što ima, pokušavajući to da proda na našim pijacama. Svaki taj čovek, intelektualac, siromah ili probisvet koji zanoći u kući Savke Vasilić, ima svoju muku, biografiju svedenu na dve reči – očaj, ali i potrebu da održi goli život. Otud ovo svratište liči na ljudsku raskrsnicu sa koje putevi vode na sve strane, ali se ne zna kud ko ide i zašto. Svaka priča ima tragične sete, nespokojstva, identitet i autentiku. Faktografija je, međutim, tek povod za iskazivanje onog što stoji iznad događaja i što kad provali u čoveku razori i okolinu. Zbog toga ova drama pleni izvornim materijalom koji je Jagoš Marković uobličio u neorealističkom stilu.

Sa novim komadom Dušan Kovačević je još jednom potvrdio opredeljenje za dramu apsurda. U njemu se očigledno nataložila gotovo neizreciva tuga, očaj i bes što smo živeli u besmislenom vremenu koje sve više ljudi doživljava kao tešku traumu, represiju i ludilo. Takva je i *Urnebesna tragedija*, u kojoj, i sam rastresen, maloletni dečak neprekidno ponavlja pitanje roditeljima – ko sam ja? To mu niko ne može da objasni jer otac je i sam na ivici rastrojstva, majka nezaposlena i puna porodične nesreće, deda koji je postao veoma zaslužan ubijanjem onih koji su proglašavani neprijateljima, izlazi iz ludnice kao mladoženja sa isto tako poremećenom ženom i kumom lekarem. Stric, strina, milicioner, ko god se ovde pojavi, stapa se u atmosferu užasa. Otud se autor neprekidno dvoumi da li da besni, protestuje ili tuguje. Čini se najlakšim da se sve to pomeša, i zato prvi deo komada deluje kao ekspozicija, a drugi kao

rasplet. Odvratnost prema doživljenom je jasna, angažman razoran, a neki od efekata zaista zapanjujući. Kovačević je već od ranije iskazivao nezadovoljstvo raznim proizvoljnim tumačenjem svojih tekstova i zato je odlučio da ih sam postavlja na sceni.

Beogradsko dramsko pozorište nije odustajalo od savremenog scenskog angažmana, ali ga je, shodno svojim mogućnostima i planovima, doživljavalo na nešto drugačiji način. Radmila Vojvodić je načinila kolaž od nekoliko komada – *Put za Lešće, Krmeći kas, Tajna veza* sjedinjeni su pod naslovom *Play Aleksandar Popović*. Zanimljiva igra u kojoj su se našli iskusni glumci iz ranijih predstava ovog autora uz mlade koje je tek trebalo uvesti u ovaj specifičan stil farse. Ivana Vujić je nastojala da na nov način predstavi komad *Balkon* Žana Ženea. Njena predstava je imala savim drugačiji stil od mnogih aktuelnih postavki jer se više pouzdavala u svoj doživlja i neobičnu maštu nego standardne navike naših pozornica.

Oko ove scene na Crvenom krstu okupili su se mnogi poznati glumci iz drugih pozorišta. Tako se dogodila nova verzija drame *Ko se boji Virdžinije Vulf* u postavci Dušana Jovanovića. Mnogi su iz ovih predstava izvlačili zaključke da ćemo u narednim sezonama iznova gledati mnoga dela kojima smo bili oduševljeni početkom šezdesetih godina. Ali, promenilo se vreme, kao i naš odnos prema literaturi, zahtevi teatra su drugačiji, pa ni nekad popularna dela ne izgledaju više uzbudljivo kao nekad. Jovanović nije bio takvog mišljenja, koristio je integralni tekst i stvorio celinu koja je imala unutarnju čvrstinu, stilsku određenost, psihološki rafinman i niz drugih scenskih kvaliteta, koje je, nezavisno od dela i drugih okolnosti, određuju kao vrednost koja po mnogo čemu postaje ne samo pozorišni nego i društveni događaj. Slično je pokušao i Haris Pašović režijom komada *Čekajući Godoa* Samjuela Beketa, u kojoj su nastupili istaknuti glumci sa drugih scena. To je bio jedan sasvim novi program u kome se realnost promišljala na mnogo fleksibilniji, atraktivniji i umetički verodostojniji način. Takva orijentacija obuhvatila je i događaje na Novoj sceni gde su na sasvim zadovoljavajućem nivou prikazane nove premijere – *Oružje zbogom* Stevana Koprivice, zatim *Spaseni* Edvarda Bonda i Srećni dani Samjuela Beketa. U svim ovim predstavama, na tom skučenom scenskom prostoru ostvareno je više veoma nadahnutih gumačkih portreta. Kuriozitet sezone bila je i monodrama *Milutin* koju je na osnovu popularnog teksta Danka Popovića izuzetno potresno i istinito oblikovao Sima Janićijević. Kada se svi ovi događaji sažmu u jednu celinu – to je bio zaista veliki pomak ne samo u repertoaru nego i izrazu ovog pozorišta.

U pozorištima koja su delovala u regionalnim centrima ili gradovima Srbije situacija je bila nešto drugačija. Malaksale su donekle strasti za neprekidnim poređenjem i samopotvrđivanjem, a i očekivanja javnosti su bila nešto skromnija uz obostrano razumevanje situacije koja se gotovo svakodnevno menjala.

Osnovno je bilo smanjiti tenzije unutar pojedinih ansambala, očuvati glumce na okupu, pogotovo one mlađe kojima su pretile razne mobilizacije, konsolidovati postignute rezultate, obezbediti društvenu zaštitu i nastaviti sa radom u koliko toliko normalnim uslovima. Primer tome je bilo Narodno pozorište u Nišu koje je svojim potencijalom možda više nego ostali bilo u stanju da prati aktuelna dešavanja u pozorišnom životu. Tako su obezbeđeni uslovi da se na matičnoj sceni prikažu tri savremnena teksta koja su upravo doživela svoju afirmaciju u većim pozorištima. Ljubomir Milošević je načinio zgusnutu, sadržajno dramatičnu i bolnu predstavu sa tekstom Profesionalac Dušana Kovačevića. Arsenije Milošević je *Zoru na istoku* Gordana Mihića sagledao kao socijalnu dramu u verodostojnom ambijentu sa nizom upečatljivih glumačkih likova, a Dragan Jakovljević je bio zaokupljen *Belom kafom* Aleksandra Popovića. Sve tri predstave imale su izvesnih specifičnosti, realističnu ubedljivost i emocije koje su jasno ocrtavale vreme u kome su se ovakve pojave događale. Ostavljeno je, međutim, prostora i za Marislava Radisavljevića koji je voleo da eksperimentiše na Maloj sceni, da na osnovu tekstova Brane Crnčevića komponuje predstavu *Srpske glave* sa prenaglašenom aktuelnošću i izoštrenim emocijama. Četiri savremena teksta u jednoj neobičnoj sezoni prepunoj isčekivanja šta će se sve dogoditi u društvenom životu zemlje ocenjeno je kao uspeh koji je hrabrio ansambl da održi stvaralačku zainteresovanost za nove predstave. To se potvrdilo u izvođenju *Galeba* Antona Pavloviča Čehova u koncepciji makedonskog reditelja Branka Stavreva. Predstava je bila prožeta setnom atmosferom, žalom za neostvarenim željama i smirenom igrom koja je dozvolila potpuno subjektivni doživljaj glumaca u glavnim rolama. Kada se uzme u obzir da su sačuvane najvažnije predstave iz ranijih sezona – moglo se sa sigurnošću tvrditi da pozorište hrabro odoleva raznim i neočekivanim izazovima.

Slična atmosfera je bila i u Narodnom pozorištu u Šapcu. Skromnijih mogućnosti ali nesputanih ambicija sa velikom predusretljivošću su ostvarili prikaz komada Siniše Kovačevića *Nasip* u režiji Nenada Bojića. U njegovom konceptu odbrana nasipa od pomahnitale reke imala je više simbolično značenje jer je isticana solidarnost ljudi pred nevoljama koje ih zapljuskuju sa svih strana kako bi bila još više naglašena drama u porodičnom krugu Mihaila Savića. To dramatično zbivanje koje se završava tragično nikog nije ostavljalo ravnodušnim pa ni one koji su svo vreme sa nasipa pokazivali neosetljivost ili potpunu jednostranost. U igri – ova zanimljiva priča je dobila novi kvalitet. Nino Dragović je napravio veoma kultivisanu ali tragičnu priču režirajući *Belu kafu* Aleksandra Popovića. Istrajalo se da glumci što prirodnije prođu kroz sudbonosne događaje njihovog života. U tu kolektivnu dramu vešto su utkane pojedinačne nesreće i tragedije koje iza sebe ostavljaju užasavajuću pustoš. Glavni projekat sezone je ipak bila prezentacija novog komada Dušana Kovačevića, *Urnebesna tragedija* koju je obradio Božidar Đurović. Kako je pisac potekao iz ovog kraja – to je

postalo nepisano pravilo da se svi njegovi komadi odmah posle praizvedbi nađu na repertoaru šabačkog pozorišta. Glumci su to igrali posebnim nadahnućem i u nešto drugačijem aranžmanu nego u predstavi koju je postavio u Teatru Zvezdara sam autor – stvorivši tako zaista zanimljivu i ubedljivu celinu. Upravo je ova predstava na dvadeset i sedmim pozorišnim susretima "Joakim Vujić" u Užicu prograšena za najbolju u ovoj sezoni. Sledile su nagrade i pohvale glumcima. Petar Rajković je predstavio komad *Vinski kabare* mlade spisateljice Zorice Simović. Sa ovakvim programom sastavljenim isključivo od dela srpskih savremenih pisaca reprizama, koje su takođe bile odabrane od najuspelijih savremenih i klasičnih domaćih tekstova, iz ansambla je zračila samouverenost i želja da se tako afirmiše među njima specifičan scenski izraz.

Nesigurnost koja se pritajeno osećala u pojedinim ansamblima brzo je savladana pa su iz predstave u predstavu mnogi glumci pokazivali želju da se od spoljnih nedaća brane sopstvenom igrom. Ta vrsta vitalnosti bila je dosta naglašena u Užicu gde je nađeno dovoljno motiva za abicioznije programe. To se naročito potvrdilo u postavci *Klopke* Tadeuša Ruževića i režiji Aleksandra Lukača. Radilo se predano i sa velikom zainteresovanošću pa je na dvadeset i sedmim susretima "Joakim Vujić" ova predstava podelila prvu nagradu sa šabačkom *Urnebesnom tragedijom*. Iako po mnogo čemu različite, ove sadržajne predstave su se probile stilskim osobenostima. Kada se ima u vidu da je *Klopka* dobila nagradu za režiju i nekoliko najvažnijih glumačkih priznanja može se sa sigurnošću tvrditi da je to ono najbolje što je viđeno u takmičarskom krugu srpskih pozorišta. Sve ostalo na užičkoj sceni bilo je posvećeno savremenim autorima. Ovde je takođe kao i u Šabcu izveden tekst Zorice Simović, samo u adaptaciji i pod drugim naslovom – *Kabare – in vino koitus* kako ga je već zamislio reditelj Branko Popović. Ovaj reditelj se založio i za tekst *Shvati jednom ljudski rode da ne možeš bez prirode* Mihaila Ćurovića, dok je Dragan Jakovljević aranžirao komad *Zbogom oružje* Stevana Koprivice.

Kruševačko pozorište je u tom trenutku potpuno stagniralo. Na matičnoj sceni izvelo je samo monodramu *Život u pozorištu* koju su prepremili Nikita Milivojević i Ivan Klemenc. Pirotsko pozorište je bilo aktivno u granicama svojih skromnih mogućnosti ali se predstavilo ipak sa tri nove predstave i to komedije: *Noć ludaka u Gospodskoj ulici ili As i Pub* Miloša Krečkovića, u veoma serioznoj režiji Slavoljuba Stefanovića Ravasija, koji je ujedno postavio i *Belu kafu* Aleksandra Popovića kao i monodramu Tomislava Panajotovića – *Slušaj amo*, što je bilo veoma značajno za ceo ansambl. Njemu se pridružio Živorad Mitrović svojim viđenjem *Narodnog poslanika* Branislava Nušića. Pozorište u Leskovcu je takođe u svome programu imalo komade – *Noć ludaka u Gospodskoj ulici ili As i Pub* Miloša Krečkovića i *Profesionalca* Dušana Kovačevića. One su uglavnom zadovoljavale interesovanje sredine s obzirom na publicitet koji su imali na većini srpskih pozornica. Značajnijih vrednosti bilo je

ipak najviše u izvođenju *Oca* Augusta Strindberga koje je bilo zapaženo kod kritike i žirija na dvadeset i sedmim pozorišnim susretima "Joakim Vujić".

Pozorišta u unutrašnjosti zemlje decenijama su se nalazila u čudnom položaju. Neposredno posle Drugog svetskog rata osnivana su gde se moglo i gde im nije bilo mesto. Zatim ih je pedesetih godina polovina ukinuta jednim vladinim dekretom. Ona koja su preživela sve te reorganizacije i sopstvene krize dugo su životareći tražile mesto u našem pozorišnom životu. Naivne inicijative da se prave godišne smotre na kojima bi učestvovala sva srpska pozorišta nikada nisu iskreno podržane. Beogradska pozorišta su smatrala da je za njih uvredljivo i ponižavajuće da se mere sa onima u unutrašnjosti. Uz to je došlo tvrđenje da ne treba dirati u autonomiju vojvođanskih pozorišta pa su ona strogo odvajana od onih u centralnoj Srbiji i stoga su decenijama podržavani i finansirani njihovi odvojeni festivali. Uz to nikada nije bio rešen problem sa albanskim pozorišnim grupama koje su osnovali upravo srpski glumci u Prizrenu i Prištini jer su njihovi predvodnici činili sve svojim opstrukcijama da se predstave kao deo jugoslovenskog ali ne i srpskog pozorišnog prostora. Zato su hteli da učestvuju na Sterijinom Pozorju ali ne i na susretima "Joakim Vujić". Gradske uprave i komiteti koji su se u sve mešali često su svojom politikom uslovljavali finansijske dotacije. Otud je teško bilo izvoditi ambicioznije repertoarske programe, okupljati mlade glumce i stvarati uslove za kreativnije delovanje. Povremeno su se odnosi menjali – ali suštinski malo je gradova u kojim se stvaralo raspoloženje da su pozorišta kulturne institucije i simboli civilizacijskog života, kao i standarda sredine. No, upravo tokom osamdesetih godina pozorišta počinju da se približavaju ne samo jedna drugima nego i da intenzivnije sarađuju sa beogradskim kućama. Većinu predstava postavili su reditelji iz Beograda i gotovo da su se svi, čak i oni najpoznatiji i najugledniji ogledali i na ovim pozornicama. Na toj praksi su uporno insistirali decenijama upravo glumci iz unutrašnjosti verujući da će im takva saradnja pomoći u bogaćenju sopstvenog iskustva i biti podsticajna za stvaralaštvo višeg dometa.

Kragujevačko pozorište "Joakim Vujić" često je u javnost izlazilo sa projektima vezanim za razne probleme tradicije, savremnog izraza, odnosa prema klasici i tome slično, i u ovoj sezoni oni su iz sasvim jasnih pobuda postavili na svoju pozornicu *Golubnjaču* Jovana Radulovića. Već sama najava predstave privukla je izuzetnu pažnju pa je u Kragujevačkoj gimnaziji neposredno pred premijeru održan veoma zapaženi skup kritičara, teatrologa i javnih radnika koji su želeli da razjasne sve ono što se događalo u međuvremenu sa ovim tekstom. Do toga je došlo posle osam dugih i mučnih godina nataloženih oko *Golubnjače* i njenog prvog izvođenja u Srpskom narodnom pozorištu u Novom Sadu. Tada je ona i nehotice bila s jedne strane izdigunuta do simbola borbe za slobodu i autonomiju pozorišnog izraza, a sa druge je postala izraz dogmatskog

nasilja nad umetnošću. Dogmatici su u minule četiri decenije mnoge predstave zabranjivali ili im skraćivali život, ali nigde nije bilo tako zdušnog otpora političkom bezumlju nad našom duhovnošću kao u izraženoj solidarnosti sa ovom novosadskom predstavom. Sada je ovde u Kragujevcu postalo jasno da je *Golubnjača* bila i ostala međa jednog vremena koje odlazi u nepovrat i onog što tek dolazi. To je i jedan od razloga što su mnogi umetnici iz zemlje, kritičari i poštovaoci pozorišne umetnosti, želeli da vide kako ovaj komad posle svega deluje sa pozornice.

Događaji koji su se u međuvremenu zbili promenili su pre svega naš odnos prema sadržaju drame. Piščevo duboko emotivno suočavanje sa traumama iz minulog rata delovalo je pri prvom susretu na novosadskoj sceni rustičnom snagom. U novoj postavci Jovice Pavića to je gotovo dokumentaristička drama koja svojom faktografijom, unutarnjom dramatikom, opisom mentaliteta samo potvrđuje bezdane raskole i sudbinski određuje dimenzije njihove tragike. Zato su mnogi smatrali da je Teatar "Joakim Vujić" u okviru svog osveženog repertoara ovom predstavom učinio novi korak u težnjama da svoj izraz učini aktuelnim i angažovanim na umetnički pravi način.

Ovakva raspoloženja imala su uticaja i na izvođenja komada *Kus petlić* Aleksandra Popovića, *Profesionalac* Dušana Kovačevića, *Mala princeza* Ksenije Stojanović, a pojavilo se i posebno delo – *1968* Božidara Zečevića, kao dokumentaristički najpotpuniji tekst uz odgovarajuće komentare na ovu temu obrađenu u savremenoj dramskoj literaturi. Sve su to bile ansambl predstave gde su glumci bili zainteresovani za što celovitiji utisak njihove realističke igre.

Pozorište "Zoran Radmilović" u Zaječaru, komponovalo je repertoar slično kako su to činila i druga pozorišta. Za potrebe šire publike Gradimir Mirković je sigurno i precizno načinio svoju novu verziju *Ivkove slave* Stevana Sremca. Deo repertoara rezervisan za aktuelna dela domaćih pisaca obuhvatio je *Profesionalca* Dušana Kovačevića, *Milutina* Danka Popovića i *Zbogom oružje* Stevana Koprivice. Iznenađenje je predstavljalo prikazivanje teksta Horasa Mek Koja *Konje ubijaju, zar ne?* po kome je svojevremeno snimljen istoimeni, veoma poznati film. Sve to je doprinelo da predstave koje su uradili Božidar Dimitrijević, Miki Stamenković i Aleksandar Lukač obezbede atmosferu u kojoj se osećalo da glumci žele i mogu da odole svakom iskušenju.

Glumci su učnili sve, pogotovo svojim najboljim ostvarenjima, da se u njihovim mestima delovanja učvrsti ubeđenje da su ona potrebna i da ih treba očuvati uprkos objektivnim teškoćama koje su se naglo u svim krajevima zemlje množile. Postojala je uz to neka vrsta prećutne saglasnosti da ne bi trebalo razgrađivati dosadašnjnu repertoarsku politiku, napuštati odmerenost u izboru savremenih dela jer ona upravo povezuju sve ansamble i glumce u jednu zajed-

nicu, a pogotovo ne spuštati se na estradni nivo ili forsirati propagande scenske tirade, pogotovo što to niko od njih ne traži niti očekuje. Pozorišta moraju ostati u domenu umetničkog delovanja, a to je bilo dovoljno da se povede posebna briga o svakom ansamblu posebno.

Međutim, kriza rukovođenja pozorištima koja se u drastičnijoj formi pojavila početkom osamdesetih godina zahvatila je tokom minule decenije gotovo sve ansamble u Srbiji. Različiti su povodi – od nakaradno shvaćenog samoupravljanja koje je širilo neodgovornost i bahatost pojedinaca ili nezadovoljstvo sopstvenom afirmacijom do nesposobnih ili suviše samostalnih upravnika i rukovodećih timova. Neostvarljiva očekivanja ili nedostatak sredstava za svakodnevnu egzistenciju su dodatno opretećivala ili potpuno sputavala stvaralački rad. To se dramatično pokazalo upravo na prelom između osamdesetih i devedesetih godina kada su smenjivani mnogi čelnici sa razlogom ili bez njega, što nije bilo bez posledica, pogotovo u trenucima kada je valjalo pripremiti ansamble za delovanje u kriznim društvenim situacijama. Najviše odjeka u javnosti imale su smene u Narodnom pozorištu u Beogradu i Srpskom narodnom pozorištu u Novom Sadu. Ovde su menjane više ili manje kompletne uprave pa je teško bilo odmah i u nekakvom, makar i simboličnom diskontinuitetu formulisati novu repertoarsku politiku. Privremena uprava u Srpskom narodnom pozorištu zato je i angažovala za umetničkom savetnika – poznatog glumca Branka Plešu koji je u to vreme radio kao profesor glume na tamošnjoj Akademiji umetnosti. On je tada bio sklon većem društvenom angažmanu ali je ipak predložio da se program eklektički izbalansira i sastavi od proverenih tekstova domaćih i inostranih pisaca. Senke ranijih sukoba oko pojedinih predstava nikada nisu zaboravljene i vreme je prosto nalagalo opreznost u svakom pogledu pa i smirivanje prenaglašene kritičnosti. Jer, znalo se da u novosadskom kulturnom i političkom miljeu ima više ličnosti koje vole ili prosto smatraju svojim pravom da se mešaju u rad Srpskog narodnog pozorišta, a sve pod izgovorom da je to zajednička briga za ovu izuzetnu važnu kulturnu instituciju cele Vojvodine. Program je na Velikoj sceni najavljen Aristofanovom satirom *Žene u narodnoj skupštini,* koja je već viđena u Narodnom pozorištu u Beogradu, gde nije imala nekog posebnog efekta. Sada je to Zoran Ratković nastojao da razigra i fleksibilnije prilagodi današnjem vremenu, ali ni to nije bilo dovoljno da se publika oduševi dosta uprošćenim porukama. Zato je sva pažnjna usmerena na novi komad Aleksandra Popovića – *Bela kafa* koji je za sebe kao reditelja prosto rezervisao Branko Pleša. On ju je oživeo u besprekornom stilu teatra apsurda sa farsičnom igrom visokog i prečišćenog artizma. Glumci su ga u tome nadahnuto sledili sećajući se njegovog neospornog uspeha sa postavkom Popovićevog komada *Ljubinko i Desanka* na ovoj istoj sceni. Tako su događaji u vili fabrikanta Momčila Jabučila dosta lako i maštovito pretvoreni u hroniku naših zajedničkih

stradanja, zabluda i svega onog što se zbivalo od predratnih vremena, preko poraza jugoslovenske vojske, stradamnja srpskog naroda, klanja i ubijanja, do krvavog oslobođenja i golootočkih trauma. To su već postala opšta mesta, žive slike ili sećanja pomešana sa snovima, neka su i relativizirana a ima i preuveličavanja kroz koje je Pleša uspeo da prođe sa merom kako bi ova tužna priča dobila šire dejstvo. Potvrdilo se tako još jednom na je Popović kao pisac, uz sva svoja spoticanja, još uvek literarna, pozorišna pa i društvena pojava koja traje uspešno i obeležava svojim delima vreme kroz koje prolazimo. Pleši je za sve to trebala što autentičnija atmosfera i on je to postigao. Predstava je dobila gotovo spontano popularnost pa je prirodno što je odmah viđena u programu trideset i šestog Sterijinog pozorja na kome je piscu pripala nagrada za tekst savremene komedije (!) koju festivalski žiri sasvim retko dodeljuje u ime grada Vršca. Tu je bilo još nekoliko drugih nagrada, dok je sam Branko Pleša za svoju režiju bio nagrađen tek na Festivalu komedije u Svetozarevu.

Dosta visoko se u ovom programu kotiralo i novo čitanje drame *Banović Strahinja* u viđenju Jovice Pavića. On je tekst u znatnoj meri reducirao, oslobodio ga preteranog folklornog nasleđa i učinio zanimljivijim za savremenog gledaoca, sa nekoliko veoma upečatljivih uloga koje su dobile priznanja kritike, bile zapažene i nagrađivane u samom pozorištu i izvan njega. Uz ove predstave išla su još dva domaća teksta, ali na Maloj sceni i to: *Čekajući Fortinbrasa* mlade spisateljice kojoj je predskazivana uspeštna stvaralačka aktivnost, Dubravke Knežević. Sledila je adaptacija romana *Očevi i oci* Slobodana Selenića u režiji Slavenka Saletovića u realističnom stilu sa psihološkim portretiranjem više ličnosti pa je time zaokružen ovaj izbor iz stvaralaštva savremenih domaćih pisaca. Izvestan pomak u izrazu je bio svuda uočljiv jer su reditelji i glumci u svim pojedinostima koje su bile značajne za scenu nastojali da se potpuno odmaknu od površnih asocijacija ili grubosti već maniriziranog teatra sa političkim konotacijama. Otud je lako bilo razumeti ili opravdati stavljanje na program dela Petera Vajsa *Patnje gospodina Mokinpota* u režiji Radoslava Milenkovića. Kada se uzmu u obzir i neki drugi prigodni programi – ova sezona je okončana u Srpskom narodnom pozorištu veoma uspeštno. Pri tome nije reč samo o broju izvedenih predstava nego upravo o kvalitetu izraza ispoljenog kroz rediteljske postavke i glumačku igru. U tom času je možda najmirnije bilo u Novosadskom pozorištu – Ujvideki szinhazu, među glumcima koji su izvodili predstave na mađarskom jeziku. Oni su zbog jezičkih barijera bili dosta zatvoreni na svojoj sceni. Nisu se preterano interesovali za zbivanja u drugim pozorištima, nisu posebno učestvovali ni u kakvim polemikama, prema angažmanima savremene srpske drame bili su krajnje obazrivi, nije ih prosto zanimalo političko pozorište, držali su se svojih ustaljenih principa u sastavljanju repertoara i jedno na čemu su istrajavali jeste želja da rediteljske postavke budu

atraktivne kako bi u njima i savremeni glumački izraz lakše uspeo. I dalje su istrajavali na saradnji sa rediteljima iz drugih pozorišta pa je Ljuboslav Majera postavio komad Maksa Friša *Biderman i palikuće* u veoma osobenoj formi. Đerđi Henrijak je bio zaokupljen komedijom Ede Tota *Dangube na selu*, a Peter Timar je režirao tekst Ota Tolnaja – *Konjska balega.* Sve su to komadi sa mađarskih bulevarskih scena za koje se pretpostavljalo da i domaća publika ima interesovanja. Tu su se još našli komadi *Budi dobar do smrti* Zigmonda Morica i *Kralj za konja* Lasla Kopeckog u obradi Tibora Vajde. Ovaj reditelj je postavio i komediju Marsela Ašara *Luda devojka*. Od svetskih autora tu su još bili Artur Miler sa tekstom *Stvaranje sveta* i Fridrih Direnmat sa *Meteorom*, a Peter Miler je bio zastupljen komadom *Tužna je nedelja.* Kako su ove predstave uglavnom pratili samo recenzenti listova na mađarskom jeziku – njihovi zahtevi su bili nešto drugačiji i blaži jer je postojala stalna potreba da se populariše ovo pozorište i po svaku cenu privuče više gledalaca mađarske nacionalnosti. Suviše mala posećenost je brinula glumce jer je bilo predstava kojima nije prisustvovalo ni sto gledalaca. U ovoj sezoni nije, inače, igran ni jedan komad iz srpske dramske literature.

U vojvođanskom pozorišnom životu, pored Srpskog narodnog pozorišta iz Novog Sada i dalje je najviše ambicija imalo Narodno pozorište u Subotici. Ljubiša Ristić se nije mirio da je to samo gradski teatar i sve što je činio promovisao je kao jugoslovenske projekte. Ovaj put se opredelio za ciklus predstava po delima Danila Kiša. Prvo je reditelju Saši Milenkovskom omogućio da adaptira i osmisli tekst *Rani jadi* kao porodičnu priču o sazrevanju mladog pisca. Ištvan Lalić je postavio na scenu delo *Esterhazi,* dok je Haris Pašović bio angažovan oko predstava *Čudotvorac* i *Put u Nikaragvu*. Nada Kokotović je od *Mansarde* načinila koreodramu koristeći muziku Gustava Malera. To su uglavnom bile predstave namenjene publici raznih gradova gde je tada pozorište gostovalo, a posebno Novom Sadu, Sarajevu i Beogradu. Ljubiša Ristić se lično angažovao na postavci autorskog projekta kojeg je potpisao zajedno sa Danilom Kišom, a to je *Missa in A – Minor* koja je imala snažan emotivni naboj, u koncepciji potpuno nekonvencionalna, ambijentalno izuzetno zanimljiva i bolno metaforična. To je bila jedna od najneobičnijih ali i superiornih produkcija Ljubiše Ristića.

Ciklus predstava posvećenih Danilu Kišu bio je označen kao kulturni događaj čiji značaj prvazilazi okvire ovog teatra. To, međutim, Ristiću nije smetalo da sa srpskim i mađarskim glumcima i dalje istrajava na zajedničkim projektima u kome su se mešali jezici, događaji i ljudske sudbine. Njegovo učešće u pojedinim postavkama bilo je ispoljeno na razne načine – bio je pokretač projekta, adaptator, reditelj, scenograf, supervizor, nalazeći načina da bude prisutan u svakoj predstavi. Sve ih je, bez obzira ko ih je potpisivao, smatrao zajedničim

delom. Tako je predstavu *Dva mangupa* predstavio kao delo kolektiva ili svih učesnika u ovoj igri. Za predstavu *Brada* koju je osmislio Rade Šerbedžija na osnovu literature Živojina Pavlovića, Ristić je osmislio scenografiju. *Opera za dva dinara* koja je rađena kao obrada *Kirije* Branislava Nušića bila je poverena Lenki Udovički. *Gozba usred kuge* Aleksandra Puškina je rad Ištvana Lalića, a *Nojeva bajka* Nade Kokotović. Ona je radila i scensku kompoziciju na osnovu tekstova Marsela Prusta – *U potrazi za izgubljenim vremenom*. To je bio najambiciozniji poduhvat Nade Kokotović tog trenutka. Saša Milenkovski je kreirao predstavu *Gospođica Julija* po Augustu Strindbergu. U svom ličnom programu Ljubiša Ristić je osmislio *Narodnog poslanika* Branislava Nušića. Aleksandru Tovstanogovu je prepušteno da načini novu verziju *Revizora* Nikolaja Vasiljevića Gogolja. Ni jedno drugo pozorište nije imalo ovako raznovrstan repertoar u sezoni koju Ristić nije priznavao za kriznu. Većini svojih predstava omogučio je da gostuju po gradovima gde se to još moglo na teritorijama Srbije, a posebno Vojvodine, zatim Bosne i Hercegovine i Makedonije. Sa nekima je uspeo da se probije i u inostranstvo. Kao što se moglo i očekivati ovakva aktivnost je nailazila na različite, često kontraverzne reakcije kritike, pozorišnih umetnika i publike.

Somborsko pozorište je, nasuprot ovom subotičkom, delovao kao smireni ansambl koji trenutno nije zainteresovan za nekakve eksperimente ili preterano ambiciozne festivalske projekte. Ljubomir Draškić je postavio komediju *Florentinski šešir* Ežena Labiša u odgovarajućem stilu, a Gordana Lebović je aranžirala *Lepezu Ledi Vindermir* Oskara Vajlda. Ljuboslav Majera je pokazao *Šta je sobar video* Džoa Ortona, dok je Radoslav Dorić postavio sopstveni komad *Strankadžije ili ti Neki Sterija piše Rodoljupce* koji je mnoge iznenadio svojim sadržajem i subjektivnim opservacijama. Smatralo se da je to sasvim dovoljno za grad koji je dugo bio suočavan sa predstavama koje su iscrpljivale ansambl u želji da bude potvrđen izvan njihove sredine.

U zrenjaninskom pozorištu "Toša Jovanović" bili su ubeđeni da njihov program uglavnom odgovara potrebama grada. Jedna od najstarijih pozorišnih zgrada u našoj zemlji je renovirana i u potpunosti prilagođena savremenim scenskim potrebama, ansambl je uglavnom stabilizovan, uspostavljena je saradnja sa nekoliko reditelja, a uz to su ostali otvoreni i prema drugim stvaraocima, sasvim fleksibilni u dogovaranju programa. U tom pogledu nisu isticali posebne ambicije a još manje se zanosili nerealnim težnjama, radije pozivajući kritičare i goste na njihove predstave nego što su išli na gostovanja po svaku cenu. Sulejman Kupusović se kao mlad reditelj već afirmisao na više jugoslovenskih pozornica pa je njemu ponuđeno da uradi dve predstave i to *Vođu* Radoja Domanovića, kao satiru koja može da bude poučna i u ovo vreme, te jedan mnogo obimniji projekat kakav je *Majka Hrabrost* Bertolta Brehta. To je

bila opora i sumorna predstava prepuna antiratnog naboja kao želja da se ohrabri prkos sudbini i slutnjama koje nisu nikog činile ravnodušnim. Miroslav Belović je adaptirao Nušićevu satiričnu komediju *Vlast* koju je scenski dogradio Radoslav Dorić. Predstava je bila dopadljiva, dosta nivelisana u izrazu, glumci su ostali realistični, tek na momente dosežući do ivice karikature, ali ne zalazeći u nju, pa je komunikacija sa gledaocima bila poptuna. To se potvrdilo na gostovanju u Temišvaru gde su o glumcima izrečene mnoge pohvale.

Posebno je bila aktivna Lilijana Ivanović Arsenov koja je tokom ove sezone postavila čak pet novih predstava. Prvo je predstavila sopstveni tekst *Kako zaustaviti vreme,* zatim komediju Alda Nikolaja *Ukokaj moga muža*, komade *Vila rajski mir* Radovana Marušića, *Ljubav Džordža Vašingtona* Mira Gavrana i *Banatikon, opet* Radivoja Šajtinca. Bile su to uglavnom kamerne predstave za koje nije bilo posebnog interesovanja. Međutim, jedna lutkarska predstava iz ovog programa naglo je izbila u prvi plan. Bila je to *Bajka o kralju jelenu* Karla Gocija koju je postavio Borislav Mrkšić veoma nadahnuto i sa nizom svežih rešenja, koja je na četrdeset i prvim susretima pozorišta Vojvodine ne samo prograšena za najbolju predstavu, već su joj pripale nagrade za režiju, likovnu opremu, scenski pokret i nekoliko glumačkih ostvarenja. To je bilo opšte iznenađenje i mnogi su se pitali da li treba da ovakve predstave konkurišu ravnopravno sa onim koje su sasvim drugog stila i forme. Prevladalo je ubeđenje da su sve predstave u kojima nastupaju glumci i koje teže da stvore scenske iluzije potpuno ravnopravne! Delovalo je to dosta poučno na festivalske goste.

Slična atmosfera vladala je i u narodnom pozorištu "Sterija" u Vršcu. Tu su glumci, rasterećeni mnogih briga i okrenuti više pozorištu nego estradnim i dnevnim interesovanjima bili dosta predusretljivi prema rediteljima. Prosto su bili željni dobrih predstava i to se osećalo po entuzijazmu ispoljenom na pozornici. Dijana Milošević se veoma mnogo angažovala oko toga da svoju viziju *Jerme* Federika Garcije Lorke učini scenski verodostojnom. Nju je interesovao prevashodno pokret, emotivna slika i svi oni treptaji koji struje ovim delom. *Profesionalca* Dušana Kovačevića je postavio Branislav Mićunović u psihološki preciznoj strukturi koja nije delovala samo pričom već upravo izrazom, što je bilo zapaženo na vojvođanskim pozorišnim susretima gde nisu izostale nagrade za glumačka olstvarenja. Stevo Žigon se pozabavio komedijom *Idem u lov* Žorža Fejdoa sa posrebnom pažnjom na stil i ritam igre. Dragan Jović je učinio sve da stvori efektnu scensku parodiju tekstom *Ranjeni orao* Milice Jakovljević, dok se Branislav Mladenović posvetio *Intimnim razgovorima* Vaclava Havela kako bi ih učinio što iskrenijim ali i za javnost ubedljivijim. Lilijana Ivanović Arsenov je i na ovoj pozornici postavila dve predstave i to *Hajduke* Branislava Nušića i *Kuda idu stare godine* Milana Vukotića. Na kraju je širu pažnju izazvala postavka *Divlje patke* Henriha Ibzena. Sa ponosom je istican povratak klasici kao dokaz i

prijatno saznanje da je i ovaj ansmbl uspeo da prevaziđe mnogobrojne unutarnje protivurečnosti i medoumice koje su ga pratile ranijih sezona i da sebe stvaralački obnovi, iznašavši uporište za nove poduhvate. Sve one koji još imaju rezerve prema takvim utiscima *Divlja patka* na lep, dostojanstven način i s pravim doživljajem razuverava. U režiji Olge Savić to je prevashodno kultivisana predstava. Nije reč o skromnosti, već o stilu u kome je ambijent modifikovan do detalja i tako patiniran da na trenutke deluje kao album izbledelih fotografija ili niz odblesaka svesti koji se javljaju u uzbuđenjima i određenim psihološkim stanjima pojedinih aktera. Savićeva je osetila da mnoge stvari u ovoj nekad hvaljenoj drami mogu danas izgledati neskladno ili da nemaju podsticaja za glumačku igru pa je drastično reducirala tekst. Pri tome je brisala čak i neke ključne rečenice na kojima su počivale sve poznate interpretacije ovog testa. Dobila se celina u kojoj se vidi dubina društvene krize i sagledavaju posledice do kojih dolazi ako previše preturamo po prošlosti i svim onim mučnim situacijama koje opterećuju intimu pojedinih aktera.

Ovako sagledana sezona potvrđuje da društvena kriza o kojoj se neprekidno govorilo nije još uvek bitnije prodrla u srpska pozorišta. Može se čak tvrditi da je ovo mnogo mirnija i produktivnija nego neke ranije pa da nije ni ozbiljnije ugroženo verovanje da će pozorišta uspeti da sačuvaju svoj stvaralački identitet. Otud i dosta ravnodušnosti prema raspravama o onome šta će se dogoditi na jugoslovenskim pozorišnim prostorima a posebno kakva će sudbina zadesiti Sterijino pozorje.

Za to je, u ostalom, bilo dosta valjanih razloga. Sve procene onih koji su imali uvid u ostvarenja srpskih pozorišta govorile su o tome da mnoge predstave potvrđuju sebe kroz autentičnost izraza. Ako se izvode samo one koje su nastale na tekstovima domaćih autora – jasno je da ozbiljnim razmatranjima ne mogu da izmaknu predstave kakve su *U potrazi za Marselom Prustom, Narodni poslanik, Urnebesna tragedija, Zora na istoku, Je li bilo kneževe večere, Poslednja potera za zlatom, Play Aleksandar Popović, Oružje, zbogom, Mala, Bela kafa, Dečja bolest – otac na službenom putu, Golubnjača, Profesionalac, Banović Strahinja* i još njih nekoliko, uključujući i ciklus o Danilu Kišu. Bilo je očigledno da su pozorišta u ekspanziji i da se nisu obazirala na teškoće i društvena razaranja zemlje. U tome je bilo otpora, prkosa a i verovanja da će aktuelna previranja doprineti oslobađanju od svih ograničenjna i pritisaka koji su decenijama najviše pogađala upravo njihove ansamble. Zar nije u Srbiji bilo zabranjeno više predstava nego u svim drugim republikama zajedno? Nisu li ideolozi iz svih krajeva zemlje najviše vršili pritisak na pozorišni izraz u ovom glumištu, pokušavajući da manipulišu njegovom željom za autentikom, slobodom i drugačijim formama? Odbacujući ideologiju i nacionalnu patetiku još početkom pedesetih godina sebi su prokrčili put ka osvajaju formi za koje su se zalagali i drugi

evropski pa i svetski teatarski pokreti u težnji da tim zajedničkim slobodnim izborom nađu mesto u kulturi svoga naroda. Zato je srpsko pozorište moglo superiorno da posmatra aktuelne manipulacije sa pozorištima u drugim republikama a posebno programom Sterijinog pozorja. Opstrukcije koje su dolazile sa raznih strana nisu se više mogle da prikrivaju a parole kao ona – da su pozorišta ušla u druge procese nikoga nisu ni na šta obavezivale. Zavesa se očigledno spuštala na ovako zamišljene i tako dugo održavane jugoslovenske pozorišne igre. Bilo je jasno da je njihova koncepcija uslovljena više državnim nego umetničkim interesima i da je sada sve dovedeno u pitanje.

1991–1992.

Formalni raspad krhkih a često i formalnih pozorišnih veza u okvirima jugoslovenskih državnih prostora nije izazvao nikakve dramatične potrese. To je nešto što se moglo i očekivati – pogotovo što su svi ansambli autonomni ali povezani društvenom politikom i sistemom koji je usmeravao i neposredno odlučivao o međusobnoj saradnji i stavovima presudnim za određene stavove. Politika je tu imala glavnu reč i većina profesionalnih pozorišta podredila je sve svoje postupke nacionalnoj politici. Jasno je – da su umesto razumevanja i saradnje neki novi procesi dobili na prioritetu i značaju. Sve što se do tada smatralo jugoslovenskim i od zajedničkog interesa izgubilo je važnost uz mnoge gestove seperatističke provinencije pa i otvorene netrpeljivosti. U srpskim pozorištima sve je to, bez obzira na razna upozorenja i neprijatne slutnje, primljeno više sa rezignacijom nego iznenađenjem, bez aktivnog protesta ili naglašavanja nekakvog posebnog nezadovoljstva.

Jedino pozorište u zemlji koje u svojoj orijentaciji pa i samom programu i naslovu imalo naziv "jugoslovensko" bilo je Jugoslovensko dramsko pozorište u Beogradu. Javili su se neki disonantni glasovi sa pitanjem – da li će uslediti nekakva ishitrena reakcija i biti promenjeno ime ovog uglednog ansambla ali to nikome ozbiljnom nije padalo na pamet jer je reč o programu koji se ostvaruje već preko četrdeset godina i na čijim je ostvarenjima zasnovana jedna specifična tradicija i sistem određenih umetničkih vrednosti.

Potpuno je na taj način relatizovano ponašanje pojedinih pozorišta unutar programa podvajanja i pažnja je na početku ove sezone usmerena da jedan čisto pozorišni presedan. Branko Pleša, koji je pre svega nekoliko meseci postavio uspešno komad *Bela kafa* Aleksandra Popovića na sceni Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu sada je pokušao da na Velikoj sceni načini sasvim novu rediteljsku varijantu svoga izraza i time pokaže kako jedan umetnik može na razne načine da tumači jedno isto delo. Po Pleši, to je trebalo shvatiti kao nastavak istraživanja ovog teksta koji proističe iz celokupnog opusa poznatog pisca.

Upravo zbog toga je teško bilo izbeći poređenja – novosadska je bila besprekorna u stilu teatra apsurda sa farsičnom igrom prečišćenog stila, a beogradska verzija je igrana u realističkom dekoru kako bi se dočarala što autentičnija atmosfera u porodičnoj vili fabrikanta Jabučila. Sve ono što je dočaravano u

formi snova i slutnji pretvoreno je sada u opore žive slike koje se između prizora u salonu pokazuju u dubini scene. Kako je reč o hronici naših zajedničkih stradanja, zabluda, nesreća, iskušenja, to se ređaju zaustavljene slike poraza jugoslovenske vojske, progona srpskog naroda, stravični prizori klanja, golootočkih mučenja kao međašu koji obeležava ovaj prostor i vreme. Igra glavnih aktera je u osnovi realistična, kao i cela postavka, s tim što je malo pomerana ka ironiji i oporosti kojom se naglašavaju posebno važne pojedinosti iz te tužne priče. Aktuelnost nije bila neophodna ovom delu koje je i bez toga imalo dovoljno mučnine i teralo na suočavanje sa vremenomn koje nije bilo naklonjeno čoveku i njegovim porirodnim htenjima za slobodom i časnim životom. Predstava je rađena profestionalno ali u ključnim prizorima nije mogla da izdrži poređenje sa novosadskom, čineći se poput rediteljske egzibicije Branka Pleše, posustale u mašti, bez novog doživljaja teksta i istinskog nadahnuća.

Branislav Lečić kao mnogi daroviti mladi glumci pre njega nije mogao da odoli izazovu da se potvrdi i kao reditelj. Umesto da igra Karla Mora on je režirao *Razbojnike* Fridriha Šilera, sa ambicijom, bez iskustva i uz to vođen više svojim strastima nego znanjem. Mislio je da se u tom složenom tkivu mogu lako prepoznati sve večne težnje za slobodom koje su bile aktuelne u Šilerovo vreme i koje prevashodno zaokupljaju mlade ljude. Zato je Lečić smatrao da sve uloge treba da igraju prevashodno mladi glumci, oslanjajući se na njihovu iskrenost i polet. Da *Razbojnike* shvatimo kao bajku, san ili surovo suočavanje sa životom, to ipak nije bilo dovoljno za celovitu predstavu. Očigledno je reditelj bio željan izazova ali za novo čitanje klasike potrebno više od želje da se iskaže svoja subjektivna zamisao.

Ovu predstavu je brzo potisnula postavka *Bogojavljenske noći* u konceptu Jagoša Markovića, jer je ovaj mladi reditelj već bio upamćen po svojoj subjektivnoj i neobaveznoj interpretaciji *Sna letnje noći*. U tom stilu on je glumce i na Velikoj sceni ovog teatra, predstavio u dekoru neke zimske bašte, s tim šti ni tu nije insistirao na nekim posebnim karakteristikama ambijenta ili stila pa je bilo detalja koji su podsećali, sasvim bezrazložno, na *Pozorišne iluzije*, još uvek izvođene na ovoj pozornici. Reditelja ne zanima mnogo klasično insistiranje na stvarnosti različitih elemenata, doslednost u metodi, smisao koncepta, niti metaforičnost celine ili sama poezija. Zato je išao od scene do scene, razigravao ih po spostvenoj mašti, aranžirao po ličnom ukusu ne vodeći dovoljno računa o ritmu, s tim što je naglašavao pojedine karaktere ili situacije sasvim slobodno, ali uvek samo onoliko koliko mu je potrebno radi iskazivanja osnovne priče. Predstava *Bogojavljenska noć* nije bila, bez obzira na sve intervencije, bez šarma, ali se teško približavala vrednostima koje su očekivane.

Sve ove predstave, međutim, stvarale su povoljnu atmosferu oko pozornica Jugoslovenskog dramskog pozorišta. Publika je u sebi snažila osećanje da se ovde nalazi centar trenutnih pozorišnih aktuelnih zbivanja i pojedina ostvarenja

su za nju predstavljala vrhunac pozorišnog života. Otud vidna zainteresovanost, pa i blagonaklonost prema svemu što se igralo u ovoj sezoni. Ovo raspoloženje se sasvim prirodno prenelo i na scenu "Teatra Bojan Stupica". Tu je sa zanimanjem dočekan *Kabare 011* Mome Kapora u režiji Ivane Vujić. Poznati tekstovi, koje je ovaj pisac objavljivao pod istim naslovom u listu "Politika" veoma skladno su dramatizovani. Na osnovu tekstova Šekspira i mnogih klasičnih autora zamislio je i na scenu postavio predstavu *Lakrdijaš* Irfan Mensur. Svima njima je bio uzor *Kabare* Milana Gutovića, a ovde su tekstovi birani tako da se stvori slika svega onog što se događa na sceni uz samoironiju glavnog aktera, koji ovu zamisao pretvara u sopstvenu melodramu. Pa ipak najviše pažnje je privukao Miroslav Belović koji je majstorski oživeo vodviljsku igru pod naslovom *Ne očavajte nikad*, predstavljajući Branislava Nušića u do tada sasvim nepoznatom delu. Tu neobičnu zgodu sa rukopisom ove kratke komedije saopštavaju na početku predstave sami glumci. Komad je pisan u Parizu, za vreme Prvog svetskog rata, ali, sticajem okolnosti bio je zagubljen i tek nedavno je, sasvim slučajno otkriven i objavljen. Ispostavilo se da u njemu ima dovoljno šarma, opservacija mentaliteta, uz sve karakteristike jednog žanra koji je tako dugo i uspešno negovan na francuskim pozornicama. Režija je komponovala ovu predstavu u punkturalnom stilu sa oslikanim zidovima, nameštajem i predmetima, a sve u pokretu, sa blago stilizovanim muzičkim refrenima, pa se dobila celina puna galskog duha, lakoće i elegancije. U repertoar ove scene je uključena i predstava *Govor močvare i ćutanje mora* u kojoj je Olga Savić objedinila dve intimne ispovesti Margerit Jursenar i Žana Brilera poznatog pod pseudonimom Verkor. Oba dela su zadržala svoj unutarnji integritet i povezana su čistom igrom i stilom koji scenskom jeziku daje poetski smisao.

Javnost je bila posebno zainteresovana za zbivanja iza scene u Narodnom pozorištu. Posle dramatične krize oko privremene uprave Vide Ognjenović i mnogih političkih kontraverzi između vlasti i opozicije javnosti je, u dosta neprijatnim okolnostima, predstavljen novi upravnik – glumac Aleksandar Berček. U znak protesta što se ovo dogodilo jedna grupa glumaca je napustila matičnu kuću i svoj dosadašnji repertoar. Jedina premijera na Velikoj sceni bila je predstava *Ričard III* Viljema Šekspira u režiji Vide Ognjenović. Njene sposobnosti su u ovom pozorištu bile očigledno precenjene a verovanje da se igranjem značajnih klasičnih tekstova može uticati na sudbinu teratra u teškim vremenima – sa ovom predstavom se pretvorilo u razočarenje. Drugačije nije ni moglo jer je sve postavljeno kao u nekoj operi i podređeno jednom glumcu dok je ansambl sveden na inferiornu masu iz koje je tek poneko uspevao da se izdvoji svojom ulogom.

Jedna premijera za Veliku scenu je bilo zaista premalo. To se nije mogo ničim opravdati pa ni sa tri premijere koje su se dogodile na Maloj sceni. Tu je prvo prikazan *Napoleon I* Ferdinanda Bruknera, ali zašto i zbog čega, teško je

bilo zaključiti. Na izgled ovo je bila korektna i feljtonistički čista predstava kakve se u ovom pozorištu neguju decenijama uprkos promenama u ukusu i senzibilitetu vremena kroz koje prolazimo. Nađa Janjetović se zadovoljila minimalnim rediteljskim intervencijama, ostavljajući prostor glumcima da sami nađu formu izraza. *Čežnja pod brestovima* Judžina O'Nila, jeste poznato delo, pripada već istoriji, ali je teško u toj složenoj drami napraviti pravi ambijent i svesti igru na njenu suštinu. Zbivanje je oporo i surovo, ima svoje granice izvornog doživljaja, sa dosta tragičnih iskušenja, punog intenziteta, efektnih obrta, i onog sudbinskog i neizrecivog u igri. Glumci su to u izvesnoj meri najbolje osetili. Cisana Murusidze je sastavila tri Čehovljeve jednočinke – *Prosidbu, Medveda* i *Jubilej* u predstavu pod naslovom *Play Čehov.* Zdušno igrano, ali bez onog očekivanog preokreta koji bi Narodno pozorište iznova doveo u poziciju da bitno utiče na opšte tokove savremenog scenskog izraza.

Odgovor na pitanje – gde su u ovom trenutku i šta im je činiti, nisu imali ni u Ateljeu 212. Razlozi su mnogostruki. Još se nova uprava nije do kraja odredila prema nasleđu koje joj je ostavila Mira Trailović. Uz to mnoge ideje o angažovanosti ili odnosu prema realnosti izgubile su smisao, glumci su se zasitili farsi i parodičnih komedija, želeći da svoju popularnost kod publike na neki način učvrste i ugrade u stil sopstvene igre. Zato su se možda opredelili da izvedu samo dve nove predstave i to – *Svećara* Đordana Bruna u režiji Ljubomira Draškića sa vidnim glumačkim potencijalom ali bez naglašenijeg usmerenja. Draškić je odmah zatim postavio i komediju Žorža Fejdoa *Knjeginja od Foli Beržera* sa jedinim ciljem da zaista zabave publiku.

Zvezdara Teatar je nastojao da odoli takvim iskušenjima. Odabrana su tri domaća teksta, *Malo ljubavi malo mržnje* Vlaste Radovanovića koji je sam svoj komad i rediteljski tumačio u jednom suzdržanom stilu proverenog dejstva, *Život Jovanov* Radoslava Pavlovića u realističkoj režiji Darka Bajića i sa naglašenom ležernošću u igri, no bez određenijeg utiska i *Đeneral Milan Nedić,* Siniše Kovačevića. Prva dva komada su delovala svaki za sebe više svojim sadržajem nego idejama i porukama, mirno i bez očekivane provokativnosti, sasvim u kontrastu sa atmosferom koja je stvarana oko izvođenja novog teksta Siniše Kovačevića.

Pisac je ovo svoje delo nazvao narodnom tragedijom, zasnovanom uglavnom na dokumentarističkom materijalu i verodostojnim svedočenjima. Po formi, to je jedno od mnogih saslušanja Milana Nedića u kancelariji mladog potpukovnika – islednika. Centralni deo predstave popunjava retrospektiva događaja od trenutka kada nemački oficir, sa prividnim šarmom, ali i ciničnom odlučnošću zahteva od Milana Nedića da preuzme funkciju predsednika vlade u okupiranoj Srbiji. Siniša Kovačević nije preterano subjektivan, ali u kratkim pasažima uspeva da prikaže sa dosta preciznosti Nedićev odnos prema Nemcima, Draži Mihajloviću, Kralju, Čerčilu, Englezima i komunistima. Reditelj Jovica Pavić je shva-

tio svu ozbiljnost ovog prikaza. Dramaturški, reč je o epizodama koje pomažu piscu da što vernije i sa raznih strana osvetli lik Milana Nedića. Zato on pazi na igru glumaca, psihološki razrađuje svaku pojedinost kako bi stvorio stanje pogodno za one koji nastoje da slome Nedića i nateraju ga na priznanje da je narodni izdajnik. Predstava je čista, krajnje jednostavna, dokumentaristički svedena na činjenice i reakcije aktera.

Nasuprot ovim pozorištima – gde je javnost pažljivo pratila i komentarisla svaku promenu u repertoarskoj orijentaciji ili zahtevima koje su sami sebi postavljali – Beogradsko dramsko pozorište delovalo je rasterećeno tim preteranim i često nerealnim zahtevima. *Ivanov* Antona Pavloviča Čehova u postavci Vladimira Lazića imao je izvesne svežine ali ne i postojanijih unutarnjih emocija bez kojih je teško razjasniti značenja pojedinih psiholoških doživljaja. Zanimljivih rasprava je bilo i oko oživljavanja i tumačenja *Staklene menažerije* Tenesi Vilijamsa u postavci Ljiljane Todorović. Poznati tekstovi, ugledni a i neobični gosti, ali neka čudna opreznost i suzdržanost u izrazu. Međutim, za publiku je i to bilo dovoljno, pogotovo što mnogi u gledalištu nisu bili ni rođeni kada su ovakve predstave bile prosto pomodni događaji na mnogim pozornicama. Sasvim neočekivano komad *Zapali me* Lenforda Vilsona došla je u centar pažnje i popularnosti. On pripada onoj vrsti literature koja se bavi psiohološkim traumama, ličnim tragedijama, ljubavnim jadima i socijalnim konfliktima kroz koje prolaze homoseksualci, pojedinačno ili grupno. Rediteljka Alisa Stojanović je verovala da je sama tema dovoljno privlačna i provokativna te da joj nije potrebna bogatija oprema, pa je sve smešteno u šturo potkrovlje koje istovremeno glavnim akterima služi i kao studio za igru. Glavni lik ovog dela je dakle lepa i mlada balerina, adekvatnih pokreta, veoma snalažljiva i prirodna u odnosima sa svojim prijateljima homoseksualcima. Do te mere se insistiralo na identifikaciji sa ambijentom i odnosima da je to prosto preobraženo u najednostavniju faktografiju sa kojom se imitira život. Mnogo toga je ostalo neobjašnjeno, ali se na kraju po aplauzima činilo da to nije ni važno jer su mladi ljudi ubrzo ovu predstavu proglasili kultnom i svojom.

Ovo pozorište je svojevremeno uspešno izvelo delo *Krojačka radionica* Žan Kloda Grimbera pa je reditelj Zoran Tasić sada postavio njegov novi komad *Slobodna teritorija*. To je trebalo da bude neka neobična hronika o stradanju Jevreja za vreme Drugog svetskog rata.

Na Novoj sceni je prvo predstavljen kolaž od dva testa Vladimira Vojnovića i Meri Šizgal – *Ruski brak* i *Američka romansa,* ali bez veće ubedljivosti i aktuelnosti. To je bilo predstavljanje mlade rediteljke Meline Pota. Već poznatu adaptaciju komada *Zločin i kazna* Fjodora Mihajloviča Dostojevskog u adaptaciji Andžeja Vajde postavio je Pavle Lazić. U ložionici je Nikita Milivojević aranžirao *Emigrante* Slavomira Mrožeka – što je sve zajedno predstavljalo prezentaciju talenata i sposobnosti mladih reditelja. Među tim gotovo školskim

vežbama najviše pažnje je privukla predstava *Kaskader* Bratislava Petkovića koji je svoju dramu i režirao zajedno sa Miomirom Radevićem. *Kaskader* je rađen u skladu sa autorskim konceptom Bratislava Petkovića i ova tužna komedija kao slika života i izgubljenih iluzija izaziva spontan osmeh i podsmeh svemu onome što nam se događalo i čemu smo verovali.

Beogradsko dramsko pozorište je kao retko koje imalo ciklus od tri za njih veoma uspešne sezone i to u kritičnom periodu za sva srpska pozorišta. Jednostavno su našla sklad između savremene svetske literature u najširem smislu, odabrali popularne komade koji su igrani na njihovoj ali i drugim scenama, smanjili interesovanje za politički aktivnu feljtonistiku, postavši manje ili više ravnodušni prema pozivima nabeđenih avangardista koji su tražili neprekidno razaranje postojećih vrednosti i zalaganje za nekakve imaginarne svetove i iluzije koje su njima bile nedostupne. Našli su sebe, stabilizovali izraz, ambicije sveli na pouzdanu meru, suzdržani prema uspesima po svaku cenu na festivalima, sledeći svoju repertoarsku politiku i drugačije poglede na tokove scenskog stvaranja.

Nije se međutim, odustajalo ni od prave igre pa su sve više izjednačavane produkcije profesionalnih ansambala sa alternativnim grupama ili onima koji su pokušavali i u ovim krajnje nepovoljnim uslovima da afirmišu ideje o novim pozorištima. U svim tim projektima učestvovali su uglavnom profesionalni glumci iz uglednioh ansambala i bilo je zanimljivo šta oni samoincijativno mogu da stvore bez upliva uprava i saveta sa strane. Pogotovo što je aktivnost nekih scena postepeno malaksavala ili tonula u bezizražajnost. Tako se Pozorište na Terazijama ograničilo samo na dve nove postavke i to *Tri u onom stanju* Jaroslava Vostrija u režiji Ljuboslava Majera i *Šta je sobar video* Džoa Ortona sa Slavenkom Saletovićem kao rediteljem ali se čak i u domenu komedije veoma malo postiglo. Predstave nisu imale nikakvog scenskog značaja. Na Večernjoj sceni "Radović" grupa mladih glumaca je režirala kolektivno predstavu *Smešna strana istorije*. Nikola Pejaković je postavio *Zoološku priču* Edvarda Olbija nailazeći na potpunu ravnodušnost gledališta. Jedina predstava sa ovog programa koja je sadržavala u sebi neosporne izražajne kvalitete bila je *Gospođica Julija* Augusta Strindberga u produkciji i režiji Steve Žigona. Ovaj umetnik nesumnjivog personaliteta i agresivne scenske strasti, načinio je predstavu koja deluje spolja krajnje skromno, dok iznutra kipti snagom i izrazom vitalne snage. Vizija je neobična kao svaki san, ali prožeta unutarnjim nabojem, razgolićenim nagonima koji se preobražavaju u naturalističku sliku subjektivnih istina. Sve to potencira događaje, slabi kontrolu nad emocijama, zgušnjava moć izraza i obezbeđuje zamah kojim se stiže do prave tragedije. Od početka do kraja vidljiva je ruka reditelja – likovi se jasno legitimišu u svakom trenutku pa postoji potpuna veza između strasti, potisnutih želja, motiva i socijalnih činjenica. Tako su dve mlade glumice i jedan mladi glumac, generacijski sličnih shvatanja stila, stvorili

igru koja ostavlja dubok utisak unutarnjom dramatikom. Žigon se dugo bavio *Gospođicom Julijom* ali, čini se da je ova verzija bila daleko zrelija od ostalih, puna života što uništava ljudske duše i to je čini upravo izuzetnom u ovom pozorišnom trenutku. Ovo se potvrdilo u kasnijim sezonama gde je predstava tražila svoje mesto na drugim pozornicama dok se nije nije smestila i potvrdila svojom izuzetnošću u Narodnom pozorištu. Otvoreno pozorište, međutim, nije uspelo da predstavi ni jedan svoj novi projekat. To se dogodilo i pozorištu "Boško Buha" sa njihovom večernjom scenom "Kod konja". Studentski kulturni centar je ipak uspeo da održi dve premijere – *Na kraju crne rupe* Marije Soldatović i *Poslednju poteru za zlatom* Gordana Mihića u prezentaciji Branislava Mićunovića. Ovo je bio neobičan tekst, igran na zanimljiv način tako da je predstava našla, makar u tom trenutku, svoje mesto među onim koje su izazivale interesovanje javnosti. Od svega toga je možda najzanimljivije nastojanje Bitef teatra da intenzivira svoju projektnu aktivnost. Ivana Vujić je načinila prikaz teksta Brane Crnčevića *Prijateljstvo, zanat najstariji* u saradnji sa koreografom Dejanom Pajovićem. Vujićeva je bila angažovana i oko koreodrame *Medeja* Arpada Genca sa Sonjom Vukičević kao jedinim protagonistom potvrđujući svoj talenat za ovu vrstu neverbalnog teatra. Glavni projekat koji je praćen sa širim interesovanjem je ipak prikaz *Zločina i kazne* Fjodora Mihajloviča Dostojevskog u preradi Andžeja Vajde. Stekao se utisak da je crkva na Bajlonijevoj pijaci u kojoj deluje Bitef teatar svojom unutarnjom arhitekturom stvorena za jednu novu raspravu o zločinu, čoveku i njegovim moćima, Bogu i slobodi. Sve su to simboli košmara u kojem se i sami nalazimo tako da je Egon Savin mogao da stvori zaista uzbudljivu predstavu. To je bilo ohrabremnje za Bitef teatar koji se već dosta dugo probijao ka svome identitetu. Pri tome je došlo pomalo gorko saznanje da više nikoga ne zanima da li će biti stvoreno još jedno pravo pozorište već da li će ovo postati prostor pravih i istinskih doživljaja.

Atmosfera u Novom Sadu u znatnoj meri razlikovala se od ove u Beogradu. Ton su davali krugovi onih ljudi koji su se okupljali i na određeni način potvrđivali u Sterijinom Pozorju. Teško su prihvatali ono što je svima bilo jasno – da je Jugoslovenskim pozorišnim igrama došao kraj i da se sa njima završava jedan istorijski period u kome se na razne načine nastojalo i želelo da održi pragmatično, u osnovi više politički motivisano zajedništvo, nego kulturološko jedinstvo o kome se decenijama govorilo i pisalo. I ovde, kao i u drugim gradovima se više govorilo o ratu i svemu što je pratilo raspad države nego o samom pozorištu. U pojedinim ansamblima ljudi su se osećali manje ili više ostavljenim ili prepuštenim sopstvenoj sudbini. Nije bilo dramatičnih događanja i samo su retki pojedinci samoincijativno ponavljali da je pozorište više od života i da se može delovati iznad i mimo stvarnosti. Zakazivani su sastanci raznih odbora i komisija koje su izgubile svaki kredibilitet, slane su poruke na razne strane, verovalo se da su Jugoslovenske pozorišne igre nešto više i od same države i da ih je moguće

i u novim okolnostima sačuvati. Ubrzo se ispostavilo da iluzije ne mogu da promene situaciju pa su se oni trezveniji konačno zapitali – šta i kako dalje? U vremenskom tesnacu ipak je preovladalo mišljenje da Sterijno pozorje treba održati po svaku cenu pa ko hoće neka dođe i učestvuje u njegovom programu. Bez mnogo razmišljanja i uz tradicionalnu mitomaniju i nerealne procene čak je odlučeno da ova manifestacija postane internacionalna i da se svim inostranim ansamblima koji izvode dela jugoslovenskih pisaca dozvoli da učestvuju ravnopravno u zvaničnom programu. Pravljeni su neki planovi, upućivani pozivi, najavljivan je dolazak više umetnika i grupa a na kraju sve je to postalo besmisleno jer su gosti redom otkazali svoj dolazak u Novi Sad.

U Srpskom narodnom pozorištu nastojali su da obezbede kontinuitet u radu i da se bar donekle zaštite od ove neprijatne situacije. Smanjili su broj premijera i gostovanja umetnika iz drugih pozorišta uz vidan napor da demostriraju vitalnost sopstvenog izraza. To se potvrdilo već prilikom izvođenja *Staklene menažerije* Tenesi Vilijamsa u režiji Bogdana Ruškuca. To je bila zaista po mnogo čemu fascinantna predstava. Igrana je u stilu teatra apsurda sa potpunim otuđenjem u odnosu na realnost i željom da se sačuva bar nešto od presahlih iluzija i čežnje za ličnom srećom. Postignuto je jedinstvo između rediteljskog koncepta, scenografije, kostima i posebno glumačkog izraza. Ubrzo zatim je predstavljena i komedija *Laža i paralaža* Jovana Sterije Popovića u postavci Egona Savina. Spolja gledano predstava je delovala zavodljivo i bajkovito, sa nizom detalja koji su trebalo simbolično da označe prelaz iz devetnaestog u dvadeseti vek. U tome se prepoznaju i izvesne folklorne stilizacije, pa kada se kuća, koja se čini da je sastavljena od karata, raspoluti na dva dela lako se uočava prepznatljiva atmosfera sa erotskim nabojem. Reditelj je išao od scene do scene, ubacujući mnoge nove pojedinosti od malog aviona koji kruži iznad ovog mesta, koriste se razni vašarski trikovi, ima dosta dosetki, ali i preterivanja koja guše naivnost i komediji pomeraju smisao. Problem ove predstve je bio u tome što je ona namenjena odraslima a gledala su je na novosadskoj pozornici mahom deca. Za nekog je to bilo zabavno, šokantno, u svakom slučaju neočekivano. Likovi su izmenili potpuno svoje karaktere pa Aleksa navodi Jelicu na oralni seks a zatim zajedno improvizuju razne situacije dok im se ne pridruži i Mita. Na kraju da bi obeshrabrio svaki prigovor reditelj i te situacije izvrgava na neki način ruglu i parodiji. Teško je bilo tvrditi da se u svemu dobila sasvim nova interpretacija komedije kakva je *Laža i paralaža.* Savremenost je nađena u oslanjanju na erotiku i pravdanju da svaka laž ima svoju nameru i cilj pa da je već i vreme da se odmaknemo od moralnih pouka Jovana Sterije Popovića.

Nega mrtvaca Aleksandra Popovića koju je priredila Radmila Vojvodić nije sadržajem i igrom naišla na veće interesovanje. Za Srpsko narodno pozorište to nije bilo od presudne važnosti u proceni sezone – jer su im nagrade bile dovoljne za pohvalu onog što su pokazivali na svojoj sceni.

Dok je Srpsko narodno pozorište htelo da učestvuje aktivno u svemu što se ticalo savremenih scenskih zbivanja – Novosadsko pozorište na mađarskom jeziku nastavljalo je po običaju svojim putem i repertoarom kao da uopšte ne učestvuje u aktuelnim događanjima. Atila Vidnianski je postavio *Lisistratu* Aristofana u jednoj savremenijoj varijanti, a Lajoš Soltiz je uložio veliki napor da ceo ansambl okupi u izvođenju *Majke hrabrosti* Bertolda Brehta. To je bio jedan od najznačajnijih poduhvata u ovo vreme. Zatim su se posvetili Molijerovoj *Školi za žene* gde je reditelj Laslo Barbaci hteo talkođe da bude aktuelniji i savremeniji ostajući veran tek osnovnim pišćevim podsticajima. Od Somersta Moma odabran je tekst *Obožavam udavati se* dok su na kraju došli komadi *Kakuk Marku* Torski Jena i *Aveti* Henriha Ibzena. Sve ove predstave su igrane manje ili više u istom stilu koji je zahtevao zanimljivu scenografiju, slobodan odnos prema likovima i reduciranje psiholoških reakcija. Zatvoreni u svoj svet glumci ovog teatra su našli i snage za nove predstave na maloj sceni. Uz monodramu *Brilijans* Ota Tolnaja tu su bili i komadi *Dogodine u isto vreme* Bernarda Slejda i *Orkestar* Žana Anuja. Puna aktivnost, čak nešto intenzivnija nego nekih prethodnih sezona. Ovde se zaista ničim od spoljnih događaja nije remetio ustaljeni način rada na pozornici.

U Somboru su se međutim, kolebali oko toga kako da sastave repertoar u novim okolnostima. Šta i kada izvoditi? Prvo su za Vukove dane u Tršiću priredili spektakl posvećen Lazi Kostiću pod naslovom *Kamo noći, kamo dani* kome je svojom režijom Radoslav Dorić nužno dao estradni i prigodni karakter. Ubrzo je pred publiku izišao Slavenko Saletović sa komadom *Dve sirotice* Adolfa Denerija i Ežena Kormona, verovatno iz želje da podseti današnju publiku na štiva kojima su se mnogi oduševljavali u devetnaestom i početkom dvadesetog veka. Vreme je učinilo svoje a i senzibilitet gledališta se radikalno izmenio. Zoran Ratković se prisećao nekadašnjeg uspeha dela *Rado Srbin ide u vojnike* Bore Ćosića. Mnogo više zainteresovanosti ovaj reditelj je pokazao za inscenaciju *Ukroćene goropadi* Viljema Šekspira.

Promene u repertoarima su svuda bile vidne, mada se o njima nije mnogo javno raspravljalo. Bilo je shvatanja da je to najbolja zaštita pozorišta od neželjenih posledica u vremenu punom neizvesnosti. Najvažnije je bilo da se savlada strah od mogućih promena, da se sačuvaju ansambli na okupu, preživi ili da se prosto prilagodi vremenu. Nije stoga bilo iznenađenje što su izvesni ansambli oklevali i što je dosta njihovih glumaca očekivalo kako će se orijentisati Ljubiša Ristić u subotičkom pozorištu gde se dosta poslednjih sezona, više nego kod drugih, insistiralo na nacionalnom mešanju i saradnji koja se sada lomila i nestajala pod pritiskom društvenih zbivanja, političkih raslojavanja i nacionalnih podvajanja. Srpski i mađarski glumci su ovde ostali u jedinstvenom ansamblu što su potvrdili zajedničkim nastupom u predstavi *Otac Sam* koji je prema prozi Danila Kiša aranžirao Ljubiša Ristić. Rađeno je to sa ambicijom i

željom da se kaže kako iluzije nemaju granice i da je u mašti još uvek moguće izgraditi i očuvati mostove komunikacije i prijateljstva. Na trenutke je sve to delovalo kao kolektivni vapaj, saosećanje ili proživljavanje zajedničke sudbine. Ristić je zatim prepustio Saši Milenkovskom da rediteljski obradi čak dva dela Fjodora Mihajloviča Dostojevskog – *Zločin i kaznu* i *Braću Karamazove.* Prva je imala većeg odjeka i iskazivala je svoje unutarnje dejstvo vrlo sugestivnom igrom koja je u tim kritičnim trenucima za zemlju i svakog čoveka mogla da postakne neke od suštinskih ljudskih dilema. Saša Milenkovski je za takvu postavku nagrađen na četrdeset i drugim susretima vojvođanskih pozorišta. Zanimljivo je da je ovaj mešoviti ansambl istom prilikom nagrađen za scenski govor! Aleksandra Malešević je dobila mogućnost da proveri kako u ovo vreme deluje poznati komad *Osvrni se u gnevu* Džona Ozborna, ali to je malo koga zainteresovalo. Mnogo više pažnje privukla je predstava *Randevu u predgrađu* vrlo popularnog mladog i buntovnog ruskog pisca Aleksandra Vampilova u režiji Aleksandra Tovstonogova. To je bilo nešto između klasičnog i savremenog izraza u kome su psihološke reakcije aktera bile podsticane realnošću i problemima sa kojima se oni susreću u aktuelnim životnim prilikama. Haris Pašović je nastavio svoja scenska istraživanja sa *Kaljem Ibijem ili Tungužanima* nastojeći da ovu farsu izmesti u današnje vreme kako bi pokazao kako anarhija može biti kobna i za one koji je sami u sebi stvaraju. Andraš Urban je imao zanimljivu viziju Vojceka Georga Bihnera s tim što je nastojao da torturu nad ovim nesrečnikom predstavi kao mehanizam kojim se dolazi do tragedije. Bilo je tu dosta situacija koje su pružale svakom posmatraču da se zagleda u sopstveno okruženje. Ištvan Lalić je sam postavio svoj komad *Lifka prezents* sa očiglednim korišćenjem sećanja na ovog zaljubljenika u film kako bi se i današnje iluzije pokazale dovoljno upečatljivim i vrednim pamćenja. Sličnu temu nalazimo i u predstavi *Šarlo* koja je rađena po zapisima Čarlija Čaplina. Umetničkim biografijama koje mogu da imaju i simbolično dejstvo bavio se i Saša Gabrić postavljajući na scenu tekst Džemsa Džojsa *Portret umetnika u mladosti.* U ovako obimnom programu našlo se prostora i vremena i za gostovanje reditelja Elisona Vudsa sa komadom *Monstrum je ovde* Broka Normana. Na izgled čudan repertoar koji je grupa mladih reditelja prosto usaglašavala svojim idejama o čežnji za iluzijama, lepšim životom, razočarenjima na gotovo neprohodnim putevima, punim nesreća ili nerazumevanja, pa otuda i sentimentalnost kao odbrana od surovosti, osećanje da se mora napred ma šta se dogodilo dok sve ne postane neostvarljiv san potopljen u tragediji vremena i naših života.

Kako je svako morao da se prilagođava lokalnim uslovnostima – među zrenjaninskim glumcima nije bilo toliko entuzijazma i želje da se ide preko realnih mogućnosti. Zato su se zadovoljili komedijom *Kidaj od svoje žene* Reja Kunija u aranžmanu Sulejmana Kupusovića koja je imala dosta uspeha po vojvođanskim mestima pa čak i u Temišvaru. Igrali su je ležerno, sa dosta

veštine i vedrine. Činilo se kao da dolaze iz nekog drugog rasoloženja i vremena. Dosta se polagalo na izvođenje *Kvadrature kruga* Valentina Katajeva. Branislav Stefanović međutim, nije našao pravo rešenje koje bi korespondiralo sa realnošću pa je sve ostalo nekako hermetično i bez prave komunikacije. Međutim, ovo pozorište, kao i neka druga vojvođanska, veliku pažnju je posvećivalo predstavama za decu, a posebno onim lutkarskim. Tu je Srboljub Stanković, umetnik zaslužan za afirmaciju mnogih dečijih pozorišta stvorio zaista fascinantnu i maštovitu predstavu izuzetnih vrednosti – *Mitovi Balkana*, koja je čak prikazana i u Novom Sadu u čast nagrađenih umetnika na Sterijinom pozorju.

U pozorištu "Sterija" u Vršcu su bili nešto aktivniji, mada bez naglašenijih ambicija. Zlatko Sviben je ponovio komediju Dušana Kovačevića *Maratonci trče počasni krug* ali bez nekih novih izražajnih valera. Stanko Bogojević je bio dosta konvencionalan u predstavljanju komedije *Nije bila peta, bila je deveta* Alda Nikolaja dok je Milan Novčić nastojao da što efektnije uobliči komad Radomira Putnika *Klimakterijum.* Na kraju je Nikita Milivojević načinio jednu uprošćenu verziju *Mandragole* Nikola Makijavelija. To su bile standardne predstave u okviru onog izraza koji je već viđan na ovoj pozornici. Uz njih je izvedena i monodrama Dušana Jaglikina *Ice-šampion.*

U pozorištima južno od Beograda sve je bilo isto ali i malo drugačije. U Nišu nije malaksavala samouverenost a ni nezadovoljstvo što ih pojedini kritičari tretiraju kao ansambl sa manje zanimljivim programom. Pokušavali su da izvode i određena dela istovremeno kada su bila i najavljivana i na beogradskim scenama. Krizu o kojoj se toliko govorilo shvatali su na svoj način u ubeđenju da će se možda promeniti i odnosi prema pozorištima koji deluju u regionalnim gradskim centrima. Za ovu sezonu predvideli su čak šest premijera na matičnoj sceni. Već prva je dočekana u posebnoj atmosferi. Za neke je to bio konvencionalan početak, a za druge neočekivano iznenađenje. Jer posle dugih upravničkih kriza konsolidovani su se odnosi uz naglašenu volju većine da se načini radikalni zaokret. Da li izvođenje popularne komedije *Pop Ćira i pop Spira* Stevana Sremca može da ima nekakav programski karakter? Ovo delo je igrano u bezbroj profesionalnih i amaterskih varijanti, ali gotovo uvek u tradicionalnom folklornom stilu čak i u predstavama koje su bile po spoljnoj formi stilizovane. Glumac Miloš Žutić, debitujući sada ovde kao reditelj, radikalno se oslobodio svih ustaljenih navika i tradicionalizma stvarajući celinu koja više podseća na farse ili satire vezane za modernije tumačenje tekstova pisanih sasvim drugačije nego što su dela Stevana Sremca. On, naravno, nije mogao da potpuno uguši duh pisca, njegovo vreme ili osećanje mentaliteta, ali je svemu tome dao lično viđenje. To se moglo naslutiti već po scenografiji koja je asocirala na one Brojgelove nizove jednospratnih kuća što podupiru jedna drugu sa bezbroj malih prozora, vrata, prolaza ili prosto rupa. Kada god je režiji po-

trebno kroz te otvore pojavljuju se ruke, noge, neke čudne glave ili se čuju najrazličitiji glasovi. Otud nije iznenađenje što se na krovu jedne od tih kuća nalazi lutka nekog pospalog ili pijanog čoveka, a možda i mesečara. Takav ambijent je upotpunjen stilski besprekorno pripremljenim kostimima. Ansambl sastavljen mahom od mlađih glumaca bio je izvanredno pripremljen za jasan i određen izraz i u njemu se neki istrajali do kraja predstave. Da bi se dobio što adekvatniji ambijent i naglasili određeni scenski efekti, korišćena je i karikatura i izobličavanja u telesnim formama, predmetima pa i samim situacijama. Predstava nije time sasvim izgubila svoju humornost, ali je dobila u gorčini, stvorivši kod gledalaca pretpostavku da ansambl, na sasvim novi način, razmišlja o literaturi Stevana Sremca.

Ljuba Milošević je međutim, bio suzdržaniji u svojoj postavci komada *Čekajući Godoa* Samjuela Beketa. Za njega je to simbolično nagoveštena zajednička nesreća pa otuda i naglašavanje straha kod pojedinih aktera od čekanja, uz prikrivenu nadu da ni do čega neće ni doći. Radoslav Milenković koji se takođe više nije zadovoljavao glumačkim uspesima vrlo savesno je predstavio poznato avangardno delo *Viktor ili deca na vlasti* Rožea Vitraka. Uz svu opreznost i on je provlačio kroz svoju predstavu strah od anarhije, poremećenih odnosa i izvitoperene svesti koja i najobičnije događaje iz stvarnog života može da vidi izokrenuto ili potpuno na nepredvidiv način. Lilijana Arsenova je i ovde postavila komediju Alda Nikolaja "Ukokaj moga muža". Među mladim rediteljima koji su dobili svoju šansu na niškoj sceni bio je i Milan Karadžić koji je režirao *Ožalošćenu porodicu* Branislava Nušića. Njegov talenat se ogledao više u pojedinostima nego generalnom konceptu koji je ipak ostao u poznatim scenskim okvirima. Na kraju i u Nišu se pojavio Aleksandar Tovstonogov koji je uobličio predstavu *Pseće srce* po tekstu Mihaila Bulgakova. Ona se razlikovala od one beogradske koju je postavio Aleksandar Petrović, nije bila toliko duhovita, ali je zato satira pritiskala aktere dajući realnosti u kojoj se to moglo dogoditi besmislenost i sumornost.

U glavnim predstavama ovog programa bilo je rediteljskog entuzijazma, opredeljenosti za savremeni izraz i zainteresovanosti da se u njemu sačuva glumačka subjektivnost i metaforičnost pojedinih poruka. Sve to je navodilo na zaključak da je ovo sezona primetnih uspeha koji samo još više potvrđuju odlučnost da se ne podlegne psihozi krize i razmišljanju o onome što se može tek dogoditi. Pozorište mora da postoji.

Verovalo se da će svaka sredina pokazati više interesovanja za sopstvena pozorišta i rešavanje njihovih aktuelnih, a prevashodno materijalnih i tehničkih problema. Zato je ova sezona imala relativno prirodan tok u kome je svako gledao da se brani od spoljnih pritisaka i slutnji upravo svojikm programima. Niko od njih nije tražio da rade više nego što su mogli niti su forsirani nekakvi programi koji bi trebalo da odražavaju posebne interese. Čak i mala i relativno

mlada pozorišta poput kruševačkog našli su mogućnosti da realizuju četiri do pet premijera. Tu su postojali već provereni sistemi i samo je bilo pitanje da li će biti dovoljno glumaca za sve predstave ili će biti odabrani samo oni komadi koji se mogu izvesti sopstvenim snagama. Ako se izuzmu komedije kakve je postavljala u raznim pozorištima Lilijana Arsenov, a ovde su to bili *Kidaj od svoje žene* Reja Kunija i Molijerove *Skapenove podvale* u režiji mlade rediteljke Aleksandre Kovačević – glavna pažnja je bila koncentrisana na projekte koje je realizovao Nebojša Bradić. To se odnosilo na tekst Borislava Pekića *Generali ili srodstvo po oružju.* Tom prikazu obezbeđen je suzdržan, ali ubedljiv realizam sa ironičnom podlogom koja je omogućavala glumcima da slede pišćevu misao više nego sopstvena osećanja. Bradić je istrajavao na preciznosti stila i autentici izraza. Dela Borislava Pekića, inače, nisu uživala pažnju ranijih raznih jugoslovenskih selekcija i kada je god bilo moguće njegova izvorna dela ili adaptacije proznih tekstova izbegavani su pod raznim izgovorima, često bez ikakvog komentara. Da ironija bude veća – sada su odjednom svi oni koji su videli ovu kruševačku predstavu počeli da otkrivaju pojedinosti koje su nužno učvršćivale ubeđenje da je reč o delu značajnog pisca te je predstava bez ikakvog favorizovanja uvršćena u glavni program ovogodišnjeg Sterijinog pozorja. Drugo Bradićevo ostvarenje – *Žak ili pokornost* Ežena Joneska, drugačije po stilu, ali jasno i celovito u izrazu, prosto je dominiralo dvadeset i osmim pozorišnim susretima "Joakim Vujić" gde je proglašena najboljom, uz nagrade za režiju i više glumačkih ostvarenja. To je bio početak uspona jednog do tada relativno skromnog ansmbla koji se svojom samouverenošću i konceptom delovanja otvorio i prema beogradskim scenama, sa željom da svoje predstave meri bar sa nekim od njihovih ostvarenja.

U Leskovcu su se glumci potvrđivali igrom u komediji *Gospođa ministarka* Branislava Nušića u pouzdanoj režiji Miodraga Gajića, zatim izvođenjem *Čuda u Šarganu* Ljubomira Simovića sa Ljubom Miloševićem kao rediteljem, dok je Nenad Bojić predstavio novi komad Nebojše Romčevića *Umorni.* U Pirotu su takođe bili zadovoljni sa tri svoje nove produkcije. Ako se zna da je i ovde Lilijana Arsenov prenela svoju režiju komedije *Kidaj od svoje žene* Reja Kunija, glavna pažnja je bila usredsređena na postavku Aristofanove *Lisistrate* koju je obradio bugarski reditelj Asparuh Paunov, a zatim je došlo poznato delo izvođeno u više pozorišta minulih sezona, *Boing-boing* Marka Kamoletija. Zaječarsko pozorište prednost je dalo drami Vlaste Radovanovića *Malo ljubavi, malo mržnje* u postavci Miomira Stamenkovića. Ovo je jedan od retkih savremenih autora kojeg nije zanimala politička drama već nasilje politike nad etikom. Zato je prilikom njenog izvođenja u Tetaru Zvezdara Radovanović naglasio svoje pitanje – što će biti sa zaslugama onih koji su na ličnom ili kolektivnom nasilju gradili poredak koji sada nestaje? Reditelj je poštovao želju pisca da se delo izvodi u realističnom tretmanu, bez naglašenog naturalizma ili farsičnih proizvoljnosti pa je dramatika ostala u atmosferi koja je pogodovala

glumcima ali i publici. Tu su bila još dva dela domaćih autora – *Seme* Miroljuba Nedovića i *Crna magija* koja je bila vezana kao projekat za Aleksandra Lukača.

U Užicu, u međuvremenu, nije bilo ništa novog – jer su se zadovoljili već izigranim tekstovima Milovana Vitezovića *Kralj i njegov komediograf, Ludi Branko, Princ Rastko – Monah Sava* te Tomislava Panajotovića *Slušaj amo* i Bore Ćosića *Rado ide Srbin u vojnike*. Ali, zato je pozorište "Ljubiša Jovanović" u Šapcu imalo i dalje ambicija da bude među vodećim regionalnim ansamblima. To su uspeli i ove sezone da potvrde izvođenjem drame *Smrt trgovačkog putnika* Artura Milera u režiji Aleksandra Đorđevića koji je nagrađen na dvadeset i osmim susretima "Joakim Vujić" obezbeđujući i nekolicini glumaca takođe zaslužene nagrade. Đorđević je istovremeno postavio i komad Vladimira Andrića *Ko se šunja iza žbunja.* Nono Dragović je načinio veoma zanimljivu predstavu prema tekstu Veljka Radovića *Pokojna gospođica Pavla* sa svojim oporim realizmom i neobičnim likovima, a Božidar Đurović je sa scenskom zainteresovanošću oživeo *Provincijske anegdote* Aleksandra Vampilova. To je ohrabrilo i one koji se nikako nisu mirili sa stagnacijom i svakojakim problemima koji su godinama sputavali Pokrajinsko pozorište u Prištini. Kada se najmanje očekivalo oni su u srpskoj drami održali čak tri nove premijere među kojima je najzapaženija predstava *Ko se boji Virdžinije Vulf* Edvarda Olbija u režiji sigurnog Ljube Miloševića, zatim komadi – *Kod zlatnog vola* Miladina Ševarlića i *Mali Radojica i Kraljević Marko* Stevana Koprivice. Oživela je istovremeno i albanska drama koja je izvela *Antigonu* Sofokla u režiji Agima Sopija, dok je Faruk Begoli priredio *Venecijanku.* Selami Taraku je načinio dosta dramatičnu i efektnu predstavu *Nastasja Filipovna* Dostojevskog.

Spokojstvo sa aktuelnom situacijom u životu i umetnosti potvrdilo se, sticajem okolnosti i na Sterijinom pozorju. Ono što je godinama bilo nezamislivo, a to je, da se program sastavi većim delom ili u potpunosti od najboljih srpskih a ujedno i jugoslovenskih predstava – sada je moralo da se dogodi. Tako su se zajedno našli *Laža i paralaža, Ostrvo sa blagom, Narodni poslanik, Generali ili srodstvo po oružju, Zločin i kazna, Knez Pavle, Prijateljstvo, zanat najstariji, General Milan Nedić, Događaji u magarećoj senci* Veljka Radovića kao predstavnika Pozorišne kolonije Barskog ljetopisa iz Bara, i *Mitovi Balkana.* Ono što niko nije mogao sporiti – program je zaista prevazišao sva očekivanja i još jednom potvrdio da srpska pozorišta nisu ni u kakvoj ozbiljnoj krizi, naprotiv, da i u izmenjenim društvenim okolnostima čuvaju kontinuitet umetničkog delovanja i sasvim prepoznatljive vrednosti savremenog izraza. Zato je ova godina bila od posebnog značaja.

1992–1993.

Ako je devedeset i prva godina označena kao godina raspada jugoslovenskog pozorišnog prostora – devedeset i druga je nagovestila izolaciju sa nesagledivim posledicama. Međunarodne veze su i inače dosta teško uspostavljane a samim tim i negovane ili održavane, pogotovo ako su izlazile izvan okvira zvanične međudržavne saradnje. Situacija je bila tim teža što na ove pojave nismo imali nikakvog uticaja. Kada je Sterijino pozorje doživelo neuspeh sa svojom idejom da internacionalizuje program i u konkurenciju uvrsti svaki inostrani ansambl koji izvodi dela jugoslovenskih pisaca – Bitef se našao pred dilemom da li obustaviti svoju festivalsku aktivnost. Ti međunarodni beogradski pozorišni susreti bili su za svoju dvadeset i petu sezonu pripremani pod posebnim pritiskom javnosti a i pojedinaca ili trupa iz drugih krajeva raspolućene zemlje pa i inostranstva. Pritisci na kulturu toliko bezočni, a manipulacije beskrajne, da se u tom trenutku niko više nije ni usuđivao da ističe nekakve zajedničke želje a kamoli programske ciljeve. Da bude apsurd veći – taj ratni Bitef iz devedeset i prve predstavljao je jedinu priredbu koja je održavana u našoj zemlji pod pokroviteljstvom generalnog sekretara saveta Evrope. U Beogradu se niko nije tako lako mirio sa teškoćama u saradnji sa drugim jugoslovenskim republikama a pogotovo sa ansamblima iz raznih krajeva sveta sa kojima su unapred bili dogovoreni određeni aranžmani oko gostovanja. Unutarnje prilike su za pozorišne entuzijaste postale gotovo katastrofalne. Pred političkim barijerama, kada se ne želi ništa što bi podsećalo na bilo kakvo zajedništvo ili jugoslovenski duh čak ni u traganju za novim izrazom i scenskim eksperimentima, makar i u kontekstu interancionalnih selekcija, apsolutno je bio nemoguć bilo kakav dogovor ili istinska komunikacija. Istina, bilo je predstava čiji su tvorci želeli da dođu u Beograd ali se ubrzo pokazalo da su to apsolutno neostvarljive iluzije. Situacija je, međutim, postala devedeset i druge godine daleko teža. Vanredne okolnosti, izolacija, kažnjavanje, ravnodušnost, netrpeljivost i posebno embargo učinili su da pored svih napora, pravog Bitefa ne bude. Jer, u svih minulih dvadeset i pet sezona na beogradskom internacionalnom festivalu smo se susretali sa modernim htenjima, avangardnim stremljenjima, scenskim eksperimentima, incidentnim hepeninzima i svim onim vizuelnim provokacijama koje su nas navodile i na odmeravanje snaga, izazivale opredeljenja, provocirale suprotstavljanja i tako ocrtavale prostor gde se svako mogao osećati prisutnim unutar svetskih a pogotovo evropskih pozorišnih zbivanja. Zar onda treba uki-

nuti Bitef? Organizatori su verovatno bili jedini koji su bili potpuno ubeđeni u svoju odlučnost da održe kontinuitet Bitef-a po svaku cenu. Zato su ovaj novi Bitef i nazvali "Bitef pod embargom". Za svet to ništa nije značilo, niti se zbog svih ovih događaja neko potresao, pogotovo što su slične smotre, koje su proistekle iz Bitefa, imale uobičajenu sezonu. Festival je organizovan tako što je glavnina programa prepuštena Ljubiši Ristiću i Narodnom pozorištu iz Subotice sa nekoliko repriznih i premijernih predstava. To su bili Bihnerov *Vojcek, Zločin i kazna* i *Braća Karamazovi* Fjodora Mihajlovića Dostojevskog, Šekspirov *Ričard III i Hamlet,* zatim Žarijev *Kralj Ibi,* Brehtova drama *Majka hrabrost i njena deca*. Većina ovih predstava rađena je u maniru ili stilu već odomaćenom u alternativnim pozorištima, a to je zanačilo da se uglavnom uzimaju fabule ili čak izdvojeni detalji i fragmenti, proizvoljno se dodaju novi tekstovi ili scene, mašta je neobavezna, zakoni scene se negiraju ili izvrću, dosta se improvizuje, a sve sa ciljem da se agresivnošću iskaže brutalnost ogolele stvarnosti i bunt protiv beznađa u kojem se nalazimo. Izvan toga je bila čudesna predstava sa lutkama *Mitovi Balkana* Srboljuba Stankovića i koreografski aranžman Dejana Pajovića u projektu *Magbet traži Magbeta*. Ako već nismo imali pravi Bitef, dobili smo bar događanja koja su mogla da pruže izvesna zadovoljstva, pogotovo mladim gledaocima. Tako smo morali svi drugi da priznamo da se teatar kome pripadamo ili za kojim trežimo zaista nalazi pod embargom.

U profesionalnim teatrima ili tačnije onima koji određuju karakter pozorišne sezone došlo je do izvesnih kolebanja u tekućoj repertoarskoj politici. Nestalo je mnogih do juče aktuelnih savremenih drama, izvršena je selekcija među više najavljenih programa, otupela je već šablonizirana kritičnost prema svemu što se oko nas događa, a odustalo se i od izvesnih eksperimenata uz ubeđenje da ono što se sada čini predstavlja trenutak savremenog srpskog teatra. Jugoslovensko dramsko pozorište je bilo najbolji barometar koji je ukazivao na sva ova htenja i moguće promene. Retorika se jedino nije menjala pa se u svakoj prilici isticalo da uprkos društvenoj krizi nisu malaksali zanosi i najrazličitije inicijative sa željom da se i dalje bogati repertoar, traže novi putevi izraza i da sve njegove scene ostaju otvorene za projekte jasnih umetničkih ambicija. Pozorište je time delomično ostalo verno sebi, ali se sa izvesnim idejama i izrazitije približilo onima koje su susretane na alernativnim scenama i u projektnim aranžmanima. Zbog toga nikog nije iznenadilo interesovanje za postavku *Hamleta* mladog reditelja Gorčina Stojanovića. Ali po kritikama koje su usledile teško je bilo razabrati smisao celog ovog poduhvata. Pozorište je branilo svog reditelja i njegovo pravo da sam određuje odnos prema ovom klasičnom delu, uz toleranciju prema nekim suštinskim vrednostima teksta. Pri tome, pažljivim posmatračima nije promalo da se, uprkos ambicijama, režija oslanja na izvesne konvencije, citate raznih šekspirologa i one meditacije o bezosećajnosti kao izrazu krize u ovom trenutku. Naravno, tu su i već oveštale varijacije o getoizaciji intelektualnog cinizma i vlastitih metafora.

Posle *Hamleta* ubrzo je na sceni postavljeno još jedno Šekspirovo delo – *Vesele žene vindzorske* u režiji Branka Pleše. Javnosti je to objašnjeno željom pozorišta da u dogledno vreme odigra što više dela ovog velikog pisca. Pleša je želeo da njegova predstava bude prilagođena vremenu i trenutnom ukusu publike. Zbog toga se dosta bavio scenom, unosio zavese, presvlačio glumce, ali sve to na način koji je u određenoj meri ovoj postavci davalo privatnost. To samo po sebi nije obezbeđivalo spontanost, razigranost i veselu lakoću koja je nužna u komponovanju ovakvih komedija. Na žalost, ovde je ona razuđena pa se na pozornici više osećala neka opuštenost duha nego zanos igre. Ta koncepcija je možda teoretski bila obrazloživa ali je scena, uz svu deklarativnu preciznost, u mnogim svojim pojedinostima ipak ostala u domenu želja.

U ovom ansamblu, kao u ostalom i u nekim drugim, između osamdesetih i devedesetih godina, više glumaca mlađe i srednje generacije, želelo je da se ogleda i u režiji. Činilo se da među onima koji su okruživali ovu pozornicu, u jednom trenutku je sa najviše ambicije i najuporniji bio Irfan Mensur. On je uspeo da mobiliše veliki ansambl kako bi izveo svoju viziju *Plave ptice* Morisa Meterlinka, shvativši ovaj poznati tekst kao mogućnost da se stvori bajka za odrasle, u kojoj su uz reči dominantni pokreti, pa i baletske figure. Činilo se da je upravo pravi čas za susret sa ovim pesnikom tuge i izraza koji pokazuje sve ono što uništava dušu i stvara kod ljudi melanholiju, ćineći ih tuđim u sopstvenim životima i realnosti kroz koju se kreću. Tu su, međutim, nastupili problemi za režiju, uz sasvim proizvoljna prilagođavanja i redukcije teksta.

Ljubomir Draškić je hteo da svima da do znanja da postavljanje jednom poznatog vodvilja kakav je *Florentinski šešir* na Velikoj sceni ovog uglednog pozorišta može da ima poseban značaj. Publika to nije apriori prihvatila, a još manje kritika, jer jednostavno u predstavi koja se svela na rutinske aranžmane u okviru minimalne korektnosti, nije bilo one čudesne lepote i lakoće u igri, ozbiljnosti koja deluje komično do apsurda, fascinantnih obrta u ključnim situacijama i naposletku one karakteristične vedrine koju nosi ovakva literatura.

Sa velikim ambicijama pozorište je najavilo izvođenje *Devojke modre kose* Vide Ognjenović koja je rađena prema tekstu Ive Andrića. Pojavila se odmah dilema – da li je to originalan tekst ili samo malo veštija dramatizacija. Jer, iz Andrićevog dela zadržana je osnovna fabula, likovi, dok je niz opisa pretvoreno u dijaloge. Iz toga sasvim prirodno proističu i određenje dramske situacije kako je to veliki pisac naznačio u svojoj poznatoj priči *Nemirna godina.* Vida Ognjenović je učinila s Andrićevim originalom ono što je i do tada radila sa delima drugih autora. Uzimala je sebi pravo da iz njih koristi sve što joj treba i da zatim svoje adaptacije predstavlja tek kao inspiracije originalima ili povodom za rediteljske postavke, a sve uz ubeđenje da je reditelj autor predstave. Neosporno je da se moćni duh velikog pisca i u ovoj prilici oseća u svakom liku, situaciji i atmosferi. Andrićeva raspoloženja se jednostavno prenose u aktivna zbivanja

kako bi se oformila što određenija dramska radnja. Glavni likovi su pojednostavljeni, izbrisane su mnoge njihove karakteristike. a sve ono što čini atmosferu kasabe i tih nemirnih godina, pogotovo piščeve reminiscencije svedene su na poneku repliku ukućana i slugu. Sa *Devojkom modre kose* ponovila se sudbina svih onih koji su želeli da im Andrićevo delo bude samo povod da u teatru nadvise njegovu literaturu.

Dok su se na Velikoj sceni ređali ti poznati naslovi, na kamernoj pozornici teatra "Bojan Stupica" pojavila se nenametljivo izuzetno potresna i neobična pedstava koju su zajednički osmislili pesnik Miloslav Mirković i reditelj Miroslav Belović. Njihova evokacija prošlosti smeštena je između sna i jave, među grobove znanih i neznanih ratnika, sa kojima druguje čuvar sa Zejtinlika, nesrećnik kome na tom mestu leže jedan do drugoga pokopana četiri sina. Za pesnika vojničko groblje nije samo prkos zaboravu, već duboko proživljeno saznanje da su tu položeni najlepši životi i plemenitost srpskog naroda, te da nas oni vežu sa večnošću. Sve je to dato u formi balada koje bismo mogli da označimo i kao neoantikom, jer se stapaju vreme, snovi i realnost u čudesno jedinstvo nerazlučivo od našeg bića i svesti o srpskom junaku i njegovom tragičnom postojanju. Zato se ovde i pojavljuju pored lika čuvara i likovi kakva je sestra svetog ratnika Đorđa ili mitološka bića poput Erosa i Tanatosa. Ovo potonje stvorenje je obučeno u dvojni kostim s jedne strane crne a sa druge crvene boje i s maskom na licu i sve vreme na sceni izgovara grčke reči.

Trenutak, međutim, nije bio pogodan za ovakve predstave, tako da su *Balade sa Zejtinlika* prošle sa manje publiciteta nego što zalužuju. Sasvim suprotno se dogodilo sa predstavom *Čikaške perverzije* Dejvida Mameta koje je režirao Omar Abu el Rub. Jednostavno, nešto od avangarde ovog poznatog pisca stopljeno je sa pop kulturom, prilagođeno sličnim fenomenima koji se javljaju i u samom Beogradu. To je posebno fasciniralo mlade koji su tu prepoznavali nervozu japija, ali isto tako i strah od side, probleme koji se javljaju sa pornografijom ili otuđenošću. Sve je to dato krajnje jednostavno i u prirodnoj atmosferi velikog grada što je akterima već kod prvog izvođenja obezbedilo popularnost. Dok su se stišavale strasti oko *Čikaških perverzija* na ovoj pozornici se pojavio Stevo Žigon sa prudukcijom *Gospođice Julije* Augusta Strindberga ali se, na žalost, nije tu duže zadržao.

Sve što se činilo u Jugoslovenskom dramskom pozorištu odmah je, po dugogodišnjoj navici poređeno sa predstavama koje se izvode na drugim beogradskim scenama. To se u prvom redu odnosilo na Narodno pozorište pa se odmeravanje snaga nije nikako moglo izbeći. Javnost je očekivala da će se ova nacionalna institucija daleko brže oporavljati od kriza koje je, kako je izgledalo, srećno prebrodila. Smatralo se da je već ozbiljan uspeh to što su na velikoj sceni izvedene komedije *Kir Janja* Jovana Sterije Popovića i *Izbiračica* Koste Trifko-

vića. Obe su imale svoje specifične vrednosti i javnost ih je prihvatila sa zadovoljstvom.

Kir Janja je očišćen od mnogih tradicionalnih predrasuda i odavno ukorenjenog manirizma kako bi se i mlađim glumcima stvorio prostor da u okvirima poznatog i dobro istraženog teksta nađu svoj izražajni identitet. U tome im je pomagao reditelj Egon Savin sa svojim saradnicima stvarajući ambijent pogodan za slobodniju i nadahnutiju igru. Dekor je potpuno reduciran i na sredini pozornice u dubini je ostao samo jedan veliki, neobični orman koji je navodio na određene asocijacije a imao je uz to i simboličnu funkciju. Glumci su stvarali atmosferu i u čistim linijama su kao u kakvoj grafičkoj kompoziciji gradili predstavu koja je na izgled bila jednostavna ali psihološki veoma bogata i sadržajna. Od novih interpretacija *Kir Janje* ovo je verovatno najzanimljivija i to se potvrdilo na mnogobrojnim izvođenjima.

Izbiračica Koste Trifkovića je van svake sumnje naš najpopularniji i najomiljeniji vodvilj o kome sve znamo i u kome iz generacije u generaciju i sami đaci uvek i iznova nalaze svoje uživanje. Uprkos tome, kada je već upriličena između Beograda i Novog Sada proslava u čast sto pedeset godišnjice pišćeva rođenja, bilo je priželjkivanja da se ovom delu priđe i na drugi način. Jer, jubileji su kod nas često povodi da razmišljamo o pojedinim anutorima, otkrivamo neke nove vrednosti i pridajemo im značaj koga oni nisu bili svesni, tumačimo na sasvim subjektivan način, vezujući ih za naše vreme i teatarsku sadašnjost. Prigodne rasprave ovoga puta trebalo je da Trifkovića ovenčaju iznađenim vrednostima i postave ga između Sterije i Nušića kao pisca istančanog osećanja za satiru i odnos prema mentalitetu, prilikama, društvenim preobraženjima i ljudskim sudbinama. Zlatan Dorić nije bio opterećen tim aktuelnim, a možda i dubljim zahtevima i namerama pa se zadovoljio saznanjem da je advokat Trifković, kako piše na njegovom grobu, ipak samo pisac dobrog i uvek rado gledanog vodvilja. Zato se setio starog pozorišta sa svetiljkama uz rub proscenijuma, dozvolivši sebi da unutar određenog prostora ulepša zbivanja kako to već i priliči u svečanim situacijama koje obeležava na svoj način nacionalni teatar. Opredelio se za scenografiju koja zavesama, kitnjastim detaljima i baroknim nameštajem, može da oslika pomodnu sredinu u kojoj se namerno sa zakašnjenjem pojavljuju dekoracije iz velikih gradova i bogatih kuća u kojima je takva moda već zamenjena bidermajerom. Sve je bečki predimenzionirano i blještavo, ali preterano pa su po sceni poređani nekakvi lepezasti veliki abažuri, krinoline i zakloni što je pretrpalo prostor za igru i vidljivo smetalo glumcima. Ovakva aranžerska samozadovoljstva drastično vuku u neželjene utiske.

Na Maloj sceni se proveravalo kako deluje danas jedan od kultnih komada šezdesetih godina *Osvrni se u gnevu* Džona Ozborna. Ovom engleskom dramatičaru vraćaju se u mnogim zemljama mladi rediterlji želeći da otkriju koliko iz pobune njihovih očeva mogu da se naslute i koreni sopstvenog nezadovoljstva

realnošću i životom. Upravo stoga i ne iznenađuje što je Balša Đogo izabrao ovaj komad za svoje prvo ozbiljnije predstvljanje javnosti. Ali na žalost, nije pronađen pravi ambijent za tragičnost situacije.

Bilo je očigledne naklonosti da se na kamernoj sceni postavi komad *Tužna je nedelja,* kao portret Rožea Šereša, u svetu poznatog kompozitora istoimene pesme, jer je to bila prilika za Pavla Minčića da stvori neobičan portret – u osnovi to su biografski podaci o malom, neuglednom kafanskom muzičaru sa svim njegovim kompleksima i nedaćama u životu koje ga prate od detinjstva do smrti. Mnoge činjenice deluju dramatično, sentimentalno ili apsurdno, a kada se izgovore, pomalo vuku i u grotesku, ali u Pavlu Minčiću je sve to autorski utemeljeno i deluje autentično. Reditelj Božidar Đurović je ovu sentimentalnu dramu, koja je veoma lako mogla da se preobrazi i u monodramu, smestio u kafanu u kojoj je Šereš celog svog života pevao i zabavljao goste prozuklim glasom, ciničnim stihovima i neobičnim raspoloženjima.

Odkako je nastalo zasićenje površnim a često i pamfletskim tekstovima domaćih pisaca sve češće se postavljalo pitanje – kako bi trebalo da izgleda savremena srpska komedija? Sve je to učinilo da izvođenje komedije *Dijamantska ogrlica* humoriste i satiričara Zorana Božovića privuče više pažnje nego što se događalo sa drugim tekstovima na ovoj kamernoj sceni. Reč je o darovitom ali nenametljivom piscu. Više je napisao i objavio komedija nego što su one u ovo preme politizacije domaće scene uopšte igrane. On je jednostavno sada pokušao da spoji dramaturgiju detektivskikh priča sa komedijom situacije, uz obavezne vodviljske ukrase, što je sve zbivanju dalo određeni šarm i specifičnost. Uglednoj dami Danici, koja živi u bogatoj vili na Senjaku, dojadili su njeni rođeni svojim stalnim i čeznutljivim pogledima na nakit koji bi želeli da prodaju. Otud ona odlučuje da se sa njima poigra oglašavajući javno da joj je dijamantska ogrlica ukradena. Reditelj Gradimir Mirković je želeo da načini predstavu u kojoj sve može da izgleda kao stvarno, ali i ne mora. Zbog toga su prvi i drugi deo stilski komponovani tako da se razlikuju tempom, unutrašnjom organizacijom, dosetkama i komentarima. *Dijamantska ogrlica* je želela da zabavi i u tome je uglavnom uspevala.

Posle relativno mirne i neambiciozne sezone u Ateljeu su naglo aktivirali sve svoje potencijale ne želeći da Jugoslovenskom dramskom pozorištu i Zvezdara teatru prepuste do kraja primat u aktuelnim zbivanjima. Zato su novi program najavili ambicioznom predstavom *Ujka Vanje* Antona Pavloviča Čehova u režiji Nikole Jeftića. U suštini – to je još jedan pokušaj da se dođe do savremenog izraza unutar opusa ovog slavnog dramatičara. Ali, kako su želje jedno a ostvarenje nešto drugo i ovde se potvrdilo na prvo nema dovoljno glumaca koji mogu da stilski uđu u suptilniju igru i iskazivanje unutarnjim osećanjima, a drugo – da je teško doći do jedinstvenog i autentičnog stila koji se traži u ovakvim poduhvatima. Atelje je pokušao to da nadoknadi postavljanjem na veliku scenu

komada *Kola mudrosti dvoja ludosti* Aleksandra Nikolajevića Ostrovskog u viđenju Dejana Mijača. Da bi pokazao kako između licemerja, površnosti i gluposti nekadašnjeg bogatog sveta i onog koji se danas tako predstavlja, nema mnogo razlike, Dejan Mijač dopušta, uz sav realizam, i po neki elemenat farse, naturalističkih i silizovanih kontrasta. Otud napor da se u glumačkim interpretacijama uklope svi elementi od reduciranog realizma do prigušenih komičnih valera, od farsičnosti do studioznog portretiranja sa skalom efektnih nijansi u nadahnutoj igri.

Izvedene su zatim i dve komedije i to *Iza kulisa* Majkla Frejna sa rediteljkom Alisom Stojanović koja je sve više pokazivala interesovanja za lake i dopadljive predstave. Branko Pleša je adaptirao i postavio *Filomenu Marturano* Eduarda de Filipa podređujući je potpuno fabuli i glumcima tako da su obe ove izvedbe pomalo neutralizovale napore da se u prvi plan istaknu ambiciozne dramske predstave. Izvesnu prevagu ka dramskom repertoaru trebalo je da predstavlja poduhvat sa iznošenjem pred javnost svoje verzije *Oca* Augusta Strindberga. Kroz nekoliko ovakvih, često bezrazložnih postavki, osećalo se kako uprava pozorišta jednostavno odustaje od svoga koncepta i prepušta se željama pojedinih glumaca da zaigraju u određenim ulogama i komadima. Reditelj Radoslav Milenković je posle nekoliko relativno uspelih predstava ispoljio nemoć pred potrebom da se stvori iluzija moderne tragedije. On jednostavno sasvim površno aranžira spoljne odnose, prati formalni tok priče, ali ni tu ne pokazujući doslednost, uz upotrebu nekoliko nepotrebnih simbola. Iz reči koje se izgovaraju teško je stoga nazreti sve skrivene motive, posebno simboličkih podsticaja, a pogotovo onog nesvesnog. Otud je potpuno bila prekinuta komunikacija između likova na psihološkom planu, pa se oni uprošćavaju i stvaraju utisak koji apsolutno nije adekvatan autorovim zamislima.

Veoma uočljive su bile razlike u kvalitetu ovih predstava. To je donekle trebalo da ublaži program koji se izvodi na sceni Teatra u podrumu. Mnogo se očekivalo od izvođenja *Vreme čuda* Borislava Pekića kako ga je u tom skučenom prostoru postavila Radmila Vojvodić, kao i poznatog dela Luiđija Pirandela *Čovek, zver i vrlina* sa rediteljom Dušanom Petrovićem. Teško je bilo potisnuti utiske koje je ostavljalo čitanje Pekićevog dela ili sećanje na nekad sjajnu predstavu ovog Pirandelovog majstorskog ostvarenja.

U Beogradskom dramskom pozorištu, nakon nekoliko uspelih predstava i znakova da se konačno došlo do svoga i uravnoteženog repertoara pojavili su se znaci kolebanja, neodlučnosti i zapitanosti – kako dalje? *Sedmorica iz Tebe* Sofokla u tumačenju Nikite Milivojevića ostavili su dosta bled utisak i niz nejasnoća oko toga šta se htelo, kako, u kom stilu i sa kojim glumcima. Slično ili još gore je bilo sa *Dvorišnom rasprodajom* Rejmonda Kajvera i režijom Saše Malešević. Ivana Ašković je zaludno pokušavala da popravi utisak pokušavajući da na svoj način protumači poznati tekst *Uticaj gama zraka na sablasne nevene*

Pola Zindela, ali ni ona nije mogla da izdrži poređenja sa nekada cenjenom predstavom koja je igrana u Teatru "Bojan Stupica". Smerna, poletna i mlada Ana Miljanić je pokušala da oživi tekst *Naši očevi* Vojislava Jovanovića Maramba. Trud je bio očigledan ali tekst nije mogao da se poredi sa *Našim sinovima* koji su ovog već zaboravljenog pisca vratili u živi repertoar, što se zatim prenelo i na režiju a pogotovo glumce. Tada se pojavio još jedan mladi glumac Svetislav Goncić sa svojom željom da se još jednom predstavi kao reditelj *Dame s kamelijama* Aleksandra Dime. Ovaj čin je izazvao dosta pažnje u pozorišnim krugovima. U beznađu koje nas obhrvava sve više preovladava shvatanje da se sa Beketom i komadima apsurda ne može potpunije delovati na gledaoce. Nastupilo je razočarenje a i zasićenost politikom! Ima reditelja koji su verovali da je gledaocima potrebno izvesno ohrabrenje kroz najintimnije reflekse i ono što ih na neki način odvaja od realnosti i vraća u svet iluzija. Zato se i citiraju toliko reči Margarite Gotje, glavne junakinje ovog komada, koja uporno prijateljima tvrdi – "Ma koliko da ću kratko živeti, ja ću, ipak, živeti duže nego što ćete me voleti". Svetislav Goncić je u tome video svoju šansu, ali njegova postavka, međutim, nije ni u tradicionalnom a ni u savremenom stilu. Da bi se ovi utisci ublažili forsirane su kamerne drame na Novoj sceni. To su *Kvartet* Hajnera Milera kojeg je u skromnom aranžmanu zamislila Irena Ristić, zatim *Povratak ratnika* Milana Begovića u postavci Nebojše Šurlana, od kojih se nije ni moglo više očekivati jer su to bili školski ili pristupni radovi. U tom ciklusu predstavljanja mladih reditelja najviše pažnje je ipak privukao Kokan Mladenović svojim viđenjem drame *Povratak Don Žuana* Aleksandra Obrenovića. Delo je već bilo verifikovano kao vrednost u opusu ovog značajnog savremenog pisca koji je postao poznat upravo komentarima kojima stvara slike pune metaforičnosti i neprevaziđene aktuelnosti.

U ovom pozorištu se međutim, izvan Velike i Nove scene, u jednoj manjoj prostoriji gde je smeštena biblioteka, dogodio nesvakidašnji događaj. Da je kojim slučajem neko zalutao u ovu prostoriju, ne znajući ništa o Eženu Jonesku, njegovom komadu *Instrukcija* i reditelju Vladimiru Plaoviću ili da ne poznaje glumce, već posle prvih replika bilo bi mu jasno da prisustvuje nečem čudesnom, apsurdnom, besmislenom, ali isto tako mogućem, realnom ili fiktivnom, što izvire iz same zbilje. U njihovoj igri bilo je šarma, osećanja za ovakvu vrstu igre, tako da je bilo izuzetno zanimljivo slušati dijaloge koji će na kraju dovesti do ubistva mlade učenice od strane njenog učitelja ili instruktora. Tada i dolazi do misli – kako smrt lišena svakog smisla i nije ništa i ceo komad se pretvara u vapaj za osmišljavanjem našeg zajedničkog postojanja.

U spoljnoj realnosti su se neprijatni događaji ove sezone veoma brzo smenjivali pa se sticao utisak da publika prosto dolazi u pozorišta da bi osetila toliko potrebno smirenje i bar za trenutka se predala opuštanju i zaboravu. Otud i kod glumaca tolika želja da se igra više i stvaraju predstave koje će moći da šire sa

pozornice spokoj, verovanje u život i bude lične i zajedničke nade. U pozorištu "Boško Buha", na sceni Kod konja, to je bilo sa *Putem oko sveta* Branislava Nušića u zanimljivoj i nadahnutoj postavci Dejana Mijača. Predstava je imala određeni stil, izvesnu naivnost, ali i diskretno isenčen humor, nostalgiju, nešto od starih spomenara i izraza koji odišu jasnim senzibilitetom. Isto toliku pažnju izazvala je predstava *Vasilisa prekrasna* koju je mladi reditelj Milan Karadžić prosto kreirao svojom maštom a na osnovu poetskog teksta Miodraga Stanisavljevića. Ovo je bila jedna zaista lepa, emotivna, čista, uzbudljiva, sa pozitivnim zračenjem i dosta savremenim shvatanjima predstava koja je delovala na one koji do tada nisu pažljivije pratili razvoj ovog literarniog i scenskog žanra, kao pravo otkrovenje. Pozorište na Terazijama pokušalo je nešto slično sa *Ivkovom slavom* Stevana Sremca sa Radoslavom Dorićem, rediteljem i *Visokom školom foliraže* Đulija Skarničija i Renca Tarabuzija, u režiji Vladimira Lazića, no u preskromnim aranžmanima koji nisu značili ništa novo ni zanimljivo. U Studentskom kulturnom centru priređene su dve neobične predstave: *Beogradske priče* u aranžmanu Željka Antonovića i Vladimira Đurića, i *Bilo jednom u Beogradu* u koncepciji Lorenca Dibelija, obe pravog scenskog dejstva. Bitef teatar je ispoljavao želju za prisustvom u beogradskom pozorišnom životu ali je bilo teško naći adekvatan repertpoar. Programski koncept se tako sve više uobličavao na principu budi svoj, ma šta želeo i nemoj da ličiš ni na koga drugoga. Igran je tako komad Milana Delčića *Hardcore transsex one man show ili Radmilo gnusni i Radmila pogana.* Sledio je zatim *Trinidad* Nebojše Pajkića koji je pored kritika i scenarija očigledno želeo da se potvrdi i na sceni u režijskoj prezentaciji Milutina Petrovića. Silvija Nestorović je priredila *Kabare nova Evropa ili Lota Lenja*. Mladi autori, mladi reditelji i mladi glumci ali bez očekivane autentičnosti i originalnosti.

U očekivanju da svaka sezona bude bolja, produktivnija i sa zanimljivijim predstavama, iscrpele su se mnoge želje. Sve je bilo manje onih koji su sve prihvatali bez nužne kritičnosti a osećalo se i izvesno razočarenje alternativnim, eksperimentalnim i projektnim scenama. Svuda je bilo po malo novog i izuzetnog, ali su komentari ipak bili donekle suzdržani.

Pozorišta su pomagana koliko se to moglo u pojedinim sredinama a bilo je i izvesnih intervencija sa republičkog nivoa. Postojao je, zapravo, nekakav prećutni koncenzuz u političkim krugovima a i široj javnosti da sve kulturne institucije valja podsticati da istraju na svojoj aktivnosti i da čak tamo gde je to bilo moguće, rade i više, preko planova koje su sami sebi odredili. Posle onih prvih i dosta žustrih reakcija koje su došle posle raspada zemlje i pojave ratnih strahota činilo se kao da se došlo do smirivanja strasti i racionalnijeg prosuđivanja situacije. Razni odbori za odbranu ili pravljenje planova u slučaju ratnog stanja našli su se sa svojim planovima rada za svako pozorište u potpuno besmislenom položaju. Uvek se mislilo na neke spoljne imaginarne neprijatelje i niko

nije računao sa onim što se događalo protekle dve godine. Sve te igre sa repertoarima u ratnim uslovima su pale u vodu. Niko nije pomišljao da pozorišta treba da prestanu sa radom ili da se pripremaju za delovanje u nekakvim izbegličkim ili partizanskim uslovima. Politika koja je vođena u svim gradovima počivala je gotovo na istoivetnim principima – ustanove treba da rade punim kapacitetom i da se ponašaju zaista kao da su mirnodopski uslovi. Pojedinim ansamblima koji su prolazili kroz upravničke i druge samoupravne krize sugerisano je jedino da obuzdaju svoje strasti, pomire koliko je to moguće različite poglede na ono što se zbiva u umetnosti, prilagode sve skromnijim dotacijama i koliko je to god moguće zadrže što više ljudi u svojim dvoranama. Već i takvi predlozi, u kojima nije bilo ničeg naredbodavnog, navodili su uprave pozorišta da zajedno sa glumcima razmisle kakve komade bi trebalo da igraju. Bilo je očigledno da se od nekih ranije pripremljanih projekata mora odustati iz mnogih razloga. Narodno pozorište u Nišu je, možda za to bio najprikladnijni primer. Odustalo se od prikazivanja nekih prenaglašeno angažovanih komada savremenih domaćih pisaca a i prema stranim je bilo dosta rezerve. Jednostavno neke zamisli trebalo je ostaviti za druga i srećnija vremena. Zato je po starom običaju obnovljena ili iznova pripremljena *Ivkova slava* Stevana Sremca u aranžmanu Radoslava Dorića. Kako su u ovom ansamblu gotovo svi glumci znali od ranije sve uloge u ovom komadu nije bilo posebno teško stvoriti realističnu predstavu sa isticanjem poznatih karaktera i situacija. Publika je rado prihvatala svaku varijantu pa i ovu Dorićevu. Reditelj Velimir Mitrović se založio za *Rodoljupce* Jovana Sterije Popovića jer su upravo mnoge situacije ili ponašanja pojedinaca prosto sugerisale šta se može dogoditi kada se izvitopere nacionalna osećanja ili kada prevladaju lični nad opštim interesima. Igra je stoga imala naglašeniji ironični ton kako ne bi se nekom učinila preterano pesimističkom. Mnogo više interesovanja pa i različitih mišljenja izazvala je sasvim neočekivano nova verzija *Koštane* Bore Stankovića koju je pripremio Branislav Mićunović. Odstupilo se od tradicionalnog pristupa ovom delu, posebno određenim likovima, naročito Koštani i Mitketu. Pojava osobene ličnosti u tom poznatom liku nekog je zbunjivala a nekog oduševljavala – jer predstava je, u suštini, njena lična drama u kojoj ona ne peva i ne zabavlja druge samo za pare ili zadovoljstvo. Celo zbivanje je dobilo tragičnu dimenziju i nova značenja pa je postavka, za sve koji su je videli, označena kao novo čitanje tog popularnog dela. Predstava je imala odjeka u celoj zemlji i kritika joj je, što nije tako često, posvetila posebnu pažnju. Program je na kraju upotpunjen Nušićevim *Sumnjivim licem* u korektnoj postavci Slavenka Saletovića, koju je publika prihvatila sa dosta zadovoljstva. Kuriozitet pozorišnog života u Nišu je bilo i to da su posle uspeha koje je postigla Mima Janković svojim lutkarskim kreacijama naglo oživela interesovanja i za program Pozorišta lutaka, pa je Dragan Blagojević osnovao Teatar klasika, takođe namenjen deci ali sa planovima da privuče u

svoju dvoranu i odrasle. U Narodnom pozorištu se verovalo da je aktivnost stabilna i da se nastavlja bez većih ili nepredviđenih okolnosti.

U Leskovcu su se mnogo teže snalazili sa repertoarom. Počeli su sa već toliko ponavljanom komedijom *Ukokaj svoga muža* Alda Nikolaja koju je Lilijana Arsenov nosila sa sobom od pozorišta do pozorišta. Na sličnom nivou je bilo i komad *Pasulj sa čokoladom* Đulija Skarničija i Renca Tarabuzija koji je pravljen da bi se dopao publici bez ikakvih pretenzija pa se Miroslav Pavićević u režiji trudio samo da sve tehnički funkcioniše. Nešto više serioznosti bilo je u postavkama dela kao što su *Protuve piju čaj* Dragoslava Mihailovića u režiji Olivera Viktorovića i *Pokvarenjak* Reja Kunija sa postavkom Aleksandra Đorđevića. Na programu su se našli i *Aligatori* Tomislava Cvetkovića, jedinog autora iz ove sredine kome je režijom ukazao pažnju Dušan Mihailović. Ceo ansambl je bio angažovan u ovim predstavama što je bilo sasvim dovoljno za spokojan rad pozorišta. U Pirotu su bili nešto skromniji, ali i oni nisu mogli da nađu komediju koja već nije igrana na drugim scenama. Konačno, izabrali su *Kako ubiti suprugu i zašto* Antonija Amurija, za koju nisu mogli ni da nađu reditelja pa su je aranžirali na sceni sami glumci. Nušićevo delo *Ne očavajte nikada*, Živorad Mitrović je realizovao uz pomoć gostujućih glumaca u glavnim ulogama. I ovde se pojavio tekst Reja Kunija ali sada kao *Pokvarenjak u hotelu*, dok je Asparuh Paunov prezentirao svoje viđenje Molijerovog *Žorža Dandena*. Sve je bilo u znaku komedije i nastojanja da se približi publici ali bez nekih ozbiljnijih napora pa ni rezultata. U Užicu nisu odustajali od svojim ambicija da igraju i komade koji nisu na repertoaru drugih pozorišta ni da se upuštaju u projekte koji često prevazilaze njihove mogućnosti. Tako je Vitalij Dvorcin, kao gost postavio *Višnjika* Antuna Pavloviča Čehova sa Mirjanom Vukojčić kao Arkadinom. Predstava je imala stila, kretala se u proverenom izrazu ruskog savremenog teatra i odnosa prema ovom velikom piscu. Tu je, međutim, bio i tekst *Rođeni pre 1. veka* u kome su spojena dela Ive Andrića i Milutina Bojića u aranžmanu Zorana Karajića. Nešto se htelo, ali se nije mnogo postiglo. Lilijana Arsenov je ovde režirala *Garavi sokak* Miroslava Antića kao recital i postavila Molijerove *Učene žene*. Od svega toga *Galeb* je jedino dosegao do priželjkivanog umetičkog doživljaja. Zaječarsko pozorište se zadovoljilo kompilacijom programa koji je bio uglavnom sastavljen od komada koji su već igrani na raznim, posebno beogradskim scenama. Po konceptu predstave su delovale kao reprize samo u daleko skromnijem izdanju. To se odnosi na dela Lanforda Vilsona *Zapali me*, u režiji Branislava Guzine, *Slušaj, amo* Tomislava Panajotovića sa Mikijem Stamenkovićem kao rediteljem koji je postavio sa mnogo više ambicije i uspeha *Dijamantsku ogrlicu* Zorana Božovića, zatim *Strankađijama* Radoslava Dorića koje je obradio Milan Bogosavljević, a tu su bile i *Sile u vazduhu* Nebojše Romčevića sa rediteljem Branislavom Stefanovićem i *Imamo dovoljno vremena* Radomira Putnika sa rediteljem Borislavom Grigorovićem.

U Šapcu, gde su uvek polagali dosta pažnje na svoj identitet, nisu mogli da budu u svemu dosledni. Tako su kao najznačajniji projekat oglasili *Devojku modre kose* Vide Ognjenović u postavci Arse Miloševića. On je pokušao da bude drugačiji tumač Andrićevog teksta od onog na sceni Jugoslovenskog dramskog pozorišta, mnogo toga je prilagodio kamernoj pozornici i glumcima, sažimao zbivanja ali i istrajavao na unutarnjoj dinamici kako bi se ublažila naracija i zgusnula atmosfera kasabe. Aleksandar Đorđević, stalni saradnik ovog pozorišta sasvim seriozno je pristupio oživljavanju *Strahinjića Bana* Borislava Mihajlovića Mihiza i u tome bio sasvim ubedljiv, podstičući glumce da se poistovete sa njegovim viđenjem ove tragedije. Ali, ni ovde se nije moglo bez komada *Luda noć u hotelu Jugoslavija* Reja Kunija koji je Aleksandar Đorđević još više prilagodio našem mentalitetu i prilikama, dok se Nikita Milivojević posvetio delu *Jesi l' to ti, Normane* Rona Klarka i Sema Bodrika. Sve je to bilo solidno postavljeno, u izrazu na nešto više nivou nego u nekim drugim pozorištima, ali se ni jedna predstava nije izdigla iznad onog već viđenog u ovom ansamblu. Ukratko, manja pozorišta su živela svoj život, sa više monotonije, rutine, zadovoljni onim uobičajenim, bez naglašenijih htenja da se nešto radikalnije menja. Uglavnom su se oslanjali na određeni krug gostujućih reditelja, neki komadi su i stavljani na program po njihovim željama, otud malo originalnosti i specifičnosti u izboru novih dela, previše repriznih postavki i možda svega dve predstave, *Koštana* i *Višnjik* koje su ostale duže upamćene iz ove sezone. Mnogo toga je davalo za pravo onim posmatračima koji su u bezličnim predstavama videli konformizam i puko preživljavanje. Optimisti su opet tvrdili da se još uvek ništa sudbonosno ne događa, da je sve isto kao i ranije, samo malo drugačije, tako da je najvažnije da pozorišta redovno daju predstave.

Što se tiče vojvođanskih pozorišta koja su manje ili više nastajala da zadrže izvesne specifičnosti i određenu autonomnost svi ovi aktuelni ili neprijatni događaji reflektovali su se na razne načine. Ovog puta se nije gledalo šta se događa samo u Novom Sadu, nego i u Subotici, gde se formirao jedan čudan i za naše prilike nekonvencionalan centar, nešto nalik pozorištima kakva su po organizaciji i u drugim centrima, ali daleko fleksibilnije i u mnogo čemu blisko alternativim trupama ili projektnim grupama koje se okupljaju oko određenih programa, ličnosti ili samog izraza. Ljubiša Ristić nije hteo da menja svoj dosadašnji način rada za koji je smatrao da je veoma dinamičlan i da pruža glumcima i mladim rediteljima daleko više mogućnosti nego što bi to imali u drugim pozorišnim kućama. Uz to on je još uvek gajio nadu da će moći da svoje predstave prikazuje na svim prostorima nekadašnje države i da je moguće sjedinjavati iskustva glumaca i drugih aktera iz raznih govornih područja i kultura. Dokaz svemu tome trebalo je da bude njegova postavka *Kristofora Kolumba* Miroslava Krleže koji je zamišljen kao veoma pokretan i neobičan spektakl. Na žalost, svi planovi o gostovanjima nisu mogli da se ostvare. Jedino što je bilo sasvim izvesno jeste da će se *Kristofor Kolumbo*, s obzirom da je rađen

sasvim drugim stilom od onog koji se rutinski ponavlja bez ozbiljnijnih inovacija na više domaćih scena – pojaviti u zvaničnom programu dvadeset i sedmog Bitefa koji se održavao pod nazivom "Lutalice i sanjari". Ova manifestacija je uspela da preživi izolacione teškoće pa su se pojavili ansambli iz Australije, Poljske i Rusije, ali je ipak u programu nađeno mesta za još dve predstave subotičke produkcije. To su bili *Don Kihot* Servantesa u režiji Ljubiše Ristića i *Fuente Ovehuna* Lope de Vega, koju je postavio Saša Gabrić. Mladom reditelju Kokanu Mladenoviću je bilo prepušteno da postavi delo Tirsa de Moline *Seviljski zavodnik i kameni gost.* Ma koliko bili atraktivni ovi komadi i uspešna propaganda na matičnoj subotičkoj sceni ove predstave video je relativno manji broj gledalaca nego što se viđalo na ranijim spektaklima priređivanim u gradu na raznim prostorima ili na Paliću. Kako nikada nije prestajao pritisak na Ljubišu Ristića što je sjedinio srpsku i mađarsku dramu – na kraju ovog sezonskog programa došlo je do izvesnog kompromisa pa je omogućeno reditelju Andrašu Urbanu da sa mađarskim glumcima u glavnim ulogama inscenira svoju verziju *Hamleta* Viljema Šekspira. Sve ove predstave nisu imale istovetan izraz, ali su, neosporno, bile drugačije nego da su se dogodile u drugim ansamblima ili sredinama.

U Novom Sadu, a posebno Sterijinom pozorju i Srpskom narodnom pozorištu, na sve se ovo gledalo sa izvesnom ravnodušnošću i nezainteresovanošću. U direkciji Festivala isticali su sa neskrivenim zadovoljstvom da je najgore prošlo i da je kriza bila samo trenutačna dok nisu uspostavljeni novi odbori i saveti u upravnim strukturama i objavljeno javnosti da je očuvan uz vanredne napore kontinuitet Jugoslovenskih pozorišnih igara! Nestalo je samo ime, a drugo sve je ostalo isto, što nije bilo tačno i samo je zamagljivalo teškoće pred kojima se našlo Sterijino pozorje. To je značilo da prave selekcije i pronicanja u umetničke istine iskazane kroz određene predstave neće ni biti. Po ugledu na Bitef najavljeno je da će ovogodišnje trideset i osmo Sterijino pozorje – biti u znaku lucidne ironije! Ovaj stav je branjen time da su pregledane sve potencijalno zanimljive predstave i da je zaključeno da se savremena pozorišna umetnost zasniva na dobroj literaturi i ozbiljnim stvaralačkim uticajima koji usmeravaju sve važnije ansamble da se u ovom času bave ironijom kao izražajnim sredstvom. Ironija prožima dela, predstave i glumačke interpretacije!

U Srpskom narodnom pozorištu su mogli da budu spokojni jer njima je kao i u mnogim prilikama do sada, očigledno unapred osigurano mesto u zvaničnom programu novog Sterijinog pozorja. Zato su i mogli da nastave svoju dosadašnju orijentaciju koja nije ni misaono a još manje tematski bila ograničena na neke uže ili teže primenljive principe. Veliki trud su uložili da odobrovolje publiku revijalnom predstavom *Kad bi Sombor bio Holivud* koju je na osnovu poznatih informacija i anegdota o prvom Somborcu Ernestu Bošnjaku, koji je pre i posle Prvog svetskog rata maštao da u svome rodnom gradu podigne fabriku snova i

tako konkuriše i samom Holivudu, priredio Radoslav Dorić. Autor se nije držao samo autentičnih događaja nego je i sam mnogo toga dodavao uvodeći u priču i članove somborskog amaterskog pozorišta pa čak i tamburaški orkestar "Novosadske bekrije". Sve je to prošlo i u autorovoj režiji kao i one nekadašnje panorame koje su priređivane na ovoj pozornici. Ako se izuzmu kamerne predstave poput *Kovača* Miloša Nikolića u postavci Branislava Mićunovića, *Draga Jelena Sergejevna* Ljudmile Razumovske u režiji Branka Popovića i *Kuvarica* koje je napisao i režirao Zoran Ristović – glavni projekti su bili *Čudo u Šarganu* Ljubomira Simovića u kojem je reditelj Egon Savin nastojao da obezbedi sebi i glumcima drugačije čitanje ovog teksta od prezentacije koja je svojevremeno izvedena na Velikoj sceni Ateljea 212. Napor je bio očigledan, uverenje u vrednosti teksta neosporna, igra relativno objektivizirana, ali bez novih značenja. Radoslav Milenković je postavljajući Vođu Radoja Domanovića bio dosta krut i sarkastičan, što mu je dosta smetalo da subjektivni doživljaj dovede do potrebne objektivizacije i sklada koji omogućuje da se i neki tradicionalni pojmovi protumače na savremeniji i fleksibilniji način. Pažnja je konačno ipak fokusirana na *Kir Janju* Jovana Sterije Popovića u viđenju Ljuboslava Majera. Ovaj reditelj obrazovan na slovačkom pozorišnom iskustvu prihvaćen je u više naših pozorišta svojim talentom, neočekivanim rešenjima i maštovitošću koja protivureči domaćim tradicionalnim navikama. Odmah se uočilo da je ovo vredna postavka i da bi je trebalo uporediti sa onom Egona Savina na Velikoj sceni Narodnog pozorišta u Beogradu – pa se može razumeti što su obe uvrštene u zvanični program Sterijinog pozorja. Međutim, organizatorima ni to nije bilo dovoljno pa su pozvali van konkurencije i operu *Pokondirena tikva* Mihovila Logara i Huga Klajna u postavci Bogdana Ruškuca sa operskim ansamblom Srpskog narodnog pozorišta. Nekome se moglo stoga učiniti da je unutar ovog programa načinjen jedan minijaturni festival posvećen Sterijinom delu.

Alternativne glumačke grupe koje su se ranije najavljivale i obećavale da će delovati u Novom Sadu u kontinuitetu ovaj put se ipak nisu oglasile. Zato je i razumljivo da je više pažnje pokazano prema repertoaru Novosadskog pozorišta – Ujvideki Szinhaz i njegovim predstavama na mađarskom jeziku. Ono nije ni u čemu menjalo svoju osnovnu programsku orijentaciju, nije nalazilo da ga prilike u zemlji ugrožavaju na bilo koji način, ansambl je ostao na okupu i izveo je čak sedam novih premijera, što je bila zaista retko zanimljiva produkcija. Tu je bio poznati komad *Miševi i ljudi* Džona Štajnbeka, a u režiji Frejna Kovača, zatim *Nestašna avet* kako ju je video Bela Mero. Ovaj reditelj, sklon oštroj psihološkoj pronicljivosti i snažnom izrazu formirao je i predstavu na osnovu teksta *Bogalj* Atile Faraga. Predstava je imala snage i ubedljivosti i uvršćena je u program Sterijinog pozorja. To se inače, retko događalo sa ovim pozorištem, potpuno bezrazložno, a sa jedinim opravdanjem da publika ne poznaje mađarski jezik, što je zvučalo dosta maliciozno, uzimajući u obzir da su igrane mnoge predstave

na raznim evropskim jezicima. Ištvan Mislej je bio zaokupljen svojom vizijom *Randevu na Dunavu.* Nešto slično, ali pod naslovom *Kabare* aranžirao je i Tibor Vajda. Gabor Đerđi je bio autor komada *Glave Ferdinandu* koji je adaptirao i stilski osmislio Lajoš Soltis. U ovom programu se našao i *Papučar* Lasla Nemeta koji je sa lakoćom postavio Atila Vidniakovski. Tipična sezona, ali za ovaj ansambl značajna, jer su uspeli da na sebe skrenu pažnju kao teatar koji ipak pripada našem pozorišnom životu i može da izdrži konkurenciju sa drugima koji su u većem publicitetu i na drugačijim pozicijama.

Narodno pozorište u Somboru posle malih kolebanja ponovo je stabilizovalo svoj program koji je treadicionalno predstavljao kombinaciju klasičnih i savremenih dela svetske i domaće literature. Saradnja sa Ateljeom 212, posebno sa njegovim pojedinim članovima je imala pozitivnog uticaja na kvalitet predstava, često proveravanih kod kritike i publike u raznim sredinama. Ansambl je bio zadovoljan svojim statusom u našem pozorišnom životu. Ljubomir Draškić je postavio komad *Talenti i obožovaoci* Aleksandra Nikolajeviča Ostrovskog. Predstava je bila realistična, sa određenom atmosferom ali i ograničena u svome dejstvu igrom mladih i nedovoljno iskusnih glumaca. Slično je bilo i sa Molijerovim *Don Žuanom*, kojeg je postavio takođe reditelj iz Ateljea – Zoran Ratković. Obe ove predstave publika je primila dosta suzdržano, mada niko nije osporavo izvesne kvalitete u igri i postavkama. Drugi deo programa je određen za novo sagledavanje savremenih tekstova koji su već potvrdili na određeni način svoje vrednosti. To se prevashodno odnosi na komediju apsurda *Maratonci trče počani krug* Dušana Kovačevića sa kojim se pozabavio Kokan Mladenović. Komad *Čaruga* Radoslava Pavlovića sa svojom bizarnom fabulom o hajduku koji se proslavio otmicama, ucenama i ubistvima postavio je Dušan Petrović. U ansamblu je bilo shvatanja da već ta uravnoteženost u izrazu ima pozitivan značaj, štiteći pozorište od prenagljenih postupaka ili iznenađenja koja nisu u skladu sa opštim prilikama u javnom životu.

U vršačkom pozorištu "Sterija" vodila se slična politika samo sa mnogo skromnijim htenjima i mogućnostima. Ovde je bilo zapaženo da se ansambl iz sezone u sezonu otvara prema mladim rediteljima tako da su neki od već afirmisanih stvaralaca svoju uspešnu karieru počeli upravo na ovoj sceni. Sada je Tatjana Mandić dobila šansu da se potvrdi postavkom *Urnebesne tragedije* Dušana Kovačevića i tu šansu je ona uspešno iskoristila. *Kraj partije* Samjuela Beketa postavio je Saša Latinović u standardnim okvirima dok je Nikola Pejaković bio zaokupljen humorom komada *Siroti mali hrčki* Gordana Mihića. Njegovo osećanje za igru apsurda u realističkoj atmosferi ovde je našlo svoj adekvatan izraz. *Ljubavno pismo* Koste Trifkovića je povereno poznatom reditelju Dejanu Đurkoviću koji je u svom stilu osenčio mentalitet i karaktere pojedinih likova.

Pozorište "Toša Jovanović" u Zrenjaninu je imalo nešto skromniju sezonu. Na to, međutim, nisu uticali spoljni faktori koliko saznanje da bi trebalo biti suzdržaniji u proceni trenutnih mogućnosti. Od inostranih dela odabran je kamerni tekst *Laku noć, majko* Marše Norman i *Pokvarenjak* Reja Kunija kojeg je i ovde postavila Lilijana Arsenov. *Talijini kentauri* Milana Tutorova u postavci Branka Popovića nisu prešli granicu korektnosti u svemu dok je recital *Ima neka tajna veza* Duška Trifunovića u režiji Dragana Jovića imala više prigodni karakter. Glavni projekat na koji su koncentrisali svoje snage bio je prikaz drame *Đeneral Milan Nedić* Siniše Kovačevića u kome se nekoliko glumaca istaklo upečatljivom i dokumentaristički ubedljivom igrom. Sezona je završena sa osećanjem da je bilo i daleko uspešnijih i ambicioznijih, ali se za to niko nije posebno pravdao.

Večiti optimisti su tragali za znacima koji potvrđuju da se pozorišna umetnost u ovoj zemlji, mada sa izvesnim usporenjem ipak razvija. Još niko nije postavljao pitanje osnovne egzistencije i delovanja pozorišta, čak se moglo u pojedinim sredinama zapaziti da je i povećana briga oko toga da se sačuvaju sve institucije, a pozorišta posebno. To je značilo da ništa nije nepremostivo i da je vitalnost u određenim ansamblima toliko snažna da se u najmanju ruku mogu da prilagode svakom trenutku. Najvažnije je da se među umetnicima osećala potreba za dubljom i višesmislenog ekspresijom nego pomodnim ili površnim a krajnje proizvoljnim eksperimentima. Samo dobre predstave obezbeđuju sceni bogatsvo u značenjima i napredak koji ne treba sada da se svodi na nekakve formalne karakteristike ili vrednosti. Zato ne iznenađuje što je među pozorišnim umetnicima primljena sa velikim optimizmom vest da je amatersko pozorište u Kikindi postalo profesionalno. Već godinama među njihovim amaterima deluju profesionalni reditelji, pa i neki sa visokim ugledom a njihove predstave ne samo da su pobeđivale na mnogim festivalima nego poseduju svojstva koja im omogućuju da se porede i sa onima sa prilično dugom profesionalnom tradicijom. U ovom novom pozorištu je predstavljen komad *Tamna je noć* Aleksandra Popovića sa rediteljem Branislavom Mladenovićem, što je na neki način nastavak onog što se već postiglo sa prikazivanjem *Pa izvol'te u Sakule* Zorana Petrovića i *Maratonci trče počasni krug* Dušana Kovačevića. Posebnu pažnju privukla je predstava *Ožalošćena porodica* Branislava Nušića u potpuno novom viđenju reditelja Miroslava Benke, jednog od onih koji je nastojao da ne sledi tradiciju i iskustvo ostalih, tražeći za sebe i pisca sasvim novi scenski pristup.

Druga pozitivna vest je oživljavanje i stabilizovanje Pokrajinskog pozorišta u Prištini. U suštini, pozorište je, makar za kratko, deblokiralo stvaralaštvo od politike, mada su i dalje jedni drugima pravili izvesne probleme. Srpska drama je sa Boškom Dimitrijevićem formirala *Staklenu menažeriju* Tenesi Vilijamsa sa svežinom i privlačnošću koja se morala respektovati. Uz to je došla i premijera *Svetislava i Mileve* Miloša Nikolića, opet u jednom relativno prihvatljivom aran-

žmanu Velimira Mitrovića. Za ovo pozorište, koje je počelo da se obnavlja spolja a još više iznutra, stvarajući uslove za rad i izgrađujući odnose između dva ansambla bez ikakvih ranijih predrasuda, nije sve rešeno – trebalo je obnoviti glumačke trupe, sačiniti zanimljiviji i originalniji repertoar i obezbediti saradnju sa poznatim rediteljem. Sve se to odnosilo i na albanske glumce koji su se pojavili na zajedničkoj sceni sa komadom *Poslednja noć na Golom otoku* Mehmeta Kajtazija sa rediteljem Đevdatom Ćorajem. Ovo delo svojim sadržajem, ma kako bilo subjektivno a možda i jednostrano, izazvalo je dosta pažnje jer takve reakcije na poznate događaje iz arsenala naših političkih tortura nije do tada bilo. Edi Šukriu je autor teksta *Haško jezero* koje je scenski uobličio Muharem Čena. Ismail Kadare je pisac drame *Okamenjeni svatovi* kojoj je veoma vešto scenski okvir obezbedio Piro Mani. Svi su oni bili ohrabreni saznanjem da ih publika prihvata ne samo na matičnoj sceni nego i na gostovanjima u drugim mestima na teritoriji pokrajine. Bilo je, naravno, rano za definitivne sudove ili poređenja a trebalo je i uveriti skeptike iz obe zajednice da pozorišta, ma na kojem jeziku bila, mogu da uvek imaju istovetnu ili bar sličnu perspektivu.

Pragmatisti su se zabavljali mnogim pojavama koje su u ovoj sezoni predstavljali ulepšanu scenografiju. Ton takvim svetlijim bojama davalo je Sterijino pozorje kome je zbog sopstvene egzistencije bilo važno da se nametne javnosti uverenje da je pozorišni život, uprkos svemu, vitalan, da se oslobađa raznih iznenađenja i pritisaka i da napreduje u domenu izraza kojem se ne može osporiti savremeno značenje. U prilog tome je isticano da ne postoje jednoobrazna usmerenja i da svako ima pravo da formuliše svoju estetsku platformu sa koje deluje i opservira život. Problem je bio, međutim, u tome što su se sve ovakve meditacije zasnivale na svega nekoliko predstava koje nisu mogle da odraze pravo stanje u programima koji sadrže daleko više onih prosečnih pa čak i reprizno nezanimljivih. U programu su bile uglavnom samo predstave iz naše sredine i sa strane je jedino prihvaćeno Narodno pozorište Krajine iz Banja Luke. U ovom trenutku to je bio ozbiljan problem jer su se i sama pozorišta našla u dilemi – da li i dalje sudelovati na Susretima vojvođanskih pozorišta i Susretima "Joakim Vujić" kada je prosto nastala jagma oko tih nekoliko najboljih sezonskih ostvarenja. Zalud je bilo pričati kako niko nikom nije konkurencija ili smetnja, da ništa ne znači što će neke predstave biti nagrađene na dva ili tri festivala. To ipak nisu bile suštinske dileme pozorišnog trenutka. Pridavan im je veći značaj nego što one zaslužuju pa se tako i događalo da je na festivalskim tribinama bilo više samozavaravanja ili samoobmana nego stvarne rasprave oko toga – da li se u neizvesnosti koja traje može razmišljati o razvoju samo unutar jedne sezone? Zar su se i te izdvojene predstave mogle da rangiraju paralelnim procenama kada je *Čudo u Šarganu* izdvojeno i proglašeno najboljim ostvarenjem, a ponovo Dušan Kovačević najuspešnijim savremenim dramskim piscem?

1993–1994.

Uobičajene jesenje konferencije za štampu na kojima su objavljivani programi za narednih desetak meseci, imena reditelja za koje se vezuju pojedini projekti ili imena glumaca koji će interpretirati glavne uloge uvek su privlačile javnost. Već na osnovu tih opštih informacija moglo se sa dosta verovatnoće govoriti o tome šta će se događati u pozorišnom životu. Već samo postojanje pozorišta u ovim nestabilnim vremenima i istrajavanje na kontinuitetu njegovog delovanja bilo je dovoljno da se scena smatra izvorištem novih nada. Čak su se pojavila i tvrđenja da je svaka nova predstava više od života kroz koji prolazimo tako da može imati i nekakvo više pa čak i istorijsko značenje.

Pozorište je neprekidno pulsiralo tako da su naglo opet oživele razne inicijative. Nekoliko novih grupa se javilo sa svojim programnima, a od novih pozorišta naglo su došla u centar interesovanja Bitef teatar i Kult teatar kao prvo profesionalno, programsko – privatno pozorište. Komentari koji su to pratili odražavali su izvesnu nelagodnost – što se okleva sa novim zakonom o pozorištima i uz izvesno razočarenje sledilo je pitanje – da li nam uopšte treba takav zakon? Naime razne su se grupe pod patronatom Ministarstva kulture godinama smenjivale nad raznim nacrtima, ne uspevajući da se dogovore ni o samom sadržaju tog već famoznog zakona. Zašto je to postao nerešiv problem? Jednostavno teško je bilo na novi način formulisati kakve su institucije pozorišta – javne ustanove, gradske i republičke institucije, da li će doći do privatizacije, koja će pozorišta biti prepuštena slobodnoj konkurenciji, koja će se u buduće finansirati iz budžetskih sredstava, da li se njima može rukovoditi mimo odluka i volje osnivača, kakva će biti njegova prava i da li će pored opštih zakonskih akata o unutarnjoj organizaciji ustanova, načinu rukovođenja, zakonski utvrđenim pravima i obavezama iz radnih odnosa biti uvedeni i neki novi propisi specifični za sama pozorišta.

Kult teatar se upravo zbog svega toga pojavio u dosta rovitoj atmosferi i posmatran je kao pojava na razne načine. Dok su se jedni bavili samom organizacijom rada i načinom finansiranja druge je zanimalo ono što se događa na njegovoj sceni. Početak sa komadom *Tamna je noć* Aleksandra Popovića bio je zaista pozorišni događaj. Na skučenom prostoru u maloj dvorani ispred improvizovanog gledališta komad je delovao svojom unutarnjom energijom tako da se osetila neka seta nad vremenom koje je prošlo, cinizam nad našim životima, blagi humor i istine pomešane sa subjektivnim istinama, što je sve izazvalo zaista

nesvakidašnje interesovanje. Sve je to još više podstaklo interesovanje za premijerno izvođenje komada *Oximoron* Svetislava Basare. Pogotovo što se stvarala atmosfera pomodnosti i neke nove avangarde! U suštini, radilo se o delu koje je ranije već izvođenjo pod naslovom *Crna hronika,* a sada je samo preobličeno u novom pakovanju koje ipak nije moglo da mu obezbedi ozbiljnije scenske i literarne vrednosti.

Bez ikakve malicioznosti lako je bilo uveriti se da ovaj autor malo zna o savremenom teatarskom izrazu i zato se u njegovoj konstrukciji ređaju više numere nego delovi čvrste strukture a i one se često parodiraju. Besmislen razgovor između prijatelja, slučajna ubistva, kabaretska tačka o suđenju na bazi opet slučajnih kompjuterskih uzoraka, opšta mesta i tek po neka replika koja direktno proističe iz našeg vremena i zajedničnih raspoloženja. Suviše besmisla da bi se *Oximoron* mogao svrstati u neku kritičku metaforu o društvu ili režimu. Međutim, sve ovo je režirao najpoznatiji aktivni srpski reditelj Dejan Mijač.

Još ekskluzivinije mesto trebalo je da bude Ister teatar koji je već predstavom *Ostrvo – plesa atoma* želeo da naglasi da će stvarati laboratorijske predstave u kojima će se težiti čistoti stila. To im je neobično važno jer su nameravali da dođu do razumevanja određenih misli kroz igru. Držali su se određene metodologije, bilo je tu i maštovitosti ali i apstrakcije, simbola uz nastojanje da se emocijama obezbede određena preobraženja i tako ostane u domenu eksperimentalnog teatra.

U Bitef teatru, koji je u početku tako bio i zamišljen, davane su potpuno drugačije predstave. To se odnosi pre svega na *Prosjačku operu* Bertolta Brehta u postavci Ivane Vujić. Svaka dobra predstava je u ovom času budila unutarnje spokojstvo a ova u crkvi na Bajlonijevoj pijaci imala je i svoje druge vrednosti. Već neko vreme prava izvođenja Brehtovih dela ne možemo da vidimo na tradicionalnim scenama nego upravo na ovim alternativnim. *Majka kuraž* kao projektna predstava dobrih glumaca i svežeg izraza upravo izvedena na sceni Doma omladine u trupi koju su formirali Ljuba Tadić i Rade Šerbedžija, hrabrila je ovakve događaje. Ivana Vujić je posle toga stvorila atmosferu gde svako na svoj način prihvata stil u kojem dominira osećanje za savremeni izraz, gde se tipovi predstavljaju kroz njihove trenutne postupke ili situacije, čineći dela razornog dejstva, ali i neke čudne unutarnje osvetljenosti što im daje snagu punog umetničkog doživljaja. Tako se došlo do igre kojoj je režija davala tempo, određivala meru i stil istinski novog i efektnog tumačenja dela Bertolda Brehta.

Nije bilo preterivanja kod onih koji su smatrali da ima nečeg lepog, ohrabrujućeg i vrednog u onom što radi mlada Ivana Vujić kao umetnički direktor ovog pozorišta. Posle niza lutanja, eksperimentisanja sa razgrađivanjem formi, improvizacijama u raznim formama izraza, sve jasnije se, bar u ovoj sezoni ocrtava programska orijentacija Bitef teatra. Nekonvencionalni su, ali ne više i anarhični, tumače klasiku na svoj način, okupljaju uglavnom mlade glumce i

reditelje, a i publika je po afinitetima nešto drugačija nego u ostalim pozorištima, pa je razumljiv interes za njihovu postavku *Tramvaja zvanog želja* Tenesi Vilijamsa u režiji Omara Abu El Ruba.

Sa smislom pozorišta, kojeg su ugrožavali sa raznih strana, bavila su se i velika pozorišta. U Jugoslovenskom dramskom to je posebno manifestivano kroz predstavljanje *Garderobera* Ronalda Harvuda. Komad je režirao Dejan Mijač. Završna scena u ovom delu, kada posle izvođenja *Kralja Lira*, veliki glumac, koga oslovljavaju samo sa Ser, umire u naslonjači, izaziva višeslojna osećanja tuge, ponosa, istinske potresenosti i konačno protesta. Jer dok mu prilazi njegov verni garderober Norman, oseća se neverica u tu smrt, zatim se oslobađaju mnogi strahovi, slutnje, misli, taj nesrećni čovek seda pored mrtvog glumca, hvata ga za ruku i prepobražava se u kraljevu vernu Ludu, jedinog prijatelja u čijem očaju razaznajemo vapaj za životom, potrebu da ni u najvećim iskušenjima ne ostanemo sami već da plemenitost nadrasta i samu smrt. Upravo zbog tako intenzivnog dejstva sa scene u Jugoslovenskom dramskom pozorištu, *Garderober* nije obična realistička tragikomedija iz glumačkog života. Odnos između velikog glumca i malog garderobera nije samo slika međuzavisnosti dva tako različita čoveka po društvenom položaju i onim čime se bave, već i prijateljstva koje prožima ove situacije, stanja iz kojih se reflektuje sama suština života. Reditelj se u ovoj tragikomičnoj, emotivnoj, neočekivanoj, realističnoj predstavi punoj senki ali i duhovnih odblesaka vremena i prkosa životu u trenutku bombardovanja pozorišta gde veliki Ser igra svoju poslednju predstavu, nije stavljao između pisca i glumaca, ostavivši ih u neposrednoj vezi i doživljaju, puštajući ih da sami određuju stepen ubedljivosti u atmosferi, scenskom ritmu i dramatici. Stoga nije insistirao na perfekciji ili atraktivnosti pojedinih rešenja kako bi predstava upravo zbog svoga delovanja bila što neposrednija i prirodnija.

Teatarski paradoksalno, uz ovako važan projekat pojavila se i predstava *Nižinski* u režiji Irfana Mensura. Naime, mnogi su se do sada u baletu, drami i filmu bavili bizarnom biografijom neobičnog ruskog baletskog igrača Vaclava Nižinskog, koji se na vrhuncu umetničke karijere razboleo, ukočio i zanemeo. Mladen Popović je verovatno jedan od poslednjih ili najnovijih autora koji se bavi prepričavanjem biografije Nižinskog. Međutim, i ovakva podloga je u funkciji predstave i pružila je mogućnost koreografima Sonji Vukičević i Vladimiru Logunovu da unutar rediteljskog koncepta Irfana Mensura učestvuju u osmišljavanju celine koja deluje izražajno.

Sve se ovo zbivalo kada su mnoge pojave, kreacije ili pojedinačni nastupi nagoveštavali da u ovom pozorištu dolazi do postepene smene generacija. To se događalo svakih deset ili dvadeset godina, nekad bolnije a nekad lakše, kao sada kada se veća grupa veoma darovitih mladih umetnika okupila oko ove pozornice želeći da svojim potencijalom potvrdi osećanja za igru, svest o snazi,

htenjima, tradiciji i ugledu sa kojim su želeli da se poistovete.To je započeto projektima koji su rađeni sa Dubrovačkim letnjim igrama, a u drastično izmenjenim okolnostima završili pod zidinama Stare Budve u okviru Festivala – Budva grad teatar. Predstava *Lažni car Šćepan Mali* Petra Petrovića Njegoša prvo je izvedena u Budvi a zatim ponovljena kao premijera u matičnoj kući na Velikoj sceni. Ona je natkrilila mnoge druge teatarske događaje, nedoumice i paradokse koji su još uvek okruživale pozorište i život.

Crna Gora je u ovom projektu bila metafora takvog istorijskog beznađa i doba kada ljudi, kako kaže Njegoš, sami sebe izvode iz svesti. Rasprava o vrednostima dela traje već više od sto godina. Od svih naših dramaturga najviše se prirodom ovog dela, a i predrasudama koje su se vremenom oko njega taložile, bavio Slobodan Stojanović. On se sa ponosom ali i kritičkim odnosom prema piscu probio do dramske suštine i ugradio scensku strukturu prikladnu našim današnjim shvatanjima. Pri tome je nekoliko scena nadahnuto komponovao, a neke poput epiloga i sam dopisao. Sve je to teatrološki kvalitetno urađeno i Dejan Mijač je dobio tako prostor koji može da bude predanje, maglina, istorija, nekadašnje vreme ali i naša sadašnja sudbina. Zato je i ostao scenografski u sivilu prostora koji treba da sugeriše večno stanje u kojem nema pravog života. Teatralnost je u svemu bila vidno naglašena i zato se u zaglušujućoj ekspresivnosti pomalo gubila ona željena savremena asocijativnost. U igri su se stoga glumci razilazili, od svedenog realizma, neposrednosti, iskrene tragike do kolebljivosti i drugih izražajnih valera. Sve su to pratili kostimi koji su naglašavali gordost brđana, njihove predugačke brkove, perčine i opremu. Nasuprot tome – lica koja su se tu nalazila iz drugih sredina ili ona što su imala uticaja na zbivanja pokazivala su više mirnoće, prigušenosti, nijansa ironičnog, do onih što su se pretvarali navlačeći na sebe privid ili obmanu čineći da ih okolina doživljava kao lakrdijaše i smutljivce. Sve to sugeriše da je predstava ako se izuzmu rasprave o pojedinim likovima ili scenama, bila dosta snažna.

Pod snažnim utiskom onoga što je stvorio Dejan Mijač sa *Garderoberom* i *Lažnim carem Šćepanom Malim* sve drugo je izgledalo manje važno. Pogotovo ono što je paralelno pokazano na sceni Teatra "Bojan Stupica:. *Rođaci iz najboljih dana* do tada nepoznatog pisca Predraga Kašćelana u režiji Omara Abu El Ruba nisu ništa drugo do skica u kojoj mladi defektolog iznosi zapažanja o socijalnom i političkom nezadovoljstvu svojih štičenika. *Tergovci* Karla Goldonija i Emanuela Jankovića koji je ovo delo preveo i preradio pre gotovo dva veka privukao je pažnju kao kulturološki događaj, ali i mogućnost da se na takvom tekstu napravi savremena i veoma prijhvatljiva komedija. Jer sva lica se bave davanjem ili uzimanjem jednih od drugih para pod interes, obračunavaju kamate na kamate, sanjaju o bogastvu, što sve lako i neposredno podseća na atmosferu koja se gotovo na svakom gradskom trgu mogla videti do pre nekog vremena. U funkcionalnoj i jednostavnoj scenografiji, sa nešto stilizovanim i u

boji iznijansiranim kostimima, reditelj Vida Ognjenović je zaista podsticala glumce da traže prikladan stil igre.

Narodno pozorište nije imalo tako burnu sezonu zbog unutarnje krize ali i spoljnih teškoća koje su se javljale kao recidiv svega što je pratilo adaptaciju stare zgrade i samim tim pravilo zastoje u stvaralačkom radu. Konačno se ove godine ušlo u normalan stvaralački ritam pa je sezona otvorena predstavom *Mesec dana na selu* Ivana Turgenjeva, što je bilo donekle u kontekstu tradicije koju je pozorište za sebe stvaralo. Zanimljivo je pri tome da izvođenje ovog dela nije nikog posebno oduševilo ali ni povredilo. Cisana Murusidze je sa velikim respektom postavila ovo delo, verovatno želeći da ga zbog mladalačkih sećanja zajedno ponovo čitamo, sa nekadašnjim divljenjem ali bez velikog premišljanja i kritičke svesti. Za nju je očigledno klasika – klasika, a strane su joj naše sumnje i preispitivanja da li takav tekst u realnosti kakva je naša može doneti nova saznanja o životu i njegovom smislu.

U sledećoj svečanoj predstavi trebalo je da prepoznamo izvesnu simboliku – *Maska* je završni čin prenaglašene, a u suštini dosta skromne proslave stogodišnjice rođenja velikog srpskog pisca Miloša Crnjanskog, na Velikoj sceni kod Spomenika. Zato je i razumljivo što je javnost bila najviše zaokupljena dilemom – hoće li se konačno izreći sud o tome da li je reč o orginalnom i značajnom dramskom autoru. Sve što se tim povodom događalo u Narodnom pozorištu izgledalo je prirodno jer Crnjanski je svoje životno interesovanje za scenske panorame i spektakularne prizore ponajviše i vezivao upravo za ovaj teatar. To se da naslutiti i po njegovim prvim scenskim maštanjima kakva su bila *Prokleti knez* i *Gundulić*, ali koja su se izgubila upravo u ovdašnjim arhivama. Pokušavao je kasnije sa dramama *Maska* i *Katalina* ali su izvedene samo *Konak* i *Tesla*. Ni jedna od ovih predstava nije imala bitnih vrednosti po kojima bi ga slavili i zato je ostao u sporu sa pozorišnom kritikom i svojim iluzijama do kraja života. *Maska* je mladenačko delo nastalo u godinama rata, beznađa, prolaznosti, zanosa prošlošću i želje da se izdigne iznad grubosti svakodnevnog bivstovanja. Više je pesnik nego dramatičar, zadivljen simbolima koji označavaju ljudske sudbine, iluzije, zanose i istine. Tema karnevalskih noći korišćena je dosta u evropskoj literaturi s početka ovog veka, a pogotovo su bile fascinantne metafore Augusta Strindberga. Pod njegovim uticajem su bili mnogi, kod nas pogotovo Miroslav Krleža i Miloš Crnjanski. Crnjanskom je bila privlačna već i sama misao da se u salonu bogate aristrokratkinje i generalice Ade razgolite maske i pokaže tragična grotesnost ljudi različitih društvenih slojeva. Uz karikaturalna senčenja likova oficira, barona, grofova i kontesa, tu je za nas zanimljiva i grupa uglednih mladih ljudi iz naših krajeva poput Branka Radičevića, Đure Daničića, Kornelija Stankovića pa čak i patrijarha Rajačića. Ovakav salon deluje kao nekakav operetski bordel. Otud je reditelj Nikita Milivojević nastojao da u svemu tome otkrije izvesnu ironičnost. Ambijent je prepun zavesa, ogledala,

pozlaćenih predmeta i mnogobrojnih likova od kojih je većina svedena na statiste ili lutke koje potenciraju željenu atmosferu. Svira se na klaviru i pevaju operske arije. Crnjanski je više zaneseni mladi poeta nego dramatičar koji želi da demonstrira svoju zainteresovanost izraza za moderne forme.

Jovici Paviću je povereno da načini novu postavku *Pigmaliona* Bernarda Šoa, kakva priliči Narodnom pozorištu. Spolja gledano, dobijena je kultivisana scena sa ambijentalnim stilom, koloristički iznijansiranim kostimima i klasičnom muzikom pa je tako izbegnuto sve što bi ovu salonsku komediju vodilo u persiflažu i lakrdiju. Takav strah se pojavljivao i kod postavki drugih klasičnih dela pa je stoga reditelj smatrao da treba naglasiti kako je ova drama sama po sebi klasična vrednost te da je treba tek malo aktuelizovati.

Svojim snažnim dramama *Pelinovo* i *Ognjište* učvrstio je Žarko Komanin u mnogima od nas uverenje da se u mentalitetu, događajima prošlosti ili sadašnjosti, ličnim i zajedničkim osećanjima, u autentičnom ambijentu kakav je onaj crnogorski koji opisuje, može dosegnuti do izvornih osećanja tragedije. Sada se on pod teretom ličnih raspoloženja, nespokoja u kome se zamagljuju istine i svesti da se drugi poigravaju našim sudbinama, odlučio na sasvim drugačiju scensku viziju. *Vožd Karađorđe i knez Miloš* nije istorijska drama u klasičnom smislu. To što je sam naziva srpskom tragedijom u dvanaest slika je tek uslovno određenje. Komanina uznemnirava podjednako ono što se dogodilo ili što će se možda tek dogoditi. Zato je Gradimir Mirković prihvatio da scena bude u rustičnom ambijentu patiniranih zidova iz kojih naviru obrisi strašnih znamenja, uključujući i ono što iskazuje Ćele kula.

Mada se po svim ovim predstavama vidi da postoje razlike u poetici, ambicijama i načinu kako se ostvaruju određeni umetnički programi, između Jugoslovenskog dramskog pozorišta i Narodnog pozorišta ima dosta onog što je zajedničko, a to je pre svega briga oko podmlađivanja ansambala. Na Cvetnom trgu su mlade uključivali u sve predstave, a ovde kod Spomenika su prihvatili predstavu *Ukroćena goropad* Viljema Šekspira koju je Vlada Jevtović komponovao sa svojim studentima. Ona je bila dovoljno efektna, razigrana, sveža i poletna pa se dugo zadržala u svoj celovitosti na redovnom repertoaru.

Program je gotovo na svim scenama podrazumevao i predusretljivost prema mladim piscima nove generacije. Tako su na Maloj sceni izvedeni komadi Željka Mijanovića *Pomozi mi* sa takođe mladim rediteljem Vladimirom Lazićem. Očigledno je bilo da se radi o izrazu i komentarima na koje nismo bili dovoljno navikli. Velimir Mitrović je režirao opet delo *Sokratov testamenat* izrazito darovitog Ivana Panića. U tom malom izboru diomaćih tekstova našao se i *Pobratim* Novice Savića. Bora Grigorović je sa velikim naporom ušao kao reditelj u kuću gde na odru leži domačin i nastojao da zadrži opreznost tokom čitave ove bizarne drame. Jer, tu se pojavljuje nepoznat čovek kao navodni pokojnikov pobratim koji mu zatim razara porodicu, sina nagoni na samoubistvo, ćerku

zavodi i po svoj prilici bi se zatro rod, dok se ne pojave tri nova pobratima sa istim rečima koje je ovaj prvi izgovarao na početku komada. Krug je zatvoren, a ova poučna priča trebalo je verovatno da nam objasni kako smo naivan narod na planini na koju navaljuju došljaci iz doline i donose zlo ili nam kazuju kako se ono već duboko uvuklo u naš svet.

Da bi se ublažio nepovoljan utisak o nekim od ovih novih drama – na kraju je odlučeno da se Milenku Maričiću poveri postavka *Tetovirane ruže* Tenesi Vilijamsa. Na Maloj sceni je to teško izvodljivo pogotovo bez temeljitije adaptacije i svođenja sadržaja na osnovnu priču. U krugu glavnih aktera nagoveštavale su se ipak, kako tako, osnovne Vilijamsove ideje o životu, iluzijama, odnosima lične sudbine i sveta koji nas okružuje.

U takvim okolnostima Atelje 212 je trebalo da iznova definiše svoju poziciju u pozorišnom životu. Pozivati se stalno na tradiciju savremenog ili modernog pa čak i avangardnog već odavno se činilo kao nekakav njihov mit, mada je bilo mišljenja da je to prosto samoobmana. Niko nije sporio da je Bitef stvoren u okviru Ateljea 212, ali isto tako niko nije ni tvrdio da je ansambl krenuo i da se kreće ako ne istovetnom a ono bar paralelnom putanjom. Nije reč toliko o propagandnim sloganima koliko o potrebi da se neprekidno opravdava sve ono što se čini na Ateljeovim pozornicama. Jer, tu je bio različitih, često sasvim suprotnih ili nepodudarnih inicijativa i ideja. Kome je trebalo da se sezona otvori komedijom *Laža i paralaža* Jovana Sterije Popovića u režiji Egona Savina, kada se znalo da je ta predstava, samo u drugoj podeli, već doživela uspeh i bila nagrađena na Sterijinom pozorju? Javnosti se takav gest nije mogao uopšte objasniti. Dosta nejasnoća je bilo i oko postavke komada *Ljubavno pismo* Zlatana Fazlagića i Zorana Bačića u režiji Branka Kičića. Po načinu kako je pisan tekst, reč je o parodiji u pop art stilu, a što se tiče načina igre, glumci su improvizovali, sa dosta estradnog i duhovitog na svoj način. Zoran Ratković osmislio je komediju *Škola za žene* Molijera. Tek tada je mnogima postalo jasno da se sa ovim pozorištem koje se našlo u obnovljenoj zgradi i uslovima koje nikada do tada nije imalo – nešto čudno događa. Rušenjem stare zgrade koju je po svome običaju improvizovao Bojan Stupica nestalo je i onih mitomanskih zanosa i neprekidnih ponavljanja da se ovde zaista događa nešto istorijsko i za teatarsku umetnost značajno. Izgubljen je negde zaista ranije stečeni umetnički identitet. Sada ga traže na sve strane – u bulevarskim komedijama, bezvrednim savremenim tekstovima ili klasičnim delima. Trud je vidljiv ali pravih ili potrebnih predstava nema. Reditelj se opredelio za drvenu scenografiju u stilu kuća koje su na svojim pozornicama gradili Planšon i Vitez šezdesetih godina. U takvim slučajevima ambijent se pažljivo obrađuje i svaki detalj se koristi za igru. Ratković sve prozore duž scene ostavlja zatvorene i neiskorišćene pomerajući radnju prema jednom uglu pozornice. U preostalom prostoru nalazi se nekoliko džakova koje Arnolfo, po nekom svom rezonu premešta stalno s jednog mesta

na drugo. Glumci su, što je već postalo obično, bili neko više a neko manje korektan, ali im je nedostajala podsticajna režija ne bi li se i sami u svojoj mašti više oslobodili za samu igru. Tako se ceo aranžman sveo na to da se što razgovetnije izgovore Molijerovi stihovi. Sve se čuje i razume a to je već nešto! Izazov je zaista lep i emotivan – Molijer na sceni Ateljea 212 i šteta je što nije iskorišćen.

Katarina Felisijena Marsoa sa Sojom Jovanović je bila više prigodna predstava bez pravog odjeka u javnosti. Slično je bilo i sa kamernim predstavama igranim u Teatru u podrumu. *Peg, srce moje* Džona Hartija Menersa, nekada popularno delo, stavljano na program da bi se proslavila neka glumca specifičnog dara, nije donela nikome očekivano zadovoljstvo. Olako je u taj skučeni prostor zgurana i drama *Aveti* Henriha Ibzena u krajnje pojednostavljenoj i nezanimljivoj postavci Pavla Lazića. Među takvim predstavama našla se i *Oleana* Dejvida Memeta kao rad Vide Ognjenović. Ovaj pisac mlađe generacije američkih savremenih dramskih autora privukao je u našoj sredini pažnju delom *Čikaške perverzije*. Sada su u Ateljeu, pozorištu trenutno bez verodostojnog koncepta, koje panično ulazi u programe svih drugih beogradskih pozorišta, poverovali da im bar to može pomoći da se izvuku iz te gubitničke situacije u koju su sami sebe doveli. Oko *Oleane* su se uz sve još sada pojavile polemike i etičke prirode – da li profesor univerziteta sme da nasrne na studentkinju koja mu iz ljubomore uništava karijeru, odnosno sme li da je tuče? A sve je izazvala mlada i lepa Karol svojim erotskim preobraženjima – od ljubavi do mržnje.

Sa scene Teatra Zvezdara najzanimljivije delo je bila *Srpska drama* Siniše Kovačevića. Prostori između Save i Dunava a pogotovo predeli koji asociraju na Sremski front postaju sve više u našoj literaturi, filmu i pozorištu, simboli stradanja srpskog življa više generacija. Ono što je nekad bio Kajmakčalan, sada je Bosut, gde se u izmaglicama i na zaleđenim barama, oko zaboravljenog spomenika na pustari skupljaju lutajuće duše nesahranjenih boraca iz prvog, drugog pa i ovog trećeg rata. Otac traži sina među mrtvima gde je i sam pogođen od snajpera, nalazi brata i strica pa se tako sastaju tri generacije Srećkovića a da pri tome niko ne stari, žrtve se ne zaboravljaju i jedino se strepi od dolaska nekih novih. Nebojša Bradić je sve to delikatno obradio u ambijentu i atmosferi pa je na sceni potvrđeno da je *Srpska drama* ispovest, obnavljanje sećanja, samooplakivanje, tragika poraza, potreba za neprekidnim preispitivanjem, podržavanje sopstvenih iluzija i mitskih vizija, gorčina i nezadovoljstvo vremenom i sadašnjošću, čežnja za mirom i drugačijim življenjem.

Pozorište na Terazijama koje je zbog loše pripremljene adaptacije ostalo bez svoje matične scene, jedva sklapajući program na nepodesnoj sceni kod Vukovog spomenika, nije se bavilo estetskim koliko tehničkim problemima. Htelo je da zasmejava svoje sugrađane što je dosta teško i nezahvalno. Pokušali su sa novom verzijom komedije *Dr* Branislava Nušića i rediteljem Radoslavom Do-

rićem ali su morali da se zadovolje onim najminimalnijim. Neočekivano je međutim, Antun Kolendić, tragajući za starim i zaboravljenim tekstovima, naišao posle *Buzdovana, Sluškinja, Hvarkinje* na *Lukreciju iliti Ždero* koja pripada po žanru takozvanim svadbenim komedijama koje su se tokom šesnaestog i sedamnaestog veka izvodile u mnogim mediteranskim mestima prilikom bogatih slavlja. Komedija ima osnovnu fabulu o dvoje zaljubljenih i roditeljima koji žele da upravljaju njihovim osećanjima. Kada se u to umešaju mađije a zbivanja izokrenu, likovi preobraze, nastaje zaplet u kome je maštovitost neobavezna, igra puna iznenađenja a dosetke same usmeravaju moralnu pouku. To je, činilo se, pravi ambijent za mladog reditelja Jagoša Markovića koji se i sam oseća začaranim pa stvara spontanu, veselu, dopadljivu i pastelno bogatu komediju.

Beogradsko dramsko pozorište je, kako se činilo, za trenutak zastalo ili izgubilo dah pred dilemom – kako dalje? Otuda utisak kao da repertoar i nisu osmislili što je izazvalo opšte iznenađnje. Zato su viđene samo dve predstave i to jedna na Velikoj i jedna na Novoj sceni. O *Nesporazumu* Albera Kamija u aranžmanu Filipa Gajića nije bilo nikakve dileme. Pažnju je stoga više privlačio komad *Kalemegdanci* koji je napisao glumac Zoran Rankić uz želju da sam postavi na pozornici svoj komad. Čudni su likovi u ovoj drami – mrtvi i živi, neki u dalekoj prošlosti a neki zaglibljeni u sadašnjost, pomereni, možda sopstvene senke, ludi ili samo u večnom bolu. Da li su to uopšte ljudska stvorenja ili tek značenja, stanja svesti u kojima prepoznajemo po emocijama i izvesne situacije, vreme pa i reakcije na realnost koju moramo da prihvatimo? To je ono što je ostalo od nekoliko generacija koje su uništavali režimi pa lutaju kao duhovi Kalimegdanom u senci večnog Pobednika.

Osnovo je za sve bilo – da li smo zaista izašli iz granične situacije? Nestajalo je prave motivacije a bilo je i dosta nejasnoća oko toga kojim putem dalje. Da li da se ponašamo kao da se u međuvremenu u zemlji nije ništa posebno dogodilo? Kako da se artikulišu odjeci minulih događaja koji su u svima nama ostavili duboke i onespokojavajuće tragove? Da li sve to što smo preživeli u četiri godine može da dobije pozorišni sadržaj? Nije li sve ono što smo do sada činili u pozorištima na raznim nivoima prošlost, i da li treba da sačekamo da to postane nova istorija? Zar ovakve nepredvidive situacije ne određuju i stavove prema umetnosti? Gde da nađemo nešto novo i da li nam je ono uopšte potrebno?

Novi Sad je uvek bio jedan od najpouzdanijih barometara koji su odražavali prilike u kojima živimo i stvaramo. Lako je bilo uočiti da se Sterijino pozorje toliko svima nametalo svojim kolebanjima i lutanjima da su prosto potiskivani svi drugi problemi od značaja za umetnost i sam život. Ljudi koji su se tu zatekli zajedno sa onima koje su oko sebe okupljali i favorizovali – prosto su se nametali svojom već neprijatnom nostalgijom za bivšim vremenima u kojima su mogli

pod zaštitom državnih formuma i međurepubličkih dogovora da manipulišu aktuelnim zbivanjima, po svome nahođenju, jedne proglašavajući za velike umetnike a druge ponižavajući do ignoracije. Bilo je čak i neprijatno slušati kako se nadaju da će jednom opet doći vremena za koja je, svakom trezvenijnom posmatraču, bilo jasno da su otišla u nepovrat. U svim tim maštarijama važna im je bila podrška Srpskog narodnog pozorišta, ali je njegova uprava bila dosta rezervisana i zaokupljena svojim problemima. Kako je svako pozorište prolazilo kroz dužu ili kraću krizu rukovođenja tako je ovde došlo do ostavke cele uprave. Sasvim neočekivano postala je ovo jedna prolazna sezona u kojoj se odustalo od ranije pripremljenih programa i u samoupravnom anarhizmu po starom principu se krenulo u improvizacije i programe koje je lako spremiti a koji ni na šta ozbiljno ne obavezuju. Sve je to nepotrebno iscrpljivalo taj veliki i heterogeni ansambl u kome su operski i baletski umetnici očigledno bili favorizovani u odnosu na glumce. Ovi su opet morali da igraju komad *Arsenik i stare čipke* Džozefa Keserlinga koji se godinama vukao od pozorišta do pozorišta, ovog puta u aranžmanu Radoslava Dorića. Dorić je sve više polagao na sopstvene tekstove pa je odmah zatim izveo svoju panoramu *Srpska Atina* posvećenu Novom Sadu, kojom su prodefilovi likovi poznatih ličnosti od Koste Trifkovića, Laze Kostića, Svetozara Miletića, Antonija Hadžića i Zmaja Jovana Jovanovića, do nekih običnih ljudi ali je to kao i u drugim rediteljevim aranžmanima delovao kao recital u kome su akteri poređani u krug sa odgovarajućim kostimima, izvodeći monologe ili zajedničke scene. Branko Popović je ponudio svoju adaptaciju *Gospođe ministarke* Branislava Nušića ali koncepcijski nedovoljno ubedljivu i duhovitu, pa je to neusiljeno igranje bez prave i spontane komike ostavilo krajnje neubedljiv utisak. Ljuboslav Majera se prihvatio da izrežira tri jednočinke Antuna Palovića Čehova pod zajedničkim naslovom *Posle pola veka*. Na kraju je mladom reditelju Dušanu Petroviću dodeljeno da predstavi *Crnu hroniku* Svetislava Basare koja je već na drugim pozornicama bila predodređena za neuspeh. U osnovi nisu imali ni jednu predstavu za publiku, mada se uvek u tim kriznim situacijama sa patetikom govorilo o brizi za gledaoce. Ovo je jednostavno bila za dramski ansambl jedna nepotrebno izgubljena sezona.

Kako se stara pozorišna zgrada u kojoj deluje Ujvideki Szinhaz – Novosadsko pozorište na mađaskom jeziku, nalazi bukvalno iza velelepne zgrade Srpskog narodnog pozorišta, to je razumljivo što ih se ova kriza nije ni malo dotakla. Oni su sačuvali jezgro ansambla, lakše su podneli društvene lomove i egzistencijalne potrebe su podredili svojim obavezama prema sceni. Pozvali su Nebojšu Bradića da im postavi *Nesporazum* Albera Kamija kao kamernu intelektualnu raspravu unutar poznatih egzistencijalističkih ideja, čemu su pojedini glumci, i inače bili veoma skloni, jer im je to u svakom pogledu obezbeđivalo određenu korektnost u izrazu. *Karla* Slavomira Mrožeka u konceptu Đerđa Hernjaka, bio je u znaku forsiranja stila koji je i publika osećala da je donekle

prevaziđen. Ovaj reditelj se trudio da upriliči i *Pozorišnu komediju* Alfonsa Bengta. Zanimljivo je da se u ovom programu, koji se često oslanjao na stare repertoare, našla i *Otmica Sabinjanki* Franca i Pola Šentana. U upravi ovog pozorišta su smatrali da celokupan pozorišni repertoar, posebno dela koja su nekada sa uspehom igrana, predstavljaju izbor večnih tema koje mogu da se posmatraju i u jedinstvu sa ovim vremenom.

Sve ove novosadske promenade nisu imale nikakvog uticaja na zbivanja u Subotici koja je još uvek usmeravao Ljubiša Ristić. On je neposredno radio na dva velika projekta, *Antigona* Dušana Jovanovića i *Don Kihot* Servantesa. Pažnju je posebno privlačila *Antigona.* Jovanović, srpski pisac po rođenju, a slovenački po životnom opredeljenju, delo je posvetio ratnim razaranjima u Sarajevu. Ovaj grad je, prema njegovoj zamisli, izjednačen sa legendarnom Tebom koju očajnički brani Jokastin sin Eteokle jer je vlast nedeljiva, a surovo ga napada drugi sin Polinik. Ko će pobediti, da li se uopšte može zaustaviti ovaj bratoubilački rat i šta učiniti da do mira dođe, trebalo je da pruži odgovor reditelj, kao verni tumač autorovih želja i misli. Predstava je već u Subotici bili ambijentalno osmišljena dok ja svoju konačnu veziju dobila tek u okviru Bitefa. Ristić je odabrao prostor stare šećerane na Čukarici gde ispod velikog krana za istovar repe postavlja duge stolove iza kojih je potpalio nekoliko kotlova, a Ismena i Antigona tu dočekuju svoju braću sa fronta, peru sa njih krv, očaj pretvarajući u prkos i bol, zalud očajavajući zbog nesreće koja ih je zadesila. Sa nekolikom detalja i pojedinosti u govoru potpuno je određena lokacija sarajevskog očaja i pokazane žrtve zbog opsednutog grada. Jovanović prihvata takvo stanje, mada ne baš ubedljivim meditacijama pokušava da ga iskaže i kao optužbu. Ansambl je skromnih izražajnih mogućnosti, uglavno sledi intencije režije i zamišljene vizije i tako svojim nastupom izaziva razna opredeljenja pa čak i polemike. To je u svakom slučaju novi vid političkog angažmana u kome ima mnogo više surovosti, dokumentarnosti ali i potpunio ličnih komentara koje je teško u predstavi objektivizirati. *Don Kihot* je postavka savim drugačijih interesovanja, vizuelno dosta maštovita a rediteljski ubedljiva samo u onim fragmentima gde glumci ulaze u puni scenski doživljaj. Tu je i postavka *Timona Atinjanina* Viljema Šekspira koji je postavio Saša Gabrić a Ljubiša Ristić sudelovao u iznalaženju ambijenta i opremanju glavnih aktera. Uz ove tri predstave išla je i jedna potpuno prepuštena mađarskim glumcima, s tim što je sa njima Saša Gabrić radio tekst Andrea Edija *Rohano Almok*. Dileme nije bilo – *Antigona* je njihova predstava sezone, prosto kao da je pravljena za razne festivale gde je trebalo podsetiti gledaoce šta misli reditelj o suočavanju sa novim problemima ljudske egzistencije.

U Somboru su kao i u ranijim sezonama u potpunosti zavisili od gostujućih reditelja. Ljubomir Draškić se zadovoljio Fejdoovim vodviljom *Hotel promaja*. Milan Pletl je želeo da sam osmisli jednu eksperimentanu predstavu apsurda ali

u njoj, na žalost, nije bilo nikakve originalnosti. Kokan Mladenović se oduševljavao *Figarovom ženidbom ili ludim danima* Bomaršea gde se oseća sasvim neobaveznim prema autoru pa čak i tekstu. Najviše ambicija ispoljio je Dušan Petrović koji se prihvatio da tumači komad *Fiškal Galantom* Petra Grujčića, koji zapravo predstavlja tek neštio više od adaptacije *Večitog mladoženje* Jakova Ignjatovića. Ovaj projekat je precenjen već prilikom prvog izvođenja što se samo potvrdilo kasnije u kritikama i njegovim uključivanjem u zvanični program četrdesetog Sterijinog pozorja. Uz ovu predstavu išle su i pohvale celom ansamblu što se sa primetnim zalaganjem vraća starijoj literaturi srpskih pisaca. Nešto od te atmosfere preneto je i na scenu u Kikindi. U ovom novom pozorištu je Miroslav Benka postavio *Ožalošćenu porodicu* Branislava Nušića. Svi koji su radili sa ovim rediteljem inostranog iskustva verovali su da će on pokazati radikalan odnos prema ovoj poznatoj komediji i stvoriti novu predstavu, sa mogućnostima koje su potrebne savremenim tumačima Nušićevog opusa. On se zadovoljio modernom scenografijom sastavljenom od belih površina koje se po potrebi pomeraju, ali u svome kao i glumačkom izrazu je ostao veoma skroman i bez ičeg novog i originalnog.

U zrenjaninskom pozorištu za ovu sezonu je pripremljen jedan od mnogih gotovo tipskih programa koji je sadržavao naslove komada već igranih u drugim pozorištima. To se odnosi na *Ožalošćenu porodicu* Branislava Nušića, koja je pokušavala da sagleda nešto drugačije tekst nego što je ovde ranije prikazivan. Tu je i Fejdoov vodvilj *Dama iz Maksima, Crna komedija* Pitera Šefera – ovde prevedena pod naslovom *Zbog mraka*. Igrani su još *Piknik na frontu* Fernanda Arabala i *Nasamo sa svima* Aleksandra Isakoviča. Bilo je u tome, kako su sami objašnjavali, potrebe za rasterećenjem od prevelikih zahteva i očekivanja ali i oklevanja da se formuliše buduće interesovanje celog ansambla. Da li da se povinuje vremenu ili da realno proceni sopstvene kreativne sopsobnosti? Gde se oni, zapravo, sada nalaze? To isto ili u sličnom tonu mogli su da kažu i glumci u pozorištu Sterija u Vršcu. *Pokondirena tikva* Jovana Sterije Popovića i *Sve zbog seksa* Imre Benčika nisu baš mnogo bili smešni, a ni reprezetativni ni u svome žanru komedije. Zato je prihvaćeno da Vitalij Dvorcin prikaže i ovde jednu od svojih režija Čehovljevih dela, ovog puta *Višnjika*. Šta sve to znači za publiku i same glumce – teško je odmah utvrditi. Sloboda izraza je izgubila svako značenje pa se činilo i da se na ovoj kao i na nekim drugim scenama samo u retkim prilikama čini po koji korak napred ili ispred onog što su do tada radili. Šta je aktuelni princip sa kojim bi trebalo da se deluje?

Ta dilema je postojala u većini pozorišta, bar onim regionalnim i manjim gradskim. Na njih je ranija ideologija infiltrirana i u domen estetike, ostavivši mnoge tragove, ma kako ih pozorišni čelnici a posebno glumci nervozno negirali. To se ogledalo pre svega u potrebi da svi profesionalni ansambli budu upravo od društvenih zajednica u određenim sredinama maksimalno zaštićeni.

Reč je o egzistencijalnim odnosima. Malo ko se usuđivao da te odnose uslovi promenom programskih opredeljenja ali je u nedostatku artikulacije starih shvatanja na novi način – jednostavno počela da se širi misao o potrebi veće tolerancije između scene i javnosti. Mnogi su zato pažljivo posmatrali i analizirali program Narodnog pozorišta u Nišu gde je često dolazilo do pokušaja da se uklade realne opšte i subjektivne potrebe u domenu umetničkog delovanja. Tu se našlo mesta za Eshila i njegovo delo *Okovani Prometej* ali Marislav Radisavljević uz sva svoja nekonvencionalna razmišljanja nije mogao da napravi snažnu meteforu o realnosti kao mitskoj potrebi da se čini i ono nemoguće za šta bi trebalo da žrtvujemo svoje živote, ne znajući da li će to zaista dovesti do slobodnog izbora u budućnosti. Preteško je to bilo ne samo za reditelja koji je uobičavao da više razmišlja nego stvara na sceni. Zato je uprava forsirala dva savremena komada – *Kiseonik* Miodraga Đukića za čija se shvatanja o stvarnosti i položaju pojedinca u egzistencijalnim uslovima znalo i od ranije. To je nastojao da protumači kao organsku potrebu za promenom reditelj Jovica Pavić. Sa rediteljem Slavenkom Saletovićem nađeno je scensko rešenje za postavljanje još jednog dela na istorijske teme, Miladina Ševarlića, *Zmaj od Srbije*. Ovaj pisac je već neko vreme bio zaokupljen reminiscenijama na ona značajna zbivanja u prošlosti našeg naroda koje su imala istorijski ali i mitski karakter. Zamisao mu je bila da načini delo u kome bi prikazao šta se događalo jednom tiraninu koji zamišlja svoju apoteozu i slavlje posle smrti kada ga budu proglasili za sveca. Čim su drugi osetili ovakve misli, želje ili namere, život mu je prekraćen pre nego što je ostvario svoje snove pa je razumljivo da sve ono što je zamislio sada sebi pripisuje i još uveličava njegov naslednik. Tekst je bio zanimljiv sa likovima kneza Lazara, Vuka Brankovića, Stefana Lazarevića, od kojih su neki realni a drugi samo fikcija ili priviđenje, možda i sećanje ili samo nečija želja. Nije stoga čudno što se *Zmaj od Srbije* našao odmah na programu trideset i devetog Sterijinog pozorja. Komedija Žorža Fejdoa *Ćurani* bila je solidna predstava reditelja Velimira Mitrovića, koja je imala odjeka kod publike gde god je prikazana. To se međutim, nije ponovilo i sa delom *Ludi od ljubavi* Sema Šeparda, jer je za mnoge to bilo suviše šokantno i naturalistički neprofilisano kao razorno i nekonvencionalno štivo na pozornici. Previše bizarno.

Sve ovo je izazvalo i izvesne promene i u shvatanju onih koji su vodili alternativnu scenu kao Teatar klasike. Svaka jednostranost je po njima ubitačna za gledalište pa su ovaj put odlučili da obe nove premijere budu posvećene domaćoj klasici. Po njihovom izboru to su bili komadi *Zona Zamfirova* Stevana Sremca, ovaj put u viđenju Slavoljuba Stefanovića Ravasija i *Nečista krv* Bore Stankovića, ali u režiji Ljubodraga Miloševića. Obe ove predstave bile su u znaku proverenih rešenja i razumljivo je što ih je publika prihvatila.

Sve se to ponavljalo i u drugim pozorištima sa više ili manje uspeha. U Pirotu je ponovljena *Laža i paralaža* Jovana Sterije Popovića. Mnogo više intere-

sovanja je izazvala predstava *Razvojni put Bore Šnajdera* Aleksandra Popovića. Izvedena je sasvim neočekivano i *Zaljubljena mudrica* Lope de Vega. Skromno, ali za lokalne prilike sasvim dovoljno i prihvatljivo. Mnogo bučnije je bilo u Zaječaru, mada ni ovde program nije bio zasnovan na bitno originalnijem ili drugačijem konceptu. Igrana je *Zla žena* Jovana Sterije Popovića, potpuno besmislena komedija Antonija Amurija *Kako ubiti suprugu bez suvišnog zašto* i jedno delo iz svetske klasike kao što je *Ujka Vanja* Antona Pavlovića Čehova. Nešto malo više vitalnosti bilo je u Narodnom pozorištu u Užicu gde se opet nije moglo bez *Crne hronike* Svetislava Basare, koga su smatrali zavičajnim piscem i nisu pokazivali nikakvu kritičnost prema tekstu u režiji Branka Popovića. I ovde je bio obavezan Fejdo s tim što je izveden vodvilj *Idem u lov,* a pripremljene su i dve kamerne produkcije – *Sara Bernar* Džona Marela i *Prva dama* Mira Gavrana, namenjene glumcima radi lične egzibicije ali bez željenog efekta. Ansambl leskovačkog pozorišta zadržao je svoj entuzijazam što se videlo po tome sa koliko energije su se založili da dosegnu scensku ubedljivost u komadu mladog autora iz svoje sredine Željka Hubača – *Bliži nebu* koji je osmislio na zanimljiv način David Putnik. Od domaćih autora uzet je i komad *Beloglavi sup* Miroljuba Nedovića ali nije se doseglo do ubedljive predstave. Iz strane literature i ovde je ponovljen Olbijev komad *Ko se boji Virdžinije Vulf* u kome je kao osveženje reditelj Radiša Grujić obezbedio za glavne uloge i poznate glumce sa beogradskih scena. *Pozajmljeni stan* Imre Benčika je tekst bez značaja pa i predstava nije mogla da ga nadraste glumačkom igrom. Tu se našao i *Piknik na frontu* Fernanda Arabala očigledno po želji mladog reditelja Dragana Mićalovića. Čak ni u Šapcu, gde su obično iskazivali svoju želju da se takmiče u svakoj sezoni sa ostalima i odmeravaju po vrednostima nisu se opredelili za originalniji repertoar. Odlučili su da igraju dela već viđena kao što su *Puč* Miodraga Ilića, *Ćelava pevačica* Ežena Joneska, *Razvojni put Bore Šnajdera* Aleksandra Popovića i *Večiti studenti* Zorana Đorđevića. Od svega toga najviše uspeha je imao veseli komad *Večiti studenti* koje je nešto za ovu priliku osvežio Aleksandar Đorđević. Ono što je bilo karakteristično za većinu ovih ansambala jeste smanjena produkcija a što je još neprijatnije bilo, malodušnost na nekoliko scena gde se prosto životarilo i čekalo neko za pozorište možda bolje i prikladnije vreme.

Nekako po strani sa istim ali i nešto specifičnijim problemima napinjalo se da izađe iz mnogih opretećenja Pokrajinsko pozorište iz Prištine. Ni njega nije mogla da mimoiđe upravnička kriza s tim što se ovde više nego u drugim sredinama umešala politika – jer je opet bilo dosta nesporazuma oko toga da li se favorizuje više albanska ili srpska drama i u kojoj meri treba da sarađuju ili naglašenije ističu svoje posebnosti. Novi upravnik odmah je ponudio publici svoj komad *Mrtva straža* u režiji Miomira Stamenkovića, u kome je nastupio gotovo ceo ansambl srpske drame. Nisu našli pogodnu atmosferu i trenutak za *Pur-*

purno ostrvo Mihaila Bulgakova. Mladi glumci zajedno sa rediteljem Boškom Dimitrijevićem pokazali su daleko više interesovanja za dramu *Draga Jelena Sergejevna* Ljudmile Razumovske i u njoj potvrđivali više ili manje svoje talente. Nastala je opet izvesna neravnoteža u odnosu na albansku dramu čiji su glumci želeli da igraju prevashodno svoje pisce tako da je održana samo premijera komada *Gof* Antona Paškua u režiji Dževata Ćoraja uz primetno odsustvo gledalaca iz albanske populacije očigledno kao znak tihog bojkota prema onome što se događalo u samom pozorištu. Svi su, zapravo, odustali od toga da smiruju situaciju, obezbede ravnopravnost na sceni ili da na miran način formalno razdvoje ova dva, već očigledno razdvojena ansambla.

Ova sezona je bila različito ocenjivana – više od očekivanog a manje od mogućeg! Oni koji su tvrdili da ih neće toliko pogoditi ili obeshrabriti spoljni događaji su se očigledno prevarili jer se pokazalo ko za po koji put da su pozorišta veoma osetljivi organizmi koji veoma tanano pulsiraju i teško odolevaju stvarnosti. Nostalgija, ma kakva bila, nije se mogla pretvoriti u novo verovanje. Pozivanje na iskustvo, imaginaciju ili samu analitičku misao nije očigledno svima bilo dovoljno, pa je prepušteno onima najotpornijim ili najsnažnijim da nađu pravu formu tom potrebnom ili očekivanom izrazu.

U Srbiji su uz Sterijino pozorje i Bitef postojali Vojvođanski pozorišni susreti, zatim Susreti "Joakim Vujić", Dani komedije u Svetozarevu, zatim Zemun fest, Slobodarske svečanosti u Mladenovcu, Prva izvođenja domaće drame u Paraćinu, Nušićevi dani u Smederevu, Svečanosti "Ljubiše Jovanovića" u Šapcu, Vršačka pozorišna jesen, Dani Zorana Radmilovića u Zaječaru i još nekoliko festivala za dečja pozorišta. Od svega toga i ovog puta je bilo najzanimljivije ko će i kako komponovati program na Sterijinom pozorju. Posle nekoliko neuspeha nove programske orijentacije i estetskih platformi ove manifestacije, sastavljanje programa preuzeo je reditelj Dejan Mijač. Svojim autoritetom on je potvrđivao da je ovaj frestival i osnovan da podstakne i artikuliše jugoslovensku dramaturgiju. Za daljnja objašnjenja ili formulisanja kriterijuma, Mijač očigledno nije nalazio potrebu. Nagrađenim ili hvaljenim predstavama izgradio je sam određeni nivo izraza i stvorio vrednosti koje mu dozvoljavaju da kroz prizmu sopstvenih umetničkih ubeđenja može da vrednuje i druge autore i predstave. Ono što je bilo uočljivo jeste njegovo lično nezadovoljstvo tekućom produkcijom u kojoj svako sa razlogom, od pisca do glumca, pokušava da piše i igra na sceni ono što želi, bez obzira da li u tome ima dramskog potencijala ili ne. Mijač je tako odabrao da se na Sterijinom pozorju pojave sledeće predstave srpskih pozorišta: *Maska* Narodnog pozorišta iz Beograda, *Devojka modre kose* Jugoslovenskog dramskog pozorišta, *Tamna je noć* Kult teatra i *Zmaj od Srbije* Narodnog pozorišta iz Niša. Kada su se sa konačnim izborom susreli članovi Umetničkog veća i Upravnog odbora, povela se jedino rasprava o predlozima za predstave koje je trebalo prikazati izvan glavnog programa. Najviše je bilo

dilema oko toga da li da se predstava *Lažni car Šćepan Mali* Petra Petrovića Njegoša, u režiji Dejana Mijača a u koprodukciji Jugoslovenskog dramskog pozorišta i Festivala Budva – grad teatar, prikaže, kako je sam selektor predložio, van konkurencije ili da se uvrsti u zvanični program. Pored tolikih kompromisa i presedana načinjenih poslednjih godina ovo nije shvaćeno kao ništa nedozvoljeno, pogotovo što je Mijač dobitnik više Sterijinih nagrada, a u samom scenskom ostvarenju ima više umetnika koje ne bi zbog toga trebalo onemogućiti da se takmiče za nova priznanja.

Ovako sastavljen program uz predstave iz Crne Gore, Republike Srpske i jedine inostrane – Moskovskog dramskog pozorišta, donekle je stabilizovao atmosferu oko Sterijinog pozorja, i ukazivao da perspektivu imaju samo programi u kojima bar nekoliko predstava ima svoju unutarnju izražajnu koherenciju, uz jasne stvaralačke tendencije svojih autora. Za najbolju predstavu prograšen je *Lažni car Šćepan Mali*. Ovoj predstavi pripala je i nagrada za savremenu adaptaciju i još nekoliko glumačkih priznanja. Nagrada za režiju iz obazrivosti nije dodeljena selektoru Dejanu Mijaču nego je prosto ustupljena Nikiti Milivojeviću za njegovo viđenje *Maske*. Nagrada za najbolji savremeni domaći tekst pripala je drami *Tamna je noć* Aleksandra Popovića. Nakon lutanja, neizvesnosti i panike, Sterijno pozorje je doživelo određeno poverenje što će se pozitivno odraziti i na ukupan pozorišni život u Srbiji.

1994 –1995.

Priča o tome da li pozorišta napreduju ili stagniraju stara je, ali se s vremena na vreme, aktuelizuje i uvek sa nekim novim povodom. Uz to su prisutne i sociološke improvizacije o tome koliko komada izvodimo u toku sezone, posebno stranih ili domaćih, zatim savremenih i klasičnih, kakvi su im sadržaji, samim tim i odnos prema društvu, da li smo u svome vremenu, na šta usmeravamo stvaralački potencijal, u kojoj meri istražujemo ili otkrivamo nove vrednosti. Bavimo li se previše ili premalo opštim vizijama umetnosti, jesu li to problemi sredine ili svakog ansambla posebno? Pragmatičari su odbacivali sva ta premišljanja pravdajući se da nije trenutak za teoretske rasprave. Ako je od sto novih predstava – deset dobrih, znači da je sezona uspela, a ako ih je manje situacija je poražavajuća. Ko to određuje i šta sve to znači?

Jedno je bilo izvesno – beogradski pozorišni život je bio prilično autonoman, gde su pojedini ansambli nezavisno delovali, svojim ugledom, repertoarskom politikom i konačno, predstavama. To se uvek moglo potvrditi u odnosima koje je javnost imala prema Jugoslovenskom dramskom pozorištu, Narodnom pozorištu ili Ateljeu 212. Jugoslovensko dramsko pozorište je želelo da učestvuje u programu dvadeset osmog Bitefa koji je najavljen kao iskazivanje nove energije u devedeset i četvrtoj godini, odlučivši da izvede delo Karla Krausa *Poslednji dani čovečanstva* u adaptaciji Nenada Prokića i režiji Gorčina Stojanovića. Izvođenje ovog komada trebalo je da ima simbolično značenje jer je pružalo mnogim svojim asocijacijama mogućnost da saopštimo koliko smo krivi za rat, njegova razaranja te da će zbog toga biti nepodnošljivo teško kada nastupi mir. Prokiću se stavljalo u zaslugu što je skratio komad od skoro hiljadu stranica, svodivši ga na meru koja odgovara našim pozorišnim standardima. Pri tome se zaboravljalo ili svesno prećutkivalo da Karl Klaus osuđuje rat i stradanje svog naroda, te raspad predimenzionirane države, zbog jednog nesmotrenog incidenta, kako označava sarajevski antentat na princa Ferdinanda, i brzopleto ulaženje u ratnu katastrofu. Tekastovi koji ilustruju ove teze u predstavi su tako poređani da sugerišu da je situacija sa početka veka koja se tada desila srpskom narodu u mnogo čemu istovetna sa ovom što se zbiva na kraju veka. Tako je Austrougarska isto što i Jugoslavija, a Jugoslavija isto što i Srbija. Zbog toga Prokić svojim veštim aranžmanima naglašava besmisao ratovanja i razaranja, pa Klausovu rezignaciju pretvara u deklarativni pacifizam. Predstava s edukativnim traktatom o subjektivnom pacifizmu delovala je tehnički zaista impresivno.

Klausovo i Prokićevo delo, međutim, ovako predstavljeno, nije posedovalo suštinsku istinitost niti je uspevalo da oformi takvu čulnu realnost koja će uveriti da je reč o izvornom pozorišnom činu. Rasprava o smislu ove predstave brzo je prekinuta i sumorni utisci koje je ona sugerisala potisnuti su premijerom Šekspirovog komada *Troil i Kresida* pripremljenom na festivalu Budva – grad teatar i opet u režiji Dejana Mijača. Opsada Troje dozvoljava režiji da na neki način poveže događaje sa Sarajevom ili nekim drugim opsednutim gradom u ovo vreme. Jer, ono što se zbiva unutar zidina odiše verovatnošću kao što i logor grčkih vojskovođa može da oslika svako ratno bezumlje. Da bi iskazao svoj prezir prema ovakvim ratnicima reditelj koristi scenografiju sačinjenu od gomile razlupanih automobila. Logor deluje kao nekakav otpad po kome se motaju razdraženi, polupijani ili sasvim nastrani vojnici. Ništa nije bolje ni u samoj Tebi, ambijent je isti sa nizom realističkih i specifičnih detalja. Mijač većinu likova senči ironijom, ismevajući jedne a druge prevodeći u karikaturu. Da li je to drama, tragedija ili komedija – sasvim je svejedno pošto je sve krvavo, u domenu smrti, gde herojstvo prelazi u farsu. Troil i Kresida tumačeni su na specifičan način pa je priča o melodramskoj ljubavi dvoje mladih potpuno potisnuta kako bi se na proscenijumu glasnije čule neke robusne reči prepoznatljivo aktuelne, ali Šekspir nije izneveren. Tumačen je na poseban način, sa bogatom plastikom i usredsređen na smisao igre. Sličnih predstava u drugim teatrima nije bilo pa je razumljivo što su i ovu pratila razna tumačenja i komentari. U pozorištu je to budilo izvesno samozadovoljstvo koje je lako moglo da sklizne u neželjene vode. Ilustrativno u tom pogledu bilo je izvođenje *Vartolomejskog vašara* Bena Džonsona, u režiji Irfana Mensura. Kada se scena otvori to je neka rupa ili stovarište starih stvari u koje se sleće niz tobogan. Na tom prostoru trebalo bi da se dogodi vašar, ali u njemu nema nimalo renesansne razigranosti, ludila ili besmisla, pa se sve zbiva odmereno, hladno, bez prave strasti i što je najvažnije – otkačenosti ili onog slobodnog gesta koji bi trebalo da sve to zavitla u igri s licem i naličjem. Za finale je aranžirana lutkarska predstava u kojoj je trebalo da se iznesu neke piščeve sentence o glumcima. Ispred lutkarske pozornice poređani su u jednom nizu svi akteri tako da sede leđima okrenuti publici. U ovom spektaklu je bilo efektnih fragmenata, ali je bilo teško sve usaglasiti i povezati u celinu.

Glavni događaj u ovoj sezoni koji je obeležio ne samo uspešnu aktivnost ovog ansambla nego direktno ukazao na najviše domete u pozorišnom životu dogodio se u martu devedeset i pete godine kada je predstavljeno delo *Bure baruta* mladog makedonskog pisca Dejana Dukovskog u tumačenju Slobodana Unkovskog. Ceo ansambl je kao općinjen sledio intencije režije i među mnogobrojnim likovima osećao se pun doživljaj tako da nije bilo ni jednog koji nije doveden do pune autentičnosti. Priča se zbiva među drugim ljudima, ali je predstavljena kao naša u kojoj se govori o prepoznatljivim mentalitetima, tra-

gičnoj nesreći, sa puno osećanja i beskrajne tuge. Naizgled to su svakodnevne banalne situacije, ali su one kao fragmenti ili minijaturne celine međusobno povezane snažnim emotivnim nabojem, izdižući se do onih psiholoških stanja u kojima se uspostavlja simbolička komunikacija i otvara metafora.

Unkovski režira krajnje jednostavno ali uz unutrašnji intenzitet koji obuhvata celu pozornicu. Njen je izgled četvrtasta kutija nalik zatvorskoj ćeliji, sva u crnom, s izreckanim datumima našeg zajedničkog robovanja i beznađa, ambijent koji lako postaje pusti bulevar, poslednji autobus, kupe voza i sve što je potrebno junacima ovih priča. Jer oni svuda dopunjavaju prostor, označavajući vreme što radnji daje punu verodostojnost. Pri tome Unkovski istrajava na svome uverenju da je svaki lik priča za sebe, glumačka minijatura i izraz viskog dometa, pa verovatno zato scenu obično završava sa jednim glumcem, s njim otvarajući i sledeću. Tako se slike prožimaju u kontinuitetu stvarajući simbiozu scene sa našim sopstvenim bezumljem. Ovakva predstava se dogodila u izuzetnom trenutku koji je tražio da pozorište učini gest kojim bi se naznačilo da se iz opštebalkanske tragedije može izaći samo iskonskim ljudskim humanizmom. Upamćeno je kako su se na dvadeset i devetom Bitefu susrele u programu dve predstave ovog komada, beogradska i skopska, i obe su postigle efekat koji je odjednom nadvisio ono što se prvobitno zbivalo na njihovim matičnim pozornicama.

Po pravilu – dok je umetnička direkcija bila zaokupljena velikim projektima, na kamernoj sceni teatra "Bojan Stupica" predstavljani su komadi sasvim drugog karaktera i dejstva. Tako je izvedeno delo *Tri visoke žene* Edvarda Olbija, u režiji Vide Ognjenović. Melodrama iz dva dela od kojih je svaki za sebe celina, može se posmatrati i kao tema ljudske usamljenosti s određenim varijacijama. Reč je o ispovesti stare gospođe koju opslužuje bolničarka, a uz njene monologe, s vremena na vreme, potpuno iracionalno se uključuje mlada advokatska pripravnica, poslata da sredi račune i hartije od važnosti za testamenat. Tako nastaje drama – tri žene A, B, C, koje komentarišu uz odgovarajuća preobraženja sopstvene živote i ono što će se svima njima kasnije dogoditi. U komadu bez stvarnog scenskog identiteta teško je stražiti pouzdanu osnovu za umetnički verodostojnu predstavu.

Kada se sagleda sve što je pratilo ove predstave nije teško zaključiti da čak ni u ovom anamblu nije bilo volje a ni potrebe da se vrše podrobnije analize celog repertoara. Jer mnogo važnije od svega toga bilo je saznanje da se pojedine predstave nalaze na listi onih najboljih ili najpopularnijih. Ta pojava pratila je u nešto izmenjenoj formi i predstave Narodnog pozorišta. I ovde se osnažila želja da na Velikoj sceni opet dominiraju sadržajni i impresivni spektakli a da mala scena bude prepuštena kamernim komadima ili svemu drugog kao pratećim programima. Ne iznenađuje stoga da je i ovo pozorište uspostavilo saradnju sa festivalom Budva – grad teatar oko izvođenja drame *Život je san* Pedra Kal-

derona de la Barke u adaptaciji i postavci Nikite Milivojevića. To je bio zahvat veći i ambiciozniji od svega što je on do tada radio na ovoj ili drugim našim pozornicama. Toj bajci o Sigismundu, ali još više realnosti koja se teško pretvara u san i snu koji se lako gubi u stvarnosti sa nizom vizuelno atraktivnih obrta u čudesnom ambijentu i kostimama, dato je potpuno savremeno značenje. Režija je brinula o funkcionalnosti svakog lika u ovoj neobičnoj priči, ne baveći se toliko istorijskim alegorijama koliko psihološkim dejstvom pojedinca na istinu i njen smisao.

Javnost je bila zainteresovana i za novu postavku *Razvojnog puta Bore Šnajdera* Aleksandra Popovića. Pokazalo se uz to da nam je ona potrebna iz više razloga u trenutku kada na neki način sabiramo šta je ostalo od prošlih vremena kao vrednost, sećanje, zabluda ili verovanje u subjektivne želje i snove. Mladi reditelj Kokan Mladenović načinio je spektakl koji može da izdrži poređenje sa predstavom koja je igrana nekako u isto vreme pre dvadeset u osam godina na sceni Ateljea 212. Tada je sve bilo u znaku sitnog realizma i lokalnih dosetki u kojima su kao na nekakvom otpadu reči na nešto podsećale, imale nekakav šarm, tajanstvenost pa i vrednost. Sada su one doživele svoje prečišćenje. Reditelj nema potrebe da se plaši bilo čega i sasvim slobodno komponuje predstavu tako da kroz tu radničku halabuku u fabričkom krugu opasanom visokim zidovima i poprečnim mostom razaznajemo priču o Bori Šnajderu koga postavljaju na razne funkcije, od voskarske do limarske zadruge, dok ne dođe i do optuženičke klupe. Da bi savladao naivnost ove hronike, Mladenović se služi snažnim muzičkim frazama koje mu pomažu da napravi pomalo kabaretsku reviju sa estradnim numerama koje usput relativizuju sve ono što nam je nekada bilo čudno, nametljivo, depresivno i pogubno.

Između ove dve ansambl predstave, našla se četvrta po redu verzija popularne Nušićeve komedije *Ožalošćena porodica*. Izvedena je u jubilarnoj sezoni kojom se obeležavalo sto dvadeset i pet godina rada ovog uglednog pozorišta. Ali, odmah valja naglasiti – ne prevazilazi poznata tumačenja ovog dela velikog komediografa. To je već problem, jer od svih domaćih pisaca Branislav Nušić je najviše izvođen upravo na ovoj pozornici. Radoslav Dorić je imao nešto više ambicija nego drugi reditelji, ali ih nije ostvario prema sopstvenim očekivanjima. Dosta se zaneo modifikacijom teksta na štetu pisca. Već u uvodnoj sceni je krenuo agresivno, potpuno razgolitivši likove i na tome je insistirao do kraja predstave. To je sputavalo igru, i forsiralo do prezasićenosti. *Ožalošćena porodica* nije, ipak, potpuni neuspeh ansambla u jubilarnom raspoloženju. Spasao ih je Branislav Nušić humorom koji se ne može nikada do kraja izvitoperiti, uz ono nekoliko kvalitetnijih glumačkih interpretacija.

Kada je pre dvadeset godina u Beogradskom dramskom pozorištu Paolo Mađeli poslednji put postavio *Centrifugalnog igrača*, vođena je rasprava o suštinskim vrednostima ove scenske misterije koja se vezuje za srpski modernizam

posle Prvog svetskog rata. Sada su u Narodnom pozorištu jednostavno zaključili da je reč o klasičnom delu koje je aktuelno i danas. Adaptacija je išla za tim da se pokaže da su svi ratovi isti i da se oko njih uvek bore nagoni za smrću i životom, pa su radnju rastegli do nagoveštaja novog rata. U njemu se sekretar i barmen preobražavaju u uniformisane i prepoznatljive fašiste. Niko od mlade rediteljke Melite Rote Koljević, koja je tek ulazila u svet pozorišta, nije očekivao bukvalno tumačenje ovog dela koje očigledno pripada više književnoj istoriji nego krugu onih koji mogu da podstaknu nove misli o rascepu duša mrtvih i živih.

Mandragola Nikole Makijavelija poslužila je Vladimiru Jevtoviću da predstavi grupu svojih novih učenika glumaca u korektnom školskom aranžmanu. U ovom vežbalištu i Saša Latinović je pokušao da od teksta Dragutina Ilića *Posle milion godina* stvori svoju predstavu, ali pozorište nam je ostalo dužno odgovora zašto se baš ovo delo igra? Uz predstavu ide dosta skromno objašnjenje – delo je napisano pre jednog veka i verovatno je ovo prvi tekst koji u duhu naučne fantastike razmišlja o budućnosti. Sve bi se to moglo da prihvati sa razumevanjem da ova tragikomedija sadrži izrazitije scenske vrednosti. Nije se mnogo postiglo ni sa *Stilskim vežbama* Rejmona Kenoa koje je prilagodila i režirala Vera Crvenčanin. Glumci nisu imali koncentracije ili su od sebe prosto odbacivali težnju da se dođe do rafinmana u izrazu, zadovoljavajući se najprostijim realističkim gestovima. Ova predstava je otkrila koliko toga lepog iz pozorišnog iskustva odbacujemo ili prosto zaboravljamo. Sva ta lutanja i nesnalaženja na neki način su prosto gurnuta u stranu izvođenjem komada *Tesla ili prilagođavanje anđela* Stevana Pešića u rafiniranom čitanju Dušana Mihailovića. To je bilo pravo iznenađenje jer su ovog zanimljivog autora uglavnom cenili kao pisca dečjih komada i bajki. Tekst o Tesli urađen je kao zamišljeni razgovor za časopis "Bilten besmrtnosti" novinara i ovog genijalnog čoveka. Bio je apsolutno ubeđen u svojim promišljanjima da je moguće pokrenuti zemaljsku kuglu. To je tek jedna od njegovih vizija koje Stevan Pešić iznosi jednostavno i neposredno. Dušan Mihailović je osetio u svom tumačenju suštinu teksta. Zato je naveo glumce da izbegavaju preteranu neposrednost, da se klone banalnih pojedinosti posebnu pažnju usmerivši na način kojim se saopštavaju te čudesne misli i vizije velikog genija.

Ta velika beogradska pozorišta su veoma čudna – u stanju su da htenja usmere na velike izražajne projekte ali i da oko njih poređaju, ko zna zbog čega, nezanimljiva dela, inferiorne postavke ili da sami obuzdavajući izraz, obezvređuju ono najviše što samo oni mogu da stvore. Sve te protivurečnosti se najviše prelamaju kroz Atelje 212 i Beogradsko dramsko pozorište. Svi bi hteli da ostvarenjima budu uvažavani i korisni, da publici pružaju složenija osećanja i da su neprekidno u domenu stvaralaštva koje vezujemo za naša oskudna saznanja o modernoj estetici. U Ateljeu se iz sezone u sezonu menjaju pro-

gramske orijentacije, pa se desilo da je ova sezona započeta premijerom komada *Marija Stjuart* Fridriha Šilera. Da bi se uspelo – ovde nikada nije bila dovoljno scena nego publicitet koji unapred obezbeđuje interesovanje i predstavi pridaje poseban značaj. U stvari, reč je o sjajnom tekstu, dosta inferiornoj postavci i relativno prihvatljivom izrazu.

Predragu Bajčetiću je bilo omogućeno da postavi komad *Moskva – Petuški* Venedikta Jerofejeva. Uz pomoć pesama i muzike u rok stilu, drama je pretvorena u melanholični kabare. Radnja se događa u vagonu putničkog voza između Moskve i stanice Petuški gde pisac neprekidno pije, ponešto kaže o svome životu, tumaranjima po radilištima, ljubavima i čežnjama. Ali u prekomernim količinama alkohola gubi se svaka simbolika. Tekst je tanak do te mere da je prvi deo mogao biti sa malim dodacima i cela predstava, a drugi je stilski nešto sasvim deseto, i dalje se sve vrti oko alkohola, dok ne dođe do halucinacija i približavanja delirijum tremensu.

Aleksandar Popović je mogao da napiše šta god bi mu palo na pamet, pozorišta bi se odmah utrkivala ko će prvi da igra i tumači i ono što se uopšte ne može shvatiti pa ni razumeti. Tekst *Čarlama, zbogom*, u podnaslovu je označen kao "scenska maklja na dva zgloba sa epilogom. Prvi zglob – rob ili trgovina drogom. Drugi zglob – zla kob ili otesani glog. Epilog – rog umesto sveće za zbogom. Ko pije veštičino mleko koje se siše u gluvo doba noći, za vreme učestalih kiša". Da bi sve bilo nerazumljivije, lica ove farse se zovu – Bangeja Klepac, Čovek koga nema, Leposava Bjuti Srećković, u prevodu Radodajka, Štanicla, prazna i porazna, Bure bez dna, Šure na koture, Žana rak rana, Grkljan Dejo, Proročica Rusalka, Ferizović Kurta, unesreći sreća Brižitka Maca i četiri svrake. Fabule, naravno nema, svakom je po volji da radi što hoće, govori se u nekakvom šatrovačkom slengu i u stihovima, poput onih – ti gore, ja dole, levo pa desno, desno pa levo. Ništa nije ograničeno, sve se može ako se hoće, nije važno kako ko izgleda, važno je da bude karikatura sebe i drugih. Na sceni se gužve same od sebe stvaraju, zapliću i raspliću, a oni koji veruju da je Aleksandar Popović još uvek pisac našeg izvornog apsurda pomisliće da je ovo nostalgična farsa u kojoj se vraća svojoj mladosti i stilu od pre trideset godina. Zato i verovatno, ne smeta što je ovde svet razbijen, što je teško sastaviti logično dve rečenice, što se ne može ništa do kraja prepoznati. U to se uplela kao reditelj Ivana Vujić, shvativši da je već prisustvo u ovakvoj čarlami na neki način poen u javnosti. Trebalo je da to bude specifična slika našeg mentaliteta u kojoj bitišu privatne bankarke, razni prevaranti, proroci, iscelitelji i svet koji se oko njih vrzma. Autor po nešto kaže i jetko, ali nedovoljno razgovetno da bi se razumelo.

Alisa Stojanović je pokušala da od romana *Lagum* Svetlane Velmar Janković načini predstavu ali bez ikakvog uspeha. Ovaj tekst je neprohodan, teško se čita a igra gotovo nemoguće, pa nikakva propaganda ni sugestije publici nisu po-

mogle. Još gore je bilo sa projektima koji su gurani na scenu Teatra u podrumu. Kokan Mladenović se vrteo u krug ne znajući kako da izađe iz komada *Putujuće pozorište Rikoti* Alfreda Baldučija. Tu je nađeno i prostor u kome je pisac Aleksandar Obrenović nastojao da sam protumnači svoje delo *Šrafekser i autoklav*, ali ga je malo ko razumeo. Mnogo truda a malo uspeha ili svega jedna predstava, i to *Marija Stjuart* oko koje je vredelo da se razgovara i po nešto protumači, jer ostalo je predstavljalo repertoarski neuspeh koji se ničim nije mogao da pravda.

Zvezdara teatar je pokušavao da se održi ili iznova potvrdi novim delima savremenih pisaca. Branku Pleši je poveren tekst *Kako potamaniti gamad* Novice Savića, sa pitanjem ko su gamad u našem društvu koje ovaj pisac želi da potamani? Ministra i ljude na položaju, njihove mlade, razmažene i perverzijama sklone supruge, ljude koji su se obogatili i svoju moć čuvaju revolverima ispod nabreklih trbuha, razne profitere, prevarante i koga još ne? Velika je zabluda onih koji misle da ovaj komad predstavlja pomak u savremenoj domaćoj komediji. To je i razlog što je predstava rađena pompezno, u stilu koji parodira avangardni izraz. Mnogo buke, jurnjave, forsiranog smeha, a samo nekoliko duhovitih replika koje mogu zaista da podsete na naše svakodnevne naravi i verbalne dosetke. Prazna predstava sa poznatim glumcima.

Ovde se takođe ponovilo ono što je već viđeno u Ateljeu 212 sa komadom *Čarlama, zbogom*, jer da nije reč o Aleksandru Popoviću nego nekom manje poznatom i uvažavanom piscu, lakše bi bilo da se stavi crna tačka na predstavu i zaboravi da je ikada postojala. U *Mrtvoj tački* nema ničeg novog, ničeg o čemu on svoje komentare nije već iskazao ili parodirao. Razlika je samo u tome što je ovde sve to pojednostavljeno, često spušteno do banalnog ili zadržano na nivou malih međusobno uslovljenih skečeva. Ovde je još i čudan – jer dokazuje da su novo društvo svi ugrožavali osim pravih komunista. Tako se na pogrešan način pokazuju trenutci koji tonu u zaborav i čije oživljavanje ne može da podstakne nove emocije. Pri tome valja napomenuti da svi naši aktuelni reditelji srednje i mlađe generacije misle kako razumeju i znaju da aranžiraju komade Aleksandra Popovića. To je velika naša teatarska zabluda. Radoslav Milenković nije reditelj istančanog duha pa se opredelio za naturalistički komponovanu scenu koju je instalirao na sredini gledališta, obrada likova je bukvalna, svedena na vodviljske obrise, sa željom da se podvuče i naglasi sve što je grubo i drastično, dok ne postane vulgarno.

Za to vreme u Beogradskom dramskom pozorištu gde je opet menjana uprava bili su zabavljeni ponovnim prikazom komada *Kamen za pod glavu* sa kojim se svojevremeno pročula na sceni Ateljea 212 autorka Milica Novković. Sada je to novo čitanje trebalo da bude u rukama Branislave Stevanović. Ništa novo što već nije viđeno – bizarna i opora drama iz seoskog života, ogoljena i prizemljena u svome naturalistički sagledanom beznađu. Sve je korektno, u

atmosferi sumorno, ali bez valera koji bi ovoj drami dali neko novo značenje. Dušan Petrović je angažovan da načini prikaz drame *Tamo amo* Edena fon Horvata, ali se na sceni ništa nije značajno dogodilo. U tom lutanju kroz repertoar, neko se setio da je ovde nekada sa uspehom igrama *Mišolovka* Agate Kristi. U međuvremenu velika dvorana je bila zatvorena a u foajeu je uređena ekskluzivna kafana. Uprava je jedva uspela da posle mnogobrojnih peripetija u probnoj sali ogranizuje ovu – protestnu predstavu. Samo protiv koga? Protiv svih onih upravnika i uticajnih glumaca koji su u ovoj početnoj i vulgarizovanoj fazi privatizacije ustupili svoje foajee i najbolje prostorije, privatnicima za kafane i restorane koji im zbog onog što se događa na pozornicama, stvaraju u pozorištima svoju sopstvenu klientelu. Beogradsko dramsko pozorište je u tom haosu sebe dovelo skoro do samouništernja. U ovoj novoj *Mišolovci* režiju vodi mlada i na izgled nenametljiva Irena Ristić, koja je nastojala da stvori odgovarajuću atmosferu, likove dovede do kontrasta, a zbivanje učini još zanimljivijim nego što nam se može učiniti. Bilo je to više tužno nego zabavno i to u pozorištu koje je tako brzo i naglo izgubilo svoj identitet. Kako da ga povrate? Bilo je tu dosta mladih reditelja koji su se predstavljali na maloj sceni, poput Darijana Mihajlovića sa komadom Pitera Šefera *U poverenju*, ali oni nisu imali nikakvog uticaja ni moći da preokrenu ovu situaciju.

Na više beogradskih scena događalo se u tom trenutku nešto što je ozbiljno remetilo ili sputavalo stvaranje predstava. Tako je vidljivo posustao Bitef teatar gde je održana samo jedna premijera i to *Zigi, zvezdana prašina*, Marije Soldatović, bez očekivane ubedljivosti. Anđelija Todorović, Irina Gilić i Nenad Jelić osnovali su Ister teatar, predstavivši svoj program sa projektom *Doručak na travi* koji su sami komponovali. Iz ovog skromnog nastupa ipak se dalo razabrati da kod ovih mladih nljudi postoji potreba da se istražuju granične vrednosti modernog izraza i eksperimentiše tamo gde drugi pisci, reditelji pa ni glumci rado ne zalaze. Za to vreme Kult teatar se napinjao da nađe svoje mesto u pozorišnom životu, izašavši sa dve nove predstave. *Budibogsnama* Svetislava Basare, bez obzira što je iza ovog komada stajao reditelj Dejan Mijač, nije ostavio nikakav utisak. Sa njim se u stilu postmoderne pokušalo da načini neko vrzino kolo u kome bi se našli Ajnštajn, Beket i Knjaz Miloš, ali pisac nije imao ni mašte, a još manje scenske kulture pa se ta ideja obrušila u ambis gde se jedino mogao da konstatuje totalan promašaj. Ako se ovaj slučaj brzo zaboravio, sa komadom *Divče*, pisca početnika Igora Bojovića već je bilo ozbiljnijih problema. Mnogi su iz obazrivosti prema mladom čoveku mislili da je najbolje to što su videli da se jednostavno zaboravi. Pisac se branio tvrdnjom da je njegova priča nastala prema autentičnom događaju vezanom za dobrovoljca koji je otišao u rat sa tiradama o srpstvu, vrativši se sa ratišta poražen, kao pljačkaš u razorenoj kući, u kojoj više nema pravog života. U novinskim feljtonima sa bosanskih ratišta mogle su se pročitati razne bizarnosti. To za lite-

raturu ne znači mnogo, pogotovo kada se piše crna i turobna balada. Svi likovi u ovoj drami u suštini su negativni, prljavi, tragični. Dovoljno je podsetiti na glavnu junakinju – mladu devojku Divče, nedoraslu koja se daje prvom koji naiđe, pravi razne avanture, želi da rodi po svaku cenu, pristaje da bez razloga ubije oca i na kraju u bolesničkom krevetu fantazira o nekom srećnijem životu. Egon Savin je umesto prosedea o konceptu predstave naveo samo reči iz Jevanđelja po Luki, "Oče, oprosti im, ne znaju šta čine". Večernja scena "Radović" nije moga da izdrži tempo ranijih sezona i sada se videlo da su praktično pojedini glumci iscrpeli reperoar svojih privatnih predstava i monodrama. Na sceni Kod konja, u pozorištu "Boško Buha" prikazana je samo jedna, naglašeno ambiciozna nova predstava, tragedija *Romeo i Julija*, Viljema Šekspira, u postavci Jagoša Markovića. Postavljajući ovu tragediju, on je tek u fragmentima pokazivao zanimljivu subjektivnu inicijativu da se nađu neka nova rešenja kao što je na primer kupanje i oblačenje mlade Julije, ali retko je koje doveo do punog izraza. Sve što ga oduševi ugrađuje u predstavu, dopušta buku i pravi gužvu kako bi stvorio spektakl koji će sam čin tragedije učiniti još dramatičnijim. Teksta se uglavnom držao, neke od ključnih prizora je skratio ili sasvim zanemario, a ima i dopisivanja kako bi se učinio što prihvatljivijim način na koji se vodi ova ljubavna priča. Ima tu mašte, improvizacija, praznih tirada, parodije a po nešto i iskrenih osećanja, tako da je sve ovde neuobičajeno. To je moralo da izazove različite komentare jer reditelj smatra da se ne sme u izrazu ničim sputavati energija koja se oslobađa iz situacija, postajući subjektivno doživljena vizija.

U Pozorištu na Terazijama je takođe došlo do krize rukovođenja ili neslaganja oko toga šta sve treba da se igra na ovoj nekad popularnoj sceni. Tek reda radi priređena je samo jedna nova predstava i to *Crne komedije* Pitera Šefera u postavci Anje Suše. Pažnja rukovodećeg tima je bila pomerena od klasičnih komedija ka muzičko scenskim i revijalnim programima tako da je daleko veći publicitet dat mjuziklu rađenom po stripu o Alanu Fordu. Pošlo se od toga da svi oni koji čitaju stripove veruju da je to više od zabave, neka vrsta maštanja bez granica. Marija Lazić je poverovala da se od svega toga može napraviti atraktivna osnova za zabavnu komediju ili mjuzikl pa je uzela jednu od mnogobrojnih svezaka pod nazivom *Bradati pljačkaš,i* u kojoj tri ganstera preobučena u kostime Deda Mraza haraju velikim gradom. Od tog trenutka nastaju apsurdne avanture i neobavezne improvizacije u kojima je i sam uživao reditelj Kokan Mladenović. Uz to je sledio još jedan mjuzikl, *Briljantin* Džima Jakobsa i Vorena Kejsija u kome je Mihailo Vukobratović demonstrirao svoje televizijsko iskustvo u novoj formi izraza. Na ostalim scenama, pogotovo onim u studentskim kulturnim centrima ili alternativnim nije bilo u ovom trenutnku većeg interesovanja za nešto smelije, novo ili problematičnije.

Novi Sad je u pozorišnom smislu uvek bio tako blizu Beogradu ali dovoljno daleko da ođeci ovih događaja ne utiču na njihovu samostalnost u odlučivanju o

repertoaru. Autonomnost Srpskog narodnog pozorišta je održana i u najdelikatnijim situacijama. U sezoni koja je svuda najavljivana kao nešto skromnija, istrajavalo se ipak na kontinuitetu kroz korigovani repertoar gde se baština sastavljena od klasičnih i savremenih dela doživljava ne toliko kao odstupanje od programa koji su u novije vreme prisutni u svim pozorištima, koliko kao podsticaj da se artikulišu novi teoretski principi savremene scenske umetnosti. Mnogi su bili stoga iznenađeni što se novi program otvara upravo sa *Sumnjivim licem* Branislava Nušića, a u postavci Dejana Mijača. Nekoliko godina ranije, ovde je gostovao Dušan Jovanović sa svojom provokativnom predstavom u kojoj je mala policijska stanica pretvorena u kazamat ili koncentracioni logor iz kojeg samo iznose mrtvačke sanduke. Na pitanje da li je ovo neka vrsta okasnelog odgovora, niko nije ni pomislio, jer je već od prvog pogleda na scenografiju bilo očigledno da se radi o potpuno autonomnom i novom čitanju ove popularne znane komedije. U Mijačovoj režiji to je odista ambijent u prašini i sivilu, sve se zbiva oko barake koja se nalazi u pozadini, ali bez zelenila, kuća u blizini i svega onog čime je ova komedija ukrašavana u ranijim postavkama. Uz to idu odgovarajuće uniforme, pesak i tek po neki predmet što sve čini celinu kojom struji bahatost, neobaveznost i po nešto od prepoznatljivog mentaliteta. Metaforta je toliko očigledna i savremena da može da se veže za mnoge male ili slične države širom sveta. Zabačeno mesto za koje verovatno niko osim policijskog aparata možda i ne zna da postoji. Ni jedan lik nije ni po čemu podsećao na stereotipe ranijih predstava i samo se po tekstu moglo da zaključi da je reč o *Sumnjivom licu*. Humor je opor, primitivan, nakvašen satirom, bez preterivanja u naturalizmu i proizvoljnim stilizacijama, tek u izvesnim pasažima pomeran iz svog šturog okvira, ali od početka do kraja oslonjen na puni doživljaj i ubedljivost postupaka, što celoj komediji obezbeđuje posebnost, autentičnost i univerzalnost. Odmah, već posle prvog čina, bilo je očigledno da je ovo najuspelija Mijačeva režija Nušića, sa vrednostima koje sasvim sigurno i bez ikakvog dvoumljenja znače veliki pomak ili sasvim novo čitanje dela velikog komediografa.

Sve drugo što se pripremalo i izvodilo na scenama Srpskog narodnog pozorišta bilo je nekako u drugom planu, manje zanimljivo i verdostojno u izrazu. Ovo pozorište je generacijama negovalo afinitete prema delima Judžina O'Nila, pa je odabrana njegova drama *Mesečina za nesrećne*. Ambijent je komponovan tako da glumci lako stvaraju psihološku atmosferu prepunu sete i gorčine prema životu na koji su osuđeni. Sve je bilo dobro zamišljeno, solidno izvedeno, ali bez snažnijeg unutarnjeg dejstva. Slično se dogodilo i sa komadom *Tri sestre* Antuna Pavloviča Čehova, koji je Ljuboslav Majera prilagodio svome relativističkom odnosu prema literaturi. U glumcima je tražio argumente za svoje opservacije ali su se njihovi odgovori vezivali za lična iskustva pa e tako i sam izraz postao neujednačen i nedovoljno celovit. Još skromniji utisak ostavljale su predstave namenjene kamernoj sceni: *Smrt i devojka* Ariela Dorfmana i *Ručni rad* Žan

Kloda Danoa. No, u ansamblu se verovalo da je načinjen sklad između literature i izraza, bez nepotrebnih improvizacija ili vulgarnih pojednostavljivanja u trumačenjima određenih dela, uz ono što je najvažnije – imali su jednu zaista reprezentativnu predstavu, što ih je snažilo u potrebnom samopouzdanju.

Međutim, nisu svi bili zadovoljni ovakom umetničkom politikom. Nekoliko glumaca upravo iz Srpskog narodnog pozorišta, odlučilo je, ne napuštajući matičnu kuću, da formira projektnu grupu pod nazivom Novosadski dramski teatar. Oni su za svoje prvo predstavljanje javnosti prihvatili novo delo Siniše Kovačevića *Janez,* i zajedno s njim pripremili predstavu koja se smatrala događajem trenutka. Faktografija je primarna, pa se i ovde u *Janezu* ređaju isključivo neprijatni događaji. Zastavnik Janez Kranjc povukao se sa jedinicama Jugoslovenske armije iz Slovenije. Zbog vernosti zakletvi, u zavičaju su ga proglasilio izdajicom, a u novoj sredini ga ne prihvataju, već penzionišu. Sa porodicom se smestio u sobi samačkog hotela na periferiji grada. Dve ćerke bliznakinje su prestale da govore, obolele od šizofrenije. Starija ćerka je u drugom stanju, čeka muža sa ratišta, dok ne jave da je mrtav. Sin bi želeo da studira, ali mu to otac ne može da omogući, pa ulazi u beogradsko podzemlje. Janez je ostao bez prijatelja, kuće i kućišta, bez ikakve perspektive, u potpunom očaju, te na kraju oblači mundir hotelskog portira. Sve to kao crna hronika naših dana može da bude tačno, ali način na koje je to izneto, u pojednostavljenoj naturalističkoj formi, ne deluje dovoljno ubedljivo i sa unutarnjim doživljajem sa scene. Količina beznađa, sama po sebi teško da može da bude mera vrednosti ovakvih produkcija. No, *Janez* je i ovakav kakav je, naišao na veliki odjek u svim mestima gde je prikazan.

Za to vreme u Novosadskom pozorištu – Ujvideki sinhaz, na mađarskom jeziku, savremeni izraz je prihvatan vrlo često samo kao scenografija, uz spoljnu atraktivnost forme. U stanju pune odmerenosti ili zatvorenosti, ovaj ansambl je izveo dramu *Svi moji sinovi* Artura Milera, sa rediteljem Laslom Đerđelijem, koji je obradio i komad *Kaktusov cvet* Pjera Barila i Žan Pjera Gredija, dok je Pinterovog *Ljubavnika* predstavila Eva Balaš. Predstave u stilu savremenog prilagođavanja igre određenim formama, svoj realizam su često bogatile ili formirale prema psihološkim podsticajima samih tekstova. Uz ove komade Zoltan Baracius je nastavio sa kabaretskim predstavama, ovog puta pod naslovom *Svako na svoj način*, zatim sa postavkom *Lastavice* Dezija Kostolanija. Na kraju je Hajnalka Varadi obradila još jedno delo Lajoša Zilahija, *Svadbenog varalicu*. Po nivou izraza ova serija predstava nije se mnogo razlikovala od onih izvedenih predhodne sezone. Poštovan je standardizovani scenski rečnik u koji su pojedini reditelji unosili izvesne tehničke inovacije a glumci se trudili da ni jedna ideja ne bude izvitoperena ili da se nešto publici učni kao promašaj.

Mnoge je iznenadilo da se i Ljubiša Ristić u Narodnom pozorištu u Subotici opredelio za daleko mirniji program, bez rizičnih eksperimenata ili nasilnog

aktueliziranja klasičnih dela. O tom mirnijem toku u samom izrazu svedočile su predstave *Assimil* Ežena Joneska, koji je eksperimentalno postavio Ljubiša Ristić zajedno sa Trejs Šrurs. U projekat je uključeno nekoliko holandskih glumaca, ali su se u ansamblu svi sa svojim jezicima odlično uklapali i koordinirali u pojedinim situacijama sledeći pišćeve misli o apsurdima ljudske međusobne komunikacije. Saša Gabrić je izložio svoje viđenje komada *Tri sestre* Antuna Pavloviča Čehova, sa naglaskom na unutarnje motive i reakcije na besmisao življenja koja stvara čežnju za boljim životom. Upravo zato je pažnja koncentrisana više na tri sestre. Režija je likove prosto stapala u određeno psihološko polje tako da imena i položaji nisu bili toliko važni za identifikaciju, koliko njihovi postupci i osećanja. Peter Ferenc je radio dve postavke *Guštera* Andraša Urbana i *Mara/Sad* Petera Vajsa. Dosta pažnje igri pokazano je i u predstavi *Gospođica* Ive Andrića, kome je Ljubiša Ristić pristupio dosta delikatno, bez namere da razbija tekst ili menja poetiku uglednog pisca. Da li je to predah, suočavanje, premišljanje nad onim što je do tada ostvareno ili čekanje da se sagledaju prilike iz ovog specifičnog pograničnog centra – ostalo je otvoreno, bez očekivanog odgovora.

U somborskom pozorištu je bilo slično ali bez posebnog opterećenja oko savremenog ili eksperimentalnog izraza.To se pokazalo sa izvođenjem *Gordane* Laze Kostića, u režiji Zorana Ratkovića, koji je nastojao da dokaže kako ovo delo ne samo da scenski nije nezanimljivo, već je i kulturološki značajno. Sa Ateljeom 212, čiji su reditelji već po tradiciji ovde bili česti gosti, načinjena je predstava *Lunasa* Brajana Frejla, sa zajedničkom glumačkom podelom koju je načinio reditelj Dušan Petrović. Predstava je bila podjednako namenjena somborskoj kao i beogradskoj publici.

Sasvim neočekivano u prvi plan je izbila *Kate kapuralica* Vlaha Stulića, u režiji Jagoša Markovića. Pristalice svega što čini ovaj reditelj, među njima mahom glumci, kritičari, pa čak i reditelji, odmah su ovu predstavu proglasili izuzetnom, od proleća do jeseni neprekidno podstičući kod publike atmosferu oduševljenja. To se potvrdilo konačno i na kraju dvadeset devetog Bitefa.

Sa somborskim pozorištem se na neki način ovo događalo i ranije, ali retko kada sa ovoliko buke. I u ovoj predstavi su glumci bili superiorni, potpuno verodostojni u postavci koja je izazivala i sasvim oprečne sudove. Markovića nisu interesovala veristička iskustva sa mediteranskim komedijama, koliko njegov subjektivni utisak o ambijentu i ljudima koje je opet posmatrao sa izvesnom otuđenošću u apsurdnim situacijama, često ih uvedeći u polje karikature. Zato mu je bilo potrebno da ceo prvi deo predstave pretvori u sliku bede, očaja, besmisla u ribarskoj kući na periferiji grada. Nije se zadovoljio da samo parodira neorealističke manire ili da ih senči izvesnim satiričnim varijantama, već je išao u razgolićavanje koje je dovodio do ivice vulgarnosti. Da sve to ne bi bilo monotono, u pojedine pasaže ubacuju se čas napolitanske pesme, čas dal-

matinski napevi, naročito oni stari splitski. U nastavku, režija nastoji da izdigne radnju sa dna, usmerivši je ka melodramskom razrešenju u kome se Mare udaje za mornara i srećna odlazi iz ovog kala. Marković se koristio Felinijevim iskustvom, ubeđen da pravi komediju koja će se po svemu razlikovati od naših uobičajenih domaćih postavki i zahvaljujući slobodnoj mašti i efektnim improvizacijama, izmicati svim literarnim i scenskim šablonima. *Kate Kapuralica,* u kojoj je bilo dosta problematičnosti i neodmerenog samohvalisanja režije, nagrađivana je toliko da je postala zaista zanimljiva pojava, sa kojom se razotkrivalo sve što se događalo u pozorištu i oko njega. Publika je imala svoje mišljenje o svemu, prihvatila predstavu sa oduševljenjem i uopšte je nije zanimalo da li je sve izvedeno po nekakvim estetskim merilima.

U Vršcu je opet sve bilo u znaku komedije. Prvo je Kokan Mladenović pokušao da ovde prenese nešto od atraktivnosti predstave *Buba u uhu* Žorža Fejdoa, decenijama igrane u Jugoslovenskom dramskom pozorištu. Milan Karadžić je priredio *Ženidbu* Nikolaja Vasiljeviča Gogolja, a Miroslav Pavićević fragmente Joakima Vujića pod nazivom *Ohlađeni vo*, gde se osnivač srpskog pozorišta pojavljuje u glavnoj ulozi.

Glavni poduhvat je ipak *Ženidba i udadba* Jovana Sterije Popovića, u viđenju Miroslava Benke. Ovaj neobičan i zanimljiv reditelj komediju je shvatio kao pretekst teatra apsurda, preplitanjem slika stvarnosti i privida dok se zbivanja potpuno ne izobliče i ne dobiju gorak ukus sa tragikomičnim rešenjem. Benka je uspeo da u svom kompletnom dizajnu predstave, stvori čudestan dekor u kome ima atmosfere vojvođanskih varoši, luksuznih ograda, bogatih salona, ali i klupa na sokacima, s tim što su ovakve slike krajnje deformisane i stilizovane. Slično je i sa glumcima koji su dovedeni do tipiziranosti, a zatim po potrebi pretvarani u lutke sa belim klovnovskim maskama, karakterističnim kostimima i složeni tako da predstavljaju čudan, toliko nestvaran koliko i realan svet. Ono što u svemu tome zadivljuje je doslednost Benke, pa ni jedan detalj u predstavi nije ostao neobrađen, neosmišljen niti nadograđen. *Ženidba i udadba*, u jubilarnoj sezoni, kada ovo pozorište obeležava pedeset godina neprekidnog rada, predstavlja zaista vrednost ne samo za njih već i srpsko pozorište.

Pozorište "Toša Jovanović" u Zrenjaninu nije imalo ovakvih iznenađenja niti neočekivanih uspeha. U komadu Roberta Andersona *Šok prepoznavanja* glumci nisu uspeli da uspostave pravu komunikaciju sa tekstom. Zatim su ponovili *Emigrante* Slavomira Mrožeka i komediju *Pa izvol'te u Sakule* Zorana Petrovića. Najviše se u izrazu dobilo sa prisustvom Steve Žigona kao reditelja *Ivanova* Antuna Pavloviča Čehova. Ovaj umetnik je igrajući u ovom i drugim komadima slavnog pisca i tumačeći ih na raznim pozornicama, sada nastojao da aktere poveže u složenu celinu kroz koju struji dramska tenzija neophodna da se realizam svakodnevnog življenja preobraži u psihološku dramu punog dejstva.

Podeljenost unutar srpskog pozorišta postoji decenijama i ona je institucionalizovana u raznovrsnim formama. Festivali kao što su Susreti voljvođanskih pozorišta i Susreti pozorišta "Joakim Vujić" koji su obuhvatali ansamble iz takozvane uže Srbije i Kosova i Metohije, su jedna od najdrastičnijih dokaza tog razjedinjavanja našeg kulturnog prostora. Svi pokušaji da se bar vode zajedničke statistike su odavno odbačeni. Ukinut je Pozorišni godišnjak Srbije, pored Muzeja pozorišne umetnosti Srbije, stvoren je Pozorišni muzej Vojvodine. Na tim podelama zasnivala se u mnogočemu i politika Sterijinog pozorja do raspada zemlje, sa posebnim komisijama koje su birale predstave za zvanični program sa ovih područja. Tako je srpsko pozorište i dalje neka federacija u malom, sastavljena od tri potpuno autonomne celine – vojvođanske, beogradske i takozvane srbijanske, prisiljene na skromnu saradnju koja ne prejudicira nikakve suštinske promene koje bi vodile nekom jedinstvu.

U kragujevačkom pozorištu "Joakim Vujić" situacija je uvek bila pomalo rovita, nestabilna i puna čestih premišljanja kakva bi repertoarska politika najviše odgovarala romantičarskoj tradiciji, po kojoj su upravo oni baštinici svega što je vezano za stvaranje srpskog pozorišta. U ovom trenutku pozorištem je rukovodila po poznatom receptu glumačka uprava sa željom da se smire prilike u ansamblu, bez mogućnosti ni dovoljne odlučnosti da se izvrše promene u repertoaru. Zadovoljili su se izvođenjem *Srpske drame* Siniše Kovačevića, jer im se činilo da ona poseduje upravo nacionalni naboj i tugu prema žrtvama, nalik onoj prouzrokovanoj svirepom tragedijom koja se dogodila upravo u ovom gradu na početku drugog svetskog rata. Jovan Gligorijević je upravo nastojao da sjedini to osećanje za srpske i kragujevačke žrtve, donekle smanjivši metaforičnost teksta a ostavljajući u akterima pre svega mučninu i nelagodnost žrtava. Sledila je *Crna rupa* Gorana Stefanovskog, koja im se učinila dosta bliskom kao priča o razaranju porodičnih odnosa, a zatim su se posvetili *Pokojniku* Branislava Nušića, gde su bili zaokupljeni, kao u ostalom i drugim predstavama, više pitanjem šta ko igra, nego kako igra. To su bile tri solidne, manje ili više rutinske predstave ovog glumački solidnog ansambla, ali bez većeg umetničkog dejstva.

U Nišu je situacija bila nešto drugačija. Ansambl je vodio dramski pisac pa je razumljivo, svoj ciklus istorijskih drama vezanih za srpsku prošlost, prvo želeo da prikaže na matičnoj pozornici. Tako je premijeru doživeo *Karađorđe* Miladina Ševarlića, u rediteljskoj obradi Slavenka Saletovića. Ševarlićeve drame su se po mnogo čemu razlikovale od sličnih tekstova drugih savremenih autora jer je uvek bila vidljiva određena namera i misao koja podstiče njegovo okretanje ka istorijskim činjenicama. Tako nešto je želeo da naglasi i Marislav Radisavljević u svome rediteljskom radu na postavljanju Sofoklove *Antigone*, koja nosi u sebi one večne ljudske dileme koje ljude dele i čine nesrećnim. Uz ove projekte sledile su i dve rutinske predstave, *Razvojni put Bore Šnajdera* Alek-

sandra Popovića, bez većeg odjeka u javnosti i *Laža i paralaža* Jovana Popovića Sterije, bez posebnog umetničkog identiteta.

Uz tu nekakvu određenost, samopouzdanje i odmerenost Narodnog pozorišta u Nišu – Teatar klasika bio je manje dosledan. Publici su predstavljena dva komada – *Hilperik* Miroslava Nastasijevića, koji se nije ni po kom kriterijumu mogao svrstati u klasike, i *Cigani lete u nebo* Maksima Gorkog. To je trebalo da bude ustupak publici, na nivou koji je mogao biti prihvaćen u svakom mestu gde je taj ansambl često gostovao.

Pirotsko pozorište bilo je u svome repertoaru dosta zavisno od gostujućih reditelja. Kako je ansambl imao dobru komunikaciju sa grupom stvaralaca koji su dolazili prevashodno iz Beograda, to je i ovde bilo moguće da Bora Grigorović predstavi komad *Talenti i obožavaoci* Aleksandra Nikolajevića Ostrovskog, u dosta kvalitetnom scenskom obliku. Slavoljub Stefanović Ravasi je učinio veoma mnogo da se delo *Darovni ćilim Cvete Agine,* koje je priredio Momčilo Antić, nađe u zaista emotivno snažnom izrazu. Uz to je išlo i delo Aleksandra Popovića, *Čarlama, zbogom*, što je na neki način i bio maksimum ovog skromnog ansambla.

Nasuprot tome, u zaječarskom pozorištu "Zoran Radmilović" forsirali su popunjavanje repertoara novim predstavama pa su priredili čak šest novih premijera. Tu se našao već u mnogim pozorištima izigrani komad Reja Kunija *Luda noć u hotelu Srbija*, zatim Alda Nikolaja *Ukokaj moga muža*, kao popune repertoara, Miroljub Nedović je režirao svoj tekst *Bluz osmeh*, bez ikakve atraktivnosti i značaja, a Boško Dimitrijević je predstavio delo Aleksandra Đaje *Jankovac – potopljeni svet*, sa željom da ga učini što autentičnijim. Nešto više pažnje su privukla gostovanja reditelja iz Ukrajine i Bugarske. Vitalij Dvorcin, koji je već radio u drugim srpskim pozorištima, sada je postavio *Unosno mesto* Aleksandra Nikolajevića Ostrovskog, sa poznatim beogradskim glumcima kao gostima. Predstava je bila potpuno u stilu postojanih vrednosti ruskog teatra. Za ansambl je to bilo od značaja, čak više nego za samu publiku koja je dosta bila rezervisana prema predstavi i stilu na koji nije bila naviknuta. Žoro Ivanov je opet, sa svojim saradnicima opremio predstavu *Tajanstvena fioka* Juliuša Volskog, sa punom ubedljivošću, stilski čisto i u izražajnom smislu na zaista impresivnom nivou. U Leskovcu je su bile dominantne tri komedije – *Zona Zamfirova*, igrana na konvencionalan način, *Plagijat*, poznatog komediografa i humoriste koji je potekao iz ove sredine i *Filumena Marturano* Eduarda de Filipa, koju su zajednički pripremili Nikola Vavić i Radiša Grujić. To je ujedno bila i glavna predstava, u kojoj je nastupio ceo ansambl.

Narodno pozorište u Užicu, veoma aktivno i ambiciozno postavlja na repertoar čak sedam novih dela. Princip izbora je međutim, bio sličan kao i u drugim pozorištima. Umesto savremenih angažovanih dramskih tekstova, prednost je dobila nacionalna drama, pa je Arsa Milošević postavio *Simeona Ne-*

manju Đure Dimovića, dok je Aleksandar Sibinović tumačio delo *Miloš Veliki – Knjaz Srpski* Milovana Vitezovića. Dominantne su bile istorijske reminiscencije, uz po neku smeliju repliku koju je trebalo shvatiti kao i danas aktuelnu misao. Sledila je drama Judžina O'Nila *Dugo putovanje u noć*, koju je uobličila Lilijana Arsenov, bez ozbiljnijeg prodiranja u psihološke probleme ove razorne porodične drame. *Staklenu menažeriju* Tenesi Vilijamsa, dosta bezlično je režirao Miodrag Milanović, lišavajući komad onih suptilnih psiholoških osobenosti i bolnih osećanja u sudaru sa realnošću. Mnogo više interesovanja bilo je za komad *Zapali me* Lenforda Vilsona, koji je sasvim korektno predstavio Boško Dimitrijević sa adekvatnom glumačkom igrom. Ovo pozorište je imalo dosta razvijene veze sa rediteljima iz drugih zemalja, pa je za kraj ostavljena *Šuma* Aleksandra Nikolajeviča Ostrovskog, u proverenoj postavci Kirila Pančenka i njegovih saradnika.

Misao o živom pozorištu bez ograničavanja u repertoaru, nalazimo i u kruševačkom pozorištu. Kroz postojeće društvene krize ansambl ne samo da je ostao na okupu, nego je i pojačan, pa je mogao da pripremi više kvalitetnih predstava. I ovde se, kao i u Užicu, našla na programu *Šuma* Aleksandra Nikolajevića Ostrovskog, samo sa rediteljem Ateljea 212, Ljubomirom Draškićem i prvacima beogradskih pozorišta u ulogama Srećkovića i Nesrećkovića. Postojanje u istom programu, Plautovog *Hvalisavog vojnika*, u režiji Dušana Petrovića, *Audijencije* Vaclava Havela i *Čarlijeve tetke* Brendona Tomasa, moglo je da se razume samo zato što su za važne uloge angažovani glumci iz Beograda. Uprava pozorišta je uspela da stvori na pozornici i u gledalištu određenu atmosferu koja je hrabrila ansambl da se pokaže igrom kao dostojan partner i najpoznatijim umetnicima. Pri tome je zanimljivo da je iskazana vidljiva uzdržanost prema savremenim domaćim tekstovima. U tom pogledu ovo pozorište, nije bilo sklono nikakvom nadmetanju. Otud se odlučilo da samo premijerno predstavi komad *Njujork, priča sa naslovne strane* Nebojše Romčevića. Sezona je efektno završena *Mirandolinom* Karla Goldonija, u režiji Vladimira Jevtovića. Dobio se tako niz predstava sa dominantnom glumačkom igrom.

U šabačkom pozorištu, novi ciklus predstava je započet izvođenjem teksta Đokice Miljkovića *Hajde da glumimo*, koji je u znatnoj meri nadogradio i osmislio Aleksandar Đorđević. Ovaj reditelj je postavio i komad *Mačka na usijanom limenom krovu* Tenesi Vilijamsa, u realističnom maniru, kako se obično i predstavlja ovo delo. Đorđeviću je poverena i predstava *Dolaze moleri* Zorana Đorđevića, sa čijim komedijama je ovde publika bila zadovoljna. Jedino repertoarsko iznenađenje bilo je angažovanje oko oživljavanja teksta Jovana Ristića Bečkerečanina – *Bontonirani ćifta*, oko kojeg se najviše rediteljski zauzeo Dejan Krstović. *Mandragolu* Nikole Makijavelija postavio je Nikita Milivojević, stilski vrlo rafinirano, sa jasnim efektima i duhovitim obrtima, i pojedinim subjektiv-

nim intervencijama koje su samom izvođenju dale savremeniji okvir, a igru učinile prirodnijom i izražajnijom.

Iz svega toga se moglo zaključiti da je došlo gotovo spontano do određenih promena u repertoraskoj politici regionalnih pozorišta. Preovladalo je shvatanje da ne treba da se igraju angažovani komadi po svaku cenu, niti da se u tome takmiči – pogotovo što se društvena situacija toliko brzo menjala, da su mnoge opservacije brzo gubile značaj. Ohrabrujuće je bilo to što je svaki ansambl, uz sve specifičnosti sredine u kojoj deluje, mogao da ispolji svoja shvatanja, pa i razlike u pristupu zahtevima koji se nameću pozorišnoj umetnosti.

To se potvrdilo čak i u Pokrajinskom pozorištu u Prištini koje je delovalo u krajnje složenoj situaciji i sa daleko više dilema i problema nego što je bilo vidljivo u drugim sredinama. Srpska drama je uspela da pripremi *Pokojnika* Branislava Nušića, zatim *Srpsku dramu* Siniše Kovačevića i *Laki komad* Nebojše Romčevića, sve u režiji Nebojše Bradića. Njegove postavke su bile celovite, poštovane su specifičnosti teksta i istrajavalo se na određenom stilu u glumačkoj igri. Čak je i albanska drama postala ambicioznija i fleksibilnija u odabiranju komada, pa je tako Selami Taraku pripremio *Garderobera* Ronalda Harvuda, a Ilir Bokši *Istoriju* Kasema Trebešina.

Kada je načinjen bilans ove sezone – iz statistike se vidi da je izvedeno na srpskim pozornicama sto pedeset i pet novih premijera, sa dvesta šezdeset i tri reprize, što je više nego u prethodnoj sezoni. Ako dodamo tome da je kroz dvorane prošlo preko milion i trista hiljada posetilaca, pozitivan zaključak zaista ohrabruje. Međutim, onima koji odlučuju o pozorišnim zbivanjima ove činjenice nisu imale poseban značaj. Određene predstave su po subjektivnim i unapred pripremljenim procenama favorizovane i smatrane izuzetno značajnim. Ostale su ignorisane. Ta pristrasnost je vezana za grupe kritičara, generacijsko povezivanje reditelja i glumaca a ponajviše za one okupljene oko Sterijinog pozorja. Odbijanje saradnje koje je dolazilo iz novih država niko nije iz tog kruga hteo da automatski izjednači sa društvenim rastrojstvom sistema i nacionalnim deobama svega što je u materijalnom i duhovnom svetu stvoreno. Uz to, pojedince je iritirala ravnodušnost pojedinih srpskih pozorišta, koja su smatrala da su bila podcenjivana i potiskivana, upravo radi tog favorizovanja i izjednačavanja teritorije cele zemlje. Istrajavanje na međuzavisnosti događaja i pojava nije vodilo dobru i otuda se nije u Novom Sadu gasila nada da će se iz ovih protivurečnosti možda izići sa nekim drugačijim i za sve prihvatljivijim idejama. Selektor je imao ovlašćenje da i dalje sam i bez ikakvog ozbiljnog objašnjenja odabire predstave po svome ukusu za glavni program Pozorja. Pri tome se po svaku cenu insistiralo na internacionalnom karakteru novog Sterijinog pozorja. Zato je dovedena jedna dosta skromna postavka komada *Sveti Georgije ubiva aždahu* iz Nacionalnog teatra u Atini, koji je tamo postavio Branislav Lečić. Ako se izuzme *Sumnjivo lice* o kojem se nije moglo raspravljati – radi ravnoteže je

pozvana predstava *Razvojni put Bore Šnajdera*, Narodnog pozorišta u Beogradu. Preko svake mere je favorizovana somborska predstava *Fiškal Galantom*. Kada se uvidelo da to nije dovoljno – obašnjeno je da treba dečjem pozorištu posvetiti više pažnje pa je pozvana predstava *Mačor u čizmama*, pozorišta "Boško Buha", mada se znalo da ima nekoliko drugih ove vrste koje su na znato višem izvođačkom nivou. U programu se našla i igra *Ostrvo – ples atoma*, uz objašnjenje da nema više razloga da se prave razlike između reči i pokreta i da u scenskoj formi vrednost zavisi isključivo od bogatstva mašte, koreografskih vizija i osmišljenosti. Kako je mnoge u međuvremenu impresioniralo izvođenje *Janeza*, odmah se našlo objašnjenje da pored profesionalnih pozorišta mogu ravnopravno da učestvuju i grupe sa svojim projektima, kao i oni koji se bave eksperimentima u domenu izraza. Tada se po prvi put moglo čuti da između profesionalnih i amaterskih predstava nema bitnih razlika. Ta dvolična atmosfera je narušena već prilikom svečanog otvaranja – Branko Pleša je izgovorio reči prepune gorčine kao rekvijem svemu onome što se ovde događalo tokom proteklih četrdeset godina.

Prema očekivanju *Sumnjivo lice* je proglašeno najboljom predstavom, *Janez* najboljim novim domaćim tekstom, a *Lukrecija ili Ždero* je donela svome reditelju najveće priznanje.

1995–1996.

Mnoga dela savremenih srpskih prisaca potisnuta su vremenom na marginu pozorišnih zbivanja, izgubivši snagu kojom su nekada tumačili realnost. Od cele te grupe od nekih stotinjak autora, ostala su samo četiri, i to Aleksandar Popović, Dušan Kovačević, Ljubomir Simović i Siniša Kovačević. Čak i neka od njihovih dela, koja su nekad bili simboli kritičkog realizma i aktuleni činioci političkog teatra, igrana su više po inerciji nego iz potrebe da se nađu odgovori na nove društvene izazove. Reči Branka Pleše i drugih umetnika preosetljivih na tragediju koja se događala srpskom življu u raznim krajevima zemlje, ma kako od jugonostalgičara bile osuđivane kao preterane i nacionalistički patetične, ipak su delovale na mnoge pozorišne ljude. Kao da su ih trgle iz letargije i naivnih razmišljanja o ideološkim perspetivama i vratile realnosti. Toliko je stravičnih zbivanja bilo početkom devedesetih godina da ona nisu ni jednog čoveka ostavila ravnodušnim. Filmski umetnici pa i neki mlađi pisci ozbiljno su bili uznemireni pred istinama i strahotama u ratu, u kom, prema zvaničnim saomobmanama, nismo ni učestvovali. To se odnosi na filmove *Dezerter* Živojina Pavlovića, *Kaži ,zašto me ostavi* Olega Novkovića, *Vukovar, jedna priča* Bore Draškovića, ili *Ubistvo sa predumišljajem* Gorčina Stojanovića. U takvoj atmosferi i drama *Janez* Siniše Kovačevića dobila je odjednom sasvim novo značenje. Nešto se pokrenulo i u literaturi gde je roman mladog i nepoznatog autora Vladimira Arsenijevića *U potpalublju*, na opšte iznenađenje dobio prestižnu NIN-ovu nagradu. Jugoslovensko dramsko pozorište prihvatilo je dramatizaciju ovog romana koju je načinio student Damir Vijuk. Kod Arsenijevića – podpalublje je mesto gde imate najmanje šansi da se spasete kada brod tone. Reč je naravno, o metafori višestrukog značenja. Ta krhka romaneskna struktura je zato i posvećena onim mladim momcima, oteranim u rat koji niko nije osećao svojim. Stvorena je priča o još jednoj izgubljenoj generaciji u našoj sredini i nesreći koju je rat razotkrio do besmisla. Mladi ljudi koji se ovde pojavljuju više su razočarani pojedinci, pa i narkomani, nego romantični zanesenjaci nacionalizmom, ali se isto tako ne može poreći da su i oni ginuli, stradali i patili – bilo da je reč o frontu, svakodnevnom životu, ljubavi i razočarenju. To je suština, tako da sve drugo, od dilovanja drogom, ljubavnih odnosa, snalaženja bez para, očekivanja poroda, do sahrane, deluje kao dekoracija u toj zajedničkoj tragediji. Predstavu je režirao Nikita Milivojević u priličnop jednostavno koncipiranom dekoru, realistički i bez posebno naglašavanih situacija. Tek na grob-

lju, reditelj malo stilizuje sliku sahrane jednog od onih koji se nije vratio iz rata koji nismo vodili, uz izvesna ironična, gorka i deprimirajuća senčenja.

Međutim, ovo nije bio glavni projekat u Jugoslovenskom dramskom pozorištu. Ambicije su bile mnogo šire i gotovo neprimetno su zbog stagnacije Ateljea 212 i Bitefa apsorbovana neka od njihovih iskustava. Sve što se ovde stvara trebalo je da bude izuzetno, pa je svaku premijeru pozorište pretvaralo u kulturni događaj. Najrečitiji događaj je postavka *Gospođe ministarke* Branislava Nušića, u režiji Dejana Mijača. Ovo pozorište imalo je već iskustva s postavkom ovog dela od strane Bojana Stupice. S obzirom na Mijačev uspeh u Novom Sadu sa *Sumnjivim licem*, verovali su da će se tako nešto slično dogoditi i na njihovoj sceni. S druge strane, Mijač je smatrao da je to arheologija kojom ne želi da se bavi. Tekst mu je samo povod za sopstveno viđenje pa pribegava adaptaciji i dopisivanju *Gospođe ministarke*. Neki likovi su izostavljeni ili prepričani, dok se insistiralo na savremenim asocijacijama po svaku cenu. Bitno je da reditelj nije imao originalnu viziju, vrativši se svojoj ne baš uspeloj televizijskoj produkciji od pre više godina. Zato je i tražio da se scena pretvori u hol neke vile koja se adaptira za potrebe nove ministarske porodice. Tokom cele komedije, radnici u plavim kombinezonima nešto farbaju i doteruju, prezrivo i začuđeno prateći šta se događa u rastočenim scenama. Između činova se na plafonskim konstrukcijama pomiču zavese koje trepere u ritmu muzike narodnog kola. Režija je tako, koristeći možda i nesvesno, iskustvo starog pozorišta, htela Nušića da prevede u komediju fejdoovskog tipa, verujući da je ona uvek atraktivna, pa i ovoj sceni. Stilski ni u tome nije bilo preciznosti, pa su se na trenutke mogli čuti i zvuci francuskih šansona iz pedesetih godina. Eklektički aranžman bez stvarnog nadahnuća. Na kraju, u tom novom tumačenju Nušića, Živka, užasnuta što joj je muž podneo ostavku na ministarski položaj, hvata lovačku pušku i puca u njegovom pravcu sa praga svoje vile.

Drama *Knez Mihailo* Svetlane Velmar Janković objavljena je pre nego što je i doneta odluka o njenom postavljanju na sceni. Pojavila su se različita izdanja, literarna kritika je svojom subjektivnom nesmotrenošću i ovo delo proglasila književnom, a samim tim i scenskom vrednošću. Uz takve preporuke, bilo je prirodno da se komad nađe na repertoaru Jugoslovenskog dramskog pozorišta. Premijera je izazvala opšte iznenađnje. Teško je bilo posle krasnorečivih tirada koje su već ranije izrečene, suočiti se sa površnom, sladunjavom, melodramskom feljtonistikom. Režija je bila poverena obazrivom Dimitriju Jovanoviću, koji se suzdržano, koliko je mogao, obuzdavao u ispunjavanju onog što je zahtevala spisateljica. Ali na kraju se prelomi duga grana starog topčiderskog platana i vetrovi odjednom su stvore zlokobni kovitlac. Eto kako se umesto očekivanog literarnog iznenađenja, toliko najavljivane nove scenske forme, pozorište vraća u daleka i odavno zaboravljena vremena.

Dok je na Velikoj sceni sve bilo u znaku ove tri različite i kontraverzne predstave, na kamernoj sceni teatra "Bojan Stupica", dogodila se samo jedna glumački sveža interpretacija tekstova Ljudmile Petruševske – *Ćincano za Smirnovu*, koju je obradio ukrajinski reditelj Vitalij Dvorcin. Predstava je sastavljena od dve priče međusobno labavo povezane, tako da je moguće da se svaka igra i odvojeno. U prvoj nastupaju uglavnom muški akteri, a u drugoj su dominantne žene. Tri prijatelja sede u polupraznom stanu, ispovedaju se, prepričavaju dnevne događaje, raspliću lične dileme uz nekoliko flaša prvoklasnog Ćincana. Po tome bi trebalo da prepoznamo vreme u kome čak i flaša stranog pića predstavlja nekakav simbol slobode ili prava na drugačiji život. Drugu priču je režija savim drugačlije koncipirala. Stilizovan je mali salon u kojoj su glumice obučene u crne svilene haljine, pije se crno vino, posluženje je pravo, a i druge pojedinosti su sasvim realistične. Sve se to događa među prijateljicama Ele Smirnove na njenom rođendanskom slavlju. Literatura Ljudmile Petruševske nema velikih i osobenih vrednosti koje bi tražile strogo stilsko opredeljenje teatra.

Odmeravanje snaga između Jugoslovenskog dramskog pozorišta i Narodnog pozorišta traje u Beogradu sa većim ili manjim intenzitetom nekoliko decenija. Ove sezone to nadigravanje imalo je i jedan opor prizvuk. Stevo Žigon, koji je celu svoju pozorišnu karijeru ostvario na sceni kod Cvetnog trga – odjednom se našao bez pozornice. Da li su došla neka nova vremena ili je nešto drugo bilo po sredi, tek na Velikoj sceni u pozorištu kod Spomenika prikazao je svoje tumačenje *Idiota* Fjodora Mihajloviča Dostojevskog. Ova predstava je rađena sa ambicijom, u velikom zamahu, po stilu negde između klasičnog i savremenog izraza, sa puno subjektivnog identiteta i slika kakve retko koponuju drugi naši reditelji. Cela kopozicija je sastavljena između prodornih zvukova železničkih lokomotiva i brodskih sirena, uz prenaglašene muzičke pasaže koji razaraju određene utiske i utiču na razmišljanje, dok ne provali sa scene njeno metafizičko dejstvo. Za Narodno pozorište ovo je bio veliki izazov, pogotovo što su nosioci glavnih uloga bili glumci najmlađe generacije ovog ansambla. Reditelj Stevo Žigon nije shvatao realnost bukvalno, niti je istinu površinski izlagao. U veoma bogatom miljeu on je želeo da u stalnom pokretu i previranju shvatimo da stvarnost nadilazi pojedince, njihove istine i sudbine i da surovim oznakama ruši sve pred sobom. Finalna scena, koja je komponovana slobodno, odudarajući od samog romana, dala je predstavi punu verodostojnost.

Filozofi, pisci i gledaoci već stolećima vode stalni dijalog o tome – šta je *Don Žuan*, i gotovo da ne postoji značajan stvaralac u svetu umetnosti koji nije izrazio svoje mišljenje o glavnom junaku ovog dela. Sve to je poznato i reditelju Petru Zecu, koji je na osnovu nekih od poznatih misli pokušao da napravi metaforu o zlu što dolazi iz pakla, obuzima čoveka, uništava ga, ali se opet vraća u igru bez kraja. Nevolje dolaze, međutim, već kod usklađivanja stilizovanog dekora i kostima koji ničim ne podsećaju ni na Molijerovo a ni na naše vreme.

Poređane vojničke cokule po pozornici, s jednog kraja na drugi, u finalnoj sceni nisu jasan simbol. Ideja da se iz operske partiture Mocarta uđe u dramsku predstavu i zatim koriste neki savremeniji tonski pasaži, a po potrebi ponovo vrati svome izvorištu, nije originalna, ali je ovde sasvim prikladna. Petar Zec nije izbegao rasprave o ozbiljnim temama niti je predstavu lišavao one misaone dimenzije koju Milijerov tekst nosi. On je jednostavno život, erotiku i misaonost nastojao da svede u prostore iluzija i apsurdnosti u kojoj je sve na neki način međusobno uslovljeno. Zbog toga susret Don Žuana sa nadgrobnim spomenikom ne doživljava tragično ni kada se zapali, nego više kao farsičnu igru koja ga zabavlja. Nema suočavanja sa sudbinom niti osećanja za kaznu do finala. Kada se iznova pojavi iz pakla, prizor deluje kao opsena. U ovoj predstavi bilo je sjajnih nagoveštaja jednog novog i drugačijeg pristupa Molijerovom *Don Žuanu*, ali to nije dovoljno da bi se došlo do zrelog ostvarenja u kome bi se suočili sa strahom od nepredviđenog licemerja koje skriva naličje ljudske prirode.

Otkud Euripidove *Trojanke* na Velikoj sceni Narodnog pozorišta? U prosedeu za predstavu, grčka rediteljka Irina Konidari izrazila je zadovoljstvo što svoj glas spaja sa Srbima – Trojancima u nadi da će se ovaj antiratni krik čuti. Potvrđuje li to da ovaj izbor nije bio slučajan? Možda se nekom tada učinilo da je ovu tragediju tako snažnog dejstva trebalo igrati nekoliko godina ranije. Međutim, predstava nije pravljena u tom konceptu i zato se patetika Irine Konidari mogla prihvatiti i kao kurtoazija, jer joj je omogućeno da upravo u centru Beograda iskaže svoj akademski stav prema Euripidu i našim nesrećama. Rediteljka se opredelila za ambijent načinjen od tamnih gromada koje verovatno treba da podsećaju na razrušenu Troju. U uvodnom prizoru između zidova razapeta je bela zavesa iza koje prolaze Trojanke dok se ne nađu u svom prostoru. Njih prati narodno zapevavanje koje nodoljivo nameće utisak balkanske tragedije ili epopeje u kojoj ima zajedničkog nasleđa, izvesnih običaja ili folklora. Irina Konidari je najviše pažnje posvetila oblikovanju hora zarobljenih, obeščašćenih i ucveljenih žena. Nerazumljivo je pri tome insistiranje na maskama koje obezličuju lica. Režija je od tih bezličnih, nagaravljenih likova stvorila masu koja se disciplinovano kreće čas u simetričlno naznačenim pokretima a čas se razbija u grupe, krugove ili špalire, sa ujednačenim rečitativom. U tome nema ničeg novog, ali je sve uvežbano i besprekorno izvedeno, pomalo hladno i otuđeno.

Na zemunskoj sceni, koja je još bila u funkciji, priređena je još jedna verzija *Revizora* Nikolaja Vasiljeviča Gogolja, u u dosta proizvoljnoj interpretaciji Kokana Mladenovića. Zato je više pažnje usredsređeno na izvođenje *Dugog putovanja u noć* Judžina O'Nila. To je shvatio reditelj Velimir Mitrović i zato dozvolio sebi da zauzme blago naznačen rezervisan stav prema akterima, pokušavajući da ode dalje od tipizacije, ka sasvim određenim portretima, što psihologiziranju daje sociološku notu, ali i izdiže iznad naturalizma, prema drugačije osmišljenoj igri. Predstava je u mnogo čemu odgovarala trenutnim htenjima

ovog pozorišta, rađena je s ubeđenjem u značaj Judžina O'Nila kao pisca ne samo svog doba nego i današnjih generacija. Tokom igre taj utisak gubi značaj pa se pažnja prenosi na glumačku igru. Radi nih je i vredelo postaviti ovu dramu.

Od domaćih autora, odabran je samo tekst *Poslednja bitka* Slobodana Žikića. Ova drama je odabrana na konkursu povodom sto dvadeset petogodišnjice Narodnog pozorišta u Beogradu i posvećena je onim danima beznađa do kojih je došlo posle poraza na Kosovu i pribiranja ljudi suočenih sa sudbinom, a sve to kroz grčevitu borbu knjeginje Milice da se ne zatre zemlja kojom je vladao Lazar, da bar ona održi vlast dok ne doraste maču njen sin Stefan. Nevolje nastaju već onog trenutka kada se Milica pojavi u priprostoj seoskoj haljini sa pokretima krajnje privatnosti i tonom koji odaje običnu ženu skučenih osećanja i misli, više zainaćenu nego potrešenu tragedijom, sa gestovima koji čitav dvor mogu začas da pretvore u neko domaćinsko ognjište. Čija je to želja? Reč je o ratu bez rata, bitci koja nije izgubljena, o izdaji koja je svemu presudila, ucenama moćnih turskih aga i otporu koji se na kraju završava Miličinim pristankom da učini sve što od nje Bajazit traži, čak i da mu pošalje svoju lepu, nedozrelu knjeginjicu Oliveru. Očigledno je da je pozorište više zanimalo do koje mere se može promišljati naša savremenost nego istraživanje kako istinska tragedija, u kojoj se mešaju istorija i legenda, odražava svoju suštinu u ovom vremenu.

U tom času sva druga beogradska pozorišta našla su se u svojim htenjima između dve predstave – s jedne strane *U potpalublju*, i s druge *Idiota,* kao graničnih dilema kako se orijentisati prema tradiciji, aktuelnim formama i stvarnosti. U Beogradskom dramskom pozorištu teško su mogli da se odrede svojim repertoarom. Zato su se oslonili na Bernarda Šoa i njegovo delo *Nikada se ne zn*a, koje je uobličio Miroslav Belović.On je u svojim estetskim stavovima bio protiv izvitoperavanja piščevih shvatanja, a za autentičan pristup tekstu. Svestan izražene potrebe ovog teatra da se krene u potragu za izgubljenim identitetom, uključio se u to sa velikim zalaganjem i ljubavlju, što se videlo po glumcima koji su mu poverovali i atmosferi stvorenoj prilikom uobličavanja predstave u kojoj su zaigrali kao preporođeni, neprepoznatljivo, sa stilom i merom. U tom raspoloženju poverovalo se da i mlada Irina Ristić može da protumači na svoj način komad *Čovek je čovek* Bertolda Brehta, ali je sve ostalo samo na željama. Uprava, neodlučna u riziku – sve više je pažnje posvećivala maloj sceni na kojoj je, opet u Belovićevoj režiji, priređena i monodrama *Pre doručka – kratke i najkraće priče*, sastavljena od tekstova Judžina O'Nila i drugih autora. Uz to je došla *Smrtonosna klopka* Ajra Levina, ali je sve to bilo ipak nedovoljno da se povrati ugled koji je poslednjih sezona tako naglo i nesmotreno, u mnogo čemu bio izgubljen.

Problem identiteta u svome programu osećali su i oni koji su se okupljali oko Bitef teatra. Ovde su rado prihvatali mlade reditelje, pa među njima i ambi-

cioznog glumca Branislava Lečića. Pošto je sa glumcima Narodnog pozorišta iz Atine postavio jedan komad Duška Kovačevića, sada se odlučio da spoji dva komada Pavlosa Metesisa, *Negovatelj bilja* i *Put ka Eleusini,* pod pompeznim naslovom *Balkanska rapsodija* i sugestijom da u njoj vidimo kompoziciju epskog ili herojskog što se stapa sa melodikom etno muzike. Utisak je bio dosta nepovoljan. Neodređena forma, ogoljena radnja, fragmentarna, ne može da približi u fantaziji zamišljenim prizorima, niti se slika društvenih odnosa izoštrava. *Slučaj Hinkeman* Ernesta Tolera, je sasvim druge prirode. To je delo autora koji nije prihvatio nemačku realnost u doba prvog velikog rata, teško podnoseći poraz u godinama koje su sledile, dok ga odbojnost prema diktautri nije odvela u izgnanstvo. Delo je takvo da teško podnosi bilo kakav eksperimenat. Priča je jasna – pred rat su se zavoleli Eugen Inkeman i nežna Greta. Kada se voljeni čovek vrati sa ratišta, gde je teško ranjen, izgubivši muškost, nestaju ideali, i ostaje mu jedino da nastupa u cirkusu kao čudo od čoveka, koji zubima otkida glave miševima. Režija to naglašava u sasvim skromnom scenskom prostoru. Gorčin Stojanović oprezno usklađuje reakcije pojedinih aktera kako ne bi došao u iskušenje da izvitoperi likove ili forsira nagonske impulse. Kako dalje – kada se nikada ne zna šta koja predstava donosi?

Da bi ublažili rizik koji su sobom nosili novi projekti – u Ateljeu 212 odlučili su da pažljivo čuvaju i repriziraju sve svoje najbolje predstave. Tako je sa krajnjom ozbiljnošću izvođena *Korešpodencija* Borislava Pekića još iz osamdesete godine, kao i *Sveti Georgije ubiva aždahu* Dušana Kovačevića, iz osamdeset i šeste godine. Tako su oživljeni i *Policajci* Slavomira Mrožeka. Šta sada znači ovaj komad? Pre tideset i šest godina mnogi su u njemu na staroj i skučenoj pozornici ovog teatra, prepoznali želju ansambla da se jasnom satirom naglasi unutrašnji otpor diktaturi jednoumlja, svemoći policije i apsurdu bitisanja. Zato je razumljivo što su mnogi poštovaoci ovog teatra, zabrinuti za ishod trenutne umetničke krize ansambla, poverovali da će i ovo sećanje na jednu zaista veliku predstavu i njene nezaboravne kreacije, pomoći da se lakše i jasnije artikuliše program za današnje vreme i drugačiju budućnost.

Put repertoarske politike pozorišta nije mogao da se odredi ni iz postavke komada *Ovde* Majkla Frejna, jer je Alisa Stojanović mislila samo na to kako će rediteljski ostvariti svoje zamisli. Utisak da svako pokušava da uradi nešto za sebe revoltiralo je glumicu Goricu Popović, koja svesna uzaludnog čekanja i odsustva velikih projekata piše i režira komad *Iju, poplava*. Učinila je to nepretenciozno, sa dosta dara, veštine i spontanosti, uz korišćenje arhaičnog govora sa početka ovog veka, koji sada ulazi u literarnu modu, a u želji da opiše sastanak jednog društva spremnog da pripremi program za stradalnike u Beogradu od poplave koja se danima najavljuje. U tome je spisateljica koristila stare oglase, programe i pojedinosti koje oslikavaju mentalitet i vreme.

Nesnalaženja je bilo i kod drugih. Krize su se prosto javljale preko noći. Kriza rukovođenja, kriza repertoara, kriza režije ili razdori u ansamblu, naročito je vidljivo u većim ili popularnijim kolektivima. Od toga nije bio imun ni Zvezdara teatar, mada on nije imao u svome sastavu stalni izbor glumaca koji bi podjednako preuzeli na sebe teret stalnog uspeha. Novih komada nije očigledno bilo u ovom trenutku, zato su se i odlučili da postave komad *Naši sinovi* Vojislava Jovanovića Maramba. Sava Todorović je u ovom tekstu otkrio hiljadu devesto šeste godine osnovu za savremenu socijalnu dramu. Miroslav Belović je hiljadu devesto šezdeset i šeste godine tome dao širi i produbljeniji socijalni smisao. Tu tradiciju ozbiljnog suočavanja sa tekstovima Vojislava Jovanovića Maramba prekinuo je sada Jagoš Marković, uzimajući dramu kao povod za svoja shvatanja nekadašnjih a možda i današnjih socijalnih problema, svojim neobaveznim rešenjima došavši do ivice parodije.

Kod onih koji su videli film *Poljubac žene pauka,* odmah se javila potreba sa poređenjem sa predstavom koju je na ovoj pozornici uobličio Egon Savin. Može li uspeh filma biti dovoljan razlog za pozorišnu repliku? U ovom aranžmanu, sve je podređeno igri glumaca. To se oseća i u scenskom prostoru, oblikovanom kao zatvorska ćelija sa dvostrukim gvozdenim krevetom na sredini i priručnim ormanom pored ulaznih vrata. Režija ne insistira na detaljima i atmosferi koja vlada sve vreme u tom skučenom prostoru. Važno je uz to, da su bitna razgraničenja sa filmom načinjena dosta uspešno. Priča koju u nastavcima dočarava Molina svome kompanjonu je drugačija, bez podsećanja na građanski rat i gerilu, pretočena u lepo ukrašenu melodramu.

Od Pozorišta na Terazijama se očekivalo da samo zabavlja publiku. Odjednom, mimo svih predviđanja pojavila se predstava *Mir*, koju su komponovali Goran Maričić i Kokan Mladenović. Njihovo interesovanje za svet antike je duboko promišljeno, prožeto duhom našeg senzibiliteta i vremena. Maričić, vrsni poznavalac i prevodilac starih tekstova, ušao je u suštinu Aristofanovog duha i u njegovim stihovima iz petog veka pre naše ere prepoznao večni prezir prema građanskim ratovima. Shvatanje da je mir utopija a razaranje užas koji obeležava svaku stvarnost, podstaklo ga je na opširnija objašnjenja. Kokan Mladenović je tako došao do osnove predstave koja bi trebalo da bude duboko zainteresovana za ratove koje nismo vodili a u kojima smo pobeđeni ili prezreni. Za Pozorište na Terazijama, uprkos svim otporima, ovo je bio veoma značajan poduhvat.

Pucnji na Terazijama Petra Grujčića, trebalo je sa režijom Juga Radivojevića ublaže i smire pregrejane strasti u ansamblu, ali predstava je bila takva da nije mogla ni na koga ozbiljnije da utiče. Pozorište je ostalo na raskrsnici između želja za promenom repertoara i onih sterotipa koji su u njegovom programu videli samo puku zabavu.

Među alternativnim teatrima i projektnim scenama nije bilo značajnijih uzbuđenja. U Kult teatru priređena je samo jedna nova predstava i to *Vrag ne spava* Petra Pecije Petrovića, sa Branko Plešom kao rediteljem i grupom glumaca koji su to shvatili kao svoju korisnu relaksaciju. Na večernjoj sceni Radović – takođe je bila samo jedna premijera i to komedije *Mi čekamo bebu* Stevana Koprivice, sa kojom je stare i mlade posetioce pokušao da razonodi i malo poući Milan Karadžić. Otvoreno pozorište je pripremilo u režiji Darijana Mihajlovića, popularnu duo dramu *Dogodine u isto vreme* Bernarda Slejda. Dok su se ostali upinjali kako da okupe aktere za nove predstave – pažnju javnosti privukao je eksperimentalni Ister teatar svojom produkcijom *Putovanje.* Dosledni sebi, bavili su se semantikom pokreta, tražeći puteve do ekstremnog izraza, u kome smo mogli da prepoznamo simbole koji prevazilaze naša iskustva.

U Beogradu je tog trenutka bilo zatvoreno dvadesetak dvorana u kojima su nekad održavane razne kulturne priredbe, pa čak i pozorišne predstave. Povremeno su to bila i staništa raznih eksperimentalnih grupa. Neke se sada pretvaraju u minijaturne tržne centre a nikome ne pada na pamet da u njima stvara nova pozorišta. Zato odluka poznatog dramskog autora Bratislava Petkovića, vlasnika Muzeja starih automobila, da u Modernoj garaži, koju mu je ustupila Gradska skupština za izlaganje muzejskih eksponata, ovde napravi novu pozorišnu scenu, deluje izazovno. Sve je tu neobično a opet krajnje jednostavno i kultivisano. Za svoju prvu premijeru u ovom abijentu, autor je odabrao priču o prvim međunarodnim auto trkama koje su organizovane u Beogradu trideset i devete godine na stazi oko Kalemegdana. U glavnoj trci za *Grand prix* učestovala su četiri svetska šampiona. U dve trke su nastupala i dva Jugoslovena, a njihovi automobili su upravo sada među muzejskim eksponatima. Tako je nastala ova specifična društvena hronika u kojoj se evociraju mnoge uspomene preko autentičnih dokumenata. Stvara se verodostojna atmosfera u koju ulazi i jedan stari gospodin, Lazar Radić, nekadašnji vlasnik ove garaže. On dolazi iz izgnanstva i posle dugogodišnjeg boravka u Americi sa nostalgičnim sećanjima, ali lišen sentimentalnosti i bolećjivosti. U suštini, Petković je krajnje jednostavnim sredstvima, od dokumentarnog materijala došao do izvorne i slojevite drame psihološkog značenja, u kojoj autentična scenografija dobija funkciju vremena i ambijenta. Ovo je prava beogradska drama. U njoj je više rečeno o ovom gradu i urbanoj tragediji, nego u mnogim drugim i ambicioznijim tekstovima.

Sva ova raspoloženja pa i stavovi, gotovo spontano su se prenosili u druga pozorišta i gradove, gde se pozorišnim zbivanjima pridavao nešto veći značaj nego u nekim ranijim sezonama, uz naglašavanje njihove funkcije u kulturnim zbivanjima i društvenom životu. Ta korespondencija sa sredinom najbolje se može ilustrovati na opisivanju pozicija Narodnog pozorišta u Kruševcu. U njegovoj dugogodišnjoj tradiciji vešto su se stopili amaterizam i profesionalizam.

Tome su mnogo doprinele komemorativne svečanosti koje su se svake godine uz pristustvo poznatih ansambala iz Beograda, Srbije pa i cele zemlje priređivali pod Bagdalom. Zahvaljujući takvoj politici postali su briga celog grada, pa je pozorište izuzetno uspešno adaptirano, ansambl ojačan i pripremljena stalna saradnja sa pojedinim beogradskim pozorištima, rediteljima i popularnim glumcima. Tokom dvadeset godina, šest puta su pokušavali da učestvuju na Sterijinom pozorju, ali gotovo uvek sa pogrešno odabranim predlozima. Jer za komade kakvi su *Knez Lazar*, *Smrt majke Jugovića* ili *Kraljević Marko,* jugoslovenski opredeljene selekcije nisu imale razumevanja. To nije demoralisalo ansambl i sada je, nakon punih pet godina u javnost izašlo sa predstavom *Derviš i smrt,* rađenom prema istoimenom romanu Meše Selimovića, u režijskoj postavci Nebojše Bradića. Bio je to prečišćen tekst, sveden na suštinu, oslobođen preterane obazrivosti prema određenim verskim ritualima, gotovo kameran – otvarajući prostor za igru koja doseže duboko u ljudsku prirodu, običaje i odnose između života i smrti, vlasti i poniženja. Ova predstava je bila mnogo čišća, promišljenija i stilski preciznija od nekih ranijih adaptacija. Reakcije su bile krajnje pozitivne i ona se našla u zvaničnom programu trideset i prvog Sterijinog pozorja.

U Narodnom pozorištu u Nišu nisu bili ni malo osetljivi na primedbe da se u sastavljanju repertoara oslanjaju na dela koja su već doživela premijere ili načinili uspeh na beogradskim i drugim pozornicama. Bili su uvereni da je bolje za publiku da određena dela izvode njihovi glumci i da ih je moguće videti tokom cele sezone što nije bio slučaj sa gostujućim ansamblima. Tako je Enveru Petrovciju omogućeno da i ovde izloži svoju viziju *Idiota* Fjodora Mihajloviča Dostojevskog, u adaptaciji Andžeja Vajde. Kako se ovim tekstom Petrovci bavio i u Prištini, sa albanskim glumcima, ovde je nešto korigovao svoju koncepciju, načinvši stabilnu celinu koja je prihvaćena i na gostovanju niških glumaca u Beogradu. Dejan Krstović se pozabavio *Damom sa kamelijama* Aleksandra Dime, koju srpska pozorišta igraju gotovo ceo dvadeseti vek. Bila je to korektna predstava u kojoj se trudilo da se priča o ovoj nesrećnoj ljubavi što prirodnije iskaže. Slobodan Jovanović je predstavio komad Milovana Vitezovića *Kralj i njegov komediograf* u kojem se pojavljuju istorijske ličnosti poput kralja Milana, mladog Branislava Nušića, Milorada Šapčanina i mnogih drugih. Gost iz Bugarske, Sava Dimitrov, založio se za komad Stefana Caneva Nedelčeva *Druga smrt Jovanke Orleanke,* koji je vrlo efektno delovao na sceni. Najviše je bilo rasprave oko komada *Život provincijskih plejboja posle drugog svetskog rata ili tuđe hoćemo svoje nedamo* Dušana Jovanovića. Posebno interesovanje izazvala je monodramska adaptacija romana *Ljubavnik* Margaret Dira, kojeg je glumica Evgenija Stanković priredila za svoju solo produkciju. Sve u svemu, još jedna obična, pomalo raznovrsna, panoramski komponovana sezona, u kojoj ni jedna predstava nije svojijm značenjem uspela da se odvoji od ostalih. Ni alternativne

scene u Nišu, poput "Teatra klasika" nije ponudila nikakvo iznenađenje. Najviše predstava bilo je namenjeno onim najmlađim, među njima dominatne kreacije Mime Janković i njenog ličnog pozorišta "Fenix", tada veoma popularne u celoj zemlji.

Kapaciteti regionalnih pozorišta svodili su se na tri do šest novih predstava, zavisno od raspoloženja ansambla i gostujućih reditelja. U Leskovcu su se zadovoljili sa tri dela. Prvo su postavili poznatu Rucanteovu komediju *Mušica,* koju su podjednako voleli profesionalni glumci i amateri, u režiji Radiše Grujića. Sledilo je još jedno korektno izvođenje *Džandrljivi muž ili koja je dobra žena* Jovana Popovića Sterije, te novi komad mladog pisca Željka Hubača *Bliži vatri,* koji je sa pažnjom postavio David Putnik. U Zaječaru takođe nisu uspeli da sastave program sa osobenijim identitetom. Tu su *Nedozvani* Momčila Nastasijevića, u dosta ambicioznoj ali nedoslednoj postavci Zorana Ristovića, zatim već profanisani komad Reja Kunija *Kidaj od svoje žene,* koji se dugo vukao po srpskim pozorištima, i jedan domaći komad – *Terra incognita* Nebojše Romčevića, u režiji Miodraga Milanovića, ali bez posebnog odjeka u javnosti. I ovde su za sebe obezbedili gostovanje grupe bugarskih umetnika, sa Veselinom Anevim, koji je postavio svoju tvorevinu *Cirkus*. U Pirotu su uspeli tek da sa celim ansamblom upriliče *San letnje noći* Viljema Šekspira, mada veoma skromno u opremi a i igri koju je rediteljski vodio Mlađa Nedeljković.

Glavni projekat kragujevačkog pozorišta "Joakim Vujić" predstavljao je novi tekst Gordana Mihića, *Osmeh anđela*. Ovaj filmski, televizijski i dramski pisac otišao je sa svojim zografom Mihailom u prostore istorije ili još više, mašte koja se prosto želela da izdigne iznad svakodnevice. To je bajka u kojoj ima toliko realnosti i neposrednih osećanja da je reditelj Jovica Pavić načinio predstavu koja je imala svoju unutarnju lepotu, plemenitost i potrebu za istinama, jačim od svakog razočarenja i bola. To je bilo zaista nešto novo u opusu ovog poznatog autora. I druga dva teksta koja su se našla na repertoaru, bila su od domaćih savremenih autora: *Luminacija* Dušana Kovačevića, u realističkoj postavci Jovana Gligorijevića i *Ružičnjak* Aleksandra Popovića, kome reditelj Dragan Jakovljević nije uspeo da obezbedi na pozornici neko novo značenje. Sve su to bile, manje ili više, postavke ograničene u svome dejstvu sa pozornice.

Za to vreme u Užicama su bili nešto ambiciozniji i uspeli da publici predstave čak pet novih dela. Počeli su sa *Despotom Stefanom* Zvonimira Kostića, kao istorijskom dramom bez unutarnje refleksije koja bi doprla do našeg vremena. Branko Popović koji je to aranžirao u akademskom okviru, daleko se više založio za *Savanarolu i njegove prijatelje* Jovana Hristića. Takvi tekstovi o buntovnicima i stradalnicima su na ovoj pozornici uvek dobro prolazili, a glumci su sada pokazali i stepen višeg angažovanja, kako bi tekst dobio na ubedljivosti i univerzalnosti. Bora Grigorović je uobličio tekst Slobodana Žikića *Naši dolaze,* u savremenom maniru, na temu iseljenika i naših odnosa prema ljudima raza-

sutim po svetu. Komad je imao socijalnu i psihološku dimenziju, vrlo primetnu u glumačkoj igri. Miodrag Milanović je postavio ovde čak dva komada – *Taličnog Toma i Daltone* Stevana Koprivice, veoma popularnog kod mlađe pozorišne publike i *Podvalu* Milovana Glišića. Hteo je u stilizovanom dekoru i kostimima da dođe do savremene farse ali je na kraju ipak napravio kompromis, jer Glišićev tekst sadrži u sebi dovoljno realizma, neposrednosti i satiričnih komentara. U šabačkom pozorištu "Ljubiša Jovanović" nastavili su sa razonodom publike, pa je postavljena komedija *Dolaze moleri 2* Zorana Đorđevića, u već prepoznatljivom maniru Aleksandra Đorđevića kojeg su glumci skladno prihvatali. Slobodanu Šuljagiću data je prilika da se rediteljski potvrdi u postavci *Ženidbe* Nikole Vasiljevića Gogolja, bez želje da se nešto proverava ili eventualno otkriva novo u izrazu. Za *Rodoljupce* Jovana Popovića Sterije, angažovan je reditelj Dušan Petrović, koji je učinio da glumci individualizuju portrete ličnosti koje su tumačili i psihološki ih ilustruju u pojedinim postupcima. Sasvim solidna predstava.

Sve ovo najmanje se doticalo Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu. U ovom trenutku, svi u pozorištu bili su zaokupljeni još jednom krizom rukovođenja. Problem je bio što su se u odnose mešali mnogi iz gradskih struktura, što je u ostalom, bila uobičajena praksa i u drugim gradovima, ali ovde se to uvek nepovoljno reflektovalo na odnose između tri ansambala, drame, baleta i opere. U svojoj preosetljivosti, mnogi umetnici su želeli da te nemile događaje odvoje, koliko je god to moguće, od svakodnevnog stvaralačkog rada. Zato je njihovom inicijativom, svim tim privremenim upravama, nametana potreba da se što više projekata aktivira. Kada se sve to zna – nije teško predpostaviti šta sve treba da se učini u takvim neregularnim prilikama, pa da samo u okviru dramskog programa izađe sedam novih premijera. Prednost je data savremenim domaćim autorima i tekstovima za koje se sa pouzdanjem moglo tvrditi da su prošli sve selekcije, prihvaćeni kao dela trajnije vrednosti. Za postavku komada *Putujuće pozorište Šopalović* odabran je reditelj Egon Savin, kao jedan od najpouzdanijih saradnika ovog ansambla poslednjih sezona i tvorac njihovih uvažavanih predstava. Ideja je bila da se na sceni pojavi autobus, ovog puta kao stanište putujuće glumačke ekipe i kao sama pozornica. Oko tog prefarbanog kolosa koji deluje nestvarno, koncentrisani su svi ključni događaji, pa je to istovremeno i prostor, vreme, iznenađenje, simbol nekog života koji izmiče poterama, ali i moguća smrt, kao izazov kome se ne može odoleti. Savin je dobro znao da ni jedna pozorišna trupa koja je u to suludo okupacijsko doba krstarila srpskim drumovima, nije ni mogla da raspolaže ovakvim vozilom i stoga je učinio sve da već na samom početku budu naglašeni kontrasti između iluzija i stvarnosti. Zato se insistira da upravo sa ove pozornice do svakog gledaoca stignu piščeve reči – "ova zavesa skriva bedu skuplju od zlata, vek sažet u dva sata, beskraj na deset kvadrata". U tome je sav rediteljski koncept ove predstave.

Ubrzo zatim sledilo je predstavljanje komada *Maratonci trče počasni krug* kojim se svojevremeno proslavio upravo Dušan Kovačević. Iznenađenje je bilo možda jedino to što je ostavljeno reditelju Jagošu Markoviću da ovu komediju apsurda protumači na potpuno subjektivan način. On ju je potpuno i rastočio, ostavljajući samo spoljne okvire radnje, ali i to sasvim uslovno. Glavne predstavnike nekoliko generacija Topalovića, koji u svom izvitoperenom patrijahalnom duhu vode pogrebno preduzeće i raduju se tuđoj smrti, pretvorio je u ženske likove. Dosledno tome, glumice su dovedene u stanje da izražavaju razne osobine ženskog roda bez potrebe da se ponašaju kao muškarci ili da ih u nekim situacijama imitiraju! Odjednom se ispostavilo da je to moguce, pa na trenutke čak i efektnije nego u prvobitnoj piščevoj verziji. Ovom transkripcijom, ipak, nisu obuhvaćeni svi likovi. Mirko, Đenka đavo, Bili Piton i Oli, ostavljeni su u svom muškom obliku, s tim što se i njima povremeno i po potrebi, menja smisao i način igre. Marković se nije držao ni same fabule – pojedine situacije je prilagođavao vremenu, ličnom ukusu, sve u želji da ovu pomalo apstraktnu komediju, što više aktualizuje. Tu je televizija, demonstracije, ponešto politike i svega drugog što bi ovu igru moglo učiniti vitalnijom i, naravno životnijom. Kovačevića ima veoma malo, ne samo u događajima nego i u replikama, jer je komedija tek povod da se od materijala, sistemom slobodnih improvizacija, načini nova celina. Ključ predstave je u rukama ansambla koji krajnje disciplinovano, sa profinjenim osećanjem za stilizovani realizam, prirodno i jednostavno izražava apsurd sveta u kome Topalovićke, takve kakve su, mogu da postoje i žive.

Na taj način, ove dve postavke postale su najznačajniji deo programa sezone. Spajanje tekstova Viljema Šekspira i Antona Pavloviča Čehova u celinu pod naslovom *Prerušeni*, nije bilo ni svrsishodno, još manje ubedljivo. Ni pokušaj da se oživi *Svetski vašar* Viljema Tekerija, u postavci Ankice Cvijanović Jajčanin, nije otišao dalje od ilustracije literarnog dela. Vodvilj *Dajte da se zagrlimo, Folvil* Ežena Labiša, nije izašao iz svojih standardnih okvira. To se ponovilo sa *Ćelavom pevačicom* Ežena Joneska, pa je od celog programa namenjenog kamernoj sceni, ostao jedino komad *Murlin Murlo* savremenog ruskog autora Nikolaja Koljade, koga je predstavio Radoslav Milenković u grubom, agresivnom i ubedljivom izrazu kojim se razara slika ruske svakodnevnice. Ovo je bila zaista predstava koja je imala podjednakog odjeka u Novom Sadu i Beogradu. Tri predstave, *Putujuće pozorište Šopalović, Maratonci trče počasni krug* i *Murlin Murlo,* bile su sasvim dovoljne da se proceni ne samo trenutna kreativnost ansambla nego i vrednost ideja za koje su se zalagali na pozornici.

Izvesne promene u repertoarskoj politici dogodile su se na sceni Novosadskog pozorista – Ujvideki Szinhaz, gde je gotovo ceo program bio inspirisan željom da ansambl potvrdi svoje sposobnosti u klasičnim komadima Bernarda

Šoa, Fridriha Direnmata, Ežena Joneska i Jovana Popovića Sterije. Publiku je samo donekle zanimala ova promena, mada nije bila za podcenjivanje.

U Narodnom pozoristu u Somboru, odlučili su da ponove neke od uspelih predstava beogradskih pozorišta, posebno Jugoslovenskog dramskog. To se odnosi na *Rodoljupce* Jovana Popovića Sterije i *Vilovnjaka sa zapadnih strana* Džona Milingtona Singa. Tome je pridodata popularna bajka *Ždralovo perje*, koju je svojevremeno Miroslav Belović napisao i pripremio za mlađu publiku. Uz to su za malu scenu priređeni komadi *Feniks suviše čist* Kristofera Fraja i *Zoološka priča* Edvarda Olbija. Sve su to bile korektne postavke sa poznatim rediteljima i onim mladim koji tek teže svojoj afirmaciji, ali ni jedna nije imala posebne pretenzije na neki naročiti uspeh ili priznanje.

U Subotici se nisu više držali iskustva, niti ideja Ljubiše Ristića, pa su se vratili na staru podelu ansambla, odnosno na Srpsku i Mađarsku dramu. Tako je Srpska drama izvela tri dela, *Ljubavno pismo* Koste Trifkovića, *Reket* Bertolta Brehta i *Ženski orkestar* Žana Anuja. Sve tri predstave bile su u već ustaljenim manirima, bez želje da se nadiđe iskustvo. Mađarska drama je nešto više forsirana kako bi se što pre popunio njen repertoar. Zato su odabrani komadi *Stari drugari* Nela Simona, *Džonatan Livingston* Ričarda Baha, *Pazi na kontrabas* Lasla Kopeckog, *Sanjah jedan grad* Irene Kiš i *Lampa* Geze Gardonjija. Posebna pažnja bila je koncentrisana na *Džonatana Linvingstona* kojeg je još Peter Ferenc uz superviziju Ljubiše Ristića pročitao kao podsticaj za jednu kolektivnu viziju beznađa lične tragedije ili pakla u kojem je teško biti čovek. Glumci su morali da zaborave na svako iskustvo, potpuno se predavši instinktivnim reakcijama, kako bi prodli u podsvest ili samu utrobu, u pokušaju da tu nađu nekakav smisao. Naizgled, učesnici u predstavi ne ostavljaju utisak profesionalaca. Njihov amaterizam, ponekad ispoljen u neveštini izražavanja određenih reakcija, ne smeta mnogo, jer je predstava zamišljena kao samoiskazivanje, sa punim verovanjem u ono što se događa na sceni. Prvobitno je predstava rađena na mađarskom i srpskom jeziku, sa dve grupe glumaca koji naizmenično stupaju u prostor, zagrađen običnim letvama, kao scena. Sada je za potrebe mađarske drame, to preradio reditelj Robert Kolar.

U Zrenjaninu su procenili da im je najbolje da izvedu komade *Artur Ui* Bertolda Brehta i Jakova Ignjatovića *Adam i berberin, prvi ljudi*. Našlo se prostora i za komad *Molitva za Emiliju* Vučine Ščekića, ali bez posebnog razloga ni uspeha. Na vršačkoj sceni je glavni poduhvat bilo izvodnjenje *Veselih žena vindzorskih* Viljema Šekspira, u režiji Vladimira Lazića. Sledili su, Bojićeva *Gospođa Olga,* koju je pristojno, u realističkom maniru postavila Irena Ristić, a zatim je Miroslav Benka pokušao na svoj način da se pozabavi *Centrifugalnim igračem* Todora Manojlovića, ali bez očekivanog rezultata. Sledio je još onaj čudan a rado igran komad *Arsenik i stare čipke* Džozefa Keserlinga, u dosta vitalnoj postavci Milovana Novčića. Oko scene u Kikindi su se našli reditelji

Ljubosav Majera i Miroslav Benka, koji su svojim režijama uživali veliki ugled u vojvođanskim pozorištima. Majera je tumačio komad *Je li bilo kneževe večere* Vide Ognjenović, a Benka *Radovana trećeg* Dušana Kovačevića. U obe ove postavke bilo je novih i svežih rešenja ili bar komentara, pa su predstave bile u mnogo čemu zanimljivije od onih rađenih u drugim pozorištima.

Izvan svih ovih kretanja delovalo je Pokrajinsko Narodno pozorište u Prištini. Srpska dramu svoj program popunila sa pet novih premijera. To su komadi *Vlasnik bivše sreće,* čija je literarna konstrukcija bila očigledna a koju ni Borislav Grigorović nije mogao da učini sasvim scenski ubedljivom. Sledili su *Krvava teta* Novice Savića, *Sumnjivo lice* Branislava Nušića, *Ćelava pevačica* Ežena Joneska i *Ludi od ljubavi* Sema Šeparda. Albanska drama se zadovoljila sa tri premijere, *Emigrantima* Slavomira Mrožeka, *Bikovima i toreadorima* Špire Cemore i *Kako se rodila partija* Milazima Krasnićija. Za ocenu ovih ostvarenja nisu se koristili isti kriterijumi kao u drugim regionalnim pozorištima. Nešto je bilo na prihvatljivom nivou a nešto ispod, bez veće maštovitosti ili punijeg doživljaja. Nad svima njima lebdela je samo želja da se opstane pod svaku cenu i da se savladaju protivurečnosti sa kojima se drugi nisu susretali.

Zaključci su relativni i teško ih je uopštavati. Pozorišta su delovala, a to je bio psihološki prag koji su svi prelazili sa manje ili više uspeha. Otud nije bilo neke veće surevnjivosti oko glavnog programa Sterijinog pozorja. Predstave kakve su *Putujuće pozorište Šopalović*, *Derviš i smrt* i *U potpalublju* bile su za sve prihvatljive. Isto je važilo i za *Kate kapuralicu*, prikazanu izvan konkurencije. Nelagodnost su više psihološki izazivale dečje i eksperimentalne predstave. Niko nije osporavao određene vrednosti *Carevom zatočeniku* Miodraga Stanisavljevića, *Bašti sljezove boje* Branka Ćopića, pa ni *Legendi o kraju sveta* Jadranke Anđelić i Dijane Milošević. Da li se tako različiti izrazi mogu podvesti pod iste kriterijume? U javnosti je ostalo nejasno kojim i kakvim predstavama treba da priznamo univerzalniju umetničku vrednost. Kritičkih analiza je bilo manje nego što se očekivalo i iz njih se nisu po običaju izvlačili opšti zaključci, pa se nije moglo tačno da razabere za šta se u ovim izmenjenim društvenim i stvaralačkim okolnostima svi zajedno zalažemo. Pomalo groteskno su zvučali zahtevi da se raspravlja javno na temu "Pozorište juče, danas i sutra". Koga je to moglo ozbiljno da zanima uz večne tirade i jadikovke.

1996–1997.

U nekom čudnom raspoloženju dočekani su predstojeći događaji. Nisu se pravile po običaju optimističke prognoze, saopštenja o novim projektima nisu nikog obavezivala, a oni uporni, u nastojanju da iznova nametnu rasprave o stilu i modernom izrazu, dobijali su lakonski odgovor – savremeno pozorište je ono što smo u stanju da stvorimo. Čemu onda priče o avangardi, eksperimentima ili neobičnim poduhvatima kada to suštinski nikog ozbiljno nije zanimalo. Zar upravo te ideje o razgrađivanju postojećih oblika izraza i raznim improvizacijama, nisu prosto uklonjene sa svih kamernih i malih scena koje su pre dvadeset ili trideset godina nikle ispod ili pored svih pozornica u zemlji? Koncepcija savremenog teatra nije sazdana od teoretskih pojmova ili apstraktnih konstrukcija, nego od aktuelnih mogućnosti i neposrednog doživljaja onih koji se pojavljuju na sceni. Pozorište čine sve predstave a ne samo nekoliko odabranih ili onih proglašenih za najbolje. Sve što u tome zrači autentičnošću, originalnošću, maštovitošću, neposrednošću i iskrenošću, može da se smatra savremenim izrazom, bilo da pripada jednom piscu, reditelju ili glumcu, bilo svima zajedno.

Jugoslovensko dramsko je istrajavalo na čvrstoj poziciji između sopstvenog iskustva i onog što je želelo da ostvari u novom trenutku. Kako originalnost u repertoraskoj orijentaciji ne znači i jednostranost, odabrani su autori koji na izgled nemaju ničeg zajedničkog. Koljada, Molijer i Oskar Vajld! Koljada pripada krugu postmodernističke proze i drame u savremenoj ruskoj umetnosti, u našoj zemlji posebno popularnoj poslednjih nekoliko sezona. Kada se ugasilo interesovanje za većinu dela savremenih domaćih pisaca idejama i sadržajima vezanih za šezdesete i sedamdesete godine, činilo se da su tekstovi Razumovske pa i Koljade upravo ono što nam je potrebno. Međutim Koljada, uz svu popularnost, nije donosio ništa novo, vrteći se u temi duhovne situacije u kojoj se nalaze ruski ljudi posle raspada sovjetskog komunističkog režima. Oni što su nekad bili na vlasti, ministri ili ambasadori, nestali su ili pomrli, a njihovi naslednici teško se snalaze u prilikama kada su u javnosti dominanti – šoferi, baštovani, kuvarice i uopšte svet sa dna koji je isplivao na površinu. Ta feljtonistika nam se čini poznatom, a njena zanimljivost je tek u tome što je reč o drugoj sredini koja prolazi kroz slična preobraženja.

Ono što pada prvo u oči u režiji komada *Poloneza Ognjinskog*, Vide Ognjenović, jeste to da tokom predstave pozornicom tumara čas levo, pa desno,

osamljeni gusan. Za njegovu sudbinu svi su zainteresovani, pogotovo kada kada jedan od učenika emotivnim nabojem objasni da je reč o "jednoljubcu" koji pati, jer mu je uginula guska. Gledaocima je ostavljeno da sami do kraja nagađaju u čemu je značenje. Koljadin verbalizam nije ostao u sferi poetizacije i samoironije. Režija je scenu konceptirala naturalistički, ne ulazeći u unutarnji sloj događaja. U rastočenoj kući sve je demolirano, prljavo, nalik nekadašnjim zajedničkim stanovima, gubi se sva emotivnost, pa radnjom ovladava besmisao i neka hladnoća koja odbija. Potvrdilo se ponovo da ovakva dela ne mogu da zamene nove domaće tekstove koji bi opservirali realnost na drugačiji i izvorniji način.

Ono što je zanimljivo, sve jasnije je prevazilažena koncepcija po kojoj sva dela u sezonskom repertoaru treba da se biraju po jednom principu. Stoga nije ni trebalo objašnjavati zašto se igra Molijerov *Mizantrop*. Reditelj Dejan Mijač je već u razradi svoje zamisli osetio da lik Alsesta nosi duboke i proživljene emocije mladosti koja je u stanju da rasčlanjuje u sebi, promišlja, sumnja, dok se u istinama ne razazna smisao. Nije ga režija stoga opterećivala stereotipnim apsurdima i nemogućim zahtevima. Načinjen je prostor za igru u kome likovi deluju više kao kontrasti, drugačije boje ili pojave na koje bi on mogao da reaguje svojom prirodom i njenim strastima, obučen u crno, različit od ostalih, skroman spolja i bogat u duši. To je duboki vapaj za pravednošću, iskrenošću, pobuna protiv konformizma, gnušanje od svakodvenih ljudskih poroka i potreba za plemenitošću koje više nema. Reditelju je do tog utiska veoma stalo. *Mizantrop* nije naturalistička ili nasilno stilizovana predstava, već podsticaj glumcu u čežnji za izgubljenim vrednostima. Bez obzira na sve pojedinosti u režiji i igri, reč je o kultivisanoj predstavi punog identiteta.

U pozorištu su, unutar ovakvih svojih programskih opredeljenja, svaki svoj projekat predstavljali izuzetno važnim. To se ponovilo sa *Salomom,* koja je kao projekat posvećena apoteozi muške ljubavi prema muškarcu, što je prirodno izazvalo različite komentare. Igrati ovo delo na uobičajen način, posle svega što se sa ovim tekstom dogodilo u operi i raznim baletskim varijacijama, bilo bi možda i besmisleno. Zato je načinjena adaptacija u kojoj su glavni likovi pisac i njegov prijatelj, zbog kojeg je bio osuđen kao homoseksualac na dve godine zatvora sa prisilnim radom. Priča sa suđenja kao i ono što se kasnije dogodilo, kroz Vajldovu ispovednu prozu, uključujući i *Salomu*, pretvoreni su u samoironiju setnih osećanja. Ideja Romana Viktjuka, ruskog reditelja, prilično je određena, ali nedovoljno precizno realizovana. Zato joj je izmakla magija iluzije. Scensku realizaciju ideja preuzela je Sonja Vukičević, pa su ličnosti vezane za Vajldov privatni život, predstavljene kao odgovarajuće obučeni aikido borci. U ceremonijalnim scenama i onim suđenja, likovi se presvlače u tansvestite, potpuno neodređenih ali ekscentričnih kostima, asocirajući na vreme u kome se sve to događalo.

Na sceni teatra "Bojan Stupica", pojavio se tako neobičan komad, za koji se tvrdilo da je crna i savremena komedija *Punjene tikvice* Sanje Domazet, koja se događa ispod ili iza mauzoleja velikog vođe, među osobljem i lekarima koji se brinu o neprekidnom doterivanju balzamovanog tela, istraživanjima novih metoda i svemu onom što ide uz ovaj zagrobni društveni ritual. U scenama ima gorke satire a ponešto i duhovitosti, namenjene onima koji vole u pozorištu ekscentrične bizarnosti. Odmah zatim je prikazana *Beogradska trilogija* Biljane Srbljanović, delo sastavljeno od tri kratke priče, nevidljivim telefonskim impulsima povezane iz Sidneja ili Los Anđelesa sa Beogradom. U režijskoj postavci, Goran Marković je želeo da svaka epizoda ima svoju scensku specifičnost. Prihvatio je pokretnu scenografiju koja kao da se lista u albumu uspomena. Koristi se svaka situacija, lik ili replika da bi se naglasile emotivne nijanse i vrednosti. Praška priča se zato lako razaznaje, jer je različita od Sidnejske, a ova opet od američke. U svakom slučaju, ovo su nagoveštaji jednog novog i možda specifičnog otpora svemu što nas okružuje a ruši vrednosti i ideale.

Sva ta uopštavanja, ma koliko bila objektivna i imala refencionalna značenja često su samo psihološko delovale u određenim trenucima. Javnosti je trebalo objasniti zašto Narodno pozorište u ovoj sezoni nema pripremljenu ni jednu reprezentativnu predstavu na svojoj matičnoj pozornici.Umesto toga publici je ponuđeno čak deset repriznih komada među kojima su bili *Koštana, Kir Janja, Maska, Ukroćena goropad, Pigmalion, Život je san, Razvojni put Bore Šnajdera, Idiot, Don Žuan i Trojanke.*U upravi se smatralo da je to čak mnogo značajnije od jedne premijere za koju se ni po čemu nije moglo sa sigurnošću predvideti da će predstavljati značajniji poduhvat od onog što je poslednjih godina urađeno. Verovalo se da je bitno šta ovaj program u celosti znači i kako još uvek deluje u javnosti. To može da zvuči lepo i pažljivo ali nije moglo da prekrije unutarnje protivurečnosti, teškoće ili nešto drugo zašto je javnost bila ozbiljno zainteresovana. Sve ovo imalo je određenog uticaja na premijere priređene na Maloj sceni. Tim više što je u ovom anarhičnom pozorišnom trenutku sve izdizano na nivo značaja i vrednosti. Ivan Lalić nije još bio pisac koji zaslužuje pažnju nacionalnog teatra. Ovde je predstavljen *Puritanskom komedijom* u oveštalom manirizmu, sa temom o zameni bračnih partnera, uz nasilne asocijacije o aktuelnim društvenim događanjima. Sada je bio potpuno ubeđen da je stvorio nešto što predstavlja daljnu razradu njegovog koncepta o "balkanskoj sapunskoj operi". Pravih razloga za ovu igru nema, smisao je obezvređen a ironija je naglašena. Kako sve može da bude prihvaćeno tako je i ova komedija mogla da se pojavi. Glumci u nacionalnom teatru već nekoliko decenija nose sa slavom koju retko stiču i svoj usud. Svi malo igraju, a samo pojedinci uspevaju da na vreme uobliče svoju stvaralačku biografiju. Otud nije iznenađenje što su dve glumice poželele da im pisac, kritičar i pesnik Milosav Mirković napiše dramu koja će zadovoljiti njihovu radoznalost, potrebu za novim emocijama i izrazom

pune ubedljivosti. Tako je nastala drama *Kume i kneginje*. Predstava je, međutim, donekle potisnuta u pozadinu gromoglasnim smenama uprave i pričama novih ljudi da – Narodno pozorište ne može više biti istorijska čitanka! Mirković je svestan postojanja mnogih drama posvećenih vođama, herojima, čelnicima, a pogotovo Karađorđu i knezu Milošu. On upravo stoga nije hteo da načini još jednu istoriografsku repliku ili potpuno slobodnu kompoziciju. Zato se opredelio da osvetli davna vremena srpskih ustanika kroz prepisku Jelene, Karađorđeve udovice, i Ljubice, žene kneza Miloša, koje su uza sve drugo i kume, što je u ono vreme bilo više od običnog srodstva. *Kume i kneginje* su zbog svega onog što iz ovog teksta zrači jedna ozbiljno komponovana celina koja ima neosporno svoje scenske vrednosti. Ništa veliko se tu ne događa, ali je jedno vreme oživljeno kroz lične sudbine onih na koje se zvanična istorija nije nikada mnogo obazirala.

Dok se sve ovo događalo – pažnja javnosti je ipak bila sa usmerena na postupke nove uprave Narodnog pozorišta. Ona je potpuno samouvereno nastojala da sa scene ukloni *Koštanu* i druge tekstove iz dugogodišnjeg repertoara, uz nejasne i neosmišljene vizije o novog usmerenju nacionalnog teatra. Bilo je stoga dosta čuđenja, ali se, izuzev nekoliko kritičara i teatrologa, toj samovolji niko nije ozbiljnije suprotstavljao, pa čak ni sami glumci.

Situacija je bila dosta nestabilna i rovita. U Ateljeu 212 koncentrisali na svoje projekte naglašavajući autonomnost unutar tih pozorišnih previranja. Najlakše je bilo smeniti nekog upravnika i njegove saradnike, ali je teško bilo naći ljude koji će sa znanjem i vizijama unapređivati pozorišni život. Glumačka uprava, poučena iskustvom, ovde je bila maksimalno angažovana i uspela je da na velikoj sceni predstavi dva nova projekta: *Turneju* i *Kući!*.... Entuzijazam, koje se pri tome iskazivao, sugerisao je ozbiljne promene pa se više nije osećao nemoćan, dezorijentisan i lošim vođenjem, guran na margine pozorišnih zbivanja. Uspeo je za kratko da u duhu svoje najbolje tradicije iz nekih srećnijih vremena, na osnovu dramskog teksta Gorana Markovića, stvori sa rediteljem Milanom Karadžićem predstavu *Turneja*, prepunu moralnih dilema, otvorenosti, upitanosti, pred svim onim što se zbivalo tokom rata u kojem već i po anegdotama nismo sudelovali i na kraju svojim ćutanjem pokaže unutarnju snagu, emotivnu zainteresovanost za sudbinu sopstvenih iluzija o životu kroz koji prolazimo. Grupa glumaca koja je zlokobne devedeset i treće godine životarila i radila za mesečne prihode od nekoliko maraka, prihvata primamljivu ponudu da gostuje na teritoriji Republike Srpske. Tu se komedija pretvara u stravične prizore u kojima ima opore dramatike, rizičnosti, suočavanja sa tragičnim slikama rata, kroz koji svi prolaze zajedno i opet svako na svoj način. Autor se čuva feljtonske pristrasnosti i karikaturalnosti čak i onda kada izvesni prizori deluju grotesno, a reči, koje u određenim trenucima izgovaraju pojedini glumci, preobražavaju se od opštih fraza u gorka saznanja i subjektivne istine

koje dovode do očaja. U Ateljeu skoro nije viđena predstava sa tolikim ansamblom, složenim scenama što su rediteljski besprekorono oblikovane, različitim raspoloženjima i psihološkim stanjima koja se prepliću neprekidno rastačući iluzije u gotovo nepodnošljivoj ratnoj psihozi. To je zaista iskrena želja da se pokaže veća pozorišna i životna zainteresovanost za stvarnost koju preživljavamo.

Drama *Kući* Ljudmile Razumovske razlikuje se od dela *Draga Jelena Sergejevna*. Sada je to slika onih mladih ljudi koji su se našli u kovitlacu promena, bez kuće, prijatelja, pomoći starijih, prepušteni sebi i životu u kome za njih nema mesta. Sve je to Radoslav Milenković razradio da bi istina mogla da bude što vidljivija. To je pomak u odnosu na njegovu poznatu predstavu *Murlin Murlo* koju je radio po tekstu Koljade, s tim što je uspeo da iskrenosti da autentičnu grubost, spontanost i životnu ubedljivost. Atelje je ovim predstavama neosporno vraćao samopouzdanje. Spreman je na ruzik, osećaju se potrebe za promenama i veruje da se samo smelošću i iskrenim zanosom osigurava budućnost. A to je već bilo poučno i ohrabrujuće za druge ansamble.

Zvezdara teatar je, uz izvesnu simboliku u svome tekućem repertoaru dao prednost Aleksandru Popoviću, jednom od onih autora na čijim delima je i izgrađen ugled ovog pozorišta. On je sam odlučio da postavi svoj komad *Baš bunar*. Kao i ranije zbunjivali su podnaslovi – "scenski računar, par – nepar, na pet hvati, u šest stopa, uz nešto epiloga". Šta sve to znači u predstavi koju je autor sam krajnje jednostavno komponovao sa dva glumačka para što se neizmenično pojavlju na pozornici sve do finalne scene, objasnio je igrom kao svojim načinom mišljenja i osećanja. Za nekog je to bilo, možda, proizvoljno rečeno, povratak avangardi ili kripto istorijski komad, a oko ove dramaturgije se pletu i druge fraze poput onih o herojskim matricama, otključavanju sudbine ključem – kalauzom i ko zna šta još uz naglašavanje nekakvih tipskih obrazaca koji, u suštini, sa predstavom i onim što iz nje zrači nema baš mnogo uzročne veze. Pa ipak, u samom tekstu Popović je eksplicitno jasan – tragedija koja je zadesila srpski živalj u Kninskoj krajini, ličkim bespućima ili na krvavom Kordunu zgusnula se u jedno duboko osećanje mučnine, poraženosti, nespokojstva što navodi na razmišljanje o životu a još više o smrti. Njega ne interesuju uzroci ovog ljudskog beznađa, ne bavi se profanom politikom, zbog toga se ponekad štiti narodnim uzrečicama, frazama koje su promenile smisao, iskričavim odblescima ciničnog duha koji sam sebe brani od potpunog razočarenja. Da bi sve bilo jasnije, Aleksandar Popović, možda, uprošćava situacije, likove i radnje svodi samo na ono što mu se čini da je funkcionalno i bitno, a pri tome meša farsično sa tragičnim, komično sa patetičnim, u osnovi bori se sa onim gorkim saznanjima koja, na kraju, ne može da ne kaže u svome tekstu. Zato i njegov tekst izaziva čas smeh, a čas tugu, a sve to sa unutarnjim opterećenjem jer je dejstvo usmereno ka gledaocima kod kojih se stvara postepeno osećanje tes-

kobe. Zato je *Baš bunar* tužna komedija, sumorna drama, optužnica, ali i vapaj u ime života, potreba da se svedoči emocijama, želja za oporukom, da se olako ne zatremo i ne odričemo života. Sve je to iskazano na pozornici u stilu koji je prepoznatljiv u opusu ovog autora, što celoj predstavi, uz svu oporost, obezbeđuje autentičnost i šire metaforično dejstvo.

Lari Tompson, tragedija jedne mladosti je još jedno svedočanastvo da Dušan Kovačević nastoji da prevaziđe neke svoje ranije literarne opservacije o životnim neprilikama i nastavi da stvara na nešto drugačiji i možda atraktivniji i raznovrsniji način. On to nastoji da učini ubedljivim kroz paralelne radnje, nove likove, ali tako da ostane i dalje, uz sve aktuelnosti, ipak u izvornom krugu apsurdnog življenja. To se potvrđuje kroz priču o Katarini, čudnoj upravnici još čudnijeg pozorišta i glumcu Belom i njegovim reakcijama uoči same predstave, a zatim Bojanu, Draganu i Oliveru Nosu – stvarnoj i nestvarnoj ličnosti u jednom čoveku i njegovoj porodici. To je život i iluzija, ginjol koji sam život režira, a u kome su ljudi lutke, lažni junaci, ali i živi gubitnici. Humor je nešto blaži, cinizam sasvim prigušen, ali i ozbiljna potreba da se kroz razne forme na sceni i dalje iz života beži u maštu i neke zamišljene daljine. Sasvim druge vrste je komad *U plamenu strasti* Ivana Lalića koji je scenski uobličio Gorčin Stojanović kao "balkansku sapunsku operu", koja je inspirisanja saznanjem samog pisca koji kaže "da mu život proteklih godina u maloj latinsko američkoj državi Srbiji nije ostavio previše izbora – jer toliko jakih emocija, raspaljenih strasti i toliko besmislenih smrti verovatno ima još samo u popularnim televizijskim serijama". U daljnjem tumačenju pisca naš život je sastavljen od laži pa ga treba najlakše predstaviti nizom neobaveznih scena koje mogu svaka za sebe da čine jedan loš skeč te da se onda mehanički dopunjavaju. Režija je to shvatila kao mogućnost da se pokaže izvitoperivanje strasti, karikatura veže za tragične događaje koji su se desili na ovim područijima,istina je isključena, ironija neutralizovana, a sve u formi kiča koji ne može ništa da objasni. Režija je stoga glumce izvodila i uvodila na scenu namerno kao u estradnim predstavama, gašenjem svetla i unošenjem klupe, stolice ili nekog drugog rekvizita. Sve je koncentrisano na lažne portrete, još lažnije sukobe i smrti iz pištolja koji se dime, ali ne ubijaju. U stvari otvoren je problem – da li se političku literaturu i izvornu komediju može zameniti bulevarskim egzibicijama – a sve to ukazuje da se upravo i Zvezdara teatar nalazi i dalje na ozbiljnoj prekretnici i novim iskušenjima.

Bitef teatar je izveo nekoliko kontraverzinih, različitih po sadržaju i željama, a što je najvažnije – intenzitetu delovanja scenskih projekata kakvi su *Detinjarije* Rajmona Kusa, *Ulični psi* Kventina Tarantina ili *Trainsportting* Irvina Velša. Među njima najviše pažnje privukla je kamerna slika *Master klas* Terensa Meknelija, posvećena uspomeni na veliku opersku divu Mariju Kalas. Tekst je gotovo dokumenatran i obuhvata javni čas na "Džulijardu", gde je Marija Kalas

testirala i proveravala talenat mladih operskih pevača. Otud je i ambijent tako uslovno naznačen. Tu Alisa Stojanović nije imala šta da prekraja jer je tekst toliko precizan, a istovremeno jednostavan, da nisu moguće nikakve dodatne intervencije, pa je sva pažnja i koncentrisana na samo zbivanje i posebno postupke i reči slavne umetnice. U repertoaru Bitef teatra ova predstava je pre izuzetak nego pravilo. Rasterećena nerealnih ambicija i svakojakih proizvoljnosti zadržala se u svojim dokumentarističkim okvirima iz kojih je zračila neposrednost, čednost, mladost ali i gorčina iskustva samog života. Ister teatar je izišao sa svojim novom produkcijom *Karta za više vožnji*, koju je iskoristio u stilu neverbalnog teatra da je osmisli Damir Kaleši. Kult teatra se zadovoljio sa dve komercijalne predstave – *Joj, Karamela*, Hoze Sinistera Sančeza i *Beograd na kolenima* Miroslava Momčilovića.

Pozorište na Terazijama je neočekivano privuklo pažnju jednom svojom nesmotrenom postavkom *Hamleta* Viljema Šekspira. U nekompetentnoj upravi hteli su da prekinu tradiciju, koju je stvaralo nekoliko generacija darovitih komičara i karakterbnih glumaca, da se afirmiše terazijska scena humora, prave komedije i mjuzikala. Unutrašnja rovarenja, diletantska rukovođenja i besmisleni spoljni uticaji učinili su da se u ovom trenutku na njihovom repertoaru nalazila samo jedna izigrana komedija i dva prilično raštimovana mjuzikala. Za ovaj neslavan poduhvat našli su nezgrapan, površan i rogobatan prevod i reditelja bez ozbiljnijeg scenskog iskustva. Zašto je onda čudno što skratili neke od najsuptilnijih scena, izbacivali čuvene misli i stihove sa kojima su ranije mnogi glumci otkrivali smisao života i tražili svoje istine, i pomerili strukturu samog dela. Sve je tako na pozornici bilo grubo, bahato, vulgarizovano, a uz to nasilno aktuelizirano da bi se prikazao raspad sistema u jednoj državi i tako prešlo sve granice dozvoljenog. Ovo se jednostavno nije moglo prećutati i preraslo je u kulturni skandal.

Beogradsko dramsko pozorište se u svemu ovome nije snalazilo pa se činilo kao da opet počinje iz početka s tim što nije moglo da na originalniji način osmisli svoj repertoar. Zato i ne iznenađuje što je po inerciji poseglo za komadom *Arsenik i stare čipke* Džozefa Keserlinga i *Mister dolar* Branislava Nušića. Ostalo se u konvencionalnim okvirima i onom što je već viđeno, bez obzira šta su u tome sudelovali reditelji iz Jugoslovenskog dramskog pozorišta Dimitrije Jovanović i Miroslav Belović .Ovi reditelji su pokušavali da povežu glumce različitog iskustva, talenta i afiniteta u atmosferi gde je zajedničkom igrom trebalo da dosegnu do izvornog delovanja, ali to se, na žalost, nije moglo dogoditi. Zbog toga je teško je bilo okarakteristati ovaj pozorišni trenutak u beogradskom glumištu. Dosta različitih inicijativa, mnogo previranja, improvizacija, po neka značajna predstva, ali daleko više dilema i nejasnoća koje je teško bilo razjasniti. Otkud toliko nesporazuma? Zašto nema više smelih iskoraka ka novim formama? Gde su velike predstave? Dokle će se nivo pozorišnog

života određivati samo po onome što se prikazuje na najznačajnijim pozornicama? Kako to da u ovim mukotrpnim traganjima za sopstvenom autentičnošću ima malo izrazito darovih i smelih umetnika? Možemo li se osloboditi scenskog konformizma, skromnih i izrazito ličnih želja i ograničenih htenja?

Pozorišna umetnost, kako se često isticalo, nije bila u Novom Sadu nikakav poseban problem. U tom domenu Srpsko narodno pozorište je uvek nalazilo načina kako da komunicira sa društvenom svešću u svojoj sredini. Ni jedan trenutak u ansamblu nije bio pogodan za ekstremne stavove, mada se često po neko zaletao i jedva zaustavljao na ivici podnošljivog, mogućeg ili estradno atraktivnog. Dominantno je bilo da tu postoje domaće ili sopstvene autentične istine.

Sada je na red došlo *Mrešćenje šarana* Aleksandra Popovića, a u tumačenju Egona Savina, jednog od najupornijih ovakve stvaralačke orijentacije. Reditelj je u svojoj predstavi proširio tematiku na gotovo sve godine socijalističkih zanosa i paradoksa, a po nekim scenama moglo se tvrditi da doseže i do ovih trenutaka i aktuelnih društvenih zbivanja. Ta adaptacija je izvedena uglavnom pomoću scenografskih promena u ambijentu, na pomalo čudan način – u pozadini svega, pozornicom dominira jedan klozet! Od trošnog prostora koji se sav povija pri svakom ulasku, to postaje postepeno kupatilo, da bi na kraju bila velika i luksuzna prostorija, što oličava raskoš novih bogataša. Izvrsne redukcije i uprošćavanje teksta koje je obavila režija, imali su za cilj da osnaže zamisao o gruboj farsi sa jetkom satirom sprovedenoj kroz celu radnju. Događaji su na izgled realistični, mada sve ima i simbolično značenje. Hronika se preobražava u niz varijanti, a o svakoj možemo da sudimo na osnovu određenih situacija. Sve to se čini kao neki daleki i nestvaran događaj – karikatura života. Ljudi su, zapravo, marionete jednog potpuno lažnog sistema, koji funkcioniše tako surovo, a opet nestvarno, kao da je neki san. Oštrica satire se naročito ustremljuje na aktere posle njihovih izlazaka iz zatvora. Zapravo, niko ne ostaje čitav, svi su deformisani, na granici ludila. Ovakvo čitanje *Mrešćenja šarana* kao nekakve globalne metafore jednog sistema ili društva je sasvim moguće. Zato je ovo više istraživački projekat nego predstava kojoj je stalo do atrakcija, a među mnogim bezličnim, i takva ima svoj puni identitet. Predstava je bila zapažena od kritike i našla se u zvaničnom programu četrdeset drugog Sterijinog pozorja, gde je Egon Savin dobio nagradu za režiju.

U senci ovog zbivanja našlo se izvođenje *Revizora* Nikolaja Vasiljevića Gogolja, u temeljitoj, korektnoj i celovitoj postavici Vitalija Dvorcina, koji je na raznim srpskim pozornicama poslednjih sezona prikazivao svoje najbolje režije iz matičnog pozorišta. Milan Karadžić je opet pokušao da komediju *Pop Ćira i pop Spira* stilizuje u kontrastima između realističke igre i neobičnih obrta koji su podsećali na manire dečijih pozorišta. Između svega toga stajale su *Opasne veze* Šoderloa de Lakloa, koje je Dušan Petrović predstavio u novoj adaptaciji, gde

su, pored uobičajenih skraćenja, korišćeni fragmenti pisama iz samog romana, a izvesne scene između posluge razigravane, kako bi se dobile što upečatljivije slike onog što čine plemići u salonima, ali i u prostorijama iza toga. Neosporno je da se kroz igru i izvesne rediteljske aranžmane došlo do određenih vrednosti, ali se pojačala i nedoumica oko stila i načina kojim se dolazi do pravog izraza.

Srpsko narodno pozorište je volelo ovakve izazove. To se potvrdilo čak i na kamernoj sceni, gde je igrana *Gospođica Julija* Augusta Strindberga i *Zoološka priča* Edvarda Olbija. Te različite komade koji već dugo opstoje na pozornici, osećali su kao sopstveno iskustvo koje im dozvoljava da češće igraju i ono što drugi izbegavaju, ili u svojoj lakomislenosti smatraju nedovoljno aktuelnim ili primerenim trenutku.

U Novosadskom pozorištu na mađarskom jeziku – Ujvideki Szinhaz, scenski izraz je bio dokaz identiteta i bez obzira na sve probleme i teškoće, pa i oscilacije u stvaralačkom entuzijazmu, uspevali su da se brane od spoljnih, a pogotovo lokalnih uticaja. Zdušno su se založili za prezentaciju *Amfitriona* Molijera, u režiji Ištvana Verebeša, a ništa manje nisu bili zainteresovani ni za postavku *Čoveka koji pravi kišu* Natana Ričarda Neša. Pri tome su se trudili da izbegnu svako poređenje sa istoimenim filmom. To je pratilo nekoliko komada iz standardnog repertoara mađarskih pozorišta, kao što su *Tavan* Gabora Presera, *Gospođa Karnjo* Mihaila Čokanja ili *Krš derbi* Lasla Đerđelija. Ceo svoj umetnički potencijal su međutim, koncentrisali na izvođenje komada *Buđenje proleća* Franka Vedekinda i *Prosjačku operu* Bertolda Brehta u dosta zanimljivim i osobenim postavkama.

Somborska scena je obogaćena sa tri nove premijere: *Lepotica i zver* Igora Bojovića, *Progon ili ubistvo Žan Pola Maraa, u scenskom izvođenju štićenika duševne bolnice u Šarantonu po zamisli Markiza de Sada,* ali je najviše pažnje privuklo *Putovanje u Nant* slikara i pisca Eugena III Kočiša, u režiji Ljuboslava Majere. Niko nije znao da do kraja protumači tekst, ali su ga gledali sa interesovanjem, verujući da je pred njima sasvim novo, originalno i neobično delo. Tačno je samo da je neobično, kao i druga dva teksta, *Ljudožder* i *Nenadani put Kalvarija Adolescenta*. U čemu su autorovi podsticaji i šta želi da kaže? To ni on sam nije hteo da do kraja otkrije, pa je tako stvorena loklana misterija oko značenja pojedinih reči, koje bi trebalo da asociraju na skrivene strahove, nezadovoljstva, potisnute želje, uništena verovanja i apsurdnu stvarnost. Zato je razumljivo da likovi u komadu nose neobična imena – Motalba, Perera de Boemi, Boldinoti de Boldini, Langinioti ili Nonserati. A u stvari, to su naše, lako prepoznatljive protuve, skitnice, pijanci koji se vuku po periferijskim krčmama. Na sceni je analogno tome predstavljena podrumska rupa, u koju se skače kroz vrata postavljena visoko u pozadini. Na podu punom neravnina i slame, stoji kosi šank, a na sredini rasklimatani sto sa dve stolice. U taj brlog uskaču likovi jedan po jedan i gotovo svaki staje prvo uz šank, potom pada, pa se taj fizički geg

neprekidno ponavlja. Reditelj je delo shvatio kao kolorističku igru unutar beznađa.

U Subotici je konačno upotpunjen repertoar za dva odvojena ansmabla, Srpsku i Mađarsku dramu, mada su razlike bile neznatne, tako da je bilo gotovo svejedno da li se pojedina dela igraju na jednom ili drugom jeziku. Pa ipak se insistiralo na razlikama u samoj igri što je, po svemu sudeći, bila jedna od namera nove uprave. U Srpskoj drami se osećao uticaj ranijeg iskustva prepoznatljivog stila. Igrana je *Smrtonosna motoristika* Aleksandra Popovića, u režiji Ištvana Hupke, koji je odmah zatim postavio komediju *Ženidba i udadba* Jovana Popovića Sterije. Radoslav Dorić je uobličio je *Cacu u motelu* Rejmonda Kenoa, a Slobodan Jovanović komad *Laku noć, majko* Marše Norman. Publika je očigledno sama napravila izbor, pa je najviše interesovanja bilo za *Smrtonosnu motoristiku*. Za Mađarsku dramu, Tibor Vajda je postavio komad Vudi Alena *Sviraj to opet, Sem*, dok je Bela Kalo režirao Mrožekov tekst *Strip – teaze*. Tu su još komadi Meniherta Lakatoša *Ljubav i kletva* i *Svira jedna violina* u aranžmanu Zoltana Kovača. Od svega toga, za javnost je bila najzanimljivija premijera komada *Bezgranično* Ferenca Deaka u režijskoj koncepciji Ljubomira Draškića.

Za to vreme u Zrenjaninu je priređena samo jedna nova premnijera i to *Gospođe ministarke* Branislava Nušića u režiji Steve Žigona. On je na ovoj sceni već predstavio nekoliko Nušićevih dela u potpuno nekonvencionalnim i sasvim ličnim viđenjima. Tako je i sada Živkinu kuću oko koje rastu kukuruzi, smestio na daleku periferiju nekog grada. Vidljivo je da je reč o sirotinjskoj gradnji, jer je sprat na tu uđericu prosto nadodat bez ikakvog plana. Prema takvom ambijentu modifikovan je prvo lik Živke a zatim i svih ostalih. Ona je priprosta žena, seljanka, zdrava i radna, koja se odjednom našla u čudu kojeg ne razume a što utiče na njeno ponašanje. Stevo Žigon je uporno javnosti nametao svoja objašnjenja, ali niko od onih koji su poznavali delo Branislava Nušića to nije mogao prihvatiti.

Narodno pozorište "Sterija" u Vršću, htelo je ponovo da osveži svoj program raznim delima igranim po drugim pozorištima. Pri tome nije bilo nekog posebnog entuzijazma, niti je nekom od odabranih dela obezbeđen poseban scenski tretman i publicitet. U pitanju su komadi *Čimi* Borisa Aprilova, *Luda noć* Reja Kunija, *Ljubav Džordža Vašingtona* Mira Gavrana i *Bluz osmeh* Miroljuba Nedovića. Sve se svelo prosto na neko rutinsko obavljanje posla, gde se pazilo samo na to, da sve predstave budu korektno izvedene i prihvatljive za publiku.

Pozorištima u Zrenjaninu i Vršcu teško je padalo poređenje sa onim što se događalo u Kikindi. Tamo je bilo očigledno više glumačkog entuzijazma i zainteresovanosti da predstave, bez obira na sadržaj, imaju što verodostojniju izražajnost. To se moglo uočiti u postavci komada *Iza kulisa* Majkla Frejna, kome je reditelj Velimir Mitrović dao izvestan stil, atmosferu i lakoću koju su prihvatili

glumci. Sve se ponovilo i u *Mandragoli* Nikole Makijavelija, koju je obradio Nenad Gvozdenović. Na sceni mladih, Dragan Ostojić je postavio delo Danila Harmsa *Slučajevi* i svoje delo *Cirkus Pikadili*. Nešto skromnija ostvarenja, ali još uvek dovoljno privlačna za publiku.

U vojvođanskim pozorištima sezona je tako protekla u znaku onog što je prezentiralo Srpsko narodno pozorište u Novom Sadu, a bilo je zapaženo i Narodno pozorište u Somboru. Njihove predstave *Mrešćenje šarana* i *Putovanje za Nant* su se izdvojile, uz mnoga priznanja kritike, uvršćene u više specijalnih programa, posebno Sterijinog pozorja. Donosile su i određene poruke – jedino je bilo neizvesno da li su one stigle do drugih ansambala i glumaca.

Takva shvatanja dobila su svoj legitimitet i u nekim gradskim i regionalnim pozorištima u unutrašnjosti Srbije. Uprave se lako menjaju i već po pravilu razlozi su dosta standardni – sukobi sa gradskim moćnicima, nedovoljna sredstva, unutarnji konflikti ili nesposobnost da se situacija u kući radikalnije menja. Promene se svuda neprekidno očekuju, a nezadovoljstvo se najčešće svaljuje na upravu. Otud je sve manje izjava o nekakvom naglom ili neočekivanom preobražaju u izrazu, radikalnijem poboljšanju materijalnih uslova za rad ili ambicioznijim poduhvatima. U tom hroničnom nespokojstvu, artikulisana je još jedna teza koja podrazumeva da je savremeno u pozorištu specifična i posebna oznaka kojom se ukazuje na najprikladnije delovanje u određenoj sredini.

U Kruševačkom pozorištu se dugo verovalo da sve zavisi samo od sposobnosti upravnika. Njemu se verovalo i očekivalo da će im ne samo stvoriti bolje uslove za rad nego i učiniti da budu iznad lokalnih okvira, ravnopravni u svemu sa beogradskim pozorištima. Kada su ga vlasti podržale da postane upravnik jednog od najatraktivnijih beogradskih pozorišta – glumci su se zabrinuli za svoju sudbinu uz ono uobičajeno – šta ćemo sada? No, ansambl je nastavio da deluje na platformi koja je već bila u javnosti prihvaćena kao podsticaj za još vitalnije predstave. Nastavljeno je sa gostovanjima beogradskih glumaca, pa kada se pojave tri legitimna prvaka najuglednijih ansambala u jednoj predstavi kakva je *Protekcija* Branislava Nušića, onda je to ohrabrenje za reditelja Darijana Mihajlovića, ali i za glumce da stvore što celovitiju predstavu. Milan Karadžić je u realizaciju Molijerovog *Don Žuana* došao sa kompletnom ekipom saradnika, sastavljenih isto tako od uglednih scenografa, kostimografa, dramaturga i koreografa. Kvalitet ove predstave je zatim proveravan na drugim pozornicama, od Vranja i Prištine do Sombora i Novog Sada. Ljuboslav Majera je prihvatio isto tako da svoju viziju *Hasanginice* Ljubomira Simovića radi sa ansamblom u kome u su ključne uloge interpretirali glumci iz drugih pozorišta.

U kragujevačkom pozorištu "Joakim Vujić", vođena je nešto drugačija politika. Tu se osećao pritisak sopstvene tradicije i potreba za neprekidnim dokazivanjem da je ansambl homogen i sposoban za svaki poduhvat. Glumačka uprava, koja se ovde ustalila, prvenstveno je u svojoj programskoj orijentaciji

vodila računa o raspoloženju vodećih članova, a zatim o tekstovima u kojima su oni želeli da igraju, ili su nalazili da tu ima rola u kojima bi mogli da se potvrde na novi način. Upravo stoga, nisu sebe opterećivali teoretskih zahtevima ili neostvarljivim idejama, neprekidno ponavljajući da pozorišni izraz stvaraju glumci. To im inače, niko nije osporavao, pa su mogli da izvode šta su zapravo hteli. Tako su ovaj trenutak obeležili sa dve komedije: *Balkan ekspres* Gordana Mihića, koji je na rediteljski svež i zanimljiv način osmislio Voja Soldatović, i *Pokondirena tikva* Jovana Popovića Sterije, u domaćoj varijanti, koju je pripremio Dragan Jakovljević. On je aranžirao i *Ljubavnika* Harolda Pintera. Mnogi su bili relativno zadovoljni, mada je sve ostalo u lokalnim okvirima.

Užičko pozorište je u određenim vremenskim ciklusima iskazivalo entuzijazam i ambicije koje su često prevazilazile njegove realne mogućnosti. Nakon izvesnih kolebanja i grčevito iznuđenih projekata, kao da je nastupilo sada izvesno smirenje ili rezignacija. Prihvaćeno je da Žoro Cvetanov Ivanov i na njihovoj sceni postavi svoje delo *Cirkus u cirkusu*, već viđeno u drugim sredinama. Glavni i možda jedini ambiciozni projekat im je stoga bio *Zganarel ili Uobraženi bolesnik* u preciznoj postavci Dušana Mihailovića. On je sam načinio uspešnu adaptaciju, držeći se stila u igri glumaca, te nastojeći da iz sasvim određene forme, izađe sa jasnim, razumljivim i u današnje vreme, prihvatljivim smislom.

Na jugu zemlje ili tačnije u Prištini, sa dosta pažnje praćena su nastojanja da Pokrajinsko pozorište održi započeti zamah i da ustali svoj repertoar bez ikakvih predrasuda, u Srpskoj i Albanskoj drami. Tu i nije bilo vremena, a ni mogućnosti za rasprave o specifičnosti repertoara, jer je jedino je bilo važno da predstave imaju određeni nivo, te da ih prihvata javnost. Tako je Velimir Mitrović postavio *Kralja Ibija okovanog* Alfreda Žarija u dosta zanimljivoj varijanti, više kao komediju nego kao farsu, sa izvesnim ublaženjima u retorici glavnog junaka. Sledila je zatim *Golubnjača* Jovana Radulovića, u konceptu mladog reditelja Juga Radivojevića, sa naglašenom angažovanošću i subjektivnošću, koja se mogla tumačiti na više načina. Ovde se pojavio i Miroslav Benka sa svojom vizijom *Zle žene* Jovana Popovića Sterije, koja je sa njegovim poznatim i izmaštanim slikama vojvođanskog ambijenta, kao i stilizacijama, predstavljala na ovoj pozornici pravo otkrovenje. Albanska drama se koncentrisala na Molijerovog *Tvrdicu* kojem je Aslan Hasaj dao ubedljiv ambijent i igru. U želji da se klasičnim delima podigne glumački izraz na željeni nivo, bio je prihvaćen ovde i *Otac* Augusta Strindberga, kojeg je kao psihološku dramu punog intenziteta, režirao daroviti Selami Taraku. U oba ansambla vladala je potreba za igrom uz izvesnu međusobnu toleranciju, koja je odudarala donekle od društvenog konteksta zbivanja koja su okružavala pozorište.

Leskovački glumci nisu bili posebno ambiciozni u ovom trenutku. Iscrpili su se najviše sa rediteljem Slavenkom Saletovićem, koji je od njih očekivao da

naprave što atraktivniju predstavu *Čaruge* Radoslava Pavlovića. Na lokalnom nivou bila je predstava *Narodnog poslanika* Branislava Nušića, slično je bilo i sa kamernim tekstovima, koji su popunjavali repertoar male scene. To su bili *Emigranti* Slavomira Mrožeka i *Strašni laf* Dušana Radovića. Slično raspoloženje bilo je i među pirotskim glumcima, koji su odigrali *Čarlijevu tetku* Brendona Tomasa kao vodvilj prilagođen ukusu poznatih gledalaca, te komad *Pirot beše varoš,* koji je pripremio Miodrag Simonović, a kao staru razglednicu, oživeo Bora Grigorović.

Nešto inventivniji je bio repertoar u Zaječaru, gde su se glumci trudili da što ubedljivije prikažu komad Dobrivoja Ilića *Agonija, snoviđenje Nikole Pašića*, u čijom scenskom predstavljanju je, po svojoj rediteljskoj zamisli, angažovao Vladimir Lazić ceo glumački ansambl. To je bilo sve u prikladnoj formi, ujednačeno u izrazu, pa je ovom predstavom pozorište gostovalo u više gradova. Lazić je odmah zatim oživeo na sceni *Venecijanku,* dajući oduška mašti i glumačkoj razigranosti, na sasvim prikladan način.

U ovim sredinama najviše je odjeknula vest da nova uprava Narodnog pozorišta u Nišu, namerava da angažuje poznate dramaturge, teatrologe i kritičare, kako bi zajednički projektovale aktuelni, ali i dugoročni program, sa kojim bi delovao ovaj ansambl. Pri tome nisu skrivane ambicije da to po svome kreativnom potencijalu treba da bude jedno od značajnijih pozorišta u zemlji. Dogovoreno je da odmah odmah posle premijere komada *Pešice* Slavomira Mrožeka, koja je u svemu izvedena sopstvenim snagama, započnu temeljitije pripreme za glavni projekat sezone, prezentaciju komada *Putujuće pozorište Šopalović* po zamisli Dejana Mijača. U tome je uspeo, pa je ovo novo izdanje *Putujućeg pozorišta Šopalović* delovalo impresivno, povećalo interesovanje za nove domaće tekstove i što je najvažnije, probudilo je zaista nadu da će doći do toliko željenog smirivanja strasti u ansamblu i zajedničkog usmerenja ka istraživanju izraza koji će delovati na impresivnom nivou. Uključivanje Simovićeg dela u repertoar podstaklo je upravo da prihvati i komad mladog makedonskog pisca Dejana Dukovskog, *Mamu mu, ko je prvi počeo*. Literarna balada sa simbolima koje je lako prepoznati, na tome je upravo u svoj režiji insistirao reditelj Jug Radivojević. Svi oni koji su videli ove predstave i čuli najave uprave, nisu se toliko uzbuđivali u gledalištu, koliko u pozitivnoj atmosferi koja je zračila iz samog pozorišta. To je samo po sebi za nišku javnost bilo ravno događaju, pa se najviše i govorilo o tome – da li će sve to što je obećano biti i ostvareno.

U Šapcu su, radili sa mnogo više spokojstva nego u drugim gradovima i pozorištima. Kriza rukovođenja ih je još uvek mimoilazila, pa su nastavili da se dogovaraju sa svojim stalnim gostujućim rediteljima, otvoreni i prema mladim, koji stiču u drugim sredinama umetničku afirmaciju. Među njima je imao prednost Aleksandar Đorđević, kojem je omogućeno da postavi *Priču o carevom zatočeniku* Miodraga Stanisavljevića, sa njegovim maštovitim slikama i poetskim

zanosima, privlačnim za sve uzraste publike. Kokan Mladenović je želeo da iz svoje vizije sagleda *Mrešćenje šarana* Aleksandra Popovića, u dosta slobodnoj ali i aktuelnijoj postavci, uz uzvesne subjektivne projekcije i tumačenja određenih pojava. U tome je bio vrlo dosledan pa je njegova predstava dobila svoj pečat i vizu da bude prikazana i proveravana u Beogradu ali i u drugim gradovima, na više gostovanja. Mladenović je na ovoj sceni oživeo i poznati komad iz stare dubrovačke književnosti *Buzdovan* Kleme Grubišića, gde je bio još slobodniji, razigraniji u tempu i izrazu, sa zaista impresivnim prizorima. Zanimljivo je pri tom, da su u grupi mladih reditelja bili upravo oni koji su već stekli zavidnu afirmaciju na poznatih scenama. Svi su oni bili spremni da rade na složenim i značajnim tekstovima pa je tako Nikita Milivojević postavio komad *Rozenkranc i Gildenštern su mrtvi,* Toma Stoparda. Postojalo je još sećanje na predstavu Nebojše Komadine, iz devesto sedamdesete godine, sa kamerne scene u Jugoslovenskom dramskom pozorištu. Reditelj Nikita Milivojević je osetio potrebu da se poigra sa ovim Šekspirovim junacima koji su u *Hamletu* uvek predstavljali sporedne likove, bez većeg značaja za samu tragediju. Milivojević je u njima video na svoj način, simbole vlasti i manipulacija, koji opet traže farsičnu igru uz mnoge neobaveznosti ali i prepoznatljivih postupaka. Radoslav Milenković, koji je prosto išao iz predstave u predstavu, prihvatio se nove postavke *Tanga* Slavomira Mrožeka. Popularnost ovog dela očigledno nije jenjavala, jer se posle četrdeset godina, u drugoj ili trećoj rediteljskoj generaciji, još uvek otkrivala tajna njegovog uspeha. Taj klasični sukob generacija koji se izrodio u farsu, nije ništa izgubio vremenom, ali je scenu oslobodio raznih konvencija, omogućivši da se likovima pristupa na sasvim drugačiji način. To iskustvo savremenog teatra ovde je usaglašeno sa subjektivnim odnosom prema tekstu, pa se dobila neobična, efektna, ponekad u svojoj satiričnosti i sumorna predstava, čije dimenzije nisu ničim ograničene. Taj program po odabranim delima i njihovim tumačenjima, dao je zaista utisak zadovoljstva, jer su sve predstave na svoj način bile u domenu umetničkog doživljaja.

Možda je ova sezona bila po mnogo čemu slična a opet različita od ostalih. Takve ocene mogle su se čuti i u drugim prilikama. Jer, sva ta mišljenja vezana su za stalnu potrebu da se objektivizuju procesi, trajanje i delovanje pozorišta. Zaključci su se uglavnom odnosili mahom na problematiku sa kojom su se suočavali pojedini ansambli, ili celokupan pozorišni život u našoj zemlji. Teškoće dolaze otuda što se sva ta mišljenja uglavnom zasnivaju na odlukama pojedinih žirija sa festivala koji se u proleće i leto, u svakom slučaju pri kraju sezone, održavaju u raznim gradovima. Mnogima se čini da su nagrade Sterijinog pozorja u svemu tome najbitnije. Odkako su nas napustili drugi narodni, proglasivši svoje države – okosnicu programa čine predstave srpskih pozorišta uz simbolične dodatke iz Crne Gore i Republike Srpske. U zvaničnom programu su se ovog puta našle predstave *Lari Tompson, tragedija jedne mladosti*,

Turneja, *U plamenu strasti*, *Mrešćenje šarana*, *Putovanje za Nant* i *Beogradska trilogija*. Bitne nagrade, za režiju, tekst i adaptaciju, uz mnoge glumačke, pripale su umetnicima iz ove sredine.

Na vršačkoj Pozorišnoj jeseni, najbolja predstava je bila *Mizantrop* Jugoslovenskog dramskog pozorišta. Ova predstava je proglašena najboljom i na Jugoslovenskom pozorišnom festivalu u Užicu. Na Susretima profesionalnih pozorišta "Joakim Vujić", za najbolju predstavu proglašeni su *Rozenkranc i Gildenštern.* Žiri festivala Susreti Vojvođanskih pozorišta, za svoju najbolju predstavu proglasio je *Putovanje u Nant*. To su ujedno, predstave o kojima se najviše govorilo i pisalo tokom sezone. Ove i druge predstave, ukazale su međutim, i na druge pojave, možda još značajnije od nagrada. Sada se već jasno uočavalo da je došlo do radikalnijih promena u savremnenoj dramaturgiji, te da se u njenim okvirima pojavila nova generacija pisaca. Na sceni se takođe nešto slično događalo – jer su reditelji srednje generacije došli u poziciju da se odmeravaju sa onima koji tek stiču afirmaciju. Sa scenografima i kostimografima, pa i glumcima, taj proces je započeo već pre nekoliko sezona, i zahvatio sve oblike scenskog stvaralaštva. Da li smo dovoljno objektivni u procenjivanju njihovog doprinosa zajedničkim stremljenjima, ostaje tek da se vidi. Suštinski – sve to je moglo da bude shvaćeno i kao približavanje kraju ovog veka, kada će se morati, bez obzira na svu objektivnost procena ili metodologiju rada i kriterijume, uobličiti definitivno slika svega učinjenog.

1997–1998.

Najtragičnija vest sa kojom su se suočili svi pozorišni ljudi u zemlji pa i mnogi u javnosti – bila je veliki požar u Jugoslovenskom dramskom pozorištu. Dogodio se na pozornici u ranim jutarnjim časovima. To je izazvalo najrazličitija negodovanja, uz pitanje – zašto je moralo to da se dogodi? Vatrogasne komande su više sezona izdavala rešenja o zabrani rada pozorišta, ali time se niko ozbiljno nije pozabavio. Ta se situacija ponavljala punih dvadeset godina. Konačno je Skupština grada obezbedila sredstva za protivpožarnu signalizaciju i alarme, ali oni tog jutra nisu radili. Da li je postojala i ako jeste, zašto nije spuštena gvozdena zavesa? Bilo je još mnogo pitanja, nedoumica, radile su razne komisije, da na kraju konačni izveštaj nikada nije objavljen, tako da za ovaj nemili događaj niko nikada nije ni odgovarao. Tek tada, kada je pozorište nestalo – shvatilo se konačno da je to gotovo nenadoknadiv gubitak, jer uništeno je sve što je moglo da posvedoči o značaju onog šta je ovo pozorište u proteklih pedeset godina učinilo u našoj pozorišnoj kulturi. Kada su se u ansamblu osvestili, zaćutali su, nastojeći da održe kakav, takav, kontinuitet u radu, do nekih budućih i srećnijih vremena. Svi su prešli na scenu teatra "Bojan Stupica", gde su prikazane *Mrtve duše* Nikolaja Vasiljevića Gogolja, već ranije pripremljene za prikazivanje na Velikoj sceni. Atmosfera je bila mučna, jer se to događalo dok su rušeni temelji stare zgrade. Pored tolikih adaptacija ovog teksta, načinjena je u kompilaciji još jedna, koja odmah stvara utisak da ova gorka poema nije pročitana na savremen način. Stara tumačenja, po kojima se iza svakog zla u čoveku, nalaze mračne đavolje sile, uz ona po kojima su sve ličnosti tek prividno žive, udaljila su nas od dejstva te složene i neobične priče. Apstraktni dekor je uz to podsećao na neki sveže iskopani grob po čijim se visokim stranama batrgaju statisti, poput crva ili đavola, uplićući se neprekidno u radnju, čudnim i iracionalnim gestovima. Suprotno piscu, kočije kao simbol, nisu korišćene aktivnije u prikazivanju Čičikovljevih lutanja ruskim prostranstvima. Uz to se naivno verovalo u njegovo kajanje, bez razumevanja za Gogoljeve nevolje sa cenzurom, pa je ceo finalni deo adaptiranog teksta protekao u rastakanju, tako da drama nije ni izdaleka celovita ni čista, opterećena uz to nepotrebnim pojedinostima. Režija Dejana Mijača je nastojala da svaki od mnogobrojnih likova oblikuje na određeni način, i u tome je imala više uspeha nego u iskazivanju novih značenja *Mrtvih duša*. Ali, do kraja je ostao nerazjašnjen upravo Čičikov, koji nije dovoljno misaono artikulisan, dat kao mlad i

pomalo naivan, gotovo zaveden nekim zlom, kojim upravlja druga ruka ili je to samo brzopletost i ona lakovernost što krasi Hljestakova u *Revizoru*, pogotovo kada ga sam pisac opisuje tako da nije ni mlad ni star, ni mršav ni debeo, a u svakom slučaju duboko iskvarenog duha, pun iskustva grandioznog prevaranta, tako daleko od konverzacije i brze reakcije, na kojoj se insistiralo. Međutim, sve te ozbiljne rasprave teško je bilo voditi, jer je bilo očigledno da je ova predstava izvedena iz prkosa, uprkos nedaćama koje su zadesile ansambl, te nam se činilo da ju je najlakše prihvatiti kao znak vitalnosti i potvrde da uvek postoji mogućnost za dijalog oko tih delikatnih tema koje zadiru u suštinu *Mrtvih duša.*

Komad *Pukovnik ptica* Hriste Bojčeva je izveden u čast pedesetogodišnjice velikog teatra. Nije to, međutim, bila nikakva zvanična proslava pa čak ni konvencionalno obeležavanje, već tužna improvizacija. Pre podne su se glumci okupili na zgarištu velike dvorane da bi prisustvovali simboličnom otvaranju radova na obnovi zgrade. Na večernjoj premijeri bio je upadljivo mali broj istaknutih javnih i kulturnih radnika, još manje umetnika i tek po neki političar. Predstavljeno je nekoliko još živih umetnika koji su igrali u prvoj predstavi *Kralj Betajnove*, bez prigodnih govora, čak bez ijedne ruže. Predstava koja je potom usledila nametala je utisak koji se u delu javnosti već duže osećao, a to je – da je definitivno završen jedan kontinuirani period razvoja Jugoslovenskog dramskog pozorišta.

Pukovnik ptica je zanimljiva satira, ne posebno originalna, ali tako sačinjena da se pisac više može smatrati srpskim nego bugarskim. Pitanje je , ko je zapravo lud? Oni što odlučuju o našim sudbinama, ili grupa ljudi kojima su se duše razbolele, a oni se našli u razvalinama davno napuštenog manastira "40 mučenika". negde u vrletima Bugarske, zaboravljeni od sveta, napušteni od strane bolnice koja je tu smestila obolele i osudila ih da životare, gladuju ili traže izbavljenje u iluzijama. Drama je zamišljena kao priča lekara koji je odlučio da dođe u ovo prokleto mesto, sledi njegovo upoznavanje sa bolesnicima, dok se ne dogodi preokret jer bombarderi Nato pakta slučajno izbacuju tovare sa hranom i uniforme namenjene Bosni, uvereni da je Balkan sve što okružuje ratište. Pukovnik koji je tri godine čutao, poraženi heroj avganistanskog rata, prvi oblači uniformu Ujedinjenih nacija, postepeno obučava i ostale, stvarajući malu grupu komandosa, koja po pticama šalje svoje poruke o nezavisnosti, ali svuda nailaze na zatvorena vrata i poražavajuće čekanje. Piščev misaoni angažman je otvoren i opredeljen. Reditelj Radoslav Milenković ga je potpuno razumeo, stvorivši na sceni odgovarajući ambijent, atmosfera ima dosta prepoznatljivih detalja, a radnja je besprekorno vođena, pa je to zaista upečatljiva celina.

Pažnja javnosti se sasvim prirodno pomerila ka Narodnom pozorištu, gde su se uslovi relativno normalizovali, za njihovu ustaljenu produkciju. No, došlo je i do nekih promena, koje su sugerisle da izraz neće više počivati isključivo na članovima anasmbla, već će se uvesti izvesni producentski aranžmani, koji pod-

razumevaju da se u glavnim ili mnogim ulogama u novim komadima, pojavljuju glumci iz drugih pozorišta. Zašto onda *Tartif*, ako uprava među svojim glumcima nije prepoznala ni Tartifa, ni Orgona ni Elviru? Dugo je trajao vakum između stare i nove uprave, zato je sve učinjeno ne bi li se u javnosti stekao utisak nekakvog novog početka, a on je, kažu, uvek težak. Spolja gledano, *Tartif* je neosporno ambiciozan projekat. Oslanja se doslovno na reči velikog komediografa, u prvom redu misaonog pisca i glumca, dok je sve drugo sasvim proizvoljno, u maniru takozvane glumačke postmoderne. Za tako nešto reditelj Laslo Babarci je pripremio ambijent u kome je razrađen poznati koncept o dvanaest vrata, iza kojih se vidi visoki zid od šljaštećeg šimšira. Uz to su korišćeni za kostime, elementi iz različitih epoha, od Molijerove do Bomaršeove, prisutna je i ideja o dvostrukom Heruvimu, te niz detalja koji podsećaju na različite komade. Likovi su potpuno prepušteni inicijativi, pa Orgon pomalo podseća na Kir Janju, uz dozu samoironije, a Tartif se pojavljuje sav izmrcvaren, sa telohraniteljem ili slugom koji ima zadatak da ga stalno šiba, dekorativnom pobožnošću koje nestaje kada se pojavi zavodničko sladostrašće, a ovo opet nije do kraja artikulisano. Kleant u međuvremenu čita "Blic", tako da tu ima svega – zanimljivih trenutaka, ali i nerazumljivih ili nepotrebnih gestova. U suštini, *Tartif* jeste postmoderna predstava sazdana od svega i svačega, jer je sve dopušteno, što bi moglo da znači dobro i loše, korektno ili već viđeno, no, opet na neki način, efektno usklađeno. Vešto upakovano, ne deluje zamorno, ali nije ipak bilo u stanju da dovede do ushićenja, niti da razotkrije nešto od onog nepoznatog što se večno skriva u delima velikih pisaca kakav je Molijer. Otud ne čudi da se u završnom prizoru pojavljuje grupa malih heruvima sa belim perikama, u blistavim, srebernastosjajnim odelima, koji pletu paukovu mrežu, vezujući njome Tartifa.

Mnogo više pažnje je izazvala nova postavka *Pokondirene tikve* Jovana Popovića Sterije. Od komedije je pokušano da se načini tragična farsa sa aktuelnim značenjem. Zato se došlo do ideje da je to slika provincije, zaboravljenog sveta palanke koji hoće da se u svome apsurdu ovekoveči, i ostane zanavek, s one strane vremena. Trebalo je uz to doći do metafore o zatvorenom društvu. Zbog toga, verovatno, na kraju tarabe, koja se proteže preko cele scene, počinju da se dižu u nebo. Fema se uzaludno penje na merdevine i uporno lupa po daskama, ponavljajući "Pariz, Pariz". Kod nas je već stvorena tradicija novih isčitavanja dela ovog značajnog našeg komediografa. Pod uticajem toga su mnogi mlađi reditelji, pa na neki način i Egon Savin. To se ogleda u konceptu predstave i njenim detaljima. Tako prvo strada lik mlade devojke Evice, koju redovno skidaju, dodajući joj seksualne scene. Ovog puta to nije samo na travi, nego kroz tarabu. Fema je u početku prikazana kao ostarela seljanka koja pretura po sanduku tražeći verovatno novac koji joj je ostao od pokojnog muža. Sva je u crnom, sa opancima na nogama i maramom na glavi. U jednom tre-

nutku, kada pogleda u plavetilo neba, pojavi joj se pred očima lepeza od paunovog perja i ona se kao opčinjena, penje na ogradu. Da li je opčinjena bljeskom nekog drugog sveta ili se u njoj sve živo pomerilo, tek, počinje da bunca i da se preobražava, tražeći od drugih da prihvate njenu igru. U nastavku, ona se preodeva u crvene, a zatim bele svečane haljine, kinđuri, ali ipak ostaje u opancima. U suštini zanimljivo koncipirani lik, nije dobio unutarnje preobraženje, niti je zračio energijom, pa se sve više iskazivala otuđenost Feme od njene suštine. Sve je spoljno, negativno, usitnjeno i subjektivno. Režija, uz sav trud, ipak nije postigla dramu apsurda, metafora je ostala zatrpana karikaturom, komedija se otimala uništavanju, a dramske reakcije su samo remetile ravnotežu likova. Sve je ovde u znaku eklektičkog egzibicionizma, veliki napor u dokazivanju beživotnih teza, pa samim tim ponajmanje umetnički domet niti nešto istinski novo, što bi trebalo ceniti.

Međutim, ove dve predstave su se u mnogo čemu razlikovale od onog što je na Velikoj sceni viđano u ovom pozorištu poslednjih sezona. Htelo se da bude načinjen pomak u izrazu, a da se to opet razlikuje od onog što je do tada činilo Jugoslovensko dramsko pozorište. Jednostavno – ni pristup novom ne bi trebalo da bude jednoobrazan ni konvencionalan. Razbijano je formalno savršenstvo forme, pomalo je korišćeno savremeno iskustvo i nešto od ideja koje su se javljale u vreme postmodernizma.

Dok se to ne dogodi, u pozorištu su se dramaturzi više posvetili Maloj sceni, gde su priređene četiri nove premijere. Harvud je u naše pozorište uveden sa *Garderoberom*, a sada su u Narodnom pozorištu verovali da mu se još više približavamo sa dramom *Majstor,* koja postavlja pitanje kako da prepoznamo zločince među nama, kada se oni predstavljaju kao obični, jednostavni pa čak i dobri ljudi? Da li imamo pravo na osvetu, kažnjavanje ili treba sve da se prepusti vremenu i zaboravu? Sve je to kod Harvuda vezano za otkrivanje ratnog zločinca Romana Kozačeka, Ukrajinca po poreklu, koji punih pedeset godina živi u krugu jedne građanske engleske porodice. Oni ga smatraju svojim, zavoleli su ga, imaju obzira prema njegovoj starosti, želeći da mu pruže i pravnu zaštitu u trenutku kada policijski inspektori nastoje da ga identifikuju kao nekadašnjeg pripadnika dobrovoljačkih odreda iz sastava esesovske divizije "Galicija", koja je učestvovala u likvidaciji mnogih Jevreja. Sreća što je ovakav delikatan tekst, pun piholoških nijansi i mnogih značenja, tumačio Dimitrije Jovanović. *Majstor* je zaista delo koje nam je bilo potrebno i u čijoj interpretaciji možemo da osetimo savremeni teatarski senzibilitet i intelektualne dimenzije scene. U izboru stranih dela, našao se i *Sakati Bili* Martina Makdone, koji je obradio rediteljski Đorđe Marjanović. Oko ovog dela mladog irskog pisca bilo je dosta nedoumica – otkud ono na repertoaru nacionalnog teatra i čemu sve treba da služi program Male scene. Njegova dramaturgija je plod lektire, oslanja se više na O'Nila i Ibzena nego na O'Kejsija, zato na već prevaziđeni način

pokušava da crnim humorom i prepoznatljivo izvitoperenim likovima, gradi melodramu. Dvoje nesrećnih ljudi, svesnih da im se rodilo dete koje će biti bogalj, u nemogućnosti da mu omoguće lečenje, pune vreću kamenjem, otiskuju se čamcem na uzburkano more, ubeđeni da će se po njihovoj smrti naplatiti osiguranje i tako olakšati život nesrećnom Biliju. To je seoska tajna o kojoj svako zna po nešto, ali se ćuti, dok se na kraju sve ne objasni. Jer, dete prihvataju i odgajaju dve nastrane tetke.

Ne manje iznenađenje izazvalo je postavljanje komada *Zagonetne varijacije* Erika Emanuela Šmita, u režiji Božidara Đurovića. Uz svako ovakvo delo servirane su informacije gde se ovaj komad igra po svetu, verovatno da bi se razbila teskoba, osećanje izolovanosti i odvojenosti od ostalog sveta i umetnosti. Ali na žalost, kriterijumi po kojima se to vrši, nisu ni malo pouzdani. Za razliku od *Majstora,* u ovom komadu ima dosta intelektualnog egzibicionizma, ponešto literature, melodramskog štiva, dramskih obrta, bizarnosti koja bi publici trebalo da pokaže šta je to aktuelno u svetu teatra. Na pustom ostrvu živi nobelovac Abel, bolesnik i patnik, koga posećuje putnik koji se predstavlja kao novinar, nameran da sazna da li je glavna ličnost u najnovijem romanu ovog neobičnog pisca, plod literarne mašte ili stvarna ličnost? Cela predstava se sastoji od njihove konverzacije, na trenutke usiljene, koja se nekoliko puta prekida, dok na kraju ne saznamo da je junakinja stvarna ličlnost, sa kojom je ovaj pisac nekada davno doživeo velike strasti. Režija je krajnje diskretna i svodi se na gotovo neprimetno usmeravanje ovog dramatičnog razgovora.

U ovaj program se gotovo skladno uklopio i tekst Gorana Markovića *Govorna mana*, koga je trebalo da protumači Milan Karadžić. Autorovo polazište je da deformacije u govoru, govorne mane, nisu samo fiziološkog porekla. Iza toga mora da postoji više uzroka na koje ljudski organizam može da reaguje time što ćuti, rečnik sužava na nekoliko reči, poistovetivši se sa profesijom, karakterom, ulicom. Reč je o mladim ljudima koji se svakodnevno susreću i čije se sudbine neprekidno prepliću, a način govora otkriva karaktere, dvoličnost, sebičnost, bezskrupoloznost i sve one karakteristike vremena punog razgoličene amoralnosti. Sve je spoljno u komunikaciji, dok ne uđemo u domen emocija, a tada se lik menja, pokazujući suštinu svog svakodnevnog življenja.

Zanimljivo je da se jedno delo Ronalda Harvuda, *Na čijoj strani*, našlo i na novom programu Ateljea 212. To je u našim pozorištima dosta učestala praksa, jer kada otkrijemo jednog pisca, čini se da svi treba da ga igraju kao da je on jedini na ovom svetu. Ovaj gest se pravdao kvalitetom dela i ulogama koje su pružale glumcima značajne podsticaje za igru. Priča je jednostavna – Vilhelm Furtvengler je bio veliki nemački dirigent koji je za vreme nacista ostao u svojoj zemlji, postigao slavu, da bi ga neposredno po završetku rata, mnogi optužili za saradnju sa omrznutim režimom. Morao je da prođe poput mnogih drugih, isleđivanje pred tribunalom za denacifikaciju. Oslobođen je svih optužbi, ali ga

je do smrti pratila senka saradnje sa Hitlerom i njegovim pristalicama. Komad je uprošćen i precenjen, ali je Lenka Udovički od njegovog jezgra načinila zanimljiv konverzacioni konflikt. Sve drugo je prepušteno glumcima, s tim što je znalački korišćena muzika uz dosta tonskih efekata. Osmišljavanje života je teško, a slične predstave pomažu da se na tome uspešno istraje. To se još više naglašavalo prilikom izvođenja komada *Art* Jasmine Reze. Reč je o bulevarskom hitu prepoznatljive konstrukcije, kojoj se dodaju još epiteti postmoderne, što je dovoljno za uspeh u našoj sredini. Tema je samo naizgled nova i neobična. Dermatolog, sa izrazitom željom da u svome stanu ima pomodnih dela, kupio je jednu platno krečeno u belo, koje ushićeno predstavlja svojim prijateljima kao remek delo. Svoje sagovornike ubeđuje da na platnu postoje unutarnje supstance, koje oslobađaju misaonost slike i daju joj mitsku dimenziju. Pisac u stvari, koristi belo platno da bi rasčlanio njihove međusobne odnose, doveo u pitanje lične stavove pojedinaca i izobličio suštinu međuljudskih odnosa. Teško je bilo zamisliti jednostavniju i izražajniju predstavu. Na praznoj pozornici se nalaze tri fotelje, a u pozadini to famozno platno. Glumci se dopunjavaju u konverzaciji, objašnjavaju, prihvataju na sebe određene ritmove, intenziviraju scene, raščlanjuju svoj i tuđi život, tako da zamisao Alise Stojanović nije prešla u parodiju moderne umetnosti, već se zadržava u domenu psiholoških razjašnjenja, uz dokazivanje piščevih teza da je život sa lažnim vrednostima besmislen i gotovo nemoguć.

Atelje 212 je zatim prikazao tekst *Bekstvo* Mihaila Bulgakova. Omogućio je tako Ljubomiru Draškiću, u stilu pomalo zaboravljene tradicije ovog pozorišta, da okupi više istaknutih glumaca sa raznih scena i stvori galeriju vrlo upečatljivih likova, raznovrsnih izraza, iznijansirane plastike pune unutarnje snage, što ovom projektu daje vitalnost i u znatnoj meri opravdanje.

Kraj sezone je dočekan u posebnoj atmosferi koju je kreirao Jagoš Marković, postavljajući na scenu *Porodične priče* Biljane Srbljanović, pisca nove generacije dramskih autora u ovoj sredini. Scena je oslikana kao đubrište ili dvorište sa oronulim fasadama i polusrušenim zidovima. Ako smo došli do dna života, ovo je ipak, više od toga, jer sve neodoljivo podseća na one filmske postavke u kojima se opisuje beznađe na periferiji nekih polmrtvih gradova. *Porodične priče* su, u stvari, samo skica, više nepovezanih scena, nekakav sinopsis, pretekst za predstavu koja ne mora ničim rečenim u tekstu da obavezuje. Režija je to obilatno koristila kako bi pokazala kako deca reaguju na teme koje zaokupljuju ili dovode do očaja njihove roditelje. Oni se u toj svojoj igri, u kojoj se ponašaju kao odrasli, dotiču demonstracija na ulicama, inflacije, otkaza na poslu, nemaštine, dok na kraju ne dođe do ponavljanja motiva o odlasku u inostranstvo. Ta scena je možda i najupečatljivija, u njoj "roditelji" prosto umiru. Tada deca shvate da su u svojoj igri prešla granicu farse i išla u domen istinske drame. Uz ovaj raznovrstan program, za Teatar u podrumu spemljene su monodrame

Ispovesti varalice Feliksa Krula Tomasa Mana i *Jovana od metroa* Vidosava Stevanovića. Tome je pridodana duo drama *Bračna igra* Edvarda Olbija i neobičan komad Alberta Ramsdela Garnija *Silvija*, koji je privukao posebnu pažnju svojim sadržajem ali i glumačkim interpretacijama. Bizarno ili ne, tek ženka psa, po imenu Silvija, ostala je bez gospodara, ne znajući kuda da krene, dok je ne nađe sredovečan Greg i ne dovede u svoju kuću. Tu se životinja ponaša čas kao pripadnik svoje vrste, a još više kao ljudsko stvorenje koje razgovara sa ukućanima i prolazi kroz razne peripetije. Pseći život je postao tako metafora za svakodnevicu, zato i ne iznenađuje što se Silvija upliće u odnose Grega i njegove žene Kejt, da bi postala okosnica priče. Ako izbor sam po sebi možda nije pravi, Milica Kralj je od *Silvije* napravila zanimljivu, tečnu, zabavnu predstavu na ivici melodrame i komedije. Sve potvrđuje da je ova sezona bila možda i presudna za Atelje 212, jer je posle dosta kolebanja, u značajnoj meri osavremenjen repertoar, otvorena vrata mladim glumcima i rediteljima, tako da se moglo govoriti o zajedničkoj nameri da se upravo na ovim pozornicama mora tražiti izraz novih kvaliteta koji će u svojoj savremenosti tražiti postojanost i trajnost.

Novu vitalnost je ispoljio i Teatar Zvezdara, čiju je upravu konačno preuzeo njihov glavni autor, Dušan Kovačević. Uz svu pragmatičnost ili praktičnost, on je bio sklon da ovo ostane, bez većih potresa, scena na kojoj će se izvoditi prevashodno komadi savremenih dramskih autora. Za njega je pojam domaće drame imao mnogo šire značenje i daleko fleksibilnije ga je tumačio nego u drugim pozorištima. Prednost je zato data *Virusu* Siniše Kovačevića, koji je poverovao da je sida spasonosna pojava oko koje može da konstruiše aktuelnu priču. Za ekspoziciju je uzeo nekoliko lekarskih informacija o virusu side, njegovom razmnožavanju i mogućim posledicama. Dok se to sluša, nameće se misao nije li možda pisac želeo da napravi pedagoško – popularni traktat kako bi mlade ljude upozorio šta ih čeka u preteranim i nekontrolisanim seksualnim frustracijama. Za glavni lik bira mladog i popularnog rok pevača, kod koga njegov zet lekar i očeva prijateljica, takođe lekar, svako svojim analizama, dolaze do istovetnog zaključka. Uslov je, naravno, da promeni način života, prestane sa nekontrolisanim kontaktima i drži se strogih lekarskih uputstava. Junak, naprotiv, nastavlja još žešće da se na neki način sveti društvu time što širi zarazu oko sebe. Vrhunac drame nastaje kada se kći lekarke zaljubi u ovog nerećnog junaka. Lekarka zaboravlja na sve svoje ranije tirade i na jednom koncertu ubija ovog nesrećnika. Mladić ima toliko prisebnosti da pre umiranja kaže – ovo je kraj! Tada nastaje svirka orkestra "Deca loših muzičara", a publika nije u zabludi da li je ovo parodija, komedija i uopšte kakva je to predstava. Data je zatim šansa mladom piscu Srđanu Koljeviću da u režiji Nikole Pejakovića predstavi svoj dramski prvenac *Parabelum*. To je, prema autoru, priča o lutajućoj krivici, jer je svako svakom kriv za život kojim živi. U bosanskim ratnim zbivanjima sve je pomereno iz svoga ležišta, počev od situacije koja se događa

kod neke granične rampe između dva sveta na reci, likova koje je teško psihološki objasniti, do ironije od koje ništa nije pošteđeno. Predstava je data u naturalističkom okviru, gde je sve razoreno, pa ona deluje kao krik, apsurd, bol i farsa kojom se autor podsmeva sebi i svetu za koji je vezan u bosanskom krvavom pejsažu.

Kada nema komada sa pravom političkom sadržinom – onda dolazi obično do raskoraka između želja i ostvarenja. Koriste se pomodne melodrame, bizarne priče ili neobavezne scenske egzibicije kakva je *Smešna strana muzike,* u kojoj glumci čine orkestar koji svira, peva i ponešto kaže, ne glumeći pri tom ništa. Ima tu nečeg od bulevarskog pozorišta, nekakvih moralističkih preobraženja i deskripcije realnosti. Tog novog lutanja najviše ima upravo u komadu *Moj otac u borbi protiv nitkova iz svemira* Ivana Lalića, koji je trebalo, uz sve ambicije pisca, da predstavlja dosta apstraktan omaž poznatom delu *Balkanski špijun* Dušana Kovačevića. Možda je zbog toga za ovu predstavu najlakše parafrazirati pisca koji upotrebljava velike reči, tvrdeći da se svaki put, kada u Srbiji sin udari na oca, Srbija nađe u ozbiljnom problemu! Naravno, stvari nije trebalo uzimati tako ozbiljno, jer se i autor oseća jednim od premlaćenih sinova, koji uzvraćaju udarac ocu tamo gde je najosetljiviji. To je po njegovom uverenju televizor. Zato se koristi tehnika skrivene kamere. Preko ekrana majka Desanka saznaje da je sumanuti profesor ubio radnika Budimira. Dok ga žena oplakuje, nagoveštava se farsa, ovaj se pojavljuje živ i iznenađen da se tako nešto moglo dogoditi. Posle toga sledi njegovo uobraženje da je zaista mrtav. Ova neobavezna igra je zamišljena kao srpska SF opera.

U beogradskim pozorištima ni jedan program nije ostvaren do kraja ili je svaki doživeo toliko promena da se teško da razabrati čemu koji ansambl istinski teži. U Beogradskom dramskom pozorištu su se odjednom setili *Suparnika* Ričarda Brinzlija Šeridana, i to na početku pedesete jubilarne sezone. Ovo pozorište već nekoliko sezona neprekidno iznova počinje, obnavlja se, preobražava u izrazu, dovodeći mlade glumce i reditelje. U svemu tome oni su se repertoarski oslonili u dobroj meri na dela koja su nekada sa uspehom igrana na njihovoj i drugim beogradskim pozornicama. Obnova sećanja ima svoju vrednost, pa se Milan Karadžić nije trudio da po svaku cenu formalno modernizuje ovo delo ili da ga interpretira na potpuno subjektivan način. Zatim je na red došao komad *Svi moji sinovi* Artura Milera. Pri tome se mislilo da je upravo sada trenutak da se počne preispitivati savest ratnih profitera. Bilo je razumljivih primedbi i pitanja da li će se sinovi naših bogataša naći u sličnim dilemama koje zaokupljuju Milerove junake? Svoju rediteljku postavku Dimitrije Jovanović nije opterećivao sličnim dilemama, a još manje potrebom da se priča aktuelizuje po svaku cenu. Po njemu, tema nije lokalna, ni trenutna, jer svoju aktuelnost crpi iz subjektivnih istina u želji da odgovori na pitanje – da li ljudi mogu biti srećni ako ih opterećuju porodične tajne, zamagljene iluzije i ne-

spokojstva u kojima se odvajaju od društva? Ove dve predstave na Velikoj sceni su donele izvesno samopouzdanje ansamblu, koji je uz Malu scenu formirao i svoj Studio. Prikazana su dela: *Svakodnevno pozorište* Bertolda Brehta, komedija Petra Pecije Petrovića *Vrag ne spava*, *Vrteška* Artura Šniclera, *Preferans* Dostojevskog, *Klasni neprijatelj* Najdžela Vilijamsa, *Keti i nilski konj* Marija Vargasa Ljosa i *Ludakove beleške* Nikolaja Vasiljevića Gogolja. Sve su to bile minijature ograničenog dejstva.

Bitef teatar je takođe zastao pred problemom kako da oformi atraktivan program, nije imao novih projekata i to je iskoristila grupa glumaca, zajednički osmislivši komad *Sluškinje* Žana Ženea, u kome su sve ženske uloge tumačili muškarci, bez mnogo imitacije i dosta efektno. Ister teatar je bio malo aktivniji, pa je doslovno svojoj osnovnoj orijentaciji da istražuje više pokret nego reči, organizovao predstavu *Izložba* a zatim predstavio komad *Naša gospa od cveća* Žana Ženea. Kult teatar nije izašao sa novim premijerama, nastojeći da revitalizuje reprize svojih najuspelijih produkcija. Večernja scena Radović skoro da je bila sasvim ugašena, pa je razumljivo što novih projekata nije bilo čak ni u najavi. Pozorište "Boško Buha" je na sceni "Kod konja" postavilo dve nove predstave – u pitanju su *Furka* Ognjena Georgijevskog, u obradi Anje Suša i *Oliver Tvist* kojeg je osmislio za odrasle redutelj Nebojša Bradić. Ni jedna od ovih predstava nije imala unutarnjeg napona koji bi snažnije impresionirao gledaoce. Pozorište na Terazijama, privremeno preseljeno u salu Doma kulture "Vuk Karadžić", sve češće je sebe najavljivalo kao Teatar T, izašlo je sa komedijom Darija Foa *Ne mogu da platim i neću da platim* . Gotovo da i nije trebalo praviti dekor jer se i u Foovoj produkciji najčešće oslikava ambijent kao u starim ili putujućim pozorištima. Reditelj Slavenko Saletović sledio je ovog popularnog pisca, glumca, reditelja ili scenografa, koji koristi u svome delu ponešto iz italijanske pučke komedije, fragmente komedije zabuna, provlačeći kroz sve to jaku socijalnu notu, uz minimalne intervencije, uglavnom svedene na kontrast između tipično italijanske komedije koja oscilira između bukvalnog realizma i izvesnih stilizacija. Povod svemu je krajnje jednostavan – dovoljno je da u samoposluzi povećaju cene pa da siromašne domaćice izazovu pravu pobunu i pometnju. Dario Fo voli da se poigrava sa životom, ali nije zajedljiv ni zlonameran.

U postojećim okolnostima, ovakva aktivnost na beogradskim scenama u javnosti je prihvaćena ne samo sa razumevanjem nego i isticanjem pojedinih predstava kao vrednih upravo po vitalnosti svoga izraza. Otud ne iznenađuje izbor za zvanični program četrdeset i trećeg Sterijinog pozorja: odabrani su *Pokondirena tikva* i *Govorna mana* Gorana Markovića, iz programa Narodnog pozorišta, zatim *Porodične priče* Biljane Srbljanović, u realizaciji Ateljea 212. Van konkurencije pozvan je i muzičko scenski spektakl koji su priredili glumci ovog pozorišta pod naslovom *Brod plovi za Beograd*. Mišljenja su mogla da budu

različita, ali u osnovi je postojao pozitivan odnos prema pozorištu, jer se verovalo da uprkos opštoj krizi, prilikama koje su se drastično menjale, realnosti koja je trpela razne deformacije, ispunjava ili istrajava na svojim mogućnostima.

U takvim prilikama pažnja javnosti nije bila usmerena samo na velike i popularne ansamble nego i na ove koji su delovali u pojedinim gradskim centrima ili regionalnim sedištima gde se takođe osećala ta unutarnja snaga koja prosto tera na nove izazove. Jedan od takvih glumačkih staništa bio je i Sombor, gde se za vreme najžešćih pometnji u ovoj sezoni, pojavila potreba za oživljavanjem dela koja su nekada bila u centru interesovanja javnosti i pozorišne kritike. Kokanu Mladenoviću, koji se više od drugih mladih reditelja bavio ovim proverama, omogućeno je tako da po sopstvenoj zamisli realizuje novo izdanje farse *Afera nedužne Anabele* pesnika Velimira Lukića. Ona je nastala pre gotovo tri decenije, o njoj je izrečeno dosta pohvala, ali se sasvim retko izvodila. U njoj je autor spokojno drugovao sa velikim Knezom, imao razumevanja za njegovu seksualnu avanturu sa mladom iskušenicom Anabelom, zabavljao se u društvu raspusne kneginje, respektovao Inkvizitora, sentimentalno patio zbog sudbine nedužnih i lepiv veštica, rado se upuštao u meditaciju sa ukletim filozofom o položaju intelektualaca u odnosu na autokratsku vlast. Javnosti je svojevremeno, posle premijere u Jugoslovenskom dramnskom pozorištu, sugerisano da pisac izražava svet oko sebe i opet svet u sebi. To ubeđenje prihvatio je sada Kokan Mladenović, u scenografiji velelepnog kiča koja je bila vrlo atraktivna, sa deset kipova istovetnih doga koje su postavljene kružno oko scene. Zavisno od situacije, njihov se raspored menja, ali značenje ostaje isto – to su telohranitelji koji uporno čuvaju ambijent u kome živi Knez, kako unutra ne bi ušlo ništa što bi moglo da poremeti njegovu moć. Draperije su u jakim bojama, dominiraju crvena i crna, pa je ova istorijska improvizacija obogaćena kostimima, slobodno kreiranim izvan bilo koga određenog stila. U pozadini se na velikom platnu vide uveličani snimci mase koja protestuje, a tokom prestave se ilustruju različita raspoloženja prema Knezu i vođama koji su ih izdali tokom demostracija. U nameri da pokaže kako su ti dometi mase beznačajni, režija se trudi da praznine u tekstu popuni prepoznatljivim detaljima, ubacivši ih sa svih strana oko Kneževog trona, uz gomilu papirnatih aviončića! Osnovni cilj aktera, u ovakvom ambijentu je da se zataška skandal, predvodnik protesta, filozof Hart, prevede u poslušnika koji će ipak svedočiti da je Anabela veštica, a zatim po istom mehanizmu, da se privuče na drugu stranu i vođa studenata. Ovaj postupak razgolićuje scenu, pa ne može da se izbegne mehanička ilustracija teza.

Nešto slično se dogodilo i u Kikindi, gde je Miroslav Benka prihvatio da iznova sagleda komad *Kamen za pod glavu* Milice Novković. U ovoj postavci pojavilo se u ključnim ulogama i nekoliko glumaca Srpskog narodnog pozorišta, pa je stvorena predstava širih dimenzija, koje su ovom tekstu dale sasvim novu sliku, u kojoj se mešaju mentaliteti i psihološke reakcije. To je bilo moguće jer

reditelju tradicija nije mnogo značila, nedovoljno je poznavao i savremena domaća literarna stremljenja, pa se pouzdao u svoju maštu i izraziti scenski instinkt. Za takav izraz potreban je snažan unutarnji naboj i na tome se insistiralo kod svih aktera, kao preduslov da ova kompozicija dobije svu složenost, da teme zadobiju istinitost, te da se kroz sve to metaforično potvrđuju neposrednost i autentičnost. Bilo je mesta i za misao o savremenom življenju, jer su sva nastojanja išla za tim da potvrde univerzalnost značenja dela. Takva opora, čudna i ubitačna predstava se odmah izdvojila i našla na zvaničnom programu Sterijinog pozorja.

U drugim vojvođanskim pozorištima takvih iznenađenja ili posebnih projekata u domenu domaće dramaturgije nije bilo mnogo. Srpsko narodno pozorište je istina, imalo u svom programu *Laki komad* Nebojše Romčevića i *Roba ljubavi* koji je u osnovi poznati komad *U plamenu strasti* Ivana Lalića, ali bez novih pomeranja u izrazu. U prvi plan je iznenada iskrsla premijera *Mačke na usijanom limenom krovu* Tenesi Vilijamsa, u sagledavanju Ljuboslava Majere. Oko nje se odmah ustalilo mišljenje da je reč o zanimljivoj postavci, stabilnoj igri, združenim emocijama, izrazu čiji nivo nadilazi već uobičajenu prosečnost. Prirodno, najviše pažnje je usmereno na igru famozne Margaret, mlade žene udate za Brika, a prisustvo njegove porodice se oseća zaista kao mačka na usijanom limenom krovu. Ta fraza se u predstavi više puta ponavlja, uz mnoga druga objašnjenja. Ljuboslav Majera je reditelj koji voli uprošćene i jasne, ali i subjektivne postavke. Učinilo mu se da je vreme učinilo svoje, tako da je tekst oslobodio izvesnih intencija poznatog pisca u atmosferi, preteranom verbalizmu i likove sveo na njihove elementarne oznake. Iz svega toga zrači dramatičnost koja natkriljuje racio, pokazujući subjektivnu ljudsku nadmoć nad samom sudbinom. Predstava deluje stoga kao potreba da se vratimo elementarnim ljudskim emocijama i istinama lišenim proizvoljnog egzibicionizma, što je upravo Majera osetio i na čemu je uspešno istrajao do samog kraja. Sve ostalo što je u ovom pozorištu bilo još pripremljeno, *Pepo ili pobuna anđela* Andora Silađija i *Pešice* Slavomira Mrožeka, prošlo je gotovo nezapaženo.

Između Novosadskog pozorišta – Ujvideki szinhaz i Srpskog narodnog pozorišta retko kada je dolazilo do suštinske saradnje. Ponekad su ti kontakti bili tehničke prirode ili su angažovani u pojedinim predstavama srpski glumci koji su vladali odlično mađarskim jezikom. Otud ni u ovim složenim vremenima nije dolazilo do kordinacije u planovima, razgovora o trenutnoj situaciji niti o budućnosti pozorišta u Srbiji. Ansambl je bio dosta izolovan i uglavnom je umetnički komunikaciju ostvarivao sa pozorištima u Somboru, Subotici i Zrenjaninu gde su se izvodile predstave na mađarskom jeziku. Zato je njihov repertoar bio dosta jasno postavljen unutar onog što se događalo u mađarskim pozorištima, odakle su birani prevodi klasičnih i mnogih savremenih dela, a posebno korišćeni izvorni tekstovi njihovih aktuelnih pisaca. Ta dugogodišnja praksa nije se

ni sada, pod specifičnim okolnostima, menjala niti je to ko očekivao. Đerđi Hernjak je izveo *Policajce* Slavomira Mrožeka, koncepcijski nešto drugačije nego što se obično izvode u našim pozorištima. Ambijentalno zbivanje je prilagođeno nekoj mešavini iskustva austrougarske i mađarske policije. Viktor Nagi je obradio tekst *Stvaraoci zvezda*, koji su zajednički napisali Matijaš Varkonji i Tibor Mikloš, samo se ovlaš dotičući likova poput Nerona, Agripine ili Seneke, uz slobodne improvizacije. *Luda i dželat* Jiržija Voskoveca, Jana Veriha i Jaroslava Ježeka je u režiji Geze Baloha bio potpuno stilizovan, u crnim kostimima. Tu su se našli komadi poput *Kola* Artura Šniclera, glumački dosta zanimljivo odigrano, i posebno *Prizori iz bračnog života* Ingmara Bergmana, koje je pripremio Šandor Laslo, u verziji prilagođenoj njihovoj stalnoj publici. Predstave kojom bi se na neki način uticalo na naša pozorišna aktuelna zbivanja jednostavno nije bilo, niti je tako nešto bilo i planirano.

Javnost je posle svih onih događaja početkom ove decenije, u i oko Narodnog pozorišta u Subotici, nastavila da prati kako se ovde prikupljaju umetničke snage koje bi trebalo da obnove srpsku i mađarsku scenu, a koje bi se oslanjale na autohtonu tradiciju i imale prepoznatljivo mesto u našem pozorištu. Predstave sa tekućeg repertoara, naravno nisu na istom nivou, ali one najkarakterističnije, rađene bez buke, prazne propagande ili preteranih ambicija, zrače iskrenom željom da se neguje savremeni izraz. To se posle komedije *Dvanaest stolica* Iljfa i Petrofa u postavci Petra Zeca, i *Amadeusa* Pitera Šefera, kojeg je prilagodio mogućnostima srpske drame Jovica Pavić, potvrdilo na najefektniji način komadom *Don Žuan se vraća iz rata* Edena fon Horvata, u postavci Radoslava Milenkovića. Stvorena je na pozornici fluidna celina u kojoj se kroz nekoliko paralelnih tokova varira sudbina onih što su izašli iz rata sa zajedničkim ali i ličnim traumama. Odmah na početku je snažno naglašena neverica da je rat završen, a zatim sledi opisivanje onog mučnog prilagođavanja realnosti. Neki fragmenti su zaista puni aktuelnog naboja, pogotovo kada demobilisani vojnik dugo okleva da se vrati kući, ne želeći suočavanje sa istinom koju tek nejasno naslučuje – devojka koju je voleo, prestala je da piše pisma, a muče ga strah i očaj da li ga je zauvek napustila. Zbog toga on u svim ženama i devojkama koje susreće, prepoznaje nešto od svojih izgubljenih iluzija. Da bi suština bila jasnija i vidljivija, ceo dekor je sveden na nekoliko praznih sanduka municije, preko kojih su poređane daske, nalik na nekakav sto za kojim se svi okupljaju, te jedan bolesnički krevet. Scene se formiraju sasvim slobodno, prepliću se sudbine, prerušavaju karakteri u raznim pričama, u igri ima potrebe da se što jednostavnije iskažu psihološki odnosi i situacije, spontano nametnute svakom gledaocu. To je celovita predstava, savremenog kapaciteta, veoma fluidna, gorka, ali posebne plastike, veoma vitalna u izrazu i jedna od najboljih viđenih u ovoj sezoni.

Mađarska drama je osvežena novim glumcima koji se vraćaju sa školovanja u Segedinu i Budimpešti. Talenti su im dobro provereni a u svakoj predstavi se

vide da su prošli dobru i specifičnu školu. To je ono najvrednije u ovom ansamblu. Repertoar im je, slično onom u Novosadskom pozorištu, dosta heterogen i obuhvata različite žanrove ali i tekstove čije je vrednosti ili scenske podsticaje teško proveravati. Tako je igrana *Sirota Kata Betlen* Ištvana Kočiša, zatim komad *Sija sunce iznad Seneke* Elmera Kinčeša pa *Srećan događaj* Slavomira Mrožeka. Najviše zainteresovanosti mladi glumci su pokazali za njihovu projekciju agresivnosti simbolički iskazanu kroz delo *Bure baruta* Dejana Dukovskog. U njegovoj scenskoj realizaciji, oslobođenoj svog osnovnog lokaliteta i sasvim slobodno postavljenoj, učestvovali su reditelji Ferenc Peter i Petronela Kermeci. Predstava je bila zaista žestoka i impresivna.

Zrenjaninskim pozorištem "Toša Jovanović", vladala je dosta spokojna i radna atmosfera. Reditelji Ljuboslav Majera i Miroslav Benka su ne samo animirali lokalni ansambl, već su iz Novog Sada privukli neke poznate glumce. Stvarala se atmosfera u kojoj se moglo bez ikakve prisile istraživati, maštati i negovati izvestan optimizam i snaga da se ansambl odupre na svoj način svemu što se spolja meša u njihove živote. O tome je govorio i program, u kome se našla adaptacija dela *Papagaj* Danila Kiša, kojeg je radila Vesna Topalov. Predstava je bila pažljivo osmišljena i to se kao vrednost potvrdilo na reprizama u Novom Sadu i Beogradu. Mnogi su u gledalištu i van njega, bili iznenađeni uspešnom obradom Sofoklove *Antigone,* koju je izvršio reditelj Ljuboslav Majera. Koncept je bio krajnje jednostavan, iz tragedije je ostranjena svaka patetika, a sve što je dramatično i sudbonosno uneto je u aktere od kojih se, uprkos tim moralnim dilemama i psihološkim opterećenjima, očekivalo da se iskažu krajnje prirodno i savremeno, jer je projekat težio upravo da ispita kako te večne ljudske nesreće odjekuju u ovom vremenu punom ratnih strahota, svakojakih podela i neočekivanih reakcija. To je bila zaista imprevisna predstava, po svim indikacijama savremena, pa je postala, što se retko događalo u novije vreme sa antičkim tekstovima, najpopularnija predstava ovog ansambla, potvrđivana cele sezone na mnogobrojnim gostovanjima, posebno u Beogradu, Somboru i Nišu.

Miroslav Benka je prihvatio da postavi komad *M 70* Mirka Stojkovića, koji je bila prepuna stvarnosti običnih ljudi, radnika, dobrovoljaca, zarobljenika, vojnika, terorista, i uz svu svoju surovost prožeta idealima, verom, iluzijama i simbolima koje je u sebi sadržavao Beli anđeo. Potresno svedočanstvo, možda nedovoljno profilisano u emocijama, ali ubedljiva kao ona prva i neposredna reakcija na sve što smo doživeli, čega smo se uplašili, suočili ili poželeli da se nikada nije dogodilo. Između antike i neposrednih doživljaja naših ratnih trauma, strepnji i nesreća, našao se komad *Spaseni* Edvarda Bonda. Branko Popović je njegovu agresivnost pokušao da prilagodi vremenu, ali je bilo teško da se emocije usklade, pa je ova korektno urađena predstava, ostala pomalo u senci većih i izazovnijih projekata.

Pozorište "Sterija" u Vršcu je bilo skromnijih planova, pa je u sezonu ušlo komedijom Jovana Popovića Sterije *Laža i paralaža*, koju je neobično, ali originalno i samo njegovoj mašti svojstveno, kreirao Miroslav Benka. Ovim projektima kojima se neprekidno istražuje opus velikog komediografa, uprava pozorišta je smatrala da ispunjava svoju osnovnu dužnost prema piscu čije ime sa ponosom nose. Sve drugo, kao što su komedije *Ludi dan* Reja Kunija ili *Hajde da se igramo* bile su manje zanimljive. Nešto više se htelo sa *Majstorom* Ronalda Harvuda, u režiji Miodraga Milanovića, ali se nije otišlo dalje od korektne realističke igre. Kao kuriozitet sezone je odluka da se poluamatersko pozorište "Dobrica Milutinović" u Sremskoj Mitrovici, proglasi profesionalnim. Počelo je skromno, predstavama za decu, ali se već posle prvih premijera oglasilo nešto ambicioznijim projektima.

Posle uspeha šabačkih glumaca sa predstavom *Ćelava pevačica* Ežena Joneska, i kruševački glumci su, bez ikakvog kompleksa, poželeli da se pozabave ovim poznatim tekstom. Posle uspeha postignutog u novije vreme, omogućeno je Jagošu Markoviću, najviše hvaljenom i osporavanom reditelju najmlađe generacije, da svojom nepredvidivošću, ekscentričnošću i maštom, sa grupom stalnih saradnika, načini predstavu koja će biti verovatno krajnje subjektivna i neobična. Da bi u sve ovo bili sigurni, neke od glavnih uloga prepustili su najpoznatijim dramskim umetnicima i nije im smetalo što je kritika kasnije ovu predstavu smatrala više beogradskom, nego kruševačkom. Jagoš je po svome oprobanom običaju, *Ćelavu pevačicu* pretvorio u sopstveni projekat. Pri tome se nije obazirao na piščeva nekadašnja upustva, niti ranije interpretacije, došavši na ideju da pravi razne kombinacije. Ambijent je sveo na diletansku i skučenu pozornicu u obliku sobe sa dvoje vrata, na levoj i desnoj strani, te malim prozorom u pozadini. Na proscenijumu su dve visoke fotelje. To je svega nekoliko kvadrata scenskog prostora, bez dovoljno pojedinosti koje bi označile tipičnu dnevnu sobu u toj tipično engleskoj, malograđanskoj porodici. Sve što se tu nalazi od ljudi do stvari, trebalo je da bude oličenje konformizma, lišenog unutarnjeg smisla. Rediteljska pažnja je bila koncentrisana na glumce, bukvalno usvojivši koncept po kome su glumci pozorišne lutke. Njihov govor je postao gotovo mehanički i teško je bilo u takvom ambijentu pronaći ona skrivena značenja apsurda, te doći do vrednosti kojima će se ovaj komad učiniti zanimljivim, ironičnim i privlačnim. Između likova se ne uspostavlja prava komunikacija, sve je nekako apstraktno, od pokreta do govora, karikatura prelazi u burlesku, proveravaju se ideje o apsurdu, kroz vrlo složene fizičke mehanizme, vrše prekrajanja i pomeraju tumačenja, tako da je ovo zaista predstava kakvu je želeo Jagoš Marković. To je bilo dovoljno da ona izazove širu pažnju, bez obzira na kontraverzna mišljenja ili sudove. Zbog toga je komedija *Putovanje Gospodina Perišona* Ežena Labiša, u dosta efektnoj postavci Milana Karadžića, sa duhovitim mlađim komičarima koji stiču sve veće simpatije kod beogradske

publike, stavljena pomalo u drugi plan. No, ostaje činjenica da ovo pozorište može da egzistira i na drugim pozornicama. Upravo zato se i njihova ranija produkcija *Hasanaginice* našla u takmičarskom programu Sterijinog pozorja.

Retko koje pozorište je prolazilo kroz ciklične krize, kao što je to činilo Narodno pozorište u Nišu. To su uglavnom bili unutarnji neposrazumi grupa glumaca, koje su se međusobno nadmetale oko repertoara. Pa ipak, uprkos takvim često nelagodnim odnosima, ovde su se, s vremena na vreme, pojavljivali gotovo nepredviđeni događaji i smeli iskoraci sa neobičnim ili provokativnim predstavama. Ovog puta se to dogodilo sa komadima *Virus* Siniše Kovačevića i *Ja, Klaudije* Džona Mortimera i Roberta Grejvsa. Bilo je nedoumice – zašto odmah posle predstave u Zvezdara teatru, ova nova postavka, i to sa mladim rediteljem Milošem Jagodićem? Po njihovim analizama, tekst je bio zanimljiviji, neposredniji i dramatičniji nego njegova predstava u režiji samog autora. Zato se sada očekivalo da će ga na niškoj sceni, ovaj reditelj protumačiti na drugačiji način. To je upravo pojava koja je bila prisutna u gotovo svim pozorištima – činilo se da je prošlo vreme grupe beogradskih reditelja koji su praktično držali dve trećine svih pozorišta. Da li se razbio taj monopol i rutinsko prenošenje već prikazanih predstava, upravo u toj drugoj polovini devedesetih godina, pozorišta su postala blagonaklona prema rediteljima koji su tek sticali svoju pozorišnu afirmaciju. Reditelj Miloš Jagodić je shvatio da *Virus* može da bude tek povod za sintezu raznih socijalnih, psiholoških i drugih teškoća koje uslovljavaju razne deformacije, pojave i loše znake nad našom sudbinom. Glumcima je ostavljeno da priču učine verodostojnom, da sami pronađu u sebi unutarnju aktivnost, razvijajući dramski potencijal i krčivši put do sopstvenog izraza. Sasvim prirodno se dakle, ova postavka *Virusa* našla na programu Sterijinog pozorja. Sličan postupak je primećen i u radu glumca Irfana Mensura, kao reditelja predstave *Ja, Klaudije*. Scenu je uokvirio crnim zavesama, sa nekoliko dekorativnih elemenata, uveo snažne muzičke efekte, uz kostime prilagođene našem iskustvu. Svi likovi su bili stilizovani, ali tako da se istovremeno iskazuje i lice i naličje. To se potenciralo maskama i jakom crnom šminkom. Važne scene unutar takve postavke bile su realistične i sadržajne. Nije se insistiralo na psihologiziranju ni etičkim odnosima, u želji da događaji budu osvetljeni slobodnije, subjektivnije i na relativno kreativan način. U tome se potpuno uspelo. Uz ove predstave išao je *Tamni vilajet* Miroljuba Nedovića, kome Dejan Krstović nije obezbedio scensku ubedljivost. Nasuprot tome, *Budalasta vlastelinka* Lope de Vega, u režiji Ljubomira Draškića, imala je svoju odgovarajuću plastiku i sve druge kvalitete, tražene u tumačenjima ovakvih poznatih i potpuno istraženih komedija. Program, u kome tri od četiri premijere imaju očekivani ili priželjkivani nivo – su neosporan uspeh.

U pojavama koje su nagoveštavale optimističke vizije, bilo je različitih iznenađenja. Među onim prijatnijim je odluka vranjskih vlasti da se poznato

amatersko pozorište "Bora Stanković", pretvori u profesionalno. To se objašnjavalo visokim kvalitetom pojedinih njihovih ostvarenja, koja su dobila mnoge festivalske nagrade, kao i organizacijom i stvaralačkim potencijalom koji može da zadovolji uslove i sve drugo što se očekuje od drugih ansambala. Novi program je najavljen komadima *Sama u kući* Miroljuba Nedovića, zatim *Propast sveta na Veligdan* Radosava Stojanovića i *Seme 10* Srboljuba Aritonovića, koje je postavio Jug Radivojević, mladi i daroviti reditelj, potekao upravo iz ove sredine. Tu se našla još i *Ožalošćena porodica* Branislava Nušića u režiji Vladimira Jevtovića. Za to vreme, u Leskovcu su predstavili *Život u pozorištu* Dejvida Memeta, kojeg je pažljivo i studiozno opisao David Putnik. *Malograđane* Maksima Gorkog pouzdano i znalački je predstavila sa određenih portretima i u psihološki adekvatnoj atmosferi, Cisana Murusidze. Radiša Grujić je za sebe obradio delo *Odbrana Sokratova i smrt,* po Platonu, koji su sve češće glumci na izmaku karijere želeli da uvrste u lični repertoar. U Pirotu su bili izrazito aktivni, pa su svoj program prvo najavili komedijom *Oskar je kriv za sve* Kloda Manjijea. Usledila je *Ponoćna provala* Miroslava Mitrovića, te dva ambicioznija projekta – *A Nišava teče li teče* Miodraga Simonovića, u obradi Bore Grigorovića, sa loklanim koloritom, i *Prenoćište* Slobodana Stojanovića, u režiji Vladimira Lazića. Dečju scenu su obogatili novim predstavama, ali ni jedna od njih nije, uz sve zalaganja glumaca, izašla izvan poznatih okvira u izrazu. Još više novih predstava bilo je u pozorištu "Zoran Radmilović" u Zaječaru. Dosta se očekivalo od komada *Viktor ili besmrtna mladost* Dušana Jovanovića, ali se u režiji Saše Latinovića pokazalo da je ova farsa sa aktuelnim prizvukom, pomalo okasnela, pa ne deluje dovoljno stimulativno ni na glumce a ni na samo gledalište. Otud favorizovanje *Kuće strave* Franca Ksavera Kreca, kako bi se javnost uverila da ovaj ansambl neguje izrazito savremene i složene scenske forme. Božidar Dimitrijević je takođe postavio *Tramvaj zvani želja* Tenesi Vilijamsa, u dosta oporim realističkim okvirima, bez želje da se ova drama tumači na nešto svežiji ili drugačiji način. Kako je dela Miroljuba Nedovića istovremeno igralo nekoliko pozorišta, to se i na ovoj sceni pojavio njegov komad *Kraljević Marko i Musa Kesedžija*, više kao narodna priča bajkovitog sadržaja i ilustracija. Sa ovakvim programom, mada nije bilo izuzetnih ostvarenja, moglo je da se deluje i iskaže zainteresovanost za vitalnije produkcije.

Teatar "Joakim Vujić" je bio uvek na nekom raskršću između Beograda i Niša, sa svojim subjektivnim a često i pristrasnim procenama sopstvenih mogućnosti. Ta samouverenost se ispoljila već na prvoj premijeri *Ognjene kupine* Jelice Zupanc, posvećene Svetom Savi i ličnostima koje su ga okružavale. Oblikovanje likova, prerušavanja i raspored unutar pojedinih slika, uredili su ili osmislili sami akteri, pa je režiju potpisao – kolektiv. To je bio prigodni nastup, više kao nekakav pedagoško istorijski podsetnik i ništa više. Sledila je zatim *Draga Jelena Sergejevna* Ljudmile Razumovske, bez potrebnog dramskog na-

boja. Pomaka u izrazu međutim, nije bilo, tako da je svuda bila vidljiva rutina i već standardizovana igra skromnijeg dometa. Otud ne iznenađuje što izuzev susreta "Joakim Vujić", nisu imali nove predstave za niz festivala održavanih širom zemlje.

Užičko pozorište je opet imalo svoje motive da stvara predstave inspirisane nacionalnim osećanjima i društvenim raspoloženjima ove sredine u to vreme. Tako je igrana *Nezavisna republika užička* Slobodana Simića, više kao stilizovani recital, zatim *Dozivanje svetog imena srpskog,* koje je opet kao kostimirani recital sa dorađenim slikama priredio i na scenu postavio Aleksandar Milosavljević. U taj program se uklapao istorijski komad *Stefan Dušan* Mileta Kordića. Svi ti komadi, međutim, nisu naišli na očekivano interesovanje publike. Zato je drugi deo programa obuhvatao dela *Praćka* Nikolaja Koljade, koji je bio još jedna njegova opservacija u naturalističkom stilu, o prilikama u tadašnjem ruskom društvu, zatim *Kraj vikenda* Mome Kapora, pa *Boing – boing* Marka Kamoletija. Posebna očekivanja su bila vezana za reditelja Kokana Mladenovića, koji je nameravao da komediju *Kako zasmejati gospodara* Vide Ognjenović, postavi malo drugačije i subjektivnije nego što se to činilo u drugim pozorištima.

Teatar "Ljubiša Jovanović" u Šapcu, imao je svoje saradnike i sa njima su odlučili da postave dramu *U logoru* Miroslava Krleže, u režiji Aleksandra Đorđevića. To je bilo jedino delo ovog poznatog pisca koje se našlo na repertoaru srpskih pozorišta. Učinjen je značajan napor celog ansambla da bi se pomoglo reditelju da osmisli snažnu antiratnu predstavu prepunu brutalnosti, očaja, izgubljenosti i zaludnosti u porazu. Radoslav Milenković se pozabavio *Tetoviranim dušama* Gorana Stefanovskog, dokazujući da ova snažna drama unutarnjih jakih osećanja nije izgubila svoju aktuelnost. Reditelj Ljuboslav Majera prihvatio je da postavi komad mladog pisca Željka Hubača *Klanac,* u kome je na sceni među glumcima bilo izvorne atmosfere, nešto južnjačkog mentaliteta, te više likova životne ubedljivosti.

Nekako po strani delovalo je i dalje Narodno pozorište u Prištini. Ansambl je bio relativno konsolidovan i motivisan, pa je realizovan *Sabirni centar* Dušana Kovačevića, u malo neobičnom viđenju reditelja Juga Radivojevića. Uloženo je dosta truda da bi Mislav Benka mogao da načini maštovitu viziju *Čuda u Šarganu* Ljubomira Simovića. Velimir Mitrović je skladno izrazio *Revizora* Nikolaja Vasiljeviča Gogolja. Sve ove predstave, bez obzira na specifičnosti i mogućnosti, nosile su pečat jedne želje da se dođe do celovitog, neposrednog i izvornog izraza. Imalo je to delovanja i na albansku dramu gde je Dževat Ćoraj predstavio *Servis duša* Dauta Demakua, sa specifičnim sadržajem i lokalnim mentalitetom. Agim Selimi je imao mnogo više ambicija a i mogućnosti, da načini zanimljivu predstavu *Ujke Vanje* Antuna Pavloviča Čehova, što je i učinio. Sve te predstave imale su standradni okvir, u kome glumci nisu bili sputavani da iskažu svoje lične sposobnosti.

Ma koliko da pozorišta ne vole statistike, pogotovo one zbirne, za ovu veoma složenu i fluidnu sezonu one su veoma poučne. Ukazuju da su životne prilike i društvena zbivanja uticala na izvesno smanjenje broja gledalaca. Uz to, sakupljeni podaci kazuju da je održano sto pedeset pet premijera i da je nešto više bilo interesovanja za predstave rađene prema tekstovima domaćih nego inostranih autora. Najznačajnije predstave su bile *Pokondirena tikva* Jovana Sterije Popovića, *Afera nedužne Anabele* Velimira Lukića, *Kamen za pod glavu* Milice Novković, *Hasanaginica* Ljubomira Simovića, *Govorna mana* Gorana Markovića, *Virus* Siniše Kovačevića, *Porodične priče* Biljane Srbljanović, *Ćelava pevačica* Ežena Joneska, *Ja, Klaudije* Džona Mortimera, *Mrtve duše* Nikolja Vasiljeviča Gogolja, *Kako zasmejati gospodara* Vide Ognjenović. Šta donose ove predstave a i samo vreme? Emocije glumaca, reditelja ili pisaca bile su takve da su prosto blokirale svaku raspravu o formama, kvalitetu, stilovima ili scenskim znakovima. Sticao se utisak da su se sjedinili vreme, prostor, ljudi i društvo, sve je izgledalo dosta nestvarno a bilo je i mnogo onih koji nisu bili svesni da su se više identifikovali sa trenutkom realnosti nego sa samim predstavama. Možda bi mnogo toga, nekad ranije, bilo okvalifikovano kao neuspeh pojedinaca ili celih ansambala. Sada su sve koji su delovali u pozorišnom životu povezale emocije subjektivne prirode. Nikada nije bilo očiglednije da je pozorište zaista umetnost vremena i realnosti. Ako se tako gleda – onda je ova sezona dala više od očekivanog.

1998–1999.

Unutrašnje političke konfrontacije, uz spoljne pritiske, prosto su razarale svakodnevni javni život zajednice i privatni svakog pojedinca. U takvim prilikama mnoge ideje i programi, gubili su ne samo svoju osobenost, borbenost, otvorenost ili stvaralačke podsticaje, već su neki i prosto zamirali. U kulturnoj javnosti su aktivirani svi mehanizmi odbrane, usmereni na to da se sačuvaju ansambli na okupu i da učestvuju u smirivanju opšte napetosti, neprijatnih slutnji da se ratne opasnosti sve više nadvijaju nad našom zemljom i otpora međunarodnim uticajima, koji su prosto zamagljivali svaku viziju budućnosti. Kako je svim ustanovama sugerisano da rade normalno, istovremeno se pripremajući za aktivnost u ratnim i potpuno nepredvidljivim uslovima, to je od septembra devedeset osme počela naizgled uobičajena aktivnost na pripremanju novih predstava. Međutim, odmah na početku je bilo svima jasno da će ovo biti jedna od najneobičnijih sezona, pa se čak postavljalo i pitanje da li je treba vrednovati na uobičajeni način? Jedino publika, što je bilo izuzetno ohrabrujuće, nije bila takvog mišljenja. Dvorane se nisu praznile, a mnogi su u njima tražili nekakvo olakšanje ili spokojstvo pred naslućenim sudbonosnim događajima. Pozorišta su ipak, kako se ubrzo pokazalo, ostavljena sama sebi, prepuštena im je svaka inicijativa, a jedino se spuštena zavesa smatrala nepoželjnom, pa čak i mrtvom formom!

Najteža situacija je bila u Jugoslovenskom dramskom pozorištu posle katastrofalnog požara. Uz sve utešne i euforične izjave da će se sve brzo obnoviti i reklamnih donacija u nekakvim materijalima, od gvožđa do tkanina, kako se sve više sagledavala prava situacija, nestajalo je samoodbrambenog entuzijazma. Najavljena je samo jedna nova premijera i to *Bliže,* kod nas nepoznatog engleskog televizijskog pisca Patrika Marbera. I on je, u skladu sa praksom ustaljenom već neko vreme, uvršćen među autore nove engleske drame. Takva mišljenja lansiraju prevodioci sa engleskog jezika, koji su prosto preplavili pozorišno tržište mnogim tekstovima uglavnom potpuno nepoznatih autora, koje čak ni ozbiljna kritika u njihovoj zemlji ne primećuje. Mlada rediteljka Alisa Stojanović je u nekoliko prilika već obznanila da je privlače upravo ekstravagantna dramska štiva, zato i ne brine o literarnim vrednostima, voli otvorenost, neposrednost i rečnik koji nije u svakodnevnoj upotrebi na našim pozornicama. To je ono što se podrazumeva pod bulevarskom igrom našeg senzibiliteta. Reči su direktne, otvorene, pogotovo kada se govodi o seksu. A to je upravo tema

koja se ovde varira u muzičkom stilu fuge, gde četvoro traže jedni druge, kroz ispovesti i odnose nastoje da budu bliži, iskreniji, sastaju se i raspravljaju. Bila bi to možda i komedija u kojoj ima nečeg od stripa, da na kraju iza aktera ne ostaje tužna praznina. Zato predstava brzo postaje monotona, jer se iste reči ponavljaju, radnja takođe, a smisao izmiče. To što se moglo videti na sceni je čudno i provokativno. Skromna literarna osnova, malo egzibicionizma i potreba da se uspostavi kontakt sa specifičnim raspoloženjima publike.

Narodno pozorište je takođe teško podnosilo prilike u kojima smo živeli i radili, pa je bilo dosta kolebanja oko programa. Preovladalo je mišljenje da treba favorizovati kamerne predstave koje će se izvoditi na maloj sceni koja je preimenovana u Scenu "Raša Plaović". Počelo je sa dosta neobičnim tekstom Pavela Kohouta *Cijanid u pet* koju je Božidar Đurović postavio kao konverzacionu dramu za dve glumice. Sa mnogo više pompe najavljivana je dramatizacija romana *Mamac* Davida Albaharija, u postavci Mirjane Erceg. Reč je o precenjenom i pomalo pomodnom piscu, za koga se poverovalo da će odlazeći u svet gde će živeti i stvarati mirno, praviti novu i originalnu literaturu. Ali tu, na žalost, izvornosti nema. Prepliću se realistički dijalozi između pripovedača Donalda sa imaginarnim prizorima. Najviše je tu reči o poreklu, porodici i posebno majci. Replike su krajnje konvencionalne, ponekad sasvim površne. Posle sentimentalnog i gotovo privatnog iskaza slede opšte poznate misli o životu, veri, običajima, a samo donekle i o našoj društvenoj situaciji. To je ono kada Donald pita pisca – zašto su Srbi toliko opterećeni istorijom, kao da drugi narodi ne cene svoju prošlost! Ili – ako si toliko nostalgičan, zašto si dolazio toliko daleko u ovu zemlju! Mira Erceg nije bila takvog mišljenja, pa je aranžirala predstavu puštajući da pojedine scene utonu u sentimentalnu atmosferu koja se dopunjava nostalgijom i tugom, više zbog gubitka porodičnog doma nego same zemlje. Režija ne izoštrava nagoveštene konflikte, insistira na plastičnosti likova i lirizmu koji neutrališe svaki snažniji gest, nastojeći da održi tokom zbivanja ujednačeno psihološko stanje. Stvorena je tako formalno kultivisana predstava bez dramskog intenziteta i izvornosti. Još veća zabluda je postavljanje komada *Kokice* Bena Eltona. Reditelj Dušan Petrović je bio u dilemi da li je to parodija, ozbiljna drama ili komedija, kako možda pisac sugeriše. Opredelio se znači, za sistem imitacije svih žanrova. Zato je uz korišćenje odgovarajuće tehnike, ovo trebalo da bude multimedijalna predstava. Kako na kraju konfuzne priče niko ne želi da preuzme odgovornost za ovo što se događa na sceni ili životu, radnja se srozava u nekakvu krvavu komediju u kojoj se gubi svaki smisao. Ako je to humor, nama je stran, a akteri ga baš ne razumeju, pa otud rediteljeva neodlučnost i njihovo zajedničko lutanje od scene do scene. Površnost i publicitet su posebno došli do izražaja prikom postavljanja komada *Suze su O.K.*, poznate novinarke Mirjane Bobić Mojsilović. Svoje delo ona je označila kao savremenu melodramu. Priliku je hteo da iskoristi reditelj Milan Karadžić, pa je prihvatio

scenografiju u stilu američkih konvencionalnih melodramskoih štiva, sa visokim balkonom i stepeništima sa obe strane scene, a ispod toga aranžiranim malim salonom skromnog nameštaja i uobičajenih detalja, kako se to radilo početkom šezdesetih godina. Lako je uočiti da se u komadu nalaze dve priče koje se samo formalno usklađuju. Ona spoljna, kojom dominira balkonska promocija mladog pesnika, banalna je i nepotrebna. Tu se mogu čuti nacionalističke nabrajalice, postmodernistička kompilacija, videti devojka zaokupljena sopstvenim erotizmom i nejasnom igrom reči oko pupka. Autorka tu plaća svoj danak angažovanom novinarstvu. Unutar toga je drama lepe žene poodmaklih godina koja je prekinula karijeru radijske pevačice, jer ju je izdao glas. Režija je ipak vodila priču korektno, bez strasti, potpuno unutar konvencija. Nije se uspelo čak ni sa imitacijama života, a parodija se odnosi tek na detalje i pojedine likove. Očekivalo se da nad nesrećnim ljubavnim jadima glavne junakninje svi prolijemo suze, a to se ipak nije dogodilo. Sledio je zatim komad *Kafkin K*. Alena Beneta. On je upravo potvrđivao da su sumnje u verodostojnost tekstova koji nam se podmeću kao izabrana dela nove engleske drame, sasvim razumljive. Jeftina propagandna demagogija se očigledno za trenutak uvukla u nekompetentnu repertoarsku politiku koja nastoji da sistemtski obezvredi dramsko stvaralaštvo. Pri tome valja napomenuti da se u Beogradu već odavno ne igraju izvorni dramski tekstovi Franca Kafke. Eksperimenti sa alternativnim scenama nemaju željeni efekat. Umesto toga, publici je ponuđena tračerska rasprava o tome da li je Franc imao mali polni organ, manji nego njegov otac kojeg je zbog toga mrzeo. Može li se psihoanalizom od takve pretpostavke doći do novih tumačenja životnih postupaka, pa i literature ovog neobičnog pisca? Konfuzija je bila očigledna, pa je to donekle i objašnjenje što na Velikoj sceni nije priređenja ni jedna nova premijera. Tek na kraju kada je došlo do bombardovanja i onih užasavajućih scena po gradovima i Beogradu – izveden je koncertno oratorijum *Persijanci,* po Eshilovoj tragediji. Ali to je bilo premalo za stvaranje antiratnog raspoloženja u gledalištu koje je radije slušalo stare opere.

Odjednom je mnogo toga postalo sporno u pozorišnom životu glavnog grada. Česte promene upravnika i kolebanja u repertoarskim opredeljenjima, preterani subjektivizam i površnost onih koji su u vlasti odlučivali o sudbini pojedinih pozorišta, dovele su do promene odnosa i niza drugih problema koje je bilo teško razumeti, a kamoli rešavati. U tim časovima je najviše prisebnosti i stvaralačke odlučnosti bilo u Ateljeu 212, ali ne i samostalnosti u kreiranju repertoara. Zato je posle *Sakatog Bilija* u Narodnom pozorištu, ovde prihvaćen još jedan komad Martina Makdone, *Lepotica Linejna.* Tema je poznata – odnos ostarele, sebične, hipohondrične majke i nesrećne najmlađe kćerke. Teške su, sumorne i pomalo morbidne scene koje proizilaze iz irske tradicije i socijalne literature, načina života, prilika i večne težnje da se pobegne oz tog kala u neku obećanu budućnost. Zato se režija opredelila za ambijent male kamene kuće sa

grubim nameštajem, oskudnim stvarima, uz pravu kišu i vatru. Igra je jasna, u jakim strastima koje u ključnim trenutcima osvetljavaju najskrivenije misli i osećanja. Spolja je sve realistično, sa karakterističnim detaljima, sa otvorenim osećanjima koja deluju toliko snažno, da se ne može uvek razlučiti život od iluzija. Zoran Ratković ne ublažava ni malo opori jezik, kontrastne strasti, dozvoljava naturalizam kao način da se potvrde istine na sceni, uz vešto vođenje radnje, kako bi i najrobusniji opisi bili svedeni na ljudsku meru. Kroz sve to provlači se potreba za rasterećenjem svega što uništava čoveka i njegovu iskonsku prirodu. Tako je i nastala ovo kamerno izvođenje upečatljivog glumačkog doživljaja. Svi su se u ovom projektu vodili za tim surovim istinama i graničnim predelima između istina i iluzija dok nisu stvorili pravu scensku dramu. Međutim, ni njima jedna predstava nije značila kriterijum ispod kojeg se nije moglo ići dalje, pa se zato odmah pokolebao utisak o mogućnostima i stremljenjima ansambla, kada se pojavila *Opera za tri groša* Bertolda Brehta, u režiji Nikite Milivojevića. Kako je ovo bila godina u kojoj je svet odavao počast delu velikog pisca, koje simbolizuje ono izuzetno umetničko i životno dejstvo u transformacijama modernog teatra, očekivalo se da će i ovde doći do novog čitanja, originalnije i nadahnutije vizije, koja će možda svojom autentičnošću, biti neko zaveštanje za budućnost. Ništa se od svega toga nije dogodilo, pa ovo predstavljanje nije nikome služilo na čast. Ali, kako se brzo neprijatni događaji zaboravljaju, ubrzo se vratilo spokojstvo i samozadovoljstvo, predstavom *Velika sveska* koju je prema tekstu Agote Kristof, osmislio Kokan Mladenović. To je urađeno na najbolji mogući način, kroz sećanja na strahote rata i one događaje koji ljudska bića izobličavaju, do ciničnog saznanja da i najlepši snovi o majčinoj ljubavi, srećnom detinjstvu i željama da doživimo lepu budućnost, mogu da nestanu iz nas, kada se brutalno suočimo sami, nezaštičeni, sa javom koja ne obećava ništa više do smrt. Bajka se tako izobličila u surovu realnost, nežna osećanja se gube u gorčini, a realizam natkriljuje cinizmom. To bolno odrastanje u sveopštoj nesreći je tema snažnog, neobičnog i potresnog romana, prevedenog na scenski jezik. Reditelj sa razumevanjem staje na stranu dva dečaka blizanca koje majka sklanja i napušta u zabačenom selu kraj granice, prepuštajući ih Babinoj mrzovolji i njihovom biološkom snalaženju. Ovde na sceni su ambijent, priča i dečji životi, sažeti u stanje očaja, unutar minskog polja u kome svaki nesmotreni pokret donosi još više nesreće. Konkretizacija je potpuna, a zatim se vrše uopštavanja. Intelektualni stav se pretvara u doživljaj, a ovaj dobija obeležje posebnog stila.

Na nešto drugačijem principu formiran je program Teatra u podrumu. Tu praktično nije bilo mesta ni za kakav dekor, sve je bilo uslovno, uglavnom se koristio po neki sto, ili stolica i odgovarajuća rekvizita. Režija se tumačila kroz igru glumaca i atmosferu u tom zatvorenom i za igru dosta neprikladnom prostoru. Uz dramu *Prokleti Kovalski* Nebojše Romčevića, sledi ona načelna

opaska o literaturi koja se bavi našim ljudima, izbeglim u svet. Njima se pristupa uglavnom na isti način – to su gubitnici, ljudi koji su ostali bez ideala, avanturisti ili oni koji žele po svaku cenu da bolje žive. To se najčešće prevodi u naturalističke drame, uz drastične kontraste koji najčešće završavaju u grotesci. Tako je i u ovoj smišljenoj scenskoj konstrukciji. Mladi bračni par životari negde na periferiji Pitsburga u krajnjoj bedi. Imaju nevolja sa jezikom, pogotovo sa stalnim zaposlenjem i zato organizuju večeru za jedan stari bračni par, ubeđeni da bi ovi mogli da im pomognu u ostvarivanju lepših želja. Sve je tu između socijalne drame i komedije. Glavni gost veruje da ovaj mladić ima veze sa srpskom vladom, kako se predstavlja, i može da obezbedi prodor na balkansko tržište. Ali se ubrzo razotkriva i stari gospodin veruje da je to neka zavera, te da iza svega stoje prsti moćnog gazde Kovalskog. Komad je naizgled savremen, potka mu je veoma tanka, opservacija zanemarljiva, a sama igra ga nadilazi. Još jedan domaći komad, ovog puta filmskog reditelja Miloša Radovića, *Čorba od kanarinca,* našao se u podrumu. Na temu braka, porodice i lične slobode, načinjena je predstava sa brzim promenama, lakim i neosetnim prelascima iz komedije u melodramu, iz drame u tragediju i opet u komediju, zaustavljanjem vremena, režijskim postupcima u kojima ponavljanje identičnih scena ima funkciju podražavanja premotavanja magnetofonske trake unapred i unazad, a sve bez ozbiljnih razoga. Radović bi morao da zna da pisanje o banalnostima lako može da odvuče u banalnost. Na kraju je bitan ukus jela kome su svi dodavali po nešto ne bi li ga poboljšali, zaboravljajući da je i u loncu važan sadržaj. Njega ovde nema, pa zaludna veština i različiti dramaturški obrti. Uz sve ovo, pridodat je tekst Leonarda Gerša *Džil i Džon*, ali bez određenog efekta. Jednostavno, sve što ne može na Velikoj sceni, može u Teatru u podrumu.

Ta tehnologija uspeha i promašaja, vidljiva je i u drugim pozorištima. Izgleda da prosto nigde nije moguće da sve predstave budu bar približno zanimljive i osmišljene, u stilu koji bi ansamblu osiguravao poseban identitet. Tako se dogodilo i u Zvezdara teatru, gde je od svega najavljenog, izvedena samo jedna monodrama, *Kontejner sa pet zvezdica* Dušana Kovačevića. Scena je gotovo beketovska. Profesor je svoj specijalno adaptirani kontejner vezao lancem za nogu, da mu ga ne bi neko ukrao. Time je pisac želeo da demonstrira svoju zainteresovanost za život, političke i socijalne fenomene. Pominje se kalendar za godine koje su prošle, uz opasku da bivšim ljudima, sada bez budućnosti, nisu potrebni novi kalendari, jer su dobri i stari. Događaji koji su nekada izgledali dramatično, poređani su pored onih koji su se dogodili poslednjih deset, pa sve izgleda malo drugačije. Sve se to prelama kroz glavu ovog čoveka, koji je na trenutke veoma lucidan, iako ga je tramvaj tri puta udario i poremetio glavu i izgled. Prepoznatljiv je niz pojedinosti, od toga kako su se nekad stvarali moć i vlast, do aktuelnih prilika. Pominju se konkretna imena, nazivi nekih partija, demostracije, spoljni i unutrašnji neprijatelji, pojave čiji smo svedoci. Pisac

Kovačević demonstrira svoj subjektivizam i na kraju se ne zbunjuje čak ni vešću da je njegov poremećeni junak postao ambasador. Uz to je išla i drama *Nek ide život* Ranka Božića, koja je ostala bez odjeka.

Zbog svih ovih pojava niko nije javno negodovao. Ljudi su posmatrali kako se koje pozorište snalazi ili pokušava da ide dalje. Napor je bio vidljiv posebno u Beogradskom dramskom pozorištu. Sa *Malograđanima* Maksima Gorkog, pokušali su da načine porodičnu i društvenu dramu, u kojoj bi reditelj Radoslav Milenković izoštrio iskustva i prilagodio tekst savremenijem poimanju ovih, uvek aktuelnih problema. Prvi deo je postavio realistički, u uređenom građanskom salonu, gde mlada i nesrećna devojka tuguje. Sve je to improvizovano pred oslikanom pozadinom, kao u nekom putujućem pozorištu, sa svetlima ispred publike, želeći valjda da pokaže trivijalnu izveštačenost. Glumci ga u tome nisu sledili, pa su nastavili da prolaze kroz svoje emocije, dok finalni prizori nisu odigrani na razgolićenoj sceni. Savremenih određenja gotovo da nije bilo, pa se produbljivao jaz između režije i igre. I ovog puta se pokazalo da nije lako da se izdigne iz bezličnosti i dođe do pravog izraza. Slično se dogodilo sa *Rodoljupcima* Jovana Popovića Sterije, u interpretaciji Gorčina Stojanovića. Za one koji traže neprekidno novo čitanje Sterije i maštovitu kreativnost, ova predstava može biti doživljena kao poraz. Jer ovaj reditelj ne pravi predstavu u standardnom smislu – ništa ne otkriva, ne istražuje, konflikte ne rešava, zbivanja pretvara u meditaciju ili sopstvene komentare, dok ne dođe do završne scene, gde sabija svu tu razasutu energiju i pokazuje naličje lažnog srbovanja, u situaciji iz koje izbija gorčina. Prostor je stješnjen, emigranti sede na sanducima ispucane municije, ograđeni crvenom trakom, kao da je tu pala bomba, sa izbegličkim emocijama koje deluju optužujuće. U tom stilu je ceo ovaj prikaz koji počinje statistima obučenim u bele kostime, kako lebde tu poput nekih senki prošlosti i prikrivaju realnost, što drastično menja sliku našeg mentaliteta i sveta. Kada se pomeri zavesa, pokaže se oronuli zid u sivom tonu, koji može da označava ćorsokak, ili naličje neke zgrade u koju se, kao u zatvoreno društvo, ne može da uđe. Tu su pokretne stolice na kojima sede kao prikovani, akteri ove pobune, a ima i drugih proizvoljnosti i komentara, estravagancije u ponašanju, neobičnih pokreta, nepredvidivih reakcija, na ivici stilizacije, a u prilikama koje izgledaju prilično delikatne i neprilične, jer se izbeglice tretiraju kao ljudi koji su izopšteni iz društva. U želji da pobegnu od jednog šematizma, upali su u drugi, teško prihvatljiv za svakog ko poznaje prirodu ovog izuzetnog dela. Promašaja je bilo i na Maloj sceni, a među njima je jedino nešto više publiku zainteresovao *Rekviziter* Uglješe Šajtinca. To je ispovedna dramska novela o ostarelom rekviziteru provinijckog pozorišta. Očigledne su bile asocijacije na jedan isčezli svet od kojeg ostaju samo polomljeni delovi nameštaja, kostimi iz raznih epoha, staro oružje i sve drugo od čega se na sceni stvaraju nove iluzije. Želja je bila da se dođe do metafore, u kojoj će pozorište predstavljati sliku života. Lepa zamisao, ali bez pravog kontakta sa stvarnošću.

Bitef teatar nije imao nijednu svoju samostalnu produkciju. Preuzeo je predstave *Dijalog u paklu između Makijavelija i Monteskjea* Morisa Žolija od grupe "Ogledalo" a *Magično popodne Volfganga Bauera* od Fakulteta dramskih umetnosti. Ister teatar takođe nije uspeo da stvori novu predstavu, ostajući kod reprize već viđenih. Kult teatar je demonstrirao svoju vitalnost sa dva komada Radoslava Pavlovića, *Moja mama* i *Vidimo se u Den Hagu*, od kojih je ova druga u režiji Darijana Mihajlovića imalo uspeha u zemlji i inostranstvu. Nenad Ilić je načinio predstavu ili kazivanje o vladici Nikolaju, a Petar Zec je ovde sa svojim studentima prikazao *Izbiračicu* Koste Trifkovića. U Malom pozorištu oživela je Večernja scena Radović, na kojoj se pojavila već od ranije poznata predstava *Srpska drama* Siniše Kovačevića. U pozorištu na Terazijama ili Teatru T, priređena je samo komedija Žorža Fejdoa *Hotel "Slobodan promet",* u jednoj rutinskoj postavi, tek da se razonodi publika. Pa ipak, opšta slika o pozorišnim zbivanjima bila je dosta sumorna, neregularna, u ratnim uslovima i bilo je predloga da se ona prosto izostavi iz poređenja sa onim što je do tada stvoreno ili što će biti tek pokazano u narednim godinama. Za optimiste je bilo daleko važnije što su pozorišta ipak sačuvala prisebnost ansabala koji se nisu raspali i koji su izdržali sve što se događalo u zemlji, ostavši na svojim pozornicama.

U ovom košmaru dogodilo se nešto nesvakidašnje, što po značaju prevazilazi ove trenutke nespokojstva. Od početka devedesetih godina, iz privatnih fondova Madlene i Milana Jankovića finansirane su mnoge dobrotvorne akcije, pogotovo one humanitarnog karaktera, posebno prisutne u spasavanju novorođenčadi, zatim nezbrinute dece, školovanju u zemlji i inostranstvu najboljih studenata naših univerziteta, a posebno pomaganje Srpske akademije nauka i umetnosti, pojedinih fakulteta, narodnih biblioteka i desetina ustanova koje su delovale u kulturi, saeljom da se prebrodi ovaj težak period i kultura ne posustane u svojoj mnogostrukoj aktivnosti. U okviru tako obimnog programa, oformljen je projekat o osnivanju pozorišne institucije "Madlenijanum" . Ona je nastala zakupom napuštene zgrade u Zemunu, gde je godinama ranije, delovalo Narodno pozorište iz Beograda. Programski je to trebalo da bude multimedijalni internacionalni kulturni centar, koji će se postepeno razvijati kroz razne aktivnosti, incirane od same Fondacije. Za početak je odlučeno da to bude kamerna opera, s tim što bi njena scena bila otvorena za stvaranje baletskih predstava i gostovanja mnogih ansambala sa svojim najboljim dramskim ostvarenjima. U perspektivi se očekivalo da će ovo pozorište i samo početi da stvara specifične dramske programe i vrši multimedijalno povezivanje raznih umetničkih formi u savremenom stvaralačkom izrazu. Tako je dvadeset šestog januara devedeset i devete, izvedena prva operska premijera, *Tajni brak* Domenika Čimaroze, sa umetničkom ekipom u kojoj su učestvovali istaknute ličnosti iz sveta muzike i pozorišta. To je zaista bilo nešto novo – jer već samo saznanje da je otvoren "Madlenijanum" i da u njemu deluje prva privatna kamerna opera

na balkanskih prostorima, budilo je nadu da će možda i u drugim sredinama doći do sličnih plodonosnih inicijativa u preobraženju kulturnog života i njegovom oslobađanju od birokratskih stega, ideoloških usmerenja i političkih manipulacija, kako bi se sasvim slobodno trasirali novi putevi u kulturnom, a posebno scenskom stvaralaštvu.

Zbog svega ovoga što se zbivalo u životu i kulturi, razumljivo je da su se mnogi interesovali u svojim sredinama kako su sve ovo preživele njihove pojedine institucije. Posebno je bila uočljiva aktivnost najmlađeg vojvođanskog pozorišta u Kikindi. Ono ne samo da nije obustavilo rad nego je nastavilo pojačanom aktivnošću sa specifičnom orijentacijom u izrazu. Naime, znali su da će se samo kvalitetnim predstavama osloboditi svog diletantskog nasleđa, i tradicionalizma koji je pritiskivao gotovo sva pozorišta, jer to je jedini način da ravnopravno deluju sa onim poznatijim i u javnosti odavno prihvaćenim. Program je sačinjen tako, da se nova publika podseća starih vremena, poznatih događaja i životnih korenova u kojima se prepoznaju specifičnost podneblja i ljudi koji ovde žive. Činilo se stoga da je veoma prikladno da se već na početku sezone prikaže delo Radoslava Dorića *Kako Banat kroz rodoljublje ide*, koje u stvari predstavlja panoramu svega što se pamti još od Kosovskog boja i Miloša Obilića. Zatim je Dimitrije Jovanović predstavio *Staklenu menažeriju* Tenesija Vilijamsa, stvarajući veoma izražajnu i psihološki iznijansiranu dramu o porodici, zajedničkim nesrećama i nadama. Zatim je prikazan komad Milana Jelića *Jelisavetini ljubavni jadi zbog molera,* sa humorom u kome je bilo ponešto novog, što nije viđano u standardnim ili poznatim komedijama. Uz to, sve svoje predstave iz ranijih sezona su revitalizovali i iznova lansirali u svome redovnom programu. U Narodnom pozorištu "Toša Jovanović" u Zrenjaninu, su opet smatrali da u ovim sumanutim vremenima publiku ne treba prisiljavati da gledaju teške i morbidne naturalističke drame, pa su odlučili da iziđu u javnost sa tri nove produkcije*, Eh, ti Francuzi* Fransoa Tesandjea, Kloda Fortuna i Andrea Prage, kome je Voja Soldatović dao odgovarajući scenski kolorit, zatim je komedija Koste Trifkovića *Sve je dobro što dobro svrši* doživela potpunu adaptaciju i scensku obradu Miroslava Benke, da bi na kraju ovog malog ciklusa oživljena i na ovoj sceni farsa *Ljubinko i Desanka* Aleksandra Popovića. Sve te predstave igrane su poletno, jednostavno i ležerno, pa su širile po gledalištu pravo zadovoljstvo. To se prenelo i na njihovu lutkarsku scenu, gde je bilo nekoliko izuzetnih ostvarenja kakva su *Mala princeza* Ksenije Stojanović, ili *Carski pevači* Srboljuba Stankovića. U Vršcu se nisu kolebali oko najavljenog programa i realizovali su ga gotovo u celosti. To je bilo pre svega izvođenje *Tanga* Slavomira Mrožeka, koje je već postalo klasika savremenog glumišta, a Velimir Mitrović je umeo da ga aktuzelizuje novim varijacijama na temu starih i mladih u kući i svetu. Tu su još bili *Boing – boing* Marka Kamoletija, tekst *Bajka o mrtvoj carevoj kćeri* Nikolaja Koljade, koji još nisu igrala druga pozorišta, pa

Ženski razgovori Dušana Radovića i posebna scenska kompozicija *Umetnošću protiv rata,* koju je pripremio Ivan Andrejević. U Subotici je opet bila specifična situacija jer su se mađarska i srpska drama naglašenije borile za prestiž. Mađarski glumci su bili izuzetno aktivni, izvođenjem čak šest premijera, što je još malo ko uspeo u ovim trenucima. Uglavnom su to bile kvalitetne predstave u stilu savremenog mađarskog scenskog izraza, sa nizom glumački upečatljivih rola. Počelo je komedijom *Bolje me služi draga* Alfonsa Pasoa, pa je došla *Svadba* Antona Pavloviča Čehova*, Nostalgički kabare* Bele Kalo, *Smrt i devojka* Arijela Dorfmana. Ovaj komad je Atila Andraš realizovao sa posebnom autorskom grupom. Dosta pažnje je posvećeno i delu *Imre, ovde nešto otkucava* savremenog mađarskog pisca Mikloša Hubajia, koje je inspirisano sudbinom Šekspirovog *Kralja Lira*. Na kraju je pažnja posvećena scenskoj konstrukciji *Ona i on* koju su načinili Maleski, Stravinski i Geršvin, a koju su pripremili studenti Umetničke akademije iz Novog Sada. Srpska drama se zadovoljila sa dve premijere, *Narodnim poslanikom* Branislava Nušića i *Prvi* Izraela Horovica. Nušićeva komedija je prirodno, igrana sa više poleta i dopadljivosti, doživevši veliki broj izvođenja. Za to vreme u Somboru kao da je vladalo neko zatišje, ali i iščekivanje šta će se dogoditi u zemlji. Nisu ni jedan projekat izdvajali posebno, niti ga pripremali sa ambicijom da bude reprezentativan na festivalskim scenama. U atmosferi smirivanja strasti, data je puna sloboda Ljuboslavu Majeri da nastavi sa svojim specifičnim stilizacijama Sterijinih komedija. Ovog puta je to bila *Zla žena*, u prepoznatljivom stilu, ali sa dosta maštovitosti, novih i neobičnih, gotovo nadrealističkih rešenja. Reditelj je potpuno napustio realističke okvire komedije, zašavši u veoma subjektivan postupak iracionalnog prepoznavanja tragičnog položaja žene, u društvu koje je svedeno samo na predrasude i spoljne manire, već davno prevaziđenog morala. Sve je to bilo više od očekivanog i ubrzo se potvrdilo kao specifična scenska vizija koja je ubrzo našla svoj put do glavnog programa Sterijinog pozorja. Ništa slično se nije dogodilo sa delima *Povratak* Rucantea, *Ludilo u dvoje* Ežena Joneska ni *Srećnom princu* Aleksandra Jankovića. Sasvim neočekivano, aktivirano je pozorište "Dobrica Milutinović" u Sremskoj Mitrovici, gde je sve bilo podređeno izvođenju drame *Tri sestre,* Antona Pavloviča Čehova. Veliki trud, ali ipak skroman domet u samoj igri. Uz to su predstvaljeni komadi *Nadrealisti* Miroslava Momčilovića i *Školice* Izraela Horovica.

Za sve ovo vreme u Srpskom narodnom pozorištu nisu smatrali da treba da se nadmeću sa ostalima, ističu svoje programe u prvi plan ili da redovnoj aktivnosti daju posebni značaj. Za to je bilo dosta razloga objektivne prirode, a nije zanemarljiv ni uticaj opšte atmosfere u gradu i zemlji. Pa ipak, izvesno iznenađenje predstavljale su scenske slike koje je aranžirao Dušan Petrović na osnovu tekstova Aleksandra Tišme, pod naslovom *Vere i zavere*, čiju je aktuelnost bilo teško sporiti, bez obzira što je reč o prikazu bez veće scenske vrednosti.

To je verovatno uticalo da se promeni atmosfera u ansamblu i da se više entuzijazma uđe u realizaciju *Mere za meru* Viljema Šekspira, u režiji Dejana Mijača. Oko ove postavke bilo je dosta nejasnoća. Korišćen je prevod Aleksandra Saše Petrovića, sa dosta reči i fraza iz svakodnevne upotrebe. To je verovatno pobudilo i druge iz autorske ekipe, pa su korišćena sećanja na naše stare pisce, dok su Marina Držića i njegovog *Dunda Maroja* prosto ugrađivali na razne načine u predstavu. Verovatno se mislilo da će nam dramska radnja biti tako bliža ili duhovitija. Suštinski problem je bio u tome da li će delo biti aktuelno u svakom vremenu, podsticajno onima koji imaju potrebe da se suoče sa trajnim dilemama o moralu, vlasti, ucenama i dvoličnim strastima u prepoznatljivim okolnostima. Čudno je stoga što se režija opredelila za ekspresionistički komponovanu scenu, na kojoj se nalazi gomila kamenja ili stena, kao nekakvo brdo sa suvim drvetom na vrhu. U podnožju je zatvor, kao pećina, pa se postavlja pitanje – gde je to i kad? Prvi put smo se ovde susreli sa muzičkim dizajnom predstave u kojem je na rub pozornice postavljen mali muzički sastav koji bi živim, a bezličnim muziciranjem trebalo da utiče na emotivni intenzitet, samim tim i na stvaranje određenenih duhovnih stanja bitnih za ubedljivost misaonih opservacija. Izraz su međutim, sputavale donekle konvencije i okvir koji ima dosta viđenog. To se posebno odnosi na suđenje Anđelu, kada knez Vićenco silazi u gledalište, rukuje se sa publikom i prizor aranžira po svojim afektivnim čulima. Projekat je za trenutne pozorišne prilike bio velik i nezamisliv na drugim scenama. U njegovom sadržaju ima dosta zanimljivosti koje mogu da impresioniraju, ali irešenja koja nemaju više nikakvu teatarsku vrednost. Oud žaljenje što ovo veliko delo nije tumačeno sa još više strasti, prefinjenog ukusa, nadahnuća i potrebe celog ansambla za punijim doživljajem. Komedija *Nemam da platim i neću da platim* Darija Foa, koja je zatim sledila, nepotrebno je stilizovana i prepuštena estradnoj igri.

U Novosadskom pozorištu Ujvideki szinhaz, spoljni događaju ni malo se nisu dotakli scene. Sve je kao i prošle sezone, samo što je standardnom repertoaru dodato osam novih premijera! Ako se izuzme delo *Kuća gde se dobro jede* Martina Čičvaka, to su uglavno poznata dela: *Crna komedija* Pitera Šefera, *Sluškinje* Žana Ženea, *Šest lica traži pisca* Luiđija Pirandela, *Kraj partije* Samjuela Beketa, u adaptaciji Đorđa Lebovića, *Emigranti* Slavomira Mrožeka i *Ljubavi Džordža Vašingtona* Mire Gavrana. Uz sve ovo načinjen je i kabare prema dosetkama Ferenca Molnara i Frigeša Karintija. Sve je na svoj način relativno zanimljivo, postoji standardizovani scenski rečnik, savremena scenografska rešenja, ali se igra retko sa strašću i posebnim identitetom.

U ovim kriznim situacijama, pozorišta su postala egzistencijalni problem za glumce u mnogim lokalnim sredinama. Ponašali su se shodno lokalnim uslovnostima, razumevanju onih koji su materijalno ali i ideološki još uvek brinuli o kulturi, pa je shvatljivo što je nestalo sa pozornica zapaljivih tirada i traktata protiv odnosa u društvu i mnogo toga drugog čime su bili opterećeni mnogi

domaći tekstovi koji su svoju popularnost tražili kroz slike bliske političkom pozorištu. Kada je u pitanju čak i ovakvo životarenje, politika se stavlja u stranu i brige su sasvim druge prirode. Što se išlo prema jugu, to je nespokojstvo u pozorištima bilo sve uočljivije. Mnogi nisu uspeli da održe stalnu aktivnost, a planovi su se zadržali tek u prvim nagoveštajima nečeg što je trebalo da se dogodi. Ratna psihoza zahvatila je mnoge glumce još nekoliko meseci pre bombardovanja, pa je jačalo raspoloženje da treba pre svega da se sačuvaju životi, a tek kasnije da se misli na pozorište. O nekom kreativnom entuzijazmu se samo ponegde sporadično govorilo. Veliki ansambl kakav je niško pozorište, odustao je prećutno još u prošloj godini od najavljenih promena u umetničkoj politici, beogradski savetnici su se praktično povukli, a nije bilo ni interesovanja uglednijih reditelja za postavkama novih komada. Zadržao se samo glumac Irfan Mensur, čija je predstava *Ja, Klaudije* bila ocenjena kao neosporan uspeh. Njemu je povereno da pripremi novu verziju *Tašane* Bore Stankovića, ali nije bilo raspoloženja da se učini napor kako bi se prevazišla iskustva iz ranijih postavki ovog komada na niškoj i beogradskoj sceni. Zapravo, nije se ni znalo do koje je mere zaista verodostojno ono što je ostalo u sećanju i kritikama, i koliko otkriva suštinu dela. Ostavljeni su izvesni folklorni i dekorativni elementi u manirima i atmosferi, ali tu ipak nije bilo nikakvog originalnijeg, dubljeg, ni savremenijeg tumačenja bilo čega iz opusa ovog velikog, osobenog pisca. Novih premijera nije bilo, stare su ponavljane više iz nužde,tek da se održi nekakav kontinuitet u radu, interesovanje publike je bilo sve manje, pogotovo u proleće devedeset i devete, kada su počela bombardovanja grada.

Gotovo istovetna situacija je bila u Teatru "Joakim Vujič" u Kragujevcu. Priređena je rutinski, u realističkom maniru, na ivici privatnosti, sa emotivnim nabojem u pojedinim likovima, adaptacija teksta Stevana Jakovljevića *Na leđima ježa,* kako bi se podsetili stradanja srpskih vojnika u Prvom svetskom ratu i time podstakli patriotizam kojim bi trebalo odbraniti dostojanstvo naroda u trenutcima još jedne nacionalne katastrofe. Ovde je čak i broj repriznih dela selekcioniran, a broj izvođenja sveden na simboličnu meru.

U Kruševcu su takođe videli samo jednu novu postavku i to *Otmicu i vaznesenje Julijane K.* Željka Hubača, koju je scenski zainteresovano, osmislio Ljuboslav Majera. Inspiracija Nušićevim poimanjem mentaliteta je dovela do zanimljive igre u kojoj se mladi ljubavnici nalaze između dva sveta i postaju povod daleko dubljem sagledavanju stvarnosti i prošlosti, ili svega onog što živi među nama, sa opisom socijalne i kulturne sredine, koja svemu ovome daje specifičnost i zanimljivost. Ostalo su bile predstave za decu i reprize najboljih predstava ranijih sezona.

U Užicu se najavljivalo više dela, ali su u potpunosti pripremili *Koplje* Željka Hubača, koji je ovaj komad sačinio prema romanu *Dorotej* Dobrila Nenadića.

Za dečju scenu je aranžiran *Kapetan Džon Piplfoks* Dušana Radovića, u obradi Miroslava Belovića i to je bilo sve.

U pozorištu "Bora Stanković" u Vranju hteli su da rade po svaku cenu, pa su postavili *Sumnjivo lice* Branislava Nušića, u standardnoj prezentaciji, kao i komad *Pred novim životom* Dragoslava Nenadića. Ostali program su popunili novim predstavama za decu, jer im se činilo da je to najlakše i najpotrebnije.

U Leksovcu je najaktivniji bio Radiša Grujić, koji je pored svog *Antiratnog kabarea* režirao i sopstveni komad *Sve će se razjasniti,* uz farsu *Ljubinko i Desanka* Aleksandra Popovića. Tu se našla još i komedija *Adamova jaja* Alda Nikolaja, kao i dve dečje predstave na Maloj sceni. Sve se to dogodilo praktično do početka devedeset i devete godine, kada je zamrla aktivnost na novim predstavama.

U Pirotu su pokušali da zadrže prisebnost, pa su sa malim prekidima radili cele sezone. Uspeli su da prikažu svoje novitete – *Širok život* Miodraga Simonovića, *Renesansu ljubavi* Baneta Đuričića i *Stjuardese* Marka Kamoletija. Standardno i bez većeg značaja.

U Zaječaru je takođe održana relativno stabilna radna atmosfera tokom cele sezone. Glavni projekat je predstavljalo izvođenje *Nenagrađenog ljubavnog truda* Viljema Šekspira, u dosta preciznoj i studioznoj režiji Dušana Mihailovića. Predstava je imala stila u scenografiji, kostimima i igri pojedinih glumaca. Sledila je adaptacija *Alhemičara* Paula Koelja, jer se računalo na sve veću popularnost ovog pisca u mnogim našim gradovima. Interesovanje za njen sadržaj je bio dosta skroman. Vladimir Lazić se setio komedije *Jedna žena i tri muža* Petra Pecije Petrovića, a na kraju je došla kabaretska predstava *Daj mi krila jedan krug*.

U šabačkom pozorištu "Ljubiša Jovanović" ograničili su se na dve nove produkcije. Kokan Mladenović je maštovito i na svoj način video komediju *Dugo putovanje u Jevropu* Stevana Koprivice, dok je Ivan Klemenc na osnovu terksta Dušana Radovića *Čudne stvari,* komponovao jednu neobičnu predstavu u kojoj je izražavanje pokretom bilo dominantno.

U posebnoj situaciji se našlo Pokrajinsko pozorište u Prištini. Ono je upravo izlazilo iz konsolidacije i u znatnoj meri uravnotežilo programske težnje sa mogućnostima ansambla, osnaženog mladih glumcima. Velimir Mitrović je otvorio sezonu *Rodoljupcima* Jovana Popovića Sterije, koja je u ovom specifičnom ambijentu dobila potpuno drugačije značenje. Albanska drama je izašla sa svojom verzijom Plautovog *Hvalisavog vojnika,* kojeg je obradio Aslan Hasaj. Mladi glumci na srpskoj sceni su sa velikim entuzijazmom adaptirali i sebi prilagodili *Porodične priče* Biljane Srbljanović, ali su posle prvih predstava morali da se evakuišu i spuste zavesu na svoju scenu. U tim ratnim vihorima, opštoj seobi srpskog življa i napuštanju Kosova i Metohije, našli su se svi glumci srpske

drame. Posle tog egzodusa, albanski moćnici su Pokrajinsko pozorište odmah spremno proglasili svojim i počeli da uklanjaju sve tragove i sećanja na ono što se stvaralo decenijama u ovoj sredini.

Pometnja koja je sve zadesila u vreme agresije i bombardovanja, bila je pogubna za većinu festivala. "Dani komedije" u Jagodini su prekinuti. Drugi su, poput susreta "Joakim Vujič" bili odloženi za vreme kada prođe ova ratna nesreća. U najtežoj situaciji je bilo Sterijino pozorje koje nije želelo da menja svoj već oformljeni program. U tome je bilo dosta prkosa ,nacionalnog i političkog zanosa. Ali kada su čuveni novosadski mostovi srušeni, nastala je prava pometnja. Ovi događaji u javnosti su doživljeni ne samo kao tragedija Novog Sada, nego i cele zemlje. Uprava Sterijinog pozorja je pomerila početak festivala sa svog tradicionalnog termina – dvadeset i šestog maja, objavljujući javnosti da će priredbe početi deset dana posle okončanja agresije. Tome je u Srpskom narodnom pozorištu prethodila Komemoracija srušenim novosadskim mostovima, na kojima je čitana tužbalica Ljubomira Simovića, nazvana "Pismo glumcima i mostovima". U njemu je, pored ostalog, bilo napisano: "Cilj ovih rušenja je da se uništi svetlost i da se ubije duh. Duh se, međutim, ne ubija tako lako. Zar će moj život proči u gledanju kako se, svuda oko mene, ruše svi mostovi, isve što je ljudska ruka stvorila? Ali i onda kada nam sve dokazuje da je zlo jače od dobra, i da je rušenje izvesnije od stvaranja, mi ćemo, ma koliko to bilo ludo i nerazumno, verovati u dobro i stvaranje.Verujući u to, ja vidim kako preko naših nevidljivih i neuništivih mostova na ovu novosadsku scenu stižu pisci i glumci…" Upravni odbor Sterijinog pozorja, u proširenom sastavu je doneo odluku da se ni po koju cenu ne odustaje. Uz neviđene tehničke napore učinjeno je sve da se skelama i čamcima prevezu glumci i dekor. Festival se tako održao od devetnaestog do dvadeset i petog juna. Ovo je zaista bio ratni susret pozorišta i sve naše ranije rasprave ili promišljanja izraza su se na trenutak učinile nebitnim. Sve motivacije su se splele oko toga kako da se preživi. Srećna okolnost uz sve to bila je da se u ovom suženom izboru predstava našlo nekoliko koje zaista zavređuju zajedničku pažnju. To se pre svega odnosi na *Karolinu Nojber* koju je na osnovu teksta Nebojše Romčevića, priredio sa beogradskim glumcima, a u saradnji Budve grada teatra i Ateljea 212, reditelj Nikita Milivojević. Kao celina, predstava je stvarala upečatljiv doživljaj. Moguće da je u novo nastaloj amosferi njen značaj bio malo precenjen, ali je ona nesumnjivo bila – ono najbolje što je viđeno u ovoj nesrećnoj sezoni. *Zla žena* Jovana Popovića Sterije je još jednom potvrdila svoje kvalitete, u režiji Ljuboslava Majere. Ovaj reditelj se založio i za afirmaciju mladog autora Željka Hubača i njegovo delo *Otmica i vaznesenje Julijane K.* Kada se sve sabere, ovo Sterijino pozorje je bilo uspešnije nego što se uopšte moglo predvideti.

1999–2000.

Sve ono što se događalo u pozorišnom životu u leto i jesen devesto devedeset devete, bilo je prepuno kontraverznih osećanja, najrazličitijih procena, pesimističkih ili opet optimističkih prognoza. Pa ipak, brzo su zaboravljene one zapaljive tirade koje su svetu upućivane sa Sterijinog pozorja i drugih festivalskih i prigodnih manifestacija. Čim su prestala brutalna razaranja zemlje, oni najprisebniji su jednostavno ignorisali apokaliptične tvrdnje da je naše pozorište razoreno, osiromašeno, dezorganizovano, marginalizovano, te da se u nekim od svojih vitalnih funkcija nalazi na ivici katastrofe. Nešto od svega toga bilo je prisutno, ali je preovladala svest da je, kao i u životu, nužno da se vrati radu i kontinuitetu, pri čemu se mislilo na već planirane projekte. Među tim verovanjima koja su iskazivali pojedinci, bilo je različitih tonova i priželjkivanja. Dok su jedni zagovarali obnovu svega, među ekstremista je bilo onih koji su smatrali da je ovo idealan trenutak da se poništi sve što je do tada stvarano, i da se na razvalinama postojećeg stanja igradi jedna sasvim nova, maglovita platforma za neko novo, buduće pozorište. Istovremeno je širen strah da bi pozorišno stvaranje moglo da se odrekne eksperimenata i avangarde, te da se vrati u uske nekadašnje okvire akademskog realizma, sa novom ideološkom nadgradnjom. To je pratila izvesna zebnja da bi posle rata i mučnine koju su izazvala razaranja zemlje, moglo sve da se svede na bukvalno prepričavanje ličnih i kolektivnih trauma, drama i tragedija, kao obeležavanje trenutka i vremena koje dolazi. Šta sve nije rečeno u tih nekoliko meseci ili nedelja! Reakcije javnosti su ipak bile drugačije nego što su to očekivali oni što su neprekidno lamentirali nad našom tužnom sudbinom. Naglo je na samom početku sezone došlo do širenja uverenja da se proces stalnog razvoja više ničim ne može zaustaviti i da je osnovno da se pruži podrška svakoj inicijativi ili projektu, pojedincu ili ansamblu, koji je obuzet ovakvim težnjama i ima snage da ih pretvori u svoja kreativna ostvarenja.

Teško je ipak poreći da je bilo, sasvim prirodno, malaksalnosti, odsustva ličnog entuzijazma kod pojedinih umetnika i upitanosti da li bi trebalo po svaku cenu u ovako razorenoj zemlji, nestabilnom trenutku i u mnogobrojnim oskudicama, istrajavati na stvaranju originalnih scenskih ostvarenja? U Narodnom pozorištu u Beogradu nije bilo takvog kolebanja pa su sve stvaralačke snage koncentrisane na dva velika projekta, *Maksima Crnojevića* Laze Kostića, u postavci Nikite Milivojevića i *Galeba* Antona Pavloviča Čehova, prema zamisli

Steve Žigona. To su ujedno bili najznačajniji poduhvati, bez obzira na očekivanja i rezultate, u srpskom pozorištu. Poštovaoce tradicije i značaja Narodnog pozorišta, obuzimalo je posebno raspoloženje – jer su već dosta dugo očekivali da se na Velikoj sceni kod Spomenika dogodi nešto što odgovara njegovoj predstavi o tome šta bi i kako trebalo tu da se izvodi. Međutim, već na prvoj premijeri dočekao ih je hladan, velelepan spektakl, bez pravih glumaca i divne poezije Laze Kostića. Slobodan Stojanović, pisac i dramaturg, smatrao je da je delo velikog pesnika u znatnoj meri zastarelo, pa se odlučio na dopisivanje i prekrajanje *Maksima Crnojevića* i to nazvao pretenciozno – dramskom restauracijom! Gradio je čak nove scene, menjao karaktere, dodavao ubistva, unosio u poetske pasaže imena trava, raznih jela i začina. Nije bilo ubedljivog objašnjenja zašto je izvedeno skrnavljenje teksta koji ima svoju poetsku celovitost i literarni integritet. Za ovu priliku izgrađen je velelepan dekor koji bi pre bio pogodan za neku klasičnu veliku operu, nego ovu potresnu tragediju. Izgrađena je duždeva palata sa stubovima i ukrašenim tavanicama, za glumce su načinjeni raskošni kostimi i druga oprema kakva na ovoj pozornici u dramskim predstavama nije viđena ni u ranijim vremenima. Reditelj je uzeo ponešto od teksta Laze Kostića, ostavio je dosta dopisanih scena i replika, ali je najtužnije što nije osetio lepotu i snagu poezije iz koje proističe ljudska tragedija. Nije bilo mnogo obzira ni prema glumcima, nije se vodilo računa o njihovom izrazu, jer je bilo pojedinaca predanih patetici i pravom romantizmu. Zanemareni su tako najlepši stihovi, pratio se mehanički fizički tok događaja, što je doprinelo utisku da se ovde nije shvatilo kako je nemoguće graditi savremeni izraz bez izvornih ljudskih emocija, unutarnjeg doživljaja i bola koji jedini može od života i sudbine da načini pravu scensku metaforu. Tako je nastala praznina u veleleponoj dvorani što je nekog moglo i da zadivi, ali to sigurno nije bila nova vizija *Maksima Crnojevića*.

Nepovoljan utisak ublažio je, u znatnoj meri, Stevo Žigon svojim *Galebom.* Stvorio je predstavu sa autentičnim ambijentom, afiniranom atmosferom, asno izrađenim i postavljenim odnosima između pojedinih likova, sa mnogo tuge, izgubljenih iluzija, čežnje za ljubavlju, sete i kroz sve to protkanog dramskog intenziteta, koji stvara gotovo neprimetno stanje zajedničkog beznađa. To je bila potencijalno snažna metafora, koja bez obzira na igru pojedinih glumaca, natkriljuje predstavu i daje joj aktuelno značenje. To je bila zaista jedna od onih značajnih predstava koje je on ostvario na beogradskim pozornicama.

Na sceni "Raša Plaović" dogodilo se ipak nešto neočekivano. Od raznih cevi podignuta je na pozornici konstrukcija na dva sprata, četvrtastog oblika, sa malim prorezima na drvenim zidovima, kroz koje mogu unutra da zavire dve ili najviše tri glave. Ti ravni zidovi su patinirani u folklornom stilu. Broj gledalaca načičkanih oko tih proreza, po već oveštalom bitefovskom običaju, ograničen je na stotinak. Unutar ove konstrukcije, prvo se unosi dugački sto i dve klupe koje

treba da dočaraju čitaonicu starih knjiga, ali kada je tu i široki krevet, to je spavaonica smerne i lepe žene Tajbele, oko koje se zatim plete igra magijama. *Demon* je poznat iz opusa Isaka Baševića Singera, kao priča *Tajbela i njen demon*. Ma kako ovaj prostor bio stešnjen, deluje fascinantno, podseća na delove starih sinagoga, siromašnih jevrejskih kuća razasutih po baltičkim prostranstvima, budi mnogobrojne asocijacije. Režija Egona Savina iskazala je retku privrženost ovoj literaturi, sa puno razumevanja i ljubavi. Taj demonski rodoslov uvek je privlačio mlade ljude. Tu ima dosta o kabali kao tajanstvenom tumačenju starozavetnih stihova. Savin je, uz sva neophodna tumačenja o tome kako se mladić identifikuje sa jednim od demona da bi zaveo Tajbelu, bio dosta suzdržan, bez proizvoljne manipulacije erotikom. Tako je nastala neobična predstava, privlačna, bogata iznutra, prepuna tragične čežnje. U njoj ima surove zbilje, neslućene lepote, mnogobrojnih parabola, jer se ovde u osvajanju tuđe žene prevarom meša tradicija sa religijom, a istovremeno sve to pretvara u stvaralački čin. Poduhvat je prosto nadilazio sve one sumnjive i površne postavke, viđene u poslednje vreme na ovoj pozornici. Sasvim drugih pretenzija bila je postavka *Bergmanove sonate*, prema scenariju za film *Jesenja sonata* Ingmara Bergmana. Tatjana Mandić Rigonat je time želela da načini omaž velikom majstoru filma i teatra, u stilu okasnele postmoderne, u slavu njegovog zanosa snovima, čežnjama i nadama. Zato je ona scenario shvatila tek kao partituru gde može slobodno da varira strindbergovsku strastvenost, asocijalnost i duboke ljudske ponore, iz kojih majka i njena kći crpe energiju za međusobna razmišljanja i obračune. U drvenom ambijentu letnjihovca na Severnom moru, poput povetarca protiču treptaji, sećanja na prošlost, ali uz prisustvo surove realnosti. Sve je trebalo da potvrdi shvatanje da emocije čine suštinsku igru u ljudskoj psihi. Predstava je rađena sa pretenzijama, preopterećena raznim shvatanjima i tumačenjima određenih ideja, tako da se gubila unutarnja dinamika i prirodni intenzitet emocija. Na kraju je predstavljen komad mladog autora Vojislava Savića, *Čuješ li mama, moj vapaj,* u tumačenju Ljuboslava Majere. To je ambiciozno zamišljena komedija beznađa. Tema je nasleđena iz literature od Balzaka do Beketa, gde porodica sastavljena od ludaka, osobenjaka i čudnih priroda, odlazi na izlet koji traje jedan dan, a možda i ceo život. Uz to se kroz šumu koja ih okružuje, stalno mota čovek koji traži svoju odbeglu ženu. Teško bi to bilo sve objediniti da nije potunog reditelskog angažovanja Majere, koji prosto po svome osećanju kreira predstavu u kojoj je bitno da glumci budu stalno u ulogama, da se preobražavaju kroz situacije koje se formiraju, razgrađuju i opet na drugi način sastavljaju.

Suštinski – sve ovo je bilo zanimljivo u toj prvoj poratnoj sezoni, jer je odražavalo želju ansambla da Narodno pozorište stabilizuje repertoar i profiliše na savremen način svoj scenski izraz, u duhu sopstvenog iskustva. To je, bez obzira na ocene pojedinih predstava, delovalo kao ohrabrenje drugim ansamblima,

pogotovo onim koji nisu imali u sebi takve mogućnosti intenzivnog delovanja i preobraženja. To se najviše odrazilo na Atelje 212, gde je gotovo spontano aktivirana kod mladih glumaca potreba za dokazivanjem, u najrazličitijim delima savremene orijentacije.

Dejan Mijač je tako postavio *Divlji med* Majka Frejna. To je bilo dopisivanje ili prerada Čehovljevog komada *Platonov*, kakva su bila uobičajena u engleskim pozorištima. Ali u teatru, gde su hteli da demonstriraju svoju originalnost u vođenju repertoarske politike, prvrženost iskustvu, redu i planskom radu, to je izazvalo dosta problema. Mnogi su se pitali – zašto u vreme, kada je ceo svet obeležavao jubileje Antona Pavloviča Čehova, nije bilo smelosti da se na nov način protumači neko od dela ovog velikog pisca. Reditelj se trudio, koliko je to bilo moguće, posebno u prvom delu predstave, da stvori odgovarajuću atmosferu i glumce dovede disciplinovano do stilskog jedinstva u igri. Glumački, to nije bila loša predstava. Frejneve improvizacije u nastavku, onemogućile su glavnim protagonistima unutrašnje prodiranje u nespokojstvo i čehovljevske tragične vibracije, pa je u nekim pasažima došlo do prodiranja parodičnih odstupanja. Samo jednom je Franc Ksaver Krec, nemački avangardista bio zanimljiv za našu publiku, kada je u Košutnjaku prikazan na Bitefu njegov komad *Dvorište,* u "novom realizmu". To je bila moda koji su u Ateljeu koristili još tri puta, sa tri komada, ali se ni sa jednim nisu proslavili. Sada su pokušali i četvrti put sa delom *Nagon*, kada je ta naturalistička moda sasvim prošla i kada se teatar vraća izvornim formama i punoj autentici izraza. Radoslav Milenković je očekivao da će šokirati publiku s bizarnostima, s obzirom da se komad igra na groblju, na kome stanuju grobari, pripremajući jame i cveće na one koje će uskoro ovamo doneti. Ali i to se moglo prihvatiti da je predstava imala unutrašnju energiju, distancu prema bukvalnosti zbivanja, samoironiju ili razumevanje za prljavštine iza kojih sigurno ne stoji nikakva metafora. Makedonski reditelj Aleksandar Popovski je angažovan da postavi komad *Roberto Cuko* Bernara Kolteza. Za tu priliku načinjena je limena fasada nekog dobro čuvanog zatvora sa dva nivoa, dole male čelije, a gore galerija sa prolazima. Kroz sve to stalno se prolazi uz lupu i lomnjavu, često uz bljesak refletora i jakih efekata, pa se prepliću neka virtuelna i sadašnja realnost. Ispred takvog zatvora sede dva starca – čuvara, obučena kao komandosi, sa kopljima u rukama, nemoćni da spreče Roberta Cuka da prođe kroz zidove gotovo nevidljiv, dok ne ode put sunca, kada ga vidimo na nebu, u točku života, kako svetli i nestaje. Da li je on neko snoviđenje, balada o ubici oca, majke, inspektora policije i još ponekog? Nije samo publika nego i pozorište u dilemi – ko je taj Cuko? Zatvorenik ili tajni agent, ljubavnik ili siledžija? Pogotovo što ovaj junak u dva nevezana monologa stalno ponavlja da je normalan i razuman momak koji se nije nikada isticao, željan da bude proziran kao staklo, da nema ni boju ni miris i da može da prolazi kroz zidove. U svakom slučaju, to je literarna konstrukcija o buntovniku bez

razloga, neprilagođenom i idealizovanom nasilniku što stalno nekom drži nož pod grlom. Reditelj je sve to pretvorio u niz impulsivnih efekata. Komad je ilustrovan tako kroz bezbroj malih scena, neki prizori su zbog toga igrani na posebno osvetljenim pločama, uz neprekidni bljesak pomućene svesti. Komad nema posebnu vrednost, predstava je žestoka i neobična, ali šta ona znači? Publici je ostavljeno da svojim instinktima nagađa. Uz to je išao *Pelikan* Augusta Strindberga, u promišljenoj postavci Davida Putnika, kao i *Lift za kuhinju* Harolda Pintera, po želji mladih glumaca, da sami budu i svoji reditelji. U suštini, ovako kontrastan repertoar odražava s jedne strane grčevito nastojanje da ansambl u izrazu bude ponovo aktuelan i savremen, a sa druge, nesigurnost onih koji su pripremali ansambl.

Iz Narodnog pozorišta i Ateljea, stizale su tako kontraverzne poruke prema kojima su drugi bili ravnodušni. Najviše problema je bilo u Zvezdara teatru, gde još uvek nisu bili svesni da je ceo repertoar sastavljen od dela domaćih savremenih autora, koji se na razne načine bavio aktuelnim zbivanjima, a u stvarnosti izgubio svoj smisao. Zato su oklevali da sastave novi program, zadovoljavajući se da iz jedne predstave koja je davno igrana u Ateljeu 212, uzmu deo teksta Dragoslava Mihailovića i da ga predstave kao monodramu pod naslovom *Putnik*. I to je bilo sve. Zato je javnost očekivala kakve će na sve to biti reakcije u Jugoslovenskom dramskom pozorištu. Ono je bilo dosta hedikpirano time što je definitivno, kada je počelo rasčišćavanje onog što je ostalo posle velikog požara, postalo svima jasno da za duže vreme svoj program moraju da modifikuju, ambicije da umeri i da se zadovolje skučenom scenom teatra "Bojan Stupica". To su mnogi doživeli kao činjenicu da trenutno nema Jugoslovenskog dramskog pozorišta. Pa ipak, sa radošću je dočekana jedna dobra, kultivisana i glumački stabilna predstava *Višnjika* Antona Pavloviča Čehova. Niko se tome zapravo nije nadao, a uprkos svemu, Dimitrije Jovanović je stvorio jednu viziju, koja je u sve gledaoce unosila potrebnu nadu. Uz to je išla jedna studentska postavka komada *Čekajući Godoa* Samjuela Beketa, gde je pažnja bila koncentrisana na to da li glumci donose nešto što još nije bilo viđeno. Odmah zatim je prikazan komad *11 nedelja* Radoslava Pavlovića, u režiji Irene Ristić. To je trebalo da bude drama, možda i neka samoironična komedija, puna velikih i poznatih reči sakupljenih sa raznih strana, kao što su recimo – "Političari slave pobedu, a običan svet je očajan u porazu", "Tukli bismo se još, ali je komandant rekao – kući momci, rat je gotov", "Naši političari su ušli u ovaj rat sa namerom da ga izgubimo", ili "Vodićemo još jedan rat do konačnog poraza". Publika je sve to rado slušala, a autor je sa tim tokom cele predstave upravo i računao. Zato je verovao da je načinio komad o tragičnom doživljaju pojedinaca u tih jedanaest nedelja koliko su trajala bombardovanja. Rat je tako ovde okvir za dosta bizarnu, ali i trivijalnu priču izrazitih komercijalnih htenja. Nesreća je jedino što u njoj učestvuju mladi i daroviti glumci. Centralna ličnost je mlada žena čiji muž

odlazi na fornt. Svako bombardovanje ili okretanje prozora na stalenom potkrovlju ili nestanak svetla u njoj produbljuje strahove. Njeno telo i razum kao da pulsiraju u tom ritmu, pa se uvodi mlada susetka, radi njenog erotskog naboja. Ima i drugih ekscentričnosti, pogotovo kada se uključi čuvar mačke koja je ostala u ambasadi, dok ne dođe do poziva na grupni seks i jednog noža u stomaku. Mnogo više pažnje i nedoumica je izazvala pojava *Koštane* Bore Stankovića, na ovoj sceni, kao predstava mladog reditelja Juga Radivojevića. Odmah valja naglasiti da je to bila smela i originalna postavka, prkosna u odnosu na sva ona nakaradna shvatanja koja su se mogla čuti u novije vreme, kako je ovo delo prevaziđeno kao jedan od simbola tradicionalnog repertoara. U pozadini je bareljef meseca kakvog znamo sa svemirskih fotografija. Na sceni je utabana crna zemlja i ništa drugo. Kostimi podsećaju na Borino vreme, uz savremene akcente i krojeve, naročito kod same Koštane. Stare i poznate melodije su prevedene u nove aranžmane, čime su dobijeni sasvim originalni pasaži, pa je muzika dobila na dramskom intenzitetu. Reditelj je odbacio sva oveštala folklorna rešenja, kondenzovao zbivanje na odnose među ljudima, lišio se bolećivosti i sveo tekst na ono što je bitno, na priču o Koštani koja je sada bez sladunjavosti, kritična o mentalitetu "koji mnogo kazuje", lišena bezrazložne nadmenosti pojedinih hadžija, do rasprave o poniženju žene u sredini koja pokušava da sa sobom u novo vreme vuče iskustva i navike turskih vremena. Spasavanje Koštane je fascinantno, pa su sve te priče o "karasevdahu" i "pustoj mesečini", dobile ironičnu senku koja im je izmenila značenje. Tekst nije unakažen, odbačene su samo predrasude i prosto se čini kao da je živa freska očišćena od čađi, sveća, tamjana i svega onog što je na ovu dramu nanelo vreme.

Prljave ruke Žan Pol Sartra, bile su pre trideset godina na velikoj sceni Jugoslovenskog dramskog pozorištva, ne samo umetnički nego prevashodno društveni događaj. Nikada nije viđeno tako snažno misaono osporavanje i razobličavanje dogmatskog komunizma. Podsticalo se široko interesovanje publike i javne rasprave o pitanjima koje je ovaj smeli i angažovani autor inicirao svojim delom. Sada je postalo očigledno da je taj nekadašnji politički naboj, u konfrontaciji ideja, potpuno splasnuo. realistički dekor je zamenjen u izvenoj meri stilizovanim, kostimi su bliži našem vremenu, bez posebnih karakteristika, a kada mladi Igo krene u samoubistvo, verujući da će tako postati slobodan, osvetljenje se klizanjem po tavanici pomiče na samo gledalište. Nekad je izvođenje *Prljavih ruku* predstavljalo u našim pozorišnim stremljenjima vrhunski nivo savremenog i angažovanog izraza, a sada je to neka vrsta veštačkog, sa dosta naivnosti aranžiranog trileram sa političkom pozadinom i jakom melodramskom intonacijom. U postavci Radoslava Milenkovića nije više misaona drama, pa nema produbljavanja teksta, još manje ličnog stava, radnja teče dosta usiljeno, igra je nategnuta, bezvoljna, pa tek na trenutke dolazi do istinskih konfrontacija. Pucnjevi i grubo kretanje revolucionara i ubica su više nejasni

muzički i zvučni efekti. Sve je nekako iz druge ruke, zbog čega je publika više obraćala pažnju na tekst, nego na samo izvođenje. Tako da je bilo jasno, da ovo nije novo tumačenje *Prljavih ruku.*

Situacija je, kada je reč o novoj repertoarskoj politici, stvaralačkim namerama i dilemama, bila manje ili više, u svim beogradskim pozorištima, dosta slična. U Beogradskom draskom pozorištu su upravo glumci bili inicijatori da se više igra i smelije osmišljava program sa novim projektima. Za komade koji su se još koliko do juče činili savremnim, odjednom nije bilo interesovanja. Zato je ovde ukazano poverenje novim piscima, pa je izveden komad *Cipele od kengurove kože* Katarine Milutinović, sa rediteljkom Irenom Ristić. Po nekom već dosta davno ustaljenom mišljenju, svakodnevna politika i ulični verbalizam su omiljene teme naše publike. Ipak, droga i sve što je s tim u vezi, mlade mnogo više zanima. Dvorana na Crvenom krstu bila je prepuna mladića i devojaka. Šta njih više tu zanima – tehnologija nabavke, slike halucinacija ili posledice sa poukama koje im se sugerišu? Vrednosti ovog izvođenja nisu pri tome presudne. Čini se ipak, da je to samo povod za sopstvena razmišljanja ili preispitivanja Zašto se beži u drogu, da li ih svet starijih prosto tera u to zlo i može li se "skinuti" ili izaći iz svega toga, u stvarnosti zamagljenih perspektiva. To je bila skromna, korisna i potrebna predstava. Siromašno vreme, još siromašnije pozorište, pa je onda takva i literatura. Važno je da je puna dvorana! To je bilo objašnjenje uz predstavu *Samo vi ajte, a mi ćemo graktat i arlaukat* Miodraga Karadžića, koju je uobličio Milan Karadžić. Većina savremenih crnogorskih pisaca koji pišu za pozorište i televiziju, nastoji da putem arhaičnih formi humora oživi oveštali manirizam i stvori, zapravo regionalni humor, koji se zasniva na tipiziranim likovima, klaustofobičnim situacijama, dosetkama i nadmudrivanjima. Postupak je potpuno isti u mnogim delima i samo se menja tema razgovora. Za Miodraga Karadžića, u ovoj prilici tema su šezdesete godine ovog veka, kada se njegovi junaci nalaze već u podmaklom dobu, ali sa živim sećanjem na četrdeset prvu, petu i četrdeset osmu, koje su za njih potpuno žive godine. Sve što im je bilo važno, tada se dogodilo – ustanak, oslobođenje i informbirovska opredeljenja. Pisac veruje da se na tome može praviti savremena komedija. Iskošena pozornica sa nekoliko stolica, a u pozadini platno na kojem se često pojavljuje senka seoske crkve. Neko kolje kokoške na pragu kuće glavnog junaka, ostavlja krvave tragove, a u obližnjoj bogomolji se čuju čudni glasovi. To je dovoljno da se isplete priča o neprijatelju, podseti na ratna stradanja i utvrdi da se u nečastivim silama i delima oseća ruka ideološkog neprijatelja. Desilo se na ovoj pozornici još nešto neobično, okupili su se glumci iz Jugoslovenskog dramskog pozorišta, Narodnog pozorišta i Ateljea 212, da veteranima kuće ožive komad *Veliki dan* Slobodana Stojanovića, u kome je varirana u osnovi tema iz zemunice *Na leđima ježa,* poznata iz *Srpske trilogije* Stevana Jakovljevića. Razlika u odnosu na ranije dramatizacije je u tome što je

pisac želeo da zaviri u bugarsku zemunicu, koja se nalazi sa druge strane fronta. Stojanović se u svome tekstu koristio i drugim motivima na ovu temu, kada ljuti ratnici, za trenutak na neki sveti dan prestanu da pucaju jedni na druge, pomešaju se, zbratime, iznapijaju, pa nastve još žešće da se biju. Pitanje je jedino, kakvo sve to može da ima danas značenje, uz silne nacionalne tirade i romantičarske zanose? To međutim, nije bio problem za postavku Radoslava Dorića. Napravljene su dve zemunice, iznad njih prazan prostor na kojoj se okupljaju meštani i vojnici. Na kraju sezone u ovom pozorištu su se odlučili da izvedu dramu *Kuća s prozorom,* njihove glumice Ljiljane Lašić. U svome pledoajeu za ovu predstavu, ona je napisala – "ova drama može da se dogodi u bilo kojem gradu ove nesrećne zemlje. Ili neke druge? Slučajno se događa na Vračaru, u kraju gde sam odrasla i gde sada starim. Svakog dana jedna kuća manje, jedna porodica manje. Ponekad otškrinut prozor, a iza njega neki trošni pohabani ljudi. Da li su još živi?" Sve se to oseća u tekstu, odnosno u atmosferi i ambijentu u kome su likovi oslikani sa darom. To je potvrdio i reditelj Vladimir Lazić.

Ohrabrujuće je bilo da su predstave na četiri tradicionalne beogradske scene – u Narodnom pozorištu, Jugoslovenskom dramskom pozorištu, Beogradskom dramskom pozorištu i Ateljeu 212, veoma brzo stabilizovane u svome izrazu. Najbolje predstave iz ranijih sezona su uglavnom obnovljene u svom integralnom obliku, a nove su mogle da budu tumačene na razne načine. Nedovoljna profilisanost pojedinih programa stvarala je, kao i ranije, mnoge nesporazume, jer je teško bilo da se utvrde sve inicijative, usaglase estetski kriterijumi i istraje na identitetu izraza u pojedinim ansamblima. Razlike su bile toliko male u nijansama, da ni jedan ciklus predstava nije mogao da se veže za određena stremljenja u domenu savremenog ili modernog izraza. Na ovakve primedbe su često reagovali upravnici, a posebno reditelji, zastupajući shvatanje da estetski principi više nisu aktuelni, jer to redovno vuče u neku vrstu dogmatizma, bez obzira da li je reč o formi, načinu izraza ili traganju za smislom same igre. To su, međutim, bila ipak pojedinačna mišljenja koja su više pravdala neuspehe nego što su podsticala nova usaglašavanja oko načina kako da se dođe do snažnijih, složenijih i u značenju bogatijih ostvarenja.

Ako je javnost osporila Pozorištu na Terazijama da u okviru svog tradicionalnog programa u domenu komedije, mjuzikala i operete radi i na čisto dramskim strukturama izraza, da li se mogu tolerisati i nedoslednosti u ovakvim usmerenjima kod drugih grupa? Odgovor na to ipak nije bio sadržan u vodvilju Žorža Fejdoa *Umrla je gospođa majka gospođina*, iako u relativno zanimljivoj postavci Soje Jovanović, koja ga je svela na kamernu formu bez ikakvog formalizma, nasilnih rešenja, izvitoperivanja teksta, osavremenjivanja po svaku cenu, pa nezavisno od ambijenta u kojem se igra, deluje dosta zanimljivo. Poruka je bila jasna, upravo sada kada su pozorišta, a i publika, još u depresiji,

igrati Fejdoa može na sve da deluje kao potrebno olakšanje. Bitef teatar nije mogao da nađe svoje mesto u ovakvim kretanjima, pa se makar za trenutak, prepustio stihiji izvodeći monodrame, duo drame i kamerne sastave koje su pripremali samostalno reditelji i glumci. To su *Ljubavnik* Harolda Pintera, *Proleće je noćna mora u Srbiji* (kolektivni projekat) i *Pismo diktatoru* Fernanda Arabala, s tim što ni jedna od ovih produkcija nije imala ni svoj, tako često priželjkivani subjektivni identitet. U Ister Teatru je Damir Vijuk na sceni predstavio svoju zamisao *Damage* sa pokretom koji dominira nad rečima. Kult teatar je izašao sa dve nove postavke, *Odani vojnik i velika deca* Kristofera Fraja, u obradi Ivane Vujić i novo delo Željka Hubača *Bliže zemlji*, sa Vladimirom Lazićem kao rediteljem. Mladi autor je hteo da načini dramu sa paralelnim pričama – jedna se zbiva posle bugarsko srpskog rata u raspoloženjima koja donosi poraz, a druga u današnje vreme, posle ratnih događaja sa bosanskih područja, odakle su se neki momci vratili takođe opterećeni osećanjem poraza i razorenih života. Predstava je, bez obzira na izvesne neusklađenosti u igri i režiji, imala ipak viši nivo od nekih koji su ranije izvođene na ovoj sceni. Najviše je to bio uspeh samog pisca. Malo pozorište je obnovilo večernju scenu Radović, ali na drugačiji način nego što je to bilo ranije, sa vodviljem *Neodoljivi švaler Selimar* Ežena Labiša. Ostale alternativne scene se nisu još ponovo oglasile. Jedino je privatno pozorište "Slavija" nastavilo sa svojim standardnim programima u kojima je prikazivalo dela domaćih autora, na način koji je stalno privlačio nove i nove gledaoce.

U takvom okruženju posebnu pažnju je izazivala kamerna opera "Madlenijanum" na zemunskoj sceni, napuštenoj od Narodnog pozorišta iz Beograda. Koncept je bio jedinstven i specifičan za naše prilike, inspirisan željom da se operski i baletski izraz poveže čvršće sa dramskim, kako bi se dobile celine specifičnog izražajnog dejstva. Dosta toga je uzeto iz opere, uz želju da ni to ne bude tumačeno na klasični način, pokretima je davano značenje reči i elemenata dramske radnje, uz odgovarajuće svetlosne efekte i vizuelne kompozicije u scenografiji, što je delovalo svojom svežinom kao bogaćenje pozorišnog života. Shvatanje da je sve pozorište, ovde se uspešno dokazivalo upravo izvođenjem *Nasilja nad Lukrecijom* Bendžamina Britna, u postavci Rišarda Perita. Reč je o predstavi izrazitih umetničkih htenja, uobličenih u stil modernih evropskih interpretacija dela ovog izuzetnog kompozitora. To je nekonvencionalni poduhvat vrlo sadržajne strukture, u kome se prepliću muzički pasaži sa izrazito dramskim izrazom. To je uticalo na scenografiju, kostime i atmosferu u kojoj se prvo iznose razlozi ove drame, a zatim plete vrlo suptilno priča puna lirskih trenutaka, dramatike i tragike, u kojoj diminira lik Lukrecije. Tako je dobijena predstava žive scenske forme, izrazito umetničkih kvaliteta. Njihov projekat *Orfej u podzemlju,* koji su ostvarili Krunoslav Simić i Boda Marković, privukao je ne samo pažnju, nego i dileme kako da se definišu transformacije

poznatih muzičkih partitura ili specifičnih kompozicija, za scensko izvođenje. Boda Marković se razlikuje u mnogo čemu od naših poznatih literarnih i pozorišnih postmodernista. On je uzeo fragmente muzičkih kompozicija više kompozitora modernih opredeljenja, i koristeći tonske tehničke mogućnosti radiofonije, uspeo da stvori sintetičku kompoziciju, koja je opet poslužila Krunoslavu Simiću da kreira baletrsku predstavu, inspirisanu poezijom Branka Miljkovića.

Srpsko narodno pozorište je želelo da se uključi u obeležavanja jubileja velikih stvaralaca poput Aleksandra Sergejeviča Puškina i Antona Pavloviča Čehova, pa su prednost dali delima *Evgenije Onjegin* i *Galeb.* Poučeni brzopletim i neodmerenim postavkama na drugim pozornicama, u ovom ansamblu su sa tim velikim i tek nagoveštenim projektima, očekivali da stvore oko sebe tolerantnu atmosferu, punu razumevanja i zadovoljstva što je održan koninuitet u delovanju. Zato se *Evgeniju Onjeginu* pristupilo sa krajnjom ozbiljnošću, u postavci Branka Pleše. On se u svojoj adaptaciji držao originalnog teksta, ne obazirući se na površne operske interpretacije. Ovde su emocije bile izvorne, a režija ih je okružila odgovarajućom atmosferom, gde je realizam bio uslovan, jer su se izvesne stilizacije gotovo spontano nametnule. *Galeb* je u režiji Žarka Tomića ostao ipak u granicama već viđenog, pa su se glumci trudili da budu ubedljivi i da oko sebe stvaraju tu atmosferu izgubljenosti, čežnje za ljubavlju i unutarnjeg savladavanja sopstvenog beznađa. Ljubosav Majera je zaista bez predrasuda, isčitavši na drugačiji način *Sabirni centar* Dušana Kovačevića, sagledavajući događaje na zemlji i na nebu, kao lice i naličje, ili kontraste koji upotpunjavaju sliku o svetu prepunom različitih ljudskih sudbina. Možda je ovim predstavama tek ponešto nedostajalo da u njima prepoznamo sva željena značenja koja će im odrediti pravu vrednost, ali to nikog nije zabrinjavalo, jer se glumački ansambl prosto budio, u želji da ode dalje od sopstvenog iskustva.

Glumci Novosadskog pozorišta "Ujvideki szinhaz", su manje reagovali na ono što se događalo izvan njihove scene, pa je kontinuitet u izrazu bio tako još uočljiviji. To se potvrdilo već sa izvođenjem *Košmara* Ištvana Erkenjija, a posebno u *Pripitomljavanju* Janoša Siverija. Ova komedija apsurda imala je svoju posebnu dramatiku i način saopštavanja, što je režija umela da ugradi u predstavu. To je bilo odmah zapaženo, tako da se ovo ostvarenje našlo na programu četrdeset i petog Sterijinog pozorja. Glumci su to doživeli kao posebno priznanje, upravo u trenutku kada su svima bila potrebna neka ohrabrenja. Sledili su zatim prikazi *Vini Pua* Alana Milnea i *Medejino ogledalo* Lasla Vegela. Sve se ovo čak smatralo značajnim pomakom u repertoarskim interesovanjima ovog pozorišta.

Da je pozorište institucija posebnog značaja, najbolje se moglo uočiti u Somboru. Glumci su bili zaštićeni od mnogih iskušenja, i u ovim nestabilnim trenutcima, mogli su da iskažu svoje želje, ne samo da igraju već i da dosegnu određene vrednosti. U saradnji sa Kokanom Mladenovićem postavili su komad

Ruženje naroda u dva dela Slobodana Selenića. Reditelja nije zanimala predstava svojevremeno izvedena na sceni teatra "Bojan Stupica" u Jugoslovenskom dramskom pozorištu, pa je načinio radikalno novu adaptaciju, te dosledno svojim opservacijama, načinio predstavu daleko jednostavniju, ali zato čistiju i neposredniju u izrazu. Izbačeni su iz teksta svi retorični komentari i radnja je uslovljena tako, da je predstava bila vođena kohezionom snagom, dovoljno jakom da se odrazi na igru svih glumaca. Ova postavka je izazvala različite komentare, ali je uvršćena u zvanični program Sterijinog pozorja, pa je Kokanu Mladenoviću pripala Sterijina nagrada upravo za njegovu vešto osmišljenu adaptaciju. *Pokojnika* Branislava Nušića obradio je opet na svoj način, Nebojša Bradić, stvarajući komediju prepoznatljivih smicalica i uzbuđenja. I to je bila predstava sasvim zadovoljavajućeg nivoa u izrazu, tako da je u potpunosti oživljena atmosfera stvaralačkog naboja.

U Subotici je stvorena jedna izuzetna predstava *Hede Gabler* prema tekstu Herika Ibzena, u obradi Dušana Petrovića. Za ovu predstavu se vezuje događaj kakav je čak i u pređašnje mirnodopsko vreme, bio nezamisliv. Vlada Kraljevine Norveške, zaintertesovana za očuvanje svojih kulturnih vrednosti, donacijom je pomogla je da se predstava pripremi na kvalitetan i studiozan način, te da dobije svoju dostojnu prezentaciju. Valja naglasiti da nije reč o nekoj prigodnoj, pretencioznoj ili propagandnoj promociji. Od ansambla se očekivalo da stvori predstavu dostojnu pisca. Načinjena je više nego skromna scenografija sa zidom na sred pozornice, širine kamina, sa udubljenjima u koja Heda Gabler može da postavi sliku svoga oca. Okolo su crne zavese, a od nameštaja, na golom podu su dvosed i jedan poveći sto. U šturoj atmosferi, došla je do izražaja ličnost Hede Gabler, koja neprekidno insistira da je zovu po mužu, mada je očigledno da ga ne voli i da samo ona zna razloge zbog kojih se za njega udala. Dušan Petrović je svu pažnju koncentrisao upravo na tu junakinju prepunu unutrašnjih lomova, trauma, svesti o sebi i svima onima koji je okružuju. Mlada je, pomalo otuđena, kapriciozna, ume da se distancira od situacija kroz koje prolazi, postepeno se otrkiva, ponekad izmiče i sama sebi, ume da posmatra, da ćuti i prolazi kroz vrlo delikatna stanja na neobičan način. Njen realizam nije konvencionalan, odnose diktiraju unutrašnja raspoloženja, hladnokrvna je kada je ucenjuju, a uz sve te muke pokazuje izvesno dostojanstvo, nikada ne podležući trivijalnostima, vrlo neobična u trenucima očaja. Ovo je neka vrsta oporavka i vraćanja na put mirnijih istraživanja u domenu izraza, a istovremeno i potvrda da u ovom i sličnim pozorištima, ima glumačkih potencijala, posebno među mlađim glumcima, koji su u stanju da se u određenim okolnostima potvrđuju kroz kreacije najvišeg dometa, što je kvalitet koji se ne može podcenjivati. Uz ovu zaista snažnu predstavu išle su – monodrama *Sumnja* Radoslava Dorića, *Ples na praznik Lunase* Brajana Frila i već viđeni tekst *Noć ludaka u gospodskoj ulici* Miloša Krečkovića. Paralelno sa ovim programom, mađarska drama je u re-

pertoar uvrstila komade *Klara Zač* Geze Čata, *Hopa cupa* Bele Kala, *Sveopšti neprijatelj,* koga potpisuju Ištvan Tašnadi, Janoš Siveri i Feliks Lajko. Od drugih autora tu je Leonard Gerš sa komadom *Džil i Džon*. Na kraju je došla potpuno moderno obrađena tragedija *Romeo i Julija* Viljema Šekspira, u rediteljskom konceptu Eve Nasladi. Sve to je bilo kao i u drugim vojvođanskim pozorištima, u znaku jedne ili dve značajne predstave, dok su ostale popunjavale svojom korektnošću druge potrebe ansambala.

Kada se očekivalo da će novoformirana pozorišta iskazati veću osetljivost na društvene prilike ili možda čak privremeno obustaviti pripremanje novih predstava – glumci u Kikindi su izašli na scenu vrlo ambiciozno, sa složenom ansambl predstavom *Poseta stare dame* Fridriha Direnmata, u režiji Miodraga Dinulovića. Zatim su sledila izvođenja komada *Ludi od ljubavi* Sema Šeparda i *Sledeći* Terensa Meknelija, koje su rediteljski obradili glumci. Komediju *Zašto ubiti suprugu-a* Antonija Amurija, postavio je Dragan Ostojić, a *U poverenju* Pitera Šefera, Bojana Lazić. Najvažnije je bilo da se publici pruži što više novih zadovoljstava. Slično je bilo u Sremskoj Mitrovici, gde je Dragan Jovičić postavio *Paklenu pomorandžu* Alda Nikolaja, Ljiljana Todorović *Beogradsku trilogiju* Biljane Srbljanović, dok je Zoran Lozančić bio zaokupljen predstavom *Bili Holidej*. Svima njima je bilo važno da ih u ovom scenskom naponu, podrži publika.

Zrenjanin je poput Sombora i Subotice, uvek bio uvažavan ne samo po svojim predstavama, nego po tome što se oko njihove scene u pozorištu "Toša Jovanović" stalno, kada je god moguće, okupljali mnogi kulturni i javni radnici, ne samo ovog regiona nego i šire, stvarajući atmosferu vrlo podsticajnu za ugledne reditelje i značajne predstave. Sada su bili u fazi konsolidacije, bez preterane aktivosti. Postavili su *Saputnika* Hartoga, komedije *Bila je to ševa* Efraina Kišona i Molijerove *Skapenove spletke,* koje je osmislio na sasvim zadovoljavajući i zanimljiv način Radoslav Dorić. Pozorište "Sterija" u Vršcu bilo je u sličnoj situaciji, sa reduciranim programom u kome su bile samo kratke komedije Branislava Nušića, pod naslovom *Nije muva nego žena* i *Zunzara* Bogdana Čiplića. Ovo je bilo dopunjeno programom Vršačke pozorišne jeseni, gde su se na ovoj priredbi našle zaista vredne predstave kakve su *Kir Janja*, *Lukrecija ili Ždero*, *Koštana*, *Skapenove spletke*, *Ožalošćena porodica*, *Zla žena* i *Prokleta avlija,* koje su po mnogo čemu odražavale ovaj trenutak u stvaranju srpskih pozorišta.

Kruševac je bio jedan od optimističkih znakova brzog oporavka našeg glumišta, gde je već krajem septembra devesto devedeset devete, stvorena predstava *Prokleta avlija* koju je prema istoimenom tekstu Ive Andrića, komponovao i režirao Nebojša Bradić. Ko god ceni velikog pisca, zna da je ovo jedno od njegovih najlepših i najumnijih dela, u kojima se neprekidno prepliće naša daleka prošlost kao usud sadašnjosti i metaforično naslućuje tragika koju može da donese budućnost. Podstaknut dramaturškim analizama *Proklete avlije,* redi-

telj je stvorio je dosta sažetu dramatizaciju u kojoj se sva pažnja koncentriše na likove fra Petra, Ćamila, Haima, Nevinog, i likom Karađoza u prvom planu. Ostali portreti, uz one bizarne, ali izuzetno važne pojedinosti, nisu ga, izgleda, zanimale. Bradić je u svojoj scenografskoj zamisli odabrao četvrtastu, mrežastu površinu odozdo osvetljenu, jednu limenu zavesu u pozadini, na ogoljenoj pozornici bez rekvizita i samo sa jednom posudom, u kojoj na proscenijumu, Karađoz čuva vodu kojom ispira svoje krmeljive oči i kvasi glavu od silnih migrena. Kostimi su blago stilizovani, s tim što je neobičnom isledniku i upravniku zatvora, dato odelo sa dugačkim kožnim kaputom, što bi po svemu moglo da asocira na nekoga koga bismo svi hteli da zaboravimo. Taj Karađoz je dominantan zahvaljujući čudesnom tekstu, a čudestan je, čudnovat i poseban - sporih pokreta, ciničan, na trenutke agresivan, gricka semenke, neprekidno je dvosmislen, kao da se i sam nalazi na ivici ludila. Glumački, likovi su prosto kao fotografisani, a opet živi, sa uočljivim karakteristikama. Izvučene replike ili sentence Ive Andrića, u pojedincima imaju neverovatnu aktuelnost koja odzvanja gledalištem. Nameće se misao o kolektivnoj krivici, zajedničkom zatvoru, beznađu, a tek na kraju Karađoz rezignirano izražava očajničku nadu da će i ova mučnina jednom proći. To je ono što je javnost privuklo ovoj predstavi koja je imala velikog odjeka, gde god je bila prikazana, posebno u Beogradu. Konačno se priznalo da scenska ostvarenja koja dolaze iz Sombora, Subotice, Zrenjanina, Niša ili Kruševca mogu da čine svojim najboljim izdanjima, deo zajedničkog repertoara, uz igru pouzdanih scenskih vrednosti. U senci ove euforije je ipak ostalo i malo gorčine – kako učiniti da i ostale predstave budu približno na istom izražajnom nivou. To se potvrdilo na kruševačkoj sceni, gde poređenje sa *Prokletom avlijom* nisu mogle da izdrže predstave poput *Kad neko zazvoni* Andre Pol Antoana, *Kidaj od svoje žene* Reja Kunija i *Tajna čarobne muzike* Tode Nikoletića.

Mnogi su naslućivali u čemu je problem oko izraza, ali nisu imali spasonosna rešenja. Programi teatra "Joakim Vujić" u Kragujevcu, su to manje ili više potvrđivali iz sezone u sezonu. Oni su dostigli određeni standard u interpretacijama i na tome su se zadržavali, bez obzira na primedbe da to vodi u manirizam, osporava svaki rizik ili radikalniji izlaz iz manirizma. Opravdanje se uglavnom tražilo u sadržaju pojedinih dela, ili osustvu rediteljskih inovacija na pozornici. *Murlin Mulro* Nikolaja Koljade je, prema mnogim mišljenjima u samom ansamblu, za to najbolji primer. Komad je blizak našem vremenu, još više emocijama ljudi koji iskazuju svoju nemoć pri suočavanju sa sudbinom i izazovima sa kojima ranije nisu bili suočeni. Bez obzira na realistički koncept predstave koji je izložio reditelj Jano Čanji, glumci su spontano osetili tragiku radnje gde se pojedinac snalazi u drastičnim promenama koje utiču neposredno na sudbinu svakog lika, stvorivši krajnje potresnu i ubedljivu sliku koja nije vezana toliko za ambijent, koliko za vreme i njegove složene protivurečnosti. To

se odmah prenelo na publiku, pa je izvođenje ovog komada bili ne samo uspešno na njihovoj matičnoj pozornici, nego i u nizu gradova gde su gostovali. S tim nisu mogle da se porede predstave *Dangube* Đordana Bruna ili *Ko se boji Virdžinije Vulf* Edvarda Olbija, koju su glumci prilagodili sebi u režiji i igri. Komad Vojislava Savića *Čuješ li mama, moj vapaj* takođe je ostao na nivou standardne ilustrativne igre. Ovaj ansambl, nekada tako moćan i izražajan, trpeo je još uvek posledice glumačke uprave i produbljenog samozadovoljstva koje je obuzdavalo svaki iskorak iz rutinski sastavljenog repertoara. Slično je bilo i u Leskovcu, s tom razlikom što je ansambl bio skromniji u svojim nastupima, potpuno prilagođen lokalnim navikama. Tako je bilo sa vodviljem *Ne šetaj se gola* Žorža Fejdoa, koji je i ovog puta ukazivao na probleme savremene komedije, i sa nešto većom zainteresovanošću postavkom *Tramvaja zvanog želja* Tenesi Vilijamsa. Nešto veći uspeh je postignut sa delom *Državna tajna* Ljubiše Dinčića, koji je scenski osmislio i u izrazu učinio aktivnijim Slavenko Saletović. Kako glumci iz tog kruga koji su imali ambicija da se ogledaju u režiji, nisu mogli da iziđu iz kruga manirizma– to je iz nužde uvek ostala otvorena scena za gostovanja, pogotovo uglednijih ili bar poznatijih reditelja. Zato ne iznenađuje što su ušli u koprodukciju sa pozorištima iz Kumanova i Čustendila kako bi se sa tekstom *Kuća na granici* Slavomira Mrožeka, a u režiji Branka Brezoveca, stvorila zanimljivija i u uzrazu svežija predstava. Pozorište "Bora Stanković" u Vranju, još uvek je bilo preokupirano savlađivanjem problema koji se javljaju na putu od poluamaterskih ka profesionalnim obavezama prema publici. Zato ne iznenađuju monodrame poput *Sam protiv NATO*, koju je za sebe pripremio Dragan Marjanović, ili komad koji je vezan na izvestan način za život Bore Stankovića, koji je za scenu napisao i postavio Radoslav Dorić. Velimir Mitrović je angažovan da oživi melodramu *Ranjeni orao* Mir Jam, a glumac Aleksandar Mihajlović se zauzeo za scensku prezentaciju *Serenade* Slavomira Mrožeka. Skroman program, u skromnim uslovima i sa skromnim izrazom.

Javnost je uvek bila osetljiva i puna pažnje prema pozorištima koja su delovala u graničnim mestima, ili takozvanim rubnim područjima zemlje. Tako je bilo dosta zabrinutosti za sudbinu ansambla srpske drame Narodnog pozorišta iz Prištine, koji se posle ratnih zbivanja i pogroma na Kosovu i Metohiji, morao da povuče dublje u Srbiju. Problem je bio – gde će glumci naći utočište, da li će nastaviti samostalno da deluju, ili će se pridružiti nekom pozorištu i razići na sve strane. U Kosovskoj Mitrovici je predstavljena monodrama Radoslava Stojanovića *Metohijska ikona*, dok za nove premijere nije bilo uslova. Da bi se ipak održao ansambl na okupu, pokušano je sa obnovama nekih ranijih predstava poput *Zle žene* Jovana Popovića Sterije. Za to vreme, u Pirotu je bilo vidno nastojanje da se održe stečene pozicije u lokalnoj sredini, pa je za glavni projekat odabran komad *Neprijatelj naroda* Henrika Ibzena. Glumci su to vrlo zainteresovano prihvatili pa je to bio njihov vidljivi uspeh, potvrđen na mnogo-

brojnim gostovanjima, od Niša i Kruševca, do Beograda i dalje, do Sombora i Zrenjanina. Po običaju, i ovde je bila izvedena jedna monodrama lokalnog sadržaja, *Piroćanac* Dragoljuba Markovića, dok je komad *Senke orahove grane* Srbislava Minkovića, predstavio u svojoj rediteljskoj obradi Borislav Grigorović. U ansamblu pozorišta "Zoran Radmilović" u Zaječaru, bila je slična situacija. Ana Milovanović je priredila svoj komad *Ana i lopta*, zatim su glumci osmislili *Medveda* Antona Pavloviča Čehova, dok je Boško Dimitrijević od teksta Dragoslava Mihajlovića, načinio monodramu *Boginje*. Jedini projekat na koji su se svi zajedno usredsredili je izvođenje farse *Bertove kočije ili Sibila* Velimira Lukića, koji je posle mnogih godina, nastojao da protumači Dejan Krstović. To im je bila jedina i neobična predstava, koja je privukla izvesnu pažnju i u drugim gradovima gde su sa njom gostovali, od Niša do Šapca.

U programu novih premijera Narodnog pozorišta u Nišu, nije bilo tekstova sa lokalnim sadržajem, a ni glumačkih monodrama. Nisu se u ansamblu mogli da sporazumeju oko savremenih domaćih tekstova, pa su odlučili da im satirična komedija *Samoubica* Nikolaja Erdmana, bude najvažniji angažman u sezoni. Brigu o tome prepustili su reditelju Dejanu Krstoviću, a najviše interesovanja je izazvao tekst uz nekoliko glumačkih interpretacija. Svetozar Rapajić i Boško Dimitrijević, svoju pažnju su koncentrisali na komad *Draga Jelena Sergejevna* Ljudmile Razumovske. Kako se ovo delo pojavilo sa izvesnim zakašnjenjem posle prikazivanja na nekoliko drugih pozornica, reditelji se nisu bavili toliko novim tumačenjima, koliko samim izrazom. Marisav Radisavljević je po običaju želeo da po malo istražuje i eksperminetiše, pa je ovog puta odabrao komad *Mir* Aristofana, nastojeći da u njemu pronađe nešto od onih univerzalnih asocijacija, koje same po sebi mogu da budu aktuelne i među nama, u ovom trenutku. Niko nije sporio repertoar ali ni poricao da je ovo pozorište moglo da ima raznovrsniji i širi izbor dela savremenog sadržaja.

Ta potreba da se bude drugačiji upravo po naslovima dela koja se stavljaju na program, bila je veoma uočljiva među glumcima užičkog pozorišta. Pri tome se stalno vodilo računa o balansu umetničkih, socijalnih i društvenih činilaca, kao važnih podsticaja za angažovanost koja je ovde prosto dobijala veoma često i svoju normativnu vrednost. Počelo se dosta obazrivo sa komadom *Umri muški* Alda Nikolaja, koji je često bio zastupljen u programima gotovo svih regionalnih pozorišnih kuća. Monodrame su takođe negovane iz ubeđenja da se njima podstiču individualne inicijative i kreativne ambicije pojedinaca. Sada je odabran jedan neobičan komad, koji još nije ovde igran, *Hamletmašina* Hajnera Milera i Majkla Palmera. U grupi kamernih predstava, našlo se izvođenje komada Stamena Milovanovića *Povratak,* koji je osmislio Miodrag Milanović. U međuvremenu se stvarala atmosfera oko dva daleko značajnija projekta – *Bogojavljenske noći* Viljema Šekspira, u režiji Branka Popovića i *Per Ginta* Henrika Ibzena, u postavci Kokana Mladenovića. Obe ove predstave bile su dobro

opremljene, sa adekvatnim dekorom i kostimima kojima su se reditelji trudili da stvore odgovarajuću atmosferu za misaono jasan i emotivno prirodan izraz. To su bile prilike za kolektivnu igru koja je izmicila ponegde onom već viđenom i potvrđivala vitalnost izraza. To je posebno bilo vidljivo u *Per Gintu,* opremljenom po najvišim trenutnim strandardima u našim pozorištima.

Za to vreme je šabačko pozorište "Ljubiša Jovanović", predstavilo svoj uravnoteženi repertoar sa čak šet premijera. I ovde je pripremljen komad *Kokoška* Nikolaja Koljade, koji je postao popularan među glumcima, a osmislio ga je Radoslav Milenković. Predstava je znalački organizovana, sa adekvatnom atmosferom, bez preteranog inistraanja na prepoznatljivim detaljima, sa jasnim likovima i naturalističkim ambijentom. Koljadu je i ovde publika prihvatila kao pisca koji upravo zadovoljava interesovanje za novo sagledavanje društvenih odnosa i ličnih sudbina u trenutcima kada nestaje jedna ideologija, a druga nastoji da se nametne, bez ikakvih obzira i obećanja da će pojedincu biti bolje. Bilo je tu izvesne simbolike. Ovaj reditelj je istovremeno postavio i komad savremenog domaćeg autora Nebojše Romčevića *Laki komad,* u sasvim prihvatljivom maniru. Zanimljivo je kako su zamislili *Vlast* Branislava Nušića. Režiju su poverili glumici Miri Banjac, da tu primeni svoje iskustvo i shvatanje piščevog humora. Nemanja Petronja je pokušao da se potvrdi u radu na komadu *Plemeniti gospodin Pursonjak* Molijera. Uporedo sa ovim premijerama, pripremljen je program "Svečanosti Ljubiše Jovanovića", sa predstavama *Vlast* Branislava Nušića, u režiji Mire Banjac, *San o Balkanu* pozorišne trupe "Balkan novi pokret", *Skapenove spletke* Molijera, *Đe god sam bio, svuda sam poginuo* Radoslava Dorića, *Amerikanka* Nikolaja Koljade u postavci Radoslava Milenkovića, te *Stradija* Radoja Domanovića i Nemanje Petronje, *Košmar* Ištvana Erkenjija, sa Laslom Šandorom, *Galilej* Bertolda Brehta i *Draga Jelena Sergejevna* Ljudmile Razumovske iz tuzlanskog pozorišta. U šabačkom pozorištu su tradicija i iskustvo veoma prisutni u stvaranju mišljenja da je ovo otvorena scena na kojoj se izvode predstave različitih stilskih opredeljenja, ali uvek u koordinatama sveg onog što se događa u beogradskim i regionalnim pozorišnim centrima.

2000–2001.

Gotovo niko nije ni primetio da smo ušli u sezonu koja se nalazi na razmeđi između dva veka. Ali, kako realnost utiče na naše živote, pa samim tim i na stvaralaštvo, bilo bi neprirodno da se ne upitamo – šta je učinjeno za proteklih sto godina i šta nas očekuje? Pojedini ansambli nisu bili raspoloženi za takva razmišljanja i brige su se svodile na to kako da se posle kratkotrajne stabilizacije svih osnovnih aktivnosti, pripremi program za nekoliko narednih meseci. Za pojedince je bilo važno kako da utiču na publiku i kritiku, kako da se promene navike ili sruše predrasude, kako da se oslobode svih normativnih ograničenja i konačno stvore raspoloženje u kome će se ceniti stilsko formiranje izraza u novim formama, kao i angažovanost ili smisao određenih doživljaja. Međutim, sasvim neočekivano, došlo je do naglih društvenih previranja prema kojima ni jedno pozorište nije ostalo po strani. Zato, kako se već krajem jeseni pokazalo, ovi trenutci nose mnoga iznenađenja, a još više protivurečnosti, iz kojih nije lako izaći.

Najdrastičnije se to ispoljilo u Narodnom pozorištu u Beogradu. Društvena previranja su uznemirila savest glumaca, operskih pevača, baletskih igrača i svih ostalih, pa su pravljeni krizni štabovi za pojedine grupe i delatnosti, dok nije formiran centralni krizni štab, koji je jednostavno preuzeo sve rukovodeće funkcije pozorišta. U toj konfuznoj situaciji odustalo se od većine najavljenih projekata, tako da je tek u martu dve hiljade prve, održana jedina premijera na velikoj sceni *Putujuće pozorište Šopalović*, u režiji Kokana Mladenovića. Reditelj se nije poneo konvencionalno, nije se obazirao na poređenja sa predstavom Jugoslovenskog dramskog od pre deset godina, pa se videlo da je radoznao, da ima očigledno potrebu da se suoči sa takvim iskušenjima i javno predstavi svoj doživljaj. Njegova verzija je po mnogo čemu nezavisna, različita, zapravo surova pesnička balada, koja se varira na osoben način. Reditelj se uglavnom držao teksta, s tim što je svoju pažnju usredsredio na trupu Šopalovića, koju čine svega četri glumca. Kako je reč o mladom čoveku, nije neobično što ne zna mnogo o tome kako se igralo za vreme okupacije, pa glumce više parodira i ironiše u stilu primernijem da se ovo događa pre bar jednog veka. Ovako pomešane su godine, a scene na probama dopunjene i namerno persiflirane, kako bi se istakao jad i beda svih onih spremnih da igraju na otvorenom pijačnom prostoru kao i u senci vešala. Vasilije Šopalović je uglavnom u kostimu jednog od buntovnika iz Šilerovih *Razbojnika*, sa perikom na glavi, dok pokušava da lebdi nad stvarnošću i

da je ne primećuje dok god to ne mora. Tek kada se suoči sa gubitkom licence za davanje predstava, Šopalović shvata da je to kraj iluzije i igre, te da smrt postaje realna opasnost za celu njegovu ekipu. Režija je tako intervenisala kod oblikovanja i drugih likova, s tim što su joj izmicale neke pojedinačne inicijative a sama se nije snašla u tome kako da prikaže mlade skojevce, Nemce i sve drugo što se mota u ovakvom ambijentu. Na sceni "Raša Plaović", najzanimljivije je bilo videti komad *Čovek slučajnosti* Jasmine Reze, u postavci Tatjane Mandić Rigonat. U kupeu nekog voza sede stariji gospodin na jednoj strani, za koga se kasnije lako utvrdi da je pisac, a na drugoj mlada žena koja se tokom vožnje otkriva da je poštovalac njegove literature. Tekst je pisan monološki – svako od ova dva usamljena bića na svoj način glasno razmišlja o životu, prošlosti, bližnjima, snovima, trenutnim preokupacijama, običlnim i neobičnim stvarima. Što se predstava gleda sa zanimanjem, valja zahvaliti suptilnoj glumačkoj igri. Režija je u tome skoro nevidljiva, ali se oseća njeno prisustvo u glumcima. Drži se psihološkog realizma, pazeći da ne izgubimo interesovanje za njegov sadržaj. Predstava je po svome delovanju predstavljala zaista nešto više od onog što se često viđalo na ovoj sceni. Novoj upravi nije to izgleda bilo dovoljno, pa su na brzinu probnu salu pretvorili u novu scenu "V sprat". Otvorena je monodramom Milisava Krsmanovića *Moji ispadi* a zatim je pretenciozno igrana predstava *Balkanska plastika,* koju je priredila Ivana Vujić prema knjizi Mage Magazinović – *Moj život*. Šta će od svega ovog opstati i za kakvu će se repertoarsku politiku opredeliti Narodno pozorište – ostalo je tek da se vidi.

Kada smo svojevremeno rasturali zemlju, praveći nove države, mnogi intelektualci su prednjačili u podizanju visokih bedema u svojim egzaltacijama, ubeđeni da se više nećemo sretati ni na nebu a kamoli na zemlji. Ovo stanje se naročito pogibeljno odrazilo na pozorišta. U Beogradu, bez obzira na sve izazove, u tom pogledu smo, ipak, dovoljno prisebni i časni, ni jednog tuđeg pisca nismo nasilno prisvojili niti odstranili iz naše kulture, stalno ističući da su mnogi od njih, poput Begovića, Krleže, Cankara, Vojnovića, Marinkovića ili Desnice, veoma mnogo doprineli razvoju naše pozorišne umetnosti.

Krležin dramski opus je oduvek bio poseban problem, ali ne za naše umetnike. Ekskluzivno domoljubljem ostrašćeni kritičari pokušavali su da ga obezvrede čak i u hrvatskoj književnosti. Vreme ga je odbranilo, posebno u Beogradu, gde nema zaista nikakvih predrasuda o dramama koje se igraju na našim pozornicama sa malim prekidima od kraja dvadesetih godina dvadesetog veka. Više generacija ga je tako proverilo u svojim interpretacijama, od koje su neke ostale antologijske, pa je razumljivo što je došlo do osvešćenja jer se u tom trenutku igraju dva dela – *U logoru* i *Leda*, sa najavom *Gospode Glembajevih.*

Atelje 212, koji polako ali sigurno, napušta avangardni i politički repertoar, težeći da se predstavi kao savremeni teatar raznovrsnih htenja, a sve zbog izvesne skučenosti i gubljenja identiteta drugih pozorišta, poverio je Dejanu

Mijaču da izdejstvuje svoju verziju *Lede.* On ju je shvatio kao ciničnu igru u nekoj simboličnoj karnevalskoj noći i zato je prihvatio ideju da pozornica bude razgolićena. Na gruboj pozadini nemarno je okačeno nekoliko slika sa motivima Lede i labuda, a na sred pozornice je zadržan kanabe na kome se dosta mlako i bez ikakve poštenije strasti okončavaju seksualni odnosi Melite i Klare sa vitezom Urbanom. Dame su zaista obučene atraktivno, sa prozračnim ogrtačima i haljinama. Da skandalozna malograđanska drama može da preraste lako u grotesku posvedočili su neki aranžmani, posebno forsiranje lika Madam, koja u estravagantnom belom kostimu sa upaljenom prskalicom na visokom belom štapu liči na vilu iz bajki, a svojim glasom čas pojačava erotske uzdahe Melite, čas parodira situacije i ambijent, postavši nevidljiva za učesnike, ali svuda u ključnim prizorima prisutna kako bi komedija bila izvurnuta do apsurda. Lažan svet, ali realistički odnosi između glavnih aktera, deluju zaista tako da u svim svojim komponentama Leda deluje kao ironična komedija. Ima tu grubog slikanja karaktera, rafinmana u dramskim akcentima, erotske aktivnosti, različitih osećanja, kvalitetnog izraza i izrazitog, vremenu prilagođenog senzibiliteta. *Leda* je tako potreban pokušaj ili poduhvat, kako ga ko shvata. Krleža je vraćen na našu pozornicu, a to je najvažnije. Odmah zatim je ponovo došao na program jedan tekst Jasmine Reze *Tri verzije života,* u postavci Alise Stojanović. To je razumljivo samo ako se zna da je nešto od veštine bulevarskih pozorišta ugrađeno u mnoga htenja naših ansambala. Ateljeu 212 nije bilo dovoljno što su glumci uspeli da načine zanimljivu i relativno atraktivnu predstavu od komada *Art,* pa su sa ovom spisateljicom posle Narodnog pozorišta, hteli brzopleto da ponove uspeh. U suštini, reč je o tipičnom bulevarskom komadu sa intelektualnim pretenzijama. Od glumaca se u ovakvim prilikama traži samo rutinska igra. Sve se vrti oko astrofizičara Ibera i njegovog šefa koji mu stiže u posetu, dan ranije od ugovorenog sastanka. Malo je tu aktera, ali svi u nekakvom nerazumevanju padaju u banalne situacije, gde je teško razlikovati privatne interese, neostvarene ambicije i vatrene želje. Ova konfuzija se ponavlja u tri verzije. Režija nije pratila glumačke reakcije, pa je bilo i bezličnih trenutaka, kao i veštačke napetosti. Samim tim ova gromoglasno najavljivana predstava nije ispunila očekivanja. Još manje uspeha bilo je sa komadom *Mala ljubav za mene ili šta plaši Vinsenta Prajsa* Dušana Ristića. Za Teatar u podrumu pripremljena je lagana i neobavezna komedija *Mješoviti brak* Stevana Koprivice, u aranžmanu Milana Karadžića, kao i komad *Kolateralna šteta* Tarika Alija i Hauarda Brentona, kojeg je ovom skučenom prostoru glumcima prilagodio Božidar Đurović. Pozorište je svim ovim komadima pokazivalo upravo svoja različita interesovanja i ispitivanja, kako može da deluje u pojedinim žanrovima, još uvek neopredeljeno kojim putem dalje.

Otvaranje sezone na Novoj sceni Teatra Zvezdara mnogi su dočekali kao nešto zaista lepo u našem pozorišnom životu. Kada su početkom osamdesetih

godina stvorili ovo pozorište, to je bila više šupa u kojoj je improvizovan željeni scenski ambijent nego prava pozornica. Ali i takva je imala značajnu ulogu u našem suočavanju sa sopstvenim istinama i neželjenom sudbinom. Sada su ga opet entuzijasti preuredili, stvorivši Novu scenu sa rotacionom binom, koja svojim obrisima podseća na dvoranu Beogradskog dramskog pozorišta, sa identitetom stvorenim u staroj i dotrajaloj dvorani. "Od bivšeg režima nismo uzeli ništa, a sadašnja vlast nije mogla da nam pomogne" zabeležio je Dušan Kovačević, koji, otkako je postao upravnik, ponavlja da će stvorti novi kulturni centar. U novom ambijentu, uz svu našu radost, nije mogla da se oseti ona potrebna radoznalost – da li je Dušan Kovačević otišao dalje od svojih poznatih dela kakva su *Maratonci trče počasni krug*, *Radovan III, Sabirni centar*, *Balkanski špijun* ili *Profesionalac*, koji su u mnogome obeležili ovaj život. Kovačević je i u novom delu *Doktor Šuster* zadržao svoju osetljivost za realnost, kao i prisebnost duha, o čemu impresivno svedoči završni prizor iz ove tragikomedije, gde glavni junak doktor Nikola Kos, čuveni hirurg oteran u prevremenu penziju i životom ponižen, nemoćno gleda haos koji ga okružuje i konačno tera u ludilo, bekstvo u neke užasavajuće iluzije, odakle izlazi sa starim koferom na obalu Dunava, dovikujući lađarima da ga povedu iz ove nedođije u kojoj se više niko ne ponaša normalno, niti ume da bude čovek. Podtekst je – šta su od nas učinili i šta nam dalje rade? Ovde je nevolja što ovaj ugledni pisac, iz nepoverenja u reditelje, i dalje sam postavlja i tumači svoje komade. Zato se iznova opredelio za skromnu, jednostavnu i ilustrativnu scenografiju, ostavljajući u tom prostoru glumce da deluju kao svet razorenih iluzija. Jedni su zaista bili u paralelnim svetovima, a drugi bukvalno realistični. Pisac se na to mnogo ne obazire, verujući da nas izdiže iznad prosečnosti i navodi na suočavanja sa suštinskim oznakama savremenog teatra. U drugom planu, što je razumljivo, našla se duo drama Nebojše Romčevića *Krivica.* Nešto više interesovanja izazvao je novi komad Mladena Popovića *Buba* u režiji Egona Savina. Opet jedna od varijacija na temu "vidimo se u čitulji". Glavni junaci su lepa devojka koja za sebe kaže da je "sponzoruša" i njen osećajni brat očigledno sklon pederastiji. Oni žive u sopstvenom očaju, potpuno su socijalno razgolićeni, prepuni besmisla, tuge i izgubljenosti, i trebalo bi prema piscu, da predstavalju simbolično uništenu generaciju devedesetih. Njihove ispovesti su teška i neiskazana patnja. Komad preferira socijalnu dramu o savremenim mladim ljudima, ali je u rediteljskoj postavci modelirana u nekakvom estradnom rok stilu. Sve ovo je ipak prihvaćeno uz saznanje da Zvezdara teatar neće menjati svoju orijentaciju, usmeren na prikazivanje novih dela savremenih pisaca.

Javnost je sa interesovanjem pratila kako će se Jugoslovensko dramsko pozorište snaći na svome zgarištu i u kojoj meri je moguće da scena teatra "Bojan Stupica" preuzme bar osnovna repertoarska htenja celog ansambla. To se nije moglo tako lako ni brzo da dogodi, pa su se oglasili samo jednom

premijerom, i to komada *Paviljoni,* novog i mladog autora Milene Marković. Naslov drame je trebalo da bude simboličan i posvećen užasavajućim slikama beznađa koji se može naći između stambenih blokova na Novom Beogradu, raspadu morala, otpadcima ljudske svesti, uništenim jezicima, odnosno onim graničnim situacijama koje liče na ludnicu. Uz to je trebalo da se suočimo sa razgolićavanjem dekoracija ideologije koja je inspirisala gradnju ovih stambenih bolokova. Naravno, sve je to popraćeno estetskim analizama životnog taloga u kojem se koprcamo, uz stalno pitanje – čemu se nadamo? Da bi to bilo scenski što ubedljivije, od montažnih cevi načinena je na pozornici konstrukcija sa četiri kasete nalik na neke prostorije, po zidovima je kao u karikaturama oslikan ambijent sa crtežima ogledala, slika, delova kupatila i tako redom. I ovo je trebalo da prihvatimo kao nekakav katalog samouništenja. Na proscenijumu dva momka, očigledno pomerena, osvetljavaju crvenim snajperskim svetlom pojedine boksove, cinično komentarišući i objašnjavajući radnju, dok se na kraju ne umešaju kao provalnici i ubice koji će zadaviti jedan drugog. U ovoj predstavi nije u pitanju glumačka igra. Ona je sa mladim glumcima unapred programirana i konceptu naturalistički sagledanog savremenog života trebalo bi da da verodostojnost.

Beogradske scene su uprkos svemu, ipak oživele. Bilo je dosta lutanja, nesnalaženja, prosečnosti i odsustva pravih ideja, ali se svuda po nešto događalo. Sticao se utisak da svi žele da iziđu iz zone sivila, ali umetnost je kroz te pomalo i opasne forme, gubila identitet i osnovno značenje. Više se govorilo o raznim društvenim formama nego stvaralačkim težnjama, uzorima pa i zadovoljstvima. Svi su hteli da nečem svedoče, verujući da je to već samo po sebi, neka određena vrednost. Tu nije moglo biti ni govora o nekom posebnom stilu, a isčezle su i mnoge ranije pretpostavke. Odnosi između pozorišta i društva su bili sasvim poremećeni, svi su verovali da izražavaju sebe, pouzdanih merila u tome nije bilo, pa su mnoge pojave bile nerazumljive. U Beogradskom dramskom pozorištu, kad god bi se menjale uprave, bilo je pokušaja da se dinamizuje rad i postavi što više novih predstava. Slike ruske aktuelne stvarnosti bile su svuda manje ili više popularne, pa je na Crvenom krstu našla mesto jedna takva naturalistička slika o bedi svakodnevnog života – *Konkurs* Aleksandra Galina, ali je bilo primetno u gledalištu izvesno zasićenje opservacijama, pa je predstava primljena sa izvesnom nelagodnošću. Sticao se utisak da tako napadno nametane slike očaja u svakodnevnom životu niko nije hteo da prihvati kao nešto nama blisko – jer su mnogi ljudi prosto čeznuli za nekom nadom. Zato su komadi *Odvažne devojke* Rona Manroa ili *Dan Dž.* Filipa Vujoševića, uz sav napor da se predstave u što prihvatljivom svetlu, ostali ipak nedovoljno zapaženi. Utisak je trebalo da bar donekle popravi program Nove scene – ali i tu dela kakva su *Praćka* Nikolaja Koljade, *Pijanista* Aleksandra Barika ili *Čioda sa dve glave* Aleksandra Gatalice kao i *Viza* Vide Ognjenović, nisu ostavljala ništa

povoljniji utisak. Suviše je sve to bilo skučeno, skromno, bez atraktivnijih priča i zanimljivijih postavki, pa je shvaćeno više kao samozavaravanje nego prodor u nešto novo i nepoznato. Kuriozitet je to što je Nebojša Bradić, kao novopostavljerni čelnik Beogradskog dramskog popzorišta, ceo svoj angažman uložio u uspeh projekta *Zlatno runo,* prema tekstu Borislava Pekića. Specifičnost ili kuriozitet je bio u tome što je ovo prva pozorišna predstava koju je u sasvim novim društvenim okolnostima finansirala organizacija G 17 plus, koja je, kao nevladina institucija sa velikim uticajem na državnu politiku i izbor ličnosti koje će voditi ovu zemlju u drugačiju budućnost, odlučila da se pozabavi kulturom, posebno pozorištem u marketinške svrhe. *Zlatno runo'*je fantazmagorija u sedam tomova, vrlo složeno i teško prohodno tkivo. Zato se,verovatno svi bave fragmentima, pa je kao sadržaj predstave uzeta epizoda o istorijskom šminkanju mrtvog sultana pod zidinama Sigeta. Predstava se svodi na dijalog između lekara Kir Kajsunizadea i šminkera Simeona Njega. Povremeno se isped zavese nađe Agatodemon, porodični duh, narator, senka senki svih ljudskih zabluda,da filozofski prokomentariše ono što se zbiva na pozornici. Njegover reči zbunjuju, pogotovo što je u čudnom kostimu i sa maskom na očima, koja podseća na neke poznate junake horor filmova. Šturost dekora i kostima sugerisala je hladnoću koja je sve više predstavu, i pored zanimljive glumačke igre, pretvarala u neku vrstu koncerta bez određenog finala. Za to vreme zanimljive, a i pomalo čudne stvari, zbivale su se u Bitef teatru. Ovde se iz sezone u sezonu nagoveštavao celovit i originalan program, ali to niko nikada nije video. Samostalno je izveden komad Damira Vijuka *Crta,* zatim sa Baletskim studijom Madlenijanum, predstava *Niti*, a sa Omen teatrom predstava *Ordo virtutum*. Od svega toga najzanimljivije je bilo to što se sa programa Budva – grad teatar, pojavila predstava *Pad* u režiji Gorčina Stojanovića, prema tekstu Biljane Srbljanović. To je pamflet o Nadmajci nacije koja se neprekidno porađa – prvo kuću, zatim televizor, Beli dvor i crkvu Svetog Save. To su nekakvi aktuelni simboli čiji redosled pomalo zbunjuje. Režija te makete ređa na pročelju pozornice. Na kraju, oko svoje zemlje Nadmajka nacije plete bodljikavu žicu i izoluje se od celog sveta. Ovaj reditelj uživa da pravi perverzne, izazovne, skandalozne i promašene predstave. Zato je sam zamislio ambijent kao kutiju od svetlog lima sa bezbroj pisoara u kojima akteri hlade šampanjac, vrše nuždu, umivaju se i tako redom. Satira je bez ikakvih emocija, u znaku neukusa, bez prirodne veze sa poetikom pravog teatra. Oživeo je i Centar za kulturnu dekontaminaciju, u kome je Mira Erceg postavila *Smert Uroša petago 2001* Stefana Stefanovića, u sofisticiranom aranžmanu, zatim komad *Zmijin svlak* Slobodana Šnajdera, kojeg je nastojao da protumači Bojan Đorđev, a se našao i *Bordel ratnika,* kojeg je osmislila tekstovima Ivana Čolovića i Mirslava Krleže, reditelj Ana Miljanić. Svaki od ovih projekata imao je svoje specifičnosti, ali ih je teško bilo prihvatiti kao različite vidove izraza modernog teatra. Ister teatar je postavio delo *Pustinja* Damira

Vijuka, u njihovom već prepoznatljivom stilu koji je više cenio pokret nego samu reč. Kult teatar se predstavio samo sa jednom novom predstavom – *Život iz početka* Milosava Momčilovića, u režiji Stefana Sablića, s tim što je bila zapaženija igra glumaca nego sam tekst. Samo jednu novu premijeru omogučilo je radi svoga postojanja Pozorište na Terazijama, a to je bio *Paradoks* Nebojše Romčevića, nešto između drame i komedije, čemu ni Milan Karadžić svojom režijom nije mogao da obezbedi pravi scenski doživljaj. Pozorište "Slavija" je u međuvremenu postalo pravo komercijalno privatno pozorište, koje je delovalo po svim principima tržišta, uz jednu bitnu zanimljivost – prikazivalo je samo produkciju domaćih tekstova, samostalno pripremanih od strane pojedinih samoorganizovanih glumačkih družina. U ovoj sezoni uz više repriznih predstava, premijerno su igrana dela *Ljubavnici* Petra Zeca, *Ćeraćemo se* Matije Bećkovića, *Damin gambit* Dušana Cvetića, *Sezona naručenih ubistava* Radoslava Dorića i *Slobodne žene balkanske* Ljiljane Lašić. Ove komade režirali su Petar Zec, Jovica Pavić, Radoslav Dorić i Nađa Janjetović. Opreme su po pravilu bile skromne i strogo funkcionalne, glumci su se skupljali iz svih beogradskih pozorišta, igra je bila prirodna, nenametljiva, sa posebnom pažnjom na komunikativnost izraza i jasnoću u stvaranju priče ili događaja. Publika je bila presudna za život svake predstave, pa tu nije bilo nikakvih dilema oko toga koliko će se dugo nalaziti na repertoaru.

Izvan svih ovih alternativnih prostora i pozornica, delovao je KPGT – Međunarodni art centar Ljubiše Ristića. Oni koji su navraćali u staru, napuštenu a ogromnu Šećeranu na Čukarici, sada su bili iznenađeni. Ispred tog sablasnog i oronulog zdanja, napravljena je impozantna zimska bašta sa bezbroj stolova i lepih stoljnaka, a na svakom kavez sa bar jednim papagajem. Na zidovima šlifovana ogledala u pozlaćenim okvirima, razne umetničke slike, kao u boljim klubovima. Tu su kompjuteri za igrice i sajber atmosfera. Još jedna velika i luksuzno opremljena dvorana sa biranim nameštajem i koncertnim klavirom. Sve u luksuznom i sofisticiranom kiču najvišeg reda. Kroz taj luksuz provode vas hostese i puštaju na druga vrata – kroz koja upadate u blato, neosvetljeno dvorište puno raznog smeća i šuta. Kontrast je šokantan. Zatim počnete da se uspinjete uz mnogobrojne stepenice i napuštene hale iz kojih je izneta mašinska starudija, a ostavljene samo metalne grede između spratova. Dok se motate po tome bespuću, glumci i statisti su raspoređeni uz taj put nade, neki sa osvetljenim svećama, a ima ih i koji nešto govore ili stoje u pozama dostojnim *Jadnika* Viktora Igoa. Usput mladići u uniformama progone druge, ponavljajući samo jednu reč – marš. U razvalinama ima nekoliko dvorana, a Krležina drama *U logoru,* izvodi se u jednoj koja nosi naziv Jovanovićev tavan. Sve je ovde čudno, neverovatno i apsurdno, da se pitate kakav je razlog da se ovo zdanje sređuje, ko to finansira, kada se zna da je pozorište Ljubiše Ristića van svakog sistema kojima se pomažu ili finansiraju druga pozorišta, i šta je konačno svrha svega

ovoga – da li je to ta avangardna alternativa postojećim i tradicionalnim scenama? Reditelj Filip Gajić je pravi učenik Ljubiše Ristića, pa je sasvim svejedno ko od njih dvojice potpisuje ovu predstavu. Scenografa tu nema a sve što se unese u dvoranu može biti iskorišćeno za igru. Kostimi su iz nekog fundusa, ali mogu da posluže. Paralelno se prepliću razne sudbine i mešaju epizode, od kojih se neke prekomponuju tokom radnje u sasvim druge celine. Tu ima naturalizma, ali i izvesnih stilizacija sa cvetnim buketima. Sve to sugeriše dosta verno, ambijent nekog vojnog logora. Posebno se oslikava beznađe, panika pa i neki od važnijih događaja. Ali, nema gradacija i celo zbivanje se dešava u jednoj ravni. Suviše se igra kolektivno, suzdržava subjektivni doživljaj, uglavnom pokazuju izvesne spoljne karakteristike, ali se ipak, gotovo spontano, sve to spušta na nivo određenog emotivnog stanja. Zanimljivo je da se u ovoj, kao i u drugim predstavama, okupio veliki broj mladih glumaca spremnih da ovde igraju i prate Ljubišu Ristića.

Sve ove promene, razne inicijative, stvaranje novih, a posebno privatnih pozorišta, glumci su u regionalnim centrima doživljavali na svoj način. Informacije su bile nepotpune, često krajnje površne, a lokalni uslovi nisu bili podsticajni za bilo kakve promene. Oni koji su godinama pokušavali da nešto učine ili promene u svojoj sredini su se umorili, ili razočarali, pa ih je bilo dosta, na neki način pomirenih sa sudbinom. Skromna primanja, te strah za elementarnu egzistenciju, učinili su da se pojedine grupe prosto zatvaraju oko svoje scene. Gotovo da nije bilo prelazaka iz jednog pozorišta u drugo. Kamerne scene, tamo gde ih je još bilo, prosto su životarile, a izvođeni programi nisu imali ozbiljnijeg uticaja na izraz ili ugled ansambla. Prema jednoj ozbiljnoj anketi i istraživanjima koja su sprovele umetničke akademije i staleška udruženja, bili su sasvim retki mladi glumci koji su se vraćali u rodna mesta ili prihvatali angažmane izvan Beograda. Sistem nagrađivanja je bio takav – da praktično ni jedan nije mogao da podnese ni najosnovnije egzistencijalne troškove, pa je lako bili objasniti što je u Beogradu bilo koncentrisano nekoliko stotina diplomiranih glumaca, u iščekivanju bilo kakvog angažmana u pozorištima, na televiziji ili filmu. Novi članovi pojedinih ansambala, ako ih je i bilo, uglavnom su dolazili iz kruga amatera, koje je entuzijazam i uzbuđenje vodilo ka profesionalnim scenama. Kod ovih mladih ljudi materijalni momenat, s obzirom da potiču iz sredine u kojoj pozorište deluje, nije bio uvek presudan. Sve je to uticalo na stvaranje rezignacije u kojoj je teško bilo da se mašta probudi i stvori zainteresovanost za nove ili neobične projekte. Često menjanje upravničkih timova takođe je vršilo negativni uticaj na stvaralaštvo, jer su se repertoarski planovi brzo menjali, ili zaboravljali kao nešto što je apsolutno neostvarljivo. Poseban problem su bili reditelji – u roku od nekoliko sezona, preko ovih scena prošlo je dosta mladih stvaralaca, ali se mali broj zadržao u pozorišnoj produkciji, dok su sasvim retki bili oni koji su se čvršće vezivali za određene

ansamble. Slobodan status je samo nekolicini obezbeđivao minimalne uslove za rad i stvaranje. Tamo gde je još bilo nepomućenih ambicija, vršen je permanentni pritisak na uprave da se angažuju za određene projekte poznati beogradski reditelji. Međutim, krajem devedesetih godina, njihovi honorari dostigli su enormne sume, pa nisu bili usamljeni slučajevi da se jedna režija plaća kao ceo ansambl za nekoliko meseci rada. Zato su im obično davane dve predstave po njihovom ličnom izboru, ali ni to nije bilo dovoljno, pa su se javljale tihe pobune glumaca, zbog kojih je više upravnika bilo prisiljeno na ostavke. Neprekidno se pri tome postavljalo isto pitanje – kako određeni reditelji za svoje predstave na beogradskim scenama dobijaju pohvalne kritike, a kada te, ili slične, repliciraju u regionalnim pozorištima, bivaju podcenjivani ili prosto ignorisani, kao da je to nešto manje vredno. Međutim, i tu je bilo izuzetaka, što je sve uticalo na rad pojedinih glumačkih kolektiva.

Niško pozorište je zbog tih ali i drugih, pretežno njihovih internih problema, bilo godinama više ili manje u krizi. Ambicije pojedinaca nisu jenjavale, što je delovalo na podvajanja u ansamblu, nesigurnost uprava koje su se smenjivale, uplitanje lokalne samouprave, ali i jačanje otpora na sva rešenja koja su dolazila sa strane. Uz to, ovde su više nego drugde, bila naglašena osećanja samozadovoljstva i viših vrednosti, koje nisu mogle da se potvrde na pozornici ni u javnosti. Mnogo toga bilo je prisutno i uočljivo u ovoj sezoni, pa ne iznenađuje što je priređena samo jedna nova premijera, *Hamlet rimejk* Svetislava Basare, za čiji tekst se unapred znalo na osnovu procene njegovih kvaliteta, da ne može da dovede do željenog uspeha. U Leskovcu je takođe, zbog raznih okolnosti od kojih su mnoge poznate i u drugim ansamblima, došlo do redukcije programa, pa su odigrani samo *Rodoljupci* Jovana Popovića Sterije, u postavci Davida Putnika, koji je želeo da načini potpuno prepoznatljivu, ali savremenu verziju ovog tako značajnog i uvek aktuelnog dela. U Užicu je bilo slično, s tim što su se opredelili za potpuno nezanimljiv tekst Aleksandra Novakovića *Sistem,* koji je scenski obradio Stefan Džeparoski. Ništa manje nesrećan izbor nije ni komad Marije Stojanović *Pacolovac*, poveren Darijanu Mihajloviću da ga priredi za scenu. Nešto aktivniji su bili u kragujevačkom pozorištu "Joakim Vujić", gde su se setili teksta Dušana Kovačevića *Šta je to u ljudskom biću što ga vodi prema piću,* upamćen više po filmu Gorana Paskaljevića, nego po pozorišnoj prezentaciji. Božidar Đurović se trudio da ovo delo uobliči između realizma i stilizacije, ali je efekat bio veoma skroman. I ovde se pojavilo jedno delo bez ozbiljnijih scenskih kvaliteta, *Oni niotkuda* Stanice Lazarević, ali se brzo ispostavilo da je to mnogo truda oko krajnje problematičnih dela. U Pirotu su se posvetili adaptaciji *Pokondirene tikve* Jovana Popovića Sterije, ali nisu našli u njoj ništa od onog što su očekivali, dok je još problematičnija bila postavka komada *Lari Tompson, tragedija jedne mladosti*. U Vranju su želeli da sačuvaju entuzijazam iz ranijih sezona upustivši se u složenu postavku *Svadbe Krečinskog*

Suhovo-Kobilina, koja je ipak na kraju uprošćena i prilagođena njihovim mogućnostima. Pokušalo se stoga sa komadom *Klupa u parku* Aleksandra Geljmana, koji je uobličio u prihvatljivom aranžmanu Svetozar Rapajić. Glumci u zaječarskom pozorištu "Zoran Radmilović" prepustili su se komedijama *Magarac* Žorža Fejdoa i *Ženidba i udadba* Jovana Popovića Sterije. Nešto više njihove zainteresovanosti primećeno je u *Beogradskoj trilogiji* Biljane Srbljanović, u tumačenju Boška Dimitrijevića. Žorž Fejdo je spasavao sezonu i u Šapcu, gde je publici prezentiran vodvilj *Dama iz Maksima*. Uz tu rutinsku igru, našao se komad *Poziv na pogubljenje* Aleksandra Červinskog, ali uz sav reditelјski trud Radoslava Milenkovića, nije se otišlo dalje od ilustracije teksta. Kada se sve to skupi, tek su *Rodoljupci, Ženidba i udadba* i *Hamlet rimejk* odudarali unekoliko od onog prosečnog i već toliko puta viđenog izraza.

Na osnovu kojih kriterijuma procenjujemo vrednost pojedinih pozorišta, naročito onih koji deluju u regionalnim kulturnim centrima? U vreme poslednje krize mnogih ansambala, u Srbiji se dosta raširilo verovanje da opšte kriterijume valja potpuno problematizovati. Zašto ne dopustiti poštovaocima pozorišne umetnosti u pojedinim gradovima ili centrima, da oni na osnovu svojih potreba, ukusa pa i drugih činilaca sami procenjuju vrednosti ostvarenja na pozornici svoga pozorišta? Čemu forsirati neke nove, pa čak i avangardne forme, ako za to nema uslova, ili ako glumci nisu u stanju da unutar takvih ograničenja ostvare puni scenski doživljaj? Jesu li to umetnička ili društvena pravila u domenu stvaralaštva? Ko sve tumači ono što se može videti na sceni?

Kada se na sceni Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu pojavila nova verzija *Ožalošćene porodice* u režiji Dejana Mijača, s obzirom na njegove ranije uspehe i predstave, bilo je dosta onih koji su i ovu predstavu bili skloni unapred da proglase za događaj. No, igra nije potvrđivala takve procene, jer se na sceni nije otišlo dalje od blage realističke stilizacije i dekora koji je tek nešto savremenije koncipiran od onih iz piščevog vremena. To se međutim nije dogodilo u komadu *Pravo na Rusa* Uglješe Šajtinca, u režiji Olivere Đorđević. Predstava je bila razuđena, a anegdota o mladom i lepom ruskom vojniku koji se našao u nekom srpskom selu, nije izdržala dramsku tenziju, pa se raspala na nekoliko scena, koje su onako razbacene u prostoru, potpuno ugušile svaku dinamiku te dosta usiljene radnje. Suštinski – komad mladog pisca nije dramaturški dovoljno osmišljen, više je to skica sa dugom ekspozicijom i kratkom radnjom, a sve u stilu amaterskih družina, pa je teško bilo utvrditi otkud toliko zanimanje za ovaj tekst. Slično se dogodilo sa *Torkvatom Tasom* Johana Volganga Getea, kojeg Dušan Petrović svojom režijom nije približio publici, ni savremenom izrazu na kom se donekle insistiralo. Te relativističke procene su posebno naglašene kada je reč o delu *Cuba libre,* kontraverznog i plahovitog Ivana Lalića. On se ovde nametao svojim očigledno subjektivnim opservacijama naših ranijih i sadašnjih života. Crveni kontejneri su tako postali simbol mnogih naših postojanja. To je

prosto bilo izazivanje polemike i zalaganje za krajnju procenu svega čega se sećamo, ili onog šta bi želeli da zaboravimo. Na kraju su, duž celog proscenijuma, postavljene klozetske šolje na koje sedaju glumci. Da li je to poništavanje naših ili tuđih života? Reditelju Kokanu Mladenoviću, a i nekima drugima se ovo učinilo ekstravagantnim, pomodnim, uz to smelim i anarhičnim, što je sve dovoljno da se kaže i – novo, što znači, otvoreni put ka zvaničnom programu Sterijnog pozorja. U programu od devet predstava – dve potpuno kontraverzne, *Cuba libre* i *Pravo na Rusa,* zastupale su Srpsko narodno pozorište, a po tom kriterijumu ih je teško osporavati ili reći da ne zadovoljavaju ni jedan od dosadašnjih standarda u pozorišnom izrazu.

Iracionalni subjektivizam je posebno bio vezan za Novosadsko pozorište "Ujvideki Szinhaz". Bilo je stoga veoma zanimljivo gledali delo Toma Stoparda rađeno prema Šekspirovom *Hamletu, Rozenkranc i Gildenštajn su mrtvi*, a isto tako i satiričnu komediju *Samoubica* Nikolaja Erdmana, kako u ovom aranžmanu deluju sa ove pozornice. Težilo se profesionalizmu u otvorenim formama, što se pokazalo kao veoma efikasno u postavci *Kose* G. Makdermonta i Dž. Rada, koju je kao racionalno aranžirani spektakl postavio Viktor Nađ. Kako je to bilo ipak nešto neobično, ova predstava se našla, makar i izvan konkurencije, na Sterijinom pozorju. Ove postavke su potpuno ostavile u senci komad *Moja Karadin,* koju je kao psihološku dramu, napisala Katlin Karadi.

Somborski glumci ovaj put nisu imali predstavu za Sterijino pozorje. Okupili su se oko Zorana Ratkovića, osmislivši *Bogojavljensku noć* Viljema Šekspira. Kroz psihološke portrete, duhovito aranžirane pojedine situacije i razigranost punoj spontanosti i komike, postignuta je celovitost koja je imala u svemu prikladnu atmosferu i dopadljivu formu. Sve drugo je bilo daleko skromnije, poput predstava *Kopenhagen* Majkla Frejna, u viđenju Anje Suše, monodrama *Major Gavrilović* Olivera Jankovića i *The step,* koji je prema tekstu Viljema Šekspira adaptirao i postavio glumac Dušan Jović. Još skromnije je bilo u Sremskoj Mitrovići, gde su na pozorišnoj sceni "Dobrica Milutinović", prikazana dva komada, *Bog* Vudi Alena, bez očekivanog razumevanja publike i *Stolice* Ežena Joneska, koje su imale daleko viši nivo u izrazu sa poznatim beogradskim glumcima.

U Subotici je Drama na srpskom jeziku bila nešto aktivnija nego Drama na mađarskom jeziku. I jedni i drugi su imali svoja posebna interesovanja u repertaoru, koji je kao celina bio dosta zanimljiv, a po nekim predstavama i atraktivan. To je već videlo po komadu *Improvizacije učenih žena* Molijera, koje je u atraktivnoj scenografiji, rađenoj u prirodnom drvetu, postavio Ljubomir Draškić. Predstava je u njegovom rediteljskom stilu, sa lakoćom u postavci zapleta, određivanju pojedinih likova i odmerenosti između psiholoških i satiričnih valera. Glumački je to bila sadržajna i zanimljiva predstava. Uz Draškića – radio je i Ninoslav Šćepanović, na dve predstave potpuno različitog sadržaja,

Ludilo u dvoje Ežena Joneska i *Dugi život kralja Osvalda* Velimira Lukića, u dosta savremenom konceptu, na sceni koja je postavljena na više nivoa, sa izrazito farsično viđenim pojedinim likovima. Delo *Europejci* Hauarda Barkera, u stilizovanim kostimima, pa i igri, rediteljski je postavio Žarko Tomić. Za to vreme u Mađarskoj drami dva projekta su bila pod pažnjom celog ansambla. To su *Mesečev splavar* Vereša Šandora i *Neki to vole vruće. U Mesečevom splavaru,* autoru je pomagala Erna Šandor, stilizujući celu predstavu, koju je po njihovim sugestijama, rediteljski konačno uobličio Đerđi Hernjak. Ovo delo imalo je više značenja, koja su privlačila podjednako glumce i publiku, pa nije nikavo iznenađenje što se što je predstava prihvaćena ne samo u vojvođanskim mestima gde žive ljudi mađarske nacionalnosti, nego i u Mađarskoj, posebno u Budimpešti. Vereš je autor mađarske verzije libreta za mjuzikal *Neki to vole vruće,* koji je Zoltan Mezei postavio odmereno, ujednačenom igrom, ali i detaljima koji su se u ovoj komediji nametali ritmom i pikanterijom. Sve je to bilo stilski precizno obrađeno, tako da se moglo smatrati da su oba dela vrlo uspešna.

Zrenjaninsko pozorište "Toša Jovanović" je u svome usmeravanju bilo veoma samostalno, sa željom da okuplja domaće, posebno zavičajne pisce i da vodi računa o raspoloženju javnosti u ovom kulturnom regionalnom središtu, pa je nastojalo da istakne kako se sezone razlikuju jedna od druge. Ovaj put sve tri nove produkcije su bile vezane za domaće autore. Zlatan Dorić je osvežio komad *Između dva voza* Milana Tutorova, što se smatralo izuzetnim poduhvatom, Predrag Štrbac je bio zaokupljen humorističkim tekstom Brane Crnčevića *Prijateljstvo, zanat najstariji*, a Vladimir Lazić je adaptirao za ovu priliku *Crnu rupu* Gorana Stefanovskog. To je bila neobična, impresivna i tako uređena predstava da je delovala veoma emotivno, sa veoma određenim značenjima. Ono što je međutim, bilo zajedničko svim ovim prezentacijama, jeste poseban vid angažovanosti. Ideje nisu napadno isticane i plasirane, mnogo toga je u izrazu bilo mekše i subjektivnije plasirano nego ranijih godina, uz zajedničko ubeđenje da su antidogmatska razaranja izražena u mnogim delima koja su se izvodila tokom sedamdesetih i osamdesetih godina već iskazala i potvrdila svoje namere, tako da je sada bilo lako da se uoči izvesna distanca u izrazu, kako bi sve to bilo što prirodnije i neposrednije doživljeno.

Zanimljiv repertoar imalo je pozorište "Sterija" u Vršcu. Po njihovom načelnom opredeljenju – uvek je trebalo inovirati po neko delo Jovana Popovića. Svakom takvom poduhvatu omogućavani su prikladni uslovi i potrebna atmosfera, kako bi glumci sa uživanjem i predanošću uobličavali svoje likove. Sada je na redu opet bio *Kir Janja,* u režiji Vladimira Lazića. U osnovi, to je bila realistička predstava, s tim što su izvesne situacije pa i igra bili pomerani ka blagoj farsi, pazeći da se ne zapadne u karikaturu. Ta predstava je potvrdila svoje kvalitete na gostovanjima u Beogradu i mnogim gradovima Srbije. Miroslav Benka je u tekstu koji je sam priredio pod naslovom *Stradija, What is this*,

inspirisan jednom od najlepših satiričnih knjiga starije srpske književnosti, želeo da iskaže svoju impresiju prošlosti, ali tako da mnoge stvari iz sadašnjosti nađu svoje komentare u njegovom aranžmanu. Na sve ovo – došla je *Velika doktorska bajka* Karela Čapeka, u režiji Predraga Kalabe, a koja je ipak, svojom pričom i simbolikom, postala zanimljivija za mlađe gledaoce.

U svemu tome bila je veoma važna forma u kojoj se izvodi predstava. Drugim rečima, nije važno šta se kaže, koliko kako se to čini. Mnogi su zapravo želeli, bez obzira koja vrsta literature bila prisutna, da naglase scenski prikaz i ambicije umetničke prirode. Verovalo se da pozorište izlazi iz krize isto onako kao što to čini i samo društvo, tako da je umetnički integritet veoma važan za buduću afirmaciju scene. Niko više nije hteo da stane iza verbalnih pamfleta, estradnog humora, pa ni vulgarne angažovanosti bilo koje vrste. Tu nije bilo znakova konformizma niti odustajanja od saznanja da su odnosi prema realnosti uvek problematični, a da se na pozornici redovno iskazuju kao složeni i simbolični. Više bi se sve ovo moglo da tumači kao proširavanje pozorišnih interesovanja, ali ne na osnovu ideoloških opredeljenja. koliko usklađenih umetničkih principa epohe. Nije ovo vezivano za nekakav novi romantizam, nedefinisani heroizam, još manje intelektualnu superiornost nad iskustvom i tradicijom. Jednostavno – javila su se shvatanja po kojima se nove forme ne mogu više vezivati samo za eksperimente i apstrakciju, nego za život koji odbacuje svaku idealizaciju, u potrazi za jednostavnim, maštovitim, spontanim, prirodnim i realnim formama.

2001–2002.

Po najavljivanim programima i prikazanim premijerama, teško je odmah bilo identifikovati promene, za koje se moglo sa sigurnošću tvrditi da nagoveštavaju novo razdoblje u razvoju scenskih umetnosti u srpskim pozorištima. Ovo se opravdavalo tvrdnjom da nema potrebe da se oglašavamo posebnim deklaracijama, s obzirom da se pod slobodom stvaralaštva oduvek, a naročito na početku ovog milenijuma, podrazumevala nužnost komunikacije i svesne artikulacije izraza u svakoj sredini, grupi pa i pojedincu. Subjektivno iskustvo, shodno tome, ne povezuje umetnike više ideologijom i drugim iznuđenim vezama, koliko samim izrazom. To popdrazumeva složenije odnose, veće i prirodnije međusobne uticaje, kao i stvaranje zaista novih formi delovanja. Razlog više što mnogi u budućnost gledaju sa optimizmom – nestalo je politike koja nas je pritiskivala na razne načine gotovo celo stoleće, u ime neprirodnog političkog jedinstva, paralelnog i istovremenog razvoja, da bismo postali bliži i potrebniji jedni drugima. U srpskom pozorištu, rasterećenom mnogih predrasuda, ne postoje više politički nego samo umetnički ciljevi. Nema više samodovoljnosti, kompromisa, potrebe za nadmetanjem sa raznim ideologijama, pa je ostalo samo istinsko stvaralaštvo, tolerantno prema različitim interpretacijama, ali u domenu autentičnog i savremenog izraza. Suština srpskog pozorišta, kao i umetnosti uopšte, nije ni u ideologiji, politici, nacionalizmu, nego u jeziku scene i delima koja potpuno pripadaju istorijskom duhovnom iskustvu i znamenjima naroda koji žive na ovoj zemlji. Legitimne težnje su stoga sadržane u zahtevu za stalnim promenama. Nisu povlačene nikakve crte između onog što je stvoreno ili što će tek biti ostvareno. Zato su umetnici koji su stekli svoj umetnički integritet u poslednjim decenijama dvadesetog, sasvim spokojno krenuli kroz prve sezone dvadeset i prvog veka. To nisu nikakve nepremostive ni čvrste granice, niti potreba da se međusobno preispitujemo ili određujemo – jer će jedino vreme pokazati da li smo spremni da delujemo u nekakvom diskontinuitetu, ili prosto prevazilazimo svoje delovanje. Autonomnost umetnosti je upravo otvorenost prema raznim inicijativama, fenomenima ili pravcima koji vode na različite načine, promenama u kojima će se sve poznate estetičke dileme rešavati na drugačiji način. Tu se, zapravo, razilaze idealisti i skeptici.

U Narodnom pozorištu kao najstarijoj pozorišnoj instituciji u Beogradu, verovali su da je najbolji odgovor na sve izazove i teoretske pretpostavke, favorizovanje novih premijera. Počelo se sa *Milevom Ajnštajn* Vide Ognjenović,

koja je bila istovremeno pisac i reditelj. Tu veliku ženu je opisala kao sentimentalnu paćenicu, bezličnu, prepunu melodramskih izliva i opterećenja. Zato ovo nije biografska drama, već slobodno izvrtanje karaktera, gde se daje značaj činjenicama koje nemaju nikakvu vrednost za njen odnos sa Albertom Ajnštajnom. Nema prave drame, istinskog sukoba, unutrašnjeg prodiranja u suštinu, niti sagledavanja egzistencijalnih istina. Gotovo ceo prvi deo predstave je zamorno opisivanje atmosfere među studentima profesora Vebera. Nadareni đaci tog ekscentričnog starca kakvi su Albert, Grosman i ostali, krajnje su bezlični, u naivnim aranžmanima sa igrom koja je spoljna, opisna i bez ikakvog identiteta. Svega nekoliko rečenica se odnosi na Alberta i Milevu. Zato nije ni čudo što je Milevinog oca Marića pretvorila u pokajnika koji oplakuje sebe i svoju porodicu. U ništa boljem položaju nije ni Milevina majka Marija, dok je posebno neprijatan opis sulude Milenine sestre Zorke. Sugeriše se tako da je Milena iz poremećene porodice, uz tvrdnju da je i sama rodila jednu bolesnu devojčicu, te da joj je čak i jedan od sinova bio neurasteničan, pa ga je već u ranoj mladosti trebalo strpati u ludnicu. Između ove junaknjinje i Alberta se suštinski ništa ne događa. Ponešto se opisuje, ali sve je to za dramu periferno, da bi imalo snagu kojom se razbijaju činjenice ili otvaraju ponori kroz koje dolazimo do esencijalnih stavova, emocija i istina. Jer, bez ikakve pristrasnosti, ova drama, kao i njena postavka, nemaju dramaturške složenosti, dokumentarnosti, autentičnosti ni izvornog doživljaja. Za Narodno pozorište to je već daleko veći problem nego što se moglo i pretpostaviti – šta poznate ličnosti unose u novi vek? Da li one same po sebi predstavljaju vrednost koja ne podleže nikakvoj novoj verifikaciji? Šta znače komadi u kojima nema kritičke misli koja navodi na nova shvatanja scenske umetnosti? Može li se u novo sa arhaičnim formama izraza? Slične dileme pratile su i druge predstave na velikoj sceni ovog pozorišta. Poznati pedagog, a uz to reditelj, Predrag Bajčetić, pokušao je da sa mladim glumcima oživi stare tekstove kakvi su *Kreštalica* i *Šnajderski kalfa* Joakima Vujića, *Adam i berberi su prvi ljudi* Jakova Ignjatovića, *Podvala* i *Đido* Janka Veselinovića, u sopstvenoj adaptaciji kojoj je dao naslov *Komendijaši*, ali smisao celog ovog projekta je bio dosta nejasan. Stapati sva ova dela u jedno istorijsko iskustvo, ne znači istovremeno sticanje superiornosti savremenog izraza, pa se moglo pratiti tek subjektivno ispoljavanje nekoliko darovitih pojedinaca koji će tak kasnije sazrevati na našim pozornicama. Ništa manje nije bila problematična ni predstava rađena na osnovu knjige Radoslava Petkovića *Sudbina i komentari,* u režiji Alise Stojanović. Zabluda je bila da se novo u pozorištu može da gradi na starim literarnim zabludama o vrednostima ovog kontraverznog dela. Napravljena je predstava koja je bila više preporuka za standardizaciju scenskog konformizma, nego što je u njoj bilo autonomnih ciljeva koji bi otvarali rasprave o novim pozicijama scene u odnosu na literarne predloške. Otud je pažnja javnosti bila usmerena na *Veliku dramu* Siniše Kovačevića kao i na novu

postavku *Neprijatelja naroda* Henrika Ibzena. Kovačević je, kao pisac i reditelj sopstvenih vizija, želeo da stvori impoznatnu ansambl predstavu i imao je hrabrosti da na scenu izvede trideset glumaca kojima će sam da odredi karakter i mesto u radnji. Teško je međutim, tvrditi šta je ovaj smeo i zanimljiv dramski autor, osobenog i prepoznatljivog senzibiliteta, hteo da postigne ovim tekstom. Je li to saga o porodici Zarija Vučića koja se nakon uobičajenih kolebanja posle rata kreće iz svojih vrleti i čamotinje u siromaštvu, put vojvođanskih sela i bogatih kuća oduzetih od ljudi nemačkog porekla? Politička drama sa izvesnom ironijom, kamernim fragmentima tragičnog karaktera? Otkud toliko sumornosti, nespokojstva i tragičnog osećanja vremena? U svakom slučaju, tema prisilne kolonizacije nije nova. U literaturi, posebno na filmu, ona je obrađena upečatljivo i sasvim dovoljno. Isto se to odnosi na stvaranje zadruga, surovo otimanje žita i svega što su seljaci mogli da sakriju od novih i bezobzirnih vlasti, a pogotovo teme vezane za Informbiro, pa sudbine pojedinih generala koji su ostavljali svoje ratne drugarice, tražeći mlade glumice i balerine za raskošne vile, nasilno useljene na Dedinju. Mnogo toga matrijala ovom piscu nije bilo ni potrebno, ali on je verovatno poput Bertolučija u filmu, hteo da na pozornici ima svoj roman, u kome će pratiti kroz razne prepoznatljive tipične epizode, sudbine tri generacije jedne porodice, ali i niz njihovih zemljaka i prijatelja. Posebno mesto u svemu tome ima tragika nemačkih porodica koje su posle rata terali pravo u logore, gde su im žene i devojke silovane, a zatim svi zajedno deportovani u Nemačku. Ali, ne vredi se sporiti sa piscima koji imaju ambicija da režiraju svoje tekstove. Ako se o literarnoj kompoziciji i gomilanju materijala može razmišljati, režija je uspelija i kvalitetno sadržajnija nego neke ranije Kovačevićeve postavke. Na sceni je to u osnovi realistička igra sa izvesnim poetskim stilizacijama, prevashodno u dekoru, zatim tu je glas sa neba, pisma mrtve majke svome potomstvu, romantični efekti, razna osvetljenja i makete sela, uz kostime relativno faktografski autentične, mada su neki ekspresionistički bili pretrpani maramama i crnilom, uz muzičke reflekse, što je sve bilo dosta teško usklađivati unutar žive dokumentaristike. Sve je to zajedno delovalo dosta ozbiljno a na trenutke dramatično i potresno. *Velika drama* je opsežna, to je neosporno. Ali, ona ima impresivne siline uprkos svemu, a možda u tome ansambl Narodnog pozorišta prepoznaje svoje zajedničke mogućnosti. To je jedan od onih središnjih problema u izrazu, na koji još uvek nemamo valjane odgovore. Bora Drašković se upravo sa ovim dilemama susretao u postavci *Neprijatelja naroda*. Može li subjektivitet čoveka sopstvenih uverenja da se održi u savremenom svetu i zahtevu da se indentifikuje sa društvom i sredinom u kojoj živi? Da li on upravo odbijanjem da prihvati raspoloženje mase svoju subjektivnost pretvara u snagu koja ga modifikuje kao ličnost, koja opet, po cenu svog tragičnog položaja, zadržava distancu prema spoljnom svetu? Zato je ovde i najviše pažnje bilo posvećeno Doktoru Stokmanu i Mortenu Kilu, kao

nosiocima dve etike i dva poimanja ličnih i društvenih interesa. Na čemu će se zasnivati novo pozorište – na kritičkom iskustvu i subjektivnom doživljaju stvarnosti? Šta je uslov daljeg razvoja?

Da li su integracije svega onog što se događa na velikim i malim kamernim scenama nužne kao prepostavka za bogatije scenske doživljaje? To se moglo razabrati tokom izvođenja drame *Stanje šoka* Sema Šeparda, na sceni "Raša Plaović". Egon Savin je zrelo i svesno opredeljen, ušao u razjašnjenje drame koja je nastala posle Zalivskog rata a sada neočekivano deluje metaforičnošću izuzetno aktuelno. To ipak, nije njena suština. Pisac je otišao daleko od mladenačkih zanosa Beketom i u svesti svojih sunarodnika pronašao one prostore kojima se neprekidno dočaravaju ili zbivaju šokovi a pojedinac ne utvrđuje samo otuđenost od sveta nego i od samog sebe, izgubljenih emocija i snova, bežeći iz osećanja mrtvila i samoće. Gorke su to istine koje imaju svoje veoma precizno dejstvo. Otud kod Savina nema improvizacija u režiji, u šturoj realnosti se nalaze snovi ili u već razbijenim snovima prepoznaje nešto od uništenog života. U tom pogledu, indikativna je scenografija, u ambijentu porodičnih restorana dekorisanih u stilu pop arta šezdesetih godina. Na polovini pozornice, uz dva ugaona zida, stolovi i klupe sa fragmentima tekstova na zidu. Iznad druge polovine prazne pozornice, visoko u vazduhu, lebdi u prirodnoj veličini maketa istovetnog prostora, kao da je u igri samo pola restorana. To je već jedno simbolično otkrivanje da svet koji tu bitiše uništava sam sebe. Zahvaljujući Savinu i glumcima, *Stanje šoka* je predstava puna simbola koji se pretvaraju u metafore, a traume ovog trenutka prenosi u osećanje i svest gledalaca. To se nije moglo reči za predstave kakve su *Odbrana gospođe Klito Mestres* Monserat Rug, pa ni za *Dramu na jednom staničnom peronu* Samuela Benšetrita, iako su se gledaoci ponadali da će to konačno biti povratak reditelja Arsenija Jovanovića u njegovu matičnu kuću.

Scena "V sprat" koja je bila od samog početka sporna po svome repertoaru, pa i prostoru za igru, dala je nove podsticaje za rasprave predstavama *Polaroidi* Marka Rejvenhila, u režiji dosta smele i nepredvidive Ksenije Krnajski, a posebno *Hasanaginice* Ljubomira Simovića, u postavci Jagoša Markovića. Ovaj reditelj je svojim povremenim ekstravagantnim režijama stekao ugled baroknog, subjektivnog, nekonvencionalnog i prkosnog stvaraoca, što se mnogima sa skromnim pozorišnim iskustvom, činilo atraktivnim, a po mnogim shvatanjima i pomodnim. Ovde je on daleko smireniji, promišljeniji, odgovorniji i što je najvažnije, blizak shvatanjima da je režija na izvestan način simbol predstave, mogućnost uticaja na zbivanje, stilizacije, odabiranja i stvaranja vizuelne kompozicije. Zato zbunjuje što je ovde sprovedena jedna čudna koncepcija – u izrazito kamernom prostoru, načinjena je kvadratna kosina gotovo prema dimenzijama sale, s tim što je sa svake strane ostavljen tek prolaz za glumce, a publika, do koje je autoru teksta veoma stalo, zgurana je u jednu stranu. Moglo je to da

bude nečija volja, ali se sigurno pogrešilo, jer je ova zamisao teško izvodljiva i na velikoj pozornici. Prostor je inače obrađen scenografski kao pustara, sve je sasušeno, tek što se nije pretvorilo u prašinu koja natkriljuje vreme i sudbine. *Hasanaginica* Ljubomira Simovića zaslužuje da bude ponovo igrana. Forma ljudskog posrnuća je postala njena izvorna vrednost. Sve ostalo je možda precenjeno. Obnavljanje te poetske svesti Jagoš Marković je obavio uglavnom krajnje delikatno i pred nas izneo bitna pitanja života, tekstu svakako produživši trajanje.

Kroz sve ove uspešne, zanimljive, originalne ili bezlične i nedovoljno izražajne predstave, postalo je očigledno da je preuranjeno govoriti o scenskom izrazu novog milenijuma. To jednostavno nije nomenklatura određenih vrednosti, nego proces za koji je teško utvrditi da li je i kada počeo, ali je izvesno da će on trajati kroz sledećih sto, možda i više godina. Uvek će prema tome biti predstava aktivnog delovanja, onih koje su u pojedinim segmentima postale tipizirane aktivnosti, ili izmiču čak i tehničkim eksperimentima, a kojima pozorište nameće svoju celovitost i nedeljivost. Izraz se neprekidno upotpunjava u svojoj mnogostrukosti, tako da niko sam za sebe ne može u svemu da predstavlja moderan teatar ili teatar budućnosti. Nemoguće je prema tome izdvajati samo neke karakteristike savremenog scenskog stvaralaštva, te na osnovu njih donositi zaključke o svim bitnim karakteristikama savremenog pozorišta.

Već se godinama u pozorištima susrećemo sa jednim fenomenom – svako svoje predstave, bile one dobre ili osrednje, proglašava kultnim. U tom krugu predstava za pamćenje, već punih dvadest pet godina stvara se predanje da je izvođenje drame *Čudo u Šarganu* izuzetan događaj. Zašto je onda ponovo igramo? Mogu se čuti takva pitanja, jer nije nikad jasno da li želimo da proverimo potencijal drame, utvrdimo da li ona korespondira sa ovim vremenom, da li je reč o novom rediteljskom viđenju ili kako koji glumac igra poznate likove Ikonije, Anđelka, Skitnice ili Vilotijevića. Sve se promenilo, najviše vreme, uz glumačke generacije, a to upravo nalaže da se ne određujemo prema onom što se dogodilo, već da se uverimo kako se stvaraju novi kvaliteti u izrazu. Dejan Mijač se nije očigledno opterećivao tom glumačkom ikonografijom, a još manje metaformama i aktuelnostima koje su ranije isticane kao posebne vrednosti. Jednostavno je prečistio tekst, sažeo ga u dve celine, zadržao njihovu dramsku i poetsku suštinu i stvorio predstavu u kojoj postoji sve što je pesnik zamislio, s tim što su iznađena neka nova značenja. Što bi se reklo – sve je kao pre, samo malo drugačije. Koncentracija glumačke energije tako je locirana u dva plana – racionalan i realističan oko kafane "Šargan", gde se na periferiji sakupljaju izgubljeni, razočarani ili marginalizovani ljudi i onaj drugi, pesnički iracionalan, koji ostaje u domenu sećanja, sa mrtvim ratnicima iz Prvog svetskog rata. Ambijent je rafinirano obrađen, pa se stvara utisak da se sve to događa iza neke napuštene fabrike, čija se oronula fasada i porazbijani prozori protežu u pozadini duž celog ovog prostora. Tekst sada deluje gušće i jasnije, mada ni u ovoj

predstavi nije bilo moguće razrešiti sve probleme koji se nalaze u tekstu. Ako je delo inspirisano pesnikovom uznemirenošću i nespokojstvom nad sudbinom njegove zemlje – porazno deluje saznanje da se ništa nije promenilo, te da su beda i nesreća deo naših sudbina. Kada se ovaj komad pojavio, najviše pažnje je privlačila ličnost Vilotijevića, čoveka sa govornice koji besomučno viče, agitujući za reforme, dok svi ne prestanu da ga slušaju i na kraju ga ne odnesu sa pozornice, posle čega biva degradiran i lišen svakog političkog značaja. Sve je to nekada podsećalo na prilike u kojima su od ljudi stvarani informbiroovci, karijeristi, doušnici i čankolizi, zaluđeni komunističkom dogmatikom. Reditelj je osetio da je ta priča izgubila dosta od svoje aktuelnosti, da su danas ljudi ravnodušni prema takvim verbalnim pozivima na promene, odricanja i žrtvovanja za nekakve imaginarne ideale, pa je lik sveden na epizodu. Ako se mislilo simbolički na patnje Srbije – one su mahom, i danas prepoznatljive, s tim što elementarna poetičnost ne sadrži više plakatsku glasnost niti ukazuje na tragičnost bitisanja. U Ateljeu se tako ništa bitno ne menja – kada hoće, iskazuju smelo svoju programsku vitalnost, ali ne uklanjaju ostale zablude. Tako se dogodilo da su pored ove predstave, publici pokazali i *Večeru sa prijateljima* Donalda Margulisa, bez ozbiljnijih scenskih vrednosti. Još jedno njegovo delo našlo se na sceni Teatra u podrumu, *Sabrane priče,* sasvim subjektivno obrađeno od strane Tatjane Mandić Rigonat, zatim *Kaput mrtvog čoveka* Hajdane Baletić, *Bedni ljudi* Dostojevskog i vodvilj Ežena Labiša i Marka Mišela *Jedva steče zeta*. To je ustupak mladim rediteljima ili piscima, da se poigravaju sa nepoznatim i novim delima, osim kada se podceni tekst Dostojevskog, pa biva gurnut na ovu neprikladnu scenu. Velike oscilacije u htenjima i realizacijama, tako da ne postoji stabilna politika koja bi se mogla odupreti raznim kompromisima ili beznačajnim pojavama koje bacaju senku čak i na velike poduhvate kakva je bila koprodukcija sa Tomaž Pandur Teatrom i Multimedijalnim festivalom Ex Ponto iz Ljubljane, oko realizacije *Hazarskog rečnika* Milorada Pavića, za čije je izvođenje uređen poseban prostor za igru i balkoni za gledaoce, iza velike scene Sava centra. Ovim su jednostavno prekraćena sva ona dugogodišnja nadmetanja raznih producenata, menadžera, dramatizatora i scenarista oko toga ko će pre da iskoristi popularnost ovog literarnog dela. Stvorena je predstava mladog slovenačkog reditelja Tomaža Pandura, rafiniranog osećanja za savremeni teatar, koji je upravo oko ovog projekta sjedinio mnoge saradnike i aktere, za koje se još uvek verovalo da više nikada neće sarađivati, što je potvrdilo uverenje da se sve može kada se hoće. U prostoru kojeg su gledaoci osmatrali sa svih strana, na početku nema nikakvog klasičnog dekora – već trinaest gomila finog pustinjskog peska, a gore visoko, nevidljiva mešina iz koje polako curi mlaz tog kristalnog praha. Tu princeza Ateh, po Pavićevim rečima, u devetom veku supruga, kćerka ili sestra a možda i sve to zajedno, vladara hazarske države Kagana, putuje kroz snove u dubinu vremena i prostora, prenoseći poruke, predmete i

događaje u prošlost i budućnost. Ima scena, koje su veoma maštovite i slobodne, režija ume da uskladi ritmove između pokreta, istiočnjačkih muzičkih motiva, zamišljenih slika uz postmodernističke kostime svih stilova, kako bi što više naglasila tu prolaznost vremena. Nekoliko igračkih numera je fascinantno, ali malo smeta prenaglašenost erotske trivijalnosti, od homoseksualizma do travestiranih egzibicija. Ali, sve to ne smeta Panduru da se na trenutke približi onome poetskom jezgru koje *Hazarski rečnik* čini romanesknom baladom o životnoj prolaznosti, gubitku identiteta i stapanju sa drugim ljudima i njihovim verama, običajima, identitetom i namerama. Pandurova postavka je potpuno u stilu evropskog savremenog teatra određenih tendencija i na Bitefu, koji se unapred za nju opredelio, delovala je zaista reprezentativno. Ovakvi poduhvati oduševljavaju, ali i zbunjuju poštovaoce Ateljea 212, jer ga je teško pratiti između hrabrosti i oduševljenja, do zabluda ili potpunog razočarenja.

Jedna od pouka svih ovih predstava je bila – da se pozorište, ma šta htelo, za šta se opredeljivalo, kojim stilskim određenjima bilo naklonjeno, ipak mora da se vraća onom što čini suštinu teatarske iluzije, potrebnoj lepoti i duhovnom zadovoljstvu. To se naviše osećalo u Zvezdara teatru, koje je sa aktuelnom domaćom dramom, ironičnim poigravanjem sa realnošću, prolazilo kroz teške izazove, bez odlučnosti da radikalnije promeni shvatanja o smislu savremenog teatra i ispolji veće razumevanje za promene koje relativiziraju stvoreno. Zato je uspeh doživeo samo komad *Anđela* Stevana Koprivice, u prikladnoj postavci Milana Karadžića, dok su komadi poput *Kontuzova* Hrista Bojčeva i Nikole Pejakovića, a pogotovo *Večeras slušate* Dušana Ristića, vrlo brzo pali u zaborav. Još u težem položaju bio je Bitef teatar, sa svojim repertoarom ni malo ubedljiv, određen, smeo ni predodređen za rizične ili sasvim nove poduhvate. Sa projektima kakvi su bili *Ja nisam kao ti* Borisa Čakširana, *Organizacija rada* Isidore Stanišić, *Pasija po telu* Andreja Aćina, *Topografija ekstrema* Bojane Mladenović, *Hurry up!* Svetlane Đurović, *Sarcasticus ili rođenje virusa* Nenada Čolića, nije se moglo postići ništa više, do subjektivne primitivne zablude autora. Teškoće sa svojim samostalnim projektima ili onima koje su nudile grupe autora, imao je i Centar za kulturnu dekontaminaciju. Ne iznenađuje stoga što se u ovoj sezoni nisu pojavili ni sa jednom predstavom, a posebno što nisu ni nagoveštavali šta u ovim okolnostima podrazumevaju pod pojmom dekontanimiranim scenskim prostorom. Pozorište na Terazijama nastavilo je rad u rezignaciji i neverici da će se u dogledno vreme vratiti matičnoj sceni. Među komedijama koje bi eventalno osvežile repertoar i ponovile uspeh predstave *Lukrecija iliti Ždero,* nisu našli ništa što bi ih podstaklo na neki ozbiljniji izazov, pa su se svili oko muzičko scenskog repertoara. Problem je bio kako da se uspostave poremećeni kriterijumi oko toga šta treba da se prikaže. Da bi skrenuli pažnju javnosti, odlučili su da parodiraju novu predstavu i u njoj, sami sebe. Setili su se onog sjajnog filma *Do gole kože,* o radnicima bez posla, pa je Ivana Dimić načinila po tom

motivu jednu rakovačku verziju mjuzikla. Nekada je taj bazen bio dika socijalističke izgradnje, lažnih iluzija i srećnih radnika, što je u ovom delu izneto kao uvertira. Zidovi zapuštene fabrike oblepljeni radničkim simbolima, petokrakama, srpovima sa čekićima, svi akteri se pojavljuju u belim sletskim kostimama sa crvenim zastavicama, a reditelj, Jug Radivojević, pripremio ih je da pevaju drugu Titu i socijalizmu. Međutim, kada se skinu zastave, ostanu oronuli zidovi fabrike sa velikom kapijom na kojoj su katanac i lanac. Ambijent je sam po sebi šokantan, deluje krajnje sumorno, pogotovo što radnici koji gluvare pred improvizovanim dragstorom i kafanom, već u drugoj rečenici opominju gledaoce da je to njihov raj – Rakovica! Sve to na neki način pogoduje atmosferi u kojoj bi režija želela da bude bukvalna i autentična. U pojedinostima ima istine, ali se istovremeno želeo mjuzikl i socijalna drama. Tu nema adekvatne priče, nekoliko dosetki ne zamenjuje komediju, pa sve deluje dosta dugo i prazno, dok radnici ne uvežbaju program u kome će zajednički nastupiti kao striptiz igrači pod imenom *Traktor*. Ansambl je u takvoj igri uglavnom našao sebe, pa se sticao utisak da se glumci ne zabavljaju samo radničkom, nego i sopostvenom bedom. Da bi podsetili na ranije uspehe, pored *Golje*, načinili su predstavu *Briljantin II* prema uzorku Džima Džejkobsa i Vorena Kejsija. Teško je bilo glumcima, pevačima i igračima u nepodnošljivim tehničkim i materijalnim uslovima, da stvaraju bilo kakvu iluziju, a kamoli da izražavaju zadovoljstvo sopstvenim nastupom.

U Jugoslovenskom dramskom pozorištu preovladalo je jedno shvatanje koje je uticalo da se programska politika preusmeri ka sasvim određenom senzibilitetu, za koji se pretpostavljalo da odražava sasvim novi ukus, potrebe i osećanja kod veoma određenih pojedinaca koji deluju u javnom životu, a posebno u kulturi. Hteli su svoje posebne autore, birali su na čudan način dela iz svetske literature i hteli projekte po kojima će biti prepoznatljivi, tako da ih prati publicitet sličan onom kakav je imao Atelje 212 sredinom sedamdesetih godina. Zato su se i odlučili da igraju komad *Supermarket* Biljane Srbljanović, u režiji Alise Stojanović. Komad je komponovan je u želji da se istakne neka vrsta traktata o izjednačavanju polova. Tokom predstave se ponavlja zatvorena scena u školskoj učionici, hodniku i direktovoj kancelariji. Svaki prizor počinje istim rečima, likovi su uglavnom šablonizirani i tek se na završetku poznatih situacija otkrije po neki novi podatak. *Supermarket* je u suštini, konstrukcija nemačke inspiracije. Imena su mahom njihova, ponešto je naznačeno o odnosima onih sa Istoka i Zapada, ima prikrivenih misli i asocijacija, ali i patologije. Simbolično, to je mesto na kome se svako može poslužiti čime želi, seksom po izboru i asortimanu, idejama, prošlošću i ko zna čime još. U pitanju je samo cena, možda nekog zanima i poreklo, ali to je svakako sporedna stvar. Glavne ličnosti su učenica koja održava kontakte sa kolegom, ali je otvorena za sve kombinacije u kojima nema predrasuda ni prema znatno starijim. Alisa Stojanović je profesio-

nalno sve to aranžirala na principu forma – funkcija, pa njena režija pokriva sve jasne ili tek nagoveštene teze. Ljudsko biće je otuđeno, svedeno na tehničku ulogu predmeta. Lišeni emocija, akteri su uklopljeni u sistem koji sažimanjem dobija oblik scenske forme. Sve je sračunato da bude šokantno, jer to garantuje određeni uspeh i publicitet, ne samo piscu, nego i pozorištu, a nije uopšte bitno šta sve to u teatru znači. Ubrzo zatim, nađen je komad koji upotpunjuje ovakvu atmosferu u Teatru "Bojan Stupica". To je *Shopping and fucking* Marka Rejvenhila, s tim što ga je režirala Iva Milošević. O tim komadima koji obrađuju na razne načine homoseksualne teme, drogu i totalno odsustvo elementarnih ljudskih vrednosti i morala, postiže u delu javnosti već veoma zanimljive ocene, pa ne iznenađuje što ih određerna publika gleda sa razumevanjem. *Paviljoni*, *Supermarket* i sada *Shopping and fucking* predstavljaju očigledno doslednu programsku liniju u kojoj komadi jedinstvenog sadržaja, svaki na svoj način, nastoje da šokiraju, navedu na konfrontacije, problematizuju realnost i sa otvorenom drskošću prepričavaju ono što se može pročitati na posebnim sajtovima. Uprava pozorišta koja svesno svoj repertoar usmerava na ovakve projekte nije ni malo bezazlena niti u nekoj trenutnoj zabludi. To je svesno opredeljenje u kome se izvesne društvene deformacije koriste za jasne ciljeve. Destrukcija je – program. Ali ako svaki pisac, reditelj ili glumac ima svoj stil, kako definisati stil pozorišta? Ko, zapravo, odlučuje šta će se i kako igrati? Da li je u novom vremenu važan bilo čiji subjektivni umetnički identitet? Bezbroj je pitanja koja se mogu danas postavljati svakom pozorištu, posebno onim najznačajnijim, kakvo je Jugoslovensko dramsko pozorište. Neko će pomisliti da uopšte ne znamo šta je, ni čemu teži savremeno pozorište. Zato su mnogi doživeli pojavu *Skupa* Marina Držića, kao otkrovenje, ili novu razvojnu fazu u ansamblu na sceni teatra "Bojan Stupica". Drugačije rečeno, iz naturalističkih krajnosti i opsena, možda se krenulo u stilski eklektizam. Cela predstava, u režiji Jagoša Markovića, deluje krajnje sofisticirano, ali i kao opsena koja reducira psihološke opservacije, pa i identitet pisca. U ovom aranžmanu ima vidljivog majstorstva, pa su pojedini prizori tako postavljeni, kao odblesci zbivanja, krajnji uzdasi ili krici nekih osećanja. U to se upliće postmodernistička ironija, pa neki debilni momci nose savremene igračke. Sve je to upakovano efektno, može da fascinira gledalište, kao što je ništavilo oduševilo glumce na pozornici. Kada međutim, splasne taj prvi utisak o nečem neobičnom, malo ostane od predstave i ona ne otvara dubine u kojima bi tražili sopstveni smisao. To su atrakcije u kojima je Jagoš Marković daleko veći majstor nego drugi reditelji, što njegovim predstavama daje popularnost.

Drastičnih promena u repertoarskoj politici Beogradskog dramskog pozorišta za ovu i naredne sezone, bar u najavama nije bilo. Na Crvenom krstu su želeli da održe orijentaciju koja je jačala ambicije jednog otvorenog i savremenog pozorišta. Pri tome su morali da računaju sa ograničenim umetničkim kapacitetom ansambla, pa im je bilo teško da se izdignu iznad prosečnosti i

pojedine predstave pretvore u događaje šireg umetničkog dejstva. Kada se odlučivalo o tekstu *Pandorina kutija* Gorana Markovića, mnogi su se prisećali šta se sve događalo oko najave skorašnjeg otvaranja policijskih dosijea, kada će svako moći da se upozna sa onim što su o njemu možda prikupile tajne službe. Ubrzo se ispostavilo da to može biti opasno iskustvo, ali sasvim retko i zadovoljstvo – jer suočavanje sa istinama ili lažima, prijateljima, izdajnicima, ili neprijatnim okruženjem koje vam smišlja tegobe, nesreće, pretnje, ponekad i smrt, donosi više mučnine nego radosti. Da kod publike sam naslov ne bi doveo do zabune, citiran je tekst iz *Grčkih mitova* Roberta Grivsa, koji govori kako je Epimetej poklonio svojoj ženi Pandori, krčag u kome su bili zatvoreni svi duhovi što su mogli da naškode ljudima – starost, tegoban rad, slabost, ludilo, porok i strast. Ona ga je odmah otvorila i napolje se razleteše svi poroci ovog sveta! Kada se taj mit prevede u našu realnost , lako je pretpostaviti šta bi se moglo dogoditi kada bismo razotkrili sve tajne. Razumljiva je želja za aktuelnošću. Da li je ovo suočavanje izvršeno prerano ili prekasno – ko zna, utisak je mučan. Stvarnost je diktirala formu, utičući i na izraz. To je na određeni način bio problem i sa drugim postavkama, jer *Privatni životi* Noela Kauarda i *Zver na mesecu* Ričarda Kalinoskog, nisu mogli da prerastu korektnost niti da zažive punom verodostojnošću. Da bi ublažili utisak koji su ostavljale ove predstave na velikoj sceni, izvesne nade su vezivane za Novu scenu, gde su se opet početnici – reditelji i glumci vežbali i ogledali u različitim tekstovima. To su *Gorke suze Petre fon Kant* Rajnera Vernera Fasbindera, u dosta bledoj postavci, bez one poznate agresivnosti i nezadovoljstva realnošću kako se to događalo u ranijim postavkama ovog dela, a još skromniji izraz je bio u *Gospođici Juliji* Augusta Strindberga i *Kurvi iz Harlema* Entonija Sverlinga. Nešto življa je bila predstava *Gospodin Foka* Gordana Mihića, čiji tekst nije izgubio vitalnost. To ipak, nije moglo mnogo da pomogne pozorištu, jer je nastavljeno sa gomilanjem predstava u kojima je bilo najvažnije da se pojave mladi zanesenjaci, ali bez pravih stvaralačkih motiva. O tome svedoče *Ispovesti Stavrogina* Save Radovića, komadi *Majka i dete* Juna Fosea i *Ubistvo sestre Džordž* Frenka Markusa. Mnogo truda, ali nažalost, ničeg stvarno novog ili originalnog.

Nasuprot ovakvim predstavama, opterećenim raznim zahtevima i nadama, u pozorištu "Slavija", situacija je bila jednostavnija i čistija. Jer, suprotno ranijim predrasudama, ovde nije dolazio svet koji baš ništa ne zna o pozorištu, pogotovo što je reč o glumcima koje je bilo moguće videti i na drugim beogradskim scenama. Za njih je ova scena bila veliko iskušenje – pružala je mogućnost zarade ali i neposrdnu komunikaciju sa publikom, kako bi ovi susreti imali pozitivne okvire i odgovarajuću atmosferu. Sezonu je preživelo i reprizirano osam predstava iz prethodne sezone, što je bio već uspeh koji nije za podcenjivanje. Njima je pridodata i jedna nova produkcija *Dogodine u isto vreme* Bernarda Slejda, u režiji Božidara Đurovića, koja je tek trebalo da se potvrdi pred gledaocima.

Zanimljivih pojava bilo je u "Madlenijanumu" gde se, pored izvođenja kamernih opera, dosta pažnje posvećivalo baletskoj igri sa dramskim sadržajem i nekonvencionalnim koreografskim rešenjima. Tako se prilikom postavke *Nižinskog – zlatne ptice* razgraničavaju uloge koreografa i reditelja. Uz to se uvodi kod nas nedovoljno istraživan fenomen takozvane "aleatorijske drame", kao novog vida dramskog izraza. U objašnjenjima autora ovog projekta, isticano je da se ova forma kreira po sistemu "numera", sa novim značenjem, jer u tim strukturama ona postaje samostalni nosilac dramske funkcije, čineći jezgro predstave. To je zapravo, nagoveštaj multimedijalnih projekata, za koje se traže novi autori.

Za to vreme u Novom Sadu ponovo su oživele alternativne scene sa mladim ali i poznatim glumcima u ovoj sredini. Najozbiljniji poduhvat je trebalo da bude osnivanje "Portal teatra" sa osobenim scenskim izrazom. To je nagovešteno još prilikom osnivanja, dve hiljadite godine, kada je priređena programska predstava *Jelisaveta Bam* Danila Ivanoviča Harmsa u modifikovanom ekspresionističkom stilu. Sada je Ljubosav Majera postavio komad Žanine Mirčevske *Dies irae,* uglavnom sa glumcima Srpskog narodnog pozorišta. To je još bilo izrazitije prilikom predstavljanja *Otela* Viljema Šekspira, u obradi Olivere Đorđević. Grupa "Duplo dno" izvela je *Paklenu pomorandžu* Entonija Bardžisa, a ansambl "Ogled" predstavio se *Grobnicom za Borisa Davidovića* Danila Kiša. Bile su tu još i predstave *Krevet* Ratka Radivojevića, u prezentaciji teatra "Brod", *Space Saloma* Marijana Prpa Fina i grupe "Infant", kao i *Stvaranje duge* Aleksandra Mladenovića, sa "Teatrom Human".

Ma kako se glumci trudili to su ipak, kako se ubrzo ispostavilo, tek marginalni projekti koji ni na koji način nisu mogli da konkurišu onome što se izvodilo u Srpskom narodnom pozorištu. Glavni projekt sezone bilo je novo izvođenje drame *Gospoda Glembajevi* Miroslava Krleže, u adaptaciji i režiji Egona Savina. Oko ove predstave načinjena je posebna atmosfera, naglašavana je važnost uspostavljanja pokidanih pozorišnih veza, posebno sa Zagrebom i literaturom ovog značajnog, ne samo hrvatskog nego i jugoslovernskog pisca. Sve je uprošćeno već u adaptaciji teksta, a posebno režiji, koja je morala da prilagođava intenzitet dramske radnje, pa i sam izraz, mogućnostima pojedinih glumaca. Predstava je ipak doživela uspeh, potvrdivši se na više festivala, sa zapaženim nagradama. Na Sterijinom pozorju, igrana je u čast nagrađenih dramskih umetnika. Žarko Tomić je u svojoj režiji proveravao današnje dejstvo komada *Oslobođenje Skoplja* Dušana Jovanovića. Predstava je bila realistički komponovana, oslobođena političke napetosti, dosta prirodna u izrazu i komunikativna sa gledaocima. Takva, svedena na svoju suštinu i lako prepoznatljiva u sećanju, bila je prikladna za gostovanja, pa je čak prikazana i u Puli. Predstava *Kazanova* Dejvida Grejga, privlačila je svojim sadržajem i igrom mladih glumaca. U javnosti je sve ovo prihvatano kao uravnotežen program koji potvrđuje

vitalnost i želju da se neprekidno ansambl potvrđuje ambicioznijim poduhvatima.

Novosadsko pozorište – Ujvideki szinhaz u ovakvim dinamičnim zbivanjima nije želelo da ostane po strani, pa je pokazivalo ne samo zapaženu aktivnost, nego i nove valere u izrazu. To je bilo potvrđeno već sa premijerom poznatog komada Bertolda Brehta *Dobri čovek iz Sečuana,* u režiji Šandora Žotera. Predstava je imala dobro razrađenu unutarnju strukturu, precizan izraz, određenu simboliku i nametala se stilski svojom celovitošću. Sledili su *San anđela* Đule Fehera, *Karneval* Bele Hamvaša i posebno zanimljiva *Jerma* Federika Garsije Lorke, u originalnoj interpretaciji Kinge Mezei. Ono što je u ovom trenutku bilo posebno zanimljivo jeste zauzimanje ansambla da se na njihovoj sceni organizuje Prvi festival vojvođanskih mađarskih pisaca. Na ovoj manifestaciji predstavljena su tri pisca, Ferenc Kontra, Ištvan Bešedes i Atila Paloš. Kroz ovaj program Novosadsko pozorište bilo je prisutno na Sterijinom pozorju izvan konkurencije, kao i na drugim specijalizovanim festivalima.

Gotovo ceo ansambl somborskog pozorišta i po neki gosti sa novosadskih scena, pojavili su se u predstavi *Opsada Crkve Svetog spasa,* koju je prema romanu Gorana Petrovića, osmislio Kokan Mladenović. U neobičnoj scenografiji koja podseća na stare manastire i zvonike, realnost se izmešala sa prošlošću na neobičan način, pa fantastika deluje stvarno, a ono što je realno, nadilazi sebe u dosta složenoj kompozciji, koja je kao celina dobila integrativnu moć i dejstvo. Predstava se prirodno našla na zvaničnom programu Sterijinog pozorja, a sa nagradama koje je dobila, potvrdila se kao jedan od najzanimljivijih projekata u našem pozorištu. Stvorene su još dve predstave posebnog stila i identiteta, *Buđenje proleća* Franka Vedekinda, u postavci Gorčina Stojanovića i *Šest lica traži pisca* Luiđija Pirandela, u postavci Davida Putnika. Sve su to bili ozbiljni poduhvati, gde su reditelji i glumci sasvim oslobođeni spoljne napetosti, neizvesnosti i lutanja za identitetom, tražili i nalazili sebe u onome što je u njima podsticalo intuiciju da se kreće, kroz maštu gde se i realne činjenice vide u drugačijem svetlu.

Vojvođanska pozorišta se nisu opterećivala vremenom ni nekakvim isforsiranim promenama, spokojno nastojeći iz predstave u predstavu, da svojim mogućnostima reaguju na ono što im pojedina dela ukazuju. Od njih se najčešće očekivalo da svoju igru prilagode potrebi da se stvara raznim sadržajima nova scenska realnost. Tome su se prilagodila i novonastala pozorišta, kao u Kikindi, gde je Velimir Mitrović nastojao da se suprotstavi konvencionalnom pristupu *Uježu* Branislava Nušića. Radoslav Dorić je ovde prikazao svoje *More panonsko,* a Vladimir Lazić se pozabavio komedijom Petra Pecije Petrovića – *Crko' bez toga*. Zanimljivo je to da je na ovoj pozornici na drugačiji način nego u Ateljeu 212, prikazan komad *Roberto Cuko* Bernara Mari Koltesa, prema zamisli Bojane Lazić. Uspeli su ustale izraz na određenom nivou, a da u tome budu

ubedljivi. U zrenjaninskom pozorištu "Toša Jovanović", za glavnu premijeru odabrali su *Bogojavljensku noć* Viljema Šekspira, sa rediteljem Radoslavom Dorićem. Pri tome je bilo najvažnije da su se i oni oslobodili automatizma u komediji, te da su od prvobitno zamišljenog zapleta, došli do spontane igre koja je zračila stilom i maštovitošću. Poznati komad Vladimira Vojnovića *Život i priključenija vojnika Ivana Čonkina* u viđenju Ljubosava Majera je više od realistične slike sa ironičnom distancom, jer se istrajavalo na onim fragmentima koje možemo razumeti i u svome vremenu. Ozbiljna predstava sa potpunom komunikacijom sa gledalištem. Uz ove komade, shodno tradiciji, izveden je i tekst Uglješe Šajtinca *Govorite li australijski* u aranžmanu Vladimira Popadića. To je bilo sasvim dovoljno da se i ova sezona proglasi ne samo uspešnom nego i potvrdom da igra ovde ne zastareva, a glumci ne robuju ilustrativnosti pa u njihovoj maštovitosti asocijacije postaju spontane, oslobađajuće od teških utisaka i nespokojstva. Nešto slično je viđeno u postavci *Gospođice Julije* Augusta Strindberga na sceni vršačkog pozorišta "Sterija", koja je rađena prema zamisli Miroslava Benke i dovedena do pune izražajnosti. Narodno pozorište u Subotici je u duhu sopstvenog iskustva igru stabilizovalo u domenu savremenih htenja koja su ih navodila na stilsku preciznost i superiornost u odnosu na svet stvarnosti. Ta igra bez predrasuda bila je veoma efektna u komediji *Sluga dvaju gospodara* Karla Goldonija sa rediteljem Kokanom Mladenovićem, koji se nije zadovoljavao samo efektnim rešenjima, nego je upravo svojom maštovitošću u svakoj sceni nastojao da osporava realnost, ma kako ona bila čudna, izvitoperena i smešna. Dušan Petrović je našao specifičan izraz za iskazivanje drame *Višnjik* Antona Pavlovića Čehova, nalazeći da ova tragikomedija ima još uvek neizrecivih istina koje mogu da uzbude podjednako glumce i gledaoce. On je ovde realizam učinio apsurdnim i tako oslobodio glumce preteranog naglašavanja lične nesreće i bola, kako bi ih lišio potrebe za psihologiziranjem i izopačavanjem karaktera jer su unutarnje krize izazvane spoljnim situacijama daleko sadržajnije i nesrećnije. Ovim projektima su dodane predstave *10, 9 ,8* Jelene Mijović i *Dom Riordanovih* En Nobl. Između Srpske i Mađarske drame unutar zajedničkog pozorišta bile su sve uočljivije razlike – kako u odabiru tekstova, tako i u načinu igre. To, međutim, nije bilo izdvajanje po svaku cenu, već više vraćanje kulturi koja je u ovoj sredini i među pripadnicima mađarske nacionalnosti tražila mogućnosti za aktivnije delovanje. Bili su fleksibilni i prilagodljivi, čak i onda kada im nije polazilo za rukom da prevaziđu određene suprotnosti ili dosegnu do sinteza koje bi im uz sve drugo obezbedile izvornost ili autentičnost u doživljaju. To se potvrdilo kroz izvođenje komada *Džoni pod oružjem* Daltona Trumba i Bredlijasa Smita, *Ne boli* Agote Krištof, *Noć ubica* Hoze Trijana i drugih koji su se javljali u ovom programu. Najuspešnija izvođenja su bili zato *Totovi* Ištvana Erkenjija, gde je specifičan humor na temu apsurda, sa mađarskim specifičnostima doveden do efektne i veoma produk-

tivne igre. Ova predstava je imala uspeha u vojvođanskim i mađarskim gradovima gde god je izvođena. Posebna pažnja je poklanjana zabavnim štivima, operetskim scenarijima ili mjuziklima u raznim kombinacijama, a sada je na redu bila *Titanik – revija na vodi* Ištvana Tašnadija, koju je rediteljski obradio Đerđi Hernjak u dosta smeloj i atraktivnoj viziji. Sve je to bilo u određenoj funkciji, mada je i tada teško bilo u svemu obezbediti isti nivo i delovanje sa pozornice. U svakom slučaju – Narodno pozorište u Subotici je pokazivalo zainteresovanost da pravi što više premijera i da iskoristi sve svoje mogućnosti, a one, kako se pokazivalo, nisu bile ničim unapred ograničene.

Između ovih vojvođanskih pozorišta i onih drugih koji su stvarali predstave u drugim srpskim regionalnim centrima, lako su bile uočljive razlike u shvatanjima mnogih dilema oko toga kako i na koji način ostvarivati nove projekte ili se zalagati za neka nova shvatanja izraza. To, naravno, nije sprečavalo promene, niti je povećavalo protivurečnosti, pogotovo kada se zna da je kod svih postojala saglasnost da je razvoj moguć i na najmanjim i najskromnijim scenama, da svako ima pravo na sopstveni izraz, te da sve te različitosti teže ka sintezi koja će neutralizovati prevaziđene forme i arhaične vidove društvene angažovanosti. Da li ih je bilo dovoljno – to je već pitanje na koje se tražio odgovor u svakom pozorištu posebno.

Teatar "Joakim Vujić" se opet našao u periodu oporavka, određenije repertoarske politike i naglašenijih ambicija u samom izrazu. To se iskazivalo u postavkama dela poput *Doktor Šuster* Dušana Kovačevića, u režiji Jovana Gligorijevića, koji je predstavi obezbedio zanimljivost i dinamiku u iskazivanju događaja ali uz istovremeno senčenje svih likova sa ironijom koja je oscilirala od lika do lika. Postavka Juga Radivojevića *Kod večite slavine* Momčila Nastasijevića je rađena sa izrazitim umetničkim ambicijama, a veoma zanimljiva je bila režija Petra Zeca *Smešnih precioza* Molijera. Da sve ne bi bilo sumorno i neprijatno u značenjima, pobrinuo se Rade Marjanović, koji je na osnovu tekstova Dušana Radovića načinio zabavnu reviju *Stara dobra vremena*. Na kruševačkoj sceni su nastavili sa orijentacijom da stvaraju predstave za standardni repertoar, ali i onaj festivalski, za koji se ulažu posebni stvaralački napori. Takav projekat je bila iscenacija *Korena* Dobrice Ćosića, u viđenju Nebojše Bradića. U ovoj viziji je angažovano više mladih beogradskih glumaca, ali se u igri nije primećivala razlika u odnosu na lokalne snage, jer je rediteljski okvir bio dosta čvrst, a izraz doveden do potrebne funkcionalnosti, koja je opet rezultirala ekspresijom ograničenog dometa. U sagi o Katićima kroz nekoliko generacija, hteli su da dosegnu autentičnost i značenje velikih romana. To je bio veliki izazov za malo pozorište, zato je sve pojednostavljeno i svedeno na golu fabulu. Teško je u tipičnim slikama prepoznati svu specifičnost ove literature, a pogotovo pratiti i razumeti svet, sav okrenut sebi, prepun osećanja krivice prema sopstvenim korenima. Nad pozornicom su prema dubini načinjena tri okvira kao za uveličane fotografije, sa grubim stolovima. Tu se toliko agresivno govori, da su

problemi stopljeni, a psihološki nije u njih ni moguće do kraja uči. Nešto od značajnog romana se tu oseća, pa ne iznenađuje da je ova predstava za kratko vreme doživela pedeset izvođenja u Kruševcu, Beogradu, Novom Sadu i nizu drugih gradova širom Srbije i Crne Gore. Do koje mere je funkcionisao ovaj sistem, potvrđuje predstava *Hodi u baštu Mod* Noela Kauarda, koju je reditelj Ljubomir Draškić postavio sa svojim stalnim saradnicima i glumcima iz Beograda. Uz ovo je realizovana *Lekcija* Ežena Joneska, prema zamisli Predraga Stojmenovića. Ovo poznato delo iz kolekcije teatra apsurda, našlo se i na programu leskovačkog pozorišta u viziji Nenada Todorovića. Ovaj reditelj je postavio komad Ljudmile Razumovske *Kući*, uz izvesne specifičnosti koje su delovale dosta efektno. Tu su se našli dela *Omča na omču* Majkla Stjuarta i *Tajanstvena fioka* Julijuša Volskog, koju je odgonetao reditelj Žoro Ivanov. Sasvim dovoljno – da glumci potvrde svoju zainteresovanost za nove elemente scenske igre. Novu potvrdu da su na putu sazrevanja pokazali su u vranjskom pozorištu "Bora Stanković" sa ambiciozno urađenim predstavama *Oslobođenje Skoplja* Dušana Jovanovića, u režiji Filipa Gajića i *Nesporazum* Alberta Kamija, koji je osmislio Radoslav Radivojević.

U Narodnom pozorištu u Nišu u svakom trenutku, bez obzira na unutarnje nesporazume, nedoslednosti u repertoarskoj politici ili nezadovoljstvo položajem u pozorišnim zbivanjima, postojao je unutarnji potencijal koji je pod stanovitim okolnostima mogao uvek da bude aktiviran u pozitivnom smislu. Samo tako je bilo moguće razumeti sve ono što se ovde zbivalo i što je opterećivalo njihovo sopstveno iskustvo. Retko su se zanosili jednostranim odlukama ili usmerenjima, uporni u nastojanju da ostanu otvoreni za razne forme i stilska stremljenja u izrazu. Otud javnost često nije mogla da shvati otkud tolika kolebanja i zašto ovaj pozorišni centar nije uvek među onim odlučujućim kreativnim snagama koje projektuju budućnost pozorišnog delovanja na našim prostorima. U izmenjenoj atmosferi sada su gotovo svi u ansamblu bili zaokupljeni postavkom *Ukroćene goropadi* Viljema Šekspira. Milan Karadžić je uspeo da podstakne glumce da se nadigravaju i svaku scenu nadgrađuju maštom, pa je bila na sceni vidljiva lakoća pokreta, zadovoljstvo u pojedinim obrtima, ritam koji svi podjednako slede, tako da je svim tim naporima stvorena predstava koja je mogla biti prihvaćena u svakoj sredini. Sa uspehom je prikazivana u Beogradu, Novom Sadu i Skoplju. Uz to je Radoslav Milenković na osoben način tumačio *Polonezu Oginjskog* Nikolaja Koljade, sa čijim se delima već potvrdio na više naših pozornica. Ono što je ovde bilo zanimljivo – jeste da su glumci prihvatili ovo delo sa osećanjem ali i vizuelnom percepcijom, tako da su mogli da svaki lik i situaciju rasčlane do krajnosti. Pri tome se nisu obazirali što se izvesne činjenice čine poznatim i razumljivim, jer se ovde nije primenjivao metod podražavanja. *Feliks i Doris* je duo drama Bila Menhofa, koju je Olivera Đorđević potpuno prilagodila našem senzibilitetu i glumcima. Sve ovo protumačeno je u ansamblu kao vraćanje sebi, što je već bilo značajno ohrabrenje za druge projekte.

Pirotsko pozorište je bilo svojevrstan fenomen, kao jedan od brojno najmanjih ansambala, sa svega nekoliko profesionalnih glumaca. To ih međutim nije ograničavalo, umeli su da komuniciraju sa nizom reditelja sa beogradskih i drugih pozornica, ulazeći u projekte koji su ih objektivno prevazilazili svojim zahtevima. Ispomagali su se amaterima ili pojedinim glumcima drugih pozorišta. Tako su sada načinili svoje verzije *Sumnjivog lica* Branislava Nušića, u režiji Branka Popovića, zatim su obezbedili da Nikolaj Poljakov postavi *Ujka Vanju* Antona Pavlovića Čehova, a Pavle Lazić da iziđe sa svojim viđenjem komada *Čekajući Godoa* Samjuela Beketa. U uslovima koji su im omogućavali rad, to je za njihovu sredinu bilo sasvim zadovoljavajuće. U zaječarskom popzorištu "Zoran Radmilović", pokušavajući da budu originalni u repertoaru, sada su odabrali komade Evalda Flisara *A Leonardo* i Nebojše Romčevića *Terra incognita,* ali bez očekivanih uspeha. Za glumce Narodnog pozorišta u Užicu, bilo je najvažnije da osmisle sa rediteljem Miodragom Milanovićem savremenu verziju Molijerovog *Tartifa,* a u tome su tek donekle uspeli, jer atmosfera na sceni, kao i igra glumaca, nisu bili dovoljno usklađeni. Šabački glumci su za to vreme nešto usporili svoju uobičajenu scensku dinamiku, ogledavši se samo u dve nove predstave, *Laži i paralaži* Jovana Popovića Sterije, sa rediteljem Velimirom Mitrovićem, ispod ranijih iskustava i dosta skromnoj u izrazu, i sa nešto više zainteresovanosti u *Kaskaderu* Bratislava Petkovića, kojeg je za svoje kolege, postavio glumac Petar Lazić. To je ipak bilo premalo za ansambl koji je umeo da bude smeliji, ambiciozniji i bliži značajnijim vrednostima.

Skeptici su se kao obično, ovaj put nešto glasnije, pitali – šta se novo dogodilo u našim pozorišnim životima? Čemu istrajavati na odgovorima koji su uvek dvosmisleni ili sa kojima se sve relativizuje na tim scenama sa razlogom ili bez njega? Bitef traži za sebe drugačije pozorište, i u ovoj sredini koja ga omogućuje, dok Sterijino pozorje istrajava na kontinitetu i pravu da bitno utiče na domaće savremeno dramsko stvaralaštvo. Statistike nisu nikom posebno naklonjene, svako ih tumači na svoj način. Neosporno je ipak da su se sva pozorišta stabilizovala posle društvenih kriza u zemlji, na razmeđu dva veka. Uz to, povećalo se interesovanje publike, pa su dvorane sve punije. Isto tako, više je premijera, repriznih predstava pa i neobičnih projekata, što već samo sugeriše da se aktiviraju motivacioni sistemi kod mnogih umetnika, pa i nekih ansambala. Time se potvrđuje da pozorišta ne prekidaju kontinuitet u svome delovanju, i da se ne zanose nekim radikalnim promenama. Pre bi se moglo stoga tvrditi da je reč o prilagođavanju vremenu i senzibilitetu vezanom funkcionalno za duhovne potrebe određene sredine. U tom kontekstu nije važno koliko, nego kakvih predstava ima. One najbolje, bez obzira koliko ih je malo, sasvim sigurno potvrđuju da su podsticaji upravo došli iz tih osećanja da je nužno biti savremen u određivanju smisla i prirode izraza.

2002–2003.

U kratkom vremenskom periodu došlo je do kadrovskih promena i smena u mnogim pozorištima. Javnost je s pravom očekivala da će sve te promene dovesti do materijalne konsolidacije pojedinih ansambala, sređivanja unutarnjih odnosa, uvođenja angažmana putem ugovora, potpunog otvaranja određenih scena prema glumcima iz drugih ansambala i izjednačavanja njihovih prava sa onima koji su tu stalno zaposleni, snaženja novog sistema rukovođenja javnih ustanova sa velikim ovlašćenjima upravnih odbora, upravnika i što je najvažnije, odvajanja umetničkog rukovođenja od poslovnog menadženta. Kako novi zakonski propisi o kulturnim delatnostima, a posebno pozorištima, nisu do kraja definisani – ostalo je niz nedorečenosti, koje su više zbunjivale nego što su omogućavale nova rešenja. Tim pre, što je preovladalo mišljenje da ne treba žuriti sa privatizacijom u pozorišnom životu. To je značilo da će i dalje državnu podršku uživati Narodno pozorište u Beogradu, Srpsko narodno pozorište u Novom Sadu i pozorišta u kojima deluju ansambli nacionalnih manjina. Sve ostalo je prepušteno brizi gradskih uprava i regionalnih centara, s tim što je ostavljeno da se mogu formirati sasvim slobodno nova privatna pozorišta, ali da će o eventualnoj pomoći, ili trajnim dotacijama odlučivati gradski forumi, na osnovu predstava i dostignutih vrednosti. Novina je bilo i to što se u velikim sredinama pojavila ideja da mnogi mogu biti izjednačeni na taj način, što će se godišnje raspisivati konkursi za određeni broj projekata i predstava. Ranije pretpostavke ili očekivanja da će pojedina pozorišta izaći sa svojim stvaralačkim platformama i repertoarima za više sezona, pokazala su se izlišnim. Za to je postojalo više objašnjenja – koga da ti planovi obavežu, kada se sa umetničkim osobljem očekuje prelazak na ugovorne angažmane? Kako unapred obavezati gostujuće reditelje za realizaciju programa koji nisu u domenu njihovih stvaralačkih interesovanja? Ko može sa umetničkim autoritetom da trasira buduća kretanja u istraživanjima novih puteva ili stilskih opredeljenja? Čiji su to programi, kada iza njih ne stoje nikakve pretpostavke, ni materijalne garancije da će biti zaista i ostvareni, bez obzira ko ih trenutno usvaja? Suštinski – te vizije o bližim ili daljnim vremenima i događajima, praktično malo koga je zanimalo. Pragmatično, godina za godinu, ili sezona za sezonu, pa će se tako postepeno slagati slika o pozorištu novog milenijuma, kao procesa stalnog razvoja i mogućeg preobraženja. O tome odlučuju društvene uslovnosti kroz politiku koju artikulišu gradski odbornici u pojedinim gradovima i centrima. To naravno, ne

obavezuje niti sprečava pojedince da maštaju o sopstvenim ili čak našim iluzijama, mimo sezonskih i odobrenih planova.

Najizrazitije turbulencije u repertoarskoj politici i sistemu upravljanja, beležene su u velikim pozorištima. U tom pogledu najviše pažnje su privlačili događaji u Narodnom pozorištu u Beogradu. Promene koje su se dogodile u javnom životu tokom dve hiljadite, najdrastičnije su se ispoljile upravo u ovoj kući. Krizni štabovi su prosto namatali nove rukovodioce u drami, operi i baletu, te na određeni način uticali na formiranje aktuelnih programa. Bilo je tu naglih i neočekivanih promena i planova koji su trebalo da na neki način uspostave diskontinuitet sa ranijim iskustvom, nametnuvši se velikim i kapitalnim projektima. Za tako nešto nisu izvršene temeljitije promene, pa se toga nije ni formulisala nova estetska platforma nacionalnog teatra. Zato je razumljivo kolebanje da se klasika tumači na novi način, a uz to vodi računa o dominaciji savremenih izražajnih htenja, s kojima bi se ansambl zalagao za prestiž sa drugim pozorištima. Sve to je uticalo da se donese odluka o postavci *Fausta l* i *Fausta 2* Johana Volfganga Getea, u adaptaciji i režiji Mire Erceg, s tim da to budu dve samostalne predstave, od kojih bi se jedna igrala na velikoj sceni pred klasičnim gledalištem, a druga s one strane zavese, na pozornici, zajedno sa publikom. O toj pomalo anarhičnoj megalomaniji svedoči i to što je gotovo istovremeno spreman veliki operski spektakl *Faust*, koji će se izvoditi u Sava centru. Zašto sve ovo, kako obezbediti ubedljive odluke na sceni – to niko nije mogao unapred da predvidi. Sve to zajedno, kako se ubrzo pokazalo, bila je ambiciozna ali nedovoljno promišljena avantura, koja se nije mogla ostvariti na opšte zadovoljstvo. Veliki scenski prostori traže posebnu dramaturšku kompoziciju predstave i svi koji su verovali ili imali iluziju da su to samo tehnički problemi prelaska sa malog na veliko, tako su prolazili. Zabluda trenutka je bila u tome što su se svi umetnički ansambli i mnogi saradnici izvan pozorišta, angažovali na ovoj totalnoj prezentaciji Geteovih vizija. Neuspeh u operi imao je izvesnog uticaja na ono što se događalo u drami. Mira Erceg je sasvim bila opterećena literaturom o ovom neobičnom delu, istovremeno želeći da načini svoju repliku na sve te komentare. Htela je nekonvencionalnu scenografiju, ali ni tu nije bilo doslednosti, pa su neke ključne scene zbijene na mali prostor, dok su daleko prostraniji delovi pozornice ostavljani za prizore od kojih su neki rasčlanjivani, uz to opterećivani raznim drugim intervencijama. Tako je lik Margarite pretvoren u tri mlade glumice, a dosta je dato važnosti duhovima, pevačima i duhovima igračima. Bilo je tu i drugih nepotrebnih intervencija, koje su skretale pažnju sa suštinskih odrednica drame. Kroz sve to, lik Mefista, pa i Fausta, ostao je u granicama konvencionalnog i već viđenog. Ali, rediteljka i uprava nisu se zadovoljili samo ovom opširnom fascinacijom, nego su istovremeno zamislili još jednu predstavu, iza zavese na pozornici, gde su se u nekoliko grupa koncentrisali gledaoci. Kako im nije bila dovoljna sva dubina pozornice, to su

zamislili da se kroz dekorisne hodnike i specijalna osvetljenja, na pojedinim stajalištima događaju određeni prizori. Tu su četiri Fausta sa bezbroj situacija koje je bilo sasvim teško pratiti. Moglo se nekom učiniti da je ovo nagomilavanje materijala izraz postmoderne u teatru, jer se pojavljuju velike reklame aviona Lufthanse iz kojeg izlaze akteri, ali sve to je zanemarljivo kad se zna da moderan izraz teško podnosi retoričke analize i formalizaciju doživljaja. Nikada nije dobijen odgovor – zašto se sve ovo čini i sa kakvim smislom! Ta nejasnoća je pratila još jedan ambiciozni projekat, izvođenje *Višnjika* Antona Pavlovića Čehova, u rediteljskom aranžmanu Aleksandra Popovskog. U stilizovanom dekoru htela se isto tako sitilizovana igra, sa prepoznatljivim kostimima i rešenjima koja čak i subjektivni doživljaj nastoje da predoče distanciranjem od svakog iskustva. U sredini koja poznaje mnoge rediteljske varijacije Čehovljevih dela, sve ovo nikog ozbiljnije nije dotaklo. Podjednako bučno su najavljivane premijere na kamernoj sceni "Raša Plaović", uz isticanje njihove posebne važnosti, kao u slučaju dela *Kantri* Martina Krimpa, sa rediteljem Stivenom Rentmorom. Tim povodom dato je na znanje javnosti da je reč o projektu "Nova drama", kao dela sezone britanske nove drame, koja će se verovatno ostvariti u saradnji sa Britanskim savetom. *Kantri* je, navodno, obnovljena i savremena varijanta pastoralne igre, u koju se uz poznatu alegoriju unose prizori iz savremenog života. Da je reč o parodiji, lakše bi se razumela, ali pretenzije su mnogo veće – lekar napušta grad u kome je fizički i duhovno sve zagađeno, odlazi daleko na selo sa ženom i decom, stari ambar pretvara u kuću za stanovanje, uživa u travi i cveću i tu dovodi svoju mladu ljubavnicu. Tog trenutka padaju u vodu sve priče o lepoti predela, jer nastaje klasična melodrama sa tri lica. Sledio je komad *Bukefal* Boška Puletića, o Aristotelu i Aleksandru, koji je privukao izvesnu pažnju što se u tako ozbiljnu raspravu o sudbini sveta i čoveka upušta jedan glumac. On je sebe tekstom sasvim opravdao. *Uobraženi bolesnik* Molijera doživeo je u režiji Đorđa Marjanovića još jednu sasvim subjektivnu ali u mnogočemu i proizvoljnu postavku, bežeći od pravog smeha i njegovog dejstva. Daleko neposrednija bila je postavka *Ribarskih svađa* Karla Goldonija, koja je na skučenom prostoru, uz minimalni dekor bila koncentrisana na spontatnost doživljaja uglavnom mlađih članova ansambla, pa se tako priča rastvorila, a svaki lik imao nešto svoje, ali ipak ne prelazeći u otvorenu karikaturu. Bilo je tu stilizacija, naivnosti, ali i atraktivnih prizora, pa je predstava pulsirala iznutra svojim prirodnim ritmom i neposrednošću. To se međutim, nije ponovilo sa *Crnim mlekom* Vasilija Sigarjeva, u kome, uz sav trud rediteljke Đurđe Tešić, nije moglo da se dopre do izvornih emocija. Šta sve to znači ili šta se moglo očekivati, samo su neka od radoznalih pitanja na koje nije bilo odgovora. Možda je reč o nesporazumu, jer još uvek je neko verovao da je za pozorište najvažnije da javnost neprekidno obasipa novim delima domaćih i stranih autora. U sve to su se umešale razne teorije, pa ne čudi što je Ivana Vujić odlučila da svoga *Hamleta* Viljema Šeks-

pira, inscenira u probnoj sali ili Sceni na V spratu. Da se ne bi koristila kreativnim iskustvom prethodnika, ona je u taj prostor unela nekoliko tona gvožđurije, od koje su sa svim strana postavljene konstrukcije kao neki balkoni ili prolazi, što je takođe u raznim prilikama već viđeno, kako bi se u tim veranjima, trčanjima i obračunima mnogo šta događalo. Na sredini praznog prostora postavljen je bilbord na kome su razapeli samog Hamleta. Od ovog nesrećnika se očekivalo pre svega da poseduje tehničke veštine a zatim da dođe i do emotivnog usmerenja svojih pokreta. Predstava je proglašena eksperimentalnom, ali to je bila samo u tehničkom smislu, dok je tragička radnja ostala manje ili više netaknuta, s tim što neke od ključnih situacija nisu bile ni posebno naglašavane. Zato se moglo razumeti pitanje upućeno upravi pozorišta – ako igrate *Hamleta* u probnoj sali, šta ćete činiti na velikoj sceni? Svaki šok je trebalo tumačiti kao nešto novo, čak i kada to nije bilo novo.

U Ateljeu 212 bili su manje opterećeni takvim razmišljanjima. Na ovoj sceni se verovalo da je svaka nova premijera neko, makar i malo, pomeranje unutar vitalnosti izraza. Zato su rediteljima po već ustaljenom pravilu dozvoljavali potpuno subjektiva tumačenja klasičnih i savremenih tekstova. To im je bilo daleko prihvatljivije nego kritička ispitivanja ili psihološke analize onog što se činilo da pisac želi da iskaže. Od njegovog sveta trebalo bi načiniti svoj sopstveni. To je nastojao da postigne Jagoš Marković u komadu *Dom Bernarde Albe* Federika Garsije Lorke. Sasvim je bilo izvesno u ovom trenutku da se u beogradskom glumištu sa pažnjom i posebnim interesovanjem prate predstave ovog popularnog reditelja. Jagoš Marković je tekst krajnje reducirao i sveo na ono što mu je bilo neophodno da bi se pratila priča. Tako je sebi oslobodio prostor, nije se mnogo obazirao na pisca, zanemario je donekle poetiku tragičnog i koncentrisao se na stvaranje atmosfere, koja će odražavati stanja kroz koja prolaze ove nesrećnice. U scenografskom okviru sazdanom od visokih kamenih zidova, zazidanih prozora, u stilizovanim kostimima crne i bele boje, glumci uz sav rediteljski relativizam, nalaze spontane podsticaje za svoje doživljaje. Nije presudno da li su tumačenja pojedinih postupaka tačna, koliko reakcije deluju verodostojno. Bitno je u svemu subjektivnost i impresija. Očigledno je bilo nastojanje da se stvori neobična i vredna predstava sa likovnim sadržajem i u tome se uspelo. Travenov *Egzibicionista*, u preradi Dušana Jovanovića, jeste neobičan komad, a ne i toliko zanimljiv i vredan kako se pretpostavljalo. Milan Karadžić je to potvrđivao svojom režijom, a u tome su i glumci bili saglasni. *Građanin plemić* Molijera je bila prilika da reditelj Ljubomir Draškić svede svoje iskustvo iz nekoliko raznih postavki koje je radio na drugim pozornicama i da što potpunije tumači ne samo temu, nego da oseti i one unutarnje vibracije ovog neobičnog autora. Prikladan drveni dekor, izvorni kostimi, relativne preciznosti u samoj igri, doveli su da predstava bude celovita, bliska klasici, dovoljno spontana i po potrebi artificijelna, komedija sa stilom, koja publici na-

meće određena raspoloženja. Nasuprot ovom programu, ma kako ga komentarisali – u Teatru u podrumu, bilo je više dinamike, ali i najrazličitijih povoda da se igra daleko više, neobaveznije pa i problematičnije. Posle relativno uspelog prikaza *Posete gospodina Grina* Džefa Barona, koju je aranžirao Stefan Sablić, usledila je *Prva ljubav* Samjuela Beketa, koju je osmislila na sceni Marica Vuletić, zatim komad *Uho grlo nož* Vedrane Rudan i *Fantomi* Jelene Kajgo, koje je predstavio Gorčin Stojanović. Nešto više pažnje izazvao je delo *Dvije* hrvatske spisateljice Tene Štivičić, koju je u prepoznatljivim situacijama i rečima, predstavila Snežana Banović, nailazeći na dosta neočekivani publicitet.

Jugoslovensko dramsko pozorište je doživelo jedan od najlepših i najuzbudljivijih trenutaka u svome životu. Posle katastrofalnog požara čiji izroci nisu nikada do kraja i objektivni istraženi – Beograd sa mnogobrojnim donatorima, svestan šta je u nacionalnoj kulturi značilo ovo neosporno najbolje jugoslovensko, srpsko i beogradsko pozorište sa međunarodnim renomeom, posle nekoliko godina mukotrpne sanacije izgradio je po međunarodnim standardima najlepše moguću pozorišnu zgradu, prvu koja je otvorena u dvadeset i prvom veku. Tehnički tu je sve što će odgovarati verovatno najvišim zahtevima pozorišne umetnosti u nekoliko narednih sezona. Time je ovo pozorište dobilo uslove koji ga sasvim izvesno mogu ponovo izdići među vodeće ansamble našeg pozorišta.

Kako svi veliki društveni i kulturni događaji imaju svoju senku – ovde su se prilikom otvaranja mogli čuti uz uzvike oduševljenja i prigušeni tonovi nespokojstva, podstaknutog time što ansambl nije bio u mogućnosti da stvori bar jednu novu reprezentativnu predstavu, ravnu po značaju ovom tako veličanstvenom i retkom slavlju. Možda nisu imali uslova za rad, a možda ih je dugogodišnje čekanje umrtvilo u zanosima, tek izašli su sa obnovljenom predstavom *Rodoljupci* Jovana Popovića Sterije, koju je svojevremeno kreirao sa velikim uspehom Dejan Mijač. Od te nekadašnje slave i divljenja malo je ostalo, pa je sve delovalo kao nategnuta repriza, bez onog bogatog zračenja koje je proisticalo iz pojedinih prizora i izraza glavnih protagonista. No, pozorište živi, i uskoro je pozvan makedonski reditelj Slobodan Unkovski, koji je na ovoj pozornici tokom devedesetih godina prošlog veka imao značajnih uspeha, da postavi u subjektivnom ali po intencijama modernom konceptu, *Galeba* Antona Pavlovića Čehova. Stilizovani dekor, bukvalna otuđenost, premalo simboličnih značenja, izbegavanje preciznijih tumačenja, nisu mogla da oforme celinu koja bi obuhvatila ne samo poznate nego i neobične, ili skrivene delove ove poetizovane tragedije. U Teatru "Bojan Stupica", Unkovski je postavio novo delo *Šine* Milene Marković, na temu otuđenosti u našem savremenom ambijentu. Bilo je tu dosta bola, mučnine, nesnalaženja i opiranja ostanku na dnu života. Na kraju je Jagoš Marković predstavio svoje autorsko delo koje je nazvao *Govornica.* U dubokom snegu postavljena je jedna javna govornica ispred koje se guraju razni nesrećnici sa svojim očajničkim potrebama da uspostave komunikaciju s nekim

koji im se čini potreban, drag, ili tek kao prilika da se razbije samoća. Sve ove predstave, da li kao celine ili u fragmentima, svedočile su da u samom pozorištu postoji želja da slede orijentaciju iz ranijih sezona, dakle, da se izraz na njegovim pozornicama artikuliše u stilu savremenog teatra suzdržanih emocija i efektnih slika, koje će uz svu spoljnu artificijelnost, moći da kreativno izražavaju stanja u kojima se nalazimo, više nego da realistički komentarišu žive događaje iz stvarnosti. Trebalo bi da to bude specifično i živo izražavanje, te da se po tome razlikuje od drugih ansambala.

Formalno gledano, Beogradsko dramsko pozorište je bilo neobično aktivno, sa dosta dela na svome programu koja se nisu pojavljivala često ili uopšte u repertoarima sličnih ansambala. Na velikoj sceni je priređeno čak pet novih premijera, što je znatno više nego i u jednom drugom pozorištu. Možda su to zanimljiva dela, ali bez sadržajnijeg scenskog delovanja. *Klin* Sajmona Deja, *Kaj sad* Borivoja Radakovića u sagledavanju Egona Savina, *Apologija neprijatelju* Jovana Popovića, u viđenju Davida Putnika, *Frederik ili bulevar zločina* Erika Ermanuela Šmita, na koji je nešto više pažnje privukla režija Milana Karadžića, te *Glengeri Glen Ros* Dejvida Memeta. Sve je to u suštini bilo zagovaranje odmerenog izraza, koji se po potrebi kretao od agresivnog realizma do izvesnih stilizacija koje je teško bilo u svemu uskladiti. Tako je Nebojša Bradić uobličio priču *Džozefin* o neobičnoj igračici kao simbolu određenog vremena, dok je Žarko Tomić postavio delo *Dvadeset i četiri zida* Igora Marojevića. Stevan Bodroža bio je zaokupljen tumačenjem teksta *Ovo bi mogao biti vaš srećan dan* Mileta Prodanovića, dok je Olivera Đorđević pomogla Daliji Aćin da predstavi sopstvenu monodramu *Glory hole*. Beogradsko dramsko pozorište se ipak ovim predstavama ograničenog trajanja, stabilizovalo u kulturnom životu više svojim prepoznatljivim specifičnostima i osrednjom igrom, nego trajnijim vrednostima.

Bitef teatar je uporno istrajavao na alternativnim programima, zadovoljan onim što čini, izvan glavnih tokova pozorišnih zbivanja, predusretljiv prema neobičnim predstavama i inicijativama, često potpuno nepoznatih mladih entuzijasta ili grupa koje su povezivale pojedince sličnih sklonosti i mišljenja. Tako je Nenad Prokić režirao *Noć Helvera* Ingmara Vilkvista, kao duo dramu življeg glumačkog izraza. Ana Zdravković se predstavila režijom *Ljubavi* Mari Šizgal, dok su Isidora Stanišić i Čarni Đerić načinili svoj *Lift*. Jelena Bogavac je uobličila tekst Milene Bogavac – *North Force* sa dosta zanimljivih pojedinosti u igri. Time se samo potvrdilo mišljenje da Bitef teatar namerno ostaje po strani kao projektno pozorište alternativnih tendencija. Centar za kulturnu dekontaminaciju izašao je sa novom predstavom *Hamletmašina* Hajnera Milera, koji je postavila Nada Kokotović kao koreodramu proverenog scenskog izraza. Ister teatar je ostao dosledan svome izrazu, u prepoznatljivom stilu osmislivši dve nove predstave, *Lista sumnjivih ili ko je pojeo puding* i *Žega*, koje su kreirali Damir Vijuk, Ljubomir i Anđelija Todorović. Pozorište na Terazijama je svoju

dramsku produkciju ograničilo na prigodne monodrame i izvođenje *Ljubinka i Desanke* Aleksandra Popovića. Ovaj komad je režirao glumac Milenko Zablaćanski, nastojeći da sjedini svoje glumačko znanje sa željom za samostalnim formiranjem predstava, ali u nešto izmenjenom stilu, manje oslonjen na iskustvo, koliko na generacijsko osećanje farse i igre apsurda. Zablaćanski se pojavio i kao autor predstave iz muzičko scenskog programa, *Zamisli život,* ali sa daleko manje uspeha. Glavni projekat sezone je bilo delo *Dva mirisa ruže* Emilija Karbaljida, u dosta osmišljenoj i atraktivnoj režiji Slavenka Saletovića.

Među alternativnim i privatnim trupama, i dalje je dominantno bilo pozorište "Slavija", kao otvorena scena na kojoj su nastupali beogradski glumci svih profesionalnih pozorišta. Svoje premijere doživelo je delo Ljiljane Lašić *Jasmin na stranputici,* koji je osmislio dosta efektno i komunikativno Vladimir Lazić. Radoslav Dorić, jedan od začetnika ovog teatra, izašao je sa svojim novim autorskim ostvarenjem *Srbi grade kuću* aktuelnog i zanimljivo ispričanog sadržaja. Isidora Bjelica se pojavila sa neobičnim komadom *Sarajka u parlamentu ili lustrirana popićka,* koji je sama osmislila na sceni u neobičnom aranžmanu, publici veoma zanimljivom. Miladin Ševarlić je takođe svoj komad *Zavodnik* sam režirao, nastojeći da svoju ideju što jasnije i doslednije sprovede glumačkom igrom. Kada se tome doda da je na repertoaru ovog pozorišta bilo i šesnaest najuspelijih produkcija iz proteklih sezona, jasno je zašto je publika postala jedan od dominantnih oznaka uspeha u "Slaviji".

Zvezdara Teatar je bio u trenutnoj nedoumici – da li u nedostatku adekvatnih novih domaćih tekstova, u repertoar uvede inostrane pisce? Pokušalo se to sa komadom *Pogled u nebo* Dejvida Hera u tumačenju Ljiljane Todorović, ali publika nije prihvatila sa razumevanjem ovu programsku promenu.

Kada se sve ovo ima u vidu – tri pozorišta, Narodno, Jugoslovensko dramsko i Atelje 212, bila su ključna za razumevanje onih najvitalnijih pojava u beogradskom pozorišnom krugu. U repertoarskoj politici pojedinih ansambala nije se ništa neobično događalo niti su takve inicijative nagoveštavane, uz valjana obrazloženja. Nije bilo dela koja bi radikalno prekinula sa svim onim što se događalo u dvadesetom veku, posebno onim teorijama o savremenom i avangardnom, a pogotovo ne onih koja su odražavala neka nova mišljenja ili estetske stavove o pozorišnoj umetnosti. Još uvek je teatar apsurda, razna shvatanja o teatru reči ili pokreta, različite stilske tendencije na sceni i u slobodnom prostoru, nalazio svoje opravdanje pred gledaocima.

Sve to nije isključivalo interesovanje za ono što se događalo u regionalnim i gradskim pozorištima. Kruševačka scena je bila test koji je budio šira interesovanja. Mnoge je zanimalo kako je Nebojša Bradić sa svojim glumcima i onima koji su dolazili iz drugih ansambala, uspeo da u par sezona stvori nekoliko predstava koje su kvalitetom mogle da se mere sa mnogo uglednijim i popularnijim ansamblima. Sada kada je on napustio ovu sredinu, kao da je nestalo

one energije koja je zračila iz pojedinih postavki, pa je pozorište opet utonulo u lokalne okvire. Sa predstavama kakve su *U mreži* Reja Kunija i *Klopka za bespomoćnog čoveka* Robera Tome, nije se moglo dosegnuti do realizacija na višem nivou izraza. Teatar "Joakim Vujić" u Kragujevcu nosio se sa drugim problemima – pre svega sa ubeđenjem ansambla da sve što čine već samo po sebi ima posebnu vrednost. Tu je nastupalo više veoma darovitih glumaca, ali teško su postizali jedinstvo koje bi ih izdvojilo u njihovoj igri i učinilo da pojedine predstave dobiju to priželjkivano značenje. Na komediju su se često oslanjali pa su i sada poznatog komičara Ljubomira Ubavkića, koji je potekao sa njihove scene, angažovali da osmisli *Ožalošćenu porodicu* Branislava Nušića. Ali, dalje od prisećanja i sopstvenog iskustva se nije otišlo. Veće ambicije su polagane u *Galilejev život* Bertolda Brehta u režiji Nebojše Bradića. Kultivisana predstava, pomalo hermetična i bez otvorenije komunikacije koja bi joj obezbedila mnogostrukost u delovanju i vezala za sadašnje vreme. Đorđe Milosavljević je postavio svoj komad *Iskoristi dan* namenjen mlađim gledaocima, ali ni kod njih nije naišao na znatnije interesovanje. Slično je bilo sa delom Mirjane Ojdanić *Život je sve što te snađe* u režiji Juga Radivojevića. Igra se kretala od realističkioh prizora, do persiflaže i karikature. Na osnovu svega ovoga, teško je bilo uočiti da li u ovakvom repertoaru postoje neki novi impulsi koji usmeravaju ceo program ka nečem zanimljivijem, što bi bar nagovestilo da se postepeno prevazilazi rutina i već odavno standardizovani izraz. Sličnih dilema bilo je i među leskovačkim glumcima. Da li ono što igraju ima za njih i ceo ansambl subjektivno neke posebne potrebe i gde se postavljaju ciljevi do kojih treba dosegnuti. Inscenacija *Žorža Dandena* Molijera, u dosta agresivnoj režiji Radoslava Milenkovića, nije mogla da u tom pogledu pruži ozbiljniju argumentaciju. Slično je bilo i sa *Prosjačkom operom* u obradi Vaclava Havela i realizaciji Katarine Petrović. Logičan redosled zbivanja uz izvesne farsične elemente u igri, tek da su aktere držali u atmosferi međusobnog dopunjavanja i karakterizacije. Sve lokalno, uz niz tehničkih problema koje je trebalo rešavati oskudnim sredstvima, bilo je i na pozornici "Bora Stanković" u Vranju. Komad *Krivovo* Radoslava Stojanovića imao je pretenzije da bude svojom tematikom savremen, ali uz korišćenje izvesnih folklornih simbola i lokalnih asocijacija, koje je usklađivao rediteljski Jug Radivojević velikim trudom i malim dometom. Ta tendencija da se prevashodno udovolji lokalnim potrebama, potvrđena je i u Pirotu, gde se sva pažnja usredsredila na postavku *Koštane* Bore Stankovića, u režiji Slobodana Aleksića, koja je istrajavala na poznatom iskustvom i želji da sve bude spontano, pomalo uzbudljivo i u pesmi zanimljivo. *Nišan* Srbislava Minkovića, imao je veoma skroman literarni i scenski potencijal. Nešto više se pokušalo sa tekstom *Glupaci* Nila Sajmona, koji je osmislio dosta zanimljivo Raško Mladenov, sa pokretnom scenom na pozornici, ali je u izrazu sve to bilo nedovoljno artikulisano da bi se na pokazanoj igri mogao da uspostavlja bilo

kakav sistem vrednosti. U zaječarskom pozorištu "Zoran Radmilović", bilo je nešto više zainteresovanosti za nove predstave. U znak sećanja na glumca čije ime nose, postavljen je njegov komad *Ne/sumnjivo lice,* koje predstavlja dosta skromnu adaptaciju i komentar na popularni tekst Branislava Nušića. Reditelj Nenad Gvozdenović je pokušao da stilizuje ovu komediju ali glumci su sa naporom ostajali na izvesnoj distanci prema originalu, koji ih je neodoljivo vukao ka izvornom humoru. Sa pažnjom je postavljen komad *Bela ruža za Dubljansku ulicu* Miodraga Zupanca, u adekvatnoj atmosferi i realističkoj postavci Boška Dimitrijevića. Jug Radivojević je pokazao svoju subjektivnu impresiju dela *Tašana* Bore Stankovića, sa izvesnim novim akcentima, koji su drami obezbedljivali unutarnju tragiku i spoljnu ubedljivost. U Nišu je ponovo došlo do smene uprave, a to su pojave koje hronično utiču na rad njihovog glumačkog ansambla. Dok su se smenjivala očekivanja i nadanja, postavljen je samo jedan novi komad, Evalda Flisara *Sutra će biti bolje* sa rediteljem Dejanom Krstovićem. U toj eklektičkoj konstrukciji, pojavljuju se likovi čuvenih umetnika – Jesenjina, Rembranta, Nižinskog i Miškina, pa otuda potreba da se mitske priče približe savremenim gledaocima, bar kao zanimljive informacije. U tome se relativno uspelo, pa je je ova predstava gostovala u Beogradu, Novom Sadu i više gradova u zemlji, ali i u Sloveniji i Austriji. U niškom pozorištu su, kao i u mnogim drugim, samo ovde sa većom zainteresovanošću, glumci pitali šta i kako da se igra? Oni sami u sebi nisu mogli da artikulišu na zadovoljavajući način sve motive koji bi ih doveli do novih uspeha, to su očekivali od uprave koja je trebalo po njihovom uverenju da na određeni način integriše njihove subjektivne želje, potrebe sredine, interese pozorišta i sve ono što se danas podrazumeva pod savremenim izrazom.

Narodno pozorište u Užicu bilo je gotovo uvek izdvojeno ili po strani od ovih zajedničkim dilema koja su strujala kroz pojedine regionalne pozornice. Verovali su uvek, bez obzira na uspeh, da njihovo delovanje treba da bude u okvirima onog što se smatra izrazom savremenog teatra. Zato su, posle toliko drugih postavki i tumačenja, omogučili reditelju Branku Popoviću da osmisli svoju verziju *Hasanaginice* Ljubomira Simovića. Koncepcijski, tu je bilo nekoliko novih intervencija i tumačenja odnosa između mlade Hasanaginice i njenog okruženja. Predstava je imala izvesne tragike, emotivnog naboja i stilizovanih prizora koji su ostavljali na publiku dosta ubedljiv utisak. Ljiljana Lašić je ovde doživela premijeru svoga komada *Stanica Brodarevo* u kome su dve glumice načinile svojom igrom pravu predstavu. Radoslav Dorić je aranžirao komad *Odisej ne stanuje ovde* Dejana Gligorijevića, praveći dosta verno atmosferu u pozorištu gde se priprema predstava iz antičkog repertoara. Sve to natkrililo je predstavljanje romana Vuka Draškovića *Noć đenerala*. Za scenu ga je priredio Boško Puletić, a režirao Jovica Pavić. Tu se pojavilo u važnijim ulogama nekoliko glumaca iz beogradskog Narodnog pozorišta, što je bilo stimulitivno i za

članove domaćeg ansambla, pa je stvorena predstava određenog misaonog sklopa, sa ubedljivom igrom koja je imala odjeka, ne samo u ovoj sredini, nego i drugim gradovima zemlje. Ona je čak bila povod za više polemika i kritičkih razmatranja događaja koje je tako emotivno opisao Vuk Drašković, a koji su prosto delili publiku, mada ni igra glumaca, ni sama predstava nisu bili sporni.

Slično onome što se zbivalo u Nišu ili Zaječaru, dogodilo se u Šapcu, gde je takođe bila takozvana otvorena kriza rukovođenja. Bilo je nastojanja da se posledice takvih zbivanja što pre potisnu i saniraju unutar ansambla, pa je sastavljen dosta zanimljiv i neobičan programu. U njemu su dominirale *Kineske bajke* Dena Totera, koje je u svojoj predstavi prikazao i ilustrovao igrom reditelj Voja Soldatović. Ta predstava je bila potpuno prilagođena našem senzibilitetu, uz neophodna tumačenja pripovedača i pokazivanje kako se to sve izvodi u pozorištu. Dosta pažnje je privukao komad *Sastanak na vrhu* Roberta Dejvida Makdonalda, u kome se pojavljuju ličnosti Eve Braun i Klare Petači, žena vezanih za Hitlera i Musolinija. I ovu predstavu je uobličio realistički, bez dodavanja ironične distance, Voja Soldatović. Jug Radivojević, koji je već svojim neobičnim i savremenim tumačenjima *Koštane* Bore Stankovića izazvao dosta oprečne komentare, nije odustajao od svoje osnovne koncepcije, koju je samo varirao i prilagođavao mogućnostima ansambla.

Kada se od pozorišta tražilo da sami naznače ili preporuče svoja najbolja ostvarenja – mnogi su se dvoumili. Tek bi neki izdvojili po jednu a bilo je i onih sa kritičkom svešću, koji su jednostavno ćutali, što je samo po sebi govorilo o njihovom odnosu prema sopstvenim ostvarenjima. Pri tome niko nije negirao da su im scene otvorene i da postoje radne mogućnosti za smelije scenske poduhvate, pa čak i umetnički zanimljive eksperimente. Bilo je upravnika koji su iskreno priznavali da su nemoćni u koncipiranju programa. Na njih ne samo da su uticali reditelji iz metropole, nego i lokalni glumci, prvaci koji su prihvatali samo ona dela u kojima su videli za sebe određene uloge. U poslednjim sezonama više njih je samo i režiralo određene predstave, veoma skromnog i uglavnom konvencionalnog izraza. Naravno, postoje i drugačija objašnjenja za sve ono što se dešava u gradovima širom zemlje. Postoje shvatanja koja brane tezu da ekonomske i društvene prilike, posebno u određenim sredinama, bitno utiču na kvalitet pozorišnog života. Koliko su se puta samo istraživači i statističke službe žalile da im se ne dostavljaju tačni podaci o broju prodanih ulaznica i gledalaca određenih predstava. Nisu stoga zanemarljive ni one pojave koje prosto iniciraju pojedinci i grupe tvrdnjama da pozorišta ne treba da slede opšta kretanja u domenu savremene scenske umetnosti, kako u zemlji tako i u svetu, jer to znači zanemarivanje lokalnog iskustva i stečenog identiteta. Bilans gostovanja u Beogradu pojedinih ansambala i njihovih najboljih predstava nije takav da bi automatski povećavao ugled i popularnost u sopstvenoj sredini. Zato se mnogo češće spominje prošlost i neke posebno uočene ili vrednovane pred-

stave, nego one koje se sada nalaze na aktuelnim repertoarima. To je očigledno bežanje od istine koja se uporno ponavljala u činjenicama da je dvadeseti vek bukvalno završen bombardovanjem, a da su preživela pozorišta izgubila mnogo toga od svog prirodnog entuzijazma i nivo velikog broja predstava svela na ivicu onog uslovno prihvatljivog.

Od svih pozorišta u zemlji sve ovo se najmanje doticalo glumaca u Novosadskom pozorištu – Ujvideki Szinhaz, gde se igralo nesmanjenim tempom u okvirima jedne dugoročne orijentacije. Ovde nije bilo velikih problema sa reditelima, radili su pod istim uslovima oni najbolji koje smo viđali u drugim vojvođanskim pozorištima, a po potrebi su gostovali i stvaraoci iz mađarskih pozorišta. Pri tome valja naglasiti da je njihov uticaj bio daleko prisutniji od onog koji je sa smanjenom snagom dolazio sa srpske strane. Materijalno osigurani kao kulturna institucija nacionalne manjine, lakše su savladavali probleme koji se javljaju u tekućoj produkciji. Isto tako naviknuti na slab odziv gledalaca, za mnoge predstave nisu morali da prave kompromise po svaku cenu, uz nastojanje da održe sve svoje projekte, bez obzira na literarne vrednosti, na nivou koji ih je označavao kao savremeno pozorište. Prednost je u ovoj sezoni imalo delo *Judita*, najpoznatijeg mađarskog pisca koji živi i radi u Novom sadu, Lasla Vegela. To je drama vrlo složenih podsticaja i unutarnjih teškoća, dok ne dođe do dramatičnog razrešenja sudbine same Judit. Sve je to sažeo u reditelsku studiju neospornih kvaliteta Peter Tomori. U ovom programu našao se reditelj Ljubosav Majera, koji je inscenirao na dosta maštovit i izražajan način, tekst *Ružičasta smrt* Ljubomira Feldeka, koja je doživela više uspešnih repriza, od kojih je najviše pažnje privuklo gostovanje u Budimpešti. Šandor Laslo se pozabavio komadom *Šta je batler video* Džoa Ortona. Primetan je bio glumački angažman oko komada Horasa Makoja *Konje ubijaju, zar ne*? I ovde je reditelj Ljubosav Majera nastojao da stvori dramatičnu i realističku predstavu sa tragičnim finalom, koji sadrži više emocionalno intoniranih poruka o očaju i sudbini izgubljenih i nesrećnih ljudi. Na kraju je Viktor Nađ razigrao ceo ansambl u postavci mjuzikla *Čikago* Džona Kandera, Freda Eba i Boba Fosa. Kako su svake sezone u novije vreme, priređivali po jednu ovakvu predstavu, ustalila se praksa da mjuzikli budu na stalnom repertoaru. To je verovano razlog što je čak i na maloj sceni načinjen *Ben Akiba Night Club – Show*. Ma kako bili odvojeni od drugih pozorišta u Vojvodini, komunicirali su na gostovanjima sasvim slobodno, obraćajući se publici svih nacionalnosti. Paralelno sa ovim programom dosta kvalitetnog izraza, priređen je drugi festival vojvođanskih mađarskih pisaca, na kome su prikazani komadi Atile Balaša, Katalin Ladik i Đule Fehera.

U Srpskom narodnom pozorištu sa novom upravom došlo je do naglog oživljavanja ambicioznijih planova, sa shvatanjem da sve svoje probleme mogu da reše u sopstvenoj kući, te da druga pozorišta, koja su smatrali sebi ravnim, ne predstavljaju im nikakvu smetnju da definišu iznova svoju posebnost i auten-

tičnost. To je istovremeno podrazumevalo nešto naglašenije opredeljenje za slobodnije delovanje na sceni, bez uobičajenih stilskih ograničenja u izrazu. Sve je ovo podstaklo Boru Draškovića da načini neobičnu, ali u suštini savremenu predstavu sa mnogobrojnim aktuelnim asocijacijama unutar komada *Vojceh* Geogra Bihnera. Nije se u svemu tome težilo ekstremnosti po svaku cenu, izbegnute su proizvoljne psihološke analize, agresivnost je dobila određeni smisao, a buntovne reakcije su bile potpuno u korespodenciji sa savremenim svetom. Bilo je tu grubosti, ali i nastojanja da se sjedine različiti stavovi, kako bi drama dobila na životnoj verodostojnosti, uz odbranu Vojceha kao ljudskog bića. Režija je prosto bdila nad dramom Vojceha koga su kažnjavali zbog njegove odlučnosti da zadrži nepokolebljivo svoje stavove, zbog kojih su ga progonili do samog ludila. Ova postavka je upravo zbog svega toga bila puna dvosmislenosti, prateći kako Vojceh, kao jedinka, može da opstane u potpuno otuđenoj sredini, koja mu od samog rođenja nameće kalupe ponašanja, mišljenja i delanja. To je bila uzbudljiva slika istina, osećanja ali i misli ovde sažetih u jednu potpuno novu celinu, koja postaje i umetnička forma. Posle toga usledio je još jedan veliki projekat *Ravangrad* Đorđa Lebovića, kome je Dejan Mijač posvetio u svojoj postavci ne samo znanje, iskustvo već i zainteresovanost da se upravo kroz likove u koje se utapa gotovo ceo ansambl, obradi emotivno i psihološki galerija portreta ljudi koji čine tu metaforičnu celinu. Kroz sve to protkani su društveni odnosi koji se formiraju između glavnih aktera, tako da je spoljna forma predstave zapravo okvir unutar kojeg se artikulišu ti neobični odnosi, ali ističu i asocijacije sa kojima se opet dolazi do onih stanja što prosto određenim postupcima određuju izvorna značenja. Stvorena je tako bogata freska, sačinjena od ljudskih sudbina prepoznatljivihi u njihovoj protivurečnosti, kroz objektivnu sliku, stvarenu u tom specifičnom prostoru. Mijač je prosto želeo da svi na neki način opišu ali i iziđu iz sebe, kako bi se dobila što potpunija psihološka realnost bogate sadržine. Zato se poznavaocima zbivanja u našem pozorišnom životu činilo prirodnim da ova značajna postavka otvori upravo četrdeset i osmo Sterijino pozorje. Istovremeno je za prateći program odabran komad *Disko svinje* Endija Volša u režiji Predraga Štrbca. Uz ove zaista zanimljive i neobične postavke, Voja Soldatović je aranžirao *Ženski orkestar* Žana Anuja u atraktivnom dekoru, sa igrom u kojoj je bilo bezbroj nijansi koje su stvarale atmosferu zadovoljstva. Za kamernu scenu bio je namenjen i komad *Nakaze* Bogdana Španjevića. Komad je za scenu pripremio Nemanja Petronje, učinivši ga još zanimljivijim i neobičnijim, pa je stoga uvršten u festivalske programe. Sve ovo je bila potvrda da snažno motivisan ansambl može da subjektivnim snagama izrazi one opšte težnje da pozorište uvek postiže nešto više i da se modifikuje u izrazu novih dimenzija. Za najstarije srpsko pozorište to je bilo izuzetno važno saznanje, jer je podrazumevalo istovremeno da pozorišna umetnost zadržava samo one najopštije i fundamentalne karakteristike, koje ni

na koji način ne ograničavaju promene pa ni specifične umetničke težnje u određenoj sredini.

Na alternativnim novosadskim scenama bilo je više pokušaja da se ožive neki od ranijih projekata. Tako je ponovo počelo da deluje Kamerno pozorište muzike "Ogledalo", koje je uspelo da osmisli predstavu *Hamlet – landscape* na čijoj rediteljskoj obradi su sudelovali Ivan Inđin, Urlih Hardt, Mišel Minor i Franc Hodl. To je zapravo, bila jedna neobična koprodukcija u kojoj su još sudelovali "Alter art" iz Travnika, "Arci Vasto" iz Italije , iz Poljske "Teatar Hibib" i "Diskoteatar Metropolis" iz Berlina. Predstava *D'orfusao* nastala je u saradnji sa D'Orfeu Cultural Association iz Portugala. Pozorište mladih je na svojoj Dramskoj sceni priredilo *Smrtonosnu motoristiku* Aleksandra Popovića, sa rediteljom Žarkom Tomićem, a Ljubosav Majera je režirao *Kengure* Vojislava Savića. *Hamlet all stars* osmislio je Dragoljub Selaković. Grupa Saveza dramskih umetnika Vojvodine priredila je *Leptiricu* koju je osmislio Miroslav Trifunović zajedno sa rediteljem Ivanom Cerovićem. Sve ove predstave prikazivane su na ograničenom broju repriza.

Somborsko pozorište, sledeći ranije iskustvo, nije se ovaj put opredelilo da iznova igra neki već poznati komad domaćih dramskih autora. Kako novih nije bilo u reprezentativnom izboru, odlučili su se da ovog puta igraju punim zamahom dela inostranih pisaca. Prva na redu je bila premijera dela *Radost ubijanja* Vilfrida Hapela, koji je pripremio Dušan Petrović. Predstava je bila opora, stilski razasuta između naturalističkih pojedinosti i izvesnih stilizacija, a sa govorom koji je imao od početka do kraja strogo određenu funkcionalnost i smisao. Iva Milošević je bila angažovana da inscenira delo *Kazimir i Karolina* Edena fon Horvata, u realističkom prosedeu punom otuđenosti i prigušenih osećanja. Kokan Mladenović je pokazao interesovanje da ponovo rediteljski iščita komad *Majstor i Margarita* Mihaila Bulgakova. U pojednostavljenom dekoru hteo je da razgoliti mehanizam ideološke torture i nemoć pojedinca, zapostavljajući fantastiku i druge elemente ove veoma tanane i izražajne strukture. Radoslav Milenković je predstavio delo Edvarda Bonda – *Nigde nikog nemam,* u jakoj ekspresiji. Ono što je odmah bilo uočljivo u ovom repertoaru, jeste da su uglavnom okupljeni provereni mladi reditelji, da nisu ponavljali ili prenosili svoje ranije režije i što su svi nastojali da stvore predstave sa umetničkim identitetom. Kada se tome doda da su sve te predstave imale svoj scenski integritet, i da je ansambl delovao samouvereno dolazeći bez kolebanja u Beograd, da se svojim elementarnim vrednostima potvrde kod drugačije publike. U tom vremenu, pozorište "Dobrica Milutinović" je pokušavalo grčevito da se izdigne do pouzdanog profesionalizma, što je bilo veoma teško bez stalnog i uigranog ansambla. Predstave, *Pozorište – komedija* koju je autorski osmislio Dragan Jovičić i *Kako se uzme* Alana Ejkborna, u režiji Božidara Đurovića, nisu mogle da promene situaciju, pa su svi ovi napori ipak ostali na marginama

pozorišnih događanja. U srpskoj drami Narodnog pozorišta u Subotici odlučili su se da izvedu tekst Gorana Stefanovskog – *Bahanalije*. Kokanu Mladenoviću se učinilo da od toga može da načini grupnu a neobičnu predstavu, u kojoj će igra svih glumaca biti podređena jednoj misli i to je postigao. *Američki san* Edvarda Olbija bio je poveren Aleksandru Božini ali on nije mogao da iziđe iz konvencionalnih okvira. Predrag Štrbac je režirao *Kola mudrosti – dvoje ludosti* Aleksandra Nikolajevića Ostrovskog, u realističkom stilu koji je podržavan scenografijom i kostimima, kako bi sve delovalo kao zbivanje u današnjem vremenu. U svemu tome bilo je glumačke osmišljenosti i otvorenosti, pa je izraz dosezao do pune zrelosti a u pojedinostima i do individualne specifičnosti. Mađarska drama se takođe opredelila za tri nove postavke, *Bokternica polazi* Šandora Ridega i Petera Timara sa rediteljem Đerđom Hernjakom, koji je postavio i *Pero* Daga Rajta. Kako je reč o tekstovima koji nisu podsticali na veće glumačke izazove, sve se svelo na realističke i korektne aražmane bez posebnog izražajnog identiteta. Komediju *Buba u uhu* Žorža Fejdoa, predstavio je Ljubomir Draškić. Posebno značajne predstave nije bilo na ovim programima – ali se primećivao napor da se dostignut nivo u izrazu na obe scene uglavnom očuva.

U kikindskom pozorištu, činilo se da je raniji optimizam nešto splasnuo, pa jednostavno nije bilo ozbiljnijeg angažovanja na daljem profiliranju repertoara. Ljubosav Majera je postavio bez naglašenije zainteresovanosti komad *Leptiri su slobodni* Leonarda Gerša, dok je Nenad Gvozdenović pokušavao da učini uverljivu konstrukciju Nenada Ilića *Hamletova tuga pregolema, ode Nora a Godoa nema*. U narodnom pozorištu "Toša Jovanović" u Zrenjaninu su, naprotiv, imali nešto više entuzijazma, pa su sledili rediteljsku koncepciju Dušana Petrovića u oblikovanju na nešto osobeniji način komedije *Narodni poslanik* Branislava Nušića. Predstava je imala unutarnje plastike, efektnih scena i dobro plasiranog humora, pa je već posle premijere postala jedna od njihovih najgledanijih predstava, što se ubrzo potvrdilo i na mnogim gostovanjima. *Krvave svadbe* Federika Garsije Lorke režirao je Jug Radivojević. Postavka se razlikovala od mnogih drugih igranih na našim pozornicama, po stilizaciji, simbolima i neobičnim aranžiranju pojedinih scena. U svemu tome bilo je izvesne novine i rešenja koja su izazivala nedoumicu kod poznavaoca Lorkinog poetskog dela. *Šuma* Aleksandra Nikolajeviča Ostrovskog prepuštena je Radoslavu Milenkoviću da je slobodno postavi prema svome ličnom osećaju. Bilo je tu humora, sete ali i dramatičnih tonova, što je sve zajedno bilo objedinjeno veoma jasnim porukama. *Ručni rad* Žan Kloda Danoa je takođe osmislio kao farsu Radoslav Milenković. Sve je to bilo na određenom nivou, dosta prepoznatljivo u izrazu, pa se mogao steći utisak da je to potvrđivanje ugleda koje je ovo pozorište sa dosta napora čuvalo u svojoj sredini. U pozorištu "Sterija" u Vršcu, hteli su da imaju nešto drugačiji repertoar, gde će dominirati komadi sa tematikom apsurda u savremenom svetu. Miroslav Benka je uobličio *Emigrante* Slavomira

Mrožeka, dok je Virdžinija Marina Guzina postavila *Čas* (lekcija) Ežena Joneska. Glumci su umeli da to odigraju na adekvatan način, mada to nije izazvalo posebnu pažnju u gledalištu. Mnogo više interesovanja je bilo za komediju *Svet* Branislava Nušića, u režiji Pavla Lazića, koja je igrana u realističkom stilu. Sve to, međutim, nije prlazilo granice korektnosti.

Od vojvođanskih pozorišta uvek se očekivalo po nekoliko značajnijih predstava. Kriterijumi se nisu ni sada menjali, ali je bilo sasvim malo onih koje su se izrazom izdvajali. Stoga se stekao utisak da izraz uglavnom stagnira na dosegnutom nivou. Izvesne analize onih koji su videli sve ove predstave ukazivale su da je to možda dovoljno za njihove lokalne prilike, ali ipak nedovoljno za šira interesovanja ili međusobna poređenja. Zašto je to tako – nije bilo lako odgovoriti, jer je očigledno da se teško menja forma pa i sadržaj igre. Pozorišta se nisu mogla posmatrati kao izolovane institucije, mimo svega što se događalo u njihovoj neporednoj okolini ali i šire, u samoj zemlji. Igra nije dolazila u pitanje, već se postavljalo kao dilema kako da se prilagodi spoljnoj atmosferi, održi kontinuitet i eventualno preobraze vitalne mogućnosti, a da se učvrste zaista nadahnutim predstavama. Više je to bilo premišljanje nego rezignacija. Kada je preovladalo mišljenje da pozorište ne može da deluje izvan opštih okolnosti, te da ne bi valjalo podsticati atmosferu nespokojstva, javile su se i optimističke procene situacije. Često je naglašavano da postoje predstave u čije vrednosti ne bi trebalo da se sumnja – *Ravangrad* ili *Kraj stoleća*, *Hazarski rečnik*, *Hasanaginica*, *Skup*, *Disko svinje*, *Paviljoni*, *Majstor i Margarita*, *Narodni poslanik*, *Kazimir i Karolina*, *Višnjik*, *Zver na mesecu,* i još nekoliko koje zajednički mogu da obeleže ovu sezonu.

2003–2004.

Novi početak o kome se govorilo još krajem dvadesetog veka, ne mora da bude vezan za jednu sezonu, neko pozorište niti grupu darovitih pojedinaca. On može da traje još dugo, da se ispoljava kroz simboličnu komunikaciju svih onih koji deluju u savremenoj scenskoj umetnosti. Prihvatanjem vrednosti koje se javljaju sa najboljim predstavama, dolazi se do usaglašavanja određenih značenja i uzajamnih odnosa koji omogućavaju razumevanje između različitih grupa i pojedinaca, što bitno utiče na stvaralaštvo. Predstave su tako postale mostovi međusobnih prepoznavanja, simboli onih procesa koji u svakom stvaraocu podstiču ne samo subjektivno iskustvo nego nove forme izraza. Novo pozorište, savremeno pozorište ili pozorište budućnosti, kako neki vole da ističu, ne stvara se slučajno i ne pripada samo izuzetnim pojedincima. Očekivano pozorište može tako doći samo kroz stvaranje novih i značajnih predstava, čime se potvrđuje da su u postojećoj duhovnoj atmosferi pomaknute granice slobodnog stvaralaštva. Teškoća je jedino u tome što još uvek ne znamo ili ne umemo da se suprostavimo na stvaralački način svemu što nas uslovljava konformističkom prosečnošću, tolerancijom prema promašajima ili onom što teži da sve, pa čak i eksperimente, standardizuje, konzervira ili okrene prema prošlosti. Unutarnji sadržaj pozorišta o kome neprekidno sanjamo, je niz različitih puteva koji vode razvoju i potvrđivanju fundamentalnih oznaka suštine izraza.

To se događa, više ili manje u svakoj sezoni. U Jugoslovenskom dramskom pozorištu prihvatili su mnoga od ovih shvatanja, uvereni da razvoj nije nikada jedna i homogena aktivnost i da ona podrazumeva da se u svakoj sredini mogu da razvijaju posebni procesi po kojima identifikujemo specifične forme izraza i kulturne posebnosti. Tako je bez velikih najava stvorena i publici prezentirana nova postavka *Mletačkog trgovca* Viljema Šekspira, u veoma inventivnoj režiji Egona Savina. U složenom dekoru sačinjenom od visokih fotografija iz venecijanskog ambijenta, izdignutih i međusobno ukrštenih prolaza kao na nekim kanalima, u rafiniranim kostimima savremenog kroja, negde između ranijih i sadašnjih moda, vrlo vešto je stvorena priča o Šajloku i fascinantnoj Porciji. To je nešto najlepše što je viđeno poslednjih decenija na našim pozornicama. Veliki pisac nije izneveren, ali je njegov smisao za igru dobio zaista nova značenja. Porcija je kombinacija lepe žene, na trenutke šarmantnog muškarca, a možda i travestita kojeg tumači, suprotno ustaljenoj tradiciji, umesto lucidne mlade dame jedan ništa manje zavodljiv i vispren muškarac. U njihovom nadmudri-

vanju oko vraćanja duga i otkidanja živog mesa ima izuzetne lepote, briljantnosti duha, potresne igre i atmosfere koja se prenosi na sve aktere. Ima tu intuicije, osećanja, misli koje se stapaju u slike neopterečene psihološkim ilustracijama, a koje se prosto pesnički izdižu, lebdeći između naturalizma i intelektualne igre, sa poetskim treptajima i čistom tragikom.

Molijer – još jedan život Mihaila Bulgakova, uz autorske i rediteljske komentare, rasčlanjivanja pa i dopune, predstavio je Dušan Jovanović. To je predstava programirana za velikog glumca koji se nalazi u zenitu svoje karijere, što je upravo potrebno režiji da je osenči tako da svi drugi likovi budu sagledani ne samo kroz Molijerovu sudbinu nego i vreme u kom se oblikovala njegova sudbina. U tome ima ličnog, intelektualnog promišljanja i stava koji prelazi u ironiju u pojedinim likovima, a ponegde prelazi u karikiranje. To se posebno odnosi na portret Luja velikog, u kome se pojavila glumica, sa instrukcijama da ga prikaže kao smešnu figuru koja potpuno odudara od te predstave o veličini, moći i strahu od kojeg zazire i veliki Molijer. Njegov lik bi zasluživao komentar, posebno pojedini prizori u kojima sam sudeluje. Ovde su, čini se ukrštena tri individualna stava o položaju umetnika u diktatorsklim režimima, pisca, reditelja i Molijera. Naravno, izvesne specifičnosti na kojima je Bulgakov insistirao kao metafori, promenile su do izvesne mere osnovno značenje, ali ne i suštinu, kako ističu Jovanovićeve intervencije. Svuda je bilo skepse, pa i prema glavnom junaku, što je sa suzdržanošću u nekim prilikama učinilo da ono univerzalno, simbolički označeno kao odnos Luja i Molijera, dobije farsičnu formu, koja nas udaljava od neposrednog saznanja. U ovoj seriji izveden je i *Pseći valcer* Leonida Andrejeva, u režiji Dejana Mijača. Opet bizaran tekst, popularni glumci, saznanje kroz igru, uz rediteljski suzdržan i rafinirani izraz. To je jedna od onih predstava kojoj se divite zahvaljujući njenoj artificijelnosti, ali koja vas emocionalno ostavlja potpuno hladnim. Aimboli Andrejeva su odavno izgubili prvobitnu asocijativnost i ovdašnje uporno insistiranje da njegovo delo može i danas da ima avangardno dejstvo nisu se potvrdili na pozornici. Da li je na sve njih uticala moderna arhitektura novo podignute scene i gledališta, pa su smatrali da scenski jezik valja formalizovati, ili je nešto drugo po sredi? Tek problemi su se otvarali na dosta neočekivan način. Ako svaki reditelj insistira na krajnjoj subjektivnosti – kako sve ovo spojiti i učiniti da pozorište nanovo izgradi prepoznatljivi scenski jezik.

U Teatru "Bojan Stupica", kao u nekom drugom pozorištu, činilo se da vladaju drugi principi na kojima se oblikuju predstave. *Plava soba* Dejvida Hera je podstakla Alisu Stojanović da se približi jednom apstraknom izrazu više nego što je to bilo potrebno. Iva Milošević je bila zaokupljena tumačenjem poruka Nila Labjuta u komadu *Razvaljivanje,* ali bez naglašenijeg oduševljenja. Ambiciozna Tatjana Mandić Rigonat pokušala je da oživi tekst *Terasa* Jovana Hristića, ali se pokazalo da je to gotovo nemoguće. Htelo se u svemu savremeno i

racionalno, a za takav izraz još uvek je teško pridobiti širu javnost. Sve su to samo potvrde principa – različitosti unutar jednog programa, odnosno pozorišta, bez obzira koliko ima scena. Praktično to je značilo da se svi zalažu za izvesne inovacije u izrazu, ali ne i drastične preokrete, jer to jednostavno nije bilo moguće. Stoga su u prvi plan iskakale predstave u kojima je bila pojačavana ili isticana rediteljska individualnost, pa su pisci bili u njihovoj senci, a glumci su se vrednovali po tome kako i na koji način tumače ili osećaju ono što im režija sugeriše. U kojim kategorijama scenska iluzija treba da se artikuliše?

U Narodnom pozorištu hteli su, shodno svojoj ranijoj praksi u nekim sezonama, da paralelno idu u više pravaca. Jednom, dosta davno, imali su problema sa hrvatskim dramatičarem Slobodanom Šnajderom. Sada su ga zbog njegovog individualističkog delovanja u inostranstvu i netoleranciji u svojoj domovini, smatrali prosto – poželjnim piscem. Bilo je i onih prigodnih komentara da se tako uspostavljaju mostovi komunikacije između dva naroda! Odlučeno je da se izvede jedan od njegovih novijih komada – *Nevjesta od vjetra*. Režija je poverena televizijskom reditelju i majstoru u snimanju neobičnih spotova, Borisu Miljkoviću. Verovalo se da će on televizijskom tehnikom osnažiti pozorišni izraz i učiniti ga fleksibilnijim u odnosu na primenu novih tehnika, ili u širem smislu multimedijalnih tehnologija. On se zadovoljio izvesnim spoljnim elementima, modifikujući scenski prostor tako što je produžio proscenijum u pistu koja deli gledalište na dva dela. Unutar toga bilo je nekoliko originalnijih efekata koji su međutim, već na početku ograničili svaku neposrednost doživljaja. Sve je bilo formalizovano, po nešto dovedeno do perfekcije, ali na uštrb onog emotivnog, pa je dobijena uglavnom predstava kakvu je podsticao sam pisac, a to je – da ona bude više instrumenat njegovog mišljenja nego osećanja. Sve je bilo, manje ili više koretno, ali hladno i pomalo udaljeno od publike. Kome pripada i čemu služi ovakva predstava?

Iz onog dela programa koji je sugerisao da je došlo vreme da se preispitaju popularni domaći tekstovi iz sedamdesetih i osamdesetih godina dvadesetog veka, odabran je *Sabirni centar* Dušana Kovačevića. Uobličio ga je Božidar Đurović, dokazujući da između realizma i apstrakcije nema nepremostivih razlika, da su to lice i naličje života, ali ne otkrivajući pri tome ništa novo. Da li je to samo problem režije? Još uvek su najpopularniji pisci tog vremena uživali određeni autoritet u pozorištu. i malo ko se usuđivao da uđe u radikalniju analizu njihovih osnovnih vrednosti. Teško je bilo priznati na sceni da je vreme učinilo svoje i da je mnogo toga rečenog ili pokazanog ostalo u ondašnjom raspoloženju, te da je skoro uzaludno tražiti nešto novo. Teza da u životu sreće nema je toliko puta ponavljana da sada deluje kao opšta fraza. Ono što se nalazi iza smrti i živi možda u sećanju, idelizovano je, ali opet prema predstavama koje stvaraju živi, tako da je teško otići dalje od verovanja da se realnost sama po sebi, ovakva kakva je, razgrađuje. Potvrdilo se da i dalje Kovačevića igraju, ali

Sabirni centar nije u novim okolnostima dobio prave impulse vitalnosti pa je bilo očigledno, mada se prećutkivalo, da već odlazi u istoriju. Zato ne iznenađuje što je daleko više od svega ovoga izazvala pažnju javnosti nova postavka *Gospođe ministarke* Branislava Nušića, koja se, u raznim verzijama, održava na repertoaru Narodnog pozorišta još od vremena Žanke Stokić. Ova inovacija je poverena Jagošu Markoviću, a pratila je ceo projekat neobična propaganda koja je nametala utisak da sve što je do sada činjeno sa ovom popularnom komedijom nije vredno spomena i da je iz savremene perspektive ovo njegova prava i verodostojna suština. Do toga, međutim, režija sama nije došla. Ona nije locirana u određenom vremenu – jer su neke scene počivale na izvesnim impresijama sa kraja devetanaestog, neke sa početka dvadesetog veka a bilo je i onih koje su neposredno evocirale prilike u pedesetim godinama dvadesetog veka. To je simbolički bilo označeno na proscenijumu gde je na jednoj klupi bio prepoznatljiv znak u čuvenom i prvom radio aparatu koji je proizveden u našoj zemlji, popularno znanom kao "Kosmajac", dok je odmah iza njega postavljen šporet kakav je bio u modi pre skoro dvesta godina. Da je ceo taj svet koji se ovde provlači kroz priču na neki način kič – svedoči veoma strma kosina koja valjda predstavlja vreme, a sa koje su se svi survavali, te našli na uskom prostoru na pozornici, da bi gore pri vrhu samo ostale neke pernate životinje kao simbol neprolaznosti naših običaja, naravi ili nečeg drugog. Osnovna priča nije mogla biti uništena ali je dosta pojednostavljena, tako da nije bilo onog spontanog humora koje ovo delo inače nosi. Zato se mešala estradna gluma, stilizacije i karikature, pa se tek u fragmentima mogla prepoznati izvesna pronicljivost duha. Hteli su da pobegnu od tradicije, u tome su sasvim uspeli, ali ona nije prevaziđena niti je uopšte došlo do sveobuhvatnije kritičke vizije koja bi se potvrdila u savremenom teatru. To je, kada se stišala buka, postalo jasno da će ova predstava ostati verovatno u analima Narodnog pozorišta kao jedna od onih velikih zabluda koje se događaju uvek kada nema jasnih motiva ni kreativnog doživljaja.

Scena "Raša Plaović" i dalje nije jasno programski definisana. Eksperimenti su prebačeni u probnu salu na petom spratu, kao specifičan scenski prostor, a ovde bi trebalo da bude savremeni repertoar. On se međutim, više određuje formalno, po piscima i naslovima njihovih dela nego samim postavkama. Izvođenje dela Sibil Berg – *Pas, žena, muškarac* u režiji Zijaha Sokolovića je pre konvencionalna nego savremena po svojim kvalitetima. *Sinopsis o slobodi* koji je priredio Ljubivoje Tadić na osnovu poezije Darinke Jevrić i Srboljuba Mitića, ostao je u granicama vešto uobličenog recitala rodoljubivih tirada. *Nezvani gost* Nine Valse u režiji Vide Ognjenović je obrađen u psihološki intoniranom realizmu, saglasno sa programom Budva – grad teatar. Sa Domom kulture iz Pančeva takođe je načinjena jedna koprodukcija i to – izvođenje *Kovača* Miloša Nikolića. Ni jedna od ovih predstava nije izdržala ozbiljnije provere vrednosti. Sa takvim

koprodukcijama se nastavilo i na Sceni V sprat tako što je u saradnji sa "Omen teatrom" izvedena predstava *Život ili pozorište?* koju je priredila Gordana Lebović, po tekstu Šarlote Solomon i Marije Karaklajić. Tu se našao i komad *Tišina treznih* Kinge Mezei, koji je sama i režirala, dok je Gorčin Stojanović bio zabavljen *Intimusom* Jelene Kajgo. Ni u jednoj od tih predstava nije bilo novih vizija u izrazu, a ni stvaralačkih formi. Narodno pozorište je htelo nešto više, nije se pri tome čak ni obaziralo mnogo na sopstveno iskustvo, ali je i ono bilo ograničeno velikim brojem reditelja raznih afiniteta i stvaralačkih mogućnosti. Sve je to trebalo uskladiti, ali su ambicije različite, pogotovo što jedni prilaze sceni sa emocijama, a drugi potpuno racionalno. Za jedne je predstava nešto što se podrazumeva pod pojmom akcija, drugi veruju da je to subjektivni doživljaj, neko se muči sa tim da dođe do nekog saznanja o životu, ima potrebe za određenim ciljevima, a isto tako javljaju se i ideje o čistom izrazu.

Saznanja o repertoaru nemaju, kao ni u mnogim ranijim prilikama, bitnog značenja za same glumce pre nego što se podele uloge. Tada ih zanima samo ono što bi trebalo da igraju, a tek kasnije kada se dogodi uspeh ili neuspeh, događa se da izraze svoje mišljenje. Na taj način oni čine kompromis između uprave i reditelja, predstavljajući korpus lako prilagodljivih aktera, koji tek svojim emocionalnim doživljajem ili racionalnim promišljanjem mogu da utiču na zajednički izraz. Sada je primetno da bi neki od njih želeli da se već u mladosti okušaju kao reditelji i dramaturzi, organizuju samostalne grupe, ponešto tehnički eksperimentišu, ali isto tako i da upravljaju pozorištima. U nekoliko novijih prilika bilo je javnih rasprava o tome – da li su glumačke uprave spas za pozorišta ili prava formula za rukovođenje i harmonične odnose unutar ansambala. Jedinstvenog odgovora nema, ali se zato ukazuje na Atelje 212, gde se posle dugovečnih rediteljskih uprava, ustalila glumačka, prema čijim programima nema unutarnjih glasnijih osporavanja. I ovde bi hteli, kao i u ostalim beogradskim pozorišnim kućama, da naglase privrženost savremenim teatarskim htenjima. Sa velikim zadovoljstvom je isticano da je komad *Amerika, drugi deo* Biljana Srbljanović poverila ovoj sceni i reditelju Dejanu Mijaču. To je jedna mala i skromna priča o dobro situiranom mladom čoveku koji nailazi na peripetije u poslovnom i privatnom životu. Više je reč o psihološkoj impresiji nego ozbiljnom razmišljanju i analizi društvenih odnosa. Pravi se od toga dosta sofisticirana pseudo socijalna drama, u kojoj je autorka istovremeno i narator koji opisuje likove i ono što će se dogoditi, uz naravno svoje zaključke. Drama ne predstavlja ništa novo ni značajno u savremenoj srpskoj dramaturgiji, ali teško je osporovati hvalospeve kritičara koji su sve što Srbljanovićeva napiše prograsili unapred za najviše domete ne samo naše nego i evropske dramske literature. *Everyman – Svako* Gorana Stefanovskog je je sličan poduhvat. I on se našao u stranom ambijentu u kome pokušava da sublimira sopstvena iskustva. Đurđa Tešić je nastojala da tim opažanjima da na značaju u više tehničkom

nego psihološkom pogledu. Tekst je zajedno sa predstavom prihvaćen više iz lepog sećanja i poštovanja prema autoru koji je bio značajno ime ne samo u makedonskom savremenom teatru sedamdesetih i osamdesetih godina, već i u srpskom. Vreme je ipak učinilo svoje pa su se mnogi posetioci radije sećali njegovih nekadašnjih pozorišnih uspeha. Glumac Erol Kadić poželeo je da se ogleda kao reditelj, pa mu je odmah pružena prilika da na velikoj sceni postavi komad *Džepovi puni kamenja* Mari Džouns, sa mladim glumcima, s tim što sve viđeno na sceni više govori o njegovom literarnom i scenskom ukusu, nego kvalitetu igre. Na kraju je uvršćen u repertoar jedan koncert pod nazivom *Šuman* u kome je pijanistkinja Irina Dečermić adaptirala fragmente prepiske između Klare i Roberta Šumana, a glumac Goran Šušljik sve to pokušao da uobliči pored njenog klavira, na kojem je izvodila klavirska dela iz opusa ovog velikog kompozitora.

Na maloj sceni ili Sceni u podrumu, glumica i profesor glume Gordana Marić, htela je da osveži naša sećanja na nekadašnju njenu vežbu *Neuhvatljivi sistem glume*. Sada je dopunila svoja istraživanja, pa je u sopstvenoj režiji predstavila *Neuhvatljivi sistem glume 2,* u kome je zajedno sa svojim studentima i sama učestvovala. Kako na velikoj sceni biva ponekad da se pored beznačajnih komada ne može naći mesta za klasične tekstove, to je *Henrih IV* Luiđija Pirandela uz asistenciju reditelja Dušana Petrovića jednostavno spušten u neprikladan podrumski prostor gde ga nije ni bilo moguće predstaviti na adekvatan način. *Priču o Džipsiju Trolmanu* aranžirala je Slađana Kilibarda za veoma uski krug gledalaca. Slično je bilo i sa delom *Put do nirvane* Artura Kopita, koje je Iva Milošević svojom postavkom prosto ispratila u zaborav. Sve ovo zajedno imalo je samo efekta za one koji prisustvuju premijerama, dok je ostalim predstavama prepušteno da se same potvrđuju. Time se nije moglo izbeći pitanje da li se Atelje 212 zaista menja, kakva je njegova uloga u podsticaju novih teatarskih iluzija, u čemu je njegova scenska angažovanost i da li se može govoriti o antikonceptualnom zanosu koji ih s remena na vreme obuzima. U svakom slučaju – kako sve više pozorišta pretenduje da bude savremeno po svaku cenu , neminovno se postavlja dilema kako ih razlikovati u samom izrazu.

Odgovor na ovakve izazove nije mogao da nađe ni sam Dušan Kovačević koji je preuzeo rukovođenje Zvezdara teatrom. Na novoj sceni priređena je samo jedna premijera i to *Povratak* Harolda Pintera. Nikita Milivojević je nastojao da sastavi svoju repliku na sva ona naša i inostrana tumačenja opusa ovog poznatog engleskog savremenog pisca, koji se upravo poslednjih decenija prošlog veka proslavio delima na temu teatra apsurda. Kako dalje? Zar zaista nema dela nove srpske dramaturgije koja bi zadovoljili ukus onih koji odlučuju o njihovim vrednostima? Taj problem je mučio sve i u Pozorištu na Terazijama. Sa izborom komedija teško je išlo, pa su se tek zadovoljili komadom *Ljubav, ah ljubav* Tihomira Ilića i posebno *Pop Ćirom i pop Spirom,* koji im je u svojoj verziji

priredio Jug Radivojević. Obe ove izvedbe zasenio je muzičko scenski spektakl *Cigani lete u nebo,* koji je veoma pretenciozno i dosta uspešno predstavio Vladimir Lazić, uz dirigenta Vojkana Borisavljevića i koreografa Krunoslava Simića. Po svemu sudeći, unutar ansambla je počelo da jenjava interesovanje za ambicioznije dramske poduhvate, uz prirodno okretanje ka operetama i mjuzikalima u novim aranžmanima, koje je publika prihvatala sa većim interesovanjem. Kako naći sebe sa sopstvenim programom u aktuelnim pozorišnim zbivanjima mučilo je i Kult teatar, u kome su verovali da mogu biti pragmatični tako što bi negovali komercijalne predstave sa oslanjanjem na umetnost savremene scene. U toj dilemi su nastale predstave – *Žaklina banderk* Stevana Koprivice, koja je u režiji Slavenka Saletovića rađena u koprodukciji sa grupom "Favi teatra", a zatim *Dar* Zorice Simović, takođe u postavci Slavenka Saletovića. Sve ovo se najmanje ticalo Pozorišta "Slavija". Njihovo opredeljenje za nove domaće tekstove sa izričitim poverenjem u komunikaciju sa savremenim gledalištem, ostalo je nepokolebano. Pozorište je otvoreno za sve izazove, a na programu ostaju samo oni za koje se opredeli publika. Na red su tako došli *Pastir* Milivoja Majstorovića, koji nije preživeo ovaj test, i *Kafana "Kod zajedno"* Ljiljane Lašić, u kome je ova pozatna glumica i sama sudelovala uz asistenciju reditelja Jovice Pavića. A sve to uz napomenu da su njeni tekstovi ovde uživali sasvim uočljivu popularnost, pa i izvesnu vrednost.

U Beogradskom dramskom pozorištu su verovali da imaju svoje određeno mesto u savremenom pozorišnom životu. Nije ih u tome moglo pokolebati ni opšte uverenje da su im pojedine predstave heterogene, da kvalitet kod svih nije ujednačen i da imaju teškoća sa izborom dela koja će ih definisati kao aktivno pozorište sa sopstvenom stvaralačkom platformom. Branili su se od kritičkih opservacija o pojedinim delima, da njih ne obavezuju prevashodno literani kriterijumi. Ukazivali su na autonomnost scene i sažimanje literarnih, misaonih i scenskih elemenata u određene izražajne strukture. To bi ujedno značilo i odbacivanje ilustracija ili podražavanja, a sve u korist što slobodnije simboličke komunikacije unutar pojedinih predstava. Nema unapred prihvaćenih značenja, a ona prava se tek stvaraju kroz samu igru. Sve je to lakše zamisliti nego sprovesti u delo, što se videlo upravo kroz niz prezentacija na Novoj sceni. *Adresant nepoznat* Katrin Kresman Tejlor, zamišljeni je dijalog između Maksa Ajnštajna i Martina Šulca, koji je bez teškoća obradio Stefan Sablić. U nešto povoljnijoj poziciji je bila Milica Kralj radeći duo dramu prema tekstu *X+Y=O* Borislava Pekića, jer se prevashodno oslanjala na igru popularnih glumaca. *Troje* Džulijen Barns, poslužilo je glumici Mileni Pavlović za još jednu njenu vežbu iz režije. Mladen Popović je sam postavio svoj komad *Maslačak i retard*. Anja Suša je istraživala komad *Trgovina* Alberta Ostermajera, a Ana Todorović je istraživala šta znače *Creeps/nakaze* Luka Hibnera, dok je Nebojša Bradić svojom režijom stajao iza prikazivanja komada *Oskar i mama Roz* Erika Šmita.

Ni jedna od ovih predstava nije mogla da potvrdi u svemu uspešnost ovog pozorišta u stvaranju originalnijeg repertoara. Ako tekstovi nisu posedovali respektabilniju literarnu vrednost, ni glumci na sceni teško da su bili kreativniji i sposobniji za komunikaciju između određenih simbola. To je prosto gomilanje predstava kako bi se dobio što širi repertoar i zamaglilo osećanje da mnoge od njih nisu imali značenja koja su im pridodavana. Za veliku scenu su zato izdvojena samo dva projekta, *Vinsent* Nikolasa Rajta, posvečen uspomeni na velikog slikara Vinsenta van Goga, u režiji Anje Suše i *Villa Sachino* Gorana Markovića, koju je osmislio Milan Karadžić. Oba su na svoj način uspela, mada potpuno različita i osobena. Anja Suša je načinila vizuelno prihvatljivu biografiju čudnog čoveka i umetnika za koju su gledaoci bili zainteresovani da je vide i čuju. Tu nije bilo nikakvih ozbiljnijih inovacija niti isticanja specifičnih scenskih znakova u samom izrazu. Milanu Karadžiću je data mogućnost da još jednom i na subjektivni način ispriča šta se događalo između kralja Aleksandra Obrenovića i njegove žene kraljice Drage, uz pojavu više generala, oficira i ministara. U suštini to je potreba da se svedoči bez predrasuda, mimo društvenih konvencija i strogosti, ali i daleko od novih saznanja. Utisci su na granici feljtonistike, a na tome je teško graditi indentitet pozorišta. Beogradsko dramsko, opredeljujući se za relativistički koncept različitih pristupa i ideja, ipak nije moglo da se izdvoji iz opšte atmosfere i trke za publicitetom, pa je samo potvrđivalo da se nalazi na prepoznatljivim pozicijama. Bitef teatar je bio u još gorem položaju, jer nije ni nagoveštavao da može ozbiljnije učestvovati u dijalogu oko toga kojim putem dalje u traganju za drugačijim vrednostima scenske ekspresije. Zadovoljavali su se da budu projektno pozorište bez stalnog ansambla, uz prihvatanje inicijativa pojedinaca ili određenih grupa, sastavljenih po subjektivnim afinitetima. To su pokazivale predstave *Čas iz tetovaže* Konstantina Kostjenka, *Crna soba* Nele Antonović, *Porazgovarajmo o životu i smrti* Kšištofa Bizjoa, *Crvena* Milene Bogavac, *Border line* Ivane Tabori, *Bit no...* Nebojše Ivanovića. Malo je tu bilo praktičnog rada, malo traženja sebe i malo nagoveštaja da dolaze neki novi pozorišni entuzijasti.

Izvan svega toga ostajao je "Madlenijanum" sa svojim programskim težnjama da sjedini u domenu opere i baleta moderni pokret sa neverbalnim pozorišnim izrazom. Ovaj put poverenje je ukazano španskom koreografu i igraču Ramonu Uljeu, koji se u svojim ostvarenjima zalaže za ideje da se budućnost ostvaruje u pozorištu gde tekst nije presudan koliko ličnost onih koji u njemu deluju. *Triptih* je po autoru ispisan rukopisom oslobođene plastike igračevog tela, koji na specifičan način povezuje igru sa teatrom. Zato se on i bavi najistančanijim nijansama emocija, unutrašnjih nemira, nesporazuma, sumnji, sukoba, lepote i ljubavi.

Među događajima koji su najviše privukli pažnju javnosti, našle su se dve potpuno različite postavke komedije *Gospođe ministarke*. Dok je Narodno po-

zorište iz Beograda isticalo rediteljski aranžman Jagoša Markovića, u Somboru je prezentirano neobično viđenje ove komedije od strane Gorčina Stojanovića. Obe predstave su hvaljene i osporavane, da bi se našle i u zvaničnom programu četrdeset i devetog Sterijinog pozorja. Upravo u Novom Sadu, za vreme festivalskih dana, priređen je poseban skup koji se bavio temom *Gospođa ministarka Branislava Nušića – neprolaznost drame ili neprolaznost predrasude,* na kojem su se mogle čuti razne opservacije o ovome delu, uz stalne osvrte na predstave koje su se borile za prestiž. Ni jedna od njih nije dobila nagrade ni priznanja zvaničnog žirija, što ne mora da bude i merilo njihove vrednosti. Dva mlada reditelja koja deluju u istoj pozorišnoj sredini, potpuno su na svoj način i mimo iskustva i tradicije doživeli Nušićevu komediju. Osnovno je da nisu hteli da se inspirišu ničijim uspehom, uz sav rizik koji nosi ovakav izazov.

Somborsko pozorište odavno više niko ne smatra malim, gradskim ili provincijskim teatrom. Gotovo svake druge godine pojavljivali su se sa predstavama koje su bile ne samo primećene u javnosti, posebno na pojedinim festivalima, nego i odmeravane sa onim najboljim, prikazanim na novosadskim a i beogradskim pozornicama. Teško je naći značajnog reditelja koji ovde nije stvarao, tako da je njihova scena bila prihvatana i cenjena upravo po novim formama i drugačijim interpretacijama poznatih domaćih pa i stranih dela, a uz to i tekstova savremnenih dramskih autora.To je jedinstven centar koji je lako ulazio u rizik i projekte za koje se nije moglo unapred znati da li će uspeti ili ne. U njihovoj *Gospođi ministarki,* tekst je uglavnom poštovan, ali je kroz predstavu transponovan u vreme koje obuhvata ceo dvadeseti vek, što se vidi po scenografiji i kostimima, da bi na kraju bilo sasvim u današnjoj atmosferi. Zar je onda čudno što su se pojavljivale i farmerke u Nušićevoj komediji? Problem nije bio u osavremenjivanju igre – već u tome da li je to drama sa dubljim implikacijama, satira ili prava komedija. Sve ostalo što su stvorili paralelno sa *Gospođom ministarkom,* palo je u senku. To se odnosi na dramu *Čelik* Radoja Čupića, koju je sam autor postavio, naglašavajući dramsku tenziju radnje u realističkoj atmosferi i reduciranom dekoru. Glumica Olgica Nestorović je režirala svoj tekst *Braća karijes* sa skromnim dometom, dok je Tatjana Mandić Rigonat bila zaokupljena socijalnim ponorima u ljudima koje je život gurno na marginu, u komadu *Mrtve uše* Olega Bogajeva.

U Srpskom narodnom pozorištu favorizovan je prikaz *Sna letnje noći* Viljema Šekspira. Kokan Mladenović je u svojoj režiji prepravljao pa i dopisivao tekst, osavremenjivao igru automobilima na pozornici, bazenom na proscenijumu i izvesnim asocijacijama koje su Tezeja prikazivale kao modernog diktatora koji se bahato zabavlja sa svojim podanicima. On je naravno, okružen ne samo svitom nego i telohraniteljima, pa ipak teško je bilo takvu površnu ilustraciju učiniti predstavom od identiteta. Već na prvim predstavama pokazalo se da je to rediteljska zabluda u koju je poverovalo i samo pozorište. Ostale predstave

bile su manje ili više u stilskim okvirima koje su sugerisali sami tekstovi. Jelena Đorđević se predstavila dramom *Kome verujete,* iz prepoznatljive realnosti, koju je sa dosta neposrednosti i psiholoških objašnjenja postavio Darijan Mihajlović. Predstava je imala specifične misaonosti, pa je razumljivo što se našla u zvaničnom programu Sterijinog pozorja. Mlada rediteljka Ksenija Krnjajski poigrala se sa *Pokondirenom tikvom* Jovana Popovića Sterije, napravivši dosta duhovitu farsu van vremena i prostora, u kojoj su neke od njenih stilizacija bile neobične ali i prihvatljive. Marija Stojanović je predstavljena komadom *Sigurna kuća*, a Aleksandar Novaković komadom *Zubi*. Između njih našli su se komadi *U lovu na bubašvabe* Januša Glovackog i *Venčanje* Vitolda Gombroviča. Različite su to forme, od socijalne drame do farse, s tim što je teško bilo naći za sve pravi scenski izraz. Zato su neke od njih brzo iscrpele scoje delovanje. U pozorištu se nisu zbog toga mnogo uzbuđivali jer su svesno ušli u rizik sa novim tekstovima, nedovoljno afirmisanim piscima i sasvim mladim rediteljima, u želji da načine iskorak iz uobičajenih repertoarskih tokova, pokazujući zainteresovanost da se novim snagama osveži zajednička kreativnost. Umetnička transformacija je uvek moguća a njen cilj mora da bude afirmacija onih vrednosti koje u sebi poseduju opšta značenja. Zato ovo pozorište niko i nikada nije mogao da dovede u pitanje, pa je uz Narodno pozorište u Beogradu, imalo poseban društveni tretman, kao institucija kulture od opšteg značaja. To je ujedno određivalo njegove obaveze da neprekidno revitalizuje stvaralačke potencijale, u čemu su upravo i videli svoj program za budućnost.

Život u Novosadskom pozorištu – Ujvideki Szinhaz, je tekao svojim tokom, bez ozbiljnijih dilema oko toga kako i kuda dalje – mađarski jezik i otvorenost prema srpskoj i mađarskoj pozorišnoj kulturi, bilo je glavno opredeljenje, uz interesovanje za evropska literarna i scenska kretanja. Novi ciklus je otvoren *Krvavom svadbom* Federika Garcije Lorke, u režiji Jožefa Čajlika, u kojoj su osnovne emotivne reakcije bile veoma izražajne. Svaki lik je maksimalno individualiziran, a drama iskazivana u više slojeva, od kojih je onaj vizuelan bio veoma plastičan i maštovit. *Sirano de Beržerak* Edmonda Rostana, poveren je Ljuboslavu Majeri, koji se nije mnogo udaljavao od osnovne priče i standardnih rešenja. *Rakoci – istorijski čas* je predstava koju je osmislio Andrea Janković, tako da je publika izuzetno bila zainteresovana za njena izvođenja. Među tim velikim zahvatima, našao se i *Platonov* Antona Pavloviča Čehova, koji je rediteljski obradio Tomas Fedor. *Crnog Petra* je osmislio Zoltan Sereš, dok je veoma zanimljivu predstavu *Via Italia,* po tekstu Ištvana Dominkosa, režirala Kinga Mezei. U kamernom izvođenju našli su se komadi *Vreme se približava* Line Knutzon, i *Na dnu naše šume* Tomasa Dilana. Najavljeno je prikazivanje komada mađarskih pisaca koji žive i stvaraju u Vojvodini, u okviru posebnog festivalskog programa. Izbor je načinjen od dela Ištvana Bešedesa, Erne Verebeš i Zoltana Danjija. Osnovni moto festivalskog programa je bio da glumci

moraju da podstiču stvaralaštvo na svome maternjem jeziku i da ga svojim predstavama popularišu.

U Narodnom pozorištu u Subotici, mađarska drama je bila aktivnija nego srpska i izvela je više premijera. To se, zbog specifičnih uslova više događalo na Kamernoj sceni, nego u dvorani bioskopa "Jadran", gde su izvođene složenije predstave. Tu je viđen *Kabare* Džoa Masterofa, Džona Kandera i Freda Eba, u režiji Friđeša Kovača, sa dosta atraktivnim numerama, u kojima posebno dolazi do izražaja ženski sastav ansambla. Na ovoj privremenoj pozornici, igran je na srpskom jeziku komad *Lažni napad, pogrešna odbrana* Marije Karaklajić, u obradi Ljubosava Majere. Kako su oba ansambla izgubila svoju matičnu pozornicu u staroj zgradi predviđenoj za trajnu sanaciju ili potpuno napuštanje, osnovni problem je bio kako da se sačuvaju predstave i postojeći nivo. Prihvaćeno je stanovište da upravo tekući repertoar u svakom trenutku odražava realne dimenzije i kvalitet rada pozorišta.

U pozorištu "Toša Jovanović" je bila vidljiva opreznost oko toga – šta i kako da se igra. Ako već predstava *Iza kulisa* Majkla Frejna ne može da na to pruži valjani odgovor, učinjen je dodatni napor oko postavljanja dela *Laki komad* Nebojše Romčevića i *Četvrta sestra* Januša Glovackog, za koga su se sve više zanimali u srpskim pozorištima. Nisu pri tome u prvom planu bile rediteljske ideje Miloša Jagodića i Radoslava Milenkovića i forme, koliko unutarnji sadržaji predstava. Kako ih učiniti efektnim i ubedljivim, bilo je. osnovno. Prilike u kojima je delovalo zrenjaninsko pozorište bile su relativno stabilne, ali ipak zavisne od različitih uticaja i odnosa koji su se formirali ili menjali oko samog pozorišta. U pozorištu "Sterija", kao i u njima sličnim ansamblima – najvažnije je bilo održati kontinuitet delovanja i na određenom nivou. Svi u ansamblu su bili svesni da izuzetne predstave nisu pravilo, pa su tako sa podjednakim interesovanjem realizovali komediju Karla Goldonija *Ah, to vreme uživanja,* sa rediteljem Vladimirom Lazićem i *Osvrni se u gnevu* Džona Ozborna, sa Nebojšom Dugalićem. U Kikindi je glumački ansambl opet bio pod neprekidnom pažnjom, kako da se samopotvrdi i stekne poverenje javnosti novim predstavama. Zato se igralo više i sve sadržajnije, što se potvrdilo predstavama *Pigmalion* Bernarda Šoa, *Kod "Večite slavine"* Momčila Nastasijevića i *Bilo jednom na Balkanu* Željka Hubača.

Svako pozorište je imalo svoju priču, ali kada su one poređene, nije teško razabrati da u njima ima i nečeg zajedničkog. Problem nije bio samo u tome da se održava određena programska orijentacija, vodi računa o sredini kojoj je to namenjeno nego i da se neprekidno osvežava svest da se ne sme stagnirati u zadovoljstvu sa postignutim, nego dalje kretati ka nečem još vrednijem, jer se upravo u tome iskazuje zainteresovanost za budućnost. Kruševačko pozorište je to veoma ubedljivo pokazalo u postavci adaptacije romana Meše Selimovića *Derviš i smrt,* koju je izveo i afirmisao Nebojša Bradić. Njegova režija je i ovde

bila veoma selektivna u iznošenju detalja, slika je bila stilizovana, gluma subjektivna, više izražajna, nego narativna i zato se došlo do ogoljene konkretnosti, koja najbolje kazuje kako se ostvaruje dogmatizam vlasti, pokazujući nemoć pojedinca, a život, bez obzira na vreme, kao apsurd kome se ne može izmači. Od komada Vladimira i Olega Presnjakova odabran je *Terorizam*, u kome su uz glavni lik Pukovnika uvek prisutni prvi, drugi putnik, prva ili druga žena i prvi ili drugi muškarac. Mnogo je tu bilo verbalizma, izgovorenog na ljuljaškama. Egon Savin je angažovan da osmisli *Svinjskog oca* Aleksandra Popovića. Ova postavka je zbog neobičnog sadržaja i izvođenja, izazvala dosta pažnje ne samo u Kruševcu nego u Beogradu i Budvi. Mala scena ovog pozorišta je konačno dobila svoje ime, "Bata Putnik" u znak poštovanja i sećanja na ovog poznatog reditelja, koji je učinio veoma mnogo, upravo na profesionalizaciji i subjektivnoj projekciji izraza na njihovoj matičnoj sceni. U kragujevačkom pozorištu "Joakim Vujić", takođe je činjeno mnogo da stalno bude prisutna među glumcima svest, da upravo od njihove igre zavisi da li će fundamentalne karakteristike tradicije i mogućnosti doći do punog izražaja. Kada će se to dogoditi, nije se moglo tačno predvideti, a pogotovo kada se sezona počne sa vodviljom Žorža Fejdoa *Hotel – slobodan promet* ili tekstom *Gola Vera* Đorđa Milosavljevića. Sva dela o srpskim vladarima i knezovima ovde su rado uvek viđena, pa je tako premijeru doživela i drama *Miloš Veliki* Maše Jeremić, u rediteljkom osmišljavanju Nebojše Bradića. Međutim, glavna predstava je bila ipak *Romeo i Julija* Viljema Šekspira, u režiji Pijera Valtera Polica. Kako u ovom pozorištu postoje uočljivi afiniteti prema klasici, to je rediteljki koncept u kome je bilo dosta novih komentara i mišljenja prihvaćen sa vidljivom zainteresovanošću, što je preraslo u zajednički doživljaj u veoma ubedljivom izrazu. U tom trenutku – izvođenje *Romea i Julije* bilo je jedno od najboljih i najzanimljivijih novih postavki dela iz opusa Viljema Šekspira na našim aktuelnim scenama.

U Nišu su se interesovali za različite forme koje se javljaju sa izborom komada za nove predstave. Komad *Noževi u kokoškama* Dejvida Herovera, osmislio je Miroslav Benka u subjektivno viđenom realizmu. *Bestidnik* Erika Emanuela Šmita je u režiji Ljiljane Todorović donekle stilizovan, a *Noć ubica* Hoze Trijana osmišljena kao kriminalističko štivo. Bio je to scenski prostor u koji je i Kokan Mladenović ušao svojim čitanjem na novi način drame *Je li bilo kneževe večere?* Vide Ognjenović. Bilo je tu spoljnih, ali i unutarnjih analiza, razdvajanja dramskih činilaca, kako bi slike na pozornici delovale u svakoj predstavi kao nešto posebno i izvorno. To je bilo ipak mnogo više od prilagođavanja ukusu domaće publike i radilo se o tome da igra na pozornici ne bude samo puko predstavljanje književnosti ili različitih rediteljskih ideja, već iznalaženje dubljeg smisla života, što pozorištu obezbeđuje veću humanizaciju njegove scene.

U Pirotu su bili uglavnom zaokupljeni popunom tekućeg repertoara, s obzirom da se brzo iscrpljivalo interesovanje publike za pojedina dela i njihova

izvođenja. Boško Dimitrijevićje tako došao u priliku da postavi Sofoklovu *Antigonu*, a sledili su zatim komadi *Pravdenici* Alberta Kamija, *Cicine stolice* Miodraga Đurđevića i *Zar i ti, sine Dragče,* kao kompilacija aktuelnih tekstova koju je izvršio i sceni prilagodio Miloš Jagodić. U Zaječarskom pozorištu "Zoran Radmilović" nisu imali svoju repliku o sezonama koje im predstoje, jer su opet zapali u krizu uprave. Zadovoljili su se stoga preživljavanjem uz reprizne predstave, a od noviteta predstavili su *Počasno veče* Alfreda Baldućija. U Leskovcu, sa komedijom *Iza kulisa* Majkla Frejna, takođe nisu otkrivali nove mogućnosti svog izraza. Izvesnih kolebanja bilo je i na sceni Narodnog pozorišta u Užicu. Između *Pokojnika* Branislava Nušića, u viđenju Dejana Penčića Poljanskog, komada *U naviljcima* Petra Pecije Petrovića i *Porfirogeneze* Đorđa Milosavljevića, teško je bilo razmišljati o usmerenjima za duže vreme. Osnovna dilema je bila – može li se heterogenim repertoarom iskazivati autentičnost sopstvenog izraza. Sve to ukazuje da su u većini regionalnih pozorišta stvaralački problemi bili isti. Kako živeti i stvarati – od sezone do sezone. Da li to utiče na određene deformacije u izrazu, ne potiru li se raniji uspesi i može li se verovati da do uspeha dolazi vremenom i po nekom automatizmu? Koliko su u svemu tome prisutni spoljni faktori ili psihološka ograničenost u htenjima koja se reflektuju na sve što biva izvedeno na regionalni i malim scenama? U Šapcu su nastojali da sami izađu iz tog kruga, tražeći u sebi one snage koje bi stalno podsticale na samoprevazilaženje onog do tada postignutog. Verovalo se da je to možda preduslov za drugačije izazove u novom vremenu. Primetnog entuzijazma bilo je u izvođenju *Ribarskih svađa* Karla Goldonija, promišljanja apsurda i otuđenosti u delima *Nastojnik* Harolda Pintera i *Duplo dno* Gorana Stefanovskog.

Kada su dela poznata i uglavnom već potvrđivana na pozornicama, šta treba da se dogodi pa da pozorišta ne primaju mehanički reflekse onog već prepoznatljivog, pa da izađu izvan ograničenja koja im nameće sopstveni konformizam, ili, kako odagnati strah pred iskušenjima novog i nepoznatog? Da li su predstave poput *Bilo jednom na Balkanu, Pokondirena tikva*, *Pokojnik, Pop Ćira i pop Spira*, *Gospođa ministarka*, *Žaklina bandeka*, *Via Italija*, *Lažni napad – pogrešna odbrana*, *Miloš Veliki*, *Derviš i smrt*, prava slika onog što se događa u regionalnim pozorištima? Kada će se u svemu moći da mere sa onim što se stvara u Beogradu i Novom Sadu? Mnogima se takvi zahtevi čine vraćanjem u prošlost i sputavanjem ličnih incijativa, da se opet dođe u sfere optimizma. Ako već imamo svoju istoriju i sadašnjost, zašto ne bismo imali i pravo na sopstvenu budućnost. U tome su se mogli da razaznaju izvesni znaci ohrabrenja pred objašnjavanjem onoga što očekujemo od pozorišta. Da li je to samo odgovornost pojedinaca, ili svih koji deluju na sceni i oko nje, ili pak društvene sredine, uz želju da svako ima pravo na sopstveni izbor ciljeva i slobodnog stvaralačkog delovanja.

Čekanje

Uz sva objašnjenja, ipak se na kraju svi zajedno vraćamo u domen želja, pa je razumljivo što se opet javlja pitanje – da li smo došli do novog početka? Od kada se on računa? Postoje li predstave međaši? Sa kojim stilom ili stilovima ulazimo u novu epohu? Da li se uopšte zna kada će ona u svim pozorištima početi? Ima li u vreme raznih turbulencija i nešto jasnijih promena, koje mogu da podsete na iskustvo minulog stoleća? Zar se prvi nagoveštaji naših odvajanja od romantičarskih zanosa nisu osetili na pozornici tek negde oko devesto desete godine? Nisu li se sve doskora pamtili prvi dolasci hudožestvenika i egzaltacije naših mladih glumaca iz treće generacije, njihovim fascinatnim životnim realizmom. Kada smo uspeli da se oslobodimo međuratnog akademizma i njegovih konvencija? Ko nas je terao na pokornost dogmatskom realizmu i podčinjavanju pozorišta i njegovom pretvaranju u primenjenu ideologiju? Zar je bilo lako izboriti se sa raznim zabranama, pogotovo onim koje se osporavale egzistencijalističke ideje i prodor kritičke svesti u tekuće repertoare? Šta se sve događalo na putu do antidrame i teatra apsurda? Kada smo poželeli da klasiku pretvorimo u pomodnost sedamdesetih godina? Šta su tada predstavljale slobodne forme? Ko su to bili u našem pozorištu reditelji nove stvarnosti? Može li se farsa i izvotepereni teatralizam prihvatiti kao otkriće nečeg drugačijeg od onog što smo i ranije znali? Nismo li se oduvek nalazili između sopstvenih, tuđih mitova i naše stvarnosti? Avangardu sedamdesetih i osamdesetih mnogi u našim pozorišnim centrima nisu ni osetili, a kamli doživeli, pa zašto se tako brzo prešlo na lansiranje postavangarde? Ko je kod nas već na izmaku sedme decenije proglasio kraj dvadesetog veka? Šta se postiglo neprekidnim insistiranjem da se lociramo između realizma i apstrakcije? Da li je ikada objašnjeno šta je u pojedinim pozorišnim trenutcima predstavljala klasika a šta antiklasika? Nismo li se oduševljavali lutalicama i sanjarima, tražeći u drugima novu energiju, diveći se rediteljima izmenjene stvarnosti, dozvoljavajući sebi devedesetih godina, da iznosimo proizvoljna i nedoživljena sećanja na budućnost. To je ono vreme, kada su nas obasipali surovom stvarnošću, strahovima, ništavilom, zlom, erosom, uz ubeđenje da ćemo na kraju ovog dugog perioda konačno shvatiti da smo više rasturali, relativizirali i poništavali nacionalni identitet pozorišta, nego što smo se zajednički borili za nove stvaralačke ideje. Gde su nam umetnički manifesti o jedinstvu u različitosti, ili protesti protiv vulgarizacija izraza, pretvaranju scene u estradu i obezvređivanja umetničkog stvaranja, u ime pomodnosti

i efemernih događaja koji nisu trajali ni jednu sezonu. To što se događalo u Beogradu, a povremeno u Novom Sadu, Subotici, Somboru, Kragujevcu, Kruševcu ili Nišu, nije nikada uticalo na celokupan pozorišni život u našoj zemlji. Zato nije ni malo pouzdano shvatanje da su mnogi ostali u senci novih formi, okrenuti više prošlosti i tradiciji nego razvoju i slobodi stvaralaštva. Izvesne pojave i događaji otuda čekaju tek svoja prava objašnjenja. Istoričari kulture i teatra su po običaju skeptični, teško prihvataju saznanje da sadašnji savremeni teatar u svim svojim formama potiče tek iz šezdesetih godina dvadesetog veka. Onog trenutka kada smo obezvredili sve dotadašnje sisteme vrednosti, a izraz problematizovali i relativizovali, nastali su mnogobrojni problemi koje nismo uspeli nikada da rešimo do kraja, pa se zato oni prenose i u novo doba.

Iza lepih reči da svako ima pravo da stvara jedan novi svet iluzija, teatar koji želi da ispuni svojim sadržajem i subjektivnošću i da se preko scene vrati sebi i svojoj prirodi, mogla se javno videti konfuzija, u kojoj je bilo dosta pokušaja da se pozorište svede na trenutna raspoloženja i postane sredstvo kojim se ispoljavaju i afirmišu određena trenutna interesovanja. Takvo pozorište trenutka nije želelo da stvara tradiciju, nisu mu bile potrebne vrednosti i ono je po svom htenju bilo nešto sasvim drugo od onog za što su se generacije kroz dugi niz godina pripremale. U aranžmanima koje su pojedine grupe i ansambli priređivali bilo je socijalnih protesta, zadovoljstva stihije, besciljnih lutanja, političke angažovanosti, religioznog fanatizma, komercijalnog diletantizma. Osnovno je bilo prisvojiti moć koju je imalo pozorište nad gledaocima, pridobiti ih za svoje pratioce ili poštovaoce, a ponekad su čak radi ekstravagancije odbijani aplauzi ili bilo kakva pomoć i saučestvovanje. Sve sa čim smo u ovim pokretima bili suočeni, protivurečilo je pozorištu kao umetnosti, i nije se insistiralo da prisutne događaje po svaku cenu smatramo umetničkim činom. Sve je to izazivalo kontrareakcije, čak i želju da se bude konzervativan u ime odbrane sopstvenih shvatanja o smislu pozorišnog delovanja. Pa ipak, nametnuto je shvatanje da biti moderan ne znači istrajavati po svaku cenu na svojoj autentičnosti već da to upravo valja tumačiti kao priliku da se u saradnji sa drugima može potvrđivati u onim formama koje odgovaraju svim sredinama i ljudima sličnih potreba i raspoloženja. Zato ne iznenađuje što se o tome najviše govorilo u beogradskom pozorišnom krugu, gde su tokom devedesetih godina, jedno za drugim stvarana alternativna i projektna pozorišta. Oko njih su se okupljali uglavnom mladi ljudi koji sebe još nisu videli u tradicionalnim okvirima i ustaljenom sistemu vrednosti. To je moglo da znači izvesno samozadovoljstvo i verovanje da se ovim postiže nezavisnost u odnosu na važeće norme, osećanja prema umetnosti i stvarnosti u kojoj živimo.

Pritisak ovakvih teza i raspoloženja vremenom je izgubio svoj prvobitni intenzitet ali to nije značilo uspostavljanje kontinuiteta sa onim što se stvaralo paraleno na mnogim profesionalnim pozornicama. U Beogradu je pozorišni

život bio okrenut sebi, u Novom Sadu dolazilo je povremeno do kolebanja, retko do ekstremnosti, dok su ostali mahom bili po strani ili su pokušavali da se uključe u te složenije igre svojim posebnim predstavama, po pravilu kreiranim od strane reditelja iz glavnog centra. Mala i regionalna pozorišta priželjkivala su sasvim drugačiju sudbinu. Savremeno pozorište nije tako uspelo nikada da u celosti formuliše svoja nova načela i otvori se ka drugačijem sistemu vrednosti. Procene događaja kroz koje smo prošli u novije vreme tek su fragmentarne, uvek više subjektivne nego činjenične, sa mnogo proizvoljnog i inferiornog. Međutim, valja priznati da se kroz sve ovo u znatnoj meri promenila svest o pozorištu tako da je teško pretpostaviti da nastupa period prilagođavanja, relaksacije od svih pritisaka i atmosfere u kojoj će pozorišta biti više zainteresovana za svoju stvaralačku budućnost. Kada će do nje doći – kroz deset ili dvadeset godina i koja generacija treba da je ostvari? Da li su uopšte svi za to i zainteresovani? Sve se nekako prepušta slučaju i verovanju da će se problemi vremenom sami po sebi razrešiti, da će se strasti stišati, svako naći svoje mesto koje zaslužuje i da će pozorište, bez obzira na bolje ili slabije predstave, biti uvek ono što jeste i što je bilo. To je i razlog što više ne izdvajamo svake sezone one najznačajnije predstave, jer su svi kriterijumi u opticaju postali nepouzdani i relativni, pogotovo ako stojite na stanovištu da su sve forme podjednako važne, a da slobodu izraza stvaramo na protivurečnosti različitih estetskih ideja.

Kroz naša pozorišta nije još prošla tranzicija, tako da su sva profesionalna pozorišta zadržala svoj društveni status, koji podrazumeva prevashodno sam način finansiranja od strane gradskih skupština i republičkih ministarstava. Da li će oni podržavati institucije ili će se opredeliti za slobodno stvaralaštvo još nije definisano! Može li pozorište i dalje da bude više društvena nego subjektivna pojava? Šta znači i kako se tumači pluralizam interesa, kada se u državnim strukturama, celokupna kulturna politika prepušta pojedinim partijskim grupama i njihovim opredeljenjima? Mogu li sve politike da budu deo naše pozorišne istine? Pogotovo kada se one otkrivaju kroz izraz kao način sagledavanja, otkrivanja ili razotkrivanja svih fenomena savremenog života. Nove ideologije zapravo nema, (da li je i potrebna), ali recidiva stare ima i još dugo će biti. Šta pozorište znači u takvim okolnistima?

Pojam pozorišta nikada do kraja u našoj sredini nije objašnjen, što je upravo jedan od razloga da se sada traži reinterpretacija svega onog što što smo mu kroz ceo dvadeseti vek i u posebnim prilikama pridavali u značenju. Shvatanje da je to deo naše duhovnosti, samim time i kulture, povezivan je sa tradicijom, istorijom ali isto tako i sa društvenim sistemima i ideološkim određenjima. Uvek je postojao nesklad između estetičkih težnji i onih pragmatičnih, koje su u raznim varijantama zagovarale prevashodno potrebe društva u sagledavanju sebe kroz scenske iluzije. Kroz moralnu, socijalnu ili političku anagžovanost, trebalo je doći do umetnosti. Zar u jednom trenutku socijalna umetnost nije bila

neka vrsta pobune protiv građanskog ili tačnije buržoaskog poretka, dok na kraju pozorište nije usmeravano kao protest protiv svih devijacija levičarske diktature? Sve forme umetnosti su bile istorijski uslovljavane, pozorište ponajviše, uz opravdanje da je to umetnost vremena. Samim tim scena se ne može odvojiti od potreba i težnji društva. Za tako shvaćeni društveni konformizam odabran je u pozorištu realizam, u svim svojim varijantama, kao izraz koji najpotpunije podleže racionalnoj kontroli. Bilo je stoga očekivanja da će se već u prvim sezonama novog veka razviti kritička analiza svega učinjenog, ali do toga nije došlo. Pozorišta se teško oslobađaju mnogih oveštalih shvatanja i tumačenja po kojima scenski izraz nije samo reprodukcija života, nego njegovo tumačenje, pa i stvaranje iluzija koje mogu da budu korisne društvu. Teško je raspravljati na novi način o odnosima društva i pozorišta, kada se zna da je ono potpuno zavisno finansijski od raznih fondova i budžeta. Ovo je verovatno razlog što retko koji pojedinac postavlja u javnosti pitanje – u čemu se sada ogleda društvena funkcija umetnosti scene – u kojim idejama, formama, misaonim određenjima i moralnim normama? To je ona vulgarizovana podela – ako je pozorište društveno onda je i umetničko, a ako je privatno, mora da bude prevashodno komercijalno, bez izvornih estetskih opredeljenja. Iz toga sledi da je pozorišno stvaranje uslovljeno više trenutnim ekonomskim, nego opštim odnosima. Zato se niko ne usuđuje da projektuje neke buduće odnose, jer teško je razbiti ubeđenja da će oni još dugo zavisiti od trenutnih društvenih i životnih prilika. U tome nije teško prepoznati stare levičarske ideje sa početka dvadesetog veka – da se samo u novom društvu mogu stvarati nove forme pozorišne umetnosti. Kakav život – takvo pozorište, ili vizija o novom, koja nije moguća u stvarnosti koja traži da je pozorište u svemu sledi i izražava na svoj specifičan, ali realističan način. Drugačije pozorište tako može da se sagleda i kao utopija koja će se možda jednom ostvariti kada sve ideje i ideali budu usmereni prema zajedničkim i univerzalnim ciljevima! U nemogućnosti da se razreše bar teoretski ovi odnosi – najčešće se priziva zakon o pozorištima, koji se stvara već decenijama, pa je teško predvideti kako će on uskladiti svakodnevne nužnosti i stvaralačke slobode. U takvim prilikama nekom se može sa razlogom činiti da nije mnogo uputno još uvek ni razmišljati o autonomnosti pozorišne umetnosti. Optimistička shvatanja ipak ukazuju da su se i u takvim prilikama stvarale značajne predstave, koje iskazuju vitalnost scenske kulture.

Životna zbilja se radikalno menja, pa samim tim svi ranije uspostavljeni odnosi nemaju više prvobitni značaj. Zato se ne može sve odbacivati, dovoditi u neposrednu zavisnost od političkih opredeljenja, jer pozorište, uprkos svemu ima svoje posebno iskustvo u kome ima nečeg specifičnog, verodostojnog i autentičnog, što neposredno obavezuje sve one stvaraoce koji danas deluju na našim pozornicama. Moguće je imati različita mišljenja o pojedinim predstavama, čak ih i osporavati ili u najdrastičnijim situacijama zabranjivati, ali to

nikada nije moglo dovesti u pitanje pozorište ni njegovu suštinu. Tako se stvorilo osećanje da, bez obzira na zavisnost od društvenih okolnosti, pozorište iznutra neprekidno sebe obnavlja, stvara i otkriva prema nečemu što je upravo njemu još uvek nedostižno, da uspeva da nadvisuje svoja pojedinačna ostvarenja, pružajući perspektive koje nas lišavaju neizvesnosti i strahovanja da će sve ovo nestati bez traga. To je stalni protest protiv obezvređivanja, koje je trajalo pune četiri decenije, do kraja veka, a koje je tek poslednjim naporima obuzdano. U svemu tome poražavajuće deluje da niko nije branio pozorište i da je ono moglo biti napadano sa svih strana i mogućih pozicija. Sve što smo postigli proglašavano je tradicionalnim, građanskim, prevaziđenim, demodiranim, muzejskim i uporno se tvrdilo da je takav teatar brana slobodnom izrazu, otvorenoj metaforičnosti, udruživanju prema afinitetima, povezivanju sa svetom i subjektivnim izrazom. Jedini način da se reše konflikti koji su postojali između pozorišnog institucionalizma i naše lične vizije scenskog čina, bilo je u potpunoj negaciji svega postignutog. Protagonisti ovakvih ekstremnih raspoloženja jednostavno su nas ubeđivali da ovakvo pozorište nikom više ne treba, da ga prosto nećemo, da nam nije nužan njegov sistem vrednosti, način izraza i da će pozorište biti tek ono što što će u svom rušilačkom zanosu neko poželeti da iznova stvori. Sve to je opterećivano raznim teorijama i njihovim tumačenjima onog što bi tebalo da bude moderno i egzistencijalno kao jedno moguće. Zagovaran je radikalizam, uz opravdanje da ništa nije toliko sveto da bi ga trebalo sačuvati ili se na njega obazirati. Novo međutim, nije suprotstavljano starom kao moćnija i plodonosnija alternativa, jer se po svaku cenu izbegavalo poređenje i odmeravanje. Polazilo se od onih najpovršnijih saznanja da se ceo svet menja te da je nužno da se mi sami promenimo, da shvatimo da život koji živimo, pa i pozorište koje volimo, nije više ono što nam pruža zadovoljstva, tako da se protiv sopstvenog konformizma možemo boriti jedino ako se opredelimo za avangardno rušilačke parole. Više nije ništa kao što je bilo juče, sve što smo cenili u pozorištu sada je besmisleno, a sve što smo ostranjivali iz njega sada je vrednost, pa se javlja i sugestija da je demokratičnost u tome što se svako može baviti pozorišnim činom, što za estradne egzibicije nije potreban talenat, što neznanje nije sramota već naprotiv vrlina i neposrednost sa kojom se može izaći na ulice. Naše pozorište nije dočekalo spremno ovu pomamnu pomodnost i nije umelo da odbrani na pravi način svoj stvaralački integritet. Nastalo je upravo devedesetih godina izvesno kolebanje, bilo je znakova inferiornosti i zbunjenosti, a kao posledica toga i određenih društvenih događaja, opao je entuzijazam i ređale su se osrednje ili sasvim bezlične i konvencionalne predstave. U poslednjih dvadeset godina nije tako stvorena ni jedna postavka koja bi prevazišla *Jegora Buličova*, *Ožalošćenu porodicu* ili *Suton.* Ekstremisti nisu pobeđeni, nego su prosto nestali u zbivanjima koja su zahvatila zemlju u poslednjim godinama dvadesetog i prvim godinama dvadeset prvog veka. Ostala je pustoš i letargija u

kojoj je nemoguće tražiti da se svi koji su na ivici socijalne egzistencije bore za neprekidno prevazilaženje i samoodricanje od postignutog, zaboravljanje prošlosti i sopstvenih vrednosti. Više nije pitanje da li imamo pravo da stvaramo jedan novi svet, da pozorište koje želimo ispunimo svojim duhovnim sadržajem i individualnošću u doživljaju, već kako da se preko scene vratimo ponovo sebi i svojoj prirodi. Pozorište, o čijoj sudbini neprekidno razmišljamo kao o svojoj sopstvenoj, nije nikada zavisilo u stvaralačkom smislu od spoljnih definicija, stavova ili uticaja koji bi ga sami po sebi mogli da približe umetnosti. U njegovoj biti uvek je bilo sadržano verovanje da se velike predstave i značajne glumačke kreacije ne mogu pojaviti same po sebi, da je za to potrebna određena društvena atmosfera, materijalna predusretljivost, vreme, istrajnost i mnogo drugog što uslovljava istinsku kreativnost. Iskustvo je važno upravo stoga da bismo postali svesni ovih organskih odnosa i kompleksnosti uslova razvoja i slobodnog delovanja. Zato ne bi trebalo da bude niko po strani, niti da bude samo pasivno prisutan u izgrađivanju modernog izraza.

Ako je pozorište jedan od simbola slobode ljudskog duha, stalnog maštanja i samopotvrđivanja u vremenu i prostorima našeg življenja, nema razloga za pesimizam. Dovoljno je saznanje da kreativnost, bez obzira na broj izuzetnih ostvarenja ili značajnih pojava, nije presahla. To mu obezbeđuje onu potrebnu nezavisnost od svega što je prolazno i čini sposobnim da u svakom povoljnom trenutku izmeni svoje programe, prevaziđe postignuto i iskaže se u svojoj smelosti, vitalnosti i originalnosti u odnosu na ono što se trenutno činilo kao ograničenje. Sve zavisi od toga kakve će biti njegove reakcije na unutarnje mogućnosti i spoljne realnosti. Ni jedan ansambl, a kamoli grupa ili pojedinac ne mogu da više budu neprikosnoveni uzori – jer svako ima pravo da produbljuje smisao i da se potvrđuje u specifičnostima sopstvenog izraza. Pravo pozorište je uvek harmonija i razumevanje među mnogima, pa i drugačijima, i lako je stoga primetiti da njegovo metaforično značenje uvek traži potvrdu u savremenom izrazu i iskazivanju suštine života. Zato je ono i u našoj sredini toliko samosvojno, vitalno i autentično.

Da li je naše pozorište na kraju dvadesetog veka zaokružilo sva interesovanja koja su se u njemu javljala i pripremilo sebe za ono što se očekuje u budućnosti? Afirmisana je sloboda stvaralaštva i potreba za prevazilaženjem postignutog, uz neprekidno traganje za novim vrednostima. To daje povoda mišljenju da ćemo se uvek nalaziti između nekog kraja i nekog početka. Možda je ovo svest o neiscrpnim mogućnostima izraza i vrednostima koje će uvek biti duhovne oznake izvornosti, neposrednosti i savremenosti ove umetnosti. Pozorište je tako iluzija koju svako mora proživeti i trajanje koje uslovljava i omogućava permanentnu aktivnost, obnovu i snažnija dejstva u izgrađivanju uvek modernog izraza Zar onda kraj i početak nisu isto izvorište, na kome se ohrabruju stvaralačke snage da traže sebe i potvrđuju se kroz slobodu izraza?

Između kraja i početka

Pozorišni život u Srbiji od 1986. do 2005.

II DEO

Repertoar

Skraćenice

Ad. = adaptacija
Ap. = autor pesama
Asr. = asistent režije
Dir. = dirigent
Izb. m. = Izbor muzike
Kapel. = kapelmajstor
Korep. = korepetitor
K. = kostimograf
Kl. = Kreator lutaka
Kor. = koreografija
Lek. = Lektor
M. = muzika
Mask. = Izrada maski
P. = pisac
Pom. k. = pomoćnik kostimografa
Pom. r. = pomoćnik reditelja
Pom. s. = pomoćnik scenografa
Pr. = prevodilac
R. = reditelj
S. = scenograf
Scen. p. = scenski pokret
Tp = tekst pesama

BEOGRAD

NARODNO POZORIŠTE

(343) 30. januar 1987. (Scena u Zemunu)

Večiti mladoženja

P: Jakov Ignjatović, Dram, R: Miroslav Belović, Asr: Nikola Jeftić, S: Miodrag Tabački, K: Božana Jovanović, M: Vojkan Borisavljević, Dram: Milenko Misailović i Žarko Komanin, Kor: Vladimir Logunov.

I: Branislav Jerinić (Sofronije Kirić), Ksenija Jovanović (Sofija Kirić), Predrag Ejdus (Šamika Kirić), Siniša Ćopić (Pera Kirić), Stela Ćetković (Katica Kirić), Lidija Pletl (Lenka Kirić), Zorica Mirković (Pelagija Kirić, Starica), Branko Jerinić (Čamča), Predrag Tasovac (Krečar), Ljiljana Janković (Sara), Gorjana Janjić (Agra), Dušan Jakšić (Polaček), Stanislava Pešić (Matilda), Sonja Knežević (Lujza, Mimika), Aleksandra Nikolić (Juca Sokolović), Vuka Dunđerović (Gospođa Sokolović), Pavle Minčić (Moler), Dragan Nikolić (Nenad Brković, Lađar Pepi), Lenka Udovički (Olga Brković), Zinaid Memišević (Poručnik Karlović), Andreja Maričić (Nestor Profit), Radovan Miljanić (Talijan, Antonije, Šegrt), Branka Sekulović (Ciganka Đita, Nemica), Suzana Petričević (Frajla, Bela Ciganka), Ljiljana Gazdić (Talijanka, Frajla), Minja Stevović (Talijanka, Mađarica, Frajla), Čedomir Vučković (Lađar Steva),

(344) 15. mart 1987. (Scena u Zemunu)

Ujka Vanja

P: A. P. Čehov, Pr: Zorka Velimirović, R: Ivica Kunčević, Asr: Zvonimir Jovčić, S: Petar Pašić, K: Božana Jovanović, M: Neven Frangeš. Dr: Žarko Komanin i Milenko Misailović, Lek: Olivera Bročić.

I: Petar Banićević (Serebrjakov), Aleksandra Nikolić (Jelena Andrejevna), Stela Ćetković (Sofija Aleksandrovna), Ksenija Jovanović (Marija Vasiljevna Vojnicka), Petar Kralj (Vojnicki), Predrag Ejdus (Astrov), Miroslav Petrović (Telegin), Mira Bobić (Marina).

(345) 22. maj 1987. (Scena u Zemunu)

Kosovska hronika

P: Rajko Đurđević, Dram: Žarko Komanin, R: Cisana Murusidze, Asr: Zvonimir Jovčić, S: Velizar Srbljanović, K: Milica Radovanović, M: Vojislav Kostić, Lek: Olivera Bročić.

I: Dušan Jakšić (Aleksa), Milka Lukić (Jevrosima), Sonja Jauković (Danica), Vasa Pantelić (Ded Danilo Milinčić), Gojko Baletić (Slavoljub), Dragan Nikolić (Unuk Danilo Milinčić), Andreja Maričić (Rade), Mihajlo Viktorović (Rajim), Bogić Bošković (Neziri), Dragan Maksimović (Avdula), Željka Bašić (Arifa), Rastko Tadić (Drago Stojković), Bogoljub Dinić (Šaljoku), Boško Puletić (Kapetan Janković), Ramiz Sekić (Šaban Bunjaku), Rade Popović (Ferat), Raša Simić (Strahinja Petrović), Predrag Miletić (Petar), Siniša Ćopić (Sveštenik), Zvonimir Jovčić (Nikola), Olivera Viktorović (Jovanka), Duško Pavlović (Jusuf), Vanja Petković (Milan), Dušan Ostojić (Ćamil), Slavko Aćin (Hiseni), Stojić Mašić (Imeri), Čedomir Vučković (Drugi sveštenik), Vuk Miletić (Danilo), Dorjan Kolundžija (Pavle), Sveto Miranović, Dejan Milosavljević (Mladi Albanci).

(346) 1. novembar 1987. (Scena u Zemunu)

Marija Magdalena i apostoli posle tajne večere

P: Ernest Bril, Pr: Ljubica Rosić, R: Želimir Orešković. Pom. r: Zvonimir Jovčić, S: Petar Pašić. K: Milica Radovanović, M: Zoran Hristić, Lek: Dušan Mihajlović, Scen. pok: Vladimir Logunov.

I: Aleksandra Nikolić (Marija Magdalena), Boris Komnenić (Vartolomijv), Dejan Milosavljević (Jakov Mlađi), Radovan Miljanić (Andreja), Rade Marković (Petar), Ljubivoje Tadić (Jovan), Lidija

Pletl (Marija), Mida Stevanović (Toma), Milan Mihailović (Jakov), Čedomir Vučković (Filip), Rade Popović (Mateja), Slavko Aćin (Tadija), Zvonimir Jovčić (Simon), Bogdan Diklić (Nepoznati), Boris Andrusević (Nikodim), Miroslav Petrović (Josif).

(347) 15. januar 1988. (Scena u Zemunu)

Anfisa

P: Leonid Nikolajevič Andrejev,
Pr: Neda Nikolić-Bobić, R: Vida Ognjenović,
S: Boris Maksimović, K: Ljiljana Dragović,
M: Ivana Stefanović, Lek: Dušan Mihailović,
Scen. p: Dragana Ivanji.

I: Boris Komnenić (Fjodor Ivanovič Kostomarov), Svetlana Bojković (Aleksandra Pavlovna), Stela Ćetković (Anfisa), Ljiljana Blagojević (Ninočka), Mihajlo Viktorović (Pavel Pavlovič Anosov), Milka Lukić (Aleksandra Ivanovna Anosova), Ognjanka Ognjanović (Baka), Milan Mihailović (Tatarinov), Siniša Ćopić (Rozental), Vladan Savić (Gimnazist Peća), Darko Tomović (Pomerancev), Predrag Miletić (Lakej), Branka Sekulović, Olivera Viktorović (Anarhistkinje), Minja Stevović (Kaća), Miloš Dragić (Pijanista), Čedomir Vučković (Sveštenik), Sanda Sekulović, Jelena Simić (Deca).

(348) 6. mart 1988. (Scena u Zemunu)

Apis

P: Miodrag Ilić, R: Dejan Mijač, Pom. r: Zvonimir Jovčić, S: Petar Pašić, K: Božana Jovanović,
M: Vojislav Kostić, Dr: Nebojša Romčević,
Kor: Dragana Ivanji.

I: Petar Božović (Dragutin Dimirtrijević Apis), Rade Marković (Politikant), Branislav Platiša (Stevan Nešić), Dušan Jakšić (Aleksandar Mašin), Marko Nikolić (Ljubomir Vulović), Lepomir Ivković (Vojislav Tankosić), Bogoljub Dinić (Petar Mišić), Predrag Tasovac (Stojan Protić), Boris Andrusević (Ljubomir Živković), Miodrag Lazarević (Jovan Avakumović), Boško Puletić (Đorđe Genčić), Vasilije Pantelić (Engleski poslanik), Rade Popović (Austrougarski poslanik), Dragan Ocokoljić (Milan Novaković), Enver Petrovci (Petar Živković), Bogdan Diklić (Velimir Vemić), Branislav Platiša (Milan Stojković), Dušan Vojnović (Milan Milovanović-Pilac), Ramiz Sekić (Jovan Atanacković), Lidija Pletl (Milka Novković), Petar Banićević (Nikola Pašić), Milenko Pavlov (Rade Malobabić), Predrag Ejdus (Aleksandar Karađorđević), Zinaid Memišević (Muhamed Mehmedbašić), Rodoljub Simić (Vladimir Jovanović), Miroslav Petrović (Damnjan Popović), Darko Tomović (Ljubomir Jovanović-Čupa), Predrag Miletić (Tihomir Marić), Momčilo Životić (Petar Nešić), Milorad Stevanović (Ljuba Jovanović-Patak), Branko Jerinić (Temeljko Veljanović), Siniša Ćopić (Đorđe Konstantinović).

(349) 31. mart 1988.
(Scena u Zemunu)

Kako mogu da te čujem kad voda teče

P: Robert Anderson, Pr: Dragoljub Andrić,
R: Borislav Grigorović, Pom. r, Izb. m: Zvonimir Jovčić, S: Žak Kukić, K: Svetlana Čkonjević,
Lek: Dušan Mihailović.

I: Andreja Maričić (Herb Miler), Dragan Zarić (Džek Bernstejbl), Olivera Viktorović (Doroti), Milenko Pavlov (Poling), Vladan Savić (Prodavac), Stanislava Pešić (Harijeta), Bogdan Mihajlović (Džordž), Sanja Radivojević (Džil), Mihajlo Viktorović (Herbert), Vuka Dunđerović (Marta),

(350) 22. novembar 1988.
(Scena u Zemunu)

Pokojnik

P: Branislav Nušić, R: Pavle Minčić,
S: Milutin Ilić, K: Božana Jovanović,
M: Vojislav Kostić, Scen. pok: Dragana Ivanji.

I: Vlastimir Đuza Stojiljković (Pavle Marić), Predrag Ejdus (Milan Novaković), Petar Banićević (Spasoje Blagojević), Vasa Pantelić (Gospodin Đurić), Boris Komnenić (Ljubomir Protić), Predrag Tasovac (Anta), Rade Marković (Mladen Đaković), Bogić Bošković (Aljoša), Bogdan Mihajlović (Švarc), Branka Vasović Pešić (Rina), Ksenija Jovanović (Agnija), Sonja Knežević (Vukica), Rade Popović (Policijski agent), Zorica Mirković (Marija), Gorjana Janjić (Sofija).

(351) 10. novembar 1989.
(Scena na Trgu repulike i Zemunu)

Orestija

P: Eshil, Pr: Branka Jovanović i Svetlana Slapšek, R: Mira Erceg, S: Miodrag Tabački,
K: Ljiljana Dragović, M: Ivana Stefanović,
Dr: Darko Lukić, Kor: Jelena Šantić,
Lek: Branivoj Đorđević.

I: “Agamemnon”: Petar Kralj (Stražar), Sonja Jauković (Klitemestra), Petar Banićević (Taltibije), Danilo Lazović (Agamemnon), Svetlana Bojković (Kasandra), Bogdan Diklić (Egist), Mida Stevanović, Predrag Tasovac, Dušan Jakšić (Gerontsko veće), Mirko Petković, Rastko Tadić, Branko Jerinić, Rodoljub Simić, Radovan Miljanić, Toma Jovanović, Vasa Pantelić, Predrag Miletić, Dušan Janković (Gerontske starešine), Vesna Čipčić, Suzana Petričević, Anđelka Milivojević-Tadić, Branka Sekulović, Aleksandra Petković, Minja Stevović, Maja Tica (Sluškinje);

"Hoefore": Ljiljana Dragutinović (Elektra), Tihomir Stanić (Orest), Branko Vidaković (Pilad), Sonja Jauković (Klitemestra), Bogdan Diklić (Egist), Predrag Miletić (Sluga), Neda Ognjanović (Predvodnica zarobljenih Trojanki), Vuka Dunđerović, Ksenija Jovanović, Svetlana Bojković, Mira Bobić, Gorjana Janjić, Ognjanka Ognjanović, Dobrila Ćirković (Zarobljenice);

"Eumenida": Boris Komnenić (Apolon), Tihomir Stanić (Orest), Sonja Jauković (Duh Klitemestre), Ksenija Jovanović (Atena), Branko Vidaković (Pilad), Aleksandra Nikolić (Pitija), Predrag Tasovac (Starac), Vesna Čipčić (Suzana Petričević, Anđelka Milivojević Tadić, Branka Sekulović, Aleksandra Petković, Minja Stevović, Maja Tica (Erineje), Mida Stevanović, Rastko Tadić, Dušan Jakšić, Mirko Petković, Rodoljub Simić, Branko Jerinić, Radovan Miljanić, Predrag Miletić (Većnici).

(352) 18. februar 1990. (Scena na Trgu republike)

Vojvotkinja od Malfija

P: Džon Vebster, Pr: Živojin Simić i Sima Pandurović, R: Ivana Vujić, S: Miodrag Tabački, K: Milena Jeftić Ničeva Kostić, M: Ivana Stefanović, Kor: Jelena Šantić, Dr: Aleksandar D. Kostić, Lek: Branivoj Đorđević.

I: Sonja Jauković (Vojvotkinja od Malfija), Petar Božović (Ferdinand), Miodrag Krivokapić (Danijej de Bosola), Milan Štrljić (Antonijo Bolonja), Rade Marković (Kastručio), Boris Komnenić (Kardinal), Ljubivoje Tadić (Delo), Vladan Gajović (Rodrigo), Siniša Ćopić (Grisola), Mirko Petković (Markiz od Peskare), Radovan Miljanić (Grof Malatesti), Aleksandra Nikolić (Julija), Vuka Dunđerović (Stara gospođa), Anđelka Milivojević Tadić (Kariola), Milan Janjić (Luda), Vuk Miletić, Luka Ilić, Dragan Stanković (Vojvotkinjina deca);

PRVI BALETSKI INTERMECO: Maja Milošević (Persefona), Mihajlo Đurić (Pluton);

DRUGI BALETSKI INTERMECO: Maja Milošević (Vojvotkinja), Mihajlo Đurić (Sunce), Svetozar Adamović (Zvezda), Ljubiša Nikolić (Mesec);

TREĆI BALETSKI INTERMECO: Maja Milošević (Leda), Mihajlo Đurić (Crni labud), Svetozar Adamović (Beli labud);

ČETVRTI BALETSKI INTERMECO: Maja Milošević (Venera), Mihajlo Đurić (Satir), Svetozar Adamović (Kentaur), Ljubiša Nikolić (Harpija).

(353) 25. februar 1990.
(Scena na Trgu republike i Zemunu)

Učene žene

P: Molijer, Pr: Dragoslav Ilić, R: Jagoš Marković, S: Miodrag Tabački, K: Dejan Pantelić, M: Igor Gostuški, Lek: Branivoj Đorđević, Scen. p: Jelena Šantić.

I: Predrag Tasovac (Krizal), Olivera Marković (Filamenta), Olga Odanović (Armanda), Sonja Knežević (Anrijeta), Bogdan Mihajlović (Arist), Svetlana Bojković (Beliza), Branko Vidaković (Klitandar), Milenko Pavlov (Tridton), Dragan Nikolić (Vadius), Milka Lukić (Martina), Boris Andrusević (Beležnik), Nenad Todorović (Žilijan), Predrag Radojković, Nenad Radojković (Lakeji).

(354) 20. jun 1990. (Mala scena)

Noćna frajla

P: Aleksandar Popović, R: Nenad Ilić, S: Geroslav Zarić, K: Angelina Atlagić, M: Vojislav Kostić, Pom. r: Zvonimir Jovčić.

I: Rade Marković (Slavoljub mučeni), Stanislava Pešić (Draginja njegova), Dragan Zarić (Aleksa njihov), Radmila Živković (Noćna frajla svačija), Pavle Minčić (Pan Krsman ma čiji), Bogdan Mihajlović (Marta ničija), Angelina Mijušković, Vera Milčić, Katica Kojić, Ratka Milosavljević, Zorka Vukićević (Pevači), Miodrag Govedarica, Jovan Kuhujenko, Rista Radojković (Muzičari).

(3555) 24. jun 1990. (Scena na Trgu republike)

Veštice iz Salema

P: Artur Miler, Pr: Dragoslav Andrić, R: Aleksandar Lukač, S: Snežana Petrović, K: Biljana Kecman, M: Vlada Milačić, Lek: Radovan Knežević, Scen. p: Ivica Klemenc.

I: Gojko Baletić (Prečasni Paris), Olivera Viktorović (Beti Paris), Anđelka Milivojević Tadić (Tituba), Željka Bašić (Ebigejl Vilijams), Aleksandra Petković (Suzana Volkot), Suzana Petričević (G-đa Ana Patnen), Dragana Varagić (Elizabeta Proktor), Siniša Ćopić (Šerif Herik), Darko Tomović (Denfort).

(356) 4. novembar 1990.
(Scena na Trgu republike i Zemunu)

Je li bilo kneževe večere?

P: Vida Ognjenović, R: Vida Ognjenović, S: Boris Maksimović, K: Ljiljana Dragović, M: Predrag Vranešević, Kor: Dragana Ivanji, Lek: Radovan Knežević i Gabrijela Arc.

I: Petar Banićević (Ilarion Ruvarac), Marko Nikolić (Jaša Tomić), Predrag Tasovac (Gospodin Mihajlović), Branko Jerinić (Gospodin Savić), Predrag Ejdus (Laza Dunđerski), Darko Tomović (Mirković), Branko Vidaković (Milić), Branislav Jerinić (Svetozar Miletić), Dragan Zarić (Gospodin Stojković), Bogoljub Dinić (Ćirić), Rade Miljanić (Radulaški), Dušan Jakšić (Jokić), Pavle Minčić (Dimitrijević), Vladan Gajović (Brat Makarije), Zinaid Memišević (Horovođa Volf), Lepomir Ivković (Stražar), Ksenija Jovanović (Gospođa Amalija), Slavka Jerinić (Gospođa Radulaški),

Milka Lukić (Gospođa Radovanović), Aleksandra Nikolić (Milica Tomić), Draqana Varagić (Katarina Lugomirski), Dobrila Ćirković (Gospođica Jojkićeva), Nada Blam (Gospođica Ćirićeva), Sonja Neimarević (Gospođica Gavanski), Anđelka Ristić (Gospođica Zeremski), Dobrila Stojnić (Gospođica Popovićeva), Lidija Pletl (Gospođica Savić), Ljiljana Janković (Gospođa Lugomirski), Katarina Pavlović, Gordana Komarić (Gospođe).

(357) 24. novembar 1990.
(Kamerna scena)

Poslednja potraga za zlatom

P: Gordan Mihić, R: Oliver Viktorović, S: Milutin Ilić, K: Ljiljana Dragović, Scen. p: Predrag Panić, Izb. m: Nikola Nešković, Lek: Radovan Knežević.

I: Marko Nikolić (Miloš), Boris Komnenić (Džek), Zorica Mirković (Danka), Bogdan Mihajlović (Uške), Zinaid Memišević (Džindžer), Dragan Maksimović (Cager), Gorjana Janjić (Cagerova sestra), Mihajlo Viktorović (Zgureni), Lepomir Ivković (Sulja), Dragan Mićanović (Ćora), Siniša Ćopić (Rajko Rebac), Olivera Viktorović (Makica), Mida Stevanović (Potić), Boris Andrusević (Upravnik motela), Momčilo Životić (Čiča), Radovan Miljanić (Piksi), Anđelka Ristić, Neda Osmokrović, Aleksandra Petković, Svetlana Đisalov, Čedomir Vučković, Milenko Pavlović, Milan Đorđević, Bora Milenković, Slobodanka Mihajlović, Zlata Petković, Divna Popović, Sunčica Mikašinović, Darko Bobetićović (Tragači).

(358) 22. mart 1991.
(Scena na Trgu republike i Zemunu)

Sirano de Beržerak

P: Edmon Rostan, Pr: Milan Dimović, R: Egon Savin, S: Marina Čuturilo, K: Božana Jovanović, M: Ksenija Zečević, Scen. p: Ferid Karajica, Lek: Branivoj Đorđević.

I: Predrag Manojlović (Sirano de Beržerak), Ivana Mihić (Roksana), Branko Vidaković (Kristijan de Nevijet), Predrag Ejdus (Konte de Giš), Pavle Minčić (Ragno), Radovan Miljanić (Le Bre), Branko Jerinić (Kapetan Karbon de Kastel-Žalu), Dragan Nikolić, Andreja Maričić, Predrag Miletić, Predrag Kolarević (Kadeti), Gojko Baletić (Linjijer), Zinaid Memišević (Vikont de Valver), Mirko Petković (Monfleri, Kaluđer), Dobrila Stojnić (Družbenica Roksanina), Milka Lukić (Majka Margerita), Dobrila Ćirković (Sestra Marta), Anđelka Ristić (Sestra Klera), Siniša Ćopić (Nametljivac), Darko Tomović (Belroz), Vladan Gajović (Kesaroš), Bogoljub Dinić (Građanin), Jelena Ivanišević(Prodavačica slatkih pića), Vuk Miletić, Tijana Hadži Nikolić (Deca).

(359) 25. april 1991.
(Kamerna scena)

Pat ili Igra Kraljeva

P: Pavel Kohout, Pr: Branimir Živojinović, R: Borislav Grigorović, S: Živorad Kukić, K: Ljiljana Orlić, Izb. m: Zvonimir Jovčić, Pom. r: Zvonimir Jovčić.

I: Olivera Marković (Žena), Predrag Tasovac (Doktor), Mirko Petković (Kelerman).

(360) 11. maj 1991.
(Scena na Trgu republike i Zemunu)

Jovča

P: Borisav Stanković, Ad. i R: Gradimir Mirković, S: Vladimir Marenić, K: Predrag Đapić, M: Zoran Hristić, Kor: Bratislav Grbić, Lek: Branivoj Đorđević.

I: Branislav Jerinić (Jovča), Bogdan Mihajlović (Toma), Milenko Pavlov (Arsa), Ekrem Čehajić (Hadžija), Mida Stevanović (Deda-vladika), Boris Andrusević (Mita), Radovan Miljanić (Mladen), Siniša Ćopić (Jovan), Predrag Miletić (Konjušar), Miomir Radojković (Stojmen), Lajoš Balog (Prijatelj iz Prizrena), Branko Babović (Sin prijatelja iz Prizrena), Ljiljana Kontić (Marija), Ankica Milenković (Anđa), Željka Bašić Savić (Vaska, Zulfa), Ljiljana Gazdić (Sofija), Anđelka Ristić (Vela), Ljiljana Janković (Magda), Zorica Mirković (Naca), Nada Blam (Stojna), Slavka Jerinić (Naza), Slavko Aćin, Dušan Ostojić, Anat Mićović (Svatovi), Vuk Miletić, Maja Đuričić (Deca Mladena i Vaske).

(361) 23. maj 1991.
(Scena na Trgu republike i Zemunu)

Divlja patka

P: Henrik Ibzen. Pr: Boba Blagojević, R: Nikola Jevtić, S: Boris Maksimović, K: Ljiljana Dragović, M: Davor Roko, Lek: Ljiljana Mrkić Popović.

I: Petar Božović (Jelmar Ekdal), Danilo Lazović (Gregers Verle), Rade Marković (Verle), Mihajlo Viktorović (Ekdal), Nada Blam (Gina), Mirjana Joković (Hedvig), Vuka Dunđerović (Gospođa Serbi), Boris Komnenić (Reling), Milutin Jevđenijević (Molvik).

(362) 22. novembar 1991.
(Mala scena)

Napoleon I

P: Ferdinand Brukner, Pr: Renata Ulmanski, R: Nađa Janjetović, S: Geroslav Zarić K: Predrag Đapić, Izb. m: Predrag Stamenković, Scen. p: Ferid Karajica, Lek: Nada Andrejić, Dram: Aleksandar D. Kostić.

I: Predrag Ejdus (Napoleon), Svetlana Bojković (Žozefina), Teodora Stanković (kg) (Marija Valevska), Sonja Knežević Neimarević (Marija Lujza), Gojko Baletić (Taljeran), Marko Nikolić (Bertije), Zinaid Memišević (Meneval), Borivoje Mladenović (Učitelj igranja, Fuše).

(363) 1. februar 1992.
(Mala scena)

Čežnja pod brestovima

P: Judžin O'Nil, Pr: Stevan Petrović, Ad. i R: Aleksandar Dunđerović, Dram: Maša Jeremić, S: Dejan Pantelić, K: Ljiljana Dragović, M: Ksenija Zečević, Kor: Sonja Lapatanov, Lek: Radovan Knežević.

I: Branislav Jerinić (Efraim Kebot), Milenko Pavlov (Simeon Kebot), Dragan Maksimović (Piter Kebot), Darko Tomović (Ibn Kebot), Sonja Jauković (Ebi Patnem), Bogdan Mihajlović (Svirač), Boško Puletić (Stari farmer), Gordana Janjić (Žena), Ljiljana Janković (Stara žena), Vjera Mujović (Devojčica), Ljiljana Cincar Danilović, Svetlana Đisalov, Olivera Raškov, Zoran Zakonović, Bratislav Stanisavljević (Igrači i igračice).

(364) 14. mart 1992.
(Mala scena)

Play Čehov

P: Anton Pavlovič Čehov, Pr: Zoran Božović, R: Cisana Murusidze, S. i K: Milica Radovanović, Kor: Krunoslav Simić, M, Pom. r: Zvonimir Jovčić.

I: "Prosidba": Mihajlo Viktorović (Stepan Stepanovič Čubukov), Zorica Mirković (Natalija Stepanovna), Siniša Ćopić (Ivan Vasiljevič Lomov);

"Medved": Branka Vasović (Jelena Ivanovna Popova), Lepomir Ivković (Grigorij Stepanovič Smirnov), Rodoljub Simić (Luka);

"Jubilej": Milan Štrljić (Andrej Andrejevič Šipučin), Stanislava Pešić (Tatjana Aleksejevna), Rastko Tadić (Kuzma Nikolajevič Hirin), Olivera Marković (Nastasja Fjodorovna Merčutkina), Predrag Miletić (Član banke), Zvonimir Jovčić (Aranžer svečanosti), Bora Milenković, Milenko Pavlov (Statisti), Krunoslav Simić, Ljubiša Vučić, Branislav Tojagić (Emocije).

(365) 15. april 1992.
(Scena na Trgu republike i Zemunu)

Ričard III

P: Viljem Šekspir, Pr: Živojin Simić i Sima Pandurović, R: Vida Ognjenović, S: Boris Maksimović, K: Ljiljana Dragović, M: Predrag Vranešević, Kor: Lidija Pilipenko, Lek: Radovan Knežević. Dram: Žarko Komanin, Pom. r: Branislava Kuburović, Zoran Rangelov i Vojin Paunović, Korep: Jasmina Živadinović Žuvela.

I: Predrag Manojlović (Ričard III), Branko Vidaković (Kralj Edvard IV), Mihajlo Pleskonjić (Vojvoda od Bakingama), Ljubivoje Tadić (Džordž), Marko Nikolić (Lord Hestings), Milan Štrljić (Ser Vilijams Kejtsbi), Branko Jerinić (Lord Stenli), Vladan Gajović (Ser Ričard Ratklif), Radovan Miljanić (Ser Džems Tirel), Mirko Petković (Kardinal Bauter Keterberijski), Dragan Nikolić (Anton Vudvil), Bojan Žirović (Lord Grej), Milutin Dapčević (Markiz od Dorseta), Zinaid Memišević (Ser Robert Bakenberi), Bogoljub Dinić (Predsednik londonske opštine), Stela Ćetković (Elizabeta), Ksenija Jovanović (Margarita), Vuka Dunđerović (Vojvotkinja od Jorka), Dragana Varagić (Ledi Ana), Dragana Đukić (Ledi Margarita Platadženet), Jolanda Gromer (Elizabeta, kći Elizabetina), Aneta Stojnić (Ledi Margareta), Nemanja Todorović (Edvard V), Stefan Buzurović (Ričard), Siniša Ćopić (Dejton), Predrag Miletić (Forest), Dobrila Stojnić (Glasnik), Dobrila Ćirković, Zorica Mirković, Dobrila Stojnić, Predrag Miletić, Predrag Ćopić, Radovan Miljanić, Sofija Žugić, Sofija Dujaković, Rista Mihić, Nena Nešković (Građani).

(366) 22. novembar 1992. (Mala scena)

Osvrni se u gnevu

P: Džon Ozborn, Pr: Nada Ćurčija Prodanović, R: Balša Đogo, S: Boris Maksimović, K: Bojana Nikitović, Izb. m: Petar Antonijević, Lek: Radovan Knežević.

I: Mihajlo Pleskonjić (Džimi Porter), Darko Tomović (Klif Luks), Sandra Nogić (Alison Čorter), Dragana Varagić (Helena Čarls), Bogoljub Dinić (Pukovnik Redforn), Tanja Jovićević (Pevačica).

(367) 25. decembar 1992.
(Scena na Trgu Republike)

Kir Janja

P: Jovan Popović Sterija, Rd. Egon Savin, S: Geroslav Zarić, K: Bojana Nikitović, M: Ksenija Zečević, Lek: Radovan Knežević.

I: Predrag Ejdus (Kir Janja), Nada Blam (Juca), Tamara Vučković (Katica), Lepomir Ivković (Mišić), Milenko Pavlov (Kir Dima), Mihajlo Viktorović (Petar), Mališa Đurašković (Pandur).

(368) 14. mart 1993. (Mala scena)

Tužna je nedelja

P: Peter Miler, Pr: Gabrijela Arc, R: Božidar Đurović, S: Boris Maksimović, K: Ljiljana Orlić, Ad: Pavle Minčić, Izb. m: Vladimir Marković, Scen. p: Ljiljana Dulović, Lek: Milorad Telebak.

I: Pavle Minčić (Reže Šereš), Aleksandra Nikolić (Helen), Dušan Jakšić (Konobar, Pop), Predrag Tasovac (Oto Klemperer, Bruno, Oficir, Čancuz), Siniša Ćopić (Tivadar Biliči, Jasonji, Muškarac, Vojnik, Kolporter), Dobrila Ćirković (Prostitutka).

(369) 11. maj 1993.

Izbiračica

P: Kosta Trifković, Ad. i R: Radoslav Dorić, S: Aleksandar Zlatović, K: Vesna Radović, M: Miroljub Aranđelović Rasinski, Kor: Jelena Šantić, Lek: Radovan Knežević.

I: Marko Nikolić (Sokolović), Ognjanka Ognjanović (Jelica), Vesna Trivalić (Malčika), Dušanka Stojanović (Saveta), Mihajlo Viktorović (Timić), Nada Blam (Kata), Isidora Minić (Milica), Gojko Baletić (Branko), Zoran Ćosić (Štancika), Milenko Pavlov (Tošica), Branko Jerinić (Jovan).

(370) 22. maj 1993. (Mala scena)

Kraj partije

P: Semjuel Beket, Pr: Aleksandar Saša Petrović, R: Pavle Lazić, S: Boris Maksimović, K: Ljiljana Dragović, Izb. m: Zvonimir Jovčić, Lek: Ljiljana Mrkić Popović.

I: Dragan Maksimović (Ham), Mile Stanković (Klov), Mirko Petković (Neg), Ljiljana Kontić (Hela).

(371) 5. jun 1993. (Mala scena)

Dijamantska ogrlica

P: Zoran Božović, Rd; Gradimir Mirković, S: Vladimir Marenić, K: Predrag Đapić, Izb. m: Zvonimir Jovčić, Lek: Radovan Knežević.

I: Dragan Zarić (Inspektor), Olga Spiridonović (Dana), Stanislava Pešić (Ana), Radovan Miljanić (Miloš), Bojana Maljević (Tanja), Anđelka Ristić (Stana), Boris Andrusević (Nikola).

(372) 1. oktobar 1993.

Mesec dana na selu

P: Ivan Sergejevič Turgenjev, Pr: Miloš Moskovljević, R: Cisana Murusidze, S: Boris Maksimović, K: Ljiljana Dragović, Kor: Vladimir Logunov, Izb. m: Zvonimir Jovčić.

I: Lepomir Ivković (Arkadije Sergejič Islajev), Branka Vasović (Natalija Petrovna), Olga Spiridonović (Ana Semjonova Islajeva), Dragan Maksimović (Ignjatije Ilič Špigeljski), Danijela Ugrenović (kg) (Veročka), Branko Vidaković (Mihailo Aleksandrovič Rakitin), Sonja Neimarević (Lizaveta Bogdanovna), Ramiz Sekić (Šef), Vojin Ćetković (kg) (Aleksije Nikolajevič Beljaiev), Bogdan Mihajlović (Atanasije Ivanovič Boljšincov), Boško Puletić (Matvej), Zorica Mirković (Kaća), Stefan Buzurović (Kolja),

(373) 8. oktobar 1993. (Mala scena)

Pomozi mi

P: Željko Mijanović, R. i. K: Vladimir Lazić, S: Nevenka Vidak, Izb. m: Petar Antonović, Scen. p: Petar Rajković.

I: Mihailo Viktorović (Henri Klejton), Olivera Viktorović (Čeril Klejton).

(374) 1. novembar 1993.

Maska

P: Miloš Crnjanski, R: Nikita Milivojević, S: Petar Pašić, K: Božana Jovanović, Kor: Vladimir Logunov, Izb. m: Vitomir Simurdić, Lek: Radovan Knežević.

I: Vera Čukić (Generalica), Vesna Stanojević (Glumica), Nebojša Dugalić (Ćezare), Darko Tomović (Branko Radičević), Dušan Jakšić (Rajačić), Mirko Petković (Baron Bah), Boris Komnenić (Baron Šaler), Zinaid Memišević (Nako), Andrej Maričić (Daničić), Vladan Gajović (Stanković), Aleksandar Dunić (Stratimirović), Milka Lukić (Pelagija Voinović), Dobrila Stojnić (Baronesa), Predrag Tasovac (General), Aleksandar Kuburović (Žan), Radmila Smiljanić (Primadona).

(375) 14. decembar 1993.

Ukroćena goropad

P: Viljem Šekspir, Pr: Sima Pandurović i Živojin Simić, R: Vladimir Jevtović, S: Aleksandar Zlatović, K: Milanka Berberović, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Pom. r: Jug Radivojević.

I: Marko Nikolić (Batista), Bogdan Mihajlović (Vićenco), Rastko Tadić (Učitelj), Dragan Nikolić (Lućenco), Sergej Trifunović (Petručio), Danijela Mihailović (Katarina), Nataša Ninković (Bjanka), Željko Mitrović (Gremio), Boris Pingović (Hortensio), Vojin Ćetković (Tranio), Nebojša Dugalić (Grumio), Predrag Miletić (Biondelo), Dobrila Ćirković (Udovica).

(376) 26. decembar 1993. (Mala scena)

Sokratov testament

P: Ivan Panić, R: Velimir Mitrović, S: Dejan Pantelić, K: Predrag Đapić, M: Zoran Hristić, Scen.p: Ivan Klemenc, Lek: Ljiljana Mrkić Popović.

I: *Lica u prologu*: Ramiz Sekić (Dikeos), Mihajlo Pleskonjić (Teofilos), Dragan Maksimović (Adelfos), Dušanka Stojanović (Helene), Mida Stevanović (Antiresija), Radovan Miljanić (Glasnik), Vasilije Pantelić (Sokrata besedi);

Lica: Dragan Maksimović (Bratoljub Tantalović), Dušanka Stojanović (Ifigenija Tantalović), Branko Vidaković (Homer (Ruzmarin) Pandilović), Mida

Stevanović (Obren Mijajlović), Mihajlo Pleskonjić (Bogoljub Tantalović), Ramiz Sekić (Ostaci Pravdoljuba Tantalovića), Radovan Miljanić (Poštar), Bojan Ivić (kg), Ivan Jevtović (kg), Dejan Lutkić (kg), Boris Milivojević (kg) (Hor Skulptura).

(377) 7. mart 1994.

Pigmalion

P: Bernard Šo, Pr: Borivoje Nedić,
R. i Izb. m: Jovica Pavić, S: Boris Maksimović,
K: Božana Jovanović, Kor: Ivica Klemenc,
Lek: Ljiljana Mrkić Popović.

I: Petar Banićević (Henri Higins), Ivana Žigon (Eliza Dulitl), Ksenija Jovanović (G-đa Higins), Predrag Tasovac (Pukovnik Pikering), Branislav Jerinić (Alfred Dulitl), Ljiljana Kontić (G-đa Pirs), Olga Spiridonović (G-đa Hil), Sonja Neimarević (Klara), Boris Pingović (Fredi), Anđelka Ristić (Sobarica), Zoran Ćosić (Prolaznik), Boris Andrusović (Sarkastičar).

(378) 15. mart 1994.
(Mala scena)

Pobratim

P: Novica Savić, R: Borislav Grigorović,
S: Danilo Rešetar, K: Predrag Đapić, M: Miroljub Aranđelović Rasinski, Lek: Sanja Živanović.

I: Ivan Bekjarev (Jordan), Slavka Jerinić (Vasilija), Ljiljana Blagojević (Kosara), Vladan Gajović (Predrag), Milka Lukić (Vida), Boško Puletić (Dragovan), Mida Stevanović (Vuleta), Vojin Ćetković (Biserko), Predrag Miletić (Mijat), Predrag Kolarević (Prvi), Aleksandar Dunić (Drugi), Dejan Lutkić (Treći).

(379) 30. mart 1994.
(Mala scena)

Tetovirana ruža

P: Tenesi Vilijams Pr: Ileana Ćosić,
R: Milenko Maričić, S: Boris Maksimović,
K: Mira Čohadžić, Izb. m: Zvonimir Jovčić.

I: Sonja Jauković (Serafina Dele Roze), Ljubivoje Tadić (Alvaro Manđakavalo), Daniela Kuzmanović Pavlović (Roza Dele Roze), Ivan Zarić (kg) (Džek Hanter), Lidija Pletl (Estela Hoengarten), Nataša Ninković (Flora), Ljiljana Đurić (Besi), Draflan Zarić (Otac de Leo), Vuka Dunđerović (Asunta), Ramiz Sekić (Trgovački putnik), Gorjana Janjić (Gospođica Jork), Radovan Miljanić (Lekar), Ljiljana Janković (Pepina), Ognjanka Ognjanović (Violeta), Danijela Ugrenović (Đuzepina), Nebojša Ilić (kg) (Dečak), Aleksandra Janković (kg) (Veštica), Aleksandra Milković (kg), Daniela Vranješ (kg), Dijana Marojević (kg), Anastasia Radojković (kg) (Žene).

(380) 6. maj 1994.

Vožd Karađorđe i Knez Miloš

P: Žarko Komanin, R: Gradimir Mirković,
S: Aleksandar Zlatović, K: Ljiljana Orlić,
M: Zoran Hristić, Kor: Krenare Nevzati.

I: Marko Nikolić (Karađorđe), Branko Jerinić (Miloš Obrenović), Ljiljana Gazdić (Ljubica), Mirko Petković (Petar I Petrović Njegoš), Radovan Miljanić (Aleksandar I Romanov), Nada Šarić (Carica), Gojko Baletić (Mahmud II), Bogdan Mihajlović (Marašli Ali-paša), Stanko Bogojević (Fjodor Petrovič Tolstoj), Andreja Maričić (Nikolaj Petrovič Rumjancev), Predrag Kolarević (Vilijam Boven), Mihajlo Pleskonjić (Johan fon Rajmund), Mile Stanković (Konstantin Konstantinovič Rodofinikin), Boris Komnenić (Atanasije Stojković), Predrag Miletić (Pavle Sretenović Lisović), Mida Stevanović (Vujica Vulićević), Ramiz Sekić (Jakov Nenadović), Boris Andrusović (Mladen Milovanović), Nebojša Ilić (kg) (Jakov), Boško Puletić (Dragić Vojkić), Vladan Gajović (Nikola Novaković).

(381) 15. maj 1994.
(Mala scena)

Gospođica Julija

P: August Strindberg, Pr: Mihajlo Stojanović,
R: Stevo Žigon, K: Božana Jovanović,
Izb. m: Lidija Mijomanović.

I: Ivana Žigon (Gospođica Julija), Milenko Zablaćanski (Žan), Vera Dedović (Kristina).

(382) 9. oktobar 1994.
(Mala scena)

Centrifugalni igrač

P: Todor Manojlović, Ad: Srđan Koljević,
R. i Izb. m: Melina Pota Koljević, S: Aleksandar Zlatović, K: Ljiljana Orlić, Izb. m: Milorad Stojaković, Lek: Ljiljana Mrkić Popović.

I: Ljubivoje Tadić (Bil), Daniela Kuzmanović Pavlović (Lilijana), Vladan Gajović (Oleg), Slavka Jerinić (Gospođa sa crvenim suncobranom), Dušan Jakšić (Ministar), Predrag Tasovac (Savetnik), Boris Pingović (Sekretar), Zoran Ćosić (Barmen).

(383) 8. novembar 1994.

Život je san

P: Pedro Kalderon de la Barka,
Pr: Nikola Milićević, Ad. i R: Nikita Milivojević,
S: Boris Maksimović, K: Božana Jovanović,
M: Zoran Erić, Kor: AnđelijaTodorović,
Scen. p: Ivica Klemenc, Lek: Radovan Knežević.

I: Rade Marković (Bazilije), Nebojša Dugalić (Sigizmund), Boris Komnenić (Astolfo), Miodrag

Radovanović (Klotaldo), Branko Vidaković (Klarin), Dušanka Stojanović (Stela), Danijela Ugrenović (Rosaura), Boško Puletić (Dvorski maršal), Željko Santrač (Dvorski slikar), Ivana Tomić, Karolina Janković, Vesna Vlahović (Dvorske dame), Nebojša Ilić (kg), Miloš Timotijević (kg), Danijel Sič (kg) (Vojnici Astolfa), Bojan Ivić (kg) (Anđeo), Zoran Ćosić (Đavo).

(384) 22. novembar 1994.

Ožalošćena porodica

P: Branislav Nušić, R: Radoslav Dorić, S: Aleksandar Zlatović, K: Vesna Radović, M: Miroljub Aranđelović Rasinski, Lek: Sanja Živanović.

I: Milenko Pavlov (Agaton Arsić), Bogdan Mihajlović (Tanasije Dimitrijević), Mihajlo Viktorović (Proka Purić), Dragan Zarić (Trifun Spasić), Lepomir Ivković (Mića Stanimirović), Zoran Ćosić (Dr Petrović), Zorica Mirković (Simka), Ljiljana Gazdić (Vida), Ljiljana Blagojević (Gina), Sonja Jauković (Sarka), Nela Mihailović (Danica).

(385) 17. decembar
(Mala scena)

Mandragola

P: Nikolo Makijaveli, Pr: Vera Bakotić Mijušković, Ad. i R: Vladimir Jevtović, S: Aleksandar Zlatović, K: Milanka Berberović, M: Ljubomir Ninković, Scen. p: Ivica Klemenc, Lek: Ljiljana Mrkić Popović.

I: Boris Pingović (Kalimako), Gojko Baletić (Siro), Slobodan Ninković (Meser Niča), Vojin Ćetković (Ligurio), Dobrila Stojnić (Sostrata), Vladimir Jevtović (Fra Timoteo), Nela Mihailović (Lukrecija).

(386) 31. januar 1995.

Razvojni put Bore Šnajdera

P: Aleksandar Popović, R: Kokan Mladenović, S: Bojana Ristić, K: Ljiljana Dragović, M: Nenad Milosavljević, Kor: Anđelija Todorović, Lek: Sanja Živanović.

I: Branimir Brstina (Bora Šnajder), Ljubivoje Tadić (Selimir), Branko Jerinić (Piklja Šigrić), Tihomir Arsić (Vitomir Kambasković), Branislav Jerinić (Špira Klonfer), Zoran Ćosić (Miloje), Danijela Ugrenović (Lina Perekitka), Radmila Živković (Rozika), Milica Milša (Goca), Zoran Maksić (Licitator), Ljiljana Danilović Cincar (Drugarica Harmonikaš), Srđan Popović, Dejan Jakšić (Udbaši), Milica Arsić, Jovan Jović (Pioniri), Vera Veljković, Svetlana Đurašković, Tatjana Đurđević, Svetlana Đisalov, Olivera Raškov, Jasmina Gračanin, Zoran Trifunović, Miodrag Kozlina, Uroš Urošević, Miroslav Bibin, Dejan Mraković, Vladimir Adamović, Aleksandar Sekulić, Sašo Veljković, Vladimir Laušević, Srđan Dojković, Slobodan Toponarski, Zoran Milanović, Mališa Đurašević (Radnici, Narod).

(387) 16. februar 1995.
(Mala scena)

Posle milion godina

P: Dragutin Ilić, R: Saša Latinović, S: Dejan Pantelić, K: Ljiljana Orlić, M: Ksenija Zečević, Kor: Jelena Jović, Dram: Boško Milin, Lek: Sanja Živanović.

I: Mida Stevanović (Natan), Andreja Maričić (Danijel), Andrija Kovač (Zoran), Suzana Petričević (Svetlana), Predrag Kolarević (Sanko), Predrag Miletić (Biljan), Anđelka Milivojević Tadić (Zora), Jelena Ivanišević (Lagan), Sandra Petrović (Statua), Vladimir Stanojević (Zvezdan), Damir Todorović, Boris Branković (Duhosvet), Dragan Stojanović, Dejan Stojanović (Merkurovci).

(388) 24. mart 1995.
(Mala scena)

Tesla ili Prilagođavanje anđela

P: Stevan Pešić, R: Dušan Mihailović, S: Boris Maksimović, K: Radomir Mićović, Mask: Nijaz Memiš, M: Petar Antonović, Lek: Sanja Živanović.

I: Ljubivoje Tadić (Tesla), Radovan Miljanić (Džon Smit), Anđelka Milivojević Tadić (Glas).

(389) 10. jun 1995.
(Mala scena)

Stilske vežbe

P: Rejmon Keno, Pr: Danilo Kiš, Ad. i R: Vera Crvenčanin, S: Nevenka Vidak, K: Svetlana Konjović, Kor: Anđelija Todorović, Izb. m: Biljana Krstić, Lek: Sanja Živanović, Pom. r: Andreja Maričić.

I: Aleksandar Srećković, Aleksandra Nikolić, Andreja Maričić, Anđelka Ristić, Bojana Kovačević, Zoran Ćosić, Jelena Ivanišević, Ognjanka Ognjanović Žutić.

(389) 1. novembar 1995. (Mala scena)

Poslednja bitka

P: Slobodan Žikić, R: Gradimir Mirković, S: Aleksandar Zlatović, K: Ljiljana Orlić, M: Zoran Hristić, Lek: Sanja Živanović, Kor: Ivica Klemenc.

I: Sonja Jauković (Kneginja Milica), Suzana Petričević (Jefimija), Predrag Tasovac (Patrijarh Jefrem), Boris Andrusević (Iguman manastira Ljubostinja), Aleksandar Dunić (Stevan Lazarević), Ivan Tomić (Vuk Lazarević), Marina

Berat (Olivera), Mirko Petković (Vuk Branković), Stanko Bogojević (Đurađ II Stratimirović), Branko Jerinić (Jigit-paša), Boško Puletić (Stanivuk), Predrag Kolarević (Veliša), Ljubomir Bandović (Golub), Dragan Kojić (Gubavac, I glasnik), Danijel Sič (II glasnik), Ljiljana Cincar Danilović (Tužbalicu peva).

(390) 22. novembar 1995.

Idiot

P: Fjodor Mihajlovič Dostojevski,
Pr: Jovan Maksimović, R: Stevo Žigon,
Pom. r: Andreja Maričić, S: Boris Maksimović,
K: Božana Jovanović, Izb. m: Petar Antonović,
Lek: Ljiljana Mrkić Popović.
I: Nebojša Dugalić (Miškin Lav Nikolajevič), Ivana Žigon (Nastasja Filipovna), Tihomir Arsić (Rogožin Parten Semjonovič), Dušan Jakšić (Tocki Atanasij Ivanovič), Mida Stevanović (Jepančin Ivan Fjodorovič), Slavka Jerinić (Lizaveta Prokofjevna), Daniela Kuzmanović Pavlović (Agglaja), Lidija Pletl (Aleksandra), Sonja Neimarević (Adelaida), Boris Pingović (Ivolgin Gavrilo Ardalionovič), Bogdan Mihajlović (Ivolgin Ardalion Aleksandrovič), Ljiljana Kontić (Niria Aleksandrovna), Ana Komanin (Varvara), Marko Nikolić (Lebedev), Gojko Baletić (Ferdiščenko), Boško Puletić (Pticin), Sergej Trifunović (Ipolit), Ljiljana Gazdić (Darja Aleksejevna), Aleksandar Matić (Radomski Evgenije Pavlovič), Kosovka Jovanović (Paša), Tatjana Đurđević (Kaća), Dimitrije Ilić (Keler), Rade Popović (Lakej), Marko Stanić (Ivan Petrovič), Nikola Bulatović (Kolja), Jasmina Ivanišević (Vera Lebedeva), Dejan Jakšić (Oficir), Ljubiša Opačić, Jovan Malešević, Tatjana Danilović, Nataša Danilović, Tanja Divnić (Cigani, gosti, Rogožinova družina).

(391) 8. decembar 1995.

Don Žuan

P: Molijer, Pr: Mladen Leskovac, R. i Izb. m: Petar Zec, S: Boris Maksimović, K: Boris Čakširan,
Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Kor: Sonja Vukićević.
I: Tihomir Stanić (Don Žuan), Vladan Gajović (Zganarel), Nela Mihailović (Dona Elvira), Darko Tomović (Don Karlos), Aleksandar Dunić (Don Alonso), Mirko Petković (Don Luj), Miloš Timotijević (Francisko), Nataša Ninković (Šarlota), Dijana Marojević (Maturina), Nebojša Ilić (Pjero), Radovan Miljanić (Gospodin Dimanš), Danijela Vranješ (Cerlina).

(392) 22. decembar 1995.

Dugo putovanje u noć

P: Judžin O'Nil, Pr: Voja Čolanović, R: Velimir Mitrović, S: Boris Maksimović, K: Predrag Đapić,
Izb. m: Zoran Miletić, Lek: Sanja Živanović.
I: Petar Banićević (Džems Tajron), Stanislava Pešić (Meri Kavan Tajron), Branko Vidaković (Džems Tajron), Dragan Maksimović (Edmund Tajron), Anđelka Milivojević Tadić (Ketlin).

(393) 3. maj 1996.

Trojanke

P: Euripid, Pr: Lucija Carević, R: Irini Konidari,
Pom. r: Andreja Maričić, S: Nevenka Vidak,
K: Ljiljana Orlić, Izb. m: Dimitrije Golemović i Dragan Mlađenović, Lek: Ljiljana Mrkić Popović,
Kor: Bratislav Grbić.

I: Ksenija Jovanović (Hekaba), Suzana Petričević (Kasandra), Sonja Jauković (Andromaha), Dušanka Stojanović (Atina), Lidija Pletl (Helena), Lepomir Ivković (Posejdon), Tihomir Arsić (Menelaj), Mirko Petković (Taltibije), Ognjanka Ognjanović Žutić, Ljiljana Gazdić, Sonja Neimarević, Nela Mihailović (Horovođa), Nikola Jović (Astijanah), Gorjana Janjić, Ljiljana Janković, Anđelka Ristić, Zorica Mirković, Ljiljana Đurić, Anđelka Tadić, Jelena Ivanišević, Bojana Kovačević, Danica Zdravić, Ljiljana Cincar Danilović, Katica Kojić, Mirjana Lazarević, Olivera Raškov (Hor).

(394) 26. jun 1996. (Scena u Zemunu)

Revizor

P: Nikolaj Vasiljevič Gogolj, Pr: Živojin Boškov,
R. i Izb. m: Kokan Mladenović, S: Aleksandar Zlatović, K: Branka Petrović, Lek: Sanja Živanović, Scen. p: Tamara Afanasijev.

I: Branislav Jerinić (Anton Antonovič Skvoznjik Dmuhanovski), Nada Blam (Ana Andrejevna), Dušanka Stojanović (Marija Antonovna), Bogdan Mihajlović (Luka Lukič Hlopov), Anastasia Radojković (Žena Luke Lukiča Hlopova), Aleksandar Hrnjaković (Amos Fjodorovič Ljapkin Tjapkin), Branko Jerinić (Artemije Filipovič Zemljanika), Boško Puletić (Ivan Kuzmič Spekin), Aleksandar Srećković (Petar Ivanovič Dopčinski), Nebojša Ilić (Petar Ivanovič Bopčinski), Janoš Tot (Ivan Aleksandrovič Hljestakov), Branko Vidaković (Osip), Mališa Đurašević (Fjodor Andrejevič Ljuljukov), Marko Stanić (Ivan Lazarevič Rastakovski), Rade Popović (Stepan Ivanovič Koropkin), Danica Zdravić (Fevrona Petrovna Peplješina), Dobrila Ćirković (Podoficirova žena), Danijel Sič (Abdulin), Zoran Maksić (Miška), Zoran Trifunović (Narednik policije), Srđan Popović (General).

(395) 25. decembar 1996. (Mala scena)

Puritanska komedija

P: Ivan M. Lalić, R: Božidar Đurović.
S: Boris Maksimović, K: Ljiljana Dragović.

M: Miloš Petrović, Scen. p: Ferid Karajica.
Lek: Sanja Živanović.

I: Milan Mihailović (Uroš Pavlović), Aleksandra Nikolić (Ksenija), Gojko Baletić (Jovan Stanivuk), Dobrila Ćirković (Elizabeta), Ognjanka Ognjanović Žutić (Jagoda), Predrag Tasovac (Petar), Milka Lukić (Kosara), Danijel Sič (Poštar), Bogdan Mihajlović, Dobrila Stojnić (Spikeri).

(396) 7. mart 1997.

Kume i kneginje

P Milosav Mirković, Ad. i R: Cisana Murusidze, S. i K: Bojana Nikitović, M: Biljana Krstić, Lek: Stanislava Radovanović.

I: Sonja Neimarević (Jelena, supruga Karađorđeva), Zorica Mirković (Ljubica, supruga kneza Miloša), Boško Puletić (Vuk Stefanović Karadžić).

(397) 3. oktobar 1997.

Tartif

P: Molijer, Pr: Sima Pandurović, R: Laslo Babarci, S: Boris Maksimović, K: Ljiljana Dragović, M: Zoran Obrenović, Kor: Vladimir Logunov, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Dram: Ivana Dimić, Pom. r: Laslo Keseg i Milica Kralj.

I: Bogdan Diklić (Tartif), Predrag Ejdus (Orgon), Olivera Marković (Madam Pernel), Radoslav Milenković (Kleant), Nada Blam (Dorina), Jasna Đuričić Jankov (kg) (Elmira), Andrej Šepetkovski (Damis), Mihajlo Lađevac (Valer), Zlatija Ocokoljić (Marijana), Mirko Petković (Loajal), Goran Pupovac (Policajac (dete).

(398) 19. novembar 1997. (Mala scena)

Majstor

P: Ronald Harvud, Pr: Đorđe Krivokapić, R: Dimitrije Jovanović, S: Jasna Dragović, K: Ljiljana Dragović, Izb. m: Petar Antonović, Lek: Sanja Živanović.

I: Nataša Ninković (Kresida Fild), Branislav Jerinić (Roman Kozačenko), Boris Pingović (Džulijan Fild), Boris Komnenić (Detektiv inspektor Vošborn), Dragan Petar (Detektiv policajac Majder), Danijela Mihailović (Marijan Stoun), Vasa Pantelić (Nikita Fedorenko), Ksenija Jovanović (Sestra Sofija),

(399) 26. decembar 1997. (Mala scena)

Govorna mana

P: Goran Marković, R: Milan Karadžić, S: Boris Maksimović, K: Božana Jovanović, M: Isidora Žebeljan, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Dram: Ivana Dimić.

I: Predrag Ejdus (Mišel), Nebojša Dugalić (Petar), Isidora Minić (Slavica).

(400) 18. januar 1998.

Pokondirena tikva

P: Jovan Popović Sterija, R: Egon Savin, S: Geroslav Zarić. K: Bojana Nikitović, M: Ksenija Zečević, Lek: Ljiljana Mrkić Popović.

I: Jelisaveta Sablić (Fema), Hana Jovčić (Evica), Predrag Ejdus (Mitar), Sonja Neimarević (Ančica), Boris Komnenić (Jovan), Nada Blam (Sara), Bogdan Diklić (Ružičić), Dragan Zarić (Vasilije).

(401) 20. mart 1998. (Mala scena)

Sakati Bili

P: Martin Makdona, Pr: Đorđe Krivokapić, R. i Izb. m: Đorđe Marjanović, S: Jasna Dragović, K: Jelisaveta Tatić i Biljana Dragović, Mask: Nijaz Memiš, Lek: Ljiljana Mrkić Popović.

I: Ružica Sokić (Kejt), Sonja Jauković (Ajlin), Petar Banićević (Džoni Patinmajk), Daniel Sič (Bili), Nebojša Ilić (Bartli), Paulina Manov (Helen), Ljubomir Bandović (Babibobi), Radovan Miljanić (Doktor), Olivera Marković (Mama).

(402) 2. maj 1998. (Mala scena)

Zagonetne varijacije

P: Erik Emanuel Smit, Pr: Stanica Lazarević, R: Božidar Đurović, S: Boris Maksimović, K: Ljilpna Dragović, Izb. m: Miloš Petrović, Lek: Sanja Živanović.

I: Marko Nikolić (Abel Znorko), Boris Pingović (Erik Larsen).

(403) 3. oktobar 1998. (Scena “Raša Plaović”)

Cijanid u pet

P: Pavel Kohout, Pr. i R: Božidar Đurović, S: Boris Maksimović, K: Ljiljana Dragović, M: Miloš Petrović, Dram: Ivana Dimić, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Mask: Nijaz Memiš.

I: Sonja Jauković (Sofija), Nela Mihailović (Irena).

(404) 29. oktobar 1998. (Scena “Raša Plaović”)

Mamac

P: David Albahari, Ad: Ivana Dimić, Ad: R: Mirjana Erceg, S: Jasna Dragović, K: Bojana Nikitović, Izb. m: Bojana Žižić, Dram: Slavko Milanović, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Scen. p: Jelena Šantić, Korep: Ana Simić, Pom. r: Janja Rakus.

I: Tihomir Arsić (Pripovedač), Ksenija Jovanović (Majka), Rade Marković (Otac), Branislav Jerinić (Ruben Rubenovič), Gojko Baletić (Donald).

(405) 8. decembar 1998. (Scena "Raša Plaović")

Kokice

P: Ben Elton, Pr: Ivana Dimić, R: Dušan Petrović, S: Darko Nedeljković, K: Ljiljana Orlić, M: Dragoljub Đuričić, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Kor: Sonja Divac, Mask: Nijaz Memiš.

I: Tihomir Stanić (Brus), Zoran Ćosić (Karl), Katarina Žutić (Velvet), Aleksandra Nikolić (Fara), Ivan Jevtović (Vejn), Nataša Ninković (Skaut), Anastasia Radojković (Bruk), Ljubinka Klarić (Novinarka Kirsten), Zoran Maksić (Bil).

(406) 14. mart 1999. (Scena "Raša Plaović")

Suze su O.K.

P: Mirjana Bobić Mojsilović, R: Milan Karadžić, S. i K: Angelina Atlagić, M: Isidora Žebeljan, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Mask: Nijaz Memiš.

I: Tanja Bošković (Marija Kalić), Vojin Ćetković (Sima Kralj), Marko Nikolić (Viktor Novak), Radovan Miljanić (Smerdlovski), Dragan Nikolić (Topalović), Slobodan Ninković (Davidović), Suzana Petričević (Nađa), Predrag Tasovac (Korepetitor).

(407) 9. april 1999. (Velika scena)

Persijanci

P: Eshil, Pr: Miloš Đurić, R: Božidar Đurović, S: Boris Maksimović, M: Miloš Petrović, Lek: Sanja Živanović.

I: Tihomir Arsić (Kserkse), Ksenija Jovanović (Atosa), Petar Banićević (Duh Darijev), Branislav Jerinić, Rade Marković, Predrag Tasovac, Mida Stevanović (Hor persijanskih staraca), Marko Nikolić (Glasnik), Aleksandra Nikolić (Narator).

(408) 17. jun 1999. (Scena "Raša Plaović")

Kafkin K.

P: Alen Benet, Pr: Đorđe Krivokapić, R: Maja Milatović, S: Aleksandra Zdravković, K: Ljiljana Orlić, M. i Izb. m: Ivan Antić, Lek: Sanja Živanović, Kor: Tamara Ivanović.

I: Zoran Ćosić (Kafka), Branko Vidaković (Sidni), Sonja Neimarević (Linda), Predrag Tasovac (Otac), Branko Jerinić (Herman K.).

(409) 15. mart 2000. (Scena "Raša Plaović")

Demon

P: Isak Singer Bašević, Pr: Jovan Ćirilov, R. i Izb. m: Egon Savin, S: Miodrag Tabački, K: Bojana Nikitović, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Pom. r: Ksenija Krnajski.

I: Daniel Sič (Alhonon), Zlatija Ocokoljić (Tajbele), Ljubomir Bandović (Menaše), Predrag Ejdus (Rabin), Slobodan Toponarski, Srđan Dojković (Samesi).

(410) 31. mart 2000. (Scena "Raša Plaović")

Bergmanova sonata

P: Ingmar Bergman, Pr: Dobrila Stojnić, Dram: R: Tatjana Mandić Rigonat, S. i K: Milena Jeftić Ničeva Kostić, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Scen. p: Vladimir Logunov, Pom. r: Aneta Stojnić.

I: Ružica Sokić (Šarlota), Dobrila Stojnić (Eva), Vjera Mujović (Helena), Nebojša Kundačina (Viktor).

(411) 25. april 2000. (Velika scena)

Maksim Crnojević

P: Laza Kostić, Ad: Slobodan Stojanović, R: Nikita Milivojević, S: Geroslav Zarić, K: Božana Jovanović, M: Zoran Erić, Dram: Ivana Dimić, Lek: Sanja Živanović, Scen. p: Slobodan Beštić.

I: Miodrag Krivokapić (Ivo Crnojević), Sonja Jauković (Jevrosima), Boris Isaković (Maksim), Dragan Maksimović (Dužde od Mletaka), Boris Pingović (Đorđe), Danijela Ugrenović (Anđelija), Danijela Mihailović (Fileta), Darko Tomović (Miloš), Boško Puletić (Makarije), Vladan Brković (Jovan kapetan), Miodrag Rakočević (Đura Kujundžić), Predrag Miletić (Ilija Liković), Vladan Gajović (Radoje), Rade Marković (Vitore Karpačo), Ivan Ivanov (Sužanj), Đorđe Teodosić (Marko), Ansambl Baleta: Iva Janketić, Ivana Glišić, Tamara Ivanović, Goran Stanić, Srđan Mihić, Dušan Mihajlović.

(412) 19. maj 2000. (Velika scena)

Galeb

P: Anton Pavlovič Čehov, Pr: Zoran Božović, R: Stevo Žigon, S: Boris Maksimović, K: Božana Jovanović, Izb. m: Petar Antonović, Lek: Sanja ŽIvanović, Pom. r: Andreja Maričić.

I: Ljiljana Blagojević (Irina Nikolajevna Arkadina), Milan Čučilović (Konstantin Gavrilovič Trepljev), Mida Stevanović (Petar Nikolajevič Sorin), Ivana Žigon (Nina Mihailovna Zarečna), Gojko Baletić (Ilja Afanasijevič Šamrajev), Lidija Pletl (Polina Andrejevna), Ivana Jovanović (Maša), Nebojša Kundačina (Boris Aleksijevič Trigorin), Marko Nikolić (Evgenije Sergejevič Dorn), Lepomir Ivković (Semjon Semjonovič Medvedenko), Uroš Urošević (Jakov).

(413) 4. jun 2000.
(Scena "Raša Plaović")

Čuješ li, mama, moj vapaj?

P: Vojislav Savić, R: Ljuboslav Majera, S: Vladimir Čap, K: Ljiljana Orlić, M: Miroljub Aranđelović Rasinski.

I: Gojko Šantić (Rodoljub), Radmila Živković (Aleksandra Leksa), Branko Vidaković (Radivoje),

Igor Pervić (Andreja), Zoran Ćosić (Nenad), Anastasia Radojković (Javorka), Sonja Knežević (Sestra), Radovan Miljanić (Čovek).

(413) 7. februar 2001.
(Scena V sprat)

Moji ispadi

P: Milisav Krca Krsmanović, Ad: Petar Kralj.

I: Petar Kralj.

(414) 27. februar 2001.
(Scena "Raša Plaović")

Čovek slučajnosti

P: Jasmina Reza, Pr: Ljiljana Jeremić, R: Tatjana Mandić Rigonat, S: Aleksandar Denić, M: Ivan Ranković, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Scen. p: Vladimir Logunov.

I: Petar Banićević (Muškarac), Dobrila Stojnić (Žena).

(415) 6. mart 2001.

Putujuće pozorište Šopalović

P: Ljubomir Simović, R: Kokan Mladenović, S: Miodrag Tabački, K: Angelina Atlagić, M: Zoran Hristić, Lek: Sanja Živanović, Pom. r: Katarina Petrović.

I: Branko Jerinić (Domazet), Zoran Maksić (Milun), Miodrag Krivokapić (Drobac), Vladan Gajović (Blagoje Babić), Danijela Ugrenović (Gina), Danijela Mihailović (Simka), Ivana Fotez (Dara), Zlatija Ocokoljić (Tomanija), Boris Komnenić (Vasilije Šopalović), Vera Čukić (Jelisaveta Protić), Anđelika Simić (Sofija Subotić), Mihajlo Lađevac (Filip Trnavac), Ivan Ivanov (Sekula), Mira Đurđević, Maja Vukoičić, Bojana Guteša, Nataša Balog, Vesna Varićak, Ivana Knežević (Građanke).

(416) 7. maj 2001. (Scena V sprat)

Balkanska plastika

P: Magdalena Magazinović, Magdalena Magazinović, Ad: Ivana Vujić i Slavenka Milovanović, R: Ivana Vujić, Dram: Slavenka Milovanović, K: Milena Ničeva Jevtić Kostić, M: Zoran Hristić, Kor: Vladimir Logunov, Dram: Zoran Raičević i Slavko Milanović, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Scen. p: Tanja Popović, Pom. r: Milan Đukanović i Anja Korićanac, Pom. k: Tamara Jovanović, Mask: Nijaz Memiš.

I: Ružica Sokić, Dobrila Stojnić, Aleksandra Nikolić, Anđelka Milivojević Tadić, Danica Ristovski, Milica Đukić, Isidora Stanišić (Magdalena Magazinović), Tanja Popović (Stanka Magazinović), Slobodan Beštić (Branko Popović, Gerhard Gezman), Nebojša Kundačina (Risto Magazinović), Gojko Baletić (Gazda, Trgovac, Glumac partizan), Zoran Ćosić (Vojnik, Hitler, Ministar, Učitelj, Lekar), Maja Milanović (Mod Alan), Svetlana Marković (Kristl Grabovska), Bojana Mladenović (Isidora Dankan), Ljiljana Cincar Danilović (Katica Savkov Kojić, Svetlana Đisalov (Deca Balkana), Dragoljub Denić (Jevrem), Iva Janketić, Lidija Darmanović, Olga Oićan, Vera Radenković, Nebojša Stanković, Srđan Mihić, Mihajlo Stefanović (Balet).

(417) 26. oktobar 2001. (Scena "Raša Plaović")

Stanje šoka

P: Sem Šepard, Pr: Olivera Milenković, R: Egon Savin, S: Miodrag Tabački, K: Katarina Grčić, M: Asim Sarvan, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Pom. r: Natalija Matunović.

I: Predrag Ejdus (Pukovnik), Danijela Kuzmanović Pavlović (Glori Bi), Radmila Živković (Bela žena), Josif Tatić (Beli muškarac), Goran Šušljik (Stabs).

(418) 30. oktobar 2001.

Mileva Anštajn

P: Vida Ognjenović, R: Vida Ognjenović, S: Geroslav Zarić, K: Ljiljana Dragović, M: Isidora Žebeljan, Dram: Svetislav Jovanov i Miloš Krečković, Lek: Radovan Knežević, Kor: Scen. p: Sonja Lapatanov, Pom. s: Miraš Vuksanović, Pom. k: Nevenka Milosavljević i Marija Mihailović.

I: Tihomir Stanić (Gospodin Marić), Ognjanka Ognjanović (Marija), Nada Šargin (Zorka), Mihailo Janketić (Profesor Veber), Anita Mančić (Mileva), Igor Đorđević (Albert), Nenad Radović (Grosman), Slobodan Stefanović (Erat), Radmila Tomović Grinvud (Ružica), Sena Đorović (Milana), Jelena Jovanović (Helena), Ivan Bosiljčić (Mišel), Ivan Zarić (Konrad-Moric), Mihajlo Lađevac (Hans Albert), Nenad Stojmenović (Edvard), Miloš Dragić (Franc), Miloš Bursać (Tete (dete)), Marko Kostadinović (Hans Albert (dete)), Saša Tanasković (Fotograf).

(419) 25. novembar 2001.

Komendijaši

Ad. i R: Predrag Bajčetić, S: Miraš Vuksanović, K: Jelena Džukić Malešević, M. i Ap: Aleksandar Miletić, Dram: Željko Hubač.

I: KREŠTALICA: Leana Vučković (Pelagija), Sloboda Mićalović (Kata), Miloš Anđelković (Mihail), Miodrag Fišeković (Petar), Ana Franić (Ptica).

ŠNAJDERSKI KALFA: Nenad Maričić, Miloš Vlalukin, Miodrag Fišeković (Gavrilo), Marija Vicković, Katarina Radivojević, Sloboda Mićalović

(Jelka), Branislav Tomašević, Igor Ilić, Miloš Anđelković (Vrbovina), Ana Franić, Leana Vučković, Zorana Bečić (Maca).

ADAM I BERBERIN PRVI LJUDI: Nenad Maričić (Glađenović), Miloš Anđelković (Žarković), Katarina Radivojević (Mileva), Miloš Vlalukin (Laćman Predić).

PODVALA: Leana Vučković (Draga), Ana Franić (Milka), Igor Ilić (Neša), Zorana Bečić (Nera), Branislav Tomašević (Vule Pupavac).

ĐIDO: Marija Vicković (Ljubica), Ana Franić (Petra), Miodrag Fišeković (Maksim), Sloboda Mićalović (Živana), Nenad Maričić (Zdravko), Igor Ilić (Milić), Miloš Vlalukin, Leana Vučković (Momci i devojke).

(420) 31. novembar 2001. (Scena "Raša Plaović")

Odbrana gospođe Klito Mestres

P: Monserat Rug, Pr: Dragana Varagić i Marta Marin, R: Kris Abraham.

I: Dragana Varagić (Klito Mestres).

(421) 1. decembar 2001. (Scena V sprat)

Polaroidi

P: Mark Rejvenhil, Pr. i R: Ksenija Krnajski, S: Miraš Vuksanović, K: Bojana Nikitović, Lek: Sanja Živanović, Scen. p: Maja Milanović.

I: Danijela Mihailović (Helen), Bojan Bajčetić (Nik), Hana Jovčić (Nađa), Damjan Kecojević (Viktor), Radivoje Knežević (Tim), Boris Pingović (Džonatan), Maja Milanović (Japi br. 6), Tanja Popović (Japi br. 66).

(422) 30. decembar 2001. (Scena V sprat)

Hasanaginica

P: Ljubomir Simović, R. i Izb. m: Jagoš Marković, S: Boris Maksimović, K: Bojana Nikitović, Dram: Ivana Dimić, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Pom. k: Branka Đuričić.

I: Marinko Madžgalj (Hasanaga), Vanja Ejdus (Hasanaginica), Radmila Živković (Majka Hasanagina), Aleksandar Srećković (Beg Pintorović), Ksenija Jovanović (Majka Pintorovića), Darko Tomović (Efendija Jusuf), Branislav Jerinić (Ahmed), Nenad Stojmenović (Asker Suljo), Igor Đorđević (Asker Huso), Stefan Kapičić (Musa).

(433) 14. februar 2002.
(Scena "Raša Plaović")

Drama na jednom staničnom peronu

P: Samuel Benšetrit, Pr: Dobrila Stojnić, R, S. i Izb. m: Arsenije Jovanović, S: Mile Radulović, K: Katarina Grčić, Dram: Zoran Raičević, Lek: Sanja Živanović, Pom. r: Hinka Čolić Jovanović.

I: Petar Banićević (Šarl), Dobrila Stojnić (Mišel), Slobodan Beštić (Vinsent), Ljiljana Dragutinović (Glas).

(434) 22. februar 2002.

Velika drama

P: Siniša Kovačević, R: Siniša Kovačević, S: Geroslav Zarić, K: Marina Vukasović Medenica, M: Ksenija Zečević, Dram: Željko Hubač, Lek: Radovan Knežević, Scen. p: Ivica Klemenc i Slobodan Petković, Pom. k: Olga Mrđenović.

I: Vuk Kostić (Milorad Vučić), Tanasije Uzunović (Zarija Vučić), Ljiljana Blagojević (Vidosava Vučić), Miodrag Radovanović (Milorad Vučić), Ružica Sokić (Tijana), Rada Đuričin (Zorka Vučić), Sonja Kolačarić (Marija Helga Hofman), Ljubivoje Tadić (Savo Vukotić Cicko), Ljubomir Bandović (Batrić Vučić), Nenad Maričić (Stevan Vučić), Anđelka Tadić (Darinka), Branislav Tomašević (Danilo Vučić), Srba Milin (Pop Stojan), Lepomir Ivković (Novak Sekulović), Andreja Maričić (Đorđija Labović), Branko Jerinić (Svetozar Jankulov), Siniša Ubović (Momir Vučić), Ivana Jovanović (Zorka Vučić), Dušanka Stojanović (Jelistina Vučić), Ana Kaplarević (Branka Vučić), Marko Colić (Zarija Vučić), Vjera Mujović (Vjera), Milena Sijerković (Janica), Bojana Stefanović (Tijana), Aleksandra Nikolić (Kristina Vučić), Predrag Miletić (Ranko Mijović), Uroš Urošević (Optuženi, Miloš), Ljiljana Gazdić (Marija Helga Hofman), Boško Puletić (Branko Lazović), Jelena Helc (Žena Ranka Mijovića), Nebojša Petrović (Sin Ranka Mijovića), Borko Sarić (Dutina), Ana Savićević (Olga), Zoran Milovanović (Aleksandar), Ljiljana Cincar Danilović (Pionirka).

(435) 6. mart 2002.

Sudbina i komentari

P: Radoslav Petković, Ad: Jelena Mijović, R: Alisa Stojanović, S: Miodrag Tabački, K: Zora Mojsilović Popović, M: Ivana Stefanović, Dram: Ivana Dimić, Lek: Sanja Živanović, Scen. p: Maja Milanović, Pom. k: Nevenka Milosavljević.

I: Ljuba Tadić (Despot Đorđe Branković), Tihomir Stanić (Pavel Volkov, Pavle Vuković), Nataša Ninković (Katarina Riznić, Marta Kovač), Stela Ćetković (Spiridon, Grof Čarnojević), Vladan Gajović (Kapetan Tripković, Đoka skok, Drug iz komiteta), Branko Vidaković (Grof Briđida), Nebojša Kundačina (Maltežanjn, Čovek u orijentalnoj nošnji), Rade Marković (Dositej Obradović), Branislav Jerinić (Jovo Kurtović),

Milorad Stevanović (Vikentije Rakić), Aljoša Vučković (Admiral Senjavin), Saša Tanasković (Major), Vladimir Gligorić (Pijanista).

(436) 21. jun 2002.

Neprijatelj naroda

P: Henrik Ibzen, Pr: Stevan Predić, Ad: Maja Drašković i Boro Drašković, R. i S: Boro Drašković, K: Bojana Nikitović, M: Ksenija Zečević, Lek: Sanja Živanović, Scen. p: Tanja Popović, Pom. s: Miraš Vuksanović.

I: Mihailo Janketić (Doktor Stokman), Aleksandra Nikolić (Katarina Stokman), Nada Šargin (Petra), Pavle Radulović (Ajlif), Nikola Nikolić (Morten), Tanasije Uzunović (Peter Stokman), Branislav Jerinić (Morten Kil), Milenko Zablaćanski (Hovstad), Mihajlo Lađevac (Bilig), Predrag Tasovac (Aslaksen), Lepomir Ivković (Horster), Milorad Stevanović (Vlasnik kuće u kojoj stanuju Stokmanovi), Srba Milin (Trgovac Vik), Igor Damjanović (Pijanac), Stanko Bogojević (Građanin), Rade Brzaković (Eversen), Miodrag Rakočević (Radnik), Marko Stanić (Glamstad), Dragan Vučelić (Kućevlasnik), Jasmina Živanović (Devojka), Ljiljana Cincar Danilović (Žena), Andrija Kovač (Gospodin), Sandra Spasovska (Gospođa), Anton Ostruganj (Trubač).

(437) 11. oktobar 2003.
(Scena "Raša Plaović")

Kantri

P: Martin Krimp, Pr. i Dram: Marija Stojanović, R: Stephen Wurentmore, S: Miraš Vuksanović, K: Katarina Grčić, M: Isidora Žebeljan.

I: Aleksandra Nikolić (Korina), Svetislav Goncić (Ričard), Vladislava Đorđević (Rebeka).

(438) 17. oktobar 2002. (Scena V sprat)

Hamlet

P: Vilijam Šekspir, Pr: Laza Kostić i Sima Pandurović, Ad. i Dram: Slavenka Milovanović, Molina Udovički Fotez, Boban Jevtić i Ivana Vujić, R. i Izb. m: Ivana Vujić, Pom. r: Smiljana Kudić i Aneta Stojnić, S: Boris Maksimović, K: Dušica Knežević, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Kor: Scen. p: Tanja Popović.

I: Slobodan Beštić (Hamlet), Dobrila Stojnić (Gertruda), Igor Đorđević (Klaudije), Nebojša Kundačina (Duh Hamletovog oca), Zoran Ćosić (Polonije), Nenad Stojmenović (Laert), Ivana Jovanović (Ofelija), Mihajlo Jovanović (Horacio), Ivan Bosiljčić (Rozenkranc, Gildenstern), Tanja Popović (Glumačka Kraljica, Ozrik), Aleksandar Popović (Fortinbras), Tanja Popović, Gabrijela Dobrota, Jasmina Kovačević, Ivana Koraksić, Nataša Ristić, Nemanja Đorđević, Katarina Fejgelj, Bojana Ilić (Glumci).

(439) 2. decembar 2002.

Faust 1

P: Johan Volfgang Gete, Pr: Brana Živojinović, Ad. i R: Mira Erceg, Pom. r: Natalija Matunović, S: Nevenka Vidak, K: Milena Jevtić Ničeva Kostić, M: Zoran Erić, Ma: Suzana Petričević i Vladimir Petričević, Dram: Zoran Raičević, Lek: Radovan Knežević, Kor: Isidora Stanišić i Čarni Đerić, Scen. p: Ivica Klemenc.

I: Predrag Ejdus (Faust), Tihomir Stanić (Mefisto), Suzana Petričević (Gospod, Pevačica), Bojana Stefanović (Prvi Arhanđeo, Magareta 1), Sonja Kolačarić (Drugi Arhanđeo, Margareta 2), Sena Đorović (Treći Arhanđeo), Barbara Milovanov (Anđeo-čuvar, Majmunče 1), Miloš Đorđević (Vagner), Milena Đorđević (Duh zemlje), Vanja Ejdus (Margareta 3), Bojana Stefanović, Milena Đorđević, Sena Đorović, Danica Todorović, Jelena Helc, Sonja Kolačarić (Duhovi-pevači), Dunja Crnić, Jelena Milanović, Sanja Vinković, Dragana Bulut, Predrag Rakić, Saša Budimlija, Brana Kovačević (Duhovi-igrači), Danilo Brakočević (Dečak-Faust), Igor Damjanović (Stari ciganin), Aleksandar Nikolić (Ciganin svirač, Majmun-svirač), Milena Đorđević, Vanja Ejdus, Jelena Helc, Danica Todorović, Uroš Urošević, Bojan Bajčetić, Stanko Bogojević, Jelena Milanović, Sanja Vinković, Dunja Crnić, Dragana Bulut, Predrag Rakić, Saša Budimlija, Brana Kovačević (Cigani), Danica Ristovski (Glavna veštica), Aleksandra Krunić, Ljubica Kovačević, Viktorija Mihajlov, Kosta Brdarić, Nikola Babić, Mihajlo Jovanović (Građani i građanke), Predrag Rakić (Majmunče 2), Ivana Žigon (Lepa Helena), Jelena Helc, Danica Todorović, Barbara Milovanov, Uroš Urošević, Igor Damjanović, Čarni Đerić, Dragana Bulut, Dunja Crnić, Sanja Vinković, Predrag Rakić, Saša Budimlija, Brana Kovačević (Javno mnjenje), Stanko Bogojević (Sveštenik), Bojan Bajčetić (Valentin), Uroš Urošević, Stanko Bogojević, Miloš Đorđević, Bojan Bajčetić, Igor Damjanović, Sonja Kolačarić (Zao duh, vešci i veštice), Jelena Milanović, Dunja Crnić, Sanja Vinković, Predrag Rakić, Saša Budimlija, Brana Todorović (Duhovi Valpurgine noći), Čarni Đerić (Lucifer), Aleksandra Krunić, Viktorija Mihajlović, Brana Kovačević, Boban Lazić, Kosta Brdarić, Nikola Babić, Jovo Bosnić, Aleksandar Arsić, Danijel Mijajlović, Nenad Andrić, Nenad Joksimović, Vojin Tubić, Vuk Tubić, Aleksandar Vukić (Kafanski gosti, Građani, Dželati).

(440) 9. januar 2003.

Faust 2

P: Johan Volfgang Gete, Pr: Brana Živojinović, Ad. i R: Mira Erceg, Pom. r: Predrag Kalaba, S: Nevenka Vidak, K: Milena Jevtić Ničeva Kostić, M: Zoran Erić, Ma: Vladimir Petričević,

Dram: Zoran Raičević, Lek: Radovan Knežević, Kor: Isidora Stanišić, Scen. p: Čarni Đerić, Ivica Klemenc i Isidora Stanišić, Pom. k: Nevenka Milosavljević i Branka Đuričić.

I: LAVIRINT U FUNDUSU: Nenad Andrić (Faust 1), Jovo Bosnić (Faust 2), Srđan Miletić (Faust 3), Danilo Brakočević (Faust 4);

PITOM PREDEO: Predrag Ejdus (Faust), Suzana Petričević (Gospod), Bojana Stefanović, Sonja Kolačarić, Vanja Ejdus (Margareta, Anđeo);

MASKARADA: Slobodan Beštić (Car, Veliki pan), Tihomir Stanić (Mefisto, Dvorska luda), Ivana Jovanović, Jelena Helc, Danica Todorović, Barbara Milovanov, Miloš Timotijević, Uroš Urošević, Jelena Milanović, Sanja Vinković, Dunja Crnić, Dragana Bulut, Predrag Rakić, Brana Kovačević, Nenad Andrić, Jovo Bosnić, Srđan Miletić, Vuk Tubić, Vojin Tubić, Aleksandar Arsić, Goran Subotić, Milan Bošković, Aleksandar Vukić (Maske, Dvorani i dvorske dame), Stanko Bogojević (Kancelar), Dejan Šarković (Rizničar), Predrag Ejdus (Faust, Pluto), Danilo Brakočević (Dečak Faust);

HOMUNKUL: Predrag Ejdus (Faust), Tihomir Stanić (Mefisto), Vanja Ejdus (Homunkul), Miloš Đorđević (Vagner);

KLASIČNA VALPURGINA NOĆ: Predrag Ejdus (Faust), Vanja Ejdus (Homunkul), Tihomir Stanić (Mefisto), Miloš Timotijević (Erihto, Protej), Ivana Jovanović (Sfinga 1), Maja Nosović (Sfinga 2), Milena Đorđević (Manto), Jelena Helc (Lamija 1), Predrag Rakić (Lamija 2), Barbara Milovanov (Lamija 3), Danica Todorović (Empuza), Ivana Jovanović, Milena Đorđević, Maja Nosović (3 Forkide), Tihomir Stanić (Mefisto, Forkida), Uroš Urošević, Stanko Bogojević, Čarni Đerić (Filozofi), Predrag Rakić, Dragana Bulut (2 labuda), Brana Kovačević (Orfej),

HELENA: Ivana Žigon (Lepa Helena), Tihomir Stanić (Mefisto, Forkida), Milena Đorđević (Pantalida), Sonja Kolačarić, Jelena Helc, Ivana Jovanović, Danica Todorović, Barbara Milovanov (Hor Trojanki), Predrag Rakić, Brana Kovačević (Dželati), Dejan Šarković, Uroš Urošević, Miloš Đorđević, Stanko Bogojević, Miloš Timotijević (Muški hor);

HELENA i FAUST: Ivana Žigon (Lepa Helena), Predrag Ejdus (Faust), Tihomir Stanić (Mefisto, Forkida), Milena Đorđević (Pantalida), Sonja Kolačarić, Ivana Jovanović, Jelena Helc, Danica Todorović, Barbara Milovanov (Hor Trojanki);

EUFORION: Ivana Žigon (Lepa Helena), Predrag Ejdus (Faust), Carni Đerić (Euforion), Tihomir Stanić (Mefisto, Forkida), Milena Đorđević (Pantalida), Sonja Kolačarić, Ivana Jovanović, Jelena Helc, Danica Todorović, Barbara Milovanov (Hor Trojanki);

PLANINA: Predrag Ejdus (Faust), Tihomir Stanić (Mefisto), Miloš Timotijević (Mefistov pomoćnik 1), Uroš Urošević (Mefistov pomoćnik 2), Dejan Šarković (Mefistov pomoćnik 3), Stanko Bogojević, Čarni Đerić, Predrag Rakić, Brana Kovačević, Nenad Andrić, Jovo Bosnić, Srđan Miletić, Vuk Tubić, Vojin Tubić, Aleksandar Arsić, Goran Subotić, Milan Bošković, Aleksandar Vukić (Hor vojnika),

FILEMON i BAUKIDA: Srba Milin (Filemon), Ognjanka Ognjanović (Baukida), Suzana Petričević (Putnik, Prerušeni gospod), Uroš Urošević, Miloš Timotijević, Dejan Šarković (3 Mefistova pomoćnika),

PALATA: Predrag Ejdus (Faust), Tihomir Stanić (Mefisto), Miloš Timotijević, Uroš Urošević, Dejan Šarković (Mefistovi pomoćnici),

PONOĆ 1: Ivana Jovanović (Briga), Jelena Helc (Beda), Danica Todorović (Nevolja), Maja Nosović (Krivica),

PONOĆ 2: Predrag Ejdus (Faust), Ivana Jovanović (Briga), Tihomir Stanić (Mefisto), Stanko Bogojević, Uroš Urošević, Miloš Timotijević, Dejan Šarković, Predrag Rakić, Brana Kovačević, Nenad Andrić, Jovo Bosnić, Srđan Miletić, Vuk Tubić, Vojin Tubić, Aleksandar Arsić, Goran Subotić, Milan Bošković, Aleksandar Vukić (Lemuri),

FAUSTOVA SMRT: Predrag Ejdus (Faust), Tihomir Stanić (Mefisto), Suzana Petričević (Gospod), Danilo Brakočević (Dečak Faust), Bojana Stefanović (Margareta 1), Sonja Kolačarić (Margareta 2), Vanja Ejdus (Margareta 3).

(441) 2. februar 2003. (Scena "Raša Plaović")

Bukefal

P: Boško Puletić, R: Maja Milatović, S: Boris Maksimović, K: Ljiljana Orlić, M: Petar Antonović, Lek: Sanja Živanović.

I: Radovan Miljanić (Aristotel), Zoran Ćosić (Aleksandar), Danijela Tomović (Helena).

(442) 13. mart 2003.

Višnjik

P: Anton Pavlovič Čehov, Pr: Kiril Taranovski, R: Aleksandar Popovski, Pom. r: Sanja Beštić i Petar Nikolić, S. i K: Angelina Atlagić, M: Kiril Džajkovski, Dram: Molina Udovički Fotez i Zoran Raičević, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Kor: Isidora Stanišić, Pom. s: Željko Rudić, Pom. k: Radica Komazec.

I: Jasna Đuričić (Ranjevska Ljubav Andrejevna), Goran Šušljik (Gajev Leonid Andrjevič), Sonja Kolačarić (Anja), Nataša Ninković (Varja), Nebojša Glogovac (Lopahin Jermolaj Aleksejevič), Boris Isaković (Trofimov Petar

Sergejevič), Nenad Stojmenović (Epihodov Semjon Pantelejevič), Dušanka Stojanović (Dunjuša), Nada Šargin (Šarlota), Predrag Tasovac (Firs).

(443) 20. mart 2003. (Scena "Raša Plaović")

Uobraženi bolesnik

P: Molijer, Pr: Bogdan Popović, R. i Ad: Đorđe Marjanović, Pom. r: Branislav Đaković, S: Jasna Dragović, K: Bojana Nikitović, M: Igor Gostuški, Dram: Miloš Krečković, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Pom. s: Stevan Aleksić, Pom. k: Branka Đuričić.

I: Boris Komnenić (Argan), Sena Đorović (Belina), Zlatija Ivanović (Anželika, Lužica), Marko Nikolić (Berald), Branislav Tomašević (Kleant), Branko Vidaković (Gospodin Diafoarus), Mihailo Lađevac (Toma Diafoarus), Radovan Miljanić (Gospodin Pirgon), Igor Ilić (Gospodin Fleran), Duško Premović (Gospodin Bonfoa), Nela Mihailović (Toaneta).

(444) 4. jun 2003. (Scena "Raša Plaović")

Ribarske svađe

P: Karlo Goldoni, Pr: Ivo Tijardović, Ad. i R: Goran Ruškuc, S: Boris Maksimović, K: Bojana Nikitović, M: Ivan Brkljačić, Dram: Molina Udovički Fotez, Lek: Aljoša Vučković, Scen. p: Ivica Klemenc, Pom. k: Nevenka Milosavljević.

I: Lepomir Ivković (Toni), Nada Blam (Paškva), Vladan Gajović (Furte), Anđelka Tadić (Libera), Marija Vicković (Lucijeta), Nenad Maričić (Bepo), Zlatija Ivanović (Keka), Nada Šargin (Uršula), Branislav Tomašević (Ivanko), Radivoje Bukvić (Krište), Igor Đorđević (Iže),

(445) 6. jul 2003. (Scena "Raša Plaović")

Crno mleko

P: Vasilij Sigarjev, Pr: Marija Stojanović, R: Đurđa Tešić, S: Boris Maksimović, K: Bojana Nikitović, M: Vladimir Petričević, Dram: Miloš Krečković.

I: Boris Komnenić (Narator), Bojana Stefanović (Lutka), Boris Pingović (Ljovčik), Ljiljana Blagojević (Blagajnica), Zorica Mirković (Petrovna), Radovan Miljanić (Mišanja), Nela Mihailović (Teta Paša).

(446) 7. oktobar 2003. (Scena "Raša Plaović")

Pas, žena, muškarac

P: Sibil Berg, R: Zijah Sokolović, S: Boris Maksimović, K: Katarina Grčić, M: Vlada Divljan, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Mask: Dragoljib Jeremić.

I: Zijah A. Sokolović (Pas), Sonja Knežević (Žena), Slobodan Beštić (Muškarac).

(447) 21. oktobar 2003. (Scena "Raša Plaović")

Sinopsis o slobodi

P: Darinka Jevrić i Srboljub Mitić, Ad: Ljubivoje Tadić.

I: Ljubivoje Tadić, Anđelka Milivojević Tadić (Glas), Veljko Nikolić (Udaraljke), Žorž Grujić (Duvački instrumenti).

(448) 23. oktobar 2003. (Scena "Raša Plaović")

Nezvani gost

P: Nina Valse, Pr: Nevena Ašković, R: Vida Ognjenović, S: Boris Maksimović, K: Ljiljana Dragović, M: Vranešević, Dram: Molina Udovički, Lek: Radovan Knežević, Scen. p: Sonja Lapatanov, Pom. k: Nevenka Milosavljević, Mask: Nijaz Memiš.

I: Aleksandar Đurica (Otac Filip), Aleksandra Nikolić (Sestra Suniva), Sena Đorović (Liza), Slobodan Stefanović (Fiksi), Mihailo Lađevac (Kleven).

(449) 13. novembar 2003. (Scena "Raša Plaović")

Kovači*

P: Miloš Nikolić, R: Stefan Sablić, S: Dejan Pantelić, K: Katarina Grčić, Dram: Zoran Raičević, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Scen. p: Ivica Klemenc, M: Anja Đorđević.

I: Branko Vidaković (Peter), Milenko Pavlov (Aca), Zorica Mirković (Lujza), Stanko Bogojević (Ivan).

* Koprodukcija Narodnog pozorišta, Beograd i Centra za kulturu, Pančevo.

(450) 5. decembar 2003. (Velika scena)

Nevjesta od vjetra

P: Slobodan Šnajder, R: Boris Miljković, Pom. r: Slađana Kilibarda, S: Marko Japelj, K: Ljiljana Orlić, M: Isidora Žebeljan, Scen. p: Ivica Klemenc, Dram: Miloš Krečković, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Pom. s: Željko Rudić, Pom. k: Nevenka Milosavljević, Mask: Nijaza Memiš i Dragoljub Jeremić.

I: Marija Vicković (Gema Boić), Igor Đorđević (Feliks Stjasni), Lepomir Ivković (Ivan Likotić), Bojana Stefanović (Vanda), Tanasije Uzunović (Paolo Grimaldi), Branko Jerinić (Dr Gustav Kraekelin), Radovan Miljanić (Pater don Teobald Riči), Miloš Vlalukin (Mladić), Nenad maričić (Anto Gilbota), Miodrag Fišeković (Klaker), Siniša Ubović (Namještenik), Ana Savićević (Balerina), Lazar Dubovac, Dejan Nikolić, Ivan Pantović, Ivan Isailović, Miloš Tanasković, Vujadin Milošević, Uroš Zmijanac, Marko Radulović (Statisti).

(451) 26. decembar 2003. (Scena V sprat)

Život ili pozorište?*

P: Šarlota Solomon & Marija Karaklajić, Ad, R: Gordana Lebović, Pom. r: Marta Milutinović i Nikola Ljuca, S: Dragana Marković, K: Dragana Ognjenović, M: Igor Gostuški, Dram: Marija Karaklajić, Kor: Galina Borisova.

I: Vanja Ejdus (Šarlota Solomon), Sena Đorđević (Šarlota Kan), Nada Šargin (Šarlota Kan), Damjan Kecojević (Amadeus Daberlon), Janoš Buš (Amadeus Daberlon, Orfej Nager), Stefan Šteref (Amadeus Daberlon, Albert Kan), Milena Moravčević (Paulinka Bimban), Dragana Alfirević (Franciska Kan), Marko Milić (Nacista).

* Koprodukcija Narodnog pozorišta, Beograd i Omen teatra.

(452) 29. decembar (Velika scena)

Sabirni centar

P: Dušan Kovačević, R: Božidar Đurović, S: Geroslav Zarić, K: Lana Cvijanović, M: Ksenija Zečević, Dram: Slavko Milanović, Lek: Radovan Knežević, Scen. p: Ivica Klemenc, Pom. s: Nevenka Milosavljević, Mask: Nijaz Memiš i Dragoljub Jeremić.

I: Mihailo Janketić (Mihajlo Pavlović), Ognjanka Ognjanović (Tetka Angelina), Darko Tomović (Ivan Pavlović), Nada Blam (Leposava Lepa pekarka), Vlastimir Velisavljević (Simeon Savski), Anastasija Radojković (Jelena Katić), Nenad Stojmenović (Petar), Zoran Ćosić (Bata Konj).

LICA U SABIRNOM CENTRU: Nela Mihailović (Milica Pavlović), Igor Đorđević (Stevan Savski Keser), Tihomir Stanić (Janko Savski), Branko Jerinić (Marko Pekar), Predrag Tasovac (Doktor Katić), Boris Pingović (Srećko Ruzmarin), Miloš Dmitrović, Mikojan Bezbradica (Statisti).

(453) 10. mart 2004. (Velika scena)

Gospođa ministarka

P: Branislav Nušić, R: Jagoš Marković, Pom. r: Marko Kesić i Marko Manojlović, S: Boris Maksimović, K: Božana Jovanović, Izb. m: Vladimir Petričević, Dram: Jovan Ćirilov, Scen. p: Marija Momirov, Pom. k: Olga Mrđenović.

I: Radmila Živković (Živka), Miloš Đorđević (Sima Popović), Olga Odanović (Dara), Marko Janjić (Raka), Aleksandar Srećković (Ćeda Urošević), Boris Komnenić (Dr Ninković), Predrag Tasovac (Ujka Vasa), Milka Lukić (Tetka Savka), Ksenija Jovanović (Tetka Daca), Duško Premović (Pera Kalenić), Radovan Miljanić (Teča Panta), Dušanka Glid Stojanović (Soja), Branko Jerinić (Teča Jakov), Darko Tomović (Sava Mišić), Rade Marković (Pera Pisar), Mihailo Lađevac (Bistro dete), Dejana Miladinović (Anka), Aleksandra Nikolić (Učiteljica engleskog), Ivana Jovanović (Devojka u haljini), Mladen Obradović, Ivan Nikolić (Žandari), Božidar Kostić, Srđan Miletić, Zoran Trifunović, Milan Bošković, Milan Dmitrović, Nenad Andrić, Aleksandar Vukić, Danijel Mijajlović, Jovo Bosnić, Branko Tanić (Statisti).

(454) 17. mart 2004. (Scena V sprat)

Tišina treznih

P: Kinga Mezei & Kata Đarmati, At: Geza Čat, Pr: Sava Babić, R, S: Kinga Mezei, Pom. r, Scen. p: Gabor Nađpal, K: Katarina Grčić, M: Silard Mezei, Dram: Kata Đarmati, Lek: Radovan Knežević.

I: Slobodan Beštić (Krapek), Zlatija Ivanović (Ema), Nenad Maričić (Palika), Igor Đorđević (Friđeš), Miloš Đorđević (Jakab), Miloš Anđelković (Rihard), Vartan Baronijan, Nemanja Bugarčić, Sava Đurić, Iva Milošević, Danijel Petrović, Mihailo Samoran.(Muzičari)

(455) 25. maj 2004. (Scena V sprat)

Intimus

P: Jelena Kajgo, R, S: Gorčin Stojanović, K: Lana Cvijanović, Dram: Miloš Krečković, Pom. s: Mile Radulović.

I: Anđelka Simić (Jovana), Aleksandar Đurica (Lubi), Danijela Kuzmanović (Sonja), Branko Vidaković (Ivan), Darko Tomović (Damir).

JUGOSLOVENSKO DRAMSKO POZORIŠTE

(250) 4. oktobar 1986.
(Scena Doma kulture "Vuk Karadžić")

Dom Bergmanovih

P: Nenad Prokić, R: Nevena Janać, S. i K: Snežana Petrović, M: Mladen i Predrag Vranešević, Lek: Branivoj Đorđević.

I: Predrag Tasovac (Konrad Bergman), Branka Petrić (Alisa Bergman), Stela Ćetković (Ana Bergman), Jasmina Ranković (Laura Bergman Lajbovic), Dubravko Jovanović (Danijel Bergmai), Nebojša Bakočević (Dušan), Biljana Mašić (Jasna), Borivoje Kandić (Beri Lajbovic), Marko Baćović (Leon Koler), Vlasta Velisavljević (Semjon Juškevič), Toma Tasovac (Mali Danijel).

(251) 15. novembar 1986.

Seobe

P: Miloš Crnjanski, Dram. i R: Vida Ognjenović, S: Marina Čuturilo, K: Biljana Dragović, M: Mladen i Predrag Vranešević, Dr: Dušan Č. Jovanović, Lek: Branivoj Đorđević.

I: Gojko Šantić (Vuk Isakovič), Irfan Mensur (Pavle Isakovič), Josif Tatić Trifun Isakovič), Marko Baćović (Đurđe Isakovič), Toni Laurenčić (Petar Isakovič), Marko Todorović (Baron Engelšoten), Mirko Bulović (Kapetan Antonovič), Slobodan Beštić (Major Piščevič), Mirjana Vukojičić (Kumurija Isakovič), Sanja Milosavljević (Ana Isaković), Zlata Petković (Varvara Isakovič), Tanasije Uzunović (Meandžić), Kapitalina Erić (Dadilja), Branko Milenković (Arkadije), Miodrag Radovanović (Garsuli), Dragan Petrović (Kornet Tercini), Vladan Savić (Zekovič), Slavko Simić (Trandafil), Olga Spiridonović (Femka), Mihailo Janketić (Major Božić Đurđija Cvetić (Gospođa Evdokija Božič), Ljiljana Međeši (Tekla Božič), Elizabeta Đorevska (Katinka Isakovič), Vojka Čordić (Đinđa), Borivoj Kandić (Agagijanijan).

(252) 8. februar 1987. (Pozorišni salon)

Laku noć, majko

P: Marša Norman, Pr: Daša Drndić, R: Radoslav Milenković, S. i K: Božana Jovanović, Izb. m: Zoran Jerković, Lek: Branivoj Đorđević.

I: Olga Spiridonović (Telma Kejts), Mirjana Vukojičić (Džesi Kejts).

(253) 7. mart 1987.

Revizor

P: Nikolaj V. Gogolj, Pr: Živojin Boškov, R: Dejan Mijač, S: Miodrag Tabački, K: Biljana Dragović, M: Mladen i Predrag Vranešević, Dr: Nenad Prokić, Lek: Branivoj Đorđević.

I: Mihailo Janketić (Gradonačelnik), Mirjana Vukojičić (Ana Andrejevna), Vesna Trivalić (Marija Antonovna), Milo Miranović (Školski nadzornik), Stojan Dečermić (Sudija), Ivan Bekjarev (Upravnik bolnice), Dragoljub Milosavljević Gula (Upravnik pošte), Branko Cvejić (Dopčinski), Nikola Simić (Bopčinski), Srđan Todorović (Hljestakov), Predrag Laković (Osip), Rahela Ferari (Avdotja), Vlasta Velisavljeviš (Abdulin), Sanja Milosavljević (Pošljepkina), Kapitalina Erić (Podoficiruša), Marko Baćović (Kafanski momak), Milan Gutović (Hristijan Ivanovič), Radomir Lazarević (Miška), Mlađa Veselinović (Policajac), Srđan Pešić (Popicijski pisar),

(254) 25. mart 1987. (Scena SKC Beograd)

Gospođa Kolontaj

P: Agneta Plejel, Pr: Blagoje Marinković, R: Ivana Bujić, S: Marina Čuturilo, K: Božana Jovanović, M: Enco Lesić, Dr: Vencislav Radovanović, Lek: Branivoj Đorđević.

I: Mirko Bulović (Direktor Pozorišta, Berija), Radoslav Milenković (Lenjin), Branislav Jerinić (Staljin), Danilo Lazović (Pavle Dibenko), Rada Đuričin (Gospođa Kolontaj), Ferid Karajica (Majakovski) Borivoje Kandić (Oskar, Bodi), Anđelka Milivojević (Marija, Olga), Vladan Savić (Vasilije, Sergej), Olga Savić (Nađa), Luka Ilić (Aljoša), Ivan Janketić, Zoran Kuzmanović (Agenti), Desanka Sandulović (Tamara).

(255) 6. maj 1987.

Buđenje proleća

P: Frank Vedekind, Pr: Filip Filipović, R: Haris Pašović, Asr: Irina Giljić, S: Marina Čuturilo, K: Svetlana Cvijanović, Izb. m: Vitomir Simurdić, Dr. Nenad Prokić, Lek: Branivoj Đorđević, Kor: Mare Sesardić.

I: Branislav Lečić (Melhior Gabor), Đurđija Cvetić (Gđa Fani Gabor, Prof. Mušica), Miodrag

Radovanović (G. Gabor, Pastor, Rekgor, Sunčanica, Prokurst), Vladica Milosavljević (Vendla Bergman), Branka Petrić (Gđa Bergman, Prof. Tojaga), Slobodan Beštić (Moris Štifel), Dijana Šporčić (Gđa Štifel, Prof. Saraga), Predrag Tasovac (G. Štifel, Prof. Kostolom), Dubravka Perić (Baka Štifel, Opatica, Guvernanta), Ljiljana Međeši (Marta Bazel), Ferid Karajica (Dr Bazel, Prof. gimnastike, Prokurstov pomoćnik), Jasmina Ranković (Čovek pod maskom, Kovačeva žena, Verglaš, Kip, Prostitutka, Sobarica), Mile Stanković (G. Miler, Poslužitelj, Lakoćemo), Dubravko Jovanović, Ljubomir Todorović, Aleksandar Alač, Tatjana Venčelovska (Gimnazijalci, Pitomci popravnog doma).

(256) 25. jun 1987.
(Lokrum-Dubrovnik i Kalemegdan-Beograd)

Oluja

P: Viljem Šekspir, Pr: Antun Šoljan, R: Dejan Mijač, Asr: Nenad Prokić, S. i K: Zlatko Bourek, M: Mladen i Predrag Vranešević, Lek: Branivoj Đorđević, Kor: Lokica Zekić.

I: Voja Brajović (Alonzo), Radoslav Milenković (Alonzo), Gojko Šantić (Prospero), Irfan Mensur (Antonio), Radomir Lazarević (Ferdinand), Miodrag Radovanović (Gonzalo), Ljubomir Todorović (Adrian), Dragan Petrović (Francisko), Miloš Žutić (Kaliban), Branko Cvejić (Trinkulo), Milan Gutović (Stefano), Josip Tatić (Kapetan), Anica Dobra (Miranda), Jasmina Ranković (Ariel), Tatjana Venčelovska (Irida), Mirjana Joković (Cerera), Vesna Stanojević (Junona), Zorana Dimitrijević, Goran Daničić, Nebojša Ljubičić (Vilenjaci).

(257) 15. decembar 1987.
(Teatar "Bojan Stupica")

Ludi od ljubavi

P: Sem Šepard, Pr: David Albahari, R: Dijana Milošević, S: Jelena Stanković, K: Zoran Bosanac, M: Goran Pojatić i Valdet Šaćiri, Kor: Sonja Lapatanov.

I: Vladica Milosavljević (Mej), Branislav Lečić (Pširer), Dubravko Jovanović (Martin), Predrag Laković (Otac).

(258) 25. decembar 1987.
(Teatar "Bojan Stupica"),

Ruženje naroda u dva dela

P: Slobodan Selenić, R: Dejan Mijač, S: Boris Maksimović, K: Biljana Dragović, M: Vojislav Kostić, Lek: Radovan Knežević, Ričard Burns i Žozlin Lazin.

I: Miloš Žutić (Slavoljub Medaković), Tanasije Uzunović (Jezdimir Kuštrimović), Irfan Mensur (Stevan Stanković), Slobodan Beštić (Obrad Cvetković), Miodrag Radovanović (Pop Sava), Radoslav Milenković (Čapajev), Branko Cvejić (Upravnik), Milan Gutović (Uča), Ljuba Todorović (Đoka), Cvijeta Mesić (Andre), Toni Laurenčić (Pukovnik), Dragan Petrović (Major), Vojislav Brajović (Miloš Obrenović), Mihailo Kostić (Vujica), Borivoje Kandić (Jermenin),

(259) 22. januar 1988. (Pozorišni salon)

Nož i magla

P: Danilo Kiš, R: Boško Dimitrijević, K: Snežana Kovačević, M: Baškim Šehu, Lek: Radovan Knežević.

I: Marko Baćović (Mladić), Radmila Andrić (Marija), Stojan Dečermić (Emil).

(260 26. februar 1988. (Teatar "Bojan Stupica")

Tuce svilenih čarapa

P: Branislav Nušić, Ad. i R: Stevo Žigon, S: Petar Pašić, K: Božana Jovanović, Izb. m: Jugoslav Bošnjak, Lek: Branivoj Đorđević, Kor: Sonja Lapatanov.

I: Dragoljub Milosavljević Gula (Joca Radulović), Bosiljka Boci (Sofija), Zlata Petković (Ružica), Srđan Pešić (Stanko), Radmila Radovanović ((Gospođa Ristić), Mirko Bulović (Gojko Filipović), Vesna Trivalić (Mica), Ivan Bekjarev (Sveta), Rade Lazarević (Mika), Ljuba Bogdanović (Pop).

(261) 16. april 1988.

Bal

P: Bertolt Breht, Pr: Slobodan Glumac, Ad: Nenad Prokić, R: Eduard Miler, Pom. r: Irine Gilić, S: Marina Čuturilo, M: Predrag Vranešević, Lek: Branivoj Đorđević, Scen. pok: Jelena Šantić, Kr: Vladimir Živanović.

I: Predrag Manojlović (Bal I), Predrag Vranešević (Bal II), Vlasta Velisavljević (Meh), Đurđija Cvetić (Emilija), Dubravko Jovanović (Johanes Šmit), Mlađa Veselinović (Pširer), Vesna Latinger (Dama), Mirjana Joković (Johana), Žarko Laušević (Ekard), Branka Pujić (Lujza), Tatjana Venčelovski, Irena Stepić (Dve sestre), Ljiljana Međeši (Sofija Barger), Tatjana Venčelovski (Mlada žena), Dragan Petrović (Vacman), Dragan Jovanović (Tedi).

(262) 18. maj 1988. (Pozorišni salon).

Šta to Kabuš pogrešno radi

P: Maks Friš, Pr: Slobodan Glumac, R: Olga Savić, Pom. r: Dragana Ivanji. S: Marina Čuturilo, K: Biljana Dragović. M: Vera Milanković.

I: Olga Savić, Anđelka Milivojević, Ivan Jagodić, Borivoje Kandić.

(263) 21. maj. 1988.

Spaseni za dlaku

P: Torton Vajdler, Pr: Dragoslav Andrić, R: Piter Šifter, Pom. r: Lari Zapia, S: Petar Pašić i Nevenka Vidak, K: Milanka Berberović, M: Enco Lesić, Lek: Branivoj Đorđević, Kor: Sonja Lapatanov.

I: Miodrag Radovanović (G. Antrobus), Branka Petrić (G-đa Antrobus), Dragan Bjelogrlić (Henri), Vesna Trivalić (Gladis), Đurđija Cvetić (Sabina), Olga Spiridonović (Vračara), Vlasta Velisavljević (Inspicijent), Toni Laurenčić (Voditelj), Vesna Latinger (G-đica Muza), Marko Baćović (Razvodnik u pozorištu), Milorad Mandić (Dino), Ljuba Bogdanović (Mojskije), Miljana Aksić (Mamo), Toma Tasovac (Raznosač telegrama).

(264) 26. jun 1988. (Teatar "Bojan Stupica"),

Markiza De Sad

P: Jukio Mišima, Pr: Višnja Makijedo, R: Radmila Vojvodić, S: Zoran Ristić, K: Leo Kulaš, Izb. m: Predrag Vranešević, Dr: Nenad Prokić, Lek: Branivoj Đorđević i Žozlin Lazin, Scen. pok: Ferid Karajica, Korep: Vladimir Živanović.

I: Ljiljana Međeši (Renede Sad), Radmila Andrić (Gospođa De Montrej), Ivana Žigon (Ana Prosper), Cvijeta Mesić (Barunica de Simijan), Jasmina Ranković (Grofica de Se-Fon), Sanja Milosavljević (Šarlota).

(265) 31. januar 1989.

Valjevska bolnica

P: Dobrica Ćosić, Ad: Borislav Mihajlović Mihiz, R: Dejan Mijač, Pom. r: Saša Latinović, S: Boris Maksimović, K: Biljana Dragović, M: Vojislav Kostić, Dr: Miloš Krečković, Lek: Branivoj Đorđević, Scen. pok: Milovan Gađanski.

I: Mihajlo Janketić (Vojvoda Živojin Mišić), Milo Miranović (Pukovnik Hadžić), Gojko Šantić (Potpukovnik Dragutin Dimitrijević-Apis), Mihajlo Kostić (Pukovnik Milivoje Anđelković-Kajafa), Milan Gutović (Major Gavrilo Stanković), Radoslav Milenković (Radojko), Miodrag Radovanović (Dr Nikolaj Maksimović Sergejev), Irfan Mensur (Dr Filip Simić), Svetlana Bojković (Nadežda Petrović), Zlata Petković (Gospođa Stefanović), Katarina Gojković (Milena), Dijana Šporčić (Dušanka), Vesna Latinger (Ruška), Ljiljana Međeši (Kaća), Vojka Čavajda (Petrana), Goran Daničić (Pepi), Josif Tatić (Milovan), Predrag Laković (Tola Dačić), Žarko Laušević (Miloje), Borivoje Kandić (Sibin), Nebojša Ljubišić (Petar), Srđan Miletić (Radovan), Dejan Matić (Veličko), Dejan Paroški (Branko), Marko Baćović (Prota Božidar).

(266) 5. mart 1989. (Teatar "Bojan Stupica"),

Svetlost u noći

P: Beri Stejvis, Pr. i Dram: Emilija Cerović, R, S. i K: Kristofer Martin, Pom. r: Lari Zapia, K: Biljana Dragović, M: "Blood, sweet and tears", Lek: Branivoj Đorđević.

I: Aleksandar Berček (Galileo Galilej), Sanja Milosavljević (Polisena), Dragan Petrović (Đepe), Tanasije Uzunović (Sagredo Nikolini), Mirko Bulović (Mađini, Morozini, Rikardi, Kardinal od Kremone), Stojan Dečermić (Zici, Karlo Barberini), Ferid Karajica (Libri, Čezare, Kardinal Bordžija), Marko Todorović (Kardinal Belarmin, Kardinal od Askolija), Toni Laurenčić (Čezi, Frančesko Barberini), Mlađa Veselinović (Viesta, Kardinal Zakija), Branko Milenković (Aldobrandini, Kardinal Verospi), Stevan Grubić (Fabricius, Kardinal Bengivoljo, Kaluđer), Vojislav Brajović (Mafeo Barberini), Ivan Bekjarev (Firencuola), Ivan Janketić (Kaluđer).

(267) 7. april 1989.

Dozivanje ptica

P: Aristofan, R: Haris Pašović, Pom. r: Gorčin Stojanović, S: Marina Čuturilo, M: Zoran Erić i Srđan Hofman, Dr: Irina Gilić, Lek: Branivoj Đorđević, Kor: Sonja Vukićević, K: Lana Cvijanović.

I: Slobodan Beštić (Dr Adonis Vernalis, Eskulap, Iscelitelj, Rajčica), Tatjana Venčelovski (Tužna žena, Satir, Jorikova duša, Kišna rajčica), Sonja Vukićević (Stidljiva žena, Mračna ptica, Duša Pepela, Rajčica), Aleksandra Pleskonjić Ilić (Eurinoma, Boginja, Rekviziter, Aplbi), Dragan Jovanović (Dr Adonis Vernalis, Eskulap, Iscelitelj, Rajčica), Mirjana Karanović (Bremenita žena, Dadilja, Velika ptica, Duša majke), Nebojša Ljubišić (Baram, Barabam, Barabambas, Babarabambas), Radomir Lazarević (Hiperion, Bog koji to nije, Rekviziter, Neutrino), Predrag Manojlović (Pisteter Psihepaskola), Cvijeta Mesić (Žena pustog pogleda, Žena ludog duha, Ofelijin duh), Branka Petrić (Žena koja peva, Žena neispevane želje), Irena Stepić (Ustreptala žena, Kraljica Lavirinta, Duša neke kurve).

(268) 29. april 1989. (Pozorišni salon),

Žak ili pokornost

P: Ežen Jonesko, Pr: Milovan Danojlić, R: Nikita Milivojević, S: Zoran Ristić, K: Snežana Kovačević, M: Danilo Stefanović, Scen. pok: Dragana Ivanji.

I: Borivoje Kandić (Žak), Vojka Čavajda (Žaklina), Ivan Bekjarev (Žak-otac), Bosiljka Boci (Žak-majka), Varja Đukić (Roberta I, II), Vlasta Velisavljević (Robert-otac), Olga Savić

(Robert-majka), Danilo Stefanović, Časlav Mančić, Lidija Mijomanović (Muzičari).

(269) 2. jun 1989. (Teatar "Bojan Stupica"),

Život u pozorištu

P: Dejvid Mamit, Pr, Ad. i R: Lari Zapia, S: Geroslav Zarić, K: Jelena Bogavac, M: Aleksandar Sanja Ilić, Lek: Branivoj Đorđević, Scen. pok: Dragana Ivanji, Kor: Lidija Mijomanović.

I: Stojan Dečermić (Robert), Radoslav Milenković (Džon).

(270) 7. septembar 1989.

Dibuk

P: Šolom An-Ski, Pr: Eugen Verber, R: Edvard Miler, S: Marina Ćuturilo, K: Božana Jovanović, M: Gabor Lenđel, Dr: Nenad Prokić i Miloš Krečković, Lek: Branivoj Đorđević, Kor: Jelena Šantić.

I: Miodrag Radovanović (Reb Sender Brinicer), Mira Furlan (Lea), Rahela Ferari (Frade), Katarina Gojković (Gitl), Vesna Trivalić (Basje), Dejan Paroški (Menaše), Ljuba Bogdanović (Nahmen), Žarko Mitrović (Reb Mendl), Irfan Mensur (Mešuleh), Miloš Žutić (Reb Ezrielke), Mića Tomić (Mihoel), Slavko Simić (Reb Šimšen), Ferid Karajica (I Batlen, I Dajen), Dragan Jovanović (II Batlen, II Dajen), Dragoljub Milosavljević (Meir), Dragan Petrović (Hanen), Toni Laurenčić (Henoh), Danilo Stefanović, Nenad Koračin, Goran Stanković, Miloš Petričić, Časlav Mančić (Batleni, Dajeni), Dubravka Perić (Jevrejka), Andrija Verber, Jovan Verber (Deca).

(271) 5. novembar 1989. (Teatar "Bojan Stupica")

Draga Jelena Sergejevna

P: Ljudmila Razumovska, Pr: Mirka Janković, R: Gorčin Stojanović, S: Aleksandar Denić, K: Ljiljana Petrović, Izb. m: Aleksandar Mirković.

I: Cvijeta Mesić (Jelena Sergejevna), Tatjana Venčelovski (Olga), Miloš Jovanović (Basov), Nebojša Ljubišić (Vladimir).

(272) 19. januar 1990. (Teatar "Bojan Stupica"),

Velika auto trka

P: Žorž Fejdo, Pr: Miroslav Karaulac, R: Dimitrije Jovanović, S: Petar Pašić, K: Božana Jovanović, M: Sonja Lapatanov, Izb. m: Kornelije Kovač, Lek: Branivoj Đorđević.

I: Branka Petrić (Gospođa Grobua), Radmila Radovanović (Fedra), Vojka Čavajda (Gabrijela), Dragan Bjelogrlić (Etjen Šaplen), Marko Todorović (Le Brizon), Nikola Simić (Amori de Šatel-Taro), Ivan Bekjarev (Ridbef), Dejan Paroški (Žurden), Stevan Grubić (Lakej).

(273) 21. januar 1990.

Na letovanju

P: Maksim Gorki, Pr: Milan Đoković, R: Egon Savin, S: Miodrag Tabački, K: Božana Jovanović, M: Ksenija Zečević, Lek: Branivoj Đorđević.

I: Miloš Žutić (Basov), Varja Đukić (Varvara), Vesna Trivalić (Kalerija), Dragan Petrović (Vlas), Tanasije Uzunović (Suslov), Ljiljana Međeši (Julija), Marko Baćović (Dudavko), Mirjana Vukojičić (Olga), Vojislav Brajović (Šalimov), Radoslav Milenković (Rjumin), Maja Dimitrijević (Marija Ljvovna), Branka Pujić (Sonja), Predrag Laković (Dvotačka), Toni Laurenčić (Zamislov), Goran Daničić (Zimin), Srđan Pešić (Semjonov).

(274) 25. maj 1990.

U potrazi za Marselom Prustom

P: Nenad Prokić, R: Dejan Mijač, S: Miodrag Tabački, K: Božana Jovanović, M: Ksenija Zečević, Lek: Branivoj Đorđević, Kor: Dejan Pajović.

I: Irfan Mensur, Nebojša Ljubišić, Miodrag Radovanović, Tanasije Uzunović, Cvijeta Mesić, Radmila Andrić, Jasmina Ranković Avramović, Radmila Radovanović, Slobodan Beštić, Srđan Pešić, Branka Petrić, Irina Ljubić, Milan Gutović, Mirjana Joković, Dragan Jovanović, Goran Daničić, Srđan Miletić, Vladica Milosavljević, Dragan Petar, Rade Marković, Petar Ćirica, Dejan Rašić, Aleksandar Subotić.

(275) 19. oktobar 1990. (Pozorišni salon)

Gle, Srbi

P: Jelica Zupanc, R: Miodrag Radovanović.

I: Miodrag Radovanović.

(276) 18. novembar 1990. (Pozorišni salon)

Milena iz Praga

P: Margareta Buber-Nojman & Olga Savić, R: Olga Savić, S. i K: Boris Čakširan, M: Nataša Bogojević.

I: Maja Dimitrijević (Greta), Mirjana Vukojičić (Milena), Marica Vuletić (Milena, Jana, Lota), Slobodan Beštić (Franc Kafka).

(277) 6. decembar 1990. (Teatar "Bojan Stupica")

Sumnjivo lice

P: Branislav Nušić, R: Nikola Simić, K: Božana Jovanović, M: Vojislav Kostić, Kor: Sonja Lapatanov, Lek: Branivoj Đorđević.

I: Nikola Simić (Jerotije), Radmila Savićević (Anđa), Ljiljana Međeši (Marica), Branko Cvejić (Vića), Predrag Laković (Žika), Marko Todorović (Milisav), Žarko Mitrović (Tasa), Dubravko Jovanović (Đoka), Borivoje Kandić (Aleksa Žunić), Mlađa Veselinović (Gazda Spasa), Dragoljub Milosavljević (Gazda Miladin), Goran Daničić (Josa), Stevan Grubić (Rista).

(278) 24. januar 1991. (Teatar "Bojan Stupica")

Revolucija svetih devica

P: Hrosvitha, Pr: Vladeta Janković, Ad. i R: Nenad Ilić, S: Snežana Petrović, K: Biljana Kecman, M: Predrag Vranešević, Kor: Jelena Šantić, Lek: Branivoj Đorđević.

I: Olga Spiridonović (Agneza, Dioklecijan, Pafnutije), Vesna Latinger Lukač (Perpetua, Mudrost, Igumanija), Branka Pujić (Gertruda, Vera, Taida), Dijana Šporčić (Genoveva, Nada, Druzijana), Vesna Lončarević (Paulina, Ljubav, Marija), Radmila Andrić (Anastazija, Sisinije, Jevrem), Brana Petrić (Klotilda, Dulcitije, Avram), Vojka Čavajda (Brigita, Prvi vojnik, Kalimah), Tanja Venčelovski (Veronika, Drugi vojnik, Učenik), Bosiljka Boci (Justina, Gospođa, Gostioničarka), Zlata Petković (Marta, Gospod, Prijatelj), Radomir Vučić (Đavo).

(279) 15. mart 1991.

Narodni poslanik

P: Branislav Nušić, R: Dejan Mijač, S: Aleksandar Zlatović, K: Biljana Dragović, M: Vojislav Kostić, Lek: Branivoj Đorđević, Dram: Vesna Stanišić, Pom. r: Irena Ristić.

I: Mihajlo Janketić (Jevrem), Đurđija Cvetić (Pavka), Vesna Trivalić (Danica), Branko Cvejić (Spira), Jelisaveta Sablić (Spirinica), Goran Daničić (Ivković), Rada Đuričin (Gospa Marina), Milan Gutović (Sekulić), Milan Bogunović (Jovica Jerković), Branimir Brstina (Sima Sokić), Dejan Paroški (Sreta), Dejan Matić (Mladen), Danilo Stefanović, Vladimir Bajagić, Goran Stanković, Borislav Jovanović, Steva Grubić, Petar Ćirica (Narod).

(280) 3. april 1991.

Pozorišne iluzije

P: Pjer Kornej, Pr: Ivanka Pavlović, R: Slobodan Unkovski, S: Miodrag Tabački, K: Angelina Atlagić, Izb. m: Darinka Ristović, Lek: Radovan Knežević, Dram: Dušan Č. Jovanović.

I: Dubravko Jovanović (Alkarnd), Miloš Žutić (Pridaman, Žeront), Marko Baćović (Dorant, Tamničar, Erast), Vojislav Brajović (Matamor, Gaskonjski), Žarko Laušević (Klendor), Dragan Jovanović (Adrast), Mira Furlan (Izabela).

(281) 7. maj 1991.

Knez Pavle

P: Slobodan Selenić, R: Dimitrije Jovanović, S: Miodrag Tabački, K: Ljiljana Dragović, M: Gabor Lenđel, Lek: Branivoj Đorđević, Pom. r: Jasmina Milovanović.

I: Nebojša Ljubišić (Narator), Irfan Mensur (Knez Pavle), Toni Laurenčić (Sesil Perot, Karneluti), Ivan Jagodić (Milan Stojadinović, Miloš Crnjanski, Bora Mirković), Cvijeta Mesić (Kneginja Olga), Sanja Milosavljević (Princeza Marina, Žanet), Dragan Petrović (Džordži, Masterson), Ljiljana Krstić (Maman), Vlasta Velisavljević (Anton Korošec), Miodrag Radovanović (Kembel), Slavko Simić (Vladimir Maček, Patrijarh Gavrilo), Marko Todorović (Slobodan Jovanović, Dušan Simović), Mlađa Veselinović (Rista Retrović, Đeneral Pešić), Josif Tatić (Dragiša Cvetković).

(282) 11. jun 1991. (Teatar "Bojan Stupica")

Mario i mađioničar

P: Tomas Man, Ad. i R: Nikita Milivojević, S: Boris Maksimović, K: Bjanka Adžić Ursulov, Kor: Sonja Vukićević, Lek: Radovan Knežević.

I: Ivan Bekjarev (Čipola), Sonja Vukićević (Dvojnik), Dejan Matić (Asistent), Slobodan Beštić (Mario), Varja Đukić (Silvestra), Olga Savić (Profesorka), Vesna Latinger (Gospođa Anđolijeri), Vlasta Velisavljević (Gospodin Anđolijeri), Borivoje Kandić (Đovanoto), Vladimir Logunov (Gviskardo), Aleksandar Vildman (Aleksandar), Dunja Jocić, Ivana Naumovski, Maja Divac, Miljana Pantović, Nemanja Dimić, Miloš Đorđević, Slobodan Radusin, Dušan Petković (Deca).

(283) 16. oktobar 1991. (Teatar "Bojan Stupica")

011

P: Momo Kapor, Ad: Rada Đuričin, R: Ivana Vujić, S: Todor Lalicki, K: Liljana Petrović, Izb. m: Saša Subota, Kor: Ferid Karajica.

I: Rada Đuričin i Mihajlo Janketić.

(284) 27. oktobar 1991.

Bela kafa

P: Aleksandar Popović, R: Branko Pleša, S: Mileta Leskovac, K: Biljana Dragović, M: Goran Pleša, Lek: Radovan Knežević.

I: Miloš Žutić (Momčilo Jabučilo), Branka Petrić (Majka Janja), Goran Daničić (Deli Jova), Jasmina Ranković Avramović (Crkva Ružica), Radoslav Milenković (Srđa Zlopogleđa), Ivana Žigon (Zora Šišarka), Goran Pleša (Majkl Hepiend).

(285) 29. februar 1992.

Razbojnici

P: Fridrih Šiler, Ad. i R: Branislav Lečić, S: Bojana Đurović, K: Angelina Atlagić, M: Enriko Josif, Lek: Radovan Knežević, Scen. p: Dejan Pajović, Korep: Lidija Milovanović, Pom. r: Jug Radivojević.

I: Miodrag Radovanović (Maksimilijan fon Mor), Nebojša Ljubišić (Karl), Dragan Petar (Franc), Ljiljana Bićanić (Amalia fon Edelrajh), Marko Baćović (Špigl̦berg), Dragan Jovanović (Švajcer), Dejan Matić (Švarc), Mirsad Tuka (Grim), Goran Daničić (Racman), Uliks Fehmiu (Šufterle), Radomir Lazarević (Roler), Dejan Paroški (Hans), Slavko Simić (Danijel), Marko Todorović (Sveštenik), Dragan Mićanović (Pastor Mozer).

(286) 6. mart 1992. (Teatar "Bojan Stupica")

Lakrdijaš

Ad. i R: Irfan Mensur, S: Marko Šanjević, M: Aleksandar Sanja Ilić, Kor: Sonja Vukićević.

I: Irfan Mensur, Jelena Jović, Milica Risović.

(287) 10. april 1992. (Teatar "Bojan Stupica")

Ne očajavajte nikad

P: Branislav Nušić, Ad. i R: Miroslav Belović, S: Miodrag Tabački, K: Angelina Atlagić, M: Vojkan Borisavljević, Lek: Radmila Vidak, Kor: Sonja Lapatanov.

I: Ivan Bekjarev (Marcel Chabanon), Vesna Trivalić (Mme Marta Chabanon), Dubravko Jovanović (Casimir Hubert), Borivoje Kandić (Gustave Proteau), Žarko, Mitrović (Octavian Arsen), Dubravka Perić (Mme Adelle Arsen), Branko Pujić (Mlle Nenette Dausset), Maja Dimitrijević (Mme Vatou Blot).

(288) 24. april 1992. (Pozorišni salon)

Tri života Isidore Dankan

P: Zinovij Sagalov, Ad. i R: Miroslav Belović, S: Dunja Boškov, K: Feđa Grujić, Izb. m: Predrag Stamenković, Lek: Radmila Vidak.

I: Maja Dimitrijević (Isidora Dankan).

(289) 21. maj 1992. (Teatar "Bojan Stupica")

Govor močvare & Ćutanje mora

P: Margerit Jursenar & Verkor, Ad. i R: Olga Savić, S. i K: Boris Čakširan, M: Nataša Bogojević, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Scen. p: Ferid Karajica.

I: Stojan Dečermić, Goran Radaković, Sanja Milosavljević i Olga Savić.

(290) 3. jun 1992.

Bogojavljenska noć

P: Viljem Šekspir, Pr: Velimir Živojinović Massuka, R: Jagoš Marković, S: Boris Maksimović, K: Božana Jovanović, Kor: Sonja Lapatanov, M: Ansambl "Renesans", Lek: Ljiljana Mrkić Popović.

I: Slobodan Ninković (Vojvoda Orsino), Dragan Mićanović (Sebastijan), Mirsad Tuka (Kurio), Mihajlo Janketić (Vitez Tobi Štucalo), Radoslav Milenković (Vitez Endrju Jezoliki), Miloš Žutić (Malvolio), Vlasta Velisavljević (Fabijan), Goran Šušljik (Luda), Đurđija Cvetić (Olivija), Jasmina Ranković Avramović (Orsina), Ivana Žigon (Marija).

(291) 7. oktobar 1992.

Hamlet

P: Vilijam Šekspir, Pr: Živojin Simić i Sima Pandurović, R: Gorčin Stojanović, S: Todor Lalicki, K: Boris Čakširan, M: Zoran Erić, Scen. p: Sonja Vukićević, Lek: Radovan Knežević.

I: Miodrag Krivokapić (Klaudije), Branislav Lečić (Hamlet), Petar Banićević (Polonije), Mirsad Tuka (Horacio), Dragan Mićanović (Laert), Dejan Matić, Raša Marković (Rezenkranac, Gildenstern), Rade Lazarević (Ozrik), Branimir Popović (Marcelo), Nebojša Kundačina (Bernardo), Sonja Vukićević, Tanja Venčelovski, Slobodan Beštić (Glumci, Grobari), Uliks Fehmiu (Fortinbras), Mirjana Karanović (Gertruda), Irena Mičijević (Ofelija), Marko Todorović (Duh Hamletovog oca).

(292) 9. decembar 1992. (Teatar "Bojan Stupica")

Balada sa Zejtinlika

P: Milosav Mirković, Ad. i R: Miroslav Belović, S: Vladimir Marenić, K: Milanka Berberović, Scen. p: Slobodan Beštić, Izb. m: Darinka Ristović, Lek: Radmila Vidak, Pom. r: Miloš Jagodić, Mask: Vukosava Nikolin.

I: Maja Dimitrijević (Sestra Svetog Ratnika), Ivan Jagodić (Čuvar Zejtinlika), Dušica Stevanović (Eros-Tanatos).

(293) 5. januar 1993.

Vesele žene Vindzdorske

P: Vilijam Šekspir, Pr: Borivoje Nedić, R. i Izb. m: Branko Pleša, S: Mileta Leskovac, K: Ljiljana Dragović, Kor: Sonja Lapatanov, Mask: Biljana Kecman, Lek: Radovan Knežević.

I: Gojko Šantić (Vitez Džon Falstaf), Vladislav Mihailović (Fenton), Milo Miranović (Praznoglavić), Toni Laurenčić (Mršavko), Miodrag Radovanović (Ford), Mihajlo Kostić (Pejdž), Miroslav Žužić (Pop Hju Evans), Goran

Pleša (Doktor Kajus), Dragoljub Milosavljević (Gostioničar "Kod Podvezice"), Goran Daničić (Bardolf), Predrag Kolarević (Pištolj), Ženja Antić (Robin Crvenperko), Borivoje Kadić (Bezazlenko), Dejan Paroški (Ragbi), Vesna Čipčić (Gđa Ford), Radmila Radovanović (Gđa Pejdž), Katanna Gojković (Ana Pejdž), Rada Đuričin (Gđa Žurka), Lidija Mijomanović, Igor Nikić, Tatjana Adamović, Ivana Kecojević, Miloš Vučković, Ranka Simonović, Dejan Pavlović, Darko Krstić, Goran Stanković, Vesna Borović, Verica Vlajković, Srđan Vanović (Građani i građanke, Vile i vilenjaci), Nenad Ristić, Predrag Jovanović, Marko Urošević, Zoran Sokolović (Sluge).

(294) 27. januar 1993.

Plava ptica

P: Moris Meterlink, Pr: Dušan Ž. Milačić, Ad, R. i S: Irfan Mensur, Kor: Sonja Vukićević, K: Lana Cvijanović, M: Sanja Ilić, Pom. r: Dejan Šporčić.

I: Mirjana Karanović, Cvijeta Mesić, Vesna Trivalić, Jasmina Ranković Avramović, Katarina Gojković, Nebojša Ljubišić, Dragan Petar, Slobodan Beštić, Dubravko Jovanović, Hristina Popović, Sonja Vukićević, Ranko Tomanović, Nataša Beljakova, Denis Kasatkin, Ružica Jovanović, Konstantin Tešea, Maja Marković, Violeta Muingo, Miša Muingo.

(295) 25. februar 1993. (Teatar "Bojan Stupica")

Ludi od ljubavi

P: Sem Šepard, R: Kolektiv, S: Jelena Stanković, K: Boris Čakširan, M: Nenad Lelić, Kor: Jelena Jović, Lek: Radovan Knežević.

I: Vladislava Milosavljević (Mej), Branislav Lečić (Edi), Dubravka Jovanović (Martin), Predrag Laković (Otac).

(296) 2. mart 1993.

Devojka modre kose

P: Vida Ognjenović, R: Vida Ognjenović, S: Boris Maksimović, K: Ljiljana Dragović, M: Predrag Vranešević, Scen. p: Sonja Lapatanov, Lek: Radovan Knežević, Dram: Dušan Č. Jovanović.

I: Mihailo Janketić (Gazda Jevrem), Branka Petrić (Staka), Đurđija Cvetić (Draginja), Tamara Vučković (Jevra), Ivana Žigon (Grozda), Vesna Latinger (Gaga), Marko Todorović (Jovan), Toni Laurenčić (Jevto), Goran Daničić (Marko), Dejan Paroški (Rade), Nebojša Kundačina (Milan), Tanasije Uzunović (Alibeg), Vlasta Velisavljević (Junuz-efendija), Vojin Ćetković (Asker), Srđan Ivanović (Vojnik).

(297) 9. mart 1993. (Teatar "Bojan Stupica")

Čikaške perverzije

P: Dejvid Memet, R: Omar Abu El Rub, S: Zoran Pantelić, K: Dejan Pantelić, M: Nataša Bogojević.

I: Dragan Jovanović, Dragan Mićanović, Branka Pujić, Olga Odanović.

(298) 11. jun 1993.

Florentinski šešir

P: Ežen Labiš, Pr: Ivanka Pavlović, R: Ljubomir Draškić, S: Petar Pašić, K: Božana Jovanović, M: Vojislav Kostić, Korep: Ljiljana Danilović Cincar, Lek: Radovan Knežević.

I: Nebojša Ljubišić (Fadinar), Nikola Simić (Nonakur), Miodrag Radovanović (Bopertui), Vlasta Velisavljević (Vezine), Branko Cvejić (Tardjvo), Goran Daničić (Boben), Tanasije Uzunović (Emil Tavernije), Dejan Paroški (Feliks), Goran Pleša (Ahil de Rozalba), Tamara Vučković (Elen), Zlata Petković (Anais), Branka Petrić (Baronica de Šampjnji), Ljiljana Međeši (Klara), Katarina Gojković (Virdžini), Mlađa Veselinović (Kaplar), Snežana Budimlić (Sobarica kod Baronice), Dijana Ninić, Mirjana Jovanović, Vesna Borović, Lidija Mijomanović, Tanja Adamović, Goran Simonović, Mitko Davidovski, Darko Krstić, Vlatko Krstić, Ljubiša Dinčić, Predrag Jovanović, Stevan Grubić (Hor).

(299) 20. jun 1993.

Mein kampf

P: Georg Tabori, Pr: Zoran Milutinović, R: Gorčin Stojanović, S. i K: Boris Čakširan, Kor: Sonja Vukićević, Lek: Radovan Knežević.

I: Predrag Ejdus (Hercl), Josif Tatić (Lobkovic), Dragan Petar (Hitler), Sanja Milosavljević (Grethen), Jasmina Ranković Avramović (Gđa Smrt), Dejan Matić (Himtišst), Rade Marković (Karl Keplin), Sonja Vukićević (Rozamunda).

(300) 24. jul 1993.

Lažni car Šćepan Mali

P: Petar II Petrović Njegoš, Ad: Slobodan Stojanović, R: Dejan Mijač, S: Geroslav Zarić, K: Bojana Nikitović, M: Rambo Amadeus, Lek: Petar Perišić.

I: Milo Miranović (Vladika Sava), Petar Kralj (Teodosije Mrkojević), Nikola Đuričko (Arhiđakon Petar, potonji Petar II Petrović Njegoš), Toni Laurenčić (Andrija Đurašković), Vojislav Brajović (Šćepan Mali), Miloš Žutić (Beglerbeg), Žarko Laušević (Georgi knjaz Dolgorukov), Slobodan Ninković (Serdar Vukale), Dragan Mićanović (Vojvoda Vuksan), Goran Daničić (Vojvoda Drago), Nebojša Glogovac (Serdar Niko Đurov),

Branko Cvejić (Graf Bujović), Nebojša Ljubišić (Slijepac guslar), Vlasta Velisavljević (Kosta Paljikarda ili Stanko).

(301) 4. decembar 1993.

Nižinski

P: Mladen Popović, Ad, R. i S: Irfan Mensur, K: Lana Cvijanović, M: Sanja Ilić, Kor: Sonja Vukićević i Vladimir Logunov, Dram: Dušan Č. Jovanović.

I: Slobodan Beštić, Jasmina Ranković Avramović, Miodrag Radovanović, Katarina Gojković, Mirjana Karanović, Dragan Petrović, Aleksandra Milković, Tamara Vučković, Dubravko Jovanović, Tanasije Uzunović, Ljiljana Međeši, Dijana Šporčić, Nikola Đuričko, Iva Janketić, Vukosava Jakševac, Steva Grubić, Irfan Mensur;

Balet: Sonja Vukićević, Denis Kasatkin, Isidora Stanišić, Lidija Pavlović, Lidija Darmanović, Kristina Nikolovska, Ivana Komarić, Jelena Milanović, Aleksandra Petošević, Dalija Danilović, Dolores Logunov.

(302) 16. januar 1994.

Garderober

P: Ronald Harvud, R: Dejan Mijač, S: Todor Lalicki, K: Bojana Nikitović, M: Vojislav Kostić.

I: Ljuba Tadić, Petar Kralj, Đurđija Cvetić, Olga Savić, Bojana Zečević, Nikola Milić, Toni Laurenčić, Vlasta Velisavljević, Mlađa Veselinović, Ranko Kovačević, Snežana Budimlić.

(303) 27. januar 1994.
(Teatar "Bojan Stupica")

Rođaci iz najboljih dana

P: Predrag Kašćelan, R: Omar Abu El Rub, S: Bojana Đurović, K: Dejan Pantelić, M: Rambo Amadeus.

I: Dragan Mićanović (Uroš Najdanić), Dragan Petar (Radenko), Ana Sofrenović (Andrijana), Goran Daničić (Đuro), Nebojša Glogovac (Simo).

(304) 16. maj 1994.
(Teatar "Bojan Stupica")

Tergovci

P: Karlo Goldoni & Emanuilo Janković, R: Vida Ognjenović, S: Boris Maksimović, K: Ljiljana Dragović, Kor: Sonja Lapatanov, Lek: Radovan Knežević.

I: Ivan Bekjarev, Vojin Ćetković, Vesna Trivalić, Tamara Vučković, Rade Marković, Katarina Gojković, Toni Laurenčić, Dejan Paroški, Sanja Milosavljević, Borivoje Kandić, Goran Daničić.

(305) 5. avgust 1994.

Troil i Kresida

P: Viljem Šekspir, Pr: Branimir Živojinović, R: Dejan Mijač, S: Geroslav Zarić, K: Bojana Nikitović, M: Predrag Vranešević, Scen. p: Ivica Klemenc, Dram: Slobodan Stojanović, Lek: Radovan Knežević.

I: Milo Miranović (Prijam), Nebojša Ljubišić (Hektor), Nebojša Glogovac (Troil), Slobodan Beštić (Paris), Đorđe Marjanović (Helen), Toni Laurenčić (Eneja), Ivica Klemenc (Antenor), Vlasta Velisavljević (Kalhant), Branko Cvejić (Pandar), Tanasije Uzunović (Agamemnon), Josif Tatić (Menelaj), Slobodan Ninković (Ahil), Goran Daničić (Ajant), Petar Kralj (Ulis), Mića Tomić (Nestor), Vojin Ćetković (Diomed), Dragan Petar (Patrokle), Vojislav Brajović (Terzit), Vladislav Mihailović (Aleksandar), Tanja Bošković (Helena), Sanja Milosavljević (Andromaha), Ljiljana Međeši (Kasandra), Katarina Žutić (Kresida).

(306) 23. septembar 1994.

Poslednji dani čovečanstva

P: Karl Kraus, Pr: Matilda Trifunović, Ad: Nenad Prokić, R. i Izb. m: Gorcin Stojanović, S: Todor Lalicki, K: Boris Čakširan, Kor: SonjaVukićević, Pom. r: Đorđe Marjanović, Dram: Jelena Mijović, Lek: Radovan Knežević.

I: Predrag Ejdus (Zanovetalo, Karl Kraus), Cvijeta Mesić (Šalekova), Radoslav Milenković (Povolni), Josif Tatić (Pokorni), Miroslav Žužić (kg) (Novotni), Dragan Zarić (kg) (Generala), Vlasta Velisavljević (General Nepalek), Ivan Jagodić (Pukovnik, Baron), Tanasije Uzunović (Grof), Goran Daničić (Major), Dejan Paroški (Poručnik), Vesna Latinger (Nepalekovica), Nikola Đuričko (Falota), Rade ml. Marković (Optimist), Dejan Matić (Patriota), Marko Baćović (Civil Honorabilis), Sonja Vukićević (Angelus Novus), Ženja Antić (Pipi Hendl), Ivan Zarić (Foto reporter), Alesandar Srećković (Reporter), Petar Ćirica (Kolporter).

(307) 3. februar 1995.

Vartolomejski vašar

P: Ben Džonson, Pr: Nićifor Naumov, Ad, R. i S: Irfan Mensur, K: Bojana Nikitović, M: Sanja Ilić, Dram: Dušan Č. Jovanović, Lek: Radovan Knežević, Scen. p: Ferid Karajica i Ivica Klemenc.

I: Marko Stojanović (Litlvit), Miodrag Radovanović (Rabi Bizi), Boris Milivojević (Vinvajf), Nikola Đuričko (Kvorlus), Dubravko Jovanović (Kouks), Dragan Petrović (Vosp), Radoslav Milenković (Overdu), Marko Baćović (Lederhed), Ivan Zarić (Najtingejl), Toni Laurenčić (Edžvert), Vladislav Mihailović (Munkaf), Miroslav Žužić (Nokem),

Dragoljub Milosavljević (Trablol), Radmila Radovanović (Gđa Litlvit), Rada Đuričin (Gđa Pjurkraft), Vesna Latinger (Gđa Overdu), Jovana Petrović (Gđa Grejs), Dijana Šporčić (Traš), Branka Petrić (Ursula), Stevan Grubić (Brisl), Dragoljub Milosavljević, Irfan Mensur, Jovan Ćirilov (Prolog).

(308) 18. mart 1995.

Bure baruta

P: Dejan Dukovski, R: Slobodan Unkovski, S: Miodrag Tabački, K: Angelina Atlagić, M: Vlatko Stefanovski, Pom. r: Vojin Paunović.

I: Vojislav Brajović (Dimitrije, Džimi), Slobodan Ninković (Anđelko), Dragan Jovanović (Sveta), Branko Cvejić (Blagoje), Boris Milivojević (Aca), Dragan Mićanović (Simon), Tamara Vučković (Ana), Nebojša Glogovac (Andreja), Cvijeta Mesić (Žena), Josif Tatić (Šofer, Policajac), Milica Mihailović (Svetle), Sergej Trifunović (Đorđe), Vojin Ćetković (Geze), Dragan Nikolić (Đore), Goran Daničić (Topuz), Slobodan Beštić (Boris), Goran Šušljik (Kiril), Nebojša Ljubišić (Mane), Mirjana Karanović (Evdokija), Boris Isaković (Kosta).

(309) 10. maj 1995. (Tatar "Bojan Stupica")

Tri visoke žene

P: Edvard Olbi, R: Vida Ognjenović, S: Boris Maksimović, K: Ljiljana Dragović, M: Predrag Vranešević, Scen. p: Sonja Lapatanov, Lek: Radovan Knežević.

I: Ksenija Jovanović (Žena A), Đurđija Cvetić (Žena B), Ana Sofrenović (Žena C), Vladislav Mihajlović (Mladić).

(310) 12. novembar 1995. (Teatar "Bojan Stupica")

Čincano za Smirnovu

P: Ljudmila Petruševska, Pr: Novica Antić, R: Vitalij Dvorcin, Pom. r: Nenad Gvozdenović, S: Krstomir Milovanović, K: Snežana Kovačević, Izb. m: Zoran Jerković, Lek: Radovan Knežević, Scen. p: Ivica Klemenc.

I: Tanasije Uzunović (Paša), Radoslav Milenković (Valja), Slobodan Beštić (Kostja), Mirjana Vukojičić (Ela Smirnova), Katarina Gojković (Polina Šestakova), Ljiljana Međeši (Rita Družinjina).

(311) 11. januar 1996. (Velika scena)

Gospođa ministarka

P: Branislav Nušić, Ad. i R: Dejan Mijač, Pom. r: Vladimir Popadić i Predrag Štrbac, S: Miodrag Tabački, K: Angelina Atlagić, Izb. m: Darinka Ristović, Scen. p: Ivica Klemenc.

I: Mirjana Karanović (Živka), Vesna Trivalić (Dara), Boris Milivojević (Raka), Branislav Lečić (Čeda Urošević), Vojislav Brajović (Dr Ninković), Ljuba Tadić (Ujka Vasa), Branka Petrić (Tetka Savka), Vesna Latinger (Tetka Daca), Slobodan Ninković (Jova Pop-A), Milan Gutović (Teča Panta), Nikola Gavrilović (Mile), Danica Maksimović (Soja), Milo Miranović (Teča Jakov), Josif Tatić (Sava Mišić), Ranko Kovačević (Policijski pisar), Tamara Vučković (Anka), Goran Daničić (Rista Todorović), Predrag Ejdus (Pera Kalenić), Branko Cvejić (Pera pisar), Petar Ćirica (Momak), Marko Petrović (Luluš).

(312) 5. mart 1996.

Knez Mihailo

P: Svetlana Velmar Janković, R: Dimitrije Jovanović, S: Geroslav Zarić, K: Ljiljana Dragović, M: Boris Bunjac, Lek: Radovan Knežević.

I: Dragan Petrović (Knez Mihailo), Miodrag Radovanović (Anastas Jovanović), Rade Marković (Ilija Garašanin), Đurđija Cvetić (Anka Konstantinović), Nataša Ninković (Katarina Konstantinović), Kapitalina Erić (Tomanija Obrenović), Ivan Bekjarev (Milivoje Petrović-Blaznavac), Predrag Tasovac (Dr Karlo Pacek), Toni Laurenčić (Benjamin Kalaj), Marko Baćović (Antonije Orešković), Mlađa Veselinović (Nikola Hristić), Dejan Paroški (Milan Milićević), Vladislav Mihailović (Svetozar Garašanin), Stevan Grubić (Petar).

(313) 11. april 1996.

U potpalublju

P: Vladimir Arsenijević, Ad: Damir Vijuk, R: Nikita Milivojević, S: Miodrag Tabački, K: Angelina Atlagić, M: Zoran Erić, Lek: Radovan Knežević, Scen. p: Ferid Karajica.

I: Nebojša Glogovac (Vladimir), Anita Mančić (Anđela), Vojin Ćetković (Dejan), Rastko Lupulović (Vanja), Nikola Đuričko (Lazar), Branka Petrić (Vida), Miodrag Radovanović (Mihajlo), Olga Savić (Branka), Rade Marković (Stevan), Tanasije Uzunović (Oficir JNA), Bojana Zečević (Rođaka), Branka Veselinović (Ljuba), Kapitalina Erić (Zoza).

(314) 29. novembar 1996. (Teatar "Bojan Stupica")

Punjene tikvice

P: Sanja Domazet, R: Aleksandra Kovačević, S: Vladislav T. Lalicki, K: Ljiljana Petrović, M: Zoran Erić, Kor: Vladimir Logunov, Lek: Radovan Knežević.

I: Nikola Simić (Arkadije Arkadijevič), Slobodan Ninković (Ivan Ivanovič), Dubravko Jovanović (Vasilije Vasilijevič), Dejan Matić (Pesnik), Mlađa

Veselinović (Mitrofan Mitrofanovič), Dragoljub Milosavljević (Poligraf Poligrafovič), Goran Daničić (Aleksej Aleksijevič), Sanja Milosavljević (Esmeralda Esmeraldovič), Bata Paskaljević (Pokojnik), Stevan Grubić (Petar Petrovič), Irena Sladić (Pionirka).

(315) 30. decembar 1996.

Poloneza Ognjinskog

P: Nikolaj Koljada, Pr: Novica Antić, Ad. i R: Vida Ognjenović, S: Boris Maksimović, K: Ljiljana Dragović, M: Predrag Vranešević, Kor: Sonja Lapatanov, Lek: Radovan Knežević, Pom. r: Radoš Popadić.

I: Jasmina Avramović (Tanja), Đurđija Cvetić (Ljudmila), Josif Tatić (Sergej), Marko Baćović (Ivan), Nebojša Glogovac (Dima), Bojan Dimitrijević (Dejvid).

(316) 12. februar 1997.

Mizantrop

P: Molijer, Pr: Radmila Miljanić Nikolić, R: Dejan Mijač, S: Miodrag Tabački, K: Angelina Atlagić, Scen. p: Ferid Karajica, Izb. m: Darinka Ristović, Lek: Radovan Knežević.

I: Dragan Mićanović (Alsest), Nikola Đuričko (Filent), Vojin Ćetković (Oront), Isidora Minić (Selimena), Milica Mihajlović (Elijanta), Cvijeta Mesić, Olga Odanović (Arsinoja), Dragan Petrović (Akast), Goran Šušljik (Klitandr), Vlasta Velisavljević (Diboa), Petar Ćirica (Redar), Milo Miranović (Bask).

(317) 19. april 1997. (Teatar "Bojan Stupica")

Beogradska trilogija

P: Biljana Srbljanović, R: Goran Marković, S: Dušan Otašević, K: Jelisaveta Tatić, M: Zoran Simjanović, Lek: Radovan Knežević, Pom. r: Dragana Martinović.

I: PRAG, ČEŠKA: Dragan Jovanović (Mića Jović), Nikola Đuričko (Mića Jović), Radmila Radovanović (Alena);

SIDNEJ, AUSTRALIJA: Anastasia Radojković (Sanja), Goran Šušljik (Miloš), Tamara Vučković (Kaća), Bogdan Diklić (Dule);

LOS ANĐELES, AMERIKA: Bojan Dimitrijević (Jovan), Mara Radulović (Mara), Nebojša Milovanović (Dača), Ksenija Zelenović (Ana Simović).

(318) 28. maj 1997.

Saloma

P: Oskar Vajld, Pr: Jovan Ćirilov, R. i Izb. m: Roman Viktjuk, S: Vladimir Bojer, K: Vladimir Buhinjik, Izb. m: Darinka Ristović, Kor: Sonja Vukićević, Lek: Ljiljana Mrkić Popović.

I: Nebojša Ljubišić (Irod, Oskar Vajld), Vojin Ćetković (Johanan, Podžers), Nebojša Glogovac (Mladi Sirijac, Volter Grendžers, Ros, Judejac, Nazarećanin), Čarni Đerić (Tigelin), Marko Petrović (Kapodočanin), Igor Filipović (Nubijac, Tejlor), Aleksandar Srećković (Prvi vojnik, Parker), Vladislav Mihailović (Drugi vojnik, Atkins), Milan Kalinić (Treći vojnik), Milan Antonić (Četvrti vojnik), Marko Urošević (Paž), Srđan Ivanović (Rob), Dejan Matić (Naman), Cvijeta Mesić (Irodijada, Majka Oskara Vajlda), Slobodan Beštić (Saloma, Alfred Daglas-Bozi).

(319) 10. jun 1997. (Scena ispod rotacije)

Folie a deux –Ekstaza smrti

P: Hajner Miler, Pr: Branka Jovanović i Mira Erceg, Ad. i R: Nenad Prokić, S: Boris Maksimović, K: Lana Cvijanović, Scen. p: Jelena Šantić, Dram: Biljana Srbljanović, Lek: Radovan Knežević.

I: Tamara Vučković (Mertej, Medeja, Ofelija), Branislav Lečić (Valmon, Jason, Hamlet).

(320) 3. april 1998. (Teatar "Bojan Stupuca")

Pukovnik ptica

P: Hristo Bojčev, Pr: Novica Antić, R: Radoslav Milenković, S: Juraj Fabri, K: Jelisaveta Tatić. M: Antonije Pušić, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Scen. p: Nenad Veselinović i Branislav Stajić.

I: Predrag Ejdus (Doktor), Nebojša Ljubišić (Fetisov), Miloš Timotijević (Hačo Televizor), Dubravko Jovanović (Matej), Josif Tatić (Kiro), Dejan Matić (David), Milica Mihajlović (Pepa), Mihajlo Paskaljević (Čiča Petko, Ilija).

(321) 6. maj 1998. (Teatar "Bojan Stupica")

Mrtve duše

P: Nikolaj Vasiljević Gogolj, Pr: Milovan Glišić i Stanka Glišić, Ad, Pom. r: Tatjana Mandić Rigonat, R: Dejan Mijač, S: Dušan Otašević, K: Biljana Dragović, Izb. m: Darinka Ristović, Scen. p: Ferid Karajica i Slobodan Beštić, Lek: Ljilana Mrkić Popović.

I: Slobodan Beštić (Nepoznati), Branimir Brstina (Pavel Ivanovič Čičikov), Dragana Janković, Jovana Ercegović (Selifan, Devojčica), Rade Marković (Gubernator), Mihajlo Janketić (Manjilov), Ivan Bekjarev (Mihail Semjonovič Sobakevič), Milo Miranović (Aleksej Ivanovič), Dejan Paroški (Antipator Zeharijevič), Marko Baćović (Sisoj Pafnutjevič), Goran Daničić (Nozdrjov), Vlasta Velisavljević (Mižujev), Sanja Milosavljević (Lizjanka Manjilova), Ivan Marković (Temistokulus), Vukašin Marković (Alkid),

Jelisaveta Sablić (Nastasja Petrovna Korobočka), Milan Gutović (Pijuškin), Ljiljana Međeši (Mavra), Branka Petrić (Sofija Ivanovna), Radmila Radovanović (Ana Grigorijevna), Marko Petrović (Levi), Čarni Đerić (Srednj), Đorđe Petrović.

(322) 16. februar 1999. (Teatar Bojan Stupica)

Bliže

P: Patrik Marber, Pr: Jovan Ćirilov, R: Alisa Stojanović, S: Darko Nedeljković, K: Zora Mojsilović Popović, Izb. m: Dragoljub Đuričić i Nikola Dimuševski, Kor: Andrej Piter Grinvud.

I: Branka Katić (Alisa), Nebojša Glogovac (Dan), Branislav Lečić (Lari), Vladica Milosavljević (Ana).

(323) 2. februar 2000. (Teatar Bojan Stupica)

Višnjik

P: Anton Pavlovič Čehov, Pr: Zoran Božović, R: Dimitrije Jovanović, S: Jasna Dragović, K: Ljiljana Dragović, M: Isidora Žebeljan, Lek: Radovan Knežević, Scen. p: Ivan Klemenc.

I: Đurđija Cvetić (Ranjevska Ljubov Andrejevna), Milena Vasić (Anja), Jasmina Ranković Avramović (Varja), Gojko Šantić (Gajev Leonid Andrejevič), Slobodan Ninković (Lopahin Jermolaj Aleksejevič), Goran Daničić (Trofimov Petar Sergejevič), Miroslav Žužić (Simeonov-Piščik Boris Borisovič), Ljiljana Međeši (Šarlota Ivanovna), Slobodan Tešić (Epihodov Semjon Pantelejevič), Vesna Stanković (Dunjaša), Vlasta Velisavljević (Firs), Ljubomir Bandović (Jaša).

(324) 11. maj 2000.

Čekajući Godoa

P: Samjuel Beket, Pr: Aleksandar Petrović, R: Bojana Lazić, S. i K: Saša Ivanović, M: Anja Đorđević, Lek: Radovan Knežević.

I: Ivan Bekjarev (Estragon), Slobodan Tešić (Vladimir), Nikola Simić (Poco), Srđan Ivanović (Srećko).

(325) 20. maj 2000.

11 nedelja

P: Radoslav Pavlović, R: Irena Ristić, Pom. r: Anđa Nikolić, S: Ivana Protić, K: Dragica Pavlović, M: Isidora Žebeljan.

I: Milena Panović (Natalija Srbinović), Ljubomir Bandović (Goran Srbinović), Mirjana Lazarević (Darija Pajić), Dragan Petrović (Nenad Brkić).

(326) 22. jun 2000.

Koštana

P: Borisav Stanković, R: Jug Radivojević, S. i K: Dejan Pantelić, M: Miroljub Aranđelović Rasinski, Kor: Petar Rajković, Scen. p: Milovan Gađanski.

I: Miodrag Radovanović (Hadži Toma), Pavle Pekić (Stojan), Slavko Simić (Arsa), Žika Milenković (Mitke), Mlađa Veselinović (Marko), Miodrag Rakočević (Policaja), Dimitrije Ilić (Grkljan), Rada Đuričin (Kata), Radmila Radovanović (Magda), Milena Vasić (Koštana), Vesna Stanković (Salče).

(327) 26. jun 2000.

Prljave ruke

P: Žan-Pol Sartr, Pr: Olga Savić, Ad. i R: Radoslav Milenković, Pom. r: Milena Pavlović, S: Juraj Fabri, K: Dragica Pavlović, M: Isidora Žebeljan, Dram: Marina Milivojević Mađarev.

I: Mihailo Janketić (Oderer), Nebojša Milovanović (Igo), Nataša Šolak (Džesika), Danijela Mihailović (Olga), Marinko Madžgalj (Slik), Ljubomir Bandović (Žorž), Predrag Tasovac (Karski), Dubravko Jovanović (Princ Pol), Radoslav Milenković (Luj), Petar Mihajlović (Šarl), Srđan Karanović (Franc).

(328) 26. maj 2001. (Teatar “Bojan Stupica”)

Paviljoni

P: Milena Marković, R: Alisa Stojanović, S: Darko Nedeljković, K: Zora Mojsilović Popović, Scen. p: Ivica Klemenc.

I: Josif Tatić (Knez), Cvijeta Mesić (Lepa), Paulina Manov (Ćera), Srđan Timarov (Džiga), Radivoje Bukvić (Macan), Nataša Šolak (Mala), Gordan Kičić (Ćopa), Rada Đuričin (Baba Dobrila), Branka Petrić (Baba Ljudmila), Nebojša Milovanović (I lopov), Goran Daničić (II lopov).

(329) 9. decembar 2001. (Teatar Bojan Stupica)

Supermarket

P: Biljana Srbljanović, R: Alisa Stojanović, S: Darko Nedeljković, K: Zora Popović, M: Nebojša Ignjatović, Scen. p: Sonja Vukićević.

I: Predrag Ejdus (Leonid Crnojevič), Nataša Šolak (Diana Crnojevič), Slobodan Ninković (Brita), Cvijeta Mesić (Koleginica Miler), Goran Šušljik (Kolega Majer), Boris Milivojević (Mali),

(330) 21. februar 2002. (Teatar Bojan Stupica)

Shoping and fucking

P: Mark Rejvenhil, Pr: Olivera Milenković, R: Iva Milošević, S: Gorčin Stojanović, K: Jasmina Ignjatović, M: Marko Nastić.

I: Nataša Marković (Lulu), Bojan Dimitrijević (Robi), Igor Filipović (Mark), Goran Daničić (Brajan), Goran Jevtić (Geri).

(331) 15. mart 2002. (Teatar Bojan Stupica)

Skup

P: Marin Držić, R. I Izb. m: Jagoš Marković, S: Boris Maksimović, K: Lana Cvijanović, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Pom. s: Marko Kesić, Pom. k: Lana Pavlović.

I: Đurđija Cvetić (Skup), Maša Dakić (Andrijana), Cvijeta Mesić (Variva), Olga Odanović (Grube), Marinko Madžgalj (Kamilo), Aleksandar Srećković (Dobre), Predrag Ejdus (Zlati kum), Branka Veselinović (Niko), Rade Marković (Dživo), Gordan Kičić (Munuo), Stefan Kapičić (Pasimaha, Trgovac vodom), Marko Janjić (Drijemalo).

(332) 13. jun 2002. (Teatar Bojan Stupica)

Andromaha

P: Žan Rasin, Pr: Gordan Maričić, R: Uroš Jovanović, S: Jelena Mirković i Peđa Jovanović, K: Vesna Teodosić, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Scen. p: Ferid Karajica i Tijana Blagojević.

I: Milena Ražnatović (Andromaha), Srđan Timarov (Pir), Nebojša Milovanović (Orest), Hana Jovčić (Hermiona), Branislav Trifunović (Pilad), Ljiljana Međeši (Kleona), Vesna Stanković (Cefiza).

(333) 25. novembar 2002.
(Teatar "Bojan Stupica")

Šine

P: Milena Marković, R: Slobodan Unkovski, Pom. r: Ksenija Krnajski, S. i K: Angelina Atlagić, Izb. m: Nebojša Ignjatov, Dram: Marina Milivojević Mađarev, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Kor: Marija Momirov.

I: Boris Milivojević (Debil), Sergej Trifunović (Junak), Nebojša Glogovac (Gadni), Jelena Đokić (Rupica), Marinko Madžgalj (Masni 1, Pecaroš 1, Domorodac 1), Nebojša Milovanović (Masni 2, Pecaroš 2, Domorodac 2), Nikola Đuričko (Veseli).

(334) 15. februar 2003. (Teatar "Bojan Stupica")

Govornica

P: Jagoš Marković, R: Jagoš Marković, S: Boris Maksimović, K: Biljana Dragović, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Scen. p: Marija Momirov.

I: Aleksandar Srećković (Vukašin Dimitrijević), Ksenija Jovanović (Sofija Petrović), Cvijeta Mesić (Zorica Ilić), Vojin Ćetković (Ranko iz Beograda), Stefan Kapičić (Čovek iz šume), Predrag Ejdus (Đorđije Hadži-Milentijević), Olga Odanović (Milica Gerasimović), Marinko Madžgalj (Gagi-Zoro), Đurđija Cvetić (Elena Vlahov Dimitrijević), Rade Marković (Poeta).

(335) 26. maj 2003.

Rodoljupci

P: Jovan Popović Sterija, R: Dejan Mijač, Pom. r. i Dram: Tatjana Mandić Rigonat, S: Aleksandar Denić, K: Biljana Dragović, Izb. m: Božidar Obradović, Lek: Radovan Knežević, Kor: Anđelija Todorović.

I: Vojislav Brajović (Žutilov), Tanja Bošković (Nančika), Sofija Juričan (Malčika), Ratko Vujisić (Eden), Nenad Jezdić (Šandor Lepršić), Mirjana Karanović (G-đa Zelenićka), Janoš Tot (Šerbulić), Boris Isaković (Smrdić), Tihomir Stanić (Gavrilović), Miodrag Radovanović (Nađ Pal),

(336) 25. jun 2003.

Galeb

P: Anton Pavlovič Čehov, Pr: Kiril Taranovski, R: Slobodan Unkovski, Pom. r: Sanja Beštić, S: Meta Hočevar, K: Lana Cvijanović, Dram: Marina Milivojević Mađarev, Lek: Ljiljana Mrkić Popović.

I: Vladica Milosavljević (Irina Nikolajevna Arkadina), Nikola Đuričko (Konstantin Gavrilović Trepljev), Ljubivoje Tadić (Petar Nikolajevič Sorin), Nataša Šolak (Nina Mihailovna Zarečina), Slobodan Ninković (Ilja Afanasijevičl Šamrajev), Ljiljana Međeši (Polina Andrejevna), Milica Mihajlović (Maša), Dragan Mićanović (Boris Aleksejevič Trigorin), Vojislav Brajović (Jevgenije Aleksejevič Dorn), Dubravko Jovanović (Semjon Semjonovič Medvedenko).

(337) 24. oktobar 2003. (Velika scena)

Molijer – još jedan život

P: Mihail Afanasijevič Bulgakov, Žan Batist Poklen de Molijer i Dušan Jovanović, R: Dušan Jovanović, Pr: Milan Čolić i Bogdan Popović, Pom. r: Sanja Beštić, S: Meta Hočevar, K: Bjanka Adžić Ursulov, Pom. s: Jasna Vastl, Pom. k: Snežana Simić , M: Drago Ivanuša, Dram: Marina Milivojević Mađarev, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Kor: Deneš Debrei.

I: Predrag Manojlović (Žan Batist Poklen de Molijer), Mirjana Karanović (Madlena Bežar), Radmila Tomović Greenwood (Armanda Bežar de Molijer), Branka Petrić (Marieta Rival), Nebojša Glogovac (Šarl Varie de Lagranž), Gordan Kičić (Zaharija Muaron)m Nada Šargin (Filber de Kruasi), Bogdan Diklić (Žan Žak Buton), Jelisaveta Sablić (Luj Veliki), Dragan Jovanović (Markiz D'Orsini – Jednooki), Nebojša Ljubišić (Nadbiskup de Šaron), Slobodan Tešić (Markiz de Lesak), Marinko Madžgalj (Pravični obućar), Josif Tatić (Šarlatan za klavsenom), Ljiljana Međeši (Neznanka s maskom), Slobodan Ninković (Otac Vartolomej), Branislav Jevtić, Radivoj Knežević, Milan Antonić, Sanja Vinković, Ivan Isailović, Sandra Vlatković, Katarina Mitrović (Glumci, Kaluđeri, Dvorjani)

(338) 23. novembar 2003. (Teatar "Bojan Stupica")

Plava soba

P: Dejvid Her, Pr: Danica Ilić, R: Alisa Stojanović, S: Mrđan Bajić, K: Zora Milivojević, Izb. m: Robert Klajn, Kor: Branka Pujić.

I: Vanja Ejdus, Boris Milivojević.

(339) 3. februar 2004. (Velika scena)

Mletački trgovac

P: Vilijam Šekspir, Pr: Svetislav Stefanović i Hugo Klajn, R, Izb. m: Egon Savin, Pom. r: Slađana Kilibarda, S: Miodrag Tabački, K: Kristina Ignjatović, Pom. s: Sara Sabljić, Pom. k: Slađana Tatar, Dram: Miloš Krečković, Lek: Ljiljana Mrkić Popović.

I: Irfan Mensur (Antonio), Predrag Ejdus (Šajlok), Goran Šušljik (Basanio), Dragan Mićanović (Porcija), Miodrag Radovanović (Gobo, Tubal, Dužd mletački), Goran Daničić (Knez marokanski, Knez aragonski), Anđelika Simić (Nerisa), Nebojša Milovanović (Gracijano), Srđan Timarov (Lorenco), Pavle Pekić (Salanio), NikolaVujović (Salarino), Goran Jevtić (Lanselot Gobo), Slobodan Pavelkić (Tamničar), Isabella Appiah, Ana Simić, Jelena Angelovski (Porcijine dvorkinje).

(340) 29. mart 2004. (Teatar "Bojan Stupica")

Razvaljivanje

P: Nil Labjut, Pr: Marija Stojanović, R: Iva Milošević, S: Gorčin Stojanović, K: Boris Čakširan, M: Vladimir Pejković, Lek: Ljiljana Mrkić Popović.

I: Nenad Pećinar (Mladić), Jelena Stupljanin (Su), Gordan Kičić (Džon), Tamara Vučković (Žena).

(341) 3. maj 2004. (Teatar "Bojan Stupica")

Terasa

P: Jovan Hristić, Ad, R: Tatjana Mandić Rigonat, S: Aleksandar Denić, K: Milena Jevtić Ničeva Kostić, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Scen. pok: Vladimir Logunov.

I: Nada Šargin (Olga), Branka Petrić (Blanka), Igor Filipović (Ivan), Nenad Jezdić (Vladan), Marija Jakšić (Vera).

(342) 6. jun 2004. (Velika scena)

Pseći valcer

P: Leonid Andrejev, Pr: Novica Antić, R: Dejan Mijač, Pom. r: Maja Šimić, S: Vladislav Lalicki, K: Lana Cvijanović, M: Anja Đorđević, Dram: Marina Milivojević Mađarev, Lek: Ljiljana Mrkić Popović. Scen. pok: Ivica Klemenc.

I: Branislav Lečić (Henrik Tile), Nikola Đuričko (Karl Tile), Jelena Đokić (Jelisaveta), Goran Šušljik (Aleksandrov, zvani Fekluša), Jasmina Ranković Avramović (Srećna žena), Marko Baćović (Tizenhauzen Andrej Andrejevič), Slobodan Tešić (Jermolajev Dmitrij Ivanovič), Nikola Simić (Lakej).

BEOGRADSKO DRAMSKO POZORIŠTE

(135) 13. novembar 1986. (Nova scena)

Bečki tango

P: Peter Turini, Pr: Slobodan Glumac, R: Zoran Tasić, S: Velizar Srbljanović, K: Marija Kovačević. Lek: Nada Andrejić, Kor: Dragana Ivanji.

I: Olga Stanisavljević (Marija), Miodrag Popović Deba (Josef).

(136) 19. decembar 1986.

Ožalošćena porodica

P: Branislav Nušić, R: Milenko Maričić, Asr: Slobodan Šuqagić, S, K, Mask: Juraj Fabri, M: Vojislav Kostić, Lek: Branivoj Đorđević, Scen. p: Dragana Ivanji.

I: Žika Milenković (Agaton Arsić), (Tanasije Dimitrijević) Dušan Poček, Slobodan Ninković kg (Trifun Spasić), Božidar Stošić (Proka Purić). Petar Perišić (Mića Stanimirović), Srđan Dedić (Dr Petrović), Tatjana Lukjanova (Simka), Žiža Stojanović (Vida), Nadežda Mirković (Gina), Rozalija Levai (Sarka), Simonida Đorđević (Danica).

(137) 18. januar 1987. (Nova scena)

Pismo-glava

P: Slobodan Selenić, Dram: Dubravka Knežević, R: Vladimir Lazić, S: Velizar Srbljanović, K: Danica Rakočević, M: Nenad Milosavljević, Dr: Dragana Bošković, Lek: Nada Andrejić.

I: Milan Pleština kg. (Maksimilijan Dimitrijević Maki), Dragoslav Ilić (Vojin Dimitrijević) Slobodanka Marković (Guga Dimitrijević), Ljiljana Lašić (Zlata Dimitrijević-Prokić), Milan Erak (Radiša Prokić), Aleksandar Alač (Maksimilijan Prokić), Zoran Rankić (Svetozar Slišković), Bogdan Dević (Rođa), Dobrila Ilić (Draginja), Marko Živanović, Marijana Jovanović, Dejan Vilf (Deca).

(138) 10. april 1987.

Saslušanje

P: Ištvan Erši, Pr: Sava Babić, R. Branislav Mićunović, Asr: Jadranka Anđelić, S. Zoran Ristić, S: Milanka Berberović, M: Predrag Vranešević, Lek: Branivoj Đorđević.

I: Goran Sultanović (Ferenc Foti), Tihomir Stanić (Jožef Šajtoš), Enver Petrovci (Kalman Kološi), Zoran Rankić (Ištvan Koplar), Bora Stojanović (Šandor Horecki), Dragan Petrović kg. (Karolj Bala), Dragoljub Denda (Ćelija-Ćelija).

(139) 19. april 1987.

Dugo putovanje u Jevropu

P: Stevan Koprivica, R: Egon Savin, Asr: Zoran Petrović, S: Velizar Srbljanović, S: Milanka Berberović, Dram: Vladimir Plaović, Lek: Petar Perišić.

I: Lazar Ristovski (Knjaz Nikola), Vesna Čipčić (Knjaginja), Mile Stanković (Sekretar Milović), Milan Erak (Stojan Lekić), Dragoslav Ilić (Serdar Joko), Božidar Stošić (Vojvoda Mašan), Vladan Gajović (Vojvoda Đuro), Savo Radović (Serdar Janko), Slobodan Ninković kg. (Vojvoda Milan), Ivan Šebalj, (Novinar Figaroa) Zoran Petrović (Novinar Radikalnog glasnika), Dragan Babić (Izaslanik engleskog dvora), Dimitrije Kostić (Kćer serdara Joka, Ivo Bulajić), Bojana Bulatović (Sestra vojvode Đura), Tatjana Beč (Lepotica), Nada Sekulić (Žena vojvode Mašana), Daniel Mikelin (Fotograf), Mihajlo Fejzulovski, Milenko Colić (Perjanici).

(140) 15. maj 1987.
(Nova scena)

Jazavac pred sudom

P: Petar Kočić, R: Oliver Viktorović, S: Velizar Srbljanović, K: Zorana Jovanović, Izb. m: Dušan Mitrović, Lek: Branivoj Đorđević.

I: Nikola Milić (David Štrbac), Bogdan Dević (Sudija), Zoran Đorđević (Pisarčić), Rade Kojčinović (Doktor).

(141) 2. oktobar 1987.

Jugo nokturno

P: Stevan Koprivica, R: Slobodan Šuljagić, S: Zoran Ristić, K: Mirjana Čiplić Kuruzović, M: Ljubomir Ninković, Dr: Nebojša Romčević, Lek: Radovan Knežević.

I: Mile Stanković (Vule), Slobodan Ninković (kg) (Čedo), Enver Petrovci (Asim), Ivan Šebalj (Pakito), Lazar Ristovski (Kerber), Toma Kuruzović (Risto), Lada Skender (Marina).

(142) 6. decembar 1987.

Trinaest božijih tričarija

P: Ramon Marija del Valje Inklan, Pr, Ad. i Dram: Milena Trobozić, R: Paolo Mađeli, Pom. r: Miodrag Anđelić, S: Marina Čuturilo, K: Svetlana Cvijanović, M: Ljupčo Konstantinov, Lek: Petar Perišić, Kor: Višnja Đorđević.

I: Enver Petrovci (Paskval Asgeta), Snežana Bogdanović (Loreta), Milena Trobozić (kg) (Simona), Milan Erak (Žiža Stojanović (Paćekin), Marija Perišić (Marika), Irina Kovačević (Rosa la Tatula, Gospođa Pepiga), Tamara Miletić (Gospa Kaliksta), Zoran Đorđević (Slepac, Lepojko), Aleksandar Alač (Migelin el Padrones), Rade Kojčinović (Prodavac limunade), Dana Rakas (kg) (Huana la Reina), Radoslav Pavlović (Hulio), Savo Radović (Laureano). Stevan Krstić (kg) (Karabinjer I), Dejan Popović (Karabinjer II), Radmila Stefanović (kg) (Žena),

(143) 27. februar 1988.

Besnilo

P: Borislav Pekić, Ad: Miodrag Zupanc, R: Jovica Pavić. Pom. p: Pavle Lazić, S: Geroslav Zarić, K: Milanka Berberović, Izb. m. i Dr: Nebojša Romčević, Lek: Branivoj Đorđević, Scen. pok: Ferid Karajica.

I: Milan Erak (Luk Komarovski), Ferid Karajica (kg) (Džon Hamilton), Ljiljana Sedlar (Koro Devero), Aleksandar Alač (Metju Leverik), Lazar Ristovski (Liberman), Milan Pleština (kg) (Gabrijel), Radoslav Milenković (kg) (Danijel Leverkin), Toma Kuruzović (Major Leford), Snežana Bogdanović (Sestra Moana), Lada Skender (Andrea Leverik), Jadranka Selec (Narednica Elmer), Dejan Paroški (kg) (Jan Komarovski), Nikola Milić (Sveštenik), Miodrag Milovanov (Pukovnik Donovan), Nikola Jovanović (Pukovnik Rasimov), Bora Stojanović (Poručnik Stilman), Dušan Jakišić (kg) (Tauzend), Rade Kojčinović (Bejker), Bogdan Dević (Krouli), Vesna Đapić (Sofi Makropulos), Petar Perišić (Konstantin Makropulos), Dragoslav Ilić (Gospodin), Miodrag Deba Popović (Dr. Uoenkamfer), Srđan Dedić (Hans Magnus), Dragana Mrkić (kg) (Gospođa Suarez), Zoran Đorđević (Gospodin Suarez), Irina Kovačević (Gospođa Vagner), Dušan Poček (Ministar Dramnond), Ivan Šebalj (Terorista Marangos), Savo Radović (Terorista Markos), Jelena Čvorović (Teroristkinja Rouz), Nikola Milić (Goldmano), Tamara Miletić (Majka Tereza), Dobrila Ilić (Sestra Logan), Goran Trpeski (Ložač), Đorđe Bogdanović (Goldmanov unuk), Gorica Stanković (Prva violina, Spiker),

(144) 29. februar 1988. (Mala scena),

Čarapa od sto petlji

P: Aleksandar Popović, R: Jagoš Marković, S. i K: Dejan Pantelić, M: Vladimir Milačić.

I: Božidar Stošić (Velja, Agnesa), Žika Milenković (Dragoljub), Žiža Stojanović (Flora Dvorniković).

(145) 23. 04. 1988.

Novo je doba

P: Siniša Kovačević, R: Egon Savin, Pom. r: Goran Monić, S: Velizar Srbljanović. K: Marija Kovačević, M: Ksenija Zečević. Lek: Radovan Knežević, Scen. pok: Ferid Karajica.

I: Danilo Lazović (kg) (Ilija Pevac), Danica Ristovski (Nevena Pevac), Bora Stojanović (Miloš Pevac), Mile Stanković (Ilija Ješanov), Radoslav Milenković (kg) (Dušan Golić), Miodrag Milovanov (Pavle Dobrenov), Lada Skender (Velinka Belić), Lazar Ristovski (Branislav Radaković), Snežana Bogdanović (Brana Kovačević), Zoran Rankić (Radoje Belegički), Aleksandar Alač (Đorđe Belegički), Radoslav Pavlović (Pop Jovan), Nikola Jovanović (Hans), Bogdan Dević (Doktor), Nikola Milić (Deda Vasa), Vesna Stanojević (kg) (Cvijeta), Predrag Kolarević (kg) (Joviša Erak), Vesna Vujisić (Majka).

(146) 21. oktobar 1988.

Karlos II Omađijani

P: Piter Barnz, Pr: Vencislav Radovanović, Ad, R. i Izb. m: Petar Zec, S: Geroslav Zarić, K: Dragana Ognjenović, M: Lazar Ristovski, Lek: Branivoj Đorđević, Kor: Lokica Stefanović.

I: Tihomir Stanić (Karlos II, Filip IV, Filip V), Borislav Stojanović (Kardinal Pongokarero), Žika Milenković (Motila), Savo Radović (Vojvoda od Montereja, Valadares), Nikola Milić (Sebastien de Mora, Jeronimus Gongora), Božidar Stošić (Rafael de Mora), Milan Pleština (Almirange od Kastilje), Predrag Kolarević (Pjer de Rebenak, Alonzo de Alkala, I glasnik, Dželat), Zoran Đorđević (Otac Frojlan, Pontekarerov pomoćnik), Rade Kojčinović (Dr. Bravo, Antonio de Alminda, Lopez Duro, Jevrejin), Ljiljana Lašić (Kraljica Marijana), Željka Cvjetan Gortinski (Kraljica Ana od Nojberga), Žiža Stojanović (Tereza Dijego), Violeta Kroker (Beatrisa), Milena Trobozić (Papagaj Veselko),

(147) 22. decembar 1988.

Kosovo

P: Miladin Ševarlić, R: Branislav Mićunović, S: Zoran Ristić, K: Milanka Berberović, M: Predrag Vranešević, Dr: Dušan Č. Jovanović, Scen. pok: Ferid Karajica, Lek: Branivoj Đorđević.

I: Zoran Rankić (Knez Lazar), Slobodanka Marković (Kneginja Milica), Marko Živanović (Stefan Lazarević), Željka Cvjetan Gortinski (Olivera), Milan Pleština (Vitomir), Enver Petrovci (Dimitrije Grk), Milan Erak (Dragutin, Miloš Obilić, Boško Jugović), Irina Kovačević (Dadilja), Dragoslav Ilić (Marko Kraljević), Srđan Dedić (Vuk Branković), Dušan Jakšić (Kralj Tvrtko), Srđan Miletić (kg) (Gropa Arbanas), Dušan Poček (Konstantin Dragaš), Bogdan Dević (Đurađ Stracimirović Balšič), Nebojša Ljubišić (kg) (Ivan Kosančić), Svetlana Stević (Peva), Nenad Gvozdenović (kg) (Monah).

(148) 17. januar 1989.

Psovači

P: Isidora Bjelica, R, S: Dragoljub Petrović, K: Mirjana Čiplić Kuruzović, Lek: Dušan Mihailović, Izb. m: Bora Đorđević, Scen. pok: Ferid Karajica.

I: Toma Kuruzović (Duško), Vesna Vujisić (Ljerka), Dušica Stevanović (kg) (Milica), Zoran Đorđević (Mića), Rade Kojčinović (Bogdan).

(149) 18. januar 1989.
(Nova scena)

Krajnosti

P: Viljem Mastrosimon, Pr: Vladan Nikolić, R: Nađa Janjetović, S. i K: Marina Čuturilo, M: Predrag Vranešević, Lek: Nada Andrejić, Scen. pok: Ferid Karajica.

I: Jadranka Selec (Mardžori), Miodrag Milovanov (Raul), Lada Skender (Teri), Jelena Čvorović (Patriša),

(150) 8. mart 1989.

Sabirni centar

P: Dušan Kovačević, R: Ljubomir Draškić, S: Velizar Srbljanović, K: Milanka Berberović, M: Vojislav Kostić, Dr: Vladimir Plaović, Lek: Nada Andrejić.

I: Rade Marković (Mihajlo Pavlović), Tamara Miletić (Tetka Angelina), Aleksandar Alač (Ivan Pavlović), Radmila Savićević (Leposava Lepa Pekarka), Nikola Milić (Simeun Savski), Slobodanka Marković (Jelena Katić Popović), Srđan Dedić (Petar), Borislav Stojanović (Bata Konj), Dobrila Ilić (Pokojna Milica Pavlović), Milan Erak (Pokojni Stevan Savski Keser), Vlastimir Đuza Stojiljković (Pokojni Janko Savski), Miodrag Deba Popović (Pokojni Marko Pekar), Miroslav Bjelić (Pokojni doktor Katić), Zoran Đorđević (Pokojni Srećko Ruzmarin).

(151) 26. mart 1989.

Srbijom uzvodno

P: Jelica Zupanc, R: Miloš Lazin, S: Boris Maksimović, K: Božana Jovanović, M: Enco Lesić, Pom. r: Melina Pota, Lek: Milorad Dešić, Diter Dernek i Mirjana Mitrović.

I: Rozalija Levai (Dr. Ketrin Berk), Ljiljana Lašić (Gospođa Lilijen Vilson), Azra Čengić (Gospođa Kora Lorimer), Violeta Kroker (kg) (Gospođica Meri Kejt), Nikola Jovanović (Kapetan, Ser Tomas Dilon), Miodrag Milovanov (Pukovnik Fon Lagen), Živojin Milenković (Miloje), Nikola Milić (Jovan).

(152) 11. jun 1989. (Nova scena)

Idem u lov

P: Žorž Fejdo, Pr: Dragoslav Andrić, R: Nebojša Pjević, S: Velizar Srbljanović, K: Marija Kovačević, M: Predrag Vranešević, Scen. pok: Ivan Klemenc, Dr: Vladimir Plaović.

I: Jadranka Selec (Leontina), Jelena Čvorović (Gospođa Latur, Babeta), Milan Erak (Dišotel), Savo Radović (Morise), Ivan Šebalj (Kasanj), Milan Pleština (Gantron), Slaviša Ivković (Prvi policajac), Milorad Todosić (Drugi policajac),

(153) 8. novembar 1989.

Tango

P: Slavomir Mrožek, Pr: Petar Vujičić, R: Jadranka Anđelić, S: Marina Čuturilo, K: Boris Čakširan, M: Nataša Bogojević, Scen. p: Ivica Klemenc, Lek: Radovan Knežević.

I: Milan Pleština (Mladić ili Artur), Jelena Čvorović (Eleonora), Milivoje Mića Tomić (Stomil), Tatjana Lukjanova (Baka ili Evgenija), Rade Kojčinović (Stariji partner ili Evgenije), Dušan Premović (Partner sa brčićima ili Edek), Željka Cvjetan Gortinski (Alja).

(154) 9. decembar 1989.

Klopka

P: Tadeuš Ruževič, Pr: Petar Vujičić, Ad. i R: Novica Dragović, S: Jasna Dragović, K: Miroslav Blagojević, Izb. m: Novica Dragojević, Dr: Vladimir Plaović, Lek: Branivoj Đorđević, Scen. p: Ivica Klemenc.

I: Enver Petrovci (Franc), Bora Stojanović (Otac), Tamara Miletić (Majka), Vesna Čipčić (Felisa), Azra Čengić (Greta), Dragoslav Ilić (Maks), Vesna Đapić (Jozefa), Miodrag Deba Popović (Obućar), Dušan Poček (kg) (Devojčica sa buketom), Petar Perišić (Gospodin dr Fridental), Zoran Đorđević (Vincek, Gvozdeni Gustav), Milena Trobozić (Otla), Vuk Jovanović (Franc), Dubravka Protić (Jana), Đorđe Bogdanović, Marijana Jovanović, Miodrag Nikolić, Miodrag Filstner, Slobodan Milanović (Deca), Dejan Popović, Danijel Prelić (Nosači), Slavko Delja, Nenad Miladinović (Dželati).

(155) 3. mart 1990.

Karmen 2000

P: Žorž Bize & Lazar Stojanović, Ad: Ksenija Zečević, R: Lazar Stojanović, S: Emir Geljo, K: Elizabeta Plovanić, Kor: Ružica Stanković, Pom. r: Slobodan Jelača.

I: Slobodanka Marković (Ana, Karmen), Dragoslav Ilić (Miki, Don Hoze), Zoran Đorđević (Rambo), Milan Erak (Vladimir), Jelena Čvorović (Pusi), Žiža Stojanović (Liza), Nadežda Mirković (Meri (Fraskita), Slobodan Ranković (Leonardo), Petar Perišić (Štajn).

(156) 18. maj 1990.

Mačka na usijanom limenom krovu

P: Tenesi Vilijams, Pr: Borislav Todorović, R: Ljiljana Todorović, S: Boris Maksimović, K: Bjanka Adžić Ursulov, Izb. m: Vitomir Simurdić, Dr: Sanja Ćosić, Lek: Radmila Vidak, Kor: Jelena Šantić.

I: Branislav Ciga Jerinić (Big Dedi Polit), Tatjana Lukjanova (Big Mama Polit), Žarko Laušević (Brik), Snežana Bogdanović (Margaret), Srđan Dedić (Guper), Lada Skender (Me), Rade Kojčinović (Sveštenik Tuker), Petar Perišić (Doktor Bo), Ivanka Raulović (Deca), Milan Kuzmanović, Zoran Petrović, Milenko Đurić (Posluga).

(157) 11. mart 1990. (Nova scena)

Nevidljiva ruka

P: Sem Šepard, Pr: Jovan Ćirilov, R: Pavle Lazić, S: Eduard Karaman, K: Višnja Postić, Izb. m: Ivan Ilić, Kor: Milan Petrović Tica, Pom. r: Marko Stojanović.

I: Milan Erak (Blu Morgan), Natalija Lučanin (kg) (Vili), Nenad Gvozdenović (kg) (Cisko Morgan), Marko Stojanović (kg) (Momak), Predrag Kolarević (Sikamor Morgan),

(158) 26. septembar 1990.

Play Strindberg

P: Aleksandar Popović, R: Radmila Vojvodić, Dram: Borka Pavićević, S: Željko Zorica, K: Milena Ničeva, Scen. p: Ferid Karajica, Lek: Radovan Knežević, M: Predrag Vranešević.

I: “Put za Lešće”: Rozalija Levai (Kratis Femka), Željka Cvjetan Gortinski (Kravica), Ivan Bekjarev (Bivši as), Dušan Premović (Psihodelik), Bora Stojanović (Paničar), Žiža Stojanović (Simpatija);

"Krmeći kas": Ivana Žigon (Mileva), Žika Milenković (Todor), Milan Erak (Odor);

"Tajna veza": Ružica Sokić (Super mama), Božidar Stošić (Strižić), Danica Ristovski (Ko-ko), Jelena Čvorović (Franka), Milan Pleština (Nahoče), Nebojša Dugalić (kg) (Svojta svačija).

(159) 26. decembar 1990.

Milutin

P: Danko Popović, R: Sima Janićijević i Toma Kuruzović, S: Dimitrije Ristić. K: Mirjana Čiplić Kuruzović, Izb. m: Mihajlo Jocković i Miloš Cvijić.

I: Sima Janićijević (Milutin).

(160) 11. april 1991.

Balkon

P: Žan Žene, Pr: Jovan Ćirilov, R: Ivana Vujić, S: Miodrag Tabački, K: Angelina Atlagić, Kor: Jelena Šantić, M: Ivana Stefanović, Dram: Dušana Nikolić.

I: Vesna Čipčić (Irma), Ljiljana Lašić (Sudija), Danica Ristovski (Žena, Grešnica, Kradljivica, Generalova kobila), Jelena Čvorović (Lepa Šantal), Anita Mančić (kg) (Karmen), Rade Marković (Poslanik), Dušan Premović (Šef policije), Milan Erak (Biskup), Ljubivoje Tadić (General), Aleksandar Alač (Rože), Rade Kojčinović (Starac, Prosjak, Rob), Srđan Dedić (Dželat, Artur), Savo Radović (Luka, Drugi snimatelj), Milan Pleština (Mark, Treći snimatelj), Uliks Fehmiu (kg) (Arman, Prvi snimatelj), Ivan Šebalj (Milicioner), Nebojša Dugalić (Ranjenik),

(161) 5. maj 1991.

Ko se boji Virdžinije Vulf?

P: Edvard Olbi, Pr: Ileana Ćosić, R: Dušan Jovanović, S: Dimitrije Ristić, K: Bjanka Adžić Ursulov, M: Davor Roko, Kor: Sonja Vukićević, Lek: Nebojša Marinković, Pom. r: Lenka Udovički.

I: Mirjana Karanović (Marta), Rade Šerbedžija (Džordž), Željka Cvjetan Gortinski (Hani), Aleksandar Alač (Nik).

(162) 25. jun 1991.

Čekajući Godoa

P: Samjuel Beket, Pr: Aleksandar Petrović, R: Haris Pašović, S: Nevenka Šešić, K: Bjanka Adžić Ursulov, M: Zoran Erić. Kor: Sonja Vukićević.

I: Predrag Manojlović (Vladimir), Žarko Laušević (Estragon), Miodrag Krivokapić (Poco), Slavko Štimac (Laki), Hristina Popović (A Boy),

(163) 28. novembar 1990. (Nova scena)

Oružje, zbogom

P: Stevan Koprivica, R. i Izb. m: Nađa Janjetović, S: Velizar Srbljanović, K: Milanka Berberović, Izb. m: Zoran Jerković, Lek: Radmila Vidak.

I: Žika Milenković (Borivoj Čelebić), Vlastimir Đuza Stojiljković (Srđa Barović), Miodrag Milovanov (Jovan Rašović Brko), Lada Škender (Jasna),

(164) 30. mart 1991. (Nova scena)

Spaseni

P: Edvard Bond, Pr: Đorđe Krivokapić i Slobodan Šnajder, R: Rade Šerbedžija, S: Vojkan Jeremić, K: Ana Mamćak, M: Davor Roko.

I: Filip Gajić (Leni), Saša Kuzmanović (Fredi), Žika Milenković (Hari), Žiža Stojanović (Meri), Branka Katić (Pem), Snežana Višnjić (Liz), Dara Šuković ((Pit), Nenad Gvozdenović (Kolin), Dušan Premović (Majk), Vuk Pavlović (Bari),

(165) 10. maj 1991. (Nova scena)

Srećni dani

P: Samjuel Beket, Pr: Aleksandar Petrović. R: Pavle Lazić. S: Martin Erdeš, K: Višnja Postić, Dram: Branislav Dimitrijević.

I: Tatjana Lukjanova (Vini), Rade Kojčinović (Vili).

(166) 16. novembar 1991.

Ivanov

P: Anton Pavlovič Čehov, Pr: Kiril Taranovski, R: Vladimir Lazić, S: Mileta Prodanović, K: Božana Jovanović, M: Gabor Lenđel, Scen. p: Ivan Klemenc, Lek: Radovan Knežević, Pom. r: Zoran Raičević.

I: Miodrag Krivokapić (kg) (Ivanov), Ljiljana Lašić (Ana Petrovna), Vesna Stanojević (kg) (Saša), Predrag Tasovac (kg) (Lebedev), Ljiljana Sedlar (Zinaida Savišna), Goran Sultanović (Ljvovov), Bora Stojanović (Borkin), Miodrag Popović (Šabeljski), Božidar Stošić (Kosih), Tamara Miletić (Avdotja Nazarovna), Dobrila Ilić (Babakina), Dušan Poček (Petar), Vesna Vujisić (Natalija), Irina Kovačević (Merjuša), Zoran Đorđević (Andrej), Dušan Jakšić (kg) (Jegoruška), Biljana Mihajlović (kg) (Marina), Slavica Krsmanović (kg) (Irina), Goran Ivanović (kg) (Dimitrij).

(167) 5. decembar 1991. (Nova scena)

Ruski brak & Američka romansa

P: Vladimir Vojnović & Mari Šizgal, Pr: Neda Nikolić Bobić i Srđan Koljević, R: Melina Pota,

S: Biljana Tabački, K: Dijana Miketić, M: Nenad Petrović, Dram: Srđan Koljević.

I: "Ruski brak: Gorica Popović (kg) (Nađa), Mirko Babić (Otsebjakin);

"Američka romansa": Gorica Popović (kg) (Margaret Hajnc), Mirko Babić (kg) (Leon Rouz);

(168) 27. decembar 1991.

Staklena menažerija

P: Tenesi Vilijams, Pr: Nada Ćurčija Prodanović, Ad: Dram: Aleksandra Jovićević i Ljiljana Todorović, R: Ljiljana Todorović, S. i K: Bjanka Adžić Ursulov, M: Živorad Milenković, Kor: Jelena Jović, Lek: Nebojša Marinković.

I: Ljiljana Krstić (kg) (Majka), Žarko Laušević (kg) (Sin), Merima Isaković (kg) (Ćerka), Irfan Mensur (kg) (Gost).

(169) 30. decembar 1991. (Ložionica 64)

Emigranti

P: Slavomir Mrožek, Pr: Petar Vujičić, Ad. i R: Nikita Milivojević, S: Bojana Đurović, K: Bjanka Adžić Ursulov, M: Ljudmila Bećković, Lek: Radovan Knežević.

I: Slobodan Beštić (kg) (AA), Filip Gajić (kg) (XX).

(170) 18. januar 1992.

Zapali me

P: Lenford Vilson, Pr: Milena Trobozić, R: Alisa Stojanović, S. i K: Maja Marinković, M: Koki Dimuševski i Dragoljub Đuričić, K: Sonja Vukićević, Scen. p: Ivan Klemenc, Lek: Nebojša Marinković.

I: Snežana Bogdanović (Ana), Haris Burina (kg) (Beli), Srđan Dedić (Barton), Uliks Fehmiu (kg) (Lari).

(171) 15. februar 1991, (Nova scena)

Zločin i kazna

P: Fjodor Mihajlovič Dostojevski, Pr: Milan Duškov, Ad: Andžej Vajda, R: Pavle Lazić, S: Martin Erdeš, K: Višnja Postić, M: Vladimir Milačić, Lek: Dejan Stojanović.

I: Milan Pleština (Raskoljnikov), Mile Stanković (Porfirije Petrovič), Sonja Savić (kg) (Sonja), Dušan Jakšić (kg) (Razumihin), Nenad Gvozdenović (kg) (Nikolaj).

(172) 20. februar 1992.

Slobodna teritorija

P: Žan Klod Grimber, Pr. i R: Zoran Tasić, S: Dušan Ristić, K: Marija Kovačević, M: Zoran Erić, Lek: Nebojša Marinković, Pom. r: Snežana Sredojević.

I: Žika Milenković (Mori), Azra Čengić (Lea), Olivera Marković (kg) (Gospođa Švarc), Lada Skender (Moriset), Sergej Trifunović (kg) (Anri), Vlastimir Stojiljković (kg) (Simon), Teodor Šparavalo (kg) (Morijev unuk), Miodrag Popović (Gospodin Apfelbom), Rozalija Levai (Marijeva snaha), Rade Kojčinović (Žandarm), Boris Pingović (kg) (Nemac).

(173) 2. april 1992. (Nova scena)

Kaskader

P: Bratislav Petković, R: Bratislav Petković i Miomir Radević, S: Sava Aćin, K: Dijana Miketić, Izb. m: Vlada Janković.

I: Goran Sultanović (Mile Šejn), Nadežda Mirković (Caca), Božidar Stošić (Cone), Aleksandar Hrnjaković (kg) (Gile), Sandra Nogić (kg) (Venesa), Vuk Pavlović (kg) (Val), Ivan Šebalj (Lari).

(174) 30. septembar 1992. (Nova scena)

Kvartet

P: Hajner Miler, Pr: Branka Jovanović, R: Irena Ristić, S: Vladimir Marenić, K: Jelena Bogavac, M: Aleksandar Sanja Ilić, Kor: Vladimir Logunov, Dram: Nenad Milić, Lek: Ljiljana Mrkić.

I: Olgica Stanarević (Martej), Nenad Gvozdenović (Valmon).

(175) 29. novembar 1992.
(Nova scena)

Instrukcija

P: Ežen Jonesko, Pr: Ivan Kušan, R: Vladimir Plaović.

I: Mića Tomić (Profesor), Žiža Stojanović (Služavka), Sandra Nogić (Učenica).

(176) 6. decembar 1992. (Nova scena)

Povratak Don Žuana

P: Aleksandar Obrenović, R: Kokan Mladenović, S: Ivana Kuzmanović, K: Branka Petrović, M: Nenad Milosavljević, Kor: Anđela Todorović, Lek: Radovan Knežević.

I: Vlastimir Đuza Stojiljković (Don Žuan), Borivoje Stojanović (Zganarel), Tatjana Lukjanova (Dona Elvira), Žiža Stojanović (Šarlota), Goran Milev (Prvi glumac), Bojan Žirović (Drugi glumac), Milena Pavlović (Prva glumica), Branka Katić (Druga glumica), Milutin Dapčević (Konobar), Vuk Pavlović (Prvi građanin), Vladimir Vukićević (Drugi građanin).

(177) 25. decembar 1992. (Velika i nova scena)

Naši očevi

P: Vojislav Jovanović Marambo, R: Ana Miljanić, S: Todor Lalicki, K: Mira Čohadžić.

I: Dragan Jovanović (Milićević), Žiža Stojanović (Mati), Sandra Nogić (Slavka), Dragoslav Ilić (Milovanović), Zoran Rankić (Gospon Joška), Nenad Gvozdenović (Dukić), Goran Šušljik (Gambeta), Zoran Đorđević (Doktor), Aleksandar Kuzmanović (Pera), Slavko Štimac (Ignjat), Božidar Stošić (Sekretar ministarstva), Rastko Lupulović (Poeta), Nikola Milić (Odadžija), Miodrag Popović Deba (Načelnik ministarstva).

(178) 9. januar 1993. (Velika scena)

Sedmorica protiv Tebe

P: Eshil, Pr: Miloš Đurić, Ad. i R: Nikita Milivojević, S: Dušan Otašević, K: Lana Cvijanović, Izb. m: Zoran Erić, Kor: Dejan Pajović, Dram: Irina Gilić, Lek: Radovan Knežević.

I: Aleksandar Alač (Eteokle), Slobodan Beštić (Polinik), Dragan Mićanović (Melanip), Mihajlo Zavrla (Megarej), Dušan Čavić (Polifont), Milan Erak (Hiperbije), Uliks Fehmiu (Menekej), Filip Gajić (Aktor), Rade Lazarević (Lasten), Mile Stanković (Tiresija).

(179) 9. februar 1993. (Klub)

Happy night

P: Milenko Bogdanović R: Milorad Milenković.

I: Mirela Pavlović, Nenad Pervan.

(180) 11. februar 1993. (Velika scena)

Dvorišna rasprodaja

P: Rejmond Karver, Ad: Maša Jeremić, R: Saša Malešević, S. i K: Diana Radosavljević, M: Igor Borojević, Lek: Nebojša Marinković.

I: Zoran Đorđević (Čovek), Olgica Stanarević (Ona), Nenad Pervan (On).

(181) 20. mart 1993. (Nova scena)

Povratak ratnika

P: Milan Begović, R, S, K. i Izb. m: Nebojša Šurlan.

I: Milica Milša (Svetlana Marić), Nebojša Šurlan (Marko Marić).

(182) 3. april 1993. (Velika scena)

Uticaj gama zraka na sablasne nevene

P: Pol Zindel, Pr: Venceslav Radovanović, R: Ivana Ašković, S: Emir Geljo, K: Jasna Grujičić, M: Ksenija Zečević, Lek: Ljiljana Mrkić.

I: Jelena Čvorović (Beatrisa), Ivana Lokner (Tili), Tanja Venčalovska (Rut), Tatjana Lukjanova (Baka).

(183) 15. jun 1993. (Velika scena)

Dama s kamelijama

P: Aleksandar Dima, Ad: Gordana Goncić, R: Svetislav Goncić, S: Branko Radovanović, K: Božana Jovanović, M: Zoran Erić, Lek: Nebojša Marinković.

I: Snežana Bogdanović (Margarita Gotje), Žiža Stojanović (Nanina), Dobrila Ilić (Pridans), Dušica Stefanović (Olimpija), Uliks Fehmiu (Armal Dival), Živojin Milenković (Vojvoda Marijak), Dragan Nikolić (Žorž Dival), Miodrag Popović Deba (Grof Varvilj), Dragoslav Ilić (Doktor), Srđan Dedić (Sen-Goden).

(184) 6. mart 1994.

Kalemegdanci

P: Zoran Rankić, R: Zoran Rankić, S: Dimitrije Ristić, K: Mira Čiplić, Dram: Jasminka Klačar.

I: Toma Kuruzović (Otac), Zoran Simonović (Sin), Miodrag Milovanov (Bora), Rozalija Levai (Žena u crnom), Ljiljana Lašić, Milena Trobozić (Devojka u belom), Žika Milenković (Ptičiji portir), Bora Stojanović (Čuvar Kalemegdana), Tamara Miletić (Poštar), Dragoslav Ilić (Mileva), Miodrag Popović Deba (Kresoje), Žiža Stojanović (Verna ljuba), Petar Perišić (Mile Kinez), Nadežda Mirković (Vodadžija), Ranko Gučevac (Namernik), Ana Drinjaković (Devojčica).

(185) 23. mart 1994. (Nova scena)

Nesporazum

P: Alber Kami, Pr: Lidija Đorđević, R: Filip Gajić, S. i K: Bojana Đurović, Dram: Borka Pavićević.

I: Azra Čengić (Majka), Slobodan Beštić (Žan), Mirela Pavlović (Marta), Ivana Todorović (Marija), Filip Gajić, Darko Inđić (Domar).

(186) 23. mart 1995.

Mišolovka

P: Agata Kristi, Pr: Slobodan Selenić, R: Irena Ristić, S: Goran Joksimović, K: Zora Mojsilović, M: Isidora Žebeljan, Lek: Radovan Knežević, Dram: Miloš Krečković.

I: Ana Sofrenović (Moli Ralston), Slobodan Beštić (Džajls Ralston), Filip Gajić (Kristofer Ren), Tatjana Lukjanova (Gospođa Bojl), Božidar Stošić (Major Metkaf), Milena Pavlović (Gospođica Kensvel), Miodrag Milovanov (Gospodin Paravičini), Goran Šušljik (Detektiv Troter).

(187) 1. jun 1995. (Mala scena)

U poverenju

P: Piter Sefer, R: Izb. m: Darijan Mihajlović, K: Jelena Nikolić, S: Martin Erdeš, Kor: Sonja Divac, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Dram: Miloš Krečković.

I: Nikola Đuričko (Bob), Željko Mitrović (Ted), Milena Pavlović (Dorina).

(188) 9. jun 1995.

Kamen za pod glavu

P: Milica Novković, R. i Izb. m: Branislava Stefanović, Dir: Dušan Radenković, K: Ljiljana Petrović, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Dram: Slavenka Milovanović.

I: Dragoslav Ilić (Vučko Vučetić), Zoran Rankić (Milun Vučetić), Slobodan Ćustić (Novak Vučetić), Predrag Kolarević (Zdravko Vučetić), Filip Gajić (Krsman Vučetić), Nadežda Mirković (Simana Vučetić), Sandra Ilić (Kruna Vučetić), Jugoslava Drašković (Jelka Bogovićka), Miodrag Popović Deba (Boško), Božidar Stošić (Nikita), Dobrila Ilić (Žena iz sela).

(189) 21. jun 1995.

Tamo-amo

P: Eden fon Horvat, Pr: Ivo Juriša, R: Dušan Petrović, S: Petar Pašić, K: Branka Petrović, M: Predrag Vranešević, Scen. p: Ferid Karajica, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Dram: Miloš Krečković.

I: Branislav Zeremski (Ferdinand Havliček), Miodrag Popović Deba (Tomaš Samek), Sandra Ilić (Eva), Dragoslav Ilić (Mržicka), Dušan Poček (U, predsednik vlade), Rade Kojčinović (Privatni pedagog), Rozalija Levai (Njegova žena), Dragiša Milivojević (Konstantin), Dobrila Ilić (Gospođa Hanum), Nikola Milić (X, predsednik vlade), Mirsad Tuka (Švercovski).

(190) 21. oktobar 1995. (Mala scena)

Pre doručka & Kratke i najkraće priče

P: Judžin O'Nil & Grupa autora Pr: Nada Prodanović Ćurčija i Dragan Ristić, R: Miroslav Belović, Pom. r: Miloš Jagodić, S. i K: Milanka Berberović, Izb. m: Zoran Jerković, Kor: Vladimir Logunov.

I: Katarina Vićentijević.

(191) 24. decembar 1995. (Mala scena)

Pod okriljem zvezda

P: Manuel Puig, Pr. i R: Alisa Stojanović, S: Željko Antović, K: Zora Mojsilović Popović, Dram: Miloš Krečković, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Scen. p: Sonja Divac.

I: Srđan Dedić (Gospodin), Jelena Čvorović (Gospođa), Mara Radulović (Ćerka), Milena Pavlović (Posetiteljka), Nebojša Ilić (Posetitelj).

(192) 9. februar 1996.

Nikad se ne zna

P: Bernard Šo, Pr: Nada Prodanović Ćurčija, R: Miroslav Belović, Pom. r: Miloš Jagodić, S: Petar Pašić, K: Božana Jovanović, Izb. m: Zoran Jerković, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Kor: Vladimir Logunov.

I: Ružica Sokić (Gospođa Klandon), Danijela Stojanović (Glorija), Marica Vuletić (Doli), Milan Čučilović (Filip), Dragiša Milojković (Valentajn), Žika Milenković (Krampton), Božidar Stošić (Mak Komas), Zoran Rankić (Glavni kelner), Goran Milev (Bun), Zoran Simonović (Sobar).

(193) 17. april 1996.

Čovek je čovek

P: Bertold Breht, Pr: Slobodan Glumac, R: Irena Ristić, Pom. r: Slavenka Milovanović, S: Aleksandar Veljanović, K: Zora Mojsilović Popović, M: Isidora Žebeljan, Dram: Miloš Krečković, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Kor: Vladimir Logunov.

I: Bojan Ivić (Urija Šeli), Danijel Sič (Džesi Maoni), Nebojša Ilić (Poli Bejker), Milan Čučilović (Džeraja Džip), Dragan Zarić (Čarls Ferčajld), Ivan Jevtović (Gali Gej), Milena Pavlović (Žena Galija Geja), Dragoslav Ilić (Gospodin Vang), Rade Kojčinović (Mah Sing), Sandra Ilić (Leokadija Begbik).

(194) 28. april 1996.

Smrtonosna klopka

P: Ajra Levin, Pr: Sonja Bašić, Ad. i Dram: Miloš Krečković, R: Đorđe Marjanović, S: Zoran Jokić, K: Jelisaveta Tatić, Lek: Ljiljana Mrkić Popović.

I: Boris Komnenić (Sidni Brul), Jadranka Selec (Majra Brul), Nikola Đuričko (Kliford Anderson), Tatjana Lukjanova (Helga Ten Dorp), Miodrag Milovanov (Porter Milgrim).

(195) 23. novembar 1996.

Arsenik i stare čipke

P: Džozef Keslering, Pr: Radoš Novaković i Gustav Gavrin, R. i Izb. m: Dimitrije Jovanović, S: Jasna Dragović, K: Ljiljana Dragović, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Dram: Miloš Krečković.

I: Tatjana Lukjanova (Ebi Bruster), Dragoslav Ilić (Pastor dr Harper), Dragan Zarić (Tedi Bruster), Dragiša Milojković (Policajac Klajn), Olivera Marković (Marta Bruster), Milena Pavlović (Ilejn Harper), Milan Čučilović (Mortimer Bruster), Dušan Poček (Gospodin Džibs), Slobodan Ćustić (Džonatan Bruster), Boris Komnenić (Dr Ajnštajn), Nikola Jovanović (Policajac O'Hara), Srđan Dedić (Poručnik Runi), Miodrag Deba Popović (Gospodin Viterspun).

(196) 22. februar 1997.

Mister Dolar

P: Branislav Nušić, Ad. i R: Miroslav Belović, S: Todor Lalicki, K: Božana Jovanović, Izb. m: Zoran Jerković, Kor: Vladimir Logunov, Pom. r: Zoran Simonović i Zorica Petrović.

I: Dragiša Milojković (Žan), Milan Čučilović (Gospodin Matković), Žika Milenković (Gospodin predsednik Kluba), Miodrag Deba Popović (Savetnik bez reputacije), Žiža Stojanović (Poslovna žena), Zoran Simonović (Posleratni gospodin), Dobrila Ilić (Gospođa koja je letela na 3200 m visine), Irina Kovačević (Profesorka), Zoran Đorđević (Gospodin koji očekuje bogato nasledstvo), Olivera Viktorović (Redaktorka lista "0mega"), Marica Vuletić (Mariška), Katarina Vićentijević (Savetnikovica sa reputacijom), Danijela Stojanović (Ela), Sandra Ilić (Nina), Milica Milša (Gospođa model Patu), Goran Milev (Gospodin sa dobrim vezama), Gordana Bjelica (Sobarica kod Matkovića).

(197) 11. oktobar 1997.

Suparnici

P: Ričard Brinzli Šeridan, Pr: Danica Janković, R: Milan Karadžić, S: Geroslav Zarić, K: Božana Jovanović, M: Isidora Žebeljan, Scen. p: Ferid Karajica, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Dram: Ivana Dimić.

I: Goran Sultanović (Ser Antonije Apsolut), Milan Čučilović (Kapetan Apsolut), Dragiša Milojković (Fokland), Pavle Pekić (kg) (Ejkers), Slobodan Tešić (Ser Lucije O'Triger), Marko Živić (kg) (Feg), Dejan Matić (David), Vesna Čipčić (Gospođa Malaprop), Nataša Šolak (kg) (Lidija Lengviš), Danijela Stojanović (Julija), Milena Pavlović (Lucija).

(198) 20. januar 1998.
(Mala scena)

Svakodnevno pozorište

P: Bertolt Breht, M: Kurt Vajl i Paul Desau, Pr: Slobodan Glumac i Tanja Šenk, R: Ivana Vujić, S: Todor Lalicki, K: Dušica Knežević, Kor: Vladimir Logunov, Dram: Marija Stojanović i Slavenka Milovanović.

I: Danica Ristovski (Glumica u Svakodnevnom pozorištu).

(199) 4. april 1998.

Svi moji sinovi

P: Artur Miler, Pr: Miloš Krečković, R: Dimitrije Jovanović, S: Jasna Dragović, K: Ljiljana Dragović, M: Isidora Žebeljan, Lek: Radovan Knežević, Dram: Milan Lučlć.

I: Miodrag Radovanović (Džo Keler), Đurđija Cvetić (Kejt Keler), Milan Čučilović (Kris Keler), Nataša Šolak (En Diver), Pavle Pekić (Džordž Diver), Srđan Dedić (Džim Bejlis), Jadranka Selec (Sju Bejlis), Goran Milev (Frenk Labi), Danijela Stojanović (Lidija Labi), Vukašin Neimarević (Bert).

(200) 12. april 1998.
(Studio Beogradskog dramskog pozorišta)

Vrteška

P: Artur Šnicler, Pr: Borivoje Gerzić, Ad. i R: Vojin Paunović, S: Marija Nikolić, K: Jelisaveta Tatić, Kor: Milica Risović, Dram: Milena Marković.

I: Boris Milivojević (Mladi gospodin, Muž, Pesnik), Igor Filipović (Vojnik, Muž, Pesnik), Danijela Vranješ (Sobarica, Glumica, Slatka mala), Olgica Pešić (Kurva, Mlada gospođa, Slatka mala).

(201) 18. april 1998.
(Studio Beogradskog dramskog pozorišta)

Preferans

P: Fjodor Mihajlovič Dostojevski, Ad: Katarina Žutić, R: Svetlana Bojković i Petar Kralj, Lek: Jelisaveta Tatić.

I: "Bele noći": Katarina Žutić (Nastjenka), Milan Čučilović (Mladić);

"Braća Karamazovi": Katarina Žutić (Liza Hohlakova), Milan Čučilović (Aljoša Karamazov).

(202) 17. maj 1998.
(Studio Beogradskog dramskog pozorišta)

Klasni neprijatelj

P: Najdžel Vilijams, R: Darijan Mihajlović, S: Aleksandar Veljanović, K: Jelena Proković, Dram: Marija Stojanović, Pom. r: Đorđe Đuričko.

I: Boris Milivojević (Cepač), Bojan Dimitrijević (Mesečina), Nikola Đuričko (Anđeo), Igor Filipović (Kolos), Vladimir Marinković (Ćevap), Goran Daničić (Profesor).

(203) 23. maj 1998. (Mala scena)

Vrag ne spava

P: Petar Pecija Petrović, Ad. i R: Branko Pleša, S. i K: Boris Čakširan, M: Zoran Hristić, Lek: Radovan Knežević.

I: Vesna Čipčić (Smilja), Gordana Marić (Jula), Aleksandar Alač (Iso).

(204) 6. jun 1998.
(Studio Beogradskog dramskog pozorišta)

Keti i nilski konj

P: Mario Vargas Losa, Pr: Milena Trobozić, R: Ivana Bogićević, S: Aleksandar Veljanović, K: Dragica Pavlović, M: Clara Grosse.

I: Vesna Alu Mariconj (Keti), Pavle Pekić (Santjago), Nataša Šolak (Ana), Ljubomir Bandović (Huan).

(205) 14. jun 1998.
(Studio Beogradskog dramskog pozorišta)

Ludakove beleške

P: Nikolaj Vasiljevič Gogolj, Pr: Zoran Božović i Vida Stevanović, R: Božidar Đurović, S: Aleksandar Veljanović, K: Budislava Krnojelac, M: Miloš Petrović.

I: Vladislav Mihailović (Aksentije Ivanovič Popriščin).

(206) 4. oktobar 1998.

Malograđani

P: Maksim Gorki, Pr: Milan Đoković, R: Radoslav Milenković, S: Juraj Fabri, K: Dragica Pavlović, M: Isidora Žebeljan, Lek: Ljiljana Mrkić Popović.

I: Žika Milenković (Vasilij Vasiljevič Besemjonov), Dobrila Ilić (Akulina Ivanovna), Dragiša Milojković (Petar), Milena Pavlović (Tatjana), Ljubomir Bandović (kg) (Nil), Mile Stanković (Perčihin), Anđelika Simić (kg) (Polja), Jadranka Selec (Jelena Nikolajevna Krivcova), Slobodan Tešić (Teterev), Olivera Viktorović (Stepanida), Slobodan Ćustić (Doktor).

(207) 10. oktobar 1998.
(Studio Beogradskog dramskog pozorišta)

Ubica

P: Entoni Šeger, Pr: Borivoj Gerzić, R: Anja Suša, S: Aleksandar Veljanović, K: Dragica Pavlović, Dram: Marija Stojanović, Kor: Ljubinka Šarčević, Kl: Tihomir Mačković, M: “Vrooom”.

I: Ivan Tomić (kg) (Norman Bartolomju), Nataša Marković (kg) (Mili Sajks), Bojan Žirović (kg) (Narednik Stening), Milena Pavlović (Elizabeta Bartolomju).

(208) 28. oktobar 1998. (Mala scena)

Vrag ne spava

P: Petar Pecija Petrović, Ad. i R: Branko Pleša, S. i K: Boris Čakširan, M: Zoran Hristić, Lek: Radovan Knežević.

I: Vesna Čipčić (Smilja), Gordana Marić (kg) (Jula), Aleksandar Alač (Iso).

(209) 21. januar 1999. (Mala scena)

Rekviziter

P: Uglješa Šajtinac, R: Đorđe Marjanović, S: Todor Lalicki, K: Dragica Pavlović.

I: Vlastimir Đuza Stojiljković (kg) (Živa), Marko Živić (Aca), Ljiljana Lašić (Nada).

(210) 7. februar 1999.

Rodoljupci

P: Jovan Popović Sterija, R: Gorčin Stojanović, Pom. r: Goran Ruškuc, S: Vladislav T. Lalicki, K: Jelisaveta Tatić, Lek: Radovan Knežević.

I: Slobodan Tešić (Žutilov), Olivera Viktorović (Nančika), Dušica Sinobad (kg) (Milčika), Ana Đurđević (kg) (Eden), Milan Čučilović (Šandor Lepršić), Milena Pavlović (Gospođa Zelenićka), Rade, mlađi Marković (kg) (Smrdić), Dejan Matić (Šerbulić), Dejan Paroški (kg) (Gavrilović), Dragiša Milojković (Nađ Pal), Slobodan Ranković (kg) (Skoroteča).

(211) 18. mart 1999.

Čekajući Godoa

P: Samjuel Beket, R: David Putnik, S: Marija Nikolić, K: Jelisaveta Tatić.

I: Boris Milivojević (Vladimir), Bojan Dimitrijević (Estragon), Jovana Petrović (Poko), Igor Filipović (Liki).

(212) 29. septembar 1999.

Cipele od kengurove kože

P: Katarina Milutinović, R: Irena Ristić, S: Aleksandar Veljanović, K: Zora Mojsilović Popović, Kor: Danica Arapović.

I: Ana Maljević (kg) (Anja), Daniel Sič (kg) (Nikola), Đorđe Branković (kg) (Stevan), Milena Pavlović (Lidija), Ljiljana Lasić (Desa), Mile Stanković (Čovek).

(213) 10. oktobar 1999.

Samo vi ajte, a mi ćemo grakat i arlaukat

P: Miodrag Karadžić, R: Milan Karadžić, S: Geroslav Zarić, K: Bojana Nikitović,

M: Isidora Žebeljan, Dram: Ivana Dimić,
Scen. p: Rade Petrović.

I: Branimir Brstina (kg) (Stevan), Dara Džokić (kg) (Dušanka), Milorad Damjanović (Risto), Goran Sultanović (Vid), Milutin Karadžić (kg) (Spaso), Slobodan Tešić (Drago), Savo Radović (Veljko), Azra Čengić (Danica).

(214) 17. decembar 1999.

Veliki dan

P: Slobodan Stojanović, R: Radoslav Dorić,
S: Geroslav Zarić, K: Vesna Radović, M: Zoran Hristić, Kor: Vladimir Logunov, Lek: Maja Ristić.

I: Nebojša Ljubišić (kg) (Kapetan Stojanović), Marko Nikolić (kg) (Kapetan Aleksandar Stojanović), Marko Živić (Artiljerijski poručnik Stevan Jakovljević), Aleksandar Alač (Poručnik Andrija Gavrilović), Dragiša Milojković (Narednik Dragan Spasić), Vlastimir Đuza Stojiljković (kg) (Posilni), Ivan Vidosavljević (kg) (Vojnik 1), Milorad Damjanović (Vojnik 2), Srba Milin (kg) (Pop Gliša, Pop Grigor), Branislav Jerinić (Kapetan Jordan Stojanov), Boris Komnenić (kg) (Poručnik Sotir Slavejkov), Milan Čučilović (Poručnik Želev), Božidar Stošić (Posilni Krsto), Zoran Đorđević (Vojnik).

(215) 22. maj 2000.

Kuća sa prozorom

P: Ljiljana Lašić, R: Vladimir Lazić,
S: Krstomir Milovanović, K: Danica Rakočević,
Dram: Slavenka Milovanović,
Lek: Ljiljana Mrkić Popović.

I: Tatjana Lukjanova (Maka Lela), Mile Stanković (Aleksandar Saša), Ljiljana Lašić (Anja), Milorad Damjanović (Marko), Ljubinka Klarić (kg) (Jovana).

(216) 4. mart 2001. (Nova scena)

Praćka

P: Nikolaj Koljada, Pr: Novica Antić,
R: Ana Đorđević, S: Nataša Rađenović, Miloš Ranđelović, K: Ivana Vasić, M: Nemanja Mosurović, Lek: Ljiljana Mrkić Popović,
Pom. r: Jovana Popović.

I: Andrej Šepetkovski (kg) (Ilja), Nenad Stojmenović (kg) (Anton), Mina Lazarević (kg) (Larisa).

(217) 17. mart 2001. (Nova scena)

Pijanista

P: Alesandro Bariko, Pr: Snežana Marinković i Srbislav Vulov Simentić, R, S, K. i Izb. m: Milena Pavlović, S. i K: Dragiša Milojković.

I: Dragiša Milojković.

(218) 20. april 2001.

Konkurs

P: Aleksandar Galin, Pr: Novica Antić,
R: Radoslav Milenković, S. i K: Juraj Fabri,
M: Antonije Pušić, Lek: Ljiljana Mrkić Popović,
Kor: Isidora Stanišić.

I: Milena Pavlović (Nina Karnauhova), Azra Čengić (Varvara Volkova), Ana Jerotijević (kg) (Kaća Volkova), Jelena Škondrić (kg) (Liza Volkova), Jadranka Selec (Tamara Guz), Sandra Ilić (Olga Puhova), Marko Živić (Albert), Radoslav Milenković (kg) (Tecudzin Aoki), Mile Stanković (Boris Karnauhov), Savo Radović (Vasilij Guz), Dejan Matić (Viktor Puhov).

(219) 23. april 2001

Odvažne devojke

P: Rona Manro, Pr: Aleksandar Žikić,
R. i Izb. m: Anja Suša, S: Kristina Ignjatović,
K: Dragica Pavlović, Lek: Sunčica Stpjilović.

I: Lora Orlović (kg) (Kesi), Nataša Marković (kg) (Deidri), Neda Arnerić (kg) (Nora), Elizabeta Đorevska (kg) (Mari).

(220) 17. maj 2001. (Nova scena)

Čioda sa dve glave

P: Aleksandar Gatalica, R. i S: Gorčin Stojanović,
M. i Izb. m: Aleksandar Gatalica, Kor: Vesna Šouc.

I: Goran Milev (Lica Anatola Libersteina, Naličje Anatola Libersteina, Frenk Liverstein, Ortodoksni Jevrein, Gospodin Vilson).

(221) 15. jun 2001. (Nova scena)

Viza

P: Vida Ognjenović, R: Vida Ognjenović,
S: Siniša Ilić, Pom. r: Predrag Momčilović.

I: Maja Nosović (kg) (Milica), Slobodan Stefanović (kg) (Goran), Sena Đorović (kg) (Beka), Ivan Bosiljčić (kg) (Gagi), Jelena Jovanović (kg) (Duki), Jelena Helc (kg) (Ivana), Nenad Radović (kg) (Šomi), Nemanja Ranković (kg) (Dejan).

(222) 22. jun 2001.

Dan DŽ

P: Filip Vujošević, R: Milan Karadžić,
S: Kristina Ignjatović, K: Dragica Pavlović,
M: Zoran Simjanović, Kl: Tihomir Mačković,
Lek: Ljiljana Mrkić Popović.

I: Branimir Brstina (Janko), Vesna Čipčić (Radmila), Goran Jevtić (kg) (Nenad), Bojana Stefanović (kg) (Dušica), Ljiljana Lašić (RadMilina majka), Milica Zarić (Suzi), Marko Živić (Dragan Džaić).

(223) 27. oktobar 2001. (Nova scena)

Gorke suze Petre fon Kant

P: Rajner Verner Fasbinder, R: Stevan Bodroža, S. i K: Marija Kalabić, M. i Izb. m: Vedran Vučić, Scen. p: Danica Arapović.

I: Danica Maksimović (Petra fon Kant), Jadranka Selec (Sidonija fon Grazenab), Marija Opsenica (Marlena), Vladislava Đorđević (Gabrijela fon Kant), Katarina Žutić (Karin Tim), Ljubica Ković (Valerija fon Kant).

(224) 15. decembar 2001. (Nova scena)

Gospođica Julija

P: August Strindberg, Pr: Mihailo Stojanović, R: Milena Pavlović, S: Lek: Marija Kalabić, M. i Izb. m: Marko Grubić.

I: Ljubinka Klarić (Gospođica Julija), Ljubomir Bandović (Žan), Nataša Marković (Kristina).

(225) 25. decembar 2001. (Nova scena)

Kurve iz Harlema

P: Entoni Sverling, Pr: Nataša Zoranić, R: Ana Radivojević Zdravković, K: Nataša Nikolajević, Kor: Sonja Divac.

I: Marija Jakšić (Marija), Mirjana Đurđević (Spremačica).

(226) 18. januar 2002.

Pandorina kutija

P: Goran Marković, R: Goran Marković, S: Miodrag Tabački, K: Jelena Nikolić, M: Zoran Simjanović, Dram: Ivana Dimić, Lek: Ljiljana Mrkić Popović.

I: Bogdan Diklić (Andrija), Mirjana Karanović (Dobrila), Dragan Petrović (Ratko), Rade Marković (Pukovnik Z).

(227) 29. januar 2002. (Nova scena)

Gospodin Foka

P: Gordan Mihić, R: Ninoslav Šćepanović, S: Srđan Stančić, K: Saša Marinković, Ap: Dušan Banjanin.

I: Danijel Sič (Gospodin Foka), Paulina Manov (Anđa), Nenad Gvozdenović (Čistač cipela, Gazoa).

(228) 16. mart 2002. (Nova scena)

Ispovest Stavrogina

P: Savo Radović, R: Savo Radović, K: Marija Ćosić.

I: Savo Radović (Stavrogin), Mile Stanković (Tihon).

(229) 26. mart 2002.

Privatni životi

P: Noel Kauard, Pr: Đorđe Krivokapić, R: Dimitrije Jovanović, S: Jasna Dragović, K: Ljiljana Dragović, Izb. m: Vojislav D. Spasić, Lek: Radovan Knežević, Kor: Predrag Stojković, Scen. p: Milovan Gađanski, Pom. s: Nina Vićentić.

I: Milena Pavlović (Amanda), Dragiša Milojković (Viktor), Tatjana Lukjanova (Luiz), Milica Zarić (Sibil), Milan Čučilović (Eliot).

(230) 29. mart 2002. (Nova scena)

Majka i dete

P: Jun Fose, Pr: Mirna Stevanović, R: Stevan Bodroža, S. i K: Dejan Pantelić, M: Vedran Vučić, Dram: Slavenka Milovanović.

I: Đurđija Cvetić (Majka), Pavle Pekić (Dete).

(231) 27. april 2002.

Zver na mesecu

P: Ričard Kalinoski, Pr: Đorđe Krivokapić, R. i S: Nebojša Bradić, K: Ivanka Jevtović, M: Zoran Erić, Lek: Ljiljana Mrkić Popović.

I: Vlastimir Stojiljković (Stari gospodin Vinsent), Nebojša Dugalić (Aram Tomasijan), Paulina Manov (Seta Tomasijan).

(232) 17. maj 2002. (Nova scena)

Ubistvo sestre Džordž

P: Frenk Markus, Pr: Aleksandar Žikić, R: Darijan Mihajlović, S: Zoran Ristić, K: Jelena Nikolić, Izb. m: Marko Grubić.

I: Neda Arnerić (Džun Bakridž), Elizabeta Đorevska (Alis Meknot), Nataša Marković (Mersi Kroft), Lora Orlović (Madam Ksenija).

(233) 17. decembar 2002. (Nova scena)

Džozefin

Al: Jelena Mijović, Kor: Aja Jung, R: Nebojša Bradić, S: Darko Nedeljković, K: Olga Mrđenović, M: Rene Obri i Pieter Burg.

I: Aja Jung (Džozefin).

(234) 18. mart 2003. (Nova scena)

Dvadeset četiri zida

P: Igor Marojević, Ad, R. i Izb. m: Žanko Tomić, Ad: Saša Markuš, S: Jelena Dragutinović, K: Jasna Badnjarević.

I: Danijel Sič (On), Sofija Juričan (Nataša), Vanja Milačić (Ina), Goran Milev (Georgije).

(235) 25. mart 2003.

Klin

P: Sajmon Dej, Pr: Đorđe Krivokapić, R: Radoslav Milenković, S: Juraj Fabri, K: Maja Nedeljković, M: Aleksandar Simić, Lek: Ljiljana Mrkić Popović.

I: Miodrag Radovanović (Vernon King), Jadranka Selec (Violeta King), Ana Maljević (Veriti King), Marko Živić (Din Gejts), Sandra Ilić (Babs), Petar Mihailović (Golub),

(236) 17. april 2003.

Frederik ili Bulevar zločina

P: Erik Emanuel Šmit: Pr: Stanica Lazarević, Ad: Dram: Ivana Dimić, R: Milan Karadžić, S: Geroslav Zarić, K: Božana Jovanović, M: Zoran Erić, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Kor: Ferid Karajica.

I: Dragan Nikolić (Frederik), Vesna Čipčić (Gospođica Žorž), Milica Zarić (Precioza), Hristina Popović (Berenika), Milutin Karadžić (Harel), Srđan Dedić (Antoan), Miki Damjanović (Parizo), Dejan Matić (Piple), Pavle Pekić (Kisone), Aleksandar Alač (Baron de Remiza), Dragiša Milojković (Vojvoda od Jorka), Goran Milev (Šef obezbeđenja), Jelena Dromljak (Garderoberka), Pavle Petrović (Policajac), Miloš Biković (Maksimilijan),

(237) 11. maj 2003.

Kaj sad?

P: Borivoj Radaković, Ad. i R: Egon Savin, Pom. r: Katarina Petrović, S: Darko Nedeljković, K: Jelena Nikolić, Lek: Radovan Knežević.

I: Mihailo Janketić (Ivan), Mladen Andrejević (Josip), Dubravka Mijatović (Biba), Nebojša Milovanović (Denis), Ana Franić (Inka),

(238) 14. maj 2003.

Apologija neprijatelju

P: Jovan Popović, R: David Putnik, S: Zoran Ristić, K: Marija Jevtić.

I: Dragan Petrović (Prvi glumac), Ivan Jevtović (Drugi glumac), Mile Stanković (Treći glumac), Dušanka Stojanović (Četvrti glumac-glumica).

(239) 1. jul 2003. (Nova scena)

Ovo bi mogao biti vaš srećan dan

P: Mileta Prodanović, Ad: Maša Jeremić, R: Stevan Bodroža, S: Zoran Ristić, K: Dragica Pavlović, M: Vedran Vučić.

I: Pavle Pekić (On), Vanja Milačić (Njegova žena), Vanja Ejdus (Milica, Pas).

(240) 3. jul 2003.

Glengeri Glen Ros

P: Dejvid Memet, Pr: Vesna Radovanović, R: Alisa Stojanović, S: Saša Ivanović, K: Zora Mojsilović Popović.

I: Vlastimir Stojiljković (Šeti Levin), Tihomir Stanić (Ričard Roma), Slobodan Ninković (Dejv Mos), Goran Daničić (Džordž Aronov), Gordan Kičić (Džon Vilijamson), Predrag Perović (Džejms Link), Slobodan Ćustić (Bejlen).

(241) 29. avgust 2003. (Nova scena)

Glory hole

P: Dalija Aćin, R: Olivera Đorđević, M: Andrej Aćin.

I: Dalija Aćin.

(242) 22. oktobar 2003. (Nova scena)

Adresat nepoznat

P: Katrin Kresman Tejlor, Pr, R, Izb. m: Stevan Sablić, S, K: Boris Čakširan, Lek: Ljiljana Mrkić Popović.

I: Predrag Ejdus (Maks Ajnštajn), Mladen Andrejević (Martin Šulc).

(243) 9. novembar 2003. (Nova scena)

X + Y = 0

P: Borislav Pekić, R, Izb. m: Milica Kralj, S, K: Milica Bajić, Lek: Ljiljana Mrkić Popović.

I: Svetlana Bojković (Gospođa X), Petar Kralj (Gospodin Y.)

(244) 22. novembar 2003. (Nova scena)

Troje

P: Džulijen Barns, Pr: Ivana Đurić, R: Milena Pavlović, S: Saša Ivanović, K: Maja Nedeljković, Izb. m: Marko Grubić, Lek: Ljiljana Mrkić Popović.

I: Milan Čučilović (Stjuart), Nikola Đuričko (Oliver), Ljubinka Klarić (Džilijen).

(245) 27. decembar 2003. (Velika scena)

Vinsent

P: Nikolas Rajt, Pr: Đorđe Krivokapić, R: Anja Suša, S: Miodrag Tabački, K: Maja Mirković, M: Vladimir Pejković, Lek: Ljiljana Mrkić Popović.

I: Jasmina Avramović (Ursula Lojer),Radivoje Bukvić (Vinssent van Gog), Vanja Milačić (Judžini Lojer), Dragiša Milojković (Sem Ploumen), Milica Zarić (Ana van Gog).

(246) 20. februar 2004. (Nova scena)

Maslačak i Retard

P: Mladen Popović, R: Mladen Popović, Pom. r: Boris Todorović, S: Duško Otašević, K: Marina Medenica, Izb. m: Dobrivoje Miljanović, Kor: Čarni Đerić.

I: Dubravka Kovjanić (Maslačak), Marko Janjić (Retard).

(247) 3. april 2004. (Velika scena)

Villa Sachino

P: Goran Marković, Ad, Dram: Ivana Dimić, R: Milan Karadžić, S: Geroslav Zarić, K: Ljiljana Petrović, M: Zoran Erić, Lek: Ljiljana Mrkić Popović. Scen. p: Sonja Vukićević.

I:Vojislav Brajović (Ferdinand Kole), Vuk Kostić (Aleksandar Obrenović), Nataša Ninković (Draga Mašin), Dara Džokić (Kraljica Natalija), Dragan Petrović (Kralj Milan), Dragiša Milojković (Lzar Petrović), Vlastimir Stojiljković (Ministar), Bane Tomašević (Apis), Miki Damjanović (Pukovnik Leonida Solarević), Marko Živić (Benžamen, Baštovan, Maitre D'Hotel), Srđan Dedić (Đorđe Genčić), Savo Radović (Mansurov), Bora Nenić (Namesnik Ristić), Zoran Simonović (General Jovan Mišković), Goran Milev (General Mihailo Srećković), Ivan Ivanov, Saša Tasić, Veselin Ilić, Radivoj Knežević, Luka Vukićević, Aleksandar Iazić, Vladimir Paunović (Oficiri).

(248) 5. maj 2004. (Nova scena)

Trgovina

P: Albert Ostermajer, Ad: Jelena Kostić, R: Anja Suša, S, K: Marija Kalabić, M: Vladimir Pejković.

I: Ivan Tomić (Trgovac 1), Dušan Murić (Trgovac 2).

(249) 13. maj 2004. (Nova scena)

Creeps (Nakaze)

P: Luk Hibner, Pr: Jelena Kostić, R: Ana Tomović, S: Sonja Jovanović, K: Stefan Savković, M: Ognjen Milošević.

I: Ljubinka Klarić (Petra Kovalski), Paulina Manov (Lili Mari Tec),Milica Zarić (Maren Terbiken), Daniel Sič (Arno).

(250) 25. jun 2004.

Oskar i mama Roz

P: Erik Emanuel Šmit, Pr: Stanica Lazarević, Ad: Ivana Dimić, R: Nebojša Bradić, S: Zoran Ristić, K: Ivanka Jevtović.

I: Vesna Čipčić (Mama Roz).

POZORIŠTE ATELJE 212

(219) 7. septembar 1986.

Sveti Georgije ubiva aždahu

P: Dušan Kovačević, R: Ljubomir Draškić, Asr: Aleksandar Gruden, S: Petar Pašić, S: Jasmina Ješić, M: Vojislav Kostić, Dr: Ivana Dimić.

I: Petar Kralj (Đorđe Džandar), Dara Džokić (Katarina), Dragan Nikolić (Gavrilo Vuković), Zoran Cvijanović (Mile Vuković), Milutin Butković (Aleksa Vuković), Nemanja Pavlović (Vane siroče), Miodrag Andrić (Žoja ribar), Branimir Brstina (Rajko Pevac), Slobodan Ninković (Reci Vojo), Milan Mihailović (Učitelj Mićun), Feđa Stojanović (Ninko Belotić), Milutin Karadžić (Krivi Luka), Erol Kadić (Trifun pijani), Vlastimir Đuza Stojiljković (Doktor Kostantin), Mira Banjac (Tetka Slavka), Svetozar Cvetković (Poručnik Tasić), Mladen Andrejević (Mikan Besni), Svetislav Goncić (Dane neženja), Dragan Protić (Baća), Slobodan Beštić (Posilini), Aleksandar Gruden (Redov).

(220) 26. decembar 1986. (Teatar u podrumu)

Totovi

P: Ištvan Erkenj, Pr: Eugen Verber, R: Ljiljana Todorović, S: Geroslav Zarić, S: Svetlana Cvijanović, Lek: Branivoj Đorđević.

I: Taško Načić (Tot), Renata Ulmanski (Mariška), Vesna Trivalić (Agika), Svetislav Goncić (Major), Zoran Cvijanović (Poštar).

(221) 7. januar 1987. (Teatar u podrumu)

Siroti mali hrčki

P: Gordan Mihić, R: Aleksandar Gavrilović, S. i K: Snežana Petrović, M: Bora Đorđević, Dr: Ivana Dimić.

I: Branimir Brstina (Prvi), Mladen Andrejević (Drugi), Milutin Karadžić (Načelnik), Milutin Butković (Ministar), Branko Vujović (Predsednik vlade).

(222) 7. februar 1987.

Demoni

P: Laš Nuren, Pr: Ljubiša Rajić, R: Mira Trailović, Asr: Aleksandar Gruden, S: Petar Pašić, K: Božana Jovanović, M: Vojislav Kostić, Dr: Nenad Prokić.

I: Ružica Sokić (Katarina), Petar Banićević (Frank), Vesna Pećanac (Jena), Čedomir Petrović (Tomas).

(223) 9. april 1987.

Pod Prešernovom bistom

P: Alenka Goljevšček, Pr: Marija Mitrović, R: Milenko Maričić, S: Juraj Fabri, K: Mira Čohadžić, M: Vojislav Kostić, Lek: Branivoj Đorđević.

I: Feđa Stojanović (Miloš Podboj), Jelisaveta Sablić (Marija Bertončelj), Nada Škrinjar (Zora Vadnal), Ljubiša Bačić (Lojza Hribernik), Nenad Ćirić (Igor Zatočnik), Neda Arnerić (Teja Derganc), Aljoša Vučković (Štefan Derganc), Erol Kadić (Tomaž Cegner), Mira Peić (Zdenka Eržen), Milutin Butković (Jovan Milić), Renata Ulmanski (Tilka), Gordana Bjelica (Ženja), Branko Vujović (Tone), Dragan Jovanović (Vasko Dimnik), Dejan Matić (Matjaž Zabel), Katarina Gojković (Barbara Klančnik), Aleksandra Miljković (Mojca Demšar), Dejan Čavić (Aleksandar Dimnik), Tatjana Beljakova (Majda Koritnik).

(224) 27. maj 1987.

Crnjanski ili lako je Andriću

P: Jelica Zupanc, R: Miloš Lazin, S: Juraj Fabri, K: Božana Jovanović, M: Enco Lesić, Lek: Žarko Ružić, Kor: Ljiljana Dulović.

I: Zoran Cvijanović (Miloš Crnjanski), Milena Dravić (Vida Crnjanski), Tanja Bošković (Vida Ružić, Rebec Marković, G-đa Klaus, Italijanka), Mladen Andrejević (Vojnik, Jovanović, Bogdanović, Kritičar, Službenik), Nada Kasapić (Majka), Vuka Dunđerović (G-đa Maca Birimac), Rahela Ferari (G-đa Julijana Višnjički).

(225) 6. septembar 1987.

Strah za granicu

P: Nenad Prokić, R: Eduard Miler, Pom. r: Aleksandar Dunđerović i Aleksandar Gruden, S: Petar Pašić, K: Božana Jovanović, Izb. m: Jasmina Zec, Dr: Ivana Dimić, Kor: Ljiljana Dulović.

I: Svetozar Cvetković (Tonio Kriger), Branko Vujović (Konzul Tjanppel), Nenad Ćirić (Peger Peperkorn), Mladen Andrejević (Feliks Krul), Tihomir Stanić (Hans Hansen), Anica Dobra (Ingeborg Holm), Dara Džokić (Magdalena Vermehren), Tanja Bošković (Šarlota Kestner), Predrag Tasovac (Johan Albrešt), Petar Kralj (Majster Kesperlin), Branislav Zeremski (Huberman), Zoran Cvijanović (Kelner Mager).

(226) 5. decembar 1987.
(Teatar u podrumu)

Kraljevo blago

P: Milan Delčić, R: Primož Bebler, S: Rastko Ćirić, K: Angelina Atlagić. M: Enco Lesić.

I: Milutin Butković (Tika), Taško Načić (Steva), Svetislav Goncić (Milicioner).

(227) 18. decembar 1987.

Tebanska kuga

P: Velimir Lukić, R: Ljubomir Draškić, S. i K: Petar Pašić, M: Vojislav Kostić, Dr: Saki Marinović.

I: Ljiljana Dragutinović (Jokasta), Nenad Ćirić (Edip), Milutin Butković (Hrizostom), Vlastimir Đuza Stojiljković (Apolon), Gorica Popović (Glavna Pitija), Tihomir Stanić (Kreont), Branko Vujović (Tiresija), Mira Banjac (Moira), Taško Načić (Hefest), Zoran Cvijanović (Had), Mira Peić (Afrodita), Renata Ulmanski (Hera), Tanja Bošković (Atina), Jelisaveta Sablić (Alekta), Svetozar Cvetković (Tanatos).

(228) 18. mart 1988.

Pariska komuna

P: Branislav Pipović, Ad: Ivana Dimić, R: Paolo Mađeli, Pom. r: Miodrag Anđelić i Aleksandar Gruden, S: Juraj Fabri, K: Svetlana Cvijanović, M: Ljupčo Konstantinov, Kor: Ljiljana Dulović, Korep: Vladimir Živanović.

I: Branislav Zeremski (Pukovnik Veona), Aljoša Vučković (Gospodin Valmo), Rade Marjanović (Buvije), Milan Mihailović (Aleksandar Dima-Sin), Miodrag Andrić (Dežori), Marina Koljubajev (Anjes Dežori), Dara Džokić (An Mari), Ružica Sokić (Marta), Ljiljana Dragutinović (Bibiana), Erol Kadić (De Krik), Feđa Stojanović (Dr. Bjelogoršev), Milutin Karadžić (Žak Brenjak), Svetislav Goncić (Papa), Ljubiša Bačić (Dr. Petrus), Milan Đurić (Dete).

(229) 23. mart 1988.

Danas igramo Danojlića, ili neke stvari u vezi s tom stvari

Ad, S, K. i Izb. m: Milan Mihailović i Goran Cvetković, R, S, K. i Izb. m: Goran Cvetković.

I: Milan Mihailović (Mihajlo Putnik).

(230) 24. maj 1988. (Teatar u podrumu),

Iz života kišnih glista

P: Per Ulov Enkvist, Pr: Ljubiša Rajić,
R: Ivana Vujić, S. i K: Milena Jeftić Ničeva Kostić,
M: Ivana Stefanović, Lek: Branivoj Đorđević,
Kor: Jelena Šantić.

I: Miloš Žutić (Andersen), Ružica Sokić (Hane), Rade Marković (Hejberg), Rahela Ferari (Ćelava žena).

(231) 31. oktobar 1988. (Mala scena),

Iz života kišnih glista

P: Per Ulov Enkvist, Pr: Ljubiša Rajić, R: Ivan Vujić, S. i K: Milena Jeftić Ničeva Kostić,
M: Ivana Stefanović, Scen. pok: Jelena Šantić.

I: Miloš Žutić (Andersen), Ružica Sokić (Hane), Rade Marković (Hejberg), Rahela Ferari (Ćelava žena).

(232) 22. novembar 1988. (Mala scena),

Himna

P: Đerđ Švajba, Pr. i R: Milan Duškov, S: Juraj Fabri, K: Olgica Pavković, M: Milan Komnenić.

I: Gorica Popović (Aranka), Slobodan Ninković (Joži), Tihomir Stanić (Brigardi, Policajac), Erol Kadić (Stefan, Referent).

(233) 16. januar 1989. (Mala scena),

Ne šetaj se gola

P: Žorž Fejdo, Pr: Ivanka Pavlović,
R: Zoran Ratković, S. i K: Petar Pašić,
M: Vojislav Kostić, Dr: Ivana Dimić.

I: Vlastimir Đuza Stojiljković (Vantru), Predrag Tasovac (Ošperde), Dušan Premović (Romen de Ževal), Dragoljub Denda (Viktor), Svetlana Bojković (Klarisa Vantru).

(234) 20. januar 1989. (Mala scena),

Sufle od pomorandži i mladež

P: Sol Belou, Pr: Vencislav Radovanović,
R: Petar M. Teslić, S: Petar Pašić,
K: Biljana Dragović.

I: Jelisaveta Sablić (Hilda), Petar Kralj (Penington).

(235) 10. maj 1989.

Miloduh

P: Piter Šefer, Pr: Nevenka Mićinović,
R: Petar M. Teslić, S: Juraj Fabri,
K: Olgica Pavković, Dr: Ivana DImić.

I: Dara Džokić (Letis), Ljiljana Dragutinović (Šarlota Šen), Renata Ulmanski (Gospođica Frejmer), Dejan Čavić (Bardolf), Aleksandar Gruden (Posetilac).

(236) 15. jul 1989.

Boris Godunov

P: Aleksandar Sergejevič Puškin, Pr: Zlata Kocić,
Ad: Ivana Dimić, R: Zoran Ratković,
Pom. r: Aleksandar Gruden, S: Petar Pašić,
K: Lana Cvijanović, M: Vojislav Kostić,
Lek: Branivoj Đorđević, Scen. pok: Ferid Karajica.

I: Predrag Ejdus (Boris Godunov), Svetozar Cvetković (Samozvanac), Mladen Andrejević (Afanasije Mihajlovič Puškin), Zoran Cvijanović (Šujski), Nenad Ćirić (Basmanov), Tihomir Stanić (Gavrilo Puškin), Vlastimir Đuza Stojiljković (Varlam), Milutin Butković (Misailo), Gorica Popović (Krčmarica), Anica Dobra (Marina), Ljubiša Bačić (Afanasije), Branko Vujović (Gavrilo), Branislav Zeremski (Nikola jurodivi), Goran Radaković (Kurpski), Nebojša Ljubišić (Hruščov), Dejan Matić (Karela), Aleksandar Jovičić (Dimitrije Carević), Igor Kurlik (Feodor Godunov), Biljana Kurlik (Ksenija Godunov), Ljiljana Danilović, Mariola Fotez (Gatare).

(237) 22. septembar 1989. (Mala scena),

Gospođica Julija

P: August Strindberg.

I: Vladica Milosavljević (Julija), Mladen Andrejević (Žan), Marina Koljubajev (Kristina).

(238) 7. oktobar 1989. (Jajinci),

Poruke živima

P: Siniša Pavić, R: Zoran Ratković, S: Juraj Fabri,
K: Olgica Pavković, Dr: Ivana Dimić.

I: Branko Vujović, Mihailo Bata Mihailović, Svetislav Goncić, Branislav Zeremski, Feđa Stojanović, Mira Peić Armenulić, Jelisaveta Sablić, Ružica Sokić, Tatjana Beljakova.

(239) 2. novembar 1989.

Mravlji metež

P: Aleksandar Popović, R: Radmila Vojvodić,
S: Mića Popović, K: Ljiljana Dragović,
M: Predrag Vranešević, Scen. p: Ferid Karajica,
Dr: Jovan Popović.

I: Ružica Sokić (Trudna Vasiljka), Vesna Pećanac (Ludan Sinđa), Anica Dobra (Lepa Kata), Neda Arnerić (Drvena Nasta), Milan Mihailović (Vukan Silni), Zoran Cvijanović (Tupi Mitraš), Branislav Zeremski (Naum Bolni), Feđa Stojanović (Kilavi Radovan), Svetislav Goncić (Taša Haračlija), Svetozar Cvetković (Grdni Anđelko).

(240) 15. novembar 1990.
(Mala scena)

Advokat Pjer Patlen

Pr: Ivanka Pavlović, R: Radoslav Dorić, S. i K: Radović, M: Miroljub Aranđelović Rasinski, Lek: Dušan Mihailović, Kor: Ivan Klemenc, Dram: Ivana Dimić.

I: Milutin Butković (Gospodin Pjer Patlen), Nenad Ćirić (Trgovac Gijom Žesom), Taško Načić (Gijmeta), Milutin Karadžić (Tibo Jagnješce), Branislav Zeremski (Sudija).

(241) 26. februar 1991.
(Mala scena)

Staza divljači

P: Franc Ksaver Krec, Pr: Vladislav Mijić, R: Alisa Stojanović, S: Aleksandar Denić, K: Maja M. Marinković, Scen. p: Ivan Klemenc, Izb. m: Saša Mirković, Dram: Ivana Dimić.

I: Anica Dobra (Hani Šnajder), Gorica Popović (Hilda Šnajder), Nikola Kojo (Franc-Bermajer), Feđa Stojanović (Ervin Šnajder), Erol Kadić (Diter), Branko Vujović (Službenik).

(242) 24. april 1990.

Očevi i oci

P: Slobodan Selenić, Ad: Nenad Prokić, R: Zoran Ratković, S: Boris Maksimović, K: Ljiljana Dragović, M: Vojislav Kostić, Lek: Dušan Mihailović i Karolin Todorović, Dr: Gordana Goncić.

I: Predrag Tasovac (Milutin Medaković), Tihomir Stanić (Mladi Stevan), Vlastimir Đuza Stojiljković (Stevan Medaković), Tanja Bošković (Elizabeta Blejk), Dušan Premović (Džon), Erol Kadić (Lesli), Natalija Lučanin (Barbara), Biljana Mašić (Gordana), Anita Mančić (Mila), Mladen Andrejević (Glišić), Aljoša Vučković (Gospodin Barjaktarević), Milan Mihailović (Dane Šarengaća), Renata Ulmanski (Mis Triki), Branko Vujović (Slobodan Jovanović), Aleksandar Matić (Mihajlo), Branislav Zeremski (Oberlajtant Beme), Milutin Butković (Jaša Prodanović), Aleksandar Matić, Marko Stojanović, Boris Jakuš, Anica Dobra (Skojevci), Anica Dobra (Savina), Svetozar Cvetković (Petrik Volker), Dejan Đurović (Milence Petrović), Žarko Mitrović (Jordan Cvetković), Tatjana Beljakova (Mara), Dušan Premović (Ranković), Aleksandar Gruden (Đilas), Nikola Kojo (Milentije Popović), Katarina Jovanović (Jašina unuka), Ljubiša Bačić (Prvi seljak), Zoran Ratković (Drugi seljak), Marko Stojanović (Stražar), Marina Koljubajev (Bosa), Petar Kralj (Vidosav Prokić), Marko Stojanović (Prvi partizan), Boris Jakuš (Drugi partizan), Aleksandar Joksić (Stevan dečak).

(243) 28. april 1991. (Mala scena)

Žabar

P: Rajner Verner Fasbinder, Pr: Snežana Minić, R. i Izb. m: Goričin Stojanović, S: Aleksandar Denić, K: Olgica Pavlović Milunović, Izb. m: Đuro Sanader, Korep: Lidija Mijomanović, Dram: Ivana Dimić.

I: Tatjana Venčelovska (Mari), Neda Arnerić (Elizabeta), Vesna Stanojević (Ingrid), Anita Mančić (Helga), Aleksandra Petković (Gunđa), Nikola Kojo (Eruh), Uliks Fehmiu (Jorgos), Dejan Matić (Franc), Dragan Jovanović (Paul), Rade Marković (Bruno).

(244) 7. jun 1990. (Sava centar),

Gala korisnica –Atelje 212 kroz vekove

R: Ljubomir Draškić.

I: Marija Crnobori, Mira Stupica, Ljiljana Krstić, Rahela Ferari, Olga Spiridonović, Nada Škrinjar, Vuka Dunđerović, Nada Kasapić, Renata Ulmanski, Mira Banjac, Radmila Andrić, Rada Đuričin, Milena Dravić, Ružica Sokić, Svetlana Bojković, Olivera Marković, Vera Čukić, Tatjana Beljakova, Neda Arnerić, Tanja Bošković, Mira Peić Armenulić, Ljiljana Dragutinović, Sonja Knežević, Dara Džokić, Vladica Milosavljević, Vesna Pećanac, Anica Dobra, Ljiljana Marković, Ivana Dimić, Dušan Prelević, Oliver Mandić, Bora Đorđević, Mića Marković, Svetislav Goncić, Branimir Brstina, Mladen Andrejević, Dušan Premović, Zoran Ratković, Mića Tomić, Mihailo Bata Paskaljević, Rade Marković, Ljuba Tadić, Stevo Žigon, Nikola Milić, Slavko Simić, Pavle Minčić, Petar Banićević, Mihajlo Viktorović, Branko Pleša, Ljubiša Bačić, Predrag Tasovac, Vlastimir Đuza Stojiljković, Bora Todorović, Branislav Ciga Jerinić, Danilo Bata Stojković, Milutin Butković, Branko Vujović, Miloš Žutić, Taško Načić, Petar Kralj, Boro Stjepanović, Dragan Nikolić, Enver Petrovci, Dejan Čavić, Aleksandar Gruden, Aljoša Vučković, Milan Mihailović, Feđa Stojanović, Erol Kadić, Dragoljub Denda, Svetozar Cvetković, Nenad Ćirić, Tihomir Stanić, Zoran Cvijanović, Milutin Karadžić, Branislav Zeremski, Aleksandar Matić, Ljubomir Draškić, Jelisaveta Sablić, Marina Koljubajev, Sonja Knežević.

(245) 4. jul 1992.

Svećar

P: Đordano Bruno, Pr: Ivan Klajn, Ad. i R: Ljubomir Draškić, S: Petar Pašić, K: Božana Jovanović, M: Vojislav Kostić.

I: Taško Načić (Bonifačo), Boro Stjepanović (Korkovico), Milutin Butković (Bartolomeo), Tihomir Stanić (Sangvino), Petar Kralj (Manfurio), Mira Stupica (Lučija), Milan Mihailović (Đovani

Bernardo), Svetozar Cvetković (Skaramure), Erol Kadić (Čenčo), Mira Banjac (Marta), Dara Džokić (Vitorija), Branislav Zeremski (Bara), Nenad Ćirić (Marka), Tatjana Bošković (Karubina).

(246) 1. avgust 1992.

Kneginja od Foli Beržera

P: Žorž Fejdo, Pr: Ivanka Pavlović, Ad. i R: Ljubomir Draškić, S: Petar Pašić, K: Božana Jovanović, Kor: Sonja Lapatanov, M: Vojislav Kostić, Korep: Ljiljana Cincar Danilović.

I: Svetislav Goncić (Sergije), Srđan Miletić (Šopine), Željko Mitrović (Kiršbaum), Milutin Butković (Direktor), Branislav Brstina (Arnold), Gorica Popović (Irma), Vlastimir Stojiljković (Knez Pičenjev), Dara Džokić (Kneginja), Katica Želi (Matilda), Biljana Knežević, Jelena Sredić, Natalija Mišić, Nataša Kolašinac, Ljiljana Miškov, Tamara Urić (Kelnerica), Ljubiša Bačić (Močepov), Aljoša Vučković (Ežen), Milan Mihailović (Viroflan), Nebojša Dugalić (Šaflar), Marina Marković (Alisa), Dragana Ukić (Lijana), Tamara Vučković (Eglantina), Sonja Divac (Šušu), Jelena Ivanišević (Klorinda), Bojan Žirović (Maržole), Milutin Dapčević (Tomazije), Branko Vujović (Policijski inspektor), Milutin Karadžić (Šovel), Petar Kralj (Stanislav Slovičin), Tatjana Bošković (Sabina), Tihomir Stanić (Berezin), Nenad Ćirić (Odžačar Zil), Nikola Kojo (Odžačar Žan), Nebojša Ljubišić (Odžačar Žak), Erol Kadić (Kuvar Žusuf).

(247) 21. decembar 1992. (Velika scena)

Ujka Vanja

P: Anton Pavlovič Čehov, Pr: Kiril Taranovski, R: Nikola Jevtović, S: Petar Pašić, K: Boris Čakširan, M: Igor Stravinski, Korep: Ljiljana Cincar Danilović, Lek: Ljiljana Mrkić.

I: Mihajlo Viktorović (Aleksandar Vladimirovič Serebjakov), Dragana Mrkić (Jelena Andrejevna), Anita Mančić (Sonja Aleksandrovna), Renata Ulmanski (Marija Vasiljevna Vojnicka), Petar Božović (Ivan Petrovič Vojnicki), Petar Kralj (Mihajlo Ljvovič Astrov), Boris Komnenić (Ilja Iljič Telegin), Žiža Stojanović (Marina), Predrag Perović (Radnik), Andreja Koršić (Prva devojčica), Jovana Medenica (Druga devojčica).

(248) 29. decembar 1992.

Iza kulisa

P: Majkl Frejn, Pr: Ivana Dimić, R: Alisa Stojanović, S: Darko Nedeljković, K: Zora Mojsilović, Izb. m: Đuro Sanader, Lek: Nebojša Marinković, Dram: Gordana Goncić.

I: Jelisaveta Sablić (Doti), Gorica Popović (Popi), Dara Džokić (Belinda), Anita Mančić (Bruk), Svetislav Goncić (Gari), Mihajlo Paskaljević (Provalnik), Peđa Stojanović (Filip), Erol Kadić (Lojd), Branislav Zeremski (Tim).

(249) 20. februar 1993.

Otac

P: August Strindberg, Pr: Tomislav Tanhofer, R: Radoslav Milenković, S: Geroslav, Zarić, K: Ljiljana Dragović, M: Ivana Stefanović, Lek: Ljiljana Mrkić.

I: Danilo Stojković (Kapetan), Ljiljana Dragutinović (Laura), Tatjana Venčelovski (Berta), Aljoša Vučković (Doktor Estermark), Dejan Čavić (Pastor), Renata Ulmanski (Margaret), Nebojša Kundačina (Nejd), Duško Ašković (Henri), Ernest Krunest, Živojin Velimirović, Jožef Varga, Ladislav Mezei (Izvođači muzike).

(250) 3. maj 1993.

Kola mudrosti dvoja ludosti

P: Aleksandar Nikolajevič Ostrovski, Pr: Kiril Taranovski, R: Dejan Mijač, S: Mileta Leskovac, K: Biljana Dragović, M: Vojislav Kostić, Pom. r: Đorđe Marjanović, Lek: Dušan Mihailović.

I: Branislav Brstina (Glumov), Mirjana Banjac (Glunova), Vojislav Brajović (Mamajev), Svetlana Bojković (Mamajeva), Jelisaveta Sablić (Turusina), Dubravka Mijatović (Mašenjka), Boro Stjepanović (Kruticki), Milutin Karadžić (Gorodulin), Tihomir Stanić (Kurčajev), Branislav Zeremski (Golurvin), Gorica Popović (Manefa), Ljubica Ković (Amfisa), Milutin Butković (Pantelej), Mihajlo Paskaljević (Grigorij), Ranko Kovačević (Porfirij), Katica Želi (Božjakinja), Aleksandar Mihajlović, Aleksandar Gazikalović, Božidar Babić (Božjaci).

(251) 9. maj 1993. (Teatar u podrumu)

Vreme čuda

P: Borislav Pekić, R: Radmila Vojvodić, S: Dušan Otašević, K: Božana Jovanović, Izb. m: Žarko Mirković, Scen. p: Ferid Karajica i Milovan Gađanski, Dram: Jovan Popović, Pom. r: Anja Suša, Lek: Dušan Mihailović.

I: Svetozar Cvetković (Juda Iskariotski), Uliks Fehmiu (Toma), Ferid Karajica (Petar Ben Jona), Milutin Dapčević (Andrija Ben Jona), Milan Mihailović (Hamrije), Milena Pavlović (Marija Magdalena), Ivana Gavarić (Asha), Neda Arnerić (Vasemata), Srđan Miletić (Ananije), Nebojša Glogovac (Legeon), Aljoša Vučković (Vartimej), Bojan Dimitrijević (Asa), Bojan Žirović (Varlaam), Borivoje Stojanović (Ana), Mihajlo Paskaljević (Kajafa), Goran Šušljik (Hrist), Aleksandar Matić (Matija carinik), Đorđe Kukuljica (Jakov Zavedejev), Igor Filipović (Simon Kananit), Vojin Ćetković (Jakov Alfejev), Nikola Đuričko (Levaj).

(252) 3. jul 1993. (Teatar u podrumu)

Čovek, zver i vrlina

P: Luiđi Pirandelo, Pr: Julijana Vučo, R: Dušan Petrović, S: Ivana Tarjević, K: Ivana Dukčević.

I: Tihomir Stanić (Profesor Paolino), Dragoljub Denda (Kapetan Perela), Elizabeta Đorevska (Gospođa Perla), Dušan Vujović (Nono), Branislav Zeremski (Doktor Nino, Toto), Milena Pavlović (Rozalija), Marina Koljubajev (Gracija), Nenad Jezdić (Điljo), Rastko Lupulović (Beli).

(253) 16. jul 1993.

Filumena Marturano

P: Eduardo De Filipo, Pr: Miodrag Kujundžić, Ad. i R: Branko Pleša, S: Petar Pašić, K: Bojana Nikitović, Kor: Izb. m: Sonja Divac, Pom. r: Ravijojla Lešić, Lek: Jelena Đorđević.

I: Svetlana Bojković (Filumena Marturano), Dragan Nikolić (Domeniko Sorijano), Miroslav Žužić (Alfredo Amorozo), Renata Ulmanski (Rozalija Solimene), Anita Mančić (Dijana), Dubravka Mijatović (Lučija), Bojan Žirović (Umberto), Erol Kadić (Rikardo), Nenad Ćirić (Mikele), Saša Gruden (Advokat Nočela), Rastko Lupulović (Prvi konobar), Nenad Jezdić (Drugi konobar).

(254) 10. decembar 1993. (Teatar u podrumu)

Peg, srce moje

P: Džon Hartli Maners, Pr: Todor Manojlović, R: Milan Karadžić, S: Darko Nedeljković, K: Božana Jovanović, M: Ljubomir Ninković, Kor: Sonja Lapatanov, Lek: Ljiljana Mrkić Popović.

I: Katarina Žutić (Peg), Olga Odanović (Etel), Gorica Popović (Gospođa Volton), Rastko Lupulović (Džeri), Nenad Jezdić (Alarik), Milutin Karadžić, Dragan Nikolić (Brent), Branimir Brstina (Haugs), Vidoje Vujović (Artur).

(255) 18. decembar 1993.

Laža i paralaža

P: Jovan Popović Sterija, Ad. i R: Egon Savin, S: Geroslav Zarić, K: Bojana Nikitović, M: Ksenija Zečević, Lek: Radovan Knežević.

I: Rade Marković (Marko Vujić), Anita Mančić (Jelica), Aleksandar Kuburović (Batić), Tihomir Stanić (Aleksa), Milutin Butković (Mita), Dragana Đukić (Marija).

(256) 25. mart 1994.

Ljubavno pismo

P: Zlatan Fazlagić & Zoran Bačić, R: Branko Kičić, S: Darko Nedeljković, K: Olgica Milunović, M: Zoran Simjanović, Scen. p: Sonja Divac.

I: Miodrag Krstović (Voja Soldatović), Tatjana Bošković (Fransoaz Soldatović), Dubravka Mijatović (Lepa Soldatović), Branislav Zeremski (Oliver Kraljić), Rastko Lupulović (Momčilo Kraljić Soni), Dušica Sinobad (Ružica), Ljubiša Bačić (Tatičar).

(257) 9. april 1994.

Škola za žene

P: Molijer, Pr: Ljubiša Bačić, R: Zoran Ratković, S: Radivoje Dinulović, K: Božana Jovanović, M: Vojislav Kostić, Kor: Sonja Lapatanov, Dram: Ivana Dimić, Lek: Dušan Mihailović.

I: Petar Kralj (Arnolf), Isidora Minić (Agnesa), Mladen Andrejević (Horacije), Goran Radaković (Alen), Mira Peić Armenulić (Žoržefa), Milan Mihailović (Hrizald), Dejan Đurović (Enrik), Miroslav Žužić (Oront), Bojan Žirović (Notar).

(258) 22. april 1994. (Teatar u podrumu)

Aveti

P: Henrik Ibzen, Pr: Josip Kulundžić, R: Pavle Lazić, S. i K: Petar Pašić, Izb. m: Đuro Sanader, Lek: Ljiljana Mrkić Popović.

I: Tihomir Stanić (Osvald Alving), Ružica Sokić (Helena Alving), Peđa Stojanović (Pastor Manders), Milutin Butković (Jakov Engstrand), Dragana Đukić (Regina Engstrand).

(259) 7. maj 1994. (Teatar u podrumu)

Oleana

P: Dejvid Memet, Pr, Ad. i R: Vida Ognjenović, S: Boris Maksimović, K: Ljiljana Dragović, Izb. m: Ivana Stefanović.

I: Svetozar Cvetković (Džon), Nataša Čuljković (Kerol).

(260) 28. maj 1994.

Katarina

P: Felisijen Marso, Pr. i R: Soja Jovanović, S: Miomir Denić, K: Božana Jovanović, Scen. p: Sonja Lapatanov, Dram: Gordana Goncić.

I: Katarina Žutić (Katarina Kornaro), Svetislav Goncić (Lorenco Ferari), Mladen Andrejević (Žorži Kornaro), Mihajlo Paskaljević (Malipiero), Danijela Mihajlović (Foska de Lusijan), Aljoša Vučković (Žak de Lusijan).

(261) 13. novembar 1994.

Marija Stjuart

P: Fridrih Šiler, Pr: Branimir Živojinović, R: Ljubomir Draškić, S: Petar Pašić, K: Božana

Jovanović, M: Vojislav Kostić, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Dram: Gordana Goncić.

I: Renata Ulmanski (Hana Kenedi), Miodrag Krstović (Ejmijes Polit), Nenad Jezdić (Mortimer), Branislav Zeremski (Baron od Berlija), Nebojša Ljubišić (Grog od Lestera), Vlastimir Stojiljković (Grof od Šruzberija), Milan Mihajlović (Vilijem Devison), Srđan Miletić (Grof od Kenta), Miroslav Žužić (Grof Obepin), Aljoša Vučković (Melvil), Isidora Minić (Margareta Kerl), Svetlana Bojković (Kraljica Elizabeta), Dara Džokić (Kraljica Marija Stjuart).

(262) 10. februar 1995.

Moskva-Petuški

P: Venedikt Jerofejev, Pr: Aleksandar Badnjarević, Ad. i R: Predrag Bajčetić, S: Dušan Otašević, K: Božana Jovanović, M: Bora Đorđević, Dram: Ivana Dimić.

I: Nenad Ćirić (Venjička), Branko Vidaković (Prvi anđeo), Duško Premović (Drugi anđeo), Aleksandar Srećković (Treći anđeo), Rastko Lupulović (Četvrti anđeo), Tatjana Bošković (Ona Sfinga), Gorica Popović (Ona Darja).

(263) 18. april 1995.

Čarlama zbogom

P: Aleksandar Popović. R: Ivana Vujić, K: Milena Jeftić Ničeva Kostić, M: Antonije Pušić (Rambo Amadeus), Kor: Tanja Popović, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Pom. r: Ljibiša Matić.

I: Tihomir Stanić (Bangeja Klepac), Ružica Sokić (Leposava Bjuti Srećković), Danica Maksimović (Štanicla), Feđa Stojanović (Bure), Milan Mihajlović (Šure), Mira Peić Armenulić (Žana), Srđan Miletić (Grkljan Dejo), Branislav Zeremski (Proročica Rusalka), Janoš Tot (Janko), Dejan Čavić (Ferizović Kurta), Biljana Bićanić (Brižitka), Tanja Popović, Tatjana Antonijević, Biljana Marković, Svetlana Marković (Četiri svrake), Boško Jakovljević, Stanko Škugor (Pravi momci).

(264) 7. maj 1995.
(Teatar u podrumu)

Putujuće pozorište Rikoti

P: Alfredo Balduči, Pr: Milan Rakovac, R: Kokan Mladenović, S: Bojana Ristić Đurović, K: Branka Petrović, M: Nenad Milosavljević, Kor, Scen. p: Anđelija Todorović, Pom. r: Zoran Maksić.

I: Vlastimir Stojiljković (Hamilkar Rikoti), Gorica Popović (Adela), Nebojša Ilić (Hanibal), Dubravka Mijatović (Marta), Bojan Žirović (Grof Luiđi Bolza).

(265) 20. jun 1995.

Lagum

P: Svetlana Velmar Janković, Ad: Gordana Goncić, R: Alisa Stojanović, S: Miodrag Tabački, K: Angelina Atlagić, M: Ivana Stefanović, Lek: Ljiljana Mrkić Popović.

I: Svetlana Bojković (Milica Pavlović), Petar Kralj (Dušan Pavlović), Peđa Stojanović (Jermenin), Srđan Miletić (Pavle Zec), Tihomir Stanić (Sava Šumanović), Nela Mihajlović (Zora), Milica Mihajlović (Marija), Dragana Đukić (Krista Đorđević), Miroslav Žužić (Kućepazitelj Miloje), Anastasija Vojinović (Ministarka), Jovana Popović (Marija dete), Duško Ašković, Milenko Adamović (Velja dete), Dubravka Kovijanić (Sobarica).

(266) 3. jul 1995. (Teatar u podrumu)

Šrafekser i autoklav

P: Aleksandar Obrenović, R: Aleksandar Obrenović, S. i K: Vesna Radović, M: Gordana Simić, Kor: Radmila Vidak i Tanja Popović.

I: Žiža Stojanović (Lekarka), Milutin Butković (Prvi pacijent), Dejan Čavić (Drugi pacijent), Nevena Novović (Pacijentkinja), Katica Želi (Asistentkinja), Marko Stanić (Glava inspekcija), Aleksandar D. Mihailović (Solista na lojtrama).

(267) 25. januar 1996. (Teatar u podrumu)

Iju, poplava!

P: Gorica Popović, R. i Izb. m: Gorica Popović, Ap: Ljubiša Bačić, S. i K: PR "Carić", Kor: Sonja Divac.

I: Goran Sultanović (G-din Steva Ružić), Anita Mančić (G-đica Evica Živković), Dara Džokić (G-đa Sofija Jeftić), Ljiljana Dragutinović (G-đa Anka Nović), Gorica Popović (G-đa Melanija Mravić).

(268) 19. mart 1996. (Velika scena)

Policajci

P: Slavomir Mrožek, Pr: Petar Vujičić, R: Darijan Mihajlović, S: Marija Nikolić, K: Olgica Milunović, Kor: Sonja Divac, ts. Ljubiša Bačić.

I: Branimir Brstina (Šef policije), Milutin Karadžić (Zatvorenik), Mladen Andrejević (Policijski narednik), Jasmina Ivanišević (Žena narednik, Provokator), Miroslav Žužić (General).

(269) 18. april 1996. (Teatar u podrumu)

Ovde

P: Majkl Frejn, Pr: Novica Petrović, R. i Izb. m: Alisa Stojanović, S: Marija Nikolić, K: Zora Popović Mojsilović.

I: Dubravka Mijatović (Ket), Zoran Cvijanović (Fil), Jelisaveta Seka Sablić (Pet).

(270) 8. oktobar 1996. (Teatar u podrumu)

Ljubiko i Desanka

P: Aleksandar Popović, R: Ninoslav Šćepanović, S: Vesna Pajdić, K: Saša Marinković, M: Željko Joksimović.

I: Milica Mihajlović (Žena s pilencetom), Sergej Trifunović (Ljubinko s amrelom), Nenad Jezdić (Avgust s gitarom).

(271) 25. oktobar 1996. (Velika scena)

Turneja

P: Goran Marković, R: Milan Karadžić, S: Geroslav Zarić, K: Bojana Nikitović, M: Ivana Stefanović, Dram: Ivana Dimić, Lek: Ljiljana Mrkić Popović. Kor: Ferid Karajica.

I: Aljoša Vučković (Miško), Mladen Andrejević (Žaki), Sergej Trifunović (Lale), Dara Džokić (Sonja), Branimir Brstina (Stanislav), Jasmina Ivanišević (Jadranka), Miroslav Žužić (Reditelj), Dragoljub Denda (Đuro), Nebojša Milovanović (Đorđević), Nenad Ćirić (Pukovnik Gavro), Nenad Jezdić (Potpukovnik Aleksić), Branka Šelić (Učiteljica), Andreja Šepetkovski (Vojnik), Predrag Perović (Pripadnik paravojnih jedinica), Bojan Žirović (Major Kandić), Erol Kadić (Hirurg), Branislav Zeremski (Hrvatski zapovjednik), Radoslav Milenković (Ljubić), Milutin Karadžić (Danilo), Katica Želi (Danilova žena), Branimir Popović (Muslimanski vođa), Elizabeta Popović (Šankerica).

(272) 9. novembar 1996. (Teatar u podrumu)

Audijencija

P: Vaclav Havel, Pr: Aleksandar Ilić, R: Vojin Paunović, K: Vanja Popović.

I: Sergej Trifunović (Sladek), Vojin Ćetković (Vanek).

(273) 18. januar 1997. (Velika scena)

Kući!...

P: Ljudmila Razumovska, Pr: Novica Antić, R: Izb. m: Radoslav Milenković. S: Boris Maksimović, K: Jasna Badnjarević Petrović, Dram: Miomir Petrović, Lek: Ljiljana Mrkić Popović.

I: Milica Mihajlović (Žana), Sergej Trifunović (Venjka), Nenad Jezdić (Ožiljak), Ivan Zarić (Majki), Paulina Manov (Tanja Rida), Nebojša Ilić (Foma), Nebojša Milovanović (Blizanac), Boris Milivojević (Sine), Marina Koljubajev (Tamni anđeo, Svetli anđeo).

(274) 7. februar 1997. (Teatar u podrumu)

Ljubavi Džordža Vašingtona

P: Miro Gavran, R: Tatjana Mandić Rigonat, S: Miodrag Tabački, K: Angelina Atlagić, Dram: Ivana Dimić, M: Igor Gostuški.

I: Tatjana Bošković (Marta Vašington), Dubravka Mijatović (Silvija Karver).

(275) 4. oktobar 1997.

Art

P: Jasmina Reza, Pr: Ana Moralić, R: Alisa Stojanović, S: Darko Nedeljković, K: Zora Popović Mojsilović, M: Dragoljub Đuričić i Nikola Dimuševski, Scen. p: Ferid Karajica, Dram: Miomir Petrović, Mask: Smilja Ristić.

I: Tihomir Stanić (Mark), Svetozar Cvetković (Serž), Branislav Zeremski (Ivan).

(276) 9. oktobar 1997. (Teatar u podrumu)

Ispovesti varalice Feliksa Krula

P: Tomas Man, R: Mladen Andrejević.

I: Mladen Andrejević (Feliks Krul).

(277) 17. oktobar 1997. (Teatar u podrumu)

Jovana od metroa

P: Vidosav Stevanović, R: Anja Suša, S: Aleksandar Veljanović, K: Jelena Nikolić, M: Goran Bregović.

I: Neda Arnerić (Jovana).

(278) 10. novembar 1997.

Bekstvo

P: Mihail Bulgakov, Pr: Milan Čolić, R. i S: Ljubomir Draškić, K: Božana Jovanović, M: Vojislav Kostić, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Dram: Gordana Goncić, Mask: Smilja Ristić.

I: Ljiljana Dragutinović (Serafima Vladimirnovna Korzuhina), Tihomir Stanić (Sergej Pavlovič Golupkov), Aljoša Vučković (Gregorij Lukjanovič Čarnota), Branka Šelić (Ljuska), Nenad Stojanovski (kg) (Roman Valerijanovič Hludov), Vlastimir Stojiljković (Afrikan), Nikola Simić (Paramon Iljič Korzuhin), Nenad Jezdić (Krapilin), Srđan Miletić (De Brizar), Branislav Jerinić (Beli Glavni komadant), Miodrag Krstović (Bajev, Tihij), Dejan Lutkić (Buđonovac, Gurin), Saša Gruden (Golovan), Gordan Kičić (Antoan), Dragana Đukić (Nikolajevna, Prostitutka), Nevena Stanić (Oljka), Nataša Čuljković (Turkinja), Marko Stanić (Pajsije), Mihajlo Paskaljević (Grk), Miroslav Žužić (Načelnik Artur Arturovič), Borivoje Stojanović (Iguman), Dejan Đurović (Lice u kasi, Figura).

(279) 14. februar 1998.

Na čijoj strani

P: Ronald Harvud, Pr: Đorđe Krivokapić, R: Lenka Udovički, S. i K: Miodrag Tabački, Dram: Miomir Petrović.

I: Petar Božović (Major Stiv Arnold), Anita Mančić (Emi Štraube), Milica Mihajlović (Bajev, Tihij), Petar Kralj (Helmut Rode), Bojan Žirović (Poručnik Dejvid Vils), Ljuba Tadić (Vilhelm Furtvengler).

(280) 7. april 1998.

Porodične priče

P: Biljana Srbljanović, R, S. i Izb. m: Jagoš Marković, K: Božana Jovanović, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Mask: Smilja Ristić i Rozalija Tanasijević.

I: Isidora Minić (Nadežda), Sergej Trifunović (Vojin), Branka Šelić (Milena), Goran Šušljik (Andrija.

(281) 11. maj 1998 (Teatar u podrumu)

Silvija

P: Albert Ramsdel Garni, Pr. i R: Milica Kralj, S: Boris Maksimović, K: Bojana Nikitović, M: Andrej Aćin.

I: Paulina Manov (Silvija), Feđa Stojanović (Greg), Gorica Popović (Kejt), Srđan Miletić (Tom, Filis, Lesli).

(282) 15. jun 1998. (Teatar u podrumu)

Bračna igra

P: Edvard Olbi, Pr: Borivoje Gerzić, R: Ivana Đilas, S: Marija Nikolić, K: Jelena Vasiljević, M: Dragoljub Đuričić, Scen. p: Ivan Klemenc, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Mask: Smilja Ristić i Rozalija Tanasijević.

I: Svetlana Bojković (Džilijan), Petar Kralj (Džek).

(283) 1. oktobar 1998. (Teatar u podrumu)

Prokleti Kovalski

P: Nebojša Romčević, R: Stefan Sablić, S: Ana Martinović, K: Lana Pavlović.

I: Nenad Jezdić (Zoran Đorđević), Hana Jovčić (Maja), Jelisaveta Sablić (Ela), Mihajlo Paskaljević (Viktor Jonson).

(284) 14. novembar 1998.

Lepotica Linejna

P: Martin Makdona, Pr: Đorđe Krivokapić, R: Zoran Ratković, S: Darko Nedeljković, K: Ljiljana Dragović, M: Vojislav Kostić, Dram: Miomir Petrović.

I: Dara Džokić (Morin Folan), Ružica Sokić (Meg Folan), Nenad Jezdić (Rej Duli), Nenad Ćirić. Pato Duli),

(285) 21. decembar 1998.

Opera za tri groša

P: Bertolt Breht, M: Kurt Vajl, Pr: Slobodan Glumac, R: Nikita Milivojević, Pom. r: Đurđa Tešić, S: Dušan Otašević, K: Svetlana Cvijanović, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Kor: Ferid Karajica.

I: Milutin Karadžić (Mekhit zvani Meki nož), Mladen Andrejević (Džonatan Džeremija Pičem), Gorica Popović (Silija), Vesna Trivalić (Poli Pičem), Branislav Zeremski (Braun), Dubravka Mijatović (Lusi), Anita Mančić (Dženi Jazbina), Mihajlo Paskaljević (Pastor Kimbel), Nebojša Ilić (Filč), Nenad Ćirić (Matija), Erol Kadić (Jakov), Aleksandar Srećković (Volter), Ivan Vidosavljević (Džimi), Nenad Petrović (Robert), Drangančo Ristevski (Ede).

(286) 18. februar 1999.

Velika sveska

P: Agota Kristof, Pr: Radina Vučetić Mladenović, Ad: Erih Aufderheyde, R: Kokan Mladenović, S: Miodrag Tabački, K: Angelina Atlagić, M: Zoran Hristić, Lek: Ljiljana Mrkić Popović.

I: Nebojša Ilić (Blizanac 1), Bojan Žirović (Blizanac 2), Milica Mihajlović (Baba), Danijela Ugrenović (Žena), Goran Šušljik (Čovek).

(287) 20. februar 1999.
(Teatar u podrumu)

Džil i Džon

P: Leonard Gerš, R: Nenad Gvozdenović, S: Aleksandar Veljanović, K: Dragica Pavlović, M: Boris Bunjac.

I: Milena Vasić (Džil Taner), Daniel Sič (Džon Bejker), Tanja Bošković (Gospođa Bejker), Branislav Zeremski (Ralf Ostin).

(288) 24. april 1999.
(Teatar u podrumu)

Čorba od kanarinca

P: Miloš Radović, R: Vida Ognjenović, S: Darko Nedeljković, K: Ljiljana Dragović, M: Predrag Vranešević.

I: Tihomir Stanić (Mihajlo Medović), Vesna Trivalić (Jelena Vladisavljević).

(289) 2. decembar 1999. (Teatar u podrumu)

Pelikan

P: August Strindberg, Ad, R. i Izb. m: David Putnik, S: Marija Nikolić, K: Jelisaveta Tatić, Lek: Ljiljana Mrkić Popović.

I: Vladica Milosavljević (Eliza), Bojan Žirović (Frederik), Paulina Manov (Gerda), Igor Filipović (Aksel), Renata Ulmanski (Margaret).

(290) 26. februar 2000.

Divlji med

P: Majk Frejn, Pr: Vladeta Janković, R: Dejan Mijač, S. i K: Miodrag Tabački, Izb. m: Dejan Cukić, Dram: Gordana Goncić, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Pom. r: Marica Vuletić Naumović, Mask: Smilja Ristić.

I: Svetlana Bojković (Ana Petrovna Vojniceva), Boris Isaković (Sergej Pavlovič Vojnicev), Anica Dobra (Sotija Jegorovna), Vlastimir Đuza Stojiljković (Porfirije S. Glagoljev), Nenad Ćirić (Gerasim Kuzmič Petrin), Milica Mihajlović (Marija Jefimovna Grekova), Petar Kralj (Ivan Ivanovič Trilecki), Branislav Zeremski (Nikolaj Ivanovič Trilecki), Tihomir Stanić (Mihajlo Vasiljevič Platonov), Branka Šelić (Aleksandra Ivanovna Saša), Nenad Jezdić (Osip), Predrag Tasovac (Marko), Miroslav Žužić (Vasilije), Marko Stanić (Jakov), Srđan Popović (Pratilac).

(291) 27. mart 2000.

Nagon

P: Franc Ksaver Krec, Pr: Anica Dobra, R: Radoslav Milenković, S: Juraj Fabri, K: Dragica Pavlović, M: Isidora Žebeljan, Dram: Miomir Petrović, Scen. p: Aleksandar Tasković, Pom. r: Maks Ćelić.

I: Gorica Popović (Hilde), Mladen Andrejević (Oto), Milica Đukić (Mici), Nebojša Milovanović (Fric).

(292) 18. maj 2000.

Roberto Cuko

P: Bernar Mari Koltes, Pr: Ivanka Pavlović, Ad. i Dram: Jelena Mijović, R: Aleksandar Popovski, S. i K: Angelina Atlagić, M: Kiril Džajkovski, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Scen. p: Sonja Vukićević, Pom. r: Nenad Gvozdenović.

I: Sergej Trifunović (Roberto Zucco), Jasna Đuričić (Njegova majka, Dama), Katarina Žutić (Klinka), Nataša Ninković (Njena sestra), Vojin Ćetković (Njen brat), Vesna Pećanac (Njena majka, Gazdarica, Prva žena), Miodrag Krstović (Njen otac, Setni inspektor, Inspektor), Vlasta Velisavljević (Gospodin u metrou), Dragana Đukić (Prostitutka, Druga žena), Zoran Ratković (Prvi čuvar), Predrag Tasovac (Drugi čuvar), Vladislav Mihailović (Tip 1, Prvi čovek), Aleksandar Gruden (Tip 2, Drugi čovek), Srđan Jovanović (Dečak), Dijana Dukić (Gluvonema prostitutka).

(293) 26. maj 2000. (Teatar u podrumu)

Lift za kuhinju

P: Harold Pinter, Pr: Nada Ćurčija Prodanović, R. i Izb. m: Nebojša Ilić i Bojan Žirović, K: Olgica Milunović.

I: Bojan Žirović (Ben), Nebojša Ilić (Gas).

(294) 24. oktobar 2000. (Teatar u podrumu)

M(j)ešoviti brak

P: Stevan Koprivica, R: Milan Karadžić, S. i K: Jadranka Nikolić.

I: Dara Džokić (Snežana), Milutin Karadžić (Vojin).

(295) 3. novembar 2000. (Teatar u podrumu)

Kolateralna šteta

P: Tarik Ali & Hauard Brenton & Endi de la Tur, Pr: Jelena Mijović, R: Božidar Đurović, S: Darko Nedeljković, K: Bojana Nikitović i Snežana Pešić Rajić, M: Miloš Petrović, Dram: Božo Koprivica, Scen. p: Sonja Divac.

I: Tatjana Bošković (Leona), Milan Mihailović (Danijel).

(296) 9. februar 2001.

Leda

P: Miroslav Krleža, R: Dejan Mijač, S: Juraj Fabri, K: Bojana Nikitović, M: Isidora Žebeljan, Kor: Sonja Vukićević, Pom. r: Dragutin Marjanović.

I: Svetozar Cvetković (Vitez Oliver Urban), Nenad Ćirić (Klanfar), Radmila Tomović Grinvud (Melita), Nenad Jezdić (Aurel), Jelena Đokić (Klara), Jelena Stupljanin (Fanny), Gorica Popović (Prva dama), Milica Mihajlović (Druga dama), Vlastimir Đuza Stojiljković (Gospodin), Sonja Vukićević (Madam).

(297) 2. mart 2001.

Tri verzije života

P: Jasmina Reza, Pr: Ivana Dimić, R: Alisa Stojanović, S: Darko Nedeljković, K: Zora Mojsilović Popović, M: Žozeli Puk, Izb. m: Toma Grujić, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Scen. p: Ivica Klemenc, Pom. r: Dara Šuković.

I: Svetislav Goncić (Anri), Vladislava Milosavljević (Sonja), Ljiljana Dragutinović (Ines), Feđa Stojanović (Iber), David Živković (Arno).

(298) 20. mart 2001.

Mala ljubav za mene ili Šta plaši Vinsenta Prajsa?

P: Dušan Ristić, R: Nenad Gvozdenović, S: Marija Nikolić, K: Bojana Nikitović, M: Isidora Žebeljan, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Scen. p: Sonja Lapatanov, Pom. r: Mirela Pavlović.

I: Bojan Žirović (Goran), Dragana Đukić (Keri), Miodrag Krivokapić (Viktor), Svetlana Bojković (Džesika), Milan Mihailović (Hauard), Vladislav Mihailović (Glumac), Nikola Vujović (Mister Boun), Katarina Erić (Gospođa Hantli), Lazar Strugar (Sem), Snežana Cvetković (Greta).

(299) 15. novembar 2001.
(Teatar u podrumu)

Bedni ljudi

P: Fjodor Mihajlovič Dostojevski, Ad: Gorica Popović, Ad. i R: Milica Kralj, S. i K: Milica Bajić, M: Aleksandar Kostić, Mask: Rozalija Tanasijević.

I: Branislav Zeremski (Makar Aleksejevič), Tanja Divnić (Varvara Aleksejevna).

(300) 4. decembar 2001. (Teatar u podrumu)

Jedva steče zeta

P: Ežen Labiš, Pr: Miloš Riznić, Ad, R, S, K, Ap. i M: Gorica Popović, Mask: Rozalija Tanasijević.

I: Vlastimir Stojiljković (Oktav Vankuver), Gorica Popović (Galatea), Anita Mančić (Ismenija), Nebojša Ilić (Evsevije Dardanbef), Jelena Stupljanin (Šiketa).

(301) 7. februar 2002.

Čudo u Šarganu

P: Ljubomir Simović, R: Dejan Mijač, S: Veljko Despotović, K: Bojana Nikitović, M: Isidora Žebeljan, Lek: Radovan Knežević, Scen. p: Ivica Klemenc, Pom. r: Jovana Popović i Boris Todorović.

I: Anita Mančić (Ikonija), Milica Mihajlović (Gospava), Radmila Tomović Grinvud (Cmilja), Nenad Jezdić (Anđelko), Branislav Zeremski (Mile), Petar Božović (Stavra), Svetozar Cvetković (Skitnica), Jelena Stupljanin (Jagoda), Tihomir Stanić (Vilotijević), Nenad Ćirić (Islednik), Bojan Žirović (Manojlo), Petar Mihailović (Tanasko), Petar Radovanović (Prosjak),

(302) 24. februar 2002. (Teatar u podrumu)

Kaput mrtvog čoveka

P: Hajdana Baletić, R: Đorđe Marjanović, S: Darko Nedeljković, K: Snežana Pešić Rajić, M: Margita Stefanović, Mask: Tihomir Mačković i Smilja Ristić.

I: Ana Maljević (Vera), Andrija Milošević (Andrej), Nenad Gvozdenović (Nenad), Katica Želi (Žena), Marko Stanić (Čovek).

(303) 2. maj 2002.

Večera sa prijateljima

P: Donald Margulis, Pr: Dejana Čavić, R: Nenad Gvozdenović, S: Marija Nikolić, K: Snežana Peić Rajić, M: Boris Bunjac, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Mask: Rozalija Tanasijević i Dubravka Bušatlija.

I: Ljiljana Dragutinović (Karen), Boris Komnenić (Gejb), Mladen Andrejević (Tom), Dubravka Mijatović (Bet).

(304) 9. maj 2002. (Teatar u podrumu)

Sabrane priče

P: Donald Margulis, Pr: Jelena Šukuljević Gerreyn, R, K. i Izb. m: Tatjana Mandić Rigonat, S: Milena Jeftić Ničeva Kostić, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Mask: Rozalija Tanasijević.

I: Svetlana Bojković (Rut Štajner), Katarina Žutić (Liza Morison).

(305) 29. jun 2002. (Sava centar)

Koprodukcija sa Tomaž Pandur Theatar i Multi medijalnim festivalom Ex Ponto, Ljubljana.

Hazarski rečnik

P: Milorad Pavić, Ad: Darko Lukić, Ad. i Dram: Livia Pandur i Tomaž Pandur, R: Tomaž Pandur, S: Marko Japelj, K: Leo Kulaš i Svetlana Visintin, M: Richard Horowitz, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Kor: Edward Clug, Scen. p: Stanislav Živković, Pom. r: Jovana Popović, Pom. s: Željko Rudić, Pom. k: Snežana Pešić Rajić.

I: Jelena Đokić (Virginia Ateh, Princeza Ateh), Sergej Trifunović (Taksista, Jusuf Masudi, Mokaddasa Al-Safer), Petar Božović (Sudija, Sabljak Mustaj beg, Pasa Trebinjski, Hazarski Kagan), Dragan Mićanović (Dr Isajlo Suk, Kir Avram Branković, Konstantin Solunski), Livio Badurina (Dr Dorothea Schultz, Samuel Koen, Isak Sangari), Jelisaveta Sablić (Anastasija Suk, Efrosinija Luccari), Tihomir Stanić (Manuil Van Der Spaak, Nikon Sevast, Lee Holmes, DrAbu Kabir Muanjia, Turski vojnik, Farabi Ibn Kora), Svetozar Cvetković (Gospodin Van Der Spaak, Vabir Ibn Akshany, Ibn Abu Haderash), Sonja

Vukićević (Gospođa Van Der Spaak, Devojka u pašinom logoru, Dubrovčanka), Edward Clug (Plesač u Hotelu Kingston, Turski vojnik, Lovac na snove), Ronald Savković (Gost hotela Kingston, Turski vojnik, Lovac na snove), Živko Grubor, Aleksandar Grujić, Marko Janjić, Branislav Jevtić, Radivoje Knežević, Milutin Milošević, Vuk Saletović (Gosti hotela Kingston, Vojska, Lovci na snove).

(306) 5. oktobar 2002. (Teatar u podrumu)

U poseti kod gospodina Grina

P: Džef Baron, Pr. i R: Stefan Sablić, S: Darko Nedeljković, K: Zora Mojsilović Popović, Izb. m: Zoran Maksimović.

I: Predrag Ejdus (Gospodin Grin), Srđan Timarov (Ros Gardiner).

(307) 18. oktobar 2002.

Dom Bernarde Albe

P: Federiko Garsija Lorka, Pr: Olga Košutić, Ad, R. i Izb. m: Jagoš Marković, Pom. r: Vladimir Dekić, S: Boris Maksimović, K: Božana Jovanović, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Pom. k: Olga Mrđenović, Mask: Rozalija Tanasijević.

I: Ljiljana Dragutinović (Bernarda Alba), Ksenija Jovanović (Marija Hosefa), Olga Odanović (Angustija), Vjera Mujović (Magdalena), Bojana Bambić (Amelija), Branka Šelić Ilić (Martirio), Vanja Milačić (Adela), Gorica Popović (Ponsija), Renata Ulmanski (Prudensija),

(308) 9. novembar 2002. (Teatar u podrumu)

Prva ljubav

P: Semjuel Beket, Pr: David Albahari, Ad, R, S. i Lek: Marica Vuletić, Izb. m: Slobodan Naumović, Lek: Jelena Stupljanin, Mask: Rozalija Tanasijević.

I: Branislav Zeremski (On), Jelena Stupljanin (Ona).

(309) 16. januar 2003.

Egzibicionista

P: O. J. Traven, Pr: Katarina Pejović, R: Milan Karadžić, S: Miodrag Tabački, K: Zora Mojsilović Popović, M: Zoran Erić, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Mask: Rozalija Tanasijević.

I: Isidora Minić (Doroti Džekson), Branimir Brstina (Fred Miler), Dara Džokić (Eva Stempovska), Vojislav Brajović (Danijel Parker), Andrija Milošević (Džimi Polak).

(310) 25. februar 2003. (Teatar u podrumu)

Uho, grlo, nož

P: Vedrana Rudan, Ad: Jelisaveta Sablić, R: Tatjana Mandić Rigonat, S: Darko Nedeljković, Mask: Rozalija Tanasijević.

I: Jelisaveta Sablić (Tonka Babić),

(311) 7. mart 2003.

Građanin plemić

P: Molijer, Pr: Simo Matavulj, R: Ljubomir Draškić, Pom. r: Milica Kralj, S: Vladislav Lalicki, K: Božana Jovanović, M: Zoran Obrenović, Dram: Gordana Goncić, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Kor: Anđelija Todorović, Pom. k: Olga Mrđenović, Mask: Rozalija Tanasijević, Nijaz Memiš i Dubravka Bušatlija.

I: Petar Kralj (Gospodin Žurden), Gorica Popović (Gospođa Žurden), Katarina Žutić (Lusila), Petar Mihailović (Kleont), Aljoša Vučković (Dorant), Tatjana Bošković (Markiza Dorimena), Nebojša Ilić (Kovijel), Leana Vučković (Nikolija), Srđan Miletić (Učitelj muzike), Miroslav Žužić (Učitelj igranja), Vladimir Posavec Tušek (Učitelj borenja), Branislav Zeremski (Učitelj filozofije), Marko Stanić (Krojač), Erol Kadić (Muftija, Učenik), Kristina Lalicki, Tanja Divnić (Služavke), Milija Branković, Ivan Krin, Vlada Veljković (Svirači), Jelena Milanović Ćirica, Sanja Vinković, Dunja Crnić, Marija Janković, Nada Novaković, Iva Petrović (Igračice, kuvarice, krojački pomoćnici, Turkinje).

(312) 28. mart 2003. (Teatar u podrumu)

Fantomi

P: Jelena Kajgo, R, S. i Izb. m: Gorčin Stojanović, K: Svetlana Cvijanović, Mask: Snežana Pešić Rajić.

I: Radmila Tomović Grinvud, Jelena Stupljanin, Bojan Žirović, Srdan Timarov.

(313) 29. april 2003. (Teatar u podrumu)

Dvije

P: Tena Stivičić, R: Snježana Banović, Pom. r: Slađana Kilibarda, S. i K: Slavica Radović, Pom. k: Snežana Pešić Rajić, Mask: Rozalija Tanasijević i Dubravka Bušatlija.

I: Jelena Đokić (Anja), Aleksandra Janković (Lena), Stela Ćetković (Sonja), Svetislav Goncić (Emil).

(314) 28. oktobar 2003. (Velika scena)

Amerika, drugi deo

P: Biljana Srbljanović, R: Dejan Mijač, Pom. r: Anđelija Todorović, S: Darko Nedeljković, K: Zora Mojsilović, M: Ivan Ilić, Pom. k: Dragana Vučetić.

I: Svetozar Cvetković (Karl), Branislav Lečić (Danijel), Anita Mančić (Mafi), Aleksandra Janković (Irena), Janoš Tot (Dormen), Jelena Đokić (Prodavačica sa delikatesa), Nenad Jezdić (Kelner), Tihomir Stanić (Homles), Nenad Jaraković, Nikola Jaraković (Mali Crnac), Biljana Srbljanović (Glas naratora), (Glas automatske sekretarice (Srđan Miletić), Jelena Stupljanin (Glas mlade žene), Olivera Marković (Glas stare žene), Jasna Novakov (Glas službenice iz banke), Dejan Čavić (Glas sa zvučnika iz metroa), Dejan Stojiljković, Milan Radović (Kelneri).

(315) 14. novembar 2004. (Mala scena)

Neuhvatljivi sistem glume 2

P: Gordana Marić, R, Izb. m: Gordana Marić, Pom. r: Branislava Stefanović, S, K: Snežana Bekrić, Kor: Miloš Paunović.

I: Milutin Milošević (Prvi istraživač), Jelena Stupljanin (Drugi istraživač), Milena Ražnatović (Treći istraživač), Miloš Paunović (Četvrti istraživač), Gordana Marić (Profesorka Marić), Vanja Ejdus (Profesorkin alter ego).

(316) 13. decembar 2003. (Velika scena)

Everyman & Svako

P: Goran Stefanovski, Pr: Danilo Popović, R: Đurđa Tešić, S: Marina Čuturilo Hellmann, K: Jelisaveta Tatić Čuturilo, M: Anja Đorđević, Dram: Jelena Mijović, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Kor: Bojana Mladenović.

I: Dušanka Stojanović (Anastazija), Boris Komnenić (Rej), Katarina Žutić (Helen), Bojan Žirović (Tim), Ljiljana Dragutinović (Džo), Svetlana Bojković (Viki), Nenad Ćirić (Ken).

MUZIČARI: Anja Đorđević (Glas), Aleksandra Damjanović, Terez Zazrović (Viola), Petar Živanović (Violina), Sava Đurić, Ivan Jotić, Miloš Nikolić (Fagot), Đorđe Stijelpović (Kontrabas), Ivan Ranković, Nenad Nešić (Saksofon/Klarinet).

(317) 12. januar 2004. (Mala scena)

Henrik IV

P: Luiđi Pirandelo, Pr: T. Manojlović, R: Dušan Petrović, S: Marija Kalabić, Izb. m: Jelena Stokuća, M: Nikola Matović, Dram: Jelena Mijović, Lek: Radovan Knežević.

I: Tihomir Stanić (Henrik IV), Tanja Bošković (Markiza Matilda Spina), Ljubica Lukač (Njena kći Frida), Vladislav Mihailović (Mladi Markiz Karlo di Noli), Miodrag Krstović (Baron Tito Belkredi), Nikola Simić (Doktor Dionizije Đenoni), Nebojša Ilić (Landolfo), Marko Janjić (Arialdo), Branislav Jevtović (Ordulfo), Petar Mihailović (Bertoldo), Marko Stanić (Đovani).

(318) 24. januar 2004. (Velika scena)

Džepovi puni kamenja

P: Mari Džouns, Pr: Ivana Dimić, R: Erol Kadić, S: Ljubisav Milunović, K: Ana Đorđević, Izb. m: Ana Đokić, Kor: Dušan Šida, Pom. s: Vojin Butković.

I: Nebojša Ilić (Džek Kvin, Esling, Miki, Šin, Džon), Nenad Jezdić (Čarli Konlon, Simon, Klem, Fin, Karolina Đovani).

(319) 10. april 2004. (Mala scena)

Priča o Džipsiju Trolmanu

P: Dušan Cvetić, Ad, R, S: Slađana Kilibarda, Pom. r: Erol Kadić, S: Marija Jevtić, K: Jelena Miletić, M: Ivan Aleksijević.

I: Radmila Tomović Greenwood (Elza), Srđan Timarov (Džipsi Trolman), Erol Kadić (Tristan), Aljoša Vučković (Oskar), Srđan Jovanović (Novinar), Dejan Stojiljković, Uroš Danilović (Narodna omladina).

(320) 20. maj 2005. (Mala scena)

Put do nirvane

P: Artur Kopit, Pr: Borivoj Gerzić, R: Iva Milošević, S: Gorčin Stojanović, K: Boris Čakširan, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Kor: Irena Šarović.

I: Gordan Kičić (Al), Isidora Minić (Lu), Nebojša Ilić (Džeri), Predrag Denja Perović (Ramon), Aleksandra Janković (Nirvana).

(321) 13. avgust 2004. (Velika scena)

Schumann*

P: Irina Dečermić, R: Goran Šušljik, Pom. r: Marko Manojlović, S: Dušan Dečermić, K: Ivana Vasić, Pom. s: Marija Nikolić i Vojin Butković, Scen. p: Damjan Kecojević.

I: Irina Dečermić (Klara Šuman, interpretacija klavirskih dela), Goran Šušljik (Robert Šuman).

Koprodukcija Ateljea 212, Beograd i BELEF-a, Beograd.

POZORIŠTE "BOŠKO BUHA"

(134) 8. novembar 1986.

Medejina deca

P: Susana Usten, Per Lisander, Pr: Zlatko Krasni, R: Miloš Lazin, S: Juraj Fabri, K: Angelina Atlagić, M: Enco Lesić, Dr: Vladislav Mijić, Lek: Milorad Dešić.

I: Vesna Stanojević (Mala Medeja), Aleksandar Gajik (Mali Jason), Biljana Mašić (Medeja), Mladen Andrejević (Jason), Draga Ćirić Živanović (Dadilja),

(135) 21. decembar 1986.

Srećna nova sestra

P: Božo Šibalić, R: Egon Savin, S: Geroslav Zarić, K: Milanka Berberović, M: Kosta Babić, Izb. m: Dušan Mitrović, Secn pok: Ferid Karajica.

I: Dragoljub Denda (Raša), Mirko Đerić (Deda), Olga Odanović (Tetka Bosiljka), Predrag Bjelac (Rodac), Donka Ignjatović (I tetka), Jelica Teslić (II tetka), Olja Grastić Jelić ((III tetka), Olja Bećković (Devojčica), Slavoljub Fišeković (Šef policije), Aleksandar Goranić (Policajac), Milorad Jekić (Sladoledžija), Aleksandra Simić (Mama).

(136) 9. mart 1987.

Bajka o Vuku i Srbima

P: Milovan Vitezović, R: Milan Karadžić, S: Snežana Petrović, S: Angelina Atlagić, M: Enco Lesić, Izb. m: Dušan Mitrović i Mirjana Lazarević, Lek: Ljubivoje Ršumović, Scen. pok: Ivica Klemenc.

I: Nenad Nenadović (Vuk), Marica Vuletić (Ruža-Kuga), Olga Odanović (Jegda), Predrag Panić (Stefan Karadžić), Aleksandar Simić (Mihailo), Božidar Pavičević-Longa (Jefto Čotrić), Slobodan Ninković (Đorđe Ćurčija, Baš Čelik), Milorad Mandić (Miloš Stojičević, Miloš Vojinović), Vidoje Vujović (Starac Tomo, Usud), Nada Tadić (Kondija). Dragoljub Denda (Ali-beg), Branislav Platiša ((Seidin-aga) Vera Dedić (Milica), Zlata Jakovljević (Vidosava), Donka Ignjatović (Jovana), Dragan Vujić (Todor), Mladen Ognjanović (Pirivatra), Milorad Jekić (Petronije), Mirko Đerić (Slepac Milutin).

(137) 7. maj 1987.

Konrad

P: Kristina Nestlinger, Pr: Vera Radulović, R: Zoran Ratković, Asr: Dragan Vujić, S: Petar Pašić, S: Lana Cvijanović, M: Vojislav Kostić.

I: Vuk Kostić (Konrad), Olja Grastić-Jelić (Berti Bartoloti), Vidoje Vujović (Egon), Nenad Nenadović (Direktor Fabrike), Milorad Jekić (Mali svetloplavi), Dragan Vujić (Visoki svetloplavi), Stevan Maksić (Poštar), Marica Vuletić (Žena).

(138) 8. septembar 1988.
(Scena na Trgu Republike),

Kad je bio mrak

P: Dušan Radović, Ad: Miloš Krečković i Aleksandar Kostić, R: Aleksandar Gavrilović, S: Snežana Petrović, K: Angelina Atlagić, M: Milorad Mandić i Slobodan Ninković, Scen. pok: Ivan Klemenc.

I: Milorad Mandić (Joja), Dušanka Stojanović (Najlepša devojka, Daktilografkinja, Vila, Devojčica), Dragan Vujić (Ujka, Tip, Duško, 1. glas), Slobodan Ninković (Doktor za probleme, Burazer, Neko, Karamustafa, Zare, II glas).

(139) 6. oktobar 1988.
(Scena Kod konja),

Sve je dobro kad se dobro svrši

P: Viljem Šekspir, Pr: Velimir Živojinović Massuka, R: Dejan Mijač, S. i K: Vladislav Lalicki, Izb. m: Dušan Mitrović, Ad: Mira Santini, Lek: Branivoj Đorđević, Pom. r: Ivan Kostić.

I: Vidoje Vujović (Kralj), Stevan Maksić (Vojvoda), Nenad Nenadović (Bertram), Mića Tatić (kg) (Lafe), Predrag Panić (Parol), Dragoljub Denda (Prvi plemić), Milorad Mandić (Drugi plemić), Božidar Pavićević Longa (Ministar), Aleksandar Goranić (Nastojnik), Ivan Kostić (Lavaš), Branislav Platiša (Vojnik), Milorad Jekić (Dvorjanin), Dobrila Matić (Grofica), Marica Vuletić (Jelena), Nada Tadić (Udovica), Draga Ćirić Živanović (Dijana).

(140) 20. novembar
(Scena Kod konja),

Viđenje Isusa Krista u kasarni VP 2507

P: Ivo Brešan, R: Milan Karadžić, Pom. r: Predrag Panić, S: Snežana Petrović, K: Angelina Atlagić, M: Enco Lesić, Dr: Stevan Koprivica,

Lek: Radovan Knežević, Scen. pok: Ivan Klemenc.

I: Vidoje Vujović (Pukovnik Pilić), Branimir Brstina (kg) (Major Kajferović), Predrag Panić (Kapetan Ristić), Slobodan Ninković (Vodnik Škarić), Aleksandar Goranić (Andrej Slovenac), Dragoljub Denda (Suljo Bosanac), Rade Marković (Šimun Dalmatinac), Milorad Mandić (Batistinović), Dejan Matić (Tadija Crnogorac), Nebojša Ljubišić (Tomča Makedonac), Dragan Jovanović (Jovanče Šumadinac), Nenad Nenadović (Matek Zagorac), Dušan Premović (kg) (Filipi), Goran Radaković (Kefail Ciganin), Vladan Dujović (Zebedići Albanac), Dragan Vujić (Bartol), Milorad Jekić (Isus Krist), Draga Ćirić Živanović (Marija), Donka Ignjatović (Magdalena).

(141) 23. decembar 1988.
(Scena na Trgu Republike),

Novogodišnja revija za decu i radoznale

P: Ljubivoje Ršumović, R: Milan Karadžić, M: Grupa "Ruž", Kor: Ivan Klemenc.

I: Marica Vuletić (Marica), Nenad Nenadović (Neša), Predrag Panić (Pane), Dušanka Stojanović (Zubarka), Dragoljub Denda (Dragoljub), Donka Ignjatović (Ukrotiteljica, Nastavnica), Dragan Vujić (Klovn), Nada Tadić (Baka Mraz), Tomislav Magi (Mađioničar), Mirko Đerić (Deda Mraz).

(142) 24. decembar 1988.
(Scena na Trgu Republike),

Putujuća novogodišnja revija

P: Ljubivoje Ršumović, R: Milan Karadžić, M: Grupa "Ruž", Kor: Ivan Klemenc.

I: Zorica Jovanović, Branislav Platiša (Klovnovi), Vera Dedić, Jelica Teslić (Ale), Slobodan Ninković, Milorad Mandić (Snagatori), Aleksandar Goranić (Deda Mraz).

(143) 18. februar 1988.
(Scena na Trgu Republike),

Au što je škola zgodna

P: Ljubivoje Ršumović, R: Milan Karadžić, Pom. r: Mihajlo Todorović, M: Grupa "Ruž", Scen. pok: Ivan Klemenc.

I: Marica Vuletić (Marica), Nenad Nenadović (Neša), Dušanka Stojanović (Duda), Dragoljub Denda (Dragoljub), Dragan Vujić (Vujke), Slobodan Ninković (Boda), Milorad Mandić (Manda), Draga Ćirić Živanović (Draga), Donka Ignjatović (Drugarica Donka), Nada Tadić (Drugarica Nada), Mirko Đerić (Drug Mirko), Ivan Kostić (Domar Ivica), Tomislav Magi (Mađioničar).

(144) 23. mart 1989.
(Scena Kod konja)

Mehanički mesec

P: Snežana Gnjidić, R: Aleksandar Lukač i Pavao Pavličić, S: Snežana Petrović, K: Angelina Atlagić, Izb. m: Ivica Penčić, Dr: Snežana Gnjidić, Scen. pok: Ivan Klemenc.

I: Goran Radaković (Goran), Gordana GAdžić (Eva), Predrag Panić (Marko), Boris Komnenić (kg) (Vladimir), Božidar Pavićević Longa (Starac), Marica Vuletić (Jana), Ljubomir Todorović (Logičar), Peđa Bjelac (Branko), Vladan Dujović (Vaki), Nenad Nenadović (Peđa), Lora Orlović (Petra), Vjera Mujović (Lora), Jelica Teslić (Strmečka), Dragoljub Denda (Kolah), Vera Dedić (Stanka).

(145) 19. septembar 1989.
(Scena Kod konja)

Molitva za malko sreće

P: Srđan Anđelić & Lenka Udovički, R: Lenka Udovički, S. i K: Dejan Pantelić, M: Miša Blam, Lek: Branivoj Đorđević.

I: Olga Odanović (Radmila), Boris Komnenić (kg) (Hranislav), Feđa Stojanović (kg) (Gastarbajter), Nebojša Ljubišić (kg) (Bane), Violeta Kroker (kg) (Suzana), Dragan Vujić (Oskar), Slobodan Ninković (Matičar), Milorad Jekić (Milicioner).

(146) 27. septembar 1989. (Dečija scena),

Zmaj

P: Evgenij Ljvovič Švarc, Pr: Mira Lalić, R: Nenad Bojić, S: Dušan Birsa, K: Angelina Atlagić, M: Predrag Vranešević, Lek: Radovan Knežević, Kor: Ljiljana Dulović.

I: Aleksandar Goranić (Zmaj prvi), Branislav Platiša (Zmaj drugi), Olja Grastić (Zmaj treći), Nenad Nenadović (Lanselot), Ivan Kostić (Šarlmanj), Marica Vuletić (Elza), Vidoje Vujović (Gradonačelnik), Dragoljub Denda (Henrih), Dragan Vujić (Mačak), Slobodan Ninković (Magarac), Predrag Kolarević (kg) (Prvi tkač), Ljubomir Todorović (Drugi tkač), Nenad Gvozdenović (kg) (Šeširdžija), Zorica Jovanović (Majstor muzičkih instrumenata), Vladan Dujović (kg) (Kovač), Lora Orlović (kg) (Prva Elzina drugarica), Bojana Kovačević (kg) (Druga Elzina drugarica), Draga Ćirić Živanović (Treća Elzina drugarica), Milorad Jekić (Stražar), Selimir Simić (kg) (Baštovan), Mirko Đerić (Prvi građanin), Vera Dedić (Prva građanka), Stevan Minja (kg) (Drugi građanin), Zlata Jakovljević (Druga građanka), Nikola Stjelja (Dečak), Milorad Mandić (Tamničar, Lakej), Jelica Teslić (Pisarka), Tomislav Magi (Raznosač).

(147) 3. decembar 1989.

Vadisrce

P: Boris Pauel Vian, Ad: Dušana Nikolić, R: Dijana Milošević, S: Marina Čuturilo, K: Boris Čakširan, M: Nataša Bogojević, Kor. i Scen. p: Sonja Lapatanov.

I: Predrag Panić (Žakmor), Olga Odanović (Klemantina), Slobodan Beštić (kg) (Anžel, Crni mačak), Božidar Pavićević Longa (Paroh), Draga Ćirić Živanović (Slava), Branislav Platiša (Sitroen), Nenad Nenadović (Noel), Ljubomir Todorović (Žoel), Dragoljub Denda (Kovač, Telal, Čovek iz naroda), Dušanka Stojanović (kg) (Belodupa, Blanša), Peđa Bjelac (Devojčica sa bokalom, Crkvenjak, Duh drveta), Ivan Kostić (Starac, Pastuv, Čovek iz naroda), Zorica Jovanović (Starica, Koza, Žena iz naroda).

(148) 17. februar 1990.

Rok-en-rol za decu

P: Ljubivoje Ršumović, R: Milan Karadžić, Kor: "Nove Lokice", M: Vlada Divljan i Srđan Gojković.

I: Slobodan Ninković, Milorad Mandić, Bojana Kovačević (kg), Draga Ćirić Živanović, Nenad Nenadović, Dragan Vujić, Lora Orlović, Donka Ignjatović, Olja Grastić, Goran Radaković, Zlata Jakovljević, Peđa Bjelac, Mirko Đerić.

(149) 17. mart 1990.

Mali Radojica i Kraljević Marko

P: Stevan Koprivica, R: Milan Karadžić, Pom. r: Slobodan Ninković, S: Geroslav Zarić, K: Božana Jovanović, M: Enco Lesić, Lek: Radovan Knežević, Kor: Vesna Milanović, Scen. p: Milovan Gađanski.

I: Milorad Mandić (Mali Radojica), Slobodan Ninković (Kraljević Marko), Peđa Bjelac (Mrđan), Draga Ćirić Živanović (Janja), Branislav Platiša (Di Frađile), Dragoljub Denda (Skotov), Predrag Panić (Musa Kesedžija), Božidar Pavićević Longa (Bećir aga), Nada Tadić (Bećiraginica), Bojana Kovačević (kg) (Hajkuna), Aleksandra Simić (Vila), Dragan Vujić (Prvi Turčin, Prvi asker), Ljubomir Todorović (Drugi Turčin, Drugi asker), Nenad Nenadović (Treći Turčin, Treći asker), Milorad Jekić (Stražar), Slobodan Popović, Dejan Stepić, Nebojša Jukić (Momci, Raja), Snežana Mogić, Gordana Pejović, Snežana Plavšić, Sandra Petrović, Ljubinka Šarčević, Marijana Danilović (Devojke).

(150) 11. april 1990.

Mala škola rok-en-rola

P: Ljubivoje Ršumović, R: Milan Karadžić, M: Vlada Divljan i Srđan Gojković, Kor: "Nove Lokice".

I: Aleksandar Goranić, Vera Dedić, Aleksandra Simić, Dušanka Stojanović (kg), Jelica Teslić, Ljubomir Todorović (kg), Dragoljub Denda.

(151) 14. maj 1991. (Scena Kod konja)

San letnje noći

P: Viljem Šekspir, Pr: Velimir Živojinović, R: Jagoš Marković, S: Boris Maksimović, K: Božana Jovanović, Kor: Sonja Lapatanov, Mask: Vukica Nikolin, Izb. m: Žorž Grujić, Lek: Ljiljana Mrkić Popović.

I: Peđa Bjelac (Tezej), Dragoljub Denda (Egej, Gladica, Mesećina), Dragan Mićanović (kg) (Lisander), Darko Tomović (kg) (Demetar), Ivan Kostić (Filostart), Dragan Vujić (Dunja), Aleksandar Goranić (Dušica, Lav), Slobodan Ninković (Vratilo, Piram), Vladan Dujović (Frula, Tizba), Nenad Nenadović (Njuška, Zid), Marica Vuletić Namunović (Hipolita), Dušanka Stojanović (Heremija), Olga Odanović (Helena), Predrag Panić (Oberon), Zoran Cvijanović (kg) (Puk ili Đavolak), Aleksandra Simić (Graškov Cvet), Žorž Grujić (Svirač), Snežana Plavšić, Sandra Petrović, Ljubinka Šarčević, Marijana Danilović (Vile).

(152) 5. oktobar 1991. (Jajinci)

Ma šta sejali tu će život nići

P: Ljubivoje Ršumović, R: Milan Karadžić, K: Nenad Mojsilović, M: Nenad Milosavljević, Scen. p: Ferid Karajica.

I: Olga Odanović, Slobodan Ninković, Milorad Mandić, Aleksandra Simić, Dušanka Stojanović, Peđa Bjelac, Nenad Nenadović, Nada Tadić, Zlata Jakovljević, Mirko Đerić, Ljubomir Todorović, Predrag Panić.

(153) 14. oktobar 1991.

Ždralovo perje

P: Miroslav Belović, R: Miroslav Belović, S: Boris Maksimović, K: Božana Jovanović, M: Vojkan Borisavljević, Kor: Sonja Lapatanov, Mask: Vukica Nikolin, Lek: Radmila Vidak, Pom. r: Ana Miljanić, Dušan Petrović i Kokan Mladenović.

I: Vidoje Vujović (Otomo), Olja Grastić (Zuki), Marica Vuletić Naumović (O-Curu), Dragan Mićunović (kg) (Tahimoto), Dragoljub Denda (Gonta), Slobodan Kolaković (Tudživara), Draga Ćirić Živanović (Tajken), Branislav Platiša

(Šugavara), Milorad Jekić (Prvi sluga), Gordan Vrandečić (Drugi sluga), Natalija Đakić (Namiki), Zoran Frenc (Haromiti), Aleksandra Simić (Kijevara), Ivan Levi (Samicu), Nebojša Jukić (Muzičar),

(154) 21. decembar 1991.

Nije nova godina mačka u džaku

P: Dobrivoje Ilić, R: Jagoš Marković, S: Boris Maksimović, K: Božana Jovanović, Izb. m: Ljubomir Ninković i Slobodan Ninković, Lek: Ljiljana Mrkić Popović.

I: Nenad Nenadović (Voditelj), Vjera Mujović (kg) (Žvaka), Slobodan Ninković (Patuljak Pljak), Draga Ćirić Živanović (Crna mačka, Nova Godina), Olga Odanović (Bela mačka), Zorica Jovanović (Zec sa govornom manom), Donka Ignjatović (Jabuka), Tomislav Magi (Mađioničar), Ivan Kostić (Deda Mraz).

(155) 22. decembar 1991.

Dan dečijih želja

P: Mirjana Ojdanić, R: S: Mirjana Ojdanić, K: Zora Mojsilović Kor: Sonja Lapatanov, Izb. m: Ljubomir Ninković Slobodan Ninković.

I: Dušica Stevanović Maler (kg) (Nezadovoljna devojčica Mica), Goran Radaković (Dovitljivi dečak Bora), Nada Tadić (Džandrljiva baba Dara), Vidoje Vujović (Zaboravni deda Sava), Dragoljub Denda (Dobrivoje D. Dobrivojević II, Deda Mraz), Zlata Jakovljević (Rezervna mama, Milka), Branislav Platiša (Tata po porudžbini, Nidža).

(156) 8. februar 1992.

Princ Rastko-Monah Sava

P: Milovan Vitezović, R: Milan Karadžić, S: Boris Maksimović, K: Božana Jovanović, M: Nenad Milosavljević, Scen. p: Ivan Klemenc, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Dram: Mira Santini.

I: Goran Šušljik (Rastko), Predrag Panić (Nemanja), Nada Tadić (Ana), Nenad Nenadović (Vukan), Draga Ćirić Živanović (Katalena), Goran Radaković (Stefan), Aleksandar Goranić (Miroslav), Marica Vuletić Naumović (Jevdokija), Vidoje Vujović (Učitelj, Prot), Slobodan Ninković (Fridrih Barbarosa), Ljubomir Todorović (Grof Bertold, Velmoža Jovan), Dragoljub Denda (Vojin), Mirko Đerić (Pastir, Ćelavi, Iguman), Ivan Kostić (Trgovac, Otac), Milorad Jekić (Prosjak, Sin), Mihailo Todorović (Stojmir), Branislav Platiša (Kaluđer Rus), Slobodan Popović (Dvoranin), Milorad Jekić, Slobodan Popović (Kaluđeri), Nebojša Jukić (Protojerej), Dejan Stepić, Aleksandar Marić (Vojnici), Vera Dedić (Žena).

(157) 11. novembar 1992. (Scena Kod konja)

Put oko sveta

P: Branislav Nušić, R: Dejan Mijač, M. i S: Predrag Vranešević, K: Angelina Atlagić, Kor: Sonja Vukićević, Ap: Ljubivoje Ršumović, Lek: Radovan Knežević, Dram: Mira Santini.

I: Svetislav Goncić (Jovanče), Dušanka Stojanović (Juliška), Milorad Mandić (Čovek s nogom), Olga Odanović (Persa), Vidoje Vujović (Toma), Dragoljub Denda (Zemlička), Predrag Panić (Mika), Nenad Nenadović (Sima), Mirko Đerić (Profesor), Aleksandar Goranić (Šef stanice), Branislav Platiša (Pera Krka), Ljubomir Todorović (Glumac), Zorica Jovanović (Saveta), Zoran Franc (Nace (Crnac)), Marko Bogosavljević (Crno dete), Olja Grastić, Nada Tadić, Donka Ignjatović, Vera Dedić, Jelica Milosavljević Teslić, Dragančo Ristevski, Dragutin Dimitrijević (Ženski ansambl "Od bisera grana").

(158) 20. decembar 1992. (Dečija scena)

Menjalica 1993.

Sc. i. R: Mirjana Ojdanić, As: Milovan Vitezović, Branislav Crnčević i Dušan Radović, M: Ljubomir Ninković i Slobodan Ninković.

I: Dušica Stevanović (Nezadovoljna devojčica Mica), Goran Radaković (Dovitljivi dečak Bora), Nada Tadić (Džandrljiva baba Dara), Vidoje Vujović (Zaboravni deda Sava), Dragoljub Denda (Poslovni bizmismen Dobrivoje Dobrivojević II), Draga Ćirić Živanović (Mama po porudžbini, Milka), Branislav Platiša (Rezervni tata, Svilenko), Ivan Kostić (Deda Mraz).

(159) 19. mart 1993. (Dečija scena)

Vasilisa prekrasna

P: Miodrag Stanisavljević, R: Milan Karadžić, S: Boris Maksimović, K: Božana Jovanović, M: Aleksandar Lokner, Kor: Sonja Lapatanov, Mask: Tihomir Mačković, Lek: Ljubivoje Ršumović.

I: Goran Šušljik (Ivan), Ivana Lokner (Vasilisa), Slobodan Ninković (Zmaj Ognjan), Nenad Nenadović (Igor), Vladan Dujović (Vasilije), Dragoljub Denda (Car, Hrast), Draga Ćirić Živković (Anfisa), Aleksandra Simić (Melanija), Olja Grastić (Baba Marta), Vidoje Vujović (Stvorenje koje jede kornjače), Zorica Jovanović (Veštica), Predrag Panić (Mačak), Ivan Kostić (Vetar Razvigorac), Julija Ranković (Paž).

(160) 25. septembar 1993. (Dečija scena)

Magične ruke

P: Tomislav Magi, R: Dragoslav Todorović, K: Božana Jovanović, Izb. m: Nataša Bogojević, Kor: Sonja Lapatanov.

I: Slobodan Slobodanović (Direktor), Nebojša Brlić (Voditelj Bobi), Dragan Bogdanović (kg) (Otac, Hari), Tomislav Magi (kg) (Pirotehničar, Blek Lari), Miodrag Vuković (kg) (Električar, Soni), Momčilo Jelen (kg) (Hrabri krojač Jelen), Zoran Frenc (kg) (Dečak, Merlin), Marija Marić (Devojčica), Ljubinka Šarčević (Garderoberka, Balerina).

(161) 9. oktobar 1993. (Dečija scena)

Čarobnjak iz Oza

P: Aleksandra Glovacki, R: Jagoš Marković, M: Braća Ninković, Scen. p: Sonja Lapatanov.

I: Branka Katić (Doroti), Zorica Jovanović (Strašilo), Olga Odanović (Limeni Drvoseča), Slobodan Ninković (Lav), Donka Ignjatović (Dobra čarobnica sa severa), Maja Noveljić (Dobra čarobnica sa juga), Goran Šušljik (Opaka zapadna veštica), Ivan Kostić, Maja Noveljić (Kreaturice i stražari), Ljubomir Ninković (U specijalnoj ulozi).

(162) 20. decembar 1993. (Dečija scena)

San i slava zlatnog lava (Borca za dečja prava)

P: Ljubivoje Ršumović, R: Milan Karadžić, K: Božana Jovanović, M: Momčilo Bajagić, Saša Lokner, Ljubomir Ninković, “Vampiri”, “Zana” i Leontina Vukomanović, Scen. p: Sonja Lapatanov.

I: Slobodan Ninković (Zlatni Lav Slobodan), Olja Grastić (Šumska Vaspitačica Olja), Donka Ignjatović (Šumska Vaspitačica Donka), Mirko Đerić (glas) (Mudri Hrastivoje Đerić), Ivana Lokner (Zekana R. Hopkins), Zorica Jovanović (Zozon Zoca), Nenad Nenadović (Zozon Neca), Goran Šušljik (Zozon Goca), Vjera Trifunova Mujović (Devojka Vjera), Zoran Frenc (Mladić Zoran), Marija Marić (Devojčica Marija Detinjarija), Arion Aslani (Dečak Arion Skitać), Ivan Kostić (Deda Un, Poklona Pun, Deda Mraz).

(163) 31. mart 1994. (Dečija scena)

Alisa u zemlji čuda

P: Luis Kerol, Ad: Vladimir Đurić, R: Alisa Stojanović, S: Darko Nedeljković, K: Zora Mojsilović, M: Dragoljub Đuričić i Aleksandar Lokner, Kor: Scen. p: Sonja Divac, Dram: Gordana Goncić.

I: Danusija Ataljanc (Alisa), Milorad Mandić (Beli zec, Martovski kunić, Luis Kerol), Vladan Dujović (Miš, Šeširdžija, Grifon), Marica Vuletić (Kuvarica, Kraljica), Dragoljub Denda (Dodo, Lažna kornjača, Mačor Kezalo), Aleksandra Simić (Antipat, Vojvotkinja, Gusenica), Vjera Trifunova Mujović (Karta, Jastog, Papagaj, Puh), Ivana Lokner (Karta, Jastog, Orlić, Bili), Aleksandar Goranić (Kralj).

(164) 3. maj 1994. (Scena Kod konja)

Viktor

P: Rože Vitrak, Ad. i R: Jug Radivojević, S. i K: Boris Čakširan, M: Tatjana Milošević, Scen. p: Ivan Klemenc, Lek: Radovan Knežević.

I: Filip Gajić (Viktor), Vladan Gajović (Šari), Danica Maksimović (Emilija), Tatjana Todorović (Lili), Ana Radivojević (Ester), Miodrag Popović Deba (Antonije), Srna Lango (Tereza), Jelena Tinska (Ida Mortimar).

(165) 17. oktobar 1994. (Dečija scena)

Mačor u čizmama

P: Igor Bojović, R: Milan Karadžić, Kor: Scen. p: Sonja Lapatanov, S: Geroslav Zarić, K: Božana Jovanović, Mask: Tihomir Mačković, M: Ljubomir Ninković, Lek: Ljiljana Mrkić Popović.

I: Nenad Nenadović (Msje Žak), Predrag Panić (Mlinar Žil, Mačor Fjodor), Ivan Tomić (kg) (Petit), Dejan Lutkić (kg) (Žerar), Goran Šušljik (Todor), Vladan Dujović (Div Le Giš), Vjera Trifunova Mujović (Princeza Anastazija), Jelica Teslić (Vikontesa Agneza), Aleksandar Goranić (Kralj Luj Zaboravni), Dragoljub Denda (General Le Bre), Marijana Danilović, Nada Marković, Dragana Miletić, Ljubinka Šarčević, Aleksandra Ščerbak (Šuma, Dvorske dame, Mačke), Dejan Stepić, Dejan Babić (Vojnici).

(166) 20. decembar 1994. (Dečja scena)

Princes žurka –Haos bajka

P: Marina Milivojević, R: Milan Karadžić, Kor: Sonja Lapatanov, K: Božana Jovanović.

I: Nenad Nenadović (Msje Žak), Ivana Lokner (Princeza Vasilisa), Vjera Trifunova Mujović (Princeza Ružice), Draga Ćirić Živanović (Šogunica Tajken), Rastko Janković (kg) (Princ Filip), Branislav Platiša (Veštica Vanda), Zorica Jovanović (Zli patuljak), Vidoje Vujović (Stvorenje koje jede korenje), Slobodan Ninković, Dragoljub Denda (Zmaj Ognjen), Vladan Dujović (Div Le Giš), Mirko Đerić (Deda Mraz), Aleksandra Ščerbak, Nada Marković, Dragana Miletić, Tijana Vujić (Vile).

(167) 3. februar 1995. (Scena Kod konja)

Romeo i Julija

P: Viljem Šekspir, Pr: Sima Pandurović i Živojin Simić, R: Jagoš Marković, S: Geroslav Zarić, K: Božana Jovanović, M: Ivana Stefanović, Scen. p: Sonja Lapatanov, Lek: Ljiljana Mrkić Popović.

I: Dragan Mićanović (kg) (Romeo), Isidora Minić (kg) (Julija), Vidoje Vujović (Knez), Ivan Jevtović (kg) (Paris), Predrag Panić (Montagi), Boris

Komnenić (Kapulet), Goran Šušljik (Merkucijo), Nenad Nenadović (Benvolio), Aleksandar Srećković (kg) (Tibolt), Janoš Tot (kg) (Pop), Dejan Lutkić (kg) (Valtazar), Aleksandar Goranić (Petar), Draga Ćirić Živanović (Montagijeva), Olga Odanović (Kapuletova), Donka Ignjatović (Dadilja), Zorica Jovanović, Ivana Lokner (Sviračice), Dejan Stepić, Zoran Mišić, Aleksandar Marić, Dejan Babić (Grobari).

(168) 15. maj 1995. (Dečja scena)

Carev zatočnik

P: Miodrag Stanisavljević, R: Milan Karadžić, Kor: Sonja Lapatanov, S: Geroslav Zarić, K: Božana Jovanović, M: Aleksandar Lokner, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Mask: Tihomir Mačković, Scen. p: Ivica Klemenc.

I: Dragoljub Denda (Car Ptrptrptislav), Ana Sofrenović (kg) (Princeza Jevdokija), Goran Šušljik (Careva luda), Aleksandra Simić (Dvorska dama), Slobodan Ninković (Džin), Dejan Lutkić (Ban Čekrkčelenković), Mirko Đerić (Janko od Tulumine, Seljak), Branislav Platiša (Vojvoda Uzengi-Bengić), Olga Odanović (Baba Poleksija), Ivan Jevtović (Jovan), Nenad Nenadović (Mitar Pjevac), Vladan Dujović (Stanipanislav), Ivan Kostić (Najstariji pametar), Milorad Jekić, Slobodan Popović (Pametari), Aleksandra Ščerbak (Magarac Njako), Ljubinka Šarčević, Marijana Danilović, Ana Bata, Natalija Bata, Nada Marković, Dragana Miletić (Konji, Dame, Seljanke), Dejan Stepić, Aleksandar Marić (Stražari).

(169) 24. decembar 1995.

Pepeljuga

P: Živojin Vukadinović, R: Milan Karadžić, M: Aleksandar Lokner, Kor: Sonja Lapatanov, K: Zora Mojsilović Popović, Mask: Tihomir Mačković.

I: Dejan Lutkić (Car), Aleksandar Goranić (Maršal), Aleksandra Ščerbak (Prvi stražar), Ivan Tomić (Drugi stražar), Ivan Jevtović (Tale, dvorska budala), Ivan Kostić (Gost na dvoru), Zorica Jovanović (Dobošar), Olga Odanović (Gospa Crvenperka), Draga Ćirić Živanović (Zlata), Aleksandra Simić (Biserka), Ivana Lokner (Pepeljuga), Donka Ignjatović (Vila), Ljubinka Šarčević, Marijana Danilović, Tijana Vujić, Ana Bata, Natalija Bata (Male vile).

(170) 24. oktobar 1996.
(Dečija scena & Scena Kod konja)

Princ –Arkadina avantura

P: Nebojša Romčević, R: Gorčin Stojanović, S: Todor Lalicki, K: Ljiljana Petrović, M: Aleksandar Lokner. Scen. p: Sonja Lapatanov, Mask: Tihomir Mačković.

I: Goran Šušljik (kg) (Princ), Ivan Jevtović (Lopov), Mara Radulović (kg) (Princeza), Milorad Mandić, Branislav Platiša (Zli Džafar), Predrag Panić (Don Otelo), Ivan Tomić (kg) (Prinčev dvojnik, Prvi uterivač dugova), Dejan Lutkić (Dvojnik lopova, Drugi uterivač dugova), Vladan Dujović (Tamničar, Lo Pan, Buonanote silos, Snežanin princ), Nenad Nenadović (Leon, Stylist, TV voditelj, Patuljak Ljutko, Inspektor), Donka Ignjatović (Debela ključarka, Prva Dobra vila, Komšinica sa viklerima), Ivana Lokner (Mali Kinez, Druga Dobra vila, Obožavateljka Princa), Aleksandar Goranić (Bonaventura (pogrebnik), Kralj), Olga Odanović (Marija Antoaneta, Zla veštica, Grdana), Aleksandra Simić (Snežana), Tihomir Mačković (Luj šesnaesti, Kralj iz bajke), Ana Bata, Natalija Bata, Tijana Vujić, Marijana Danilović, Nada Marković, Dragana Miletić, Ivana Tomić, Ljubinka Šarčević, Aleksandra Ščerbak (Baletski ansambl), Persa Veljović (U potrazi za praškom).

(171) 13. maj 1997. (Scena Kod konja)

Klinje

P: Darijan Mihajlović, R: Darijan Mihajlović, S: Martin Erdeš. K: Jelena Proković, M: “Ad hoc”. Kl: Tihomir Mačković.

I: Ivan Jevtović (Šejn), Dejan Lutkić (Girica Milosavljević), Nebojša Ilić (kg) (Bole), Nataša Marković (kg) (Maša), Ivan Tomić (kg) (Ripli), Bojan Žirović (kg) (Sin), Vidoje Vujović (Profa), Miloš Samolov (kg) (Stojković).

(172) 5. oktobar 1997. (Scena Kod konja)

Furka

P: Ognen Georgievski, Pr: Nada Tomić, R: Anja Suša, S: Aleksandar Veljanović, K: Jelena Nikolić, M: “Kristali”.

I: Ivan Jevtović, Ivan Tomić (kg), Dejan Lutkić, Bojan Ivić (kg), Branislav Platiša, Milena Pavlović (kg), Nataša Marković (kg).

(173) 6. novembar 1997. (Dečija scena)

Snežna Kraljica

P: Jevgenij Švarc, Pr: Zoran Božović, R: Milan Karadžić, sc, Geroslav Zarić, K: Božana Jovanović, M: Aleksandar Lokner, Kor. i Scen. p: Sonja Lapatanov, As: Ljubivoje Ršumović, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Kl: Tihomir Mačković, Dram: Mira Santini.

I: Boba Latinović (kg) (Gerda), Pavle Pekić (kg) (Kaj), Olja Grastić (Bakica), Ivan Jevtović (Pripovedač), Draga Ćirić Živanović (Snežna Kraljica), Predrag Panić (Savetnik), Vidoje Vujović

(Kralj), Nenad Nenadović (Gavran), Marija Milenković (kg) (Gavranka), Dejan Lutkić (Princ, Severni jelen), Ivana Lokner (Princeza), Donka Ignjatović (Razbojnica), Vjera Trifunova Mujović (Mala razbojnica), Mirko Đerić (Prvi razbojnik), Dejan Stepić, Aleksandar Marić (Razbojnici), Marijana Danilović, Nada Marković, Dragana Miletić, Ljubinka Šarčević (Kraljeve sluge, Košute).

(174) 20. decembar 1997. (Dečija scena)

Jedini na svetu

T: Dušan Radović, Arsen Diklić, Ljubivoje Ršumović, Miodrag Stanisavljević i Miroslav Antić, Ad: Igor Bojović, R: Aleksandra Kovačević, S: Geroslav Zarić, K: Ljiljana Petrović, M: Aleksandar Lokner, Kor: Ferid Karajica, Mask: Tihomir Mačković, Lek: Ljiljana Mrkić Popović.

I: Ivana Lokner, Nenad Nenadović, Ljubomir Bandović (kg), Radmila Tomović (kg), Marija Milenković (kg), Pavle Pekić (kg), Nikola Bulatović (kg), Mirko Đerić, Dejan Lutkić, Srđan Maletić.

(175) 8. mart 1999. (Dečija scena)

Tajna plavog zeca

T: Dušan Radović, Ad: Ljubivoje Ršumović, Dejan Aleksić i Igor Bojović, R: Aleksandra Kovačević, S: Geroslav Zarić, K: Ljiljana Petrović, Kor: Ferid Karajica i Ljubinka Šarčević, M: Aleksandar Lokner.

I: Dejan Lutkić (Lovac), Pavle Pekić (kg) (Vuk, Glas reditelja), Nikola Bulatović (kg) (Plavi zec), Mirko Đerić (Spisatelj), Ivana Lokner (Lajza Mineli), Radmila Tomović (kg) (Merlin Monro), Marija Milenković (kg) (Čarli Čaplin).

(176) 14. maj 1998. (Scena Kod konja)

Oliver Tvist

P: Čarls Dikens, Ad: Džeremi Brok, Pr: Nataša Mojsilović, R: Nebojša Bradić, S: Geroslav Zarić, K: Bojana Nikitović, M: Isidora Žebeljan, Kor. i Scen. p: Sonja Lapatanov, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Dram: Ivana Dimić.

I: Pavle Pekić (kg) (Oliver Tvist), Predrag Panić (Fejgin, Džajls), Ivan Jevtović (Souberi, Sajks), Branislav Platiša (Feng, Barni, Grimvig, Doktor), Dejan Lutkić (Noje, Monks, Pomoćnik), Dragoljub Denda (Bambl, Portir, Nadzornik), Nenad Nenadović (Limkinz, Vrdalama), Vladan Dujović (Braunlo), Aleksandar Goranić (Dr Luzbern, Svedok), Katarina Žutić (kg) (Nensi), Draga Ćirić Živanović (Gđa Kornej), Boba Latinović, Radmila Tomović (kg) (Rouz Majlaj, Mlada žena, Prva sestra), Ivana Lokner (Šarlota, Kalauz Loti), Donka Ignjatović (Gđa Bridlz, Prva žena), Vjera Trifunova Mujović (Gđa Souberi, Tobi Krekit), Marija Milenković (kg) (Ledi Stok Džober, Čarli Bejts), Jelica Milosavljević Teslić (Gđa Mejlaj, Druga žena, Druga sestra).

(177) 19. decembar 1998.

99 klovnova

P: Mirjana Ojdanić, R. i Scen. p: Ferid Karajica, K: Olivera Gajić, S: Tihomir Mačković i Ferid Karajica, Atp: Ljubivoje Ršumović, M: Aleksandar Lokner, Dram: Mira Santini.

I: Nenad Nenadović, Marija Milenković, Nataša Marković, Ivan Jevtović, Ivan Tomić.

(178) 8. februar 1999.

U cara Trojana kozje uši

P: Ljubivoje Ršumović, R: Milan Karadžić, S: Geroslav Zarić, K: Bojana Nikitović, Dram: Mira Santini i Ivana Dimić, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Scen. p: Ferid Karajica, Mask: Tihomir Mačković, Pom. r: Boško Đorđević.

I: Milutin Karadžić (kg) (Car Trojan), Dejan Lutkić (Svircijus), Goran Šušljik (kg) (Vučihna), Nataša Šolak (kg) (Devojčica, Felisija), Pavle Pekić (kg) (Dečak, Feliks), Predrag Panić (Ogrk), Marko Živić (Prvoje), Milorad Damjanović (Drugoje), Boba Latinović (Zlata, Latina), Olga Odanović (Košava), Slobodan Ninković (Mačka), Mina Lazarević (kg) (Pentesileja), Marija Milenković (Visna), Dragoljub Denda (Grozomorije), Aleksandar Goranić (Decibal), Donka Ignjatović (Herenija), Milorad Damjanović (Karpa), Marko Živić (Rogan), Marko Živić, Milorad Damjanović, Boba Latinović (Zmajevići), Ljubinka Šarčević, Tijana Vujić, Ivana Tomić, Tanja Damjanovski, Dafina Perović (Amazonke, Robinje).

(179) 6. novembar 1999.

Tri musketara

P: Aleksandar Dima, Ad: Stevan Koprivica, R: Milan Karadžić, K: Božana Jovanović, S: Geroslav Zarić, M: Isidora Žebeljan, Kor: Scen. p: Sonja Lapatanov, Mask: Tihomir Mačković.

I: Goran Šušljik (kg) (D'Artanjan), Dejan Lutkić (Atos), Vladan Dujović (Portos), Ivan Jevtović (Aramis), Slobodan Ninković (kg) (Planše), Boba Latinović (Konstanca Bonasje), Ljubinka Klarić (kg) (Miledi), Vjera Mujović (Kraljica Ana od Austrije), Predrag Panić (Kardinal Rišelje), Milorad Mandić (Lord Bakingem), Nenad Nenadović (Luj XIII), Dragoljub Denda (Trevil), Vidoje Vujović (D'Artanjan otac), Branislav Platiša (Rošfor), Tihomir Mačković (Žisak), Aleksandar Goranić (Gospodin Bonasje), Zorica Jovanović (Gospođa Desten), Milorad Damjanović (kg)

(Fulton), Saša Tasić, Mirko Đerić (Krčmar), Marija Milenković (Krčmarica), Milorad Jekić (Ceremonijal majstor), Tijana Vujić, Ivana Tomić, Nada Marković, Marta EraKović, Dafina Perović, Ana Bata (Dvorske dame), Bojan Serafimović, Pavle Petrović, Saša Tasić, Srđan Radivojević, Uroš Urošević (Musketari).

(180) 21. novembar 1999.

Ili-ili

P: Mirjana Ojdanić, R: Mirjana Ojdanić, M: Ljubomir Ninković.

I: Slobodan Ninković (kg).

(181) 5. decembar 2000.

Kad porasteš bićeš ja

P: Stevan Koprivica, R. i S: Ana Đorđević, S. i K: Ivana Vasić, M: Ivan Brkljačić, Lek: Ljiljana Mrkić Popović.

I: Vanja Ejdus (kg) (Voditeljka), Marija Milenković (Keva 1, Laponka Cvetinski), Marija Milenković (Keva 2), Pavle Pekić (kg) (Ćale 1, Ćale 2, Tuhomir Slinić), Miki Damjanović (kg) (Miloje), Vladislava Đorđević (kg) (Dragana), Ivan Vidosavljević (kg) (Klipan), Marko Živić (kg) (Dobri duh, Bu Bo Tak Makijavara, Ubavka Cvetić), Boba Latinović (Vila, Dergemiza Udavić), Petra Petrić (Balerina 1), Dragana Vidosavljević (Balerina 2).

(182) 20. decembar 2000.

Izbor za III milenijum

P: Mirjana Ojdanić, R: Mirjana Ojdanić.

I: Ljubivoje Ršumović, Zorica Jovanović, Nenad Nenadović, Marica Vuletić (kg), Slobodan Ninković (kg), Marija Milenković, Tomislav Magi, Mihailo Todorović.

(183) 9. april 2001.

Šargor

P: Igor Bojović, R: Milan Karadžić, S: Geroslav Zarić, K: Božana Jovanović, M: Ljuba Ninković, Dram: Mira Santini, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Scen. p: Sonja Lapatanov, Pom. r: Ana Tomović, Pom. k: Olja Mrđenović.

I: Goran Jevtić (Naod), Marija Milenković (Jela), Dejan Lutkić (Šargor), Aleksandar Goranić (Pavao), Milorad Jekić (Damjan), Radivoje Bukvić (Perun), Mirko Đerić (Kovač Jakov), Ivan Kostić (Otac Perunov), Jelica Milosavljević Teslić (Zagorka), Draga Ćirić Živanović (Mina), Boba Latinović (Mara), Ivan Jevtović (Mileš), Vidoje Vujović (Starac Simeon), Olga Odanović (Anđelija), Nenad Stojmenović (Ilija), Dragoljub Denda (Mirčeta), Branislav Platiša (Puren), Jovana Milačić (Devojčica), Ana Bata, Tijana Vujić, Nina Zdravković, Bojana Kesić, Dafina Perović, Biljana Pajović (Seljanke), Dejan Stepić, Aleksandar Marić (Seljaci),

(184) 24. decembar 2001.

Laku noć deco

P: Dušan Radović, R: Darijan Mihajlović, S: Kristina Ignjatović, K: Jelena Nikolić, M: Marko Grubić.

I: Ivan Tomić (kg), Ivan Jevtović, Dejan Lutkić, Marija Milenković.

(185) 13. april 2002.

Knjiga o džungli

P: Radjard Kipling, R: Jagoš Marković, S: Boris Maksimović, M: Ljuba Ninković, Kor: Scen. p: Lidija Pilipenko, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Pom. r: Slobodan Popović.

I: Vjera Mujović (kg) (Mogli), Aleksandar Srećković (kg) (Bagira panter), Marinko Madžgalj (kg) (Balu medved), Dejan Lutkić (Kaa zmija), Ivan Jevtović (Šir Kan tigar), Olga Odanović (Sova), Nenad Nenadović (Rama), Marija Milenković (Rakša), Ivana Fotez (kg) (Sivobrat), Mila Manojlović (kg) (Oštrozub), Zorica Jovanović, Lako Nikolić (kg), Milan Kalinić (kg), Miki Damjanović (kg), Ivana Lokner (Majmun, Vuk), Pavle Pekić (kg) (Tabaki šakal), Uroš Stepić (Dečak Mogli), Jana Nenadović, Mina Nenadović (Deca vukovi), Aleksandar Marić (Vuk),

(186) 12. maj 2002.

Dva viteza iz Verone

P: Vilijam Šekspir, Pr: Živojin Simić i Trifun Đukić, R: Goran Šušljik, S: Scen. p: Sonja Vukićević, M: Irina Dečermić, Dram: Milena Depolo.

I: Nenad Stojmenović (kg) (Valentin), Igor Đorđević (kg) (Protej), Sonja Kolačarić (kg) (Julija), Katarina Radivojević (kg) (Silvija), Marija Vicković (kg) (Luceta), Miki Damjanović (kg) (Turio), Marko Živić (kg) (Spid), Radivoje Bikvić (kg) (Lans), Darijan Mihajlović (kg) (Vojvoda).

(187) 28. septembar 2002.

Dal' bi bilo fino

Sc. i R: Mirjana Ojdanić, Izb. m: Ljuba Ninković, Ap: Jovica Tišma, Kor: Vladimir Logunov.

I: Slobodan Ninković (kg), Mila Manojlović (kg), Jovica Tišma (kg).

(188) 20. oktobar 2002.

Lepotica i zver

P: Stevan Koprivica, R. i Izb. m: Milan Karadžić, S: Geroslav Zarić, K: Božana Jovanović, pk. Olga

Mrđenović, Izb. m: Scen. p: Sonja Lapatanov, Dram: Mira Santini, Mask: Tihomir Mačković.

I: Maša Dakić (Emanuela), Dejan Lutkić (Zver), Dragoljub Denda (Kristofer Belmon), Ivana Lokner (Dominik), Boba Latinović (Barbara), Ivan Jevtović (Anri Bekam), Goran Jevtić (Volpone), Branislav Platiša (Lupus), Marija Milenković (Galina), Ivan Vidosavljević (kg) (Tacius Edikt), Miki Damjanović (kg) (Karlos Barbados),

(189) 7. decembar 2002.

Princezin osmeh

P: Mirjana Ojdanić, R. i Ap: . Mirjana Ojdanić, M: Kornelije Kovač, Ap: Mirjana Đurđević, Scen. p: Marica Vuletić, Mask, Kl: Tihomir Mačković.

I: Dragoljub Denda, Zlata Numanagić Tokin (kg), Branislav Platiša, Ivana Lokner, Aleksandar Goranić, Marko Marković (kg), Slobodan Popović.

(190) 11. maj 2003.

Hobit

P: Džon Ronald Rejel Tolkin, Ad. i R: Kokan Mladenović, S: Boris Maksimović, K: Dragica Pavlović, M: Zoran Hristić, Scen. p: Bojana Mladenović.

I: Ivan Tomić (kg) (Hobit Bilbo Bagins), Predrag Panić (Čarobnjak Gandalf), Dragoljub Denda (Kralj Torin Hrastoštit), Miloš Samolov (kg) (Balin), Miki Damjanović (kg) (Kili), Nenad Okanović (kg) (Fili), Bora Nenić (kg) (Dvalin), Predrag Damnjanović (kg) (Dori), Nemanja Radomirović (kg) (Nori), Dejan Lutkić (Viljem, Varga, Pakokol, Šmaug), Ivan Jevtović (Bert, Veliki Bauk, Paukuk, Orao), Radivoje Bukvić (kg) (Tom, Paukil, Strelac Bard, Bauk), Marija Milenković (Baukol, VilinKraljica, Dvorska dama), Boba Latinović (Golum, Gospodarica grada, Vilenjak), Nermin Ahmetović (Baukrm, Orlin, Vilenjak, Građanin), Ivan Vidosavljević (kg) (Vargal, Bauk, Vilenjak), Nikola Krneta (kg) (Vargud, Vilenjak, Građanin, Bauk), Vladimir Paunović (kg) (Vargil, Građanin, Vilenjak, Bauk).

(191) 21. maj 2003.

Čarobna je stvar praviti dar-mar

P: Ljubivoje Ršumović, R: Jagoš Marković, K: Božana Jovanović, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Scen. p: Marija Momirov.

I: Ivana Lokner, Snežana Nenadović (kg), Hristina Popović (kg), Marko Janjić (kg), Nenad Nenadović.

(192) 21. septembar 2003.

Čardak ni na nebu ni na zemlji

P, R: Ana Đorđević, S: Vesna Popović, K: Ivana Vasić, M: Ivan Brkljačić.

I: Aleksandar Goranić (Otac), Pavle Pekić (Carević Predrag), Marko Živić (Carević Gvozden), Goran Jevtić (Carević Nenad), Ivana Jovanović (Princeza Zvezdana), Andrej Šepetkovski (Aždaja).

(193) 3. novembar 2003.

Pinokio

P: Karlo Kolodi, Pr: Marija Stojanović, Ad: Li Hol, R: Milan Karadžić, Pom. r: Stanislava Koprivica, S: Geroslav Zarić, K: Božana Jovanović, M: Zoran Erić i Božidar Obradinović, Dram: Ivana Dimić, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Scen. p: Marija Milenković, Mask: Tihomir Mačković i Vladimir Radovanović.

I: Predrag Panić (Đepeto), Branislav Platiša (Majstor Trešnjić, Konobar, Zec Smrti, Učitelj, Policajac), Dragoljub Denda (Čovek, Lutkar Vatrožder), Radovan Vujović (Pinokio), Andrija Milošević (Lisac), Sofija Juričin (Mačka), Miki Damjanović (Pantalone, Gavran, Dečak), Nada Macanković (Devojčica-vila, Ptica), Nikola Rakočević (Zrikavac, Fitiljko), Jakov Jevtović (Arlekino, Sova, Magarac).

(194) 20. decembar 2003.

Snežna bajka

P: Ivana Dimić, R: Mirjana Ojdanić, S: Žak Kukić, K: Žana Radivojević, Pom. k: Tihomir Mačković, Kor: Vladimir Logunov.

I: Branislav Platiša (Deda Mraz), Igor Damjanović (Sajber Kole), Mila Manojlović (Selena), Marko Marković (Teodor), Ivona Grbić (Irvasinka), Stefan Stojadinović (Ledenko).

(195) 26. februar 2004.

Na slovo na slovo

P: Dušan Radović, Ad: Jelena Mijović, R: Alisa Stojanović, S: Saša Ivanović, K: Zora Mojsilović, M: Đorđe Pantelić i Boris Milivojević, Mask: Tihomir Mačković i Vladimir Radovanović, Pom. k: Jelena Petrović.

I: Feđa Stojanović (Mića), Maša Dakić (Aćim), Vladan Dujović (Paja), Dragoljub Denda (Ostoja), Zorica Jovanović (Strašilo), Sofija Juričan (Prodavačica, Slika), Radivoje Bukvić (Prodavac), Ivan Tomić (Tata Galofaka, Lovac, Mađioničar, Toreador), Draga Ćirić Živanović (Mama Galofaka, Koza), Marko Janjić (Kapetan), Jakov Jevtović (Dete Galofaka), Predrag Damjanović (Kauboj).

(196) 27. mart 2004.

Goli kralj

P: Jevgenij Švarc, Pr: Borijana B. Prodanović, Ad, R: Jug Radivojević, S: Dejan Pantelić, K: Angelina Atlagić, Pom. k: Radica Komazec, M: Kornelije Kovač, Aleksandra Kovač i Roman Gorišek, Lek: Radovan Knežević, Scen. p: Ferid Karajica.

I: Milan Kalinić, kg. (Henrih), Ivan Jevtović (Hristijan), Kalina Kovačević (Princeza), Boba Latinović (Kneginja, Prva dama), Snežana Nenadović, kg. (Grofica, Druga dama), Mirjana Đurđević (Baronoca, Treća dama), Branislav Platiša (Kralj Otac), Zorica Jovanović (Ministar nežnih osećanja), Nenad Nenadović (Predsednik Opštine), Dejan Lutkić (Naučnik), Igor Damjanović (Prvi Ministar), Jakov Jevtović (Ađutant), Ivana Lokner (Guvernanta), Dragan Vujić, kg. (Kralj), Marko Marković, kg. (Prvi Žandar, Svinja Kneginja), Nermin Ahmetović, kg. (Drugi Žandar, Svinja Grofica), Rajko Jovičić (Treći Žandar, Svinja Baronica).

POZORIŠTE NA TERAZIJAMA

(55) 26. septembar 1986.

Volim svoju ženu

P: Saj Kolmen, Pr: Aleksandar Saša Petrović, Plb: Majkl Stujart, Ad: Soja Jovanović i Ljubiša Bačić, R: Soja Jovanović, S: Miomir Denić, Ma: Predrag Vasić, Kor: Lidija Pilipenko, Asr: Bata Paskaljević, As. kor: Snežana Mitrov, K: Ninoslav Vidović.

I: Tanja Bošković (Klea), Rade Marjanović (Alvin), Danica Maksimović (Monika), Milenko Pavlov (Vali), Vladimir Ilić (Stenli), Bojan Knežević (Kventin), Dejan Pajović (Norman), Nenad Čolić (Harvi), Bata Paskaljević (Laki).

(56) 12. decembar 1986.

Noć veštica

P: Aleksandar Đaja, R: Velimir Mitrović, Asr: Jasmina Stevanović, S. i K.: Dušan Stanić, Izb. m: Zoran Miletić, Lek: Nedeljko Nešić.

I: Zoran Babić (Srki, Marko), Ljubivoje Tadić, kg. (Kosta, Vladimir), Goran Bukilić (Peđa), Zlata Numanagić (Bilja, Sonja), Ljiljana Šljapić (Mirej, Kraljica Srbije), Dušan Golumbovskoi (Mane, Ministar unutrašnjih dela), Milan Panić (Arsa, Pukovnik), Aleksandar Hrnjaković (Pop, Kralj Srbije), Lidija Bulajić (Snežka, Karolina), Ljiljana Stjepanović (Anabel), Jovan Antić (Jovan).

(57) 27. mart 1987.

Dobri vojnik Švejk

P: Jaroslav Hašek, Pr: Dušan Kvapil, Ad. i R: Jan Reriha, Asr: Marijana Petrović, S, K. i Kor: Miroslav Melena, Izb. m: Miroljub Arađelović, Dr: Vladimir Plaović, Lek: Nedeljko Nešić.

I: Elizabeta Đorevska (Glumica), Vladimir Ilić (Glumac), Milenko Pavlov (Švejk), Danica Aćimac (Gospođa Miler), Milenko Zablećanski (Vodička), Svjetlana Knežević (Božena), Branko Đurić (Mađera), Mira Ilić Jevtović (Mađerova žena), Dragan Krsmić (Čihak), Radomir Vukotić (Novak),

Bata Paskaljević (Bretšnajder, Poručnik Dub), Srba Milin (Islednik), Aleksandar Hrnjaković (Lekar), Irena Prosen (Baronica), Dušan Golumbovski (Feldkurat Oto Kac), Radisav Radojković (Natporučnik Lukaš), Milan Panić (Pukovnik fon Cipergut), Jovan Antić (Pukovnik Šreder), Stevan Minja (Verglaš), Slobodan Stojanović (Zapisničar), Aleksandra Žugić (Dete I), Stevan Latinkić (Dete II).

(58) 18. maj 1987.

Orfej u paklu

P: Žak Ofenbah, Lb: Hektor Kremije, Ob: Ludovik Halevi, Ad. i Pr: Dragoslav Andrić, Kor: Jovanka Bjegojević, Dir: Ljubiša Lazarević, R: Branko Pleša, Hor: Ivana Ninić, S: Petar Pašić, K: Slavica Lalicki, Kap: Ljubiša Lazarević, Ivana Milovanović i Anđa Đorđević, Scen. p: Olivera Andrović, Koncm: Tripo Simonuti, As. s: Aleksandar Nikolić.

I: Vesna Predojević (Javno mnenje), Gordana Kesić (Euridika), Zoran Rajković (Orfej), Dragan Laković (Jupiter), Branka Mitić (Junona), Milojko Pajević, kg. (Aristej, Pluton), Veselin Stijović (Džon Stiks), Milena Kitić, kg (Venera), Dragica Krstić, kg (Dijana), Tamara Marković, kg (Kulido), Željko Živojinov, kg (Merkur), Mihajlo Pribišević (Mars), Duško Marić, kg (Službeno lice).

(59) 26. oktobar 1987.

Luda kuća

P: Filip King, Pr: Mlađa Veselinović, R: Aleksandar Lukač, S: Snežana Petrović, K: Angelina Atlagić, M: Ivica Pančić, Lek: Nedeljko Nešić.

I: Elizabeta Đorevska (Ida), Danica Maksimović (Gospođica Skilon), Rade Marjanović (Prečasni Lajonel Tup), Dubravka Živković (Penelopa Tup), Goran Bukilić (Kaplar Klajv Vinton), Milenko Zablaćanski (Uljez), Mihailo Bata Paskaljević (Biskup od Leksa), Dragoljub Krsmić (Prečasni Artur Hamfri), Darko Tomović (Narednik Tauers).

(60) 14. februar 1988.

Narodni poslanik

P: Branislav Nušić, R: Milenko Maričić, S: Dušan Stanić, K: Vesna Radović, Izb. m: Baronijan Vartkes, Lek: Branivoj Đorđević.

I: Radisav Radojković (Jevrem Prokić), Lidija Bulajić (Pavka), Katarina Gojković (kg) (Danica), Dušan Golumbovski (Spira), Ljiljana Stjepanović (Spirinica), Goran Bukilić (Ivković), Ljiljana Šljapić (Gospa Marina), Aleksandar Hrnjaković (Sekulić), Radomir Vukotić (Jovica Jerković), Srboljub Milin (Sima Sokić), Milenko Zablaćanski (Sreta), Dejan Matić (kg) (Mladen), Nebojša Ljubišić (kg) (Žandarm), Dragan Jovanović (kg) (Prvi građanin), Goran Daničić (kg) (Drugi građanin).

(61) 8 april 1988.

Vilijeva menažerija

P: Aleksandar-Sanja Ilić, Lib: Mladen Popović, Kor: Sonja Vukićević, Dir: Predrag Vasić, R: Petar Zec, S: Milan Tepavac, K: Dragana Ognjanović, Koncm: Tripo Simonuti.

I: Goran Bukilić (Ričard III), Rade Marjanović (Magbet), Vlada Ilić (Klaudije), Danica Mokranjac (Gertruda), Đorđe Nikolić (kg) (Hamlet), Mihailo Bata Paskaljević (Falstaf), Ketrin Murihiah (kg) (Otelo), Elizabeta Đorevska (Dezdemona), Danica Maksimović (Tiganija), Tihomir Stanić (kg) (Oberon), Dragan Vujić (kg) (Puk), Violeta Kroker (kg) (Vila I), Žulieta Belevska (Vila II), Dejan Pajović (Indijski princ), Miodrag Todorović (Vitez), Branislava Vukićević, Dušica Živanović, Jelena Gavrilović (Veštice).

(62) 27. april 1988.

Ljubinko i Desanka

P: Aleksandar Popović, R: Milenko Zablaćanski, S: Željko Antović, K: Suzana Tanasković, Izb. m: Vlada Divljan, Lek: Nedeljko Nešić.

I: Milenko Zablaćanski (Ljubinko), Elizabeta Đorevska (Desanka), Mihailo Bata Paskaljević (Špijalter), Dragan Vujić (kg) (Avgust).

(63) 6. novembar 1988.

Poziv u dvorac

P: Žan Anuj, Pr. i R: Soja Jovanović, S: Vladimir Marenić, K: Danka Pavlović, Izb. m: Miroljub Aranđelović, Lek: Nedeljko Nešić, Kor: Dejan Pajović.

I: Svetislav Goncić (kg) (Horacije, Frederik), Branka Mitić (G-đa Demermont), Ljiljana Stjepanović (Ledi Dorotea India), Dušanka Stojanović (kg) (Dijana Meseršman), Mihailo Bata Paskaljević (Mesercnian), Milan Milosavljević (Patris Bombel), Dušan Golumbovski (Romenvil), Vesna Stanojević (kg) (Izabel), Ružica Sokić (kg) (Njena majka), Danica Mokranjac (G-đica Kapula), Veselin Stijović (Žošua).

(64) 18. decembar 1988.

Cigani lete u nebo

P: Jevgenij Doga, Pr: Vlasta Daležalova, Lib: Emil Lotjanu, Ad: Jindrih Janda i Milivoj Uzelac, R: Petar Novotni, director i Kap: Ljubiša Lazarević, Hor: Predrag Vasić, S: Ivo Židek, K: Vesna Radović, Kor: Lidija Pilipenko, Kor: Mila Mirković, Koncm: Tripo Simonuti, Pr: Gale Janković.

I: Dragan Laković (Makar Čudra), Danica Maksimović (Rada), Rade Marjanović (Lojko Zobar), Branko Đurić (Ogac Zobar), Elizabeta Đorevska (Rusalina), Milenko Pavlov (Aralambi), Vlada Ilić (Talimon), Dragan Vujić (kg) (Bubulja), Veselin Stijović (Dalibog), Ljiljana Stjepanović (Izergil), Dejan Pajović (Luda), Radomir Vukotić (Njemčo Nur), Dragoljub Krsmić (Danilo), Dušan Golumbovski (Buča), Zlata Numanagić (Juliška), Goran Bukilić (Poručnik), Milan Panić (Balint), Milenko Zablaćanski (Siladi), Srboljub Milin (Predsednik opštine), Zoran Babić (Ištvan), Mihailo Bata Paskaljević (Pop), Radisav Radojković (Pandur), Milovan Knežević (Švob), Miodrag Todorović (Proporcijum).

(65) 20. mart 1989.

Srce od rubina

P: Milica (Mir-Jam) Jakovljević, Ad: Franjo Jenč, R: Nenad Ilić, Dir: Vojislav Simić i Hor: Predrag Vasić, S: Marina Čuturilo, K: Gordana Ilić, Kor: Slavko Pervan, Kor: Mila Mirković, Koncm: Tripo Simonuti.

I: Valentina Čerškov (Krinka), Vesna Lončarević (Lola), Branka Mitić (kg) (Gospođa Branković), Đorđe Nikolić (kg) (Dubravko), Milan Milosavljević (Vuko), Vesna Stanojević (kg) (Zlata), Milenko Zablaćanski (Vlatko), Lidija Bulajić (Gospođa Župančić), Goran Bukilić (Mustafa), Vladan Dujović (kg) (Dragan), Dušanka Stojanović (kg) (Spomenka), Miroslava Ilić (Gospođa Vera), Dubravka Živković (Konstanca), Uglješa Novaković (Miša).

(66) 8. maj 1989.

Noć ludaka u Gospodskoj ulici

P: Miloš Krečković, R. i Izb. m: Jagoš Marković, S: Dušan Stanić, K: Dejan Pantelić, Lek: Nedeljko Nešić.

I: Milenko Pavlov (Mihajlo Todorović), Olga Odanović (kg) (Radmila), Janoš Tot (kg) (Ivan Morović), Radoslav Marjanović (Marinko), Simonida Đorđević (kg) (Dragica), Dragoljub Krsmić (Filip), Mihailo Bata Paskaljević (Čovečuljak), Ljiljana Šljapić (Katarina Eva Braun, Ledi Hamilton).

(67) 5. septembar 1989.

Bitka za Senjak

P: Aleksandar Đaja, R: Dragan Jakovljević, S: Dušan Stanić, K: Slavica Lalicki, Izb. m: Vartkes Baronijan, Dr: Dragana Bošković, Lek: Radovan Knežević.

I: Žika Milenković (kg) (Andrija Marić), Ljiljana Stjepanović (Milica Marić), Janoš Tot (Nebojša Marić), Branka Mitić (Katarina Pavlović), Aleksandar Hrnjaković (Gvozden Vuković), Maja Tica (kg) (Ljubinka Vuković), Nataša Vlahović (kg) (Nataša Vuković), Radisav Radojković (Krasojević), Dragica Ristanović (Stevanovićka), Mihailo Bata Paskaljević (Mita), Milan Milosavljević (Mahmut Murići), Miodrag Todorović (Vojnik), Nenad Milićević (kg) (Moler).

(68) 5. oktobar 1989.

Krpeni

P: Žorž Fejdo, Pr: Marina Orlović, R: Aleksandar Gavrilović, S: Dragan Lazić, K: Vesna Radović, Izb. m: Enco Lesić, Dr: Miloš Krečković, Lek: Nedeljko Nešić.

I: Elizabeta Đorevska (Lisijen Vatlen), Zlata Numanagić (Klotilda Potanjak), Dubravka Živković (Magi Soldinjak), Branka Mitić (G-đa Panšar), Valentina Čerškov (Klara), Tihomir Stanić (kg) (Vatlen), Goran Bukilić (Radijon), Milenko Zablaćanski (Pontanjak), Branko Đurić (Soldinjak), Aleksandar Hrnjaković (Panšar), Srboljub Milin (Žerom), Nenad Milićević (kg) (Viktor), Milan Panić (Upravitelj), Zoran Babić (Komesar), Miodrag Todorović (Žan).

(69) 16. decembar 1989.

Arizani

P: Ivan Ivanović, Ad: Ivan Ivanović, Ad. i R: Radomir Vukotić, S: Dušan Stanić, K: Vesna Radović, Izb. m: Darinka Simić Mitrović.

I: Žika Milenković (kg) (Toza), Radisav Radojković (Sanda), Dušan Golumbovski (Minda), Ljiljana Stjepanović (Jelica), Saša Jovanović (kg) (Harmonikaš).

(70) 15. januar 1990.

Prestaće vetar

Lib: Zoran Bačić i Zlatan Fazlagić, M, Dir. i Kap: Vojkan Borisavljević, R: Aleksandar Đorđević, Dir, Hor, kap: Predrag Vasić, Kor: Lidija Pilipenko, S: Boris Maksimović, K: Vesna Radović, Kor: Mila Mirković, Koncm: Tripo Simonuti, Lek: Nedeljko Nešić, Dr: Dragana Bošković.

I: Igor Pervić (kg) (Đura), Danica Maksimović (Katarina), Anita Mančić (kg) (Jelica), Janoš Tot (Dragan, Mali Čeda), Radisav Radojković (Čeda), Veselin Stijović (Ljubiša Simić), Ljiljana Stjepanović (Majka), Ljiljana Šljapić (Baba), Rade Marković (kg) (Pera), Srđan Pešić (kg) (Verkan), Saša Marjanović (kg) (Tasa), Srđan Miletić (Milutin), Mihailo Bata Paskaljević (Voditelj).

(71) 15. maj 1990.

Čovek od La Manče

P: Dejl Vaserman, Lib: Džo Darion, M: Mič Li, R: Želimir Orešković, Kor: Miljenko Štambuk, Dir. i Korep: Ljubiša Lazarević, Hor. i Korep: Predrag Vasić, S. i K: Miodrag Tabački, Koncm: Tripo Simonuti, Lek: Nedeljko Nešić.

I: Dragan Laković (Don Kihot, Servantes), Ivan Bekjarev (kg) (Sančo Pansa), Danica Maksimović (Aldonza), Goran Sultanović (kg) (Dr Karasko, Vojvoda), Srboljub Milin (Krčmar, Guverner), Dragan Krsmić (Kapetan inkvizicije), Veselin Stijović (Sveštenik), Elizabeta Đorevska (Antonija), Lidija Bulajić (Marija), Goran Bukilić (Pedro), Biljana Žutić (Domaćica), Milan Panić (Berberin), Saša Marjanović (kg) (Anselmo).

(72) 14. septembar 1990.

Tartif ili Licemer

P: Molijer, Pr: Sima Pandurović, R: Ljubiša Georgievski, S: Vladimir Marenić, K: Vesna Radović, Izb. m: Vartkes Baronijan, Scen. p: Ivan Klemenc, Lek: Radovan Knežević.

I: Danica Mokranjac (Gospođa Pernel), Enver Petrovci (kg) (Orgon), Danica Maksimović (Elmira), Radoslav Marjanović (Damis), Valentina Matić Čerškov (Mariana), Goran Bukilić (Valeri), Dragoljub Krsmić (Kleant), Milan Žutić (kg) (Tartif), Elizabeta Đorevska (Dorina), Vladan Savić (Loajal), Aleksandra Žugić (Flipota).

(73) 27. decembar 1990.

Neki to vole vruće

P: Piter Stoun & Bob Meril & Džul Stajn, Pr: Dragoslav Andrić, R: Soja Jovanović, Dir. i Hor: Predrag Vasić, S. i K: Miodrag Tabački, Kor: Miljenko Štambuk, Korep: Ivana Milovanović i Anđelija Todorović, Koncm: Tripo Simonuti, Lek: Nedeljko Nešić.

I: Ljiljana Šljapić (Slatka Džezi), Ivana Mihić (kg) (Slatka Puslica), Radoslav Marjanović (Džo (Džozefina)), Svetislav Goncić (kg) (Džezi(Dafna)), Veselin Stijović (Bizgou), Bata Paskaljević (Glas Plameni), Dejan Pajović (Kamašna Kamućo), Janoš Tot (Čarli Čačkalica), Vladan Savić (Taksista, Gangster, Milionar), Miodrag Todorović (Poslodavac, Kondukter), Nenad Čolić (Kicoš), Ljubiša Simić (Prvi gangster), Petar Komarić (Drugi gangster), Snežana Vesković, Ljubiša Simić, Dejan Pajović, Nenad Čolić (Solisti baleta), Zorica Bošković, Jasminka Nikolić, Zoran Doronjski, Miroslav Marković, Aleksandar Josifovski, Jovan Nikolić, Mihajlo Pribićević, Bojan Gavrilović, Dušan Šida, Branislav Jović, Vukašin Babović (Hor).

(74) 26. april 1991.

Zimski dvorac

P: Nebojša Romčević, R: Jovica Pavić, S: Vladimir Marenić, K: Zagorka Stojanović, M: Boris Relja, Scen. p: Ivan Klemenc, Lek: Hedeljko Nešić, Dram: Mirjana Lazić.

I: Ljiljana Šljapić (Ana), Janoš Tot (Nenad), Desimir Stanojević (Joca), Ljiljana Stjepanović (Pava), Zlata Numanagić (Seka), Branka Mitić (Baba Sela), Aleksandar Hrnjaković (Rade), Radisav Radojković (Mika), Elizabeta Đorevska (Zorica), Bata Paskaljević (Laza), Dimitrije Ilić (kg) (I prosjak, I bolničar), Vladan Savić (II prosjak, II bolničar).

(75) 13. jun 1991.

Davni flert

P: Hju Viler & Stiven Sondhajm, Pr: Venceslav Radovanović i R: Lari Zapia, Dir: Angel Šurev, S: Miodrag Tabački, K: Boris Čakširan, Kor: Snežana Todorović, Korep: Aleksandar Anastasijević i Ivana Milovanović, Koncm: Tripo Simonuti, Lek: Nedeljko Nešić, Dram: Boris Trbić.

I: Rade Marković (kg) (Gospodin Lindkvist), Dubravka Živković (Gospođa Nordstrom), Valentina Čerškov Matić (Gospođa Anderson), Goran Bukilić (Gospodin Erlanson), Tatjana Venčelovska (kg) (Frederika), Ljiljana Stjepanović (Madam Armfelt), Desimir Stanojević (Frid), Dragan Vujić (kg) (Henrik), Ivana Mihić (kg) (Ana), Nebojša Ljubišić (kg) (Frederik), Elizabeta Đorevska (Petra), Tanja Bošković (Dezire), Nikola Kojo (kg) (Karl Magnus), Danica Maksimović (Šarlot).

(76) 13. februar 1992.

Tri u onom stanju

P: Jaroslav Vostri, Ad: Jirži Mencel, R: Ljuboslav Majera, S: Juraj Fabri, K: Angelina Atlagić, M: Miroljub Aranđelović Rasinski, Lek: Nedeljko Nešić.

I: Radisav Radojković (Kapitano), Dragan Vujić (Horacio), Valentina Čerškov Matić (Ardela), Dušan Golumbovski (Pandolfo), Zoran Babić (Kola), Srba Milin (Ubaldo), Zlata Petković (kg) (Lucinda), Vera Dedović (kg) (Kolombina), Branko Đurić (Doktor), Milan Milosavljević (Otavio), Janoš Tot (Zani).

(77) 8. maj 1992.

Šta je sobar video

P: Džo Orton, Pr: Ivana Vujić, R: Slavenko Saletović, S: Vladimir Marenić, K: Vesna Radović, M: Miroljub Aranđelović Rasinski, Scen. p: Ivan Klemenc, Lek: Nedeljko Nešić.

I: Zijah Sokolović (kg) (Doktor Prentis), Danica Maksimović (Gospođa Prentis), Jugoslava Drašković (kg) (Džerladina Barklej), Radoslav Marjanović (Doktor Rens), Janoš Tot (Nikolas Beket), Aleksandar Hrnjaković (Narednik Mes).

(78) 16. jul 1992.

Tri frtalja Beograda

Al: Slobodan Novaković, M. i Dir: Vojkan Borisavljević, Kor: Lidija Pilipenko, R: Jovan Ristić, S: Petar Pašić, K: Emilija Kovačević, Korep: Ivana Milovanović i Aleksandar Anastasijević, Koncm: Tripo Simonuti, Lek: Nedeljko Nešić.

I: Ivan Bekjarev (kg) (Nole), Ljiljana Stjepanović (Liki), Ivana Mihić (kg) (Ivana), Igor Pervić (Igor), Milenko Zablećanski (Smoki), Goran Bukilić (Bata), Janoš Tot (Tucko), Danica Maksimović (Ljubica), Radoslav Marjanović (Aca), Radisav Radojković (Kralj Ibi), Dragan Vujić (Crna noga), Anja Popović (Belo pero), Aleksandar Hrnjaković (Porfirije), Rade Milivojević (Ulični svirač).

(79) 30. oktobar 1992.

Visoka škola foliraže

P: Đulio Skarnići & Renco Tarabuzi, Pr: Lela Kurtović, R: Vladimir Lazić, S: Vladimir Marenić, K: Milica Radovanović, M: Zoran Miletić, Scen. p: Ivan Klemenc, Lek: Nedeljko Nešić.

I: Miloš Žutić (kg) (Leonida Papagato), Ljiljana Šljapić (Valerija), Ana Radivojević (kg) (Fjorela), Vladan Savić (Roberto), Svjetlana Knežević (kg) (Matilda), Ivan Klemenc (kg) (Antonio), Dragica Ristanović (Ilona Cibor), Saša Marjanović (kg) (Nikola Cibor), Milenko Zablaćanski (Rajmondo Cibor), Zlata Numanagić (Grofica Kjerela D'Ada), Dubravka Živković (Karmela), Milan Panić (Baron Alfonso Kjoča), Zoran Babić (Vitorio), Dragan Krsmić (Marcelo), Aleksandar Hrnjaković (Veluto), Rade Vukotić (Aleksej), Mića Todorović (Deda).

(80) 11. decembar 1992.

Tri musketara

M: Marab Gagnidze, T: Aleksandar Dima, Al: Mark Rozovski, As: Jurij Rjašencev, R: Aleksandar Tovstonogov, Kor: Krunoslav Simić, Dir. i Hor: Ljubiša Lazarević, S: Dragan Lazić, K: Vesna Radović, Koncm: Tripo Simonuti, Lek: Nedeljko Nešić.

I: Branko Đurić (Kralj Francuske), Branka Mitić (Ana Austrijska), Mihailo Janketić (kg) (Rišelje), Desimir Stanojević (Grof Rošfor), Danica Maksimović (Ledi Vinter), Nebojša Kundačina (kg) (Vojvoda od Bekingema), Goran Bukelić (Atos), Janoš Tot (Portos), Igor Pervić (Aramis), Radoslav Marjanović (D'Artanjan), Nenad Pervan (kg) (De Žisak), Branka Mitić (Časna majka), Dušan Golumbovski (Bonasije), Danica Maksimović (Konstanca Bonasije).

(81) 2. april 1993.

Ivkova slava

P: Stevan Sremac & Radoslav Dorić, R: Radoslav Dorić, S: Aleksandar Zlatović, K: Vesna Radović, Kor: Dragomir Vuković, Izb. m: Miroljub Aranđelović Rasinski, Lek: Nedeljko Nešić i Desimir Stanojević.

I: Radisav Radojković (Ivko Mijalković), Ljiljana Stjepanović (Keva), Desimir Stanojević (Kalča), Branko Đurić (Kurjak), Aleksandar Hrnjaković (Smuk), Milenko Zablaćanski (Neko), Zlata Numanagić (Sika), Valentina Čerškov (Mariola), Dušan Golumbovski (Vlajko Marković), Saša Marjanović (kg) (Mitanče), Nebojša Kundačina (Nikodije), Zoran Babić (Mika), Dragica Ristanović (Leposava), Milan Milosavljević (Jova), Svjetlana Knežević (Mica), Milan Panić (Mirko), Mirjana Grgin (Stefka), Stevan Minja (Kuzman), Branka Mitić (Persa), Srboljub Milin (Kalakurdija), Veselin Stijović (Prvi svirač), Dragan Krsmić (Jordan).

(82) 21. jun 1993.

Kabare

T: Kristofer Išervud, Al: Džo Masterof, Ap: Fred Eb, M: Džon Kander, R: Soja Jovanović, Kor: Ljiljana Trša Dulović i Snežana Todorović, Dir: Vojislav Simić, Korep: Vesna Šouc, Korep: Aleksandar Anastasijević, S. i K: Miodrag Tabački, Koncm: Tripo Simonuti, Pr: Mihajlo Kovač i Ljubiša Bačić, Lek: Nedeljko Nešić.

I: Dara Džokić (kg) (Ceremonijalmajstor (Konferansije)), Radoslav Marjanović (Klif Bredšou), Dragan Vujić (Ernst Ludvig), Miroslav Marković (Carinik), Ljiljana Šljapić (G-ca Šnajder), Bata Paskaljević (G-din Šulc), Ljiljana Stjepanović (G-ca Košt), Maja Noveljić (Devojka na telefonu), Ana Sofrenović (kg) (Sali Bouls), Janoš Tot (Saksofonist), Milan Milosavljević (Trombonist), Bojan Gavrilović (Bubnjar), Dušan Šida (Gitarist), Aleksandar Anastasijević (Pijanist), Saša Marjanović (kg) (Taksista), Miodrag Todorović (Maks).

(83) 16. decembar 1993.

Violinista na krovu

P: Džeri Bok & Džozef Stejn, Ap: Šeldon Harnik, Dir, Hor: Ljubiša Lazarević, R: Aleksandar Đorđević, Kor: Vladimir Logunov, S: Jasna Dragović, K: Vesna Radović, Korep: Aleksandar Anastasijević i Jelena Stojiljković, Koncm: Biljana Jovanović, Lek: Nedeljko Nešić.

I: Desimir Stanojević (Tevje), Ljiljana Stjepanović (Golde), Vera Dedović (kg) (Cajtl), Elizabeta Đorevska (Hodl), Maja Noveljić (Havel), Ana Jelić (Šprince), Danica Arapović (Bjelke), Zlata Numanagić (Jente), Dragan Vujić (Motl Komzoil), Dragica Ristanović (Šendl), Igor Pervić (Perčik), Srboljub Milin (Lejzer Volf), Branko Đurić (Rabin), Saša Marjanović (Mendl), Dragoljub Krsmić (Avram), Milan Milosavljević (Močah), Milan Panić (Nahum), Miroslava Ilić (Rifka), Stevan Minja (Narednik), Vladan Savić (Feđa), Dušan Milošević (Saša), Vukašin Babović (Jusl).

(84) 5. jun 1994.

Lukrecija iliti Ždero

Ad: Anton Kolendić, R: Jagoš Marković, S: Geroslav Zarić, K: Zora Mojsilović, M: Ljubomir Ninković, Kor: Sonja Lapatanov, Lek: Ljiljana Mrkić Popović.

I: Dragan Krsmić (Antonio), Danica Maksimović (Elena), Vladan Savić (Džono), Goran Šušljik (Skapin), Mihajlo Paskaljević (Trojo), Maja Noveljić (Lukrecija), Janoš Tot (Ždero), Dragan Vujić (Doktor), Nebojša Kundačina (Frano), Dragica Ristanović (Esmeralda), Barbara Milovanov (Đina), Mira Grgin (Negovateljica od gospara Troja), Dragan Damjanović (Sluga), Tamara Afanasijev, Ana Jelić, Ana Stefanović, Jelena Ćosić, Irena Šarović, Aleksa Jelić, Zoran Pantić, Ljubiša Dinčić, Jovan Nikolić, Dušan Šida, Vladan Jovanović (Ciganski tabor).

(85) 11. jun 1994.

Dr

P: Branislav Nušić, R: Radoslav Dorić, S: Aleksandar Zlatović, K: Vesna Radović, Izb. m: Miroljub Aranđelović Rasinski.

I: Aleksandar Hrnjaković (Života Cvijović), Branka Mitić (Mara), Milenko Zablaćanski (Milorad), Lora Orlović (Slavka), Radisav Radojković (Ujka Blagoje), Svjetlana Knežević (G-đa Spasojevićka), Miroslava Ilić (G-đa Protićka), Ljiljana Stjepanović (G-đa Draga), Goran Bukilić (Velimir Pavlović), Dušan Golumbovski (Dr Rajser), Zlata Numanagić (Sojka), Milan Panić (Sojkin muž), Vera Dedović (Klara), Ana Radivojević (Marica), Marija Krulj Paripović (Devojče s buketom), Nela Krulj (Devojčica), Tamara Zvicer (Pepika).

(86) 11. novembar 1994.

Alan Ford

P: Bunker & Magnus, Pr: Nenad Brixy, Ad: Mirjana Lazić, M: Nenad Milosavljević, R: Kokan Mladenović, Kor: Anđelija Todorović, S: Bojana Ristić, K: Mira Čohadžić, Lek: Nedejko Nešić.

I: Janoš Tot (Bob Rok), Dragan Vujić (Broj 1), Vladan Savić (Sir Oliver), Nikola Milić (kg) (Jeremija), Aleksandar Dunić (Alan Ford), Milenko Zablaćanski (Grunf), Dušan Radović (Šef), Veselin Stijović (Inspektor Brok), Milan Milosavljević, Alek Rodić (kg), Dušan Šida (Bradati pljačkaši), Bojan Gavrilović, Dušan Milošević, Mihajlo Pribićević (Gradski oci), Milovan Knežević (Novinar, Kolporter), Dragan Krsmić (General, Kandidat, Antikvar), Voja Orlić, Dragan Kostović (Prosjaci, Policajci), Jovan Nikolić, Ljubiša Dinčić, Darko Pavlović, Mirjana Rančić, Mirjana Grgin (Narod), Jelena Ćosić, Ana Jelić, Tamara Afanasijev, Barbara Milovanov, Milica Risović, Irena Šarović, Dina Prelević, Jasna Mijailović, Ljubiša Simić, Aleksa Jelić, Đorđe Makarević, Miša RašKović, Ljubomir Mandić, Petar Komarić, Vladan Jovanović, Vladimir Đurić (Balet Teatra T).

(87) 26. maj 1995.

Crna komedija

P: Piter Sefer, Pr: Vera Nešić, R: Anja Suša, S: Boris Maksimović, K: Vesna Radović, M: “Pokretne slike”, Scen. p: Ivica Klemenc, Lek: Radovan Knežević.

I: Janoš Tot (Brinzli), Bojana Zečević (kg) (Kerol), Nadežda Bulatović (kg) (Gospođica Fernival), Dušan Radović (Pukovnik Melkit), Vladan Savić (Harold Gorindž), Valentina Matić Čerškov (Klea), Mihailo Paskaljević (Šupancig), Dušan Milošević (Bamberger).

(88) 16. jun 1995.

Briljantin

P: Džim Jakobs & Voren Kejsi, Pr: David Albahari, Ad: Predrag Perišić, R: Mihailo Vukobratović, Kor: Sonja Lapatanov, Dir, Korep: Vojkan Borisavljević, S: Geroslav Zarić, K: Emilija Kovačević, Koncm: Biljana Jovanović, Korep: Jelena Stojiljković, Lek: Ljiljana Mrkić Popović.

I: Nataša Kličković (kg) (Sendi), Dejan Lutkić (kg) (Deni), Maja Noveljić (Rico), Nebojša Kundačina (Keniki), Elizabeta Đorevska (Marti), Ivan Jevtović (kg) (Sani), Milena Pavlović (kg) (Frenči), Nikola Bulatović (kg) (Dudi), Mirjana Bjegojević (kg) (Dženi), Marko Stojanović (kg) (Rodžer), Lora Orlović (Peti), Milenko Zablaćanski (Vins), Dragica Ristanović (Mis Linč), Zoran Babić (Mister Pinč), Irena Šarović (Ča-Ča), Aleksandar Dunić (Eugen).

(89) 29. februar 1996.

Mir

P: Aristofan, Ad, Dram: Gordan Maričić i Kokan Mladenović, R, Izb. m: Kokan Mladenović,

Pom. r: Marija Mitić, S: Geroslav Zarić, K: Angelina Atlagić, Lek: Radovan Knežević, Kor: Anđelija Todorović.

I: Janoš Tot (Trigej), Vladan Savić (Totus), Dragica Ristanović (Trtina), Tamara Afanasijev (Trigina), Valentina Čerškov (Frigeja, Horovođa), Nikola Milić (kg) (Hermes), Sergej Trifunović (Rat), Dušan Milošević (Graja), Jelena Gavrilović (Diva), Saša Marjanović (Kopljar), Milan Milosavljević (Eubejac), Radisav Radojković (Argivac), Aleksandar Hrnjaković (Lezbljanin), Tatjana Bermel (Boginja mira), Stevan Minja (Šlemar), Alek Rodić (Hijerokle), Jelena Ćosić, Miroslav Marković (Eubejci), Tamara Afanasijev, Voja Orlić (Argivci), Ljubiša Simić, Ana Jelić, Jovan Nikolić (Lezbljani), Voja Orlić, Ana Jelić, Ljubiša Simić, Jasna Mijailović, Tamara Afanasijev, Miroslav Marković (Svirači, narod i ostali).

(90) 5. maj 1996.

Pucnji na Terazijama

P: Petar Grujičić, R. i Izb. m: Jug Radivojević, S: Bojana Ristić Đurović, K: Mira Čohadžić, Izb. m: Dragan Vujić, Dram: Petar Grujičić, Lek: Ljiljana Mrkić Popović.

I: Dragan Vujić (Pavle Spasić), Mihailo Paskaljević (Velimir Gugleta), Danica Maksimović (Helena Miailović), Aleksandar Hrnjaković (Đorđe Ubavkić), Svjetlana Knežević (Mladenka Cukić), Ljiljana Stjepanović (Olivija Guzina), Dušan Golumbovski (Blagoja BeliMarković), Dušan Radović (Zoran Trifunović), Miroslava Ilić (Gospođica Raspopović), Stevan Minja (Fića Felna), Dušan Šida (Šilja Rubiroza).

(91) 23. januar 1997.

Hamlet

P: Viljem Šekspir, Pr: Nenad Cvetičanin, R: Dejan Krstović, S: Boris Maksimović, K: Bojana Nikitović, M: Predrag Vranešević, Kor: Rade Vučić, Scen. p: Ivan Klemenc, Dram: Miladin Ševarlić, Lek: Radovan Knežević.

I: Živko Vukojević (kg) (Klaudije), Enver Petrovci (kg) (Hamlet), Branko Đurić (Fortinbras), Nebojša Kundačina (Horacio), Aleksandar Hrnjaković (Polonije), Dragan Vujić (Laert), Stevan Minja (Voltimand), Vladan Savić (Rozenkranc), Duško Radović (Gildenstern), Vladimir Posavec (Sveštenik), Zoran Babić (Marcelo), Dušan Milošević (Bernardo), Milenko Zablaćanski (Prvi glumac, Duh Hamletovog oca), Valentina Čerškov (Prva glumica), Milan Milosavljević (Prvi grobar), Danica Maksimović (Gertruda), Aleksandra Milković (kg) (Ofelija).

(92) 25. decembar 1997.

Ne mogu da platim i neću da platim

P: Dario Fo, Pr: Ljubodrag Andrić, R: Slavenko Saletović, S. i K: Vesna Radović. Izb. m: Milenko Prodanović, Lek: Ljiljana Mrkić Popović.

I: Ljiljana Stjepanović (Antonija), Ana Simić (Margarita), Duško Radović (Đovani), Goran Šmakić (kg) (Luiđi), Marko Nikolić (kg) (Narednik, Brigadir, Grobar, Stari), Jasna Nikolić, Jelena Gavrilović, Bojan Gavrilović, Mita Doronjski (Hor).

(93) 15. april 1999.

Hotel "Slobodan promet"

P: Žorž Fejdo, Pr: Dragoslav Andrić, R: Velimir Mitrović, S. i K: Dejan Pantelić, M: Zoran Miletić, Dram: Aleksandar Đaja, Lek: Nebojša Marinković, Kor: Ljiljana Dulović.

I: Branislav Zeremski (kg) (Gospodin Pingle), Dragica Ristanović (Gospođa Pingle), Milenko Zablaćanski (Gospodin Pajarden), Mirjana Lazarević (Gospođa Pajarden), Ana Radivojević (Viktorija), Aleksandar Dunić (Maksim), Milan Milosavljević (Bastijen), Zoran Babić (Bulo), Dragan Vujić (Matje), Radisav Radojković (Inspektor), Mihajlo Paskaljević, Bojan Gavrilović (Gost hotela), Vladan Savić (Ernest), Mirjana Grbin (Dama), Irena Šarović (Ćerka Elizabeta), Tamara Afanasijev (Ćerka Violeta), Ana Jelić (Ćerka Margareta), Katarina Odalović (Ćerka Pakerta), Miroslav Marković (Policajac).

(94) 20. novembar 1999.

Lutka sa naslovne strane

M, Ap: Bora Đorđević, Al: Gordan Mihić, R: Mihailo Vukobratović, Dir: Vojkan Borisavljević, S: Sava Barbuzan, K: Emilija Kovačević, Kor: Snežana Vesković, Korep: Tatjana Radunović, Koncm: Biljana Jovanović i Edit Makedonska, Pom. r: Ljubiša Matić.

I: Jelena Stupljanin (Beba), Milenko Zablaćanski (Dule), Aleksandar Hrnjaković (Gazda), Jovan Nikolić (Šef orkestra), Dušan Milošević (Nepoznati), Janoš Tot (Fotograf), Nikola Bulatović (Gale), Nebojša Kundačina (Momak u crnoj majici), Dragan Vujić (Arti), Dušan Radović (Urednik), Aleksandar Srećković (Maks), Vladan Savić (Ćurke), Tanja Divnić (Mlada žena), Srđan Jovanović (Fotoreporter), Rade Marjanović (Tuta), Svetislav Goncić (Političar).

(95) 26. novembar 1999.

Umrla je gospođa majka gospođina

P: Žorž Fejdo, Pr. i R: Soja Jovanović, S: Dragoslav Lazić, K: Vesna Radović, Pom. r: Rade Marjanović.

I: Rade Marjanović (Lisjen), Jelica Sretenović (Ivona), Zinaida Dedakin (Aneta), Mihajlo Bata Paskaljević (Žozef).

(96) 23. decembar 2000.

Jubilej

M, Dir: Vojkan Borisavljević, Ad: Stevan Koprivica, R: Mihailo Vukobratović, S: Dragan Lazić, K: Vesna Radović, Kor: Snežana Vesković.

I: Duško Radović (Inspicijent), Aleksandar Dunić (Reditelj), Rade Marjanović (Bard), Desimir Stanojević (Prvak), Srđan Jovanović (kg) (Mladi glumac), Milenko Zablaćanski (Upravnik), Maja Noveljić Romčević (Zvezda), Janoš Tot (Rekviziter), Svjetlana Knežević (Koreograf), Ljiljana Stjepanović (Teškašica), Jelena Stupljanin (Provincijalka), Dragan Vujić (Producent), Barbara Milovanov (Sekretarica), Veselin Stijović (Kustos), Kristina Petrović (Solista u kabareu), Mirjana Jovanović (Spremačica), Bojan Gavrilović (Musketar).

(97) 9. mart 2001.

Paradoks

P: Nebojša Romčević, R: Milan Karadžić, S: Geroslav Zarić, K: Bojana Nikitović, Izb. m: Zoran Kovačevski, Ap: Vlastimir Blagojević, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Scen. p: Đorđe Makarević.

I: Maja Noveljić Romčević (Kata), Duško Radović (Leka), Valentina Čerškov Pavličić (Super Beba), Dragan Vujić (Ministar), Dragica Ristanović (Bosa), Janoš Tot (Bora), Milan Gromilić (Batinaš I), Bojan Gavrilović (Batinaš II).

(98) 29. oktobar 2001.

Golje

P: Ivana Dimić, R: Jug Radivojević, Dir, M: Ivan Ilić, S: Dejan Pantelić, K: Snežana Šimić, Kor: Petar Rajković, Lek: Ljiljana Mrkić Popović.

I: Nikola Bulatović (Kića), Mina Lazarević (Iva), Goran Daničić (Đika), Željka Stričević (Bilja), Vladan Savić (Dagi Davež), Ivana Knežević (Gaga), Veselin Stijović (Deme Šminka), Svjetlana Knežević (Sneža), Aleksandar Hrnjaković (Bidža), Zinaida Dedakin (Ruža), Aleksandar Srećković (Travolta), Svetislav Goncić (Francuz), Aleksandar Dunić (Ica Konj).

(99) 7. decembar 2001.

Briljantin II

P: Džim Džejkobs, Ad: Predrag Perišić, R: Mihailo Vukobratović, Dir: Vojkan Borisavljević, S: Geroslav Zarić, K: Emilija Kovačević, Kor: Sonja Lapatanov.

I: Mina Lazarević (Sendi), Nikola Bulatović (Deni), Ivana Knežević (Rico), Ivan Bosiljčić (Keniki), Jelena Jovičić (Marti), Jelena Bračika (Frenči), Milan Antonić (Sani), Miroljub Turajlija (Dudi), Snežana Jeremić (Dženi), Slobodan Stefanović (Rodžer), Nina Pavlović (Peti), Milenko Zablaćanski (Vins), Dragica Ristanović (Mis Linč), Zoran Babić (Mister Pinč), Irena Šarović (Ča-Ča).

(100) 4. oktobar 2002.

Dva mirisa ruže

P: Emilio Karbaljido, Pr: Janja Gnjatović, R: Slavenko Saletović, S. i K: Vesna Radović, Izb. m: Tatjana Radunović i Dejan Stojadinović, Scen. p: Đorđe Makarević.

I: Ljiljana Stjepanović (Gabrijela), Elizabeta Đorevska (Marlena), Biljana Jovanović, Anica Ivančević, Mihailo Bogosavljević, Nikola Đokić, Branislav Jović, Dušan Šida, Zoran Kovačevski, Vlastimir Blagojević, Dejan Stojadinović, Jovan Nikolić, Miroslav Marković (Mariači).

(101) 23. decembar 2002.

Poljubi me, Kejt

P: Semjuel & Bela Spevak, Pr: Dragoslav Andrić, R: Dimitrije Jovanović, Dir: Milan Nedeljković, Kor: Vladimir Logunov, S: Geroslav Zarić, K: Ljiljana Dragović, Dram: Jovan Ćirilov, Lek: Radovan Knežević, Pom. r: Vlatko Ilić, Pom. k: Jelena Zlatković, Pom. s: Tijana Bjelajac.

I: Rade Marjanović (Fred Grejem, Petručio), Maja Noveljić Romčević (Ili Vanesi, Katarina), Mina Lazarević (Lojs Lejn, Bjanka), Aleksandar Hrnjaković (Trejvor, Batista), Dragan Vujić (Pol, Haberdašer), Jelena Jovičić (Heti), Ivan Bosiljčić (Bil Kalun, Lučencio), Duško Radović (Harison Hauel), Janoš Tot (Prvi gangster), Slobodan Stefanović (Drugi gangster), Srboljub Milin (Ralf), Milan Antonić (Gremio), Miroljub Turajlija (Hortenzio),

(102) 18. april 2003.

Ljubinko i Desanka

P: Aleksandar Popović, R. i Ad: Milenko Zablaćanski, S: Željko Antović, K: Snežana Šimić, Kor: Snežana Vesković, M: Vlada Divljan.

I: Milenko Zablaćanski (Ljubinko), Elizabeta Đorevska (Desanka), Dragan Vujić (Avgust), Vladan Savić (Špijalter), Jelena Ćosić, Danica Arapović, Tamara Afanasijev, Milica Pavlović (Balerine),

(103) 10. jun 2003.

Širli Valentajn

P: Vili Rasel, R: Anja Suša, S: Dragan Lazić, K: Dragica Pavlović, M: Vladimir Pejković.

I: Elizabeta Đorevska (Širli Valentajn),

(104) 27. jun 2003.

Zamisli život

P: Milenko Zablaćanski, R: Milenko Zablaćanski, Dir: Vojkan Borisavljević, K: Vesna Radović, Kor: Snežana Vesković.

I: Milenko Zablaćanski, Dragan Vujić, Jelena Jovičić, Nikola Bulatović, Srđan Jovanović, Veselin Stijović, Tanja Šuletić, Tanja Popović, Marko Bogdanović, Nebojša Babić (Hor), Barbara Milovanov, Tamara Afanasijev, Milica Pavlović, Milan Gromilić (Balet).

(105) 10. oktobar 2003. (Teatar T)

Pop Ćira i pop Spira

P: Stevan Sremac, Ad, R: Jug Radivojević, Scen. p: Ferid Karajica, Dir: Vojkan Borisavljević, Ad: Josip Lešić, S: Dejan Pantelić, K: Vanja Popović, Lek: Radovan Knežević.

I: Duško Radović (Pop Ćira), Valentina Pavličić (Persa), Jelena Jovičić (Melanija), Aleksandar Hrnjaković (Pop Spira), Ljiljana Stjepanović (Sida), Ana Zdravković (Ana), Slobodan Stefanović (Učitelj), Miroljub Turajlija (Šaca), Ivana Knežević (Erža), Svetislav Goncić (Pop Oluja), Branko Đurić (Vladika), Branka Mitić (Tetka Makra), Dušan Milošević (Đakon).

(106) 17. april 2004. (Teatar T)

Cigani lete u nebo

P: Maksim Gorki, M: Jevgenij Doga, Ad: Ivana Dimić, Kor: Krunislav Simić, Dir: Vojkan Borisavljević, R: Vladimir Lazić, S: Geroslav Zarić, K: Snežana Šarac, Kp: Đorđe Stanković, Km: Biljana Jovanović.

I: Ljiljana Stjepanović (Izegril), Milena Ražnatović (Rada), Ivan Bosiljčić (Lojko Zobar), Dragan Vujić (Talimon), Nikola Bulatović (Bubulja), Pavle Petrović (Aralambi), Milan Antonić (Dalibog), Duško Radović (Makar Čudra), Aleksandar Hrnjaković (Njemčo Nur), Veselin Stijović (Danilo), Srboljub Milin (Otac Zobar), Branko Đurić (Silađi), Ivana Knežević (Nonka), Vesna Paštrović (Svetlana), Snežana Jeremić (Veročka), Ana ml. Simić (Rusalina), Barbara Milovanov (Juliška), Miroljub Turajlija (Buča), Milan Milosavljević (Poručnik), Marko ml. Nikolić (Propercijum), Zoran Babić (Švob), Vladan Savić (Balint), Aleksandar Dunić (Predsednik opštine), Ana Simić (Žena predsednika opštine), Goran Bukilić (Pandur), Bojan Gavrilović (Ištvan), Ana Savićević (Balintova žena), Jelena Mit (Poručnikova žena), Svjetlana Knežević, Zinaida Dedakin, Ana Zdravković (Suđaje).

(107) 28. maj 2004. (Kamerna scena “Peta”)

Ljubav, ah ljubav

P: Tihomir Ilić, Ad, R: Mihajlo Vukobratović, S, K: Vesna Radović, Izb. m: Veselin Stijović.

I: Veselin Stijović, Stefan Stijović, Ljiljana Stjepanović.

ZVEZDARA TEATAR

(7) 20. oktobar 1986.

Ptic i ptica ili Kuća u kojoj je ponekad boravio i Ivo Andrić

P: Slobodan Stojanović, R: Dejan Mijač, S: Boris Maksimović, K: Svetlana Cvijanović, M: Vladimir Marković.

I: Milena Dravić (Zrnce, G-đa Svetlana Ilić, Anđe;a, Ljubičica), Dragan Nikolić (Firs, Gavrilo, Vojnik Jaša, G. Stojanović).

(8) 5. februar 1987.

U agoniji

P: Miroslav Krleža, Ad. i R: Vida Ognjenović, Asr: Olivera Živković, S: Marina Čuturilo, K: Biljana Dragović, M: Mladen i Predrag Vranešević, Lek: Branivoj Đorđević.

I: Miloš Žutić (Barun Lembah), Đurđja Cvetić (Laura Lembah), Vlastimir Đuza Stojiljković (Dr Ivan Plemeniti Križovec), Olivera Marković (Grofica Madline Petrovna), Minja Stević (Marija), Svjetlana Knežević (Izabela Georgijevna), Diana Kržanić (Kneginja Dolgorukova), Simonida Đorđević (Milostiva Štolcer), Andrijana Videnović (Golenišćev Kutuzova), Dragan Petrović (Policijski pristav).

(9) 6. novembar 1987.

Klaustofobična komedija

P: Dušan Kovačević, R, Izb. m: Dušan Kovačević, S: Juraj Fabri, K: Ljiljana Dragović, Kor: Lidija Pilipenko.

I: Danilo Bata Stojković (Sava odžačar), Mihajlo-Miša Janketić (Jagoša Kraj), Jelisaveta Seka Sablić (Vesela Kraj), Danilo Lazović (Milicioner Vule), Žarko Radić (Teja Kraj), Sofija Žugić (Nina Herbert), Dejan Pajović (Leopold Važik), Vanja Janketić (Grabinski).

(10) 29. jun 1988.

Hamlet u Mrduši Donjoj

P: Ivo Brešan, Ad. i R: Branislav Mićunović, S: Zoran Ristić, K: Milanka Berberović, M: Predrag Vranešević, Dram: Novak Kilibarda.

I: Petar Božović (Mato), Petar Banićević (Andro), Petar Kralj (Milo), Gorica Popović (Mara), Milutin Karadžić (Mačak), Tihomir Stanić (Joco), Suzana Petričević (Anđa), Marko Baćović (Spiro).

(11) 28. januar 1989.

Original falsifikata

P: Rade Radovanović, R: Slavenko Saletović, S: Velizar Srbljanović, K: Milica Radovanović, M: Momčilo Bajagić.

I: Petar Božović (Pavlović), Branislav Jerinić (Vujić), Lazar Ristovski (Pavle), Žarko Laušević (Stojan), Ljiljana Dragutinović (Lena), Dragan Gajović (Dragiša), Slavka Jerinić (Mileva), Saša Jovčić (Nikola).

(12) 1. februar 1989.

Tri sestre

P: Anton Pavlovič Čehov, R: Aleksandar Lukač, S: Snežana Petrović, K: Angelina Atlagić, M: Snežana Stefanović.

I: Olja Bećković (Irina), Anica Dobra (Maša), Branka Pujić (Olga), Mira Furlan (Nataša), Darko Tomović (Andrej), Nebojša Ljubišić (Tuzembal), Goran Radaković (Veršinjin), Dragan Bjelogrlić (Soljoni), Boris Komnenić (Kuligin), Milorad Mandić (Čebužin).

(13) 8. oktobar 1989.

San kosovske noći

Ad. i R: Petar Božović, S. i K: Snežana Petrović, Lek: Branivoj Đorđević, M: Ivana Stefanović, Kor: Vesna Milanović.

I: Petar Kralj, Petar Božović, Ana Brajković, Ivana Jerinić, Vesna Milanović, Snežana Mogić, Gordana Pejović, Sandra Petrović, Snežana Plavšić, Elena Šarić (Baletski ansambl).

(14) 10. januar 1990.

Profesionalac

P: Dušan Kovačević, R, S. i K: Dušan Kovačević, S. i K: Živorad Savić, Izb. m: Dragutin Balaban.

I: Bogdan Diklić (Ja-Teodor Teja Kraj), Danilo Bata Stojković (Luka Laban), Neda Arnerić (Sekretarica), Vanja Janketić (I jedan sasvim normalan ludak),

(15) 10. februar 1990.

Kus petlić

P: Aleksandar Popović, R, Izb. m: Branko Pleša, S: Geroslav Zarić, K: Bojana Nikitović, M: Goran Pleša.

I: Dara Džokić (Milja Bušatlija, Bosanka), Sanja Radivojević (Selena Seja Batrićeva), Radoslav Milenković (Đakon Avakum), Branimir Brstina (Pile Kopile Piletićevo), Aljoša Vučković (Komnen Barjaktar), Branko Pleša (Johan Šuster).

(16) 7. mart 1990.

Mala

P: Radoslav Pavlović, R: Darko Bajić, S: Miljen Kljaković i Sava Aćin, K: Lana Cvijanović, M: Zoran Simjanović, Pom. r: Boban Skerlić.

I: Anica Dobra (Milica Knežević), Ljiljana Dragutinović (Božidarka Knežević), Lazar Ristovski (Miodrag Goncin), Dragan Bjelogrlić (Miša), Renata Ulmanski (Baba), Žarko Laušević (Žika Ajkula), Marko Baćović (Kokan Kosovski), Danilo Lazović (Stojan Stojanović), Andrijana Videnović (Slavica Stojanović), Predrag Laković (Pukovnik, Islednik, Čiča, Deda).

(17) 2. oktobar 1990.

Navala

P: Stevan Koprivica & Predrag Antonijević, R, Izb. m: Egon Savin, S: Geroslav Zarić, K: Biljana Dragović.

I: Predrag Ejdus (Jovan Parasinović), Jelisaveta Sablić (Milica Sajkić), Branimir Brstina (Mirko), Petar Kralj (Reks (Đole)), Slobodan Ninković (Gvozden), Josif Tatić (Buca Marić), Branko Cvejić (Deja Arsenijević).

(18) 28. januar 1991.

Zora na istoku

P: Gordan Mihić, R: Jagoš Marković, S: Todor Lalicki, K: Božana Jovanović, M: Igor Gostuški.

I: Branka Petrić (Savka Vasilić), Mihailo Janketić (Spasoje Vasilić), Igor Pervić (Dragoslav Vasilić), Nikola Đuričko (Dura-Đurče Vasilić), Vladica Milosavljević (Ruskinja), Stojan Dečermić (Čeh), Nikola Milić (Poljak), Boris Komnenić (Bugarin), Zinaida Dedakin (Rumunka), Biljana Šević (Rumunkina kćerka), Zoran Cvijanović (Džibra), Goran Ivanović (Bimba), Mića Tomić (Komšija), Vasa Pantelić (Sudija), Dragan Todorović (Lekar), Budimir Osmajlić (Bolničar).

(19) 21. mart 1991.

Urnebesna tragedija

P: Dušan Kovačević, R: S: Dušan Kovačević, S: Živorad Savić, K: Marija Tasić, Izb. m: Dragutin Balaban.

I: Ljiljana Dragutinović (Ruža), Dragan Nikolić (Milan), Anica Dobra (Neven), Snežana Bogdanović (Julka), Lazar Ristovski (Kosta), Milena Dravić (Rajna), Danilo Stojković (Vasilije), Žarko Radić (Doktor), Ivan Janketić (Milicioner).

(20) 7. novembar 1991.

Malo ljubavi malo mržnje

P: Vlasta Radovanović, R: Vlasta Radovanović, S: Dejan Anđelković, K: “Moda Zmaj”, Izb. m: Dragutin Balaban.

I: Maja Sabljić (Katarina), Dragan Nikolić (Marko Marković), Dragana Mrkić (Anja Popović), Branislav Jerinić (Steva Popović).

(21) 7. april 1992.

Život Jovanov

P: Radoslav Pavlović, R: Darko Bajić, S: Vlastimir Gavrik, K: Milija Kovačević, M: Momčilo Bajagić, Lek: Radovan Knežević.

I: Predrag Laković (Luka Jovanović), Dragan Bjelogrlić (Jovan), Danilo Lazović (Marin Jurić), Irena Mičijević (Marina), Karolina Cimeša (Tanja), Dragan Jovanović (Frano, Fra Lorenco).

(22) 12. april 1992.

Đeneral Milan Nedić

P: Siniša Kovačević, R: Jovica Pavić, S: Geroslav Zarić, K: Zagorka Stojanović.

I: Danilo Stojković (Armijski Đeneral Milan Nedić), Radoslav Milenković (Islednik), Ljiljana Blagojević (Anđelija Nedić Vukić), Mira Stupica (Živka Nedić), Vlastimir Stojiljković (Milutin Nedić), Mihajlo Janketić (Nemac), Žika Milenković (Milan Aćimović), Milutin Butković (Profesor Hadžipenčić), Ljiljana Međeši (Daktilografkinja).

(23) 3. novembar 1994.

Kako potamaniti gamad

P: Novica Savić, R, S. i Izb. m: Branko Pleša, K: Božana Jovanović, Kor: Slavica Štrljić.

I: Vlastmir Stojiljković (Nikola), Katarina Vićentijević (Marina), Radoslav Milenković (Starac), Branimir Brstina (Mladić), Goran Pleša (Pletar), Milica Mihajlović (Majka), Milena Dravić (Danka).

(24) 28. decembar 1994.

Mrtva tačka

P: Aleksandar Popović, R: Radoslav Milenković, S: Boris Maksimović, K: Ljiljana Dragović, M: Ivana Stefanović, Lek: Ljiljana Mrkić Popović.

I: Darinka Đurašković (Pelagija Čolak Antić), Sandra Nogić (Francika Požgaj), Danica Maksimović (Melanija Čolak Antić), Dragan Maksimović (Vojislav Čolak Antić), Vlastimir Stojiljković (Svetozar Kalafatović).

(25) 1. decembar 1995.

Naši sinovi

P: Vojislav Jovanović Marambo, Ad. i R: Jagoš Marković, Pom. r: Đorđe Marjanović, S: Marina Milin Pavlović, K: Biljana Dragović, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Kor, Korep: Mina Lazarević, Mask: Nijaz Memiš.

I: Petar Kralj (Pukovnik Ostoja), Dragan Mićanović (Danilo), Goran Šušljik (Gile), Anita Mančić (Rajko), Dara Džokić (Gospođa Hristina), Olivera Marković (Gospođa Lena), Branka Šelić (Leposava), Zinaida Dedakin (Gospođica M), Isidora Minić (Gospodica N), Milena Đukić (Lina), Nađa Žugić (Draga), Mira Stupica (Baba Jovana), Milka Lukić (Živana).

(26) 18. april 1996.

Poljubac žene pauka

P: Manuel Puig, Pr: Vanja Karas, R. i Izb. m: Egon Savin, S: Geroslav Zarić, K: Bojana Nikitović, M: Gatto Barbieri, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Pom. r: Maja Milatović.

I: Bogdan Diklić (Molina), Dragan Nikolić (Valentin), Branislav Jerinić (Upravnik zatvora).

(27) 30. septembar 1996.

Baš bunar

P: Aleksandar Popović, R: Aleksandar Popović, S: Živorad Savić, K: Marija Kovačević. Izb. m: Persida Popović, Scen. p: Tatjana Popović.

I: Miodrag Krivokapić (Manasije Vrcelj), Ljiljana Blagojević (Dragoslava), Predrag Ejdus (Anastas Vrcelj), Ružica Sokić (Biserka).

(28) 26. oktobar 1996.

Lari Tompson, tragedija jedne mladosti

P: Dušan Kovačević, R: Dušan Kovačević, S: Nenad Brkić, K: Katarina Grčić, Mask: Nijaz Memiš, Izb. m: Dragutin Balaban.

I: Milena Dravić (Katarina), Bora Todorović (Glumac Beli), Miodrag Krivokapić (Stefan Nos), Danilo Stojković (Dragan Nos, Bojan Nos, Oliver Nos), Branka Petrić (Dragana Nos, Bojana Nos, Olivera Nos), Branko Kosar (Sava, Jedan čovek-orkestar), Ljiljana Dragutinović (Savka), Lepomir Ivković (Specijalac), Ivan Janketić (Električar), Tomo Komatina, Miodrag Tešović (Pozorišni radnici), Marijana Popović (Pevačica).

(29) 13. mart 1997.

U plamenu strasti

P: Ivan M. Lalić, R, S. i Izb. m: Gorčin Stojanović, K: Boris Čakširan, Kor: Sonja Vukićević, Mask: Tina Šubić Dodačić, Pom. r: Iva Milošević.

I: Dragan Nikolić (Boris), Vesna Trivalić (Marija), Ana Sofrenović (Nevena), Dragan Bjelogrlić (Roki), Slobodan Ninković (Marko), Dragan Jovanović (Aleksa), Branka Pujić (Jelena).

(30) 3. decembar 1997.

Virus

P: Siniša Kovačević. R: Siniša Kovačević, S: Miodrag Tabački, K: Bojana Nikitović, M: "Deca loših muzičara".

I: Ivan Jevtović (Aleksandar Saša Petrović), Miodrag Radovanović (Dimitrije), Ljiljana Blagojević (Marija), Ljubivoje Tadić (Miša Pupavac), Vesna Alu Mariconj (Marta Stojanov), Ružica Sokić (Vera Sokolov), Nataša Šolak (Ana Sokolov), Marija Bobić (Plavooka), Ljubomir Bandović (Šef sale), Pavle Pekić (Konobar Milutin).

(31) 18. februar 1998.

Parabelum

P: Srđan Koljević, R: Nikola Pejaković, S: Geroslav Zarić, K: Milica Grbić.

I: Branislav Lečić (Ubica), Nebojša Glogovac (Mladić), Nikola Pejaković (Kum), Tamara Vučković (Devojka), Slobodan Ninković (Crnac).

(32) 11. april 1988.

Moj otac u borbi protiv nitkova iz svemira

P: Ivan M. Lalić, R: Gorčin Stojanović, S: Vladislav T. Lalicki, K: Boris Čakširan.

I: Danilo Stojković (Budimir Životić), Milena Dravić (Desanka), Nebojša Milovanović (Ljupče), Dragan Zarić (Ladočki), Ksenija Zelenović (Novinarka), Ljubo Miško Bujisić (Kamerman).

(33) 4. maj 1998.

Smešna strana muzike

R: Kolektiv i Nikola Pejaković, S. i Izb. m: "The Kuguars", K: Ljiljana Petrović.

I: Bogdan Diklić (Bubnjolog), Boris Milivojević (Bas i Glas), Dejan Matić (Trianglista), Nikola Đuričko (Gitar forsaž), Rade (mlađi) Marković (Gitar solaž), Veljko Nikolić, Tibor Tot (Udaraljke), Dragan Jovanović ("Lokalni" solista).

(34) 8. januar 1999.

Kontejner sa pet zvezdica

P: Dušan Kovačević, R: Dušan Kovačević, K: Ljiljana Petrović, Izb. m: Dragutin Balaban.

I: Branislav Lečić (Profesor), Sanda Balaban (Njegova učenica Pa... Milica), Miodrag Tešović (Šofer-telohranitelj).

(35) 4. februar 1999.

Nek ide život

P: Ranko Božić, Ad. i R: Srđan Karanović, Pom. r: Marko Đilas, S: Dušan Otašević, K: Saša Kuljača, M: Zoran Simjanović, Kor: Sonja Lapatanov, Lek: Ljiljana Mrkić Popović.

I: Nebojša Dugalić (Marko), Nikola Đuričko (Vlada), Paulina Manov (Vanja), Hana Jovčić (Zora), Nenad Jezdić (Džo).

(36) 1. mart 2000.

Putnik

P: Dragoslav Mihailović.

I: Danilo Stojković (Putnik).

(37) 17. januar 2001.

Buba

P: Mladen Popović, R: Egon Savin, S: Miodrag Tabački, K: Angelina Atlagić.

I: Sonja Kolačarić (Sestra), Nenad Stojmenović (Brat), Gordan Kičić (Kocka), Goran Šušljik (Baja).

(38) 18. februar 2001.

Krivica

P: Nebojša Romčević, R: Ljuboslav Majera, S: Juraj Fabri, K: Ljiljana Petrović, M: Miroljub Aranđelović Rasinski, Ap: Živorad Savić.

I: Ljiljana Dragutinović (Goca), Danilo Lazović (Braca).

(39) 29. maj 2001.

Doktor Šuster

P: Dušan Kovačević, R: Dušan Kovačević, S: Nenad Brkić, K: Ljiljana Petrović, Izb. m: Dragutin Balaban Bajka.

I: Petar Kralj (Doktor Nikola Kos), Vesna Trivalić (Ana), Jelisaveta Sablić (Divna), Miodrag Krivokapić (Branko Bezdan), Miloš Stojanović (Lola), Aleksandar Manevski (Smiljan Stefanović), Ivan Janketić, Duško Ašković, Tomislav Komatina (Nekoliko problematičnih ljudi).

(40) 30. novembar 2001.

Anđela

P: Stevan Koprivica, R: Milan Karadžić, S: Geroslav Zarić, K: Božana Jovanović, M: Aleksandar Kostić, Scen. p: Sonja Lapatanov.

I: Branimir Brstina (Lazar), Milutin Karadžić (Borisav), Isidora Minić (Anđela).

(41) 25. april 2002.

Kontuzov

P: Hristo Bojčev & Nikola Pejaković, R: Nikola Pejaković, S: Darko Nedeljković, K: Maja Sole, Izb. m: Ljubomir Jovanović Jovec.

I: Nebojša Glogovac (Kontuzov), Slobodan Ninković (Deda), Boris Milivojević (Bratoj), Mladen Andrejević (Fero), Dubravka Mijatović (Baba), Paulina Manov (Mutava), Nina Grahovac (Žena), Nikola Pejaković (Debeli).

(42) 24. maj 2002.

Večeras slušate...

P: Dušan Ristić, R: Zlatko Paković, S: Boris Maksimović, K: Bojana Nikitović, Izb. m: Dušan Ristić, Scen. p: Sonja Lapatanov.

I: Feđa Stojanović (Dragoslav Ilić), Janoš Tot (Sima), Miodrag Radovanović (Sreten Donić), Đurđija Cvetić (Angelina Trifković), Miodrag Krstović (Nenad Božić), Radmila Tomović Grinvud (Vida Obradović Božić), Dubravko Jovanović (Toma Mišić).

(43) 30. april 2003.

Pogled u nebo

P: Dejvid Her, R: Ljiljana Todorović, S, K: Jasna Dragović, M: Zoran Erić, Dram: Ivana Mihić, Pom. s: Nina Vićentić.

I: Milica Mihajlović (Kira Holis), Radovan Vujović (Edvard Sardžent), Vojislav Brajović (Tom Sardžent).

(44) 8. oktobar 2003.

Povratak

P: Harold Pinter, Pr: Renata Ulmanski, R: Nikita Milivojević, S: Miodrag Tabački, K: Zora Popović Mojsilović, Izb. m: Vladimir Janković.

I: Bora Todorović (Maks), Nenad Jezdić (Leni), Vlastimir Stojiljković (Sem), Branislav Tomašević (Džo), Aleksandar Alač (Tedi), Nataša Ninković (Rut).

POZORIŠTE “SLAVIJA”

(1) 4. februar 1999.

Alo, oođe mobilni

P: Radivoje Bojičić.R: Radoslav Zlatan Dorić.

I: Vladan Gajović (Telohranitelj).

(2) 8. mart 1999.

Akt

P. i R: Zoran Ćosić.

I: Sonja Neimarević.

(3) 9. novembar 1999.

Švejk

P: Jaroslav Hašek. R: Slavoljub Stefanović Ravasi.

I: Miroslav Žužić

(4) 10. novemar 1999.

Moja mama

P: Radoslav Pavlović. R: Vladimir Jevtović.

I: Ružica Sokić, Dragan Petrović, Ivan Tomić, Jelena Jovičić.

(5) 11. novembar 1999,

Đe god sam bio svud sam poginuo

P: Radoslav Dorić.R: Radoslav Dorić

I: Vladan Gajović (Vukojica Marković), Ivana Jovanović (Gordana Jovanović).

(6) 12. novembar 1999.

Crnogorska veza

P: Željko Mijanović. R: Slobodan Ćustić

I: Slobodan Ćustić, Nađa Sekulić,

(7) 15. novembar 1999.

Veče sa Petrom Božovićem

(8)16. novembar 1999.

Šopska ambasada

P: Ivan Ivanović. R: Slavko Tatić.

I: Nikola Simić

(9) 24. novembar 1999.

Kapija opklade

P: Ildi Ivanji. R: Slobodan Jovanović Šilja.

I: Jadranka Nanić

(10) 25. novembar 1999.

Ženski orkestar

P: Žan Anuj. Akademija “BK”, klasa Ružice Sokić.

I: Vesna Kljajić, Nevena Mijović, Ivana Fotez, Sandra Šaban, Jelena Ilić, Emica Dačić, Ivana Milovanović, Siniša Ubović, Dušan Čavić.

(11) 11. februar 2000.

Tri boje duge

P: Radoslav Pavlović. R. i S: Jovica Pavić.
K: Jasna Perić, M: “Osvajači”. Prod: Milutin Bata Karadžić. Prod: FaVI, Koprodukcija: Pozorište “Slavija”

I: Marko Nikolić (Mikan Spasić), Mirjana Karanović, Ljiljana Stjepanović (Olivera Spasić), Anastasija Radojković (Jelica Spasić).

(12) 29. februar 2000.

Ljubavni zanos –Veče španske pesme

(13) 14. april 2000.

TV Boško Vam predstavlja – Neće moći

P: Radoslav Pavlović.

I: Dragan Petrović Pele.

(14) 19. april 2000.

Zorka end momcovi

P: Nenad Kažić.

I: Vesna Anđelković

(15) 20. april 2000.

E, kako divan dan

P. i R: Vesna Pećanac.

I: Vesna Pećanac

(16) 21. april 2000.

Ispovest pletilje čarapa u striptiz baru

P. i R: Slobodan Jovanović Šilja.
M: Mladen Arsenijević.

I: Jadranka Nanić.

(17) 22. april 2000.

Dvije kristalne čaše

P: Ivan Raos. R: Blagota Eraković.
Produkcija: Barski ljetopis.

I: Miša Janketić, Slobodan Marunović, Dragiša Simović

(18) 23. april 2000.

Kobne laži

P. i R: Aleksandar Popović.

I: Danica Zdravić

(19) 25. april 2000.

Neželjeni efekti

P. i R: Mirjana Ojdanić.

I: Aleksandra Nikolić.

(20) 27. april 2000.

Svinja (Amerikanac u Beogradu)

P: Branislav Nušić.R: Velimir Mitrović. M: Biljana Arsić Krstić.

I: Gojko Baletić (Nikola), Boško Puletić (Đorđe), Nela Mihailović (Nina), Sonja Neimarević (Gazdarica).

(21) 9. maj 2000.

Ožalošćena porodica

P: Branislav Nušić. R: Petar Zec.

I: Milica Štetin (Tetka), Saravolac Teodora (Trivuna), Petošević Dejan (Mića Stanimirović), Bunuševac Vidan (Proka Purić), Nikolić Ivan (Agaton Arsić), Vučić Nenad (Tanasije Dimitrijević),Nenadović Ivana (Simka), Bakić Tijana (Danica), Kukić Tamara (Vida), Fišeković Nikola (Dr Petrović), Krunić Marijana (Gina), Stilinović Milica (Sarka).

(22) 18. maj 2000.

Komedija u pozorištu

P. i R: Vlasta Radovanović. M: Sanja Ilić.

I: Zlata Petković (Marta), Nebojša Ljubišić (Lale), Sandra Bugarski (Jasna), Rade Marjanović (Miki).

(23) 22. maj 2000. (Kruševačko pozorište-premijera u Beogradu)

Komšije su krive

P: Željko Hubač.R. i S: Ljuboslav Majera.
Dram: Branislav Nedić

I: Predrag Ejdus, Radiša Grujić, Milija Vuković, Slobodan Ljubičić, Dragana Zrnzević, Ana Đorđević, Danica Krljar, Dragan Marinković.

(24) 1. jun 2000.

Fudbalski navijač

P: Dragoljub Bokonjić.

I: Milenko Pavlov.

(25) 2. jun 2000.

Sarajka u Beogradu

P. i R: Isidora Bjelica.

I: Anja Popović (Stana Popić), Vlada Dimoski (Psihijatar).

(26) 10. juni 2000.

Veče satire Ošišani jež

(27) 10. jun 2000.

Pozovi me odmah

P: Radivoje Bojičić. R: Ivana Bogićević

I: Mina Lazarević.

(28) 13. septembar 2000.

San o Balkanu

M: Sanja Ilić.

I: Vesna Stanković, Siniša Ubović, Dušica Popović.

(29) 18. novembar 2000.

Ljubavnici

R: Petar Zec.

I: Slobodan Ćustić (Taksista, student, političar, pisac, biznismen, Danica Zdravić (Kurva, kućna pomoćnica, udata žena, slatka mala...)

(30) 21. novembar 2000.

Laki komad

P: Nebojša Romčević.

I: Milan Lane Gutović i ansambl Kruševačkog pozorišta

(31) 22. novembar 2000.

Petrijin venac

P: Dragoslav Mihailović, R: Predrag Ejdus.

I: Tatjana Torbica

(32) 4. decembar 2000.

Trpeza svetih Nemanjića –poselo stare srpske muzike

Ansambl "Renesans"

(33) 1. februar 2001.

Miloš Obrenović – veliki knjaz Srbije

P: Milovan Vitezović.

I: Miša Janketić.

(34) 12. februar 2001.

Krvava teta

P: Novica Savić, R: Borislav Grigorović.
Produkcija: Favi.
Koprodukcija: Pozorište "Slavija".

I: Ružica Sokić, Srboljub Milin, Srđan Milivojević.

(35) 19. februar 2001.

Crnogorske bračne avanture

I: Peđa Šuškavčević, Olivera Vuković.

(36) 2. mart 2001.

Ćeraćemo se...

P: Matija Bećković.

I: Petar Božović

(37) 9. mart 2001.

Damin gambit

P: Dušan Cvetić, R: Jovica Pavić. S: Boris Maksimović. M: Branislav Pipović.K: Mira Čohadžić.

I: Miša Janketić, Miodrag Radovanović (Dr Filimonović), Vuk Kostić (Miljan Mehmed Dragović), Nebojša Ljubišić (Patrik Konor), Dragan Petrović (Džon Mek Kormik), Bojana Maljević, Ana Maljević (Elizabeta Vudke), Vlasta Velisavljević (Dr JozefPretnar).

(38) 14. april 2001.

Sezona naručenih ubistava

P. i R: Radoslav Zlatan Dorić, M: Miroljub Aranđelović Rasinski.

I: Miša Janketić (Frankenštajn), Danica Maksimović (Supruga), Vladan Gajović (Al Kapone), Sonja Knežević (Ljubavnica).

(39) 19. maj 2001.

Slobodne žene balkanske

P: Ljiljana Lašić. R: Nađa Janjetović. M: Miroljub Aranđelović Rasinski.

I: Ljiljana Lašić, Ljiljana Blagojević.

(40) 14. septembar 2001.

Radovan protiv Ibija

P: Dragan Timotijević Belmondo.
R: Miloš Timotijević.

I: Miloš Timotijević, Toma Kuruzović.

(41) 6. septembar 2001.

Tajna plave ptice

P: Stevan Koprivica. R: Milan Karadžić.
Produkcija: FAVI. Koprodukcija: Pozorište "Slavija".

I: Tanja Bošković (G-đa Olga), Boba Latinović (Mikica), Ivan Jevtović (Relja).

(42) 4. oktobar 2001.

Dobrovoljka

P: Jasmina Bukva. R: Vladimira Lazić.

I: Dojna Andrejević.

(43) 4. novembar 2001.

Ježevo veče. Doček 5 oktobra

(44) 1. novembar 2001.

Kabare. Putuj Evropo

I: Goran Sultanović, Nenad Ćirić, Nebojša Ljubišić, Aleksandar Srećković...

(45) 1. februar 2002.

Teatro LAH-CHO

R: Horacio Salinas.

I: Milica Redžić, Horacio Salinas.

(46) 14. februar 2002.

Kabare. Obično veče

T: Milan Lane Gutović.

I: Milan Lane Gutović.

(47) 6. mart 2002.

Soba 8

P: Aleksandar Rajković. R: Ivana Nenadović.

I: Ivana Nenadović.

(48) 7. mart 2002.

Ježevo veče: Doček dana plavuša

(49) 27. april 2002.

CABAres CABArei

A: Zijah Sokolović

(50) 28. april 2002.

Dogodine u isto vreme

P: Bernard Slejd. Pr: Dragoslav Andrić. R: Božidar Đurović. S: Vladislava Munić. K: Mira Čohadžić. M: Miroljub Aranđelović Rasinski.

I: Lane Gutović, Nela Mihailović.

(51) 27. maj 2002.

Istaknuti umetnik

I: Slobodan Bićanin.

(52) 13.maj 2002. Pozorište Paraćin

Stjuardese

(53) 11. septembar 2002.

Ježevo veče: Ja, presednik

I: Pavle Minčić.

(54) 16. novembar 2002.

Ježevo veče: Naježeni kabare

(55) 9. novembar 2002.

Jasmin na stranputici

P: Ljiljana Lašić. R: Vladimir Lazić. S: Miomir Radović. M: Branislav Pipović. K: Danica Rakočević.

I: Ljiljana Lašić (Staša), Rada Đuričin (Marlena), Ivan Bosiljčić (Jasmin).

(56) 19. novembar 2002.

Srbi grade kuću

P. i R: Radoslav Dorić. S: Boris Maksimović. M: Miroljub Aranđelović Rasinski. K: Vesna Radović Dorić.

I: Ivan Bekjarev (Aca Džukela), Milenko Pavlov (Kurta Ciganin), Jelica Sretenović (Ruška), Vladan Gajović (Miljan Inspektor), Siniša Ubović (Zoran).

(57) 23. novembar 2002.

Sarajka u parlamentu

P. i R: Isidora Bjelica.

I: Milica Stilinović (Vulijem Fiš), Nenad Vučić (Stana Popić).

(58) 2. decembar 2002. Predstava za decu

Pustolov

I: Milan Gutović.

(59) 14. decembar 2002.

Zavodnik

P. i R: Miladin Ševarlić. S: Miomir Radović. K: Danica Rakočević. M: Branislav Pipović.

I: Ružica Sokić (Jelisaveta Hadžiantonijević), Milan Caci Mihailović (Rodoljub Ljuba Čobanović), Snežana Jeremić (Ljubica Hadžiantonijević), Goran Milev (Darko Raspopović).

(60) 25. januar 2003.

Perverzije u Čikagu

P: Dejvid Memet.

I: Dragan Marjanović (Barni Džonson), Milan Vasić (Deni Šapiro), Tatjana Kecman (Džoan Vudvord), Sandra Spasovska (Debora Solomon).

(61) 1. februar 2003.

Autsajderi

P: Miroslav Momčilović. R: Egon Savin.

I: Ivan Bekjarev (Rajko), Predrag Ejdus (Jovo).

(62) 8. april 2003.

“011"

P: Momo Kapor. R: Ivana Vujić. Klavirska pratnja: Bane Zarin.

I: Rada Đuričin, Miša Janketić.

(63) 19. maj 2003.

Odbrana Sokratova i smrt

P: Platon

I: Ljuba Tadić.

(64) 28. maj 2003.

Potonja ura Njegoševa

P: Slobodan Tomović. R: Blagota Eraković.

I: Slobodan Marunović.

(65) 5. jun 2003.

Šizgal to night

P: Mjurej Šizgal. R: Nebojša Dugalić.

I: Borko Sarić, Jelena Helc.

(66) 6. oktobar 2003.

Kako se uzme

P: Alan Ejkbon. R: Božidar Đurović

I: Miša Janketić, Nada Blam, Biljana Đurović, Petar Mihajlović.

(67) 14. novembar 2003.

Pastir

P: Milivoje Majstorović. R: Velimir Mitrović, S: Boris Maksimović. M: Rambo Amadeus.

I: Vladan Gajović (Staniša), Ljiljana Blagojević (Stamena), Lepomir Ivković (Dragiša), Miško Rakočević, Milenko Pavlov (Milisav).

(68) 21. decembar 2003.

Božićni muzički ukrasi

Kraljevski orkestar "Gudači Svetog Đorđa"

(69) 26. decembar 2003.

Pokondirena tikva

Komp: Mihovil Logar. Lib: dr Hugo Klajn. Muz. vođ: Aleksandar Kolarević. R: Radoslav Zlatan Dorić. S: Vesna Radović. K: Srpsko narodno pozorište, Novi Sad,

I: Studenti III godine glume i operskog studija Fakultet muzičkih umetnosti, Beograd.

(70) 11. februar 2004.

Kafana "Kod zajedno"

P: Ljiljana Lašić. R: Jovica Pavić. S: Dejan Pantelić. K: Danica Rakočević. M: Branisav Pipović.

I: Goran Sultanović, Ljiljana Lašić, Iva Štrljić.

(71) 28. april 2004.

Zgazi me

P: Žarko Jokanović. R: Jug Radivojević. S: Dejan Pantelić, nameštaj "Simpo". M: Nikola Bulatović, snimljena u Studiju Željka Joksimovića. K: "St. Džordž", Ljubinka Arsović, Verica Rakočević. Kor: Jelena Korenković. Šminker: Marija Petrović.

I: Milica Milša (Bubica), Sandra Bugarski (Oki) Nikola Bulatović (Guza), Miroljub Turajlija (Vučina). Snimljeni glasovi: Jelisaveta Sablić, Milan Gutović, Zorana Pavić.

BITEF TEATAR

(1) 9. januar 1990.

Dom Bernarde Albe

P: Federiko Garsija Lorka, Ad, R, Kor: Dejan Pajović i Nenad Čolić, S. i K: Angelina Atlagić, M: Nataša Bogojević i Arsenije Jovanović.

I: Anđelija Todorović (Bernarda Alba), Vesna Stanojević (Poncija), Tatjana Pajović (Angustija), Tatjana Popović (Martirio), Svetlana Marković (Magdalena), Danica Arapović (Adela), Nenad Čolić (Pepe Romano), Snežana Todorović (Marija Jozefa).

(2) 26. april 1990.

Služavka gospodarica

P: Đovani Batista Pergolezi, Pr, R: Lari Zapia, Al: Đenaro Antonio Federiko, Dir: Apeksandar Lakovski, S: Todor Lalicki, K: Boris Čakširan, KP: Nikola Mijailović, Scen. pok. Ferid Karajica.

I: Anuška Silvie Pejović (Serpina), Bojan Knežević (Uberts), Ferid Karajica (Vespone).

(3) 23. novembar 1990.

Pacolovac

Al, S: Bogdan Kršić, M: Zoran Hristić, Kor, R: Slavko Pervan, K: Angelina Atlagić, Kl, Mask: Tihomir Mačković.

I: Nenad Jeremić (Pacolovac), Dubravka Milutinović (Agnes), Maja Milošević (Gradonačelnik), Saša Adamović (Pacov), Svetozar Adamović (Prosjak), Milica Antić (Mlada), Tamara Antonijević (Mladoženja).

(4) 24. april 1991.

Slika Dorijana Greja ili Igra promene

P: Oskar Vajld, Kor: Dejan Pajović, M: Nataša Bogojević i Arsenije Jovanović, Dram: Irina Gilić, S: Ivana Vlajković, K:. Angelina Atlagić.

I: Tatjana Pajović, Vesna Stanojević, Tatjana Popović, Anđelna Todorović, Svetlana Marković, Danica Arapović, Dejan Pajović.

(5) 25. septembar 1991.

Medeja*

P: Arpad Genc, Pr: Ana Serenčeš, R: Ivana Vujić, S, K: Miodrag Tabački, M: Zoran Erić, Kor: Sonja Vukićević, Dram: Dušana Nikolić.

I: Sonja Vukučević (Medeja), Đurđija Cvetić (Glas sa magnetofonske trake).

(6) 23. decembar 1991.

Prijateljstvo zanat najstariji

P: Brana Crnčević, R: Ivana Vujić, Kor: Dejan Pajović, S: Todor Lalicki, K: Maja Marinković, M: Koya, Dram: Dušana Nikolić, Lek: Liljana Mrkić Popović.

I: Haris Burina, Vladica Milisavljević, Ljubivoje Tadić.

(7) 28. januar 1992.

Zločin i kazna

P: Fjodor Mihajlovič Dostojevski & Andžej Vajda, Pr: Petar Vujičić, Milosav Babović i Jelena Mijović, R: Egon Savin, S: Todor Lalicki, K: Bojana Nikitović, M: Ksenija Zečević, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Dram: Jelena Mijović.

I: Predrag Manojlović (Raskoljnikov), Predrag Ejdus (Porfirije), Tamara Vučković (Sonja), Mihajlo Pleskonjić (Zamjatov), Slavko Štimac (Razumihin), Bogoljub Dinić (Kon), Predrag Kolarević (Mlkoljka), Živan Radovanović (Građanin).

(8) 21. februar 1992.

Sveti Nik, Nicholas Edward Cave –Život i veze

Sc, R, Izb. m: Gorčun Stojanović, S: Aleksandar Denić, K: Maja Marinković.

I: Nenad Racković (Nick Cave), Natalija Lučanin (Anita Lane), Vesna Stanojević (Mama, Norma Jean, Marylin Monroe), Rade Marković (Elvis Presley), Nikola Pejaković (Anđeo), Hristina Popović (Baby).

(9) 26. septembar 1992.

Hardcore Transsex One Man Show ili Radmilo gnusni i Radmila pogana

P: Milan Delčić, R: Milan Delčić, Dram: Dušana Nikolić, Kor: Vladimir Logunov, S, K: Maja M. Marković, Izb. m: Gordan Paunović.

(10) 18. februar 1993.

Trinidad

P: Nebojša Pajkić, Ad, As: Dušana Nikolić, As, R: Milutin Petrović, Kor: Vladimir Logunov, S, K: Maja M. Marković, M: “Trinidad trip bend”.

I: Bane Vidaković (Roben Mičam), Branka Katić (Matilda), Slobodan Ninković (Maksim).

(11) 7. maj 1993.

Kabare Nova Evropa Ili Lote Lenja

P: Silvija Jestrović,

I: Mirjana Karanović, Katarina Gojković, Tamara Vučković.

(12) 29. septembar 1993.

Prosjačka opera

P: Bertold Breht, R: Ivana Vujić, S: Todor Lalicki, K: Boris Čakširan, Kor: Sonja Vukićević, Izb. m: Vladimir Maričić, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Dram: Aleksandra Jovićević.

I: Branislav Lečić (Meki Nož), Vladica Milosavljević (Poli Pičam), Rade Marković (Džonatan Jeremija Pičam), Olivera Marković (Dženi), Dušan Premović (Braun), Branislav Vidaković (Metiu Groš, Smit, Veseli prosjak), Nebojša Glogoac (Filč, Prosjak, Robert, Prečasni Kembel), Sergej Trifunović (Pevač Moriteta, Žrtva ratničke veštine, Volter), Nebojša Dugalić (Slepac dostojan divljenja), Ljubomir Radivojević (Vredni prosjak, Kraljičin anđeo).

(13) 13. april 1994.

Tramvaj zvani želja

P: Tenesi Vilijms, R: Omar Abu El Rub, S: Todor Lalicki, K: Dejan Pantelić, M: Igor Borojević.

I: Branka Pujić (Blanš), Dragan Jovanović (Stenli), Dubravka Mijatović (Stela), Goran Radaković (Mič), Rade Marković (Đovani), Nađa Sekulić (Junisa), Vladislav Mihajlović (Nik).

(14) 8. januar 1995.

Zigi, zvezdana prašina

P: Marija Soldatović, R, Izb. m: Milorad Milinković, S: Dejan Anđelković, K: Linda Čavajda, Tp: Žika Milenković, Izb. m, Dram: Dušana Nikolić, Goran Čavajda i Bojan Vasić, Kor: Sonja Vukićević.

I: Bojan Dimitrijević (Zigi, Dejvid Bouvi), Nebojša Bakočević, Nikola Đuričko (Sid Višiz), Milena Dravić (Gala Dali), Ana Sofrenović (Endži Bouvi), Dragan Zarić (Vilijem S. Barouz), Sonja Vukićević (Brajan Ino), Goran Čavajda (Mark Bolan).

(15) 1. oktobar 1995.

Balkanska rapsodija

P: Pavlos Matesis, Pr: Goga Rosić, R: Branislav Lečić, Pom. r: Milica Kralj, S: Geroslav Zarić, K: Boris Čakširan, M: Saša Lokner i Momčilo

Bajagić, Kor: Sonja Vukićević, Dram: Dušan Kovačević.

I: Predrag Ejdus, Branko Vidaković (Glumac), Mirjana Karanović (Majka), Feđa Stojanović (Otac) Tamara Vučković (Ćerka), Aleksandar Srećković (Sin), Sanja Milosavljević (Seljanka).

(16) 10. mart 1996.

Slučaj Hinkeman

P: Ernst Toler, Pr: Matilda Trifunović, Ad, R, S, Izb. m: Gorčin Stojanović, S: Vladislav T. Lalicki.

I: Goran Daničić (Eugen Hinkeman), Milica Mihajlović (Greta Hinkeman), Nikola Đuričko (Paul Groshan), Mirjana Karanović (Vlasnik šatre), Branka Petrić (Majka), Dejan Matić (Maks Knač).

(17) 21. maj 1996.

Lolita

P: Vladimir Vladimirovič Nabokov, Pr: Flavio Rigonat, Ad: Biljana Maksić i Tanja Mandić, R, Izb. m: Tatjana Mandić Rigonat, K: Angelina Atlagić, M: Dragan Ilić, Kor: Tanja Tasić.

I: Predrag Ejdus (Hambert Hambert), Tatjana Bošković (Šarlota Hejz), Milan Caci Mihajlović (G. Morel), Vjera Trifunova Mujović (Lolita), Boris Komnenić (Kler Kvilti), Vlajko Marinković (Dik), Zita Žutić, Tijana Milisavljević, Olga Cvijanović, Jana Todosijević, Lana Karaklajić (Lolitica).

(18) 17. novembar 1996.

Detinjarije

P: Rejmon Kus, Pr: Ivana Dimić, R: Dušan Petrović, S: Darko Nedeljković, K: Maja Nedeljković, Lek: Ljiljana Mrkić Popović.

I: Tihomir Stanić.

(19) 28. februar 1997.

Ulični psi

P: Kventin Tarantino, Ad: Đorđe Milosavljević i Ana Lasić, R: Omar Abu El Rub, S: Mina Vukov, K: Ašok Murti, M: Dragoljub Đuričić i Duda Bezuha.

I: Goran Sultanović (Tata), Dragan Petrović (Beli), Goran Šušljik (Oranž), Goran Radaković (Pink), Darko Tomović (Blond), Miodrag Gajić (Lepi), Vladan Dujović (Marvin).

(20) 30. mart 1997.

Master klas

P: Terens Mekneli, Pr: Ivana Dimić, R: Alisa Stojanović, S: Darko Nedeljković, K: Zora Popović Mojsilović, Lek: Danica Kraljević, Biljana Obradović Vujinović i Jelena Đorđević.

I: Jelisaveta Sablić (Marija Kalas), Aleksandra Stamenković (Sopran 1), Dragana Branislava Radivojević (Sopran II), Dejan Maksimović, Goran Trpeski (Tenor).

(21) 9. maj 1997.

Trainspotting

P: Irvin Velš, Pr: Miloš Tomin, Ad: Hari Gibson, R: Đorđe Marjanović, S: Zoran Jokić, K: Jelisaveta Tatić, M: "Darkwood dub", Dram: Dušana Nikolić.

I: Nikola Đuričko (Mark), Sergej Trifunović (Mek Kej, Džoni, Frank), Bojan Dimitrijević (Sajmon), Boris Milivojević (Tomi), Anja Popović (Alison).

(22) 15. februar 1998.

Sluškinje

P: Žan Žene, Pr. i R: Kolektiv, S: Marija Jelčić, K: Ljiljana Petrović, Mask: Nijaz Memiš, Scen. pok: Anđelija Todorović, Lek: Ljiljana Mrkić Popović.

I: Dragan Petrović (Kjer), Dejan Lutkić (Solanž), Feđa Stojanović (Madam).

(23) 1. oktobar 1998.

Dijalog u parku između Makijavelija i Monteskijea*

P: Moris Žoli, Ad, R: Predrag Bajčetić, M: Zoran Hristić.

I: Ljubivoje Tadić (Makijaveli), Branko Vidaković (Monteskije).

* Produkcija Bitef teatra i Teatra "Ogledalo", Beograd.

(24) 4. novembar 1998.

Magično popodne

P: Volfgang Baure, Ad, Pr: Ana Lasić, R: Iva Milošević, S: Vladislav T. Lalicki, K: Ana Kuzmanić, Am. Vladimir Pejković, Kor: Sonja Divac.

I: Nikola Đuričko (Čarli), Katarina Žutić (Brigit), Bojan Dimitrijević (Džo), Anastasia Radojković (Monika).

(25) 9. oktobar 1999.

Ljubavnik

P: Harold Pinter, R: Milorad Milinković, K: Ninela Grbović.

I: Sandra Nogić (Žena), Milan Čučilović (Muškarac).

(26) 4. novembar 1999.

Proleće ili noćna mora u Srbiji

R: Ljudmila Stratimirović, M: Nemanja Aćimović, Vladimir Đorđević i Dejan Utvar.

I: Ljudmila Stratimirović, Zoja Borovčanin, Tatjana Prokić, Zorana Mincić.

(27) 16. mart 2000.

Pismo diktatoru

P: Fernando Arabal, Ad: Predrag Štrebac, S, K: Jelena Stepanović, Izb. m: Ivan Brkljačić, Kor: Ana Maljević.

I: Aleksandra Balmazović (Devojka).

(28) 17. decembar 2000.

Crta

P: Damir Vijuk, R: Đurđa Tešić, S: Marija Nikolić, K: Margareta Jovanović, M: Danilo Popović i Milan Popović.

I: Bojana Zečević, Milica Zarić, Marko Gvero, Srđan Jovanović, Rade Marković.

(29) 23. decembar 2000.

Niti*

Kor: Svetlana Đurović.

I: Milena Čujić, Marija Lalić, Lena Markuš, Dijana Magljenović, Andrijana Tomić, Ksenija Đorđević, Ana Dubljević, Iva Lončarević, Sandra Subota, Tatjana Nešević, Aleksandar Stamenković, Ranko Lasica.

* Koprodukcija Bitef teatra Beograd i Baletskog studija “Madlenijanum”.

(30) 12. januar 2001.

Ordo Virtutum*

R: Gordana Lebović, K: Dejan Pantelić, M: Vedran Vučić.

I: Janoš Buš, Milena Moravčević, Gordana Lebović.

* Koproducija Bitef teatra Beograd i Omen teatra.

(31) 15. novembar 2001.

Ja nisam kao ti

S, K, Kor: Boris Čakširan, Am, Izb. m: Vedran Vučić.

I: Aleksandra Bjelajac, Bojana Mišić, Ana Nesimovski, Iva Bojović, Nenad Milošević, Saša Budimlija.

(32) 26. novembar 2001.

Organizacija rada

Kor: Isidora Stanišić.

I: Čarni Đerić, Bojana Mladenović, Dušan Murić, Olga Olćan, Isidora Stanišić.

(33) 12. decembar 2001.

Pasija po telu

R, M: Andrej Aćin, S: Maja Vidaković, Kor: Dalija Aćin.

I: Ana Ignjatović, Predrag Rakić, Dalija Aćin.

(34) 11. april 2002.

Topografija ekstrema

P: Bojana Mladenović, M: Branislav Pakić i Boban Đurišić, Kor: Bojana Mladenović.

I: Bojana Mladenović, Dušan Murić, Branislav Pakić, Boban Đuričić.

(35) 18. maj 2002.

Hurry up!

P: Svetlana Đurović, R, Kor: Svetlana Đurović, K: Igor Vidović, M: Jean-Marc Zelwer.

I: Ranko Lasica, Ana Alimpig (Bračni par), Ana Dubljević (Skitnica), Andrijana Tomić (Gospođa u crnom), Ksenija Đorđević (Kurtizana), Lena Markuš (Devojka), Milena Ćujić (Seljanka).

(36) 12. jun 2002.

Sarcasticus ili Rođenje virusa

R: Nenad Čolić, Pom. r: Dubravka Vujinović, S, K: Ivana Čolić.

I: Ilija Ludvig, Ranko Trifković, Maša Jelić, Marko Potkonjak, Nenad Čolić.

(37) 15. januar 2003.

Noć Helvera

P: Ingmar Vilkvist, Pr: Biserka Rajčić, R: Nenad Prokić, S: Boris Makismović, K: Anđelija Marković, M: Bill Douglas, Pom. r: Jelena Bogavac, Scen. pok: Isidora Stanišić.

I: Lada Skender (Karla), Lako Nikolić (Helver).

(38) 23. februar 2003.

Ljubav

P: Mari Šizgal, Pr:. Ileana Ćosić, R: Ana Zdravković, S, K: Kosta Bunuševac i Dragan Zdravković, Kor: Vera Obradović.

I: Vidan Bunuševac (Hari), Novak Simić (Milt), Tijana Bakić (Elen).

(39) 11. april 2003.

Lift

P: Isidora Stanišić & Čarni Đerić, S: Boris Makismović, M: Anja Đorđević, Kor: Isidora Stanišić i Čarni Đerić.

I: Bojana Mladenović, Čarni Đerić, Dušan Murić.

(40) 16. maj 2003.

North force

P: Milena Bogavac, R: Jelena Bogavac, S: Vuk Dautović, M: Decra Selectah, Scen. pok: Srđan Pantelić.

I: Mila Manojlović (Bojana), Ljubomir Bandović (Duje), Novak Simić (Skar), Danijel Sič (Šone), Miloš Vlalukin, Miloš Timotijević, Slobodan Pavelkić, Bojan Zogović, Žarko Lazić, Srdan Pantelić, Fila France (North force).

(41) 8. decembar 2003.

Čas iz tetovaže

P: Konstantin Kostjenko, Pr: Novica Antić, R: Stevan Bodroža, S, K: Dejan Pantelić, M: Vedran Vučić.

I: Dragan Petrović (Garin), Ivan Tomić (Prilepak), Miloš Vlalukin (Mutavi).

(42) 17. decembar 2003.

Crna soba

P: Nela Antonović, At: Ivan Viripaev, Pr: Novica Antić, Ad, R, Kor: Nela Antonović, Pom. r: Ivana Koraksić, K: Ana Spasić i Miša Petrović, M: Zoran Jerković, Mask: Anđelija Marković.

I: Jelena Kostić, Tanja Divnić, Anastasia Larvoll, Srđan Jovanović, Maja Maksimović, Milan Mihajlović, Nikola Vranić, Aleksandar Lekić, Ivana Joksimović.

(43) 21. februar 2004.

Porazgovarajmo o životu i smrti

P: Kšištof Bizjo, Pr: Biserka Rajčić, Ad: Jelena Bogavac i Milena Bogavac, R: Nenad Prokić, S: Boris Maksimović, K: Ljiljana Petrović, Izb. m: Mario Castelnuovo Tadesco, Jane Birkin i Dj. Hyundal.

I: Danica Maksimović (Crvena), Feđa Stojanović (Plavi), Žarko Lazić (Beli).

(44) 16. mart 2004.

Crvena*

P: Milena Bogavac, R: Jelena Bogavac, Pom. r: Miloš Lolić, S: Ljerka Hribar, K: Ana Zarubica, Am, Izb. m: Igot Marković, Lek: Dafina Perović.

I: Hristina Popović (Eva), Vladislava Đorđević (Ona), Danijela Vraneš (Dr), Jelena Ilić (Lili)

* Koprodukcija Bitef teatra, Beograd i DMS theatre group, Beograd.

(45) 4. april 2004.

Border line

P: Ivana Tabori, S, K: Dejan Pantelić, Kor, Izb. m: Ivana Tabori.

I: Milica Perović, Tanja Petričević, Ivana Tabori.

(46) 7. maj 2004.

Bit.no

P: Nebojša Ivanović, Pom. r: Aleksandra Dejanović.

I: Aleksandra Bjelajac, Janoć Buš, Nebojša Ivanović.

ISTER TEATAR

(1) 10. jul 1994.

Ostrvo, ples atoma

M: Nenad Jelić, Kor: Anđelija Todorović, At: Irina Giuš, K: Bojana Đurović Ristić, S: Ivana Vlajković Čolić.

I: Anđelija Todorović (Paun Van Gog Putnik), Danica Arapović (Šaman Don Huan Plesačica), Jelena Jović (Vračar Kralj Opsenar), Vesna Stanojević (Shu Ikar Glumac), Milica Ristović (Vuk Luda Maneken).

(2) 6. jun 1995.

Doručak na travi

Kor: Anđelija Todorović, M: Nenad Jelić, Dram: Irina Gilić, S, K: Bojana Ristić Đurović.

I: Jelena Jović, Anđelija Todorović, Ljubomir Todorović.

(3) 13. jun 1996.

Putovanje

S, K, Izb. m, Kor: ISTER TEATAR.

I: Anđelija Todorović, Jelena Jović, Ljubomir Todorović, Danica Arapović, Dubravka Živković, Milica Risović.

(4) 15. decembar 1996.

Karta za više vožnji

R, S, K, Kor: ISTER TEATAR, Izb. m: Damir Kaleši.

I: Danica Arapović (Devojka u belom), Jelena Jović (Žena sa stanice), Milica Risović (Kurva-prostitutka), Bojan Dimitrijević (TV manijak), Ljubomir Todorović (Ubica).

(5) 1. jul 1997.

Cipela za ruke

R, S, K: ISTER TEATAR, Izb. m: Damir Kaleši.

I: Danica Arapović (Nervozna žena), Jelena Jović (Radoznala žena), Anđelija Todorović (Propala manekenka), Ana Jelić (Buduća glumica), Tatjana Tasić (Propala glumica), Ljubomir Todorović (Batler), Andrej Kovač, k. g. (Bakok).

(6) 22. januar 1998.

Izložba

R, S, K, Kor: Kolektiv, Izb. m: Damir Kaleši.

I: Anđelija Todorović, Danica Arapović, Jelena Jović, Milica Risović, Ana Jelić, Damir Todorović, Sanja Ristić, Felicia Negomireanu, Sean Myatt, Dušan Murić, (Eksponati), Ljubomir Todorović (Mornar), Miodrag Lazović, Buba Spasić, (Domaćin-čuvar muzeja) Blagoje Dobrota (Leteći putnici).

(7) 15. jun 1998.

Naša gospa od cveća

P: Žan Žene, Dram: Damir Vijuk, Ad: Anđelija Todorović, Jelena Jović i Danica Arapović, S: Ljubomir Todorović, K: Dejan Pantelić, M: Dušan Eterović.

I: Damir Todorović (Jean Genet), Danica Arapović (Božanstvena), Ugor Filipović (Slađani), Jelena Jović (Emestina, Mimoza), Dejan Garboš (Gospa od cveća) Ana Jelić (Opatica, Sonaž), Anđelija Todorović (Zlo), Ljubomir Todorović (Deda)

(8) 1. oktobar 1999.

Damage

P: Damir Vijuk, Ad, R: Damir Vijuk, Kor, Izb, m, K: ISTER TEATAR, S: Ljubimir Todorović.

I: Danica Arapović (Gnjurac), Anđelija Todorović (Trudnica), Ana Jelić (Žena), Ljubimir Todorović (Muškarac), Jelena Jović (Luda žena).

(9) 3. mart 2000.

Pustinja

P: Damir Vijuk, Kor: Anđelija Todorović i Jelena Jović, S: Ljubimir Todorović, M: Nenad Jelić.

I: Jelena Jović (Crna žena), Anđelija Todorović (Bela žena), Ljubimir Todorović (Vreme).

(10) 9. novembar 2002.

Lista sumnjivih ili Ko je pojeo puding

Ad, Dram: Damir Vijuk, S: Ljubomir Todorović, M: Igor Gostuški.

I: Danica Arapović (Baba Dana), Bojana Mladenović (Mama Boja), Dušan Murić (Tata Duško), Jelena Jović (Seka Jela), Ljubimir Todorović (Bata Ljuba), Ljuba Radivojević (Odžačar).

(11) 26. avgust 2003.

Žega

R: Anđelija Todorović, Dram: Damir Vijuk.

I: Jelena Jović (Madam), Danica Arapović (Plavojka), Bojana Mladenović (Crnka), Ljubimir Todorović (Roštiljdžija), Dušan Murić (Mlađi brat), Janoš Buš (Estrada), Damir Vijuk (Govornik), Andreja Jović (Pomoćnik), Anđelija Todorović (Dj), Sanja Đorđević (Devojka u džipu);

FASADA, IZA STAKLA: Miodrag Lazović (Despot Marinko Petorođeni), Tatjana Tasić (Irina Prvovenčana), Isidora Stanišić (Kćerka), Goran Stanković (Sin), Čarni Đerić (Turčin Osman Paša).

(12) 5. avgust 2004.

Svadba (u Srba)

P: Damir Vijuk, Ad: Damir Vijuk, M: Nenad Jelić, Kor: Anđelija Todorović, Jelena Jović, Danica Arapović, Bojana Mladenović i Dušan Murić.

I: Bojana Mladenović (Mladoženja), Dušan Murić (Mlada), Pera Ložač (Konferansije), Igor Filipović (Kum), Janoš Buš *Dever), Nebojša Gromilić (Vojvoda), Jelena Jović, Danica Arapović (Mosa), Anđelija Todorović (Svekrva), Ljubomir Todorović (Stari svat), Nemanja Stojanović, Miodrag Lazović, Ljubica Spasić, Tatjana Tasić, Milica Pavlović, Jelena Korenković (Svatovi).

KULT TEATAR

(1) 23. jun 1993.

Tamna je noć

P: Aleksandar Popović. R: Egon Savin, S: Geroslav Zarić, K: Bojana Nikitović, M: Bora Đorđević.

I: Predrag Ejdus (Prof. dr Labud Aškerc), Jelisaveta Sablić (Kosara – Kosa), Tamara Vučković (Sofija – Cocke), Nebojša Glogovac (Nenad – Neni), Dragan Mićanović (Manojlo – Mane Suvajac).

(2) 6. april 1994.

Oximoron

P: Svetislav Basara, R: Dejan Minač, S: Živorad Savić, M: Rambo Amadeus.

I: Bogdan Diklić (Bayer), Dragan Nikolić (Sandoz), Milena Dravić (Žena), Milan Gutović (Sudija), Branko Cvejić (Pop), Dragan Zarić (Advokat), Goran Daničić (Policajac I i III), Nikola Đuričko (Policajac II, Reporter), Petar Ćirica, Miroslav Ercegović (Nosači-bolničari).

(3) 6. novembar 1994.

Alo, Bosna

P: Igor Bojović, R, S: Egon Savin, K: Bojana Nikitović, M: Ksenija Zečević, Lek: Radovan Knežević.

I: Josif Tatić (Vasa Vasiljević), Jelisaveta Sablić (Marija Vasiljević), Isidora Minić (Jefimija Vasiljević-Divče), Aleksandar Srećković (Joca Brnjaš), Predrag Ejdus (Petar Božić).

(4) 18. maj 1995.

Budibogsnama

P: Svetislav Basara, R: Dejan Mijač, S: Geroslav Zarić, K: Jelisaveta Tadić, M: Bora Đorđević.

I: Predrag Ejdus (Ajnštajn), Milan Gutović (Bik Koji Sedi), Dragan Zarić (Beket, Večiti sluga, Vojnik, Klovnijel), Tatjana Bošković (Socijalni radnik), Josif Tatić (Knjaz Miloš).

(5) 28. februar 1996.

Vrag ne spava

P: Pecija Petar Petrović, As, R: Branko Pleša, S: Miroslav Miloš, K: Nadežda Vujanović, M: Rambo Amadeus.

I: Vesna Čipčić (Smilja), Gordana Marić (Jula), Aleksandar Alač (Iso).

(6) 20. oktobar 1996.

Joj, Karmela

P: Hoze Sinistera Sančiz, Pr: Hadi Kurić, R: Irfan Mensur, K: Jelisaveta Tatić, M: Sanja Ilić, Kor: Sonja Divac.

I: Svetlana Bojković (Karmela), Predrag Ejdus (Paulino).

(7) 7. maj 1997.

Beograd na kolenima

P: Miroslav Momčilović, R: Egon Savin, S: Živorad Savić, K: Jelisaveta Tatić, M: Ksenija Zečević, Lek: Radovan Knežević.

I: Predrag Ejdus (Jovo), Ivan Bekjarev (Rajko).

(8) 21. septembar 1998.

Moja mama*

P: Radoslav Pavlović, R: Vladimir Jevtović,

I: Ružica Sokić, Dragan Petrović, Danijela Kuzmanović, Ivan Tomić.

* Produkcija Teatra “Kult” i Udruženja dramskih umetnika Srbije.

(9) 17. novembar 1998.

Vidimo se u Den Hagu

P: Radoslav Pavlović, R: Darijan Mihajlović.

I: Josif Tatić, Predrag Ejdus, Tanja Bošković, Ivan Tomić.

(10) 15. februar 1999.

Vladika Nikolaj –Oslobođenje

P: Nenad Ilić, Ad, R: Nenad Ilić, K: Ljiljana Dragović, M: Miloš Petrović, Dram: Ivana Dimić.

I: Petar Božović (Vladika Nikolaj), Nebojša Dugalić (Izbeglica, Portparol), Milena Pavlović (Vođa fairies).

(11) 30. maj 1999.

Izbiračica

P: Kosta Trifković, R, S, K, Izb. m: Petar Zec.

I: Tijana Bakić (Majčika), Nenad Vučić (Sokolović), Milica Štetin (Jeca), Milica Stilinović (Saveta), Marija Krunić (Milica), Nikola Fišeković (Branko), Dejan Petošević (Štancika), Vidan Bunuševac (Tošica), Teodora Saravolac (Jovana).

(12) 23. decembar 1999.

Odani vojnik i velika udovica

P: Kristofer Fraj, Pr: Jovan Ćirilov, Ad, Dram: Tatjana Radulović, R, Izb. m: Ivana Vujić, S, K: Milena Jeftić Ničeva Kostić.

I: Slobodan Ćustić (Vojnik), Branka Sekulović (Udovica), Olja Pešić (Služavka).

(13) 12. april 2000.

Bliži zemlji

P: Željko Hubač, R, Izb. m: Vladimir Lazić, S: Krstomir Milovanović, K: Danica Rakočević, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, AP: Zoran Ilić i Bora Đorđević.

I: Mirjana Lazarević (Dina), Boris Komnenić (Duče), Nikola Bulatović (Pavle), Dejan Lutkić (Dimitrije), Marija Milenković (Smiljana), Ljubomir Bandović (Mladen, Ćopa), Olja Pešić (Slava), Slobodan Tešić (Kupe).

(14) 6. maj 2001.

Život iz početka

P: Milosav Momčilović, R, Izb. m: Stefan Sablić, S, K: Dejan Pantelić.

I: Jelisaveta Sablić (Dunja), Marko Nikolić (Bošković), Sonja Kolačarić (Carica), Mladen Andrejević (Stojić).

(15) 10. oktobar 2001.

Program uživo

P: Radoslav Pavlović, R, Izb. m: Slavenko Saletović.

I: Marko Nikolić, Jovana Balašević, Milorad Mandić, Anja Radojković.

(16) 20. april 2002.

Kume, kume

P: Božidar Ljumović, R, Izb. m: Oliver Viktorović, S: Dušan Stanić, K: Jelena Danilović.

I: Milenko Pavlov (Kum), Jugoslava Drašković (Žena), Dimitrije Ilić (Komšija), Bora Nenić (Muž).

(17) 23. januar 2004.

Žaklina Bandeka*

P: Stevan Koprivica, R: Slavenko Saletović, S: Milanka Berberović, M: Olivera Krstić.

I: Tatjana Bokan (Žaklina), Milan Kalinić (Darko), Ivan Jagodić (Dušan).

(18) 7. maj 2004.

Dar

P: Zorica Simović, R, S: Slavenko Saletović, K: Snežana Pešić Rajić, M, Izb. m: Katarina Erić.

I: Tatjana Bošković (Jelena), Katarina Erić (Solanž), Vladimir Posavec Tušek (Klaus), Tihomir Stanić (Muški glas).

KIKINDA

NARODNO POZORIŠTE

(1) 17. oktobar 1992.

Maratonci treče počasni krug

P: Dušan Kovačević, R: Dragan Jakovljević, S: Velizar Srbljanović, K: Branka Petrović, M: Nenad Milosavljević.

I: Beže Berta (Maksimilijan Topalović), Branislav Šibul (Aksentije Topalović), Milan Cvijan (Milutin Topalović), Slavoljub Matić (Laki Topalović), Branislav Knežević (Mirko Topalović), Dragana Četnik Lazić (Kristina), Dragan Ostojić (Đenka Đavo), Branislav Čubrilo (Bili Piton), Nada Zorić (Olja), Branislav Rožić (Lazar Savić).

(2) 13. februar 1993.

Ženski orkestar

P: Žan Anuj, Pr: Dragoslav Andrić, R: Velimir Mitrović, S: Dejan Pantelić, K: Nada Janković, Izb. m: Zoran Miletić, Scen. pok: Ivan Klemenc.

I: Zora Pete (Gospođa Ortanz), Dragana Četnik Lazić (Suzana Delisija), Zoran Lazić (Leon), Gizela Kekenj (Patricija), Mirjana Boškov (Pamela), Svetlana Vulović (Ermelina), Gordana Rauški (Leona), Branislav Knežević (Glas gospodina Lebonza).

(3) 9. oktobar 1993. (Velika scena)

Tamna je noć

P: Aleksandar Popović, R: Bratislav Mladenović, S, K: Sari Aneli Stajević, M: Bora Đorđević, Izb. m: Ivona Mladenović.

I: Branislav Šibul (Labud Aškerc), Darinka Ćuk (Kosara), Slavoljub Matić (Nenad), Gordana Rauški (Sofija), Branislav Knežević (Manojlo).

(4) 5. februar 1994. (Scena za decu)

Kapetan Džon Piplfoks

P: Dušan Radović, R, K, S: Dragan Ostojić, S: Branislav Čubrilo, M: Zoran Lazić.

I: Dančika Đukičin (Kapetan Džon Piplfoks), Gordana Keneči (Galeb), Gordana Dizdarević (Konoval), Dragan Martin (Kornjača), Nenad Cvijan (Arčibald), Zoran Tot (Sekira), Nataša Trifunac, Lika Al Robei, Branislava Kuburić, Slađana Reljić, Jelena Lukač (Lepojke iz Havane), Ružica Zorić (Brzogovoreći), Vera Reljin (Telohranitelj), Ivan Golušin, Milena Micić, Violeta Jovanovski, Tatjana Ličina, Tamara Tanackov, Dragana Reljić, Jasmina Ćorluka (Glavonje), Biljana Živković (Kapetanova žena), Ivana Adamović (Kapetanova kćerka), Nestor Rešćanski, Srđan Stojanović (Policajci), Milena Balaban, Jasmina Popović, Violeta Jovanovski, Mirela Micić, Nataša Trifunac, Lika AL Robei, Slađana Reljić (Aždaje), Hana Milićev, Svetlana Ćirić, Milena Balaban, Branislava Kuburić, Jelena Lukač (Glasovi iz pećine).

(5) 26. mart 1994. (Velika scena)

Ožalošćena porodica

P: Branislav Nušić, R, S, K, Izb. m: Miroslav Benka.

I: Branislav Čubrilo (Agaton), Slavoljub Matić (Tanasije), Branislav Šibul (Proka), Dragan Ostojić (Trifun), Deže Berta (Mica), Aleksandar Češljević (Advokat), Darinka Ćuk (Simka), Zora Pete (Vida), Dragana Četnik (Gina), Snežana Popeskov (Sarka), Gordana Rauški (Danica), Jovan Kuzmančev (Mata Todorović).

(6) 8. novembar 1994.

Panonski karusel

P: Miloš Latinović, R, S. i Izb. m: Velimir Mitrović, K: Nada Janković.

I: Sava Savin (Luka Majinski), Gizela Kekenj (Tereza), Aleksandar Sredojev (Živko Bogdan), Branislav Šibul (Đorđević), Milan Cvijan (Miloš Simić), Slavoljub Matić (Stojan Jakšić), Jovan Kuzmančev (Paja Iđošan), Deže Berta (Miler), Milorad Bojin (Leo Brandajs), Dragan Martin (Kolporter).

(7) 20. decembar 1994.

Totovi

P: Ištvan Erkenj, Pr: Eugen Verber, R, Izb. m: Ljuboslav Majera, S: Juraj Fabri, K: Branka Petrović.

I: Dušan Felbab (Major), Branislav Šibul (Tot), Darinka Kelemen (Mariška), Gizela Kekenj (Agika), Jožef Pocik (Poštar), Dragana Čretnik Lazić (Gizi Geze), Branislav Knežević (Vlasnik crpke), Branislav Čubrilo (Šandor), Aleksandar Češljević (Župnik), Dragan Ostojić, Deže Berta, Dunja Stajić, Marica Popov, Steva Talijanov (Vatrogasni vod),

(8) 24. decembar 1994 (Scena mladih)

Kako su postale ružne reči

P: Dušan Radović, R, S: Dragan Ostojić, S, K: Nada Janković, M: Dragoljub Ristić.

I: Nestor Rešćanski (Kralj), Danijela Damjanović (Kraljica majka), Steva Talijanov (Leopold), Maja Graorinov (Dadilja), Stana Jovetić (Princeza Kristina), Slađana Pete (Kuvarica), Katarina Bene (Arlekin), Branislav Divjak (Oficir), Marica Popov, Lina Bilbija, Aleksandra Terzin (Vojnik), Vesna Vučković (Barnabas), Dragan Martin (Klaudije), Milica Olah, Nada Grastić, Biljana Lungulov, Mirjana Todorić, Tatjana Gligorin, Dunja Stajić, Marija Demić, Dragana Rankov, Soraja Pete, Željka Pantić, Adrijana Jelić (Hor-narod).

(9) 21. januar 1995.

Atentat

P: Miloš Nikolić, R, S, K, Izb. m: Ljuboslav Majera.

I: Dragan Ostojić (Kapetan), Dragana Čretnik Lazić (Kapetanica), Branislav Knežević (Uča), Slavoljub Matić (Večiti student), Deže Berta (Stolar), Branislav Čubrilo (Stolarski pomoćnik), Dušan Felbab (Kralj), Snežana Popeskov (Kuvarica), Dančika Đukičin (Slepac), Branislav Šibul (Ađutant kraljev), Sava Savin, Jovan Kuzmančev (Stražar), Zoran Raščanski (Član orkestra).

(10) 1. april 1995.

Pokondirena tikva

P: Jovan Popović Sterija, R, S, K. i Izb. m: Miroslav Benka.

I: Snežana Popeskov (Fema), Gordana Rauški (Evica), Sava Savin (Mitar), Jasmina Ćorluka (Ančica), Branislav Knežević (Jovan), Gizela Kekenj (Sara), Dušan Felbab (Svetozar Ružičić), Ivan Brandić (Vasilije).

(11) 31. oktobar 1995. (Scena mladih)

Vilijeva menažerija

P: Mladen Popović, R: K: Izb. m: Dragan Ostojić, S: Branislav Čubrilo.

I: Ružica Zorić (Ričard III), Gordan Konečni (Magbet), Branislav Despotović (Klaudije), Vladimir Galić (Hamlet), Dejan Pivac (Otelo), Dragan Martin (Džon Falstaf), Dančika Đukičin (Oberon), Ivan Brandić (Puk), Hana Miličev(Gertruda), Jasmina Ćorluka (Titanija), Jelena Lukač (Dezdemona), Slađana Reljić (Vitez I), Lika Al Robei (Vitez II), Desanka Reljin (Glasnik I), Miroslav Cvejin (Glasnik II), Branislava Kuburić (Vila I), Milena Balaban (Vila II).

(12) 2. decembar 1995.

Je li bilo kneževe večere?

P: Vida Ognjenović, R. i S: Ljuboslav Majera, K: Vanja Popović, M: Stanislav Majerski.

I: Dragan Ostojić (Ilarion Ruvarac), Branislav Knežević (Jaša Tomić), Branislav Šibul (Mihajlović), Deže Berta (Savić), Dušan Felbab (Laza Dunđerski), Vladimir Galić (Mirković), Slavoljub Matić (Steva Milić), Aleksandar Sredojev (Stojković), Sava Savin (Svetozar Miletić), Branislav Čubrilo (Ćirić), Dančika Đukičin (Jojkić), Jovan Kuzmančev (Radulaški), Ivan Brandić (Dimitrijević), Jožef Pocik (Stražar), Darinka Ćuk (G-đa Amalija), Marija Ostojić (G-đa Radulaški), Zora Pete (G-đa Radovanović), Ružica Zorić (G-ca Savićeva), Hana Miličev (Milica Tomić), Gordana Rauški (Katarina Lugomirski), Jasmina Ćorluka (G-ca Jojkićeva), Dragana Čretnik Lazić (G-ca Ćirićeva), Milena Balaban (G-ca Gavanski), Jelena Lukač (G-ca Popovićeva), Branislava Kuburić (G-ca Zeremski).

(13) 20. april 1996.

Radovan Treći

P: Dušan Kovačević, R, S, K, Izb. m: Miroslav Benka, Dram: Maša Jeremić, Lek: Nataša Ivković Šuljagić.

I: Branislav Čubrilo (Radovan treći), Svetlana Ostojić (Rumenka), Snežana Živojinov (Georgina), Dragana Čretnik Lazić (Katica),

Branislav Šibul (Stanislav), Dragan Ostojić (Jelenče, Vasilije), Branislav Knežević (Kelner), Nenad Nedinčić, Dragan Martin, Branislav Despotović, Sanja Radulović (Vilotići), Vig Ernest, Dragan Jerković, Adam Kiš, Zoran Vitomirov (Duvački kvartet).

(14) 18. maj 1996.
(Scena mladih)

Sredina pođi napred

P: Rejmon Keno, Pr: Danilo Kiš,
R, S, K: Izb. m: Dragan Ostojić, M: Hana Miličev i Zoran Lazić.

I: Branislava Kuburić, Branislav Despotović, Dragan Martin, Jasmina Ćorluka, Jelena Lukač, Milena Balaban, Slađana Reljić, Hana Milićev, Branislav Čubrilo.

(15) 2. novembar 1996.

Iza kulisa

P: Majkl Frejn, Pr: Ivana Dimić, R: Velimir Mitrović, S: Dejan Pantelić, K: Nada Janković.

I: Darinka Ćuk (Doti Otli/G-đa Klaket), Dragan Ostojić (Lojd Dalas), Branislav Knežević (Gari/Rodžer), Dragana Čretnik Lazić (Bruk/Viki), Slavoljub Matić (Frederik/Filip), Marija Ostojić (Belinda/Flavija), Dušan Felbab (Selsdon/Provalnik), Gizela Kekenj (Popi), Deže Berta (Tim).

(16) 24. decembar 1996. (Scena mladih)

Cirkus Pikadili

P: Dragan Ostojić, R, K, Izb. m: Dragan Ostojić, S: Branislav Čubrilo, M: Zoran Petrović.

I: Jelena Đurica (Žaklina), Sandra Munćan (Lepa), Steva Talijanov (Kristifor), Goran Francuski (Kristijan), Andrea Mezei (Đovani), Slobodanka Bašić (Kristina), Dragana Kozić (Felicija), Maja Graorinov (Li Čeng Jang), Ivana Rotarov (Gertruda), Goran Nedomački (Kuki), Miljan Davidović (Muki), Miroslav Felbab (Laki), Marica Popov (Snažni Sima), Stana Jovetić (Irina), Branislav Despotović (Dirigent orkestra), Vladimir Prunić (Gitarista), Radmila Tucaković (Bubnjar), Slobodanka Mijatović (Klavirista), Aleksandra Benđeskov (Činele), Sanja Odžić (Trubač), Nikolina Adamović (Punački hodač po žici), Branislav Čubrilo (Deda Mraz), Marina Kuzmanov, Danijela Krasić, Nataša Bojović, Dušica Filipov, Ivana Srbljan, Gordana Šugić, Dušan Miladinov (Igrači).

(17) 15. februar 1997.

Mandragola

P: Nikolo Makijaveli, Pr: Vera Bakotić Mijušković, R: Nenad Gvozdenović, S: Branislav Čubrilo, K: Tatjana Radišić, Izb. m: Tatjana Ivanica.

I: Dragan Ostojić (Kalimako), Dušan Felbab (Meser Niča), Slavoljub Matić (Ligurio), Sava Savin (Fra Timoteo), Jelena Lukač (Lukrecija), Snežana Živojinov (Sostrata), Lika Al Robei (Anamarija-Gracijela), Hana Milićev, Dragan Martin, Milena Balaban, Miroslav Felbab, Jasmina Ćorluka, Goran Nedomački, Slobodanka Bašić, Miljan Davidović, Branislav Despotović, Lika Al Robei, Građani), Branislav Čubrilo (Siro).

(18) 16. maj 1997. (Scena mladih)

Slučajevi

P: Danil Ivanovič Harms, Ad, R, S, K: Dragan Ostojić, M: Emil Saks.

I: Jasmina Ćorluka (Karenjina), Dragan Martin (Raskoljnikov), Andrea Mezei (Devojčica), Hana Miličev(Katarina), Jelena Lukač (Marija Ivanovna), Lika Al Robei (Kalugina), Jelena Đurica (Lekar), Branislav Despotović (Oblomov), Maja Graorinov (Olga), Milena Balaban (Nataša), Goran Nedomački (General Čapajev), Mjroslav Felbab (General Buljba), Miljan Davidović (Peća Onjegin), Miroslava Cvejin, Ivana Rotarov, Stana Jovetić, Slobodanka Bašić, Dragana Kozić, Tatjana Gvozden, Jelena Inđić (Žene kamikaze).

(19) 4. oktobar 1997. (Mala scena)

Na pučini

P: Slavomir Mrožek, Pr: Petar Vujičić,
R, S, K: Dragan Ostojić, Izb. m: Emil Saks.

I: Aleksandar Stojković (Debeli), Miroslav Felbab (Srednji), Miljan Davidović (Mali), Miloš Jezdić (Poštonoša), Branislav Čubrilo (Deda), Dančika Đukičin (Kapetan).

(20) 15. novembar 1997. (Velika scena)

Kamen za pod glavu

P: Milica Novković, R, S, K: Miroslav Benka,
M: Miroljub Aranđelović Rasinski, Lek: Radovan Knežević.

I: Branislav Šibul (Vučko Vučetić), Dragan Ostojić (Milun Vućetić), Novak Bilbija (kg) (Novak Vučetić), Branislav Čubrilo (Zdravko Vučetić), Branislav Knežević (Krsman Vučetić), Mirjana Gardinovački (kg) (Simana Vučetić), Ljubica Rakić (kg) (Kruna Vučetić), Dragana Čretnik (Jelka Bogovićka), Dušan Felbab (Boško), Slavoljub Matić (Nikita), Milana Đukičin, Marko Petković, Radovan Savuljesku (Deca).

(21) 31. januar 1998.

Komedija zabuna

P: Vilijam Šekspir, Pr: Živojin Simić i Sima Pandurović, Ad, R: Velimir Mitrović, S: Dejan

Pantelić, K: Nada Janković, M: Zoran Miletić, Lek: Radovan Knežević, Pom. r: Dragan Ostojić.

I: Dragan Ostojić (Antifol iz Sirakuze), Branislav Šibul (Antifol iz Efesa), Dragana Črетnik (Adrijana), Gordana Roščić (Lucijana), Slavoljub Matić (Dromio iz Sirakuze), Aleksandar Mišić (Dromio iz Efesa), Branislav Čubrilo (Solin), Jovan Kuzmančev (Egejon), Borislava Saks (Emilija), Dančika Đukičin (Anđelo), Gordana Orlić (Kurtizana), Sava Savin (Trgovac), Jovan Stojkov (Nadrilekar), Svetlana Ostojić (Neli), Miljan Davidović (Pandur), Miroslav Felbab (Tamničar).

(22) 16. maj 1998.

Bajka o caru i pastiru

P: Boško Trifunović, R: Nenad Gvozdenović, S: Aleksandar Veljanović, K: Tanja Radišić, M: Saša Mirosavljević, Dram: Maša Jeremić.

I: Miroslav Felbab (Car), Darinka Ćuk (Carica), Lika Al Robei (Princeza), Dragan Ostojić (Mudrac), Miljan Davidović (Stražar I), Branislav Despotović (Stražar II), Aleksandar Bogdanović (Mladi pastir), Dančika Đukičin (Mago), Gordana Roščić (Vila-vračara), Branislav Knežević, Slavoljub Matić (Pastirova braća).

(23) 3. oktobar 1998.

Kako Banat kroz rodoljublje ide

P: Radoslav Dorić, R: Radoslav Dorić, S, K: Vesna Radović, M: Miroljub Aranđelović Rasinski, Mask: Nijaz Memiš.

I: Branislav Šibul (Učitelj), Branislav Knežević (Pop), Dušan Felbab (Joja), Milenko Pavlov (Živa), Jožef Pocik (Janoš), Dragan Ostojić (Johan), Slavoljub Matić (Panča), Sava Savin (Joca), Ljubiša Mišić (Miloš), Aleksandar Bogdanović (Vasa), Marija Ostojić (Ranka), Gordana Roščić (Melanija), Jelena Šneblić (Verica), Darinka Ćuk (Baba), Gizela Kekenj (Gina), Maja Graorinov (Ruža), Branislava Ilijev (Učiteljica), Aleksandar Češljević (Car Lazar, I momak), Ružica Nedin (Kosovka devojka, Partizanka Mara), Dančika Đukičin (Orlović Pavle, II momak), Branislav Čubrilo (Vuk Branković, Crnogorac), Jovan Kuzmančev (Murat, Paor), Gorica Stanković (Miloš Obilić, Osloboditeljka), Miroslav Felbab (Kosančić Ivan, Omladinac).

(24) 15. decembar 1998.

Kada lava boli zub

P: Ervin Lazar, R, S: Dragan Ostojić, K: Nada Janković, M: Emil Saks.

I: Dančika Đukičin (Zigfrid Brukner), Slavoljub Matić (Zećko), Gizela Kekenj (Mika Maka), Svetlana Ostojić (Mačka), Hana Miličev (Brum-brumbrum), Gorica Stanković (Ljuba srcule), Lika Al Robei (Maminta), Dragan Ostojić (Serafim-konj), Aleksandar Bogdanović (Sitnoglavi Zordonbordon), Dušan Felbab (Deda Mraz).

(25) 27. februar 1999.

Staklena menažerija

P: Tenesi Vilijams, Pr: Nada Ćurčija Prodanović, R: Dimitrije Jovanović, S: Dragomir Petrović, K: Vesna Radović.

I: Nadežda Bulatović (Amanda Vingfild), Sanja Mikitišin (Lora Vingfild), Ljubiša Mišić (Tom Fingfild), Aleksandar Bogdanović (Džim O'Konor).

(26) 1. april 1999. (Mala scena)

Jelisavetini ljubavni jadi zbog molera

P: Milan Jelić, R: Dragan Ostojić, S: Branislav Čubrilo, K: Vesna Radović, Izb. m: Emil Saks, Lek: Nataša Ivković Šuljagić.

I: Jelena Šneblić (Jelisaveta), Branislav Knežević (Milovan), Svetlana Ostojić (Dara Opajdara), Slavoljub Matić (Čiča), Gorica Stanković (Velinka), Lika Al Robei (Zora), Miroslav Felbab (Milija), Darinka Ćuk (Majka Milovanova), Marica Popov (Pripovedač).

(27) 13. maj 1999. (Mala scena –Diplomska predstava Sanje Mikitišin)

Žene, ah te žene

P: Aldo Nikolaj, Ad, R, S, K, Izb. m: Sanja Mikitišin.

I: Sanja Mikitišin (Žena).

(28) 26. decembar 1999.

Tri praseta i dva vuka

P: Milan Vukotić, R: Dragan Ostojić, S: Branislav Čubrilo, K: Tatjana Radišić, M: Emil Saks.

I: Miomir Felbab (Trša), Jelena Šneblić (Mrša), Gorica Stanković (Deba), Branislav Knežević (Gladni vuk), Branislav Čubrilo (Žedni vuk), Sanja Mikitišin (Madam guska, Glas šume), Darinka Ćuk (Kokoška), Lika Al Robei (Pile), Slavoljub Matić (Vilenjak), Dušan Felbab (Deda Mraz).

(29) 15. april 2000.

Poseta stare dame

P: Fridrih Direnmat, Pr: Dragoslav Andrić, Ad, R: Miodrag Dinulović, S: Aleksandar Veljanović, K: Tatjana Radišić, M: Miroljub Aranđelović Rasinski, Dram: Maša Jeremić, Lek: Radovan Knežević, Mask: Dragoljub Jeremić.

I: POSETIOCI: Ljiljana Stjepanović (kg) (Klara Zahanasijan), Jovan Stojkov (Njeni muževi (VII-IX)), Jovan Kuzmančev (Mobi), Milorad Konstantinov (Robi), Dančika Đukičin (Kobi), Miroslav Felbab (Lobi, Gluc);

DOMAĆI: Ženski orkestar: Gorica Stanković, Jelena Šneblić, Sanja Mikitišin, Ružica Nedin, Dragan Ostojić (Alfred II), Svetlana Ostojić (Matilda II), Miljan Davidović (Sin), Ana Đurašin (Kći), Branjslav Šibul (Predsednik opštine), Slavoljub Matić (Profesor gimnazije), Jožef Pocik (Župnik), Branislav Čubrilo (Policajac), Sava Savin (Lekar), Mirko Pantelić (kg) (Hauzer), Aleksandar Stojković (kg) (Kin), Gizela Kekenj (Žena iz naroda), Miloš Jezdić (Šef stanice), Miroslav Kosić (Dečak sa stanice) Nikola Joskimović (Crkvenjak).

NASRTLJIVCI: Branislav Knežević (Reporter), Dančika Đukičin (Kondukter).

(30) 29. jun 2000. (Letnja scena)

Ludi od ljubavi

P: Sem Šepard, R: Kolektiv.

I: Jelena Šneblić (Mej), Aleksandar Bogdanović (Edi), Miroslav Felbab (Martin), Dragan Ostojić (Starac).

(31) 4. jul 2000. (Letnja scena)

Sledeći

P: Terens Mekenli, R: Kolektiv.

I: Sanja Mikitišin (Oficir), Slavoljub Matić (Merion Čiver).

(32) 7. jul 2000. (Letnja scena)

Zašto ubiti suprugu-a?

P: Antonio Amurio, Pr: Ana Prpić, Ad: Miloš Latinović, R: Dragan Ostojić, M: Zoran Rešćanski.

I: Gorica Stanković (Ona), Dančika Đukičin (On).

(33) 18. avgust 2000. (Letnja scena)

U poverenju

P: Piter Šefer, R: Bojana Lazić.

I: Dragan Ostojić (Bob), Branislav Knežević (Ted), Jelena Šneblić (Dorina), Sanja Mikitišin (Livinija).

(34) 2. decembar 2000.

Daleko od Pešte

P: Svetislav Jovanov, R. i Izb. m: Dušan Petrović, S: Ištvan Hupko, K: Dragica Pavlović, Lek: Radovan Knežević, Mask: Marko Dukić.

I: Ljubiša Milišić (Siniša Maletin), Gorica Stanković (Rita), Sanja Mikitišin (Nevena), Jelena Šneblić (Biljana), Krista Sorčik (Gabrijela), Slavoljub Matić (Pavle Dudvarski), Branislav Knežević (Filip Prodanović), Aleksandar Bogdanović (Ivan Koprivica), Branislav Šibul (Gedeon Brankov), Branislav Čubrilo (Trifunac), Dušan Felbab (Balaž), Dragan Ostojić (Darmanović), Marija Ostojić (Jagoda).

(35) 25. april 2001.

Punjene tikvice

P: Sanja Domazet, R: Ljuboslav Majera, S: Juraj Fabri, K: Peter Čanjecki, Izb. m: Miroljub Aranđelović Rasinski, Kl: Tihomir Mačković.

I: Dušan Felbab (Arkadije Arkadijevič), Dragan Ostojić (Ivan Ivanovič), Branislav Knežević (Vasilije VasIlijević), Slavoljub Matić (Pesnik), Branislav Čubrilo (Poligraf Poligrafovič), Jožef Pocik (Petar Petrovič), Miroslav Felbab (Aleksej Aleksejevič), Sanja Mikitišin (Esmeralda Esmeraldovič), Branislav Šibul (Funkcioner), Dančika Đukičin (Fjodor Fjodorovič), Gordana Roščić, Ružica Nedin, Snežana Živojinov (Babuške).

(36) 28. jun 2001. (Letnja scena)

Trka s vremenom

P: Aleksandar Popović, R. i S: Dragan Ostojić, K: Nada Janković, M: Emil Saks.

I: Miroslav Felbab (Deda Meda), Svetlana Ostojić (Baba Žaba), Ljubiša Milišić (Tata Mata), Jelena Šneblić (Majka Mara), Marko Gvero (Brata Mrata), Gorica Stanković (Seka Beka), Miloš Jezdić (Mali Joca), Sanja Mikitišin (Strina Persa), Stefan Ostojić (Jedno dete).

(37) 31. jul 2001. (Letnja scena)

Moje

P: Bili Vels, Pr: Jovan Ćirilov, R, S. i K: Bojana Lazić, M: Emil Saks.

I: Ivana Knežević, Sanja Mikitišin, Gorica Stanković, Dragan Ostojić, Aleksandar Češljević, Marko Gvero, Jelena Šneblić, Slavoljub Matić.

(38) 8. avgust 2001. (Letnja scena)

Mamu mu j... ko je prvi počeo

P: Dejan Dukovski, R: Predrag Štrbac, S: Vesna Popović, K: Sekula Sinadinovski.

I: Gorica Stanković (Behanija, Ikonija, Anđeo), Sanja Mikitišin (Balerina, Lulu, Sestra), Aleksandar Bogdanović (Inkasator, Mladić, Nepoznati), Ljubiša Milišić (Dr Faus, Treći, Šejtan), Branislav Čubrilo (Klovn, Konstantin, Arapin).

(39) 20. oktobar 2001.

Uježž

P: Branislav Nušić, Ad, R: Velimir Mitrović, S: Dejan Pantelić, K: Nada Janković.

I: Slavoljub Matić (Đorđe Lazić), Darinka Ćuk (Marija Lazić), Gordana Roščić (Danica-Dana), Nikola Joskimović (Svetozar-Zare), Lika Al Robei (Ružica), Svetlana Ostojić (Sofija), Dragan Ostojić (Svetislav Marković), Branislav Knežević (Sima Sušić), Miroslav Felbab (Duško Popović), Marija Ostojić (Živana Živanović), Jelena Šneblić (Mica), Ružica Nedin (Cica), Sanja Mikitišin (Sneška Spasić), Snežana Živojinov (G-đa Arsić), Gizela Kekenj (G-đa Jelić), Gorica Stanković (Beba Sušić), Gordana Orlić (Lidija Kovaljevska), Dančika Đukičin (Inspektor),

(40) 28. decembar 2001.

More panonsko

P: Radoslav Dorić, R: Radoslav Dorić, S, K: Vesna Radović, M: Miroljub Aranđelović Rasinski, Kor, Scen. pok: Ivica Klemenc, Mask: Dragoljub Jeremić.

I: Ivan Bekjarev (Pisteter), Dušan Felbab (Euelpid), Branislav Knežević (Terej, Čobanin), Dragan Ostojić (Tiresija), Branislav Čubrilo (Herakle), Ljubiša Milišić (Sinnesin, Nadrizakonoša), Sanja Mikitišin, Jelena Šneblić, Marija Ostojić, Ružica Nedin, Gizela Kekenj, Lika Al Robei, Ana Đurašin, Gordana Roščić (Ptice), Slavoljub Matić, Ljubiša Milišić, Miroslav Felbab, Dančika Đukičin, Nikola Joskimović, Darinka Ćuk, Marija Ostojić (Narod).

(41) 6. april 2002.

Kako je mačak naučio galebicu da leti

P: Luis Sepulveda, Pr, Ad: Ljubica Ostojić, R: Dragan Ostojić, S, K: Nada Janković, M: Emil Saks, Mask: Dragoljub Jeremić.

I: Marko Gvero (Zorba), Dančika Đukičin (Pukovnik), Slavoljub Matić (Didro), Nikola Joskimović (Car 1), Miroslav Kosić (Car 2), Branislav Čubrilo (Sapravento), Miroslav Felbab (Matija), Lika Al Robei (Kenta), Dragana Reljić (Sreća), Jelena Šneblić (Bubulina), Rambo Amadeus (Glas pesnika), Stefan Ostojić (Glas ptića),

(42) 21. jul 200. (Letnja scena)

Crko' bez toga

P: Petar Pecija Petrović, R, S, K, Kor: Vladimir Lazić, M: Emil Saks, Lek: Miloš Paović.

I: U NAVILJCIMA: Jelena Šneblić (Ona), Branislav Čubrilo (On);

ROD: Marija Ostojić (Đuda), Slavoljub Matić (Nikola);

ČIZME: Jelena Šneblić (Smilja), Ružica Nedin (Jula), Darinka Ćuk (Baba), Branislav Knežević (Iso), Branislav Čubrilo (Milić);

MALA: Dragana Reljić (Mati), Svetlana Ostojić (Jela), Lika Al Robei (Mala), Slavoljub Matić (Mitar), Dragan Ostojić (Ranko).

(43) 23. avgust 2002. (Letnja scena)

Roberto Cuko

P: Bernar-Mari Koltes, Pr: Ivanka Pavlović, R, S, K: Bojana Lazić, Izb. m: Srđan Stojanović.

I: Damjan Kecojević (Roberto Cuko), Mirjana Đurđević (Majka Cuka, Sestra, Gazdarica, Kurva), Jelena Šneblić (Klinka, Dama), Marko Gvero (Brat-Klinkin, I inspektor, II čuvar, I policajac, I čovek), Dragan Ostojić (Otac Klinkin, Stari gospodin, Setni inspektor, I čuvar, II policajac, II čovek), Marija Ostojić (Majka Klinkina, II žena), Nikola Joskimović (Dečak), Miroslav Kosić (Policajac),

(44) 25. oktobar 2002.

Leptiri su slobodni

P: Leonard Gerš, Pr: Samuel Boldocki, R, S, K, Izb. m: Ljuboslav Majera.

I: Jelena Braćika (Džil), Marko Gvero (Don), Darinka Ćuk (Gospođa Bejker), Branislav Knežević (Ralf Ostin).

(45) 26. decembar 2002.

Caka u cirkusu "Musaka"

P: Milan Vukotić, R, S, K, Izb. m: Slavoljub Matić.

I: Dušan Felbab (Raka), Miroslav Kosić (Vitez), Gordana Roščić (Poštar Zlatko, Nova godina), Marija Ostojić (Baba Zima), Jožef Pocik (Severni vetar, Mađioničar, Estradni umetnik), Svetozar Sabljak (Mađioničar), Stefan Ostojić (Zmaj), Branislav Čubrilo (Deda Mraz),

(46) 29. april 2003.

Hamletova tuga pregolema, ode Nora a Godoa nema

P: Nenad Milić, R: Nenad Gvozdenović, S: Marija Nikolić, K: Saša Krga, M: Aleksandar Kostić, Dram: Miloš Latinović, Mask: Dragoljub Jeremić.

I: Dragan Ostojić (Hamlet), Miljan Davidović (G-đa Smit), Slavoljub Matić (G-din Smit), Miloš Jezdić (Duh kralja Ibija), Jelena Šneblić (kg) (Nora), Gordana Roščić (Irina), Marija Ostojić (Olga), Branislav Knežević (Mefisto), Marko Gvero (Vladimir), Branislav Čubrilo (Estragon), Jožef Pocik (Edip), Stefan Ostojić (Meri), Aleksandar Češljević (Kamena statua), Dragana Reljin, Milena Balaban, Miroslav Kosić (Glumci ludaci),

(47) 17. oktobar 2003.
Pinokio
P: Karlo Kolodi, Ad, R, S, K: Miodrag Milovanov, M: Raša Popović, Izb. m: Emil Saks, Dram: Miloš Latinović.
I: Milana Grahovac (Pinokio), Snežana Živojinov (Mačka, Vila), Branislav Čuturilo (Antonije, Lisac), Branislav Knežević (Đepeto, Ukrotitelj), Slavoljub Matić (Deda Mraz).

(48) 10. novembar 2003.
Pigmalion
P: Bernard Šo, Pr: Borivoje Nedić ,
R: Tibor Vajda, S, K: Anamarija Mihajlović,
M: Aleksandar Dujin, Dram: Miloš Latinović,
Kor: Larisa Gajić i Ingrida Vojvodić.
I: Slavoljub Matić (Henri Higins), Darinka Ćuk (Gospođa Higins), Dragan Ostojić (Pukovnik Pikering), Mirjana Kravić (Eliza Dulitl), Dušan Felbar (Alfred Dulitl), Gizela Kekenj (Gospođa Pirs), Ružica Nedin (Gospođa Ajnsford Hil), Gordana Roščić (Klara), Miljan Davidović (Fredi), Ana Đurašin (Sobarica), Miroslav Kosić (Nepin), Sava Savin (Ambasador), Bojana Marić (Sekretarica), Nikola Joksimović (Prolaznik, Lakej), Branislav Čubrilo (Ataše ambasade Meksika).

(49) 20. decembar 2003.
Kod Večite slavine
P: Momčilo Nastasijević, Ad, R, S, K, Izb. m: Ivan Hansman Jelinski, Lek: Miloš Paović.
I: Dragan Ostojić (Radič Sirčanin, Sin Radiča), Branislav Knežević (Marko Podoljac, Sin Markov), Milena Grahovac (Tina, Teta Tina), Marko Gvero (Stojan, Ćopa), Miljana Kravić (Magdalena), Nikola Joksimović (Roman), Slavoljub Matić (Čika Jole, Jole), Marija Ostojić (Sirčanka), Darinka Ćuk (Podoljka), Branislav Čubrilo (Rapa), Gordana Roščić (Smilja), Ana Marinkov (Cvetana), Zoran Joksimović (Prvi pijanac), Jožef Pocik (Drugi pijanac).

(50) 21. februar 2004.
Bilo jednom na Balkanu
P: Željko Hubač, R, S, K: Dragan Ostojić,
M: Emil Saks, Scen. p: Mirjana Drobac, Mask: Dragoljub Jeremić.
I:Mirko Pantelić (Agapije Gavrilović), Miljan Davidović (Berivoje), Dančika Đukičin (Vanko), Slavoljub Matić (Radulin), Aleksandar Češljević (Brzota), Nikola Joksimović (Hranče), Draško Vidović (Hristivoje), Ljubiša Milišić (Surdul Zavidović), Svetlana Ostojić (Anđelija), Marko Gvero (Tvrdoje), Ferenc Lepar (Negovan), Jovan Kuzmančev (Zaharije), Zoran Joksimović (Rastoje), Dragan Ostojić (Sokol), Jožef Počik (Ignjatije).

NOVI SAD

SRPSKO NARODNO POZORIŠTE

(391) 4. septembar 1986. (Kamerna scena)

Zločin na kozjem ostrvu

P: Ugo Beti, Pom. r: Ferdo Delak, R: Slavenko Saletović, S: Boris Maksimović. K: Mirjana Čohadžić, M: Dejan Adamović, Lek: Radovan Knežević.

I: Aleksandar Đorđević (Stranac), Verica Milošević (Majka), Gordana Đurđević (Kći), Gordana Kamenarović (Snaha), Slavko Đorđević (Starac).

(392) 9. septembar 1986. (Kamerna scena)

Gnezdo

P: Franc Ksaver Krec, Pr: Filip Filipović, R: Radmila Vojvodić, S: Zoran Ristić, K: Leo Kulaš, M: Predrag Vranešević, Dr: Jasmina Njaradi, Lek: Radovan Knežević.

I: Ksenija Martinov Pavlović (Marta), Novak Bilbija (Kurt), Zaida Krimšamhalov (Žena), Radivoje Kojadinović (Muž), Vladeta Popov (Blag čovek), Vladislav Kaćanski (On), Teodora Bahun (Dete), Radoslav Milenković (Optuženi), Tomislav Knežević (Sudija),

(393) 16. septembar 1986. (Mala scena)

Sveti Georgije ubiva aždahu

P: Dušan Kovačević, R: Egon Savin, Asr: Aleksandar Tripković, S: Geroslav Zarić, S: Milena Ničeva, M: Ksenija Zečević, Lek: Radovan Knežević, Scen. pok: Ivan Klemenc.

I: Josif Tatić (kg) (Đorđe Džandar), Ljubica Rakić (Katarina Džandarova), Mihajlo Pleskonjić (kg) (Gavrilo Vuković), Miodrag Petrović (Mile Vuković), Velimir Životić (Aleksa Vuković), Srđan Timarov (Bane Siroče), Stevan Šalajić (Doktor Konstantin Grk), Dragomir Pešić (Žoja Ribar), Vladislav Kaćanski (Rajko Pevac), Miodrag Petronje (Reci Vojo), Mirko Petković (Učitelj Mićun), Stevan Gardinovački (Ninko Belotić), Tihomir Pleskonjić (Krivi Luka), Dragiša Šokica (Trifun Pijani), Radoslav Milenković (kg) (Poručnik Tasić), Zoran Bogdanov (Mikan Besni), Dušan Roković (kg) (Baća), Mladen Barbarić (Dane Neženja), Aleksandar Tripković (Posilni),

(394) 21. oktobar 1986. (Mala scena)

Don Žuan u paklu

P: Džordž Bernard Šo, Pr: Dragoslav Andrić, R: Ljubiša Georgievski, S, K: Miodrag Tabački, Lek: Branivoj Đorđević.

I: Zaida Krimšamhalov (Ana), Tomislav Knežević (Don Žuan), Vladislav Kaćanski (Đavo), Stevan Gardinovački (Statua),

(395) 21. novembar 1986. (Mala scena),

Ljubinko i Desanka

P: Aleksandar Popović, R, Izb. m: Branko Pleša, S: Miodrag Tabački, K: Mirjana Stojanović Maurič, Lek: Žarko Ružić, Kor: Ljiljana Mišić, Scen. pok: Ivan Klemenc.

I: Stevan Šalajić (Ljubinko), Gordana Đurđević (Desanka), Vasa Vrtipraški (Avgust), Radivoje Kojadinović (Špijalter), Zvezdana Tomašev Josifov, Jakob Matić, Dejan Madić, Atila Hadadi (Grupa klovnova).

(396) 19. decembar 1986. (Kamerna scena)

Dobri doktor

P: Nil Sajmon, R: Petar Banićević, Asr: Milan Pletl, S: Mileta Leskovac, S: Mirjana Stojanović-Maurič, Izb. m: Jasmina Zec.

I: Aleksandar Gajin (Pisac), Predrag Tomanović (I. I. Čerdjakov, Muškarac, Skitnica), Duško Radović (M. Brasilov, Kristjunov, Muž, Otac), Slavica Radulović (G-đa Čerdakov, Devojka), Biljana Milikić (Madam Brasilov, Devojka), Ana Kardelis (Gospođa), Kristina Jakovljević (Žena), Maja Tica (Žena), Dušan Rokvić (Pomoćnik, Policajac, Glas), Olivera Viktorović (Žena), Ketrin Murihan (Julija),

(397) 26. decembar 1986.

Rodoljupci

P: Jovan Popović Sterija, R: Slobodan Unkovski, Asr: Daniel Tavičioski, S: Boris Maksimović, S: Lana Cvijanović, Lek: Žarko Ružić i Tibor Kiš, Scen. pok: Ivan Klemenc.

I: Stevan Gardinovački (Žutilov), Ljubica Rakić (Nančika), Ivana Pejčić (Malčika), Aleksandar Seleši (Eden), Tihomir Stanić (Šandor Lepršić), Mirjana Gardinovački (Gospođa Zelenićka), Vladislav Kaćanski (Šerbulić), Zoran Bogdanov, Mirko Petković (Smrdić, Gavrilović, Građani), Novak Bilbija (Nađ Pal), Tihomir Pleskonjić (Skoroteča), Dobrila Šokica Zaida Krimšamhalov, Ilinka Suvačar, Stevan Šalajić, Vasa Vrtipraški, Radivoje Kojadinović (Glumci iz "Pokondirene tikve").

(398) 6. mart 1987. (Mala scena)

Život provincijskih plejboja posle Drugog svetskog rara ili Tuđe hoćemo – svoje ne damo

P: Dušan Jovanović, Pr: Dejan Poznanović, R: Branislav Mićunović, S: Zoran Ristić, S: Milanka Berberović, M: Mladen i Predrag Vranešević, Dr: Dušan Č. Jovanović, Lek: Radovan Knežević, Scen. pok: Ferid Karajica.

I: Vasa Vrtipraški (Pandolfo), Renata Vigi (Lučinda), Zoran Bogdanov (Ubaldo), Gordana Kamenarović (Ardelija), Miodrag Petrović (Valerija), Tihomir Stanić (kg) (Oktav), Ksenija Martinov Pavlović (Frančeskina), Vladislav Kaćanski (Kola), Aleksandra Pleskonjić Ilić (Kolombina), Tibor Kiš (Vozač).

(399) 8. maj 1987. (Mala scena)

Bilbao Bil

P: Bertolt Breht, Pr: Slobodan Glumac, Ad: Slobodan Glumac i Zoran Tasić, R: Zoran Tasić, Asr: Snežana Kovačević, S: Mileta Leskovac, K: Marija Kovačević, M: Kurt Vajl, Pol Desau i Hans Ajzler, Kor: Aleksandra Ketig, Korep: Milan Primović i Saša Kovačević.

I: Mihajlo Pleskonjić (Bertolt Breht), Sonja Stipić (Heli), Renata Vigi (Nana), Gordana Đurđević (Barbara), Gordana Kamenarović (Dženi), Ivana Pejčić (Lusi), Biljana Milikić (kg) (Popi), Ketrin Murihiah (Amanda), Milan Primović (kg) (Pijanista Džo).

(400) 8. septembar 1987. (Mala scena)

Roman o Londonu

P: Miloš Crnjanski, Ad: Petar Marjanović, R: Stevo Žigon, Pom. r: Aleksandar Tripković, S: Boris Maksimović, K: Mirjana Stojanović Maurič, M, Izb. m: Ksenija Zečević, Lek: Žarko Ružić, Kor: Aleksandra Ketig.

I: Novak Bilbija (Ruepin), Ljubica Rakić (Nadežda-Nađa Rjepina), Vladeta Popov (Rjepin kao mladić), Miodrag Petrović (Barlov), Ivana Pejčić (Gospođica Konovalova), Dobrila Šokica (Grofica Panova-Babuška), Radivoj Kojadinović (Ser Melkelm Park), Ivana Pejčić (Ledi Park), Tomislav Jovanović (Tadija Ordinski), Aleksandar Đorđević (Kapetan Bjelajev), Vasa Vrtipraški (Sorokin), Milena Šijački Bulatović (Ledi Peters), Gordana Jošić (Pegi Peters), Vladislav Kaćanski (Krilov), Dragica Sinovčić Brković (Gospođa Krilov), Tomislav Knežević (Major Gardner), Slavoljub Đorđević (Ginekolog), Božo Jajčanin (Robinson), Gordana Kamenarović (Mis Mun), Zvjezdana Tomašević Josifov (kg) (Mis Sandra), Milan Šmit (Sinjor Zuki), Miodrag Petronje (Mister Stoun), Valja Vejin (Mis Vud), Lidija Stevanović (kg) (Mlada Engleskinja), Nenad Vujanović (kg) (Mladić s nožem), Feodor Tapavički (Činovnik pogrebnog preduzeća), Zoran Bogdanov (Sekretar Konzulata SAD), Aleksandar Gajin (kg) (Boris Antonov), Dušan Rokvić (kg) (Anatolij Antonov), Nevena Vasiljević, Teodora Bahun, Marko Aćimović, Nebojša Aćimović (Deca), Milica Bezmarević (Umirući labud).

(401) 10. oktobar 1987. (Kamerna scena)

Dumanske tišine

P: Slobodan Šnajder, R: Mira Erceg, S: Boris Maksimović, K: Jasna Petrović Badnjarević, Izb. m: Vitomir Simurdić, Lek: Žarko Ružić, Kor: Jelena Šantić.

I: Gordana Đurđević (Agneza Beneša), Stevan Gardinovački (Otac joj Beneša), Dragomir Pešić (Plakir), Aleksandra Ilić Pleskonjić (Vila, sor Angelika), Sonja Stipić (Vila, sor Isabela), Mihajlo Pleskonjić (Dživo Bedeči), Velimir Životić (Goce), Dragomir Pešić (Pater), Nela Jelić (Mala Agneza).

(402) 21. novembar 1987.
(Kamerna scena)

Prvi

P: Izrael Horovic, Pr: Vjenceslav Radovanović, R: Milan Pletl, S, K: Jasna Petrović Badnjarević.

I: Predrag Tomanović (Fleming), Aleksandar Gajin (Stiven), Biljana Milikić (Moli), Duško Radović (Dolan), Dušan Roković (Arnal).

(403) 26. decembar 1987. (Mala scena)

Klaustofobična komedija

P: Dušan Kovačević, R: Egon Savin, S: Geroslav Zarić, M: Ksenija Zečević, Lek: Radovan Knežević, Gl: Jadviga Skurnjik, Scen. pok: Jelena Šantić.

I: Predrag Laković (kg) (Sava odžačar), Željka Cvjetan Gortinski (kg) (Nina Herbert), Stevan Gardinovački (Milicioner Vule), Josif Tatić (kg) (Teja Kraj), Vladislav Kaćanski (Jagoša Kraj), Dobrila Šokica (Vesela Kraj), Mihajlo Pleskonjić (Gospodin Grabinjski).

(404) 11. februar 1988.
(Mala scena)

Klopka

P: Tadeuš Ruževič, Pr: Petar Vujičić, R: Nevena Janač, S, K: Sofija De Ines Lenjczuk, M: Ivana Stefanović, Lek: Žarko Ružić, Scen. pok: Ivan Klemenc.

I: Predrag Ejdus (kg) (Franc Kafka), Stevan Gardinovački (Otac), Ksenija Martinov Pavlović (Majka), Gordana Đurđević (Felisa), Aleksandra Pleskonjić Ilić (Greta), Zoran Bogdanov (Maks), Draginja Voganjac (kg) (Otla), Tatjana Šanta (kg) (Eli), Jasna Đuričić (kg) (Vali), Lidija Stevanović (kg) (Jozefa, Jana, Felisina majka), Vladislav Kaćanski (Frizer), Dragiša Šokica (Gospodin), (Aleksandar Gajin (kg) (Momčić, Dželat), Nenad Vujanović (kg) (Prodavac nameštaja, Felisin otac), Jelena Antonijević (Mali Franc), Strahinja Došen (kg) (Francova Dušica, Franc dete), Slađana Stojadinović (kg) (Otla dete), Jelena Vuković (kg) (Eli dete), Aleksandar Dukić (kg) (Vali dete).

(405) 22. oktobar 1988.
(Mala scena)

Tri čekića (o srpu da ne govorimo)

P: Deana Leskovar, R: Egon Savin, Pom. r: Ivana Gajić, S: Marina Čuturilo, K: Marija Kovačević, M: Ksenija Zečević, Dr: Stevan Koprivica, Lek: Radovan Knežević, Scen. pok: Ivan Klemenc.

I: Predrag Tomanović (Maleš), Ivana Pejčić (Alka), Aleksandar Gajin (Uski), Mirjana Gardinovački (Tetka Draga), Mihajlo Pleskonjić (Bajra), Srđan Timarov (Gregor mlađi), Miodrag Petrović (Gregor stariji), Gordana Kamenarović (Kaća), Radivoje Kojadinović (Kaćin otac), Dragomir Pešić (Staljin), Tihomir Pleskonjić (Staljinov otac), Gordana Jošić (Milesa), Stevan Gardinovački (Milesin otac), Valja Vejin (Razredna), Aleksandar Žibreg (Član orkestra, bas gitara), Milorad Martinović (Član orkestra, solo gitara), Zoran Milić, Slobodan Milošević, Goran Čvaniš, Snežana Mirkajlović, Merima Ajvazović, Bane Barać, Zoran Tušev, Srđan Stakić, Siniša Šćepanović (Statisti).

(406) 23. decembar 1988. (Mala scena)

Luda igra

P: Lev Birinski, Pr, Ad, R: Vida Ognjenović, Pom. r: Balša Đogo, S: Boris Maksimović, K: Ljiljana Dragović, M: Ivana Stefanović, Lek: Žarko Ružić, Kor: Dragana Ivanji.

I: Stevan Gardinovački (Ivan Habarovič), Dobrila Šokica (Jelisaveta), Zaida Krimšamhalov (Gospođa Lapkin), Aleksandar Gajin (Kolja), Zlata Đurišić (Anfisa), Vladislav Kaćanski (Sekretar gubernije), Vasa Vrtipraški (Balukin), Predrag Momčilović (Davidov), Stevan Šalajić (Goldman), Nenad Vujanović (Isidor), Sonja Stipić (Kagarina), Radivoje Kojadinović (Starac Nikita), Predrag Tomanović (Janko), Tomislav Jovanović (Dernov), Aleksandar Đorđević (Malahov), Saša Marjanović (Kozakov), Gordana Kamenarović (Maša), Miodrag Petrović (Lenski), Saša Torlaković (Pavlov), Nikola Ivošević (Horovic), Ivana Pejčić (Fenja), Tatjana Šanta (Aleksija), Marina Topolac, Zvjezdana Tomašević Josifov, Ivana Čikić, Ivana Vukčević, Merima Ajvazović (Babuške i Dadilje), Zoran Tušev (Anarhist).

(407) 18. mart 1989. (Mala scena)

Magarac

P: Žorž Fejdo, Pr: Mladen Škiljan, R: Želimir Orešković, S: Boris Maksimović, K: Vesna Radović, M: Predrag Vranešević, Lek: Žarko Ružić, Kor: Dobrila Novkov.

I: Vladislav Kaćanski (Pontanjak), Predrag Tomanović (Vatlen), Predrag Momčilović (Redijon), Dušan Roković (kg) (Soldinjak), Stevan Gardinovački (Penšar), Stevan Šalajić (Žermon), Aleksandar Gajin (Žan), Miodrag Petronje (Policijski komesar), Gordana Jošić (Lisjen Vatlen), Ivana Pejčić (Klotilda Pontinjak), Gordana Kamenarović (Megi Soldinjak), Zaida Krimšamhalov (Gospođa Penšar), Renata Vigi (Armandina), Draginja Voganjac (Klara), Slavko Đorđević, Tihomir Pleskonjić (Gosti hotela).

(408) 19. maj 1989. (Mala scena)

Pokojnik

P: Branislav Nušić, Ad, R: Dejan Mijač, Pom. r: Goran Vukčević, S: Boris Maksimović, K: Jasna Petrović Badnjarević, Scen. pok: Ivan Klemenc.

I: Vladislav Kaćanski (Pavle Marić), Milan Šmit (Milan Novaković), Stevan Gardinovački (Spasoje Blagojević), Miodrag Petronje (Gospodin Đurić), Zoran Bogdanović (Ljubomir Protić), Radivoje Kojadinović (Mladen Đaković), Stevan Šalajić (Anta), Vasa Vrtipraški (Mile), Dragomir Pešić (Policijski agent), Ljubica Rakić (Rina), Dobrila Šokica (Agnija), Ivana Pejčić (Vukica), Jelica Bukvić, Ivona Ivezić, Agneš Giric, Senka Brkić, Gordana Gajić, Jelena Đukić, Branka Zlokolica, Ivana Marić (Službenice), Jakob Matić, Željko Santrač, Goran Vukčević (Policajci). Nenad Pervan, Dimitrije Ilić, Branislav Stojanović, Dejan Madić.

(409) 19. septembar 1988. (Kamerna scena)

Klementov pad

P: Drago Jančar, Pr: Gojko Janjušević, R: Zvone Šedlbauer, S: Boris Maksimović, K: Vesna Radović Dorić, Izb. m: Vitomir Simurdić.

I: Zoran Bogdanov (Klement), Mirko Petković (Profesor), Aleksandra Pleskonjić Ilić (Mileva), Ljubica Rakić (Sonja), Saša Marjanović (Ignac), Vladislav Kaćanski (Gregor), Miodrag Petronje (Albert), Béla Kurunci (Igrač).

(410) 10. jun 1989. (Kamerna scena)

Vesele žene i Falstafove scene

P: Vilijem Šekspir, Pr: Borivoje Nedić, Živojin Simić i Sima Pandurović, Ad, R, Izb. m: Branko Pleša, Pom. r: Gordana Đurđević, S: Boris Maksimović, K: Jasna Petrović Badnjarević, Kor: Ljiljana Mišić.

I: Saša Torlaković (Vitez Džon Falstaf), Predrag Momčilović (Mršavko), Predrag Kolarević, Saša Marjanović (Ford i Pedž), Jasna Đuričić, Draginja Voganjac (Gospođa Ford i Gospođa Pedž), Tatjana Šanta (Ana Pedž), Branka Šelić (Krčmarica), Saša Marjanović (Dr Kajus), Tatjana Medić (Žurka), Jelena Antonijević (Luceta), Aleksandar Stakić, Zoran Tušev (Fenton, Džon i Robert, Policajci), Predrag Momčilović (Kralj Henri IV), Saša Marjanović (Princ Henri), Saša Torlaković (Ser Džon Falstaf), Predrag Kolarević (Pištolj), Jelena Antonijević (Krčmarica), Branka Šelić (Doli Sekadaš), Tatjana Šanta (Paž), Draginja Voganjac (Neli), Jasna Đuričić, Tatjana Medić (Gospođa Plitkoumićka i Gospođa Ćutalica).

(411) 22. jun 1989. (Foaje Male dvorane)

Novi Sad il' nikad

Ad: Duško M. Petrović, R: Radoslav Dorić, S, K: Aleksandar Zlatović, M: Miroljub Aranđelović Rasinski, Kor: Slavko Pervan.

I: Predrag Momčilović (Glumac), Gordana Jošić (kg) (Glumica), Predrag Tomanović (Aktivista), Aleksandar Gajin (Pasivista), Renata Vigi (Devojče Lepojče), Mirjana Gardinovački (Jugovića majka), Valja Vejin, Sonja Stipić (Kolo srpskih sestara), Miodrag Petronje, Nenad Vujanović (Braća po mateteijalu).

(412) 14. oktobar 1989.

Jegor Buličov

P: Maksim Gorki, Pr: Milan Đoković, R: Dušan Jovanović, Pom. r: Mirjana Vukomanović, S: Meta Hočevar, K: Bjanka Adžić Ursulov, M: Davor Roko, Dram: Laslo Vegel, Kor: Nada Kokotović.

I: Ljuba Tadić (Jegor Buličov), Zaida Krimšamhalov (Ksenija), Gordana Jošić (Varvara), Gordana Đurđević (Aleksandra), Mirjana Gardinovački (Melanija igumanija), Predrag Momčilović (Zvoncov), Aleksandar Gajin (Tjatin), Stevan Šalajić (Mokije Baškin), Stevan Gardinovački (Vasilije Dostigajev), Ljubica Rakić (Jelisaveta), Jelena Antonijević (Antonina), Nenad Vujanović (Aleksije), Vladislav Kaćanski (Paun), Aleksandra Ilić Pleskonjić (Zobunova Vidarica), Radivoje Kojadinović (Doktor), Dragomir Pešić (Propotej blaženi), Ivana Pejčić (Glafira služavka), Draginja Voganjac (Taisja), Miodrag Petronje (Mokrousov), Zoran Bogdanov (Jakov Laptev), Tihomir Pleskonjić (Donat), Gizela Veličković, Gabriela Teglaši, Aleksandra Ketig, Dijana Kozarski, Marjeta Savić, Đerđika Lukić, Olivera Kovačević, Branka Tešanović, Rastislav Varga, Milutin Petrović, Toni Ranđelović, Zoran Radojčić, Dragan Vlalukin, Đorđe Drljan, Béla Kurunci, Ismet Fetahović, Vasile Halaku, Apostol Hristidis, Nikola Uzelac, Branislav Tešanović, Aleksandar Neškov (Balet).

(413) 18. novembar 1989.

Druga vrata levo

P: Aleksandar Popović, R: Suada Kapić, Pom. r: Aleksandra Malešević, S: Sanja Džeba, K: Mirjana Stojanović Maurič, M: Predrag Vranešević, Scen. p: Ferid Karajica.

I: Stevan Gardinovački (Oca), Renata Vigi (Božija), Miroslav Fabri, Nenad Vujanović, Aleksandar Gajin, Zoran Bogdanov, Predrag Momčilović, Ratko Radivojević, Feodor Tapavički (Jablan), Aleksandra Carić, Olivera Stamenković, Lidija Stevanović, Ketrin Vahu Murihiah, Zvjezdana Tomašević Josifov, Gordana Kamenarović (Golubice), Sonja Stipić (Soda-voda), Vasa Vrtipraški (Tantuz Liliput), Valja Vejin (Sulitnja), Marijana Matović (Dete).

(414) 13. januar 1990. (Mala scena)

Kozoder u akciji

P: Jovan Jovanović Zmaj, Lib, R: Ratko Radivojević i R: Aleksandra Ilić Pleskonjić, S: Boris Maksimović, K: Jasna Petrović Badnjarević, M: Aleksandar Limar, Danijel Stari i Zoran Lekić, Scen. p: Robert Kolar, Kap: Ivica Čukljaš.

I: "Liliputi": Gordana Đurđević (Kafina), Nenad Vujanović (Lilitšelje), Novak Bilbija (Kralj), Danica Kuculović (Valja Vejin, Jelena Antonijević, Tijana Maksimović, Draginja Voganjac, Gordana Kojadinović, Miroslav Fabri, Aleksandra Ilić Pleskonjić (Kraljica).

"Horda": Robert Kolar, Zoran Bogdanov, Sonja Stipić, Gordana Jošić, Lidija Stevanović, Aleksandar Gajin, Aleksandra Carić, Predrag Momčilović, Milena Bulatović, Jasna Đuričić, Dragomir Pešić, Miodrag Petronje, Ratko Radivojević (Kozoder).

"Dva čudna stvora": Aleksandra Ilić Pleskonjić, Ratko Radivojević.

(415) 29. mart 1990.

Kralj Lir

P: Viljem Šekspir, Pr: Živojin Simić i Sima Pandurović, R: Ljubiša Ristić, S: Boris Maksimović, K: Bjanka Adžić Ursulov, M: Gabor Lenđel, Lek: Žarko Ružić, Kor: Milica Jovanović.

I: Ljuba Tadić (Kralj Lir), Mirjana Karanović (Gonerila), Gordana Josić (Regana), Dragana Mrkić (Kordelija), Ratko Radivojević (Vojvoda od Olbenija), Robert Kolar (Vojvoda od Konvala), Vasa Vrtipraški (Kralj Francuske), Aleksandar Gajin (Luda), Vladislav Kaćanski (Grof od Kenta), Stevan Gardinovački (Grof od Glostera), Predrag Momčilović (Edgar), Senko Velinov (Edmund), Dragomir Pešić (Osvald), Radivoje Kojadinović (Starac), Novak Bilbija (Oficir u Edmundovoj službi), Mladen Barbarić (Vojvoda od Burgundije), Miodrag Petronje (Karan), Olivera Stamenković (Zvjezdana Josifov Tomašević, Ketrin Murihiah Stojić, Lidija Stevanović, Valja Vejin, Tijana Maksimović, Dobrila Šokica (Britanija), Renata Vigi, Aleksandra Carić, Sofija Stipić, Zlata Đurišić, Draginja Voganjac, Jelena Antonijević, Milena Šijački Bulatović (Francuska), Ksenija Martinov Pavlović, Verica Milošević, Gordana Kamenarović, Danica Kuculović, Ilinka Kajtez, Jasna Đuričić (Burgundija), Tamara Čeman, Ivana Vukčević, Andrea Štefko (Devojčice).

(416) 7. maj 1990. (Mala scena)

Smrtta na Kuzman Kapdan

P: Grigor Prličev, R: Sašo Milenkovski, K: Bjanka Adžić Ursulov, M: "Anastasija", Dr: Branislav Jakovljević, Kor: Nada Kokotović.

I: Senko Velinov (Kuzman Kapidan), Lidija Stevanović (Neda, Majka), Nenad Vujanović (Muhamed), Dragana Mrkić (Mare, Verenica), Ana Kostovska (Fotina, Monahinja), Jasna Đuričić, Jelena Antonijević, Draginja Voganjac (Hor).

(417) 12. maj 1990. (Mala scena)

Lud od ljubavi

P: Sem Šepard, Pr: David Albahari, R: Egon Savin, Pom. r: Nelu Markovićan, S: Marina Čuturilo, K: Mirjana Stojanović Maurič, M: Ksenija Zečević, Lek: Radovan Knežević.

I: Radivoje Kojadinović (Starac), Jasna Đuričić (Mej), Predrag Tomanović (Edi), Zoran Bogdanov (Martin).

(418) 25. maj 1990. (Mala scena)

Staza divljači

P: Franc Ksaver Krec, Pr: Vladislav Mijić, R: Ivana Vujić, S: Boris Maksimović, K: Milena Jeftić Ničeva Kostić, M: Izb. m: Vitomir Simurdić, Lek: Radovan Knežević.

I: Ksenija Martinov Pavlović (Hilda), Stevan Gardinovački (Ervin), Ljiljana Bićanić (Hani), Zoran Ćosić (Franc), Tomislav Knežević (Diter), Predrag Momčilović (Službenik), Gordana Kamenarović (Lekarka).

(419) 25. jun 1990. (Mala scena)

Preobraćanje bludnice Taide

Pr: Vladeta Janković i Darko Matić, R: Saša Malešević, S: Diana Radosavljević, K: Gordana Gašperin, M: Saša Filipović, Kor: Nada Kokotović.

I: Dragana Mrkić, Miodrag Petrović (Pafnucije), Predrag Momčilović ((Slepac), Sonja Stipić (Igumanija), Aleksandar Đorđević (Antonija), Zoltan Pletl, Zoran Andrejin, Peter Ferenc (Mladići), Zoran Ćosić, Vladimir Stojković, Dobrivoj Gološin, Slobodan Đokić (Učenici), Jasna Predić, Svetlana Šukalo, Marija Vojvodić, Valerija Nađ, Marija Slović, Milica Vujić, Tereza Stanković (Monahinje), Dragica Dimić, Biljana Pušić, Đerđika Lukić (Anđeli).

(420) 30. jun 1990. (Mala scena)

Karlos II omađijani

P: Piter Barns, Pr: Vencislav Radovanović, R: Goran Vukčević, Pom. r: Nataša Heror, S: Diana Radosavljević. K: Jasna Petrović Badnjarević, M: Predrag Vranešević, Lek: Žarko Ružić, Kor: Nada Kokotović.

I: Dragomir Pešić (Karlos II od Španije), Gordana Kamenarović (Kraljica Ana od Nojberga), Zaida Krimšamhalov (Kraljica Marijana), Velimir Životić

(Kardinal Pontokarero), Miodrag Petronje (Otac Frojlan), Stevan Šalajić (Motilja), Predrag Momčilović (Almirante od Kastilje), Dimitrije Ilić (Vojvoda od Albe), Feodor Tapavički (Doktor Bravo), Aleksandar Gajin (Jeronimus Gongora), Aleksandar Đorđević (Antonio de Alminda), Karlo Molnar (Rafael de Mora), Olivera Stamenković (Tereza Dijego), Tijana Maksimović (Kontesa Belepš), Ivana Vukčević (Izabela), Zvonimir Lozić (Filip II od Španije).

(421) 23. septembar 1990. (Mala scena)

Čekajući Fortinbrasa

P: Dubravka Knežević, Ad. i R: Vladimir Lazić, S: Boris Maksimović, K: Jasna Petrović Badnjarević, M: Gabor Lenđel, Lek: Žarko Ružić, Kor: Nada Kokotović.

I: Novak Bilbija (Podstanar Miljković), Renata Vigi (Marija), Tomislav Jovanović (Gospodin Arhitekta), Ljubica Rakić (Gospođa Astrofizičarka), Saša Torlaković (Konstatin Karamarković), Gordana Jošić Gajin (Jasmina Karamarković), Dobrila Šokica (Gazdarica), Zaida Krimšamhalov (Korepetitorka), Miodrag Petronje (Burazer), Gabriela Teglaši (Balerina), Mihajlo Onešćuk (Tenor), Radmila Nestorović, Aranka Tot, Ljubica Klinar, Gizela Veličković, Marija Šarčević, Leonora Miler Hristidis, Aleksandra Ketig, Sanja Vučurević, Mira Ruškuc, Nevena Antić Igrić, Marijeta Savić, Olivera Crnjanski (Balet).

(422) 21. decembar 1990.
(Mala scena)

Bela kafa

P: Aleksandar Popović, R: Branko Pleša, S: Mileta Leskovac, K: Jasna Petrović Badnjarević, M: Goran Pleša, Kor: Slavko Pervan.

I: Stevan Gardinovački (Momčilo Jabučilo), Aleksandra Ilić Pleskonjić (Majka Janja), Predrag Momčilović (Deli Jova), Gordana Đurđević (Crkva Ružica), Vladislav Kaćanski (Srđa Zlopogleđa), Draginja Voganjac (Zora Šišarka).

(423) 16. januar 1991.
(Mala scena)

Patnje gospodina Mokinpota

P: Peter Vajs, Pr: Ivan Ivanji, Ad, R: Radoslav Milenković, S: Boris Maksimović, K: Bojana Nikitović, Izb. m: Maja Borić, Lek: Radovan Knežević.

I: Radivoje Kojadinović (Mokinpot), Milan Šmit (Vurst), Lidija Stevanović (Žena), Miroslav Fabri (Čuvar, Suparnik, Prvi činovnik vlade), Božo Jajčanin (Službeno lice, Poslodavac, Drugi činovnik vlade), Miodrag Petronje (Advokat, Lekar, Dobri Bog), Nenad Vujanović (Nameštenik, Treći činovnik vlade), Danica Kuculović (Prvi anđeo), Verica Milošević (Drugi Anđeo), Olivera Stamenković (I bolničarka, I daktilografkinja, I anđelčić), Jelena Antonijević (II bolničarka, II daktilografkinja, II anđelčić), Branko Ilić (Sluga).

(424) 26. januar 1991.
(Mala scena)

Banović Strahinja

P: Borislav Mihajlović Mihiz, R: Jovica Pavić, S: Geroslav Zarić, K: Mirjana Stojanović Maurič, M: Boris Relja, Scen. pok: Ivan Klemenc, Lek: Žarko Ružić.

I: Miodrag Petrović (Banović Strahinja), Milena Bulatović (Majka), Ljubica Rakić (Žena), Feodor Tapavički (Sluga Milutin), Vasa Vrtipraški (Vlah Alija), Velimir Životić (Jug Bogdan), Novak Bilbija (Vojin Jugović), Robert Kolar (Boško Jugović), Milan Puljezović, Jovan Stanić, Nemanja Zobenica, Bojan Kvrgić, Miroslav Mitrović (Sluga u kući Jugovića).

(425) 2. februar 1991.

Žene u Narodnoj skupštini

P: Aristofan, Ad: Branko Pleša, R: Zoran Ratković, S: Boris Maksimović, K: Mirjana Stojanović Maurič, M: Vojislav Kostić, Scen. pok: Ivan Klemenc, Lek: Žarko Ružić i Branka Nikolić, Korep: Svetozar Kovačević, Pom. r: Aleksandar Tripković.

I: Mirjana Gardinovački (Praksagora), Ivan Hajtl (Starac), Zaida Krimšamhalov (Horovođa), Jasna Đuričić (Filoforetka), Renata Vigi (Heretetka), Zvjezdana Tomašević Josifov (Glika), Ilinka Suvačar Kajtez (Klinareta), Tijana Maksimović (Fileneta), Valja Vejin (Melistiha), Gordana Jošić Gajin (Gevsistrata), Stevan Šalajić (Blepir), Aleksandar Đorđević (Sused), Tomislav Jovanović (Hremo), Tomislav Knežević (Građanin), Milica Kljajić Radaković (Prva gospođa), Aleksandar Gajin (Mladić, Hijeron (off)), Jelica Bjeli (Druga gospođa), Andelua Vesnić Vasilejvić (Treća gospođa), Zlata Đurišić (Četvrta gospođa).

(426) 8. februar 1991. (Mala scena)

Audijencija

P: Vaclav Havel, Pr: Aleksandar Ilić, R, Izb. m: Bogdan Ruškuc, S: Boris Maksimović, K: Mirjana Stojanović Maurič, Lek: Žarko Ružić.

I: Predrag Tomanović (Sladek), Zoran Bogdanov (Vanjek),

(427) 11. april 1991. (Mala scena)

Laza Kostić – Među javom i međ snom

Sn. Petar Marjanović, R: Radoslav Milenković, S: Mileta Leskovac, K: Jasna Petrović Badnjarević, Lek: Radovan Knežević.

I: Tomislav Knežević, Mirjana Gardinovački, Predrag Momčilović (Najava), Milica Kljajić Radaković (Među javom i med snom), Draginja Voganjac (Snove snivam), Aleksandar Đorđević (Oj, očima tim sunčanim), Aleksandar Gajin (Posle pogreba), Mirjana Gardinovački (Najava), Jasna Đuričić (Anđelija iz Maksima Crnojevića), Lidija Stevanović (Fileta), Predrag Kolarević (Maksim), Tomislav Knežević, Predrag Momčilović (Najava), Olivera Stamenković (Rajo, tužna rajo), Velja Vejin (U ju-p-ju-ju!), Tijana Maksimović (U Sremu), Tomislav Knežević (Najava), Zaida Krimšamhalov (Pevačka imna Jovanu Damaskinu), Predrag Tomanović (Među zvezdama (fragmenti)), Predrag Momčilović (Najava), Jelena Antonijević (Moja zvezda), Tomislav Knežević (Spomen na Ruvarca), Predrag Momčilović (Najava), Novak Bilbija (Pera Segedinac), Tomislav Knežević (Najava), Miroslav Fabri (Gloster iz Ričarda III), Miodrag Petrović (Gospođici Lenki Dunđerskoj u spomenicu), Mirjana Gardinovački, Tomislav Knežević (Najava), Predrag Momčilović (Dnevnik Laze Kostića), Stevan Šalajić (Santa Maria della Salute), Mirjana Gardinovački (Najava), Gordana Đurđević (Među javom i međ snom).

(428) 15. jun 1991.
(Mala scena)

Ljubavi Džordža Vašingtona

P: Miro Gavran, R: Slavenko Saletović, S. i K: Aleksandar Zlatović, M: Dejan Adamović.

I: Ksenija Martinov Pavlović (Marta Vašington), Jasna Đuričić (Silvija Karver).

(429) 19. jun 1991.
(Mala scena)

Očevi i oci

P: Slobodan Selenić, Ad: Petar Marjanović, R: Slavenko Saletović, S: Aleksandar Zlatović, K: Milanka Berberović, M: Saša Gnus, Scen. pok: Ivan Klemenc, Lek: Radovan Knežević.

I: Velimir Životić (Milutin Medaković), Predrag Kolarević (Stevan), Novak Bilbija (Stevan Medaković), Liubica Rakić (Elizabeta Blejk), Milan Marković (Mihajlo (sedam godina)), Robert Kolar (Mihajlo), Dobrila Šokica (Nanka), Tomislav Knežević (Profesor Young), Miroslav Fabri (John Downig), Draginja Voganjac (Bacbara), Zaida Krimšamhalov (Gospođica Trickey), Nenad Vujanović (Savić), Ksenija Martinov Pavlović (Gospođa Savić), Miodrag Petrović (Popović), Renata Vigi (Gospođa Popović), Tomislav Jovanović (Slobodan Jovanović), Sonja Stipić (Jelena Todorović), Miodrag Petronje (Dragiša Cvetković), Gordana Kamenarović (Savina), Aleksandar Gajin (Patrick Walker), Stevan Šalajić (Jaša Prodanović), Milena Bulatović (Gospođa Persa Prodanović), Ivana Pejčić (Unuka Jaše Prodanovića), Milan Šmit (Jordan Cvetković), Valja Vejin (Mara Cvetković), Olivera Stamenković (Aktivistkinja “sa terena”), Aleksandar Đorđević (Oficir Ozne), Tijana Maksimović (Jelena), Vladislav Matić (Moša Pijade), Jasna Đuričić (Bosa), Vasa Vrtipraški (Vidosav), Ivan Hajtl (Prvi seljak), Feodor Tapavički (Drugi seljak).

(430) 16. septembar 1991. (Mala scena)

Staklena menažerija

P: Tenesi Vilijams, Pr: Nada Ćurčija Prodanović Ad. i R: Bogdan Ruškuc, S: Geroslav Zarić, K: Milanka Berberović, M: Mitar Subotić, Scen. pok: Gordana Dean Gačić, Lek: Radovan Knežević.

I: Zaida Krimšamhalov (Majka), Predrag Tomanović (Sin), Draginja Voganjac (Kćerka), Predrag Momčilović (Mladić koji dolazi u posetu).

(431) 12. novembar 1991. (Mala scena)

Laža i paralaža

P: Jovan Popović Sterija, R: Egon Savin, S: Geroslav Zarić, K: Bojana Nikitović, M: Ksenija Zečević, Lek: Radovan Knežević, Pom. r: Aleksandar Štiglić.

I: Zijah Sokolović (kg) (Aleksa), Predrag Tomanović (Mita), Lidija Stevanović (Jelica), Stevan Šalajić (Marko Vujić), Miroslav Fabri (Batić), Jelena Antonijević (Marija).

(432) 8. februar 1992. (Mala scena)

Nega mrtvaca

P: Aleksandar Popović, R: Radmila Vojvodić, S: Aleksandar Denić, K, Mask: Biljana Dragović, M: Ksenija Zečević, Scen. pok: Ferid Karajica, Lek: Radovan Knežević.

I: Stevan Šalajić (Starac), Lidija Stevanović (Ruža), Predrag Tomanović (Karanfil), Draginja Voganjac (Merima), Vladislav Kaćanski (Slavenko), Miroslav Fabri (Omilj), Robert Kolar (Primarijus), Ljubiša Ristović (kg), Zvonko Gojković (kg), Slobodan Ninković (kg), Mirko Pantelić (kg), Nenad Pećinar (kg), Dragiša Milojković (kg) (Lakeji).

(433) 26. septembar 1992. (Mala scena)

Čudo u Šarganu

P: Ljubomir Simović, R: Egon Savin, S: Geroslav Zarić, K: Bojana Nikitović, Lek: Radovan Knežević, M: Ksenija Zečević, Pom. r: Balša Đogo.

I: Dobrila Šokica (Ikonija), Mirjana Gardinovački (Gospava), Jasna Đuričić Jankov (Cmilja), Mihajlo Pleskonjić (Anđelko zvani Ćoro), Velimir Životić (Mile), Novak Bilbija (Stavra), Stevan Šalajić (Prosjak), Stevan Gardinovački (Skitnica), Gordana Kamenarović (Jagoda), Tanasije Uzunović (kg) (Vilotijević), Tomislav Knežević (Islednik), Zoran Bogdanov (Manojlo), Nenad Vujanović (Tanasko).

(434) 10. oktobar 1992. (Mala scena)

Vođa

P: Radoje Domanović, Ad, R: Radoslav Milenković, S: Boris Maksimović, K: Bojana Nikitović, Lek: Olga Marinković.

I: Jelena Antonijević (Đavolak), Miroslav Fabri (Milan), Aleksandar Đorđević (Ilija), Rade Kojadinović (Stari), Aleksandara Carić (Plavuša), Karolj Fišer (Šef policije), Miodrag Petrović (Prvi pandur), Miljan Vojnović (Drugi pandur), Tatjana Rodić (Nasta), Milan Šmit (Ministar vojni), Olivera Stamenković (Studentkinja), Miodrag Petronje (Otac), Milica Radaković (Majka), Iljinka Kajtez (Žena), Aleksandar Gajin (Sin), Lidija Stevanović (Ćerka), Miloš Žutić (Glas iz mraka).

(435) 11. oktobar 1992. (Kamerna scena)

Kovači

P: Miloš Nikolić, R: Branislav Mićunović, S: Dalibor Tobdžić, K: Mirjana Stojanović Maurič, Lek: Žarko Ružić.

I: Vladislav Kaćanski (Aca Kovačev), Novak Bilbija (Peter Šmit), Mirjana Gardinovački (Lujza), Vasa Vrtipraški (Ivan N. Kuznjecov).

(436) 12. oktobar 1992. (Kamerna scena)

Draga Jelena Sergejevna

P: Ljudmila Razumovska, Pr: Mirka Janković, R: Branko Popović, S: Viorel Flora, K: Mirjana Stojanović Maurič, M: Zoran Vuković, Scen. pok: Ivan Klemenc, Lek: Ljiljana Pinterić.

I: Svetlana Utješanović (Jelena Sergejevna), Ivana Pejčić (Ljalja), Predrag Tomanović (Volođa), Mirko Pantelić (Paša), Dragomir Pešić (Vića).

(437) 26. decembar 1992. (Mala scena)

Kir Janja

P: Jovan Popović Sterija, R: Ljuboslav Majera, S: Velizar Srbljanović, K: Vanja Popović, Lek: Žarko Ružić.

I: Vladislav Kaćanski (Kir Janja), Mirjana Gardinovački (Juca), Lidija Stevanović (Katica), Nenad Vujanović (Mišić), Miodrag Petrović (Kir Dima), Milan Šmit (Petar).

(438) 28. januar 1993. (Velika scena)

Kad bi Sombor bio Holivud

P: Radoslav Dorić, R: Radoslav Dorić, S: Vladimir Marenić, K: Branka Petrović, M: Miroljub Aranđelović Rasinski, Lek: Žarko Ružić, Scen. pok: Ferid Karajica.

I: Saša Torlaković (Ernest Bošnjak), Stevan Šalajić (Majstor Jožef), Dobrila Šokica (Gazdarica), Jasna Đuričić Jankov (Prva gospođa), Valja Vejin (Druga gospođa), Sonja Stipić (Treća gospođa), Gordana Jošić Gajin (Irena), Stevan Gardinovački (Skitnica), Božo Jajčanin (Župnik), Stevan Gardinovački (Gradonačelnik), Karolj Fišer (Vajdinger), Aleksandar Đorđević (Vamošer), Rade Kojadinović (Vujić), Miodrag Petronje (Lalošević), Gordana Kamenarović (Malci), Jelena Antonijević (Loloc), Robert Kolar (Laslo), Mirko Pantelić (Toma), Aleksandar Gajin (Mišika), Dragomir Pešić (Tilger), Miroslav Fabri (Sanjika), Predrag Momčilović (Vilhelm Rendelštajn), Zoran Bogdanov (Bela Fabijan), Vladislav Matić (Sudski izvršitelj), Jelena Belimarković, Sofija Belić, Slađana Ekrez, Ivana Kaluđerović, Jelena Kovačević, Jelena Lagator, Olga Penčić Poljanski, Milica Popović, Nevena Ružić, Sandra Stojisavljević, Nataša Stojičić, Branislava Tenjović, Sanda Šimunović, Gojko Galić, Lazar Živanac, Branko Ilijiš, Bojan Kvrgić, Saša Maksimović, Mirko Miletić, Vojislav Milutinović, Nemanja Petronje, Zoran Tušev (Somborska mladež, članovi somborskog amaterskog pozorišta), Dušan Vejin, Dušan Sučević, Radiša Gligorić, Jovan Popović, Branislav Mitrović (Tamburaški orkestar "Novosadske bekrije"),

(439) 19. mart 1993. (Kamerna scena)

Kuvarice

P: Zoran Ristović, Ad: Jerotije Draganović, Ap: Duško Trifunović, R: Zoran Ristović, S, K: Jasna Petrović Badnjarević, M: Predrag Vranješević, Lek: MIlorad Telebak.

I: Milena Šijački Bulatović (Majkica), Ilinka Kajtez (Mama), Aleksandra Pleskonjić Ilić (Ognjena), Zvjezdana Tomašević Josipov (Bistra), Valja Vejin (Ljutka), Aleksandar Hercenberger (Pijanista).

(440) 26. septembar 1993.

Arsenik i stare čipke

P: Džozef Keslering, Pr: Radoš Novaković i Gustav Gavrin, R: Radoslav Dorić, S: Geroslav Zarić, K: Vanja Popović, M: Miroljub Aranđelović Rasinski, Lek: Žarko Ružić.

I: Aleksandra Ilić Pleskonjić (Ebi Bruster), Zaida Krimšamhalov (Marta Bruster), Aleksandar Gajin (Mortimer Bruster), Duško Radović (Tedi Bruster), Gordana Jošić Gajin (Ilejn Harper), Mihajlo Pleskonjić (Džonatan Bruster), Stevan Šalajić (Dr Ajnštajn), Aleksandar Đorđević (Policajac Brofi), Milan Šmit (Policajac Klajn), Vladislav Matić (Pastor dr Harper), Dragomir Pešić (Gospodin Džins), Nenad Vujanović (Policajac O'Hara), Miodrag Petronje (Poručnik Runi), Božo Jajčanin (Gospodin Vitersput).

(441) 9. oktobar 1993. (Kamerna scena)

Posle pola veka

Pr: Zoran Božović, Ad, R, S: Ljuboslav Majera, K: Jasna Petrović Badnjarević, Lek: Žarko Ružić.

I: Stevan Gardinovački (Stepan Stepanovič Čubukov), Gordana Kamenarović (Natalija Stepanovna), Miroslav Fabri (Ivan Vasiljevič Lomov), Ljubica Rakić (Jelena Ivanovna Popova), Dušan Jakišić (Grigorij Stepanovič Smirnov), Miodrag Petrović (Luka), Predrag Momčilović (Šipučin Andrej Andrejevič), Ksenija Martinov Pavlović (Tatjana Aleksejevna), Radivoj Kojadinović (Hirin Kuzma Nikolajevič), Ilinka Kajtez (Marčutkina Nastasja Fjodorovna), Ljubiša Ristović (Član banke).

(442) 26. oktobar 1993.

...A prah, sve je prah

Sn. Boško Ivkov, R: Tomislav Knežević, S: Mileta Leskovac, K: Jasna Petrović Badnjarević, M: Ksenija Zečević.

I: Gordana Đurđević Dimić, Miodrag Petrović, Predrag Tomanović, Tomislav Knežević.

(443) 10. decembar 1993.

Gospođa ministarka

P: Branislav Nušić, R: Branko Popović, S: Boris Maksimović, K: Branka Petrović, M: Bane Krstić, Scen. pok: Ivan Klemenc, Lek: Žarko Ružić, Dram: Milenko Misailović.

I: Teodor Tapavički (Sima Popović), Aleksandra Ilić Pleskonjić (Živka), Zvjezdana Tomašević Josifov (Dara), Robert Kolar (Raka), Aleksandar Gajin (Čeda Urošević), Novak Bilbija (Dr Ninković), Vladislav Kaćanski (Ujka Vasa), Valja Vejin (Tetka Savka), Sonja Stipić (Tetka Daca), Dragomir Pešić (Hristina), Milan Čučilović (Jova Pop-Arsin), Dušan Jakišić (Teča Panta), Branko Ilijć (Mile), Karolj Fišer (Teča Jakov), Tijana Maksimović (Soja), Mirko Pantelić (Sava Mišić), Slobodan Ninković (Pera Kalenić), Miroslav Fabri (Pera), Rade Kojadinović ((Rista Todorović), Ivana Pejčić (Anka), Renata Vigi (Učiteljica engleskog jezika).

(444) 29. januar 1994. (Kamerna scena)

Crna hronika

P: Svetislav Basara, R: Dušan Petrović, S: Mileta Leskovac, K: Branka Petrović, M: Predrag Vranešević, Scen. pok: Ivan Klemenc, Lek: Žarko Ružić.

I: Predrag Momčilović (Sandoz), Nenad Vujanović (Bajer), Gordana Kamenarović (Bajerova žena), Ljubiša Ristović (Policajac I, II), Dragiša Milojković (Policajac II), Miodrag Petronje (Pop), Miodrag Petrović (Advokat), Lidija Stevanović (Sudija), Olivera Stamenković (Novinar).

(445) 2. april 1994.

Srpska Atina

P: Radoslav Dorić, R: Radoslav Dorić, S: Mileta Leskovac, K: Vanja Popović, M: Miroljub Aranđelović Rasinski, Kor: Dobrila Novkov, Lek: Radovan Knežević.

I: Aleksandar Gajin (Kosta Trifković), Stevan Šalajić (Atanasije Trifković), Dušan Jakišić (Dr Laza Kostić), Dragomir Pešić (Imre Bela), Predrag Momčilović (Miša Dimitrijević), Miodrag Petrović (Svetozar Miletić), Miodrag Fabri (J. J. Zmaj), Novak Bilbija (Đorđe Vuković), Miodrag Petronje (Mirča), Velimir Životić (Antonije Hadžić), Dragiša Milojković (Bogoslav), Gordana Đurđević Dimić (Jelisaveta, Saveta), Ljubica Rakić (Fani), Jelena Antonijević (Marija Šilić), Dobrila Šokica (G-đa Slavnić), Ivana Milinković (Katica Savić), Jelena Bulatović (Natalka Majerova), Vladislav Kaćanski (Pera Dobrinović), Božo Jajčanin (Kapetan), Vladislav Matić (Kafedžija), Milan Šmit (Salašar), Milica Popović, Nataša Stojičić, Jelena Belimarković, Bojan Kvrgić, Marko Miletić, Marko Galović, Željko Vasić, Ranko Erić, Dušan Mirković, Jaroslav Kocka, Srđan Šaponjski (Devojke, Mladići, Mornar, Građani, Gosti), Marijeta Savić, Jelena Vukadinović, Stela Kocić, Zdenka Milenković, Milutin Petrović, Vladimir Meljnik, Momčilo Nenadović, Apostol Hristidis (Igrači).

(446) 8. oktobar 1994. (Mala dvorana)

Sumnjivo lice

P: Branislav Nušić, R: Dejan Mijač, S: Mileta Leskovac, K: Vanja Popović, M: Predrag Vranešević, Scen. pok: Ivica Klemenc, Lek: Radovan Knežević.

I: Novak Bilbija (Jerotije Pantić), Anka Gojkov Popović (Anđa), Jasna Đuričić Jankov (Marica), Miodrag Petrović (Vića), Dušan Jakišić (Žika), Miroslav Fabri (Milisav), Stevan Šalajić (Tasa), Aleksandar Gajin (Đoka), Miodrag Petronje (Aleksa Žunjić), Milan Šmit (Gazda Miladin), Dragomir Pešić (Gazda Spasa), Božo Jajčanin (Josa).

(447) 22. oktobar 1994. (Kamerna scena)

Smrt i devojka

P: Arijel Dorfman, Pr: Jelena Stakić, R. i Izb. m: Marko Novaković, S: Darko Malenica, K: Vanja Popović, Lek: Žarko Ružić.

I: Aleksandra Ilić Pleskonjić (Paulina Salas), Predrag Momčilović (Herardo Eskobar), Miroslav Fabri (Roberto Miranda).

(448) 19. novembar 1994. (Kamerna scena)

Ručni rad

P: Žan-Klod Dano, R: Eva Balaž Petrović, S. i K: Jasna Badnjarević Petrović, M: Predrag Vranešević, Scen. pok: Robert Kolar.

I: Milena Šijački Bulatović (Udovica), Gordana Đurđević Dimić (Sofi), Aleksandra Carić (Gospođica Verica).

(449) 17. januar 1994. (Mala dvorana)

Mesečina za nesrećne

P: Judžin O'Nil, Pr: Vera Nešić, R: Vida Ognjenović, S: Boris Maksimović, K: Ljiljana Dragović, M: Predrag Vranešević, Lek: Radovan Knežević.

I: Lidija Stevanović (Džozi Hogan), Stevan Gardinovački (Fil Hogan), Dragiša Milojković (Majk Hogan), Miodrag Petrović (Džems Tiron Mlađi), Vasa Vrtipraški (Stedman Harder).

(450) 29. april 1995. (Mala dvorana)

Tri sestre

P: Anton Pavlovič Čehov, R. i Izb. m: Ljuboslav Majera, S: Juraj Fabri, K: Vanja Popović, Lek: Radovan Knežević.

I: Dušan Jakišić (Adrej Sergejevič Prozorov), Tijana Maksimović (Natalija Ivanovna), Gordana Đurđević Dimić (Olga), Gordana Jošić Gajin (Maša), Jasna Đuričić Jankov (Irina), Rade Kojadinović (Fjodor Iljič Kuligin), Miodrag Petrović (Aleksandar Ignjatijevič Veršinjin), Zoran Bogdanov (Nikolaj Lavovič Tuzenbah), Miroslav Fabri (Vasilije Vasiljevič Soljoni), Stevan Šalajić (Ivan Romanovič Čebutkin), Nenad Vujanović (Aleksej Petrovič Fedokin), Aleksandar Đorđević (Vladimir Karlovič Rode), Vlada Matić (Ferapont), Zaida Krimšamhalov (Anfisa).

(451) 14. oktobar 1995.
(Scena "Pera Dobrinović")

Putujuće pozorište Šopalović

P: Ljubomir Simović, R: Egon Savin, S: Geroslav Zarić, K: Bojana Nikitović, M: Ksenija Zečević, Lek: Radovan Knežević, Scen. pok: Ivica Klemenc, Pom. r: Vladimir Nađ.

I: Milan Šmit (Majcen), Dušan Jakišić (Milun), Novak Bilbija (Drobac), Vladislav Kaćanski (Blagoje Babić), Gordana Đurđević Dimić (Gina), Jasna Đuričić Jankov (Simka), Jelena Antonijević (Dara), Olivera Stamenković (Tomanija), Stevan Šalajić (Vasilije Šopalović), Lidija Stevanović (Jelisaveta Protić), Monika Romić (Sofija Subotić), Radoslav Milenković (Filip Trnavac), Anka Gojkov Popović, Ivana Jovanović, Anđelika Simić, Jadranka Nanić, Tatjana Ćornij, Marina Cinkocki, Sonja Damjanović (Građanke), Marko Živić, Ivan Cerović (Stražari).

(452) 13. decembar 1995. (Kamerna scena)

Prerušeni

P: Viljem Šekspir i Anton Pavlovič Čehov, K: Vanja Popović, S: Mileta Leskovac i Marko Milović.

I: Elizabeta Popović, Monika Romić, Andrija Kovač, Dragan Kojić, Dragiša Milojković, Nenad Pećinar, Biljana Didić, Zlatija Ocokoljić, Jovana Stipić, Svetlana Urošević, Sanja Ristić, Milan Kovačević.

(453) 22. decembar 1995. (Kamerna scena)

Svetski vašar

P: Viljem M. Tekeri, Pr: Jelisaveta Marković, Ad. i R: Ankica Cvijanović Jajčanin, S: Marko Milović, K: Vanja Popović, M: Petar Bursać, Kor: Ilinka Grnja.

I: Lena Bogdanović (Amelija Sedli), Marija Bursać (Rebeka Šarp), Milena Gajić (Komedijant I, G-đa Pinkerton, Tinkerova), Vera Gardinovački (Džamima, G-đica Kroli), Nataša Ilin (Komedijant II, Ledi Kroli, Brigzova), Svetlana Lazarević (G-đa Sedli, Marta Kroli, Pegi O'Daud), Aleksandar Bogdanović (Džordž Ozborn, Bjut Kroli), Jugoslav Krajnov (Komedijant III, G-din Sedli, Roden Kroli), Ljubiša Milišić (Džozef Sedli, Ser Pit Kroli, Majkl O'Daud), Milovan Filipović (Biljem Dobin, Pit Kroli Jr.).

(454) 6. april 1996.

Murlin Mulro

P: Nikolaj Koljada, Pr: Novica Antić, R: Radoslav Milenković, S: Boris Maksimović, K: Jasna Petrović Badnjarević, M: Stevan Divjaković, Ap: Saša Senković.

I: Jasna Đuričić Jankov (Olga “Murlin Murlo”), Lidija Stevanović (Ina), Boris Isaković (Aleksej), Miroslav Fabri (Mihail).

(455) 16. april 1996. (Scena “Pera Dobrinović”)

Maratonci trče počasni krug

P: Dušan Kovačević, Ad, R: Jagoš Marković, S: Geroslav Zarić, K, Mask: Biljana Dragović, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Izb. m: Svetozar Kovačević, Pom. r: Boris Liješević, Pom. k: Snežana Janjić i Jelisaveta Tatić.

I: Zaida Krimšamhalov (Maksimilijana Topalović), Mira Banjac (kg) (Aksentija Topalović), Dobrila Šokica (Milutinka Topalović), Gordana Đurđević Dimić (Laki Topalović), Predrag Momčilović (Đenka Đavo), Stevan Šalajić (Bili Piton), Svetozar Kovačević (Oli).

(456) 26. april 1996. (Kamerna scena)

Dajte da se zagrlimo, Folvil!

P: Ežen Labiš, Pr: Boris Radmilović, R: Marko Mamuzić, S: Diana Radosavljević, K: Snežana Janjić, M: Ljubomir Jovanović Jovec, Pom. r: Bojana Pantić.

I: Miloš Stojanović (Manikamp), Dragan Kojić (Folvil), Ana Radivojević (Berta), Miloš Timotijević (Šatne), Velja Macut (Komornik), Bogoljub Arsenijević (Dominik).

(457) 15. maj 1996. (Kamerna scena)

Ćelava pevačica

P: Ežen Jonesko, Pr: Ivanka Marković Pavlović, R: Zlatko Paković, S. i K: Marija Nikolić, M: Zoran Obrenović, Lek: Žarko Ružić, pk. Snežana Janjić, Mask: Milan Kulačin i Slavica Dejanović.

I: Milica Kljaić Radaković (Gospoda Smit), Velimir Životić (Gospodin Smit), Predrag Momčilović (Gospođa Martin), Dragomir Pešić (Gospodin Martin), Aleksandra Carić (Meri), Gordana Kamenarović (Vatrogasni kapetan).

(458) 28. septembar 1996.
(Scena “Pera Dobrinović”)

Revizor

P: Nikolaj Vasiljevič Gogolj, Pr: Marija Stojiljković, R: Vitalij Dvorcin, S: Krstomir Milovanović, K: Jasna Petrović Badnjarević, M: Stevan Divjaković, Scen. pok: Ferid Karajica, Kor: Ljiljana Mišić, Lek: Žarko Ružić, Kl: Olja Vojnović, Pom. r: Vladimir Nađ.

I: Stevan Gardinovački (Anton Antonovič Skvoznik –Dmuhanovski), Ljubica Rakić (Ana Andrejevna), Jelena Antonijević (Marija Antonovna), Miodrag Petrović (Luka Lukič Hlopov), Rade Kojadinović (Amos Fjodorovič Ljapkin –Tjapkin), Karolj Fišer (Artemij Filipovič Zemljanika), Zoran Bogdanov (Ivan Kuzmič Spekin), Dragomir Pešić (Petar Ivanovič Dopčinski), Miodrag Petronje (Petar Ivanovič Bopčinski), Nenad Vujanović (Ivan Aleksandrovič Hljestakov), Miroslav Fabri (Osip), Boža Jajčanin (Ivan Lazarevič Rastakovski), Robert Kolar (Svistunov), Milovan Filipović (Miška), Ljubiša Milišić (Kafanski momak), Milorad Kapor, Vuk Tošković, Ivan Cerović (Trgovci).

(459) 30. novembar 1996.
(Scena “Pera Dobrinović”)

Mrešćenje šarana

P: Aleksandar Popović, R: Egon Savin, S: Geroslav Zarić, K: Jasna Petrović Badnjarević, M: Stevan Divjaković, Lek: Žarko Ružić, Pom. r: Nemanja Petronje.

I: Stevan Gardinovački (Borko Gracin), Jasna Đuričić Jankov (Mica), Dušan Slavkov Jakišić (Laza Paunov), Vladislav Kaćanski (Kum Sveta Milosavljević), Aleksandar Gajin (Kumić Mita), Lidija Stevanović (Bosa Katanić), Novak Bilbija (Vasa Vučurević), Gordana Đurđević Dimić (Gospava), Milorad Kapor (Četnički vojvoda), Srđan Timarov (Oficir OZNE).

(460) 13. decembar 1996. (Kamerna scena)

Gospođica Julija

P: August Strindberg, R: Robert Kolar, M: Grupa autora.

I: Draginja Voganjac Vehovec (Gospođica Julija), Nenad Vujanović (Žan), Miljan Vojnović (Kristina).

(461) 16. februar 1997. (Kamerna scena)

ZOO priča

P: Edvard Olbi, R: Nikola Vukičević, S: Miloš Janković.

I: Dušan Tomić (Piter), Ivan Cerović (Džeri).

(462) 22. februar 1997. (Scena “Pera Dobrinović”)

Opasne veze

P: Šoderlo de Laklo & Kristofer Hempton, Pr: Milena Trobozić, R: Ad: Dušan Petrović, Ad: Gordana Goncić, S: Boris Maksimović, K: Branka Petrović, Dram: Ivana Petrović, Izb. m: Srđan Todorović, Scen. pok: Ferid Karajica, Lek: Žarko Ružić.

I: Gordana Đurđević Dimić (Markiza de Mertej), Tihomir Stanić (Vikont de Valmon), Mira Banjac (Gospođa de Volanž), Tatjana Čornij (Cecilija Volanž), Draginja Voganjac Vehovec (Gospođa de Turvel), Zaida Krimšamhalov (Gospođa de Rozmond), Dušan Tomić (Vitez Danseni), Tijana Maksimović (Emilija), Miroslav Fabri (Azolan), Milorad Kapor (Majordom), Katarina Višić (Julija).

(463) 19. april 1997. (Scena "Pera Dobrinović")

Pop Ćira i pop Spira

P: Stevan Sremac, Ad. Radoslav Milenković, R: Milan Karadžić, S: Geroslav Zarić, K: Božana Jovanović, M: Stevan Divjaković, Dram: Ivana Dimić, Scen. pok: Ferid Karajica, Lek: Žarko Ružić, Mask: Tihomir Mačković, Korep: Svetozar Kovačević, Pom. r: Goran Vukelić.

I: Nenad Vujanović (Marko Lopov), Aleksandar Gajin (Notaroš), Vladislav Kaćanski (Pop Spira), Mirjana Gardinovački (Popadija Sida), Jasna Đuričić Jankov (Jula), Zoran Bogdanov (Pop Ćira), Lidija Stevanović (Popadija Persa), Draginja Voganjac Vehovec (Melanija), Dragan Kojić (Šaca), Boris Isaković (Petar), Vera Gardinovački (Erža), Tatjana Čornij (Žuža), Dragomir Pešić (Arkadija), Miodrag Petronje (Vladika), Stevan Šalajić (Pera Tocilov), Rade Kojadinović (Ča-Nića), Svetozar Kovačević (Svirac).

(464) 4. oktobar 1997. (Kamerna scena)

Rob ljubavi

P: Ivan M. Lalić, R: Lek: Žanko Tomić, K: Jasna Petrović Badnjarević, S: Dalibor Tobdžić, Atp: Dejan Ivanović.

I: Predrag Momčilović (Boris), Tijana Maksimović (Marija), Vera Gardinovački (Nevena), Nebojša Savić (kg) (Roki), Milovan Filipović (kg) (Marko), Ivan Cerović (kg) (Aleksa), Gordana Kamenarović (Jelena).

(465) 11. oktobar 1997.
(Scena "Pera Dobrinović")

Laki komad

P: Nebojša Romčević, R: Egon Savin, S: Geroslav Zarić, K: Bojana Nikitović, Izb. m: Stevan Divjaković, Korep: Svetozar Saša Kovačević, Pom. r: Nikola Vukčević.

I: Boris Isaković (Đorđe), Gordana Đurđević Dimić (Seka), Lidija Stevanović (Tetka Dara), Aleksandar Gajin (Rade), Milica Zarić, Srđan Timarov, Milorad Kapor (Drogirani kreteni), Stevan Šalajić (Gospodin), Dobrila Šokica (Učiteljica), Rejčel Ćosović (kg), Duška Kukulj (kg), Dina Suklar (kg), Žanja Radanović (kg), Ljubinica Rehak (kg), Svetlana Stojković (kg), Sanja Tomić (kg), Đorđe Pešić (kg), Aleksandar Ilić (kg), Srđan Zaronjski (kg), Marko Kolak (kg) (Đaci), Fahret Potoković (kg), Vladimir Dujin (kg) (Gardisti).

(466) 19. januar 1998. (Scena "Pera Dobrinović")

Mačka na usijanom limenom krovu

P: Tenesi Vilijams, Ad, R: Ljuboslav Majera, S: Juraj Fabri, K: Jasna Petrović Badnjarević, M: Miroslav Štatkić, Lek: Radovan Knežević, Pom. r: Stefan Džeparovski.

I: Boris Isaković (Brik), Jasna Đuričić Jankov (Margaret), Petar Kralj (kg) (Deka), Ksenija Martinov Pavlović (Stara majka), Predrag Momčilović (Guper), Gordana Josić Gajin (Me), Dušan Jakišić (Dr Bo), Rade Kojadinović (Pastor Tuker), Anka Gojkov Popović (Suki), Monika Kiš, Gala Gajin, Mina Momčilović, Stefan Isaković (Deca).

(467) 24. april 1998. (Scena "Pera Dobrinović")

Pepo iliti Pobuna anđela

P: Andor Silađi, Pr: Arpad Vicko, R: Laslo Babarci, S: Boris Maksimović, K: Edit Sič, M: Predrag Vranešević, Scen. pok: Ivan Klemenc, Mask: Tihomir Mačković, Dram: Ivana Dimić, Korep: Nenad Marinković.

I: Milovan Filipović (Pepo), Zlatija Ocokoljić (kg) (Neli Horvat), Dušan Jakišić (Karanfil), Lidija Stevanović (G-đa Karanfil), Jasna Đuričić Jankov (Babika), Boris Isaković (Volujar), Predrag Momčilović (Ovčina), Karolj Fišer (G-din Nerast Gvozdenjak), Draginja Voganjac (Mati), Nemanja Ladar (kg) (Dečak), Dušan Jović (kg), Slobodan Stefanović (kg), Nenad Radović (kg), Ivan Bosiljčić (kg), Branislav Cvijić (kg), Vladimir Jokić (kg), Vasa Stajkić (kg), Dragoljub Milidragović (kg), Igor Đorđević (kg), Vladimir Zorjan (kg) (Kasapski šegrti);

Orkestar: Nenad Marinković (klavir), Deže Molnar (Saksofon), Nikola Maletić (Bas).

(468) 13. maj 1998. (Kamerna scena)

Pešice

P: Slavomir Mrožek, Pr: Petar Vujičić, Ad. i R: Žanko Tomić, S: Saša Senković, K: Marina Sremac i Jasna Petrović Badnjarević, M: Željko Joskimović, Kor: Robert Kljavin.

I: Sanja Moravčić (Žena), Nebojša Savić (Superijus), Ivan Cerović (Otac), Milorad Kapor (Sin), Nataša Rajčel Ćosović (Seljanka), Milica Zarić (Devojka), Dušan Tomić (Profesor), Srđan Timarov (Svirač), Marko Živić (Zjelinski), Vuk Tošković (Klipan), Dejan Šarković (Grof).

(469) 3. oktobar 1998. (Scena "Pera Dobrinović")

Vere i zavere

P: Dušan Petrović, At. Aleksandar Tišma, R: Dušan Petrović, S: Boris Maksimović, K: Branka Petrović, M: Miroslav Štatkić, Lek: Radovan Knežević, Pom. r: Miloš Popov.

I: Boris Komnenić (kg) (Sergije Rudić), Aleksandar Đurica (Sergije II (1941-50)), Zoran Bogdanov (Eugen Patak), Srđan Timarov (Eugen II (1941-50)), Stevan Gardinovački (Rudić),

Dobrila Šokica (Lizaveta Rudić), Ljubica Rakić (Inge Šultejs), Jovana Stipić (kg) (Inge II (1941-45)), Karolj Fišer (Baltazar Šutlejs), Damir Todorović (kg) (Baltazar II (1941-45)), Gordana Kamenarović (Magda Stepanov), Miodrag Petronje (Milan Stepanov), Stevan Šalajić (Lebeshajm), Nenad Vujanović (Dr Karl Lebeshajm), Tijana Maksimović (Gizela Lebeshajm), Ognjen Munjin (kg) (Ditrih), Vasa Vrtipraški (Albert Šutlejs), Vladimir Aleksić (kg) (Franc Šutlejs), Draginja Voganjac (Ljiljana Rudić), Irina Damjanov (kg) (Stojanka), Zaida Krimšamhalov (Nana), Ivana Jovanović (Vesna), Milorad Kapor (Puljezević), Dušan Jović (kg), Slobodan Stefanović (kg), Ivan Bosiljčić (kg) (Stražari, Vojnici, Logoraši, Radnici...).

(470) 25. oktobar 1998. (Kamerna scena)

Namam da platim, neću da platim

P: Dario Fo, Ad, R, Lek: Žanko Tomić, S: Saša Senković, K: Jasna Petrović Badnjarević, M: Željko Joskimović, Scen. pok: Ivan Klemenc.

I: Aleksandra Ilić Pleskonjić (Antonija), Miroslav Fabri (Đovani), Vera Gardinovački (Margerita), Milovan Filipović (Luiđi), Nebojša Savić (Policajac, General, Političar), Ivan Cerović (Policajac, General, Političar, Vatrogasac), Nenad Radović (kg), Igor Đorđević (kg) (Bolničari, Policajci, Pantomimičari, Trudnice), Iva Đukić (kg) (Balerina).

(471) 22. decembar 1998.
(Scena "Pera Dobrinović")

Mera za meru

P: Viljem Šekspir, Pr: Aleksandar Saša Petrović, R: Dejan Mijač, Pom. r: Božo Jajčanin, S: Mileta Leskovac, K: Bojana Nikitović, Izb. m: Stevan Divjaković, Lek: Žarko Ružić, Scen. pok: Ivan Klemenc.

I: Vojislav Brajović (kg) (Vićencio), Boris Isaković (Anđelo), Stevan Gardinovački (Eskalo), Nebojša Savić (Klaudio), Srđan Timarov (Lućio), Dragan Kojić (Prvi plemić), Milovan Filipović (Drugi plemić), Vasa Vrtipraški (Tamničar), Rade Kojadinović (Toma), Stevan Šalajić (Petar), Božo Jajčanin (Sudija Varije), Miroslav Fabri (Lakat), Dragomir Pešić (Tikvan), Dušan Jakišić (Pompej), Milan Šmit (Gnuson), Novak Bilbija (Bernardin), Jasna Đuričić (Izabela), Lidija Stevanović (Marijana), Vera Gardinovački (Đulijeta), Ksenija Martinov Pavlović (Franciska), Gordana Đurđević Dimić (Gospa-Peza), Jelena Antonijević (Gospa-Lakat), Slaviša Amidžić, Radenko Marjanović, Fahret Potoković, Dragan Ris, Stevan Hemun (Stražari).

(472) 29. oktobar 1999. (Scena "Pera Dobrinović")

Sabirni centar

P: Dušan Kovačević, R: Dram: Ljuboslav Majera, S. i K: Petar Čanečki, M: Miroslav Štatkić, Lek: Žarko Ružić, Pom. r: Marko Kaćanski.

I: LIČNOSTI U KUĆI: Stevan Šalajić (Mihajlo Pavlović), Ksenija Martinov Pavlović (Tetka Angelina), Predrag Momčilović (Ivan Pavlović), Mirjana Gardinovački (Leposava-Lepa Pekarka), Stevan Gardinovački (Simeun Savski), Gordana Gajin (Jelena Katić-Popović), Aleksandar Gajin (Petar), Dragan Kojić (Bata Konj).

LIČNOSTI U SABIRNOM CENTRU: Gordana Đurđević Dimić (Pokojna Milica Pavlovi), Novak Bilbija (Pokojni Stevan Savski Keser), Vladislav Kaćanski (Pokojni Janko Savski), Dušan Slavkov Jakišić (Pokojni Marko Pekar), Rade Kojadinović (Pokojni Doktor Katić), Miroslav Fabri (Pokojni Srećko Ruzmarin).

(473) 21. februar 2000. (Velika scena)

Evgenije Onjegin

P: Aleksandar Sergejevič Puškin, Pr: Milorad Pavić, Ad, R: Branko Pleša, S: Mileta Leskovac, K: Jasna Petrović Badnjarević, Izb. m: Svetozar Kovačević, Lek: Žarko Ružić, Kor: Olivera Kovačević Crnjanski, Korep: Srđan Dalagija, Pom. r: Petar Nikolić.

I: Saša Torlaković (Onjegin), Gordana Đurđević Dimić (Tatjana), Zoran Bogdanov (Lenski), Draginja Voganjac (Olga), Lidija Stevanović (Larina), Miodrag Petrović (Knez), Tijana Maksimović (Njanja), Jugoslav Krajnov (Puškin, Glas Puškina), Predrag Momčilović (Puščin), Jelena Antonijević (Puščinova Njanja), Dragan Kojić (Zarecki), Dragomir Pešić (Gijo), Lena Bogdanović (Anisa), Srđan Dalagija, Svetozar Kovačević (Kapelmajstor), Ivana Tucakov Kovačević, Jasna Prokić Milivojević, Pantelija Milivojević (Gosti), Slaviša Amidžić, Dragan Šušnjar, Đorđe Ignjatović, Vladimir Dujin (Kamerdineri), Danijela Rađenović, Sonja Kovačević (Deca), Sonja Pleša (Glas kneginje Zinaide Volkonske), Petar Kojić (Glas Đakona),

(474) 23. februar 2000. (Scena "Pera Dobrinović")

Galeb

P: Anton Pavlovič Čehov Pr: Kiril Taranovski, R, Lek: Žanko Tomić, S: Dalibor Tobdžić, K: Marina Sremac, M: Aleksandar Simić.

I: Aleksandra Pleskonjić Ilić (Arkadina), Srđan Timarov (Trempljev), Rade Kojadinović (Sorin), Nada Šargin (Nina), Miodrag Petronje (Šamrajev), Gordana Kamenarović (Polina), Milica Zarić (Maša), Radoje Čupić (Trigorin), Vladislav Kaćanski (Dorn), Milorad Kapor (Medvedenko).

(475) 16. septembar 2000.
(Scena "Pera Dobrinović")

Ožalošćena porodica

P: Branislav Nušić, R: Dejan Mijač, S: Dalibor Tobdžić, K: Jasna Petrović Badnjarević, Izb. m: Stevan Divjaković, Lek: Žarko Ružić.

I: Branimir Brstina (Agaton Arsić), Milan Šmit (Tanasije Dimitrijević), Dragomir Pešić (Proka Purić), Radoje Čupić (Trifun Spasić), Srđan Timarov (Mića Stanimirović), Aleksandar Gajin (Dr Petrović), Lidija Stevanović (Simka), Ksenija Martinov Pavlović (Vida), Aleksandra Pleskonjić Ilić (Gina), Gordana Đurđević Dimić (Sarka), Milica Zarić (Danica), Miodrag Petronje (Pokojni Mata).

(476) 22. februar 2001. (Scena "Pera Dobrinović")

Pravo na Rusa

P: Uglješa Šajtinac, R. i Izb. m: Olivera Đorđević, S: Dijana Radosavljević Milović, K: Jasna Petrović Badnjarević, Izb. m: Anđelika Simić, Lek: Žarko Ružić, Pom. r: Filip Markovinović.

I: Nemanja Jovanović (Mitja Salopov), Aron Balaž (Aleksej Zubkov), Rade Kojadinović (Pop Đura), Miodrag Petrović (Kosta), Radoje Čupić (Doktor Tima), Stevan Gardinovački (Stanko), Nada Šargin (Marija), Jovana Stipić (Smilja), Lidija Stevanović (Lenka), Nenad Vujanović (Števa), Jugoslav Krajnov (Radica), Miroslav Fabri (Kariton), Branislav Trifunović (Jova), Milorad Kapor (Poručnik Srpske vojske), Milovan Filipović (Daniluška Maksimov, Beli), Nebojša Savić (Bora).

(477) 30. april 2001. (Scena "Pera Dobrinović")

Cuba libre

P: Ivan M. Lalić, R: Kokan Mladenović, S: Miodrag Tabački, K: Jasna Petrović Badnjarević, M: Zoran Hristić, Kor: Isidora Stanišić i Bojana Mladenović, Mask: Roko Radovniković, Pom. r: Zorica Bogičević.

I: Slobodan Tešić (Miloš), Gordana Jošić Gajin (Vera), Aleksandar Gajin (Nikola), Gordana Đurđević Dimić (Lola), Dušan Jakišić (Dante), Jovana Stipić (Končita), Laura Pavlović (Solista).

(478) 24. maj 2001. (Kamerna scena)

Torkvato Taso

P: Johan Volfgang Gete, Pr: Branimir Živojinović, R: Dušan Petrović, S: Marija Kalabić, K: Dragica Pavlović, Lek: Radovan Knežević.

I: Zoran Bogdanov (Alfons Drugi), Nada Šargin (Leonora D'Este), Draginja Voganjac (Leonora Sanvitale), Jugoslav Krajnov (Torkvato Taso), Nebojša Savić (Antonio Montekatino).

(479) 8. oktobar 2001. (Scena "Pera Dobrinović")

Oslobođenje Skoplja

P: Dušan Jovanović, R. i Izb. m: Žanko Tomić, S: Petra Veber, K: Jasna Badnjarević, Scen. pok: Milan Lazić, Pom. r: Andreja Milinović.

I: Srđan Timarov (Zoran), Jasna Đuričić (Lica), Gordana Đurđević Dimić (Lenče), Boris Isaković (Georgij), Aleksandra Pleskonjić Ilić (Ana), Nemanja Keča (Ludi Vavo), Lena Drča (Biba), Jovana Stipić ((Renata) Milorad Kapor (Krste), Milovan Filipović (Trajko), Radoje Čupić (Tasin), Vladislav Kaćanski (Bale), Vasa Vrtipraški (Doktor), Zoran Bogdanov (Nemački oficir), Aleksandar Gajin (Načelnik bugarske tajne policije), Miroslav Fabri (Gospodinov), Nenad Vujanović (Stojčev),

(480) 16. januar 2001.

Gospoda Glembajevi

P: Miroslav Krleža, Ad, R, Izb. m: Egon Savin, S: Darko Nedeljković, K: Bojana Nikitović, Lek: Radovan Knežević, Mask: Kolja Obrovski, Pom. r: Marko Kaćanski.

I: Predrag Ejdus (Naci Glembaj), Jasna Đuričić (Barunica Kasteli-Glembaj), Boris Isaković (Dr Phil. Leone Glembaj), Ivana V. Jovanović (Sestra Anđelika Glembaj, Dominikanka), Rade Kojadinović (Titus Andronikus Fabrici Glembaj), Jugoslav Krajnov (Dr Iuris Puba Fabrici Glembaj), Stevan Gardinovački (Dr Med. Paul Altman), Zoran Bogdanov (Dr Theol. Et Phil. Alojzije Zilberbrant), Nemanja Keča (Ulanski Oberlajtnant Fon Baločanski), Stevan Šalajić (Kamerdiner).

(481) 12. februar 2002.

Kazanova

P: Dejvid Grejg, Pr: Gordana Kamenarović, R: Đurđa Tešić, S, K: Marina Sremac, Izb. m: Danilo Popović i Đurđa Tešić, Scen. pok: Ivica Klemenc.

I: Sergej Trifunović (Kazanova), Aleksandra Carić (Gospođa Tenant), Tijana Maksimović (Mari Luiz), Draginja Voganjac (Kejt), Predrag Momčilović (Kreator vitrina), Jovana Balašević (Katrina), Isidora Sekulić (Eva), Tanja Pjevac (Karlota), Gordana Kamenarović (Moli), Sanja Ristić Krajnov (Kajli), Slavica Bajčeta (Mlada rok zvezda).

(482) 17. decembar 2002.
(Scena "Pera Dobrinović")

Ravangrad

P: Đorđe Lebović, R: Dejan Mijač, Pom. r: Jelena Antonijević, S: Vladislav Lalicki, K: Jelena Stokuća, M: Zoran Erić, Kor: Milan Lazić i Olivera

Kovačević Crnjanski, Scen. pok: Ivica Klemenc, Lek: Konstantin Knežević.

I: Dejan Sredojević (kg) (Jovanče Sredojević), Jugoslav Krajnov (Dr Miloš Oka), Vladislav Kaćanski (Dr Petar Milin), Ksenija Martinov Pavlović (Jelena Milin), Strahinja Bojović (Kosta Milin), Dušan Jakišić (Dimitrije Milin), Radoje Čupić (Nestor Malogajski), Vladimir Tintor (Dušan Malogajski), Zoran Bogdanov (Stevan Mikošić), Ljubica Rakić (Lujza Mikošić), Jovana Balašević (Marica Mikošić), Boris Isaković (Dr Marko Bikar), Aleksandra PleskonjićI Ilić (Ivanka Bikar), Mirko Babić (kg) (Sava Čutuković), Slavica Bajčeta (kg) (Vladislava Čutuković), Dragomir Pešić (Fedor Kežmarski), Aleksandar Gajin (Svetozar Odobaški), Vasa Vrtipraški (Emil Trišler), Draginja Voganjac (Otilija Trišler), Tanja Pjevac (Bulka Josimova), Miodrag Petronje (Josim), Miroslav Fabri (Paja Obućin), Nebojša Savić (Cuja Dudvić), Sanja Ristić Krajnov (Opsednuta devojka), Dragan Kojić (Poručnik).

(483) 27. decembar 2002. (Kamerna scena)

Nakaze

P: Bogdan Španjević, R, Izb. m: Nemanja Petronje, S: Dalibor Tobdžić, K: Jasna Badnjarević, Lek: Žarko Ružić, Scen. pok: Ivica Klemenc.

I: Ljubiša Barović (kg) (Miloš), Ivana Pejčić (Lana), Milan Kovačević (Beli), Jovana Stipić (Žaklina), Nenad Vujanović (Časlav),

(484) 15. februar 2003. (Scena "Pera Dobrinović")

Ženski orkestar

P: Žan Anuj, Pr: Žužana Franjo, Ad. i R: Voja Soldatović, S: Dalibor Tobdžić, K: Mirjana Stojanović Maurič, Izb. m: Milorad Nonin, Scen. pok: Olivera Kovačević Crnjanski, Lek: Žarko Ružić.

I: Gordana Đurđević Dimić, Anka Popović, Valja Vejin, Lena Bogdanović, Gordana Kamenarović, Aleksandra Carić, Aleksandar Đorđević, Senka Soldatović (Pevačica), Predrag Momčilović (Vlasnik lokala).

(485) 11. april 2003. (Kamerna scena)

Disko svinje

P: Enda Volš, Pr, Ad, R: Predrag Štrbac, S: Vesna Popović, K: Jasna Badnjarević, Lek: Radovan Knežević, Scen. pok: Ivica Klemenc.

I: Milan Kovačević (Svinja), Jovana Stipić (Prcoljak).

(486) 12. maj 2003. (Scena "Jovan Đorđević")

Vojcek

P: Georg Bihner, Pr: Drinka Gojković, Ad, R, S. i K: Boro Drašković, M: Predrag i Mladen Vranešević, Lek: Žarko Ružić, Scen. pok: Ferid Karajica, Kor: Milan Lazić, Pom. r: Jelena Antonijević i Boris Liješević.

I: Vladimir Ćirković (kg) (Vojcek), Violeta Mitrović (kg) (Marija), Đorđe Skakun (Dečak), Miroslav Fabri (Kapetan), Ivan Đurić (Doktor), Jugoslav Krajnov (Andres), Milica Kljaić Radaković (Baka), Milijana Makević (kg), Renata Vigi Lukić, Dragomir Pešić, Aleksandra Pleskonjić Ilić, Milan Grahovac, Dragana Hor, Ivona Radivojević, Tamara Tešić, Sanja Kmicikević, Goran Milovanović (kg), Miroslav Gajić (kg), Vuk V. Vučnić (kg), Vujica Ratkov, Goran Božović, Ninoslav Svijić, Predrag Jovanović, Siniša Šunkić, Nebojša Pavlov, Velimir Maravić, Aleksandar Granić, Aleksandar Korom (Vojnici).

(487) 23. oktobar 2003. (Kamerna scena)

U lovu na bubašvabe

P: Januš Glovacki, R, Izb. m: Filip Markovinović, S, K: Marina Sremac, Pom. s: Nada Danilovac.

I: Jelena Ćuruvija (Anka), Aleksandar Đurica (Jan), Nataša Petrović (Mrs. Thompson), Saša Stojković (Rysio, Službenik, Beskućnik), Vladimir Grbić (Cezio, Mr. Thompson, Cenzor).

(488) 1. novembar 2003. (Kamerna scena)

Venčanje

P: Vitold Gombrovič, Pr: Petar Vujičić, R: Marko Kaćanski, S, K: Petar Tuškan, M: Danilo Grbić, Lek: Konstantin Knežević, Kor: Mirjana Drobac.

I: Vladimir Ćirković (Henrik), Strahinja Bojiović (Vlađo, Rade Kojadinović (Otac), Aleksandra Pleskonjić Ilić (Majka), Nebojša Savić (Pijanac), Dragan Kojić (Pijanac I), Goran Filipaš (Pijanac II), Vladislav Kaćanski (Kancelar), Milan Kaćanski (Pandur), Vesna Petrović (Manja).

(489) 10. decembar 2003. (Scena "Pera Dobrinović")

San letnje noći

P: Vilijam Šekspir,Pr: Aleksandar Petrović, Ad, R, Izb. m: Kokan Mladenović, Pom. r: Jelena Antonijević, S: Geroslav Zarić, K: Dragiva Pavlović, Dram: Maja Volk, Lek: Radovan Knežević, Kor: Bojana Mladenović.

I: Novak Bilbija (Tezej), Sonja Damjanović (Hipolita), Ivana Vukčević (Hernija), Slavica Bajčeta (Helena), Igor Pavlović (Demetar), Jugoslav Krajnov (Lisandar), Radoje Čupić (Oberon), Gordana Đurđević Dimić (Puk), Dragana Vohanjac (Titanija), Ivana Ivanov, Saša

Krga, Arpad Rapo, Maja Stanković, Danijela Vojnovski, Mirjana Radović, Bojana Matić, Ivana Gonja, Irena Mesaroš, Galina Ralić (Vile i vilenjaci), Aleksandra Gajin (Petar Dunja), MIroslav Fabri (Nikola Vratilo, Piram), Dušan Jakišić (Franja Frula, Tizba), Miodrag Petronje (Toma Njuška, Zid), Mihajlo Pleskonjić (Dušica, Lav), Milorad Kapor (Gladnica, Mesečina), Milan Šmit (Egej), Zoran Bogdanov (Filostrat), Slaviša Amidžić, Leon Šurbanović (Telohranitelji).

(490) 10. februar 2004.(Scena "Pera Dobrinović")

Pokondirena tikva

P: Jovan Sterija Popović, R: Kesnija Krnjajski, S: Marija Kalabić, K: Maja Mirković, M: Irena Popović, Dram: Svetislav Jovanov, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Kor: Boris Čakširan.

I: Jesna Đuričić (Fema), Milijana Makević (Evica), Radoje Čupić (Mitar), Lidija Stevanović (Ančica), Aleksandar Gajin (Jovan), Tijana Maksimović (Sara), Siniša Ubović (Svetozar Ružičić), Nenad Stojmenović (Vasilije).

(491) 1. mart 2004. (Scena "Pera Dobrinović")

Sigurna kuća

P: Marija Stojanović, R, Lek: Žanko Tomić, S: Vesna Popović, K: Jasna Badnjarević, M: Marko Grubić, Scen. p: Olivera Kovačević Crnjanski.

I: Tatjana Venčalovski (Dijana), Draginja Voganjac (Katarina), Ljuma Gaši (Mila), Slavica Vučetić (Ana), Jugoslav Krajinov, Žarko Pećinar (Ivan).

(492) 3. mart 2004. (Scena "Jovan Đorđević")

Kome verujete?

P: Jelena Đorđević, R: Darijan Mihajlović, S: Saša Senković, K: Jasna Badnjarević, M: Matko Grubić, Pom. s: Željko Piškorić.

I: Milovan Filipović, Slavica Bajčeta, Aleksandra Pleskonjić, Marko Marković, Ninoslav Đorđević, Jovana Mišković.

(493) 5. mart 2004. (Kamerna scena)

Zubi

P: Aleksandar Novaković, Ad, R: Predrag Štrbac, S: Vesna Popović, K: Jasna Badnjarević, M: Marko Grbić, Scen. p: Ivica Klemenc.

I: Milan Kovačević (Dejan), Sonja Stipić (Zubarka), Miodrag Petrović (Poručnik), Jovana Stipić (Lidija), Rade Kojadinović (Šef).

NOVOSADSKO POZORIŠTE UJVIDEKI SZINHAZ

(61) 18. oktobar 1986.

Forgatóköny

P: Orkény István, R: Ljubiša Georgievski, Asr: Szilágyi Nándor, S: Miodrag Tabački, S: Anna Atanacković, Izb. m: Aleksandar Hercenberger, Dr: Franyó Zsuzsanna, Scen. p: Ivan Klemenc.

I: Ferenczi Jenö (Barabás Adám), Romhónyi Ibi (Barabás Adámné), Soltis Lajos (Mester), Abrahám Irén (Sztella), Bakota Arpád (Misi), Pásthy Mátyás (Novotni), Fischer Várady Hajnalka (Nánási Piri), Venczel Valentin (Marosi), Ladik Katalin (Littkéné), Banka Gabriella (Virágáruslány), Soltis Oszike, Soltis Lehel (Fellepnek),

(62) 11. decembar 1986.

Jatsszunk Molière-T!

Ad, R: Ljubomir Draškić, S: Petar Pašić, K: Branka Petrović, M. Vojislav Kostić, Dr: Franyó Zsuzsanna, Kor: Ljiljana Dubović.

I: Fejes György (Molière, Sganarelle), Soltis Lajos (Brècourt, Ariste), Banka János (De La Grange, Ergaste), Venczel Valentin (Du Croisy, Valér), László Sándor (La Thorillière, Komisszárius), Szilágyi Nándor (Bèjart, Notárius), Banka Gabriella (Du Parcné, Lisette), Fischer Várady Hajnatka (Bèjárt kisaszszony, Izabella), Ladik Katalin (Molière-né, Leonóra).

(63) 13. mart 1987. (Mala scena – Kis terem)

Kádár Kata

P: Kópeczky László, R: Soltis Lajos, S, K: Annamária Mihajlović, M: Hernyák György, Kor: Lackó Illés.

I: Banka Gabriella (Kádár Kata), László Sándor (Gyulai), Rövid Eleonóra (Gyulainé), Kákonyi Tibor (Márton), Szilágyi Nándor (Oreg jobbágy),

Banka Livia (Borcsa), Soltis Lajos (Orczy Balázs), Bicskei Elizabetta (Trombitás), Hernyák György (Karvezetö).

(64) 3. april 1987. (Mala scena – Kis terem)

Ki az örult a csárdában?

P: Kaposy Miklós, R: Vajda Tibor,
S, K: Annamária Mihajlović,
Izb. m: Hercenberger Aleksandar,
Kor: Lackó Illes.

I: Balázs P. Zoltán, Ferenczi Jenö, Fischer Károly, Sinkó István, Torteli László, Boros Tapai Kornélia, Kardos Ibolya, Rusz Milan.

(65) 5. maj 1987.

Tótek

P: Orkény István, R: Székely Gábor, S: Szlávik István, K: Szakács Györgyi, Dr: Franyó Zsuzsanna.

I: Korica Miklós (Ornagy), Soltis Lajos (Tót), Ladik Katalin (Tótné), Rövid Eleonóra (Agiks), Fejes György (Postás), László Sándor (Tomaji), Fischer Várady Hajnalka (Gizi Gézáne), Pasthy Mátyás (A lajt tulajdonosa), Simon Mihály (Lórincke), Szilágyi Nándor (Elegáns órnagy).

(66) 25. jun 1987.

Kényes egyensuly

P: Edvard Olbi, Pom. r: Réz Adám, R: Virág Mihály, S: Boris Čerškov, K: Anna Atanacković, M: Molnár Dezsö, Dr: Franyó Zsuzsanna.

I: Romhónyi Ibi (Agnes), Fejes György (Tóbiás), Fischer Várady Hajnalka (Claire), Ladik Katalin (Julia), Kiss N. Julia (Edna), Pásthy Mátyás (Harry).

(67) 13. oktobar 1987.

"R"

P: Jordan Plevneš, Pr: Sándor Guelmino,
R, S: Ljubiša Georgievski, K: Branka Petrović,
Dr: Zsuzsanna Franyö, Kor: Ivan Klemenc.

I: Lajos Soltis (Makszim Brodszki), Milan Rusz (kg) (Abrám), Ibi Romhónyi (Arna), Katalin Ladik (Katerina), Andras Márton (Ifjabb Abróm), Ozike Soltis (Jana), Mátyás Pásthy (Naum), György Fejes (Szerafim Prodanszki), Hajnalka Várady Fischer (Szlobodanka Prodanszka), Eleonóra Rövid Szilágyi (Margarita Veterova), Valentin Venczel (A Nemzeti Szinhaz igazgatója), Rafael Arcson (Tuzoltó), Etelka Kovács (kg) (Ujságiró), Jelica Bjeli (Maria Malon), Nándor Szilágy (Alekszandr Petrazsinszij), Mihály Simon (kg) (Remenyik Attila), Sándor Laszlö (Harold Milton), János Banka (Patrik Lorie), Attila Giric (kg) (Bogdan Kamienski), Tibor Kákonyi (kg) (Stefan Müller).

(68) 15. decembar 1987.

Aznap, Mikor a Pápát Elraboltak
(Dan kada je kidnapovan papa)

P: Joao Bethencourt, Pr: Judit Szántö, R: Tibor Vajda, S, K: Annamária Mihajlović, M: Dezsö Molnár.

I: Jenö Ferenczi (Albert papa), Károly Fischer (Samuel Leibowifz), Hajnalka Várady Fischer (Sara), Mihály Simon (kg) (Irving), Edit Faragö (Miriam), Mátyás Pásthy (Meyer Rabbi), György Fejes (O'Hara Biboros), János Banka (A Sheriff hangja).

(69) 28. decembar 1987.

Mészárszék (Klanica)

P: Slawomir Mrožek, Pr: Andras Pályi,
R, Izb. m: Ljuboslav Majera, S: Juraj Fábry,
K: Branka Petrović, Dr: Zsuzsanna Franyó.

I: Julia Nagygellért Kiss (Mama), Eleonóra Rövid Szilágyi (Fuvotamuveszno), Valentin Venczel (Hegedumuvesz), János Banka (Papanini, Meszaros), Nándor Szilágyi (Altiszt), Zoltán Balázs Piri (A Filharmonia igazgatója).

(70) 10. februar 1988.

A megboldogult (Pokojnik)

P: Branislav Nušić, Pr: János Herceg i Stojan Vujičić, Ad: Radoslav Dorić, S: Aleksandar Zlatović, K: Branka Petrović, Dr: Zsuzsanna Franyö.

I: Lajos Soltis (Pavle Marics), Valentin Venczel (Milan Novakovics), György Fejes (Szpaszoje Blagojevics), Arpád Faragö (Gyurics ur), János Banka (Ljubomir Protics), Mátyás Pásthy (Anta), László Pataki (Mladen Gyakovics), Zoltán Balázs Piri (Mile), Nándor Szilágyi (Adolf Schwartz), Hajnalka Várady Fischer (Rina), Edit Faragö (Maria).

(71) 24. april 1988.

Római karnevál (Rimski karneval)

P: Miklós Hubay, R: Milan Belegišanin, S: Boris Maksimović, K: Annamária Mihajlović,
Izb. m: Vitomir Simurdić, Dr: Zsuzsanna Franyö,
Kor: Ivan Klemenc.

I: Ibi Romhónyi (Margit), Zoltán Balázs Piri (Batori), János Banka (Zeno), Valentin Venczel (Direktor), Elizabetta Bicskei (Pariak), László Torteli, Sándor Laszlö, Nándor Szilágyi, Mihály Simon, Etelka Kovács.

(72) 14. jun 1988. (Mala scena – Kis terem)

O, azok a szép napok! (Srećni dani)

P: Samuel Beket, Ad: Katalin Ladik, us. Radoslav Lazić, Boris Kovač, Branka Petrović i János Prikel.

I: Katalin Ladik (Winnie), Nándor Szilágyi (Willie).

(73) 12. oktobar 1988. (Mala scena – Kis terem)

Hárman a padon (To je na klupi)

P: Aldo Nicolai, Pr: Magda Nagy, R: Lajos Soltis.

I: József Horváth (Boco Libero), István Sinkó (Lapaglia Luigi), Irén Abrahám (Ambra).

(74) 18. oktobar 1988.

Clavigo (Klavir)

P: Johann Wolfgang Goethe, Pr: Laszló Zsilka, Ad: D. Drašarova, R: Vladimir Milčin, S: Krste S. Džidrov, K: Branka Petrović, M: Zlatko Oriđanski, Dr: Zsuzsanna Franyö.

I: Valentin Venczel (Clavigo), István Bicskei (Carlos), Eleonóra Szilágyi Rövid (Maria), Katalin Ladik (Soffe), Mátyás Pásthy (Buenco), János Banka (Gilbert), Nándor Szilágyi (Szolga), Lajos Soltis (Pierre).

(75) 15. decembar 1988.

Komámasszony, hol a stukker?
(Gde je pištolj?)

P: Gábor Görgey, R, S, K: Imre Csazár.

I: Lajos Soltis (Cuki), György Fejes (A Meltosagos), István Bicskei (K. Muller), János Banka (Kiss), Valentin Venczel (Márton).

(76) 9. februar 1989.

A hajó(Lađa)

P: Gyula Gobby Fehér, R, S: Lajos Soltis, K: Annamária Mihajlović, M: Dezsö Molnár i György Hernyák, Dr: Zsuzsanna Franyö, Scen. pok: Ivan Klemenc.

I: István Bicskei (Józsi), Edit Faragó (Ella), Natalia Vicei (kg) (Erzsika), Ibi Romhányi (Mama), Mátyás Pásthy (Hanak), Mihály Simon (kg) (Kerekes), János Banka (Tfsztelendo), Nándor Szilágyi (Kovács).

(77) 17. mart 1988. (Mala scena – Kis terem)

Fizetek, föur (Platite šefu sale)

R: László Bozó, S, K: Annamária Mihajlović, Izb. m: Aleksandar Hercenberger.

I: Jenö Ferenczi, Nándor Szilagy, Zoltán Balasz-Piri, Kornelia Tapai, Eleonóra Szilágy Rövid, László Boros, György Fejes, Endre Gerich.

(78) 4. april 1989.

A hazaáruló (Neprijatelj naroda)

P: Henrik Ibsen, Pr: Henrih Hajdu, R: Želimir Orešković, S: Boris Maksimović, K: Branka Petrović, Dr: Zsuzsanna Franyó.

I: István Bicskei (Doktor Tomas Stockmann), Katalin Ladik (Stockmann-ne), Valentin Venczel (Peter Stockmann), Mátyás Pásthy (Aslaksen), Mihály Simon (kg) (Hovstad), Sándor Laszlö (Billing), Gabriella Banka (Petra), Aleksandar Szölllósi (kg) (Eilif), Péter Kris (kg) (Morten).

(79) 29. jun 1989.

A doktor ur (Gospodin Doktor)

P: Ferenc Molnár, R: Ljubomir Draškić, S: Petar Pašić, K: Branka Petrović, M: Vojislav Kostić, Dr: Zsuzsanna Franyó.

I: György Fejes (Dr. Sarkany), Jenö Ferenczi (Puzsaf), Zoltán Balázs-Piri (Csato), Mátyás Pásthy (Cseresnyes), János Banka (Földrajztanar), Sándor Laszlö (Igazgato), Mihály Simon (kg) (Bertalan), Nándor Szilágyi (1. rendor), Tibor Kákonyi (kg) (2. rendor), Hajnalka Fischer Várady (Sarkanyne), Gabriella Banka (Lenke), Irén Abrahám (Marosine), Edit Faragö (Szobalany).

(80) 17. oktobar 1989.

Gaiécza (Čaruga)

P: Ivan Kušan, Pr: Spiró György, R: Radoslav Dorić, S, K: Vesna Radović, M: Ferenc Kovács, Kor: Ivica Klemenc.

I: György Fejes (Juraj Ardonjak), Ibi Romhónyi (Ankica), Zoltán Balázs Piri (Borisz Mozsbolt), Edit Faragö (Tonka), Sándor Laszlö (Miroszlav Frankics), Mátyás Pásthy (Joszip Zeljics), István Bicskei (Jovo Sztaniszavljevics Galocza), Nándor Szilágyi (Nikola Gillotinics Gile), Mihály Simon (Adám Zsazsics).

(81) 21. decembar 1989.

Godot-ra lesve (Kebajući Godoa)

P: Drago Jančar, Pr: Károly Szilágyi, R: Ljuboslav Majera, S: Juraj Fábry, K: Branka Petrović.

I: István Bicskei (Franc), Lajos Soltis (Jozef), Irén Abrahám (Felicita).

(82) 6. februar 1990.

Liliom

P: Ferenc Molnár, R: László Babarczy, Pom. r: Gábor Pintér, S: János Hernesz, K: Annamária Mihajlović.

I: Levente Tórkóly (Franc), Szilágyi Rövid (Eleónora Juli), Edit Faragö (Mari), István Bicskei

(Ficsur), Mihály Simon (Hugó), György Fejes (Linzmann), Katalin Ladik (Muskatne), Györgyi Módri (kg) (Lujza), Julia N. Kiss (Hollunderne), Nándor Szilágyi (A Hollunder fiu), Zoltán Balázs Piri (Orvos, Dr. Reich), Mátyás Pásthy (Fogalmazó, Kapitany), István Sinkó (Rerkovics, Oreg rendör), Sándor Laszlö (Az esztergalyos, Kadar István), Zoltán Szóke (kg), István Brücker (kg), Loon Tóth (kg) (Detektivek).

(83) 28. februar 1990.
(Mala scena – Kis terem)

Ének avagy jótanács (Pesma ili dobar savet)

P: Francois Villon, Ad: Livija Banka, M: Sándor Szucs.

I: Sándor Laszlö, Mihály Simon, Livia Banka, Györgyi Módri (kg), Loon Tóth (kg).

(84) 11. mart 1990.
(Mala scena – Kis terem)

Herkules bonbon (Bombon)

P: Jenó Rejtö, R: László Bozó, Pom. r: Nándor Szilágyi, S, K: Annamária Mihajlović.

I: György Fejes, Károly Fischer, Jenó Ferenczi, Hajnalka Fischer Várady, Livia Banka, Franc Sándor Laszlö, Irén Abrahám, Nándor Szilágyi, Györgyi Módri (kg), János Banka.

(85) 15. maj 1990.

Woyzeck (Vojcek)

P: Georg Buchner, Pr: Gábor Thurzo i György Rónay, R: Gábor Tompa, S, K: Titi Ciupe, M: Martha István.

I: István Bicskei (Woyzeck), Edit Faragö (Marie), Károly Fischer (A kapitany), Mátyás Pásthy (Doktor), Levente Törköly (Ezreddobos), Mihály Simon (Altiszt), Sándor Laszlö (Andres), Julia N. Kiss (Nagymama), Nándor Szilágyi (Karl), Elizabetta Bicskei (Margret), János Banka (Kikialtó, Kocsmaros), Attila Giric (Kintornas).

(86) 11. oktobar 1990.

Biedermann és gyujtogatók (Biderman i palikuće)

P: Max Frisch, Pr: Ungvari Tamáas, R: Lubosav Majera, S: Juraj Fabri, K: Branka Petrović, Dram: Zsuzsanna Franyó.

I: Mátyás Pásthi (Biedermann), Irén Abrahám (Babett), Edit Faragö) (Anna), Levente Törkoly (Schmitz), Mihály Simon (Eisenring), Valentin Vencel (A filoztia doktora), János Banka (Rendor), Valeria Szántö, István Brücker, Attila Magyar (Kar).

(87) 7. novembar 1990. (Mala scena – Kis terem)

Királvságot egy lónak (Kralj za konja)

P: László Kopeczki, R: Tibor Vajda, S. i K: Annamária Mihajlović, Kor: Illes Lackó, M: Dezsö Molnár.

I: Károly Fischer, István Bicskei, Eleónóra Szilágyi Rövid, Györgyi Módri, Nándor Szilágyi, Sándor Laszlö, Attila Giric, Elizabetta Bicskei, Loon Tóth, Zoltán Szóke.

(88) 15. decembar 1990.

A Falu Rossza, avagy a negyedik ablak (Dangube na selu)

P: Ede Tot, Ad, R, M: György Hernyák, S. i K: Annamária Mihajlović, M: Arpád Bakos, Dram: Zsuzsanna Franyö.

I: Frigyes Kovács (Feledi Gaspar), Sándor László (Lajos), Natalia Vicei (Boriska), Edit Faragö (Batki Terecsi), Levente Törköly (Göndör Sándor), Irén Abrahám (Csapóné), Elizabetta Bicskei (Finum Rószi), Julia Kiss N. (Sulyokne), Katalin Ladik (Tarisznyasne), Attila Giricz (Konya), István Bicskei (Gonosz Pista), Mihály Simon (Jóska), Nándor Szilágy (A szinesz).

(89) 31. januar 1991.

Paripacitrom (Konjska balega)

P: Ottó Tolnai, R: Péter Tömöry, S: Tibor Kódór, K: Edit Lugosi, Dram: Zsuzsanna Franyó.

I: István Bicskei (Krisztian), Levente Trköly (Albin), Valentin Vencel (Vak Battyan), Katalin Ladik (Krisztina), Loon Tóth (kg) (Nagyapa, Gazgato), Györgyi Módri (kg) (Nagyanya, Lena), Elizabetta Bicskei (Hitler Julika), Irén Abrahám (Hoherka), Mihály Simon (Pax doktor), Sándor Laszlö (Horgosi Hilton Emil), Attila Giricz (Pali), Zoltán Szóke (kg) (Zetor traktor), Nándor Szilógyi (Iró kéz), Attila Magyar (Vadnay).

(90) 15. mart 1991. (Mala scena – Kis terem)

A vilóg teremtése és egyéb ügyek (Stvaranje sveta)

P: Arthur Miller, Pr: Miklós Vajda, R: Gábor Pintér, K: Branka Petrović, Scen. pok: Ivan Klemenc.

I: Mihály Simon (Az Ur, tucifer), István Bicskei (Adám), Györgyi Módri (Eva), Natalia Vicei (Raphael), Valeria Szántö (Azrael), Etelka Kovács (Chemuel), Loon Tóth (kg) (Kain), Zoltán Szóke (kg) (Abel).

(91) 19. mart 1991.

Legy jó mindhalálig (Budi dobar do smrti)

P: Zsigmond Móricz, R: Imre Halasi, Dram: Zsuzsanna Franyó.

I: Attila Magyar (Nyilas Misi), Loon Töth (Orczy), István Brücker (Böszörményi), Zoltán Szóke (Tok Marci), Attila Giricz (Tannenbaum), János Banka (Lisznyay ur), Levente Törköly (Magy ur), Zoltán Balázs Piri (Igazgató), György Fejes (Valkaz), Sándor Laszlö (Gyeres), Nándor Szilógyi (Bagoly), Mátyás Pásthy (Pedellus), Elizabetta Bicskei (Viola), Eleonóra Szilágyi Rövid (Bella), Mihály Simon (Ganyika), Ibi Romhányi (Török néni), Edit Faragö (Ilonka), Valentin Vencel (János), István Sinkó (Posalky), Valeria Szánto (Trafikosne).

(92) 15. april 1991. (Mala scena – Kis terem)

Pillanaykep egy bolygóról (Meteor)

P: Friedrich Durennmatt, R. i S: Lajos Soltis, K: Annamária Mihajlović, M: Laszló Kótani, Kor: János Karsai, Dram: Tibor Solténszky.

I: István Brücker (Adám), Zoltán Szóke (Kain), Loon Tóth (Abel), Oliver Szél (Henok), Györgyi Mödri (Eva), Valeria Szántö (Ada), Eleonóra Szilágyi Rövid (Cilla), Etelka Kovács (Noemi).

(93) 13. jun 1991.

A bolond lóni (Luda devojka)

P: Marcel Achard, Pr: Zsuzsa Pongrácz i Balló Laszlö, R: Tibor Vajda, S. i K: Annamária Mihajlović, Dram: Zsuzsanna Franyö.

I: Frigyes Kovács (Vizsgalóbiró), János Banka (Kepviselo), Zoltán Balázs Piri (Ugyeszhelyettes), Mihály Simon (Torvenyszeki irnok), Nándor Szilágyi (Ugyved), Valeria Szántö (A lany), Eleonóra Szilágyi Rövid (Vizsgalóbiróne), Katalin Ladik (Képviselöné).

(94) 7. oktobar 1991. (Mala scena – Kis terem)

Brilliáns

P: Ottó Tolnai, R: Irén Abrahám

I: Irén Abrahám.

(95) 13. novembar 1991.

Lysistrate (Lisistrata)

P: Aristophanes, R: Attila Vidnyanszky, S: Ildikó Balla, K: Branka Petrović.

I: Irén Abrahám (Lysistrate), Julia N. Kiss (Kalonike), Eleonóra Szilágyi Rövid (Myrrhine), Livia Banka (Lampito), Arpád Bakota (Kinesias), Mátyás Pásthy (Tanacsos), Zottan Balázs Piri (Spartai Követ), Nándor Szilágyi (Athenaei ember), Hermina Erdélyi (Edit Faragó, Etelka Kovács, Edit Tényi (Nök kara), István Brücker, Béla Káló, Attila Magyar, Zoltán Mezei, Ivan Vukosavljev (Férfiak kara).

(96) 5. decembar 1992. (Mala scena Kis terem)

Jövöre veled ugyanitt
(Dogodilo se u isto vreme))

P: Bernard Slade, R: Miklós Korica.

I: Gabriella Jónás, Miklós Korica.

(97) 21. decembar 1992.

Kurázsi mama és gyermekei (Majka Hrabrost)

P: Bertolt Brecht, R. i S: Lajos Soltis, K: Branka Petrović, Izb. m: Aleksandar Hercenberger.

I: Irón Abrahám, Katalin Ladik, Ibi Romhónyi, Julia N. Kiss (Kurazsi mama), Eleonóra Szilágyi Rövid (Katrin), Frigyes Kovács (Eilif), Nándor Szilágyi (Stusszi), Zoltán Balázs Piri (A verbuvaló), Mátyás Pásthy (Az örmester), János Albert (A szakcs), György Fejes (A tabori pap), Edit Faragó (Ivette), Livia Banka (Parasztasszony), István Sinkó (Parasztember), Etelka Kovács, Valéria Szántö, Ferenc Czirok, Imre Komenda, Béla Moisko, József Salamon, Tibor Takács (Fellépnek még).

(98) 1. mart 1992.

A nök iskolája (Škola za žene)

P: Moliere, R: Laszló Babarczy, S: György Szeghö, K: Nöra Cselényi.

I: Adám Rajhona (kg) (Arnolphe), Edit Faragö (Agnes), Ferenc Péter (kg) (Horace), Ivan Vukosavljev (kg) (Alain), Hermina Erdélyi (kg) (Georgette), Arpád Bakota (Chrysalde), Mátyás Pásthy (Enriljue), György Fejes (kg), Attila Szabó Palócz (kg) (Jegyzö).

(99) 12. mart 1992.

Imádok férjhezmenni (Obožavam udavati se)

P: Sommerset Maugham, R: István Miszlay, S. i K: Branka Petrović, Izb. m: Aleksandar Hercenberger, Kor: Dobrila Novkov, Pom. r: Nándor Szilágyi.

I: Eleonóra Szilógyi Rövid (Victoria), Mátyás Pásthy (William Cardenj), János Albert (Frederc Lanjndes), Irén Abrahám (Mrs. Shuttlenjorth), Edit Faragö (Mrs. Pogson), György Fejes (Mr. Paton), Nándor Szilágyi (Taylor), Livia Banka (Montmorency kisasszony), Hermina Erdélyi (kg) (Dennise).

(100) 13. maj 1992.

Kakuk Marcu (Kakuk Marku)

P: Józsi Jenö Tersánszky, R, S, Scen. pok: Lajos Soltis, K: Annamária Mihajlović.

I: Attila Magyar (kg) (Kakuk Marcu), Edrt Faragö (Pattanó Rozi), Hermina Erdélyi (kg) (Csuri Linka), Livia Banka (Csuriné), Katalin Ladik

(Meltosga), Attila Giricz (Méltósagos), Zoltán Mezei (kg) (Tömpe Ambró), Lehel Soltis (kg) (Kaci), Frigyes Kovács (Bojnyik), Béla Kalö (kg) (Sustik), Ivan Vukosavljev (kg), Gizus Edit Tényi (kg) (Uccu Joska).

(101) 21. maj 1992.

Kisértetek (Aveti)

P: Henrik Ibsen, R: Attila Vidnyanszyi, S, K: Ildikó Balla, Izb. m: Ilona Tóth.

I: Ibi Romhónyi (Helene Alving), Arpád Bakota (Osvald Alving), János Albert (Manders tiszteletes), Mátyás Pásthy (Engstrand), Eleonóra Szilágyi Rövid (Regina Engstrand).

(102) 28. jun 1992. (Mala scena – Kis terem)

Nöi zenekar (Orkestar)

P: Jean Anouilh, R: Voja Soldatović, K: Branka Petrović, Izb. m: Aleksandar Hercenberger.

I: Irén Abrahám, Livia Banka, Jelica Bjeli (kg), Julia N. Kiss, Katalin Ladik, Valéria Szántö, Stevan Šalajić (kg), Julia Biszak (kg), Nándor Szilágyi.

(103) 5. novembar 1992.

Egerek és emberek (Miševi i ljudi)

P: John Steinbeck, R: Frigyes Kovács, K: Branka Petrović.

I: Nándor Szilágyi (Lennie), Arpád Bakota (George), Attila Giricz (Slim), György Fejes (Candy), Eleonóra Szilágyi Rövid (Curlayne), Mátyás Pásthy (Curlay), István Sinkó (White), Andras Bubos (Carlson).

(104) 11. decembar 1992.

Dunaparti randevu (Randevu na Dunavu)

R: István Miszlay, Kor: Jelena Andrejev, K: Branka Petrović.

I: János Alber (Forgacs Frigyes), Irén Abrahám (Helen), Julia N. Kiss (Valeria), Attila Giricz (Guszti), Valeria Szánto (Julis), Mátyás Pásthy (Mr. Kenedy), Eleonóra Szilágyi Rövid (Lilian), György Fejes (Kovács professzor).

(105) 5. februar 1993.

A Lappangó (Bogalj)

P: Attila Faragó, R: Béla Merö.

I: Attila Magyar (Artur), Edit Tényi (Laura), Zoltán Mezei (Oregem), Irén Abrahám (Izabella Nover), Eleonóra Szilágy Rövid (Orvosnö), György Fejes (Bruno atya), Attila Giricz (Rudolf ur), Bela Kalö (Orvos), Mátyás Pásty (Igazgató, Orvosö), Julia N. Kiss (Mamus), Eta Kovács (Klara), Ivan Vukosavljev (Zubak), Nándor Szilágyi (Horváth), István Sinkó (Kalman), Edit H. Faragö (Jucika), Robert Barna (Fotós), Zoltán Hanák (Igazgatóhelyettes).

(106) 23. februar 1993.

Vidám jisértet (Nestašna avet)

P: Noel Coward, R: Béla Merö, K: Branka Petrović.

I: János Albert (Charles), Valeria Szánto (Ruth), Irén Abrahám (Elvira), Mátyás Pásthy (Mr. Bradman), Edit H. Faragö (Violet), Julia N. Kiss (Mm.Arcati), Livia Banka (Edit).

(107) 23. april 1993.

Fejek Ferdinándnak (Glave Ferdinandu)

P: Gábor Görgey, R, S, K: Lajos Soltis, Kor: Ivica Klemenc, M: Erno Verebes.

I: Frigyes Kovács (Fuleki Adám), Livia Banka (Zsuzsa), János Alber (Jónapot Mihály), Mátyás Pásthy (Vastag Balasz), Attila Giricz (Fekete Demeter), Eleonó ra Szilágyi Rövid (Kis Anna), György Fejes (Figl Hieronimus), Nándor Szilagyl (Happarott), Zoltán Hanák (Mehemet), Laszló Torteli (Kucug).

(108) 9. maj 1993.

Kabare

Ad: Zoltán Barácius, R: Tibor Vajda, Kor: Jelena Andrejev, S, K: Annamária Mihajlović.

I: Károly Fischer, Livia Banka, Attila Magyar, Edit Tényi, Ivan Vukosavljev, Béla Kalö, Zoltán Mezei, István Brücker, Izabella Varga.

(109) 27. jun 1993.

Papuchös (Papučar)

P: Laszló Németh, R: Attila Vidnyánszky, S, K: Ildikó Bella.

I: Mátyás Pásthy (Eber Lóránt), Livia Banka (Erzske), Edit H. Faragó (Viola), Károly Fischer (Holly Sebestyen), Irén Abrahám (Lonka), Eleonóra Szilágyi Rövid (Gabi), Etelka Kovács (Mari), Attila Giricz (Pubi), István Sinkó (Egyrészég).

(110) 21. oktobar 1993.

A félreértés (Nesporazum)

P: Albert Camus, R. i S: Nebojša Bradić, K: Branka Petrović.

I: Edit Faragö (Martha), Livia Banka (Maria), Irén Abrahám (Az anya), Attila Giricz (Jan), Nándor Szilágyi (Oreg cseléd).

(111) 24. novembar 1993.

Károly (Karla)

P: Slawomir Mrozek, R: György Hernyák, S, K: Viktória Kreszánkó.

I: György Fejes (Nagyapa), Béla Kólo (Unoka), Zoltán Mezei (Szemorvos).

(112) 20. decembar 1993.

Kabare

R: Arpád Faragó.

I: Károly Fischer, Livia Banka, Natalia Vicei, György Fejes, Jenö Ferenczi, Attila Giricz, Attila Magyar, Béla Kólo, Zoltán Mezei, Edit Tényi, Ivan Vukosavljev.

(113) 29. mart 1994.

A Szabin nök elrablása (Otmica Sabinjanki)

P: Franz Schönthan & Paul Schönthan, R. i S: István Miszlay, K: Branka Petrović.

I: Mátyás Pásthy (Banyai Márton), Irén Abrahám (Borbala), Edit Tényi (Etelka), Attila Giricz (Szilvasy Bela), Edit Faragó (Irma), György Fejes (Raposa Bogdan), Jenö Ferenczi (Rettegi Fridolin), Ilona Mak Ferenczi (Rettegine), Attila Magyar (Szendeffy Endre), Livia Banka (Róza), Nándor Szilágyi (Kobak).

(114) 5. maj 1994.

Egy lócsizar Virágvasárnapja

P: András Sütö, R: Laszló Babarczy, S: István Znamenák, K: Nóra Cselényi, Korep: Saša Kovačević.

I: Károly Fischer (Nagelschmidt, Luther Márton), Frigyes Kovács (Kolhaas Mihály), Gabriella Jónás (Lisbeth), Attila Magyar (Herse), Edit Tényi (Maria), Bela Kalö (Tronkai Vencel báró), Zoltán Mezei (Gunther baró), Miklós Korica (Muller Ferenc), Ivan Vukosavljev (Várnagy), Nándor Szilágyi (Kunz), Vilmos Cservenák (Varkatona), Hermina Erdélyi (Antónia nover), Attila Giricz (Mann), Péter Dulics (Henrik).

(115) 21. jun 1994.

Szinházkomedia (Pozorišna komedija)

P: Ahlfors Bengt, R: György Hernyák, S: Viktória Kreszánko, K: Anamarija Mihajlović.

I: Livia Banka (Matilda), János Albert (Oscar), Mátyás Pásthy (Per), Attila Giricz (Harry), Natalia Vicei (Lotta), Irén Abrahám (Linda Molin), Nándor Szilágyi (Benot), Edit Faragö (Jansonne).

(116) 6. oktobar 1994.

Edes Fiaim (Svi moji sinovi)

P: Arthur Miller, Pr: András Benedek, R: Laszló Gergely, S: Eva Horvát, K: Branka Petrović.

I: Károly Fischer (Joe Keller), Irén Abrahám (Kate Keller), Zoltán Mezei (Chris Keller), Livia Banka (Ann Deever), Bela Káló (George Deever), Mátyás Pásthi (Dr Jim Bayliss), Edit Tényi (Sue Bayliss), Attila Giricz (Frank Lubey), Edit Tóth (Lydia Lubey), Péter Dulics (Bert).

(117) 13. novembar 1994.

Fecskelány (Lastavica)

P: Dezsö Kosztolányi, R: Zoltán Baráczius.

I: Imola Korhecz.

(118) 19. decembar 1994.

Mindenki máskent csinálja – Kabaré (Svako na svoj način)

R: Zoltán Barácius, M: Erno Verebes.

I: János Albert, Irén Bada, Zoltán Barácius, András Bubos, Edit Faragö, Annamária Fesckés, György Fejes, Attila Giricz, Károly Izelle, Eva Kasza.

(119) 20. januar 1995.

A Kaktusz Virága (Kaktusov cvet)

P: Pierre Barillt & Jean-Pierre Gredy, Pr: Judit S. Szánto, R: Laszló Gergely, S: András Langmár, K: Katalin Muzslai, M: Gábor Nádas, Kor: Andreja Stefanov Đuzelev.

I: Attila Magyar (Julien), Livia Banka (Stephanie), Natalia Vicei (Antoina), Bela Kólo (Norbert), Irén Abrahám (Durandne), Attila Giricz (Chochet Ur), Nándor Szilágyi (Igor), György Fejes (Bartulajdonos).

(120) 5. maj 1995.

A szertó (Ljubavnik)

P: Harold Pintér, R: Eva Balázs Petrović, S, K: Branka Petrović, Scen. pok: Róbert Kolár.

I: Irén Abrahám (Sarah), Frigyes Kovács (Richard, Mah).

(121) 21. maj 1995.

Házasságszedelgö (Svadbeni varalica)

P: Lajos Zilahy, Ad, R: Hajnalka Fischer Váradi.

I: Karolina Lenner, Gertrud Fridrik, Timea Bosznai, Melinda Jaskov, Edit Tóth, Vilmos Cservenák, Arpád Csernik.

(122) 25. septembar 1995.

A felfuvalkodott tökfej

P: Jovan Popović Sterija, R: Laszló Gergely, S. i K: Katalin Muzslai.

I: Irén Abrahám (Fema), Karolina Lenner (Evica), Mátyás Pásthy (Mitar), Livia Banka (Ancsica), Attila Giricz (Jovan), Julia N. KIS (Sara), Attila Magyar (Szvetozar Rucsicsics), Zoltán Mezei (Vaszilije).

(123) 9. januar 1996.

A sors embere

P: George Bernard Shaw, Pr: Sándor Hevesi, R: Tibor Vajda, S, K: Annamarija Mihajlović.

I: Vilmos Cservenák (Napoleon), Arpád Csernik (Hadnagy), Timea Bosznai (A hölgy), Attila Giricz (Giuseppe).

(124) 27. mart 1996.

A fizikusok (Fizičari)

P: Friedrich Durennmatt, Pr, R, Izb. m: György Hernyák, K, S: Annamarija Mihajlović.

I: Livia Banka (Dr Mathilde von Zalmed), Irén Abrahám (Martha Boll), Natalia H. Vicei (Monika Sievers), Laszló Törteli (Uwe Sievers), Attila Szabó (Mc Arthur), Attila Rápoti (Murillo), Ivan Viser (Herbert Georg Beutler), Zoltán Mezei (Ernst Heinrich Ernesti), Nándor Szilágyi (Johann), Sándor László (Richard Voss), Attila Giricz (Torvenyszeki orvos), Arpád Csernik (Guhl rendor), Vilmos Cservenák (Blocher rendor), Melinda Jaskov (Iréne Straub apolono).

(125) 21. jun 1996.

Hossu ut az éjszakába

P: Eugene O'Neill, R: Milan Belegišanin, S, K: Annamarija Mihajlović, Izb. m: Vitomir Simurdić, Dram: Edit Lakner.

I: Julia N. Kiss (Mary Tyrone), Mátyás Pásthy (James Tyrone), Nándor Szilágyi (Jamie Tyrone), Attila Giricz (Edmund Tyrone), Edit Faragö (Catheleen).

(126) 5. septembar 1996.

Amphitryon (Amfitrion)

P: Moliere, Pr: László Kalnoky, R: István Verebes, S: Gergely Kiss Kovács, K: Branka Petrović.

I: Sándor Laszlö (kg) (Mercur), Irén Abrahám (Ej), Nándor Szilógyi (Jupiter), Zoltán Mezei (Amphitryon), Natalia Vicei Hernyák (Alkmene), Livia Banka (Cleanthis), Ivan Viser (Sosias), Attila Giricz (Neucrates), Attila Magyar (Otthontalan), Melinda Jaskov (kg) (Asszony), Karmen Rencsár (I gyerek), Maja Bugarcsity (II gyerek).

(127) 10. oktobar 1996.

Az esöcsináló (Čovek koji pravi kišu)

P: Nathan Richard Nash, Pr: József Czimmer, R. i S: Laszló Gergely, K: Branka Petrović, Pom. r: Hargita Futu.

I: Károly Fischer (H. C. Curry), Zoltán Mezei (Noah Curry), Arpád Csernik (kg) (Jim Curry), Livia Banka (Lizzie Curry), Attila Giricz (File), Mátyás Pásthy (A sheriff), Attila Magyar (Starbuck).

(128) 22. oktobar 1996. (Mala scena – Kis terem)

Roncsdereby (Krš derbi)

R: Laszló Gergely. Kor: Jelena Anderejevna, Korep: József Bátkai. Pom. r: Klara Klinec.

I: Irén Abrahám (Viktória).

(129) 7. novembar 1996.

A padlás (Tavan)

P: Gábor Presser & Dušan Stevanović & Péter Horváth, R, S: Márton Tasnádi, K: Branka Petrović. Korep: József Bátkai.

I: Zoltán Mezei (Rádiós), Karolina Lenner (kg) (Suni), Vera Vitkay Kovács (kg) (Mamóka), Attila Giricz (Barrabas, Revesz), Arpád Csernik (kg) (Herczeg), Melinda Jaskov (kg) (Kölyök), Attila Magyar (Lampas), Attila Szabó (Meglökö), Mátyás Pásthy (Temuller), Nándor Szilógyi (Detektfv), Erno Kiss (Uteg), Attila Németh (kg) (Robison), Szilard Bordás, Agota Ferenc, Andrea Janković, Agnes Siket, Karolina Urban (Macskak).

(130) 12. decembar 1996.

Az özvegy karnyóné s két szeleburdiak (Gospođa Karnjo)

P: Mihály Csokonai Vitez, Ad, R, Izb. m: György Hernyák, S, K: Annamária Mihajlović, Pom. r: Péter Cservenák.

I: Mátyás Pásthy (Karnyó), Irén Abrahám (Kamyone), Arpád Csernik (Samu), Nándor Szilágyi (Lazar), Attila Magyar (Tipptopp), Aron Balázs (kg) (Lipitlotty), István Brückner (kg) (Kuruzs), Tibor Szloboda (kg) (Sarkozi Albert), Terezia Figura (kg), Zsuzsa Kalmár (kg), Szilvia Krizsán (kg), Attila Mess (kg), Kinga Mezei (kg), Gábor Nagypál (kg), Zoltán Puskás (kg), Krisztina Szörcsik (kg) ((Fellepnek meg), Natalia Vicei Hernyák (Boris).

(131) 23. januar 1997.

A Napsugárfiuk

P: Neil Simon, Pr: Tamas Ungvári, R: Laszlö Gali, S: András Langmár, K: Annamária Huros, M: György Aldobolyi Nagy.

I: Jenö Ferenczi (kg) (Willie Clarc), György Fejes (kg) (Al Lewis), Arpád Csernik (Ben Silverman), Szilvia Krizsán (kg) (Nover), Irén Abrahám (Apolónö), Nándor Szilágyi (Segedrendezo), Attila Mess (kg) (Ferfi), Zsuzsa Kalmár (kg) (Bemondónö), Zoltán Puskás (kg) (Rendezo).

(132) 13. mart 1997.

A tavazs ébrédese (Buđenje poroleća)

P: Frank Vedekind, Pr: Géza Bányay.
R. i S: László Gergely, K: Branka Petrović. Mask: Margita Szabó. Pom. r: Ferenc Lavro.

I: Karolina Lenner (kg) (Wendla), Livia Banka (Bergmann-ne), Zoltán Mezei (Menyus), Attila Németh (Otto), Arpád Csernik (kg) (Marci), Szilard Bordás (Róbert), Attila Palócz Szabó (Erno), Gertrud Fridrik (kg) (Marta), Regina Móra (Thea), Zoltán Mezei (kg) (Rilow Jancsi), Ilona Mak Ferenczi (Gáborne, Menyus anyja), Timea Bosznai (kg) (Ilze), Attila Giricz (Gábor, Menyus apja, Alarcos ur), Melinda Jaskov (A lany).

(133) 27. april 1997.

Koldusopera (Prosjačka opera)

P: Bertolt Brecht & Kurt Weill, Pr: Tamas Blum, R: Róbert Kolár, S, K: Jasna Badnjarević Petrović, Pom. r: Ferenc Lavro, Korep: József Végsö.

I: Attila Magyar (Bicska Maxi), János Albert (kg) (Peacock), Timea Bosznai (kg) (Peacockne), Petronella Körmöci (kg) (Polly), Sándor Laszlö (kg) (Tigris Braun), Irén Abrahám (Lucy), Livia Banka (Kocsma Jenny), Ivan Vukosavljev (Lepras Mátyás), Nándor Szilágyi (Horgasuiju Jakab), Arpád Csernik (kg) (Furesz Róbert), Attila Szabó (Kimball tiszteletes), Attila Giricz (Filch), Zoltán Mezei (Smith rendor), Andrea Janković (Betty), Melinda Jaskov (kg) (Dolly), Regina Móra (Molly), Natalia Vicei Hernyák, Mátyás Pásthy (Fellepnek meg).

(134) 13. novembar 1997.

A Rendörség (Policajci)

P: Slawomir Mrozek, Pr: Gracia Kerényi,
R. i Izb. m: György Hernyák, S: György Verebes, K: Branka Petrović, Pom. r: Krisztina Filipčev Dömötör.

I: Arpád Csernik (Rendörfönök), Attila Mess (Fogoly), Ivan Vukosavljev (Rendör-örmester), Natalia Vicei H. (Az örmester), Mátyás Pásthy (Tabornok), Nándor Szilágyi (Rendör).

(135) 21. februar 1998.

Sztárcsinalok (Stvaraoci zvezda)

P: Mátyás Várkonyi & Tibor Miklás, R: Viktor Nagy, S: Eva Szendrényi, K: Erika Janovics, M: Mátyás Várkonyi, Kor: Gábor Ménich.

I: Aron Balázs (Juvenalis), Tibor Szloboda (Nero), Zoltán Puskás (Seneca), Zsuzsanna Kalmár (Agrippina), Attila Giricz (Claudius Pal), Arpád Csernik (Tigellinus Péter), Gábor Nagypál (Kiprios-Jezus), Attila Mess (Burrus), Krisztina Szörcsik (Ulrika Meregkevero 1.), Terezia Figura (Octavia Meregkevero 2, Boveru nover), Szilvia Krizsán (Poppea Meregkevero 3, Boveru nover), Kinga Mezei (Locusta Boveru nover), Andor Nemes Kovács (Britannicus), Ervin Erös (kg) (Zodius).

(136) 10. mart 1998. (Mala scena – Kis terem)

Jelenetek egy házassagból
(Prizori iz bračnog života)

P: Ingmar Bergman, Pr: Cecilia Osztonits,
R, S, K: Sándor Laszlö.

I: Krisztina Szörcsik, Zsuzsanna Kalmár, Terezia Figura, Kinga Mezei, Szilvia Krizsán (Marianne), Attila Mess, Gábor Nagypál, Aron Balázs, Zoltán Puskás, Tibor Szloboda (John).

(137) 4. april 1998.

A bolond és a hóhér (Luda i dželat)

P: Jiri Voskovec & Jan Werich & Jaroslav Ježek, Pr: Géza Balogh, ts. István Eörsi, R: Pal Lengyel, S: Kristina Ignjatović, K: Nöra Cselényi, M: Jaroslav Ježek.

I: Levente Törköly (kg) (Don Blacko De Blabla), Mátyás Pásthy (Don Vasko Da Bamba), Zoltán Puskás (Rodrigo Da Bamba), Irén Abrahám (Donna Concepcion Da Blabla), Kinga Mezei (Dolores), Nándor Szilágyi (Don Cristobal Colompo), Zsuzsanna Kalmár (Juanilla), Attila Giricz (Don Baltazar Carriera), Edit Tényi (Mater Dolores), Melinda Jaskov (Donna Instructora), Attila Magyar (Gaspar Csalingeros), Gábor Nagypál (Menyhert Csoringeros).

(138) 9. jun 1998.

Körmagyar (Kola)

P: Arthur Schnitzler, Ad: Mihály Kornis, R: György Hernyák.

I: Krisztina Szörcsik (Az utcalany), Tibor Szloboda (A katona), Kinga Mezei (A takaritáno), Gábor Nagypál (A fiatal elvtars), Zsuzsanna Kalmár (A fiatalasszony), Zoltán Puskás (A ferj), Terezia Figura (Az edes Kislany), Aron Balázs (Az iró), Szilvia Krizsán (A szinésznö), Attila Mess (A milliomos).

(139) 27. jun 1998. (Mala scena – Kis terem)

Kiváasaghangverseny

P: Franz Xaver Kroetz, R: György Hernyák, S, K, Izb. m: Edit Faragö.

I: Edit Faragö.

(140) 6. oktobar 1998.

Profik háza – Itt ezt jól csinólják (Kuća gde se dobro jede)

P: Martin Čičvak, Pr: Ana Mišković i Emese Varga, R, S: Ljuboslav Majera, K: Branka Petrović, Izb. m: Kinga Mezei.

I: Gábor Nagypál (Frenkie), Terezia Figura (Peggy), Arpád Csernik (Write), Attila Magyar (Black), Melinda Jaskov (Lisa), Aron Balázs (Eddye), Zoltán Puskás (kg), Joss, Lulu alneven), Szilvia Krizsán (Brenda), Edit Tényi (Pincer), Kinga Mezei (Lany).

(141) 20. oktobar 1998. (Mala scena – Kis terem)

George Eashington szerelmei (Ljubavi Džordža Vašingtona)

P: Miro Gavran, Pr, R: Tibor Vajda, S. i K: Annamária Mihajlović.

I: Ibi Romhónyi (kg) (Martha), Gabriella Jónás (kg) (Silvia).

(142) 12. januar 1999.

Téli teplince

P: Ferenc Molnár & Frigyes Karinthy, Ad, R, S: Sándor Laszlö, Korep: Valeria Vïkás.

I: Irén Abrahám, Aron Balázs, Arpád Csernik, Edit Faragö, Terezia Figura, Attila Giricz, Attila Magyar, Kinga Mezei, Gábor Nagypál, Mátyás Pásthy, Tibor Szloboda, Edit Tényi.

(143) 5. februar 1999.

Komédia a sötétben (Crna komedija)

P: Péter Shaffer, Pr: Imre Szász, R: György Hernyák, S. i K: Annamária Mihajlović.

I: Gábor Nagypál (Brindsley Müller), Terezia Figura (Carol Melkett), Irén Abrahám (Miss Furnival), Nándor Szilágyi (Melkett ezredes), Aron Balázs (Harold Corringe), Ivan Vukosavljev (Schuppanzigh), Szilvia Krizsán (Clea), Mátyás Pásthy (Georg Bamberger).

(144) 16. februar 1999. (Mala scena – Kis terem)

Az ezredik játszma vége (Kraj partije)

P: Samuel Beckett & Đorđe Lebović, Ad, R, S, K, Izb. m: Attila Magyar, R, S, K, Izb. m: Gábor Nagypál.

I: Attila Magyar, Gábor Nagypál.

(145) 20. maj 1999. (Mala scena – Kis terem)

Emigransok (Emigranti)

P: Slawomir Mrozek, R, S, K: Arpád Csernik, S. i K: Aron Balázs.

I: Aron Balázs, Arpád Csernik.

(146) 27. maj 1999.

Cselédek (Sluškinje)

P: Jean Genet, R, S, K: Kinga Mezei, S, K: Kriszta Szörcsik.

I: Kinga Mezei (Claire), Kriszta Szörcsik (Solange).

(147) 29. avgust 1999.

Hat szereplö szerzöt keres (Šest lica traže pisca)

P: Luigi Pirandello, Pr: József Füsi, R, S, K, Izb. m: George Ivascu.

I: Aron Balázs (Az apa), Livia Banka (Az anya), Kriszta Szörcsik (A mostohalany), Tibor Szloboda (A fiu), Péter Dulics (kg) (A kistiu), Adrianna Ladisity (kg) (A kislany), Irén Abrahám (Madáme Pace), Sándor Laszlö (Az igazgato), Kinga Mezei (Az elso szineszno), Arpád Csernik (Az elso szfnesz), Szilvia Krizsán (A masodik szineszno), Terezia Figura (A fiatal szfneszno), Gábor Nagypál (Fiatal szfnesz), Attila Szabó (Kellekes), Attila Német (Dfszletezo), Edit Tényi (Szinésznö), Attila Giricz (Ugyelö, sugó).

(148) 21. septembar 1999. (Mala scena – Kis terem)

Medeia tükre (Medejino ogledalo)

P: Laszló Vegel, R. i S: Szilvia Krizsán, K: Erika Janović, Izb. m: Marta Koberszky, Kor: Robert Nađ, Annamária Erdély i Szilard Antal.

I: Szilvia Krizsán, Kinga Mezei.

(149) 21. decembar 1999.

Pisti a vérzivatarban (Košmar)

P: István Orkény, R, S: Sándor Laszlö, K: Erika Janović, Izb. m: Kinga Mezei i Monika Pešić.

I: Gábor Nagypál (A Pisti), Attila Magyar, Aron Balázs, Tibor Szloboda (kg) (Pisti), Mátyás Pásthy (Papa), Irén Abrahám (Mama), Szilvia Krizsán (A Szoke lany), Kinga Mezei (Rizi), Edit Faragö (Ozv. Varsányiné), Melinda Jaškov (Kislany), Attila Német (I. Ferfi), Attila Szabó Palócz (II. Ferfi), Edit Tényi Z. (Fiatal nö), Arpád Biró (A Valaki), Monika Pešić (Harmonikas).

(150) 2. februar 2000.
(Mala scena – Kis terem)

Micimackó (Vini Pu)

P: Alan Alexander Milne, Ad, R, Izb. m: Terezia Figura, S, K: Edit Tényi i Terezia Figura, Pom. r: Edit Tényi.

I: Terezia Figura (Micimacko), Edit Tényi (Nyuszika).

(151) 13. april 2000.

Szeliditések (Pripitomljavanje)

P: János Sziveri, Ad: Kata Gyarmati, R, S: Kinga Mezei, K: Erika Janović, M: Szilard Mezei, Scen. pok: Kriszta Szörcsik i Gábor Nagypál.

I: Aron Balázs (Kalapos ferfi), Kriszta Szörcsik (Kalapos nö), Gábor Nagypál (Emberke), Attila Magyar (Mazsas bacsi), Attila Szabó Palócz (Feri), Edit Faragö H. (Narancs marna), Kinga Mezei (Kisráka).

(152) 5. septembar 2000.

Kilenc színész közonséget keres (Rozenkranc i Gildenštajn su mrtvi)

P: William Shakespeare & Tom Stopard, Ad: Kata Gyarmati i George Ivascu, R, S: Izb. m: George Ivascu, K: Erika Janović.

I: Gábor Nagypál (1. szinesz (Hamlet)), Melinda Jaskov (2. szinesz (Ophelia)), Sándor László (3. szinesz (Claudius)), Kriszta Szörcsik (4. szinesz (Getrud)), Attila Magyar (5. szinesz (Polonius)), Aron Balázs (6. szinesz (Horatio)), Attila Szabó (7. szinesz), Edit Faragö H. (8. szinesz), Attila Német (9. szinesz), Attila Giricz (1. nezo (Rosenkrantz)), Zoltán Puskás (2. nezo (Guildenstern)).

(153) 27. oktobar 2000.
(Mala scena – Kis terem)

Az én Karádym (Moja Karadin)

P: Katalin Karády, Ad: Szilvia Krizsán, K: Erika Janović, Korep: Valeria Vïkás, Kor: Róbert Majoros.

I: Szilvia Krizsán, Zoltán Puskás, Attila Szabó.

(154) 28. novembar 2000.

Az öngyilkos (Samoubica)

P: Nikolaj Erdman, R, S: Sándor Laszlö, K: Erika Janović, Izb. m: Kinga Mezei, Dram: Kata Gyarmati, Kor: Mirjana Drobac.

I: Attila Magyar (Szemjon Szemjonovics Podszekalnyikov), Kinga Mezei (Maria Lukjanovna), Livia Banka (Szerafina Iljinyisna), Gábor Nagypál (Alekszandr Petrovics Kalabuskin), Szilvia Krizsán (Margarita Ivanovna), Mátyás Pásthy (Arisztarh Dominyikovics Goloscsapov), Terezia Figura (Kleopatra Makszimovna), Edit Faragö H. (Raisza Filippovna), Attila Giricz (Jegor Tyimofejevics (Jegoruska)), Attila Szabó (Nyikifor Arszenyevics Pugacsov), Zoltán Puskás (Jelpityij atya), Kriszta Szörcsik (Viktor Viktorovics), Aron Balázs (Fiatalember), Irén Abrahám (Oregasszony), Attila Német (Mll. Henriette), Edit Tényi (Zinka), Melinda Jaskov (Grunya), Elvira Gál (Siratóasszony).

(155) 17. april 2001.

Hair (Kosa)

P: Galt MakDermot & Džejms Rado & Džeromi Regni, Pr: Tibor Miklás, R: Viktor Nagy, S: Eva Szendrényi, K: Mari Benedek, mv. Gábor Kemény, Kor: Ildikó Gyenes.

I: Arpád Csernik (Berger), Zoltán Puskás (Woof), Aron Balázs (Claude), Attila Giricz (Hud), Laszló GOZ (kg) (Steve), Andor Kovács N. (kg) (Ron), Gábor Nagypál (Paul), István Körösi (kg) (Walter), Csaba Ralbovszki (kg),), Attila Német, Attila Szöke (kg), Ervin Pálfi (kg) (Fiuk), Zsuzsanna Kalmár (Sheila), Terezia Figura (Dionne), Kriszta Szörcsik (Jeanine), Kinga Mezei (Crissy), Andrea Janković (kg) (Leata), Monika Pešić (kg) (Susanna), Sarolta Arok (kg) (Mary), Melinda Jaskov (Ronnie), Elvira Gal (kg), Flóra Bicskei (kg), Judit Ferenc (kg) (Lanyok), Szilvia Krizsán (Mama), Attila Magyar (Papa), Edit Faragö (N6), Attila Szabó (H., Kek Ember).

(156) 26. jun 2001. (Trg Slobode)

Greetings from Novi Sad

R: Kinga Mezei, K: Erika Janović, Dram: Kata Gyarmati.

I: Attila Giricz, Irén Abrahám, Attila Magyar, Attila Német, Kinga Mezei, Gábor Nagypál, Melinda Jaskov, Edit Faragö H.

(157) 7. decembar 2001.

A Szecsuáni jóember (Dobri čovek iz Sečuana)

P: Bertold Breht, Pr: Agnes Nemes Nagy, R: Sándor Zsótér, S: Maria Ambrus, K: Mari Benedek, Izb. m: Kinga Mezei, Dram: Juli Ungár, Pom. r: Kata Gyarmati.

I: Irén Abrahám (Harmadik isten), Edit Faragö H. (Jang asszony), Terezia Figura (Az asszony), Attila Giricz (A ferfi (Ma Fu)), Melinda Jaskov (Masodik isten), Szilvia Krizsán (Mi Csu), István Körösi (kg) (Elso isten), Attila Magyar (Su Fu), Kinga Mezei (Sin), Gábor Nagypál (Sen Te/Sui Ta), Attila Német (Jang Szun), Kriszta Szörcsik (Vang).

(158) 23. januar 2002.
(Mala scena – Kis terem)

Yerma (Jerma)

P: Federico Garsia Lorka, R, S, K: Kinga Mezei, M: Szilard Mezei, Dram: Kata Gyarmati, Pom. r: Valeria Juhász.

I: Marta Béres (Yerma, Maria), István Körösi (kg) (Juan), Andor Kovács Nemes (kg) (Viktor), Renata Zima (Gyermek), Kinga Fazekas (Vidam Asszony, Dolores), Imre Mikes, David Grabovac, Szilard Bordás (A harom him), Karmen Rencsár, Maja Bugarčić (A ket fiatalasszony), Ada Simon, Dorotea Agoston (A két sógornö), Teodóra Popović Drozdik, Andrea Erdélyi, Kinga Fazekas, Maja Bugarčić, Karmen Rencsár (Mosonok),

(159) 9. februar 2002.

Az angyal álma (San anđela)

P: Gyula Gobby Fehér, R, S: Sándor Laszlö, K: Erika Janović, Dram: Kata Gyarmati, Kor: Ildikó Gyenes, Korep: Agota Vitkay.

I: Andor Kovács Nemes (kg) (Abrahám Pal), Andrea Janković (Halasz Sari), Gábor Nagypál (Borisz, Jancsi cigany), Attila Magyar (Dr Márton András, Föhrrceg), Arpád Csernik (Zsoldos Andor, Herceg), Attila Giricz (Harmath Imre), Judit Ferencz (kg) (Viktória), Kinga Mezei (Hirde-tooszlopok), Mátyás Pásthy ((Apa, Orvos), Edit Faragö H. (Anya, Apolóno), Irén Abrahám (Anna Tartakova, Hercegne), Szilvia Krizsán (Fohercegne, Gudrun), Melinda Jaskov (Izibóra, Hercegkisasszony), Terezia Figura (Hercegno), Attila Német (Herzfeld tanar, ur, Komornyik 1), Attila Szabó (Komornyik II), Flóra Bicskei (Lany).

(160) 16. april 2002.

Pac (Karneval)

P: Béla Hamvas, Ad: Kinga Mezei i Kata Gyarmati, R, S: Scen. pok: Kinga Mezei, K: Erika Janović, Scen. pok: Gábor Nagypál, Dram: Kata Gyarmati.

I: Aron Balázs (Bormester), Arpád Csernik (Igazgato, Barnabas Maximusbirö, Pergelin Todor), Gábor Nagypál (Hoppy Lorinc), Attila Német (Keszo Bertalan, Keszó Benjamin, Boller Lao, Monopol), Andor Kovács Nemes (kg) (Episztemon, Ambrus Agoston, Bormester), István Körösi (kg) (Toporjan Antal, Flórian, Yubainkan), Zoltán Puskás (Kankalin Mátyás, Vermeran Tibold, Karipa, Schnoen, Alajos), Kriszta Szörcsik (Antennis, Kankalin Laura, Abihail, Auguszta Kornelia, Lola, Tamara, Ainyu), Attila Szóke (kg) (Fellabz, Pataj).

(161) 22. oktobar 2002.

Judit

P: Laszló Vegel, R: Péter Tomory, S, K: Melinda Lörincz, M: Arpád Bakos, Dram: Kata Gyarmati.

I: Kriszta Szörcsik (Judit), Gábor Nagypál (Holofernesz), Kinga Mezei (Eszter), Attila Giricz (Judit apja), Szilvia Krizsán (Viktoria), Terezia Figura (Szep Amalia), Attila Magyar (Kormányzó), Irén Abrahám (Kormányzóne), István Körösi (Tamas), Zoltán Puskás (Cirkuszigazgato), Mátyás Pásthy (Bankar), Arpád Bakos (kg) (Költö), Attila Németh (Rendorfonok), Attila Szabó (Kapitany), Andor Kovács Nemes (Katona), Melinda Jaskov (I. hölgy), Judit Ferencz (II. hölgy).

(162) 12. decembar 2002.

A rózsászinü halál (Ružičasta smrt)

P: Ljubomir Feldek, R, S: Ljuboslav Majera, K: Anamarija Mihajlović, Izb. m: Miroljub Aranđelović Rasinski, Dram: Kata Gyarmati.

I: Kinga Mezei (Edith Piaf), Gábor Nagypál (Theo), Szilvia Krizsán (Szent Terez), Andrea Janković (Simone), Attila Giricz (Cocteau), Aron Balázs, István Körösi (Marcel),

(163) 18. januar 2002.

Amit a lakáj látott (Šta je batler video*)*

P: Joe Orton, R. i S: Sándor Laszlö, K: Erika Janović, Dram: Kata Gyarmati.

I: Attila Magyar (Dr. Prentice), Szilvia Krizsán (Geraldine), Livia Banka (Mrs. Prentice), István Körösi (Nicholas Beckett), Gábor Nagypál (Dr. Rance), Zoltán Puskás (Match ormester), Irén Abrahám (?).

(164) 27. mart 2003.

A lovakat lelövik, ugye? (Konje ubijaju, zar ne)

P: Horace McCoy, Pr: Eva Zentai, R: Ljuboslav Majera, S. i K: Melinda Lörincz, Izb. m: Lajos Pongó, Dram: Kata Gyarmati, Kor: Ivica Klemenc.

I: Sándor Laszlö (Rocky), Attila Giricz (Rollo), Kinga Mezei (Gloria), Aron Balázs (Róbert), Andrea Janković (Ruby), Andor Kovács Nemes (James), Szilvia Krizsán (Lillian), Gábor Nagypál (Pedro), Kriszta Szörcsik (Alice), Gábor Pongó (kg) (Mario), Attila Magyar (Kid Kamm), Agota Ferencz (kg) (Mattie), Daniel Huszta (kg) (Freddy), Terezia Figura (Geneva), István Körösi (Vee Lovell), Flóra Bicskei (Mary Hawley), Zoltán Puskás (Jere Flint), Emina Elor (kg) (Vera), Jenö Ferenczi (Lelkesz), Irén Abrahám (Mrs. Layden), Edit Faragö H. (Mrs. Higby), Tamas Varga (kg) (Kapitany), Mátyás Pásthy (Vadló), Róbert Molnár (kg) (Rendor).

(165) 5. jun 2003.

Chicago (Čikago)

P: John Kander & Fred Ebb & Bob Fosse, Pr: Gabriella Prekop i Denes György, R: Viktor Nagy, S: Eva Szendrenyi, K: Erika Janović, Dram: Kata Gyarmati, Korep: Agota Vitkay.

I: Andrea Janković (Roxie Hart), Kinga Mezei (Velma Kelly), Gábor Nagypál (Billy Flynn), Aron Balázs (Amos Hart), Livia Banka (Mama Morton), Zoltán Puskás (Mary Sunshine), Attila Giricz (Konferanszie), Flóra Bicskei (Liz), Agota Ferencz (kg) (Annie), Emina Elor (kg) (Mona, Kitty), Monika Pešić (June), Terézia Figura (Cseng Li), Judit Ferencz (Susanne), Róbert Molnár (kg) (Fred Casely), István Körösi (Fogarty Ormester), Attila Németh (Orvos), Tamas Varga (kg) (Fiuk), Attila Szabó (Rendörök).

(166) 16. april 2003. (Mala scena – Kis terem)

Ben Akiba night club – show

R: Gábor Puskás, S: Zoltán Puskás, K: Erika Janović, Dram: Kata Gyarmati, Kor: Melinda Ujlaki.

I: Gábor Nagypál (Harold Zidler), Szilvia Krizsán (Mary), Kinga Mezei (Satine), Andor Kovács Nemes (Christian), Attila Magyar (Herceg), Andrea Janković (Barbara), Kriszta Szörcsik (Nini), Daniell Hiszta (kg) (Toulose), Attila Giricz (Argentin), Emina Elor (kg) (Agota Ferencz (kg), Róbert Molnár (kg), Gábor Pongó (kg), Tamas Varga (kg) (A csapat).

(167) 4. oktobar 2003.
(Velika Scena – Nagy Terem)

Vérnász (Krvava svadba)

P: Frederico Garsia Lorca, Pr: Gyula Illyés. Rd, S: József Czajlik, K: Erika Janović, Dram: Kata Gyarmati.

I: Szilvia Krizsán (Anya), Kinga Mezei (Menyasszony), Terézia Figura (Anyos), Andrea Janković (Leonardo felesége), Irén Ábrahám (Cselédasszony, Hold), Flóra Bicskei (Szomszédasszonyok, Nyoszolyolányok, Favágó), Gabor Nagypal (Leonardo), Aron Balazs (Vólegény), Attila Magayar (A menyasszony apja), Daniel Huszta (kg) (Halál), Andor Kovács Nemes, Attila Nemet (Vófélyek).

(168) 14. decembar 2003.
(Velika scena – Nagy terem)

Cyrano de Bergerac (Sirano de Beržerak)

P: Edmon Rostan, R, M: Ljuboslav Majera, S, K:. Peter Čanjecky, Dram: Kata Gyarmati.

I: Aron Balazs (Cyrano de Bergerac) Bela Káló (De Neuvillette Christian), Zoltán Puskas (Guiche Grof), Sándor László (Ragueneau), Attila Giricz (Le Bret), Dániel Huszta (kg) (Carbon De Castel Jaloux), Károly Fischer (Ligniere), Andor Kovács Nemes (Valvert Vicomte), Attila Német (Marquis), Jená Ferrenczi (kg) (Montfleury) Attila Magyar (Egy Kapucinus Barát), Emina Elor (kg) (Roxan), Szilvia Krizsán (Liza) Terézia Figura (A Duenna), Agota Ferenc (kg) (Cukrászleány) Róbert Molnar, Gábor Pongó (kg), Tamás Varga (kg) (Poetak, Inasok, Kadetok).

(169) 15. decembar 2003.
(Velika Scena – Nagy Terem)

Rákóczi – rendhagyó történelmi óra (Rakoci – istorijski čas)

Ad, Rd: Irén Abraham, R: Andrea Jankoviš, Pom. r: Valéria Juhász.

I: Szilárd Bordás (kg) (Rákoczi), Jutka Ferenc (kg) (Tanarnó), Gabriela Crnković, Adrienn Fischer, Dániel Gombor, Dávid Grabovac, Ella Hugyik, Csaba Kocsicska, RóBert KóNya, Teodora Drozdik Popović, Igor Fülöp, Tamás Hajdu, Aron Kovács, Judit Lószló, Annamária Pfau, Izabella Pfau, Krisztina Orovecz (Diákok).

(170) 12. januar 2004. (Mala scena)

Via Italia

P: Istvan Domonkos, Ad, Dram: Kata Gyarmati, Ad, R, S, Scen p: Kinga Mezei, K:. Erika Janović, M: Szilard Mezei, Scen p: Gábor Nagypál.

I: Zoltán Puskás (Deda), Gabor Nagypál (Balász Feri), Andor Kov)cs Nemes (Viki –Radiator), Aron Balász ((Momčilo, Firnajsz), Agota Ferenc (kg) (Heli), Tamás Varga (kg) (Kapa, Ekszeresz), Dániel Huszta (kg) (Minyo, Angyal), Gábor Pongó (kg) (Kakas), Atila Nemet (Szallasi paraszt), Emina Elor (kg) (Horowicz, Kora tanarno, Gerda, Elza, Viki anyja), Robert Molnar (kg) (Elemer).

(171) 19. januar 2004. (Mala scena)

Közeleg az idö* (Vreme se približava)

P: Line Kinutzon, R, S: Sándor Laszlo, Pom. r: Gábor Nagypál.

I: Emina Elor (kg) (Rebekka), Dániel Huszta (kg) (Hilbert), Róbert Molnar (kg) (John), Agota Ferenc (kg) (Ingrid), Gábor Pongó (kg) (Oda), Tamás Varga (kg) (Knuttebarn).

* Ispitna predstava studenata glume na mađarskom jeziku Akademije umetnosti u Novom Sadu.

(172) 27. januar 2004. (Mala scena)

Macskajáték

P: Istvan Orkény, R, S: Sándor Laszló, Pom r: Róbert Molnár, K: Rozália Lakner.

I: Livia Banka (Orbanne), Irén Abrahám (Giza), Szilvia Krizsán (Paula), Agota Ferenc (kg) (Egérke), Attila Giricz (Viktor), Danniel Huszta (kg) (Pincér), Slavica Varadinac (Norsz).

(173) 23. mart 2004. (Mala Scena – Kis Terem)

A mi erdönk alján* (Na dnu naše šume)

P: Tomas Dilan, R: Szabolcs Tolnai, S: Attila Szabo, M: Szilard Mezei.

I: Zoltán Molnar (kg) (Szindbad Kapitany), Kriszta Szorcsik (Rosie Prober), Andor Kovács Nemes (Tiszteletes), Flora Bicskei (kg) (Tengeresz Mariann), Kinga Mezei (Puffine), Attila Giricz (Puff), Szilvia Krizsán (Bugyi Poli(, ZoltánPuskás (Törköly), Attila Nemet (Nullagyula).

* Koprodukcija novosadskog pozorišta –Ujvideki Szinhaz, Novi Sad i pozorišta Kosztolanyi iz Subotice.

(174) 25. april 2004.(Velika scena – Nagy Terem)

A pojaca (Platonov)

P: Anton Pavlovič Čehov, Ad: Andras Szeredas, R, S: Tamas Fodor, K: Erika Janović, Dram: Kata Gyarmati.

I: Kriszta Szorcsik (Ana Petrovna), Gábor Nagypál (Vojnyicev), Kinga Mezei (Szofia Jegorovna), Sándor Laszló (Glagoljev), István Körösi (Kirill), Andrea Janković (Grekova), Attila Magyar (Trileckij), Dániel Huszta (kg) (Vengerovics Iszak), Attila Giricz (Bugro), Aron Balász (Platonov), Szilvia Krizsán (Szasa), Zoltán Puskás (Oszip) Agota Ferenc (kg) (Katya).

(175) 5. jun 2004. (Velika scena – Nagy Terem)

Fekete Peter (Crni Petar)

R: Zoltán Seress, S: György Csik. K: Enka Janović, Dram: János Matuz i Eszter Molnar, Kor: Laszló Bobis.

I: Attila Magyar (Pierre Lenoir), Aron Balász (Lucien Ouvrier), Emina Elor (kg) (Colette), Kriszta Szorcsik (Claire Linekett), Zoltán Puskás (Sapiro), István Köröosi (Gaston Auriol), Irén Abraham (Mme. Lefebre), Terézia Figura (Marie) Andor Kovács Nemes (Benetti Baró), Attila Giricz (Michon Allamtitkar), Agota Ferenc (kg) (Michon-né), Róbert Molnar (kg) (Lionel Du Chagrin), Gabriela Crnković (kg) (Chagrin-né), Jénó Ferenczi (kg) (Fleuron Altabornagy), Judit Ferenc (kg) (Leanya), Tamás Varga (kg) (Tikar), Dániel Huszta (kg) (Boy), Gábor Pongó (kg) (Szallodaialkalmazott), Milan Aleksić (kg) (Zongorista).

SUBOTICA

NARODNO POZORIŠTE NEPSZINHAZ

DRAMA NA SRPSKOM JEZIKU

(314) 25. decembar 1986.

Bajka o suncu mesecu

P: Ljubomir Pauzin, R: Branko Brezovec.

I: Siniša Miletić (kg), Zoran Ivančić (kg), Sebestyén Tibor, Szél Péter, Faragö Edit, Bubos András, Gyenes Zita, Arcson Rafael, Dóbrei Denes.

(315) 24. januar 1987.

Bloody Mary

P: Lengyel – Šerbedžija – Kokotović – Ristić, R: Ljubiša Ristić, S: Hupkó István, K: Bjanka Adžić Ursulov, M: Lengyel Gábor, Kor: Nada Kokotović.

I: Rade Šerbedžija, (kg), Albert János, Eva Amanatidu, Ramadan Azirović, Abrahám János, Arok Ferenc, Biljana Babić (kg), Ljupčo Bresliski, Zoran Bučevac, Aleksandar Cvjetković, Nebojša Čolić, Petar Georgijevski (kg), Dóbrei Denes, Gyenes Zita, Dejan Đorđević (kg), Svetislav Đorđević, Ivan Đoševski, Godányi Zoltán (kg), Vanja Govorko (kg), Aleksandra Guzina (kg), Nikola Ivošević, Nikola Jager, Ljiljana Jakšić, Snežana Jakšić-Čolić, Jónás Gabriella, Karna Margit, Kasza Eva, Elizabeta Kočoska, Korica Miklós, Aleksandra Kosanović (kg), Ana Kostovska (kg), Majoros Katalin, Miroslav Medić, Medve Sándor, Monja Milenković, Veroslava Mitrović, Marija Opsenica, Luka Piljagić, Vesna Ristić (kg), Đorđe Rusić, Duška Ševerdija (kg), Szucs Hajnalka, Damir Šaban, Tallós Zsuzsa, Takács Szirácki Katalin, Darko Tikvicki, Aleksandar Ugrinov, Varga Henrietta (kg), Mira Vasiljević kg.

(316) 20. maj 1987.

Anita Berber

P: Nada Kokotović, R, Kor: Nada Kokotović, Asr: Lalić István, S, K: Bjanka Adžić-Ursulov, M: Claud-Achille Debussy, Arthur Rubinstein, Franz Liszt, Ch. C. Saint-Saens, Leo-C.-Ph. Delibes i “Laibach”.

I: Almira Osmanović (kg) (Anita Berber), Neđo Osman (kg) (Sebastian Drost), Bakota Arpád (Henry Chattin-Hoffman), Ljupčo Bresliski (Georg Grosz), Đorđe Rusić (Richard Oswald), Dóbrei Denes (Otto Dix), Gyenes Zita (Marta Dix), Tolnai Lea (Lya de Putti), Majoros Katatin (Rita Sacchetto), Snežana Jakšić Čolić (Dinah Nelken), Elizabeta Kočoska (Suzy Wanowsky), Ljiljana Jakšić (Leni Filefenstahl), Manja Opsenica (Tilla Durieux), Eva Amanatidu (Lotte Pritzet), Luka Piljagić (Div Žindaršić) Albert János (Sveštenik), Ivan Doševski (Adolf Hitler), Ana Kostovska (kg) (Menneur de Jeux).

(317) 2. jul 1987.

Don Žuan

P: Moliere, Pr: Radovan Ivšić, R: Ljubiša Ristić, S: Hupkó István, K: Bjanka Adžić-Ursulov, M: Lengyel Gábor.

I: Rade Šerbedžija (kg) (Don Juan), Miodrag Krivokapić (kg) (Sganarelle), Jónás Gabriella (Elvira), Szél Péter (Gusman), Petar Radovanović (kg) (Don Luis), Ivica Jakočević (Francisco), Korica Miklós (Don Carlos), Ana Kostovska (kg), Eva Amanatidu, Marija Opsenica, Monja

Milenković, Elizabeta Kočoska, Veroslava Mitrović, Milena Đumić, Snežana Jakšić Čolić, Ljiljana Jakšić, Ivan Đoćevski, Nebojša Čolić, Petar Georgijevski (kg), Nikola Ivošević, Luka Piljagić, Ramadan Azirović, Miodrag Gajić (kg) (Seljanke i seljaci). Svetislav Đorđević (La Viotetta), Zoran Bučevac (Ragotin), Đorđe Rusić (Dimanche), Danilo Čolić (La Ftamme).

(318) 4. jul 1987.

Škola za žene

P: Moliere, Pr: Radmila Miljanić-Nikolić, R: Janez Pipan, S: Bjanka Adžić-Ursulov i Janez Pipan, K: Bjanka Adžić-Ursulov, M: Davor Rocco, Kor: Ksenija Hribar.

I: Aleksandar Cvjetković (kg) (Amolf), Andrijana Videnović (kg) (Anjes), Bakota Arpád (Horacije), Ljupčo Bresliski (Alen), Gyenes Zita (Žoržeta), Kovács Frigyes (Hrizald), Miodrag Gajić (kg) (Beležnik).

(319) 25. jul 1988.

Čuvari hrama

P: Petko Vojnić Purčar, R: István Lalić i Denes Dóbrei, K: Bjanka Adžić Ursulov, M: Mitar Subotić.

I: András Bubos, Ana Kostovska, Péter Szél, Irén Bada, Zsuzsa Tallós, Henriena Varga, Emma Dóró, Nebojša Čolić, Denes Döbrei, Edith Faragö, Tibor Kákonyi, Gyula Francia, Róbert Bakota, László Keszeg, Attila Karácsonyi, Virág Szemerédi, Gábor Urban, Attila Faragö, Nándor Lajkó, Robert Pejnovac, István Kovács Tickmayer.

(320) 30. avgust 1988. (Trg ispred Pozorišta),

Sprovod u Teresienburgu

P: Miroslav Krleža, R, S: Ljubiša Ristić, K: Bjanka Adžić Ursulov, M: Davor Rocco, Kor: Béla Orovec, Pom. r: Sašo Milenkovski.

I: Ferenc Arok, János Albert, Maria Albert, Aleksandra Ugrinov, Ana Kostovska, Andrea Milovanović, Rafael Arcson, András Bubos, Irén Bada, Arpád Bakota, Emma Dóró, Đorđe Rusić, Elizabeta Kočoska, Eržika Kovačević, Filip Gajić, Géza Kopunović, Margit Horváth, Iréna Jakočević, Gabriella Jónás, Jelena Antonijević, Tibor Kákonyi, Eva Kasza, Katarina Bačlija, Katarina Lončar, Miklós Korica, Julia Kotroba, Frigyes Kovács, Lana Nikolić, Ljiljana Jakšić, Ljupčo Bresliski, Luka Piljagić, Maja Race, Marija Opsenica, Sándor Medve, Miodrag Gajić, Mirela Pavlović, Miroslav Medić, Györgyi Modri, Nebojša Čolić, Olivera Begović, Petar Radovanović, Zoltán Pletl, Ramadan Azirović, Ratko Radivojević, Tibor Sebestyén, Sanja Moravčić, Suzana Vuković, Svetislav Đorđević, Oliver Szél, Péter Szél, Zsolt Szél, Katalin Szirácki, Levente Törköly, Tibor Vajda, Henrietta Varga, Veroslava Mitrović, Zoran Bučevac, Zoran Trklja, Željko Santrač, Balázs Monori.

(321) 21. januar 1989. (Sinagoga)

Šiptar I i II

P: Dragan Tomić & Ljubiša Ristić, R: Ljubiša Ristić, S: Robert Gombás, K: Eva Pataki i Bjanka Adžić Ursulov, M: Gábor Lengyel.

I: Miodrag Krivokapić, Andrijana Videnović, Danilo Čolić, Marija Opsenica, Aleksandar Cvjetković, Ana Kostovska, Nebojša Čolić, Snježana Jakšić, Veroslava Mitrović, Ljiljana Jakšić, Eržika Kovačević, Zoran Bučevac, Igor Kovačić, Svetislav Đorđević, Ramadan Azirović, Đorđe Rusić, Petar Radovanović, Suzana Vuković, Elizabeta Kočoska, Ljupčo Bresliski, Miodrag Gajić, Zoran Trklja.

(322) 25. februar 1989.

Opasnost od jelena –Rocking II

R: Damir Bartol.

I: Damir Bartol, Zlatko Burić, Branko Milković, Miodrag Samardžija.

(323) 15. jul 1989.

Boj na Kosovu

R, S: Ljubiša Ristić, K: Bjanka Adžić Ursulov, M: Gábor Lengyel, Kor: Béla Orovec, Pom. r: Boško Pištalo.

I: János Albert, Rafael Arcson, Ramadan Azirović, Ferenc Arok, Irén Bada, Arpád Bakota, Olivera Begović, Zoran Bučevac, Ljupčo Bresliski, Nebojša Čolić, Emma DóRó, Svetislav Đorđević, Miša Gajić, Iréna Jakočević, Ljiljana Jakšić, Gabriella Jónás, Eva Kasza, Elizabeta Kočoska, Frigyes Kovács, Miklós Korica, Ana Kostovska, Julia Kotroba, Miroslav Medić, Sándor Medve, Miroslava Mitrović, Sanja Moravčić, Marija Opsenica, Luka Piljagić, Zoltán Pletl, Željko Santrač, Oliver Szél, Péter Szél, Katalin Szirácki, Tibor Sebestyén, Tanja Tasić, Levente Törk,148ly, Zoran Trklja, Tibor Vajda, Henrietta Varga, Erzsebet Vrestyak.

(324) 2. septembar 1989.

Aretej

P: Miroslav Krleža, R: Dušan Jovanović, Pom. r: Milan Belegišanin, S: Bojana Ristić, K: Bjanka Adžić Ursulov, M: Toma Prošev, Kor: Nada Kokotović, Korep: Dobrila Markov.

I: Miodrag Krivokapić, Gordana Jošić, Vladislav Kaćanski, Petar Radovanović, Frigyes Kovács,

Mirko Petković, Ateksandar Ugrinov, Géza Kopunović, Đorđe Rusić, Tibor Sebestyén, Ferenc Arok, András Bubos, Miša Gajić, Zoran Bučevac, Branislav Vukasović, Ilona Kantor Vasiljević, Slavoljub Kocić, Gordana Kojadinović, Mira Ruškuc, Aranka Tot, Marjeta Savić, Olivera Kovačević, Milica Miletić, Ljiljana Višekruna, Jasna Kovačić, Danijela Uzelac, Radmila Nestorović, Milutin Petrović, Rastislav Varga, Đorđe Drljan, Dragan Pandilovski, Toni Ranđelović, Aleksandar Neškov, Branislav Tešanović.

(325) 3. decembar 1989.

Subotica i detalji otpora

R: Damir Bartol, S: Dubravka Šikić.

I: Damir Bartol, Dubravka Šikić, Viktorija Šimonček, Ante Vukov, Mira Duduković, Damir Pavić, Nenad Pavić.

(326) 6. jul 1990.

Ruža vetrova

P: Nenad Fišer, R: Haris Pašović, S: Nevenka Šešić, K: Ljiljana Petrović, M: Zoran Erić i Srđan Hofman, Kor: Sonja Vukičević.

I: Lidija Stevanović (Šila Maat), Miroslav Fabri (Otac), Mirjana Karanović (Čarobnica), Nenad Vujanović (Czur Makame), Aleksandra Ilić Pleskonjić (Šaome), Draginja Voganjac (Javana), Radomir Lazarević (Bezimeni), Ratko Radivojević (Ču Ši), Jasna Đuričić (Njing), Robert Kolár (Nuhtep), Sonja Vukičević (Inakoja), Gordana Đurđević (Vjetro), Zoran Petrović (Vetrija), Aleksandar Alač (Stranac).

(327) 21. jul 1990.

Car Edip

P: Sofokle, Pr: Miloš Đurić, R. i S: Ljubiša Ristić, Pom. r: Obrad Radulović i Filip Gajić, K: Bjanka Adžić Ursulov, M: Gábor Lengyel, Dr: Zlatan Čolaković.

I: Rade Šerbedžija (Edip), Miodrag Krivokapić (Kreont), Inge Appelt (Jokasta), Ljuba Tadić (Tiresija), Petar Radovanović (Pastir), Vladislav Kaćanski (Doktor), Milan Marodić (Komandant logora), Đorđe Rusić (Glasnik korintski), Sanja Moravčić (Antigona), Erika Lengyel (Ismena), Jelena Antonijević (Glasnik), Filip Gajić (Vodič), Mirela Pavlović, Silvija Pinku, Olgica Stanarević, Branka Katić, Dara Šuković, Katarina Lončar, Tatjana Medić, Snežana Višnjić, Jugoslava Drašković, Olivera Begović (Hor).

(328) 24. jul 1990.

Alkestida

P: Euripid, Pr: Svetlana Slapšak i Bratoljub Klaić, R: Zlatko Sviben, S: Emir Geljo, K: Jasna Badnjarević-Petrović, M: Predrag Vranešević i Zoran Bulatović, Kor: Mirna Žagar.

I: Dragomir Pešić (Apolon), Inge Appelt (Smrt), Mihajlo Pleskonjić (Heraklo), Tihomir Stanić (Admet), Dara Džokić (Alkestida), Filip Lengyel (Eumel), Erika Lengyel (Kći), Danilo Čolić (Feret), Inge Appelt (Sluškinja), Dragomir Pešić (Sluga), Predrag Vranešević (Horovođa), Aleksandar Ugrinov, Đorđe Rusić, Branka Katić, Géza Kopunović, Ramadan Azirović, Jelena Antonijević, Rafael Areson, Tatjana Medić, Suzana Vuković, Dara Šuković, Silvija Pinku, Snežana Višnjić, Katarina Lončar, Nađa Sekulić (Hor), Zoran Bulatović, Goran Tukša, Lakatoš Mátyás, Gyula Jónás, Darko Tikvicki, József Kovács (Muzičari),

(329) 26. jul 1990.

Ajant

P: Sofokle, Pr: Svetlana Slapšak, R: Sašo Milenkovski, K: Bjanka Adžić Ursulov, M: “Anastasija”, Dr: Branislav Jakovljević.

I: Ana Kostovska (Atena), Miša Gajić (Odisej), Senko Velinov (Ajant), Elizabeta Kočoska (Tekmesa), Luka Piljagić (Hektor), Neđo Osman (Ahil), Vladimir Milošević (Patroklo), Mirela Pavlović (Briseida), Tijana Vojnić (Eurisak), Sašo Milenkovski (Gitara), Goran Trajkovski (Bas, Vokal), Zoran Spasovski (Bubnjevi), Sanja Šolevska (Klavijature).

(330) 28. jul 1990.

Eumenide

P: Eshil, Pr: Svetlana Slapšak, R: Nada Kokotović, S. i K: Bjanka Adžić Ursulov, M: Ivana Stefanović i G. F. Hendel, Dr: Aleksandar Alčin.

I: Zoran Bučevac (Kalhant), Tanja Tasić (Ifigenija), Nebojša Čolić (Agamemnon), Elizabeta Kočoska (Klitemnestra), Arpád Bakota (Egist), Ljiljana Jakšić (Kasandra), Petar Radovanović (Apolon), Milan Putnik (Dečak), Snežana Jakšić Čolić (Elektra), Emma Dóró (Atina), Neđo Osman (Orest), Ana Kostovska (Pitija), Marija Opsenica (Vođa Erinija), Nebojša Čolić (Horovođa), Arpád Bakota (Tužilac), Eva Budimčević-Kasza (Branilac), Irén Bada, Snežana Jakšić-Čolić, Ljiljana Jakšić, Veroslav Mitrović, Katalin Takasc-Siracki, Zsuzsanna Talls, Tanja Tasić (Erinije), Nebojša Čolić (Atrej), Arpád Bakota (Hiest).

(331) 29. jul 1990.

Antigona

P: Sofokle, Pr: Miloš Đurić, R: Aleksandar Tovstonogov, S: Bojana Ristić, K: Bjanka Adžić Ursulov, M: Merab Gagnjidze, Dr: Davor Špišić.

I: Miodrag Krivokapić (Kreont), Jasna Đuričić (Antigona), Ljiljana Bićanić (Ismena), Saša Kuzmanović (Hemon), Snežana Jakšić Čolić (Euridika), Željko Santrač (Stražar), Danilo Čolić (Horovođa).

(332) 30. jul 1990.

Vatrotehna

R: Borut Šeparević.

I: Goran Bosanac, Hrvoje Crnić, Srećko Borse, Damir Klemenić, Predrag Ličina, Oleg Mađor, Siniša Pahić, Ivana Popović, Borut Šeparević, Tvrtko Zlopaša.

(324) 1. avgust 1990.

Privatni mir

P: Aristofan, Pr: Svetlana Slapšak, R: Lazar Stojanović, S: Bojana Ristić, K: Bjanka Adžić Ursulov, M: Gábor Lengyel, Dr: Aleksandar Alčin, Kor: Mirna Žagar, as. Bane Krstić.

I: Petar Radovanović (Pravdoljub), Vladislav Kaćanski (Prpula), Ilija Drašković (Euripid), Aleksandar Gajin (Bogodvoj), Aleksandar Ugrinov (Megaranin), Nebojša Čolić (Beoćanin), Željko Santrač (Glasnik), Ramadan Azirović (Poslanik), Dragomir Pešić (Zbir), Zoran Bučevac (Seljak), Katarina Bačlija (Žena Pravdoljubova), Jelena Antonijević (Ćerka Pravdoljubova), Silvija Pinku (Megaraninova ćerka I), Olgica Stanarević (Megaraninova ćerka II), Mihajlo Nestorović (Sluga Pravdoljubov), Olivera Begović (Lažirahman), Tatjana Medić (Žena šefa države), Svetislav Đorđević (Tračanin), Eržika Kovačević, Vladimir Milošević, Đorđe Rusić (Hor).

(325) 5. avgust 1990.

Kuzman, Vitez

P: Grigor Prličev, R: Sašo Milenkovski, K: Bjanka Adžić Ursulov, M: “Anastasija”, Dr: Branislav Jakovljević.

I: Senko Velinov (Kuzman), Lidija Stevanović (Neda), Luka Piljagić (Muhamed), Mirela Pavlović (Mare), Ana Kostovska (Fatina), Jasna Đurićić, Draginja Voganjac, Jelena Antonijević (Hor), Zoran Petrović (Udaraljke).

(326) 3. novembar 1990.

Brada

P: Živojin Pavlović, Ad. i R: Rade Šerbedžija, S: Ljubiša Ristić, K: Bjanka Adžić Ursulov.

I: Saša Kuzmanović (Žine), Filip Gajić (Ugljen), Dara Šuković (Nadica), Vladislav Kaćanski (Sloba), Neđo Osman (Budimir), Katarina Lončar (Milanka), Snežana Višnjić (Doktorka), Mirela Pavlović (Smiljka), Suzana Vuković (Desanka), Nadežda Sekulić (Jagoda), Branka Katić (Persida), Jugoslava Drašković (Ljubinka), Boris Babić, Miloš Vučković, Dejan Grković, Branimir Dimitrić, Robert Bošnjak, Radoslav Kovačević, Draginja Kolak (Brigadiri).

(327) 17. novembar 1990.

Opera za dva dinara

Ad, R: Lenka Udovički, M: Davor Roko, S: Snežana Petrović, K: Bjanka Adžić Ursulov, Scen. pok: Mirna Žagar, Korep: Aleksandar Hercenberger.

I: Vladislav Kaćanski (Otac), Ana Kostovska (Majka), Ivan Đoćevski (Lale), Nađa Sekulić (Cveta), Suzana Vuković (Sojka), Žolt Sel (Žule), Ljupčo Bresliski, Milan Marodić (Sudski izvršitelji), Radiša Vučković, Kaća Bačlija, Géza Kopunović, Zoran Bučevac, Ramadan Azirović, Snežana Jakšić Čolić, Aleksandar Ugrinov, Svetislav Đorđević (Službenici), Luka Piljagić (Skitnica).

(328) 29. decembar 1990.

Nojeva barka

Ad, R: Nada Kokotović, S: Bojana Ristić, K: Bjanka Adžić-Ursulov, M: Mitar Subotić.

I: Ivanka Lukateli, Sonja Vukičević, Damjana Černe, Ljiljana Zagorac, Ljuba Tadić, Mihail Babuška, Ljupčo Bresliski, Aleksandra Čolić, Ivana Segi.

(329) 9. januar 1991.

Narodni poslanik

P: Branislav Nušić, R: Ljubiša Ristić i Vladimir Lazić, S: Ištvan Hupko, K: Bjanka Adžić Ursulov, M: Gábor Lenđel.

I: Ljuba Tadić (Jevrem Prokić), Katarina Bačlija (Pavka), Sanja Moravčić (Danica), Đorđe Rusić (Spira), Marija Opsenica (Spirinica), Vladislav Kaćanski (Ivković), Veroslava Mitrović (Gospa Marina), Nebojša Čolić (Sekulić), Géza Kopunović (Jovica Jerković), Milan Marodić (Sima Sokić), Petar Radovanović (Sreta), Aleksandar Ugrinov (Govornik iz naroda), Radiša Vučković (Mladen), Mirjana Vučetić, Erika Lenđel (Devojčice).

(330) 10. januar 1991.

Gospođica Julija

P: August Strindberg, R: Sašo Milenkovski, S. i K: Bjanka Adžić Ursulov, M: Goran Trajkovski.

I: Bojana Kovačević (Gospođica Julija), Ana Kostovska (Kristina), Senko Vejinov (Žan).

(331) 19. februar 1991.

U potrazi za izgubljenim vremenom

P: Marsel Prust, Kor: R: Nada Kokotović, M: Mitar Subotić, S: K: Bjanka Adžić Ursulov, Dram: Zorica Jevremović.

I: Mihail Babuška (Svan), Ivanka Lukateli (Odet), Almira Osmanović (Žilberta), Sonja Vukičević (Gospođa Verdiren), Tanja Tasić (Albertina), Mira Ruškuc (Tetka Leoni), Radmila Nestorović (Fransoaz), Aleksandra Ketig (Eulalija), Nada Kokotović (Žnenevijev od Brabanta, Fedra), Ljupčo Bresliski (Građanin, Ceremonijal majstor), Ljiljana Jakšić (Vojvotkinja Germant), Zoran Bučevac (Vojvoda Germant), Miroslav Fabri (Kapetan Alfred Drajfus), Milan Marković (Dečak).

(332) 25. jul 1991.

Rani jadi

P: Danilo Kiš, Ad: R, Sašo Milenkovski, S. i K: Tihomir Spirovski.

I: Lidija Stevanović, Mihajlo Pleskonjić, Ferenc Péter, David Tasić, Tatjana Bijelić, Rteardo Sanchez, Iréna Jakočević, Luka Piljagić, Eva Kasza, Irén Bada, Péter Szél, Zoran Bučevac, Snežana Čabrilo, Erika Lengyel, Obrad Radulović, Saša Gabrić.

(333) 18. avgust 1991.

Čudotvorac

P: Danilo Kiš & Nenad Fišer & Haris Pašović, R, S, K, Haris Pašović, K: Kor: Sonja Vukičević, M: Zoran Erić.

I: Sonja Vukičević, Zoltán Pletl, Mihajlo Pleskonjić, Ferenc Péter, Zoltán Molnár, Nenad Gvozdenović, Željko Santrač, Attila Szabó Palóc, Oliver Szél, Bato Eelk.

(334) 19. avgust 1991.

Mansarda

P: Danilo Kiš, R: Kor: Nada Kokotović, M: Gustav Mahler i Zlatko Oriđanski.

I: Aleksandra Ilić Pleskonjić, Kiril Pop Hristov, Ljupčo Bresliski.

(335) 21. avgust 1991.

Put u Nikaragvu

P: Danilo Kiš & Haris Pašović, R, K: Haris Pašović, K, Kor: Sonja Vukičević i Tihomir Spirovski, Pom. r: Saša Gabrić i Alison Woods.

I: Mihajlo Pleskonjić, Sonja Vukičević, Ana Kostovska, Ljiljana Jakšić, Nenad Gvozdenović, Bojana Kovačević, Ricardo Sanchez, Ferenc Péter, Szilvia Baranyi, Suzana Vuković, Suzana Grunčić, Svetlana Stojanovska, Željko Santrač, Zoltán Pletl, Attila Szabó Palóc, Saška Popov, Zoltán Molnár, Tanja Tasić, Simonida Stanković, Tatjana Bijelić, Ninoslav Šćepanović, Szemerédi Virág, Dragana Albijanić, David Tasić, Sanja Moravčić, Oliver Szél, Obrad Radulović, Darko Pilipović, Tamara Todorović, Dejan Đorđević, Eržika Kovačević, Renata Fehér, Bato Elek.

(336) 18. decembar 1991.

Otac Sam

P: Danilo Kiš, R: Ljubiša Ristić, S: István Hupkó, K: Tihomir Spirovski, M: Gábor Lengyel, Pom. r: Obrad Radulović i Aleksandra Malešević.

I: Ramadan Azirović, Zoran Bučevac, András Bubos, Katalin Takács Szirácki, Tibor Sebestyen, Oliver Szél, Ana Kostovska, Snežana Jakšić Čolić, Szuzsanna Tallós, Svetislav Đorđević, Veroslava Mitrović, Luka Piljagić, Ljiljana Jakšić, Tanja Tasić, Milan Marodić, Radiša Vučković, Erika Lengyel, Manojlo Đorđević, Eržika Kovačević, Zsolt Szél, Petar Radovanović, Tibor Vajda, Emma Dóró, János Albert, Sanja Moravčić, Edit Nagy, Marta Harkai, Laszló Lakatos, István Maroti, János Abrahám, Dejan Đorđević, Gyula Jónás, Mátyás Lakatos.

(337) 26. februar 1992.

Zločin i kazna

P: Fjodor Mihajlovič Dostojevski, Ad. i R: Sašo Milenkovski, S: István Hupkó, K: Milena Đurica, M: Venko Serafimov.

I: Zoltán Molnár, Simonida Stanković, Vladislav Kaćanski, Nebojša Čolić, Péter Szél, Luka Piljagić, Iréna Jakočević, Katarina Bačlija, Milan Marodić, Aleksandar Ugrinov, Zoran Bučevac, Ramadan Azirović.

(338) 14. mart 1992.

Osvrni se u gnevu

P: Džon Osborn, R: Aleksandra Malešević, S: István Hupkó, K: Milena Đurica, M: Gábor Lengyel.

I: Zoran Ćosić (Džimi), Saška Popov (Alison), Suzana Vuković (Helena), Željko Santrač (Kuf).

(339) 28. mart 1992.

Rendez-vous u predgrađu

P: Aleksandar Vampilov, Pr: Eva Pavletić, R: Aleksandar Tovstonogov, S: István Hupkó, K: Milena Đurica, M: Gábor Lengyel.

I: Boris Isakov (Busigin), Petar Radovanović (Sarafanov), Željko Santrač (Silva), Luka Piljagić (Vasenjka), Sándor Medve (Kudimov), Ljiljana Jakšić (Nina), Snežana Jakšić Čolić (Makarskaja), Géza Kopunović (Sused), Marta

Harkai Lendvai, István Harkai, Mátyás Lakatos, Mátyás ml. Lakatos, Edit Fehér, Laszló Lakatos, István Maroti, Pal Zsiga, Dejan Đorđević, Gyula Jónás (Muzičari).

(339) 4. april 1992.

Kralj Ibi ili Tungužani

P: Alfred Žari & Haris Pašović, R: Haris Pašović, S: István Hupkó, K: Jesenka Jasniger, M: Zoran Erić, Pom. r: Saša Gabrić.

I: Miodrag Krivokapić (Otac Ibi), Ana Kostovska (Majka Ibi), Ferenc Péter (Bordir D. A.), Géza Kopunović (Dr Njonja Pipaija), Đorđe Rusić (Haljimi Tulumba), Ljiljana Jakšić (Veselinka), Irén Bada (Mara Ruskinja Stara), Zoltán Pletl (Janoš Droga), Julia Kotroba (Lola Bogomoljka), Svetlana Stojanovska (Sena Džihad), Tibor Sebestyen (Srećko Drot), Darko Tikvicki (Ciga Rumunka), Manojlo Đorđević (Alfred), Veljko Krstić, Dejan Đorđević, Mátyás ml. Lakatos, Vlada Rusić, Dejan Bašaragin, Darko Tikvicki (VIS "Žari").

(340) 5. avgust 1992.

Braća Karamazovi

P: Fjodor Mihajlovič Dostojevski, Ad. i R: Sašo Milenkovski, M: Venko Serafimovski.

I: Nebojša Čolić (Dimitrij Karamazov), Tihomir Vujičić (Aljoša Karamazov), Vladislav Kaćanski (Ivan Karamazov), Petar Radovanović (Fjodor Karamazov), Zoran Bučevac (Islednik), Svetislav Đorđević (Grigorij), Ljiljana Jakšić (Gruženjka), Veroslava Mitrović (Katarina Ivanovna), Ramadan Azirović (Smerdiakov).

(341) 6. avgust 1992.

Šarlo

P: Charlie Chaplin, Sn. R: Obrad Radulović, S: István Hupko, Kor: Gordana D. Gačić, Pom. r: Perta Ovadija.

I: Sadžida Šetić (Šarlo), Suzana Vuković (Prodavačica cveća, Noćna dama, Divljakuša), Luka Piljagić (Vojnik), Tibor Sebestyen (Policajac), Mila Seder (Balerina), Tibor Vajda (Gospodin, Lopov, Građanin, Hinkel), Eva Kasza (Demostrant, Lopov, Građanka), Ljiljana Jakšić (Beli Sarlo), Višnja Bakalar (Pijanistkinja).

(342) 7. avgust 1992.

Monstrum je ovde

P: Brock Brock Norman, Pr: Danka Lengyel, R. i Izb. m: Alison Woods, S: István Hupkó, Pom. r: Tamara Miletić.

I: Aleksandar Krstajić (Masimo), Katalin Takács Szirácki (Masimova žena), András Bubös (Jan), Iréna Jakočević (Janova žena), Svetlana Stojanovska (Dženi), Janet Lopez Pinela (Pevačica).

(343) 11. avgust 1992.

Portret umetnika u mladosti

P: James Joyce, Ad. i R: Saša Gabrić, M: Gábor Lengyel, Kor: Rosa Seder.

I: Filip Lengyel (Stiven Dedalus jr.), Boris Isakov (Stiven Dedalus), Zoltán Molnár (Fridrih Niče), Sergio Ricardo Diaz Sanchez (Gould Verskoils), Zoltán Pletl (Čat Géza), Alison Woods (Bernadet Devlin), Janet Lopez Pinela (Moli Blum), Tatjana Žerajić (Nora Džojs), Szilvia Baranyi (Sheela-Na-Gig), Tihomir Vujičić (Opat), Aleksandar Ugrinov (Otac), Eržika Kovačević (Majka), Veroslava Mitrović (Tetka Dante), Milan Marodić (Rektor), Ilija Drašković (Ujka Čarls), Đorđe Rusić (Vlasnik Paba), Višnja Bakalar (Klaviristkinja).

(344) 13. avgust 1992.

Lifka presents

P: István Lalić, R. i Izb. m: István Lalić, S: István Hupkó, Korep: Aleksandar Hercenberger.

I: Radiša Vučković, Géza Kopunović, Gábor Szegedi, Attila Karácsonyi, Gyula Francia, Aleksandar Ugrinov, Tihomir Vujičić, Sergio Ricardo Diaz Sanchez, Szolt Vicei, Iréna Jakočević, Eva Kasza, Katarina Bačlija, Szilvia Baranyi, Hermina Eedélyi, Ana Kostovska, Irén Bada, Janet Lopez Pinela, Suzana Vuković, Matias Murenyi, Pal Sziga, István Maroti, Dejan Đorđević, Gyula Jóná s, Laszló Lakatos, Mátyás Lakatos, Mátyás ml. Lakatos.

(345) 24. avgust 1993.

Kristifor Kolumbo

P: Miroslav Krleža, R, S, K: Ljubiša Ristić, M: Gábor Lengyel Višnja Bakalar i Ana Kostovska.

I: Miodrag Krivokapić (Kristifor Kolumbo), Boris Isaković (Neposnati), Aleksandar Krstajić, Aleksandar Ugrinov, Aleksandra Erdeg, Ana Kostovska, András Bubos, Irén Bada, Branka Ribar, Danijela Stojanović, Dragana Bosnić, Dušan Banjanin, Hermina Erdély, Gyula Francia, Goran Vidaković, Ivana Milinković, Jasna Babić, Eva Kasza, Laura Peić, Luka Piljagić, Ljiljana Jakšić, Milan Marodić, Milena Arsova, Zoltán Molnár, Olga Konkoj, Petar Radovanović, Zoltán Pletl, Predrag Pavlovski, Sanja Moravčić, Gabrijela Sanka, Saška Popov, Tibor Sebestyén, Sergio Ricardo Diaz Sanchez, Suzana Vuković, Oliver Szél, Péter Szél, Sandra Rudić, Zsófia Jávor, Edita Kadirić, Iréna Jakočević, Tanja

Kecman, Tanja Kiš, Tatjana Žerajić, Vanja Šarović, Velibor Krstić, Veroslava Mitrović, Vesna Rudinski, Zsolt Vicei, Zoran Bučevac, Mátyás Lakatos, Svetislav Đorđević, Jovica Ristovski, Dejan Đorđević, Attila Karácsonyi, Katalin Takács Zsiracki, Vajda Tibor, Višnja Bakalar (Kor glasova).

(346) 25. avgust 1993.

Seviljski zavodnik i kameni gost

P: Tiso de Molina, Pr: Mirko Tomasović, R, S, K: Kokan Mladenović, M: Gábor Lengyel, Kor: Ana Marija Vukelić.

I: Milan Marodić (Don Diego Tenorio, Don Pedro Tenorio), Boris Isaković (Don Juan Tenorio), Mirsad Tuka (Catalion), Tibor Sebastyen (Kinf of Naples), Luka Piljagić (Vojvoda Octavio), Predrag Pavlovski (Markiz de la Mota), Danilo Čolić (Don Gonzalo de Ulloa), Aleksandar Krstajić (King of Castille), Ivana Milinković (Gospa Ana de Ulloa), Radiša Vučković (Fabio), Ljiljana Jakšić (Izabela), Danijela Stojanović (Tisbea), Vanja Šarović (Belisa), Attila Karácsonyi (Coridon), Oliver Szél (Batricio), Saška Popov (Aminta), Goran Vidaković, Velibor Krstić (Stražar).

(347) 27. avgust 1993.

Fuente Ovehuna

P: Lope de Vega, Pr: Dragoslav Ilić, R, S, K: Saša Gabrić, M: Gábor Lengyel, Pom. r: Peria Ovadija.

I: Milan Marodić (Fernando), Iréna Jakočević (Izabela), Zsolt Vicei (Don Rodrigo Teles Hiron), Ratko Radivojević (Don Manrike), Jovan Ristovski (Prvi namesnik), Oliver Szél (Drugi namesnik), Mirsad Tuka (Ferman Gomes de Gusman), Aleksandar Krstajić (Flores), Predrag Pavlovski (Ortunjo), Danilo Čolić (Esteban), Aleksandar Ugrinov (Alonzo), Sanja Moravčić (Lavrencija), Hermina Erdélyi (Hasinta), Ljiljana Jakšić (Paskvala), Dušan Banjanin (Huan Riđi), Boris Isaković (Frondozo), Luka Piljagić (Mengo), Attila Karácsonyi (Simbranos), Gyula Francia (Vojnik), Velibor Krstić (Dobošar), Veroslava Mitrović, Tanja Kecman, Dragana Bosnić, Olga Konkoj, Vanja Šarović (Seoske žene), Milan Putnik (Dete), Dejan Đorđević, Višnja Bakalar (Muzičari).

(348) 20. septembar 1993.

Don Kihot

P: Servantes, Pr: Đorđe Popović, R: Ljubiša Ristić, M: Gábor Lenđel

I: Miodrag Krivokapić (Don Kihot), Petar Radovanović (Sančo Pansa), Ana Kostovska (Dulsineja Od Toboza), Goran Vidaković, Goran Milev (Vojnik), Kokan Mladenović (Najamnik), Gabrijela Sanka, Olga Konkoj, Milena Arsova (Medicinske sestre).

(349) 16. april 1994.

Timon Atinjanin

P: Viljem Šekspir, R, S, K: Saša Gabrić, S, K: Ljubiša Ristić.

I: Petar Radovanović (Timon), Milan Marodić (Flavije, Lucije), Radiša Vučković (Lukul), Zoran Bučevac (Sempronije), Jovan Ristovski (Kafis), Aleksandar Krstajić (Apemant), Ramadan Azirović (Pesnik), Svetislav Đorđević (Slikar), Tanja Žerajić (Frinija), Nebojša Čolić (Alkibijad), Goran Vidaković, Velibor Krstić (Sluge Kafisove).

(350) 7. jun 1994.

Antigona

P: Dušan Jovanović, R: Lubiša Ristić, S: István Hupkó, K: Maja Janković, Pom. r: Obrad Radulović.

I: Tanja Žerajić, Olga Konkoj, Ljiljana Jakšić, Saša Popov (Svinga), Irena Jakočević, Ljiljana Jakšić, Danijela Stojanović, Suzana Vuković (Jokasta), Sanja Moravčić (Ismena), Eržika Kovačević (Starica), Suzana Vuković (Feničanka), Danijela Stojanović, Suzana Vuković (Antigona), Nebojša Čolić (Polinik), Aleksandar Krstajić (Eteokle), Petar Radovanović (Kreont), Goran Vidaković, Velibor Krstić (Stražar), Saša Gabrić, Obrad Radulović (TV crew), Višnja Bakalar, Mátyás Lakatos, Dejan Đorđević, Pal Sziga, Danijel Davčik (Muzičari).

(351) 14. januar 1995. (Mala scena – Kis terem)

Tri sestre

P: Anton Pavlovič Čehov, R: Saša Gabrić.

I: Danijela Stojanović, Saška Popov, Vladislav Kaćanski, Zoltán Molnár, Ljiljana Jakšić, Veroslava Mitrović, Eržika Dimitrijević, Katarina Bačlija, Aleksandar Krstajić, Jovan Ristovski, Milan Marodić, Radiša Vučković, Goran Vidaković, Velibor Krstić.

(352) 13. mart 1995. (Mala scena – Kisterem)

Gospođica

P: Ivo Andrić, R: Ljubiša Ristić.

I: Tatjana Žerajić, Petar Radovanović, Ana Kostovska, Višnja Bakalar, Zoran Bučevac, Ljiljana Jakšić, Saška Popov, Veroslava Mitrović, Olga Konkoj, Aleksandar Ugrinov, Milan Marodić, Eržika Dimitrijević, Jovan Ristovski, Andraš Bubos, Dejan Đorđević, Radiša Vučković, Ana Marija Vukelić.

(353) 24. maj 1995. (Velika scena)

Assimil

P: Ežen Jonesko, R: Ljubiša Ristić i Trejs Šrura, S, K: Kolektiv.

I: Dejan Đorđević, Oliver Tomić, Svetozar Vujić, Dušan Stojanović, Borivoje Spasojević, Pal Žiga, Ana Kostovska, Thaodolus van Leeven, Tatjana Žerajić, Saskia De Zee, Zoltán Pletl, Hannah Fox, Saška Popov, Theodorus van Reay, Ferenc Péter, Josef Ruigrok van de Werven, Višnja Bakalar, Adriana Plink, Danijela Stojanović, Martin Lewin, Ana Marija Vukelić, Marco Biaggione.

(354) 18. januar 1996.

Ljubavno pismo

P: Kosta Trifković, Ad, R, Izb. m: Dejan Krstović, S: Ištvan Hupko, K: Milanka Berberović, M: Nenad Svetičanin, Lek: Josip Buljovčić, Kor: Ana Marija Vukelić.

I: Zoran Bučevac (Vasa Vidić), Snežana Jakšić Čolić (Marija), Suzana Vuković (Evica), Nebojša Čolić (Laza Dražić), Ljiljana Jakšić (Sofija), Zoltán Pletl (Milan), Svetislav Đorđević (Jovan).

(355) 6. februar 1996.

Reket

P: Bertold Breht, Pr: Dušan Rnjak, Ad. i R: Petar M. Teslić, Pom. r: Miroslav Medić, S: Ištvan Hupko, K: Milanka Berberović, M: Zoran Jerković, Lek: Josip Buljovčić, Kor: Ana Marija Vukelić, Dir: Jožef Vegšo.

I: Ramadan Azirović (Svenson), Radiša Vučković (Dansen), Jovan Ristovski (Stranac kupac), Nebojša Čolić (Trafikant), Veroslava Mitrović (Prodavačica cipela), Mihajlo Jančikin (Gospodin), Jelena Srećkov (Dama), Ljiljana Jakšić (Lili), Julija Kotroba, Eva Kasa, Irén Bada (Tri prolaznice).

(356) 15. mart 1996.

Ženski orkestar

P: Žan Anuj, Pr: Dragoslav Andrić, Ad, R: Pavle Lazić, S: Ištvan Hupko, K: Milanka Berberović, M: Dejan Ivanković, Lek: Josip Buljovčić.

I: Veroslava Mitrović (Gospođa Ortanz), Snežana Jakšić Čolić (Suzana Delisija), Suzana Vuković (Patricija), Irén Bada (Pamela), Vesna Kljajić (Ermelina), Jelena Srećkov (Leona), Zoran Bučevac (Pijanist), Svetislav Đorđević (Gospodin Lebonz).

(357) 19. oktobar 1996.

Smrtonosna motoristika

P: Aleksandar Popović, Ad. i R: ts. Slobodan Ž. Jovanović, S: Ištvan Hupko, K: Milanka Berberović, M: Zoran Hristić, Scen. pok: Ferid Karajica, Korep: Jožef Vegše.

I: Jadranka Nanić (Marela), Miloš Stanković (Dule), Đorđe Rusić (kg) (Kufta Paganini), Marina Cinkocki (Silvana Havajka), Snežana Jakšić Čolić (Pavica), Veroslava Mitrović (Katica), Jovan Ristovski (Gane), Zoran Bučevac (Svetislav Steva Apostolović), Suzana Vuković (Marica Travica), Mihajlo Jančikin (kg) (Čika Dragi), Svetislav Đorđević (Milisav), Kristina Jakovljević (Direktorka cirkusa), Jelena Srećkov (Anica Zaovina), Zoltán Molnár, Miloš Stanković (Klovn tužnog lica).

(358) 6. decembar 1996.

Laku noć, majko

P: Marša Norman, R: Slobodan Ž. Jovanović, S, K: Milanka Berberović, M: Alek Rodić.

I: Veroslava Mitrović (Majka), Suzana Vuković (Džesika),

(359) 14. mart 1997.

Ženidba i udadba

P: Jovan Popović Sterija, Ad, R, Izb. m: Petar Zec, S: Ištvan Hupko, K: Milanka Berberović, Scen. pok: Zoltán Seče Kovač, Lek: Josip Buljovčić.

I: Kristina Jakovljević (Devojka), Jugoslav Krajnov (kg) (Mladoženja), Jovan Ristovski (Provodadžija), Snežana Jakšić Čolić (Mati), Zoran Bučevac (Otac), Vesna Kljajić (Kumača), Veroslava Mitrović (Tetka), Radiša Vučković, Mihajlo Jančikin (kg), Svetislav Đorđević, Jelena Srećkov, Zoltán Seče Kovač (kg), Đorđe Rusić, Katarina Bačlija (kg) (Svadbari), Gustav Kurina, Đula Jonaš, Pal Žiga, Tibor Jonaš, Šandor Žadanji (Orkestar).

(360) 30. maj 1997.

Caca u motelu

P: Rejmon Keno, Pr, Ad: Danilo Kiš, R: Radoslav Dorić, S: Ištvan Hupko, K: Vesna Radović, M: Miroljub Aranđelović Rasinski, Kor: Sonja Lapatanov, Korep: Jožef Vegše.

I: Marina Cinkocki (Caca), Kristina Jakovljević (Zelembać), Miloš Stanković (Gabrijel), Dejan Šarković (kg) (Marselina-Marsel), Zoran Bučevac (Čarli), Jelena Srećkov (Mado Trocevka), Jovan Ristovski (Pedro, Truskajon, Pub, Arun Arašid), Katarina Bačlija (kg) (Gospođa Muak), Vesna Kljajić (Gospođa Turando), Goran Damjanac (Fedor Balanović), Veroslava Mitrović (Žana Larošel), Andraš Buboš (Policajac, Tip), Svetislav Đorđević (Prodavac na buvljaku), Đorđe Rusić (kg) (Škot u baru), Mihajlo Jančikin, Vuk Miletić (kg), Sanja Vučelić (kg), Branislav Bukvić (kg), Tatjana Mihajlović (kg), Olga Konkoj (kg) (Turisti), Zoltán Seče Kovač (kg), Norbert Cako (kg), Žolt Tot (kg), Atila Konc (kg) (Policajci).

(361) 3. oktobar 1997.

Dvanaest stolica

P: Iljf & Petrof, Ad: Tatjana Pavišić, R: Petar Zec, S: Ištvan Hupko, K: Mira Čohadžić, Kor: Zoltán Seče Kovač, Izb. m: Radmila Trifunović, Lek: Radovan Knežević.

I: Miloš Stanković (Ostap Bender), Dejan Šarković (Mačista), Dušan Tomić (Otac Fjodor), Ljubiša Ristović (Bezenčuk), Đorđe Rusić (Petar Veliki), Vesna Kljajić (Maša), Jelena Srećkov (Liza), Veroslava Mitrović (Eločka), Snežana Jakšić Čolić (Udovica), Katarina Bačlija (Tašta), Velibor Krstić (Mornar), Zoltán Seče Kovač (Kozak).

(362) 31. mart 1998.

Amadeus

P: Piter Šefer, Pr: Aleksandar Saša Petrović, R, S: Jovica Pavić, K: Kristina Ignjatović, Izb. m: Berislav Skenderović, Scen. pok: Zoltán Seče Kovač, Lek: Radovan Knežević.

I: Radoje Čupić (Antonio Salijeri), Ljubiša Ristović (Volfgang Amadeus Mocart), Jelena Srećkov (Konstanca Mocart), Miloš Stanković (Imperator Jozef II), Zoran Bučevac (Grof Orsini Rozenberg), Jovan Ristovski (Baron Van Sviten), Đorđe Rusić (Johan Kilijan fon Štrak), Mihajlo Jančikin (Ignac Grejbih), Milan Kovačević (I Ventičelo), Miloš Đorđević (II Ventičelo), Svetislav Đorđević (Majordomus), Sanja Vučelić (Katarina), Zoltán Seče Kovač, Gábor Ivković, Gabrijela Vašarhelji, Atila Konc, Suzana Babić (Plesači), Čaba Godanji, Arpád Godanji (Stražari).

(363) 8. maj 1998.

Don Žuan se vraća iz rata

P: Eden fon Horvát, Pr: Ema Ćasar, R: Radoslav Milenković, S: P. M. Sykap, K: Edit Sič, Kor: Zoltán Seče Kovač, Izb. m: Đuro Sanader.

I: Dejan Šarković (Don Žuan), Gabrijela Jonaš (Udovica, Majka, Dama iz Pešte), Katarina Bačlija (Stara-majka), Emica Dačić (Služavka, Konobarica), Ljiljana Jakšić (II glumica, Glavna sestra, I dizajnerka), Vesna Kljajić (I glumica, Sestra, II dizajnerka), Jelena Srećkov (II laka devojka, II kći), Svetlana Urošević (I laka devojka, I kći).

(364) 2. oktobar 1998.

Poslanik

P: Kosta Trifković, Ad, R. i S: Petar Zec, K: Mira Čohadžić, M: Predrag Vranešević, Lek: Josip Buljovčić, Kor: Zoltán Seče Kovač.

I: Miloš Stanković (Petrović), Suzana Vuković (Kata), Milena SIJerković (Marija), Miloš Đorđević (Popović), Vesna Kljajić (Jeca), Dejan Šarković (Milan), Dragan Stojmenović (Jazavac).

(365) 18. jun 1999.

Prvi

P: Izrael Horovic, Ad, R, Izb. m: Ferenc Péter, S. i K: Viktorija Kresanko, Izb. m: Goran Vidaković.

I: Jovan Ristovski, Ljubiša Ristović, Snežana Jakšić-Čolić, Miloš Stanković, Zoran Bučevac.

(366) 7. novembar 1999.

Sumnja

P: Radoslav Dorić, Ad: Radoslav Dorić, S, K: Miloš Stanković.

I: Miloš Stanković.

(367) 17. decembar 1999.

Ples na praznik Lunase

P: Brajan Fril, Pr: Jasna Levinger, R: Ninoslav Šćepanović, S: Ištvan Hupko, K: Jelena Vasiljević Perišić, M: Dušan Banjanin, Kor: Vera Obradović Ljubinković, Lek: Josip Buljovčić.

I: Miloš Stanković (Majkl), Snežana Jakšić Čolić (Kejt), Vesna Kljajić (Megi), Kristina Jakovljević (Agneza), Jelena Srećkov (Rouz), Suzana Vuković (Kris), Jovan Ristovski (Geri), Zoran Bučevac (Džek).

(368) 3. mart 2000.

Noć ludaka u Gospodskoj ulici

P: Miloš Krečković, R: Darijan Mihajlović, S: Ištvan Hupko, K: Jelena Nikolić, M: Marko Grubić.

I: Jovan Ristovski (Dr Mihajlo Todorović), Veroslava Mitrović (Radmila), Miloš Đorđević (Dr Ivan Morović), Miloš Stanković (Marinko), Suzana Vuković (Draginja), Zoran Bučevac (Filip Savić), Ljubiša Ristović (Čovečuljak), Vesna Kljajić (Katarina Đorđević).

(369) 14. maj 2000.

Heda Gabler

P: Henrik Ibzen, Pr: Olga Moskovljević, R. i Izb. m: Dušan Petrović, S: Ištvan Hupko, K: Dragica Pavlović, M: Felix Lajkó, Lek: Radovan Knežević.

I: Miloš Đorđević (Jergen Tesman), Anđelika Simić (Gđa Heda Tesman), Snežana Jakšić Čolić (Gđica Julijana Tesman), Jelena Srećkov (Gđa Elvsted), Jovan Ristovski (Sudija Brak), Miloš Stanković (Ejlert Levborg), Kristina Jakovljević (Berta).

(370) 13. oktobar 2000.

Improvizacije učenih žena

P: Molijer, Pr: Dragoslav Ilić i Đorđe Dimitrijević, Ad, R: Ljubomir Draškić, S: Radivoje Dinulović, K: Božana Jovanović, M: Vojislav Kostić, Lek: Ljiljana Mrkić Popović.

I: Stevan Šalajić (kg) (Molijer, Krizal), Snežana Jakšić Čolić (Gđica Bežar, Filamenta), Kristina Jakovljević (Di Kroazi, Armanda), Suzana Vuković, Jelena Srećkov (Gospođa Molijer, Anrijeta), Jovan Ristovski (De La Granž, Arist), Vesna Kljajić (Gđica Di Park, Beliza), Miloš Stanković (G. De Kroazi, Klitandar), Miloš Đorđević (Brekur, Trisoten), Ljubiša Ristović (Bežak, Vadius), Veroslava Mitrović (Gđica Erve, Martina), Svetislav Đorđević (Žilijen, Lepin), Zoran Bučevac (La Torilijer, Beležnik), Suzana Vuković, Jelena Srećkov (Služavka).

(371) 14. novembar 2000.

Prvi ispod crte

P: Vesna Kljajić, R, S, K, Izb. m: Vesna Kljajić i Miloš Đorđević, Pom. r: Ninoslav Šćepanović.

I: Vesna Kljajić (Dunja Milekić), Miloš Đorđević (Aleksandar Mihajlović), Ljubiša Ristović (Peđa Simić).

(372) 27. novembar 2000.

Ludilo u dvoje

P: Ežen Jonesko, R: Ninoslav Šćepanović.

I: Suzana Vuković, Zoltán Molnár.

(373) 9. februar 2001.

Dugi život Kralja Osvalda

P: Velimir Lukić, R, Izb. m: Ninoslav Šćepanović, S: Ištvan Hupko, K: Dragica Pavlović, Izb. m: Dušan Banjanin.

I: Igor Đorđević (kg) (Kralj Osvald, Princ Dominik), Snežana Jakšić Čolić (Kraljica Konstanca), Suzana Vuković (Princeza Emilija), Miloš Stanković (General Žerar), Milan Kovačević (kg) (Prvi, Drugi, Treći stražar, Lekar), Miloš Đorđević (Roman), Đorđe Rusić (Član delegacije, Gradski demokrata), Ljubiša Ristović (Poručnik Kristijan, Ađutant), Zoran Bučevac (Oficir, Ministar policije), Mihajlo Jančikin (Prvi član delegacije, Filosof), Svetislav Đorđević (Drugi član delegacije, Pesnik), Katarina Bačlija (Treći član delegacije i saveta).

(374) 12. april 2001.

Europejci

P: Hauard Barker, Pr, R, Izb. m: Žanko Tomić, S: Ištvan Hupko, K: Dragica Pavlović.

I: Jovan Ristovski (Leopold), Miloš Đorđević (Slikar), Miloš Stanković (Štaremberg), Vesna Kljajić (Carica), Jelena Ćuruvija (Katrin), Milan Kovačević (Orfuls), Suzana Vuković (Suzana), Miroljub Turajlija (Oficir, Felengot, Šibal, Arst, Džemal paša), Nemanja Keča (Ipštajn, Grundfeld, Meknoj, Bomberg, Oficir), Đorđe Rusić (Hardenštajn, Feliks), Veroslava Mitrović (Prva majka, Babica), Kristina Jakovljević (Druga majka), Aleksandar Mutnjaković (Dete).

(375) 6. oktobar 2001.

Sluga dvaju gospodara

P: Karlo Goldoni, R, Izb. m: Kokan Mladenović, S: Ištvan Hupko, K: Dragica Pavlović.

I: Jovan Ristovski (Pandolfo, Sibelius Pantalone), Kristina Jakovljević (Rozaura), Ljubiša Ristović (Doktor Lombardi), Zoran Bučevac (Silvio), Milena Sijerković (kg) (Beatriče), Miloš Stanković (Florindo), Snežana Jakšić Čolić (Tebalda), Suzana Vuković (Blandina), Miloš Đorđević (Trufaldino), Vesna Kljajić Ristović (Kelnerica).

(376) 3. decembar 2001.

10, 9, 8...

P: Jelena Mijović, R, Izb. m: Nenad Gvozdenović, S: Ištvan Hupko, K: Dragica Pavlović.

I: Suzana Vuković (Lana), Jovan Ristovski (Lazar), Ljubiša Ristović (Stojan), Vesna Kljajić Ristović (Maca), Miloš Stanković (Boris), Milena Sijerković (kg) (Bojana), Veroslava Mitrović (Vera), Miloš Đorđević (Komšija Bane).

(377) 15. februar 2002.

Višnjik

P: Anton Pavlovič Čehov, Pr: Kiril Taranovski, Ad, R, Izb. m: Dušan Petrović, S: Ištvan Hupko, K: Dragica Pavlović, Izb. m: Zoran Jerković, Kor: Mirjana Drobac, Scen. pok: Žužana Šinković.

I: Snežana Jakšić Čolić (Ranjevska, Ljubav Andrejevna), Sanja Moravčić (kg) (Anja), Suzana Vuković (Varja), Zoran Bučevac (Gajev, Leonid Andrejevič), Miloš Stanković (Lopahin, Jermolaj Aleksejevič), Miloš Đorđević (Trofimov, Petar Sergejevič), Ljubiša Ristović (Siemonov-Piščik, Boris Borisovič), Kristina Jakovljević (Šarlota Ivanovna), Jovan Ristovski (Epihodov, Semjon Pantelejevič), Ivana Jovanović V. (kg) (Dunjaša), Mihajlo Jančikin (kg) (Firs), Igor Pavlović (kg) (Jaša).

(378) 15. maj 2002.

Dom Riordanovih

P: En Nobl, Pr: Iva Knežević, R, Izb. m: Goran Ruškuc, S: Ištvan Hupko, K: Mirna Ilić.

I: Snežana Jakšić Čolić (Margaret), Jovan Ristovski (Tomas), Miloš Stanković (Majkl), Igor

Pavlović (Tajg), Tatjana Bokan (kg) (Danon), Suzana Vuković (Ana), Kristina Jakovljević (Frensis), Ljubiša Ristović (Bobi), Aleksandar Vidakov (kg) (Konor).

(379) 18. oktobar 2002.

Bahanalije

P: Goran Stefanovski, Pr: Gojko Janjušević, R: Kokan Mladenović, S: Ištvan Hupko, K: Dragica Pavlović, M, Izb. m: Zoran Hristić, Kor: Bojana Mladenović.

I: Goran Šušljik (kg) (Dionis), Jovan Ristovski (Tiresija), Ljubiša Ristović (Kadmo), Miloš Stanković (Pentej), Suzana Vuković (Begunica), Snežana Jakšić Čolić (Agava), Kristina Jakovljević, Vesna Kljajić Ristović, Veroslava Mitrović, Sanja Moravčić, Ninoslav Đorđević (kg), Jovan Ristovski, Ljubiša Ristović, Igor Pavlović, Miljan Prljeta (kg), Zoran Bučevac, Suzana Vuković, Snežana Jakšić Čolić (Hor Menada, Ljudi iz Tebe, Dionisovi poklonici),

(380) 4. april 2003.

Američki san

P: Edvard Olbi, Pr: Sandra Savanović, R, Izb. m: Aleksandar Božina, S: Ištvan Hupko, K: Marina Sremac.

I: Snežana Jakšić Čolić (Mamica), Zoran Bučevac (Tatica), Ljubiša Ristović (Bakica), Sanja Moravčić (Gospoda Barker), Ninoslav Đorđević (kg) (Mladić).

(381) 8. jun 2003.

Kola mudrosti –dvoja ludosti

P: Aleksandar Nikolajevič Ostrovski, Pr: Svetislav Jovanov, R: Predrag Štrbac, S: Ištvan Hupko, K: Dragica Pavlović, M: Ivan Brkljačić.

I: Miljan Prljeta (kg) (Glumov), Veroslava Mitrović (Glumova), Jovan Ristovski (Mamajev), Suzana Vuković (Mamajeva), Snežana Jakšić Čolić (Turusina), Sanja Moravčić (Mašenjka), Zoran Bučevac (Kruticki), Béla Kalö (kg) (Gorodulin), Branislav Trifković (kg) (Kurcajev), Ljubiša Ristović (Golutvin), Kristina Jakovljević (Manefa), Neda Miljković (kg) (TV voditeljka).

(382) 24. oktobar 2003. (Scena “Jadran”)

Lažni napad – pogrešna odbrana

P: Marija Karaklajić, R: Ljuboslav Majera, S: Ištvan Hupko, K: Marina Sremac, M: Miroljub Aranđelović Rasinski.

I: Saša Torlaković (Rene Klod), Miloš Stanković (Aleksa Penčić), Miljan Prljeta (Ričard Foster), Sanja Moravčić (Kler Foster), Jovan Ristovski (Ozren Radotić, Snežana Jakšić Čolić (Sofija Radotić), Branko Lukač (Mihajlo Lukin), Ljubiša Ristović (Fjodor Ivanovič Sigunov), Suzana Vuković (Varvara Konovnicina), Zoran Bučevac (Arkadije S. Karjagin), Kristina Jakovljević (Alja D. Karjagina), Vladimir Grbić (Gospodin Mišo), Veroslava Mitrović (Dama), Mihajlo Janičkin (Prvi Gospodin, Gospodin Fotirić), Svetislav Đorđević (Drugi Gospodin).

(383) 31. januar 2004. (Kamerna scena)

Avion begunac

P: Kamen Donev, R: Izb. m: Nemanja Petronje, S: Ištvan Hupko, K: Marina Sremac, Dram: Petar Grujičić, Kor: Maja Vukadinović.

I: Bojana Tišup (Stjuardesa, Margarita), Suzana Vukotić (Kondukterka), Snežana Jakšić Čolić (Žena), Miljan Prljeta (Ramzes), Jovan Ristovski (Građanin), Jovan Ljubenović (Leopardo).

(384) 26. februar 2004.

San smešnog čoveka – Kako sam pojeo psa*

P: Fjodor Mihajlovič Dostojevski & J. Griškovec, Ad: Vladimir Grbić i Branko Lukač.

I: Vladimir Grbić, Branko Lukač (“Kako sam pojeo psa” –monodrama)

* Diplomska predstava Akademije umetnosti u Novom Sadu

DRAMA NA MAĐARSKOM JEZIKU

(300) 8. decembar 1986.

Saigon (Sajgon)

P: Marguerite Duras, R, Kor: Nada Kokotović, S, K: Bjanka Adžić Ursulov, M: Davor Rocco, Claude-Achile Debussy i Maurice Ravel, Asr: István Lalić.

I: Jonas Gabriella (Anya/Majka), Bakota Arpád (Idosebb fiu/Stariji brat), Dóbrei Denes (Fiatalabb fiu/Mlađi sin), Tanja Tasić (kg) (Kislany/Devojčica), Neđo Osman (kg) (Szereto/Ljubavnik), Gyenes Zita (Baratno/Prijateljica), Karna Margit (Do), Nada Kokotović (Maszk/Maska).

(301) 16. decembar 1986.

Menuegzö (Svadba)

P: Rudi Šeligo, R: Branko Brezovec, K: Bjanka Adžić-Ursulov, M: Murényi Mátyás, us. András Attila, és: Sziveri János.

I: Faragö Edit (Lenke), Kovács Frigyes (Gyuri), Arcson Rafael (Shizofrenik), Bada Irén (Maca), Dörö Emma (Ciganyasszony), Albert Maria (Korpano), Albert János (Siraso), Medve Sándor ((Kómuves), Barácius Zoltán (Nyugalmazott rendör), Kotroba Julia (Pincerno), Lakatos Mátyás (Hegedo).

(302) 7. januar 1987.

Zeinimuro

R: Damir Bartol.

I: Damir Bartol (kg), Dubravka Šikić (kg), Vladimir Gudac kg.

(303) 4. februar 1987.

Marica grofno (Grofica Marica)

P: Kálmán Imre – Lengyel Gábor, R: Ljubiša Ristić, Asr: Lalić István, S: Hupkó István, K: Bjanka Adžić-Ursulov, Kor: Nada Kokotović.

I: Jónás Gabriella (Marica grofno), Medve Sándor (Tórök Péter), Szucs Hajnalka (Liza), Korica Miklós (István), Arok Ferenc (Odon), Gyenes Zita (Lenke), Albert János (Grof Hochstappter Moric), Karna Margit (Puttzendorf Lótti grófnö), Takács Szirácki Katalin (Ciganyasszony), Vajda J. Tibor (Kudelka, Patikus), Godányi Zoltán (Rezeda tanftó), Barácius Zoltán (Kororvos), Bubos András (Jegyzö).

(304) 5. april 1987.

Szélidités

P: Sziveri János, R: Lalić István, us: Bencseky Mátyás, Graca Attila, Huszár Ildikó, Nikola Jager, Jeli Ferenc, Juhász Ilona, Konyves Zoltán, Dejan Markov, Niederholzer Maria, Miran Mohar, Josip Odak, Ruzsemberszki Tibor, Rae Smith, Szöllósy Vagö János, Tamás Sándor, Tarapcsik Jozsef, Darko Tikvicki, Verebes Ernó, Robert Vojnić-Purčar, Luka Žan, Dragan Živadinov.

I: Dóbrei Denes, Tolnai Lea.

(305) 26. april 1987.

Beyrouth international (Bejrut internacional)

P: Lazar Stojanović, R: Lazar Stojanović, S: Csikós László, K: Ana Atanacković.

I: Eva Amanatidu, Ramadan Azirović, Bakota Arpád, Ljupčo Bresliski, Zoran Bučevac, Danilo Čolić Nebojša Čolić, Döbrei Denes, Svetislav Đorđević, Hasan Baki (kg), Nikola Ivoćević, Elizabeta Kočoska, Lengyel Danka, Miroslav Medić, Neđo Osman (kg), Sami Osman (kg), Đorđe Rusić, Aleksandar Ugrinov, Venczel Valentin kg.

(306) 24. jun 1987.

Maierék (Menš Mejer)

P: Franz Xaver Kroetz, Pr: Oravecz Imre, R: Lalić István, S: Hupkó István, K: Ana Atanacković.

I: Sebestyén Tibor (Otto), Dóró Emma (Martha), Dóbrei Denes (Ludwig).

(307) 7. jul 1987.

Embergyulölö

P: Moliere, Pr: Szabó Lorinc, Kor: R: Nada Kokotović, S: Nada Kokotović i Bjanka Adžić-Ursulov, M: Davor Rocco.

I: Bakota Arpád (Alceste), Dóbrei Denes (Philinte), Korica Miklós (Oronte), Almira Osmanović (Celimene), Tolnai Lea (Eliante), Faragö Edit (Arsinoe), Venczel Valentin (kg) (Acaste), Medve Sándor (Klitander), Bubos András (Bosque), Arcson Rafaet (A Teniszklub igazgatoja), Szél Péter (Du Bois).

(308) 9. jul 1987.

Elektra

P: Euripid, R, Dr: Darko Lukić, K: Luka Žan. Am. Izb. m: Lengyel Gábor, Kor: Ksenija Hribar.

I: Jennifer Garret (kg) (Elektra), Robert Kolár (kg) (Orest), Lalić István (Klitemnestra), Radoje Čupić (Egist, Seljak), Ljiljana Jakšić (Glas).

(309) 12. jul 1987.

Tartuffe (Tartif)

P: Moliere, Pr: Branislav Miljković, R, S: Ljubiša Ristić, K: Bjanka Adžić-Ursulov, M: Lengyel Gábor.

I: Inge Appelt (kg) (Gospođa Pernel), Miodrag Krivokapić (kg) (Orgon), Jónás Gabriella (Elmira), Miodrag Gajić (kg) (Damis), Eva Amanatidu (Marijana), Nebojša Čolić (Valer), Danilo Čolić (Kleant), Rade Šerbedžija (kg) (Tartuffe), Ana Kostovska (Dorina), Aleksandar Ugrinov (Gosp. Loojal), Đorđe Rusić (Policajac).

(310) 15. januar 1988.

Az ugunök halála

P: Arthur Miller, Pr: Tamas Ungvári, R: Attila Andrásl, S: István Hupko, K: Bojana Ristić, Izb. m: Nikola Jager, Dr: János Sziveri.

I: János Albert (Willi Loman), Emma Doro (Linda), Miklós Korica (Biff), Frigyes Kovács (Happy), András Bubos (Bernard), Irén Bada (A no), Ferenc Arok (Charley), László Boros (Ben Bacsi), Sándor Medve (Howard Wagner), Zita Gyenes (Ilenny), Tibor Sebestyén (Stanley), Zsuzsa Tallós (Mis. Forsaith), Eva Kasza (Leta) (Rafael Arcson (Pincer), Szilveszter Lakatos (Ifj. Bernard), Béla Kallo (Ifj. Biff), Zoltán Mezei (Ifj. Happy).

(311) 15. februar 1988.

Nincsenek régi viccek

R: Miklós Korica.

I: Gabriella Jonáas, Sándor Medve, Ferenc Arok, Miklós Korica.

(312) 27. februar 1988.

Attuntetések (Dupla ekspozicija)

P: László Vegel, Ad: Ljubiša Ristić, S, K: Bjanka Adžić-Ursulov, M: Gábor Lengyel.

I: Zita Gyenes, Tanja Tasić, Irén Bada, Henrietta Varga, Arpád Bakota, Denes Döbrei, Levente Törköly, Tibor Vajda, András Bubos, Rafael Arcson.

(313) 1. jun 1988.

Judit (Judita)

P: László Vegel, R: Rade Šerbedžija, Pom. r: Attila Andrásl i István Lalić, S, K: Bajanka Adžić Ursulov, M: János Abraham: Kor: Jasna Knez.

I: Sanja Moravčić, Edith Faragó, Frigyes Kovács, Denes Dóbrei, Miklós Korica, Emma Dóró, Tibor Sebestyén, Sándor Medve, András Bubos, Rafael Arcson, Irén Bada, Ferenc Arok, Ljuba Tadić, Gabriella Jónás, János Albert, Arpád Bakota, Levente Törköly, Henriette Varga, Zsuzsanna Tallós, Eva Kasza, Katalin Takács, Tibor Vajda, Péter Szél, Zsolt Szél, Svetislav Đorđević, Zoran Bučevac, János Abrahám, Nikola Jager, Dejan Đorđević, Pal Zsiga, Laszló Lakatos, Matija Lakatos, Adám Dragić, Josip Balint, Miodrag Gajić, Julia Kotroba, Margit Karna.

(314) 2. jun 1988.

Long play

P: Goran Stefanovski, R: Kor: Nada Kokotović, K: Bjanka Adžić Ursulov.

I: Arpád Bakota, Denes Dóbrei, Levente Törköly, Petar Georgievski, Luka Piljagić, Ramadan Azirović, Almira Osmanović, Tanja Tasić, Ljiljana Jakšić, Elizabeta Kočoska, Ana Kostovska, Iréna Jakočević, Svetislav Đorđević, Filip Gajić, Henrietta Varga, Monja Milenković, Veroslava Mitrović, Snežana Jakšić-Čolić, Matija Lakatos.

(315) 3. jun 1988.

Heimat

P: Kaća Čelan, R: Dušan Jovanović, K: Bjanka Adžić-Ursulov, M: Davor Rocco.

I: Bogdan Diklić, Margit Karna, Marija Opsenica, Andrea Milovanović, Bojan Kučera, Suzana Tinka, Damir Šaban, Inge Apellt, Andrijana Videnović, Danilo Lazović, Nebojša Čolić, Tibor Sebestyén, Eva Kasza, Emma Dóró, Ljiljana Jakšić, Zoran Bučevac, Aleksandar Ugrinov.

(316) 3. jul 1988.

Magelan

P: Imre Safrany, R: Damir Bartol, S: András Safrany.

I: Damir Bartol, Zlatko Burić, Dubravka Šikić, Dijana Safrany, Sonja Hinskey.

(317) 6. jul 1988.

Feud

R: Attila Andrási, K: Bojana Ristić.

I: Ketrin Murihiah, Mirko Petković, Dragomir Pešić, Vladislav Kaćanski, Olivera Vitorović, Biljana Milkić, Margit Karna, László Keszeg.

(318) 30. novembar 1988. (Mala sala)

Jámbor koponyák

P: János Sziveri, R: Tibor Csizmadia, S, K: Bjanka Adžić Ursulov, Kor: Béla Orovec.

I: Ferenc Arok, Arpád Bakota, Emma Dóró, Denes Dóbrei, Edit Faragö, Ljiljana Jakšić, Tanja Tasić, Levente Törköly, Henrietta Varga.

(319) 30. decembar 1988.

Kis magyar pornografia

At: Péter Esterhazy, Kor, R: Nada Kokotović, S: Nada Škrlin i Vladimir Gudac, K: Bjanka Adžić Ursulov, M: Bartok, Kodaly, Mitar Subotić i Gábor Lengyel, Pom. r: Erika Matiša.

I: Rafael Arcson, Miklós Korica, János Albert, Frigyes Kovács, Ferenc Arok, Sándor Medve, Arpád Bakota, András Szél, Tibor Sebestyen, Emma Dóró, Tanja Tasić, Igor Kovačić, Katalin Szirácki, Gabriella Jónás, Tibor Vajda, Eva Kasza, Henrietta Varga.

(320) 12. avgust 1989.

A kékszakálly herceg vára

Kor, R: Nada Kokotović, S, K: Bjanka Adžić Ursulov, M: Mitar Subotić.

I: Ramadan Azirović, Arpád Bakota, Ljupčo Bresliski, Timea Budmičević, Ana Kostovska, Miša Gajić, Ljiljana Jakšić, Eva Kasza, Elizabeta Kočoska, Marija Opsenica, Neđo Osman, Luka Piljagić, Levente Törköly, Henrietta Varga.

(321) 29. decembar 1989.

Tul az operencián (Preko sedam mora)

P: Laszló Vegel, R, Kor: Nada Kokotović, S: Aleksandar Petrov, K: Željko Nosić, M: Gábor Lengyel.

I: Irén Bada, Timea Csonti, Emma Dóró, Edit Faragö, Gabriella Jónás, Eva Budimčević-Kasza, Frigyes Kovács, Katalin Takács-Szirácki, Levente Törköly.

(322) 20. jul 1990.

A Leláncolt prométheusz

P: Eshil, Pr: Ferenc Vershegy, R: István Lalić, S: Harsai Gábor, K: Katalin Somogyi, M: Ernó Verebes, Kor: Denes Dóbrei.

I: Ferenc Arok, János Albert, Arpád Bakota, József Tóth, Julia Nyáko, Irén Bada, Julia Kotroba, Eva Kasza, Katalin Takács Szirácki, Zsuzsanna Tallós, Imre Tóth.

(323) 3. avgust 1990.

Philoktétész (Filoktet)

P: Sofokle, Pr: Sándor Gue;mino, R: Vladimir Lazić, S: István Hupkó, K: Jasna Badnjarević Petrović, M: Gábor Lengyel, Dr: Zoran Raičević.

I: János Albert (Filoktet), Miklós Korica (Odisej), Tibor Kákony (Neoptolem), Gabriell Jónás (Atina), Arpád Bakota (Apolon), Oliver Szél (Heraklo), Péter Szél, Tibor Sebestyen, Rafael Arcson, András Bubos, Tibor Vajda, Zsolt Szél (Hor).

(324) 6. oktobar 1990.

A két jómadár (Dva mangupa)

R: Kolektiv.

I: Ferenc Arok, Sándor Medve, József Pálfi.

(325) 16. decembar 1990.

Lakoma pestis idején (Gozba usred kuge)

P: Aleksandar S. Puškin, R: István Lalić, Kor: Nada Kokotović, S. i K: Bjanka Adžić-Ursulov.

I: János Albert, Tibor Kákonyi, Oliver Szal, Eva Kasza, Zsuzsanna Tallós.

(326) 18. mart 1991.

A Revizor (Revizor)

P: Nikolaj Vasiljevič Gogolj, Pr: Mészöly Dezsó i Mészöly Pal, R: Aleksandar Tovstonogov, S: István Hupkó, K: Bjanka Adžić-Ursulov, M: Merab Gagnjizde, Kor: Béla Orovec.

I: János Albert (Anton Antonovics), Irén Bada (Anna Andrejevna), Julia Nyakó (Marija Antonovna), Géza Kopunović (Luka), Sándor Medve (Ammosz Fjodorovics), Emma Dóró (Zemljanyka), Oliver Szal (Ivan Kuzmics Spekin), Tibor Kákonyi (Pjotr Ivanovicz Bobcsinszkij, Oszip), Rafael Arcson (Pjotr Ivanovics Dobcsinszkij), Arpd Bakota (Ivan Alekszandrovics Hlesztakov), Zsolt Szal (Hrisztyian Ivanovics), Tibor Sebestyen (Sztepan Iljics), András Bubos (Szizstunov), Tibor Vajda (Gyerzsimorda, Pincer), Julia Kotroba (Avdotva).

(327) 21. maj 1991.

SZ. J. lét és idö

R, S: Ljubiša Ristić, K: Bjanka Adžić-Ursulov, M: Gábor Lengyel.

I: Gabriella Jns (Jamantaka), Zoltán Godányi (Tekepalya tulajdonosa), Ana Kostovska (Pincérnó), Katalin Takács Szirácki (Takaritó), Svetislav Đorđević (Vasutas), Radiša Vučković (Szölösgazda), Zsuzsanna Tallós (Szölösgazda felesege), Ljupčo Bresliski (Sebesz), Ricardo Sanchez (Le Petit Prince), Suzana Grunčić

(Selma Lagerlöf), Luka Piljagić (Branko Miljković), Tibor Kákonyi (Regruta), Eva Kasza (Apaca), Marta Budanov (Oroszlánszéliditó), Oliver Szél (Miroslav Cezar), Ljiljana Jakšić (Lola Montez).

(328) 27. jul 1991.

Esterházy (Esterhazi)

P: Danilo Kiš, R, S, K: István Lalić, Kor: Tanja Tasić, Mask: Dénes Dóbrei i Henrieta Varga.

I: Szilvia Baranyi, András Urban, Suzana Vuković, János Albert, Bojana Kovačević, Hermina Erdélyi, Tibor Takács, Géza Kopunović, Zoltán Godányi, Gyula Francia, Suzana Grunčić, Tibor Pasztor, Svetlana Stojanovska, Sándor Medve, Tibor Vajda, Laszló Keszeg, Darko Pilipović, Ricardo Sanchez, Félix Lajkó.

(329) 4. avgust 1991.

Missa in a-minor (Misa u A-molu)

P: Danilo Kiš & Ljubiša Ristić, R. i S: Ljubiša Ristić, Kor: Nada Kokotović, K: Tihomir Spirovski, M: Davor Rocco i Gábor Lengyel, Korep: Aleksandar Hercenberger, Pom. r: Saša Gabrić i Obrad Radulović.

I: Ana Kostovska, Ljiljana Jakšić, Nenad Gvozdenović, Lidija Stevanović, Bpjana Kovačević, Ricardo Sanchez, Ferenc Péter, Szllvia Baranyi, Suzana Vuković, Suzana Grunčić, Svetlana Stojanovska, Željko Santrač, Tamara Todorović, Mihajlo Pleskonjić, Ninoslav Šćepanović, Haris Pašović, Erzika Kovačević, Katarina Bačlija, Aleksandar Hercenberger, Renata Fehér, Dragana Albijanić, Sandra Rudić, Zoltán Pletl, Attila Szabó, Zoltán Molnár, Saška Popov, Tanja Tasić, Simonida Stanković, Tatjana BIJelić, Sanja Moravčić, Oliver Szél, Obrad Radulović, Darko Pilipović.

(330) 11. april 1992.

Wozzeck (Vojcek)

P: Georg Buhner, R: András Urban, S: István Hupkó, K: Jesenka Jasniger, M: Szilard Mezei.

I: Zoltán Pletl, Valeria Szánto, Szilvia Baranyi, Hermina Erdélyi, Ferenc Péter, Zoltán Molnár, Attila Karácsonyi, Gyula Francia, Arpád Bakota, Luka Piljagić, Attila Szabó Palócz, Szilard Mezei, Tibor Takács, Imre Tóth, Zoltán Lipinszki.

(331) 17. septembar 1992.

Dan Kiralyfi (Hamlet)

P: William Shakespeare, Pr: János Arany, R: András Urban, M: Szilard Mezei.

I: Zoltán Molnár (Klaudije), Ferenc Péter (Hamlet), Szolt Vicei (Horacio), Péter Szél (Polonije), Zoltán Pletl (Laert), Gyula Francia (Rozenkranc), Atila Karácsonyi (Gildenstern), Luka Piljagić (Ozrik), Sándor Medve (Sveštenik), András Urban (Fortinbras), Géza Kopunović, Ištvan Lalić (Grobari), Janoš Albert (Prvi grobar), Szilvia Baranyi (Gertruda), Hermina Erdélyi (Ofelija).

(332) 19. oktobar 1993.

Rohano Almok (Rohano Almok)

P: Endre Ady, R, S, K: Saša Gabrić, K: Laura Peić.

I: Ferenc Péter, Zsolt Vicei, Gyula Francia, Péter Szél, Tibor Vajda, József Vegso, Pal Zsiga, Mátyás Lakatos, Marta Harkai Lendvai, Hermina Erdélyi, Zoltán Pletl, Attila Karácsonyi, Zsofija Jávor.

(333) 11. septembar 1994. (Mala scena-Kisterem)

Gyikok (Gušter)

P: András Urban, R: Péter Ferenc.

I: Zoltán Pletl (Tamás), Péter Ferenc (Ottó), Zoltán Molnár (Doktor), Katarina Živanović (Apa), Ana Marija Vukelić (Anya), Brano Trifković (Isten).

(334) 9. jun 1995. (Mala scena – Kisterem)

Mara/Sad

P: Péter Vajs, R: Péter Ferenc, S. i K: Tinde Varga, M: Aleksandar Petrović, Kor: Zoltán Pletl i Ferenc Péter.

I: Zoltán Pletl, Béla Kólo, Hermina Erdelji, Andraš Bubos, Julija Kotroba, Tibor Vajda, Andrija Kovač, Ana Marija Vukelić, Aleksandar Petrović, Matija Lakatoš, Velibor Krstić, Petar Konkoj.

(335) 11. novembar 1995.

Furcsa pár (Stari drugari)

P: Neil Simon, Pr: István Orkény, R. i Izb. m: György Hernyák, S, K: Valentina Tomić.

I: Sándor Laszlö (kg) (Felix Unger), Laszló Földi (kg) (Oscar Madison), András Bubos (kg) (Murray), Béla Kalö (kg) (Speed), Tibor Gyerman (kg) (Vinnie), Laszló Ripcó (kg) (Roy), Marta Budanov (kg) (Gwendoline), Marta Arok Szalasi (kg), Zoltán Mezei (kg) (Cecily).

(336) 23. decembar 1995.

Jonathan Livingston (Džonatan Livingston)

P: Richard Bach, Ad, R. i Izb. m: Robert Kolár, S. i K: Jasna Badnjarević, M: “Captured”, Dram: Arpád Bakos.

I: Hermina Eedelyi (kg) (Anna), Béla Kalö (kg) (Péter).

(337) 5. januar 1996.

Vigyázz, ha jön a nagybögö!
(Pazi na kontrabas)

P: Laszló Kopeczky, R: Zoltán Seregi, S, K: Eva Gombás Pataki.

I: Gabriella Jónás (kg) (Lina), János Albert (kg) (Titusz), Miklós Korica (Tusz), Eva Kasza (kg))Berta), András Bubos (Rupp), Katalin Sziraczky (Maggie), Attila Magyar (kg) (Mikulas), Julija Kotroba (Fanny), Ivan Vukosavljev (kg) (I detektiv), László Péter (kg) (II detektiv), András Toth (Ali), Tibor Vajda, Zoltán Mezei (kg) (Fotćs).

(338) 8. mart 1996.

Almodtam egy várost (Sanjah jedan grad)

P: Irén Kiss, Ad. i R: Zoltán Seregi, K: Gabriella Jónás, S: István Hupko, Dram: Péter Böszörmenyi.

I: Ferenc Karczag (kg) (Sándor), Karolina Lenner (kg) (Nikó).

(339) 12. april 1996.

A lámpás (Lampa)

P: Géza Gardonyi, Pr: Zsuzsa Szegö i László Baksa S>s, Ad, R: Károly Sinka, S: István Hupkó, K: Zoltán Iszlai, M: Károly Horváth.

I: Zoltán Molnár (Kovács Gusztav), Gabriella Jónás (kg) (Boriska), János Albert (kg) (Sós Antal), Marta Budanov (kg) (Ida), Miklós Korica (Zold Márton), Sándor Medve (kg) (Pap), András Bubos (Iskolamester), Eva Kasza (kg) (Kecskesne), Katalin Sziraczky (Bpgarne), Laszló Péter (kg) (Kisbirć), Sándor Kató (kg) (Szollosi plebanos), Csongor FARKAS (kg) (Jancsi), Nenad Orlić (kg) (Matyi).

(340) 13. novembar 1996.

Járszad ujra...! (Sviraj to opet, Sem)

P: Woody Allen, Pr: Laszló F. Földenyi, R: Tibor Vajda, S. i K: Annamária Mihajlović, M: Đorđe Balašević.

I: Sándor László (Keresz Felix), Andrea Farkas (kg) (Linda), András Bubos (Robi), Laszló Ripcó (kg) (Bogey), Marta Budanov (Nelli).

(341) 3. decembar 1996.

Strip-tease

P: Slawomir Mrožek, Pr: Gracia Kerényi, R: Béla Kalö, S, K: Viktoria Kreszánkó.

I: Zoltán Mezei (kg) (I. Ur), Ivan Vukosavljev (kg) (II. Ur), Slobodan Lazić (kg) (A kez), Oliver Tomić (A zenesz).

(342) 20. decembar 1996.

Atok és szerelem (Ljubav i kletva)

P: Menyhert Lakatos & Tivadar Fátyol, R: Károly Sinka, S, K: Zsuzsanna Molnár, Kor: Zoltán Szecsö Kovács.

I: Miklós Korica (kg) (Baba), Eva Póka (kg) (Rinza), Julia N. Kiss (kg) (Iboly), János Albert (kg) (Gali), Gabriella Jónás (kg) (Hilda), András Bubos (Segedtiszt), Irén Kurina (kg) (Punka), Zoltán Molnár (Csorri), Vera V. Szöllösy (kg) (Kuni), Eva Kasza (kg) (Milka), Katalin Sziraczky (kg) (Pipas Bozsa), István Detki (Pista), Gusztav Kurina (Lolocs).

(343) 18. april 1997.

Hatartalanul (Bezgranično)

P: Ferenc Deak, R. i Izb. m: Ljubomir Draškić, S: Raša Dinulović. K: Branka Petrović.

I: Gabriella Jónás (kg) (Eszter), Károly Fischer (kg) (Bogdan), Zoltán Molnár (Nándor), Karolina Lenner (kg) (Melania), György Fejes (kg) (Dani), Sándor Kato (kg) (Mate), Hajnalka Várady (kg) (Anna), Marta Budanov (kg) (Beata), Mihajlo Jančikin (kg) (Miloš), Julia N. Kiss (kg) (Terzinne), Csaba Godányi (kg) (I. Menekult), Arpád Godányi (kg) (II. Menekult).

(344) 9. maj 1997.

Szól egy hegedu (Svira jedna violina)

R, Kor, K: Zoltán Szecsö Kovács, M: Gusztav Kurina. S: István Hupko.

I: ENEK: Maria Boros (kg), Ilona Farkas (kg), Paula Heck, Gabriella Jónás, Miklós Korica, Irén Kurina (kg), István Szabó, Zoltán Szecsó Kovács (kg);

ZENEKAR: Gusztav Kurina, Mihály Lakatos, Marta Harkai, Zoltán Kiss, Goran Kurina, Laura Kurina, Miklós Lakatos, Mátyás Lakatos, Dejan Đorđević, István Harkai, Gyula Jónás, Tibor Jónás, Béla Kovács, Andrea Lakatos, Sándor Zsadányi, Pal Zsiga;

TANCKAR: Szuszanna Babity, Szebasztian Dvoracskó, Gábor Ivković, Lenard Laczkó, Timea Kósa, Zoltán Kudlik, Attila Koncz, Angela Márton, Rita Rajmond, Gabriella Vasarhelyi, Katalin Sziraczky, Zoltán Szecsö Kovács.

(345) 21. novembar 1997.

Arva Bethlen Kata (Sirota Kata Betlen)

P: István Kocsis, Ad, R, Izb. m: Elemer Kincses, S, K: Anna Kelemen Tamás.

I: Gabriella Jónás (Bethlen Kata).

(346) 28. novembar 1998.

Eg a nap Seneca Felett
(Sija sunce iznad Seneke)

P: Elemer Kincses, R, Izb. m: Elemer Kincses, S: István Hupkó, K: Milanka Berberović.

I: Károly Sinka (kg) (Seneca), Gabriella Jónás (Paulina), Levente Törköly (kg) (Nero), Karolina Lenner (kg) (Poppea), Zoltán Molnár (Spector), László Bartok (kg) (Vicius), Sándor Kató (kg) (I. Katona), Zoltán Póka (II. Katona), Gertrud Fridrik (Appius).

(347) 6. mart 1998.

Puskaporos hordó (Bure baruta)

P: Dejan Dukovski, Pr, R: Ferenc Péter i Petronella Körmöci, S, K: Sándor Daróczy, M: Felix Lajko.

I: Béla Kalö (Sándor), Petronella Körmöci (Hajnalka), Nándor Szilágyi (Dimitrij), Levente Törköly (Angele), Attila Magyar (Simon, Gyuri), Ferenc Péter (Sofor, Rendor, Jimi), Ivan Vukosavljev (Pali).

(348) 5. jun 1998.

Orvendetes esemény (Srećan događaj)

P: Stawomir Mrožek, R: Frigyes Kovács, S: István Hupkó, K: Viktória Kreszánko, Izb. m: Erno Verebes.

I: Ferenc Péter (Joveveny), Zoltán Molnár (Fery), Ferenc Szabó (Nagypapa), Bala Kalö (Csecsemo), Marta Budanov (Feleseg).

(349) 23. oktobar 1998.

Hazudj inkább, kedvesem
(Bolje me služi draga)

P: Alfonso Paso, R: István Znamenák, S. i K: Gitta Rajnai.

I: Ferenc Péter, Zoltán Molnár, Béla Kalö, Attila Mess, Ferenc Katkó, Katalin Sziráczki, Petronella Körmöci, Kriszta Szörcsik, Csaba Godányi (kg), Đorđe Palenčak (kg).

(350) 18. decembar 1998.

Lakodalom (Svadba)

P: Anton Pavlovič Čehov, R: Miklás Tóth, S, K: Sándor Daróczy.

I: "Medve": Irén Bada (kg) (Popova), Frigyes Kovács (Szmirnov), János Albert (kg) (Luka);

"Leanykeres": Zsuzsanna Kalmár (Natalja Sztyepanovna), Bela Kalö (Lomov), Attila Magyar (kg) (Csubukov);

"Lakodalom": Irén Bada (kg) (Orömanya), János Albert (kg) (Tabornok), Zsuzsanna Kalmár (Vendeg), Attila Magyar (kg) (Andrjuska), Petronella Körmöci (Pincer), Zoltán Molnár (Jaty), Kriszta Szörcsik (Menyasszony), Ferenc Péter (Orömapa), Katalin Sziraczky (Vendeg), Ferenc Katkó (Völegény), Hermina Erdelyi (Anna Martinovna), Attila Mess (Vendeg), Zoltán Puskás (Dimba a gorog), Béla Kalö (Vöfény).

(351) 29. decembar 1998.

Nosztalgikus kabareé (Nostalgični kabare)

R, Izb. m: Béla Kaló, S, K: Viktória Kreszánko, Kor: Zoltán Szecsö Kovács.

I: Zsuzsanna Kalmár, Petronella Körmöci, Hermina Erdelyi, Kriszta Szörcsik, Béla Kalö, Attila Mess, Ferenc Katkó, Zoltán Mezei, Zoltán Puskás.

(352) 2. jun 1999.

Te imre, itt valami ketyeg
(Imre, ovde nešto otkucava)

P: Miklós Hubay, R: György Hernyák i Frigyes Kovács, S: Nándor Szilógyi.

I: "Zsenik iskolaja": Zoltán Puskás (Rab), Nándor Szilágyi (Foglar), Béla Kalö (Masik rab);

"Te Imre, itt valami ketyeg": Ferenc Péter (I. szinesz (Lear), Attila Mess (II. szinesz (a Bolond), Hermina Erdélyi (I. szineszno (Regan)), Petronella Körmöci (II. szineszno (Goneril)), Bela Kalö (Direktor), Frigyes Kovács (Tuzoltó), Nándor Szilágyi (Ugyelö), Kriszta Szörcsik (Nathas feleseg).

(353) 13. oktobar 1999.

Zach Klara (Klara Zač)

P: Géza Csáth & Fodor Tamás & György Hernyák, R: György Hernyák, S: Sándor Daróczy, K: Nöra Cselényi, M: Arpád Bakos, Rudolf Szedlár i György Hernyák.

I: Béla Kalö (Károly Robert, Pater Franciscus), Zsuzsanna Kalmár (Erzsebet), Aron Balázs (kg) (Kazmer, Kazimierz, a kesobbi III), Karlo Rumenjaković (Lajos, Lajos, a későbbi I.), Tibor Toth (Endre, Endre a késöbbi napolyi kiraly), Nándor Szilágyi (Gyulafi, Kornelius), Attila Mess (Korneliusz, Ceremoniamester), Ferenc Péter (Zach Felician, Anjou Caroberto), Hermina Erdélyi G. (Zach Klara, Zacch Klara, a four lanya), Ivan Nagy V. (Mihály), Petronella Körmöci (Rozi), Rudolf Szedlár (kg) (Kronikas), Arpád Bakos (Udvari zenesz), Natalia Vicei (Elzbier Lokietek), Ferenc Katkó (Gyulafy), Frigyes Kovács (Zach Felician), Zoltán Puskás (Mihály), Zsuzsanna Kalmár (Rozi), Gábor Nagypál (kg) (Kronikas).

(354) 28. decembar 1999.

Haccaré-Haccakaré (Hopa cupa)

R: Béla Kaló, S, K: Viktória Kreszánkó.

I: Natalia Vicei, Béla Kalö, Zoltán Puskás, Attila Mess, Petronella Körmöci, Hermina Erdelyi G., Zsuzsanna Kalmár, Katalin Sziraczky, Ivan Nagy V., Nándor Szilógyi, Zoltán Molnár.

(355) 25. januar 2000.

Kozellenseg (Sveopšti neprijatelj)

P: István Tasnádi & János Sziveri & Felix Lajko, R, Dram: Ferenc Péter, S: Tunde Varga, M: Felix Lajkó, K: Nöra Cselényi, Pom. r: Goran Vidaković.

I: Ferenc Katkó (Mihály), Petronella Körmöci (Kanca), Bela Kalö (Csodor), Attila Mess (A Nagy Vencel), Hermina Erdélyi G (A gunter), Nándor Szilógyi (A Szigfrid), Zsuzsanna Kalmár (Erzsebet), Ivan Nagy V. (Herse), Frigyes Kovács (Márton atya), Natalia Vicei (Az apaca).

(356) 31. mart 2000.

A pillangók szabadok (Džil i Džon)

P: Leonard Gershe, R: György Hernyák, S: István Hupkó, K: Viktória Kreszánkó, Dram: Rozalia Boros-Bresczanszky.

I: Béla Kalö (Don Baker), Zsuzsanna Kalmár (Jili Tanner), Natalia Vicei (Mrs. Baker), Nándor Szilágyi (Ralph Austin).

(357) 23. maj 2000.

Romeo és Julia (Romeo i Julija)

P: William Shakespeare, Pr: János Arany, R: Eva Naszlady, S: Sándor Daróczy, K: Erika Janović, M: Gyula Kiss-Varady, Pom. r: Marta Budanov.

I: Hermina Erdélyi G. (Herceg, Mercutio, Szolga), Nándor Szilágyi (Paris, Tyubalt), Frigyes Kovács (Lorins), Bela Kalö (Romeo), Attila Mess (Benvolio), Ferenc Péter (Capulet), Ferenc Katkó (Montague, Péter, Elso polgar), Petronella Körmöci (Julia), Natalia Vicei (Dajka), Katalin Sziraczky (Capuletné).

(358) 31. oktobar 2000.

Holdbeli csónakos (Mesečev splavar)

P: Sándor Weöres & Erno Verebes, R: György Hernyák, S: Sándor Daróczy, K: Erika Janović, M: Erno Verebes, Dram: Rozalia Bresnyánszki B., Kor: József Nagy i Laszló Hudi, Pom. r: Katalin Sziraczky.

I: Péter Huzella (kg) (Holdbeli Csónakos), Frigyes Kovács (Jegapó), Natalia Vicei (Sólyomaruslany es Sólyomistennö), Hermina Erdélyi G. (Pavaszem), Bela Kalö ((Medvefia), Attila Szabó Palóc (kg) ((Huang-Ti), Tibor Gyermán (kg) ((Idomeneus), Ferenc Péter (Dumuzi, Bortonor), Attila Mess (Memnon), Nándor Szilágyi (Bolond Istók), Petronella Körmöci (Paprika Jancsi), Csaba Ralbovszki (Lapatos Hindu), Monika Pešić (Majomkiralynö), Endre Kocsis (Szolga), Endre Kocsis, Attila Szabó Palóc, Ferenc Katkó, Katalin Sziraczky, Csaba Ralbovszki. Majmok, fók, örök),

(359) 29. decembar 2000.

Van, aki forrón szerti avagy senki sem tökéletes (Neki to vole vruće)

Pr: István Verebes, R: Zoltán Mezei, S, K: Agnes Gyarmati, Kor: Róbert Terzin.

I: Attila Magyar (kg) (Dzsć), Gábor Nagypál (kg) (Dzseri), Hermina Erdélyl G, Zsuzsanna Kalmár (Virág), Zoltán Puskás (kg) (Polyakof, Ozgud), Katalin Sziraczky (Gledisz), Arpád Csernik (kg) (Bajnsztok), Marta Budanov (kg) (Olga), Petronella Körmöci (Vini), Monika Pešić (Kriszti), Csaba Ralbovszki (Csarli, Boj, Kisnapćleon), Nándor Szilágyi (Felugyelö), Bela Kalö (Specc Kolombó), Julia Kotroba (Nelli, Doloresz).

(360) 29. septembar 2001.

Tóték (Totovi)

P: István Orkény, R, S: István Znamenák, K: Nöra Cselényi, M: Géza Kucsera, Pom. r: Ferenc Katkó.

I: Frigyes Kovács (Tćt), Natalia Vicei (Mariska), Petronella Körmöci (Agika), Tibor Szloboda (Ornagy), Monika Pešić (Gizi Gézane), Ferenc Katkó (Tomaji plebanos), Nándor Szilógyi (A lajt tulajdonosa), Csaba Ralbovszki (Elegans Ornagy), Attila Mess (Postas), Nikola Gabrić, Ervin Pálfi (A falu csendore).

(361) 29. oktobar 2001.

Hangzavart!?

R: Olga Krekić.

I: Frigyes Kovács, Csaba Ralbovszki, Natalia Vicei, Attila Szóke, Petronella Körmöci, Hermina Erdelyi G, Zsuzsanna Kalmár, Béla Kalö, Ferenc Katkó, Attila Mess, Monika Pešić, Olga Krekić (kg), Ella Hugyik (kg).

(362) 20. decembar 2001.

Titanic vizirevu (Titanik – revija na vodi)

P: István Tasnádi, R: György Hernyák, S, K: Erika Gadus, M: Petra Bakos, Dram: Arpád Bakos, Kor: Tibor Szloboda.

I: Attila Mess (Ritter Denes), Natalia Vicei (Bugar Mara), Zoltán Mezei (kg) (Matyik Lajos), Monika Pešić (Matyikne Sivó Kitty), Marta Budanov (kg) (Borzak Nóra), Nándor Szilógyi (Pakura bacsi), Elvira Gal (kg) (Blaubacher Monika), Béla Kalö (Noszti Krisztian), Csaba Ralbovszki (Ducse), Levente Törköly (kg) (Babetta Bela), Gertrud Fridrich (kg) (Cindy), Ferenc Katkó (Vasile), Tibor Szloboda (Alig Lajos), Katalin Sziraczky (Noemi),

Attila Szöke (Colos), Ervin Pálfi (Tudo), Endre Kocsis (kg) (Travolta), Laszló Péter (kg) (Bundi bacsi).

(363) 19. april 2002.

Johnny Fegyverben (Džoni pod oružjem)

P: Dolton Trumbo & Bradley Rand Smith, Pr: Rozalia Brestyanszki Boros, Ad: Smit Bredli Rend, Ad, R: Ilan Eldad, S, K: Rut Eldad, M: E. Lidor.

I: Béla Kalö.

(364) 28. april 2002.

Nem faj! (Ne boli)

P: Agota Krištof, Pr: Róbert Bognar, Ad. i R: Ilan Eldad i Rozalia Brestyanszki Boros, S. i K: Erika Janović, M: Miklós Matlaru, Dram: Rozalia Brestynszki Boros.

I: Zsuzsanna Kalmár, Margit Karna (kg), Ferenc Katkó, Frigyes Kovács, Attila Mess, Ervin Pálfi, Monika Pešić, Csaba Ralbovszki, Nándor Szilágyi, Katalin Sziraczky, Attila Szóke, Natalia Vicei.

(365) 25. oktobar 2002.

Indul a bakterhaz (Bokternica polazi)

P: Sándor Rideg & Péter Timar, Ad: Péter Timar, R: Hernyák György, Pom. r: Imelda Vörös, S: István Znamenák, K: Nöra Cselényi, M: Arpád Bakos, Kor: Gábor Nagypál.

I: Attila Mess (Toppancs), Attila Szóke (Bendeguz), Frigyes Kovács (Bakter), Natalia Vicei (Banya), Nándor Szilágyi (Marhakereskedo), Arpád Csernik (Buga Jóska), Monika Pešić (Borcsa asszony), Laszló Péter (kg) (Elso Csendor), Csaba Ralbovszki (Masodik Csendor), Hermina Erdélyi G. (Rozi), Tibor Szloboda (kg), Ervin Pálfi, Ferenc Katkó (Harom roma),

(366) 22. april 2003.

Toll (Pero)

P: Dough Wright, Pr: Laszló Upor, R: György Hernyák, Pom. r: Monika Pešić, S: Gábor Valcz, K: Nöra Cselényi, M: Miklós Matlári.

I: István Körösi (Dr Royer-Collard), Attila Szóke (Monsieur Pruix), Natalia Vicei (Renee Pelagie), Ervin Pálfi (De Culmier abbe), Andor Kovács Nemes (A Marki), Judit Ferenc (Madeleine Leclerc), Elvira Gal (Madáme Royer-Collard), Ferenc Katkó (Valcour), Nándor Szilágyi (Cleante), Arpád Csernik (Bouchon), Csaba Ralbovszki (Dauphin), Béla Kalö (Michette), Attila Mess (Franval).

(367) 5. maj 2003.

Bolha a Fülbe (Buba u uhu)

P: Georges Feydeau, Pr: Dezsé Mészöly, R: Ljubomir Draškić, Pom. r: Petronella Körmöci, S: Radivoj Dinulović, K: Dragica Pavlović, M: Miklós Matlari, Dram: Rozalia Brestyanszki Boros.

I: Attila Mess (Victor-Emmanuel Chandebise), Zsuzsanna Kalmár (Raymonde Chandebise), Hermina Erdély G., (Lucienne Homenides de Histangua), Ervin Pálfi (Camille Chandebise), Béla Kalö (Romain Tournel), Miklós Korica (Doktor Finache), Ferenc Katkó (Augustin Ferraillon), Arpád Csernik (Carlos Homenides de Histangua), Ferenc Péter (Etienne), Csaba Ralbovszki (Rugby), Nándor Szilágyi (Baptistin), Monika Pešić (Antionette), Katalin Sziraczky (Eugene).

(368) 26. septembar 2003. (Kamerna scena)

Etellift

P: Harold Pinter, Pr: János Elbert, R: Gyorgy Hernyak, Ppm. r: Zoltán Mezei, S, K, Dram: Ervin Palfi i Attila Szoke.

I: Ervin Palfi (Ben), Attila Szoke (Gas), Csaba Ralbovszki (Es).

(369) 3. oktobar 2003. (Kamerna scena)

Romokon emelkedö ragyogás

P: Tibor Zalán, R, Izb. m: György Hernyak, S, K:. Elvira Gal i Csaba Ralbovszki, Izb. m: Sándor Dorogi.

I: Elvira Gal (kg) (Nö), Csaba Ralbovszki (Ferfi), Rudolf Szedlar (kg) (Hang).

(370) 17. oktobar 2003. (Kamerna scena)

A kopasz énekesnó

P: Eugene Ionesco, Pr: Gyorgy Gera, R: Laszlo Keszeg, Pom. r: Nandor Szilagyi, S: Gábor Valcz, K: Zsófia Ferencz.

I: Ferenc Peter (Mr. Smith), Natalia Vicei (Mrs. Smith), Bela Kaló (Mr. Martin), Hermina Erdelyi G. (Mrs. Martin), Attila Mess (TuzoltópParancsnok), Monika Pešić (Szobalany).

(371) 19. decembar 2003. (Scena “Jadran”)

Cabaret (Kabare)

P: Joe Masteroff & John Kander & Fred Ebb, Pr: Istvan Eorsi, Ts. Fred Ebb, R, S:. Frigyes Kovacs, Pom r: Viktória Kreszankó i Ferenc Katkó, K: Nora Cselenvi, M: John Kander, Izb. M: Geza Kucsera. Dram: Rozalia Brestyanszki Boros, Kor: Eva Kovesdi.

I: Tibor Szloboda (Konferanszié), Monika Pešić (A Társa), Csaba Ralbovszki (Clifford Bradshow), Arpad Csernik (Ernst Ludwig Natalia Vicei (Schneider Kisasszony) Hermina Erdélyi G. (Kost kisasszony), Nándor Szilagyi (Schulltz ur), Zsuzsanna Kalmar (Sally Bowles), Ferenc Katkó (Tiszt, Rudi), Nenad Orkić (A Kovetkezo), Hajnalka Szucs (kg) (Bobby), Elvira Gal (kg), Gertrud Fridrik (kg), Hermina Erdelyi G., Hajnalka Szucs (kg) (Lanyok), Gábor Szabó Cibolya, Darko Mačković, Karoly Kovács, Milorad Vidakov (Fiuk), Eva Herodek (kg), Renata Horak (kg), Ferenc Katkó (Enekhangok), Dina Brestvanszki (kg), Bernadett Brestyanszki (kg), Kata Hernyak(kg) (Gyermekkorus).

(372) 26. mart 2004. (Kamerna scena)

Komamasszony, hol a stukker?

P: Gábor Görgey, R: György Hernyak, Pom. r: Nandor Szilagyi, S: Kraut, K: Erika Janović, M: Hrvoje Tokvicki.

I: Attila Szöke (Cuki), Ferenc Katkó (Meltosagos), Ervin Palfi (K. Muller), Nandor Szilagyi (Kiss), Attila Mess (Marton), Dejan Đorđević, Matyas Lakatos, Hrvoje Tikvicki (Zenészek), Kata Hernyák (Gyermekhang).

(373) 14. maj 2004. (Kamerna scena)

Kés a tyukban

P: David Harrower, Pr: Dániel Varró, R, S: Peter Fekete, Pom. r: Attila Szóke, K: Edit Izrael, M: Arpad Bakos, Dram: Rozalia Brestyanszki Boros.

I: Natalia Vicei (Nö), Arpad Csernik (Csikos William), Ferenc Katkó (Gilbert Horn), Arpad Bakos (Zenesz).

VRŠAC

NARODNO POZORIŠTE “STERIJA”

(372) 11. oktobar 1986

Gospođa ministarka

P: Branislav Nušić, R: Miodrag Gajić, S: Živojin Marković, K: Mara Finci, M, izb. m: Zoran Rambosek.

I: Ljubomir Jerković (Sima Popović), Radmila Pejčić (Živka), Nevena Novović (Dara), Valentina Stanisavljev (Raka), Ivan Andrejević (Čeda Urošević), Goran Avramović (Dr. Ninković), Tomislav Pejčić (Ujka Vasa), Zorica Vuković (Tetka Savka), Ljubov Kulikov (Tetka Daca), Vladimir Nikić (Jova), Branko Petković (kg) (Teča Panga), Milan Ljeunaić (Mile), Bojana Malkanović Udicki (Soja), Vladimir Petrović (kg) (Sava Mišić), Nada Obradović (Učiteljica), Milorad Mustafović (Policijski pisar), Dojna Andrejević (Anka), Tihomir Paunović (kg) (Rista Todorović), Milan Komljenović (Pera Kalenić), Vasilije Apić (kg) (Pera), Siniša Stojanović (I žandarm), Svetozar Vojtečki (II žandarm), Milan Kostić (I građanin), Sima Lukić (II građanin).

(373) 7. decembar 1986.

Đavolje pleme

P: Zoran Božović, R, Izb. m: Đura Udicki, S: Živojin Marković, K: Mirjana Čiplić-Kuruzović, Lek: Radoslav Jovićević.

I: Tomislav Pejčić (Bogdan), Vladimir Nikić (Vuk), Ljubov Kulikov (Lepa), Valentina Stanisavljev (Adela), Milorad Mustafović (Mario), Tihomir Paunović (kg) (Hari), Goran Avramović (Džek), Bojana Malkanović Udicki (Žanet), Vladimir Petrović (Mstislav), Vasilije Apić (kg) (Sing), Ljubomir Jerković (Petar).

(374) 10. januar 1987.

Staklena menažerija

P: Tenesi Vilijams, Pr: Ivo Juriša. R, Izb. m: Branislav Guzina, Asr: Milan Komljenović, S: Živojin Marković, K: Ljiljana Petrović.

I: Radmila Pejčić (Amanda), Dojna Andrejević (Laura), Ivan Andrejević (Tom), Milan Komljenović (Džim).

(375) 10. februar 1987.

Na letovanju

P: Maksim Gorki, Pr: Milan Đoković, Ad, R: Olga Savić. Asr: Miroslav Tošić, S: Petar Pašić, K: Božana Jovanović. Izb. m: Predrag Stamenković, Scen. pok: Dragana Ivanji.

I: Tomislav Pejčić (Basov), Nevena Novović (Varvara Mihailovna), Ljubov Kulikov (Kalerija), Milan Komljenović (Vlas), Ivan Andrejević (Suslov), Dojna Andrejević (Julija Filipovna), Ivan Jagodić (kg) (Šalimov), Vladimir Nikić (Dudakov), Bojana Malkanović Udicki (Olga), Olga Savić (kg) (Marija), Svetlana Jovanović (Sonja), Tihomir Paunović (Semjon), Goran Avramović (Zamislov).

(376) 26. mart 1987.

Krmeći kas

P: Aleksandar Popović, R: Dušan Rodić. Asr: Tomislav Pejčić, S: Živojin Marković. K: Živojin Marković i Dušan Rodić, Izb. m: Milan Radusin.

I: Nevena Novović (Mileva), Tomislav Pejčić (Todor), Goran Avramović (T(odor).

(377) 4. april 1987.

Ambrozio uništava vreme

P: Artur Foke, Pr: Bruno Begović, R, Izb. m: Đura Udicki, S: Živojin Marković, K: Smilja Santrač i Marinko Cera.

I: Milorad Mustafović (Ambrozio), Zoran Pećkanić (Spacino), Aleksandar Tutić (Regolo), Valentina Stanisavljev (Padrona), Tanja Ilkić (Fanteska).

(378) 5. jun 1987.

Mačka u džaku

P: Žorž Fejdo, Pr: Danilo Kiš, R: Bratislav Mladenović, S: Živojin Marković, K: Slavica Lalicki, M: Baronijan Vartkes.

I: Tomislav Pejčić (Pakarel), Nevena Novović (Marga), Ivan Andrejević (Landerno), Radmila Pejčić (Amandina), Dojna Andrejević (Julija), Milan Komljenović (Difose), Milorad Mustafović (Lanoa de Vo), Valentina Stanisavljev (Katrin).

(379) 2. oktobar 1987.

Vuk i Vrščani

P: Dušan Belča, R: Milovan Novčić, S: Milutin Kostić, K: Ljubica Štukelja, M: Dejan Novčić.

I: Ljubov Kulikov (Vršačka muza), Miša Komljenović (Vuk), Goran Avramović (Sterija), Tihomir Paunović (kg) (Uroš Volić), Radmila Pejčić (Gospođa Volić), Milorad Mustafović (Jovan Balaitski), Ivan Andrejević (Aksentije Janković), Tomislav Pejčić (Đorđe Boga), Ljubomir Jerković (kg) (Sinesije Radivojević), Mladen Šalinački (kg) (Đorđe Emanuel), Vladimir Nikić (Pavle Emanuel), Bojana Malkanović Udicki (Ana Karadžić), Dojna Andrejević (Julijana Vijatović), Milorad Mustafović (Dimitrije Tirol), Tomislav Pejčić (Petar Asi-Marković), Jon Omoran (Đorđe Nešić, Fenjerdžija), Tihomir Paunović (kg) (Smrdić), Ivan Andrejević (Šerbulić), Ljubomir Jerković (kg) (Lepršić).

(380) 6. novembar 1987.

Lovačka priča

P: Stevan Pešić, R: Đura Udicki, S: Živojin Marković, K: Marinko Cera, Izb. m: Miroslav Tošić.

I: Milorad Mustafović (Joca), Vladimir Nikić (Pikas), Miša Komljenović (Zec).

(381) 24. decembar 1987.

Jugo nokturno

P: Stevan Koprivica, R. i Izb. m: Đura Udicki, S: Živojin Marković, K: Vera Jocić.

I: Ivan Andrejević (Vule), Tomislav Pejčić (Čedo), Vladimir Nikić (Asim), Miša Komljenović (Pakito), Milorad Mustafović (Kerber), Goran Avramović (Risto), Bojana Malkanović Udicki (Marina).

(382) 10. januar 1988.

Tetovirane duše

P: Goran Stefanovski, R, Izb. m: Branislav Guzina, S: Živojin Marković, K: Ljubica Štukelja.

I: Goran Avramović (Vojdan), Ivan Andrejević (Cibra), Radmila Pejčić (Altana), Tomislav Pejčić (Koljo), Nevena Novović (Klodija), Dojna Andrejević (Ruža), Tomislav Pejčić (Strezo I), Ljubov Kulikov (Mara), Milorad Mustafović (Strezo II), Vladimir Nikić (Muž), Milan Komljenović (Tetovirač), Valentina Stanisavljev (Igračica).

(383) 25. mart 1988.

Zasjede

P: Rasim Filipović, Ad, R, K, Izb. m: Nenad Ilić, S: Živojin Marković.

I: Nevena Novović (Lela), Tomislav Pejčić (Nikolić), Valentina Stanisavljev (Slavka), Ivan Andrejević (Mitar), Vladimir Nikić (General), Radmila Pejčić (Kraus), Milan Komljenović (Franc), Dojna Andrejević (Nada), Milorad Mustafović (Vojnik), Đoka Dukeljski (Harmonikaš), Huanita Milutinović (Pionir).

(384) 23. jun 1988.

Bogojavljenska noć

P: Viljem Šekspir, Pr: Velimir Živojinović, R, Izb. m: Ivana Vujić, S: Živojin Marković, K: Milena Jeftić Ničeva Kostić, Lek: Radmila Vidak, Scen. pok: Jelena Šantić.

I: Goran Avramović (Orsino), Vladimir Nikić (Sebastijan), Dojna Andrejević (Antonio), Milorad Mustafović (Jedan pomorski kapetan), Valentina Stanisavljev (Valentin), Bojana Malkanović Udicki (Kurio), Tihomir Paunović (kg) (Vitez Tobi Štucalo), Ivan Andrejević (Vitez Endrju Jezoliki), Tomislav Pejčić (Malvolio), Dojna Andrejević (Fabijan), Miša Komljenović (Fest, Ludalo), Nevena Novović (Olivija), Anđelka Milivojević Tadić (kg) (Viola), Radmila Pejčić (Marija), Sanijela Stanisavljev (Festa),

(385) 11. oktobar 1988.

Zla žena

P: Jovan Popović Sterija, Ad, R, Izb. m: Nenad Bojić, S: Živojin Marković, K: Branka Petrović, Lek: Radmila Vidak, Scen. pok: Ljiljana Dulović.

I: Nevenka Novović (Sultana), Ivan Andrejević (Grof Trifić), Radmila Pejčić (Pela), Tomislav Pejčić (Čizmar Sreta), Milan Komljenović (Sluga Stevan), Dojna Andrejević (Sluškinja Persida), Valentina Stanisavljev (Komedijant).

(386) 26. novembar 1988.

Neprijatelj naroda

P: Henrik Ibzen, R: Nenad Ilić, S: Živojin Marković, K: Gordana Ilić.

I: Mladen Ognjanović (Stokman), Sonja Radosavljević Ognjanović (Gđa Stokman), Dušica Mitrović (Petra), Tomislav Pejčić (Predsednik), Milan Komljenović (Hovstad), Tihomir Paunović (kg) (Biling), Vladimir Nikić (Aslaksen), Ivan Andrejević (Horster), Vasa Apić (kg) (Morten Kil), Novica Spremo (Ajfil), Milorad Marjanović (Morten),

(387) 10. februar 1989.

Ožalošćena porodica

P: Branislav Nušić, R, Izb. m: Dušan Rodić, Pom. r: Stevan Đorđević, S, K: Velizar Srbljanović.

I: Tomislav Pejčić (Agaton), Ivan Andrejević (Tanasije Dimitrijević), Vasa Apić (kg) (Proka Purić), Mladen Ognjanović (Trifun Spasić), Milan Komljenović (Mića Stanimirović), Vladimir Nikić (Dr Petrović), Bojana Malkanović Udicki (Simka), Sonja Radosavljević Ognjanović (Vida), Radmila Pejčić (Gina), Nevenka Novović (Sarka), Dojna Andrejević (Danica).

(388) 15. april 1989.

Kod "Večite slavine"

P: Momčilo Nastasijević: , R: Dijana Milošević i Jadranka Anđelić, S: Miodrag Tabački, K: Boris Čakširan, M, Izb. m: Nataša Bogojević, Lek: Radovan Knežević. Kor: Sonja Lapatanov.

I: Nevenka Novović (Teta Tina), Dojna Andrejević (Magdalena), Milan Komljenović (Roman), Mladen Ognjanović (Ćopa), Ivan Andrejević (Sirčanin), Vladimir Nikić (Podoljac), Valentina Stanisavljev (Sirčanka), Dušica Mitrović (Podoljka), Tomislav Pejčić (Čika Jole), Stevan Đorđević (Rapa), Bojana Malkanović Udicki (Cvetana), Sonja Radosavljević Ognjanović (Smilja), Milorad Mustafović (kg) (Muktaš), Vasa Apić (kg) (I pijanac), Jon Omoran (II pijanac), Ljubomir Jerković (III pijanac), Aleksandar Tutić (Ciganin).

(387) 9. septembar 1989.

Nepodnošljivo lako

P: Vaclav Havel, Pr: Aleksandar Ilić, R: Vladimir Lazić, Pom. r: Mladen Ognjanović, S: Vladimir Marenić, K: Danica Rakočević, Mask: Dragan Jeremić.

I: Mladen Ognjanović (Dr Leopold Kopriva), Bojana Malkanović Udicki (Zuzana), Nevenka Novović (Lusi), Stevan Đorđević (Olda), Dojna Andrejević (Marketa), Tomislav Pejčić (Prvi tip), Dušica Mitrović (Drugi tip), Sonja Ognjanović (Treći tip), Valentina Stanisavljev (Četvrti tip), Mile Kostić (Peti tip), Milan Komljenović (Olbram).

(388) 21. novembar 1989.

Zvezda na čelu naroda

P: Milica Novković, R: Milan Karadžić, S: Marina Čuturilo, K: Boris Čakširan, M: Nataša Bogojević.

I: Ivan Andrejević (Vitomir), Mladen Ognjanović (Velizar), Novica Spremo (Milutin), Radmila Pejčić (Persa), Tomislav Pejčić (Lazar), Vladimir Cvejić (Danilo), Stevan Đorđević (Sreten), Vladimir Nikić (Živko), Milan Komljenović (Todor), Vasa Apić (Mihajlo), Sonja Ognjanović (Lenka), Valentina Stanisavljev (Kosa), Dojna Andrejević (Smilja), Milorad Mustafović, Dušica Mitrović, Slađana Jovanov, Mila Kutlešić, Marija Srbinovski (Narod), Milorad Marjanović (Dečak).

(389) 23. decembar 1989.

Jabuka koja plače i koja se smeje

Ad: Vasa Apić, R, Izb. m: Sonja Radosavljević Ognjanović, S: Živojin Marković.

I: Sonja Radosavljević Ognjanović, Mladen Ognjanović, Valentina Stanisavljev, Vasa Apić.

(390) 11. januar 1990.

Smrtonosna motoristika

P: Aleksandar Popović, R: Lenka Udovički, S, K: Dejan Pantelić, M: Davor Roko, Kor: Ljiljana Dulović.

I: Nevenka Novović (Marela), Sonja Radosavljević Ognjanović (Katica Bradavica), Radmila Pejčić (Marica Travica), Valentina Stanisavljev (Anica Zaovina), Bojana Malkanović Udicki (Pavica), Dojna Andrejević (Silvana, Havajka), Mladen Ognjanović (Dule), Vladimir Cvejić (Kufta Paganini), Vasa Apić (Svetislav Sveta Apostolović), Tomislav Pejčić (Čika Dragi), Ivan Andrejević (Milisav), Milan Komljenović (Gane).

(391) 6. mart 1990.

Koštana

P: Borisav Stanković, Ad, R: Miodrag Gajić, S: Živojin Marković, K: Biljana Krstić.

I: Ivan Andrejević (Hadži Toma), Milorad Mustafović (Stojan), Vladimir Nikić (Arsa), Tomislav Pejčić (Mitke), Vasa Apić (Marko), Valentina Stanisavljev (Magda), Mladen Ognjanović (Policaja), Stevan Đorđević (Grkljan), Radmila Pejčić (Kata), Nevenka Novović (Stana), Sonja Radosavljević Ognjanović (Vaska), Usnija Redžepova (kg) (Koštana), Bojana Malkanović

Udicki (Salče), Dojna Andrejević (Koca), Vladimir Cvejić (Asan), Sima Lukić (kg) (Kurta), Svetozar Vojtečki (Ahmet), Milan Komljenović (Kmet ciganski).

(392) 26. maj 1990.

Jesi li to doš'o da me vidiš

P: Miodrag Karadžić, R, K, Izb. m: Milan Karadžić, S: Živojin Marković.

I: Stanko Bogojević (Maksim Obad), Mladen Ognjanović (Gorčilo Obad), Valentina Stanisavljev (Grozdana), Stevan Đorđević (Petrašin), Vladimir Nikić (Zeljo Crkota), Sonja Radosavljević Ognjanović (Miluša), Dušica Mitrović (Koviljka), Vasa Apić (Dimitrije Kasalica).

(393) 7. septembar 1990.

Jerma

P: Federiko Garsija Lorka, R: Dijana Milošević, S: Živojin Marković, K: Boris Čakširan, Kor: Sonja Lapatanov, Izb. m: Ivana Trišić, Lek: Radovan Knežević.

I: Nevenka Novović (Jerma), Radmila Pejčić (Starica Dolores), Mladen Ognjanović (Huan), Stanko Bogojević (Viktor, III čovek), Valentina Stanisavljev (Marija, I pralja), Sonja Radosavljević (III pralja, II mlada žena), Svetlana Jovanović (II pralja, I mlada žena), Bojana Malkanović Udicki (Zaova), Milorad Mustafović (I čovek), Vladimir Cvejić (II čovek).

(394) 2. oktobar 1990.

Profesionalac

P: Dušan Kovačević, R, K, Izb. m: Branislav Mićunović, S: Živojin Marković.

I: Tomislav Pejčić (Luka Laban), Radmila Pejčić (Marta), Ivan Andrejević (Ja-Teodor Teja Kraj), Milan Komljenović (Ludak).

(395) 10. oktobar 1990.

Hajde da se igramo

Ad, R: Lilijana Ivanović Arsenov, S. i K: Ljubomir Vujović, M: Miroljub Aranđelović Rasinski, Scen. pok: Vladimir Cvejić.

I: Sonja Radosavljević, Dušica Mitrović, Valentina Stanisavljević, Vladimir Cvejić, Milan Komljenović, Milorad Mustafović.

(396) 9. novembar 1990.

Idem u lov

P: Žorž Fejdo, Pr: Dragoslav Andrić, R, Izb. m: Stevo Žigon, S: Živojin Marković, K: Slavica Lalicki.

I: Dušan Jakšić (kg) (Dišotel), Nevenka Novović (Leontina), Stanko Bogojević (Moris), Tomislav Pejčić (Kasanj), Vladimir Cvejić (Gontran), Radmila Pejčić (Gospođa Latur), Sonja Radosavljević (Babet), Vladimir Nikić (Bridua).

(397) 7. decembar 1990.

Hajduci

P: Branislav Nušić, Ad, R, Izb. m: Lilijana Ivanović Arsenov, S, K: Ljubomir Vujović.

I: Vladimir Nikić (Brana), Stanko Bogojević (Čeda Brba), Vladimir Cvejić (Mile Vrabac), Mladen Ognjanović (Sima Gluvać), Milan Komljenović (Mita Trta), Milorad Mustafović (Žika), Valentina Stanisavljev (Persa), Tomislav Pejčić (Pandur).

(398) 18. decembar 1990.

Kuda idu stare godine

P: Milan Vukotić, R: Lilijana Ivanović Arsenov, S: Ljubomir Vujović i K: Živojin Marković.

I: Sonja Radosavljević, Valentina Stanisavljev, Nevenka Novović, Mladen Ognjanović, Stanko Bogojević.

(399) 19. februar 1991.

Ranjeni orao

P: Milica (Mir-Jam) Jakovljević, Ad: Borislav Mihajlović Mihiz, R: Dragan Jović, S: Živojin Marković, K: Branka Petrović, Izb. m: Vilim Gregec, Scen. pok: Vladimir Cvejić.

I: Radmila Pejčić (Gospođa Mir-Jam), Nevenka Novović (Anđelka Bojanić, udata Đurović), Stanko Bogojević (Mišo III Tomo), Bojana Malkanović Udicki (Gospođica Nada Todorović), Mladen Ognjanović (Nenad Aleksić), Sonja Radosavljević (Tatjana, Tanja Mitrović), Milan Komljenović (Gojko Mirić), Valentina Stanisavljev (Vukica), Vladimir Cvejić (Safet).

(400) 16. april 1991.

Divlja patka

P: Henrik Ibzen, Pr: Boba Blagojević Ad, R: Olga Savić, S: Živojin Marković i K: Boris Čakširan, M: Vera Milanković.

I: Ivan Andrejević (Veletrgovac Verle), Vladimir Cvejić (Gregers Verle), Tomislav Pejčić (Stari Ekdal), Stanko Bogojević (Jalmar Ekdal), Nevenka Novović (Gina Ekdal), Merima Đurić (Hedviga), Sonja Radosavljević (Gospođa Serbi), Mladen Ognjanović (Dr Reling), Vladimir Nikić (Molvik), Milan Komljenović (Petersen), Valentina Stanisavljev (Jensi).

(401) 9. maj 1991.

Intimni razgovori

P: Vaclav Havel, R: Bratislav Mladenović, S, K: Živojin Marković, Izb. m: Ivona Mladenović, Scen. pok: Vladimir Cvejić.

I: Tomislav Pejčić (Mihael), Nevenka Novović (Vera), Vladimir Cvejić (Ferdinand).

(402) 26. oktobar 1991.

Maratonci trče počasni krug

P: Dušan Kovačević, R: Zlatko Sviben, S: Aleksandar Zlatović, K: Bjanka Adžić Ursulov, M: Ksenija Zečević, Scen. p: Ivan Klemenc, Lek: Nada Andrejić.

I: Vasilije Apić (Maksimilijan Topalović), Tomislav Pejčić (Aksentije Topalović), Stanko Bogojević (Milutin Topalović), Mladen Ognjanović (Laki Topalović), Vladimir Cvejić (Mirko Topalović), Sonja Ognjanović (Kristina), Dušan Jakišić (Đenka đavo), Goran Ivanović (Bili Piton), Radmila Pejčić (Olja), Milan Komljenović (Pregaženi čovek).

(402) 10. decembar 1991.

Nije bila peta, bila je deveta

P: Aldo Nikolaj, Pr: Ivo Juriša, R: Stanko Bogojević, S, K: Milan Komljenović.

I: Valentina Stanisavljev (Eva), Milan Komljenović (Bruno), Vladimir Nikić (Marlo), Edita Seči, Tamara Matijaš (Domaćice predstave).

(403) 17. decembar 1991.

Petar Pan

P: Igor Bojović, R: Siniša Rakić, S: Živojin Marković, K: Milica radovanović, M: Milorad Lukić, ak. Vladimir Cvejić.

I: Merima Đurić (kg) (Vendi), Milan Maksimov (kg) (Džon), Predrag Mirković (Majkl), Vladimir Cvejić (Petar Pan), Nataša Babić (Vila Zvončica), Vladimir Nikić (Kapetan Kuk), Bojana Udicki (Gusar Mak), Dojna Andrejević (Gusar Zak), Milan Komljenović (Crni Bor Pričalo).

(404) 15. februar 1992.

Klimakterijum

P: Radomir Putnik, R: Milovan Novčić, S, K: Zoran Jovanović, Izb. m: Dejan Novčić, Scen. pok: Vladimir Cvejić.

I: Tomislav Pejčić (Tugomil), Dojna Andrejević (Litota), Vladimir Cvejić (Semiolog), Milan Komljenović (Rukoljub), Stanko Bogojević (Lučić), Valentina Stanisavljev (Zemljanica), Mladen Ognjanović (Dačić), Vasilije Apić (kg) (Zidar).

(405) 6. april 1992.

Mandragola

P: Nikolo Makijaveli, Pr: Vera Bakotić Mijušković, R: Nikita Milivojević, S: Živojin Marković, K: Danica Rakočević, Izb. m: Ljudmila Bećković, Scen. pok: Vladimir Cvejić.

I: Goran Ivanović (Kalimako), Vladimir Cvejić (Siro), Miladin Krišković (kg) (Mesar Niča), Dušan Jakišić (Ligurio), Bojana Udicki (Sostrata), Vasilije Apić (kg) (Fra Timoteo), Nataša Babić (Lukrecija).

(406) 9. septembar 1992.

Siroti mali hrčki

P: Gordan Mihić, R: Nikola Pejaković, S: Krstomir Milovanović, K: Miroslav Blagojević.

I: Vladimir Nikić (I službenik), Mladen Ognjenović (II službenik), Ivan Andrejević (Ministar), Bojana Malkanović Udicki (Šefica), Vasa Apić (kg) (Predsednik vlade), Valentina Stanisavljev (Spremačica).

(407) 3. oktobar 1992.

Ljubavno pismo

P: Kosta Trifković, R: Dimitrije Đurković, S: Vladimir Marenić, K: Milica Radovanović, Scen. pok: Sonja Lapatanov, Korep: Vladimir Cvejić, Lek: Žarko Ružić.

I: Tomislav Pejčić (Vasa Vidić), Nataša Babić (Marija), Sonja Ognjanović (Evica), Stanko Bogojević (Milan), Miladin Krišković (kg) (Laza Dražić), Radmila Pejčić (Sofija), Ivan Andrejević (Jovan), Vladimir Cvejić (Đole), Svetlana Jovanović (Lepa Kata).

(408) 11. oktobar 1992.

Kraj partije

P: Semjuel Beket, Pr: Aleksandar Saša Petrović, R: Saša Latinović, S: Zoran Čalija, K: Zora Mojsilović.

I: Goran Ivanović (Ham), Nevenka Novović (Klov), Milan Komljenović (Neg), Dojna Andrejević (Nela), Dragan Aleksić (Godo).

(409) 10. novembar 1992.

Uobraženi bolesnik

P: Molijer, Pr: Bogdan Popović, R: Velja Mitrović, S: Dejan Pantelić, K: Nada Janković, Scen. pok: Ivan Klemenc.

I: Tomislav Pejčić (Argan), Nevenka Novović (Belina), Dojna Andrejević (Anželika), Milan Komljenović (Berald), Stanko Bogojević i Nenad Gvozdenović (Kleant), Ivan Andrejević (Doktor Diafoarus), Mladen Ognjanović (Doktor Firgon), Goran Ivanović (Fleran), Nataša Babić (Toaneta).

(410) 24. april 1993.

Urnebesna tragedija

P: Dušan Kovačević, R: Tatjana Mandić, S: Todor Lalicki, K: Dejana Vučićević, Izb. m: Nataša Bogojević.

I: Nevenka Novović (Ruža), Mladen Ognjanović (Milan), Slavko Štimac (kg) (Neven), Dojna Andrejević (Julka), Goran Ivanović (Kosta), Radmila Pejčić (Rajna), Tomislav Pejčić (Vasilije), Ivan Andrejević (Doktor), Bojana Malkanović Udicki (Milicioner).

(4111) 27. septembar 1993.

Pokondirena tikva

P: Jovan Popović Sterija, R, S, K: Milan Karadžić, S: Zora Mojsilović, K: Mira Mojsilović, M: Nataša Bogojević, Scen. pok: Sonja Lapatanov.

I: Nevena Novović (Fema), Nataša Babić Zorić (Evica), Tomislav Pejčić (Mitar), Valentina Stanisavljev (Ančica), Milan Komljenović (Jovan), Radmila Pejčić (Sara), Mladen Ognjenović (Svetozar Ružičić), Vladimir Cvejić (Vasilije).

(412) 6. januar 1994.

Crvenkapa i zbunjeni vuk

P: Radoslav Pavelkić, R, K: Tomislav Pejčić, S: Živojin Marković.

I: Snežana Kovačev (Crvenkapa), Vladimir Nikić (Zbunjeni vuk), Milan Kočalović (Lovac Luka), Valentina Stanisavljev (Baka), Dojna Andrejević (Pudlica Caca), Sonja Ognjenović (Pudlica Daca), Jovana Andrejević (kg) (Caca Laca).

(413) 10. februar 1994.

Sve zbog seksa

P: Imre Benčik, Pr: Marta Živković, Ad, R. i S: Miroslav Pavićević, K: Danica Rakočević.

I: Vladimir Cvejić (Toza Tasić), Valentina Stanisavljev (Milja), Tomislav Pejčić (Labud Gudurić), Snežana Kovačev (Gina), Milan Kočalović (Ratko Vidra), Bojana Malkanović Udicki (Jeca), Dojna Andrejević (Sonja), Vladimir Nikić (Dr Šipka), Mladen Ognjanović (Boban).

(414) 8. mart 1994.

Višnjik

P: Anton Pavlovič Čehov, Pr: Kiril Taranovski, R, S: Vitalij Dvorcin, S: Živojin Marković, K: Danica Rakočević.

I: Nevena Novović (Ranjevska Ljubov Andrejevna), Snežana Kovačev (Anja), Dojna Andrejević (Varja), Ivan Vukov (Gajev Leonid Andrejevič), Ivan Andrejević (Lopahin Jermolaj Aleksejevič), Milan Kočalović (Trofimov Petar Sergejevič), Tomislav Pejčić (Simeonov), Valentina Stanisavljev (Šarlota Ivanovna), Mladen Ognjanović (Epihodov Semjon PAntalejevič), Sonja Ognjanović (Dunjaška), Miladin Kričković (Firs), Vladimir Nikić (Jaša), Vasa Apić (Šef stanice).

(415) 15. septembar 1994.

Buba u uhu

P: Žorž Fejdo, Pr: Ivanka Marković, R: Kokan Mladenović, S: Petar Pašić, K: Branka Petrović., Lek: Radovan Knežević.

I: Mladen Ognjanović (Viktor Emanuel Poš), Milan Komljenović (Kamij Šandebiz), Tomislav Pejčić (Romen Turnel), Miladin Kričković (kg) (Doktor Finaš), Milan Andrejević (Karlos Komenides), Ivan Vukov (kg) (Ogisten Ferajon), Dragan Džankić (Etjen), Snežana Kovačev (Ragbi), Vladimir Nikić (Batisten), Nevena Novović (Rejmond), Ljiljana Josipović (Lisjen), Valentina Stanisavljev (Olimpija), Sonja Ognjenović (Antoaneta), Dojna Andrejević (Eženi).

(416) 25. novembar 1994.

Ženidba

P: Nikolaj Vasiljevič Gogolj, Pr: Kiril Taranovski, R: Milan Karadžić, S: Nikolina Kovačević, K: Božana Jovanović, Lek: Radovan Knežević.

I: Dojna Andrejević (Agafja Tihonovna), Valentina Stanisavljev (Arina Pantelejmonovna), Ljiljana Josipović (Fjokla Ivanovna), Tomislav Pejčić (Potkoljesin), Mladen Ognjanović (Kočkarjov), Tihomir Paunović (kg) (Kajgana), Vasa Apić (kg) (Anučkin), Dragan Džankić (Ževakin), Sonja Ognjanović (Dunjaška), Vladimir Nikić (Starikov), Ivan Vukov (kg) (Stepan).

(417) 10. februar 1995.

Ženidba i udadba

P: Jovan Popović Sterija, R. i S: Miroslav Benka, Kor: Milan Radusin, Lek: Radovan Knežević.

I: Dragan Džankić (Mladoženja), Tomislav Pejčić (Provodadžija), Snežana Kovačev (Devojka), Vasa Apić (kg) (Otac), Radmila Pejčić (Mati), Ljiljana Josipović (Tetka), Dojna Andrejević (Kumača), Jon Omoran, Milan Radusin, Deca), Sonja Večanski, Ivana Večanski, Dino Halilović (Građani).

(418) 7. maj 1995.

Ohlađeni vo

P: Joakim Vujić, Ad, R, S, K: Miroslav Pavićević, M: Vladimir Vučković, Pom. r: Miroslav Ogrizović.

I: Mladen Ognjenović, Tomisjav Pejčić (Joakim Vujić, Gavrilo Skakavac), Snežana Kovačev

(Filip, Maca), Vladimir Cvejić (Živadin, Francuz), Dragan Džankić (Todor, Baron Vrbovina), Ivan Vukov (kg) (Sreten, Gospodar Prodan), Ivan Andrejević (Arsa, Kuzman), Ljiljana Josipović (Jovan, Jelka), Jon Omoran (Milinko, Pandur), Vasa Apić (kg) (Ratomir, Čauš), Nenad Kojić (kg) (Borivoje, Šaptalac).

(419) 5. oktobar 1995.

Vesele žene Vindzdorske

P: Viljem Šekspir, Pr: Borivoje Nedić, R: Vladimir Lazić, Pom. r: Jadranka Mojsin, S: Dejan Pantelić, Kor: Vanja Popović, Izb. m: Tanja Milošević, Dram: Jelena Vlatković, Lek: Radovan Knežević, Kor: Ljiljana Dulović, Mask: Dragan Jeremić.

I: Tomislav Pejčić (Vitez Džon Falstaf), Nevena Novović (Alisa Ford), Nada Sekulić (kg) (Margaret Pejdž), Ljiljana Josipović (Ana Pejdž), Mladen Ognjanović (Frenk Ford), Vladimir Nikić (Džordž Pejdž), Radmila Pejčić (Gospođa Kuikli), Vladimir Cvejić (Fenton), Ivan Andrejević (Robert Šelou), Snežana Kovačev (Abraham Slender), Ivan Vukov (kg) (Nju Evans), Miladin Krišković (kg) (Doktor Kajus), Dragan Džankić (Gostioničar), Dojna Andrejević (Bardolf), Vasa Apić (kg) (Piter Simpl), Valentina Stanisavljev (Džon Ragbi).

(420) 25. novembar 1995.

Gospođa Olga

P: Milutin Bojić, R: Irena Ristić, S. i K: Vanja Popović, Izb. m: Predrag Stamenković.

I: Mirko Petković (kg) (Advokat Novaković), Ljiljana Josipović (Novakovićka), Vladimir Cvejić (Gidra), Nevena Novović (kg) (Olga Ristićka), Dojna Andrejević (Vuka), Borislava Kojić (kg) (Marija).

(421) 5. januar 1996.

Glumačka družina Rikoti

P: Alfredo Balduči, Pr: Milan Rakovac, Ad: Ivana Dimić, R: Zoran Ratković, K: Vanja Popović, M: Vojislav Kostić, Dram: Jelena Vlatković.

I: Tomislav Pejčić (Hamilkar Rikoti), Radmila Pejčić (Adela Rikoti), Ljubiša Ristović (Hanibal Rikoti), Dojna Andrejević (Marta), Ivan Andrejević (Grof Luiđi Bolza), Goran Marković (I žandar), Svetozar Vojtečki (II žandar).

(422) 24. februar 1996.

Centrifugalni igrač

P: Todor Manojlović, R. i S: Miroslav Benka, K: Vanja Popović, Lek: Radovan Knežević.

I: Tomislav Pejčić (Ministar), Snežana Kovačev (Liliana), Ivan Vukov (kg) (Savetnik), Dragan Džankić (Sekretar), Ljubiša Milišić (kg) (Novinar), Damir Todorović (kg) (Bil), Milan Komljenović (kg) (Olge), Ljiljana Josipović (G-đa sa crvenim suncobranom), Aleksandar Bogdanović (kg) (Barman), Vladimir Petrović (kg) (Direktor bara).

(423) 9. mart 1996.

Voz za zemlju Oz

P: Dragan Džankić, R: Tomislav Pejčić, S, K: Vanja Popović, M: Ivan Kostić.

I: Dragan Džankić (Strašilo), Tomislav Pejčić (Prase), Vladimir Nikić (Ždrebe), Valentina Stanisavljev (Žuća), Sonja Radosavljević (Maca), Vera Nedeljkov (Mačak), Bojana Udicki (Koza), Dino Halilović (Pače I), Ivana Večanski (Pače II), Sanja Večanski (Jagnje I), Jovana Andrejević (Jagnje II).

(424) 24. maj 1996.

Arsenik i stare čipke

P: Džozef Keslering, Pr: Radoš Novaković i Gustav Gaurin, R: Milovan Novčić, S, K: Živojin Marković, M: Dejan Novčić.

I: Radmila Pejčić (Ebi Brjuster), Ivan Vukov (kg) (Pastordr Harper), Ljubiša Milišić (kg) (Tedi Brjuster), Vladimir Petrović (kg) (Policajac Brofi), Vladimir Nikić (Policajac Klajn), Ljiljana Josipović (Marta Brjuster), Dojna Andrejević (Ilen Harper), Aleksandar Bogdanović (kg) (Mortimer Brjuster), Miladin Kričković (kg) (Gospodin Džips), Tomislav Pejčić (Džonatan Brjuster), Dragan Džankić (Dr Ajnštajn), Ivan Andrejević (Policajac O'Hara), Tihomir Paunović (kg) (Poručnik Runi), Vasa Apić (kg) (Gospodin Viterspun).

(425) 1. oktobar 1996.

Čimi

P: Boris Aprilov, Pr, Ad, R: Lilijana Ivanović, S, K: Vanja Popović, M: Zoran Vuković.

I: Dragan Džankić (Dimbi), Jovo Maksić, Zorana Bečić, Jovana Andrejević (Dombi), Dojna Andrejević (Liska), Valentina Stanisavljev (Moksi), Sonja Radosavljević (Čimi).

(426) 1. decembar 1996.

Hrastova deca

P: Nebojša Krivokuća & Borivoje Petković, R: Žanko Tomić, S, K: Vanja Popović, M: Željko Joskimović.

I: Ivan Andrejević (Deda), Zorana Bečić (Ana), Jovo Maksić (Markić), Ljubiša Ristović (Đole), Zoran Maksić (Aleksa).

(427) 8. februar 1997.

Luda noć

P: Rej Kuni, Ad: Dragana Bošković, R: Lilijana Ivanović, S, K: Vanja Popović, Izb. m: Aco Dogandžić.

I: Ivan Andrejević (Vlastoljub Karakurtović), Dragan Džankić (Đorđe Golubović), Dojna Andrejević (Ubavka Raspopović), Aleksandar Bogdanović (kg) (Živojin Žunić), Ivan Vukov (kg) (Direktor hotela), Jovo Maksić (kg) (Bogoljub Raspopović), Ljiljana Josipović (Julijana Karakurtović), Valentina Stanisavljev (Juliška), Sonja Radosavljević (Sestra Daša), Zorana Bečić (Zorica Šunjarević).

(428) 7. mart 1997.

Ljubavi Džordža Vašingtona

P: Miro Gavran, R: Lilijana Ivanović, S, K: Vanja Popović, M: Aco Dogandžić.

I: Ljiljana Josipović (Marta), Dojna Andrejević (Silvija).

(429) 18. mart 1997.

Bluz osmeh

P: Miroljub Nedović, R, S: Slobodan Ćustić, K: Vanja Popović, Izb. m: Zoran Jovanov.

I: Slobodan Ćustić (kg) (Nenad), Dojna Andrejević (Ljubica), Zorana Bečić (Miljana), Bora Aleksić (Muž).

(430) 10. novembar 1997.

Laža i paralaža

P: Jovan Popović Sterija, R. i S: Miroslav Benka, K: Vanja Popović, Lek: Radovan Knežević.

I: Tomislav Pejčić (Marko Vujić), Nataša Ilin (Jelica), Janoš Tot (Aleksa), Dragan Džankić (Mita), Ljubiša Milišić (Batić), Sonja Radosavljević (Marija).

(431) 25. decembar 1997.

Hajde da se igramo

Ad, R: Lilijana Ivanović, S, K: Vanja Popović, Izb. m: Aleksandar Dogandžić.

I: Zoran Prokopić, Nevena Arsenov, Zorana Bečić, Milan Uzelac.

(432) 26. decembar 1997.

Crvenkapa

P: Aleksandar Popović, Ad, R: Lilijana Ivanović, S, K: Vanja Popović, Izb. m: Dragan Džankić.

I: Ivan Vukov (Lovac), Sonja Radosavljević (Ivanka), Valentina Stanisavljev (Crvenkapina mama), Ljiljana Josipović (Baka), Nevena Arsenov (Crvenkapa), Milan Uzelac (Vuk).

(433) 14. februar 1998.

Majstor

P: Ronald Harvud, Pr: Đorđe Krivokapić, R: Miodrag Milanović, S, K: Vanja Popović, Izb. m: Zoran Vuković.

I: Dojna Andrejević (Kresida Fild), Tomislav Pejčić (Roman Kozačenko), Zoran Prokopić (Džulijan Fild), Dragan Džankić (Vošborn), Jovan Ljubenović (Mejder), Ljiljana Josipović (Marijan Stoun), Ivan Vukov (Nikita Fedorenko), Valentina Stanisavljev (Sestra Sofija).

(434) 4. april 1998.

Ludi dani

P: Rej Kuni, Pr, R, Izb. m: Lilijana Ivanović, S, K: Vanja Popović, Scen. pok: Ferid Karajica.

I: Dragan Džankić (Đorđe Pavić), Sonja Radosavljević (Milica Pavić), Nevena Arsenov (Jelena Pavić), Zoran Prokopić (Živojin Žunić), Ivan Vukov (Inspektor Žarić), Jovo Maksić (Inspektor Marić), Vanja Lazin (Jovan (Bobby) Savić), Zorana Bečić (Fotoreporter).

(435) 5. oktobar 1998.

Tango

P: Slavomir Mrožek, Pr: Đorđe Živanović, R: Velimir Mitrović, S, K: Vanja Popović, M: Zoran Miletić.

I: Radmila Pejčić (kg) (Evgenija), Miladin Krišković (kg) (Evgenije), Tomislav Pejčić (Stomil), Ljiljana Josipović (Eleonra), Loran Prokopić (Artur), Dragan Džankić (Edek), Jelica Brestovac (Alja).

(436) 10. decembar 1998.

Boing-Boing

P: Mark Kamoleti Ad: Milan Bogosavljević, R: Lilijana Ivanović, S, K: Vanja Popović, Izb. m: Aco Dogandžić.

I: Dojna Andrejević (Žanet), Sonja Radosavljević (Dženet), Monika Boldovina (kg) (Judit), Ljiljana Josipović (Berta), Vanja Lazin (kg) (Dragojlo), Loran Prokopić (Mirče).

(437) 10. februar 1999.

Bajka o mrtvoj Kraljevoj kćerki

P: Nikolaj Koljada, Pr: Novica Antić, R: Sergej Aleksandrovič Isajev, S, K: Vanja Popović, Izb. m: Sergej Aleksandrovič Isajev.

I: Radmila Tomović (kg) (Rima), Loran Prokopić (Maksim), Dragan Džankić (Vitalij), Jelica Brestovac (Nina).

(438) 22. april 1999.

Umetnošću protiv rata

R: Ivan Andrejević, Izb. m: Erne Arva.

I: Ljiljana Josipović, Dojna Andrejević, Ivan Andrejević.

(439) 27. april 1999.

Ženski razgovori

P: Dušan Radović, Ad, R: Ljiljana Josipović, S, K: Vanja Popović.

I: Ivan Andrejević, Bojana Malkanović Udicki, Valentina Stanisavljev, Dojna Andrejević, Sonja Radosavljević, Jelica Brestovac, Zorana Bečić (kg).

(440) 14. septembar 1999.

Nije muva – nego žena

P: Branislav Nušić, R: Tomislav Pejčić, S: Živojin Marković, K: Vanja Popović, Izb. m: Dragan Džankić.

I: Tomislav Pejčić, Sonja Radosavljević, Valentina Stanisavljev, Dragan Džankić.

(441) 23. decembar 1999.

Dugonja, Vidonja i Trbonja

P: Mladen Širola, R, Izb. m: Tomislav Pejčić, S: Živojin Marković, K: Vanja Popović.

I: Loran Prokopić (Iva), Dragan Džankić (Dugonja), Bojana Malkanović Udicki (Trbonja), Ivan Andrejević (Vidonja), Sonja Radosavljević (Vila), Jelica Brestovac (Veštica), Valentina Stanisavljev (Baka), Dojna Andrejević (Princeza),

(442) 5. oktobar 2000.

Zunzara

P: Bogdan Čiplić, R, Izb. m: Velimir Mitrović, S: Živojin Marković, K: Vanja Popović.

I: Tomislav Pejčić (Živa Obad), Loran Prokopić (Mita), Dragan Džankić (Blažo), Dojna Andrejević (Persa).

(443) 5. novembar 2000.

Kir Janja

P: Jovan Popović Sterija, R: Vladimir Lazić, S: Krstomir Milovanović, K: Vanja Popović, M: Ivan Kalnak, Dram: Maša Jeremić.

I: Ljiljana Josipović (Juca), Ivan Andrejević (Kir Dima), Jelica Brestovac (Katica), Dragan Džankić (Mišić), Loran Prokopić (Petar), Tomislav Pejčić (Kir Janja).

(444) 27. april 2001.

Stradija, What is this?

P: Miroslav Benka, R, S: Miroslav Benka, K: Ivanka Popović, M: Aleksandar Ilić, Dram: Igor Bojović, Scen. pok: Sonja Lapatanov, Lek: Radovan Knežević, Mask: Dragoljub Jeremić.

I: Vladan Brković (Ribar, Mladić), Jovan Torački (Stranac), Neda Grubiša (Alisa), Miodrag Rakočević (Rodoljub Veliki), Tomislav Pejčić (Kmet, Glavni savetnik prosvete), Ljiljana Josipović (Žena), Novak Bilbija (Ministar policije, Tajni glas sa nebesa), Dušan Jakišić (Ministar finansija), Dragan Džankić (1. građanin, 1. islednik, 1. savetnik), Damjan Kecojević (2. građanin, 2. islednik, 2. savetnik), Goran Stanisavljev (3. građanin, 3. islednik, 3. savetnik), Ivan Andrejević (Načelnik policije), Miladin Krišković (Pandur), Ivan Vukov (Ubogi starac), Dojna Andrejević (Građanka), Bojana Udicki (Pištav glas iz naroda), Jon Omoran, Nenad Mandić, Igor Budim (Kmetovi ađutanti).

(445) 15. jun 2001.

Velika doktorska bajka

P: Karel Čapek, R: Predrag Kalaba, S. i K: Ivanka Popović, M: Ivan Brkljačić.

I: Dragan Džankić (Volšebni međijaš, Hejakl), Sonja Radosavljević (Pegava Vincika, Gospodin Lustig), Tomislav Pejčić (Doktor Hronovski), Bojana Udicki (Doktorka iz Upica), Valentina Stanisavljev (Sultan Sulejman), Dojna Andrejević (Princeza Zubeida, Vila Rusalka), Ivan Andrejević (I stražar), Davor Ratković (II stražar), Miladin Krišković (Drvoseča, Vodeni duh).

(446) 19. mart 2002.

Gospođica Julija

P: August Strindberg, Pr: Mihailo Stojanović, Đura Banjac i Silvija Duhkov, Ad, R, S: Miroslav Benka, K: Vanja Popović, M: Robert Mankkovecki, Mask: Dragoljub Jeremić.

I: Vladana Savić (Gospođica Julija), Pavle Petrović (Žan), Vanja Radošević (Kristina).

(447) 2. april 2002.

Pipi duga čarapa

P: Astrid Lindgren, Ad, R: Saša Latinović i Miroslav Benka, S. i K: Vanja Popović, K: Ljiljana Dragović, Ap: Dragan Džankić.

I: Neda Grubiša (kg) (Pipi Duga čarapa), Sara Dimitrijević (kg) (Anica), Bojan Stefanović (Tomica), Srđan Radivojević (Fini gospodin, Druga dama, Maka), Ljiljana Josipović (Tetka Laura), Bojana Udicki (Gospođa mama, Doktor), Ivan Đorđević (Kralj, Policajac, Prodavac Džimi), Sonja Radosavljević (Poštar, Prva dama, Baki).

(448) 10. oktobar 2002.

Emigranti

P: Slavomir Mrožek, R. i S: Miroslav Benka, K: Vanja Popović.

I: Ivan Đorđević (XX), Pavle Petrović (AA).

(449) 21. decembar 2002.

Kako je mačak naučio Galebicu da leti

P: Luis Sepulveda, Pr: Janja Beć, Ad: Dram: Ljubica Ostojić, R: Kaća Dorić, S: Slobodan Perišić, K: Vanja Popović, M: Elvis Kurtović, Scen. pok: Muhamed Ivanić.

I: Ivan Đorđević (Miško), Dojna Andrejević (Galebica, Bubuhna), Sonja Radosavljević (Grof), Valentina Stanisavljev (Car), Dragan Džankić (Sekretar, Pukovnik sekretar), Ljiljana Josipović (Pukovnik), Dejan Petošević (Matija), Pavle Petrović (Mudrac-Didro), Sara Tanasković, Sara Dimitrijević (Galebica-Sreća), Miladin Krišković (Soprovento), Vanja Radošević (Poetesa),

(450) 25. februar 2003.

Svet

P: Branislav Nušić, R: Pavle Lazić, S: Darko Nedeljković, K: Vanja Popović, M: Ivan Brkljačić.

I: Tihomir Stanić (Toma Melentijević), Dojna Andrejević (Stana), Vanja Radošević (Nada), Nevena Svilarov (Jelkica), Dragan Džankić (Sima Jeremić), Ljiljana Josipović (Gospoda Živanović), Bojana Udicki (Gospođa Tomić), Ivan Đorđević (Stojanović), Jelena Radosavljević (Gospoda Marta), Dejan Petošević (Učitelj muzike), Slavica Nikolić (Tetka Kaja), Jelica Brestovac (Ana), Sandra Brzić, Jovana Dmitrić (Devojčice), Goran Marković (I nosač), Svetozar Vojtečki (II nosač).

(451) 19. april 2003.

Čas

P: Ežen Jonesko, R: Virdžinija Marina Guzina, S. i K: Marina Sremac, M: Lazar Čolović.

I: Predrag Ejdus (Profesor), Jelena Ćuruvija Đurica (Učenica), Bojana Malkanović Udicki, Lazar Čolović (Sluškinja),

(452) 16. jun 2003.

Papagaji

P: Dragan Džankić, R, M: Dragan Džankić, S, K: Vanja Popović, Kor, Scen. pok: Ivica Klemenc.

I: Snežana Jeremić (Milica), Vanja Radošević (Mama), Ivan Đorđević (Tata), Pavle Petrović (Papagaj), Sandra Đurđev (Ups mlađi).

(453) 14. oktobar 2003.

Ah, to vreme uživanja

P: Karlo Goldoni, Ad, R: Vladimir Lazić, Pom. r: Dragan Džankić, S: Krstomir Milovanović, K: Vanja Popović, M: Dušan Petrović, Tp: Viktor Simeon, Lek: Radovan Knežević, Scen. p: Ivica Klemenc.

I: Ljiljana Josipović (Pankracio), Nebojša Vranić (Lelio lažljivac), Drahan Džankić (Paskvino), Bojana Udicki (Doktor Balanti), Snežana Jeremić (Beatrička), Vanja Radošević (Rozaura), Sonja Radosavljević (Kolombina), Pavle Petrović (Otavio), Ivan Đorđević (Florindo), Srđan Radivojević (Trivela), Dojna Andrejević (Gostioničarka), Jelica Brestovac (Rimljanka), Ivan Andrejević (Mladi vitez od Bordžije), Valentina Stanisavljev (Momak), Loran Prokopić (Kanconjero), Eva Ilić, Vesna Vućićević, Jelena Jakšić, Slobodanka Bešlin, Slavica Popović, Marina Radulesku, Andrea Bašević, Nevena Svilarov, Svetozar Šević, Bogdan Milić, Tomica Petrović (Karnevalska povorka).

(454) 14. novembar 2003.
(Drama na rumunskom jeziku)

Teatru descompus sau omul-lada-de-gunoi

P: Matei Vişniec, Ad, r: Iulian Ursulescu, S: Adrian Sandu, K: Marioara Sandu, M: Ionel Petroi, Scen. p: Ivica Klemenc.

I: Silvia Pincu, Catalin Ursu, Ionel Cugia, Monica Boldovina, Ion Sechesan, Florina Petroi, Mircea Omoran.

(455) 22. decembar 2003.
(Drama na rumunskom jeziku)

Talk show – Gabriela si-a extirpat un ovar

P: Stefan Caraman, R: Sebastian Barbalan, S: Daniela Morariu, K: Dominica Morariu, M: Livius Urzescu.

I: Sebastian Balaban, Nora Chiriac, Trajan Gataiantu, Cornel Mata, Tiberiu Cezar Cugia, Gabriela Nistor.

(456) 10. februar 2004.

Osvrni se u gnevu

P: Džon Ozborn, Pr: Petar Kaukov i Jelena Marinkov, R: Nebojša Dugalić, S, K: Jelena Gorički, Izb. m: šavle Petrović.

I: Srđan Radivojević (Klif), Snežana Jeremić (Helena), Aleksandra Vlajić (Alison), Pavle Petrović (Džimi).

(457) 26. februar 2004.

Mali dinamit

P: Abi Morgan, Pr: Patar Kaukov i Jelena Marinkov, R: Petar Kaukov, S, K: Elica Georgieva.

I: Srđan Radivojević (Entoni), Vanja Radošević (Madlen), Ivan Đorđević (Lisjen).

(458) 16. april 2004.

Čarobnjak iz Oza

P: Frank Baum, R: Zoran Lozančić, S: Nenad Živadinović, K: Dragana Erčević, M: Borivoje Mladenović, Tp: Svetlana Mihajlović.

I: Snežana Jeremić (Doroti), Ivan Đorđević (Strašilo), Pavle Petrović (Limenko), Srđan Radivojević (Lav), Sonja Radosavljević (Vila), Vanja Radošević (Veštica), Bojan Stefanović (Čarobnjak), Olivera Popov, Marina Popov, Nikola Popov (Dečji glasovi).

ZRENJANIN

NARODNO POZORIŠTE “TOŠA JOVANOVIĆ”

(376) 2. oktobar 1986.

Krajputaš za troje

P: Milan Tutorov, R: Milan Tutorov, S, K: Viorel Flora.

I: Selimir Tošić (Toma), Miloje Ivanović (Mladen), Svetlana Utješanović (Maja).

(377) 5. oktobar 1986.

Karijera

P: Branislav Nušić, Ad, R, Izb. m: Stevo Žigon, S: Viorel Flora, K: Božana Jovanović, Scen. pok: Zoran Simović.

I: Budimir Pešić (Joca Radulović), Ružica Cvijetić (Sofija Radulović), Olivera Begović (Ružica), Milan Kočalović (Stanko), Prvoslav Zakovski (Gojko), Mirjana Vukojević (Gđa Ristić), Mihajlo Foro (Sveta), Nermil Bešlagić (Mika), Anđelka Davidovac (Mica), Snežana Kovačev (Učiteljica), Radovan Luković (Pop), Predrag Babić (Oficir), Vladimir Stančić, Tatjana Mihajlov (Deca).

(378) 15. oktobar 1986.

Uspomene Sare Bernar

P: Džon Marel, R: Nađa Janjetović, S: Žak Kukić. K: Marija Kranjc, Izb. m: Jugoslav Bošnjak,

I: Gordana Vinokić (Sara), Mihajlo Foro (Pitu).

(379) 14. mart 1987.

Bontonirani ćifta

P: Jovan Ristić Bečkerečanin, R: Dragan Jović, S: Viorel Flora, K: Vesna Radović, Izb. m: Momir Dukić, Ask: Nada Janković.

I: Mihajlo Foro (Jova Abadžić), Miloje Ivanović (Aćim Lolil), Ružica Cvijetić (Jevra Lolić), Mirjana Vukojević (Maca Lolić), Milan Kočalović (VLajko Radić), Selimir Tošić (Toša Ulizić), Nermil Bešlagić (Nestor Nadriknjigić), Prvoslav Zakovski (Učitelj igranja), Radovan Luković (Krojač), Dragan Đorđević (Služitelj).

(380) 27. mart 1987.

Garavi sokak

P: Miroslav Antić, Ad, R, Izb. m: Dragan Jović.

I: Anđelka Davidovac, Prvoslav Zakovski. Dragan Đorđević, Radovan Luković.

(381) 6. maj 1987.

Kraj vikenda

P: Momo Kapor, R, Izb. m: Lilijana Arsenov, S: Vlada Rebezov, K: Branka Petrović.

I: Miloje Ivanović (On), Svetlana Utješanović (Ona).

(382) 2. oktobar 1987.

Ženski rock’n folk band

P: Žan Anuj, Ad, R: Sulejman Kupusović, S: Viorel Flora, K: Angelina Atlagić, M: Saša Vrabac, Izb. m: Đorđe Vojnović, Kor: Olivera Tegetlija.

I: Ružica Cvijetić (Patricija), Mirjana Vukojević (Pamela), Gordana Vinokić (G-đa Ortang), Svetlana Utješanović (Suzana), Anđelka Davidovac (Ermelina), Snežana Kovačev (Leona), Nermil Bešlagić (Leone), Dragan Đorđević (G-din Gedža).

(383) 3. oktobar 1987.

Voćni dan

P: Velimir Stojanović, R: Sulejman Kupusović, S: Viorel Flora, K: Angelina Atlagić, M: Saša Vrabac, Kor: Olivera Tegetlija.

I: Prvoslav Zakovski (Neznani junak), Mihajlo Foro (Živo biće), Miloje Ivanović (Pile), Svetlana Utješinović (Janja), Budimir Pešić (Lala), Selimir Tošić (Ante portas).

(384) 22. decembar 1987.

Kuda idu stare godine

P: Milan D. Vukotić, R, izb. m: Lilijana Arsenov, S: Viorel Flora, K: Olivera Šajtinac.

I: Snežana Kovačev (Devojčica), Ružica Cvijetić (Stara godina), Nermil Bešlagić (Dečak), Radovan Luković (Majstor, Deda Mraz).

(385) 11. februar 1988.

Noć bogova

P: Miro Gavran, R, izb. m: Lilijana Arsenov, S: Vladimir Rebezov, K: Verica Radušić Nešić, Scen. pok: Ivica Klemenc.

I: Miloje Ivanović (Luj), Selimir Tošić (Molijer), Nermil Bešlagić (Luda).

(386) 1. april 1988.

Banatikon

P: Radivoj Šajtinac, Ad, S, K, izb. m: Lilijana Arsenov.

I: Mihajlo Foro, Ružica Cvijetić, Mirjana Vukojević, Jovan Torački, Radovan Luković, Snežana Kovačev.

(387) 16. april 1988.

Srećan događaj

P: Slavomir Mrožek, Pr: Petar Vujičić, R: Srđan Andrejević, S: Viorel Flora, K: Angelina Atlagić, M: Saša Vrabac, Scen. pok: Ivica Klemenc.

I: Prvoslav Zakovski (Podstanar), Milan Kočalović (Muž), Anđelka Davidovac (Žena), Budimir Pešić (Deda), Snežana Kovačev (Beba).

(388) 28. septembar 1988.

Luda kuća

P: Filip King, Pr: Mlađa Veselinović, R: Radoslav Dorić, S: Vladimir Rebezov, K: Vesna Radović Dorić, Izb. m: Miroljub Aranđelović, Scen. pok: Ivan Klemenc.

I: Snežana Kovačev (Ida), Gordana Vinokić (Gospodin Skilon), Nermil Bešlagić (Prečasni Lajonel Tup), Anđelka Davidovac (Penelopa Tup), Milan Kočalović (Kaplar Vinton), Jovan Torački (Uljez), Mihajlo Foro (Biskup od Leksa), Selimir Tošić (Prečasni Hamfri), Radovan Luković (Narednik Tauers).

(389) 28. oktobar 1988.

Kafeterija

P: Karlo Goldoni, R: Želimir Orešković, S: Boris Maksimović, K: Vesna Radović Dorić, M: Miroljub Aranđelović, Lek: Božo Bobot, Scen. pok: Ivan Klemenc.

I: Budimir Pešić (Ridolfo), Mihajlo Foro (Don Marcio), Milan Kočalović (Euđenio), Selimir Tošić (Flaminio), Ružica Cvijetić (Placida), Mirjana Vukojević (Vitorija), Snežana Kovačev (Lisaura), Prvoslav Zakovski (Pandolfo), Miloje Ivanović (Trapola), Radovan Luković (Berberin), Jovan Torački (Gostioničar), Nermil Bešlagić (Zapovednik pandura), Gordana Vinokić (Kardinal), Anđelka Davidovac, Divna Stojiljković, Svetlana Vujičić (Dame).

(390) 9. decembar 1988.

Izbiračica

P: Kosta Trifković, R: Stevo Žigon, S: Viorel Flora, K: Božana Jovanović, Izb. m: Marin Berković, Lek: Ljiljana Pinterić.

I: Budimir Pešić (Sokolović), Ružica Cvijetić (Jeca), Snežana Kovačev (Malčika), Ana Selski (Saveta), Mihajlo Foro (Timić), Divna Stojiljković (Kata), Anđelka Davidovac (Milica), Jovan Torački (Branko), Milan Kočalović (Štancika), Nermil Bešlagić (Tošica), Radovan Luković (Jovan).

(391) 23. decembar 1988.

Iznogud protiv Supermena

P: Radivoj Šajtinac, R: Lilijana Arsenov, S: Viorel Flora.

I: Nermil Bešlagić (Iznogud), Jovan Torački (Dilat-Larat), Ana Selski (Devojčica Ana), Radovan Luković (Supermen, Deda Mraz).

(392) 10. februar 1989.

Velki Mak

P: Erih Koš, Ad: Novica Savić, R: Radoslav Dorić, S: Aleksandar Zlatović, K: Nada Janković, M: Miroljub Aranđelović, Lek: Ljiljana Pinterić, Scen. p: Ivan Klemenc.

I: Mihajlo Foro (Rade Mitić), Gordana Vinokić (Gazdarica), Karolj Fišer (kg) (Domar), Mirjana Vukojević (Žena), Ana Selski (Irena), Nermil Bešlagić (Muž), Svetlana Vujičić (Ljubica), Milan Kočalović (Pesnik), Budimir Pešić (Milivoje), Selimir Tošić (Direktor), Miloje Ivanović (Predsednik), Radovan Luković (Saradnik), Jovan Torački (Bolesnik), Prvoslav Zakovski (Agent, Neznanac).

(393) 12. maj 1989.

Staklena menažerija

P: Tenesi Vilijams, R: Lilijana Arsenov, S: Viorel Flora, K: Vesna Radović Dorić, M: Miroljub Aranđelović, Kor: Dejan Pajović.

I: Gordana Vinokić (Amanda), Ana Selski (Lora), Jovan Torački (Tom), Milan Kočalović (Džim).

(394) 9. jun 1989.

Pukotina raja

P: Milan Tutorov, R, Izb. m: Milan Tutorov, S: Viorel Flora, Lek: Božo Bobot.

I: Olivera Begović (Ona), Radovan Luković (On).

(395) 29. septembar 1989.

Dositej srpski Odisej

P: Berislav Kosier, R: Dragan Jović, S: Aleksandar Zlatović, K: Branka Petrović, Izb. m: Ilona Tot, Lek: Branivoj Đorđević, Scen. p: Ivica Klemenc.

I: Stevan Šalajić (kg) (Dositej), Velimir Životić (kg) (Haralampije, Karađorđe), Dragan Đorđević (Nika Putin), Selimir Tošić (Čokrljan), Svetlana Vujičić (Jelenka), Mihajlo Foro (Iguman), Ana Selski (Jovanka), Miloje Ivanović (Lazar), Jovan Torački (Rekviziter), Željka Vukojević (kg) (Dete).

(396) 2. oktobar 1989.

Vitezovi i nebeska vojska

P: Miladin Ševarlić, R: Nađa Janjetović, S: Marina Čuturilo, K: Marija Kranjc, M: Predrag Vranešević, Lek: Božo Bobot, Scen. p: Dragana Ivanji.

I: Budimir Pešić (Mihajlo Alimpić), Karolj Fišer (kg) (Petar Alimpić), Gordana Vinokić (Danica Alimpić), Milan Kočalović (Miša Alimpić), Anđelka Davidovac (Saša), Svetlana Vujičić (Služavka), Miloje Ivanović (Pero Skoko), Selimir Tošić (Danilo Stefanović), Mihajlo Foro (Boris Pavlovič-Černij), Nermil Bešlagić (Trubecki), Prvoslav Zakovski (Proka Savić), Jovan Torački (Ariel Koen), Mirko Pantelić (kg) (Boris Alimpić), Stevo Žigon (Glas Robespjera), Tihomir Mačković (Animator lutke Robespjera).

(397) 23. decembar 1989.

U znaku alfa

P: Radivoj Šajtnac, R, K, Izb. m: Lilijana Arsenov, S: Viorel Flora.

I: Snežana Kovačev, Anđelka Davidovac (Devojčica), Mirjana Vukojević, Olivera Begović (Stara godina-Ledenica), Radovan Luković, Dragan Đorđević (Deda Mraz), Nermil Bešlagić, Jovan Torački (Alf).

(398) 27. januar 1990.

Svu noć da se volimo

Ad, R, K: Lilijana Arsenov, S: Viorel Flora, M: Saša Popović.

I: Snežana Kovačev, Anđelka Davidovac, Olivera Begović, Milan Kočalović, Prvoslav Zakovski, Radovan Luković, Dragan Đorđević, Nermil Bešlagić.

(399) 16. mart 1990.

Pigmalion

P: Džordž Bernard Šo, Pr: Borivoje Nedić, Ad, R: Slobodan Ž. Jovanović, S, K: Dejan Pantelić.

I: Miloje Ivanović (Henri Higins), Gordana Vinokić (Gđa Higins), Selimir Tošić (Pukovnik Pikering), Svetlana Vujičić (Eliza Dulitl), Mihajlo Foro (Alfred Dulitl), Ana Selski (Gđica Pirs), Ružica Cvijetić (Gđa Ajnsford Hil), Mirjana Vukojević (Klara), Nermil Bešlagić (Fredi), Jovan Torački (Skeptik, Sobar).

(400) 6. april 1990.

Disidentska trilogija

P: Vaclav Havel, Pr: Petar Vujičić, Ad, R, Izb. m: Miša Martinov, S: Viorel Flora, K: Anamarija Mihajlović, Lek: Ljiljana Pinterić.

I: "PROMOCIJA": Anđelka Davidovac (Vera), Karolj Fišer (kg) (Mihal), Dragan Đorđević (Ferdinand), Snežana Kovačev (Eva);

"PETICIJA": Milan Kočalović (Stanek), Dragan Đorđević (Vanek), Snežana Kovačev (Anči);

"AUDIJENCIJA": Budimir Pešić (Sladek), Dragan Đorđević (Ferdinand), Snežana Kovačev (Jirina Bohdalova).

(401) 29. septembar 1990.

Vođa

P: Radoje Domanović, Ad, R: Sulejman Kupusović, S: Viorel Flora, K: Angelina Atlagić, Kor: Antun Marinić, Ap: Saša Vrabac, Izb. m: Duško ISTRAT, Tp: Duško Trifunović.

I: Olivera Begović, Mirjana Vukojević, Snežana Kovačev, Anđelka Davidovac, Ana Seleski, Milan Kočalović, Prvoslav Zakovski, Jovan Torački, Nermil Bešlagić, Radovan Luković.

(402) 2. oktobar 1990.

Majka hrabrost

P: Bertolt Breht, Pr: Todor Manojlović, R: Sulejman Kupusović, S: Viorel Flora, K: Angelina Atlagić, M: Saša Vrabac, Kor: Antun Marinić.

I: Gordana Vinokić (Majka Hrabrost), Selimir Tošić, Miloje Ivanović (Vojnici, Pripovedači), Dragan Đorđević (Ejlif), Jovan Torački (Švajcarko), Olivera Begović (Katrin), Mihajlo Foro (Pastor), Karolj Fišer (kg) (Kuvar), Budimir Pešić (kg) (Vojskovođa, Pukovnik, Seljak), Svetlana Vujičić (Ivet), Ružica Cvijetić (Seljanka), Radovan Luković (Seljak), Dubravka Arsić (kg) (Devojka).

(403) 23. decembar 1990.

Vlast

P: Branislav Nušić, Ad: Miroslav Belović i R: Radoslav Dorić, S: Aleksandar Zlatović, K: Vesna Radović, M: Miroljub Aranđelović Rasinski, Scen. pok: Ivan Klemenc.

I: Dragan Đorđević (Toza), Mirjana Vukojević (Leposava), Mihajlo Foro (Miloje), Anđelka Davidovac (Mara), Selimir Tošić (Arsa), Miloje Ivanović (Dobrosav), Jovan Torački (Momak iz Ministarstva), Gordana Vinokić (Gospa Mica), Prvoslav Zakovski (Kum Sava), Ružica Cvijetić (Kuma), Budimir Pešić (Profesor Ristić), Milan Kočalović (Gospodin Savić), Karolj Fišer (kg) (Lazić), Snežana Kovačev (Nina), Nermin Bešlagić (Predsednik deputacije).

(405) 23. decembar 1990.

Kako zaustaviti vreme

P: Lilijana Ivanović Arsenov, R: Lilijana Ivanović Arsenov.

I: Ana Selski, Anđelka Davidovac, Dragan Đorđević.

(405) 7. mart 1991.

Ukokaj moga muža

P: Aldo Nikolaj, Pr, Ad, R. i Izb. m: Lilijana Ivanović Arsenov, S: Viorel Flora, K: Jelena Dostanić.

I: Slađana Bukejlović (kg) (Eva), Jovan Torački (Bruno), Nermil Bešlagić (Mario).

(406) 24. maj 1991.

Vila "Rajski mir"

P: Radovan Marušić, Ad: Radivoj Šajtinac, R: Lilijana Ivanović Arsenov, S: Viorel Flora, K: Anamarija Mihajlović, M: Saša Vrabac, Scen. pok: Ivan Klemenc.

I: Gordana Vinokić (Gospođa Ruža), Snežana Kovačev (Julijana), Ana Selski (Gabrijela), Olivera Begović (Jadranka), Jovan Torački (Živa), Milan Kočalović (Ivan-Žan), Selimir Tošić (Pukovnik Blažić), Mihajlo Foro (Viktor).

(407) 12. jun 1991.

Ljubavi Džordža Vašingtona

P: Miro Gavran, R: Lilijana Ivanović Arsenov, S: Viorel Flora, M: Saša Vrabac.

I: Svetlana Utješanović (Marta Vašington), Snežana Kovačev (Silvija Karver).

(408) 21. jun 1991.

Mera

P: Bertolt Breht, R: Dušan Torbica, S: Viorel Flora.

I: Anđelka Davidovac, Dragan Đorđević, Miloje Ivanović, Prvoslav Zakovski, Nermil Bešlagić.

(409) 26. jun 1991.

Banatikon, opet

P: Radivoj Šajtinac, Ad, R: Lilijana Ivanović Arsenov, S: Viorel Flora, Izb. m: Saša Vrabac.

I: Ružica Cvijetić, Mirjana Vukojević, Snežana Kovačev, Mihajlo Foro, Radovan Luković, Jovan Torački.

(410) 2. oktobar 1991.

Kidaj od svoje žene

P: Rej Kuni, Pr: Vladimir Gerić, R, K, Izb. m: Sulejman Kupusović, S: Viorel Flora.

I: Milan Kačalović, Torački, Olivera Begović, Snežana Kovačev, Nermin Bešlagić, Radovan Luković, Miloje Ivanović, Mihajlo Foro, Anđelka Davidovac.

(411) 25. oktobar 1991.

Kvadratura kruga

P: Valentin Petrovič Katajev, Pr: Tihomir Stefanović, R. i Izb. m: Branislav Stefanović, S: Viorel Flora, K: Kristina Glavurić.

I: Dragan Đorđević (Vasja), Prvoslav Zakovski (Avram), Mirjana Vukojević (Tonja), Snežana Kovačev (Ljudmila), Nermin Bešlagić (Flavije), Selimir Tošić (Jemeljan Ćernozjomin).

(412) 20. decembar 1991.

Crvenkapa i Deda Mraz

P: Aleksandar Popović, Ad, R, K, Izb. m: Lilijana Ivanović Arsenov, S: Viorel Flora.

I: Anđelka Davidovac, Olivera Begović, Radovan Luković, Dragan Đorđević, Miloje Ivanović.

(413) 1. februar 1992.

Lakejske igre

P: Emil Vjeniaminovič Braginski, Pr: Dragoslav Andrić, Ad, R. i S: Nenad Bojić, K: Branka

Petrović, M: Miroljub Aranđelović Rasinski, Kor: Slavko Pervan.

I: Svetlana Utješinović (Rina Petrovna Krutilina), Anđelka Davidovac (Asja Martinjenko), Selimir Tošić (Georgij Nikitič), Miloje Ivanović (Svevold Ivanič Tjubikov), Jovan Torački (Prjanik), Mirjana Vukojević (Natalija Vladimirova Zobova), Olivera Begović (Tamara), Milan Kočalović (Novi majstor sporta).

(414) 18. april 1992.

Noć u sred dana

P: Novica Savić, R: Slavoljub Stefanović Ravasi, S: Viorel Flora, K: Olivera Ćuk, Izb. m: Đorđe Vojnović.

I: Selimir Tošić (Jevrem), Svetlana Utješinović (Ljubija), Karolj Fišer (kg) (Velinko), Prvoslav Zakovski (Milicioner), Gordana Vinokić (Seljanka), Budimir Pešić (Seljak), Snežana Kovačev (Lelica), Milan Kočalović (Gojko), Radovan Luković (Agent), Nenad Đurić (kg) (Harmonikaš).

(415) 19. septembar 1992.

Ima neka tajna veza

P: Duško Trifunović, R, S. i K: Dragan Jović.

I: Prvoslav Zakovski, Ana Selski, Snežana Kovačev, Dragan Đorđević, Milan Kočalović.

(416) 1. oktobar 1992.

Đeneral Milan Nedić

P: Siniša Kovačević, R: Nebojša Bradić, S: Viorel Flora, K: Ljiljana Petrović.

I: Stevan Gardinovački (kg) (Đeneral Milan Nedić), Gordana Vinokić (Živka), Mirjana Vukojević (Anđelija Nedić Vukić), Mihajlo Foro (Milutin), Miloje Ivanović (Milan Aćimović), Dušan Jakišić (Islednik, Potpukovnik), Mihajlo Janketić (Nemac, Cinik, Vojnik), Budimir Pešić (Profesor Hadžipenčić), Olivera Begović (Draginja, Daktilograf, Čuvar tajne).

(417) 20. decembar 1992. (Kamerna scena)

Bajka o Baš Čeliku

Ad, R, Izb. m, K: Lilijana Arsenov Ivanović.

I: Anđelka Davidovac, Olivera Begović, Jovan Torački, Miloje Ivanović, Radovan Luković, Dragan Đorđević.

(418) 6. februar 1993. (Kamerna scena)

Talijini kentauri

P: Milan Tutorov, R: Branko Popović, S: Vladimir Rebezov, K: Snežana Kovačević, M: Zoran Vuković, Scen. pok: Ivan Klemenc.

I: Selimir Tošić (Al Mih), Budimir Pešić (Šekspir), Dušan Jakišić (Bora), Jovan Torački (Slobodan), Ana Selski (Vesna), Mirjana Vukojević (Bojana), Biljana Milikić (kg) (Ljubica), Miloje Ivanović (Volinski), Prvoslav Zakovski (Žarko), Olivera Begović (Inspicijent), Radovan Luković (Krsta), Ružica Savić Cvijetić (Zdravka), Dragan Đorđević (Žika).

(419) 24. april 1993. (Kamerna scena)

Laku noć, majko

P: Marša Norman, Pr: Daša Drnić, R: Lilijana Arsenov Ivanović, S, K: Nina Nikolić, M: Aco Dogandžić.

I: Ana Selski (Džesi Bejts), Svetlana Utješinović (Telma Bejts).

(420) 15. maj 1993.

Pokvarenjak

P: Rej Kuni, Ad: Dragana Bošković, R: Lilijana Ivanović Arsenov, S: Viorel Flora, K: Nina Nikolić, Scen. pok: Ivan Klemenc.

I: Selimir Tošić (Vlastoljub Karakurtović), Radovan Luković (Direktor hotela), Dragan Đorđević (Živojin Žunić), Olivera Viktorović (kg) (Ubavka Raspopović), Miloje Ivanović (Bogoljub Raspopović), Mirjana Vukojević (Julijana Karakurtović), Jovan Torački (Đorđe Golubović), Olivera Begović (Sestra Daša), Ružica Savić Cvijetić (Juliška), Jovica Jašin (Tugomir).

(421) 2. oktobar 1993.

Ožalošćena porodica

P: Branislav Nušić, R: Velimir Mitrović, S: Viorel Flora, K: Nada Janković, Scen. pok: Ivica Klemenc.

I: Miloje Ivanović (Agaton), Anđelka Davidovac (Simka), Jovica Jašin (Tanasije), Svetlana Utješanović (Vida), Jovan Torački (Proka), Ružica Savić Cvijetić (Gina), Mirjana Vukojević (Sarka), Selimir Tošić (Mića), Prvoslav Zakovski (Trifun), Marijana Vićentijević (kg) (Danica), Radovan Luković (Advokat), Divna Stojiljković (kg) (Tetka).

(422) 12. novembar 1993.

Piknik na frontu

P: Fernando Arabal, R, S, K: Ivica Klemenc, Pom. r: Svetlana Utješanović.

I: Jovan Torački (Zapo), Selimir Tošić (G-din Tepan), Neda Arneri (kg) (G-đa Tapan), Mirko Pantelić (kg) (Zepo), Miloje Ivanović, Dragan Đorđević (Bolničar).

(423) 12. mart 1994.

... Zbog mraka...

P: Piter Šefer, R: Ivica Klemenc, S: Viorel Flora, K: Branka Petrović.

I: Jovan Torački (Branzli Miler), Marijana Vićentijević (kg) (Kerol Melkit), Ružica Savić Cvijetić (Gospođica Fernival), Selimir Tošić (Pukovnik Melkit), Jovica Jašin (Herold Gorindž), Miloje Ivanović (Šupancig), Sandra Ilić (kg) (Klea), Radovan Luković (Georg Bamberger).

(424) 7. maj 1994. (Kamerna scena)

Nasamo sa svima

P: Aleksandr Isakovič Geljman, Pr: Luka Hajduković, R, K: Branislava Stefanović, S: Viorel Flora.

I: Prvoslav Zakovski (Andrej Golubjev), Svetlana Utješanović (Nataša Golubjeva).

(425) 18. jun 1994.

Dama iz Maksima

P: Žorž Fejdo, Pr: Ivanka Marković, Ad. i R: Velimir Mitrović, S: Dejan Pantelić, K: Nada Janković, Kor: Ljiljana Dulović, Mask: Dragoljub Jeremić, Pom. r: Dragan Vujin.

I: Marijana Vićentijević (kg) (Maca "Šljunak"), Jovan Torački (Dr Lisjen Petipon), Ružica Savić Cvijetić (Gabrijela), Selimir Tošić (Dr Monžikur), Miloje Ivanović (General Petipon), Sandra Ilić (kg) (Klementina), Radovan Luković (Poručnik Korinjon), Svetlana Utješanović (Vojvotkinja od Valmontea), Milan Čučilović (kg) (Gi), Mirjana Vukojević (Baronica), Divna Stojiljković (kg) (G-đa Ponan), Prvoslav Zakovski (Major Šamero), Mirko Pantelić (kg) (Kapetan Gerisak), Mihajlo Foro (kg) (Gradonačelnik), Anđelka Davidovac (G-đa Sovarel), Jovica Jašin (Etjen), Dragan Vujin (kg) (Emil).

(426) 17. septembar 1994.

Šok prepoznavanja

P: Robert Anderson, Pr: Dragoslav Andrić, R, K, Izb. m: Voja Soldatović, S: Viorel Flora.

I: Mirko Pantelić, Milan Čučilović (kg), Sandra Ilić (kg), Radovan Luković, Mirjana Vukojević, Miloje Ivanović, Marijana Vićentijević, Anđelka Davidovac, Prvoslav Zakovski, Svetlana Utješinović, Jovica Jašin.

(427) 8. mart 1995.

Ivanov

P: Anton Pavlovič Čehov, R: Stevo Žigon, S: Vladimir Rebezov, K: Božana Jovanović, Lek: Božo Bobot.

I: Milan Kočalović (Ivanov), Marijana Vićentijević (Ana Petrovna), Selimir Tošić (Šabeljski), Prvoslav Zakovski (Lebedev), Mirjana Vukojević (Zinaida), Natalija Lučanin (kg) (Saša), Zvonko Gojković (kg) (Ljvovov), Anđelka Davidovac (Babakin), Jovan Torački (Borkin), Radovan Luković (Kosih), Ružica Savić Cvijetić (Avdotja Nazarovna), Dragan Vujić (kg) (Gavrilo), Dragan Đorđević, Jovica Jašin, Mirko Pantelić, Snežana Arsin (kg), Višnja Protić (kg), Jelena Fatović (kg) (Gosti).

(428) 9. maj 1995.

Emigranti

P: Slavomir Mrožek, R, S: Dušan Torbica.

I: Jovan Torački, Dragan Đorđević.

(429) 24. jun 1995.

Pa izvol'te u Sakule

P: Zoran Petrović, R: Dragan Jović, S: Aleksandar Zlatović, K: Vanja Popović, M: Miroljub Aranđelović Rasinski.

I: Novak Bilbija (kg), Gordana Vinokić (kg), Mihajlo Foro (kg), Ružica Savić Cvijetić, Jovan Torački, Dragan Đorđević, Anđelka Davidovac, Marijana Vićentijević, Prvoslav Zakovski, Jovica Jašin, Mirjana Vukojević, Radovan Luković, Miloje Ivanović, Svetlana Utješinović, Mirko Pantelić, Milan Kočalović, Zvonko Gojković (kg).

(430) 30. septembar 1995.

Molitva za Emiliju

P: Vučina Šćekić, R: Dragan Jović, S: Viorel Flora, M: Miroljub Aranđelović.

I: Mirjana Vukojević, Edit Tot (kg), Prvoslav Zakovski, Dragan Đorđević.

(431) 26. januar 1996.

Arturo Ui

P: Bertold Breht, Pr: Ivan Ivanji, R: Radoslav Dorić, S. i K: Vesna Radović, M: Miroljub Aranđelović, Scen. pok: Ivica Klemenc, Mask: Dragan Jeremić, Lek: Božo Bobot.

I: Svetlana Utješanović, Dragan Đorđević, Radovan Luković (Najavljivači), Milenko Pavlov (kg) (Arturo Ui), Milan Kočalović (Flejk), Milivoje Ivanović (Karuter), Jovica Jašin (Bačer), Prvoslav Zakovski (Klerk), Dragan Đorđević (Šit, Mladi Ina), Budimir Pešić (kg) (Stari Dogsborou), Dragan Vujin (kg) (Mladi Dogsborou), Jovan Torački (Ernesto Roma), Selimir Tošić (Emanuele Žiri), Mirko Pantelić (Đuzepe Živola), Mihajlo Foro (kg) (Glumac, Ignacije Dulfit), Edit Tot (kg) (Beti Dulfit), Zvonko Gojković (Ted Reg, Džefl), Anđelka Davidovac (Dejzi iz luke), Dragan

Đorđević (Oul), Ružica Savić Cvijetić (Gudvil), Radovan Luković (O'Kejzi), Svetlana Utješanović (Huk), Mirjana Vukojević (Žena na sahrani), Anđelka Davidovac, Zvonko Gojković, Dragan Đorđević (Piljari iz Cicera), Mirjana Vukojević, Ružica Savić Cvijetić (Piljari iz Čikaga), Igor Luković (kg), Zoran Tatić (kg), Saša Latinović (kg), Bojan Antić (kg), Marko Cvejić (kg), Radoš PEJović (kg). Vanja Bursać (kg), Anđelina Tasovac (kg), Snežana Arsin (kg) (Telohranitelji, devojke u baru i piljarice).

(432) 18. jun 1996.

Adam i berberin, prvi ljudi

P: Jakov Ignjatović, R, S: Dušan Torbica, K: Dušanka Đorđević, Izb. m: Đorđe Vojnović.

I: Selimir Tošić (Maksa Svilokosić), Mirjana Vukojević (Fema), Valentina Kovač (kg) (Mileva), Zvonko Gojković (Gavra), Jovan Torački (Glađenović Đoka), Radovan Luković (Žarković), Dragan Đorđević (Predić), Mirko Pantelić (Ljuba Vinokvašić), Anđelka Davidovac (Salika Salinger), Milan Kočalović (Predrag), Jovica Jašin (Herc), Prvoslav Zakovski (Baron Šternberg), Ružica Savić Cvijetić (Špicederka).

(433) 15. oktobar 1996.

Gospođa ministarka

P: Branislav Nušić, Ad, R: Stevo Žigon, S: Viorel Flora, K: Božana Jovanović.

I: Ružica Savić Cvijetić (Živka Popović), Marijana Vićentijević (kg) (Dara), Nina Zukanović (kg) (Rajka), Jovan Torački (Čeda Urošević), Milan Kočalović (Dr Ninković), Miloje Ivanović (Ujka Vasa), Svetlana Utješanović (Tetka Savka), Divna Stojiljković (kg) (Tetka Daca), Valentina Kovač (Kristina), Budimir Pešić (Jova Pop Arsin), Dragan Đorđević (Teča Panta), Dragan Vujin (kg) (Mile), Anđelka Davidovac (Soja), Mirko Pantelić (Teča Jakov), Zvonko Gojković (Sava Mišić), Prvoslav Zakovski (Pera Kalenić), Mirjana Vukojević (G-đa Nata Stefanović), Edit Tot (kg) (Anka), Jovica Jašin, Karolj Izele (kg) (Rista Todorović), Radovan Luković (Pera pisar), Ema Ćurčin (kg), Sanja Novakov (kg) (Dete).

(434) 12. septembar 1997.

Papagaj

P: Danilo Kiš, R, Izb. m: Vesna Topalov, S, K: Diana Radosavljević, Izb. m: Đorđe Vojnović.

I: Boris Isaković (kg) (Mladić), Svetlana Utješanović (G-đa Smerdel), Miloje Ivanović (Anton).

(435) 22. januar 1998.

Antigona

P: Sofokle, Ad, R, S: Izb. m: Ljuboslav Majera, Izb. m: Vladimir Agić, K: Peter Čanjecki, Lek: Radovan Knežević.

I: Marijana Vićentijević (kg) (Antigona), Edit Tot (Ismena), Jovan Torački (Kreont), Gordana Vinokić (kg) (Euridika), Aleksandar Bogdanović (Hemon), Budimir Pešić (kg) (Tiresije), Dragan Đorđević (Stražar), Milan Kočalović (Prvi Galsnik), Prvoslav Zakovski (Horovođa), Jugoslav Krajnov, Ljubiša Milišić, Jovica Jašin, Zvonko Gojković, Radovan Luković, Mirko Pantelić (Hor).

(436) 22. mart 1998.

Spaseni

P: Edvard Bond, Ad: Radivoj Šajtinac, R: Branko Popović, S: Miodrag Tabački, K: Vanja Popović, M: Vladimir Agić, Scen. pok: Ferid Karajica, Lek: Ljiljana Pinterić.

I: Aleksandar Bogdanović (Len), Ljubiša Milišić (Fred), Selimir Tošić (Hari), Dragan Đorđević (Pit), Vladimir Aleksić (kg) (Kolin), Jugoslav Krajnov (Majkl), Mirko Pantelić (Bari), Nataša Ilin (Pem), Anđelka Davidovac (Meri), Snežana Kovačev (Liz).

(437) 22. maj 1998.

M70

P: Mirko Stojković, R, S: Miroslav Benka, K: Boris Čakširan, M: Miroljub Aranđelović Rasinski, Kor: Scen. pok: Ferid Karajica, Lek: Radovan Knežević, Dram: Maša Jeremić.

I: Novak Bilbija (kg) (Ljubiša, Ivo, Suljo), Gordana Đurđević Dimić (kg) (Radnica, Azra, Milica), Jugoslav Krajnov (Radnik, Lukić, Boža), Dragan Đorđević (Prvi radnik, Starešina, Zarobljenik, Dobrovoljac, Kriminalac, Ubica), Ljubiša Milišić (Drugi radnik, Vojnik, Zarobljenik, Dobrovoljac, Kriminalac, Ubica), Zdenko Kožik (kg) (Smrt), Edit Tot (Beli anđeo), Oleg Benka (kg) (Dete), Gordana Vinokić, Andelka Davidovac, Jovica Jašin, Zvonko Gojković, Dejan Đurić (kg), Ivan Đorđević (kg) (Izbeglice), Aleksandar Nikolić (kg), Srđan Crnogorac (kg), Dalibor Krunić (kg), Igor Praštalo (kg), Aco Benović (kg), Robert Erlih (kg), Tanja Košutić (kg), Dragana Ilić (kg) (Omladinci, Vojnici, Dobrovoljci, Teroristi), Vera Marković (kg), Voja Soldatović (kg) (Glasovi sa radio stanica).

(438) 25. februar 1999.

Eh, ti Francuzi

P: Fransoa Tesandje & Klod Fortuno & Andre Praga, Pr: Katarina Ćirić Petrović, R, S, K, Izb. m: Voja Soldatović.

I: "Naučite da vozite": Selimir Tošić (Instruktor), Radovan Luković (Učenik);

"Optužba": Prvoslav Zakovski (Prvi), Miloje Ivanović (Drugi), Mirko Pantelić (Treći);

"Čekaonica": Mirjana Vukojević (Gospođa X), Svetlana Utješanović (Gospođa Y), Anđelka Davidovac (Gospođa Z);

(439) 11. maj 1999.

Sve je dobro kad se dobro svrši

P: Kosta Trifković & Miroslav Benka
R. i S: Miroslav Benka, K: Ivanka Popović,
M: Branislav Krstić, Lek: Olga Marinković,
Scen. p: Zdenko Kožik.

I: Jovan Torački (Stevan Petrović), Svetlana Utješanović (Kata), Nataša Ilin (Saveta), Milan Kočalović (Popović), Jugoslav Krajnov (Kosta Trifković, Glumac), Mirko Pantelić (Ćira), Dragan Đorđević (Joakim Sapun), Jovica Jašin (Pisarević), Anđelka Davidovac (Alapača I), Snežana Kovačev (Alapača II), Prvoslav Zakovski (Jovan), Ružica Savić Cvijetić (Jula), Radovan Luković (Njuškalo), Edit Tot (Glumica), Srđan Ivanović, Danilo Mihnjević, Miroslav Maćoš (Animatori).

(440) 11. jun 1999.

Ljubinko i Desanka

P: Aleksandar Popović, R: Saša Latinović,
S: Viorel Flora, K: Jelena Dostanić,
Izb. m: Miroslav Perić.

I: Sanja Ristić (kg) (Desanka), Vladimir Aleksić (kg) (Ljubinko), Saša Latinović (Avgust), Snežana Arsin (Devojka).

(441) 3. februar 2000.

Saputnici

P: Džen de Hartog, R: Filip Markovinov,
S: Viorel Flora, K: Snežana Horvat, Izb. m: Filip Markovinović, Kor: Sanja Ristić i Vladimir Aleksić.

I: Sanja Ristić (Meri), Vladimir Aleksić (Mišel).

(442) 11. februar 2000.

Bila je to ševa

P: Efraim Kišon, Pr: Ad: Eugen Verber,
R: Nemanja Petronje, S: Viorel Flora, K: Nina Markovinović, M: Goran Tadić, Scen. pok: Ivica Klemenc.

I: Miloje Ivanović (Romeo), Svetlana Utješanović (Julija), Edit Tot (Lukrecija), Mirko Pantelić (Otac Laurentije), Jovan Torački (Šekspir), Divna Stojiljković (kg) (Dojkinja), Robert Kalnak (kg) (Mladić).

(443) 18. april 2000.

Skapenove spletke

P: Molijer, Pr: Svetislav Petrović,
Ad. i R: Radoslav Dorić, S. i K: Vesna Radović,
M: Miroljub Aranđelović Rasinski, Scen. pok: Ivica Klemenc, Pom. r: Zvonko Gojković.

I: Jovan Torački (Argant), Dragan Đorđević (Žeront), Vladimir Aleksić (Oktav), Saša Latinović (kg) (Leandar), Jugoslav Krajnov (kg) (Skapen), Edit Tot (Hiacinta), Aleksandar Bogdanović (Silvester), Sanja Ristić (Zerbineta), Zvonko Gojković (Nedine), Jovica Jašin (Karl).

(444) 22. septembar 2000.

Između dva voza

P: Milan Tutorov, Ad: Radoslav Dorić, R: Zlatan Dorić, S: Viorel Flora, K: Vesna Radović,
M: Zoran Obrenović.

I: Anđelka Davidovac (Lidija), Selimir Tošić (Dejan), Edita Tot (Milena), Milan Kočalović (Ivan), Sanja Ristić (Jelena), Aleksandar Bogdanović (Zoran), Jovan Torački (Prodavac novina), Dragan Đorđević (Pijanac), Nataša Putić (Caca), Srđan Vekecki (Šef stanice), Jovan Stojin (Kelner), Ištvan Pataki (Putnik), Nataša Luković (kg), Ivana Jašin (kg) (Putnice).

(445) 7. februar 2001.

Prijateljstvo, zanat najstariji

P: Brana Crnčević, R: Predrag Štrbac,
S. i K: Vesna Popović, M: Ivan Brkljačić,
Kor: Sanja Ristić.

I: Aleksandar Bogdanović (Moto), Zvonko Gojković (Oto I), Anđelka Davidovac (Ljiljana I), Mirko Pantelić (Oto II), Svetlana Utješanović (Ljiljana II), Jovica Jašin (Bezimeni lik).

(446) 28. februar 2001.

Crna rupa

P: Goran Stefanovski,Ad. i R: Vladimir Lazić,
S: Krstomir Milovanović, K: Danica Rakočević,
M: Miroljub Aranđelović Rasinski, Lek: Ljiljana Piterić, Kor: Zoran Simonović.

I: Jovan Torački (Siljan), Selimir Tošić (Otac), Gordana Vinokić (kg) (Majka), Svetlana Utješanović (Cveta), Snežana Kovačev (Svetle), Sanja Mikitišin (kg) (Sanja), Jelena Šneblić (kg) (Ana), Anđelka Davidovac (Magda), Prvoslav Zakovski (Pero), Dragan Đorđević (Maksa), Vanja Tica (kg) (Devojčica), Saša Lučičanin (kg) (Dečak).

(447) 14. septembar 2001.

Bogojavljenska noć

P: Vilijam Šekspir, Pr: Velimir Živojinović,
R: Radoslav Dorić, S. i K: Vesna Radović,
M: Miroljub Aranđelović Rasinski, Lek: Olga

Marinković, Scen. pok: Ivica Klemenc, Ap: Vilmoš Kašlik, pk. Ružica Rokić, Mask: Dragoljub Jeremić, Vesna Hadži Slavković i Draginja Markov.

I: Jugoslav Krajnov (kg) (Orsino), Miloš Đorđević (kg) (Sebastijan), Mirko Pantelić (Antonio), Miloje Ivanović (Jedan pomorski kapetan, I stražar), Zvonko Gojković (Valentin), Igor Pavlović (kg) (Kurio, II stražar), Dragan Đorđević (Vitez Tobi Štucalo), Dragomir Pešić (kg) (Vitez Endrju Jezoliki), Jovan Torački (Malvolio), Aleksandar Bogdanović (Fabijan), Ljubiša Milišić (Fest Ludalo), Edita Tot (Olivija), Sanja Ristić Krajnov (Viola), Nataša Popović (Marija), Jovica Jašin (Sveštenik).

(448) 8. decembar 2001.

Govorite li australijski

P: Uglješa Šajtinac, R. i Izb. m: Vladimir Popadić, S: Ivanka Popović, K: Jelena Nikolić, Lek: Ljiljana Pinterić.

I: Ljubiša Milišić (Dejan Perić), Edita Tot (Vesna), Milan Kočalović (Pokojni deda Sveta), Strahinja Bojović (kg) (Entoni), Snežana Kovačev (Stana Anđelković), Jovica Jašin (Mile poštar), Sanja Ristić Krajnov (Kris), Mirko Pantelić (Čađavi Slim).

(449) 17. mart 2002.

Život i priključenija vojnika Ivana Čonkina

P: Vladimir Vojnović, Ad: Branislav Nedić, R. i Izb. m: Ljuboslav Majera, K: Maja Studen.

I: Dragan Đorđević (Ivan Čonkin), Nataša Popović (Ana Beljaševa Njura), Milan Kočalović (Kapetan Zavgorodni), Mirko Pantelić (Vodnik Bukašev), Selimir Tošić (Komandant), Zvonko Gojković (Kurir), Jovan Torački (Kuzma Gladišev), Anđelka Davidovac (Froska), Prvoslav Zakovski (Predsednik Golubjev), Ljubiša Milišić (Kapetan Miljaga), Jovica Jašin (Narednik Svincov), Miloje Ivanović (Mojsej Solomonovič Staljin), Isak Pejić (Dete).

(450) 27. septembar 2002.

Narodni poslanik

P: Branislav Nušić, R: Dušan Petrović, S: Ištvan Hupko, K: Marina Sremac, M: Vladimir Agić, Lek: Radovan Knežević.

I: Jovan Torački (Jevrem Prokić), Anđelka Davidovac (Pauka), Sanja Ristić Krajnov (Danica), Mirko Pantelić (Spira), Nataša Ilin (Spirinica), Ljubiša Milišić (Ivković), Edit Tot Trubint (Gospa Marina), Dragan Đorđević (Jovica Jerković), Zvonko Gojković (Sima Sokić), Jugoslav Krajnov (kg) (Sreta), Goran Stanisavljev (Mladen), Aleksandar Ćurčin (Fotograf).

(451) 19. oktobar 2002.

Krvave svadbe

P; Federiko Garsija Lorka, R: Jug Radivojević, S: Dejan Pantelić, K: Snežana Šimić, M: Miroljub Aranđelović Rasinski, Lek: Radovan Knežević, Kor: Petar Rajković.

I: Nataša Ilin (Majka), Edit Tot Trubint (Verenica), Mirjana Vukojević (Tašta), Ljubiša Milišić (Leonardo), Sanja Ristić Krajnov (Žena Leonardova), Goran Stanisavljev (Verenik), Milan Kočalović (Otac vereničin), Anđelka Davidovac (Susetka), Jelena Šneblić (Služavka), Mirko Pantelić (Grobar I), Miloje Ivanović (Grobar II), Nataša Luković (kg) (Smrt), Zvonko Gojković (Mesec), Vasa Pantelić (kg) (Glas Meseca), Marina Miškov (kg), Mirjana Obradović (kg), Tijana Muc, Bojana Trifunović (kg) (Devojke), Milan Župunski (kg), Dejan Đurin (kg), Dejan Korićanac (kg), Nikola Dević (kg) (Mladići),

(452) 28. februar 2003.

Šuma

P: Aleksandar Nikolajevič Ostrovski, Ad. i R: Radoslav Milenković, S: Juraj Fabri, K: Jasna Badnjarević, M: Aleksandar Simić.

I: Lidija Stevanović (kg) (Raisa Pavlovna Gurmišska), Sanja Ristić Krajnov (Aksinja Danilovna), Jovica Jašin (Jevgenije Apolonovič Milonov), Prvoslav Zakovski (Uar Kirilović Bodajev), Selimir Tošić (Ivan Petrov Vosmibratov), Goran Stanisavljev (Petar), Ljubiša Milišić (Aleksije Sergejevič Bulanov), Jovan Torački (Genadije Nesrećković), Dragan Đorđević (Arkadije Srećković), Mirko Pantelić (Karp), Anđelka Davidovac (Ulita).

(453) 20. mart 2003.

Ručni rad

P: Žan Klod Dano, Pr: Višnja Makeido, Ad. i R: Radoslav Milenković.

I: Snežana Kovačev (Udovica, Čudovište), Nataša Ilin (Sofi, Glupača), Jelena Šneblić (Gospođa Ptipa, Svetica).

(454) 2. oktobar 2003.

Iza kulisa

P: Majkl Frejn, Pr: Ivana Dimić, R, Izb. m: Olivera Đorđević, S: Diana Radosavljević Milović, K: Milica Grbić, Mask: Draginja Markov.

I: Nataša Ilin (Doti), Ljubiša Milišić (Lojd Dalas), Jelena Šneblić (Belinda), Vladimir Tintor (Geri), Sanja Ristić Krajnov (Bruk), Miloje Ivanović (Selsdon), Daniel Kovačević (Frederik), Edit Tot Trubint (Popi), Zvonko Gojković (Tim).

(455) 25. oktobar 2003.

Laki komad

P: Nebojša Romčević, Ad, R: Miloš Jagodić, S: Aleksandar Veljanović, K: Milica Grbić, M: Petar Antonović, Scen p, Kor: Ferid Karajica, Mask: Draginja Markov.

I: Dragan Đorđević (Đorđe), Nataša Ilin (Seka), Selimir Tošić (Teča Rade), Snežana Kovačev (Tetka Dara), Jovica Jašin (Gospodin), Daniel Kovačević (Prvi drogirani kreten), Zvonko Gojković (Drugi drogirani kreten), Sanja Mikitišin Gačić (Narkomanka), Prvoslav Zakovski (Kustos muzeja).

(456) 4. decembar 2003.

Četvrta sestra

P: Januš Glovacki, Pr: Biserka Tajčić, Ad, R: Radoslav Milenković, S: Juraj Fabri, K: Danica Pavlović, M: Aleksandar Simić.

I: Sanja Mikitišin Gačić (Vera), Sanja Ilić Krajinov (Tanja), Edit Tot Trubint (Kaća), Jovan Torački (General), Anđelka Davidovac (Babuška), Daniel Kovačević (Kolja), Milan Kočalović (Jurij Aleksejevič), Mirko Pantelić (Miša), Ljubiša Milišić (I. P. Petrov), Vladimir Tintor (Kosta), Dragan Đorđević (Stjopa), Zvonko Gojković (Džon).

SOMBOR

NARODNO POZORIŠTE

(371) 7. septembar 1986.

Homo valens

P: Nenad Prokić, R: Dejan Mijač. S: Boris Maksimović, K: Svetlana Cvijanović, M: Mladen i Predrag Vranešević, Lek: Žarko Ružić, Kor: Ivana Tavčar.

I: David Tasić (Stariji sveštenik), Dragan Kojić (Mlađi sveštenik), Živorad Ilić (Veljko), Zdravko Panić (Ljubomir), Radoje Čupić (Jovan), Jovan Ristovski (Bogdan), Ksenija Marić Đorđević (Isidora), Slavica Radulović (kg) (Balatea), Vladimir Amidžić (Mitrofan), Marko Tasić (Gedeon), Želimir Novković (David), Milojko Topalović (Čordar), Borivoj Stojanović (Radivoj), Bogomir Đorđević (Pesnik), Danilo Gavrilov (Jaša Šašin), Tatjana Bermel (Horistkinja 1), Jelica Stevanović (Horistkinja II), Vesna Kocić (Horistkinja III).

(372) 6. novembar 1986.

Ne uz vetar

Ad, R: Radoslav Dorić, Asr: Jelica Stevanović, S: Ištvan Koso, S: Aleksandar Zlatović, M: Gabor Lenđel, Kor: Slavko Pervan.

I: Tatjana Bermel, Ksenija Marić-Đorđević, Ljiljana Markovinović, Vladimir Amidžić, David Tasić, Bogomir Đorđević, Zdravko Panić, Radoje Čupić, Pero Stojančević.

(373) 23. decembar 1986.

Novogodišnja bajka

P: Ljubiša Đokić, R: David Tasić.

I: Jelica Stevanović (Nova godina), Ljiljana Markovinović (Stara godina), Ksenija Marić Đorđević (Košava), David Tasić (Kalendar), Živorad Ilić (Deda Laza), Pero Stojančević (Decembar), Zdravko Panić (Zec).

(374) 25. decembar 1986.

Ika Rus

P: Dušan Jagalkin, Ad, R: Radoslav Dorić, S, K: Vesna Radović, M: Gabor Lenđel.

I: Nadežda Bulatović (Ona), Želimir Novković (Čedić), Jovan Ristovski (Popović).

(375) 14. februar 1987.

Nećemo o politici

P: Branko Dimitrijević,
Dram: VladanRadosavljević, R, Izb. m: Karolj Viček, M: Gabor Lenđel, S: Marina Čuturilo, K: Angelina Atlagić, Scen. pok: Ivica Klemenc.

I: Radoje Čupić (Bora), Bogomir Đorđević (Kum), Jovan Ristovski (Goran), Ksenija Marić Đorđević (Mima), Pero Stojančević (Miloš), Živorad Ilić (Tugan), Kristina Jakovljević (kg) (Natalija), Ljiljana Markovinović (Višnja), Zdravko Panić (Buda), Danilo Gavrilov (Ljuba Kelner).

(376) 9. maj 1987.

Maloumni Žurden

P: Mihail Bulgakov, Pr: Milan Čolić, R: Ljubomir Draškić, S: Petar Pašić. K: Branka Petrović, M: Vojislav Kostić, Kor: Ljiljana Dulović.

I: David Tasić (Luj Bežar-Žurden), Nadežda Bulatović (Gospođa Žurden), Maja Mijatović (kg) (Lisil), Radoje Čupić (Kleong), Tatjana Bermel (Dorimena), Zdravko Panić (Markiz Dorant), Ksenija Marić Đorđević (Nikol), Bogomir Đorđević (Sluga Kleontov), Jovan Ristovski (Učitelj

mačevanja), Vladimir Amidžić (Filosof Pankras), Borivoj Stojanović (Učitelj glume i muzike), Pero Stojančević (Učitelj igranja), Milojko Topalović (Sluga Žurdenov), Šandor Jung (Krojač), Danilo Gavrilov (Beležnik), Živorad Ilić (Don Žuan).

(377) 2. oktobar 1987.

Kako zasmejati gospodara

P: Vida Ognjenović, R: Vida Ognjenović, S: Marina Čuturilo, K: Ljiljana Dragović, M: Mladen i Predrag Vranešević.

I: Stevan Šalajić (kg) (Joakim Vujić), Nikola Ivošević (kg) (Sreten Popović), Zdravko Panić (Filip Hristić), Vladimir Amidžić (Atanasije Teodorović), Jovan Ristovski (Stevan Gruborović), Nadežda Bulatović (G-đa Jeca Berman), Tatjana Bermel (G-đa Katarina), Saša Marjanović (kg) (Arsa Lunjevica), Pero Stojančević (Antonije Majstorović), Radoje Čupić (Dimitrije Crnobarac), Saša Torlaković (kg) (Petar Radovanović), Bogomir Đorđević (Miljko), David Tasić (Milić), Šandor Jung (Šlezinger), Tatjana Šanta (kg) (Moler Isailović).

(378) 10. oktobar 1987. (Mala scena)

Šovinistička farsa

P: Radoslav Pavlović, R: Kolektiv.

I: David Tasić (Dr. Mihajlović), Bogomir Đorđević (Dr. Drah), Ksenija Marić (Rada), Pero Stojančević (Drug Ašaklija).

(379) 26. februar 1988.

Hidrocentrala u Suhom Dolu

P: Ivo Brešan, R: Branko Popović, S: Ištvan Koso, K: Snežana Kovačević, Izb. m: Šandor Jung, Lek: Žarko Ružić.

I: David Tasić (Marko Orašar), Ljiljana Markovinović (Lucija), Nadežda Bulatović (Perina), Radoje Čupić (Damir), Ivana Pejčić (kg) (Marina), Vladimir Amidžić (Ing. Mario Belotti), Tatjana Bermel (Ika), Bogomir Đorđević (Milko Penjac), Pero Stojančević (Predsedavajući), Dragan Đorđević (Samoupravljač), Zdravako Panić (Drug).

(389) 30. april 1988.

Živi, živi duh slovenski

Ad, R: Vladimir Putnik, S: Ištvan Koso, K: Zorana Jovanović, M: Zoran Simjanović, Kor: Branko Marković.

I: Ksenija Marić, Ljiljana Markovinović, Slavica Krsmanović, Bogomir Đorđević, David Tasić, Radoje Čupić, Pero Stojančević.

(390) 9. septembar 1988. (Velika scena),

Ujka Vanja

P: Anton Pavlovič Čehov: Pr: Kiril Taranovski, R, S, K: Petar Veček, Pom. r: Dragan Đorđević, Izb. m: Marina Milić.

I: Vladimir Amidžić (Serebrjakov), Biljana Milikić (Jelena Andrejevna), Ksenija Marić Đorđević (Sofija Aleksandrovna), Nadežda Bulatović (Vojnicka), Drago Meštrović (kg) (Vojnicki), Bogomir Đorđević (Astrov), Milojko Topalović (Teljegin), Tatjana Bermel (Marina), Dragan Đorđević (Radnik).

(391) 28. oktobar 1988.

Samoubica

P: Nikolaj Robertovič Erdman, Pr: Milivoje Đukić, R, S: Petar Veček, K: Branka Petrović, Izb. m: Marina Milić.

I: Radoje Čupić (Semjon Semjonovič Podsedaljnikov), Ksenija Marić Đorđević (Marija Lukjanovna), Vladimir Amidžić (Serafima Iljinišna), David Tasić (Aleksandar Petrovič Kalabuškin), Ljiljana Markovinović (Margarita Ivanovna), Živorad Ilić (Stjepan Vasiljevič), Bogomir Đorđević (Aristarh Dominikovič), Dragan Đorđević (Jegor Timofejevič), Pero Stojančević (Nikifor Pugačov), Zdravko Panić (Viktor Viktorovič), Želimir Novković (Otac Jelpidij), Olivera Stamenković (Kleopatra Maksimovna), Biljana Milikić (Raisa Filipovna), Tatjala Bermel (Grunja).

(392) 17. decembar 1988.

Pa to je da pošiziš

P: Folker Ludvig, Pr: Gertruda Stamać i Ante Stamać, R: Radoslav Dorić, S: Ištvan Koso, K: Vesna Radović, Izb. m: Šandor Jung.

I: Ksenija Marić Đorđević (Kata Kovač), Olivera Stamenković (Biba), Radoje Čupić (Zvonko), Biljana Milikić (Ana), Bogomir Đorđević (Ivo Majić), Zdravko Panić (Krivokapić), Tatjana Bermel (G-đa Njuškalo), Pero Stojančević (Novinski zastupnik), Živorad Ilić (Tihomir).

(393) 24. decembar 1988.

Carevo novo ruho

P: Hans Kristijan Andersen, R: Kolektiv.

I: Živorad Ilić (Car), Ksenija Marić Đorđević (Dvorska luda), Tatjana Bermel, Ljubinka Topalović (Dvorski krojači), Radoje Čupić (General), Ljiljana Markovinović (Dvorska dama), Biljana Milikić (Vračara), Bogomir Đorđević (Muzičar).

(394) 15. februar 1989.

Sedmorica: Kako bismo ih danas čitali

P: Jovan Hristić, R, S, Izb. m: Ljuboslav Majera, K: Branka Petrović.

I: Bogomir Đorđević (Eteokle), Dragan Đorđević (Polinik), Biljana Milikić (Antigona), Zdravko Panić (Glasnik), Ljiljana Markovinović, Živorad Ilić, Pero Stojančević (Hor).

(395) 17. mart 1989.

Mister Dolar

P: Branislav Nušić, R: Aleksandar Dunđerović, S, K: Dejan Pantelić. Lek: Radovan Knežević, Izb. m: Miodrag Ilić, Kor: Sonja Lapatanov.

I: Vladimir Amidžić (G-din predsednik kluba), Bogomir Đorđević (G-din Matković), Zdravko Panić (Redaktor lista "Omega"), Ljubinka Topalović (Profesorka), Dragan Đorđević (G-din koji očekuje bogato nasledstvo), Pero Stojančević (G-din bez skrupula), Živorad Ilić (Posleratni gospodin), David Tasić (G-din savetnik bez reputacije), Ksenija Marić Đorđević (G-đa savetnikovica sa reputacijom), Jasna Đuričić (G-đa model Patu), Tatjana Šanta (Gospođa koja je letela), Biljana Milikić (Ela), Branka Šelić (Nina), Tatjana Bermel (Poslovna žena), Olivera Stamenković (Mariška), Saša Torlaković (Žan), Danilo Gavrilov (Šef sale), Pero Stojančević, Dragan Đorđević (Fotografi i Reporteri).

(396) 26. maj 1989.

Divlja patka

P: Henrik Ibzen, Pr: Zeina Mehmedbašić, R: Petar Veček, S: Ištvan Koso, K: Branka Petrović.

I: David Tasić (Verle), Bogomir Đorđević (Gregers), Radoje Čupić (Jalmar Ekdal), Ksenija Marić (Gina), Olivera Stamenković (Hedvig), Milojko Topalović (Stari Ekdal), Zdravko Panić (Reling), Biljana Milikić (G-đa Serbi), Danilo Gavrilov (Petersen), Pero Stojančević (Jensen), Živorad Ilić (Greberg), Dragan Đorđević (Molvik).

(397) 22. septembar 1989.

Pešice

P: Slavomir Mrožek, R: Miroslav Benka, S: Marina Čuturilo, K: Branka Petrović, Kor: Slavko Pervan.

I: Bogomir Đorđević (Otac), Saša Torlaković (Sin), Vladimir Amidžić (Superijus), Branka Šelić (Žena), Ksenija Marić (Seljanka), Tatjana Šanta (Devojka), Milojko Topalović (Profesor), Zdravko Panić (Zjelinski), David Tasić (Klipan), Pero Stojančević (Slepac), Šandor Jung (Svirač).

(398) 25. novembar 1989.

Kod "Večite slavine"

P: Momčilo Nastasijević, R, S: Nenad Bojić, K: Branka Petrović, M: Predrag Vranešević, Lek: Radovan Knežević, Kor: Ljiljana Dulović.

I: Branka Šelić (Magdalena), Tatjana Šanta (Magdalena (dvojnik), Ljubinka Topalović (Magdalena (starica), Saša Torlaković (Roman), Radoje Čupić (Roman (dvojnik), Vladimir Amidžić (Roman (starac), Ksenija Marić (Tina), Zdravko Panić (Ćopa, Stojan), David Tasić (Rapa), Bogomir Đorđević (Sirčanin (sin i otac), Nikola Ivošević (Podoljac (sin i otac), Biljana Milikić (Sirčanka, Cvetana), Jelica Petrović (Smilja), Ljiljana Markovinović (Podoljka), Živorad Ilić (Orgijaš I), Tatjana Bermel (Orgijaš II), Pero Stojančević (Orgijaš III).

(399) 16. decembar 1989.

Hajduci

P: Branislav Nušić, R, Izb. m: Miško Milojević, S, K: Svetlana Zojkić, Dr: Slobodan Novaković.

I: Pero Stojančević (Brana), Saša Torlaković (Čeda Brba), Nikola Ivošević (Sima Gluvać), Zdravko Panić (Mita Trta), Živorad Ilić (Stambolić), Šandor Jung (Živko), Branka Šelić (Persa), Vladimir Amidžić (Profesor, Seljak).

(400) 23. decembar 1989.

Dugonja, Vidonja, Trbonja

P: Mladen Širola, R: Kolektiv.

I: Vladimir Amidžić (Veštica), David Tasić (Dugonja), Ksenija Marić (Vidonja), Šandor Jung (Trbonja), Živorad Ilić (Princ-Žimen).

(401) 6. april 1990.

Mala

P: Radoslav Pavlović, R: Vladimir Lazić, S: Vladimir Marenić, K: Danica Rakočević, M: Nenad Milosavljević, Lek: Nada Andrejić.

I: Tatjana Šanta (Milica Knežević), Ksenija Marić (Božidarka Knežević), David Tasić (Miodrag Gončin), Slobodan Tešić (Miša), Tatjana Bermel (Mišina Baba), Bogomir Đorđević (Žika Ajkula), Radoje Čupić (Kokan Kosovski), Zdravko Panić (Stojan Stojanović), Biljana Milikić (Slavica Stojanović), Vladimir Amidžić (Pukovnik), Pero Stojančević (Islednik), Danilo Gavrilov (Čiča), Milojko Topalović (Deda), Živorad Ilić (Konobar, Bolničar).

(402) 15. jun 1990.

Ženski orkestar

P: Žan Anuj, Pr: Dragoslav Andrić, R: Dimitrije Jovanović. S: Todor Lalicki, K: Božana Jovanović. M: Bojan Adamič.

I: Milica Radaković (kg) (G-đa Ortanz), Tatjana Bermel (Patricija), Tatjana Šanta (Pamela), Ksenija Marić (Suzana Delisije), Biljana Milikić (Ermelina), Branka Šelić (Leona), Radoje Čupić (Pijanist), Vladimir Amidžić (G-din Lebonz).

(403) 28. septembar 1990.

Floretinski šešir

P: Ežen Labiš, Pr: Ivanka Pavlović, R: Ljubomir Draškić, S: Petar Pašić, K: Branka Petrović, M: Vojislav Kostić, ak. Snežana Todorović.

I: Saša Torlaković (Fadinar), David Tasić (Nonankur), Bogomir Đorđević (Bopertui), Vladimir Amidžić (Vezine), Milojko Topalović (Tardive), Zoran Ćosić (kg) (Boben), Radoje Čupić (Emil Tavernije), Zdravko Panić (Feliks), Živorad Ilić (Ahil de Rozalba), Branka Bojić (Elen), Ksenija Marić (Anais), Tatjana Bermel (Baronica de Šampinji), Biljana Milikić (Klara), Tatjana Šanta (Virdžini), Danilo Gavrilov (Kaplar), Dragana Marin, Branka Čvorkov Simić, Andreja Petraković, Gordana Čvorkov, Tijana Markovinović, Jelena Miladić, Nadežda Beljanski, Lidija Josić (Hor svatovi, Gosti, Policija).

(404) 23. novembar 1990.

Lepeza Ledi Vindermir

P: Oskar Vajld, Pr: Milutin Bogosavljević, R: Gordana Lebović, S: K: Dejan Pantelić, Kor: Snežana Todorović, Lek: Radmila Vidak, Pom. r: Nikola Ivošević.

I: Bogomir Đorđević (Lord Vindermir), Vladimir Amidžić (Lord Darlington), Radoje Čupić (Ser Augustus Lorton), Zdravko Panić (Lord Dambi), Saša Torlaković (Lord Sesil Grejen), Živorad Ilić (Gospodin Hoper-Hoper), Biljana Milikić (Ledi Vindermir), Tatjana Bermel (Vojvotkinja od Bervika), Tatjana Šanta (Ledi Agata), Branka Bojić (Ledi Statfild), Ksenija Marić (Gospođa Erlin), Pero Stojančević (Parker).

(405) 16. decembar 1990. (Mala scena)

Pepeljuga

P: Jakša Zlodre, R: Jakša Zlodre, K: Branka Petrović, Kor: Ljiljana Dulović, M: Predrag Vranešević, Pom. r: Nikola Ivošević.

I: Saša Torlaković (Kraljević Vilibald), Radoje Čupić (Bucentauro), Vladimir Amidžić (Škropulovski), Tatjana Šanta (Pepeljuga), Pero Stojančević (Majstor Pepi), Tatjana Bermel (Klotilda), Biljana Milikić (Žuža), Branka Bojić (Ruža), Tatjana Medić (Vila).

(406) 22. decembar 1990. (Mala scena)

Novogodišnja igra

P: Aleksandra Davidesku, R: Kolektiv.

I: Živorad Ilić, Pero Stojančević, Tatjana Medić, Radoje Čupić.

(407) 27. decembar 1990. (Mala scena)

The Three Little Pigs

R: Saša Torlaković i Tatjana Šanta.

I: Miloš Virt, Nikola Veselinović, Dušan Dubravac, Gorica Borovac, Marica Radaković, Nemanja Dubravac, Mila Manojlović, Dane Radaković, Milan Čičovački, Radomir Jovičić.

(408) 8. mart 1991.

Strankadžije iliti Neki Sterija piše Rodoljupce

P: Radoslav Dorić, R: Radoslav Dorić, S: Aleksandar Zlatović, K: Vesna Radović, M: Miroljub Aranđelović Rasinski, Scen. pok: Ivan Klemenc, Lek: Nada Andrejević, Korep: Šandor Jung.

I: Stevan Gardinovački (kg) (Jerotije Žutić), Milojko Topalović (Dragiša Moler), Pero Stojančević (Aleksa Nušić), Ksenija Marić (Srbijanka Zulfikarmujkić), Bogomir Đorđević (Miloš Trandafilović, Džaf), Ljiljana Markovinović (Poleksija Bajić), Radoje Čupić (Gavrilo Bosanac), David Tasić (Dobrivoje Kamenjar), Zdravko Panić (Laza Zidar), Vladimir Amidžić (Jovan Popović), Saša Torlaković (Guta Ciganin), Biljana Milikić (Violeta Buzančić), Tatjana Medić (Ceca Žutić), Živorad Ilić (Đoka Kertes).

(409) 10. maj 1991.

Šta je sobar video

P: Džo Orton, Pr: Ivana Vujić, R: Ljuboslav Majera, S. i K: Juraj Fabri.

I: David Tasić (Doktor Prentis), Branka Bojić (Gospođa Prentis), Jelica Petrović (Džeraldina Barklej), Pero Stojančević (Nikolas Beket), Saša Torlaković (Doktor Rens), Zdravko Panić (Narednik Meć).

(410) 6. septembar 1991.
(Scena na mađarskom jeziku-Magyar drama)

Macska a fórro badogtetén

P: Tennessee Wiliams, Pr: Géza Bányay, R: Tibor Vajda, S. i K: Annamária Mihajlović, M: Dezsé Molnár.

I: Arpád Bakota (kg) (Brick), Valéria Szántö (kg) (Maggie), Hajnalka Várady (kg) (Nagymama), Károly Fischer (kg) (Nagyapa), Attila Giricz (kg) (Gooper), Livia Banka (kg) (Mae), Etelka Kovács (kg) (Doktomo).

(411) 15. septembar 1991.

Kamo noći, kamo dani

P: Radoslav Dorić, R: Radoslav Dorić, S: Mileta Leskovac, K: Vesna Radović, M: Miroljub Aranđelović Rasinski.

I: Mihajlo Janketić (kg) (Laza Kostić), Bogomir Đorđević (Dr Simović), Stevan Gardinovački (kg) (Gradonačelnik somborski), Vladimir Amidžić (Pop), Slobodan Tešić (Prvi glumac amater), Radoje Čupić (Tigler), David Tasić (David Konjević), Saša Torlaković (Predsednik Ujedinjene omladine), Pero Stojančević (Ernest Bošnjak), Živorad Ilić (Kafedžija), Milojko Topalović (Fijakerista Beljanski), Zdravko Panić (Đoka Čordar), Slobodan Tešić (Prvi omladinac), Radoje Čupić (Drugi omladinac), Biljana Milikić (Lenka Dunđerski), Tatjana Medić (Prva devojka), Tatjana Šanta Torlaković (Druga devojka), Jelica Petrović (Treća devojka), Branka Bojić (Prva gospođa), Ksenija Marić (Druga gospođa), Tatjana Bermel (Treća gospođa), Ljiljana Markovinović (Četvrta gospođa), Ljubinka Topalović (Peta gospođa), Aleksandra Ivanović (kg) (Mecosopran), Slobodan Stanković (kg) (Bariton).

(412) 18. oktobar 1991.

Dve sirotice

P: Adolf Deneri & Ežen Kormon, Ad: Džon Oksenford, Pr: Slobodan A. Jovanović, R: Slavenko Saletović, S: Aleksandar Zlatović, K: Branka Petrović, M: Biljana Petrović.

I: Bogomir Đorđević (Knez de Linijer), Radoje Čupić (Markiz de Prel), Saša Torlaković (Knez de Maji), Vladimir Amidžić (Lekar), Biljana Milikić (Dijana), Tatjana Medić (Andrijeta), Tatjana Šanta Torlaković (Lujza), Tatjana Bermel (Frošarova), Robert Kolar (kg) (Žak), Slobodan Tešić (Pjer), Danilo Gavrilov (Marten), Branka Bojić (Marijana), Jelica Petrović (Floreta), Ljubinka Topalović (Sestra Ženevjeva), Zdravko Panić (Mare), Milojko Topalović (Pikar), Živorad Ilić (Lafler).

(413) 15. novembar 1991.

Mala škola rokenrola

P: Ljubivoje Ršumović, R. i S: Jagoš Marković, K: Branka Petrović, Kor: Slavko Pervan.

I: Saša Torlaković (Otac), Branka Bojić (Majka), Slobodan Tešić (Momak), Biljana Milikić (Tetka), Jelica Petrović (Devojka).

(414) 20. decembar 1991.

Rado ide Srbin u vojnike

P: Bora Ćosić, R: Zoran Ratković, S: Boris Maksimović, K: Branka Petrović, M: Vojislav Kostić, Korep: Šandor Jung, Pom. r: Nikola Ivošević.

I: Bogomir Đorđević (Gospodin), Vladimir Amidžić (Albert), Danilo Gavrilov (Austrijanac), Saša Torlaković (Prvi vojnik), Radoje Čupić (Drugi vojnik), Zdravko Panić (Treći vojnik), Pero Stojančević (Četvrti vojnik), Živorad Ilić (Peti vojnik), Slobodan Tešić (Šesti vojnik), David Tasić (Sedmi vojnik), Branka Bojić (Vojnička kurva, Konferansije), Ksenija Marić (Prva žena), Biljana Milikić (Druga žena), Jelica Petrović (Snaša), Ljubinka Topalović (Ženska (Srbija)), Ljiljana Markovinović (Ženska (Hrvatska)), Šandor Jung (Milousnićeva (harmonika)).

(415) 10. januar 1992.

Anđeo mira

Ad: Milivoje Mlađenović, R: Bogomir Đorđević.

I: David Tasić, Radoje Čupić, Saša Torlaković, Biljana Milikić.

(416) 22. februar 1992.

Baš Čelik

P: Milivoje Mlađenović, R. i K: David Tasić, S: Dušan Škorić, Mask: Lidija Škorućar, Izb. m: Bogomir Đorđević.

I: Bogomir Đorđević (Ludomir), Vladimir Amidžić (Car Vladimir), Jelica Petrović (Ćerka Anđelija), Saša Torlaković (Nebojša), Pero Stojančević (Baš Čelik), Radoje Čupić (Car Živan), Branka Bojić (Princeza Živana), Živorad Ilić (Car Orlušina), Ksenija Marić (Veštica Gvozdenzuba).

(417) 23. april 1992.

Ukroćena goropad

P: Viljem Šekspir, Pr: Živojin Simić i Sima Pandurović, Ad. i R: Zoran Ratković, S: Boris Maksimović, K: Olgica Milunović, M: Vojislav Kostić, Lek: Radovan Knežević, Pom. r: Nikola Ivošević.

I: Vladimir Amidžić (Batista), Živorad Ilić (Vićenco, Krojač), Slobodan Tešić (Lućenco), Saša Torlaković (Petručio), Bogomir Đorđević (Gremio), David Tasić (Hortensio), Radoje Čupić (Tranio), Pero Stojančević (Biondelo), Zdravko Panić (Grumio), Šandor Jung (Karcio), Danilo Gavrilov (Učitelj), Branka Bojić (Katarina), Ljiljana Markovinović (Udovica), Biljana Milikić (Bjanka).

(418) 25. septembar 1992.

Talenti i obožavaoci

P: Aleksandar Nikolajevič Ostrovski, Pr: Kiril Taranovski, R: Ljubomir Draškić, S: Petar Pašić, K: Branka Petrović, M: Vojislav Kostić, Pom. r: Dušan Petrović.

I: Branka Šelić (Aleksandra Nikolajevna Njegina), Bogdanka Savić (Domna Pantelejevna), Vladimir Amidžić (Knez Iraklije Dulebov), Radoje Čupić (Grigorije Antonovič Bakin), Saša Torlaković (Ivan Semjonovič Velikatov), Slobodan Tešić (Petar Jegorovič Meluzov), Biljana Milikić (Nina

Vasiljevna Smeljska), Milojko Topalović (Martin Prokofijevič NArokov), Bogomir Đorđević (Gavrilo Petrovič Migajev), David Tasić (Erast Gromilov), Zdravko Panić (Vasa), Tatjana Bermel (Matrjona), Pero Stojančević (Vozovođa), Živorad Ilić (Lakej).

(419) 15. novembar 1992.

Slučajna smrt jednog anarhiste

P: Dario Fo, Pr: Ivo Juriša, R: Dušan Petrović, S: Petar Pašić, K: Branka Petrović, Dram: Milica Lukšić.

I: Saša Torlaković (Ludak), Bora Nenić (Upravnik policije), Slobodan Tešić (Komesar Kalabrezzi), David Tasić (Komesar Bertozzo), Pero Stojančević (Agent), Branka Šelić (Novinarka).

(420) 23. decembar 1992.

Crvenkapa

P: Milivoje Mlađenović, R: Kolektiv, S: Dušan Škorić.

I: Slađana Bukejlović (Crvenkapa), Radoje Čupić (Vuk), Živorad Ilić (Lovac), Šandor Jung (Baka).

(421) 19. februar 1993.

Čaruga

P: Radoslav Pavlović, R: Dušan Petrović, S: Petar Pašić, K: Branka Petrović.

I: Radoje Čupić (Čaruga), Srđan Aleksić (Prpić), Bogomir Đorđević (Kapetan Božidar), Slađana Bukejlović (Ivona), Zdravko Panić (Putnik), Jelica Petrović (Božena).

(422) 26. februar 1993.

Maratonci trče počasni krug

P: Dušan Kovačević, R: Kokan Mladenović, S: Petar Pašić, K: Branka Petrović, M: Nenad Milosavljević, Kor: Anđelija Todorović, Lek: Radovan Knežević.

I: Vladimir Amidžić (Maksimilijan Topalović), Milojko Topalović (Aksentije Topalović), Bora Nenić (Milutin Topalović), David Tasić (Laki Topalović), Slobodan Tešić (Mirko Topalović), Branka Šelić (Kristina), Pero Stojančević (Đenka Đavo), Živorad Ilić (Bili, Piton), Ksenija Marić (Olja), Šandor Jung (Pregažen čovek).

(423) 19. mart 1993.

Ko se šunja iza žbuna

P: Vladimir Andrić, M. i R: Vojislav Kostić, S: Boris Maksimović, K: Branka Petrović, Kor: Vera Obradović, Kapelm: Šandor Jung, Lek: Radovan Knežević, Pom. r: Nikola Ivošević.

I: Slobodan Tešić (Zdravko), Radoje Čupić (Slavko), Jelica Petrović (Nina), Branka Šelić (Tetka), Bora Nenić (Arsenije), Ljiljana Tomić Markovinović (Grozdana grozna), Šandor Jung (Grozozo), Biljana Milikić (I Mapet stražarka), Slađana Bukejlović (II Mapet stražarka), Dominika Bajagić (III Mapet stražarka), Danijela Varga, Maja Jelača, Tatjana Kolundžija, Brankica Mišić, Nataša Miloičić, Nataša Vidaković (Aveti).

(424) 7. maj 1993.

Don Žuan

P: Molijer, Pr: Mladen Leskovac, R: Zoran Ratković, M: Vojislav Kostić, S: Boris Maksimović, K: Branka Petrović, Lek: Radovan Knežević, Pom. r: Nikola Ivošević.

I: Bogomir Đorđević (Don Žuan), Saša Torlaković (Zganarel), Biljana Milikić (Elvira), Slobodan Tešić (Guzman), Radoje Čupić (Don Karlos), Pero Stojančević (Don Alonzo), Vladimir Amidžić (Don Luj, Statua Komondora), Srđan Aleksić (Francisko), Tatjana Šanta Torlaković (Šarlota), Branka Šelić (Maturina), David Tasić (Pjero), Živorad Ilić (La Violet), Bora Nenić (Gospodin Dimanš).

(425) 7. oktobar 1993.

Hotel Promaja

P: Žorž Fejdo, Pr: Dragoslav Andrić, R: Ljubomir Draškić, K: Branka Petrović, M: Vojislav Kostić.

I: Saša Torlaković (Pingle), Radoje Čupić (Pajarden), Bora Nenić (Matje), Pero Stojančević (Maksim), Živorad Ilić (Bulp), Zdravko Panić (Bastejin), Radojko Malbaša (Komesar), Šandor Jung (Šerve), Branka Šelić (Marsela), Biljana Milikić (Anželika), Jelica Petrović (Viktorija), Mirna Ilić (Violeta), Željka Panić (Margerita), Aleksandra Haler (Pokereta), Tijana Brsanović (Pervenše),

(426) 18. decembar 1993.

Tri praseta

P: Milivoje Mlađenović, R: Dušan Petrović, M: Predrag Vranešević.

I: Bora Nenić (Žile), Pero Stojančević (Mile), Radoje Čupić (Cile), Živorad Ilić (Vuk).

(427) 5. februar 1994.

Grabljivci

Ad. i R: Milan Pletl, S: Dušan Škorić i Milan Pletl.

I: Srđan Aleksić (Prvi tj. Klop), Saša Torlaković (Drugi tj. Klap), Slobodan Tešić (Treći tj. Klip), Tatjana Šanta Torlaković (Devojka).

(428) 18. februar 1994.

Figarova ženidba ili Ludi dani

P: Bomarše, Pr: Milan Grol, R: Kokan Mladenović, S: Mileta Leskovac. K: Branka Petrović, Kor: Anđelija Todorović, Lek: Radovan Knežević.

I: David Tasić (Graf Almavive), Biljana Milikić (Grafica Rozina), Radoje Čupić (Figaro), Branka Šelić (Suzana), Ksenija Marić (Marselina), Živorad Ilić (Antonio), Jelica Petrović (Fanšeta), Slobodan Tešić (Heruvim), Boro Nenić (Bartolo), Vladimir Amidžić (Bazil), Pero Stojančević (Dvodlanica), Petar Dragosav (Marija Antoneta Nurejeva), Tomislav Stojkov (Luj de Barišnjikov), Tijana Brsanović, Mirna Ilić, Nataša Olujić, Bojana Šaša, Dragana Nikolić, Stevan Keča, Aleksandar Kovač, Sanja Škorić (Sluge, Seljaci, Seljanke).

(429) 3. jun 1994.

Fiškal Galantom

P: Petar Grujičić, R: Dušan Petrović, S: Mileta Leskovac, K: Branka Petrović, M: Predrag Vranešević, Kor: Vera Obradović Ljubinković, Pom. r: Nikola Ivišević.

I: Saša Torlaković (Šamika Kirić), David Tasić (Sofra Kirić), Bogdanka Savić (Soka Kirić), Branka Šelić (Katica Kirić), Slobodan Tešić (Pera Kirić), Biljana Milikić (Juca, Druga Talijanka), Jelica Petrović (Anica, Prava Talijanka), Tatjana Šanta Torlaković (Lujza), Bogomir Đorđević (Polaček), Bora Nenić (Čamča), Ksenija Marić (Ružica), Radoje Čupić (Cehmajstor), Vladimir Amidžić (Sveštenik, Jucina majka), Srđan Aleksić (Pepei, Klaudio), Živorad Ilić (Pandur), Zdravko Panić (Pop), Ljiljana Markovinović (Krauzovica), Radojko Malbaša (Profesor, Urednik novina), Pero Slijepčević (Ispitanik, Novinar), Danilo Gavrilov (Gondolijer), Aleksandar Lakić (Jucin brat), Izbela Nikolić (Jucina sestra), Aleksandar Kovač (Prvi đak), Aleksandar Koruga (Drugi đak), Bojana Šaša (Švabica).

(430) 5. oktobar 1994.

Gordana

P: Laza Kostić, Ad. i R: Zoran Ratković, S: Boris Maksimović, K: Branka Petrović, M: Vojislav Kostić, Pom. r: Nikola Ivošević, Kor: Vesna Milanović i Elena Šarić.

I: Saša Torlaković (Vukosav), Biljana Keskenović (Gordana), Šandor Jung (Brat Vukosavov), Radojko Malbaša (Marko), Srđan Aleksić (Labud), Živorad Ilić (Vidoje), Pero Stojančević (Gavran), Slobodan Tešić (Mihat), Bogomir Đorđević (Jefto), Vladimir Amidžić (Ivan Margetić), Bora Nenić (Alil Bojičić), Ksenija Marić (Velika), Bogdanka Savić (Perunika), Ljiljana Markovinović (Kosara), Tatjana Šanta Torlaković (Smiljana), Branka Šelić (Gospava), Jelica Petrović (Zlatija).

(431) 25. februar 1995. (Predstava rađena u koprudukciji s Pozorištem “Atelje 212", Beograd)

Lunasa

P: Brajan Frejl, Pr: Jasna Levinger, R: Dušan Petrović, S: Petar Pašić, K: Branka Petrović, M: Predrag Vranešević, Kor: Anđelija Todorović, Lek: Ljiljana Mrkić Popović.

I: Bojan Žirović (kg) (Majkl), Ljiljana Dragutinović (kg) (Kejt), Dara Džokić (kg) (Megi), Varja Đukić (kg) (Agneza), Biljana Milikić (Rouz), Branka Šelić (Kristina), Saša Torlaković (Geri Evans), Milutin Butković (kg) (Džek).

(432) 7. april 1995. (Mala scena)

Labudova pesma

P: Anton Pavlovič Čehov, Pr: Siniša Rakić, R: David Putnik, S: Marija Nikolić, K: Branka Petrović.

I: David Tasić (Svetlovidov), Bora Nenić (Nikita Ivanič).

(433) 7. april 1995. (Mala scena)

Čežnja za super povrćem

P: Mari Šizgal, Pr: Siniša Rakić, R: Miloš Jagodić, S: Marija Nikolić, K: Branka Petrović, Kor: Saša Divac.

I: Tatjana Šanta Torlaković (Margaret), Radoje Čupić (Lion).

(434) 12. maj 1995.

Kate Kapuralica

P: Vlaho Stulić, R. i Izb. m: Jagoš Marković, S: Marina Pavlović, K: Božana Jovanović. Korep: Aleksandar Kovačević, Lek: Ljiljana Mrkić Popović.

I: Saša Torlaković (Luka), Branka Šelić, Biljana Keskenović, Katarina Žutić (kg), Tatjana Šanta Torlaković, Anita Mančić (kg) (Kate), Slobodan Tešić (Luko), Tatjana Bermel (Marica), Radoje Čupić (Tikvulin), Vladimir Amidžić (Kanđe).

(435) 15. septembar 1995.

Ždralovo perje

P: Miroslav Belović, R: Miroslav Belović, Pom. r: Bora Nenić, S: Boris Maksimović, K: Božana Jovanović, M: Vojkan Borisavljević, Kor: Sonja Lapatanov i Ljubinka Šarčević.

I: Bora Nenić (Starac Otomo), Bogdanka Savić (Starica Zuki), Saša Moric (O-Curu), Nenad Pećinar (Tahimoto), Srđan Aleksić (Gonta), Tatjana Bermel (Fudživara), Radmila Tomović (Tajken), Aleksandar Đurica (Šugavara), Ivana Grba (Namiki), Izabela Nikolić (Haromiti), Mirjana Nikolić (Kievara), Jovana Basarić (Sanuki), Đorđe Živanović (Senka ždrala), Velimir Maksimović (Šoro), Goran Berenji, Branislav Birvalski (Moro).

(436) 17. novembar 1995. (Mala scena)

Feniks suviše čest

P: Kristofer Fraj, Pr: Jovan Ćirilov, R: Miloš Jagodić, S. i K: Nikolina Kovačević.

I: Radmila Tomović (Dinamena), Saša Moric (Doto), Nenad Pećinar (Tegej).

(437) 8. mart 1996.

Vilovnjak od zapadnih strana

P: Džon Milington Sing, Pr: Borivoje Nedić, R: Milan Karadžić, S: Geroslav Zarić, K: Zora Mojsilović, M: Zoran Obrenović, Kor: Ferid Karajica.

I: Nenad Pećinar (Kristofer Man), David Tasić (Stari Man), Bora Nenić (Majkl Džems Fleerti), Radmila Tomović (Margaret Fleerti), Ljiljana Markovinović (Udova Kvin), Srđan Aleksić (Šon Kio), Pero Stojančević (Fili Kalen), Aleksandar Đurica (Džimi Farel), Saša Moric (Sara Tenesi), Ivana Jovanović (Suzan Bredi), Anđelika Simić (Honorija Blejk), Sonja Damjanović (Neli).

(438) 6. april 1996. (Mala scena)

Zoološka priča

P: Edvard Olbi, Pr: Slobodan Selenić, R. i Izb. m: Dušan Petrović, S. i K: Branka Petrović.

I: Saša Torlaković (Piter), Bogomir Đorđević (Džeri).

(439) 25. maj 1996.

Rodoljupci

P: Jovan Popović Sterija: R. i Izb. m: Zoran Ratković, Pom. r: Saša Carev, S: Aleksandar Zlatović, K: Dijana Mihajlović, Lek: Radovan Knežević.

I: David Tasić (Žutilov), Ljiljana Markovinović (Nančika), Radmila Tomović (Malcika), Strahinja Čupić (Eden), Slobodan Tešić (Šandor Lepršić), Tatjana Šanta Torlaković (Gospođa Zelenićka), Saša Torlaković (Šerbulić), Radoje Čupić (Smrdić), Aleksandar Đurica (Gavrilović), Vladimir Amidžić (Nađ Pal), Živorad Ilić (Skoroteča), Pero Stojančević (Maratonac), Petar Dragosav, Radivoj Vukčević (Somborac).

(440) 7. septembar 1996.

Dekameron – dan ranije*

P: Aleksandra Glovacki, R: Jagoš Marković, S: Geroslav Zarić, K: Božana Jovanović, Izb. m: Jagoš Marković, Kor: Irena Šarović, Vajar: Tihomor Mačković, Dizajn tona: Đuro Sanader, Asr: Saša Carev, Boris Liješević, Lek: Ljiljana Mrkić Popović.

I: Saša Torlaković, Biljana Keskenović, Vera Gardinovački, Branka Šelić, Tatjana Bermel, Tatjana Šanta Torlaković, Slobodan Tešić, Radoje Čupić, Nenad Pećinar, Aleksandar Đurica, Tatjana Čornij, Radmila Tomović, Sonja Damjanović, Ivana Jovanović, Saša Moric, Anđelka Simić, Srđan Aleksić, Bojan Lazarov, Vladimir Amidžić, Bogdanka Savić, Pero Stojančević.

* Koprodukcija: Somborsko pozorište i Grad teatar Budva.

(441) 8. novembar 1996.

Lepotica i zver

P: Igor Bojović, R: David Putnik, S: Ištvan Koso, K: Aleksandar Zlatović, Mask: Nijaz Memiš, M: Zoran Obrenović.

I: Pero Stojančević (Skakutalo Skakutalović), Nenad Pećinar (Princ ili Zver), Živorad Ilić (Car šume), Saša Moric (Čarobnica), Radmila Tomović (Najlepša Među Najlepšima).

(442) 1. mart 1997.

Putovanje za Nant

P: Eugen I Kočiš, R: Ljuboslav Majera, S. i K: Juraj Fabri, M: Miroljub Aranđelović Rasinski, Pom. r: Saša Carev.

I: Radoje Čupić (G-din Montalba), David Tasić (G-din Perera da Boemi), Bojan Lazarov (kg) (G-din Boldinoti de Boldini), Bora Nenić (G-din Luka de Brevijari), Aleksandar Đurica (G-din Langinioni de Nonserati), Zdravko Panić (Prvi žbir), Nenad Pećinar (Drugi žbir).

(443) 8. jun 1997.

Progon I ubistvo Žan-Pol Maraa, u scenskom izvođenju štićenika duševne bolnice u Šarantonu po zamisli Markiza de Sada

P: Peter Vajs, Pr: Predrag Novakov, Ad. i R: Radoslav Milenković, S: Juraj Fabri, K: Dragica Pavlović, M, Korep: Svetozar Kovačević, Dram: Aleksandar Milosavljević, Pom. r: Saša Carev.

I: Radoje Čupić (Markiz de Sad), Saša Torlaković (Žan-Pol Mara), Branka Šelić (kg) (Šarlota Korde), Aleksandar Đurica (Glasnik), Radmila Tomović (Simon Evrar), Nenad Pećinar (Dipre), Bogomir Đorđević (Žak Ru), Tatjana Šanta Torlaković (Rosinjol), Slobodan Tešić (Kukuriku), Tatjana Bermel (kg) (Kokol), Srđan Aleksić (Polpoš), Bora Nenić, Zdravko Panić, Živorad Ilić (Pacijenti), Ksenija Marić Đorđević, Ljiljana Tomić Markovinović (Pacijentkinje), Vladimir Amidžić (Kulmije), Pero Stojančević, Bojan Lazarov (kg) (Bolničari), Bogdanka Savić, Anđelka Simić (kg), Ivana Jovanović (kg) (Bolničarke), Jelena Srećkov (Kulmijeova ćerka), Živorad Ilić (Pacijent).

(444) 17. decembar 1997.

Afera nedužne Anabele

P: Velimir Lukić, Ad, R. i Izb. m: Kokan Mladenović, S: Miodrag Tabački, K: Angelina Atlagić.

I: Saša Torlaković (Hart), Bogomir Đorđević (Knez), Tatjana Šanta Torlaković (Kneginja), Aleksandar Đurica (Robert), Anđelika Simić (Anabela), David Tasić (Veliki inkvizitor), Nenad Pećinar (Domingez), Vladimir Amidžić (Valentin), Biljana Keskenović (Gerda), Bojan Lazarov

(Nikolo), Boro Nenić (Ferdinando), Radoje Čupić, Srđan Aleksić, Živorad Ilić (Ministri), Ksenija Marić Đorđević (Emily Dome), Pero Stojančević, Mile Keskenović (Kamerman), Jovana Basarić (Iskušenica).

(445) 28. april 1998.
Sumnjivo lice
P: Branislav Nušić, R, S, Izb. m: Jagoš Marković, K: Božana Jovanović, Mask: Nijaz Memiš, Pom. r: Saša Carev i Aleksandar Božina.
I: Saša Torlaković (Jerotije), Biljana Keskenović (Anđa), Tatjana Šanta Torlaković (Marica), Radoje Čupić (Vića), Srđan Aleksić (Žika), David Tasić (Milisav), Vladimir Amidžić (Tasa), Nenad Pećinar (Đoka), Boro Nenić (Aleksa Žunić), Pero Stojančević (Gazda Spasoje), Bogomir Đorđević (Gazda Miladin), Bojan Lazarov (Josa Pandur), Tatjana Bermel, AleksandarĐurica, Ksenija Marić Đorđević, Živorad Ilić, Ljiljana Markovinović (Molioci).

(446) 17. oktobar 1998.
Srećni princ (Diplomska predstava Ivane Bulatović, studenta FDU Beograd)
P: Aleksandar S. Janković, R. i Izb. m: Ivana Bulatović, S: Igor Vasiljev, K: Lana Pavlović, Kor: Anđelija Todorović.
I: Pero Stojančević (Dorijan), Dubravka Kovjanić (Sibil), Bojan Lazarov (Aldžernon), Ksenija M. Đorđević (Švalja), Srđan Aleksić (Bazil), Aleksandra Krstić, Nina Velimirović (Stražari).

(447) 11. decembar 1998.
Zla žena
P: Jovan Popović Sterija, Ad, R. i S: Ljuboslav Majera, K: Vanja Popović, M: Miroljub Aranđelović Rasinski.
I: Nenad Pećinar (Grof Trifić), Biljana Keskenović (Sultana), Ivana Jovanović (Persida), Bora Nenić (Stevan), Radoje Čupić (Sreta), Anđelika Simić (Pela).

(448) 11. jun 1999.
Povratnik
P: Rucante, Ad. i R: Bogomir Đorđević.
I: Pero Stojančević (Rucante), Srđan Aleksić (Menato), Ivana Jovanović (Betija), Ksenija Marić (Bogomir Đorđević, Saša Ivošević (Venecijanci).

(449) 18. jun 1999.
Ludilo udvoje
P: Ežen Jonesko, R: Olivera Đorđević.
I: Vladimir Tintor (kg), Anđelika Simić, Ljiljana Markovinović, Živorad Ilić, Dušan Jović (kg).

(450) 26. septembar 1999.
Ruženje naroda u dva dela
P: Slobodan Selenić, R. i S: Kokan Mladenović, K: Dragica Pavlović, M: Zoran Hristić, Lek: Zdravko Panić.
I: Bogomir Đorđević (Slavoljub Medaković), Saša Torlaković (Jezdimir Kuštrimović), Radoje Čupić (Stevan Stanković), Bojan Lazarov (Obrad Cvetković), Vladimir Amidžić (Pop Sava), Srđan Aleksić (Papajev), Nenad Pećinar (Upravnik Boško), Aleksandar Đurica (Uča), Ksenija Marić Đorđević (Andre), Dušan Jović (Major Aterton), Pero Stojančević (Pukovnik), David Tasić (Miloš Obrenović), Živorad Ilić (Jermenin), Zdravko Panić (Vujica), Mia Sekulić, Tijana Mešterović, Tijana Mešterović (Devojčice), Đorđe Živanović (Vodnik).

(451) 25. novembar 1999.
Ivica i Marica
P: Milivoje Mlađenović, R: Predrag Štrbac, S: Ištvan Koso, K: Erika Janović, M: Predrag Vranešević, Scen. pok: Jovana Stipić.
I: Aleksandar Đurica (Ivica), Dubravka Kovjanić (Marica), Jovana Stipić (Maćeha, Veštica), Zdravko Panić (Otac), Bogomir Đorđević (Glas naratora), Ksenija Marić Đorđević (Glas majke).

(452) 8. april 2000.
Pokojnik
P: Branislav Nušić, Ad: Maša Jeremić, R. i Izb. m: Nebojša Bradić, K: Bojana Nikitović.
I: Aleksandar Đurica (Pavle Marić), Bogomir Đorđević (Spasoje Blagojević), Srđan Aleksić (Milan Novaković), Bora Nenić (Gospodin Đurić), Nenad Pećinar (Ljubomir Protić), Bojan Lazarov (Anta), David Tasić (Mladen Đaković), Anđelika Simić (Rina), Ivana Jovanović (Vukica), Živorad Ilić (Policijski agent), Pero Stojančević (Đurićev telohranitelj).

(453) 25. januar 2001.
Copenhagen
P: Majkl Frejn, Pr. i R: Anja Suša, S: Aleksandar Veljanović, K: Dragica Pavlović.
I: Biljana Keskenović (Margrete), Saša Torlaković (Bor), Aleksandar Đurica (Hajzenberg).

(454) 9. mart 2001.
Major Gavrilović
P: Oliver Janković, R: David Tasić.
I: David Tasić (Major Gavrilović).

(455) 17. maj 2001.
Bogojavljenska noć
P: Vilijam Šekspir, Pr: Velimir Živojinović, Ad. i R: Zoran Ratković, S: Todor Lalicki, K: Dragica Pavlović, Izb. m: Vladimir Ljubinković, Kor: Vera Obradović Ljubinković, Pom. r: Dušan Jović.

I: Igor Borojević (kg) (Orsino), Igor Đorđević (kg) (Sebastijan), Dušan Jović (kg) (Antonio), Zdravko Panić (Pomorski kapetan), Pero Stojančević (Valentin), Živorad Ilić (Kurio), Aleksandar Đurica (Vitez Tobi Štucalo), Nenad Pećinar (Vitez Endrju Jezoliki), Saša Torlaković (Malvolio), Srđan Aleksić (Fabijan), Bora Nenić (Fest, Ludalo), Ivana Jovanović (Olivija), Anđelika Simić (Viola), Tatjana Šanta Torlaković (Marija).

(456) 28. jun 2001.

Korak –The step

P: Vilijam Šekspir, Ad, R, S, K. i Izb. m: Dušan Jović, S, K. i Izb. m: Nenad Pećinar i Dubravka Kovjanić, Mask: Radmila Terzin.

I: Nenad Pećinar, Dubravka Kovjanić, Dušan Jović.

(457) 29. septembar 2001.

Buđenje proleća

P: Frank Vedekind, Pr: Filip Filipović, R. i S: Gorčin Stojanović, K: Boris Čakširan.

I: Anđelika Simić (Vendla Bergman), Biljana Keskenović (Gospođa Bergman), Nenad Pećinar (Melhior Gabor), Aleksandar Đurica (Moric Štifel), Dušan Jović (kg) (Ernst Rebel), Branislav Trifunović (kg) (Hans Rilov), Ivana V. Jovanović (Marta Besel), Dubravka Kovjanić (Tea), Saša Torlaković (Gospodin Gabor), Tatjana Šanta Torlaković (Rektor Sunčanica), David Tasić, (Gospodin Štifel), Lidija Pletl (kg) (Gospođa Gabor), Jelena Ćuruvija (kg) (Ilza).

(458) 9. novembar 2001.

Šest lica traže pisca

P: Luiđi Pirandelo, Ad, R. i Izb. m: David Putnik, S: Marija Nikolić, K: Sekula Sinadinovski.

I: Bogomir Đorđević (Direktor pozorišta), Pero Stojančević (Otac), Ksenija Marić Đorđević (Majka), Ivana V. Jovanović (Pastorka), Mihajlo Nestorović (Sin).

(459) 25. decembar 2001.

Ostrvo s blagom

P: Branislav Milićević, R: Radoje Čupić, Kor: Agneš Hamvaš.

I: Radoje Čupić (Čupe), Nenad Pećinar (Rica Zlica), Dubravka Kovjanić (Bakica, Boca), Zdravko Panić (Admiral), Živorad Ilić (Crni nindža, Abdul).

(460) 23. februar 2002.

Opsada crkve Svetog spasa

P: Goran Petrović, Ad. i R: Kokan Mladenović, S: Marija Kalabić, K: Dragica Pavlović, M: Zoran Hristić, Lek: Milorad Telebak, Kor: Bojana Mladenović.

I: U SADAŠNJOSTI: Bogomir Đorđević (Prepodobni Grigorije), Dušan Jović (kg) (Danilo), Zdravko Panić (Jakov), Dragan Žuljević (kg) (Pajsije), Slobodan Tešić (kg) (Blaško), Radoje Čupić (kg) (Andrija Skadranin), Nenad Pećinar (Stefan Uroš II Milutin, Stefan Dragutin), Mihajlo Nestorović (Kraiša, Vučina, Dobreč), Pero Stojančević (Gojko, Veličko, Prvi vojnik, Prvi doušnik, Mladić), Saša Torlaković (Nepoznati, Šišman), Branislav Trifunović (Drugi vojnik, Drugi doušnik), Srđan Stojanović (Treći vojnik), Bojan Zovko (kg) (Četvrti vojnik), Olgica Nestorović (Gradinja), Miljan Prljeta (kg) (Radonja), Ksenija Marić Đorđević (Petra), Dubravka Kovjanić (Katelina), David Tasić (Altan), Dušan Jakišić (kg) (Arif).

U PROŠLOSTI: Nenad Pećinar (Monah Simeon), Saša Torlaković (Enriko Dandolo, Kolojan), Biljana Keskenović (Ana Dandolo), Vladimir Amidžić (Savetnik), Pero Stojančević (Aleksije IV Anđeo).

U BUDUĆNOSTI: Branislav Trifunović (Bogdan), Slobodan Tešić (Vidosav, Vojnik), Anđelika Simić (Divna Tanović), Vladimir Amidžić (Profesor), Pero Stojančević (Asistent, Vojni policajac), Saša Torlaković (Andreas fon Naht, Pukovnik).

(461) 11. oktobar 2002.

Radost ubijanja

P: Vilfrid Hapel, Pr: Katarina Bless, R. i Izb. m: Dušan Petrović, S: Marija Kalabić, K: Marina Sremac.

I: Saša Torlaković (Diter), Biljana Keskenović (Norma), Dušan Jović (Jerg), Dubravka Kovjanić (Sonja), Maja Cimeša (kg) (Valtraud), David Tasić (Otac), Tatjana Šanta Torlaković (Majka), Nenad Pećinar (Policajac Georg), Jovan Sredojev (Dečak),

(462) 14. decembar 2002.

Kazimir i Karolina

P: Eden fon Horvat, Pr: Boško Milin, R: Iva Milošević, S: Gorčin Stojanović, K: Kor: Scen. pok: Boris Čakširan, M: Vladimir Pejković.

I: Nenad Pećinar (Kazimir), Anđelika Simić (Karolina), Dušan Jović (Merkl Franc), Ivana Jovanović (Erna), Zdravko Panić (Rauh), Mihajlo Nestorović (Šper), Aleksandar Đurica (Pircinger), Jelena Ćuruvija Đurica (Eli), Dubravka Kovjanić (Marija), Branislav Trifunović (Muzičar-konferansije), Ljiljana Markovinović (Merkl Franc), Pero Stojančević (Doktor),

(463) 22. mart 2003.

Majstor i Margarita

P: Mihail Bulgakov, R. i S: Scen. pok: Kokan Mladenović, K: Dragica Pavlović, M: Zoran Hristić, Dram: Jovan Ćirilov, Ap: Miroslav Jorgačević.

I: Saša Torlaković (Voland, Pontije Pilat), Nenad Pećinar (Korovjev, Afranije), Miljan Prljeta (Begemot), Srđan Aleksić (Azazelo, Pacolovac), Tatjana Bermel (kg) (Gela), Radoje Čupić (kg) (Majstor, Ješua Ga-Notsri), Suzana Vuković (kg) (Margarita), David Tasić (Berlioz, Kajafa, Varenuha, Doktor Stravinski), Branislav Trifunović (Bezdomni, Levi Matej), Vladimir Amidžić (Poprihin, Pasmatrin, Gospođa Tofana), Pero Stojančević (Alojzije Mogarič, Komunov, Lihodejev, Parčevski, Tihonov, Hestas), Mihajlo Nestorović (Dvobratski, Bosoj, Vidov, Snihodski), Dubravka Kovjanić (Rimova, Anuška, Hitrova, Prirotkina, Frida), Biljana Keskenović (Navigator, Žorž, Tramvadžijka, Žurskaja, Madam Rimska, Nataša), Zdravko Panić (Gluharev, Gledajev, Gospodin Žak), Maja Cimeša (kg) (Tamara Polumesec, Šmirnova, Svrbova), Arpad Černik (kg) (Latunski, Umov, Žorž Bengalski, Nikolaj Ivanovič, Dismas), Bogomir Đorđević (Rimski, Juda iz Kirijata).

(464) 12. jun 2003. (Mala scena)

Nigde nikog nemam

P: Edvard Bond, Pr: Đorđe Krivokapić, R: Radoslav Milenković.

I: Tatjana Šanta Torlaković (Sara), Mihajlo Nestorović (Džems), Bogomir Đorđević (Grit).

(465) 19. septembar 2003.

Čelik*

P: Radoje Čupić, R, S: Radoje Čupić, K: Mima Ilić, M: Miroljub Aranđelović Rasinski.

I: Nenad Pećinar (Gvozden Miladinović, Ivana Vukčević (Milena Slavković), Dušan Jović (Dejan Slavković), Pero Stojančević (Ognjen Domazetović), Živorad Ilić (Zdravko Sokić).

* Koprodukcija Narodnog pozorišta, Sombor i Portal teatra, Novi sad.

(466) 3. oktobar 2003. (Mala scena)

Mrtve uše

P: Oleg Bogajev, Pr: Novica Antić, R: Tatjana Mandić Rigonat, S, K: Milena Jevtić Ničeva Kostić, M: Miloš Petrović, Kor: Vladimir Logunov.

I: Biljana Keskenović (Era Nikolajevna), Bogomir Đorđević (A. P. Čehov), David Tasić (L. N. Tolstoj), Zdravko Panić (N. V. Gogolj), Dušan Jović (A. S. Puškin), Ksenija Marić Đorđević (Dama iz socijalnog, Sveta, Bibliotekarka), Mihajlo Nestorović (Činovnik, Pisac Suslenko), Tatjana Šanta Torlaković (Činovnica, Kolekcionarka).

(467) 5. oktobar 2003.

Braća karijes

P: Olgica Nestorović, R, Izb. m: Olgica Nestorović.

I: Mihajlo Nestorović (Gricko), Pero Stojančević (Glocko), Olgica Nestorović (Sinjorita Higijena).

(468) 21. decembar 2003. (Mala scena)

Nevaspitani zmaj novogodišnji

I: Mihajlo Nestorović (Zmaj), Tatjana Šanta Torlaković (Dama), Zdravko Panić (Kuvar), Živorad Ilić (Dvorska luda), Ksenija Marić Đorđević (Baka), Pero Stojančević (Vitez), David Tasić, Bogomir Đorđević (Deda Mraz).

(469) 12. februar 2004.

Gospođa ministarka

P: Branislav Nušić, R, S, Izb. m: Gorčin Stojanović, K: Lana Cvijanović, Kor: Irena Šarović.

I: Nenad Pećinar (Sima Popović), Biljana Keskenović (Živka Popović), Ivana Vukčević (Đara), Dušan Jović (Raka), Miloš Stanković (Čeda Urošević), Saša Torlaković (Dr Ninković), Srđan Aleksić (Rista Todorović), Slobodan Tešić (Pera Kalenić), Zdravko Panić (Pera pisar), David Tasić (Ujka Vasa), Tatjana Bermel (Tetka Savka), Tatjana Šanta Torlaković (Tetka Daca), Bogomir Đorđević (Jova Pop-Arsin), Pero Stojančević (Teča Panta), Olgica Nestorović (Soja), Mihajlo Nestorović (Teča Jakov), Živorad Ilić (Sava Mišić), Ksenija Mirić Đorđević (G-đa Nata Stefanović), Ivana V. Jovanović (Anka), Ljiljana Tomić Markovinović (Učiteljica engleskog jezika), Igor Lerić (Mile Pantin), Radomor Živadinović, Aleksandar Tanurdžić (Fotografi).

(470) 26. februar 2004.

Nevaspitani zmaj

P: Nataša Ilić, R: Bogomir Đorđević.

I: Mihajlo Nestorović (Zmaj), Tatjana Šanta Torlaković (Dama), Zdravko Panić (Kuvar), Živorad Ilić (Dvorska luda), Ksenija Marić Đorđević (Baka), Pero Stojančević (Vitez).

SREMSKA MITROVICA

POZORIŠTE “DOBRICA MILUTINOVIĆ”

(1) 6. oktobar 1997.

Bajka o čarobnom sviraču

P: Tode Nikoletić, R: Dragan Jovičić, S, K: Vladislava Munić M: Aleksandar Maksimović.

I: Gordana Lukić (Trtko), Nataša Jović (Mrtko), Vlada Balašćak (Svirko), Jelica Brestovac (Ana), Latinka Perunović (Čara), Zvonko Bednar (Gavra).

(2) 21. decembar 1997.

Čudna šuma

P: Dragan Jovičić, R: Dragan Jovičić, M: Aleksandar Maksimović.

I: Gordana Lukić (Mrazigrica), Srđan Alatić (Čuma), Nataša Jović, Latinka Perunović, Vlada Balašćak (Razbojnici), Zvonko Bednar (Deda Mraz).

(3) 23. januar 1998.

Čavke na žici

P: Nedeljko Terzić, R, S: Gordana Lukić, K: Sonja Petković.

I: Jelca Brestovac (Ona).

(4) 13. april 1998.

Iza kulisa

P: Majkl Frejn, R: Dragan Jovičić, S: Vladislava Munić, K: Lana Pavlović.

I: Gordana Lukić (Klaket), Dragan Đaković (Rodžer), Zvonko Bednar (Filip), Latinka Perunović (Flavija), Antun Adašević (Čarsl), Zoran Simić (Tim), Siniša Soćanin (Lojd), Nataša Jović (Viki), Tamara Bartoš (Popi).

(5) 26. novembar 1998.

Tri sestre

P: Anton Pavlovič Čehov, R, S: Dragoljub Mutić, K: Sonja Petković, Izb. m: Slobodan Radivojević.

I: Aleksandra Đurić (Irina), Nevena Mijović (Natalija), Dušan Premović (Tuzenbah), Vladimir Stojanov (Kuligin), Milan Vuković (Saljoni), Elizabeta Đorevska (Maša), Predrag Momčilović (Veršini), Jovan Ljubenović (Prozorov), Vladimir Balašćak (Fedotik), Antun Adašević (Čebutikin), Elizabeta Popović (Olga), Zoran Simić (Rode), Milenko Rankov (Feranpot), Mirjana Skuratović (Anfisa).

(6) 25. decembar 1998.

Čekajući Deda Mraza

P: Dušan Premović, R: Dušan Premović, M: Igor Aštakovski.

I: Jelena Erdeljan, Zoran Simić, Vladimir Balašćak.

(7) 12. maj 1999.

Nadrealisti

P: Miroslav Momčilović, R, S, K: Dragan Jovičić, M: Jovan Rogulja.

I: Antun Adašević, Milan Ćosić.

(8) 19. maj 1999.

Školice

P: Izrael Horovic, R, K, Izb. m: Stefan Džeparoski.

I: Suzana Radović, Veselin Ilić.

(9) 11. jul 1999.

Lovačka priča

P: Stevan Pešić, Ad, R: Dragan Jovičić, S: "Arhitekt", K, Mask: Lana Pavlović, M: Aleksandar Maksimović, Tp: Antun Adašević, Kor: Olja Pavasović.

I: Antun Adašević (Lovac Joca), Vladimir Balašćak (Pikas), Jelena Ožegović, Milica Radukić, Jelena Janković (Zec),

(10) 15. septembar 1999. (Dečja scena)

Klovn Đole ne boji se škole

P: Dragan Radović, Ad, R: Dragan Jovičić, S, K: "Arhitekt", M: Aleksandar Maksimović, Kor: Svetlana Pavasović.

I: Aleksandar Krstajić (Klovn), Nataša Jović (Đole), Marija Oršanić (Mica), Vladimir Balašćak (Poštar, Javorka, Steva), Zvonko Bednar (Deda, Tata), Nataša Savić (Mama).

(11) 20. decembar 1999. (Dečja scena)

Novogodišnji vašar

P: Gordana Lukić,R, Izb. m: Dragan Jovičić, S: Gordana Lukić.

I: Gordana Lukić (Đađa), Vladimir BalašĆak (Duda kostolomac), Marija Ortšanić (Maja), Zvonko Bednar (Deda Mraz).

(12) 21. decembar 1999. (Velika scena)

Paklena pomorandža

P: Aldo Nikolaj, Ad, R, Izb. m: Dragan Jovičić, S, K: "Arhitekt".

I: Gordana Lukić (Eva), Aleksandar Krstajić (Bruno), Zoran Stanković (Mario), Vladimir Balašćak (Ceremonijal majstor).

(13) 7. april 2000. (Velika scena)

Beogradska trilogija

P: Biljana Srbljanović, R: Ljiljana Todorović, S: Tijana Marić i Milica Dukić, K: Nevena Ristić i Jelena Stojanović.

I: Mirko Jokić (Kića Jović, Dača), Vladimir Milojević (Mića Jović), Gordana Lukić (Alena, Ana Simonović), Ivana Nedeljković (Sanja), Marko Gvero (Miloš, Jovan), Sandra Aleksić (Kaća), Darko Bjeković (Dule), Dragana Ilić (Mara).

(14) 30. april 2000. (Dečja scena)

Guska na mesecu

P: Stevan Pešić, R, S, K: Gordana Lukić.

I: Gordana Lukić (Guska), Vladimir Balašćak (Jovan), Gordana Dobrić (Kineska princeza), Marko Nikšić (Zmaj), Ksenija Janković (Čarobni čokot, Igla, Metla, Zec).

(15) 22. maj 2000. (Velika scena)

Bili Holidej

Ad: Dragana Ilić, R: Zoran Lozančić, S: Nenad Živadinović, K: Dragana Mladenović, M: Blagoje Radojević.

I: Dragana Ilić (Bili Holidej).

(16) 22. maj 2000. (Omladinska cena)

Kartoteka

P: Tadeuš Ružević, R, S: Dragan Jovičić.

I: Jelena Kuzminac, Vladimir Balašćak, Marko Nikšić, Dragana Čaulović, Jelena Janković, Milica Đukanović, Marina Nikolić, Ksenija Janković, Gordana Dobrić, Snežana Rebuša, Jovana Nedeljković, Nikolina Pavković, Biljana Mićić, Katarina Đurković.

(16) 27. avgust 2000. (Ulično pozorište)

Gruppo teatralle Sirmium

P: Petar Milošević i Tit Makacije Plaut, Pr, Lek: Jelena Stojanović, Ad, R, S: Dragan Jovičić.

I: Glumci iz Sirmijuma: Nataša Jović, Jelena Janković, Dejana Mostralić, Gordana Dobrić, Vladimir Balašćak, Srđan Spasojević, Goran Spasojević, Branko Nikolić.

(17) 20. novembar 2000. (Dečja scena)

Tri tetkice

P: Dragan Jovičić, R: Dragan Jovičić, S, K: Svetlana Hodoba.

I: Nataša Jović (Tetkica Mica), Vladimir Balašćak (Tetkica maca), Nenad Radovanović (Teča), Gordana Dobrić (Nataša), Ksenija Janković (Višnja), Katarina Đurković (Kaća).

(18) 20. decembar 2000. (Dečja scena)

Novogodišnji vrtić

P: Dragan Jovičić, R: Dragan Jovičić, S: Vladislava Munić, K: Svetlana Hodoba.

I: Nataša Jović (Prva koza), Gordana Dobrić (Druga koza), Jelena jaković (Prvi zec), Katarina Đurković (Drugi zec), Vladimir Balašćak (Prvi vuk, Ksenja Janković (Drugi vuk), Zvonko Bednar (Deda Mraz), Marina Nikolić (Mrazigrica.)

(19) 27. januar 2001. (Dečja scena)

Hajde da glumimo

P: Dragan Jovičić, R: Dragan Jovičić,
S: Vladislava Munić, K: Svetlana Hodoba.

I: Zvonko Bednar (Čuvar pozorišta),
Ksenija Janković (Vuk), Gordana Dobrić (Koza),
Katarina Đurković (Zec).

(20) 10. april 2001. (Velika scena)

Bog

P: Vudi Alen, Ad, R, S, K: Dragan Jovičić.

I: Ksenija Janković (Trihinozis), Katarina Đurković (Čovek), Marina Nikolić (Pismonoša), Marija Nikolić (Karcinomus), Gordana Dobrić (Hepatitis), Milica Đukanović (Dijabetis), Dragana Čavlović (Vendi), Snežana Rebuša (Blanš D'bua), Jovana Nedeljković (Drugi čovek), Marko Nikšić (Gospodar, Osip, Kralj), Branko Petrešević (Bob), Branko Ivanić (Žena), Stevan Bajalović (Slavica), Biljana Mićić, Irena Ikovac, Danijela Grujanić, Sanja Šašić, Katarina Runtić, Jelena Slamaj, Sanja Debeljak, Danka Vizićanin, Nikolina Pavković, Andrijana Berisavljević (Hor.)

(21) 4. maj 2001. (Velika scena)

Stolice

P: Ežen Jonesko, Ad, R: Radoslav Milenković,
S, K: Vladislava Munić.

I: Vlastimir Đuza Stojiljković (Stari),
Eva Ras (Stara).

(22) 28. novembar 2001. (Dečja scena)

Azbučni voz

P: Todor Bjelkić i Dragan Jovičić, R: Dragan Jovičić, S, K: Vladislava Munić, M: Aleksandar maksimović, Mask; Kl. Siniša Soćanin.

I: Gordana Dobrić, Ksenija Janković, Milica Đukanović, Katarina Đurković, Siniša Soćanin.

(23) 21. decembar 2001.(Dečja scena)

Novogodišnje pozorište Pahuljica

R: Dragan Jovičić, S, K: Vladislava Munić,

M: Aleksandar Maksimović, Kl: Siniša Soćanin.

I: Vladimir Balašćak (Deda Mraz), Nataša Jović (Nataša), Gordana Dobić (Pospanko), Siniša Soćanin (Izumenko).

(24) 2. februar 2002. (Velika scena)

Kako zabavljati gospodina Martina

P: Borislav Pekić, Ad, R: Dragan Jovičić,
S, K: Jelena Stepanović.

I: Nebojša Milovanović (Gospodin Martin), Mirjana Skuratović (Gospođa Martin), Jelena Janković (Zabavljačica), Siniša Soćanin (Zabavljač).

(25) 30. oktobar 2002. (Dečija scena)

Kaledioskop

P: Dragan Jovičić i Siniša Soćanin, R: Dragan Jovičić, S: Vladislava Munić, K: Siniša Soćanin.

I: Ana Popsavin, Andrijana Terek, Aleksandar Ciganović, Bojana Matić, Branislav Jovanović, Vlatka Zigmundovac, Dajana Borisavljević, David Erak, Dušanka Kovačević, Željana Šarčević, Zorica Milinković, Irena Divić, Ivana Starčević, Ivana Matić, Katarina Janošević, Luka Klinčarević, Marina Lazanski, Marina Vukas, Milica Jokanović, Miodrag Popratina, Mladen Stepanov, Nataša Ilić, Nataša Jermić, Nebojša Šijan, Nenad Isaković, Nikola Janošević, Nikoleta Vukas, Sanja Ciganović, Stefan Stepančević, Sonja Marković, Saša Janošević, Tatjana Buha, Filip Arsić, Čeda Stanišić.

(26) 23. decembar 2002. (Dečija scena)

Jovica i Milica

P: Dragan Jovičić, R: Dragan Jovičić,
S. K: Vladislava Munić, M: Aleksandar Maksimović, Kor: Irena Flego.

(27) 15. februar 2003. (Večernja scena)

Pozorište – Komedija

P: Dragan Jovičić, R: Dragan Jovičić,
M: Stefan Grapeli, Izb. m: Srđan Alatić.

I: Srđan Alatić, Siniša Soćanin.

(28) 20. februar 2003. (Večernja scena)

Kako se uzme

P: Alan Ejkborn, Pr: Dragoslav Andrić,
Ad, R: Božidar Đurović, S: Vladislava Munić,
K: Ivanka Krstović, M: Miroljub Aranđelović Rasinski.

I: Mihailo Janketić (Filip), Nada Blam (Šila), Ljubomir Bandović (Greg), Biljana Đurović (Dženi).

(29) 22. april 2003. (Večernja scena)

Pif Paf Puf

P: Dragan Jovičić, R, S, K, Izb. m: Dragan Jovičić, M: Ivana Stefanović.

I: Katarina Bugarski, Maja Jovanović, Nataša Jeremić, Sonja Marković, Irena Divić, Marina Vukas, Vladimir Pisarević, Saša Janošević, Miloš Jocić.

(30) 26. decembar 2003.

Finokio

P: Dragan Jovičić, R: Dragan Jovičić, S, K: Vladislava Munić, M: Aleksandar Maksimović.

I: Vladimir Balašćak, Srđan Alatić, Sonja Marković, David Erak.

(31) 27. mart 2004.

Ludilo udvoje

P: Ežen Jonesko, Pr: Dana Milošćević, R: Dragan Jovičić, S, K: Vladislava Munić.

I: Jelena Janković (Ona), Vladimir Balašćak (On).

(32) 1. april 2004.

Dosada u Sirmijumu

P: Siniša Soćanin, Ad, R: Dragan Jovičić, S, K: Vladislava Munić.

I: Dijana Berisavljević, Tatjana Buha, Katarina Janošević, Milica Jokanović, Marina Lazanski, Bojana Matić, Nikoleta Ninković, Ivana Starčević, Mladen Stepanov, Stefan Stepančević, Nebojša Šijan.

(33) 8. april 2004.

Nikad više

P: Dragan Jovičić, R: Dragan Jovičić, S, K: Vladislava Munić.

I: Katarina Bugarski, Vladimir Pisarević, Miloš Jocić, Aleksandar janošević, Sonja marković, Nikola Janošević, Nataša Jeremić, Maja Jovanović, Irena Divić.

NIŠ

NARODNO POZORIŠTE, NIŠ

(360) 11. oktobar 1986.

Tetovirane duše

P: Goran Stefanovski, R: Milorad Berić, S: Vladimir Marenić, K: Biljana Krstić, M: Borivoje Mladenović, Lek: Radovan Knežević.

I: Nenad Stojanovski (kg) (Vojdan), Ratomir Vasiljević (Cibra), Stevan Petrović (Strezo), Evgenija Vukdelić (Altana), Tomislav Ilić (Koljo), Olgica Vukojević (Ruža), Divna Antić (Mare), Jasmina Pešić (Klodija), Miodrag Pavlović (Tetovirač), Biljana Veljković (Igračica), Risto Bukvić (Muž), Miloš Dimitrijević (Dete), Miroljub Nedović (Prolaznik).

(361) 16. oktobar 1986.

Doživljaji Nikoletine Bursaća

P: Branko Ćopić, Dram, R: Rajko Radojković, S: Vladimir Marenić, K: Biljana Krstić, Lek: Boja Talijan.

I: Dragoljub Marković, Branka Popović (Dva recitatora), Desimir Stanojević (Nikoletina Bursać), Ratomir Vasiljević (Jovica Jež), Petar Antić (Tanasije Bulj), Miodrag Pavlović (Đak), Risto Bukvić (Komandir), Dušan Đorđević (Komandir straže), Miroljub Nedović (Talijan), Tomislav Ilić (Janko Veselica), Rajko Pavlović (Četnik), Radovan Živković (Kurir), Ljubiša Milosavljević (I domobran), Slavoljub Jovanović (II domobran), Branislav Vojnović (I seljak), Stevan Petrović (II seljak), Dragan Žikić (III seljak), Biljana Veljković (Curetak), Desanka Srbljanović (Bakica), Milica Antić (Erna), Divna Antić (Branka), Zorica Stefanović (Majka).

(362) 28. oktobar 1986,

Slika za veliki zid

P: Vidosav Petrović, R: Gradimir Mirković, S: Boris Čerškov, K: Biljana Krstić, M: Vojislav Kostić, Lek: Radovan Knežević, Kor: Petar Slaj.

I: Tomislav Ilić (Jeronim), Divna Antić (Marija), Verica Jovanović (Dora), Milivoje Daskalović (Aleksandar-Saša), Olgica Vukojević (Žuža), Vasja Stanković (Ing. Miloš Marić), Miodrag Pavlović (I slubenik bezbednosti), Miroljub Nedović (II službenik bezbednosti), Petar Antić (Rodoljub-Roki), Dragoljub Marković (Sekulić), Slavica Knežević (Jelena), Jelena Lugonja (Ana), Risto Bukvić (Nešić), Ratomir Vasiljević (Johan Kestner), Dušan Đorđević (Popović), Biljana Beljković, Biljana Pešić, Mirjana Popović, Aleksandar Petrović, Ljubiša Milosavljević (Rokijevo jato).

(363) 29. decembar 1986. (Mala scena)

Zlostavljanje

P: Ivo Andrić, Dram, R: Marislav Radisavljević. Asr: Dejan Krstović. S: Veljko Miljković. S: Biljana Krstić, M: Bratislav Anastasijević, Lek: Milorad Dešić, Scen. p: Katarina Obradović.

I: Živko Vukojević (Andrija Zereković), Divna Antić (Anica I), Jelena Lugonja (Anica II),

(364) 21. april 1987.

Vuk

P: Ivan Studen; R: Gradimir Mirković, S: Velizar Srbljanović, K: Milica Radovanović, M: Vojislav Kostić, Lek: Miroslav Lukić, Kor: Boris Radak.

I: Radoman Kontić (Vuk), Milivoje Daskalović (Miloš), Sima Erčević (Čovek okovan sindžirom), Radmila Mirković (Marija Tirka, Ana Kraus), Biljana Veljković (Sluškinja Miloševa, Vukova kći), Petar Antić (Sluga, I graždanin, Šiškov), Risto Bukvić (Sluga II, Graždanin, Rumjancev), Miodrag Pavlović (Sluga III, Graždanin, Adelung), Radisav Dimitrijević (Mitropolit, Gospodar Mladen Milovanović), Tomislav Ilić (Vladika, Prota Mateja), Aleksandra Nedeljković (Fatima), Slaviša Filipović (Vuk u Miloševom zapećku), Ljubiša Dimitrijević (I stražar na austrougarskoj granici), Bogdan Todorović (II stražar na austrougarskoj granici).

(365) 28. april 1987.

Telefon nije zazvonio

P: Aleksandar Geljman, Pr: Sava Penčić, R: Gradimir Mirković, S: Boris Čerškov, S: Biljana Krstić, Lek: Miroslav Lukić.

I: Verica Jovanović (Nataša Golubova), Živko Vukojević (Andrej Golubov).

(366) 19. maj 1987.

Klopka

P: Ira Levin, R: Miodrag Stamenković, S: Boris Čerškov, K: Biljana Krstić, Izb. m: Jovan Branković, Lek: Miroslav Lukić.

I: Milivoje Daskalović (Sidni Brul), Mima Vuković-Kurić (Moira Brul), Ratomir Vasiljević (Kliford Andersen), Slavica Knežević (Helga Teh Dorp), Dušan Đorđević (Porter Milgrim).

(367) 16. jun 1987.

Škola za muževe

P: Molijer, R: Dragoslav Janković i Branovoj Đorđević, S: Veljko Miljković, K: Biljana Krstić, Izb. m: Dragan Petrović, Lek: Branivoj Đorđević, Kor: Dragoslav Janković.

I: Dragoljub Marković (Zganarel), Stevan Petrović (Arist), Vesna Josipović (Izabela), Verica Jovanović (Leonora), Olgica Vukojević (Lizeta), Živko Vukojević (Valer), Miroljub Nedović (Ergast), Branislav Vojnović (Beležnik, Komesar).

(368) 7. jul 1987.

Ivkova slava

P: Stevan Sremac, Ad, R: Gradimir Mirković. S: Boris Čerškov, S: Biljana Krstić. Izb. m: Bratislav Grbić, Lek: Branivoj Đorđević.

I: Dragoljub Marković (Ivko Mijalković), Mirjana Čerškov (Keva), Miroljub Nedović (Mitanče), Verica Jovanović (Sika), Biljana Veljković (Marijola), Ratomir Vasiljević (Čorbar), Divna Antić (Lena), Dušan Đorđević (Kalakurdija), Miodrag Pavlović (Masuričanin), Petar Antić (Pera), Mima Vuković-Kurić (Cajka), Sima Erčević (Milan Ružić), Radmila Mirković (Natalija), Živko Vukojević (Miloljub), Stevan Petrović (Jova), Gordana Đorđević (Mica), Radoman Kontić (Mirko), Evgenija Vildelić (Stefka), Jasmina Pešić (Bisenija), Tomislav Ilić (Kuzman), Slavica Knežević (Persa), Milivoje Daskalović (Mihalać Nikolić-Kalča), Radisav Dimitrijević (Jovan Popović-Smuk), Risto Bukvić (Mita Jovanović-Kurjak), Branislav Vojnović (Vlajko Marković).

(369) 15. septembar 1987.

Škola za muževe

P: Molijer, R, Lek: Branivoj Đorđević i Dragoslav Janković Maks, S: Veljko Miljković, K: Biljana Krstić.

I: Dragoljub Marković (Zganarel), Stevan Petrović (Arist), Olgica Vukojević (Izabela), Jelena Lugonja (Leonora), Divna Antić (Lizeta), Živko Vukojević (Valer), Miroljub Nedović (Ergast), Branislav Vojnović (Komesar).

(370) 11. oktobar 1987.

Pokojnik

P: Branislav Nušić, Ad, R. i Izb. m: Petar Zec, S: Milan Tepavac, K: Branka Marić-Staničić, Lek: Branivoj Đorđević, Kor: Mare Sesardić.

I: Radoman Kontić (Pavle Marić), Dragoljub Marković (Milan Novaković), Milivoje Daskalović (Spasoje Blagojević), Živko Vukojević (Gospodin Đurić), Branislav Vojnović (Anta), Ratomir Vasiljević (Mladen Đaković), Miodrag Pavlović (Mile), Risto Bukvić (Adolf Švarc), Mima Vuković-Kurić (Rina), Divna Antić (Vukica), Sima Erčević (Policijski agent), Jelena Lugonja (Sobarica Ana), Vesna Josipović (Sobarica Sofija).

(371) 17. novembar 1987.

Bukefal

P: Boško Puletić, R, Lek: Branivoj Đorđević, S: Vladimir Marenić, K: Milanka Berberović, M: Vojislav Kostić, Kor: Natalija Đorđević.

I: Vasja Stanković (Aristotel), Petar Antić (Aleksandar), Snežana Petković (Helena).

(372) 12. januar 1988.

Put ka sreći

P: Leo Lenc, R: Branislav Vojnović, S: Boris Čerškov, K: Biljana Krstić.

I: Branislav Vojnović (Helvig profesor), Mima Vuković-Kurić (Heli), Dušan Đorđević (Doktor Borneman), Zorica Stefanović (Agata Šulc), Stevan Petrović (Sebastijan), Sima Erčević (Štajner).

(373) 2. februar 1988.

Familija gospođe ministarke

P: Branislav Nušić, Ad, R: Milenko Misailović, S: Velizar Srbljanović, K: Biljana Krstić, Izb. m: Radisav Dimitrijević, Lek: Branivoj Đorđević.

I: Jasmina Pešić (Anka), Miodrag Pavlović (Gospodin Pera), Petar Antić (Spira Kukuč), Evgenija Vildelić (Tetka Daca), Ratomir Vasiljević (Jova Pop-Arsin), Olgica Vukojević (Bogosava), Sima Erčević (Sava Savić), Dragoslav Žikić (Toza Popović), Radoman Kontić (Miloje), Branislav Vojnović (kg) (Arsa), Mirjana Čerškov (Mara), Gordana Đorđević (Živka ministarka), Živko Vukojević (Pera Kalenić), Đorđe Vukotić (kg) (Ujka Vasa), Sima Erčević (Momak iz ministarstva), Mima Vuković-Kurić (Gospa Mica), Dragoljub Marković (Kum Sava), Divna Antić (Kuma), Miroljub Nedović (Raka), Branka Popović (Učiteljica), Vesna Josipović (Gospođa Rakić), Jelena Lugonja (Gospođa Spasojević), Biljana Veljković (Gospođa Protić), Desa Srbljanović (Tetka Savka), Risto Bukvić (Žandarm), Radisav Dimitrijević (Teča Jakov), Dušan Đorđević (Teča Panta), Stevan Petrović (Sava Mišić), Risto Bukvić (Prodavac novina), Radmila Mirković (Nata).

(374) 24. februar 1988.

Nije čovek ko ne umre

P: Velimir Stojanović, R: Ljubiša Georgoevski, Pom. r: Boris Čerškov, S: Meri Georgoevski, Lek: Miroslav Lukić.

I: Desimir Stanojević (Ivan), Radoman Kontić (Duško), Vasja Stanković (Refik), Ratomir Vasiljević (Doktor), Biljana Veljković (Sestra).

(375) 26. maj 1988. (Mala scena),

Klaustofobična komedija

P: Dušan Kovačević, R: Marislav Radisavljević, Pom. r: Veljko Miljković, S: Biljana Krstić, Izb. m: Bratislav Anastasijević, Lek: Ana Živković i Milorad Dešić, Kor: Sanja Ketig.

I: Dragoslav Žikić (Sava odžačar), Danijela Ugrenović (Nina Herbert), Desimir Stanojević (Vule milicioner), Dragoljub Marković (Jagoš Kraj), Ratomir Vasiljević (Teja Kraj), Jasmina Pešić (Vesela Kraj).

(376) 30. oktobar 1988. (Mala scena)

Mrešćenje šarana

P: Aleksandar Popović, R: Marislav Radisavljević, S: Veljko Miljković, K: Biljana Krstić, Izb. m: Bratislav Anastasijević.

I: Predrag Marković (Borko Gracin), Jasmina Pešić (Mica), Ratomir Vasiljević (Laza Paunović), Dragan Žikić (Kum Svita Milosavljević), Miroljub Nedović (Kumić Mita), Desimir Stanojević (Vasa Vučurović), Slavica Jović (Gospava), Ljubiša Milosavljević (Četnik), Vlastimir Stanković, Ozren Mitić (Oficiri OZN-e).

(377) 22. novembar 1988.

Don Žuan se vraća iz rata

P: Eden fon Horvat, Pr: Zvonimir Kostić-Palanski i R: Nikolaus Vindiš-Šprek, Pom. r: Petar Ren, S: Boris Čerškov, K: Biljana Krstić.

I: Desimir Stanković (Don Žuan), Branka Popović (1. subreta, Glavna sestra, Majka), Biljana Veljković (2. subreta, Udovica, 1. dama), Slavica Knežević (1. žena, Debela žena, 2. starica), Olgica Vukojević (3. žena, Bolničarka, 4. dama), Mima Vuković-Kurić (Stara majka), Jelena Lugonja (Služavka, 2. dama), Vesna Josipović (2. žena, 2. dizajnerka, Dama iz Berna), Slavica Jović (2. devojka, 1. dizajnerka, 3. dama), Daniela Ugrenović (1. devojka), Maja Janković (Kelnerica, Plavuša), Branka Ilić (1. ćerka), Zorica Damjanović (2. ćerka), Danijela Stojaković (Crnka), Jelena Lugonja (Dama pod maskom), Desa Srbljanović (Jedna starica), Zorica Damjanović, Maja Janković (Dve seljančice), Gordana Đorđević (Gostioničarka).

(378) 14. mart 1989.

Ruženje naroda u dva dela

P: Slobodan Selenić, R: Branislav Mićunović, S: Zoran Ristić, K: Biljana Krstić, Izb. m: Predrag Vranešević, Ad: Dušan Č. Jovanović, Lek: Radovan Knežević, Scen. p: Milan Gađanski.

I: Đorđe Vukotić (Slavoljub Medaković), Milija Vuković (kg) (Jezdimir Kuštrimović), Živko Vukojević (Stevan Stanković), Miroljub Nedović (Obrad Cvetković), Radoman Kontić (Pop Sava), Petar Antić (Čapajev), Dragoljub Marković (Upravnik Boštjan), Ratomir Vasiljević (Uča), Rista Bukvić (Đoka), Jasmina Pešić (Andre), Vasja Stanković (Miloš Obrenović), Sima Erčević (Vujica), Miodrag Pavlović (Jermenin), Budimir Stefanović (Učitelj iz Zemuna), Dušan Đorđević (kg) (Pukovnik Daglas), Mirko Đorđević (Major Ateron), Divna Antić (Majka), Aleksandar Đorđević (Kralj Petar), Vesna Cvijić, Aleksandra Đorđević (Dve devojčice).

(379) 31. maj 1989.

Sanduci

P: Muza Konstantinovna Pavlova, R: Mirhad Kurić, S: Boris Čerškov, K: Biljana Krstić. Izb. m: Borivoje Mladenović.

I: Živko Vukojević (Belkin), Miroljub Nedović (Nosač I), Mirko Đorđević (Nosač II), Slavica Knežević (Vera), Vesna Josipović (Ana), Sima Erčević (Sigismund Ivanič), Petar Antić (Martin Ivanič), Ratomir Vasiljević (Stepan), Radoman Kontić (Službenik), Radoslav Dimitrijević (Treće lice).

(380) 17. oktobar 1989.

Dama iz Maksima

P: Žorž Fejdo, Pr: Ivanka Pavlović-Marjanović, R: Svetozar Rapajić, S: Boris Čerškov, K: Biljana Krstić, Izb. m: Bratislav Anastasijević, Kor: Sofija Barac.

I: Dragoljub Marković (Doktor Petipon), Mima Vuković Kurić (G-đa Petipon), Sima Erčević (Dr Monžikur), Verica Jovanović (Maca Šljunak), Radoman Kontić (General Petipon), Dušan Đorđević (Etjen), Vesna Josipović (Klementina), Stevan Petrović (Sovarel), Miodrag Pavlović (Poručnik Korinjon), Slavica Knežević (G-đa Sovarel), Olgica Vukojević (Vojvotkinja od Valmontea), Miroljub Nedović (Vojvoda), Radmila Mirković (G-đa Ponan), Jelena Lugonja (G-đa Otinjol), Mirjana Čerškov (Baronica Vidoban), Predrag Stojiljković, Ozren Mitić (Oficiri).

(381) 14. novembar 1989. (Mala scena),

Sile u vazduhu

P: Nebojša Romčević, R: Marislav Radisavljević, S, K: Vladimir Marenić, Izb. m: Bratislav Anastasijević, Lek: Milorad Dešić.

I: Desimir Stanojević (Mile), Divna Antić (Mica), Jasmina Pešić (Kristina), Dragoljub Marković (Ostoja), Slavica Knežević (Nata), Risto Bukvić (Blagoje), Miroslav Đorđević (Mušterija), Stanislava Mučalica (Saputnica), Aleksandra Rukavina (Lala), Ljuba Milosavljević (Pop).

(382) 16. januar 1990.

Krapova poslednja traka

P: Samjuel Beket, R: Marislav Radisavljević, S, K: Veljko Miljković, Lek: Milorad Dešić.

I: Radisav Dimitrijević (Krap), Miloš Žutić (Krapov glas).

(383) 3. mart 1990.

Spaseni

P: Edvard Bond, R: Nikita Milivojević, S: Boris Čerškov, K: Biljana Krstić, Izb. m: Vitomir Simurdić, Lek: Milorad Dešić, Kor: Slobodan Jančev.

I: Dragan Marinković (kg) (Len), Ratomir Vasiljević (Fred), Miodrag Pavlović (Hari), Mladen Nedeljković (Pit), Vladimir Premović (Kolin), Slobodan Jančev (Majk), Miroljub Nedović (Bari), Slavica Jović (Pem), Slavica Knežević (Meri), Danijela Ugrenović (Liz), Nataša Spiridonović (Madona).

(384) 26. april 1990.

Mala

P: Radoslav Pavlović, R: Ljubodrag Milošević, S: Veljko Miljković. K: Biljana Krstić, Izb. m: Borivoje Mladenović, Lek: Radovan Knežević.

I: Slavica Jović (Milica Knežević), Verica Jovanović (Božidarka Knežević), Ratomir Vasiljević (Miodrag Gončin), Petar Antić (Miša), Branka Popović (Baba), Risto Bukvić (Žika Ajkula), Miodrag Pavlović (Kokan Kosovski), Miroslav Đorđević (Stojan Stojanović), Vesna Josipović (Slavica Stojanović), Radoman Kontić (Pukovnik, Čiča, Deda).

(385) 22. jun 1990.

Dječija bolest: Otac na službenom putu

P: Abdulah Sidran, R, S, Izb. m: Jovica Pavić, K: Biljana Krstić.

I: Desimir Stanojević (Otac), Divna Antić (Majka), Vasja Stanković (Djed), Petar Antić (Faruk), Aleksandar Đorđević (Sabahudin), Miroslav Marković (Kerim), Živko Vukojević (Sabahudin-Dino), Vesna Josipović (Ankica), Miroljub Nedović (Fahro), Stevan Petrović (Vlado Petrović), Slavica Knežević (Živka Petrović), Sanja Jovanović (Nataša Petrović), Apeksandar Lapčević (Joža Petrović), Dragoljub Marković (Ljahov), Verica Jovanović (Lidija Ljahov), Nataša Spiridonović (Mašenjka Ljahov), Risto Bukvić (Franjo Kopile), Miroslav Đorđević (Đuro pisar), Ratomir Vasiljević (Ostoja Cekić), Sima Erčević (Hamdo), Dušan Đorđević (Pop), Dušan Đorđević (Stevan), Miodrag Pavlović (Sekretar OOSK Seninog preduzeća), Radoman Kontić (Predsjednik Narodnog odbora), Jasminka Hodžić (Sekretarica), Mirjana Čerškov (Partijašica I), Radmila Mirković (Partijašica II), Slavica Jović (Prva dama), Nataša Damjanović (Druga dama), Jasminka Hodžić (Treća dama), Budimir Stefanović (Krešimir Klarić), Radisav Dimitrijević (Ćelonja), Brana Vojnović (Kelner), Miodrag Pavlović (Bora pjevač).

(386) 7. decembar 1990.

Profesionalac

P: Dušan Kovačević, R: Ljubomir Milošević, S: Veljko Miljković, K: Biljana Krstić, Izb. m: Ivica Penčić, Lek: Nedeljko Nešić.

I: Ratomir Vasiljević (Ja-Teodor Teja Kraj), Radoman Kontić (Luka Leban), Jelena Lugonja (Marta), Miodrag Pavlović (Ludak), Branka Popović (Majka).

(387) 11. decembar 1990.

Bela kafa

P: Aleksandar Popović, R: Dragan Jakovljević, S: Dušan Stanić, K: Biljana Krstić, Scen. p: Ivan Klemenc, Izb. m: Baronijan Vartkes, Lek: Radovan Knežević, Dram: Dragana Bošković.

I: Vasja Stanković (kg) (Momčilo Jabučilo), Slavica Knežević (Majka Janja), Risto Bukvić (Deli Jova), Divna Antić (Crkva Ružica), Petar Antić (Srđa Zlopogleđa), Slavica Jović (Zora Šišarka).

(388) 19. februar 1991. (Mala scena)

Srpske glave

P: Brana Crnčević, Ad: Dragana Bošković, Ad. i R: Marislav Radisavljević, S, Kl, K: Boris Čerškov, M: Bratislav Anastasijević, Lek: Milorad Dešić.

I: Mladen Nedeljković (Glava Prva), Radoman Kontić (Glava Druga), Vesna Stanković (Naučnik A), Tanja Milenković (Naućnik B).

(389) 26, mart 1991.

Zora na istoku

P: Gordan Mihić, R: Arsenije Milošević, S: Boris Čerškov, K: Biljana Krstić, M: Milan Marković, Dram: Dušan Č. Jovanović.

I: Mima Vuković Kurić (Savka Vasilić), Radoman Kontić (Spasoje Vasić), Miodrag Pavlović (Dragoslav Vasilić), Goran Milev (kg) (Đura-Đurče Vasilić), Vesna Josipović (Ruskinja), Živko Vukojević (Čeh), Sima Erčević (Poljak), Dragoljub Marković (Bugarin), Jelena Lugonja (Rumunka), Nataša Spiridonović (kg) (Rumunkina kćerka), Miroljub Nedović (Džibra), Miroslav Đorđević (Bimba), Dušan Đorđević (Komšija), Stevan Petrović (Sudija).

(390) 10. maj 1991.

Galeb

P: Anton Pavlovič Čehov, R. i Izb. m: Branko Stavrev, S: Boris Čerškov, K: Biljana Krstić.

I: Mima Vuković Kurić (Arkadin), Miodrag Pavlović (Trepeljev), Stevan Petrović (Sorin), Ivana Nedović (kg) (Zarečna), Milija Vuković (kg) (Šamrajev), Olgica Vukojević (Polina), Vesna Stanković (Maša), Živko Vukojević (Trigorin), Radoman Kontić (Dorn), Miroljub Nedović (Medvedenko).

(391) 15. oktobar 1991.

Pop Ćira i pop Spira

P: Stevan Sremac, Ad: Rajko Radojković, R: Miloš Žutić, S: Veljko Miljković, K: Biljana Krstić, Kl: Boris Čerškov, Izb. m: Dragan Petrović.

I: Dragoljub Marković (Pop Ćira), Olgica Vukojević (Persa), Ivana Nedović (Juca), Živko Vukojević (Pop Spira), Verica Jovanović (Sida), Sanja Jovanović (Melanija), Miodrag Pavlović (Šaca), Miroljub Nedović (Pera), Radoman Kontić (Arkadije), Petar Antić (Pop Oluja), Vesna Josipović (Erži), Vesna Stanković (Žuža), Stevan Petrović (kg) (Vladika), Ozren Mitić (Đakon).

(392) 20. oktobar 1991.

Čekajući Godoa

P: Samjuel Beket, Pr: Aleksandar Petrović, R: Ljuba Milošević, S: Veljko Miljković, K: Biljana Krstić, M: Borivoje Mladenović, Lek: Nedeljko Nešić.

I: Ratomir Vasiljević (Estragon), Risto Bukvić (Vladimir), Miroslav Đorđević (Liki), Sima Erčević (Poco), Vladan Bogić (Dečak).

(393) 25. decembar 1991.

Viktor ili Deca na vlasti

P: Rože Vitrak, Pr: Miroslav Karaulac, R: Radoslav Milenković, S: Geroslav Zarić, K: Biljana Krstić, M: Maja Borić, Dram: Silvija Jestrović.

I: Miodrag Pavlović (Viktor), Živko Vukojević (Šarl Pomel), Divna Antić (Emilija Pomel), Ivana Nedović (Lili), Sanja Pavković (Ester), Milija Vuković (kg) (Antoan Manjo), Vesna Josipović (Tereza Manjo), Jelena Lugonja (Marija), Ratomir Vasiljević (General Etjen Lonseg), Verica Jovanović (Ida Mortmar), Miroslav Đorđević (Lekar).

(394) 5. februar 1992.

Ukokaj moga muža

P: Aldo Nikolaj, R: Lilijana Ivanović Arsenov, S: Boris Čerškov, K: Biljana Krstić, Izb. m: Borivoje Mladenović, Scen. p: Ivan Klemenc.

I: Olgica Vukojević (Eva), Ratomir Vasiljević (Bruno), Dragan Žikić (Mario).

(395) 11. mart 1992.

Ožalošćena porodica

P: Branislav Nušić, R: Milan Karadžić, S: Boris Čerškov, K: Biljana Krstić, Scen. p: Predrag Panić, Izb. m: Borivoje Mladenović.

I: Ljubomir Ubavkić (kg) (Agaton Arsić), Dragoljub Marković (Tanasije Dimitrijević), Radoman Kontić (Proka Purić), Risto Bukvić (Trifun Spasić), Miroljub Nedović (Mića Stanimirović), Miodrag Pavlović (Dr Petrović), Slavica Knežević (Simka), Jelena Lugonja (Vida), Divna Antić (Gina), Vesna Josipović (Sarka), Sanja Pavković (Danica).

(396) 21. maj 1992.

Pseće srce

P: Mihail Afanasjeivič Bulgakov, Pr: Vesna Stanić, Ad. i R: Aleksandar Tovstonogov i A. Stavicki, S: Ištvan Hupko, K: Biljana Krstić, M: Merab Gagnidze.

I: Milija Vuković (kg) (Profesor Preobraženski Filip Filipovič), Miodrag Pavlović (Doktor Bormental Ivan Arnoldovič), Živko Vukojević (Šarikov), Jelena Lugonja (Darja Petrovna), Ivana Nedović (Zina), Petar Antić (Fjodor), Miroljub Nedović (Svonder), Dragan Žikić (Petar Aleksandrovič), Divna Antić (Vjazemskaja), Olgica Vukojević (Vasnjecova), Jasmina Pešić (Dama), Ozren Mitić (Milicioner), Jasminka Hodžić, Dragan Nikolić (Članovi kućnog saveta).

(397) 14. oktobar 1992.

Ivkova slava

P: Stevan Sremac, Ad. i R: Radoslav Dorić, S: Aleksandar Zlatović, K: Biljana Krstić, Izb. m: Dragan Petrović, Kor: Aleksandra Stefanović.

I: Dragoljub Marković (Ivko Mijalković), Zorica Stefanović (Keva), Miroljub Nedović (Mitanče), Verica Jovanović (Sika), Zorica Damjanović (Marijola), Živko Vukojević (Jordan), Đorđe Vukotić (Mihalać Nikolić Kalča), Ljubomir Ubavkić (Jovan Popović Smuk), Mirko Babić (Mita Jovanović Kurjak), Zoran Ćosić (Neko), Ratomir Vasiljević (Vlajko Marković), Radoman Kontić (Nikodije), Risto Bukvić (Mika), Olgica Vukojević (Leposava), Miodrag Pavlović (Jova), Vesna Josipović (Stefka), Stevan Petrović (kg) (Mirko), Budimir Stefanović (kg) (Kuzman), Divna Antić (Persa), Dušan Đorđević (kg) (Kalakurdija), Petar Antić (I svirač), Miroslav Đorđević (II svirač), Dragan Petrović (kg) (Pevač).

(398) 11. mart 1993.

Rodoljupci

P: Jovan Popović Sterija, R: Velimir Mitrović, S. i K: Dejan Pantelić, M: Nenad Milosavljević, Lek: Radovan Knežević, Dram: Miladin Ševarlić, Mask: Dragoljub Jeremić.

I: Živko Vukojević (Žutilov), Jelena Lugonja (Nančika), Vesna Stanković (Milčika), Miodrag Pavlović (Šandor Lepršić), Vesna Josipović (Gospođa Zelenićka), Dragoljub Marković (Šerbulić), Miroljub Nedović (Smrdić), Ratomir Vasiljević (Gavrilović), Radoman Kontić (Nađ Pal).

(399) 17. april 1993.

Koštana

P: Borisav Stanković, R: Branislav Mićunović, S: Geroslav Zarić, K: Bojana Nikitović, M: Zoran Hristić, Kor: Krunoslav Simić, Lek: Radovan Knežević.

I: Dragan Žikić (Hadži Toma), Jasmina Pešić (Kata), Goran Milev (Stojan), Sanja Pavković (Stana), Živko Vukojević (Arsa), Tanasije Uzunović (kg) (Mitke), Ivana Nedović (Vaska), Miodrag Pavlović (Grkljan), Verica Jovanović (Salče), Ivana Žigon (kg) (Koštana), Dragoljub Marković (Marko), Slavica Knežević (Magda), Ratomir Vasiljević (Policaja), Risto Bukvić (Kmet ciganski), Stanislava Mučalica (kg) (Koca).

(400) 30. jun 1993.

Sumnjivo lice

P: Branislav Nušić, R: Slavenko Saletović, S: Veljko Miljković, K: Biljana Krstić.

I: Živko Vukojević (Jerotije Pantić), Olgica Vukojević (Anđa), Sanja Pavković (Marica), Miodrag Pavlović (Vića), Ratomir Vasiljević (Žika), Miroslav Đorđević (Milisav), Radoman Kontić (Tasa), Miroljub Nedović (Đoka), Dragan Žikić (Gazda Spasoje), Mladen Nedeljković (Gazda Miladin), Vasja Stanković (Joca).

(401) 6. oktobar 1993.

Kiseonik

P: Miodrag Đukić, R. i Izb. m: Jovica Pavić, S: Boris Maksimović, K: Zagorka Stojanović, Lek: Borivoje Borozan.

I: Radomir Vasiljević (Mladen Sekulović), Živko Vukojević (Vasilije Kresimir), Dragan Marković (Doktor Keleva), Vesna Josipović (Sestra Valerija), Ivana Nedović (Roksanda), Mirko Đorđević (Joška), Radoman Kontić (Čika doktor), Miodrag Pavlović (Hirurg), Divna Antić (Mica), Miroljub Nedović (Džoli), Slavica Knežević (Baba Marta), Mladen Nedeljković (Dragojlo), Sima Erčević, Dušan Đorđević (Toda), Vasja Stanković (Milica), Risto Bukvić (Kljaka), Petar Antić (Marisav), Miroslav Jović (Coka).

(402) 18. oktobar 1994.

Ludi od ljubavi

P: Sem Šepard, Pr: David Albahari, R: Kokan Mladenović, S: Boris Čerškov, K: Biljana Krstić, Izb. m: Aleksandar Blagojević, Kor: Anđelija Todorović, Lek: Dragoljub Marković, Dram: Branislava Ilić.

I: Danijela Stojanović (kg) (Mej), Goran Milev (Edi), Dragiša Veljković (Martin), Dragoljub Marković (Starac).

(403) 15. februar 1994.

Ćurani

P: Žorž Fejdo, R. i Izb. m: Velimir Mitrović, S. i K: Dejan Pantelić, Lek: Borivoje Borozan.

I: Živko Vukojević (Krepen Vatlen), Verica Jovanović (Lisjen), Miodrag Pavlović (Edmond

Pontanjak), Snežana Petković (Klotilda), Risto Bukvić (Narcis Soldinjak), Sanja Pavković (Megi), Miroljub Nedović (Ernest Redion), Zorica Damjanović (Armandin), Radoman Kontić (Gospodin Panšar), Jelena Lugonja (Gospođa Panašr), Petar Antić (Upravnik hotela), Vesna Stanković (Klara), Miroslav Jović (Žan), Slavica Knežević (Žeromina), Dragiša Veljković (Policijski komesar).

(404) 10. april 1994.

Zmaj od Srbije

P: Miladin Ševarlić, R. i Izb. m: Slavenko Saletović, S: Boris Čerškov, K: Biljana Krstić, Izb. m: Miladin Ševarlić.

I: Živko Vukojević (Prvi glumac, Knez Lazar, Vuk Branković), Sanja Pavković (Glumica, Knjeginja Milica, Olivera), Dragiša Veljković (Drugi glumac, Zmaj od Jastrebca, Stefan Lazarević), Miroslav Jović (Treći glumac, Miloš Obilić (Anđeo), Đurađ Branković), Enver Petrovci (kg) (Despot Stefan Lazarević), Miodrag Pavlović (Gospodin Đurađ Branković), Petar Antić (Protosinđel Makarije), Miroslav Đorđević (Konstantin Filozof), Branko Jovanović (kg) (Oficir).

(405) 14. jun 1994.

Okovani Prometej

P: Eshil, Pr: Miloš Đurić, R: Marislav Radisavljević, S: Jugoslav Erčević, K: Maja Janković, M: Bane Radojević, Scen. p: Ivan Klemenc, Lek: Dragoljub Marković.

I: Goran Milev (Prometej), Nikola Protulipac (kg) (Vlast, Hermo), Dragiša Veljković (Hefest), Slađana Vlajković (kg), Zorica Stevanović (Okeanide), Dragiša Veljković (Okean), Slađana Vlajković (kg) (Horovođa), Zorica Stefanović (Ija).

(406) 8. oktobar 1994.

Razvojni put Bore Šnajdera

P: Aleksandar Popović, R. i Izb. m: Milorad Berić, S: Boris Čerškov, K: Biljana Krstić, Izb. m: Dragan Petrović, Lek: Borivoje Borozan.

I: Enver Petrovci (kg) (Bora Šnajder), Petar Antić (Selimir), Dragoljub Marković (Piklja Širgić), Miodrag Pavlović (Vitomir Kambasković), Radoman Kontić (Spira Klonfer), Miroslav Jović (Miloje), Olgica Vukojević (Lina rođena Perekitka), Ivana Nedović (Rozika), Vesna Stanković (Goca).

(407) 12. novembar 1994.

Antigona

P: Sofokle, Pr: Miloš Đurić, R: Marislav Radisavljević, S: Veljko Miljković, K: Sanja Ungar, M: Bane Radojević, Mask: Lela Mandžuka, Scen. p: Ivica Klemenc, Lek: Milorad Dešić.

I: Slađana Blagojević (kg) (Antigona), Goran Milev (Kreont), Zorica Stevanović (Ismena, Euridika), Nikola Protulipac (kg) (Hemon, Tiresije, Stražar), Smiljka Jovanović (kg) (Manto), Maja Miljković (kg) (Majka), Novak Jeftić (kg) (Glava Polinikova), Miodrag Rajić (kg) (Had), Branko Jovanović (kg) (Prvi vojnik), Dejan Gocić (kg) (Neprijateljski vojnik), Maja Nikolić (kg) (Song).

(408) 10. januar 1995.

Laža i paralaža

P: Jovan Popović Sterija, R. i Izb. m: Velimir Mitrović, S: Veljko Miljković, K: Biljana Krstić.

I: Ratomir Vasiljević (Marko Vujić), Vesna Stanković (Jelica), Miodrag Pavlović (Aleksa), Petar Antić (Mita), Miroslav Jović (Batić), Jelena Lugonja (Marija).

(409) 13. januar 1995.

Karađorđe

P: Miladin Ševarlić, R: Slavenko Saletović, S: Geroslav Zarić, K: Milanka Berberović, M: Zoran Hristić, Lek: Radovan Knežević, Pom. r: Dragiša Veljković.

I: Miodrag Pavlović (Miloš Obrenović), Sanja Pavković (Ljubica), Dragiša Veljković (Sima Paštrmac –Amidža), Sima Erčević (Milisav Lapovac), Dragoljub Marković (Vujica Vulićević), Živko Vukojević (Nikola Novaković), Gojko Šantić (kg) (Karađorđe), Slađana Vlajović (Jelena), Vladan Bogić, Željko Anđelković (Aleksandar), Radoman Kontić (Naum Krnar), Branko Jovanović (kg) (Jefta), Miroslav Đorđević (Kapetan Jorgać), Goran Milev (Ivan Jugović), Dušan Đorđević Šonda (kg) (Knez Teodosije), Enver Petrovci (kg) (General-feldmaršal knez Prozorovski, Grof Ivelić), Divna Antić (Žena), Ratomir Vasiljević (Dragić Vojkić), Miroslav Jović (Momak), Mladen Nedeljković (Pisar).

(410) 7. novembar 1995.

Idiot

P: Fjodor Mihajlovič Dostojevski, Pr: Petar Vujačić, Ad: Andžej Vajda, R: Enver Petrovci, S: Boris Čerškov, K: Biljana Krstić, Izb. m: Dragoslav Petrović, Lek: Nataša Ilić, Kor: Ljubinka Šarčević.

I: Sanja Vitomirović (kg) (Nastasja Filipovna Baraškova), Miroslav Đorđević (Knez Lav Nikolajevič Miškin), Enver Petrovci (kg) (Parten Semjonovič Rogožin).

(411) 28. novembar 1995.

Dama s kamelijama

P; Aleksandar Dima, Pr: Nikola Batušić, Ad. i R: Dejan Krstović, Pr: Olivera Đorđević, S: Boris Čerškov, K: Katarina Grčić, Izb. m: Dragan Petrović, Lek: Nataša Ilić, Scen. p: Robert Kolar.

I: Snežana Petković (Margerit Gotje), Dragiša Veljković (Arman Dival), Miodrag Pavlović (Žorž Dival), Divna Antić (Pridans Diverno), Dragoljub Marković (Nanin), Ivana Nedović (Prva glumica), Miroljub Nedović (Prvi glumac), Branka Šukletović (Varvij, Ispovednik), Ratomir Vasiljević (Gaston Rio, Grobar), Miroslav Jović (Gistav Didro), Slavica Knežević (Anais Nin), Zorica Stevanović (Olimp Sardu), Miroslav Đorđević (Luj Blan), Ljubiša Milisavljević (kg) (Baron Sen Godan), Miodrag Pavlović (Grof de Žiro, Sudski izvršitelj).

(412) 16. februar 1996.

Kralj i njegov komediograf

P: Milovan Vitezović, R: Slobodan Jovanović, Pr: Mladen Nedeljković, S: Veljko Miljković, K: Biljana Krstić, M: Zoran Hristić, Lek: Nataša Ilić, Kor: Zlata Hodžić.

I: Enver Petrovci (kg) (Kralj Milan), Miroslav Jović (Branislav Nušić), Sanja Pavković (Milica Terzibašić, članica pozorišne trupe), Radoman Kontić (Milovan Glišić, Živojin Bleznavac, Stojan Mitrović), Dragiša Veljković (Milorad Šapčanin), Miodrag Pavlović (Vojislav Ilić, Buljubaša Rosan), Risto Bukvić (Vladan Đorđević), Petar Antić (Mita Ristić), Dragoljub Marković (Ilija Vlah), Dragoslav Savić (kg) (Sava Devetaković, Aleksa Žunić), Snežana Petrović (Kraljev sekretar, Članica pozorišne trupe), Mladen Nedeljković (Prodavac novina), Oliver Šukletović (Anta i Perapisar), Miroljub Nedović (Vođa putujuće pozorišne trupe "Ben Akiba"), Slavica Knežević, Vesna Stanković, Dragana Jovanović (kg) (Članice pozorišne trupe).

(413) 27. mart 1996

Druga smrt Jovanke Orleanke

P: Stefan Canev Nedelčev, Pr: Vukica Stoimenov, R. i Izb. m: Sava Dimitrov, S: Veljko Miljković, K: Biljana Krstić,

I: Sanja Pavković (Jovanka), Ratomir Vasiljević (Gospod), Dragoljub Marković (Dželat).

(414) 8. jun 1996.

Život provincijskih plejboja posle Drugog svetskog rata ili Tuđe hoćemo-svoje ne damo

P: Dušan Jovanović, Pr: Dejan Poznanović, Ad. i R: Velimir Mitrović, S: Jugoslav Erčević, K: Biljana Krstić, M: Zoran Miletić.

I: Radoman Kontić (Dobrilo), Snežana Petrović (Biserka-Bisa), Oliver Šukletović (Milan-Miki), Zorica Stevanović (Smiljka), Dragiša Veljković (Zvonko), Miodrag Pavlović (Vlada), Vesna Josipović (Leposava), Miroslav Jović (Zlatko), Dragoslav Savić (Bora), Vesna Stanković (Ljiljana-Liki).

(415) 11. jun 1996.

Ljubavnik

P: Margerit Diras, Pr: Ingrid Šafranek, R, S, K. i Izb. m: Evgenija Stanković.

I: Evgenija Stanković.

(416) 4. oktobar 1996.

Pešice

P: Slavomir Mrožek, Pr: Petar Vujičić, R: Dejan Krstović, S: Boris Čerškov, K: Biljana Krstić, Izb. m: Nenad Cvetičanin, Lek: Nataša Ilić.

I: Dragoljub Marković (Otac), Dragoslav Savić (Sin), Ivana Nedović (Žena), Miroslav Đorđević (Superius), Sanja Pavković (Prva sestra), Vesna Stanković (Druga sestra), Miroljub Nedović (Poručnik Zjelinjski), Miodrag Pavlović (Klipan), Miroslav Jović (Profesor), Petar Antić (Svirač).

(417) 15. jun 1997.

Putujuće pozorište Šopalović

P: Ljubomir Simović, R: Dejan Mijač, S: Vladislav T. Lalicki, K: Biljana Krstić,Izb. m: Borivoje Mladenović, Predrag Vranešević i Mladen Vranešević, Scen. p: Ferid Karajica, Lek: Radovan Knežević.

I: Đorđe Vuković (kg) (Vasilije Šopalović), Mima Vuković Kurić (kg) (Jelisaveta Protić), Slađana Vlajović (Sofija Subotić), Dragiša Veljković (Filip Trnavac), Miroslav Jović (Majcen), Dragoslav Savić (Milun), Dragan Žikić (Drobac), Radoman Kontić (Blagoje Babić), Verica Jovanović (Gina), Sanja Pavković (Simka), Slavica Knežević, Jelena Lugonja, Divna Antić, Evgenija Stanković, Snežana Petrović, Ivana Nedović, Vesna Stanković, Jasmina Pešić, Vesna Josipović (Građanke).

(418) 20. jun 1997.

Mamu mu, ko je prvi počeo

P: Dejan Dukovski, Pr: Mirjana Živković, Pr, Ad. i R: Jug Radivojević, S. i K: Dejan Pantelić, M: Miroljub Aranđelović Rasinski, Lek: Radovan Knežević.

I: Zorica Stevanović (Bela Anđa), Aleksandar Marinković (Crni Arapin), Ratomir Vasiljević (Inkasator), Branislava Šukletović (Bežanija), Miroljub Nedović (Klovn), Ivana Nedović

(Balerina), Snežana Petrović (Lulu), Mladen Nedeljković (Treći), Aleksandar Lazarević (Nepoznati), Olgica Vukojević (Ikonija), Aleksandar Mihajlović (kg) (Šejtan), Evgenija Kovačević Stanković (Časna sestra).

(419) 18. oktobar 1997.

Ja, Klaudije

P: Džon Mortimer & Robert Grejvs, Ad, R. i S: Irfan Mensur, K: Jelisaveta Tatić, Kor: Anđelija Todorović, M: Aleksandar Sanja Ilić, Lek: Nataša Ilić.

I: Aleksandar Lazarević (Klaudije), Ratomir Vasiljević (Avgust), Vesna Stanković (Livija, Glas Sibile), Aleksandar Mihajlović (Kaligula), Snežana Petrović (Mesalino), Petar Antić (Kasije), Dragiša Veljković (Silije), Evgenija Stanković Kovačević (Agripina).

(420) 9. decembar 1997.

Virus

P: Siniša Kovačević, R: Miloš Jagodić, S: Dušan Otašević, K: Biljana Krstić, M: Momčilo Bajagić, Lek: Nataša Ilić.

I: Aleksandar Marinković (Aleksandar Saša Petrović), Dragoljub Marković (Dimitrije), Sanja Krstović (Marija), Oliver Šukletović (Miša Pupovac), Marija Bursać (Marta Stojanov), Slavica Knežević (Vera Sokolov), Aleksandra Pavlović (Ana Sokolov), Maja Vukojević (Helena), Dejan Tončić (Šef sale), Ivan Đorđević (Konobar Milutin).

(421) 11. mart 1998.

Tamni vilajet

P: Miroljub Nedović, R: Dejan Krstović, S: Olga Todorović, K: Biljana Krstić, Izb. m: Borko Mladenović, Scen. p: Ferid Karajica, Lek: Nataša Ilić.

I: Ratomir Vasiljević (Darko), Miroljub Nedović (Šeki), Sanja Krstović (Anja), Dragoslav Savić (Ljuba), Miroslav Jović (Pigi), Aleksandar Mihajlović (Miša), Oliver Šukletović (Krle), Ivana Nedović (Ljiljana), Dejan Tončić (Dragan), Petar Antić (Glas sa TV).

(422) 5. maj 1998.

Budalasta vlastelinka

P: Lope de Vega, Pr: Stanislav Vinaver, R: Ljubomir Draškić, S: Dušan Otašević, K: Jelisaveta Tatić, M: Vojislav Kostić, Kor: Sonja Divac, Lek: Nataša Ilić, Korep: Ljiljana Cincar.

I: Dragoljub Marković (Otavio), Marija Bursać (Niza), Sanja Krstović (Fineja), Dragiša Veljković (Liseo), Aleksandar Mihajlović (Turin), Dejan Tončić (Leandro), Dragoslav Savić (Duardo), Aleksandar Marinković (Lavrensio), Miroslav Đorđević (Feniso), Mladen Nedeljković (Rufino), Vesna Josipović (Selija), Evgenija Kovačević (Klara), Petar Antić (Pedro).

(423) 6. oktobar 1998.

Tašana

P: Borisav Stanković, As. i R: Irfan Mensur, K: Jelisaveta Tatić, M: Sanja Ilić, Lek: Nataša Ilić, Kor: Anđelija Todorović.

I: Snežana Petrović (Tašana), Verica Jovanović (Mati), Vesna Stanković (Stana), Maja Vukojević (Naza), Risto Bukvić (Hadži-Rista), Radoman Kontić (Otac), Aleksandar Lazarević (Miron), Miroslav Jović (Saroš), Miodrag Pavlović (Paraputa), Dragiša Veljković, Dragoslav Savić, Petar Antić (Begovi).

(424) 4. oktobar 1999.

Samoubica

P: Nikolaj Robertovič Erdman, Ad, R. i Izb. m: Dejan Krstović, S: Krstomir Milovanović, K: Biljana Krstić, Lek: Nataša Ilić, Scen. p: Ferid Karajica.

I: Aleksandar Mihailović (Semjon Smejonovič Podsekaljnikov), Sanja Krstović (Marija Lukjanovna), Divna Antić (Serafima Iljinišna), Aleksandar Marinković (Aleksandar Petrovič Kalabuškin), Jasminka Hodžić (kg) (Margarita Ivanovna Peresvetova), Dragoslav Savić (Aristarh Dominikovič Gološčapov), Ivana Nedović (Katarina Maksimovna), Katarina Mešterović (kg) (Raisa Filipovna), Miroslav Đorđević (Viktor Viktorovič), Dragoljub Marković (Otac Jelpidij), Dejan Gocić (Nikofor Arsenijevič Pugačov), Miodrag Krčmarik (kg) (Jegor Timofejevič).

(425) 25. novembar 1999.

Draga Jelena Sergejevna

P: Ljudmila Razumovska, R: Svetozar Rapajić i Boško Dimitrijević, S. i K: Ivana Savić, M: Penthouse band.

I: Mima Vuković Kurić (Jelena Sergejevna), Maja Vukojević (Ljalja), Aleksandar Mihailović (Viktor), Dejan Cicmilović (kg) (Paša), Aleksandar Marinković (Volođa).

(426) 11. mart 2000.

Mir

P: Aristofan, Pr, Ad. i R: Marislav Radisavljević, S. i K: Vladimir Marenić, Lek: Nataša Ilić, Kor: Ferid Karajica.

I: Aleksandar Mihailović (Trigej), Miodrag Krčmarik (kg) (Sluga), Maja Vukojević (Kći,

Pustošenje, Kleonimova kći), Jelena Lugonja (Žena, Rat), Aleksandar Marinković (Hermes, Lamahov sin), Miodrag Pavlović (Hijeroklo), Zorica Stevanović (Boginja mira), Katarina Mešterović (Berba), Aleksandra Rukavina (Praznik), Dragoljub Marković (Hor 1), Petar Antić (Hor 2).

(427) 30. mart 2001.

Hamlet rimejk

P: Svetislav Basara, Ad. i R: Dejan Krstović, S: Krstomir Milovanović, K: Katarina Grčić, Izb. m: Borivoje Mladenović Čaba, Lek: Nataša Ilić, Scen. p: Ferid Karajica, Mask: Nijaz Memiš.

I: Aleksandar Mihailović (Hamlet), Aleksandar Marinković (Kralj), Jasminka Hodžić (Kraljica), Dejan Cicmilović (kg) (Horacio), Sanja Krstović (Ofelija), Ivana Nedović (Ofelijina majka), Miroslav Đorđević (Polonije i duh, Prvi grobar), Evgenija Stanković Kovačević (Rozenkranc), Maja Vukojević (Gildenstern), Dejan Gocić (Bernardo, Glasnik), Vesna Josipović (Francisko, Drugi grobar), Jelena Lugonja (Kardinal), Predrag Grbić (kg) (Laert, Fortinbras, Prvi glumac), Miodrag Krčmarik (kg) (Pilot, Fprtinbrasov kapetan, Drugi glumac).

(428) 8. decembar 2001.

Feliks i Doris

P: Bil Mehnof, Pr: i R: Olivera Đorđević, S: Boris Čerškov, K: Mina Đurić, Lek: Nataša Ilić.

I: Miroslav Đorđević (Feliks), Jasminka Hodžić (Doris).

(429) 15. decembar 2001.

Poloneza Ognjinskog

P: Nikolaj Koljada, Pr: Novica Antić, R: Radoslav Milenković, S: Juraj Fabri, K: Jelena Anđelković, M: Aleksandar Simić, Lek: Nataša Ilić.

I: Sanja Krstović (Tanja), Dejan Cicmilović (Dima), Miroljub Nedović (Ivan), Olgica Vukojević (Ljudmila), Milija Vuković (kg) (Sergej), Aleksandar Krstić (kg) (Dejvid), Slavica Knežević (Majka), Dragoljub Marković (Otac).

(430) 5. februar 2002.

Ukroćena goropad

P: Vilijam Šekspir, Pr: Živojin Simić i Sima Pandurović, R: Milan Karadžić, S: Geroslav Zarić, K: Ljiljana Petrović, Izb. m: Bata Zlatković, Dram: Ivana Dimić, Lek: Nataša Ilić, Kor: Sonja Lapatanov, Pom. r: Maks Ćelić.

I: Mladen Nedeljković (Batista), Dragoljub Marković (Vićenco), Ninoslav Đorđević (kg) (Lućenco), Aleksandar Marinković (Petručio), Miroslav Jović (Gremio), Dejan Cicmilović (Hortensio), Sanja Krstović (Katarina), Snežana Petrović (Bjanka), Dragoslav Savić (Tranio), Aleksandar Krstić (kg) (Biondelo, Karcio), Aleksandar Mihailović (Grumio), Ivana Nedović (Udovica), Boba Stojimirović (kg) (Krojač), Miljana Mančić, Vesna Perić, Branislava Panić, Ana Sibinović, Davor Jovanović, Nenad Ilić, Dalibor Popović (Sluškinje, narod i sluge).

(431) 10. april 2002.

Damojed

P: Nataša Ilić, R: Olivera Đorđević, S: Boris Čerškov, K: Milica Grbić, M: Bata Zlatković, Scen. p: Vladimir Tintor, Lek: Nataša Ilić.

I: Aleksandar Mihailović (Zmaj), Jasminka Hodžić (Dvorska luda), Aleksandar Marinković (Kuvar), Maja Vukojević (Dama), Aleksandar Krstić (Vitez), Miroslav Đorđević (Kralj), Vesna Josipović (Čarobna ptica), Divna Antić (Zmajeva gospođa baka).

(432) 16. januar 2003.

Sutra će biti bolje

P: Evald Flisar, Pr: i R: Dejan Krstović, S: Jugoslav Erčević, K: Milica Grbić, M: Borivoje Mladenović, Lek: Nataša Ilić, Scen. p: Ferid Karajica.

I: Aleksandar Mihailović (Ivan Petrovič Jesenjin), Dejan Cicmilović (Nikolaj Nikolajevič Rembrant), Aleksandar Krstić (Ivan Aleksejevič Nižinski), Predrag Grbić (kg) (Aleksej Ivanovič Miškin).

(433) 4. oktobar 2003.

Noževi u kokoškama

P: Dejvid Herover, Pr, Ad, R, S: Miroslav Benka, K: Milica Grbić, M: Robert Mankovecki, Dram: Branislav Ilić, Lek: Nataša Ilić, Scen. p: Ferid Karajica.

I: Sanja Krstović (Mlada žena), Dejan Cicmilović (Viljem ždrebac), Aleksandar Marinković (Džilbert Horn), Ozren Mitić, Bor Popović, Vesna Perić, Mirjana Mančić, Nenad Ilić (Seljani).

(434) 25. novembar 2003.

Bestidnik

Erik Emanuel Šmit, Pr: Stanica Lazarević, Ad, R: Ljiljana Todorović, S: Krstomir Milovanović, K: Jelena Stokuća, M: Zoran Erić i Božidar Obradinović, Lek: Nataša Ilić, Scen. p: Ferid Karajica.

I: Slobodan Ljubičić (Denis Diderot), Snežana Petrović (Anna Dorothea Terbouche), Maja Vukojević (La jeune d Holbach), Divna Antić (Antoinette Diderot), Jelena Škondrić (Angelique Diderot), Aleksandar Krstić (Baronnet).

(435) 27. decembar 2003.

Noć ubica

P: Hoze Trijan, Pr: Jovan Ćirilov i Arsenije Jovanović, Ad, R: Nenad Todorović, S: Krstomir Milovanović, K: Milica Grbić, M: Bata Zlatković, Lek: Nataša Ilić, Scen. p: Ferid Karajica.

I: Evgenija Stanković Kovačević (Kuka), Jaminka Hodžić (Beba), Aleksandar Mihailović (Lalo).

(436) 4. april 2004.

Je li bilo kneževe večere?

P: Vida Ognjenović, R: Kokan Mladenović, S: Geroslav Zarić, K: Bojana Nikitović, M: Zoran Hristić, Dram: Aleksandar Milosavljević, Lek: Radovan Knežević, Kor: Sonja Lapatanov.

I: Mihailo Janketić (Ilarion Ruvarac), Dejan Cicmilović (Jaša Tomić), Milija Vuković (Gospodin Mihajlović), Dragoljub Marković (Gospodin Savić), Tanasije Uzunović (Laza Dunđerski), Aleksandar Marinković (Mirković), Aleksandar Krstić (Milić), Aleksandar Mihajlović (Gospodin Stojković), Dragan Žikić (Miletić (Svetozar)), Oliver Šukletović (Ćirić), Risto Bukvić (Jojkić), Petar Antić (Radulaški), Miroslav Đorđević (Dimitrijević), Miroslav Jović (Brat Makarije), Dragiša Veljković (Stražar), Miroljub Nedović (Horovođa Volf), Verica Jovanović (Gospođa Amalija), Divna Antić (Gospođa Radulaški), Jasmina Pešić (Gospođa Radovanović), Sanja Krstović (Milica Tomić), Snežana Petrović (Katarina Lugomirska), Zorica Stefanović (Gospodarica Jojkićeva), Jasminka Hodžić (Gospodarica Ćirićeva), Vesna Stanković (Gospođica Gavanski), Ivana Nedović (Gospođica Popovićeva), Evgenija Stanković Kovačević (Gospođica Zeremski), Žozefina Nahas (Gospođica Savićeva).

KRAGUJEVAC

TEATAR "JOAKIM VUJIĆ"

(315) 20. oktobar 1986.

Tetovirane duše

P: Goran Stefanovski, R: Aleksandar Lukač, S: Snežana Petrović, K: Mirjana Lukač, M: Ivana Penčić, Lek: Nedeljko Nešić, Scen. p: Ivan Klemenc.

I: Mirko Babić (Vojdan), Bratislav Slavković (Cibra), Miodrag Jurišić (Strezo), Mileva Žikić (Altana), Jovan Mišković (Kolja), Marina Gavrilović (Ruža), Nada Jurišić (Mare), Radmila Ubavkić (Klodija), Mirjana Vulović (Igračica), Branislav Andrejević (Gangster I), Vladan Živković (Gangster II), Milić Jovanović (Tetovirač), Vladimir Arnautović (Dete).

(316) 26. novembar 1986.

Vrata doma

P: Gordan Mihić, R: Branislav Mićunović, S: Zoran Ristić, S: Milanka Berberović, M: Mladen i Predrag Vranešević, Lek: Branivoj Đorđević.

I: Gorica Popović (Dana), Majda Đorđević (Mama), Ljubomir Ubavkić (Očuh), Marina Gavrilović (Anđelka), Milić Jovanović (Boćka), Jovan Mišković (Aca), Branislav Andrejević (Vojin), Mirko Babić (Simeon Gloganac), Bratislav Slavković (Gorbutov), Goran Ivanović (Radovan), Miodrag Marić (Ujak), Gordana Maksimović (Lela), Vladan Živković (Zokan), Bruno Raić (Poljak).

(317) 28. februar 1987.

San letnje noći

P: Viljem Šekspir, Pr: Velimir Živojinović, R: Petar Govedarović, S: Sava Baračkov, K: Slavica Lalicki, Izb. m: Mladen i Predrag Vranešević, Lek: Radovan Knežević, Kor: Ivana Tavčar i Petar Rajković, Scen. p: Ivan Klemenc.

I: Branislav Andrejević (Tezej), Ljiljana Savić (Hipolita), Nemanja Severinski (Egej), Goran Ivanović (Lisandar), Mirjana Vulović (Hermija), Milić Jovanović (Demetar), Marina Gavrilović (Helena), Vladan Živković (Filostrat), Jasmina Milošević (Paž), Miodrag Marić (Petar Dunja), Ljubomir Ubavkić (Nikola Vratilo), Bruno Raić (Mikailo Frula), Sojadin Stojiljković (Toma Njuška), Miodrag Jurišić (Dušica Bukva), Jovan Mišković (Marko Gladnica), Mirko Babić (Oberon), Ljiljana Govedarović (Titanja), Nada Jurišić (Puk), Dragana Milikić (Pupoljak).

(318) 24. april 1987.

Sveti Georgije ubiva aždahu

P: Dušan Kovačević, R: Jovica Pavić, S: Miodrag Tabački, K: Zagorka Stojanović, M: Enco Lesić.

I: Mirko Babić (Đorđe Džandar), Nada Jurišić (Katarina Džandarova), Vladan Živković (Gavrilo Vuković), Branislav Andrejević (Mile Vuković), Nemanja Severinski (Aleksa Vuković), Vladimir Arnautović (Vane Siroče), Miodrag Marić (Doktor Konstantin Grk), Jovan Mišković (Žoja Ribar), Nebojša Milovanović (Rajko Pevac), Vladimir Savić (Reci Vojo), Stojadin Stojiljković (Učitelj Mićun), Bratislav Slavković (Ninko Belotić), Miodrag Jurišić (Krivi Luka), Bruno Raić (Trifun Pijani), Ljiljana Govedarović (Tetka Slavka), Goran Ivanović (Poručnik Tasić), Milić Jovanović (Mikan Besni), Aleksandar Milovanović (Dane Neženja), Branislav Despotović, Aleksandar Miloradović (Vojnici).

(319) 29. jun 1987.

Lud od ljubavi

P: Sem Šepard, Pr: Dabid Albahari, R: Petar Govedarović, S: Sava Barakov, K: Snežana Kovačević, M: Milan Barakov, Scen. p: Ivan Klemenc.

I: Mirjana Vulović (Mej), Goran Ivanović (Edi), Bratslav Slavković (Martin), Stojadin Stojiljković (Starac).

(320) 30. septembar 1989.

Draga Jelena Sergejevna

P: Ljudmila Razumovska, Pr: Dragoslav Andrić, R: Petar Govedarović, S: Sava Baračkov, K: Zorica Jovanović, Izb. m: Svetlana Beljčanskaja, Scen. p: Ivica Klemenc.

I: Ljiljana Govedarović (Jelena Sergejevna), Vladan Živković (Volođa), Milić Jovanović (Vitja), Dušan Ašković (Paša), Mirjana Vulović (Ljalja).

(321) 11. novembar 1989.

Grad sa zečijim ušima

P: Stevan Pešić, R, K: Miroslava-Mima Janković, S, K, Izb. m: Branislav-Bane Janković, Scen. p: Ferid Karajica.

I: Marina Perić (Petar), Snežana Milošević (Anica), Miodrag Pejković (Zec), Dušanka Dimitrijević (Tetka Sara), Ljiljana Savić (Tetka Rozalija), Milan Đurđević (Sudija), Jovan Mišković (Profesor), Dušan Ašković (Policajac), Majda Gorinšek-Đorđević (Gospođa sa korpom šargarepe), Branka Veselinović (Gospođa sa korpom kupusa), Bratislav Slavković (General).

(322) 23. decembar 1989.

Predstava "Hamleta" u selu Mrduša donja

P: Ivo Brešan, R: Petar Govedarović, S: Krstomir Milovanović, K: Ivanka Krstović, M: Vojislav Kostić, Lek: Radovan Knežević, Scen. p: Ivica Klemenc.

I: Ljubomir Ubavkić (Mate Bukarica-Bukara), Bruno Raić (Mile Puljiza-Puljo), Nada Jurišić (Anđa), Gordana Maksimović (Mare Miš-Majkača), Jovan Mišković (Mačak), Goran Ivanović (Joca Škokić-Škoro), Milan Đurđević (Andro Škunco), Mirko Babić (Šimurina), Bratislav Slavković, Vladimir Savić, Miodrag Marić, Nemanja Severinski, Miodrag Pejković, Snežana Milošević, Branka Veselinović (Seljaci i Seljanke).

(323) 25. februar 1990.

1918.

P: Božidar Zečević, R: Aleksandar Lukač, S: Snežana Petrović, K: Svetlana Zojkić, M: Ivica Penčić, Lek: Radovan Knežević, Dušan Nikolić, Majda Gorinšek-Đorđević, Petar Govedarović i Gordana Matijević, Scen. p: Ivica Klemenc.

I: Mirko Babić (Zdravko Lukić), Goran Ivanović (Tađa), Snežana Milošević (Lucija), Dušan Ašković (Tušek), Branko Andrejević (Luketin), Branka Veselinović (Jakšić), Miodrag Jurišić (Pukovnik), Aleksandar Miloradović (Obradović), Aleksandar Luković (Janošik), Milić Jovanović (Joca), Aleksandar Jezdimirović (Čole), Aleksandar Milojević (Radulaško), Jovana Gligorijević (Devojčica), Branka Grujić (Dečak),

(324) 9. jun 1990.

Sve je zezanje – bez zezanja

P: Dušan Radović & Petar Govedarović, R: Petar Govedarović, S: Sava Baračkov, K: Slavica Lalicki, Kor: Petar Rajković, Izb. m: Dobrivoje Baskić.

I: Branka Veselinović, Mirjana Vulović, Nada Jurišić, Gordana Maksimović, Marina Perić, Radmila Ubavkić (Daju sve SA sebe), Vladan Živković, Milić Jovanović, Miodrag Pejković, Bratislav Slavković (Daju sve OD sebe),

(325) 5. oktobar 1990.

Kus petlić

P: Aleksandar Popović, R: Dragan Jakovljević, S: Dušan Stanić, K: Ivanka Krstović, Izb. m: Baronijan Vartkes, Scen. p: Ivan Klemenc, Lek: Radovan Knežević.

I: Marija Vasiljević (Milja Bušatlija), Nada Jurišić (Selena Seja Batrićeva), Goran Ivanović (Đakon Avakum), Dušan Ašković (Pile Kopile Piletićevo), Mirko Babić (Komnen Barjaktar), Jovan Mišković (Johan Šuster).

(326) 12. oktobar 1990.

Mala princeza

P: Ksenija Stojanović, R. i Kl: Miroslava-Mima Janković, S, K: Izb. m: Branislav-Bane Janković.

I: Marina Stojanović (Pripovedač), Snežana Milošević (Mala princeza), Miodrag Pejković (Car), Aleksandar Milojević (Kralj Južnog arhipelaga, Kralj severnog pola), Milić Jovanović (Mlinarev sin), Vladan Živković (Doktor Dijagnozis), Aleksandar Miloradović (Vatrogasac).

(327) 2. novembar 1990.

Profesionalac

P: Dušan Kovačević, R, S, K: Izb. m: Jovica Pavić.

I: Branko Andrejević (Ja-Teodor Teja Kraj), Ljubomir Ubavkić (Luka Laban), Mirjana Bulović (Marta), Bratislav Savković (Ludak).

(328) 15. novembar 1990.

Golubnjača

P: Jovan Radulović, R. i Izb. m: Jovica Pavić, S: Geroslav Zarić, K: Zagorka Stojanović, Scen. p: Ivan Klemenc, Lek: Radovan Knežević.

I: Branko Grujić (Lukica), Dragan Stokić (Mićuka), Suzana Matić (Mulica), Goran Božinović (Škoravko), Bratislav Slavković (Kuzman), Nada Jurišić (Anica), Bruno Rajić (Dido), Miodrag Jurišić (Lugar), Mirko Babić (Blijedi Damjan), Milan Đurđević (Pop Damjanović), Vladan Savić (Vladika), Milić Jovanović (Crkvenjak), Goran Ivanović (Učitelj), Radmila Ubavkić (Sremica), Nebojša Milovanović (Ante), Jovan Mišković (Stipan), Vladan Živković (Milicioner), Dušan Ašković, Miodrag Pejković, Aleksandar Milojević, Vladanka Pavlović, Dušanka Dimitrijević, Ljiljana Savić, Majda Gorinšek Đorđević, Marina Stojanović, Snežana Milošević, Gordana Maksimović, Radomir Bošnjaković, Zoran Đurković, Ninoslav Milosavljević, Vladimir Đorđević, Vladimir Bilbija, Nenad Gavrilović, Jovan Ćurić, Ana Matijević, Marija Mandarić (Seljaci, Popovi).

(329) 5. april 1991.

1968.

P: Božidar Zečević, R: Aleksandar Lukač, S: Snežana Petrović, K: Svetlana Zojkić, M: Vladimir Milačić, Lek: Radovan Knežević, Scen. p: Ivan Klemenc.

I: Miodrag Pejković (Srđan), Mirko Babić (Braca), Branko Andrejević (Ante), Bratislav Slavković (Jakšić), Mirjana Bulović (Jana), Milić Jovanović (Vlado), Suzana Rogači (Darja), Aleksandar Milojević (Peđa), Aleksandar Jezdimirović (Student), Slavica Jović (Nena), Vladimir Savić (Pera), Miodrag Jurišić (Kmet), Vladan Živković (Pandur), Nemanja Severinski (Prvi), Milan Đurđević (Drugi), Miodrag Marić (Treći), Jovan Mišković (Četvrti), Ljubomir Ubavkić (Peti), Gordana Maksimović (Domaćica), Majda Gorinšek Đorđević (Obradovićevka), Nebojša Milovanović (Profesor, Glumac), Vladanka Pavlović (Profesorka, Glumica), Branislav Krstić (Buda).

(330) 1. oktobar 1994.

Srpska drama

P: Siniša Kovačević, R, K. i Izb. m: Jovan Gligorijević, S: Krstomir Milovanović, Izb. m: Bogoljub Dimić.

I: Radiša Grujić (Obrad Srećković), Milić Jovanović, Miodrag Pejković (Milan Srećković), Aleksandar Milojević (Milan Srećković), Mirko Babić (Vukašin Katunac), Dragica Stevović (Žena u crnini).

(331) 27. oktobar 1994.

Crna rupa

P: Goran Stefanovski, R: Dušan Tuzlančić, S: Sava Baračkov, K: Ivanka Krstović, M: Dragan Mitrić.

I: Mirko Babić (Siljan), Gordana Lukić (Svetle), Danica Krljar (Sanja), Nada Jurišić (Cveta), Ljubomir Ubavkić (kg) (Otac), Miodrag Pejković (Maksa), Marija Vasiljević (kg) (Ana), Bratislav Slavković (Pera), Slavica Radulović (Magda), Ljiljana Govedarović (kg) (Majka), Ivan Lazić, Vojin Vasović (Deca).

(332) 23. decembar 1994.

Pokojnik

P: Branislav Nušić, R: Dragan Jakovljević, S: Velizar Srbljanović, K: Ivanka Krstović, Izb. m: Miodrag Honjicki.

I: Branislav Andrejević (Pavle Marić), Jovan Mišković (Milan Novaković), Milan Đurđević (Spasoje Blagojević), Vladan Živković (Gospodin Đurić), Saša Pilipović (Ljubomir Protić), Ljubomir Ubavkić (Anta), Aleksandar Milojević (Mile), Danica Krljar (Rina), Gordana Lukić (Vukica), Vladimir Savić (Agent), Sanja Topalović (Ana), Suzana Matić (Sofija), Milić Jovanović (Mladen Đaković).

(333) 11. mart 1995.

Car i pastir

P: Boško Trifunović, R: Boško Trifunović, S: Milivoje Štulović, K: Sava Baračkov, Izb. m: Živojin Miljković, Scen. p: Ferid Karajica.

I: Bratislav Slavković (Car), Gordana Maksimović (Carica), Gordana Lukić (Princeza), Jovan Mišković (Mudrac), Saša Pilipović (I brat), Aleksandar Miloradović (II brat), Miodrag Pejković (III brat, Pastir), Radmila Ubavkić (Baba-Vila), Milić Jovanović (Mališa), Aleksandar Milojević (Maga), Marina Stojanović (Vračara), Dejan Andrejić (Stražar), Mirko Babić (Dželat), Vladanka Pavlović, Ljiljana Savić (Srpske žene).

(334) 5. maj 1995.

Balkan boy

P: Branislav Kovačević, R, S, K. i Izb. m: Branislav Kovačević.

I: Bratislav Slavković (Kralj Milojko), Aleksandar Milojević (Vojvoda Karađorđe), Miodrag Pejković

(Šarac), Branislav Andrejević (Pesnik), Jovan Mišković (Kafedžija), Miodrag Jurišić (Sava Kovačević), Milić Jovanović (Vojvoda Mišić), Gordana Lukić (Konobarica), Saša Pilipović (Konj), Aleksandar Miloradović (Murat), Milan Đurđević (Ban Jelačić).

(335) 18. novembar 1995.

Ciu, ciu, mijau, mijau

P: Voja Soldatović, R: Voja Soldatović, Pom. r: Jovan Mišković, S: Milivoje Štulović, Kl: Šandor Sarvaš.

I: Danica Krljar, Slavica Radulović, Jovan Mišković, Saša Pilipović.

(336) 28. novembar 1995.

Luminacija

P: Dušan Kovačević, R, S, K. i Izb. m: Jovan Gligorijević, Lek: Milorad Dešić, Scen. p: Ferid Karajica.

I: Dejan Cicmilović (Sreta), Miodrag Jurišić (Makso), Milić Jovanović (Mića oficir), Miodrag Marić (Ćir-Đorđe), Nada Jurišić (Đuzela), Mirko Babić (Milisav), Aleksandar Milojević (Purko), Vladimir Savić (Birov), Vladan Živković (Peraćata), Saša Pilipović (Tašula), Ljubiša Zirojević, Vladan Milovanović, Dragan Mijailović, Milorad Maksimović, Zoran Jokanović, Goran Nikolić, Ljubinka Gavrilović (Narod), Jovana Gligorijević, Lazar Gligorijević, Vojin Vasović (Deca).

(337) 23. decembar 1995.

Ružičnjak

P: Aleksandar Popović, R: Dragan Jakovljević, S. i K: Vladimir Marenić, Dram: Slobodan Stojanović, M: Bora Dugić, Kor: Tanja Popović.

I: Slavica Radulović (Lepa Kata), Gordana Lukić (Lujka), Bratislav Slavković (Vojvoda Milenko), Danica Krljar (Lenka), Milan Đurđević (Konstantin).

(338) 1. jun 1996.

Osmeh anđela

P: Gordan Mihić, R: Jovica Pavić, S: Miodrag Tabački, K: Angelina Atlagić, M: Branislav Pipović, Pom. k: Snežana Šarac.

I: Saša Pilipović (Mihailo-zograf), Đorđe Simić (Mihailo-učenik-dečak), Vladan Živković (Kuzma), Milomir Rakić (Kuzma-dečak), Vladimir Savić (Danilo), Bratislav Slavković (Nestor), Branko Grujić (Vujica), Mirko Babić (Uroš), Miodrag Jurišić (Kralj Jovan), Dejan Cicmilović (Maksim), Danica Krljar (Kraljica), Jovan Mišković (Luka), Branislav Andrejević (Obrad), Bruno Raić (Kapetan galije), Milan Đurđević (Iguman), Aleksandar Milivojević (Laban), Suzana Matić (Lučana Santini), Miodrag Pejković (Paolo), Milić Jovanović, Aleksandar Miloradović (Galijot), Vojin Vasović (Dečak I), Nikola Nastić (Dečak II), Zoran Mišić, Vladimir Karić, Aleksandar Radojčić, Mladen Minić, Dejan Andrejević (Monasi, galijoti, muzičari), Jelena Zečević, Marija Mandarić (Venecijanke).

(339) 23. decembar 1996.

Balkan ekspres

P: Gordan Mihić, R: Voja Soldatović, S: Sava Baračkov, K: Slavica Lalicki, M: Zoran Simeunović.

I: Danijela Tomović (Lili), Mirko Babić (Popaj), Bratislav Slavković (Stojko), Jovan Mišković (Pik), Miodrag Jurišić (Kostica), Mileva Žikić (Tetka), Milić Jovanović (Erni), Saša Pilipović (Major Ditrih), Dejan Cicmilović (Kelner Biško), Jovana Mišković (Lea), Branko Andrejević (Maksa sladoledžija), Vladan Živković (Šankoš), Mile Marić (Pukovnik), Aleksandar Milojević (Pevač slavuj), Milan Đurđević (Krojs komandant), Aleksandar Miloradović (Prvi vojnik), Zoran Misić (Pat).

(340) 15. februar 1997.

Pokondirena tikva

P: Jovan Popović Sterija, R: Dragan Jakovljević, S: Sava Baračkov, K: Snežana Kovačević, M: Bata Herman.

I: Nada Jurišić (Fema), Danijela Tomović (Evica), Milan Đurđević (Mitar), Marina Stojanović (Ančica), Milić Jovanović (Jovan), Danica Krljar (Sara), Dejan Cicmilović (Vasilije), Miodrag Jurišić (Svetozar Ružičić).

(341) 10. maj 1997.

Duga

P: Teofilo Kalje, Pr: Duška Radivojević, R: Dragan Jakovljević, S: Dušan Soković, K: Snežana Kovačević.

I: Branko Andrejević (Predsednik), Milan Đurđević (Poslužitelj).

(342) 14. jun 1997.

Ljubavnik

P: Harold Pinter, Pr: Vladislava Gordić, R: Dragan Jakovljević, S. i K: Dejan Pantelić, Scen. p: Ferid Karajica, Izb. m: D&D&D.

I: Danijela Tomović (Sara), Dejan Cicmilović (Ričard).

(343) 9. oktobar 1997.

Ognjena kupina

P: Jelica Zupanc, R: Kolektiv, K: Milica Grbić, M: Branislav Pipović, Scen. p: Ivan Klemenc.

I: Mirko Babić (Sveti Sava), Saša Pilipović (Radoslav), Jelena Zečević (Ana), Nada Jurišić (Evdokija), Miodrag Jurišić (Irinej), Aleksandar Milojević (Dekler), Dejan Cicmilović (Vladislav), Bratislav Slavković (Agapije), Miloš Krstović (Mojsej), Vladimir Savić (Stefan), Darko Milošević, Nataša Zečević, Jovana Mišković, Tomislav Milošević, Dragutin Petrović, Nenad Pavlović, Vladimir Karić, Đorđe Simić, Marija Paunović, Zoran Petrović, Nikola Nastić, Milomir Rakić, Igor Pavlović, Petar Simović, Vojin Vasović, Zoran Mišić, Vladan Spasojević, Marko Jovanović, Ljiljana Govedarović (Monasi, Dvorjani, Vojnici).

(344) 1. novembar 1997.

Draga Jelena Sergejevna

P: Ljudmila Razumovska, R: Boško Đorđević, S: Zoran Čalija, K: Milica Grbić.

I: Danica Krljar (Jelena Sergejevna), Darko Bjeković (Volođa), Miloš Krstović (Paša), Marko Gvero (Vića), Sandra Aleksić (Ljalja).

(345) 15. septembar 1998.

Na leđima ježa

P: Stevan Jakovljević, Ad: Svetolik Nikačević, R: Miodrag Jurišić, S. i K: Milivoje Štulović, Izb. m: Miodrag Honjicki.

I: Miloš Krstović (Đak, Narednik Dragan Spasić), Milić Jovanović (Posilni narednika Dragana –Živorad), Mirko Babić (Kapetan Stojanović), Bratislav Slavković (Poručnik artiljerac – Kosta Turčin), Saša Pilipović (Poručnik konjički), Aleksandar Milojević (Poručnik Stevan Jakovljević), Miodrag Jurišić (Pukovnik), Miodrag Jovanović (Trajko), Nebojša Krstić (Milisav), Đorđe Simić (Vojnik kod osmatračnice), Mladen Minić, Milomir Rakić, Vladimir Karić (Vojnik).

(346) 25. septembar 1999.

Murlin Mulro

P: Nikolaj Koljada, Pr: Novica Antić, Dram: R: Jano Čanji, S. i K: Sava Baračkov, M: Igor Nikolić.

I: Nada Jurišić (Olga “Murlin Murlo”), Danica Krljar (Ina), Miloš Krstović (Aleksej), Bratislav Slavković (Mihail).

(347) 12. novembar 1999.

Dangube

P: Đordano Bruno, Pr: Ivan Klajn, Ad, R. i Izb. m: Nenad Todorović, S: Sava Baračkov, K: Jelena Jovanović, Scen. p: Ferid Karajica.

I: Bratislav Slavković (Bonifačo), Jovan Mišković (Bartolomeo), Saša Pilipović (Manfurio), Branko Andrejević (Đovani Bernardo), Vladan Živković (Skaramure), Miodrag Pejković (Sangvino), Milos Krstović (Marka), Aleksandar Milojević (Korkovico), Milan Đurđević (Konsalvo), Radmila Ubavkić (Lučija), Marina Stojanović (Vitorija), Slavica Radulović (Karubina).

(348) 13. maj 2000.

Ko se boji Virdžijije Vulf?

P: Edvard Olbi, Pr: Ileana Ćosić, R: Miodrag Jurišić, S: Milivoje Štulović, K: Nataša Nikolajević, Izb. m: Dušan Vasiljević.

I: Nada Jurišić (Marta), Miodrag Jurišić (Džordž), Marina Stojanović (Hani), Miloš Krstović (Nik).

(34)9 28. maj 2000.

Ivica i Marica

P: Jakob Grim & Vilhelm Grim, Ad: Marija Soldatović Bojović, R: Jano Čanji, S: Milivoje Štulović, K: Nataša Nikolajević, M: Todor Rakočević.

I: Jasmina Žlvanović (Marica), Miloš Krstović (Ivica), Vladanka Pavlović (Veštica), Jovan Mišković (Lovac).

(350) 16. jun 2000.

Čuješ li, mama, moj vapaj?

P: Vojislav Savić, R: Dragan Jakovljević, S: Krstomir Milovanović, K: Jelena Patrnogić, M: Bora Dugić, Pom. r: Aleksandar Miloradović.

I: Bratislav Slavković (Rodoljub), Danica Krljar (Aleksandra-Leksa), Dejan Cicmilović (Radivoje), Miodrag Pejković (Andreja), Aleksandar Milojević (Nenad), Marina Stojanović (Javorka), Slavica Radulović (Sestra), Milić Jovanović (Čovek).

(351) 19. januar 2001.

Šta je to u ljudskom biću što ga vodi prema piću

P: Dušan Kovačević, R: Božidar Đurović, S: Boris Maksimović, K: Ljiljana Dragojević, M: Zoran Erić, Scen. p: Ferid Karajica.

I: Miodrag Marić, Bratislav Slavković, Miodrag Pejković, Slavica Radulović Stojanov, Milić Jovanović, Dejan Cicmilović, Biljana Đurović, Miodrag Jovanović, Aleksandar Milojević, Saša Pilipović, Ljubinka Gavrilović, Marko Nikolić (kg).

(352) 8. jun 2001.

Oni niotkuda

P; Stanica Lazarević, R: Jano Čanji, S: Boris Maksimović, K: Irina Mitrinović, M: Miloš Petrović, Dram: Marija Soldatović.

I: Nada Jurišić (Milica), Marina Perić Stojanović (Eliza), Vladanka Pavlović (Vaska), Miodrag Pejković (Žerar), Aleksandar Milojević (Juvenal).

(353) 8. novembar 2001.

Stara dobra vremena

P: Dušan Radović, R. i M: Rade Marjanović.

I: Rade Marjanović, Miodrag Pejković, Saša Pilipović, Ivan Filipović, Milija Simić.

(354) 1. mart 2002.

Kod "Večite slavine"

P: Momčilo Nastasijević, R: Jug Radivojević, S: Dejan Pantelić, K: Snežana Šimić, M: Vlatko Stefanovski, Lek: Radovan Knežević, Kor: Petar Rajković.

I: Miodrag Pejković (Sin Sirčanina), Milić Jovanović (Sin Podoljca), Danica Krljar (Teta Tina), Bratislav Slavković (Ćopa), Nada Šargin (Magdalena), Igor Đorđević (Roman), Milan Đurđević (Čika Jole), Nenad Vulević (Muktaš), Nada Jurišić (Žena Sirčanina), Ana Todorović (Žena Podoljca), Miloš Krstović (Stojan), Dragan Stokić (Rapa), Isidora Sekulić (Tina), Jasmina Žlvanović (Smilja), Slavica Radulović Stojanov (Cvetana).

(355) 8. jun 2002.

Doktor Šuster

P: Dušan Kovačević, R: Jovan Gligorijević, S: Krstomir Milovanović, K: Jelena Jovanović, Izb. m: Ivan Filipović.

I: Ljubomir Ubavkić (Doktor Nikola Kos), Jasmina Žlvanović (Ana), Nada Jurišić (Divna), Miodrag Pejković (Branko Bezdan), Aleksandar Milojević (Lola), Nenad Vulević (Smiljan Stefanović), Bratislav Slavković (Džoni), Aleksandar Miloradović, Boban Urošević (Nekoliko problematičnih ljudi).

(356) 14. jun 2002.

Smešne precioze

P: Molijer, Pr: Novica Antić, Ad, R, S, K. i Izb. m: Petar Zec.

I: Čedomir Štajn (Lagranž), Mihailo Simonović (Di Kroazi), Natalija Radić (Goržibusa), Jelena Radenović (Magdelon), Dragana Simjanović (Katos), Jelena Janković (Marota), Nikola Milojević (Markiz Maskarij), Mladen Knežević (Vikont Žodle), Ivana Vukašinović (Učiteljica igre), Jelena Grubač (Učiteljica muzike), Željko Aleksić (Učitelj filozofije).

(357) 9. novembar 2002.

Galilejev život

P: Bertold Breht, Pr: Slobodan Glumac, Ad: Aleksandar Milosavljević, R, S. i Izb. m: Nebojša Bradić, K: Vanja Popović, Korep: Ivan Filipović.

I: Mirko Babić (Galileo Galilej), Ivan Tomić (kg) (Andrea Sarti), Isidora Sekulić (Virdžinija), Nada Jurišić (Gospođa Sarti), Nenad Vulević (Ludoviko Marsili), Bratislav Slavković (Kurator univerziteta u Padovi), Miodrag Pejković (Pater Kristofer Klavijus), Milić Jovanović (Sagredo), Miloš Krstović (Mali monah), Saša Pilipović (Kardinal Inkvizitor), Milan Đurđević (Kardinal Barberini), Sanja Matejić (Dvorska dama), Dragan Stokić (Monah-stražar), Aleksandar Miloradović (Građanin),

(358) 15. februar 2003.

Iskoristi dan

P: Đorđe Milosavljević, R: Đorđe Milosavljević, S: Dragan Grujić, K: Jelena Jovanović, M: Marko Matović.

I: Slobodan Ljubičić (kg) (Ćale), Miodrag Pejković (Bata), Dragan Stokić (Mali), Milić Jovanović (i ostali), Andrej Petrović (Klinac).

(359) 26. mart 2003.

Ožalošćena porodica

P: Branislav Nušić, R: Ljubomir Ubavkić, S: Milivoje Štulović, K: Gorica Popović, Izb. m: Ivan Filipović.

I: Ljubomir Ubavkić (kg) (Agaton Arsić), Miloš Krstović (Tanasije Dimitrijević), Aleksandar Milojević (Proka Purić), Vladan Živković (Trifun Spasić), Dragan Stokić (Mića Stanimirović), Saša Pilipović (Dr Petrović), Danica Krljar (Simka), Jasmina Žlvanović (Vida), Marina Stojanović (Gina), Gorica Popović (kg) (Sarka), Sanja Matejić (Danica), Aleksandar Miloradović (Direktor pozorišta).

(360) 5. april 2003.

Život je sve što te snađe

P: Mirjana Ojdanić, R: Jug Radivojević, S. i K: Dejan Pantelić, Izb. m: Ivan Filipović, Mask: Nijaz Memiš.

I: Isidora Sekulić (Dobrila), Aleksandar Milojević (Crni Veselin), Mirko Babić (Lazar Crni), Ana Todorović (Daša), Marina Stojanović (Jula Karakondžula), Miodrag Pejković (Daša Krpa),

Miloš Krstović (Čedomir), Nada Jurišić (Baba Drenka), Nenad Vulević (Cajac intelektualac), Sofija Borković (Vanja).

(361) 17. oktobar 2003.

Hotel "Slobodan promet"

P: Žorž Fejdo, Pr: Dragoslav Andrić, R: Dragan Jakovljević, S: Sušan Soković, K: Snežana Kovačević, Izb. m: Ivan Filipović.

I: Miloš Krstović (Pingle), Saša Pilipović (Pajarden), Milić Jovanović (Matje), Nenad Vulević (Maksim), Dragan Stokić (Bilo), Jovan Mišković (Bastijen), Aleksandar Milojević (Komesar), Aleksandar Milosavljević (Agent), Sanja Matejić (Marsela), Jasmina Živanović (Anželika), Marina Stojanović Perić (Viktorija), Milina Marjanović (Violeta), Marija Rakočević (Margerita), Nevena Ljubić (Pakereta), Slađana Dunić (Pervanša).

(363) 17. decembar 2003.

Gola Vera

P: Đorđe Milosavljević, R: Jug Radivojević, M: Marćelo, Dram: Đorđe Milosavljević.

I: Katarina Mitrović, Igor Borojević, Dragan Stokić, Miodrag Pejković.

(363) 15. februar 2004.

Miloš veliki

P: Maša Jeremić, R, S: Nebojša Bradić, K: Ivanka Jevtović, M: Zoran Erić, Lek: Radovan Knežević, Scen. p: Vera Obradović, Kp: Ivan Filipović i Slavica Mihajlović.

I: Mirko Babić (Miloš Obrenović), Ivan Tomić (Mihailo Obrenović), Milija Vuković (Nićifor Ninković), Milić Jovanović (Joakim Vujić), Miodrag Pejković (Sima Milosavljević Amidža), Aleksandar Milojević (Jakov Jakšić), Saša Pilipović (Dimitrije Davidović), Bratislav Slavković (Joksim), Jovan Mišković (Stari učitelj), Čedomir Štajn (Momak iz kola I), Nenad Vulević (Momak iz kola II), Dragan Stokić (Čovek s drveta), Marina Stojanović Perić (Jurodiva), SanjEskalusa Matejić (Dodola).

(364) 14. april 2004.

Romeo i Julija

P: Vilijam Šekspir, Pr: Živojin Simić i Sima Pandurović, R: Pierre Walter Politz, Pom. r: Jovan Gligorijević i Marija Soldatović, S, K: Dejan Pantelić, M: Marko Matović, Lek: Radovan Knežević, Scen. p: Pjer Rajković.

I: Aleksandar Milojević (Eskalus), Mladen Knežević (Paris), Vladan Živković (Grof Montagi), Jovan Mišković (Grof Kapulet), Nikola Milojević (Romeo), Dragan Stokić (Merkucio), Nenad Vulević (Benvolio), Milomir Rakić (Tibalt), Bratislav Slavković (Monah Lavrentije), Mihajlo Simonović (Monah Jovan), Aleksandar Đinđić (Valtazar), Đorđe Đoković (Samson), Ivan Vidosavljević (Gregorio), Čedomir Štajn (Petar), Dušan Stanikić (Avram), Vladanka Pavlović (Grofica Montagi), Marina Stojanović Perić (Grofica Kapulet), Katarina Mitrović (Julija), Nada Jurišić (Julijina dadilja), Sanja Matejić (Prva devojka), Dubravka Đorđević (Druga devojka).

ŠABAC

ŠABAČKO POZORIŠTE

(310) 21. oktobar 1986.

Play Strindberg

P: Fridrih Direnmat, R: Ljuba Milošević, S: Rade Stanković, Izb. m: Ivica Penčić, Lek: Branivoj Đorđević, Scen. pok: Dragoslav Janković Maks.

I: Jelica Vojinović (Alisa), Petar Lazić (Edgar), Ivan Tomašević (Kurt).

(311) 15. decembar 1986.

Veseli voz

P: Radoslav Pavelkić, R: Petar Govedarović, S, K: Rade Stanković, Izb. m: Živan Gajić.

I: Ana Milanović, Aleksandar Gavanski, Zorica Lazić, Aneta Josifović, Duško Stevanović, Dragan Tometić, Ljubiša Barović, Borivoje Božanić, Ivan Tomašević.

(312) 17. februar 1987.

Važno je zvati se Ernest

P: Oskar Vajld, Pr: Arsa Jovanović, R: Miško Milojević, Asr: Ivan Tomašević, S, K: Svetlana Zojkić, Izb. m: Ivica Penčić, Lek: Branivoj Đorđević, Kor: Olivija Stokanović.

I: Ivan Tomašević (Džon Vorting), Dragan Tometić (Eldžernon Monkrif), Cane Firaunović (Doktor Čezibo), Borivoje Božanić (Merimen), Ana Milanović (Ledi Breknel), Duško Stevanović (Lejn), Zorica Lazić (Gvendolin Ferfeks), Aneta Josifović (Sesili Kardju), Aleksandra Gavanski (Gospođica Prizm).

(313) 16. maj 1987.

Sa Vukovih staza i bogaza

Dram: Branivoj Đorđević, R: Miško Milojević. Pom. r: Jelica Vojinović, S, K: Svetlana Zojkić, Izb. m: Ivica Penčić, Scen. p: Stojić Mašić.

I: Jelica Vojinović, Ana Milanović, Aleksandra Gavanski, Zorica Lazić, Aneta Josifović, Petar Lazić, Rade Mihailović, Ivan Tomašević, Dragan Tometić, Duško Stevanović, Ljubiša Barović, Borivoje Božanić.

(314) 20. oktobar 1987.

Sveti Georgije ubiva aždahu

P: Dušan Kovačević, R: Ljuba Milošević, Pom. r: Petar Lazić, S: Velizar Srbljanović, K: Milica Radovanović, Izb. m: Ivica Penčić, Lek: Branivoj Đorđević, Kor: Dragoslav Janković Maks.

I: Petar Lazić (Đorđe Džandar), Zorica Lazić (Katarina Džandarova), Bora Božanić (Gavrilo Vuković), Aleksandar Janković (Aleksa Vuković), Dragan Tometić (Mile Vuković), Bata Davidović (Vane Siroče), Cane Firaunović (Doktor Konstantin Grk), Slobodan Petranović (Žoja Ribar), Duško Stevanović (Rajko Pevac), Miroslav Đorđević (Učitelj Mićun), Predrag Stanić (Ninko Belotić), Slobodan Despotović (Krivi Luka), Jelica Vojinović (Tetka Slavka), Ljubiša Barović (Poručnik Tasić), Siniša Maksimović (Mikan Besni), Aleksandar Popović (Pijani Trifun).

(315) 18. februar 1988.

Glogov žbun

P: Bratislav Dimitrov, Pr: Dušica Mijatović, Ad, R: Vladimir Lazić, Pom. r: Ljubiša Barović, S: Krstomir Milovanović, K: Angelina Atlagić, M: Ivica Penčić, Lek: Radovan Knežević, Kor: Petar Rajković.

I: Miroslav Đorđević (Trpe), Cane Firaunović (Stojan), Rade Mihailović (Simon), Petar Lazić

(Meto), Slobodan Petranović (Petre), Ljubiša Barović (Dončo), Aleksandra Gavanski (Stojna), Slobodan Despotović (Anton), Bora Božanić (Inspektor), Predrag Stanić (Milicioner I), Siniša Maksimović (Milicioner II), Duško Stevanović (Jovan), Bata Davidović (Hans), Dragan Tometić (Mitre), Ana Milanović (Dončova majka), Zorica Lazić (Nastavnica), Slađana Pajčić (Žena u belom), Vesna Katić (Žena u crnom).

(316) 14. april 1988.

Čudo u "Šarganu"

P: Ljubomir Simović, R: Ljuba Milošević, Pom. r: Petar Lazić. S, K: Krstomir Milovanović, Izb. m: Ivica Penčić, Lek: Jovan Jovanović.

I: Jelica Vojinović (Ikonija), Ana Milanović (Gospava), Vesna Katić (Smilja), Slađana Pajčić (Jagoda), Ljubiša Barović (Anđelko), Slobodan Petranović (Mile), Duško Stevanović (Stavra), Miroslav Đorđević (Prosjak), Slobodan Despotović (Skitnica), Bora Božanić (Vilotijeviš), Petar Lazić (Manojlo), Siniša Maksimović (Tanasko), Predrag Stanić (Islednik).

(317) 1. novembar 1988.

Lulu

P: Frank Vedekind, Pr: Mirjana Vulović, Ad: Alban Berg, Ad, R: Aleksandar Lukač, Pom. r: Petar Lazić, S: Snežana Petrović, K: Angelina Atlagić, M: Ivica Penčić, Kor: Ivan Klemenc.

I: Jelica Vojinović (Lulu), Ivan Tomašević (Alva), Petar Lazić (Sigol), Cane Firaunović (Dr Šen), Ljubiša Barović (Akrobata), Slobodan Petranović (Slikar), Aleksandra Gavanski (Grofica), Rade Mihailović (Markiz), Ana Milanović (Umetnica), Duško Stevanović (Princ), Bora Božanić (Direktor pozorišta, Bankar), Slobodan Despotović (Profesor medicine), Siniša Maksimović (Gimnazijalac), Dragan Tometić (Novinar, Džek Trbosek), Zorica Lazić (Majka), Jelena Mirković (Dete).

(318) 25. decembar 1988.

Šumsko snegovanje

R: Kolektiv, S, K: Rade Stanković, M: Ivica Penčić.

I: Zorica Lazić (Veverica), Aleksandra Gavanski (Lisica), Siniša Maksimović (Medved), Duško Stevanović (Mačak), Petar Lazić (Lovac), Slađana Pajčić (Nova godina), Bora Božanić (Deda Mraz), Jelena Mirković, Vesna Popović (Zec), Bojana Majinski (Dete I), Nada Barada (Dete II), Sara Panić (Dete III).

(319) 21. januar 1989.

Pesma

P: Oskar Davičo, R: Borislav Grigorović, Pom. r: Petar Lazić, S: Velizar Srbljanović, K: Milica Radovanović. M: Ivica Penčić, Lek: Jovan Jovanović, Kor: Ivan Klemenc.

I: Petar Lazić (Veković), Aneta Tomašević (Ana), Ljubiša Barović (Mića), Slobodan Petranović (Đorđe), Duško Stevanović (Petar), Ivan Tomašević (Klaus), Jelica Vojinović (Saša), Ana Milanović (Pralja), Slobodan Despotović (Dača Todorović), Cane Firaunović (Gospodin Pantelić), Dragan Tometić (Gospodin Protić), Aleksandar Popović (Gospodin Mišković), Siniša Maksimović (Ginteo).

(320) 25. februar 1989.

Čudne stvari

P: Dušan Radović, Ad: Miloš Krečković, R, S: Ivan Klemenc, Pom. r: Bora Božanić, S: Petar Čeivanović. K: Snežana Kovačević, M: Ivica Penčić.

I: Duško Stevanović, Aneta Tomašević, Aleksandra Gavanski, Slađana Pajčić, Ljubiša Barović, Ivan Tomašević.

(321) 27. mart 1989.

Partizansko poselo

R: Ljuba Milošević, S: Rade Stanković, M: Živan Gajić.

I: Jelica Vojinović, Ana Milanović. Aleksandra Gavanski, Zorica Lazić, Aneta Tomašević, Slađana Pajčić, Petar Lazić, Ivan Tomašević, Ljubiša Barović, Duško Stevanović, Bora Božanić, Slobodan Petranović, Siniša Maksimović.

(322) 25. april 1989.

Zidanje Skadra

P: Zorica Simović, R: Vladimir Lazić, Pom. r: Petar Lazić, S: Nevenka Vidak, K: Božana Jovanović, M: Enco Lesić, Kor: Petar Rajković.

I: Ana Milanović (Kraljica Majka), Petar Lazić (Vukašin Mrnjavčević), Jelica Vojinović (Jevrosima), Ivan Tomašević (Jovan Uglješa Mrnjavčević), Zorica Lazić (Jefimija), Ljubiša Barović (Gojko Mrnjavčević), Aneta Tomašević (Selena Atlantova), Duško Stevanović (Marko Kraljević), Cane Firaunović (Hrusa), Bora Božanić (Rade Neimar), Slobodan Petranović (Dario Demetrić), Aleksandra Gavanski (Luda Koviljka), Slađana Pajčić (Jelena Hlapenova), Rade Mihailović (Relja), Dragan Tometić (Paun), Siniša Maksimović (Desimir), Vanja Stevanović (Dete), Anđelka Prodanov, Irena Kosovac, Aleksandra Todorović, Mirjana Stošić, Milka Pantić (Vile), Vladimir Petrović, Milisav Ranković (Zidari).

(323) 29. septembar 1989.

Sile u vazduhu

P: Nebojša Romčević, R: Žarko Miladinović, S: Zoran Grebenareić, K: Zorica Jovanović, M: Milan Komnenić, Lek: Radovan Knežević, Scen. p: Ivica Klemenc, Pom. r: Jelica Vojinović.

I: Petar Lazić (Mile), Jelica Vojinović (Mica), Ljubiša Barović (Lale), Aleksandra Gavanski (Kica), Ana Milanović (Nata), Bora Božanić (Ostoja), Ivan Tomašević (Blagoje), Duško Stevanović (Mušterija), Aneta Tomašević (Ona), Dragan Tometić (On), Bata Davidović (Dečak), Slobodan Petranović (Pop).

(324) 19. decembar 1989.

Novogodišnji san

P: Ivan Tomašević, R: Ivan Tomašević, Izb. m: Ivica Penčić.

I: Jelica Vojinović, Ana Milanović, Aleksandra Gavanski, Aneta Tomašević, Slađana Pajčić, Zorica Lazić, Rade Mihailović, Dragan Tometić, Ljubiša Barović, Bora Božanić, Slobodan Petranović, Duško Stevanović, Siniša Maksimović.

(325) 9. februar 1990.

Profesionalac

P: Dušan Kovačević, R: Božidar Đurović, S: Geroslav Zarić, K: Ivanka Krstović, M: Isidora Žebeljan, Scen. p: Ferid Karajica, Lek: Radovan Knežević, Pom. r: Ivan Tomašević.

I: Bora Božanić (Teodor Teja Kraj (kao pripovedač), Petar Lazić (Teodor Teja Kraj (kao dramsko lice), Mihajlo Janketić (Luka Laban), Jelica Vojinović (Marta), Ivan Tomašević (Ludak), Ana Milanović (Majka), Slavoljub Fišeković, Aleksandra Gavanski, Slobodan Petranović, Duško Stevanović (Službenici).

(326) 9. mart 1990.

Largo desolato

P: Vaclav Havel, Pr: Aleksandar Ilić, R: Ljuba Milošević, S, K: Svetlana Zojkić, Izb. m: Ivica Penčić, Scen. p: Ivica Klemenc, Lek: Nedeljko Nešić, Pom. r: Ljubiša Barović.

I: Ivan Tomašević (Leopold Kopživa), Slobodan Petranović (Olda), Zorica Lazić (Lale), Slobodan Despotović (I Lada), Duško Stevanović (II Lada), Slađana Pajčić (Lusi), Ljubiša Barović (Olbran), Dragan Tometić (I tip), Siniša Maksimović (II tip), Aneta Tomašević (Marketa).

(327) 10. april 1990.

Ožalošćena porodica

P: Branislav Nušić, R: Slavoljub Stevanović-Ravasi, S: Žak Kukić, K: Marija Kranjc, Izb. m: Ivica Penčić, Pom. r: Ivan Tomašević.

I: Petar Lazić (Agaton), Ivan Tomašević (Tanasije Dimitrijević), Slavoljub Fišeković (Proka Purić), Slobodan Petranović (Trifun Spasić), Ljubiša Barović (Mića Stanimirović), Duško Stevanović (Dr Petrović), Jelica Vojinović (Simka), Zorica Lazić (Vida), Slađana Pajčić (Gina), Aleksandra Gavanski (Sarka), Aneta Tomašević (Danica).

(328) 2. oktobar 1990.

Nasip

P: Siniša Kovačević, R, i S: Nenad Bojić, K: Branka Petrović, M: Miroljub Aranđelović Rasinski, Lek: Radovan Knežević, Pom. r: Slobodan Petranović.

I: Petar Lazić (Mihailo Savić), Ana Milanović (Marija Savić), Mladen Gajić (Marko (dete)), Ivan Tomašević (Rudolf Štal), Bora Božanić (Vlada), Duško Stevanović (Boško, Prodavac novina), Slobodan Petranović (Jarac, Kapo), Ljubiša Barović (Raja, Logoraš, Čovek, Ilegalac), Siniša Maksimović (Boriša, Logoraš, Čovek), Slobodan Despotović (Buda, Logoraš, Pekar), Milivoj Jokić (Miladin, Logoraš, Čovek), Borivoj Čeivanović (Nemački vojnik), Aleksandra Gavanski (Žena, Logorašica, Građanka), Zorica Lazić (Logorašica, Građanka), Jelica Vojnović (Ruža), Dragan Tometić (Žandarm),

(329) 24. decembar 1990.

Sneško Belić na karnevalu

P: Krsto Stanišev, Pr, R, S: Eugen Fabijano, Kor: Petar Rajković, M: Ivica Penčić.

I: Ana Milanović (Sneško Belić), Slobodan Petranović (Pas Saško), Duško Stevanović (Vrabac), Zorica Lazić (Mače Pufna), Aleksandra Gavanski, Dragan Tometić, Jelena Mirković, Siniša Maksimović (Maska).

(330) 8. januar 1991.

Bela kafa

P: Aleksandar Popović, R. i Izb. m: Nono Dragović, S: Jasna Dragović, K: Ljiljana Dragović, Kor: Branko Marković.

I: Petar Lazić (Momčilo Jabučilo), Jelica Vojinović (Majka Janja), Jasmina Ranković Avramović (Crkva Ružica), Dubravka Živković (Zora Šišarka), Ivan Tomašević (Deli Jova), Ljubiša Barović (Srđa Zlopogleđa).

(331) 22. mart 1991.

Vinski kabare

P: Zorica Simović, R, Kor: Petar Rajković, S. i K: Ljubica Štukelja, M: Momčilo Bajagić.

I: Ana Milanović, Ana Fišeković, Slobodan Petranović, Aleksandra Gavanski, Zorica Lazić, Siniša Maksimović, Slađana Pajčić, Duško Stevanović, Ljubiša Barović, Borivoj Božanić, Vesna Šehić, Jelena Mirković.

(332) 11. april 1991.

Urnebesna tragedija

P: Dušan Kovačević, R: Božidar Đurović, S: Geroslav Zarić, K: Ljiljana Dragović, M: Isidora Žebeljan, Lek: Radovan Knežević, Scen. p: Ferid Karajica.

I: Sonja Jauković (kg) (Ruža), Petar Lazić (Milan), Bata Davidović (Neven), Jelica Vojinović (Julka), Miodrag Krstović (Kosta), Ana Milanović (Rajna), Cane Firaunović (Vasilije), Ljubiša Barović (Milicioner).

(323) 1. oktobar 1991.

Život je lep

P: Rej Kuni, Pr: Vladimir Gerić, Ad: Dragana Bošković, R: Aleksandar Đorđević, S: Nevenka Vidak, K: Zora Mojsilović, M: Vojislav Kostić, Kor: Petar Rajković, Korep: Živan Gajić.

I: Aneta Tomašević (Mira Petrović), Aleksandra Gavanski (Beba Petrović), Ljubiša Barović (Joca Petrović), Petar Lazić (Inspektor Dragojević), Ivan Tomašević (Neven), Slobodan Despotović (Reporter), Slavoljub Fišeković (Inspektor Mlađenović), Duško Stevanović (Bobi del Arte).

(324) 10. oktobar 1991.

Ko se šunja iza žbunja

P: Vladimir Andrić, R: Aleksandar Đorđević, S. i K: Nevenka Vidak, M: Vojislav Kostić, Mask: Tihomir Mačković, Kor: Petar Rajković, Korep: Živan Gajić, Pom. r.: Duško Stevanović.

I: Slađana Pajčić (Princeza), Duško Stevanović (Zdravko), Slobodan Petranović (Slavko), Jelica Vojinović (Tetka), Bora Božanić (Arsenije), Ana Milanović (Grozdana Grozna), Zorica Lazić (Grozda), Vlada Milošević (Stražar), Jelena Mirković, Spomenka Vuković, Aleksandra Todorović, Marija Nikačević, Dara Jakšić, Bata Davidović, Vlada Petrović, Stevan Klipa, Darko Radovanović (Čudovište, Aveti, Monstrumi).

(325) 24. decembar 1992.

Čik pogodi šta se zgodi

P: Zlatica Popović, R: Petar Lazić, Kor: Petar Rajković, Izb. m: Ivica Pejčić.

I: Duško Stevanović (Zvrle), Zorica Lazić (Jelena), Slađana Pajčić (Milena), Aleksandra Gavanski (Sanja), Siniša Maksimović (Nikola), Slobodan Petranović (Sloba), Jelica Vojnović (Baba, Stara Godina), Ana Milanović (Baba Milica), Vlada Milošević (Deda Ivan), Aneta Tomašević (Nova Godina), Bora Božanić (Deda Mraz).

(326) 22. februar 1992.

Pokojna gospođica Pavla

P: Veljko Radović, R, S i Izb. m: Nono Dragović, K: Zora Mojsilović, Kor: Petar Rajković, Pom. r: Petar Lazić.

I: Mira Banjac (kg) (Gospođica Pavla), Petar Lazić (Arsen Manasijević), Aneta Tomašević (Gala Manasijević), Slavoljub Fišeković (Dr Gabrijel Rubinštajn), Ljubiša Barović (Leonida Lalatović), Cane Firaunović (Vidan).

(327) 7. mart 1992.

Smrt trgovačkog putnika

P: Artur Miler, R: Aleksandar Đorđević, S: Jasna Dragović, K: Milica Radovanović, M: Vojislav Kostić, Pom. r: Duško Stevanović.

I: Petar Lazić (Vili Loman), Jelica Vojinović (Linda), Ivan Tomašević (Bif), Ljubiša Barović (Hepi), Bora Božanić (Čarli), Slavoljub Fišeković (Ben), Slađana Pajčić (Žena), Duško Stevanović (Hauard), Siniša Maksimović (Stenli), Aneta Tomašević (Gospođica Forsajt), Zorica Lazić (Gospođica Leta).

(328) 25. april 1992.

Provincijske anegdote

P: Aleksandar Valentinovič Vampilov, Pr: Milivoje Jovanović, R: Božidar Đurović, S: Geroslav Zarić, K: Ivanka Krstović, M: Nataša Bogojević, Scen. p: Ferid Karajica, Lek: Jovan Jovanović.

I: "Meter": Aneta Tomašević (Viktorija), Ivan Tomašević (Potapov), Petar Lazić (Kološin), Aleksandra Gavanski (Marina), Cane Firaunović (Rukosujev), Duško Stevanović (Kamajev);

"Dvadeset minuta sa anđelom": Ivan Tomašević (Homutov), Ljubiša Barović (Ančugin), Slobodan Petranović (Ugarov), Cane Firaunović (Baziljski), Vlada Milošević (Stupak), Ana Milanović (Vasjuta).

(329) 15. septembar 1992.

Luda noć u hotelu Jugoslavija

P: Rej Kuni, Pr: Vladimir Gerić, Ad: Dragana Bošković, R: Aleksandar Đorđević, S: Jasna Dragović, K: Milica Radovanović, M: Vojislav Kostić, Scen. p: Petar Rajković, Pom. r: Duško Stevanović.

I: Petar Lazić (Vlastoljub Karakurtović), Slavoljub Fišeković (Direktor hotela), Ljubiša Barović (Konobar Živojin), Aneta Tomašević (Ubavka), Zorica Lazić (Sobarica Cvetanka), Duško Stevanović (Detektiv Tugomir), Ivan Tomašević (Đorđe Golubović), Vladimir Milošević (Bogoljub Bogi), Jelica Vojinović (Julijana Karakurtović), Aleksandra Gavanski (Sestra Daša).

(330) 18. septembar 1992.

Pustolovine zmaja Ognjena

P: Vladimir Andrić, R: Aleksandar Đorđević, S. i K: Nevenka Vidak, M: Ivica Penčić, Kor: Petar Rajković, Pom. r: Duško Stevanović.

I: Duško Stevanović (Zmaj Ognjen), Borivoj Božanić (Profesor), Slobodan Petranović (Parkadžija), Slađana Pajčić (Devojčica Lena), Ana Milanović (Snajka), Ljubiša Barović (Vatrogasac), Siniša Maksimović (Osnovac), Aneta Tomašević (Zmajica Vatroslava).

(331) 21. decembar 1992.

Novogodišnje zavrzlame

P: Zlatica Popović, R: Petar Lazić i Jelica Vojinović, M: Ivica Penčić, Kor: Petar Rajković.

I: Marko Stanić, Borivoj Božanić, Vladimir Milošević, Aleksandra Gavanski, Jelica Vojinović, Zorica Lazić, Slađana Pajčić, Siniša Maksimović, Ana Milanović, Vanja Stevanović, Mladen Gajić.

(332) 11. februar 1993.

Banović Strahinja

P: Borislav Mihajlović Mihiz, R: Aleksandar Đorđević, S: Jasna Dragović, K: Milica Radovanović, M: Vojislav Kostić, Scen. p: Petar Rajković, Lek: Duško Mihailović, Pom. r: Borivoj Božanić.

I: Ivan Tomašević (Banović Strahinja), Ana Milovanović (Njegova majka), Aneta Tomašević (Njegova žena), Marko Stanić (Sluga Milutin), Ljubiša Barović (Vlah Alija), Nikola Jurin (Jug Bogdan), Petar Lazić (Vojin Jugović), Siniša Maksimović (Boško Jugović), Borivoj Božanić (Sluga u kući Jugovića).

(333) 30. mart 1993.

Devojka modre kose

P: Vida Ognjenović, R: Arsa Milošević, S: Žak Kukić, K: Milica Radovanović, M: Nada Zamfirović, Kor: Bratislav Grbić, Pom. r: Duško Stevanović.

I: Jelica Vojinović (Staka), Aleksandra Gavanski (Draginja), Slađana Pajčić (Jevra), Zorica Lazić (Grozda), Aneta Tomašević (Gaga), Petar Lazić (Gazda Jevrem), Nikola Jurin (Alibeg), Duško Stevanović (Jovan), Slobodan Petranović (Jevta), Ljubiša Barović (Marko), Ivan Tomašević (Rade), Siniša Maksimović (Milan), Slavoljub Fišeković (Junuz efendija), Marko Stanić (Semsi, beg), Borivoj Božanić (Asker).

(334) 28. maj 1993.

Hajduci

P: Branislav Nušić, R: Petar Lazić, S: Rade Stanković, K: Jelica Vojinović, Izb. m: Branislav Ilić.

I: Duško Stevanović (Brana), Vladimir Milošević (Čeda Brba), Ljubiša Barović (Mile Vrabac), Siniša VAKSimović (Sima Gluvać), Slobodan Petranović (Mita Trta), Aneta Tomašević (Persa), Zorica Lazić (Profesor), Mirko Stanić (Seljak).

(335) 22. jun 1993.

Jesi l' to ti, Normane

P: Ron Klark & Sem Bodrik, Pr: Dragoslav Andrić, R. i S: Nikita Milivojević, K: Milica Radovanović, Izb. m: Branislav Ilić, Pom. r: Ivan Tomašević.

I: Andrej Ivanović (Norman Čembers), Ivan Tomašević (Garson Hobart), Petar Lazić (Ben Čembers), Aneta Tomašević (Meri), Jelica Vojinović (Beatrisa Čembers).

(336) 28. oktobar 1993.

Puč

P: Miodrag Ilić, R: Gradimir Mirković, S: Velizar Srbljanović, K: Milica Radovanović, Lek: Jovan Jovanović, Pom. r: Aneta Tomašević.

I: Nikola Jurin (Stefan Dečanski), Aneta Tomašević (Marija Paleologova), Andrej Ivanović (Dušan), Ivan Tomašević (Arhiepiskop Danilo), Cane Firaunović (Gijom Adam), Petar Lazić (Hrelja), Duško Stevanović (Moskios), Ljubiša Barović (Ljutimir), Slobodan Petranović (Karavida), Vladimir Milošević (Vukašin), Slavoljub Fišeković (Mrljan), Borivoje Božanić (Vratko), Slobodan Despotović (Palman), Siniša Maksimović (Blaž), Marko Stanić (Episkop lipljanski).

(337) 24. decembar 1993.

Deda Mrazov poklon

P: Nikola Jurin, R: Nikola Jurin, S: Rade Stanković, K: Jelica Vojinović, Izb. m: Živan Gajić.

I: Duško Stevanović, Andrej Ivanović, Slobodan Petranović, Ljubiša Barović, Siniša Maksimović, Zorica Lazić, Aleksandara Gavanski, Jelica Vojinović, Aneta Tomašević, Bora Božanić, Nikola Jurin, Vanja Stevanović, Sara Panić, Strahinja Vujić.

(338) 10. mart 1994.

Ćelava pevačica

P: Ežen Jonesko, Pr: Ivanka Marković, R. i S: Nikita Milivojević, K: Milica Radovanović, Izb. m: Branislav Ilić, Pom. r: Ivan Tomašević.

I: Andrej Ivanović (Gospodin Smit), Jelica Vojinović (Gospođa Smit), Ivan Tomašević (Gospodin Martin), Aneta Tomašević (Gospođa Martin), Aleksandra Gavanski (Služavka Meri), Ljubiša Barović (Vatrogasni kapetan).

(339) 12. april 1994.

Razvojni pur Bore Šnajdera

P: Aleksandar Popović, R: Petar Lazić, S. i K: Milica Radovanović, Izb. m: Živan Gajić, Pom. r: Duško Stevanović.

I: Ljubiša Barović (Bora Šnajder), Nikola Jurin (Selimir), Petar Lazić (Piklja Šigrić), Vlada Milošević (Vitomir Kambasković), Slobodan Despotović (Špira Klonfer), Siniša Maksimović (Miloje), Ana Milanović (Lina), Zorica Lazić (Rozika), Aneta Tomašević (Goca), Duško Stevanović, Slobodan Petranović (Radnici), Duško Stevanović (Milicioner Milisav),

(340) 2. jun 1994.

Večiti studenti

P: Zoran Đorđević, R: Aleksandar Đorđević, S. i K: Milica Radovanović, Izb. m: Branislav ilić, Kor: Petar Rajković.

I: Ljubiša Barović (Šef), Petar Lazić (Pukovnik), Aleksandra Gavanski (Gazdarica Mara), Slavoljub Fišeković (Toza), Jelica Vojinović (Jela), Aneta Tomašević (Mica), Duško Stevanović (Aca "Jegulja"), Ivan Tomašević (Pera "Genije"), Siniša Maksimović (Stevica "Brucoš"), Slobodan Petranović (Đole), Andrej Ivanović (Paja), Nikola Jurin (Mika), Bora Božanić (Otac), Vlada Milošević (Milicioner), Aleksandra Ristić (Dara), Mirjana Antonić, Aleksandra Vuković, Marija Nikačević, Sara Panić, Ivana Stanković, Nataša Stefanović, Nebojša Lazić, Stevan Klipa (Studenti).

(341) 4. oktobar 1994.

Hajde da glumimo

P: Đokica Miljković, R: Aleksandar Đorđević, S: Dragomir Petrović, K: Milica Radovanović, M: Miroljub Aranđelović Rasinski, Kor: Petar Pjer Rajković, Pom. r: Duško Stevanović.

I: Ana Milanović, Aleksandra Gavanski, Aleksandra Ristić, Vladimir Milošević, Duško Stevanović, Slobodan Petranović, Siniša Maksimović.

(342) 13. oktobar 1994.

Mačka na usijanom limenom krovu

P: Tenesi Vilijams, Pr: Bora Todorović, R: Aleksandar Đorđević, S: Dragomir Petrović, K: Milica Radovanović, M: Miroljub Aranđelović Rasinski, Pom. r: Siniša Maksimović.

I: Petar Lazić (Deka Polit), Jelica Vojinović (Staramajka), Ljubiša Barović (Brik), Aneta Tomašević (Megi), Ivan Tomašević (Guper), Zorica Lazić (Mej), Nikola Jurin (Pastor), Andrej Ivanović (Doktor Bo), Borivoj Božanić (Lesi), Siniša Maksimović (Suki), Borka Krstić, Tamara Petrović, Mladen Pantelić, Milan Stepanović (Deca).

(343) 20. decembar 1994.

Zimska bajka

P: Zlatica Popović, R. i K: Jelica Vojinović, S: Rade Stanković, M: Miroljub Aranđelović Rasinski, Kor: Petar Pjer Rajković, Pom r: Duško Stevanović.

I: Vladimir Milošević (Kralj), Aneta Tomašević (Kraljica), Aleksandra Ristić (Princeza), Duško Stevanović (Čarobnjak I, Šumar), Borivoj Božanić (Čarobnjak II, Deka čobanin, Deda Mraz), Aleksandra Gavanski (Klovn), Siniša Maksimović (Sima), Jelica Vojinović (Veštica), Vanja Stevanović (I dete), Sara Milićević (II dete), Strahinja Popović (Zvrc), Stevan Klipa (I stražar).

(344) 12. januar 1995.

Dolaze moleri

P: Zoran Đorđević, R: Aleksandar Đorđević, S. i K: Nevenka Vidak, Izb. m: Miroljub Aranđelović Rasinski, Pom. r: Siniša Maksimović.

I: Zoran Karajić (Baja taksista), Slobodan Petranović (Caki), Ljubiša Barović (Lale moler), Ivan Tomašević (Toza), Duško Stevanović (Helmut), Nikola Jurin (Bora Bumbar), Ana Milanović (Anđa kafedžika), Aneta Tomašević (Lenče), Slavoljub Fišeković (Gvozden Pušibrk), Vladimir Milošević (Sava), Aleksandra Gavanski (Nađa Pušibrk), Aleksandra Ristić (Beba), Zorica Lazić (Novinarka TV), Siniša Maksimović (Milicioner), Borivoj Božanić (Pijanac), Živan Gajić, Toma Ruvidić (Muzičari), Stevan Klipa (Telohranitelj), Goran Jovičić, Ivan Jovičić (TV ekipa), Nebojša Lazić, Stevan Klipa, Sara Panić, Ivana Stanković, Jovana Radlović, Danijela Marcojević, Saša Stoisavljević (Bebino društvo), Ivan Jovanović, Borivoje Ćeivanović, Mihailo Brezina (Taksisti).

(345) 21. mart 1995.

Bontonirani ćifta

P: Jovan Ristić, Ad. i R: Dejan Krstović, S: Dukan Radenković, K: Katarina Grčić, Izb. m: Branislav

Ilić, Scen. p: Ivica Klemenc, Pom. r: Siniša Maksimović.

I: Ivan Tomašević (Jova Abadžić), Jelica Vojinović (Jela Abadžić), Aleksandra Gavanski (Nikolija), Cane Firaunović (Aćim Lojić), Aneta Tomašević (Jevra), Aleksandra Ristić (Maca), Ana Milanović (Kata), Ljubiša Barović (Vlajko), Zoran Karajić (Toša Ulizić), Petar Lazić (Nadriknjigić), Nikola Jurin, Vladimir Milošević (Gluvić), Slobodan Petranović (Floretić), Duško Stevanović (Šnitić), Siniša Maksimović (Sluga, Sima), Ivan Jovanović (Sluga), Vanja Stevanović (Devojčica sa flautom), Branislav Ilić (Narator), Ivana Stanković, Sara Panić, Danijela Marcojević (Pevači).

(346) 23. jun 1995.

Mandragola

P: Nikolo Makijaveli, Pr: Vera Bakotić Mijušković, R: Nikita Milivojević, S: Nevenka Vidak, K: Katarina Grčić. Izb. m: Branislav Ilić, Scen. p: Ivica Klemenc, Pom r: Ivan Tomašević.

I: Zoran Karajić (Kalimako), Ivan Tomašević (Siro), Slavoljub Fišeković (Meser Niča), Ljubiša Barović (Ligurio), Aneta Tomašević (Sostrata), Petar Lazić (Fra Timoteo), Aleksandra Ristić (Lukrecija).

(347) 12. oktobar 1995.

Rodoljupci

P: Jovan Popović Sterija, R: Dušan Petrović, S: Aleksandar Veljanović, K: Branka Petrović, M: Predrag Vranešević, Lek: Jovan Jovanović.

I: Petar Lazić (Žutilov), Aleksandra Gavanski (Nančika), Aleksandra Ristić (Milčika), Ivan Tomašević (Šandor Lepršić), Aneta Tomašević (Gospođa Zelenićka), Ljubiša Barović (Šerbulić), Slavoljub Fišeković (Smrdić), Zoran Karajić (Gavrilović), Duško Stevanović (Nađ Pal), Siniša Maksimović (Skoroteča), Nebojša Lazić, Stevan Klipa, Darko Arnautović (Beograđani).

(348) 22. decembar 1995.

Lagarija što ne prija

P: Zlatica Popović, R: Ivan Tomašević, S: Borivoje Čeivanović, K: Aneta Tomašević, M: Branislav Ilić.

I: Ana Milanović, Zorica Lazić, Aleksandra Gavanski, Duško Stevanović, Vladimir Milošević, Siniša Maksimović, Borivoje Božanić.

(349) 15. februar 1996.

Ženidba

P: Nikolaj Vasiljevič Gogolj, Pr: Vera Nikolić, R: Slobodan Šuljagić, S: Dragomir Petrović, K: Snežana Kovačević. M: Vojkan Borisavljević.

I: Aneta Tomašević (Agafja Tihonovna), Ana Milanović (Arina Pantelejmonovna), Aleksandra Gavanski (Fjokla Ivanovna), Zoran Karajić (Potkoljosin), Ivan Tomašević (Kočkarjov), Slavoljub Fišeković (Kajgana), Ljubiša Barović (Anučkin), Mladen Ognjanović (Ževakin), Aleksandra Ristić (Dunjaška), Slobodan Petranović (Stepan).

(350) 6. jun 1996.

Dolaze moleri 2

P: Zoran Đorđević, R: Aleksandar Đorđević, S: Jasna Dragović, K: Nevenka Vidak, Izb. m: Radoslav Graić, Kor: Petar Pjer Rajković, Pom r: Siniša Maksimović, Izb. m: Vladimir Graić.

I: Ljubiša Barović (Lale moler), Ivan Tomašević (Toza preduzimač), Ana Milanović (Anđa kelnerica), Zoran Karajić (Baja taksista), Slobodan Petranović (Caki taksista), Duško Stevanović (Helmut), Mladen Ognjanović (Šampion), Petar Lazić (Pukovnik), Zorica Lazić (Doktorka), Jelica Vojinović (Lekar u ambulanti), Borivoje Božanić (Lekarski pomoćnik), Siniša Maksimović (Milicioner), Aleksandra Ristić (Medicinska sestra), Nikola Jurin (Bora Bumbar), Aneta Tomašević (Lenče), Vlada Milošević (Paja), Vlada Krastavčević, Toma Ruvidić, Ivan Jovanović, Josip Ucaj (Muzičari), Deana Kostić, Sara Panić, Saša Stoisavljević, Danijela Marcojević (Igračka grupa).

(351) 11. septembar 1996.

Priča o carevom zatočniku

P: Miodrag Stanisavljević, R: Aleksandar Đorđević, Pom r: Siniša Maksimović, S. i K: Nevenka Vidak, M: Aleksandar Lokner, Kor: Petar Rajković.

I: Mladen Ognjanović (Car Ptrptrptislav Šesti), Aneta Tomašević (Princeza Jevdokija), Zoran Karajić (Careva luda), Aleksandra Gavanski (Prva dvorska dama), Aleksandra Ristić, Deana Kostić, Svetlana Gligorić (Princezine dvorske dame), Vladimir Milošević (Džin), Siniša Maksimović (Ban Čekrkčelenković, Seljak), Borivoje Božanić (Janko od Tulumine), Ivan Jovanović (Vojvoda Uzengi-Bengić), Jelica Vojinović (Baba Poleksija), Duško Stevanović (Jovan), Slobodan Petranović (Mitar Pjevac), Borivoje Božanić (Stanipanislav), Slobodan Despotović (Telal), Cane Firaunović (Najstariji carski pametar), Maja Tufegdžić, Vanja Stevanović, Sara Panić, Marijana Macanović, Saša Stoisavljević (Atovi), Đorđe Damjanović, Mladen Gajić (Mitrov Njaka), Živan Gajić, Vlada Krastavčević, Toma Ruvidić, Josip Ucaj (Orkestar šumidolaca), Ivana Bajić, Jovana Tovarović, Selena Tomašević, Rastko Petranović, Mirjana Tometić, Marija Popov, Sara Radovanović (Deca na dvoru).

(352) 3. decembar 1996.

Mrešćenje šarana

P: Aleksandar Popović, Ad. i R: Kokan Mladenović, Pom. r: Ivan Tomašević, S: Bojana Ristić-Đurović, K: Mira Čohadžić, M: Vesna Šouc i Zoran Jerković.

I: Mladen Ognjanović (Borko Gracin), Aneta Tomašević (Mica), Zoran Karajić (Laza Paunov), Ivan Tomašević (Kum Sveta Milosavljević), Slobodan Petranović (Kumić Mita), Aleksandra Gavanski (Bosa Katanić), Ljubiša Barović (Vasa Vučurović), Aleksandra Ristić (Gospava, Desanka), Vladimir Milošević (Avgust), Aleksandar Daskalović (Trta Svačiji), Vlada Krastavčević (Mrta Ničiji), Duško Stevanović (Ljubinko), Siniša Maksimović (Dule), Nela Perić (Silvana), Borivoje Božanić (Bora Šnajder), Toma Ruvidić (Kufta Paganini), Raduško Janković, Mladen Gajić (Vojnici).

(353) 23. decembar 1996.

Pored Deda Mraza, ko skreće sa staza

P: Zlatica Popović, R: Duško Stevanović, S: Borivoj Čeivanović, K: Jelica Vojinović, M: Branislav Ilić, Scen. p: Petar Rajković.

I: Aneta Tomašević (Kraljica), Maja Mandić (Princeza Moli), Aleksandra Gavanski (Pat), Slobodan Petranović (Patašon), Strahinja Vujić (Paticvrk), Duško Stevanović (Zmaj-princ), Jelica Vojinović (Stara godina), Vladimir Milošević (Deda Mraz), Aleksandra Ristić (Nova godina), Vanja Stevanović, Svetlana Gligorić, Ivana Bajić, Jovana Tovarović (Dvorjanke), Mladen Gajić, Strahinja Barović (Dvorjani), Marijana Macanović (Hat Jelenko).

(354) 6. februar 1997.

Rozenkranc i Gildenstern su mrtvi

P: Tom Stopard, Pr: Jelica Tošić, Ad. i R: Nikita Milivojević, S: Jasna Dragović. K: Božana Jovanović, Izb. m: Branislav Ilić, Scen. p: Ferid Karajica, Pom. r: Ivan Tomašević.

I: Ljubiša Barović (Rozenkranc), Ivan Tomašević (Gildenstern), Siniša Maksimović (Hamlet), Slobodan Petranović (Kralj), Aneta Tomašević (Kraljica), Slavoljub Fišeković (Polonije), Aleksandra Ristić (Ofelija), Borivoje Božanić (Glasnik), Mladen Ognjanović (Prvi Glumac), Duško Stevanović, Aleksandra Ristić, Borivoje Božanić, Aleksandra Gavanski, Raduško Janković (Glumačka trupa), Sara Panić, Svetlana Gligorić, Saša Stoisavljević (Dvorske dame), Ivan Jovanović (Paž),

(355) 3. april 1997.

Tango

P: Slavomir Mrožek, Pr: Petar Vujičić, Ad. i R: Radoslav Milenković, Pom. r: Mladen Ognjanović, S: Jasna Dragović, K: Dragica Pavlović, Kor: Sanja Pavković.

I: Ivan Tomašević (Artur), Aleksandra Ristić (Alja), Jelica Vojinović (Evgenija), Slobodan Petranović (Evgenije), Mladen Ognjanović (Stomil), Aleksandra Gavanski (Eleonora), Ljubiša Barović (Edek).

(356) 26. jun 1997.

Buzdovan

P: Kleme Grubišić, Ad. i R: Kokan Mladenović, Pom. r: Ivan Tomašević, S: Marija Kalabić, K: Katarina Grčić, M: Vesna Šouc i Branislav Ilić, Lek: Aljoša Vučković.

I: Mladen Ognjanović (Kapetan Ivulić), Ljubiša Barović (Stipan Buzdek), Ivan Tomašević (Pjer Rosi), Aneta Tomašević (Dome Rosi), Slobodan Petranović (Garajin), Siniša Maksimović (Kancelar), Aleksandra Gavanski (Baba Kate), Jelica Vojinović (Baba Ane), Raduško Janković (Luda Babeta), Mladen Gajić (Babolina), Slobodan Petranović, Siniša Maksimović, Vlada Krastavčević (Klapa “Tripice”), Raduško Janković, Mladen Gajić (Gradska straža).

(357) 20. novembar 1997.

U logoru

P: Miroslav Krleža, R: Aleksandar Đorđević. S: Nevenka Vidak, K: Dragica Pavlović, M: Vladimir Graić, Kor: Ferid Karajica, Lek: Ranko Munitić, Dram: Dragana Bošković, Pom. r: Siniša Maksimović.

I: Zoran Karajić (Kadet Horvat), Nikota Jurin (Oberleutnant doktor Gregor), Ljubiša Barović (Oberleutnant doktor Puba Agramer), Mladen Ognjanović (Oberleutnant Wal), Cane Firaunović (Brigadir Oberst Heinrich), Aneta Tomašević (Barunica Meldegg-Cranensteg), Slavoljub Fišeković (Pukovnik De Malocchio), Borivoje Božanić (Major Hochnetz), Vladimir Milošević (Artiljerijski kapetan Lukač), Siniša Maksimović (Dragunski oberleutnant Samogyi Malmos Gabor), Ivan Tomašević (Kadet lovačke hodne Jankovich), Duško Stevanović (Zastavnik Šimunić), Slobodan Petranović Šarac (Infanterist Podravec), Raduško Janković (Ordonanc), Nela Perić (Stara Russcukova), Đorđe Damnjanović (Oberkelner Kapauner), Mladen Gajić (Kelner).

(358) 22. decembar 1997.

Uspavani Deda Mraz

P: Zlatica Popović, R: Duško Stevanović, S: Borivoj Čeivanović, K: Aneta Tomašević, M: Branislav Ilić, Kor: Sanja Pavković.

I: Siniša Maksimović (Marko), Đorđe Damnjanović (Ilija), Mladen Marković (Patuljak), Jelica Vojinović (Stara godina), Sara Panić (Zec), Mladen Gajić (Konj), Vladimir Milošević (Medved),

Duško Stevanović (Zmaj), Selena Tomašević (Devojčica), Aleksandra Ristić (Nova godina), Borivoje Božanić (Deda Mraz).

(359) 9. februar 1998.

Tetovirane duše

P: Goran Stefanovski, R. i Izb. m: Radoslav Milenković, S: Jasna Dragović, K: Dragica Pavlović, Izb. m: Branislav Ilić.

I: Ivan Tomašević (Vojdan), Ljubiša Barović (Cibra), Mladen Ognjanović (Strezo), Jelica Vojinović (Altana), Slavoljub Fišeković (Koljo), Aleksandra Ristić (Ruža), Aleksandra Gavanski (Mare), Aneta Tomašević (Klodija), Slobodan Petranović Šarac (Tetovirač), Sanja Pavković (Plesačica), Strahinja Barović (Dečak), Raduško Janković, Đorđe Damnjanović (Telohranitelji).

(360) 30. april 1998.

Klanac

P: Željko Hubač, R. i S: Ljuboslav Majera, K: Dragica Pavlović, M: Miroljub Aranđelović Rasinski, Pom r: Ivan Tomašević.

I: Mladen Ognjanović (Cvetko Tričković), Siniša Ubović (Đorđe), Ljubiša Barović (Mucko), Ivan Tomašević (Milorad Bekrija), Duško Stevanović (Radivoje Radiša Pesnik), Raduško Janković (Proka Pronalazač), Zoran Karajić (Boško Izviđač), Slavoljub Fišeković (Kmet), Aneta Tomašević (Milica), Slobodan Petranović Šarac (Sveta Živac), Maja Gagić (Čobanica), Siniša Maksimović (Milojko), Cane Firaunović (Petar Feler umetnički Leonardo), Borivoje Božanić (Nadzornik), Đorđe Damnjanović, Mladen Gajić (Žandari), Branislav Ilić (Glas Trajčata Arambaše).

(361) 11. septembar 1998.

Dugo putovanje u Jevropu

P: Stevan Koprivica, R: Kokan Mladenović, Pom r, Lek: Ljubiša Barović, S: Marija Kalabić, K: Snežana Šimić, M: Zoran Hristić, Kor: Petar Rajković.

I: Slobodan Petranović (Knjaz Nikola Petrović), Aneta Tomašević (Knjeginja Milena Petrović), Ivan Tomašević (Sekretar Milović), Siniša Ubović (Stojan Lekić), Jelica Vojinović, Aleksandra Gavanski (Serdar Joka), Ljubiša Barović (Vojvoda Đuro), Slavoljub Fišeković (Vojvoda Mašan), Zoran Karajić (Vojvoda Janko), Siniša Maksimović (Vojvoda Mirko), Maja Gagić (Vera Petrović), Raduško Janković (Prvi novinar, Žena vojvode Mašana), Borivoje Božanić (Drugi novinar), Cane Firaunović (Izaslanik engleskog poslanstva), Strahinja Barović (Stojana, Ivo Bulajić), Luka Panić (Sestra vojvode Đura), Mladen Gajić, Branislav Vujanić (Perjanici), Predrag Jevtić (Slikar), Đorđe Damnjanović (Vajar), Vlada Krastavčević, Branislav Ilić, Kosta Pavlović, Željko Pajić (Muzičari).

(362) 21. decembar 1998.

Vučkove novogodišnje zavrzlame

P: Zlatica Popović, R: Duško Stevanović, S: Čedomir Vučinić, K: Dragica Vujković, M: Branislav Ilić.

I: Selena Tomašević (Crvenkapa), Siniša Ubović (Vuk), Siniša Maksimović (Lovac), Jelica Vojinović (Baka), Aneta Tomašević (Majka), Maja Gagić (Nova godina), Borivoje Božanić (Deda Mraz), Ana Popović (Devojčica s planine), Goran Šebetić, Nikoleta Nikolić, Sonja Nikolić, Srđan Ninković, Ana Mijajlović, Marija Srdić, Tanja Milić (Crvenkapine drugarice i drugovi).

(363) 24. februar 1999.

Čudne stvari

P: Dušan Radović, Ad: Miloš Krečković, R. i S: Ivan Klemenc, Pom. r: Aneta Tomašević, Ivan Klemenc, K: Dragica Pavlović, M: Ivica Penčić.

I: Duško Stevanović, Aneta Tomašević, Aleksandra Gavanski, Maja Gagić, Siniša Ubović, Ivan Tomašević.

(364) 3. septembar 1999.

Kokoška

P: Nikolaj Koljada, Pr: Novica Antić, R: Radoslav Milenković, S: Jasna Dragović, K: Dragica Pavlović, Izb. m: Branislav Ilić.

I: Aneta Tomašević (Ala), Aleksandra Gavanski (Dijana), Maja Gagić (Nona, “Kokoška”), Mladen Ognjanović (Fjodor), Ivan Tomašević (Vasilij), Jelica Vojinović, Aleksandra Ristić, Siniša Maksimović, Duško Stevanović, Bora Božanić, Siniša Ubović, Raduško Janković (Stanari).

(365) 23. oktobar 1999.

Laki komad

P: Nebojša Romčević, Ad. i R: Radoslav Milenković, S: Jasna Dragović, K: Dragica Pavlović, Izb. m: Branislav Ilić.

I: Ivan Tomašević (Đorđe), Aneta Tomašević (Ceca), Aleksandra Gavanski (Tetka Dara), Ljubiša Barović (Rade), Mladen Ognjanović (Gospodin), Slobodan Petranović (Drogirani kreten), Maja Gagić (Narkomanka).

(366) 20. decembar 1999.

Novogodišnja noć ima moć

P: Zlatica Popović, R: Duško Stevanović, S. i K: Kolektiv, Izb. m: Živan Gajić.

I: Borivoje Božanić (Deda Mraz), Vanja Stevanović (Nova Godina), Aleksandra Gavanski (Stara Godina), Selena Tomašević (Jelena), Aleksandra Ristić (Majka), Duško Stevanović (Vuk), Dušan Marković (Klovn), Siniša Maksimović (Čarobnjak), Marija Božanić (Zec).

(367) 30. mart 2000.

Vlast

P: Branislav Nušić, Ad. i R: Mira Banjac, S: Nevenka Vidak, K: Dragica Pavlović, Kor:. Petar Rajković, Izb. m: Branislav Ilić, Pom. r: Ivan Tomašević.

I: Ivan Tomašević (Svetozar Popović), Aleksandra Gavanski (Leposava), Zoran Karajić (Arsa), Mladen Ognjanović (Miloje), Jelica Vojinović (Mara), Slobodan Petranović (Kum Sava), Dragana Radojević (Kuma Cana), Aleksandra Ristić (Sekretarica pri ministarstvu), Aneta Tomašević (Gospa-Mica), Duško Stevanović (Dobrosav Nikolić), Daliborka Todorović (Nina), Siniša Maksimović (Gost iz inostranstva), Borivoje Božanić (Ristić), Mladen Gajić, Milan Marinković (Telohranitelji), Raduško Janković (Inspektor), Đorđe Damnjanović (Policajac), Nela Perić (Služavka), Selena Tomašević, Jelena Kostić (Deca).

(368) 25. maj 2000.

Plemeniti gospodin Pursonjak

P: Molijer, Pr: Stanislav Vinaver, R. i S: Nemanja Petronje, K: Katarina Grčić, M: Goran Tadić, Scen. p: Ivan Klemenc.

I: Ivan Tomašević (Plemeniti gospodin Pursonjak), Zoran Karajić (Oront), Dragana Radojević (Julija), Aleksandra Gavanski (Nerina), Siniša Maksimović (Erast), Ljubiša Barović (Ajdukani), Slobodan Petranović (Lekar), Duško Stevanović (Apotekar), Borivoje Božanić (Odlučeni), Aleksandra Ristić (Seljanka), Raduško Janković (Prvi Švajcarac), Đorđe Damnjanović (Drugi Švajcarac), Kosta Pavlović (Vaske).

(369) 12. septembar 2000.

Poziv na pogubljenje

P: Aleksandar Červinski, Vladimir Vladimirovič Nabukov, Pr: Novica Antić, R: Radoslav Milenković, S: Jasna Dragović, K: Juraj Fabri, Scen. p: Ferid Karajica, Pom r: Siniša Ubović.

I: Aleksandar Lazarević (Cincinat), Mladen Ognjanović (Rodrig Ivanovič), Zoran Karajić (Roman Visarionovič), Siniša Ubović (Rodion), Ivan Tomašević (Mesje Pjer), Aneta Tomašević (Marfinjka), Aleksandra Gavanski (Cecilija), Daliborka Todorović (Emočka), Duško Stevanović (Viktor), Siniša Maksimović (Stražar).

(370) 20. decembar 2000.

Novogodišnji bal

P: Ljiljana Đurić & Ivan Tomašević, R. i Izb. m: Aleksandra Gavanski.

I: Duško Stevanović (Klovn I), Slobodan Petranović (Klovn II), Aneta Tomašević (Stara Godina), Daliborka Todorović (Krofna), Ljubiša Barović (Apetit), Ivan Tomašević (Sen Su Sin), Siniša Maksimović (Princ), Zoran Karajić (Kralj), Aleksandra Ristić (Sunčica), Marija Božanić (Ivica), Borivoje Božanić (Deda Mraz), Selena Tomašević (Nova Godina).

(371) 29. mart 2001.

Dama iz Maksima

P: Žorž Fejdo, Pr: Ivanka Pavlović, R: Ljubomir Draškić, S: Radivoje Dinulović, K: Božana Jovanović, M: Vojislav Kostić, Kor: Anđelija Todorović, Pom r: Mladen Ognjanović.

I: Ljubiša Barović (Petipon), Mladen Ognjanović (General Petipon), Ivan Tomašević (Monžikur), Slobodan Petranović (Etjen), Slobodan Despotović (Marolije), Siniša Maksimović (Korinjon), Raduško Janković (Gerisak), Petar Lazić (Šamro), Duško Stevanović (G-din Vidoban), Cane Firaunović (Načelnik), Borivoje Božanić (Vojvoda), Aneta Tomašević (G-đa Petipon), Danica Maksimović (kg) (Maca Šoder), Nela Perić (G-đa Otinjol), Daliborka Todorović (G-đa Vidoban), Aleksandra Ristić (Klementina), Aleksandra Gavanski (Vojvotkinja), Marija Matić (I sobarica), Suzana Ahmetović (II sobarica), Maja Jovanović (III sobarica).

(372) 17. decembar 2001.

Samo sloga Deda Mraza spašava

P: Marijana Isaković, R: Petar Lazić, Izb. m: Branislav Ilić.

I: Siniša Maksimović (Milicionar pozornik), Dragana Radojević (Stara Godina), Zoran Karajić (Razbojnik), Mladen Ognjanović (Vitez), Slobodan Petranović (I ulični svirač), Ljubiša Barović (II ulični svirač), Slobodan Despotović (Pantomimičar Bobi), Aneta Tomašević, Ivan Tomašević (Bračni par Glumaca), Duško Stevanović (Joja), Aleksandra Ristić (Nova Godina), Borivoje Božanić (Deda Mraz).

(373) 9. april 2002.

Kaskader

P: Bratislav Petković, R: Petar Lazić, S: Borivoj Čeivanović, K: Maja Mirković, Izb. m: Branislav Ilić.

I: Ljubiša Barović (Mile Šejn), Aleksandra Ristić (Vanesa), Siniša Maksimović (Val), Aneta Tomašević (Caca), Ivan Tomašević (Režiser),

Slobodan Petranović (Kamerman), Borivoje Božanić (Vođa snimanja), Sotija Karajić (Klaper), Rosanda Pajić (Rekviziter).

(374) 11. jun 2002.

Laža i paralaža

P: Jovan Popović Sterija, R: Velimir Mitrović, S: Dejan Pantelić, K: Maja Mirković, M: Zoran Miletić, Kor: Petar Rajković, Lek: Radovan Knežević.

I: Petar Lazić (Marko), Dragana Radojević (Jelica), Mladen Ognjanović (Aleksa), Ivan Tomašević (Mita), Duško Stevanović (Batić), Aleksandra Ristić (Marija).

(375) 18. septembar 2002.

Kineske bajke

P: Den Totero, Pr: Mlađa Veselinović, R, S. i Izb. m: Voja Soldatović, K: Maja Mirković.

I: UKRADENI PRINC: Mladen Ognjanović (Pripovedač), Duško Stevanović (Prvi dekorater), Borivoje Božanić (Drugi dekorater), Vladimir Milojević (Long Fu), Sonja Karajić (Ving Li), Aneta Tomašević (Sing Lu), Slobodan Despotović (Haj Ti), Aleksandra Ristić (Laj Mu), Marko Marković (kg) (Džoj), Dragana Radojević (Dželat), Siniša Maksimović (Prvi stražar), Raduško Janković (kg) Drugi stražar);

IZGUBLJENA PRINCEZA: Mladen Ognjanović (Pripovedač), Duško Stevanović (Prvi dekorater), Slobodan Despotović (Drugi dekorater), Aneta Tomašević (Sing Lu), Borivoje Božanić (Lu Hu), Siniša Maksimović (Haj Hu), Dragana Radojević (Oi Si), Sonja Karajić (Ti Vi), Vladimir Milojević (Prvi razbojnik), Raduško Janković (kg) (Drugi razbojnik), Marko Marković (kg) (Car Džoj), Aleksandra Ristić (Laj Mu).

(376) 18. oktobar 2002.

Sastanak na vrhu

P: Robert Dejvid Makdonald, Pr: Vencislav Radovanović, R, S. i Izb. m: Voja Soldatović, Pom. r: Vladimir Milojević, K: Maja Mirković.

I: Svetlana Veličković (kg) (Eva Braun), Sonja Karajić (Vojnik), Vladimir Milojević (Klara Petači).

(377) 3. decembar 2002.

Koštana

P: Borisav Stanković, Ad. i R: Jug Radivojević, S: Dejan Pantelić, K: Maja Mirković, M: Miroljub Aranđelović Rasinski, Lek: Radovan Knežević, Kor: Petar Rajković.

I: Ivan Tomašević (Hadži Toma), Vladimir Milojević (Stojan), Slobodan Petranović (Arsa), Zoran Karajić (Mitka), Duško Stevanović (Marko), Siniša Maksimović (Policaja), Ljubiša Barović (Grkljan), Dragana Radojević (Kata), Sonja Karajić (Magda), Sloboda Mićalović (kg) (Koštana), Aneta Tomašević (Salče), Vladimir Vasilić (kg) (Stanko), Milijana Makević (kg) (Biljarica), Kosta Pavlović (kg), Brana Vuković (kg), Toma Ruvidić (kg), Ajša Ahmetović (kg), Zoran Burmazević (kg), Vlada Krastavčević (kg) (Orkestar),

(378) 23. decembar 2002.

Novogodovštine

P: Vladimir Simić, R: Slobodan Petrović, S: Borivoj Čeivanović, K: Maja Mirković.

I: Borivoje Božanić (Deda Mraz), Duško Stevanović (Rudolf), Dragana Radojević (Div), Sonja Karajić (Ljubica), Vladimir Milojević (Ledeni).

(379) 16. septembar 2003.

Ribarske svađe

P: Karlo Goldoni, Ad, R: Vladimir Lazić, Pom. r: Ivan Tomašević, S: Krstomir Milovanović, K: Vanja Popović, M: Dušan Petrović, Mask: Dragoljub Jeremić i Gordana Barović, Lek: Radovan Knežević, Kor: Ferid Karajica, Tp: Snežana Maš.

I: Aneta Tomašević (Šjora Libera), Dragana Radojević (Šjora Paškva), Aleksandra Ristić (Uršula), Vesna Paštrović (Lucijeta), Sonja Karajić (Keka), Ljubiša Barović (Krsto), Mladen Ognjanović (Furte), Ivan Tomašević (Patrun Vićenco), Vladimir Milojević (Ivanko), Milovan Filipović (Bepo), Petar Lazić (Patrun Toni), Zoran Karajić (Ižе), Siniša Maksimović (Izvjestitelj), Duško Stevanović (Meme), Borivoje Božanić (Kruno), Raduško Jovanović (Dobri duh ribarskog mesta).

(380) 11. novembar 2003.

Nastojnik

P: Harold Pinter, R, S, K, Izb. m: Nemanja Petronje.

I: Ljubiša Barović (Mik), Slobodan Petranović (Eston), Zoran Karajić (Dejvis).

(381) 5. maj 2004.

Duplo dno

P: Goran Stefanovski, R: Đorđe Đuričko, S: Marija Jevtić, K; Margareta Jovanović, M: Igor Stojanović, Kor: Čarni Đerić.

I: Srđan Ivanović (Jakov), Ivan Tomašević (Božo), Sonja Karajić (Kristina), Aneta Tomašević (Paraskeva), Vladimir Milojević (Nove).

UŽICE

NARODNO POZORIŠTE

(390) 19. septembar 1986.

Pokojnik

P: Branislav Nušić, R: Aleksandar Kovačević, Asr: Đurica Savić, S, K: Snežana Kovačević, M: Milan Marković, Lek: Stojadin Kostić.

I: Tomislav-Toma Trifunović (Pavle Marić), Zoran Karajić (Milan Novaković), Radoslav Simić (Spasoje Blagojević), Tomislav Janić (Gospodin Đurić), Momčilo Murić (Ljubomir Protić), Jezdimir Tomić (Anta), Dušan Đorđević (Mladen Đoković), Nikola Rodić (Mile), Danica Krljar (Rina), Desa Bogdanović (Agija), Gordana Simić (Vukica).

(391) 15. oktobar 1986.

Poštovana deco

P: Dušan Radović, R: Aleksandar Kovačević, Asr: Momčilo Murić, S, K: Snežana Kovačević, Izb. m: Milan Marković, Lek: Stojadin Kostić.

I: Momčilo Murić (Čopi), Gordana Simić (Goca), Nikola Rodić (Roki), Vesna Ignjatić (Vesna).

(392) 8. decembar 1986.

Komunistički raj

P: Aleksandar Popović, R: Branko Popović, S: Velizar Srbljanović, K: Snežana Kovačević, Izb. m: Baronijan Vartkes, Lek: Branivoj Đorđević, Scen. p: Dragoslav Janković Maks.

I: Zoran Karajić (Manasije), Tomislav Janić (Žika Proja), Vladan Savić (kg) (Zdenko), Branko Platiša (kg) (Slovenac Primož), Tomislav-Toma Trifunović (Doktor Rača), Danica Krljar (Mikaina), Milija Vuković (kg) (Gazda Isa), Radoslav Simić (Toša), Momčilo Murić (Miloje Keraš), Dušan Đorđević (Pera Cikuša), Sergej Trifunović (kg) (Grujica), Nikola Rodić (Ribica), Desa Bogdanović (Kosara), Jezdimir Tomić (Uča), Đurica Savić (Pop Ljuba), Mihailo Viktorović (kg) (Gospodin Cugsfirer), Gordana Simić (Frau Greta),

(393) 2. mart 1987.

Priča o Vuku

P: Jovan Aleksić, R: Aleksandar Kovačević, S: Velizar Srbljanović, K: Snežana Kovačević, Lek: Stojadin Kostić, Scen. p: Dragoslav Janković Maks.

I: Tomislav-Toma Trifunović (Vuk Karadžić), Jezdimir Tomić (Jernej Kopitar), Đurica Savić (Miloš Obrenović), Momčilo Murić (Panta), Tomislav Janić (Đura Daničić), Zoran Karajić (Branko Radičević), Eva Tot (Ana), Divna Marić (Mina),

(394) 14. jun 1987.

Miladin sa Tatinca

P: Miladin Radović, Dram, R: Aleksandar Kovačević. S: Dušan Bunardžić, K: Snežana Kovačević, Lek: Stojadin Kostić.

I: Tomislav Janić.

(395), 15. oktobar 1987.

Amadeus

P: Piter Šefer, Pr: Aleksandar Saša Petrović, R, Izb. m: Miško Milojević, Pom. r: Momčilo Murić, S, K: Svetlana Zojkić, Izb. m: Rajko Blagojević.

I: Tomislav Karajić (Antonio Salijeri), Ivan Tomašević (Volfgang Amadeus Mocart), Danica Krljar (Konstanca Mocart), Tomislav Trifunović (Imperator Jozef II), Đurica Savić (Grof Franc Orsini-Rozenberg), Miodrag Anđić (kg) (Johan

Kipijan fon Štrak), Momčilo Murić (Baron Gotfrid van Sviten), Dušan Đorđević (Ignac Grejbih), Svetislav Jelisavčić (kg) (1. Ventičelo), Aneta Josifović (2. Ventičelo), Desa Bogdanović (Tereza Salijeri), Gordana Simić (Katarina Kavalijeri), Milan Zlatić (Kapel-majstor Đuzepe Bono).

(396) 19. oktobar 1987.

Mali princ

P: Antoan de Sent-Egziperi, Pr: Strahinja Jelić, Ad, R, S: Milan Duškov. K: Snežana Kovačević, M: Milan Komnenić.

I: Divna Marić (Ruža), Gordana Simić (Zmija), Aneta Josifović (Lisica), Ivan Tomašević (Mali Princ), Dušan Đorđević (Pilot), Momčilo Murić (Kralj, Pijanac, Fenjerdžija, Trgovac), Tomislav Trifunović (Uobraženko, Poslovni čovek, Geograf, Skretničar).

(397) 25. decembar 1987.

Jahači magle

Ad, R: Zoran Karajić, S, K: Snežana Kovačević, Izb. m: Radica Ljubičić.

I: Ivan Tomašević, Divna Marić, Aneta Josifović, Gordana Simić, Tomislav Trifunović, Slobodan Ljubičić, Momčilo Murić.

(398) 18. januar 1988.

Nebeska vojska

P: Miladin Ševarlić, R: Branislav Mićunović, S: Zoran Ristić, K: Milanka Berberović, M: Predrag Vranešević (kg), Dram: Dušan Č. Jovanović, Lek: Branivoj Đorđević.

I: Radoslav Simić (Mihailo Alimpić), Dušan Janićijević (kg) (Petar Alimpić), Danica Krljar (Danica Alimpić), Milan Štrljić (kg) (Mihailo-Miša Alimpić), Aneta Josifović (Saša), Rade Lazarević (kg) (Boris Alimpić), Gordana Lazović (Veroslava), Momčilo Murić (Pero-Skoko Đuro), Slobodan Ljubičić (kg) (Petar Alimpić), Tomislav Janić (Milun Popaleksić), Dušan Đorđević (Boris Pavlovič-Černi), Tomislav Trifunović (Trubeckoj), Zoran Karajić (Proka Savić), Ivan Tomašević (Arijel Koen), Stevo Žigon (kg) (Stevo Žigon), Branislav Trifunović (Miša), Sonja Karajić (Saša).

(399) 4. april 1988.

Vojcek

P: Georg Bihner, Pr, Ad, R: Aleksandar Lukač, S: Snežana Petrović, K: Snežana Kovačević, Izb. m: Ivica Penčić, Scen. pok: Ivan Klemenc.

I: Zoran Karajić (Vojcek), Gordana Lazović (Marija), Dana Krljar (Margareta), Slobodan Ljubičić (Kapelnik), Momčilo Murić (Andres), Tomislav Trifunović (Doktor), Dušan Đorđević (Kapetan), Divna Marić (Kaća).

(400) 16. jun 1988.

Kabare

P: Milovan Vitezović, R: Branko Popović, K: Snežana Kovačević, M: Miloš Bročić, Kor: Petar Rajković, Kor: Radica Ljubičić.

I: Dana Krljar, Divna Marić, Aneta Josifović, Zoran Karajić, Momčilo Murić, Slobodan Ljubičić, Ivan Tomašević.

(401) 27. oktobar 1988. (Depo pozorišta),

Emigranti

P: Slavomir Mrožek, R: Branko Popović, K: Snežana Kovačević, Kor: Radica Ljubičić.

I: Dušan Đorđević, Tomislav-Toma Trifunović, Marija Murić.

(402) 24. novembar 1988. (Velika scena)

Čekajući Godoa

P: Semjuel Beket, R, S: Branko Popović, K: Snežana Kovačević.

I: Slobodan Ljubičić (Estragon), Zoran Karajić (Vladimir), Momčilo Murić (Poco), Danica Krljar (Srećko), Branislav Trifunović (kg) (Dečko).

(403) 28. decembar 1988. (Scena za decu)

Maskenbal

R: Branko Popović, K: Snežana Kovačević, Izb. m: Radica Ljubičić.

I: Slobodan Filipović, Gordana Lazović, Divna Marić, Momčilo Murić, Nikola Rodić, Đurica Savić.

(404) 16. januar 1989. (Velika scena)

Senka gospodina Vipa

P: Ad Greidanus, R: Nenad Purić, S: Dušan Stanić, K: Snežana Kovačević, Scen. pok: Ivan Klemenc.

I: Danica Krljar (Meri Sivmišić), Slobodan Ljubičić (Tirentelo), Zoran Karajić (Vip), Goran Šmakić (kg) (Senka), Momčilo Murić (Sobar), Desa Bogdanović (Kuvarica).

(405) 11. april 1989.

Obilić

P: Dobrilo Nenadić, R: Borislav Grigorović, Pom. r: Đurica Savić, S: Velizar Srbljanović, K: Snežana Kovačević, Izb. m: Radmila Trifunović, Lek: Branivoj Đorđević.

I: Slobodan Ljubičić (Miloš Obilić), Zoran Karajić (Knez Lazar), Danica Krljar (Kneginja Milica), Branislav Trifunović (kg) (Stefan), Tomislav-Toma Trifunović (Vuk Branković), Gordana Lazović (Mara), Đurica Savić (Đurađ Stracimirović Balšić),

Divna Marić (Jelena), Tomislav Janić (Tvrtko I), Mihailo Kostadinov (Vlatko Vuković), Radoslav Simić (Jug Bogdan), Desa Bogdanović (Majka Jugovića), Radenko Milutinović (kg) (Vojin), Momčilo Murić (Damjan), Sergej Trifunović (Boško), Slobodan Filipović (Grubač), Dušan Đorđević (Tomaš), Svetislav Jelisavčić (kg) (Mihail), Momčilo Murić (Sibin), Tomislav Janić (Mardarije), Dušan Đorđević (Mrkša), Slobodan Filipović (Najdan), Radenko Milutinović (kg) (Tadija), Goran Šmakić (kg) (Širga), Sergej Trifunović (kg) (Radonja), Miodrag Anđič (kg) (Kandić), Goran Šmakić (kg) (Herah).

(406) 20. jun 1989.

Čudo u Šarganu

P: Ljubomir Simović, R: Božidar Dimitrijević, S: Velizar Srbljanović.

I: Divna Marić (Ikonija), Danica Krljar (Gospava), Vesna Milinović (kg) (Cmilja), Momir Gazivoda (Anđelko), Slobodan Ljubičić (Mile), Momčilo Murić (Stavra), Tomislav-Toma Trifunović (Prosjak), Zoran Karajić (Skitnica), Gordana Lazović (Jagoda), Đurica Savić (Vilotijević), Goran Šmakić (Islednik), Dušan Đorđević (Manojlo), Slobodan Filipović (Tanasko).

(407) 23. septembar 1989.

Sumnjivo lice

P: Branislav Nušić, R: Borislav Grigorović, S, K: Velizar Srbljanović, Izb. m: Radica Ljubičić, Lek: Branivoj Đorđević.

I: Zoran Karajić (Jerotije Pantić), Danica Krljar (Anđa), Gordana Lazović (Marija), Slobodan Ljubičić (Vića), Tomislav Trifunović (Žika), Momčilo Murić (Milisav), Tomislav Janić (Tasa), Momir Gazivoda (Đoka), Dušan Đorđević (Aleksa Žunjić), Slobodan Filipović (Gazda Spasa), Đurica Savić (Gazda Miladin), Goran Šmakić (Josa).

(408) 26. decembar 1989.

Veliki obračun u cirkusu

P: Branko Popović, R, S: Branko Popović, Izb. m: Radica Ljubičić, Scen. p: Ivica Klemenc.

I: Tomislav Trifunović (Zalizani), Danica Krljar (Dobošar), Momčilo Murić (Klovn Trapavko), Slobodan Ljubičić (Klovn Varalica), Đurica Savić (Slon), Goran Šmakić (Puma), Dragana Brković (Divlja maca), Dragana Brković (Mimi Balon), Dušan Đorđević (Herkules), Momi Gazivoda (Veliki Glupan), Slobodan Filipović (Balonja), Mileta Petrović (Gimnastikus).

(409) 15. januar 1990.

Prodan na Kosovu

Božidar Milidragović, R: Branko Popović, S: Dušan Stanić, K: Snežana Kovačević, Izb. m: Zoran Obrenović, Lek: Branivoj Đorđević, Scen. p: Ivica Klemenc.

I: Radomir Lazarević (Prodan Marko), Ana Milosavljević (Slankamenac Lenka), Sonja Karajić (Senka (Esmeralda), Gordana Lazović (Eva), Zoran Karajić (Nez), Đurica Savić (Jusuf Šlak), Jovan Kutlešić (Miftar), Slobodan Ljubičić (Kapetan Antić), Momčilo Murić (Kapetan Vranešić), Radenko Milutinović (Poručnik Dangubić), Dušan Đorđević (General Slankamenac), Tomislav Janić (Gazda Hadži Isailović), Momir Gazivoda (Spiridon Došlić), Vesna Milinović (Jela), Tomislav Trifunović (Iguman), Danica Krljar (Srpkinja), Branislav Trifunović (Gojko Bajat), Sergej Trifunović (Anđeo), Rađen Radibratović (Vojnik), Goran Šmakić (Ismail Bici).

(410) 20. januar 1990.

Ciganka

P: Vesna Milinović, R, S, K: Vesna Milinović, Izb. m: Dragan Džankić.

I: Vesna Milinović (Ciganka).

(411) 11. februar 1990.

Gospodin Jontek

P: Bohumil Hrabal, S: Milena Jocić Obradov, zb. m: Milica Ostojić.

I: Momir Gazivoda.

(412) 31. mart 1990.

Memoari Joka Kokota

P: Dragutin Dobričanin, Ad, R, Lek: Branivoj Đorđević, S: Vidoje Vidojević, K: Snežana Kovačević, Izb. m: Violeta Milovanović.

I: Dušan Đorđević (Joko Kokot).

(413) 31. mart 1990.

Boginje

P: Dragoslav Mihailović, R: Ana Milosavljević, Izb. m: Darinka Simić-Mitrović.

I: Ana Milosavljević.

(414) 5. april 1990.

Profesionalac

P: Dušan Kovačević, R, S: Dragoljub Petrović, K: Snežana Kovačević, M: Mihailo Blam.

I: Momčilo Murić (Luka), Momir Gazivoda (Teja), Gordana Lazović (Marta), Jovan Kutlešić (kg) (Ludak).

(415) 9. april 1990.

Ko je ko

Kejt Voterhaus & Vilis Hol, R: Branko Popović, S: Milena Jocić-Obradov, K: Snežana Kovačević, Izb. m: Radica Ljubičić, Scen. p: Ivica Klemenc.

I: Slobodan Ljubičić (Blejk), Danica Krljar (Helena), Goran Šmakić (Vajt), Ana Milosavljević (Džoana).

(416) 24. april 1990.

Pat igra kraljeva

P: Pavel Kohout, R: Primož Bebler, S: Emir Geljo, K: Snežana Kovačević, M: Žorž Bize.

I: Zoran Karajić (Franc), Vesna Milinović (Elza), Tomislav Trifunović (Valter).

(417) 5. jun 1990.

Kako vam drago

P: Viljem Šekspir, Pr: Borivoje Nedić i Velimir Živojinović, R: Milivoje Milojević, Pom. r: Đurica Savić, S, K: Svetlana Zojkić, M: Igor Gostuški, Lek: Branivoj Đorđević, Scen. p: Ivica Klemenc.

I: Tomislav Trifunović (Vojvoda), Đurica Savić (Frederik), Marko Vermezović (kg) (Amijen), Zoran Karajić (Žak), Svetislav Jelisavčić (Lebo), Goran Šmakić (Šarl), Sergej Trifunović (Plemić na Frederikovom dvoru), Slobodan Ljubičić (Orlando), Momir Gazivoda (Oliver), Tomislav Janić (Adam), Đurica Savić (Pop-Oliver Slavomučitelj), Momčilo Murić (Kremen), Sergej Trifunović (Viljem), Dušan Đorđević (Korin), Goran Šmakić (Silvije), Sergej Trifunović (Lice koje predstavlja Hi-mena), Danica Krljar (Rozalinda), Gordana Lazović (Selija), Vesna Anđelković (Feba), Vesna Milinović (Odri), Radojko Veselinović, Slavoljub Vasić, Filip Marković (Dvor).

(418) 8. novembar 1990.

Klopka

P: Tadeuš Ruževič, R: Aleksandar Lukač, S: Snežana Petrović, K: Biljana Kecman, Izb. m: Vladimir Milačić, Scen. p: Ivan Klemenc, Lek: Branivoj Đorđević.

I: Zoran Karajić (Franc Kafka), Slobodan Ljubičić (Maks Brod), Ana Milosavljević (Greta), Danica Krljar (Majka), Tomislav Trifunović (Otac), Vernesa Berbo (Felisa), Vesna Milinović (Otla), Dušan Đorđević (Obućar), Vesna Anđelković (Obućarka Vali), Momčilo Murić (Kelner, Felisin otac, Oticir, Gost), Goran Šmakić (Frizer, Karl), Đurica Savić (Gospodin), Gordana Lazović (Jozefa), Biljana Prokić (kg) (Jana Slavuj), Dragana Brković (kg) (Eli), Branislav Trifunović (kg) (Mali Franc, Zenek, Vincek, Dete).

(419) 27. decembar 1990.

Shvati jednom ljudski rode da ne možeš bez prirode

P: Mihailo Ćurović, R: Branko Popović, S. i K: Snežana Kovačević, M: Miloš Bročić.

I: Đurica Savić, Slobodan Ljubičić, Momčilo Murić, Gordana Lazović, Vesna Milinović, Goran Šmakić, Vesna Anđelković, Mileta Petrović Džipsi (kg).

(420) 5. mart 1991.

Kabare, In vino koitus

P: Zorica Simović, Ad: Rade Jovanović, R. i S: Branko Popović, K: Snežana Kovačević, Kor: Petar Rajković, Korep: Radica Ljubičić.

I: Ana Milosavljević, Gordana Lazović, Vesna Milinović, Vesna Anđelković, Biljana Prokić, Dragana Brković, Slobodan Ljubičić, Dušan Đorđević, Tomislav Trifunović, Đurica Savić, Jovica Lukić (kg), Aleksandar Marković (kg).

(421) 4. jun 1991.

Oružje –zbogom

P: Stevan Koprivica, R. i Izb. m: Dragan Jakovljević, S: Dušan Stanić.

I: Toma Janić (General), Dušan Đorđević (Pukovnik Srđe Barović), Toma Trifunović (Brko), Vesna Anđelković (Jasna).

(422) 17. oktobar 1991.

Kralj i njegov komediograf

P: Milovan Vitezović, R: Slavoljub Stefanović Ravasi, S. i K: Svetlana Zojkić, Izb. m: Radica Ljubičić.

I: Slobodan Ljubičić (Branislav Nušić), Tomislav Trifunović (Kralj Milan), Đurica Savić (Milorad Šapčanin, Vojislav Ilić), Goran Šmakić (Sava Devetaković, Dr Vladan Đorđević), Petar Lazić, Zoran Karajić (Buljubaša Rosan, Mita Rakić), Dušan Đorđević (Giga Geršić, Živojin Blaznanac), Momčilo Murić (Ilija Vlah, Lazar Dakić), Svetislav Jelisavčić, Aleksandar Lazarević (Stražar, Ostoja Nikolić), Jovan Kutlešić (Agent), Vesna Anđelković (Milica Terzibašić), Radica Ljubičić, Dragana Brković, Biljana Đoković Prokić (Trio beogradskih gospođa),

(423) 22. oktobar 1991.

Ludi Branko

P: Milovan Vitezović, R: Slavoljub Stefanović Ravasi, S. i K: Svetlana Zojkić.

I: Dana Krljar, Ana Milosavljević, Biljana Đoković Prokić, Dragana Brković, Momčilo Murić, Goran Šmakić, Momir Gazivoda.

(424) 25. decembar 1991.

Nindža kornjače –Otmica Deda mraza

P: Branko Popović, R: Branko Popović, S: Radojko Veselinović, K: Snežana Kovačević, Scen. p: Rade Marković, Izb. m: Zoran Vuković.

I: Đurica Savić (Deda Mraz), Divna Marić (Ejpril), Vesna Anđelković (Irma), Momčilo Murić (Sekač), Dragoljub Selaković (Bibop), Jovan Kutlešić (Rokstedi), Slobodan Ljubičić (Donatelo), Svetislav Jelisavčić (Leonardo), Momir Gazivoda (Mikelanđelo), Mlileta Petrović (Rafaelo), Dragana Brković (Konobarica).

(425) 27. februar 1992.

Slušaj amo

P: Tomislav G. Panajotović, R. i S: Branko Popović, K: Tomislav Trifunović.

I: Tomislav Trifunović (Kapetan Luka Đurašković).

(426) 24. mart 1992.

Rado ide Srbin u vojnike

P: Bora Ćosić, R: Branko Popović, S: Miodrag Tabački, K: Snežana Kovačević, Scen. p: Ivan Klemenc.

I: Zoran Karajić, Dušan Đorđević, Slobodan Ljubičić, Momčilo Murić, Goran Šmakić, Mileta Petrović, Tomislav Trifunović, Ana Milosavljević, Vesna Anđelković, Vesna Milinović, Gordana Lazović, Divna Marić.

(427) 16. jun 1992.

Princ Rastko –Monah Sava

P: Milovan Vitezović, R: Slobodan Šuljagić, S: Miodrag Tabački, K: Snežana Kovačević, M: Dušan Kaurović, Scen. p: Ivan Klemenc, Lek: Stojadin Kostić.

I: Radomir Lazarević (Rastko), Tomislav Trifunović (Nemanja), Dana Krljar (Ana), Momir Gazivoda (Stefan), Zoran Karajić (Vukan), Ana Milosavljević (Katalena), Goran Šmakić (Miroslav), Vesna Anđelković (Jevdokija), Dušan Đorđević (Prof, Učitelj), Momčilo Murić (Fridrih Barbarosa), Slobodan Ljubičić (Vojin), Aleksandar Lazarević (Grof Bertold, Jovan), Jovan Jojić (Kaluđer), Đurica Savić (Iguman), Jovan Kutlešić (Patir), Mileta Petrović (Stojmir).

(428) 10. septembar 1992.

Rođeni pre 1. veka

P: Ivo Andrić & Milutin Bojić, R: Zoran Karajić, S: Milena Jocić Obradov, K: Snežana Kovačević.

I: Ana Milosavljević, Divna Marić, Tomislav Trifunović, Momir Gazivoda, Zoran Karajić.

(429) 10. novembar 1992.

Garavi sokak

P: Miroslav Antić, R: S: Lilijana Arsenov Ivanović, K: Snežana Kovačević, Izb. m: Zoran Vuković.

I: Slobodan Ljubičić, Vesna Milinović, Momir Gazivoda. Tomislav Trifunović, Jelena Mitrović, Biljana Đoković.

(430) 1. decembar 1992.

Učene žene

P: Molijer, R: Lilijana Arsenov Ivanović, S: Milena Jocić Obradov, K: Snežana Kovačević, M: Zoran Vuković.

I: Miodrag Brezo (Krizal), Danica Krljar (Filamena), Divna Marić (Armanda), Ana Milosavljević (Anrijeta), Momčilo Murić (Arist), Gordana Tasić (Beliza), Aleksandar Lazarević (Klitandar), Slobodan Ljubičić (Trisoten), Goran Šmakić (Vadius), Vesna Milinović (Martina).

(431) 27. januar 1993.

Školska slava Sveti Sava

R: Zoran Karajić.

I: Zoran Karajić, Tomislav Trifunović, Slobodan Lubičić, Ana Milosavljević.

(432) 29. mart 1993.

Galeb

P: Anton Pavlovič Čehov, Pr: Zoran Božović, R. i Izb. m: Vitalij Dvorcin, S: Dragomir Petrović, K: Snežana Kovačević, Scen. p: Ivan Klemenc.

I: Mirjana Vukojčić (Irina Nikolajevna Arkadina), Aleksandar Lazarević (Konstantin Gavrilovič Trepljev), Tomislav Trifunović (Petar Nikolajevič Sorin), Ana Milosavljević (Nina Mihajlovna Zarecna), Miodrag Brezo (Ilja Afanasjevič Šamrajev), Divna Marić (Polina Andrejevna), Vesna Anđelković (Maša), Zoran Karajić (Boris Aleksejevič Tigorin), Slobodan Ljubičić (Evgenije Sergejevič Dorn), Momčilo Murić (Semjon Semjonovič Medvedenko), Branislav Trifunović (Jakov).

(433) 14. oktobar 1993.

Sara Bernar

P: Džon Marel, R. i Izb. m: Ivica Klemenc, S. i K: Snežana Kovačević.

I: Jelena Obradov (Sara Bernar), Aleksandar Lazarević (Žorž Pitu),

(434) 21. oktobar 1993.

Crna hronika

P: Svetislav Basara, R: Branko Popović, S: Radojko Veselinović, K: Snežana Kovačević, M: Zoran Vuković, Scen. p: Ivica Klemenc.

I: Zoran Karajić (Sandoz), Slobodan Ljubičić (Bayer), Vesna Milinović (Bayerova žena), Momčilo Murić (Policajac I), Miodrag Brezo (Policajac II), Aleksandar Lazarević (Pop), Toma Trifunović (Sudija), Biljana Đoković (Advokat), Goran Šmakić (Reporter I), Ivan Manić (Reporter II).

(433) 23. decembar 1993.

Baš Čelik

P: Milivoje Mlađenović, R: Zoran Karajić, S: Radojko Veselinović, K: Snežana Kovačević, M: Zoran Vuković.

I: Slobodan Ljubičić (Čeketalo), Milan Zlatić (Car Vladimir), Ivan Manić (Nebojša), Biljana Đoković (Anđelija), Marina Veselinović (Baš Čelik), Toma Trifunović (Car Živan), Divna Marić (Živana), Rađen Radibratović (Car Orlušina), Jelena Obradov (Gvozdenzuba).

(434) 8. mart 1994.

Prva dama

P: Miro Gavran, R: Lilijana Arsenov Ivanović, S: Milena Jocić, Izb. m: Aco Dogandžić.

I: Jelena Obradov (Marta Vašington), Divna Marić (Silvija Karver).

(435) 9. jun 1994.

Idem u lov

P: Žorž Fejdo, R: Branko Popović, S: Dragomir Petrović, K: Snežana Kovačević, M: Zoran Vuković.

I: Momčilo Murić (Moris), Zoran Karajić (Dišotel), Divna Marić (Leontina), Goran Šmakić (Kasanj), Jelena Obradov (Gospođa Latur), Toma Trifunović (Bridoa), Ivan Manić (Gontran), Tatjana Jovanović (Babet).

(436) 27. avgust 1994.

Simeon Nemanja

P: Đura Dimović, Ad. i R: Arsa Milošević, R: Slobodan Radović, S: Dora Dušanović, K: Snežana Kovačević, M: Zoran Vuković, Kor: Ljiljana Božanić.

I: Tomislav Trifunović (Nemanja), Slobodan Ljubičić (Obuganj), Aleksandar Lazarević (Krvaš), Jovan Kutlešić (Grdoman), Miodrag Brezo (Tihomil), Goran Šmakić (Stefan), Ana Milosavljević (Goja), Tomislav Janić (Ksifilin), Milan Zlatić (Mal), Snežana Milidrag (Biljarica), Zoran Karajić (Manoil), Jovan Jojić (Kasiteras), Divna Marić (Ana), Aleksandar Sibinović (Miroslav), Nebojša Brezo (Rastko), Vesna Anđelković (Dvorkinja), Momčilo Murić (Fridrih Barbarosa), Đurica Savić (Tagen), Branislav Trifunović (Berthold).

(437) 7. oktobar 1994.

Ko zna bolje, široko mu polje

P: Lilijana Arsenov Ivanović, R, S. i K: Lilijana Arsenov Ivanović, M: Aco Dogandžić, Kor: Ljiljana Božanić, Korep: Zoran Vuković.

I: Jelena Obradov, Snežana Milidrag, Divna Marić, Slobodan Ljubičić, Momčilo Murić, Goran Šmakić.

(438) 10. mart 1995.

Miloš Veliki – knjaz srpski

P: Milovan Vitezović, R: Aleksandar Sibinović.

I: Aleksandar Sibinović (Miloš Veliki, knjaz srpski).

(439) 14. mart 1995.

Zapali me

P: Lenford Vilson, R. i Izb. m: Boško Dimitrijević, S: Velizar Srbljanović, K: Snežana Kovačević, Scen. p: Petar Pjer Rajković.

I: Ana Milosavljević (Ana), Tomislav Trifunović (Barton), Slobodan Ljubičić (Beli), Goran Šmakić (Lari).

(440) 4. april 1995.

Dugo putovanje u noć

P: Judžin O'Nil, R: Lilijana Arsenov Ivanović, S: Boris Čerškov, K: Snežana Kovačević, M: Aco Dogandžić, Kor: Ljiljana Božanić, Scen. p: Ivica Klemenc.

I: Aleksandar Sibinović (Džems Tajron), Divna Marić (Teri Tajron), Momčilo Murić (Džems Tajron Mlađi), Aleksandar Lazarević (Edmund Tajron), Snežana Milidrag (Ketlin).

(441) 6. jun 1995.

Staklena menažerija

P: Tenesi Vilijams, R: Miodrag Milanović, S: Dušan Stanić, K: Snežana Kovačević, Lek: Radovan Knežević, Izb. m: Zoran Vuković, Scen. p: Petar Pjer Rajković.

I: Jelena Žigon (Amanda), Vesna Anđelković (Lora), Aleksandar Lazarević (Beli), Goran Šmakić (Džim).

(442) 28. jun 1995.

Šuma

P: Aleksandar Nikolajevič Ostrovski, R: Kiril Pančenko, S. i K: Ekatarina Romanova, Izb. m: Zoran Vuković.

I: Desa Bogdanović (Gurmišska), Biljana Đoković (Aksjuša), Slobodan Ljubičić (Milonov), Jovan Jojić (Bodajev), Aleksandar Sibinović (Vosmibratov), Goran Šmakić (Petar), Aleksandar Lazarević (Bulanov), Miodrag Brezo (Nesrećković), Tomislav Trifunović (Srećković), Momčilo Murić (Karp), Divna Marić (Ulita).

(443) 19. avgust 1995.

Despot Stefan

P: Zvonimir Kostić, R: Branko Popović, S. i K: Vlatka Vulić, M: Zoran Vuković, Scen. p: Aleksandar Savić i Petar Samardžić.

I: Lepomir Ivković (Despot Stefan), Jovan Jojić (Iguman Kozma), Slobodan Ljubičić (Zograf Radoslav), Tomislav Trifunović (Sluga Antonije), Milovan Filipović (Mutavac Jovan), Milić Nikodijević (Glasnik), Sanja Ojdanić, Vlada Antić, Miroljub Ivanović, Mira Stevanović, Anđa Račić (Narod).

(444) 24. septembar 1995.

Savonarola i njegovi prijatelji

P: Jovan Hristić, R: Branko Popović, S: Miodrag Tabački, K: Snežana Kovačević, M: Zoran Vuković, Scen. p: Ivica Klemenc.

I: Slobodan Ljubičić (Malatesta), Aleksandar Sibinović (Alberti), Tomislav Trifunović (Domeniko), Igor Borojević (Savonarola), Miodrag Brezo (Valori), Marina Milošević, Divna Marić (Izota), Goran Šmakić (Glasnik), Momčilo Murić (Dželat), Ana Milosavljević (Gubavac).

(445) 27. decembar 1995.

Talični Tom i Daltoni

P: Stevan Koprivica, R: Miodrag Milanović, Pr: Nebojša Brezo, K: Snežana Kovačević, Mask: Aleksandar Rasinac Kempes, M: Zoran Vuković.

I: Slobodan Ljubičić (Talični Tom), Aleksandar Lazarević (Džo Dalton), Goran Šmakić (Avarel Dalton), Momčilo Murić (Bili Dalton), Miodrag Brezo (Džek Dalton), Tomislav Trifunović (Bad Badi), Aleksandar Sibinović (Mrtva Sova), Igor Borojević (Brzi Jezik), Rađen Radibratović (Dok Holidej), Ana Milosavljević (Pusi Ket), Biljana Đoković (Kalamiti Džejn), Dragana Vukajlović (Svit Sju), Divna Marić (Mama Dalton), Miodrag Anđič (Šank Men), Mileta Petrović (Džoli), Ljiljana Janković (Red Skvo), Branislav Trifunović (Grobar), Mlađen Ćitić (Kauboj), Tomislav Janković (Klavirista), Slavoljub Vasić (Dedica).

(446) 19. mart 1996.

Naši dolaze

P: Slobodan Žikić, R: Borislav Grigorović, S: Velizar Srbljanović, K: Snežana Kovačević, Lek: Stojadin Kostić, Mv: Zoran Vuković.

I: Momčilo Murić (Dragonja), Aleksandar Sibinović (Radovan), Slobodan Ljubičić (Predsednik), Tomislav Trifunović (Gaćanović), Aleksandar Lazarević (Ravnovac), Miodrag Brezo (Despotinčanin), Goran Šmakić (Majurac), Ana Milosavljević (Predstavnik Matice iseljenika), Divna Marić (Sekretarica), Igor Borojević (Telohranitelj), Biljana Đoković (Pevačica), Dragoljub Selaković (Predsednik iseljenika), Mileta Petrović, Milan Ostojić, Branislav Trifunović (Orkestar), Jovan Kutlešić, Miško Pavlović, Blagoje Nikolić, Olga Nešković, Dušan Janković, Slavko Vasić, Filip Marković, Filipa Jovanović (Iseljenici).

(447) 25. jun 1996.

Podvala

P: Milovan Glišić, R: Miodrag Milanović, S: Dragomir Petrović, K: Jasmina Ignjatović, Lek: Stojadin Kostić, Pom. s: Miroslava Jevtović, M: Zoran Vuković.

I: Miodrag Brezo (Vule), Aleksandar Sibinović (Sreten), Aleksandar Lazarević (Vule Pupavac), Slobodan Ljubičić (Neša), Momčilo Murić (Živan), Goran Šmakić (Učitelj Ranko), Tomislav Trifunović (Petko), Igor Borojević (Vidak), Branislav Trifunović (Dragić), Blagoje Nikolić (Puja), Vesna Milinović (Smilja), Biljana Đoković (Milka), Desa Bogdanović (Stana), Vesna Anđelković (Draga), Divna Marić (Nera), Milan Ostojić, Mileta Petrović, Nikola Pejović, Zoran Aksentijević, Predrag Milenkov (Svirači).

(448) 30. januar 1997.

Zganarel ili Uobraženi bolesnik

P: Molijer, Pr: Ljiljana Glumac Tomović, Pr, Ad. i R: Dušan Mihailović, S. i K: Snežana Kovačević, Lek: Vidan Nikolić, Kor: Ljiljana Božanić, Scen. p: Predrag Panić.

I: Aleksandar Sibinović (Goržibis), Jelena Cvijetić (Selija), Igor Borojević (Lelije), Momčilo Murić (Debeli Rene), Slobodan Ljubičić (Zganarel), Divna Marić (Zganarelova supruga), Miodrag Brezo (Vilbreken), Vesna Milinović (Selijina pratilja), Svetislav Jelisavčić (Rođak Zganarelove supruge), Biljana Jokić (Gledateljka), Branislav Trifunović (Prvi gledalac), Mileta Petrović (Drugi gledalac).

(449) 5. mart 1997.

Cirkus u cirkusu

P: Žoro Cvetanov Ivanov, R: Žoro Ivanov, S, K: Jelena Cvijetić, Kl: Veselin Anev.

I: Biljana Jokić, Jelena Cvijetić, Slobodan Ljubičić, Igor Borojević.

(450) 19. septembar 1997. (Stari grad)

Stefan Dušan

P: Mile Kordić, R: Miodrag Milanović, S: Vidoje Vidojević, K: Snežana Kovačević, M: Zoran Vuković, Kor: Ljiljana Božanić, Lek: Radoslav Đurović.

I: Novak Bilbija (Stefan Dušan), Divna Marić (Jelena), Danica Krljar (Jevrosima), Igor Borojević (Kralj Uroš), Jovan Kutlešić (Stefan Uroš Dečanski, Vidar), Jovan Jojić (Glas Uroša Dečanskog), Dušan Jakišić (Vukašin Mrnjavčević), Slobodan Ljubičić (Lazar Hrebeljanović), Mihajlo Nestorović (Miloš Vojinović), Budimir Pešić (Janićije), Momčilo Murić (Lajoš), Aleksandar Sibinović (Petar Toma), Miodrag Brezo (Vartolomej), Tomislav Trifunović (Arsenije), Svetislav Jelisavčić (Trgovac), Desa Bogdanović (Travarka), Ivan Bosiljčić (Oficir), Nemanja Ranković (Fratar), Slavoljub Vasić, Goran Jovanović (Stražari), Biljana Đoković, Olgica Nestorović, Mira Jagodić (Ženski glasovi), Radomir Đorđević (Muški glas), Ljiljana Božanić, Biljana Đoković, Olgica Nestorović, Snežana Vitezović, Darija Janjić, Marija Buričić, Danica Šišović (Vizije).

(451) 23. septembar 1997.

Praćka

P: Nikolaj Koljada, R: Branko Popović, S: Milena Jocić Obradov, K: Snežana Kovačević, Kor: Ljiljana Božanić, Izb. m: Nikola Pejović.

I: Igor Borojević (Antoan), Mihajlo Nestorović (Ilja), Olgica Nestorović (Larisa), Biljana Đoković, Branko Pavlović (Lica iz sna).

(452) 26. novembar 1997.

Nezavisna republika Užička

P: Slobodan Simić, R: Miodrag Milanović, S: Vidoje Vidojević, K: Snežana Kovačević, M: Zoran Vuković.

I: Momčilo Murić, Biljana Jokić, Olgica Nestorović.

(453) 26. januar 1998.

Dozivanje svetog imena srpskog

P, R: Aleksandar Milosavljević, S. i K: Snežana Kovačević,Izb. m: Zoran Vuković, Pom. r: Olgica Nestorović.

I: Miodrag Brezo, Biljana Đoković, Biljana Jokić, Svetislav Jelisavčić, Slobodan Ljubičić, Divna Marić, Momčilo Murić, Olgica Nestorović, Mihajlo Nestorović, Aleksandar Sibinović, Tomislav Trifunović, Jelena Cvijetić.

(454) 3. mart 1998.

Kraj vikenda

P: Momo Kapor, R: Lilijana Ivanović, S: Radojko Veselinović, K: Snežana Kovačević, Izb. m: Aleksandar Dogandžić, Scen. p: Ferid Karajica.

I: Divna Marić, Slobodan Ljubičić.

(455) 17. mart 1998.

Boing-Boing

P: Mark Kamoleti, Ad: Milan Bogosavljević, Ap: Biljana Jokić i Slobodan Ljubičić, R: Slobodan Ljubičić, S: Radojko Veselinović, K: Snežana Kovačević, M: Zoran Vuković, Izb. m: Radica Ljubičić.

I: Mihajlo Nestorović (Dragojlo), Olgica Nestorović (Berta), Biljana Đoković (Dženet), Biljana Jokić (Žaklin), Jelena Cvijetić (Judit), Slobodan Ljubičić (Mirče).

(456) 23. april 1998.

Kako zasmejati gospodara

P: Vida Ognjenović, R: Kokan Mladenović, S: Marija Kalabić, K: Snežana Šimić, M: Zoran Hristić, Lek: Radovan Knežević, Korep: Radojka Ivanović.

I: Slobodan Ljubičić (Joakim Vujić), Jovan Kutlešić (“Moler” Isailović), Biljana Jokić (Gospođa Katarina), Olgica Nestorović (Gospođa Jelisaveta Berman), Aleksandar Sibinović (Atanasije Todorović), Nemanja Ranković (Miljko), Milovan Sretenović (Milić), Miodrag Brezo (Šlezinger), Vahidin Prelić (Arsa Lunjevica), Mihajlo Nestorović (Dimitrije Crnobarac), Branislav Trifunović (Filip Hristić), Igor Borojević (Sreten Popović), Goran Šmakić (Stevan Gruborović), Svetislav Jelisavčić (Antonije Majstorović), Tomislav Trifunović (Petar Radovanović), Jelena Cvijetić, Biljana Đoković (Hor), Radojka Ivanović, Đorđe Vučković, Miodrag Stefanović (Orkestar).

(457) 15. septembar 1998.

Koplje

P: Željko Hubač, R: Darijan Mihajlović, S: Dragomir Petrović, K: Snežana Kovačević, M: Miloš Petrović, Lek: Nataša Ilić.

I: Vahidin Prelić (Dorotej), Olgica Nestorović (Jelena), Branislav Trifunović (Lauš), Igor Borojević (Dadara), Aleksandar Sibinović (Iguman Makarije), Svetislav Jelisavčić (Nikanor), Slobodan Ljubičić (Dimitrije), Tomislav Trifunović (Matija), Goran Šmakić (Vojnik prvi), Miodrag Brezo (Vojnik drugi).

(458) 18. februar 1999.

Kapetan Džon Piplfoks

P: Duško Radović, R. i S: Branko Popović, K: Snežana Kovačević, M: Branislav Krstić, Kor: Sonja Lapatanov.

I: Momčilo Murić (Kapetan Džon Piplfoks), Vahidin Prelić (Kapetan Foks Džonson), Olgica Nestorović (Sekira), Branislav Trifunović (Lanaboj), Goran Šmakić (Lepi Smit), Igor Borojević (Arčibald), Svetislav Jelisavčić

(Konoval), Milovan Sretenović (Kornjača), Mihajlo Nestorović (Veliki Pirat), Tomislav Trifunović (Teodor Rum), Slobodan Filipović (Oliver Timidi), Aleksandar Sibinović (Načelnik admiraliteta), Biljana Đoković (Admiralova ćerka), Divna Marić, Biljana Jokić, Jelena Cvijetić, Tanja Jovanović (Brzogovoreće žene).

(459) 28. septembar 1999.

Umri muški

P: Aldo Nikolaj, Pr. i R: Lilijana Ivanović, S: Radojko Veselinović, K: Snežana Kovačević, Izb. m: Aco Dogandžić.

I: Tanja Jovanović (Eva), Vahidin Prelić (Bruno), Mihajlo Nestorović (Mario).

(460) 4. novembar 1999.

Hamletmašina

P: Hajner Miler & Majkl Palmer, R: Vahidin Prelić, Kor, Scen. p: Zoltan Pletl.

I: Vahidin Prelić.

(461) 23. februar 2000.

Bogojavljenska noć

P: Viljem Šekspir, Pr: Milovan Danojlić, R. i S: Branko Popović, K: Snežana Kovačević, M: Miroljub Aranđelović Rasinski, Lek: Radovan Knežević, Scen. p: Predrag Panić, Korep: Radica Ljubičić.

I: Mihajlo Nestorović (Orsino), Vahidin Prelić (Sebastijan), Nemanja Ranković (Antonije), Divna Marić (Kapetan), Biljana Đoković (Valentin), Mileta Petrović (Kurio), Tomislav Trifunović (Vitez Tobija), Momčilo Murić (Vitez Anarija), Slobodan Ljubičić (Malvolio), Svetislav Jelisavčić (Fabijan), Ivan Bosiljčić (Luda), Olgica Nestorović (Olivija), Tanja Jovanović (Viola), Biljana Jokić (Marija), Miodrag Brezo (Sveštenik), Slobodan Filipović (I stražar), Jovan Kutlešić (II stražar).

(462) 11. april 2000.

Povratak

P: Stamen Milovanović, R: Miodrag Milanović, S: Miodrag Tabački, K: Snežana Kovačević, M: Miroljub Aranđelović Rasinski, Lek: Radovan Knežević, Scen. p: Predrag Panić.

I: Milija Vuković (Dušan), Divna Marić (Zorica), Vahidin Prelić (Stojan), Miodrag Brezo (Dragomir), Dragana Vranjanac (Marija), Olgica Nestorović (Sovika), Igor Borojević (Tasa), Mihajlo Nestorović (Lune).

(463) 23. maj 2000.

Per Gint

P: Henrik Ibsen, Pr, Dram: Jovan Ćirilov, Ad. i R: Kokan Mladenović, S: Miodrag Tabački, K: Snežana Kovačević, M: Zoran Hristić, Kor: Anđelija Todorović.

I: Branislav Trifunović (Per Gint I, Nepoznati putnik), Igor Borojević (Per Gint II, Livac dugmadi), Mihajlo Nestorović (Per Gint III), Slobodan Ljubičić (Per Gint IV, Mršavi), Tomislav Trifunović (Per Glnt V), Olgica Nestorović (Osa), Goran Šmakić (Mladoženja, Kopile, Trumpeterst-role, Huhu, II Dvadesetogodišnjak), Tomislav Janić (Mladoženjin otac, Krmar), Divna Marić (Mladoženjina mama, II Planinska devojka, Stara trolica, Jedna žena, Žena), Vahidin Prelić (Jedan momak, II Mladi trol, M. Balon, Felah, Jedan), Arpad Černik (Kovač, M. Koton, Kapetan, Trol), Dragana Vranjanac (Devojka, I planinska devojka, Devojka trol), Biljana Đoković (II Devojka, Anitra, Devojka trol), Nina Aćimović (III Devojka, III Planinska devojka, Devojka trol), Svetislav Jelisavčić (II Momak, Mladi trol, Dvoranin, Fon Eberkoft, Gospodar Mleka, Kuvar), Ivana Kovačević (Solvejg), Miodrag Brezo (Solvejgin otac, Seoski kmet), Tanja Jovanović (Ingrid, Devojka trol), Biljana Jokić (Devojka u zelenom, Žena), Momčilo Murić (Dvorska starina, Bergifenfeld), Jovan Kutlešić (Čovek u crnini), Nemanja Nikitović, Slobodan Filipović, Ivana Pavićević, Olivera Radojčić, Ljubica Lojanica, Jelena Nikolić, Miroslav Vujaković, Nađa Jevđović (Svatovi, Trolovi, Narod), Aleksandar Bučlć, Uroš Marić, Petar Jovanović, Luka Radomirović (Deca), Nađa Filipić, Sanja Mitrović, Jana Gajić (Pevaju).

(464) 13. mart 2001.

Sistem

P: Aleksandar Novaković, R, S, K. i Izb. m: Stefan Džeparoski.

I: Vahidin Prelić (Hal Remijus), Slobodan Ljubičić (Osvald Pejpus), Tamara Skroza, Žarko Jovanović (Glasovi).

(465) 11. decembar 2001.

Dobro jutro, laku noć

P: Donald Biset, Pr: Radosveta Petković, Ad. i R: Žoro Ivanov, S. i Kl: Stefanka Kiuvlieva, Pom r: Milomir Bogdanović.

I: Tanja Jovanović (Dobro jutro), Biljana Zdravković (Laku noć).

(466) 23. februar 2002.

Tartif

P: Molijer, Pr: Sima Pandurović, Ad: Dejan Penčić Poljanski. R. i S: Miodrag Milanović, S. i K: Snežana Kovačević, M: Miroljub Aranđelović Rasinski, Lek: Žarko Ružić, Scen. p: Ivica Klemenc.

I: Slobodan Ljubičić (Gospođa Parnel), Igor Borojević (Orgon), Divna Marić (Elmira), Vladimir

Kurčubić (Damis), Ivana Kovačević (Marijana), Nemanja Ranković (Valer), Svetislav Jelisavčić (Kleant), Vahidin Prelić (Tartif), Tanja Jovanović (Donna), Toma Trifunović (G. Loajal Policajac), Milomir Bogdanović, Dragan Dimitrijević (Policajci).

(467) 1. oktobra 2002.

Hasanaginica

P: Ljubomir Simović, R: Branko Popović, S: Juraj Fabri, K: Snežana Kovačević, Izb. m: Miroljub Aranđelović Rasinski, Lek: Ratomir Cvijetić.

I: Igor Borojević (Hasanaga), Divna Marić (Majka Hasanagina), Ivana Kovačević (Hasanaginica), Vahidin Prelić (Beg Pintorović), Tanja Jovanović (Majka Pintorovića), Slobodan Ljubičić (Efendija Jusuf), Momčilo Murić (Suljo), Goran Šmakić (Musa), Svetislav Jelisavčić (Huso), Tomislav Trifunović (Ahmed).

(468) 5. oktobar 2002.

Stanica Brodarevo

P: Ljiljana Lašić, R: Tomislav Trifunović, S: Radojko Lako Veselinović, K: Snežana Kovačević, M: Nikola Pejović.

I: Biljana Đoković (Anda Slavujče), Dragana Vranjanac (Kejt).

(469) 17. decembar 2003.

Odisej ne stanuje ovde

P: Dejan Gligorijević, R. i S: Radoslav Dorić, K: Snežana Kovačević, M: Miroljub Aranđelović Rasinski, Lek: Ratomir Cvijetić.

I: Ivana Kovačević (Ana), Miodrag Brezo (Arsenije), Igor Borojević (Načelnikl policije), Svetislav Jelisavčić (Policajac), Slobodan Ljubičić (Aleksandar Ban), Dragana Vranjanac (Novinarka), Vahidin Prelić (Kosta), Tomislav Trifunović (Burmaz), Milomir Bogdanović (Neoptolem), Slavko Vasić, Dragan Dimitrijević, Nenad Dogandžić, Duško Janković. Filipa Jovanović, Rada Nikitović, Mileta Petrović, Branislav Pop-Mitić, Milena Radomirović (Zaposleni u pozorištu),

(470) 18. mart 2003.

Mentalna higijena

P: Radojko Lako Veselinović, R: Nebojša Pjević, S: Radojko Lako Veselinović, K: Snežana Kovačević, M: Danny Boy, Lek: Ratomir Cvijetić, Scen. p: Slobodan Beštić.

I: Vahidin Prelić (Labud), Tanja Jovanović (Mirna), Igorl Borojević (Lizard), Vladimir Kurčubić (Čombe), Ivana Kovačević (Labudova podsvest), Goran Šmakić (Kondukter), Mileta Petrović (Mašinovođa), Danny Boy (Pevač rep numera), Slobodan Ljubičić (Narator).

(471) 30. april 2003.

Noć đenerala

P: Vuk Drašković, Ad: Boško Puletić, R: Jovica Pavić, S: Zorana Petrov, K: Bojana Nikitović, M: Branislav Pipović, Mask: Dragoljub Jeremić.

I: Boško Puletić (Draža Mihajlović), Gojko Baletić (Slobodan Penezić Krcun), Dragana Vranjanac (Doktorka Stevka), Ognjanka Ognjanović (Jelica Mihajlović), Tomislav Trifunović (Nikola Tarabić).

(472) 7. oktobar 2003.

Pokojnik

P: Branislav Nušić, Ad, R: Dejan Penčić Poljanski, S: Dejan Pantelić, K: Snežana Kovačević, M: Zoran Vuković, Lek: Ratomir Cvetić, Kor: Petar Rajković.

I: Svetislav Jelisavčić (Pavle Marić), Igor Borojević (Milan Novaković), Slobodan Ljubičić (Spasoje Blagojević), Momčilo Murić (Gospodin Đurić), Vahidin Prelić (Ljubomir Protić), Tomislav Trifunović (Anta), Miodrag Brezo (Mladen Đaković), Vladimir Kurčubić (Mile), Tanja Jovanović (Rina), Divna Marić (Agnija), Dragana Vranjanac (Vukica), Goran Šmakić (Agent), Ivana Kovačević (Ana), Biljana Đoković (Sofija), Nikola Pejović (Muzičar).

(473) 24. februar 2004.

Porfirogeneza

P: Đorđe Milosavljević, R, S: Đorđe Milosavljević, Pom. r: Slobodan Ljubičić, K: Snežana Kovačević, M: Marko Matović, Scen. p: Ferid Karajica, Mask: Nijaz Memiš.

I: Slobodan Ljubičić (Kreza), Vahidin Prelić (Novak Tomić), Tanja Jovanović (Lenka Tomić), Dragana Vranjanac (Danica Tomić, udata Rosić), Momčilo Murić (Kujuk Đuro), Vladimir Kurčubić (Jovan Terzić), Ivana Kovačević (Olivera Kondić), Divna Marić (Natalija Tomić, udata Mirić), Tomislav Trifunović (Stojan Tomić), Slobodan Filipović, Dragana Vranjanac, Vladimir Kurčubić (Tri prostitutke), Biljana Đoković, Divna Marić, Slobodan Filipović (Tri kamiondžije).

(474) 16. mart 2004.

U naviljcima

P: Petar Pecija Petrović, R: Tomislav Trifunović, S: Milena Jocić Obradov, K: Snežana Kovačević, Izb. m: Nikola Pejović.

I: Tanja Jovanović, Biljana Đoković, Vladimir Kurčubić.

VRANJE

NARODNO POZORIŠTE “BORA STANKOVIĆ”

(66) 2. novembar 1997.

Sama u kući

P: Miroljub Nedović, R. i Izb. m: Jug Radivojević i Saša Stojković, S: Aleksandar Mihajlović, K: Radmila Đorđević.

I: Anđelija Stojković (Ana), Jelena Anđelković (Bojana), Radmila Đorđević (Ljiljana), Jelena Stefanović (Lepa), Saša Stojković (Ognjen), Aleksandar Mihajlović (Ozren), Dragan Stanković Grnja (Lutka).

(67) 28. novembar 1997.

Propast sveta na Veligdan

P: Radosav Stojanović, R: Jug Radivojević, S. i K: Dejan Pantelić, M: Miroljub Aranđelović Rasinski.

I: Jovan Ilić (kg) (Dragomir), Ljiljana Radivojević (Petrija), Miodrag Deba Popović (kg) (Stavra), Radoslav Radivojević (Milča), Radmila Đorđević (Milunka), Saša Stojković (Savronije), Ninoslav Trajković (Sanda iz Ravno Bučje).

(68) 30. januar 1998.

Ožalošćena porodica

P: Branislav Nušić, R, S, K. i Izb. m: Vladimir Jevtović.

I: Dragan Marjanović (Agaton Arsić), Saša Stojković (Tanasije Dimitrijević), Ninoslav Trajković (Proka Purić), Radoslav Radivojević (Trifun Spasić), Dragan Živković (Mića Stanimirović), Nenad Nedeljković (Dr Petrović), Tamara Stošić (Simka), Vesna Prodanović (Vida), Radmila Đorđević (Gina), Milena Stošić (Sarka), Žetica Jovanović (Danica).

(69) 27. mart 1998.

Seme 10

P: Srboljub Aritonović, R. i Izb. m: Jug Radivojević, S. i K: Dejan Pantelić, Mask: Dragan Jeremić, Lek: Zoran Selistarević.

I: Dragan Marjanović (Kurta), Radmila Đorđević (Oranžada), Miodrag Pejković (kg) (Čips).

(70) 4. oktobar 1998.

Crvenkapa

P: Radoslav Radivojević, R. i Izb. m: Radoslav Radivojević, Pr: Ninoslav Trajković, S: Aleksandar Mihajlović, K: Radmila Đorđević.

I: Jelena Anđelković (Crvenkapa), Saša Stojković (Baka), Dragan Marjanović (Vuksan), Ninoslav Trajković (Tupolup), Nenad Nedeljković (Avavko), Aleksandar Mihajlović (Straško).

(71) 30. oktobar 1998.

Sumnjivo lice

P: Branislav Nušić, R. i Izb. m: Radoslav Radivojević, S: Aleksandar Mihajlović, K: Radmila Đorđević, Mask: Dragan Jeremić.

I: Aleksandar Mihajlović (Jerotije Pantić), Gordana Cvetković (Anđa), Radmila Đorđević (Marica), Dragan Marjanović (Vića), Pera Stojanović (Žika), Nenad Nedeljković (Milisav), Čedomir Stošić (Tasa), Saša Stojković (Đoka), Ninoslav Trajković (Aleksa Žunjić), Dragan Stanković Grnja (Gazda Spasa), Dragan Živković (Gazda Miladin), Zoran Trajković (Josa).

(72) 6. decembar 1998.

Svemironična bajka

P: Igor Bojović, R. i Izb. m: Predrag Stojmenović, K: Radmila Đorđević, S: Aleksandar Mihajlović, Ap: Nenad Nedeljković.

I: Dragan Marjanović (Jelenko Savršenko), Ljiljana Radivojević (Baka Bosa), Saša Stojković (Krdža Brdža iz dalekog svemira), Radmila Đorđević (Princeza Margarina Snešković), Zoran Trajković (Abu Muktar zvani Džabai), Nenad Nedeljković (Komimakosakoišeširo), Radoslav Radivojević (Svemironije Š. Asteroidović), Aleksandar Mihajlović (Glas iz kompjutera).

(73) 15. februar 1999.

Pred novim životom

P: Dragoslav Nenadić, R. i Izb. m: Jug Radivojević, S. i K: Dejan Pantelić, Scen. p: Petar Rajković, Mask: Dragan Jeremić.

I: Eva Ras (kg) (Katarina Nikolić), Jelena Stefanović (Olga), Ninoslav Trajković (Jovan Mladenović), Radmila Đorđević (Fema), Radoslav Radivojević (Deda Paja), Ljiljana Radivojević (Anka Knežević), Dragan Marjanović (Adam Maksimović).

(74) 15. avgust 1999.

Pinokio

P: Branislav Milićević, R. i Izb. m: Ninoslav Trajković, S: Aleksandar Mihajlović, K: Radmila Đorđević.

I: Tamara Stošić (Pinokio), Dragan Živković (Đepeto), Jelena Dinić (Plava vila –Anđelka), Nenad Nedeljković (Manđafoko), Vesna Prodanović (Lija), Igor Sotirović (Macan).

(75) 21. septembar 1999.

Sam protiv NATO

P: Dragan Marjanović, R. i K: Dragan Marjanović.

I: Dragan Marjanović.

(76) 1. oktobar 1999.

Pozorište u Palanci

P: Radoslav Dorić, R: Radoslav Dorić, S: Vesna Radović i Aleksandar Mihajlović, K: Vesna Radović. M: Miroljub Aranđelović Rasinski.

I: Dragoljub Jovanović (Jerotije Pavlović), Dragan Marjanović (Gavrilo Mihajlović), Vesna Petrović (Verka), Radoslav Radivojević (Kir Minta), Jelena Stefanović (Rezika), Nenad Nedeljković (Bora Stanković), Igor Sotirović (Radoje Domanović), Ljiliana Radivojević (Rahela Aritonović), Zoran Trajković (Čaplja), Saša Stojković (Bangeja), Aleksandar Mihajlović (Pobratimče), Radmila Đorđević (Mica načelnikovica), Vesna Prodanović (Vuka Hađži Markova), Ninoslav Trajković (Jova "Zavesa"), Čedomir Krstić (Ćazim), Dragan Živković, Miroslav Ilić (Svirači).

(77) 6. decembar 1999.

Ranjeni orao

P: Mir-Jam, Ad: Borislav Mihajlović Mihiz, R: Velimir Mitrović, S: Dejan Pantelić, K: Nada Janković, Izb. m: Zoran Miletić.

I: Ljiljana Radivojević (Gospođa Mir Jam), Radmila Đorđević (Anđelka Bojanić), Saša Stojković (Tomo Đurović), Vesna Prodanović (Gospođica Nada Todorović), Dragan Marjanović (Nenad Aleksić), Jasmina Stojiljković (Nevenka Mitrović), Radoslav Radivojević (Gojko Marić), Slađana Tomić (Vukica), Aleksandar Mihajlović (Tone).

(78) 25. februar 2000.

Serenada

P: Slavomir Mrožek, R. i Izb. m: Vojin Paunović, S: Aleksandar Mihajlović, K: Radmila Đorđević, Mask: Dragan Jeremić.

I: Dragan Marjanović (Lisac), Saša Stojković (Petao), Slađana Tomić (Plava), Radmila Đorđević (Smeđa), Jelena Stanković (Riđa).

(79) 9. april 2000.

Princezine suze

P: Anđelka Stojanović, R. i Izb. m: Radoslav Radivojević, S: Aleksandar Mihajlović, K: Jovanka Mihajlović.

I: Aleksandar Mihajlović (Car Ar), Radmila Đorđević (Carica Arica), Ana Milenović (Princeza Maša), Dragan Živković (Princ Aleksa), Zoran Trajković (Princ Adam), Ninoslav Trajković (Srećko), Aleksandar Avramović (Mićko), Danilo Mihajlović (Carević Kolibri), Miroljub Jovanović (Carević Zumbul), Bojan Jovanović (Carević Tulipan), Saša Stojković (Carević Bumbar), Minja Peković (Sara), Jovana Antić (Lara), Jasmina Janković (Klara), Vesna Prodanović (Vremeplovac).

(80) 17. oktobar 2000.

Svadba Krečinskog

P: Aleksandar Vasiljevič Suhovo-Kobiljin, Pr: Mihailo O. Gluščević, R. i Izb. m: Nenad Todorović, S: Aleksandar Mihajlović, K: Radmila Đorđević.

I: Aleksandar Mihajlović (Petar Konstantinovič Muromski), Tamara Stošić (Lidija), Ljiljana Radivojević (Ana Antonovna-Atueva), Ninoslav Trajković (Vladimir Dmitrič-Neljkin), Dragan Marjanović (Mihajlo Vasiljevič-Krečinski), Dragan Živković (Ivan Antonič-Raspljuev), Radoslav Radivojević (Nikanor Savič-Bek), Milan Vasić (Timofije Tihomirovič-Ščebnjev), Saša Stojković (Fjodor), Zoran Trajković (Policijski pisar), Miroslav Ilić (I momak), Bojan Jovanović (II momak), Saša Stojanović (Tiška).

(81) 2. decembar 2000.

Klupa u parku

P: Aleksandar Geljman, Pr: Saša Markus, R: Svetozar Rapajić, S: Aleksandar Mihajlović, K: Radmila Đorđević.

I: Milan Vasić (On), Tamara Stošić (Ona), Danilo Mihajlović (Dete), Vesna Prodanović (Majka), Jelena Anđelković (Devojka), Slađana Tomić (Plavokosa), Ljiljana Radivojević (Dama).

(82) 24. decembar 2000.

Pepeljuga

P: Radoslav Radivojević, R: Radoslav Radivojević, S: Aleksandar Mihajlović, K: Jovanka Mihajlović, Izb. m: Goran Stojković.

I: Tamara Stošić (Pepeljuga), Radmila Đorđević (Maćeha), Saša Stojković (Milica), Slađana Tomić (Dragica), Aleksandar Mihajlović (Bela ptica), Danilo Mihajlović (Plava ptica), Ana Milenović (Crvena ptica), Jovana Antić (Miš beli), Jasmina Janković (Miš sivi), Minja Peković (Dobra vila), Milan Vasić (Kraljević), Ninoslav Trajković (Veliki vojvoda), Saša Stojanović (Deda Mraz).

(83) 2. mart 2001.

Čemer

P: Radoslav Radivojević, P: Borisav Stanković, R: Radoslav Radivojević, S: Dušan Stanić, K: Zora Živadinović Davidović, M: Miroljub Aranđelović Rasinski, Kor: Petar Rajković.

I: Radoslav Radivojević (Stojan), Dragan Marjanović (Dimitrija), Dragan Stanković (Stevan Čuklja), Milan Vasić (Jovan), Zoran Trajković (Adžija I), Saša Stojković (Adžija II), Ninoslav Trajković (Stojmen), Aleksandar Mihajlović (Potkazivač), Dragoljub Jovanović (Pandur), Ljiljana Radivojević (Stana), Tamara Stošić (Cveta), Radmila Đorđević (Piljarica), Vesna Prodanović (Jedna žena), Slađana Tomić, Jelena Stanković, Minja Peković, Jovana Antić, Irena Mladenović, Dragan Živković (Narod).

(84) 6. maj 2001.

Snežana i 7 patuljaka

P: Jakob Grim & Vilhelm Grim, Ad. i R: Radoslav Radivojević, S: Aleksandar Mihajlović, K: Jovanka Mihajlović, Izb. m: Goran Stojković.

I: Ana Milenović (Snežana), Radmila Đorđević (Kraljica), Ninoslav Trajković (Lovac), Milan Vasić (Kraljević), Jovana Antić (Ogledalo), Aleksandar Mihajlović (Učiteljko), Tamara Stošić (Ljutko), Jovana Nikolić (Pospanko), Emilija Đošić (Kijavko), Aleksandar Petković (Muca), Miloš Đošić (Smeško), Danilo Mihajlović (Švrća).

(85) 8. jun 2001.

Lari Tompson

P: Dušan Kovačević, R: Dragan Marjanović, S: Aleksandar Mihajlović, K: Jovanka Mihajlović.

I: Radmila Đorđević (Katarina), Dragan Marjanović (Beli), Milan Vasić (Stefan nos), Tamara Stošić (Dragana, Bojana, Olivera nos), Nenad Nedeljković (Dragan, Bojan, Oliver nos), Radoslav Radivojević (Sava), Vesna Prodanović (Savka), Dragan Živković (Specijalac), Aleksandar Mihajlović (Električar), Zoran Trajković, Miroslav Ilić, Miroslav Kostić (Pozorišni radnici).

(86) 30. novembar 2001.

Oslobođenje Skoplja

P: Dušan Jovanović, R, S, K. i Izb. m: Filip Gajić, K: Jovanka Mihajlović, Pr: Aleksandar Mihajlović.

I: Danilo Mihajlović (Zoran), Ivana Kovačević (kg) (Lica), Radmila Đorđević (Lenče), Dragan Marjanović (Georgij), Marko Mihajlović (Dušan), Mirjana Mihajlović (Ana), Slobodan Antić (Krsto), Miloš Đošić (Ludi Vavo), Jovana Stanić (Biba), Vinka Baščarević (Renata), Aleksandar Petković (Oskar), Filip Trajković (Trajko), Denis Ćerimović (Riste), Esad Jašaraj (Esad), Milan Vasić (Tasin), Žetica Jovanović (Bale), Radoslav Radivojević (Doktor), Saša Stojković (Nemački oficir), Dragan Stanković (Načelnik bugarske tajne policije), Dragan Živković (Gospodinov), Ninoslav Trajković (Stojčev), Aleksandar Mihajlović (Sveštenik),

(87) 10. februar 2002.

Kraljević i prosjak

P: Mark Tven, R: Ana Radivojević Zdravković, S: Dragan Zdravković, K: Jovanka Mihajlović.

I: Danilo Mihajlović (Stefan), Saša Stojković (Budimir), Ljiljana Radivojević (Dušica), Radmila Đorđević (Ljilja), Jug Đorđević (Raša), Milan Vasić (Gaša), Žetica Jovanović (Maša), Tamara Stošić (Cica), Anastasija Stajić, Jovana Cvetković, Julija Đorđević, Kristina Stanković, Milica Antić, Sara Trajković (Anđeli), Emilija Đorđević, Aleksandar Mihajlović, Miroslav Ilić (Pajaci).

(88) 12. april 2002.

Nesporazum

P: Alber Kami, Pr: Petar Selem i Daša Bradičić, R, S. i Izb. m: Radoslav Radivojević, K: Jovanka Mihajlović.

I: Tamara Stošić (Marta), Žetica Jovanović (Marija), Ljiljana Radivojević (Majka), Milan Vasić (Jan), Aleksandar Mihajlović (Domar),

(89) 27. oktobar 2002.

Aladinova čarobna lampa

P: Radoslav Radivojević, R: Radoslav Radivojević, S: Aleksandar Mihajlović, K: Jovanka Mihajlović i Sladana Žunić, Izb. m: Goran Stojković.

I: Nenad Nedeljković (Aladin), Tamara Stošić (Anđela), Saša Stojković (Baki), Žetica Jovanović (Živadinka), Aleksandar Mihajlović (Anđeo), Radmila Đorđević (Đavo).

(90) 17. januar 2003.

Krivovo

P: Radosav Stojanović, R. i Izb. m: Jug Radivojević, S. i K: Dejan Pantelić.

I: Filip Trajković (Todor), Danilo Mihajlović (Agim), Dragan Marjanović (Kosta), Igor Damnjanović (kg) (Konobar), Ninoslav Trajković (Petar), Miodrag Rakočević (kg) (Jakov), Aleksandar Mihajlović (Rešat), Radoslav Radivojević (Kajica), Radmila Đorđević (Svetlana), Milan Vasić (kg) (Stranac), Isidora Mitić (Drita), Ljiljana Radivojević (I žena), Tamara Stošić (II žena), Žetica Jovanović (III žena), Aleksandar Petković, Slobodan Antić, Sara Trajković (Deca).

(91) 9. mart 2003.

Bajka o caru i pastiru

P: Boško Trifunović, R: Radoslav Radivojević, S: Aleksandar Mihajlović, K: Jovanka Mihajlović i Slađana Žunić, Izb. m: Goran Stojković.

I: Saša Stojković (Car), Žetica Jovanović (Carica), Bojana Petrović (Princeza), Ninoslav Trajković (Mudrac), Tamara Stošić (Prologus-vila), Aleksandar Mihajlović (Pastir), Aleksandar Petković (Pastirov brat I), Slobodan Antić (Pastirov brat II), Aleksandra Rašić (Mago), Miroslav Ilić (Stražar), Stefan Damnjanović (Dželat-stražar), Bojana Petrović (Prva devojka), Dragana Jovanović (Druga devojka), Milica Antonov (Treća devojka).

(92) 21. oktobar 2003.

Jovča

P: Borisav Stanković, R, S, Izb. m: Radoslav Radivojević, S: Aleksandar Mihajlović, K: Zora Živadinović Davidović.

I: Dragan Marjanović (Jovča), Milan Vasić (Toma), Saša Stojković (Vladika), Ninoslav Trajković (Mita), Aleksandar Mihajlović (Mladen), Zoran Trajković (Jovan), Miroslav Ilić (Sluga), Slađana Tomić (Anđa), Ljiljana Radivojević (Marija), Tamara Stošić (Vaska), Jelena Stanković (Sofija), Žetica Jovanović (Stojna), Radmila Đorđević (Naza), Nenad Nedeljković, Aleksandar Krstić, Zoran Trajković (Vranjanci).

(93) 4. decembar 2003.

Kako snimiti porno film

P: Strahinja Mitrić, Ad, R, Izb m, Lek: Vladimir Lazić, S: Krstomir Milovanović.

I: Dragan Marjanović (Ljubinko – Ljupče), Radmila Đorđević (Biserka – Beba), Ljiljana Radivojević (Sinđelija – Sinđa), Aleksandar Mihajlović (Ostoja – Šiško), Ninoslav Trajković (Zarije – Zare), Žetica Jovanović (Koviljka – Koka), Nenad Nedeljković (Anđelko – Hari), Dragan Živković (Negovan – Nece), Jelena Stanković (Danica – Daca), Slađana Tomić (Ružica – Ruža), Jelena Asanović, Kristina Janjić, Miljana Vukomanović, Maja Milošević, Marija Đorić, Aleksandra Manasijević, Marija Anđelković ("Vrelo srce" – plesna grupa).

(94) 21. februar 2004.

Cvrčak i mrav

P: Radoslav Pavelkić, R, Izb. m: Radoslav Radivojević, Pom. r: Žetica Jovanović i Tamara Stošić,S: Aleksandar Mihajlović, K: Jovanka Mihajlović.

I: Lazar Tasić (Cvrčak), Kristijan Milenković (Mravko), Aleksandra Anđelković (Mravka), Vladimir Stefanović (Mravić), Emilija Mitić (Buba Mara), Anastasija Stajić (Leptirica), Jovana Dodić (Gavran), Tamara Stošić (Gvozda), Žetica Jovanović (Milja), Aleksandra Mihajlović (Strašilo), Miljan Aleksić (Kolporter), Mihajlo Milenković (Mravko Slavko), Milena Petković (Mravka Stanka), Tijana Jovanović (Mravka Zdravka), Sanja Mihajlović (Mravka Branka), Marko Stanojević (Mravić Savić), Nina Ristić (Mravče Danče), Nikola Mitić (Mravić Pavić), Isidora Savić (Mravče Stanče).

(95) 24. april 2004.

Tri praseta

P: Radoslav Radivojević, R, Izb. m: Radoslav Radivojević, S: Aleksandar Mihajlović, K: Jovanka Mihajlović.

I: Saša Stojković (Slaninko Masnić), Aleksandar Petković (Čvarak Topljenković), Aleksandar Mihajlović (Rebarce kavurmić), Kristina Janić (Butkica Vešaljkić), Jovana Dodić (Brnjica Njuškić), Jelena Asanović (Mlevena Kobasiković), Mirjana Vukomanović (Krtinka Šunkić), Tamara Stošić (Vesela), Žetica Jovanović (Vučka), Nenad Nedeljković (Anđelo Mikel).

ZAJEČAR

POZORIŠTE “ZORAN RADMILOVIĆ”

(285) 9. septembar 1986, Zaječar

Putujuće pozorište Šopalović

P: Ljubomir Simović, R: Dušan Rodić, Asr: Dragiša Veljković, S, K: Krstomir Milovanović, Izb. m: Vladeta Dobrić.

I: Vasa Spasojević (Majcen), Ljubiša Krstić (Milun), Milan Svilar (Drobac), Miloš Petrović (Blagoje Babić), Milena Svilar (Gina), Ina Popović (Simka), Branislava Šukletović (Dara), Dragana Mladenović (Tomanija), Slađana Pajčić (Spasenija), Slavoljub Stojanović (Vasilije Šopalović), Radmila Josifović (Jelisaveta Protić), Marina Perić (Sofija Subotić), Slobodan Ljubičić (Filip Trnavac).

(286) 11. novembar 1986.

Probudi se, Kato

P: Milan Grgić, R: Milan Bogosavljević, S: Krstomir Milovanović, K: Slavica Lalicki.

I: Oliver Šukletović (Nikola), Zoran Đorđević (Igor), Dragiša Veljković (Tomica), Božidar Dragutinović (Cincek), Vasa Spasojević (Kazimir), Branislava Šukletović (Elvira), Dara Petrović (Maja), Slađana Pajčić (Katarina),

(287) 26. decembar 1986.

Lepotica i zver

P: František Hrubin, R: Božidar Dimitrijević, Asr: Božidar Dragutinović, S: Dušanka Đorđević, K: Suzana Tanasković, Izb. m: Ilija Pogarčić, Kor: Perislav Ducić.

I: Dragiša Veljković (Zver), Marina Perić (Lepotica), Slađana Pajčić (Gabinka), Dragana Mladenović (Malinka), Miloš Petrović (Trgovac), Oliver Šukletović (Filipon), Vasa Spasojević (Filipan), Ljubiša Krstić (Stari građanin), Dara Petrović (Stara građanka), Božidar Dragutinović (Svirač).

(288) 4. februar 1987.

Srećna nova 49!

P: Gordan Mihić, R: Milan Bogosavljević, S: Krstomir Milovanović, K: Slavica Lalicki, Izb. m: Mirko Radić, Scen. pok: Dragan Nikolić.

I: Ina Popović (Vera), Marina Perić (Nale), Milen Svilar (Majka), Milan Svilar (Otac), Igor Stevanović (Luka), Slavoljub Stojanović (Miloš Garić), Slobodan Ljubičić (Kosta Garić), Miloš Petrović (Buger), Oliver Šukletović (Vidra), Vasa Spasojević (Toza), Dragiša Veljković (Pemba, Grada), Božidar Dragutinović (Gile), Mile Milenović (Coca), Zoran Đorđević (Islednik), Ljubiša Krstić (Drug iz OZN-e), Svetislav Đorđević (Milicioner).

(289) 22. april 1987.

Markiza de Sad

P: Jukio Mišima, Ad. i R: Aleksandar Lukač, S: Snežana Petrović, K: Angelina Atlagić, Izb. m: Ivica Penčić, Lek: Radovan Knežević.

I: Marina Perić (Rene), Darinka Petrović (Gospođa de Montrej), Slađana Pajčić (An Prosper), Branislava Šukletović (Baronica de Sinjan), Radmila Josifović (Grofica de Sinjan), (Dragana Mladenović (Šarlota).

(290) 9. jun 1987.

Sa Vukovih staza i bogaza

Dram, Lek: Branivoj Đorđević, R: Milan Duškov, S: Krstomir Milovanović, S: Ljerka Kaličić, Izb. m: Milan Komnenić.

I: Radmila Josifović, Branislava Šukletović, Marina Perić, Slađana Pajčić, Dragana Mladenović, Milan Svilar, Božidar Dragutinović, Slobodan Ljubičić, Zoran Đorđević, Dragiša Veljković, Oliver Šukletović.

(291) 8. septembar 1987.

Sveti Georgije ubiva aždahu

P: Dušan Kovačević, R: Aleksandar Lukač, S: Krstomir Milovanović, K: Snežana Kovačević, M: Ivica Penčić, Lek: Radovan Knežević.

I: Milan Svilar (Đorđe Džandar), Dragana Mladenović (Katarina), Dragiša Veljković (Gavrilo Vuković), Vasa Spasojević (Mile Vuković), Budimir Jeremić (kg) (Aleksa Vuković), Dragan Jocić (kg) (Vane siroče), Ljubiša Krstić (Doktor Konstantin), Nenad Ciganović (kg) (Žoja Ribar), Slobodan Ljubičić (Rajko Pevac), Miloš Petrović (Učitelj Mićun), Slavoljub Stojanović (Ninko Belotić), Božidar Dragutinović (Krivi Luka), Milena Svilar (Tetka Slavka), Oliver Šukletović (Poručnik Tasić), Zoran Đorđević (Mikan Besni), Toplica Golubović (Dane Neženja), Dobrica Mladenović (Baća), Miroslav Đorđević (Reci Vojo), Milorad Žlvanović Boban Predić, Dejan Stojanović (Vojnici).

(292) 5. novembar 1987.

Noć bogova

P: Miro Gavran, R. i Scen. pok: Dragoslav Todorović, S: Krstomir Milovanović, K: Slavica Lalicki, M: Jugoslav Bošnjak, Lek: Radovan Knežević.

I: Miloš Petrović (Molijer), Vasa Spasojević (Luj Dživ), Slavoljub Stojanović (Luda).

(293) 5. decembar 1987.

Emigranti

P: Slavomir Mrožek, R: Milorad Berić, S: Krstomir Milovanović, K: Slavica Lalicki, Lek: Radovan Knežević.

I: Milan Svilar (AA), Božidar Dragutinović (XX).

(294) 9. januar 1988.

Staklena menažerija

P: Tenesi Vilijams, R: Milan Bogosavljević, S: Krstomir Milovanović, K: Slavica Lalicki, Izb. m: Petar Jovanović, Lek: Radovan Knežević.

I: Milena Svilar (Majka), Dragiša Veljković (Sin), Marina Perić (Ćerka), Zoran Đorđević (Mladić).

(295) 1. april 1988.

Luda kuća

P: Filip King, R: Aleksandar Gavrilović, S: Snežana Perović, K: Snežana Šarac, Izb. m: Mirko Radić.

I: Branislava Šukletović (Ida), Radmila Josifović (Gospođica Skilon), Oliver Šukletović (Prečasni Lajonel Tup), Marina Perić (Penelopa Tup), Božidar Dragutinović (Kaplar Klajv Vingon), Vasa Spasojević (Uljez), Slavoljub Stojanović (Biskup od Leksa), Miloš Petrović (Prečasni Artur Haifri), Dragiša Veljković (Narednik Tauers).

(296) 24. maj 1988.

Klaustofobična komedija

P: Dušan Kovačević, R: Milan Karadžić, S: Krstomir Milovanović, K: Angelina Atlagić, M: Enco Lesić, Kor: Milica Bijelić.

I: Milan Svilar (Sava Odžačar), Marina Perić (Nina Herbert), Dragiša Veljković (Vule milicioner), Božidar Dragutinović (Jagoša Kraj), Slavoljub Stojanović (Teja Kraj), Branislava Šukletović (Vesela Kraj).

(297) 20. septembar 1988.

Sumnjivo lice

P: Branislav Nušić, R, K. i Dram: Branislav Mićunović, S: Krstomir Milovanović.

I: Vasja Stanković (kg) (Jerotije Pantić), Milena Svilar (Anđa), Dragana Mladenović (Marica), Miloš Petrović (Vića), Budimir Jeremić (kg) (Žika), Milan Bogosavljević (Milisav), Slavoljub Stojanović (Aleksa Žunić), Ljubiša Krstić (Tasa), Zoran Đorđević (Joca), Dragiša Veljković (Đoka), Božidar Dragutinović (Gazda Miladin), Oliver Šukletović (Gazda Spasoje).

(298) 25. oktobar 1988.

Svačije

P: Veljko Radović, R: Vladimir Lazić, S: Krstomir Milovanović, K: Svetlana Milutinović, Izb. m: Vladimir Racković, Lek: Radovan Knežević, Scen. pok: Ivan Klemenc.

I: Milan Svilar (Blažo), Ina Popović (Sofija), Dragiša Veljković (Simon), Budimir Jeremić (kg) (Bogoljub), Zoran Đorđević (Milun), Miloš Petrović (Lazar), Slavoljub Stojanović (Radun), Darinka Petrović (kg) (Katarina), Nenad Ciganović (kg) (Aleksandar), Milan Bogosavljević (Sofija), Dragana Mladenović (Magda), Radmila Josifović (Slavjanka), Branislava Šukletović (Divna), Ljubiša Krstić (Života), Oliver Šukletović (Jovo), Vasa Spasojević (Đoko).

(299) 31. januar 1989.

Rodoljupci

P: Jovan Popović Sterija, R: Stevo Žigon, S: Krstomir Milovanović, K: Slavica Lalicki, Izb. m: Sava Kukić.

I: Miloš Petrović (Žutilov), Ina Popović (Nančika), Marta Perić (Milčika), Zoran Popović (Eden), Dragiša Veljković (Šandor Lepršić), Božidar Dragutinović (Prvi slavjanofil), Vasa Spasojević (Drugi slavjanofil), Radmila Josifović (Gospođa Zelenićka), Ljubiša Krstić (Šerbulić), Milan Svilar (Smrdić), Slavoljub Stojanović (Gavrilović), Oliver Šukletović (Nađ Pal), Ljubiša Munčić (Violinista), Dragana Mladenović (Eržika), Milan Bogosavljević (Skoroteča), Lidija Živković, Aleksandra Putniković, Dragana Videnović, Ivana Milanović (Devojke), Nemanja Cerović, Nikola Milanović (Deca).

(300) 18, april 1989.

Zločin na Kozjem ostrvu

P: Ugo Beti, R: Božidar Dimitrijević, S. i K: Dušanka Đorđević, M: Baškim Šehu.

I: Dragana Mladenović (Agata), Marina Perić (Silvija), Darinka Petrović (Pija), Dragiša Veljković (Anđelo).

(301) 27. april 1989.

Boj petlova

P: Aleksandar Đaja, R: Milan Bogosavljević, S, K: Krstomir Milovanović.

I: Miloš Petrović (Andrija Marić), Ina Popović (Milica Marić), Zoran Đorđević (Nebojša Marić), Milan Svilar (Gvozden Vuković), Radmila Josifović (Ljubinka Vuković), Branislava Šukletović (Nataša Vuković), Milena Svilar (Katarina Pavlović), Božidar Dragutinović (Krasojević), Radmila Josifović (Stevanovićka), Slavoljub Stojanović (Mita), Oliver Šukletović (Mahmut Murići), Ljubiša Krstić (I radnik), Vasa Spasojević (II radnik), Toplica Golubović, Mile Milenović (Vojnici).

(302) 7. septembar 1989.

Banović Strahinja

P: Borislav Mihajlović-Mihiz, R, Izb. m: Aleksandar Lukač, S: Krstomir Milovanović, K: Slavica Lalicki.

I: Slavoljub Stojanović (Banović Strahinja), Darinka Petrović (Majka), Dragana Mladenović (Žena), Božidar Milutinović (Sluga Milutin), Oliver Šukletović (Vlah Alija), Miloš Petrović (Jug Bogdan), Zoran Đorđević (Vojin Jugović), Dragiša Veljković (Boško Jugović).

(303) 12. decembar 1989.

Idem u lov

P: Žorž Fejdo, R: Stevo Žigon, S: Krstomir Milovanović, K: Slavica Lalicki.

I: Slavoljub Stojanović (Dišotel), Dragana Mladenović (Leontina), Oliver Šukletović (Moris), Ljubiša Krstić (Kasanj), Radmila Josifović (G-đa Latur), Dragiša Veljković (Gontran), Vasa Spasojević (Bridua), Branislava Šukletović (Babet), Mile Milenović (Policajac).

(304) 6. mart 1990.

Orginal falsifikata

P: Rade Radovanović, R: Božidar Dimitrijević, Pom. r: Zoran Đorđević, S: Krstomir Milovanović, K: Snežana Kovačević, Izb. m: Mirko Radić.

I: Milan Svilar (Vujić), Branislava Šukletović (Lena), Slavoljub Stojanović (Pavle), Zoran Đorđević (Dragiša), Božidar Dragutinović (Stojan), Oliver Šukletović (Pavlović), Milena Svilar (Mileva), Nemanja Cerović (Nikola).

(305) 6. septembar 1990.

Ivkova slava

P: Stevan Sremac, Ad. i R: Gradimir Mirković, S: Krstomir Milovanović. K: Gara Vučković Krstović, Izb. m: Žarko Milanović. Kor: Pera Ducić, Lek: Radisav Dimitrijević, Pom r: Zoran Đorđević.

I: Miloš Petrović (Ivko Mijalković), Darinka Petrović (kg) (Keva), Nemanja Cerović (Mitanče), Dragana Mladenović (Sika), Selena Ristić (Marijola), Dragan Ilić (Čorbar), Oliver Šukletović (Kalakurdija), Pera Ducić (Masuričanin), Milan Bogosavljević (Pera), Branislava Šukletović (Cajka), Vasa Spasojević (Milan Ružić), Rozmirka Đorđević (Natalija), Milan Miladinović (Miloljub), Dragiša Veljković (Neko, Svetislav Dobrić), Bogdan Ducić (Jova), Ina Popović (Mica), Slavoljub Stojanović (Mirko), Milena Svilar (Stefka), Slađana Petrović (Bisenija), Milan Svilar (Mihalač Nikolić-Kalča), Milutin Vešković (Mita Jovanović-Kurjak), Zoran Đorđević (Jovan Popović-Smuk), Budimir Jeremić (kg) (Vlajko Marković), Mile Milenović (Nikodije).

(306) 25. novembar 1990.

Profesionalac

P: Dušan Kovačević, R: Božidar Dimitrijević, S. i K: Krstomir Milovanović.

I: Dragiša Veljković (Teodor Teja Kraj), Enver Petrovci (kg) (Luka Laban), Dragana Mladenović (Marta), Zoran Đorđević (Ludak).

(307) 6. februar 1991.

Vekovi su prohujali

Ad: Žarko Milošević, R: Nenad Ciganović.

I: Ina Popović (Anastasija), Branislava Šukletović (Jelena), Milutin Vešković (Bogoja), Božidar Dragutinović (Vukašin), Zoran Đorđević (Lazar), Vasa Spasojević (Uroš), Dragiša Veljković (Časlav), Mile Milenović (Lučonoša).

(308) 14. februar 1991.

Oružje zbogom

P: Stevan Koprivica, R: Miomir Miki Stamenković, S: Krstomir Milovanović, Izb. m: Jovan Branković.

I: Miloš Petrović (Borivoje Ćelebić), Slavoljub Stojanović (Srđa Barović), Oliver Šukletović (Jovan Rašović-Brko), Dragana Mladenović (Jasna).

(309) 21. maj 1991.

Konje ubijaju, zar ne?

P: Horas Mek Koj, Ad: Tatjana Vranić, R: Aleksandar Lukač, S. i K: Krstomir Milovanović, M: Vladimir Milačić, Scen. p: Ivan Klemenc.

I: Slobodan Ljubičić (kg), Mima Vulović (kg), Slavoljub Stojanović, Darinka Petrović (kg), Milutin Vešković, Dragana Mladenović, Mila Smajić (kg), Oliver Šukletović, Branislava Šukletović, Dragiša Veljković, Zoran Đorđević.

(310) 4. jul 1991.

Milutin

P: Danko Popović, Ad: Vesna Jezerkić, R: Miomir Miki Stamenković, S: Krstomir Milovanović, Izb. m: Mirko Radić.

I: Slavoljub Stojanović (Milutin).

(311) 12. novembar 1991.

Malo ljubavi, malo mržnje

P: Vlasta Radovanović, R: Miomir Stamenković, S. i K: Krstomir Milovanović, M: Stanimir Milićević.

I: Divna Antić (kg), Dragana Mladenović, Miloš Petrović (kg), Slavoljub Stojanović.

(312) 10. januar 1992.

Kidaj od svoje žene

P: Rej Kuni, R, K. i Izb. m: Aleksandar Lukač, S: Krstomir Milovanović.

I: Branislava Šukletović, Selena Ristić, Milutin Vešković, Dragiša Veljković, Vasa Spasojević, Slavoljub Stojanović, Zoran Đorđević.

(313) 10. januar 1992.

Crna magija

P. i R: Aleksandar Lukač, S: Krstomir Milovanović, M: Dragoslav Tankosić.

I: Zoran Đorđević, Dragana Mladenović, Darinka Petrović (kg), Mila Smaić, Dragiša Vešković, Vasa Spasojević, Milutin Vešković.

(314) 12. maj 1992.

Seme

P: Miroljub Nedović, R: Nenad Bojić, S: Krstomir Milovanović, K: Snežana Veljović, M: Miroljub Aranđelović Rasinski, Lek: Radovan Knežević.

I: Slavoljub Stojanović (Kicoš), Božidar Dragutinović (Prpa), Zoran Đorđević (Kapetan), Vasa Spasojević (Brica), Milutin Vešković (Dobrivoje), Dragana Mladenović (Jagoda), Miloš Petrović (kg) (Otac), Darinka Petrović (kg) (Mati), Zoran Stanišić (Nikola), Dragana Radojević (Milica), Evgenija Stanković (Jelena), Ljubodrag Milutinović (Radovan), Branislava Šukletović (Vračara Druga), Mila Smaić (Vračara Treća).

(315) 22. maj 1992.

Vozač

P: Novica Savić, R: Miomir Stamenković, S. i K: Krstomir Milanović, Izb. m: Nada Malenović.

I: Vasa Spasojević (Jelen), Darinka Petrović (kg) (Vera), Miloš Petrović (kg) (Draško), Dragana Mladenović (Jasna), Dragiša Veljković (Boban).

(316) 18. septembar 1992.

Zapali me

P: Lanford Vilson, Pr: Milena Trombozić, R: Branislav Guzina. S: Krstomir Milovanović, K: Irena Portnoj, Izb. m: Branislava Mijović.

I: Dragana Jovanović (Ana), Jovan Krstić (Barton), Ljubomir Milutinović (Lari), Milutin Vešković (Beli).

(317) 6. oktobar 1992.

Sile u vazduhu

P: Nebojša Romčević, R. i Izb. m: Branislav Stefanović, S: Krstomir Milovanović, K: Ljiljana Petrović.

I: Slavoljub Stojanović (Mile), Branislava Šukletović (Mica), Dragica Živković Krstić (Lari), Dragiša Veljković (Lale), Miloš Petrović (Ostoja), Darinka Petrović (Nata), Božidar Dragutinović (Blagoje), Vasa Spasojević (Mušterija), Zoran Đorđević (On), Selena Ristić (Ona).

(318) 20. novembar 1992.

Slušaj amo

P: Tomislav G. Panajotović, R: Miomir Stamenković, Izb. m: Bratislava Mijović.

I: Jovan Krstić (Kapetan Luka Đurašković).

(319) 18. februar 1993.

Strankadžije

P: Radoslav Dorić, R: Milan Bogosavljević, S: Krstomir Milovanović, K: Irena Rot Portonj, Izb. m: Vladeta Dobrić, Lek: Radovan Knežević.

I: Slavoljub Stojanović (Jerotije Žutić), Vasa Spasojević (Dragiša Moler), Zdravko Maletić (Aleksa Nušić), Dragica Živković Krstić (Srbijanka Zulfikaramujkić), Milutin Vešković (Miloš Trandafilović Džaf), Dragana Mladenović (Poleksija Bajić), Jovan Krstić (Gavrilo Bosanac), Dragiša Veljković (Dobrivoje Kamenjar), Aleksandar Mihailović (Laza zidar), Zoran Đorđević (Jovan Popović), Selena Ristić (Violeta Buzančić), Aleksandar Marinković (Guta Ciganin), Dejan Sotirović (Džefov telohranitelj).

(320) 8. jun 1993.

Dijamantska ogrlica

P: Zoran Božović, R: Miomir Stamenković, S: Krstomir Milovanović, K: Biljana Krstić, Izb. m: Mirko Radić.

I: Miloš Petrović (Inspektor), Dara Petrović (Dana), Dragana Mladenović (Ana), Jovan Krstić (Miloš), Dragica Krstić (Tanja), Branka Šukletović (Stana), Vasa Spasojević (Nikola).

(321) 15. jul 1993.

Imamo dovoljno vremena

P: Radomir Putnik, R: Borislav Grigorović, S. i K: Krstomir Milovanović, Izb. m: Miroljub Aranđelović Rasinski, Pom r: Ljubodrag Milutinović.

I: Dragana Mladenović (Tinka), Slavoljub Stojanović (Branko), Darinka Petrović (Mati), Miloš Petrović (Jakov), Jovan Krstić (Filip), Dragica Živković Krstić (Jolanda), Vasa Spasojević (Hroničar), Aleksandra Rukavina (Učiteljica Ljubica), Ljubodrag Milutinović (Konstantin), Branislava Šukletović (Žena tumač), Zoran Đorđević (Lekar).

(322) 12. oktobar 1993.

Ujka Vanja

P: Anton Pavlovič Čehov, R: Duško Dimitrijević, S: Krstomir Milovanović, K: Irena Rot Portnoj, Izb. m: Stanimir Milićević, Pom. r: Aleksandar Mihailović.

I: Miloš Petrović (Serbjakov Aleksandr Vladimirovič), Dragana Mladenović (Jelena Andrejevna), Dragana Jovanović (Sofija Aleksandrovna), Milutin Vešković (Astorov Mihajlo Lalovič), Slavoljub Stojanović (Vojnicki Ivan Petrovič), Jovan Krstić (Telegin Ilja Iljič), Dragica Živković Krstić (Vojnicka Maruja Vasiljevna), Darinka Petrović (Marina), Aleksandar Mihailović (Radnik).

(323) 12. maj 1994.

Zla žena

P: Jovan Popović Sterija, R: Miodrag Milanović, S: Krstomir Milovanović, K: Irena Rot Portnoj, Izb. m: Goran R. Mijović, Lek: Radovan Knežević, Pom. r: Milutin Vešković.

I: Milutin Vešković (Graf Trifić), Danica Krljar (Sultana), Dragana Jovanović (Persida), Vasa Spasojević (Stevan), Milan Svilar (Sveta), Vidosava Todić (Pela).

(324) 4. jun 1994.

Kako ubiti suprugu... bez suvišnog zašto...

P: Antonio Amuri, Ad: Miroljub Nedović i Željko Mijanović, R: Vladimir Lazić, S: Krstomir Milovanović, Izb. m: Scen. p: Vladimir Janković.

I: Dragana Jovanović (G-đa supruga), Milutin Vešković (G-din suprug).

(325) 13. septembar 1994.

Luda noć u hotelu Srbija

P: Rej Kuni, Ad: Dragana Bošković, R: Milan Bogosavljević, S. i K: Krstomir Milovanović, Izb. m: Goran R. Mijović.

I: Milutin Vešković, Jovan Krstić, Aleksandar Mihailović, Milan Bogosavljević, Zdravko Miletić, Zoran Đorđević, Dragica Živković Krstić, Dragana Jovanović, Selena Ristić, Aleksandra Rukavina.

(326) 12. novembar 1994.

Jankovac –potopljeni svet

P: Aleksandar Đaja, R: Boško Dimitrijević, S: Krstomir Milovanović, K: Snežana Kovačević, Lek: Borivoje Borozan.

I: Milan Svilar (Petar), Dragana Mladenović (Ruža), Aleksandra Rukavina, Dragica Živković Krstić (Spomenka (1941)), Milutin Vešković (Vladan), Milija Vuković (Zvonimir), Dragana Jovanović (Milena), Zdravko Maletić (Nenad).

(327) 22. decembar 1994.

Unosno mesto

P: Aleksandar Nilolajevič Ostrovski, R. i Izb. m: Vitalij Dvorcin, K: Snežana Kovačević, S: Krstomir Milovanović, Scen. p: Slobodan Beštić, Lek, Pom. r: Mirjana Vukojčić.

I: Milan Svilar (Aristarh Vladimirovič Višnjevski), Dragana Mladenović (Ana Pavlovna), Slobodan Beštić (kg) (Vasilij Nikolajevič Žadov), Zdravko Maletić (Mikin), Slavoljub Stojanović (Akim Akimovič Jusov), Jovan Krstić (Onisim Panfilovič Belogubov), Mirjana Vukojčić (kg) (Relisata Geraimovna Kukušina), Biljana Jokić (Polina), Dragana Jovanović (Julkica), Milutin Vešković (Dosužev), Zoran Đorđević (Prvi činovnik), Selena Ristić (Stjaša), Vidomir Ristić (Vasilije).

(328) 23. januar 1995.

Tajanstvena fioka

P: Juliuš Volski, R. i Izb. m: Žoro Ivanov, S: Krasimir Kolev, K. i Kl: Pavlina Trifonova.

I: Aleksandar Mihailović, Biljana Jokić, Selena Ristić, Zdravko Maletić, Jovan Krstić, Dragica Krstić.

(329) 21. mart 1995.

Ukokaj moga muža

P: Aldo Nikolaj, R: Jovan Krstić, S: Dejan Sotirović, Ap: Saša Veljković.

I: Biljana Jokić, Slavoljub Stojanović, Jovan Krstić.

(330) 4. april 1995.

Bluz osmeh

P: Miroljub Nedović, R: Miroljub Nedović, S. i K: Krstomir Milanović, Izb. m: Saša Veljković, Scen. p: Petar Pjer Rajković.

I: Milutin Vešković (Nenad), Dragana Jovanović (Ljubica), Zdravko Maletić, Vasa Spasojević (Komšija), Marina Čabuković, Silvija Romić (Milana).

(331) 8. septembar 1995.

Terra incognita

P: Nebojša Romčević, R: Miodrag Milanović, S. i K: Dušan Stanić, Scen. p: Petar Pjer Rajković, Izb. m: Goran R. Mijović.

I: Milutin Vešković (Zoran Đorđević), Aleksandra Rukavina (Maja), Jovan Krstić (Viktor Džonson), Dragica Živković Krstić (Helen).

(332) 21. novembar 1995.

Cirkus

P: Veselin Anev, R, Kl, K. i Mask: Veselin Anev, S: Andrijana Aneva, Izb. m: Žoro Ivanov.

I: Jovan Krstić (Tupko), Biljana Jokić (Glupko), Dragica Živković Krstić (Pjero), Boban Simonović (Joga, Dino).

(333) 16. februar 1996.

Kidaj od svoje žene

P: Rej Kuni, R: Mića Berić, S: Krstomir Milovanović.

I: Bahrija Musić, Biljana Jokić, Milutin Vešković, Milan Zlatić, Jovan Krstić, Predrag Grbić, Vasa Spasojević, Dragan Stokić.

(334) 19. mart 1996.

Nedozvani

P: Momčilo Nastasijević, R: Zoran Ristović, S: Krstomir Milovanović, K: Vanja Popović, Izb. m: Saša Veljković.

I: Predrag Grbić (Nikola), Dragica Živković Krstić (Mira), Biljana Jokić (Brankica), Jovan Krstić (Mazulino), Milutin Vešković (Vukašin), Bahrija Musić (Stanojka), Vladimir Golubović (Jedan deran).

(335) 8. septembar 1996.

Balada iz predgrađa

P: Igor Bojović, R: Vladimir Lazić, S: Krstomir Milovanović, Izb. m: Bratislava Mijović, Lek: Dragica Petković.

I: Milija Vuković (kg) (Vasilije Vasiljković), Dragana Mladenović (Marija Vasiljković), Selena Ristić (Jefimija Divče Vasiljković), Dragan Stokić (Joca Brnjaš), Milutin Vešković (Pera Božić).

(336) 17. septembar 1996.

Naša deca

P: Branislav Nušić, R: Božidar Dimitrijević, S: Dejan Sotirović, K: Irena Rot Portnoj, Izb. m: Dragan Mitić, Scen. p: Petar Rajković.

I: Dragan Stokić (Pera), Biljana Jokić (Zorica), Zoran Đorđević (Milan), Bahrija Musić (Marica), Jovan Krstić (Pavle), Dragica Živković Krstić (Jelica).

(337) 28. septembar 1996.

Guska na mesecu

P: Stevan Pešić, R, S. i Izb. m: Miroslava Mima Janković, S. i Izb. m: Branislav Bane Janković.

I: Katarina Višić, Maja Gagić (Guska), Siniša Ubović (Momak), Jelena Šneblić (Princeza), Predrag Grbić (Zmaj), Maja Gagić, Dragica Živković Krstić (Čokot), Radmila Smiljanić (Metla), Selena Ristić (Igla, Zec), Bahrija Musić (Nos na Mesecu).

(338) 18. oktobar 1996.

Agonija –snoviđenje Nikole Pašića

P: Dobrivoj Ilić, R: Vladimir Lazić, S: Krstomir Milovanović, K: Vesna Radović, Kor. Sonja Lapatanov, M: Zoran Hristić, Mask: Dragan Jeremić, Lek: Dragica Petković.

I: Marko Nikolić (kg) (Nikola Pašić), Stevan Gardinovački (kg) (Kralj Milan Obrenović), Ljiljana Stjepanović (Đurđina Pašić), Predrag Tasovac (kg) (Dr Vrbicki, Ljuba Joksimović), Boris Komnenić (kg) (Bakunjin), Milija Vuković (kg) (Franc Jozef, Laza Paču), Mirko Petković (kg) (Franc Konrad, Kosta Taušanović), Vladan Gajović (kg) (Mladen Sokolović), Aleksandar Lazarević (Radomir Rada Pašić), Biljana Jokić (Dara Pašić), Miloš Petrović (Pavle Kara Radovanović), Milutin Vešković (Karlo Sforca, Pera Todorović), Siniša Ubović (Svetozar Marković), Katarina Višić (Milica Ninković), Zoran Đorđević (Francuski, Bugarski novinar), Jovan Krstić (Ljuba Jovanović), Vasa Spasojević (Stojan Veljković), Dragana Mladenović, Bahrija Musić (Devojke), Predrag Grbić (Momak).

(339) 13. mart 1997.

Venecijanka

R: Vladimir Lazić, S: Krstomir Milovanović, K: Svetlana Milutinović, M: Aleksandar Veljković, Izb. m: Goran Mijović, Lek: Dragica Petković, Scen. p: Ivan Klemenc, Mask: Aleksandar Kapriš, Pom. r: Zoran Đorđević.

I: Vasa Spasojević (Julio), Dragana Mladenović (Anđela), Maja Gagić (Nena), Jelena Šneblić (Valerija), Radmila Smiljanić (Orija), Siniša Ubović (Bernardo), Predrag Grbić (Narator), Ivana Mitić, Aleksandar Gudurić, Perica Jovanović, Bojan Jovanović, Ana Sibinović, Jelena Rajić, Miljan Paunović, Milena Panić, Dušan Rajković, Dejan Stamenković (Karneval).

(340) 9. septembar 1997.

Viktor ili Besmrtna mladost

P: Dušan Jovanović, Pr: Gojko Janjušević, Ad. i R: Saša Latinović, S: Krstomir Milovanović, K: Saša Marinković.

I: Dragan Stokić (Viktor), Aleksandar Marinković (Đura Kostić), Jelena Šneblić (Emilija Kostić), Selena Ristić (Liza), Maja Gagić (Ester Gavrić), Predrag Grbić (Tomislav Gavrić), Bahrija Musić (Tereza Gavrić), Siniša Ubović (Admiral Kuršumić), Radmila Smiljanić (Ida Smrduljica), Dragana Mladenović Stamenković (Doktorka Zdravić).

(341) 19. septembar 1997.

Kuća strave

P: Franc Ksaver Krec, Pr: Renata Ulmanski i Vera Gligorijević, R: Božidar Dimitrijević, S. i K: Krstomir Milovanović, Izb. m: Dragan Mitić, Lek: Dragica Petković, Pom. r: Miloš Milošević.

I: Zoran Đorđević (Štaler), Dragica Živković Krstić (Štalerka), Jasminka Hodžić (Bepi), Milutin Vešković (Sep).

(342) 3. decembar 1997.

Tramvaj zvani želja

P: Tenesi Vilijams, R: Božidar Dimitrijević, S: Dejan Sotirović.

I: Aleksandra Rukavina (Blanša), Zdravko Maletić (Stenli), Nataša Petrović (Stela), Miodrag Krčmarik (Mič).

(343) 12. decembar 1997.

Kraljević Marko i Musa Kesedžija

P: Miroljub Nedović, R: Milutin Vešković, S. i K: Krstomir Milovanović, Izb. m: Borko Mladenović, Kor: Petar Rajković Pker, Ap: Biljana Stojanović.

I: Siniša Ubović (Pripovedač, Starac Foča, Glasnik), Predrag Grbić (Kraljević Marko), Jasminka Hodžić (Šarac), Mihajlo Zaverla (Musa Kesedžija), Selena Ristić (Guslar), Jelena Šneblić (Vlaja Gaja Raja Jugović, Dvorska luda), Zoran Đorđević (Car Lazar), Ljiljana Ranković (Vila Ravijojla), Bahrija Musić (Čobanka), Ana Sibinović, Jelena Rajić (Dvorjanke).

(344) 10. mart 1998.

Hasanaginica

P: Aleksandar Sajc, R: Predrag Štrbac, S: Krstomir Milovanović, K: Olivera Gajić, Pom. r: Miloš Milošević i Zoran Đorđević.

I: Ljiljana Ranković (Hasanaginica, Jasmina, Milica), Siniša Ubović (Hasanaga, Milija, Obren), Mihajlo Zaverla (Ibro, Blagoje), Dragana Mladenović Stamenković (Hajrija), Zoran Đorđević (Simeon, Imotski kadija), Maja Gagić (Vlahinja, Tamara), Marina Čebuković (Nadežda, Merima), Marjan Đergović (Omer, Rastko).

(345) 22. septembar 1998.

Nenagrađeni ljubavni trud

P: Viljem Šekspir, Pr: Velimir Živojinović, R: Dušan Mihailović, Pom. r: Dragica Živković Krstić, S: Krstomir Milovanović, K: Biljana Krstić, M. i Izb. m: Saša Veljković, Lek: Borko Mirković, Scen. p: Petar Rajković.

I: Zdravko Maletić (Ferdinand), Milutin Vešković (Biron), Vladimir Cvejić (Longavil), Aleksandar Krstić (Dimen), Vasa Spasojević (Bojet), Aleksandar Mihailović (Armando), Zoran Đorđević (Tikva, Ludalo), Predrag Grbić (Moljac), Marija Đuretanović (Kneginjica), Dragana Jovanović (Rozalina), Selena Ristić (Marija), Dragica Živković Krstić (Katarina), Jasminka Hodžić (Žakeneta), Bahrija Musić, Dragana Mladenović Stamenković (Markad).

(346) 24. novembar 1998.

Alhemičar

P: Paulo Koeljo, Ad. i R: Vladimir Cvejić, K: Vasiljka Živanić, M: Vladimir Racković.

I: Vladimir Cvejić.

(347) 24. decembar 1998.

Novogodišnja bajka

P: Mirjana Mašić & Miroljub Nedović & Miroslava Mima & Branislav Bane Janković, R: Vladimir Lazić, Milutin Vešković i Miroslava Mima & Branislav Bane Janković, K. i S: Krstomir Milovanović, Vladimir Lazić i Miroslava Mima & Branislav Bane Janković.

I: "I –Hoću da budem zdrav": Dragana Mladenović Stamenković, Vasa Spasojević, Zoran Đorđević,

"Kraljević Marko i Musa Kesedžija": Jasminka Hodžić, Zdravko Maletić, Vladimir Cvejić, Predrag Grbić, Radmila Smiljanić,

"Guska na mesecu": Dragica Živković Krstić, Aleksandar Krstić, Selena Ristić.

(348) 4. maj 1999.

Jedna žena a tri muža

P: Petar Pecija Petrović, Ad. i R: Vladimir Lazić, S: Krstomir Milovanović, Izb. m: Saša Jovanović, Lek: Radovan Knežević.

I: Jasminka Hodžić (Smilja), Aleksandar Krstić (Luka Vujić), Predrag Grbić (Radojica Mihić), Vladimir Cvejić (Jovo Ljutina), Žetica Jovanović (Anđa Mihićeva), Selena Ristić (Rada Staićeva).

(349) 8. jun 1999.

Daj mi krila jedan krug

P. i R: Vladimir Cvejić, S: Krstomir Milovanović, M: Vladimir Racković.

I: Marija Veljković (Jovana), Milan Stojiljković (Jovan), Zoran Mladenović (Jovica), Nataša Petrović (Baba Natalija), Selena Ristić (Mama), Vladimir Cvejić (Tata).

(350) 2. septembar 1999.

Ana i lopta

P: Ana Milovanović, R: Ana Milovanović, S: Krstomir Milovanović, Kl: Iva Hadžieva, Izb. m: Petar Vasilev Peškov, Mask: Dragan Nikolić.

I: Selena Ristić (Ana), Vasa Spasojević (Tata, Som, Sladoledžija), Žetica Jovanović (Žaba, Pače, Tin), Aleksandar Krstić (Žabići, Kit, Magare, Auto...), Predrag Grbić (Semafor, Gospodin, Dečak...).

(351) 14. septembar 1999.

Medved

P: Anton Pavlovič Čehov, R. i Izb. m: Zdravko Maletić, S: Dejan Sotirović.

I: Žetica Jovanović (Jelena Ivanovna Popova), Zdravko Maletić (Gregorij Stepanovič Smirnov), Zoran Đorđević (Luka).

(352) 7. oktobar 1999.

Boginje

P: Dragoslav Mihailović, R: Boško Dimitrijević, S: Krstomir Milovanović, Lek: Žetica Jovanović.

I: Žetica Jovanović (Milica).

(353) 18. april 2000.

Bertove kočije ili Sibila

P: Velimir Lukić, Ad. i R: Dejan Krstović, S: Krstomir Milovanović, K: Katarina Grčić, M: Saša Veljković, Lek: Nataša Ilić, Scen. p: Ferid Karajica.

I: Vladimir Cvejić (Sven), Predrag Grbić (Žermen), Žetica Jovanović (Đorđo), Marija Arsić (Kleo), Milutin Vešković (Sibila), Selena Ristić (Hugo), Jasminka Hodžić (Hajnrih), Nataša Nikolić (Klajd), Vasa Spasojević (Estera), Dragana Mladenović Stamenković (Rodrigo), Zoran Đorđević (Odila), Violeta Mitrović (Rajmond), Dragica Živković Krstić (Bert).

(354) 5. jun 2000.

Dobro jutro, laku noć

P: Donald Biset, R: Žoro Ivanov, M: Aleksandar Krstev.

I: Selena Ristić (Budilko), Žetica Jovanović (Uspavko).

(355) 30. septembar 2000.

Beogradska trilogija

P: Biljana Srbljanović, R: Boško Dimitrijević, S: Krstomir Milovanović, K: Irena Portnoj Rot,

Izb. m: Dragan Mitić, Lek: Nataša Ilić, Scen. p: Ferid Karajica.

I: Predrag Grbić, Miodrag Pejković, Ivana Mitić, Nataša Petrović, Selena Ristić, Žetica Jovanović, Aleksandar Marinković, Vladimir Cvejić, Marija Arsić, Zdravko Maletić, Aleksandar Krstić, Bojana Ružić.

(356) 3. decembar 2000.

Magarac

P: Žorž Fejdo, Ad, R, K. i Izb. m: Dejan Krstović, S: Krstomir Milovanović, Lek: Nataša ilić, Scen. p: Ferid Karajica, Mask: Nijaz Memiš.

I: Aleksandar Mihajlović (kg) (Edmond Pontanjak), Jasminka Hodžić (kg) (Lisjen Vatlen), Aleksandar Marinković (kg) (Krepen Vatle), Marija Arsić (Klotilda Pontanjak), Predrag Grbić (G-din Redijon), Zdravko Maletić (G-din Soldinjak), Žetica Jovanović (G-đa Soldinjak), Zoran Đorđević (G-din Pansar), Dragana Mladenović Stamenković (G-đa Pansar), Selena Ristić (Armandin), Slobodan Stojanović (kg) (Klara, Žan), Dragica Živković Krstić (Žeromina), Vladimir Cvejić (Policijski inspektor).

(357) 16. februar 2001.

Đavolja posla

P: Miroljub Nedović, R: Miroljub Nedović, S: Krstomir Milovanović, Scen. p: Ferid Karajica.

I: Milutin Vešković (Voja), Jovan Krstić (Jakša), Dragana Jovanović (Rada), Dragica Krstić (Ona).

(358) 17. maj 2001.

Ženidba i udadba

P: Jovan Popović Sterija, Ad, R. i Izb. m: Vladimir Lazić, S: Krstomir Milovanović, K: Vanja Popović, Lek: Radovan Knežević, Scen. p: Ferid Karajica, Mask: Dragan Jeremić.

I: Selena Ristić (Majka), Marija Arsić (Ćerka), Vladimir Cvejić (Provodadžija), Predrag Grbić (Mladoženja), Dragica Živković Krstić (Tetka), Zdravko Maletić (Otac), Nataša Petrović (Kumača), Zoran Đorđević (Teča), Nadica Strojić, Dara Rančić (Devojke).

(359) 2. novembar 2001.

A Leonardo?

P: Evald Flisar, R: Dejan Krstović, S: Krstomir Milovanović, K: Katarina Grčić, Izb. m: Borivoje Mladenović, Lek: Nataša Ilić, Scen. p: Ferid Karajica.

I: Jovan Krstić (Dr Hofman), Selena Ristić (Dr Dasilva), Ivana Nedović (Sestra), Dragana Mladenović Stamenković (Gospođa Martin), Vladimir Cvejić (Dr Roberts), Zoran Đorđević (Novinar), Predrag Grbić (Martin), Marija Arsić (Rebeka), Aleksandar Mihailović (Krivi), Zdravko Maletić (Prof. Karuzo), Nataša Petrović (Drhtava šaljivica) Aleksandar Krstić (Čovek pas).

(360) 11. jun 2002.

Terra incognita

P: Nebojša Romčević, R, S. i K: Miodrag Milanović.

I: Srđan Jovanović (Zoran Đorđević), Tanja Divnić (Maja), Jovan Krstić (Viktor Džonson), Dragica Živković Krstić (Ela (Helen)).

(361) 7. novembar 2002.

(Ne)Sumnjivo lice

P: Zoran Radmilović, R: Nenad Gvozdenović, Izb. m: Slobodan Perović, Lek: Marija Nikolić.

I: Vasa Spasojević (Jerotije), Dragana Jovanović (Anđa), Marija Arsić (Marija), Vladimir Milošević (Đoka), Vladimir Milošević (Vića, Aleksa Žunić), Dara Rančić (Žika, Joca Pandur), Vasa Spasojević (Milisav), Jovan Krstić (Tasa), Milutin Vešković (Nušić), Slađana Petrović (Inspicijent), Maja Milenović, Nenad Bogojević (Vojnici).

(362) 22. januar 2003.

Putivanje sa Svetim Savom

P: Olgica Nestorović, R, S. i Izb. m: Mihajlo Nestorović, Lek: Olgica Nestorović.

I: Dara Rančić (Miljana), Dragica Živković Krstić (Milica), Vasa Spasojević (Stefan Nemanja-Simeon), Draganal Mladenović Stamenković (Žena mu Ana), Fuad Tabučić (Sin mu Stefan), Miroslav Stoiljković (Sin mu Rastko-Sava), Vladimir Milošević (Vojnik, Monah Milun), Selena Ristić (Smiljana), Jovan Krstić (Radonja), Senka Ignjatović (Dvorkinja).

(363) 11. februar 2003.

Bela ruža za Dubljansku ulicu

P: Miodrag Zupanc, R: Boško Dimitrijević, S: Boris Čerškov, K: Irena Portnoj Rot, Izb. m: Miroljub Aranđelović Rasinski.

I: Jovan Krstić (Paja Šmajl), Dragana Mladenović Stamenković (Anđa Šmajl), Milutin Vešković (Božo Joksimović), Fuad Tabučić (Gliša Popović), Dragica Živković Krstić (Nata Popović), Vasa Spasojević (Aleksandar Andrejević Andrejev), Vladimir Cvejić (Ljuba Šlajm), Zdravko Maletić (Maksa), Kristina Lukić (Senja), Predrag Grbić (Miloš), Selena Ristić (Zorica), Vladimir Milošević (Zoran), Dragana Jovanović (Službenik pošte), Miodrag Vasiljković (Tip), Vidomir Ristić (Padobranac), Velibor Mladenović, Lela Aleksić (Deca),

(364) 4. mart 2003.

Tašana

P: Borisav Stanković, Ad, R. i Izb. m: Jug Radivojević, S. i K: Dejan Pantelić, Lek: Radovan Knežević, Mask: Nijaz Memiš.

I: Zorana Bečić (Tašana), Slobodan Ćustić (Paraputa), Marko Radulović (Mitron), Milutin Vešković (Saroš), Kristina Lukić (Stana), Zdravko Maletić (Arsenije), Jelena Zdravković, Suzana Zdravković, Pavle Kunavčić, Boško Miletić, Mihajlo Stanojević, Danica Ilić (Tašanina deca).

(365) 13. maj 2003.

Na krilima mašte

P: Vladimir Cvejić & Snežana Maš,
R, S, K. i Kor: Marko Di Marko,
M: Vladimir Racković.

I: Vladimir Cvejić, Predrag Grbić, Zdravko Maletić, Marija Arsić, Marija Veljković, Marko Radulović, Kristina Lukić, Selena Ristić, Dragica Živković Krstić, Dara Rančić.

(366) 15. jun 2004.

Počasno veče

P: Alfredo Baldući, Pr: Ivana Dimić, Ad, R: Dejan Krstović, S: Krstomir Milovanović, K: Ružica Ristić, Izb. m: Bata Zlatković, Lek: Nataša Ilić, Scen. p: Ferid Karajica, Mask: Nikola Komazec.

I: Predrag Grbić (Hamikar Rikoti), Marija Arsić (Adela), Marko Radulović (Hanibal), Nataša Petrović (Marta), Selena Ristić (Grof Luiđi Bolza), Vladimir Milošević (Soldat).

PIROT

NARODNO POZORIŠTE

(213) 6. septembar 1986.

Mračna komedija

P: Piter Šefer, R: Živorad Mitrović, S, K: Boris Čerškov, Scen. pok: Ivan Klemenc.

I: Dušan Jovanović (Brinzli Miler), Dragana Jovanović (Kerol Melkit), Bosiljka Miljević (G-ca Gernival), Predrag Stanić (Pukovnik Melkit), Dragoslav Velinović (Harold Gorindž), Stojan Mitić (Šupancig), Dragica Živković (Klea), Stanislav Nikolić (Georg Bemberger).

(214) 7. oktobar 1986.

Koštana

P: Borislav Stanković, R: Slavoljub Stefanović Ravasi. S: Živorad Kukić, K: Biljana Krstić, Izb. m: Radisav Ilić, Lek: Miroslav Lukić, Kor: Slaviša Jovanović.

I: Predrag Stanić (Hadži Toma), Miroslav Jović (Stojan), Dušan Jovanović (Arsa), Vasja Stanković (kg) (Mitka), Stojan Mitić (kg) (Marko), Dragica Živković (Magda), Zoran Tomić (Policaja), Vlada Gavrilović (Kmet), Dragoslav Velinović (Grkljan-Ciganin), Stanislav Nikolić (kg) (Kurta), Bosiljka Miljević (Kata), Dušica Popović (Stana), Dragana Jovanović (Vaska), Slobodanka Vladimirović (Koca), Snežana Hasanović (kg) (Koštana), Vidosava Todić (Salče), Aleksandar Lazarević (kg) (Asan).

(215) 18. novembar 1986.

Snežana i sedam patuljaka

P: Vojin Đorđević, R: Živorad Mitrović, S, K: Ljubica Štukelja.

I: Vlada Gavrilović (Dvorska luda), Jasmina Đorđević (Princeza Snežana), Dragana Jovanović (Dvorkinja Suzana), Dušica Popović (Kraljica), Dragoslav Velinović (Dvorski savetnik), Zoran Tomić (Lovec), Patuljci: Aleksandar Aleksić (Buca), Milan Manić (Miško), Ninoslav Kostić (Đurko), Dragan Colić (Švrća), Milan Kostić (Šilja), Josip Gučević (Ćosa), Igor Panić (Muca),

(216) 22. februar 1987.

Srpski revizor

P: Zvonimir Kostić, Ad, R, Izb. m: Đorđe Đurđević, S, K: Predrag Cakić.

I: Dragana Jovanović (Devojka), Vidosava Todić (Predsednica opštine), Miroslav Jović (Sekretar predsednika), Dušan Jovanović (Direktor), Dragoslav Velinović (Zamenik direktora), Predrag Stanić (Upravnik bolnice), Dušica Popović (Glavna bolnička sestra), Zoran Tomić (Sekula kafedžija), Bosiljka Miljević (Vlasnica butika), Dragica Živković (Telefonistkinja), Vlada Gavrilović (Inspektor), Jasmina Đorđević (Kelnerica), Miodrag Jovanović (Harmonikaš).

(217) 28. april 1987.

Grbavac

P: Slavomir Mrožek, R: Borislav Grigorović, S: Živorad Kukić, K: Marija Kranjc, Izb. m: Todor Petrović.

I: Dušan Jovanović (Onek), Bosiljka Miljević (Onka), Predrag Stanić (Baron), Vidosava Todić ((Baronica), Miroslav Jović (Student), Zoran Tomić (Grbavac), Aleksandar Živković (kg) (Nepoznati).

(218) 4. septembar 1987.

Krok 'romog Vuka

P: Živorad Mitrović, Ad, R, Izb. m: Živorad Mitrović, S, K: Predrag Cakić.

I: Dragoslav Velinović (Vuk u godinama), Ivan Manić (Vuk iz mlađih dana), Bosiljka Miljević (Druga kona Karadžićevih, Milena Karapandžić), Dragica Živković (Jagoda Karadžić, Knjeginja Ljubica Obarenović), Dragana Jovanović (Prva kona Karadžićevih, Sara Karapandžić), Dušica Popović (Mina Karadžić, Ruža Todorović), Luna Filipović (Devojčica), Dušan Jovanović (Dr. Škoda, Grof Sedlar Jozef), Milutin Vešković (Sima Milutinović-Sarajlija, Lukijan Mušicki), Zoran Tomić (Sima Sarić, Jernej Kopitar), Miroslav Jović (Dimitrije Tirol, Jefta Savić, Knez Vasa Popović), Slobodan Aleksić (kg) (Stefan Karadžić, Miloš Obrenović), Dragan Veličković (Jernej Johanfajt, Kelner Kafane, Spiridon).

(219) 22. oktobar 1987.

Hidrocentrala u Suhom dolu

P: Ivo Brešan, R: Borislav Grigorović, S, K: Žak Kukić, Izb. m: Todor Petrović.

I: Slobodan Aleksić (kg) (Marko Orešar), Dušica Popović (Lucija), Bosiljka Miljević (Perina), Dragan Radiš (Damir), Dragana Jovanović (Marina), Dušan Jovanović (Ing. Mario Beeloti), Dragica Živković (Ika), Dragoslav Velinović (Lisjka), Zoran Tomić (Vučić), Zoran Živković (Zec), Dragoslav Savić (Milko Penjac), Milutin Vešković (Drug iz Republ. SUBNOR-a).

(220) 8. januar 1988.

Trapavi zmaj

P: Miroslav Nastasijević, Ad, R: Živorad Mitrović, S, K: Dušan Stanić, M: Vasilije Petrović.

I: Dragoslav Savić (Kraljevski Telal), Milutin Vešković (Zmaj Trapavko), Dragica Živković (Princezina dadilja), Dušica Popović (Princeza Kunigunda), Dragoslav Velinović (Tata-Kralj), Zoran Tomić (Upravnik kraljevskih lovišta), Dragan Radiš (Zapovednik dvorske straže), Dragana Jovanović (Dvorska kuvarica).

(221) 11. februar 1988.

San zimske noći

P: Miodrag Ilić, R: Gradimir Mirković, S: Boris Čerškov, K: Biljana Krstić, Izb. m: Vasilije Petrović, Kor: Siniša Jovanović.

I: Vasja Stanković (kg) (Bogdan Nestorović), Vidosava Todić (Raba), Stojan Mitić (kg) (Otac), Dušan Jovanović (Zlatko), Dragana Jovanović (Divna), Zoran Tomić (Spaho), Dušica Popović (Krasna), Milutin Vešković (Jakov), Stojan Mitić (kg) (Cvetko), Dragica Živković (Ajša), Dragoslav Velinović (Srećko), Dušica Popović (Ruža), Dragana Jovanović (Ljubica), Dragoslav Savić (Šaban), Slobodan Živković (kg) (Ružino dete).

(222) 31. mart 1988.

Mister Dolar

P: Branislav Nušić, Ad, R: Živorad Mitrović, S, K: Žak Kukić.

I: Stojan Mitić (kg) (Gospodin predsednik kluba), Milutin Vešković (Gospodin Matković), Dušan Jovanović (Redaktor lista "Omega"), Stanislav Nikolić (kg) (Profesor), Zoran Tomić (Gospodin iz ugledne porodice), Dragoslav Savić (Gospodin bez skrupula), Slobodan Aleksić (kg) (Posleratni gospodin), Dragoslav Velinović (Gospodin savetnik bez reputacije), Bosiljka Miljević (Gospođa savetnikovica sa reputacijom), Vidosava Todić (Gospođa "model Patu"), Dragica Živković (Gospođa koja je letela na 3200 m visine), Dušica Popović (Ela), Dragana Mladenović (kg) (Nina), Dragana Jovanović (Mariška), Zoran Živković (Žan), Dragan Veličković (Momak kod Matkovića), Dragan Radiš (Kelner u kafani "Kod Dolara"), Zorica Marković (Pevačica u kafani "Kod Dolara"), Zoran Kostić, Vasilije Spasić, Miodrag Anđelković (Članovi muzičke kapele u kafani),

(223) 6. septembar 1988.

Radovan treći

P: Dušan Kovačević, R, S, K: Branislav Mićunović, Pom. r: Vidosava Todić, Dram: Dušan Č. Jovanović.

I: Slobodan Aleksić (kg) (Radovan treći), Vidosava Todić (Rumenka), Dragana Jovanović (Katica), Dušan Jovanović (Stanislav), Milutin Vešković (Jelenče), Zoran Tomić (Kelner), Dušica Popović (Georgina).

(224) 27. oktobar 1988.

Večiti studenti

P: Zoran Đorđević, R, Izb. m: Vasja Stanković, S: Boris Čerškov, K: Biljana Krstić.

I: Bosiljka Miljević (Mara), Stojan Mladenović (Aca), Dragana Jovanović (Ana), Tomislav Mandiš (Dragan), Dragoslav Velinović (Pera), Milutin Vešković (Šef), Zoran Tomić (Đoka), Dušan Jovanović (Kapetan), Dragica Živković (Mica), Slobodan Aleksić (kg) (Toza), Dragoslav Savić (Paja), Stanislav Nikolić (kg) (Mika), Stojan Mitić (Otac), Zoran Živković (Milicioner), Dušica Popović (Juliška).

(225) 5. jaunar 1989.

Bajka o caru i pastiru

P: Boško Trifunović, R, Dram: Živorad Mitrović, S, K: Boris Čerškov, M: Zoran Stamenović.

I: Dušica Popović (Pastirica), Tomislav Mandić (Dobrica pastir), Dušan Jovanović (Grubiša), Zoran Tomić (Grapko), Bosiljka Miljević (Starica), Zoran Živković (Mago), Dragoslav Savić (Car), Dragica Živković (Carica), Dragana Jovanović (Princeza), Milutin Vešković (Carski savetnik), Stojan Mladenović (Nadzornik carske straže), Bosiljka Miljević (Seljanka), Zoran Tomić (Dželat).

(226) 20. april 1989.

Predstava "Hamleta" u selu Mrduša donja

P: Ivo Brešan, Ad, R: Branko Popović, S: Velizar Srbljanović, K: Snežana Kovačević, Izb. m: Zoran Obrenović, Lek: Miroslav Lukić.

I: Slobodan Aleksić (kg) (Mato), Dušan Jovanović (Milo), Vidosava Todić (Mara), Dragana Jovanović (Anđa), Zoran Tomić (Mačak), Dragoslav Savić (Špiro), Zoran Živković (Harmonikaš), Milutin Vešković (Joca), Tomislav Mandić (Andro).

(227) 6. septembar 1989.

Jefimijina tajna

P: Zvonimir Kostić, Ad, R: Živorad Mitrović, S: Krstomir Milovanović, K: Boris Čakširan, M: Zoran Hristić.

I: Aleksandar Živković (kg) (Lazar Hrebeljanović – srpski knez), Stojan Mitić (kg) (Jug Bogdan – knežev vojvoda), Zoran Tomić (Miloš Obilić – srpski vitez), Stojan Mladenović (Milan Toplica – srpski vitez), Milutin Vešković (Stefan Musić – srpski vitez), Dušan Jovanović ((Dragoslav Pribišević –srpski velikan), Bosiljka Miljević (Milica – kneginja), Dušica Popović (Mara Lazarević – Branković), Dragana Jovanović (Jelena – buduća Balšić), Marija Savić (kg) (Olivera – kneževa kći), Slobodan Živković (Stefan), Nemanja Marinković (Vuk), Marko Zubić (Dobrivoj), Dragica Živković (Jefimija), Dragoslav Velinović (Isak beg –turski poklisar), Zoran Živković (Logotet), Dragoslav Savić (Nadzornik straže), Slobodan Aleksić (Romil – kaluđerski skitnica).

(228) 23. novembar 1989.

Bilo pa prošlo

P: Dragan Blagojević, R: Živorad Mitrović, S, K: Boris Čerškov, Izb. m: Zoran Stamenović.

I: Dušan Jovanović (Veljko Budisavljević – Kavaja), Predrag Filipović (Milisav Labudović –Labud), Radoman Kontić (kg) (Dragoljub Petrović –Dragče), Bosiljka Miljević (Milena Petrović), Dragana Jovanović (Milica Petrović), Zoran Živković (Doktor Zombić), Zoran Tomić (Živorad), Dragoslav Velinović (Sofronije), Tomislav Mandić (Mališa), Branislav Đorđević (kg) (Miloš Obrenović), Dragoslav Savić (Kralj Aleksandar Obrenović), Stojan Mladenović (Kralj Aleksandar Karađorđević).

(229) 17. februar 1990.

DR

P: Branislav Nušić, R: Borislav Grigorović, S, K: Dušan Stanić, Izb. m: Zoran Stamenović, Kor: Vesna Dubak-Lukić.

I: Slobodan Aleksić (kg) (Živorad Svijović), Dragica Živković (Mira), Milutin Vešković (Milorad), Vesna Denić (Slavka), Dušan Jovanović (Ujak Blagoje), Dragana Jovanović (G-đa Spasojevićka), Dragoslav Savić (G-đa Prokićka), Bosiljka Miljević (G-đa Draga), Tomislav Mandić (Velimir Pavlović), Dragoslav Velinović (Dr Rajser), Predrag Filipović (Nikolić), Vidosava Todić (Sojka), Zoran Tomić (Sojkin muž), Dušica Popović (Klara), Marija Popović (kg) (Devojčica sa buketom), Zoran Živković (Žan, sobar), Nemanja Marinković (kg) (Pikolo), Dragutin Todić (kg) (Pepika).

(230) 12. april 1990.

Kuckava bajka

P: Dragutin Dobričanin, Ad, R: Živorad Mitrović, S, K: Boris Čerškov, M: Vasilije Petrović, Kor: Vesna Dubak-Lukić.

I: Tomislav Mandić (Kucko), Zoran Živković (Car Ampir), Dragana Jovanović (Princeza Cikerecakerica), Bosiljka Miljević (Carica), Dušan Jovanović (Otkuc-otkuc), Zoran Tomić (Ciki-riki), Dragoslav Savić (I vojnik), Predrag Filipović (II vojnik), Stojan Mladenović (III vojnik), Dragoslav Velinović (IV vojnik), Jasmina Ristić (kg) (I pratilja), Tanja Đorđević (II pratilja).

(231) 20. septembar 1990.

Noć ludaka u Gospodskoj ulici ili As i pub

P: Miloš Krečković, R: Slavoljub Stefanović Ravasi, S: Žak Kukić, K: Zora Mojsilović, Izb. m: Zoran Stamenović.

I: Slobodan Aleksić (Doktor Mihajlo Todorović), Dušica Popović (Radmila), Tomislav Mandić (Doktor Ivan Morović), Zoran Tomić (Marinko Pavlović), Dragana Jovanović (Draginja), Duško Jovanović (Filip Savić), Dragoslav Velinović ((Čovečuljak, Adolf Hitler, Lord Nelzon), Dragica Živković (Katarina Đorđević, Eva Braun, Ledi Hamilton),

(232) 6. decembar 1990.

Bela kafa

P: Aleksandar Popović, R: Slavoljub Stefanović Ravasi, S: Žak Kukić, K: Boris Čakširan, Izb. m: Zoran Stamenović.

I: Slobodan Aleksić (Momčilo Jabučilo), Vidosava Todić (Majka Janja), Dragoslav Savić (Deli Jova), Dušica Popović (Crkva Ružica), Farid Bašić (Srđa Zlopogleđa), Dragana Jovanović (Zora Šišarka).

(233) 27. mart 1991.

Slušaj amo

P: Tomislav G. Panajotović, R: Slavoljub Stefanović Ravasi.

I: Slobodan Aleksić (Kapetan Luka Đurašković)

(234) 16. april 1991.

Narodni poslanik

P: Branislav Nušić, Ad. i R: Živorad Mitrović, S: Boris Čerškov, K: Snežana Veljović Dunđerović.

I: Slobodan Aleksić (Jevrem Prokić), Bosiljka Miljević (Pavka), Gordana Lukić (Danica), Zoran Živković (Spira), Dragoslav Savić (Ivković), Milorad Bojin (Sima Sokić), Dragoslav Velinović (Jovica Jerković), Farid Bašić (Sreta), Dušan Jovanović (Sekulić), Tomislav Mandić (Mladen), Zoran Tomić (Žandarm), Predrag Filipović (Kafanski momak), Stojan Mladenović (Govornik iz naroda).

(235) 19. septembar 1991.

Boing-boing

P: Mark Kamoleti, Ad, R, S. i K: Milan Bogosavljević, Izb. m: Zoran Stamenković.

I: Dušan Jovanović (Dragojlo), Dragica Živković (Janet), Vidosava Todić (Berta), Zoran Živković (Mirče), Gordana Lukić (Judit), Maja Igić (Žaklina).

(236) 17. februar 1992.

Kidaj od svoje žene

P: Rej Kuni, R: Lilijana Ivanović Arsenov, S: Boris Čerškov, K: Vesna Radović, Scen. p: Ivan Klemenc.

I: Dragoslav Savić (Džons Smit), Zoran Živković (Stenli Gardner), Maja Igić (Meri Smrt), Dragana Jovanović (Barbara Smit), Slobodan Aleksić (Porterhaus), Tomislav Mandić (Bobi Frenklin), Stojan Mladenović, Zoran Živković (Fotoreporter),

(237) 17. mart 1992.

Lizistrata

P: Aristofan, Pr: Miloš Đurić, R: Asparuh Paunov, S: Žak Kukić, K: Vesna Radović, Kor: Siniša Jovanović, Scen. p: Ivan Klemenc, Izb. m: Vasilije Petrović, Lek: Lilijana Ivanović Arsenov.

I: Dragana Jovanović (Lizistrata), Vesna Marković (Kalonika), Maja Igić (Mirina), Tamara Trifunović (Lampita), Zoran Živković (Avetnik), Dragoslav Savić (Kinesija), Slobodan Aleksić, Tomislav Mandić (Korifeja), Bosiljka Miljević, Dragica Živković (Konfejke), Stojđan Mladenović (Poslanik iz Sparte), Bratislav Đorđević (Glasnik), Irena Todorović (Prva žena).

(238) 22. septembar 1992. (Dramska scena)

Ne očajavajte nikad

P: Branislav Nušić, R: Živorad Mitrović, S: Živorad Čerškov, K: Boris Čerškov,Izb. m: Nikola Rackov, Scen. p: Ivan Klemenc.

I: Ljubomir Ubavkić (Mr Šabanon), Maja Igić (M-me Marta Šabanon), Dragica Živković (M-me Blo), Zoran Živković (Gustav Proto), Tomislav Mandić (Mr Kazimir Proto), Natalija Geleban (M-me Nanet Đuze), Bosiljka Miljković (M-me Adela Arsen), Milan Zlatić (Mr Arsen).

(239) 23. oktobar 1992. (Dečija scena)

Guliver u Vučjoj dolini

P: Vasja Stanković, R. i K: Vasja Stanković, S: Boris Čerškov, Izb. m: Stojan Mladenović.

I: Dragoslav Savić (Guliver), Stojan Mladenović (Zloćko), Tomislav Mandić (Perica), Maja Igić (Anica), Milan Zlatić (Doktor), Natalija Geleban (Alek), Slavoljub Žlvanović (Vuk).

(240) 3. decembar 1992. (Dramska scena)

Kako ubiti suprugu i zašto

P: Antonio Amurio, R: Kolektiv. S. i K: Boris Čerškov, Izb. m: Branislav Mijalković.

I: Maja Igić (Supruga), Stojan Mladenović (Suprug).

(241) 20. decembar (Dečja scena)

Nindža kornjače i otmica Deda Mraza

P: Branko Popović, R: Branko Popović, S: Aleksandar Veljić, K: Snežana Kovačević, Izb. m: Zoran Vuković.

I: Milan Zlatić (Sekač), Natalija Geleban (Ejpril O'Nil), Maja Igić (Irma), Ivan Manić (Bibop), Bojan Golubović (Rokstedi), Slavoljub Živković (Donatelo), Dragoslav Savić (Mikelanđelo), Tomislav Mandić (Rafaelo), Stojan Mladenović (Leonardo), Zoran Živković (Deda Mraz).

(242) 11. februar 1993. (Dramska scena)

Pokvarenjak u hotelu

P: Rej Kuni, Ad: Dragana Bošković, R, S, K. i Izb. m: Slobodan Ž. Jovanović.

I: Slavoljub Živković (Direktor hotela), Zoran Živković (Vlastoljub Karakurtović), Tomislav Mandić (Konobar Živojin Žunjić), Maša Igić (Ubavka RasPopović), Milan Zlatić (Tugomir Šunjarević), Dragoslav Savić (Đorđe Đole Golubović), Bosiljka Miljević (Sobarica Cvetanka), Stojan Mladenović (Bogoljub Bogi RasPopović), Dragica Živković (Julijana Karakurtović), Natalija Geleban (Sestra Daša).

(243) 8. april 1993. (Dramska scena)

Žorž Danden

P: Molijer, R: Asparuh Paunov, S. i K: Todor Dekov.

I: Dragoslav Savić (Žorž Danden), Natalija Geleban (Anželika), Slobodan Aleksić (Gospodin od Sotanvila), Dragica Živković (Gospođa od Sotanvila), Maja Igić (Klodina), Stojan Mladenović (Klitandar), Zoran Živković (Liben), Slavoljub Živković (Kolen).

(244) 23. septembar 1993.

Laža i paralaža

P: Jovan Popović Sterija, R: Slavoljub Stefanović Ravasi, S. i K: Svetlana Zojkić.

I: Zoran Živković (Marko Vujić), Maja Igić Jovanović (Jelica), Stojan Mladenović (Batić), Dragoslav Savić (Aleksa), Tomislav Mandić (Mita), Natalija Geleban (Marija).

(245) 26. januar 1994.

Razvojni put Bore Šnajdera

P: Aleksandar Popović, R: Branko Popović, S. i K: Svetlana Zojkić, Izb. m: Bane Krstić.

I: Aleksandar Živković (kg) (Bora Šnajder), Tomislav Mandić (Selimir), Zoran Živković (Piklja), Dragoslav Savić (Vitomir Kambasković), Stojan Mladenović (Spira Klonfer), Nenad Radovanović (Miloje), Dragica Živković (Lina), Maja Jovanović (Rozika), Natalija Geleban (Goca).

(246) 30. jun 1994.

Zaljubljena mudrica

P: Lope de Vega, R: Asparuh Paunov, S. i K: Elena Deleva, Kor: Najdan Sulekov.

I: Bosiljka Miljević (Belica), Maja Jovanović (Fenica), Jevrem Urošević (Bernardo), Stojan Mladenović (Lusindo), Dragoslav Savić (Ernando), Natalija Geleban (Herarda), Zoran Živković (Doristeo), Tomislav Mandić (Finardo), Nenad Radovanović (Liseo), Vesna Marković (kg) (Beatrisa), Milan Petrović (kg) (Fabio), Marija Vidanović (kg), Marija Pejić (kg), Nela Filipović (kg) (Dame).

(247) 23. oktobar 1994.

Talenti i obožavaoci

P: Aleksandar Nikolajevič Ostrovski, Pr: Kiril Taranovski, R: Borislav Grigorović, S: Petar Pašić, K: Milanka Berberović, Izb. m: Darinka Ristović i Zoran Jerković, Dram: Dušan Č. Jovanović.

I: Natalija Geleban (Aleksandra Nikolajeva Njegina), Bosiljka Miljević (Domna Pantelejevna), Jevrem Urošević (Knez Iraklij Stratonič Duljebov), Tomislav Mandić (Grigorij Antonič Bakin), Aleksandar Živković (Ivan Semjonovič Velikatov), Dragoslav Savić (Pjotr Jegorič Meluzov), Dragica Živković (Nina Vasiljevna Smeljskaja), Slobodan Aleksić (Martin Prokofič Narokov), Zoran Živković (Gavrilo Petrovič Migajev), Stojan Mitić (Erast Gromilov), Nenad Radovanović (Vasja), Angelina Tošić (Matrojna), Aleksandra Pavlović (Čistačica), Milan Petrović (Kondukter), Dragan Veličković (Kelner).

(248) 16. novembar 1994.

Darovni ćilim Cvete Agine

P: Momčilo Antić, R: Slavoljub Stefanović Ravasi, S. i K: Krstomir Milovanović, Lek: Jovan Ćirić.

I: Vidosava Todić (Agna).

(249) 27. decembar 1994. (Dečja scena)

Novogodišnje zavrzlame

P: Zlatica Popović, R: Jevrem Urošević, S: Zoran Živković, K: Natalija Geleban.

I: Angelina Tošić (Teta lija), Dragica Živković (Stara Godina), Aleksandra Pavlović (Nova Godina), Natalija Geleban (Snežna Kraljica), Tomislav Mandić (Deda Mraz), Zoran Živković (Meda), Nenad Radovanović (Zeka), Marija Vidanović, Marija Pejić (Deca).

(250) 16. mart 1995.

Čarlama zbogom

P: Aleksandar Popović, R: Slobodan Ž. Jovanović, S: Slobodan Rundo i Mladen Lisovac, K: Milanka Berberović, M: Zoran Hristić. Kor: Ana Tomović, Korep: Zorica Milošević.

I: Dragoslav Savić (Bangeja Klepac), Aleksandra Pavlović (Leposava Srećković), Zoran Živković (Bure), Dragica Živković (Žana), Nenad Radovanović (Šure), Angelina Tošić (Brižitka), Tomislav Mandić (Grkljan Dejo), Natalija Geleban (Štanicla), Jevrem Urošević (Janko), Bosiljka Miljević (Proročica Rusalka), Emilija Tančić (Prva

svraka), Danijela Lilić (Druga svraka), Nela Filipović (Treća svraka), Nenad Urošević (Dobošar).

(251) 5. maj 1995. (Dečja scena)

Kraljevski festival

P: Tode Nikoletić, R: K: Natalija Geleban, S: Milena Nikolić, M: Zoran Hristić, Scen. p: Ana Tomović, Korep: Zorica Milošević.

I: Nenad Stevanović (Kralj Malj), Marina Jovanović (Kraljica Mica), Bojana Todorov (Princeza Keza), Vladimir Pančić (Pastir Lino), Vitomir Pop-Krstić (Savetnik Zloćo), Marija Bukovac (Luda Gruda), Dragana Matić (Vračara Veca), Nenad Sarvanović (Sluga Cuga), Katarina Rajković (Paž), Jelena Pejčić (Vitez od Srbije), Marko Obradović (Vitez od Proje), Aleksandar Rančić (Vitez od Makaronije), Branko Dončić (Vitez od Slamarice), Jelena Pejčić, Ivana Pejčić, Ivana Delić, Jelena Andonović, Aleksandra Obradović, Iva Filipović (Dvorske dame), Bratislav Pejčić, Stevan Paunović (Stražari),

(252) 12. oktobar 1995.

San letnje noći

P: Viljem Šekspir, Pr: Milan Bogdanović, Ad. i R: Mlađa Nedeljković, S: Boris Čerškov, K: Milanka Berberović, M: Zoran Hristić, Lek: Gordana Ristić, Kor: Ana Tomić.

I: Jevrem Urošević (Duca), Stojan Mitić (Dušica), Dragoslav Savić (Vratilo), Tomislav Mandić (Frula), Zoran Živković (Njuška), Nenad Radovanović (Gladnica), Aleksandar Živković (Oberon, Tezej), Natalija Geleban (Titanija), Aleksandra Pavlović (Đavolak), Angelina Tošić (Graškov cvet, Hipolita), Nela Filipović (Paučina), Marija Vidanović (Moljac), Marija Pejić (Slačica), Bosiljka Miljević (Dvorska dama).

(253) 5. mart 1996.

Uspavanka

P: Marina Bjelić Đurić, R: Vladimir Lazić, Pom. r: Zoran Živković, S: Krstomir Milovanović, K: Danica Rakočević, Izb. m: Snežana Mašutković, Lek: Borivoje Borozan, Kor: Petar Pjer Rajković, Korep: Zorica Milošević.

I: Zoran Živković (Đorđe), Slobodan Aleksić (Kolibar), Natalija Geleban (Jovanka), Angelina Tošić (Mileva), Lidija Panajotova (Drena), Tomislav Mandić (Petar), Vidosava Todić (Jagoda), Dragica Živković (Ruža), Jevrem Urošević (Marko), Nenad Radovanović (Mladić), Aleksandra Stamenović (Devojka), Aleksandra Jovanović, Dragana Stamenović, Marija Pejić, Ivana Mitrović, Marija Jovanović, Marija Videnović (Vilinsko kolo).

(254) 2. novembar 1996.

Čarlijeva tetka

P: Brendon Tomas, Pr. i R: Lilijana Ivanović, S: Boris Čerškov, K: Vanja Popović, Izb. m: Aco Dogandžić, Kor: Ana Tomović.

I: Jevrem Urošević (Ser Fernsis Česni), Zoran Živković (Stefan Spitig), Tomislav Mandić (Džek Česni), Andrija Sagić (Čarli Vajkham), Slobodan Aleksić (Lord Frenk Baberli), Natalija Geleban (Donja Lusia D'Alvadores), Deana Kostić (Keti Verden), Dragana Vranjanac (Eni Spitig), Angelina Tošić (Ela Delahej), Nenad Radovanović (Bražet).

(255) 6. februar 1997.

Pirot beše varoš

P: Miodrag Simonović, Ad: Miodrag Simonović, R: Borislav Grigorović, S: Boris Čerškov, K: Milanka Berberović, Lek: Jovan Ćirić, Kor: Borivoje Stojanović.

I: Stojan Mitić (Stavra, Dubaknćov), Angelina Tošić (Javorka), Dragana Vranjanac (Mileva), Slobodan Aleksić (Vaca), Dragica Živković (Jeglika), Deana Kostić (Zagorka), Tomislav Mandić (Milovan), Nenad Radovanović (Perica), Jevrem Urošević (Pop Sanda), Vidosava Todić (Persa), Natalija Geleban (Zorka), Aleksandar Živković (Milutin), Zoran Živković (Acko), Andrija Sagić (Kelner).

(256) 6. septembar 1997.

Oskar je kriv za sve

P: Klod Manjije, R. i Izb. m: Velimir Mitrović, S. i K: Dejan Pantelić.

I: Slobodan Aleksić (Bertran Barnije), Natalija Geleban (Žermena), Deana Kostić (Koleta), Angelina Tošić (Bernadeta), Zoran Živković (Kristijan Marten), Nenad Radovanović (Filip), Tomislav Mandić (Oskar), Aleksandra Stojanović (Žaklina Buljon), Dragica Živković (Šarlota).

(257) 2. oktobar 1997.

Ponoćna provala

P: Miroslav Mitrović, Ad: Živorad Mitrović, R. i S: Zoran Živković, K: Natalija Geleban, Izb. m: Zoran Stamenković, Kor: Ana Tomović.

I: Zoran Živković (Miloje), Tomislav Mandić (Lopov), Angelina Tošić (Cica), Natalija Geleban (Stojanka), Nenad Radovanović (Milicioner).

(258) 6. novembar 1997.

A Nišava teče li teče

P: Miodrag Simonović, R: Borislav Grigorović, S: Boris Čerškov, K: Biljana Savić, Ap: Jovan Jovanović.

I: Tomislav Mandić (Milovan), Aleksandra Stojanović (Mileva), Aleksandar Živković (Milutin), Vidosava Todić (Persa), Zoran Živković (Acko), Natalija Geleban (Zorka), Slobodan Aleksić (Vaca), Dragica Živković (Jeglika), Nenad Radovanović (Perica), Deana Kostić (Zagorka), Jevrem Urošević (Pop Sanda), Stojan Mitić (Stavra), Angelina Tošić (Javorka), Bosiljka Miljević (Cveta), Aleksandar Krstić (Toša), Ljubomir Tošić (Asan), Mirjana Nedić (Pevačica), Aleksandar Stanulović (Pevač songova), Vasilije Petrović, Radosav Ilić, Momčilo Cvetković, Dušan Halilković, Srđan Simonović (Muzičari).

(259) 9. april 1998.
Prenoćišta
P: Slobodan Stojanović,
Ad, R, K. i Izb. m: Vladimir Lazić, K: Krstomir Milovanović, Lek: Gordana Ristić,
Pom. r: Zoran Živković.
I: Zoran Živković (Draga), Aleksandar Krstić (Bata), Deana Kostić (Lila), Slobodan Aleksić (Feliks Krug), Vidosava Todić (Kaduna), Angelina Tošić (Nadežda), Aleksandar Živković (Momčilo), Nenad Radovanović (Žandar), Ilija Nikolić (Blagoje), Aleksandra Stojanović (Žena koje nema).

(260) 24. septembar 1998.
Širok život
P: Miodrag Simonović, R: Borislav Grigorović, S: Boris Čerškov, K: Biljana Savić, M: Vasilije Petrović.
I: Stojan Mitić (Stavra Dubaknov), Angelina Tošić (Javorka), Aleksandra Stojanović (Mileva), Tomislav Mandić (Milovan), Radmilo Spasić (Žan), Slobodan Aleksić (Vaca), Dragica Živković (Jeglika), Deana Kostić (Zagorka), Nenad Radovanović (Perica), Jevrem Urošević (Pop Sanda), Bosiljka Miljević (Cveta), Vidosava Todić (Persa), Zoran Živković (Acko), Natalija Geleban (Zorka), Srbislav Minković (Toša), Aleksandar Stančulović (Jelenko), Ljubomir Tošić (Asanče).

(261) 24. februar 1999.
Renesansa ljubavi
P: Bane Đuričić, R: Dušan Mihailović,
Pom. r: Natalija Geleban, S: Krstomir Milovanović, K: Biljana Krstić, M: Saša Veljković.
I: Zoran Živković (Vojkan), Angelina Tošić (Vladanka), Deana Kostić (Biserka), Aleksandar Živković (Andrija), Jevrem Urošević (Mita), Tomislav Mandić (Dušan), Nenad Radovanović (Majstor).

(262) 24. jun 1999.
Stujardese
P: Mark Kamoleti, Ad. i R: Zoran Živković,
S. i K: Natalija Geleban, Izb. m: Angelina Tošić i Dragoslav Lilić.
I: Nenad Radovanović (Vlada), Zoran Živković (Mirko), Dragica Živković (Milka), Angelina Tošić (Dženet), Aleksandra Stojanović (Žaklina), Natalija Geleban (Džudit).

(263) 25. oktobar 1999.
Neprijatelj naroda
P: Henrik Ibsen, R: Pavle Lazić, S: Krstomir Milovanović, K: Milanka Berberović, Lek: Gordana Ristić, Pom. r: Angelina Tošić.
I: Slobodan Aleksić (Doktor Tomas Stokman), Natalija Geleban (Katarina Stokman), Deana Kostić (Petra Stokman), Aleksandar Živković (Petar Stokman), Stojan Mitić (Morten Kil), Zoran Živković (Hovstad), Nenad Radovanović (Biling), Jevrem Urošević (Aslaksen), Aleksandar Zlatanov (Horster).

(264) 10. februar 2000.
Pirućanac
P: Dragoljub Marković, Ad. i Dram: Momčilo Antić, S: Vesna Golubović.
I: Zoran Živković (Mile Manjonja-Pirućanac).

(265) 23. februar 2000.
Senke orahove grane
P: Srbislav Minković, R: Borislav Grigorović,
S. i K: Krstomir Milovanović, Izb. m: Angelina Tošić.
I: Slobodan Aleksić (Bogdan Sokolović), Jevrem Urošević (Dušan Protić), Divna Antić (kg) (Olga Protić), Zoran Živković (Mihajlo Miša Protić), Angelina Tošić (Sonja Protić), Vitomir Pop Krstić (Saša Protić).

(266) 14. novembar 2000.
La comedia e finita
P: Srbislav Minković, Ad: Srbislav Minković,
R, S. i K: Zoran Živković, Izb. m: Dragoslav Lilić.
I: Ivan Đorđević (Kokan Lakonić), Aleksandra Pavlović (Vesna), Dragica Živković (Gordana Lakonić).

(267) 14. decembar 2000.
Pokondirena tikva
P: Jovan Popović Sterija,
Ad, R, S, K. i M: Slobodan Ž. Jovanović.
I: Angelina Tošić (Fema), Aleksandra Pavlović (Evica), Jevrem Urošević (Mitar), Svetlana Veličković (Ančica), Zoran Živković (Jovan), Dragica Živković (Sara), Ivan Đorđević (Svetozar Ružičić), Aleksandar Radulović (Vasilije).

(268) 17. maj 2001.
Lari Tompson,Tragedija jedne mladosti
P: Dušan Kovačević, R: Boško Dimitrijević,
S. i K: Krstomir Milovanović, Izb. m: Angelina Tošić.

I: Angelina Tošić (Katarina), Aleksandar Živković (Glumac Beli), Ivan Đorđević (Stefan Nos), Zoran Živković, Natalija Geleban (Dragan, Dragana Nos, Bojan, Bojana Nos, Oliver, Oliver Nos), Jevrem Urošević (Sava), Dragica Živković (Savka), Milan Nakov (Specijalac), Aleksandar Radulović (Električar, Mika).

(269) 17. decembar 2001.

Sumnjivo lice

P: Branislav Nušić, R, S. i Izb. m: Branko Popović, K: Danica Lojanica.

I: Aleksandar Živković (Jerotije Pantić), Natalija Geleban Rančić (Anđa), Angelina Tošić (Marica), Zoran Živković (Vića), Slobodan Aleksić (Žika), Aleksandar Zlatanov (Milisav), Slavča Dimitrov (Tasa), Milan Nakov (Đoka promincla), Aleksandar Radulović (Aleksa Žunjić), Zoran Pejčić (Gazda Spasa), Delča Gigov (Gazda Miladin), Goran Andrejev (Josa), Aleksandra Stojanović (Flautistkinja).

(270) 10. jul 2002.

Čekajići Godoa

P: Samjuel Beket, R: Pavle Lazić, K: Natalija Geleban Rančić, Pom. r: Zoran Živković.

I: Zoran Živković (Estragon), Radoman Kontić (Vladimir), Delča Gigov (Srećko), Aleksandar Živković (Poco), Milorad Živković (Dečko).

(271) 10. oktobar 2002.

Koštana

P: Borisav Stanković, R: Slobodan Aleksić, Izb. m: Vasilije Petrović, Kor: Slaviša Jovanović.

I: Aleksandar Zlatanov (Hadži Toma), Radmilo Spasić (Stojan), Delča Gigov (Arsa), Slobodan Aleksić (Mitko), Vladanka Bjelopavlić (Koštana), Natalija Geleban Rančić (Magda), Slavča Dimitrov (Marko), Zoran Živković (Policaja), Aleksandra Stojanović (Kata), Dunja Stojanović (Stana), Olgica Antov (Salče), Katarina Rajković (Vaska), Milan Nakov (Kurta).

(272) 24. januar 2003.

Nišan

P: Srbislav Minković, R: Mlađa Nedeljković, Pom. r: Vladanka Bjelopavlić, S: Petar Đorđević.

I: Slobodan Aleksić (Sreten Glavša), Angelina Tošić (Golubica), Zoran Živković (Deda Viden), Radmilo Spasić (Zoran), Delča Gigov (Tika Lelebaba), Aleksandra Stojanović (Milovanka), Bosiljka Miljević Mitrović (Baba Dara), Dunja Stojanović (Milena), Aleksandar Radulović (Čeda Cacurka), Natalija Geleban Rančić (Mimica), Milan Nakov (Ranđel), Vladanka Bjelopavlić, Katarina Rajković (Pevačice).

(273) 21. april 2003.

Glupaci

P: Nil Sajmon, R: Raško Mladenov, S: Nevena Beleva.

I: Milan Nakov (Leon Tolčinski), Slobodan Aleksić (Dr Zubricki), Angelina Tošić (G-đa Zubricki), Danijela Ivanović (Sofija Zubricki), Zoran Živković (Gregor Juzekijevič), Natalija Geleban Rančić (Enhna), Aleksandar Zlatanov (Snetski), Delča Gigov (Slovič), Aleksandar Radulović (Mirovni sudija), Slavča Dimitrov (Miškin).

(274) 21. oktobar 2003.

Antigona

P: Sofokle, R: Izb. m: Boško Dimitrijević, S: Krstomir Milovanović, K: Jelena Zlatković, Lek: Andrijana Videnović.

I: Miomira Ćosović (Antigona), Valentina Velkov (Ismena), Zoran Živković (Kseont), Natarija Geleban Rančić (Euridika), Milan Nakov (Hemon), Slobodan Aleksić (Tiresija), Aleksandar Radulović (Stražar), Jasmina Jovanović (Horistkinja), Dejan Glišić (Vodac).

(275) 5. februar 2004.

Zar i ti, sine Drakče?

P: R: Miloš Jagodić, Ad: Miloš Jagodić i Srbislav Minković, S: Novica Mladenov, K: Jelena Zlatković, Am, Kor: Petar Antonović.

I: Aleksandar Radulović (Dragoljub Drakče Stojković), Zoran Živković (Žak), Slobodan Aleksić (Stojko Stojković), Natalija Geleban Rančić (Mirosinka Stojković), Aleksandra Stojanović (Merlin Meri).

(276) 25. mart 2004.

Cicine stolice

P: Miodrag Đurđević, R: Aleksandar Radulović i Danijela Ivanović, K: Natalija Geleban Rančić, Izb. m: Dragoslav Lilić.

I: Danijela Ivanović, Aleksandar Radulović.

(277) 25. april 2004.

Pravdenici

P: Alber Kami, R: Pavle Lazić, S: Novica Mladenov, K: Natalija Geleban Rančić.

I: Aleksandar Zlatanov (Boris Anenkov), Valentina Velkov (Dulebova), Zoran Živković (Stepan Fjodorov), Aleksandar Radulović (Aleksej Vojnov), Milan Nakov (Ivan Kaljajev), Slavica Dimitrov (Foka), Slobodan Aleksić (Skuratov), Natalija Geleban Rančić (Velika Kneginja).

KRUŠEVAC

KRUŠEVAČKO POZORIŠTE

(182) 28. oktobar 1986.

Srpski revizor

P: Zvonimir Kostić, R: Nebojša Bradić, S: Aleksandar Zlatović, K: Nada Janković, Izb. m: Jovan Branković, Lek: Branivoj Đorđević, Kor: Dragan Nikolić.

I: Gordana Petković (Devojka), Milan Đurđević (Predsednik opštine), Ljiljana Toković (Sekretarica), Milomir Nedeljković, kg (Direktor), Dušan Duka Jovanović (Zamenik), Milija Vuković (Upravnik bolnice), Ljiljana Đoković-Simonović (Sestra), Andreja Zlatić (Sima Zlatić). Pera Živković (Bundžija prvi). Dušan Dule Jovanović (Bundžija drugi), Trojanka Aleksić (Telefonistkinja), Dragan Marinković (Inspektor).

(183) 6. decembar 1986. (Dečja scena),

Kako su postale ružne reči

P: Dušan Radović, R i Izb. m: Mima i Bane Janković.

I: Andrija Zlatić (Konjušar), Dragan Marinković (Dvorska luda), Dušan Dule Jovanović (Svetioničar), Zoran Miković (Kralj), Ljiljana Đoković Simonović (Princ), Ljiljana Toković (Kuvarca), Milan Đurđević (Dadilja), Trojanka Aleksić (Princeza).

(184) 21. februar 1987. (Mala scena),

Najveći fudbaler na svetu

P: Dragan Aleksić; Ad. i R: Nebojša Bradić, S: Zlatibor Kramarić, K: Ana Mladenović, Kor: Boris Radak.

I: Dušan Duka Jovanović, Slađana Franeta, Jasna Radivojević, Gordana Petković, Dragan Marinković.

(185) 26. maj 1987.

Hej Sloveni kuda ćete

P: MIlovan Vitezović, R: Vladimir Putnik, S. i K: Danica Rakočević, M: Dragan Marinković, Izb. m: Mile Đurić, Kor: Boris Radak.

I: Trojanka Aleksić, Jasna Radivojević, Slađana Franeta, Dušan Duka Jovanović, Zoran Miković, Dragan Marinković, Nebojša Vranić.

(186) 28. jun 1987.

Vukov testament

Ad: Nebojša Bradić i Milan Obradović, R: Nebojša Bradić, S: Zlatibor Kramarić, K: Biljana Dragović, Lek: Nada Andrejić, Kor: Boris Radak.

I: Milija Vuković (Vuk Stefanović Karadžić), Dušan Duka Jovanović (Lukijan Mušicki), Miroljub Nestorović (Jernej Kopitar), Milan Đurđević (Knez Miloš), Andreja Zlatić (Amidža), Ljiljana Toković (Slepica), Ljiljana Đoković Simonović (Devojka), Dušan Dule Jovanović (Slepi guslar), Trojanka Aleksić, Gordana Petković, Jasna Radivojević, Slađana Franeta, Zoran Miković, Dragan Marinković, Nebojša Vranić (Narod).

(187) 12. januar 1988.

Klaustofobična komedija

P: Dušan Kovačević, R: Nebojša Bradić, S: Zlatibor Kramarić, K: Ana Mladenović, Izb. m: Jovan Branković i Zoran Krajčević.

I: Budimir Jeremić (kg) (Sava odžačar), Ljiljana Đoković Simonović (Nina Herbert), Milija Vuković

(Vule milicioner), Milan Đorđević (Jagoša Kraj), Nebojša Vranić (Teja Kraj), Ljiljana Toković (Vesela Kraj), Dragan Marinković (Leopold Važik), Dušan Dule Jovanović (Milicioner).

(188) 15. mart 1988.

Predstava "Hamleta" u selu Mrduša donja

P: Ivo Brešan, R: Vlasta Radovanović, S: Zlatibor Kramarić, K: Ana Mladenović.

I: Milija Vuković (Mate Bukarica), Andreja Zlatić (Mile Piljiza), Ljiljana Đoković Simonović (Anđa), Ljiljana Toković (Majkača), Dušan Dule Jovanović (Mačak), Nebojša Vranić (Joco Škorić), Zoran Miković (Andre Škunca), Dušan Dule Jovanović (Šimurina), Dragan Marinković, Ljiljana Marinković, Julijana Petrović, Nataša Bivolarević, Dragan Čapkunović, Goran Atanasković, Milutin Lisinac, Slaviša Ristić (Seljaci, Seljanke).

(189) 30 jun 1988.

Kazivanje kule Lazarice

P: Zvonimir Kostić, Ad, R: Nebojša Bradić, S, K: Zlatibor Kramarić, Izb. m: Pavle Aksentijević.

I: Ljiljana Toković, Ljiljana Đoković Simonović, Andreja Zlatić, Dušan Dule Jovanović, Dragan Marinković, Nebojša Vranić, Zoran Miković, Momir Bradić.

(190) 4. oktobar 1988.

Autobiografija

P: Branislav Nušić, R, S, K, Izb. m: Miroslava Mima Janković, S, K, Izb. m: Branislav Bane Janković.

I: Dušan Duka Jovanović (Nušić), Ljiljana Toković (Majka, Profesor sh.jezika), LjiljanaĐoković Simonović (Komšinica, Tetka), Nebojša Vranić (Otac, Učenik), Dušan Dule Jovanović (Bobica, Đak, Prota, Birokrata), Dragan Marinković (Mladi Nušić), Andreja Zlatić (Profesor, Zatvorenik), Zoran Miković (Teča, Đak), Ljiljana Marinković (Komšiničina kćerka, Supruga).

(191) 22. decembar 1988.

Braća po oružju

P: Radoslav Pavlović, R: Primož Bebler, S: Zlatibor Kramarić, K: Ljiljana Vukelić Forcan, M: Kornelije Kovač.

I: Dušan Dule Jovanović (Gvozden), Milija Vuković (Milorad Timarac), Ljiljana Toković (Spomenka), Ljiljana Đoković Simonović (Sunčica), Dušan Duka Jovanović (Velibor Ivošević), Dragan Marinković (Dragoljub), Andreja Zlatić (Dobrica Trailov).

(192) 29. jun 1989.

Lazar, veliki knez

P: Zvonimir Kostić, R: Nebojša Bradić, S: Nesim Tahirović, K: Ljiljana Dragović, M: Miroljub Aranđelović, Lek: Nada Andrejić.

I: Branislav Jerinić (kg) (Knez Lazar), Maja Dimitrijević (kg) (Kneginja Milica), Ljiljana Toković (Jefimija), Milija Vuković (Vuk Branković), Ljiljana Đoković Simonović (Mara Branković), Božidar Savićević (kg) (Jug Bogdan), Lepomir Ivković (kg) (Miloš Obilić), Nebojša Vranić (Stefan Musić), Dušan Dule Jovanović (Vlatko Vuković), Andreja Zlatić (Stražar I), Dušan Duka Jovanović (Stražar II), Mihajlo Viktorović (kg) (Romil), Momir Bradić (Sultan Murat), Zoran Karajić (Bajazit), Zoran Miković (Dragoslav Pribišić).

(193) 20. oktobar 1989.

Siroti mali hrčki

P: Gordan Mihić, R: Dragoljub Petrović, S: Zlatibor Kramarić, K: Mirjana Morača, M: Dragan Marinković, Lek: Nela Milojević.

I: Nebojša Vranić (I službenik), Zoran Miković (II službenik), Andreja Zlatić (Šef), Dušan Duka Jovanović (Ministar), Dušan Dule Jovanović (Predsednik vlade).

(194) 14. novembar 1989. (Mala scena)

Život i priključenija Dositeja Obradovića

R, Ad: Nebojša Bradić.

I: Momir Bradić (kg) (Dositej Obradović).

(195) 15. novembar 1989. (Mala scena)

Ljubavi Džordža Vašingtona

P: Miro Gavran, R: Branislava Stefanović, S: Zlatibor Kramarić, K: Ljiljana Forcan Vukelić, M: Slavica Stefanović, Lek: Nela Milojević.

I: Ljiljana Toković (Marta Vašington), Ljiljana Đoković Simonović (Silvija Karter).

(196) 29. mart 1990.

Deveta ofanziva

P: Stevan Koprivica, R: Miomir Miki Stamenković S: Dragoljub Ivkov i Zlatibor Kramarić, K: Ljiljana Forcan Vukelić, M: Jovan Branković, Lek: Radovan Knežević.

I: Milija Vuković (Borivoj Čelebić), Andreja Zlatić (Srđe Barović), Dušan Duka Jovanović (Jovan Rašković Brko), Ljiljana Đoković Simonović (Jasna).

(197) 3. april 1990.

Draga Jelena Sergejevna

P: Ljudmila Razumovska, R: Nebojša Bradić, S. i K: Angelina Atlagić, M: "Blouhoull".

I: Ljiljana Toković (Jelena Sergejevna), Slađana Nestorović (Ljalja), Nebojša Vranić (Vološa), Dragan Marinković (Paša), Jovan Petrović (Vića).

(198) 28. novembar 1990.

Život u pozorištu

P: David Mamit, Ad, R, S, K: Nikita Milivojević, Kor: Ivan Klemenc.

I: Dušan Duka Jovanović (Robert), Dragan Marinković (Džon),

(199) 3. oktobar 1991.

Generali ili srodstvo po oružju

P: Borislav Pekić, R: Nebojša Bradić, S: Aleksandar Zlatović, K: Ljiljana Petrović, Izb. m: Predrag Stamenković, Lek: Nada Andrejić.

I: Milija Vuković (Đorđije Njegovan), Vlastimir Stojiljković (kg) (Rajner Marija fon Blauring), Ljiljana Toković (Melanija), Andreja Zlatić (Sergej Mihajlovič Voronjin), Nebojša Vranić (Vasja Gorkin), Dragan Marinković (Partizan).

(200) 10. novembar 1991.

Jefimija

P: Zvonimir Kostić, R. i Izb. m: Nebojša Bradić, S: Nesim Tahirović, K: Ljiljana Petrović.

I: Ljiljana Toković (Jefimija).

(201) 29. novembar 1991.

Kidaj od svoje žene

P: Rej Kuni, R. i Izb. m: Lilijana Ivanović Arsenov, S: Boris Čerškov, K: Vesna Radović, Scen. p: Ivan Klemenc.

I: Nebojša Vranić (Džon Smit), Ljiljana Đoković Simonović (Meri Smit), Olivera Viktorović (Barbara Smit), Dragan Marinković (Stenli Gardner), Andreja Zlatić (Inspektor Porterhaus, Reporter), Dušan Duka Jovanović (Bobi Frenklin).

(202) 27. februar 1992.

Žak ili Pokornost

P: Ežen Jonesko, Pr: Milovan Danojlić, R: Nebojša Bradić, K: Ljiljana Petrović.

I: Nebojša Vranić (Žak), Slađana Nestorović Ristić (Žaklina), Andreja Zlatić (Žak-otac), Ljiljana Toković (Žak-majka), Zdravko Pavlović (Žak-deda), Dušan Duka Jovanović (Žak-baba), Ljiljana Blagojević (kg) (Roberta I, II), Milija Vuković (Robert-otac), Ljiljana Đoković Simonović (Robert-majka).

(203) 14. jul 1992.

Skapenove podvale

P: Molijer, R: Aleksandra Kovačević, K: Ljiljana Petrović, M: Marjan Milanović, Scen. p: Ivan Klemenc.

I: Andreja Zlatić (Argant), Zdravko Pavlović (Žeront), Mihajlo Nestorović (kg) (Oktav), Dragan Marinković (Leandar), Ljiljana Đoković (Zerbineta), Slađana Nestorović Ristić (Hijacinta), Nebojša Vranić (Skapen), Jovan Petrović (Silvestar).

(204) 30. septembar 1994.

Hvalisavi vojnik

P: Tit Makcije Plaut, Pr: Spasoje Ž. Milovanović, R: Dušan Petrović, S: Petar Pašić, K: Branka Petrović, M: Zoran Obrenović, Lek: Miloš Petrović.

I: Milutin Karadžić, Andreja Zlatić, Nebojša Vranić, Dušan Duka Jovanović, Dragan Marinković, Ljubodrag Milutinović, Jovanka Mandić, Zdravko Pavlović, Dragana Zrnzević, Ljiljana Đoković, Saša Petronijević, Slađana Nestorović Ristić.

(205) 14. novembar 1994. (Dečija scena)

Ivica i Marica

P: Milivoje Mlađenović, R: Nebojša Bradić, S. i K: Vanja Popović, M: Zoran Obrenović.

I: Dragana Zrnzević, Andreja Zlatić, Saša Petronijević, Jovanka Mandić, Slađana Nestorović.

(206) 10. decembar 1994.

Njujork, priča sa istočne strane

P: Nebojša Romčević, R: Nebojša Bradić, S: Miodrag Tabački, K: Vanja Popović, M: Zoran Obrenović.

I: Nebojša Vranić (Zoran), Elizabeta Đorevska (Maja), Milija Vuković (Viktor), Nevena Novović (Ela).

(207) 19. februar 1995.

Šuma

P: Aleksandar Nikolajevič Ostrovski, Pr: Kiril Taranovski, R: Ljubomir Draškić, S: Petar Pašić, K: Božana Jovanović, M: Vojislav Kostić.

I: Branislav Jerinić (kg) (Nesrećković), Vlastimir Stojiljković (kg) (Srećković), Nevena Novović (Gurmiška), Dragana Zrnzević (Aksinja), Nebojša Vranić (Bulanov), Milija Vuković (Vosmibratov), Saša Petronijević (Petar), Dušan Duka Jovanović (Karp), Ana Đorđević (Ulita).

(208) 29. april 1995.

Čarlijeva tetka

P: Brendon Tomas, Pr. i R: Lilijana Arsenov Ivanović, S: Boris Čerškov, K: Vanja Popović, M: Zoran Obrenović, Kor: Ljiljana Božanić.

I: Mihajlo Viktorović (kg) (Ser Frensis Česni), Andreja Zlatić (Stefan Spiting), Dragan Marinković (Džek Česni), Saša Petronijević (Čarli Vajkhem), Nebojša Vranić (Lord Beberli), Dragana Zrnzević (Keti Verden), Jovanka Mandić (Eni Spiting), Ana Đorđević (Donja Lusija), Ljiljana Đoković (Ela Delahej), Ljubodrag Milutinović (Bradžet).

(209) 6. maj 1995.

Audijencija

P: Vaclav Havel, Pr: Aleksandar Ilić, R: Vojin Paunović, K: Vanja Popović.

I: Sergej Trifunović (Sladek), Vojin Ćetković (Vanjek).

(210) 16. jun 1995.

Mirandolina

P: Karlo Goldoni, R: Vladimir Jevtović, S: Velizar Srbljanović, K: Vanja Popović.

I: Nebojša Vranić, Dušan Duka Jovanović, Dragana Zrnzević, Elizabeta Đorevska, Jovanka Mandić, Saša Petronijević, Milija Vuković, Zdravko Pavlović.

(211) 20. oktobar 1995.

Teatar čudesa

P: Miguel De Servantes, Pr: Jasna Stojanović i Zoran Hudak, R: Milan Karadžić, Kor: Sonja Lapatanov, M: Zoran Obrenović, K: Zoran Popović, S: Nikolina Kovačević, Dram: Branislav Nedić, Lek: Miloš Petrović.

I: Dušan Duka Jovanović (Kanjisares), Dragana Zrnzević (Lorensa), Jovanka Mandić (Kristina), Ljiljana Đoković (Ortigosa), Dragan Marinković (Ćanfaija), Marko Živić (Kum), Nebojša Vranić (Crkvenjak), Bojan Veljović (Berberin), Saša Petronijević (Vojnik), Izabela Bošković (Plesačica), Jovanka Sakić, Ivana Veljković, Marija Antić (Kristina).

(212) 22. decembar 1995.

Derviš i smrt

P: Meša Selimović, Ad. i R: Nebojša Bradić, S: Geroslav Zarić, K: Vanja Popović, M: Zoran Obrenović, Dram: Miloš Petrović.

I: Milija Vuković (Ahmed Nurudin), Vojin Ćetković (Hasan), Saša Petronijević (Mula Jusuf), Nebojša Vranić (Muselim), Vlastimir Stojiljković (Kadija), Branislav Jerinić (Muftija), Nevena Novović (Kadinica), Bojan Veljović (Begunac, Kara-Zaim), Dušan Duka Jovanović (Hadži-Sinanudin), Ljubodrag Milutinović, Dragan Marinković (Uhode), Dragana Zrnzević, Jovanka Mandić, Ana Sakić (Devojke).

(213) 30. januar 1996.

Tajni plamen

P: Atila Farago, Pr: Arpad Vicko, R: Nebojša Bradić, S: Velizar Srbljanović, K: Vanja Popović, M: Zoran Obrenović.

I: Nebojša Vranić (Ivan), Dragan Marinković (Stari moj), Elizabeta Đorevska (Jana), Biljana Konstantinović (Izabela), Ljiljana Đoković (Doktorica), Zdravko Pavlović (Mitić), Jovanka Mandić (Jula), Ljubodrag Milutinović (Žuba), Dušan Duka Jovanović (Gospodin Rudić), Milija Vuković (Direktor), Ana Đorđević (Zamenik), Milan Kostović (Starac).

(214) 19. februar 1996.

Profesionalci

P: Harold Pinter & Vaclav Havel, Pr: Nada Ćurčija Prodanović i Aleksandar Ilić, R: Nebojša Bradić i Vojin Paunović, K: Vanja Popović.

I: "Nemi kelner": Saša Petronijević (Ben), Nebojša Vranić (Gas);

"Audijencija": Sergej Trifunović (Sladek), Vojin Ćetković (Vanjek).

(215) 26. mart 1996.

Jaje

P: Felisijen Marso, Pr: Katarina Ambrozić i Ivanka Marković, R: Ljubomir Draškić, S: Dušan Otašević, K: Božana Jovanović, M: Vojislav Kostić.

I: Rade Marjanović, Tatjana Bošković, Milija Vuković. Dušan Duka Jovanović, Nevena Novović, Ana Đorđević, Ljiljana Đoković, Dragana Zrnzević, Jovanka Mandić, Nataša Marković, Slađana Nestorović Ristić, Nebojša Vranić, Saša Petronijević, Dragan Marinković, Ljubodrag Milutinović, Zdravko Pavlović.

(216) 19. maj 1996.

Začarano magarence

P: Erik Vos, Ad. i R: Branislav Nedić, S: Ljubisav Milunović, K: Vanja Popović, M: Zoran Obrenović, Kor: Sonja Lapatanov.

I: Saša Petronijević (Paja), Marko Živić (Đorđe), Dragana Zrnzević (Sanja), Jovanka Mandić (Tanja), Branislav Nedić (Meksikanac), Ivana Veljković, Ana Dragičević (Magarence).

(217) 21. novembar 1996.

Protekcija

P: Branislav Nušić, R: Darijan Mihajlović, S: Martin Erdeš, K: Jelena Nikolić, M: Miloš Petrović, Kor: Sonja Lapatanov.

I: Branislav Jerinić (Ministar), Dragana Zrnzević (Draginja), Nevena Novović (Persida), Vlastimir Stojiljković (kg) (Aćim), Ana Đorđević (Saveta), Saša Petronijević (Svetislav), Nebojša Vranić, Dragan Marinković (Manojlo), Ljiljana Đoković (Jedna žena), Marko Živić (kg) (Sava Savić), Miloš Samolov (kg) (Momak).

(218) 14. februar 1997.

Don Žuan

P: Molijer, Pr: Mladen Leskovac, Ad: Milan Karadžić i Ivana Dimić, R: Milan Karadžić, S: Geroslav Zarić, K: Božana Jovanović, M: Zoran Obrenović, Kor: Sonja Lapatanov, Dram: Ivana Dimić, Pr: Branislav Nedić.

I: Saša Petronijević (Don Žuan), Marko Živić (kg) (Zganarel), Aleksandra Guberinić (Dona Elvira), Nebojša Savić (kg) (Don Karlos), Bojan Veljović (kg) (Don Alonzo), Milija Vuković (Don Luj), Slađana Nestorović Ristić (Don Žuanova mama), Ljubodrag Milutinović (Francisko), Dragana Zrnzević (Šarlota), Jovanka Mandić (Maturina), Miloš Samolov (kg) (Pjero, Statua komandantova), Dušan Duka Jovanović (Gospodin Dimanš), Ivana Veljković, Ana Sakić, Marija Antić, Ana Pavlović, Ana Dragičević (Seljanke, Sluškinje, Suđaje).

(219) 14. maj 1997.

Hasanaginica

P: Ljubomir Simović, R. i S: Ljuboslav Majera, K: Vanja Popović, M: Miroljub Aranđelović Rasinski, Lek: Miloš Petrović.

I: Miodrag Krivokapić (kg) (Hasanaga), Sonja Damjanović (kg) (Hasanaginica), Saša Petronijević (Beg Pintorović), Ksenija Jovanović (kg) (Majka Pintorovića), Ana Đorđević (Majka Hasanagina), Milija Vuković (Efendija Jusuf), Bojan Veljović (kg) (Suljo), Nebojša Vranić (Musa), Vladimir Posavec (kg) (Huso), Dušan Duka Jovanović (Ahmed), Ljubodrag Milutinović (Prvi baštovan), Jovan Ljubenović (kg) (Drugi baštovan).

(220) 5. decembar 1997.

Ćelava pevačica

P: Ežen Jonesko, Pr: Ivanka Marković Pavlović, R, S. i Izb. m: Jagoš Marković, K: Biljana Dragović, Lek: Ljiljana Mrkić Popović, Dram: Ivana Dimić.

I: Milena Dravić (kg) (G-đa Smit), Janoš Tot (kg) (G. Smit), Zinaida Dedakin (kg) (G-đa Martin), Goran Šušljik (kg) (G. Martin), Milija Vuković (Vatrogasni kapetan), Saša Petronijević (Meri služavka).

(221) 19. februar 1998.

Putovanje gospodina Perišona

P: Ežen Labiš, R: Milan Karadžić, S: Geroslav Zarić, K: Božana Jovanović, Ap: Gorica Popović, Atp. i Dram: Ivana Dimić, Izb. m: Slavica Stefanović, Kor: Izabela Bošković.

I: Milutin Karadžić (kg) (G-din Perišon), Gorica Popović (kg) (G-đa Perišon), Dragana Zrnzević (Anrijeta), Milija Vuković (Komadant, Matije), Bojan Veljović (Mažoren), Saša Petronijević (Arman Deroš), Nebojša Vranić (Danijel Savari), Vladimir Posavec (Žozef, Malake), Miloš Samolov (Žan), Slađana Nestorović Ristić (Krčmarica), Vladimir Posavec, Miloš Samolov, Slađana Nestorović Ristić, Ana Sakić, Ana Dragičević, Ivana Veljković. Vodič, Stanični činovnik, Nosač, Putnica, Kuvarica),

(222) 26. februar 1999.

Otmica i vaznesenje

P: Željko Hubač, R. i S: Ljuboslav Majera, Pom. r. i Dram: Branislav Nedić, K: Ljiljana Anđelković, M: Vasilije Savić.

I: Predrag Ejdus (kg) (Jerotije Krkić), Milija Vuković (Evrem Čehajić), Slobodan Ljubičić (kg) (Pecko), Radiša Grujić (kg) (Lavrentije), Dragana Zrnzević (Dojana), Dragan Marinković (Pera Vujić), Ana Đorđević (G-đa Krkić), Danica Krljar (kg) (Evdokija Čehajić), Dušan Duka Jovanović (Pantelija Mrkić), Marko Živić (kg) (Avram), Jovanka Andrić (Julijana Krkić), Dušan Dule Jovanović (Baltazar), Slađana Nestorović Ristić (G-đa Mrkić), Bojan Veljović (Ratko Mrkić).

(223) 3. septembar 1999.

Prokleta avlija

P: Ivo Andrić, Ad, R. i S: Nebojša Bradić, K: Ivanka Jevtović, M: Isidora Žebeljan, Dram: Jovan Ćirilov, Lek: Miloš Petrović, Pom. r: Branislav Nedić.

I: Milija Vuković (Fra Petar), Nebojša Dugalić (Karađoz), Vojin Ćetković (Ćamil), Sergej Trifunović (Haim), Nebojša Milovanović (Nevini), Nebojša Vranić (Muzafer), Dušan Duka Jovanović (Kirkor), Dragan Marinković (Zaim), Saša Pilipović (Atleta), Bojan Veljović (Softa), Dušan Dule Jovanović (Zatvorenik).

(224) 6. oktobar 1999.

Kad neko zazvoni

P: Andre Pol Antoan, Pr, R, S. i K: Lilijana Ivanović, Izb. m: Aco Dogandžić.

I: Dragana Zrnzević (Žilijet), Slobodan Ljubičić (On).

(225) 14. oktobar 1999.

Kidaj od svoje žene

P: Rej Kuni, Ad. i R: Lilijana Ivanović, S: Boris Čerškov, K: Ljiljana Anđelković, Izb. m: Aco Dogandžić.

I: Slobodan Ljubičić (Đorđe Pavić), Slađana Nestorović Ristić (Milica Pavić), Dragana Zrnzević (Ružica Pavić), Dragan Marinković (Živojin Žunić), Dušan Duka Jovanović (Jovan Bobi Savić), Dušan Dule Jovanović (Inspektor Marić), Bojan Veljović (Inspektor Žarić), Jovana Andrić (Fotoreporterka), Gordana Simić (Lola).

(226) 17. decembar 1999.

Tajna čarobne muzike

P: Tode Nikoletić, Ad. i R: Miodrag Dinulović, S: Nenad Živadinović, K: Ljiljana Anđelković, M: Borivoje Mladenović, Kor: Izabela Bošković, Dram: Branislav Nedić.

I: Dejan Tončić (Trtko), Vladimir Kerkez (Mrtko), Dragan Marinković (Čaravračara), Bojan Veljović (Svirko), Jovanka Andrić (Princeza Ana), Slađana Nestorović Ristić (Gavra-Žare), Krstina Mišković, Milena Dimitrijević, Anica Agatonović, Nataša Stanojević, Ana Kostić, Tatjana Nikolić (Balerine).

(227) 25. decembar 1999.

Potraga za Deda Mrazom

P: Branislav Nedić, Ad. i R: Branislav Nedić.

I: Fuad Tabučić, Dušan Jovanović, Slađana Nestorović Ristić, Jovanka Andrić, Miloš Ćirić.

(228) 3. februar 2000.

Matorci ili Ta luckasta stvorenja

P: Dragutin Karlo Mimić, R: Milanka Milosavljević.

I: Višnja Petrović.

(229) 5. maj 2000.

Laki komad

P: Nebojša Romčević, R: Darijan Mihajlović, S: Aleksandar Veljanović, K: Jelena Nikolić, M: Aleksandar Sanča Ilić, Kor: Izabela Bošković, Pom. r: Branislav Nedić.

I: Milan Gutović (Đorđe), Dragana Zrnzević (Seka), Marko Živić (Teča Rade), Jovanka Andrić (Tetka Dara), Miloš Samolov (Diler), Bojan Veljović (Rikardo), Dušan Dule Jovanović (Gospodin), Snežana Knežević, Neda Nikolić, Jelena Petrović (Balerine).

(230) 22. april 2001.

Pacolovac

P: Marija Stojanović, R: Darijan Mihajlović, S: Kristina Ignjatović, K: Jelena Nikolić, M: Marko Grubić, Kl: Tihomir Mačković, Mask: Nijaz Memiš, Dram: Branislav Nedić.

I: Milan Gutović (Valdemar), Bojan Veljović (Raimund), Katarina Žutić (Hedvih), Višnja Petrović (Dete), Milija Vuković (Gradonačelnik), Nebojša Vranić (Većnik, Blagajnik), Dragan Marinković (Biskup, Većnik), Dušan Jovanović (Glasnik), Biljana Jocić Savić (Gospa 1), Slađana Nestorović Ristić (Gospa 2), Aleksandra Ristić (Gospa 3), Dejan Tončić (Lutkar, Stari većnik, Gospa 4), Slavko Miletić, Vladimir Živančević, Dušan Gvozdenović (Građani Hamelna).

(231) 14. oktobar 2001.

Hodi u baštu Mod

P: Noel Kauard, Ad: Ivana Dimić, R. i Izb. m: Ljubomir Draškić, S: Radivoje Dinulović, K: Božana Jovanović.

I: Vesna Čpčić (Ana Maria Kouklin), Aleksandar Alač (Verner Kouklin), Nataša Šolak (Mod Karanjani), Vlada Dekić (Felix).

(232) 10. decembar 2001.

Koreni

P: Dobrica Ćosić, Ad: Nebojša Bradić i Branislav Nedić, R. i S: Nebojša Bradić K: Ivanka Jevtović, M: Zoran Erić, Dram: Maša Jeremić, Lek: Miloš Petrović, Mask: Nijaz Memiš.

I: Milija Vuković (Aćim Katić), Pavle Pekić (Vukašin Katić), Nenad Jezdić (Đorđe Katić), Jovanka Andrić (Olga Katić), Katarina Žutić (Milena Katić), Dejan Tončić (Adam Katić), Biljana Nikolić (Simka Katić), Vojin Ćetković (Tola Dačić), Dragan Marinković (Kapetan), Bojan Veljović (Andra), Biljana Jocić Savić (Zorka).

(233) 9. februar 2002.

Lekcija

P: Ežen Jonesko, R: Predrag Stojmenović, S: Nenad Živadinović, K: Ružica Dojčinović, M: Vasilije Savić.

I: Dejan Tončić (Profesor), Biljana Nikolić (Učenica), Dragana Kitanović (Služavka).

(234) 22. novembar 2002.

Vlade Divac & tim snova

P: Branislav Nedić, R: Branislav Nedić, S: Nenad Živadinović, K: Ljiljana Anđelković, M: Vasilije Savić, Kor: Izabela Bošković.

I: Dejan Tončić (Paja), Nebojša Vranić (Raja), Biljana Jocić Savić (Kaja), Bojan Veljović (Trta), Dušan Jovanović (Vlaja), Sladana Nestorović Ristić (Maja), Jovanka Andrić (Ruža), Miljana Manojlović (Cica), Helena Tomić (Maca), Milena Dimitrijević (Mica).

(235) 11. decembar 2002.

U mreži

P: Rej Kuni, Pr: Duška Radosavljević Hini, R. i S: Vladimir Popadić, K: Vanja Popović, M: Vasilije Savić.

I: Bojan Veljović (Džon Smit), Dragan Marinković (Stenli Gardner), Ljiljana Đoković (Meri Smit), Biljana Jocić Savić (Barbara Smit), Dejan Tončić (Gavin Smit), Biljana Nikolić (Viki Smit), Dušan Duka Jovanović (Tata).

(236) 12. april 2003.

Klopka za bespomoćnog čoveka

P: Rober Toma, Pr: Dragoslav Andrić, R: Bojan Milosavljević, S: Branko Vukić, K: Ljiljana Anđelković, Izb. m: Ilija Nikolić.

I: Bojan Veljović (Daniel), Jovanka Andrić (Floransa), Nebojša Vranić (Inspektor), Nikola Pantović (Opat), Dušan Duka Jovanović (Klošar), Slađana Nestorović Ristić (Bolničarka).

(237) 3. oktobar 2003.

Derviš i smrt

P: Meša Selimović, Ad, R: Nebojša Bradić, Pom. r: Branislav Nedić, S: Geroslav Zarić, K: Vanja Popović, Izb. m: Zoran Obrenović, Dram, Lek: Miloš Petrović.

I: Milija Vuković (Ahmed Nurudin), Branislav Jerinić (Muftija), Vlastimir Stojiljković (Kadija), Vojin Ćetković (Hasan), Saša Petronijević (Mula Jusuf), Biljana Nikolić (Kadijinica), Dejan Tončić (Kara-Zaim), Nebojša Vranić (Muselim), Dušan Duka Jovanović (Hadži Sinanudin), Bojan Veljović (Isak), Nikola Pantović (Uhoda), Milena Dimitrijević (Taksirat), Dušan Dule Jovanović (Džemal).

(238) 24. oktobar 2004.

Terorizam

P: Vladimir Presnjakov & Oleg Presnjakov, Pr: Novica Antić, R: Vladimir Popadić, S: Marija Kalabić, K: Jelena Nikolić Vanović, M: Goran Tomanović, Scen. p: Milan Alavanja.

I: Irfan Mensur (Pukovnik), Dejan Tončić (Putnik), Nikola Pantović (Putnik I), Biljana Nikolić (Putnik II), Andrej Šepetkovski (Muškarac), Jelena Ilić (Žena), Ljiljana Đoković (Prva žena), Dušan Duka Jovanović (Druga žena), Biljana Savić (Stujardesa), Saša Malinić (Prvi muškarac), Predrag Milenković (Drugi muškarac), Bojan Veljović (Treći muškarac), Dragan Marinković (Četvrti muškarac).

(239) 7. april 2004. (Mala scena “Bata Putnik”)

Vernisaž

P: Vaclav Havel, Pr: Aleksandar Ilić, R, S: Milovan Ćetković, Pom. r: Marija Dimitrijević, K: Milosava Đurđević, Izb. m: Aleksandar Milanović, Dram: Zorica Duković.

I: Nikola Pantović (Berdžih), Boba Stojimirović (Mihail), Jovanka Andrić (Vera).

(240) 21. april 2004.

Svinjski otac

P: Aleksandar Popović, Ad, R, Izb. m: Egon Savin, Ad, Dram, Pom. r: Jelena Popadić, S: Marija Kalabić, K: Bojana Nikitović, Lek: Ljiljana Mrkić Popović.

I: Jelisaveta Sablić (Majka Dara), Biljana Savić (Tetka Zaga), Dubravka Kovjanić (Duka Sujić), Nebojša Milovanović (Steva Vasiljević), Nebojša Vranić (Drug Sukljašević), Slađana Nestorović Ristić (Milanka), Predrag Milenković (Kelner), Mila Milosavljević (Mrvica), Ana Sakić (Glas sudije).

LESKOVAC

NARODNO POZORIŠTE

(314) 4. oktobar 1986.

Petrijin venac

P: Dragoslav Mihailović, Dram: Slavenka Milovanović, R: Vladimir Lazić, As. r: Nikola Milićević, S: Dušan Stanić, K: Ljubica Štukelja, Lek: Miroslav Lukić, Izb. m: Nenad Milosavljević.

I: Živka Barać-Hubač (Petrija), Vesna Mirković (Mlađa Petrija), Petar Antić (Dobrivoje), Dara Apić (Bela Bugarka, Milovanka), Dragan Dimitrijević (Misa), Blagoje Ivanović (Ljubiša), Radoman Kontić (Doktor Ćorović), Ninoslav Mlićević (Kamenče), Velimir Keković (Doktor, Milicioner, Čuvar, Ing. Marković), Slavica Krsmanović (Konobarica, Milijana), Ljiljana Bićanić (Vlajna, Ciganka), Tatjana Stefanović (Duško), Pejka Perović (Milina), Dimitrije Stamenković (Nekršteno dete).

(315) 16. januar 1987.

Sumnjivo lice

P: Branislav Nušić, R: Milan Duškov.
S: Dušan Stanić, K: Evelin Benđeskov.
Izb. m: Miša Komnenić.

I: Živka Barać-Hubač, Ljiljana Bićanić, Radiša Grujić, Radoman Kontić, Aleksandar Stanković, Dragan Dimitrijević, Dragan Mićalović, Blagoje Ivanović, Ninoslav Milićević, Velimir Keković.

(316) 14. maj 1987.

Mrešćenje šarana

P: Aleksandar Popović, R: Dragan Jakovljević, S: Velizar Srbljanović, K: Milica Radovanović, M: Vojislav Kostić.

I: Dragan Dimitrijević, Simonda Đorđević kg, Slavica Krsmanović, Ninoslav Milićević, Radiša Grujić, Bojan Dimitrijević, Živka Barać-Hubač, Dragan Mićalović, Dušica Nikolić, Dara Apić, Božidar Cvetković, Goran Kolarević, Zoran Đorđević.

(317) 7. oktobar 1987.

Kabare

P: Radiša Grujić, R: Radiša Grujić,
S, K: Predrag Cakić, M: Zoran Đorđević.

I: Dragan Dimitrijević, Dragan Mićalović, Ninoslav Milićević, Velimir Keković, Slavica Krsmanović, Vesna Mirković, Dušica Nikolić, Nevena Marinković.

(318) 12. decembar 1987.

Klopka

P: Ajra Levin, R: Žarko Miladinović,
S: Predrag Cakić, K: Snežana Kovačević.

I: Radiša Grujić (Sidnej Bruhl), Dara Apić (Mira Bruhl), Ninoslav Milićević (Kliford Anderson), Živka Barać-Hubač (Helga Tendorf), Veljko Keković (Porter Milgrim).

(319) 3. april 1988.

Jesi li to doš'o d me vidiš

P: Miodrag Karadžić, R: Milan Karadžić,
S: Snežana Petrović, Predrag Cakić, M: Enco Lesić.

I: Radiša Grujić (Maksim), Dragan Mićalović (Gorčilo), ŽivkaBarać-Hubač (Grozdana),

Ninoslav Milićević (Petrašin), Velimir Keković (Zeljo), Trojanka Aleksić (Maluša), Mirjana Popović (Koviljka), Dragan Dimitrijević (Dimitrije Kasalica),

(320) 3. oktobar 1988.

Banović Strahinja

P: Borislav Mihajlović-Mihiz, R: Slobodan Ž. Jovanović, S, K: Predrag Cakić. M: Zoran Jerković.

I: Radiša Grujić (Banović Strahinja), Živka Barać-Hubač (Majka), Jasna Radivojević (Žena Banović Strahinje), Blagoje Ivanović (Vlah Alija), Goran Avramović (Jug Bogdan), Dragan Mićalović (Vojin Jugović), Ninoslav Milićević (Boško Jugović), Velimir Keković (Sluga Milutin), Mirijana Popović, Dušica Nikolić, Mirjana Ljubić, Gordana Petković (Kosovke devojke),

(321) 8. novembar 1988.

Pigmalion

P: Džordž Bernard Šo, R: Slobodan Ž. Jovanović, S, K: Predrag Cakić.

I: Dragan Mićalović (Higins), Živka Barać-Hubač (Gospođa Higins), Blagoje Ivanović (Pukovnik), Gordana Petković (Eliza), Dragan Dimitrijević (Alfred), Mirjana Ljubić (Gospođa Pirs), Trojanka Aleksić (Gospođa Hil), Jasna Radivojević (Klara), Ninoslav Milićević (Fredi), Goran Avramović (Sobar, Prolaznik).

(322) 21. april 1989.

Policajci

P: Slavomir Mrožek, R: Radiša Grujić, S: Predrag Cakić, K: Srđan Cakić.

I: Đorđe Tomić (Šef policije), Aleksandar S. Kostić (Narednik, Provokator), Aleksandar T. Kostić (Zatvorenik, Ađutant), Dejan Pavlović (General), Igor Jovanović (Policajac), Snežana Marjanović (Provokatorova žena), Žaklina Stefanović, Maja Cakić, Zvezdan Jovanović (Deca).

(323) 6. maj 1989.

Kuća strave

P: Franc Ksaver Krec, Pr: Renata Ulmanski i Vera Gligorijević, R: Miroslav Girić, Pom. r: Dragan Mićalović, S: Srđan Cakić, K: Predrag Cakić, M: Nebojša Kostić, Lek: Miroslav Lukić.

I: Dragan Dimitrijević (Štaler), Gordana Petković (Njegova žena), Jasna Radivojević (Bepi), Radiša Grujić (Sep).

(324) 3. oktobar 1989.

Ranjeni orao

P: Mir-Jam –Milica Jakovljević, Ad: Borislav Mihajlović-Mihiz, R: Miroslav Girić, S: Srđan Cakić, K: Predrag Cakić, Lek: Miroslav Lukić, Kor: Petar Rajković, Izb. m: Nebojša Kocić.

I: Živka Barać-Hubač (Gospođa Mir-Jam), Jasna Radivojević (Anđelka Bojanić), Radiša Grujić (Mišo ili Tomo), Velimir Keković (Svetislav Todorović), Milutin Vešković (Nenad Aleksić), Mirjana Ljubić (Nevenka Petrović), Dragan Dimitrijević (Gojko Marić), Trojanka Aleksić (Vukica), Dragan Mićalović (Safet),

(325) 14. novembar 1989.

Medved & prosidba

P: Anton Pavlovič Čehov, R: Radiša Grujić, S: Srđan Cakić, K: Predrag Cakić, Lek: Miroslav Lukić.

I: “MEDVED”: Jasna Radivojević (Jelena Ivanovna Popovna), Ninoslav Milićević (Grigorij Stepanovič Smirnov), Velimir Keković (Luka).

“PROSIDBA”: Velimir Keković (Stepan Stepanovič Čubukov), Mirjana Ljubić, Ninoslav Milićević (Ivan Vasiljevič Lomiv).

(326) 22. novembar 1989.

Homage Rainer Werner Fassbinder

Ad. i R: Ištvan Lalić.

I: Jasna Radivojević (Helga), Živka Barać-Hubač (Gunda), Dara Apić (Elizabeta), Mirjana Ljubić (Mari), Trojanka Aleksić (Ingrid), Dragan Dimitrijević (Paul), Radiša Grujić (Jorgos), Blaško Ivanović (Bruno), Ninoslav Milićević (Erih), Goran Avramović (Franc), Dragan Mićalović (Fazbinder), Velimir Keković (Pogrebnik).

(327) 7. mart 1990.

Koštana

P: Bora Stanković, R, S: Ljubiša Georgoevski, K: Biljana Krstić, Lek: Brana Đorđević, Kor: Gordana Nedeljković.

I: Enver Petrovci (kg) (Mitka), Lidija Vukićević (kg) (Koštana), Radiša Grujić (Hadži-Toma), Milutin Vešković (Stojan), Dragan Dimitrijević (Arsa), Blagoje Ivanović (Policaja), Velimir Keković (Kmet ciganski), Tota Bektašević (kg) (Grkljan), Dara Apić (Kata), Trojanka Aleksić (Salče).

(328) 23. oktobar 1990.

Noć ludaka u Gospodskoj ulici ili As i pub

P: Miloš Krečković, R: Lary Zappia, S: Srđan Cakić, K: Boris Čakširan, M: Nataša Bogojević.

I: Radiša Grujić (Doktor Mihajlo Todorović), Gordana Petković (Radmila), Ninoslav Milićević (Doktor Ivan Morović), Dragan Mićalović (Marinko Pavlović), Trojanka Aleksić (Draginja), Velimir Keković (Filip Savić), Dragan Dimitrijević (Čovečuljak, Adolf Hitler, Lord Nelzon), Mirjana Ljubić (Katarina Dorđević, Eva Braun, Ledi Hamilton).

(329) 25. decembar 1990.

Prrofesionalac

P: Dušan Kovačević, R. i Izb. m: Aleksandar Lukač, S. i K: Srđan Cakić.

I: Ninoslav Milićević (Ja-Teodor Teja Kraj), Radiša Grujić (Luka Laban), Gordana Petković (Marta), Đorđe Tomić (Ludak).

(330) 28. mart 1991.

Otac

P: August Strindberg, Pr: Tomislav Tanhofer, R: Nikola Vavić, S: K: Srđan Cakić, Izb. m: Nebojša Kocić, Lek: Miroslav Lukić.

I: Radiša Grujić (Kapetan), Verica Jovanović (kg) (Laura), Marina Milošević (Berta), Dragan Dimitrijević (Doktor Estermark), Blagoje Ivanović (Pastor), Živka Barać Hubač (Dadilja), Dragan Tomić (Nejd).

(331) 3. oktobar 1991.

Gospođa ministarka

P: Branislav Nušić, R: Miodrag Gajić, S: Srđan Cakić, K: Snežana Dunđerović Veljović.

I: Bora Andrejić (Sima Popović), Dara Apić (Živka), Marina Milošević (Dara), Milivoje Pešić (Raka), Ninoslav Milićević (Čeda Urošević), Goran Avramović (Dr Ninković), Blagoje Ivanović (Ujka Vasa), Agneza Bičanić (Tetka Savka), Mirjana Ljubić (Tetka Daca), Dragan Dimitrijević (Teča Panta), Trojanka Aleksić (Soja), Sava Mijatović (Sava Mišić), Đorđe Tomić (Pera Kalenić), Velimir Keković (Pera pisar), Slobodan Stamenković (Rista Todorović), Gordana Petković (Anka), Dušica Nikolić (Učiteljica engleskog jezika), Bratislav Milošević (Momak iz Ministarstva), Goran Stefanović (Pametno dete).

(332) 17. decembar 1991.

Čudo u Šarganu

P: Ljubomir Simović, R: Ljuba Milošević, S. i K: Srđan Cakić, Lek: Miroslav Lukić, M: Nebojša Kocić, Pr: Goran Avramović.

I: Gordana Petković (Ikonija), Trojanka Aleksić (Gospava), Marina Milošević (Šmilja), Dragan Mićalović (Anđelko), Goran Avramović (Mile), Blagoje Ivanović (Stavra), Radiša Grujić (Prosjak), Dragan Dimitrijević (Skitnica), Mirjana Ljubić (Jagoda), Ninoslav Milićević (Vilotijević), Sava Mijatović (Policajac), Velimir Keković (Manojlo), Đorđe Tomić (Tanasko),

(333) 30. mart 1992.

Umorni

P: Nebojša Romčević, R: Nenad Bojić, S: Srđan Cakić, K: Snežana Veljović, M: Miroljub Aranđelović Rasinski.

I: Goran Avramović (Mile), Gordana Petković (Rada), Dragan Dimitrijević (Jokica), Blagoje Ivanović (Moćni čovek), Marina Milošević (Ljubavnica), Mirjana Ljubić (Suparnica), Dragan Mićalović (Kelner), Đorđe Tomić (Nepoznati čovek).

(334) 3. oktobar 1992.

Ukokaj moga muža

P: Aldo Nikolaj, Pr, R. i Izb. m: Lilijana Arsenov Ivanović, S: Srđan Cakić, K: Nadežda Girić.

I: Jasna Radivojević (Eva), Zoran Stanišić (Bruno), Ninoslav Milićević (Mario).

(335) 14. oktobar 1992.

Pokvarenjak

P: Rej Kuni, Pr: Vladimir Gerić, Ad: Dragana Bošković, R: Aleksandar Đorđević, S: Srđan Cakić, K: Nadežda Girić, M: Vojislav Kostić, Pom. r: Dragan Dimitrijević, Lek: Goran Andrejević.

I: Radiša Grujić (Vlastoljub Karakurtović), Velimir Keković (Direktor hotela), Zoran Stanišić (Konobar Živojin Žunjić), Aleksandra Rukavina (Sobarica Cvetanka), Jasna Radivojević (Ubavka Raspopović), Dragan Dimitrijević (Detektiv Šunjarić), Dragan Mićalović (Đorđe Golubović), Blagoje Ivanović (Bogoljub Raspopović Bogi), Trojnaka Aleksić (Julijana Karakurtović), Mirjana Ljubić (Sestra Daša).

(336) 8. decembar 1992.

Pasulj sa čokoladom

P: Jirži Štreda, Pr: Lela Kurtović, Ad, R. i Izb. m: Miroslav Pavićević, S: Srđan Cakić, K: Nadežda Girić, Pom. r: Ivan Manić.

I: Radiša Grujić (Vukajlo Palatašević), Gordana Petković (Gospava), Aleksandra Rukavina (Lela), Zoran Stanišić (Ljupče), Mirjana Ljubić (Cana), Blagoje Ivanović (Todor), Trojanka Aleksić (Ilona Cibor), Ivan Manić (Kokan), Ninoslav Milićević (Bogoslav Cibor), Veljko Keković (Baron Cikotić), Marina Milošević (Grofica), Dragan Mićalović (Kreza Muvara), Đorđe Tomić (Mufko), Dragan Dimitrijević (Deda Alimpije), Sava Mijatović (kg) (Poštar).

(337) 3. februar 1993.

Aligatori

P: Tomislav N. Cvetković, R: Dušan Mihailović, S. i K: Srđan Cakić, Izb. m: Mira Đorđević.

I: Blagoje Ivanović (Glavni direktor), Ninoslav Milićević (Ratko), Velimir Keković (Radenko), Đorđe Tomić (Trpko), Dragan Mićalović (Stanko Vuk), Dragan Dimitrijević (Maznić), Gordana Petković (Gospođa Petrović), Zoran Stanišić (Ničić), Trojanka Aleksić (Keva), Mirjana Ljubić (Draga), Aleksandra Rukavina (Maca), Ivan Manić (Branko), Bora Andrejević (kg) (Dobri), Sava Mijatović (kg) (Stajko).

(338) 16. mart 1993.
(Pionirsko-omladinska scena)

Brat od muške tetke

P: Dragan Radović, R: Radiša Grujić, S. i K: Srđan Cakić, M: Nebojša Kocić, Kor: Ilija Pehar.

I: Mirjana Ljubić (Mica Krofnica), Gordana Petković (Vlada čokolada), Đorđe Tomić (Milan Vragolan), Ivan Manić (Ikac Dripac), Slaviša Stojković (Maestro).

(339) 11. maj 1993.

Protuve piju čaj

P: Dragoslav Mihailović, R: Oliver Viktorović, S: Srđan Cakić, K: Zorana Jovanović, Izb. m: Mirjana Đorđević.

I: Dragan Dimitrijević (Kosta), Radiša Grujić (Ranko Petrović), Velimir Keković (Raka), Zoran Stanišić (Vlada Kanarinac), Ivan Manić (Čeda), Dragan Mićalović (Rista), Blagoje Ivanović (Mrgud), Đorđe Tomić (Ćeba), Ninoslav Milićević (Boža), Gordana Petković (Miki), Sava Mijatović (kg) (Milutin), Jasna Radivojević (Lela), Sreten Trajković (kg) (Paganini).

(340) 10. jun 1993. (Mala scena)

Želiš li da ti vežem oči

P: Mija Kulić, R: Radiša Grujić, M: Nebojša Kocić.

I: Ninoslav Milićević.

(341) 4. novembar 1993.

Pozajmljeni stan

P: Imre Bencik, Pr: Marta Živković, R, Ad. i Izb. m: Miroslav Pavićević, S: Srđan Cakić, K: Nadežda Girić.

I: Dragan Dimitrijević (Toza Tasić), Nataša Damjanović (Milja), Blagoje Ivanović (Labud Gundić), Gordana Petković (Gina), Velimir Keković (Ranko Vidra), Mirjana Ljubić (Jeca), Đorđe Tomić (Boban), Jasna Radivojević (Sonja), Predrag Gazibara Smiljković (Dr Šipka).

(342) 20. januar 1994.

Ko se boji Virdžinije Vulf

P: Edvard Olbi, R: Radiša Grujić.

I: Tanja Bošković (kg) (Marta), Radiša Grujić (Džordž), Nebojša Ljubišić (kg) (Nik), Jasna Radivojević (Hani).

(343) 11. februar 1994.
(Pionirsko-omladinska scena)

Tri praseta

R: Dragan Mićalović, S: Srđan Cakić, Kl: Dušica Popović.

I: Predrag Gazibara Smiljković (Bucko), Svetlana Nikolić (kg) (Gucko), Mirjana Ljubić (Mucko), Đorđe Tomić (Vuk).

(344) 9. mart 1994.

Piknik na frontu

P: Fernando Arabal, R: Dragan Mićalović.

I: Predrag Gazibara Smiljković (Zapo), Đorđe Tomić (Zepo), Mirjana Ljubić (Gospođa Tepan), Bogoljub Mitić (Gospodin Tepan).

(345) 3. april 1994.

Beloglavi sup

P: Miroljub Nedović, R: Dragan Dimitrijević, S. i K: Srđan Cakić.

I: Dragan Dimitrijević (Grubiša), Ninoslav Milićević (Rade), Nataša Damjanović (Lidija), Veljko Keković (Ivanko).

(346) 28. april 1994.

Ovo što vidiš ... toj'e panpur

P: Radiša Grujić, R, S, K. i Izb. m: Radiša Grujić.

I: Radiša Grujić.

(347) 5. maj 1994.

Bliži nebu

P: Željko Hubač, R: David Putnik, S: Srđan Cakić, K: Nadežda Girić, Izb. m: Saša Stevanović.

I: Blagoje Ivanović (Prof. dr Dimitrije Čortanović), Dragan Dimitrijević (Dragutin Gute Jović), Dragan Mićalović (Trajče Ahmedovski), Predrag Gazibara Smiljković (Agent Prokić), Đorđe Tomić (Bojan Operacija), Mirjana Ljubić (Avdika), Zoran Stanišić (Maša), Jasna Radivojević (Dara).

(348) 6. oktobar 1994.

Zona Zamfirova

P: Stevan Sremac & Sima Bunić, R: Miloš Jagodić, S: Srđan Cakić, K: Predrag Cakić, Kor: Ilija Pehar, Lek: Miroslav Lukić.

I: Blagoje Ivanović (Hadži Zamfir), Živka Barać Hubač (Tašana), Maja Jovanović (Zona), Stojan Mladenović (Mane), Marina Milošević (Taska), Gordana Petković (Doka), Dušica Milošević

(Vaska), Ninoslav Milićević (Manulać), Đorđe Tomić (Kote), Nataša Damljanović (Pote), Brankica Nikolić, Milanka Ivanović, Sanja Banković, Sanja Isailović, Sanja Teokarević, Maja Teokarević, Marija Simić, Danijela Ignjatović, Ana Đurasović, Dragana Milošević, Dragoslav Arizanović, Nenad Mijatović, Aleksandar Jovanović, Ivica Milošević, Sima Stojiljković, Milan Stojiljković (Devojke i momci), Zoran Jovanović, Tomislav Mladenović, Vladimir Mladenović, Boban Stojiljković (Orkestar).

(349) 29. oktobar 1994.

Plagijat

P: Žak Konfino, R: David Putnik, S: Srđan Cakić, K: Nadežda Girić.

I: Ninoslav Milićević (Pavle Pavlović), Mirjana Ljubić (Ivanka), Đorđe Tomić (Velja Andrejević), Predrag Smiljković (Kavinski), Bogoljub Mitić (Dr Vučetić), Veljko Keković (Rastrezan).

(350) 14. decembar (Mala scena)

Ničegović

P: Dragan Radović, R: Velimir Keković.

I: Velimir Keković (Nađo Bukvić).

(351) 3. februar 1995. (Omladinsko-pionirska scena)

Crvenkapa

Ad: Pančo Pančev, Pr: Dragan Radović, R: Zoran Rangelov, S: Srđan Cakić, K: Predrag Cakić, M: Nebojša Zloporubović, Kor: Ilija Pehar.

I: Tijana Milenković (Crvenkapa), Vesna Mirković (Majka, Baka), Sloba Mićalović (Boba), Predrag Gazibara Smiljković (Lovac), Stanislav Grujić (Drvoseča).

(352) 16. maj 1995.

Filumena Marturano

P: Eduardo De Filipo, Pr: Miodrag Kujundžić, Ad. i R: Nikola Vavić i Radiša Grujić, S: Srđan Cakić, K: Predrag Cakić, Kor. i Scen. p: Petar Pjer Rajković, Lek: Miroslav Lukić.

I: Gordana Petković (Filumena Marturano), Radiša Grujić (Domeniko Soriano), Velimir Keković (Alfredo Amorezo), Živka Barač Hubač (Rozalija Solimene), Maja Jovanović (Diana), Dragan Mićalović (Nočela), Stanislav Grujić (Umberto), Đorđe Tomić (Rikardo), Ninoslav Milićević (Vikele), Nevena Prokopijević (Žena Mikeleva), Mina Vilošević, Kristina Radivojević, Stefan Milićević, Filip Radivojević (Deca Mikeleva), Zoran Stanišić (Doktor), Predrag Smiljković (Opat), Tomislav Mladenović, Vladimir Mladenović (Muzičari).

(353) 24. oktobar 1995.

Mušica

P: Rucante, R, K. i Izb. m: Radiša Grujić, S: Srđan Cakić, Lek: Miroslav Lukić.

I: Predrag Gazibara Smiljković (Prolog, Krpar), Đorđe Tomić (Rucante), Mirjana Ljubić (Betija), Ninoslav Milićević (Menato), Stanislav Grujić (Tonin), Zoran Janković, Tomislav Mladenović (Muzičari).

(354) 16. decembar 1995.

Bliži vatri

P: Željko Hubač, R: David Putnik, S: Srđan Cakić, K: Marija Nikolić, M: Saša Stevanović, Scen. p: Goran Jovanov, Lek: Miroslav Lukić,

I: Blagoje Ivanović (Sotir), Ninoslav Milićević (Ratomir), Đorđe Tomić (Vasilije), Maja Jovanović (Marija), Gordana Petković (Anja), Dragan Mićalović (Dimitrije), Predrag Gazibara Smiljković (Žandar), Maja Mihajlović (Milijana), Aleksandar Todorović, Milan Kitanović (Unuci).

(355) 17. januar 1996. (Mala scena)

Kako ubiti suprugu i zašto?

P: Antonio Amurio, R: Stojan Mladenović.

I: Maja Jovanović, Stojan Mladenović.

(356) 12. mart 1996.

Džandrljivi muž ili Koja je dobra žena

P: Jovan Popović Sterija, R: K: Zoran Rangelov, S. i K: Aleksandar T. Kostić, Lek: Radovan Knežević.

I: Dragan Mićalović (Maksim), Gordana Petković (Sofija), Blagoje Ivanović (Kum), Živka Barač Hubač (Maga), Velimir Keković (Nikola), Dragan Dimitrijević (Jevrem), Predrag Gazibara Smiljković (Svetozar), Dušica Milošević (Kuma), Maja Mihajlović (Leposava).

(357) 25. oktobar 1996.

Čaruga

P: Radoslav Pavlović, R: Slavenko Saletović, S. i K: Milanka Berberović, M: Johan Štraus.

I: Dragan Mićalović (Jova Stanisavljević-Čaruga), Dragan Dimitrijević (Prpić Mali), Radiša Grujić (Božidar Pavlović), Gordana Bjelica (kg) (Ivona Fregl), Ninoslav Milićević (Putnik Radomir), Gordana Petković (Božena).

(358) 25. decembar 1996. (Mala scena)

Strašan laf

P: Dušan Radović, R: Radiša Grujić, S: Srđan Cakić.

I: Radiša Grujić, Predrag Gazibara Smiljković, Maja Mihajlović, Milorad Đorđević (Songovi na harmonici).

(359) 19. mart 1997. (Mala scena)
Emigranti
P: Slavomir Mrožek, Ad, R, K. i Izb. m: Đorđe Tomić, S: Srđan Cakić.
I: Đorđe Tomić (AA), Ninoslav Milićević (XX).

(360) 14. april 1997.
Narodni poslanik
P: Branislav Nušić, R: Radiša Grujić, S: Srđan Cakić, K: Predrag Cakić.
I: Velimir Keković (Jevrem Prokić), Gordana Petković (Pavka), Maja Mihajlović (Danica), Predrag Smiljković (Spira), Jasna Radivojević (Spirinica), Ninoslav Milićević (Ivković), Maja Jovanović (Marina), Stojan Mladenović (Sekulić), Slobodan Stamenković (Jovica Jerković), Dušan Jovanović (Sima Sokić, Čovek iz naroda), Đorđe Tomić (Sreta Numera), Radiša Grujić (Mladen), Kristina Radivojević, Filip Radivojević, Darko Zloporubović, Danko Zloporubović, Janko Cvetković (Deca), Milorad Pejčić, Miloš Nikolić, Boban Stojiljković, Tomislav Mladenović, Zoran Janković (Orkestar), Slobodan Cvetanović, Jovan Kuzmanović, Milan Ćorović (Cvet građanstva).

(361) 3. oktobar 1997. (Mala scena)
Ivica i Marica
P: Dobrivoje Kapisazović, Ad. i R: Dragan Radović, S: Srđan Cakić, M: Saša Cvetković.
I: Kristina Radivojević (Marica), Filip Radivojević (Ivica), Đorđe Tomić (Otac), Jasna Radivojević (Maćeha-Veštica), Vesna Mirković Đorđević (Majka-Vila), Stojan Mladenović (Lovac).

(362) 10. oktobar 1997. (Mala scena)
Odbrana Sokratova i smrt
T: Platon, Ad. i R: Radiša Grujić, S: Dragan Jović, K: Predrag Cakić.
I: Radiša Grujić (Sokrat).

(363) 17. oktobar 1997.
Život u pozorištu
P: Dejvid Memet, Pr: Lari Zapia, Ad. i R: David Putnik, S: Srđan Cakić, K: Predrag Cakić, Izb. m: Bojan Dimitrijević.
I: Dragan Dimitrijević (Robert), Bojan Dimitrijević (Džon).

(364) 14. april 1998.
Malograđani
P: Maksim Gorki, Pr: Milan Đoković, Ad. i R: Cisana Murusidze, S: Srđan Cakić, K: Milica Radovanović, M: Slaviša Stevanović, Lek: Miroslav Lukić.
I: Blagoje Ivanović (Besemjonov Vasilij Vasiljevič), Mirjana Ljubić (Akulina), Stojan Mladenović (Petar), Jasna Radivojević (Tatjana), Đorđe Tomić (Nil), Velimir Keković (Percihin), Maja Mihajlović (Polja), Maja Jovanović (Jelena), Radiša Grujić (Teterev), Predrag Smiljković (Doktor).

(365) 20. oktobar 1998. (Mala scena)
Pepeljuga
P: Šarl Pero, R: Dragan Dimitrijević, S: Srđan Cakić, K: Predrag Carić, Kor: Verica Janković, M: Saša Cvetković.
I: Slavenka Aranđelović (Pepeljuga), Maša Jovanović (Maćeha), Dušica Milošević (Hortenzija), Maja Mihajlović (Žalfija), Mirjana Ljubić (Maluzina), Stojan Mladenović (Princ), Dragan Dimitrijević (Kralj), Đorđe Tomić (Luda), Darko Zloporubović, Janko Cvetković (Paževi), Tijana Andrejić, Milena Perović, Marija Kostić, Nenad Nikolić, Nemanja Ždraljević, Dragan Marinković (Gosti na balu).

(366) 29. oktobar 1998.
Sve će se razjasni
P: Radiša Grujić, R: Radiša Grujić, S. i K: Srđan Cakić.
I: Bogoljub Mitić (Kole Sarmaluk), Jasna Radivojević (Svetlana, Cacka), Bratislav Babastojanski (Robert), Maja Mihajlović (Baba Keva, Hani), Predrag Smiljković (Mice Palaverka), Ninoslav Milićević (Doktor), Radiša Grujić (Steva), Stojan Mladenović (Noce), Dušan Jovanović (Nemac), Slobodan Stamenković (Italijan), Dušica Milošević (Žaklina), Nebojša Petković (Miroljub).

(367) 10. novembar 1998.
Ljubinko i Desanka
P: Aleksandar Popović, R: Radiša Grujić, S: Srđan Cakić, K: Nataša Blagojević.
I: Stanislav Grujić (kg) (Ljubinko), Suzana Matić (kg) (Desanka), Nikola Pantović (kg) (Avgust), Predrag Smiljković (Špijalter);
Ostale I: Maja Mihajlović, Bogoljub Mitić, Slobodan Stamenković, Nevena Prokopijević.
Muzičari: Milorad Pejčić, Boban Stojiljković.

(368) 25. februar 1999.
Adamova jaja
P: Aldo Nikolaj, Pr: Lilijana Ivanović, R: Đorđe Tomić.
I: Jasna Radivojević (Eva), Đorđe Tomić (Bruno), Ninoslav Milićević (Mario).

(369) 8. jun 1999. (Mala scena)
Školu vole i Mica i Stole
P: Dragan Radović, R: Kolektiv.
I: Dragan Mićalović, Gordana Petković, Mirjana Ljubić, Stojan Mladenović, Đorđe Tomić, Nebojša Petković.

(370) 9. jul 1999.

Antiratni kabare

P: Radiša Grujić.

I: Jasna Radivojević, Gordana Petković, Mirjana Ljubić, Maja Jovanović, Maja Mihajlović, Dragan Mićalović, Ninoslav Milićević, Stojan Mladenović, Predrag Smiljković, Bogoljub Mitić.

(371) 17. decembar 1999.

Ne šetaj se gola!

P: Žorž Fejdo, R: Pavle Lazić, S: Srđan Cakić, K: Nataša Blagojević, Izb. m: Slaviša Stevanović, Lek: Miroslav Lukić, Pr: Maja Mihajlović.

I: Maja Mladenović (Klarisa), Dragan Dimitrijević (Vantru), Dragan Mićalović (Ošperde), Ninoslav Milićević (Viktor), Đorđe Tomić (Romen de Ževal),

(372) 3. mart 2000.

Državna tajna

P: Ljubiša Dinčić, R: Slavenko Saletović, S: Srđan Cakić, K: Predrag Cakić, M: Saša Stevanović, Lek: Miroslav Lukić.

I: Dragan Mićalović (Stojan Pečenka), Maja Mihajlović (Roska), Đorđe Tomić (Vlatka), Vesna Đorđević (Toška), Dušan Jovanović (Dobrivoje), Ninoslav Milićević (Ministar, Despot), Stojan Mladenović (Pomoćnik ministra, Milisav).

(373) 19. maj 2000.

Tramvaj zvai želja

P: Tenesi Vilijams, R, S. i K: Milan Plećaš, Izb. m: Saša Stevanović, Lek: Miroslav Lukić.

I: Dragana Jovanović (Blanš), Stanislav Grujić (Stenli), Suzana Matić (Stela), Milan Vasić (Mič), Maja Mihajlović (Junis).

(374) 25. maj 2000.

Kuća na granici

P: Slavomir Mrožek, R: Branko Brezovec, S: Angel Docev, K: Srđan Cakić, M: Bodam Arsovski.

I: Ninoslav Milićević (Ja), Maja Mladenović (Žena), Dragan Dimitrijević (Tast), Mirjana Ljubić (Tašta), Stojan Mladenović (Carinik, Komandant, Diplomat) Đorđe Tomić (Diplomat 2, Carinik 2, Graničar 2), Dragan Mićalović (Diplomat 3, Carinik 3, Švercer), Boban Milanovski, Robi Goševski, Miroslav Mihajlovski, Bojan Arsovski, Igor Veličkovski (Patrioti).

(375) 15. maj 2001.

Rodoljupci

P: Jovan Popović Sterija, Ad, R. i Izb. m: David Putnik, S: Srđan Cakić, K: Predrag Cakić.

I: Ninoslav Milićević (Žutilov), Jasna Radivojević (Nančika), Vesna Đorđević (Milčika), Predrag Smiljković (Šandor Lepršić), Gordana Petković (Gospođa Zelenićka), Dragan Mićalović (Šerbulić), Đorđe Tomić (Smrdić), Dragan Dimitrijević (Gavrilović), Bogoljub Mitić (Nađ Pal).

(376) 17. decembar 2001.

Omča na omču

P: Majkl Stjuart, Ad. i R: Ivana Bogićević, S. i K: Srđan Cakić.

I: Suzana Matić (Klea), Đorđe Tomić (Vali), Maja Mladenović (Monika), Stanislav Grujić (Alvin).

(377) 11. januar 2002.

Bajka o caru i pastiru

P: Boško Trifunović, Ad, R. i S: Miodrag Dinulović, K: Darius, M: Borivoje Mladenović.

I: Ninoslav Milićević (Car), Jelena Radenković (kg) (Carica), Miloš Krstović (kg) (Pastir), Suzana Matić (Princeza), Stanislav Grujić (Mudrac), Stojan Mladenović (Prvi brat, Stražar), Đorđe Tomić (Drugi brat, Dželat), Maja Mladenović (Vračara, Vila, Baba), Jasna Radivojević (Prolog), Zlatko Zloporubović (kg) (Maga).

(378) 20. mart 2002.

Lekcija

P: Ežen Jonesko, R: Nenad Todorović, S: Srđan Cakić, K: Darius, Izb. m: Milorad Pejčić, Pom. r: Miodrag Dinulović.

I: Blagoje Ivanović (Profesor), Dušica Milošević (Učenica), Gordana Petković (Marija).

(379) 11. maj 2002.

Kući!...

P: Ljudmila Razumovska, R: Nenad Todorović, S: Srđan Cakić, K: Snežana Šimić, Izb. m: Milorad Pejčić, Scen. p: Miodrag Krčmarik.

I: Vladimir Milojević (kg) (Venka), Đorđe Tomić (Ožiljak), Bojan Stojčetović (kg) (Sine), Svetlana Veličković (kg) (Tanja Riđa), Maja Mladenović (Žana), Milan Vasić (kg) (Foma), Gordana Petković (Anđeo), Stojan Mladenović (Majk), Darko Zloporubović (kg) (Blizanac).

(380) 25. jun 2002.

Tajanstvena fioka

P: Julijuš Volski, Ad, R, Izb. m. i Kl: Žoro Ivanov, S. i K: Srđan Cakić.

I: Đorđe Tomić (Oleg), Gordana Petković (Amelija), Suzana Matić (Milica), Dušica Milošević (Dobrica), Jelena Radenković (Zlotvor), Stanislav Grujić (Baraba).

(381) 14. septembar 2002.

Žorž Danden

P: Molijer, Ad. i R: Radoslav Milenković, S. i K: Juraj Fabri, M: Aleksandar Simić.

I: Radiša Grujić (Žorž Danden), Suzana Grujić (Anželika), Blagoje Ivanović (Gospodin od Sotanvila), Gordana Petković (Gospođa od Sotanvila), Stanislav Grujić (Klitandar), Maja Jovanović (Klodina), Đorđe Tomić (Liben), Bojan Stojčetović (Kolen).

(382) 18. novembar 2002.

Prosjačka opera

P: Vaclav Havel, R: Katarina Petrović, S: Todor Lalicki, K: Marija Mihajlović, M: Janja Lončar.

I: Milan Vasić (Mekhit), Bogoljub Mitić (Pičam), Dragan Mićalović (Lokit), Bojan Stojčetović (Filč), Đorđe Tomić (Džim), Stanislav Grujić (Džek), Stojan Mladenović (Harold), Dušan Jovanović (kg) (Džon), Predrag Smiljković (Pijanac), Darko Zloporubović (kg) (Konobar), Aleksandra Cucić (Dženi), Gordana Petković (Dijana), Dušica Milošević (Gđa Pičam), Maja Jovanović (Poli), Suzana Grujić (Lusi).

(383) 27. decembar 2002.

Crvenkapa

P: Aleksandar Popović, R. i Izb. m: Nenad Todorović, S: Srđan Cakić, K: Emilija Karapandžić.

I: Aleksandra Cucić (Crvenkapa), Dušica Milošević (Ivanka), Gordana Petković (Mama, Baka), Miodrag Krčmarik (kg) (Lovac), Milan Vasić (Vuk), Darko Zloporubović (kg) (Drvo).

(384) 6. mart 2003.

Podvala

R. i M: Đorđe Đuričko, S: Srdan Cakić.

I: Milan Vasić (Advokat Patlen), Aleksandra Cucić (Gospođa Patlen), Bojan Stojčetović (Viljem), Đorđe Tomić (Anjele), Bogoljub Mitić (Bartolen).

(385) 11. april 2003.

Vesnik proleća II

P: Bojan Stojčetović, Ad. i R: Nenad Todorović, S: Srđan Cakić, M: Bojan Stojčetović.

I: Bojan Stojčetović (Kamperlajn), Svetlana Veličković (Zoa), Milan Vasić (Sladoledžija), Blagoje Ivanović (Dankan), Darko Zloporubović (Prodavac novina).

(386) 9. maj 2003.

Poručnik sa Inišmora

P: Martin Makdona, Pr: Olivera Živković, R. i Izb. m: Nenad Todorović, S: Srđan Cakić, K: Snežana Šimić.

I: Radoman Kontić (kg) (Doni), Bojan Stojčetović (Dejvi), Igor Damjanović (kg) (Pedrik), Svetlana Veličković (Mejred), Đorđe Tomić (Džejms), Milan Vasić (Kristi), Maja Jovanović (Brendan), Miodrag Krčmarik (kg) (Džoi).

(387) 15. oktobar 2003.

Tri praseta

Ad, R, Izb. m: Nenad Todorović, S: Srđan Cakić, K: Emilija Karapandžić.

I: Đorđe Tomić (Vuk), Miodrag Krčmarik, Vesna Mitrović Đorđević, Dušica Milošević (Prase), Milan Vasić (Narator).

(388) 9. decembar 2003.

Iza kulusa

P: Majkl Frejn, R: Petar Kaukov, S, K: Elica Georgijeva, Scen. p: Miodrag Krčmarik.

I: Sanja Krstović (Doti Otli), Radoman Kontić (Lojd Dalas), Bojan Stojčetović (Gari Ležen), Maja Jovanović (Bruki Aston), Maja Mihajlović (Popi Norton-Tejlor), Milan Vasić (Frederik Felous), Aleksandra Cucić (Belinda Bler), Đorđe Tomić (Tim Olgud), Blagoje Ivanović (Selsdon Moubri).

(389) 11. decembar 2003.

Morska so

P: Emil Bonev, R: Oliver Viktorović, Pom. r: Dragoslav Branković, S: Srđan Cakić, K, Izb. m: Nataša Blagojević i Ljubiša Milenković, Kor: Tijana Savić i Aleksandar Savić.

I: Dragan Mićalović (Emil), Gordana Petković (Sonja), Enes Hamidović (Dimitrije), Ivana Đokić (Tanja).

(390) 29. decembar 2003.

Mala sirena

P: Željko Hubač, R: Nenad Todorović, S: Srđan Cakić, K: Emilija Karapandžić.

I: Maja Jovanović (Mala sirena), Aleksandra Cucić (Sestra Male sirene, Morska veštica, Papagaj Džo), Gordana Petković (Okata Cipola, Kralj), Dušica Milošević (Tuna ušati, Sluga), Maja Mihajlović (General Oktopad, Princ).

PRIŠTINA

POKRAJINSKO NARODNO POZORIŠTE

DRAMA NA SRPSKOHRVATSKOM JEZIKU

(372) 2. decembar 1986.

Mrešćenje šarana

P: Aleksandar Popović, R, K: Marijana B. Petrović, S: Milutin Kostić, M: Igor Popović.

I: Milica Blagojević (Mica), Lajoš Balog (Borko), Uglješa Vujović (Sveta), Miomir Radojković (Mitar), Mijat Radonjić (Vasa), Ružica Đokić (Bosa), Nada Radonjić (Gospava), Zlatko Povšić (Kapetan Ozne), Jovica Veljković (Četnik).

(373) 19. mart 1987.

Rodoljupci

P: Jovan Sterija Popović, R: Borislav Grigorović, S: Milutin Kostić, S: Snežana Kovačević, M: Baškim Šehu.

I: Uglješa Vujović (Žutilov), Milica Blagojević (Nančika), Dušica Mitrović (Milčika), Arjan Šehu (Eden), Ljubomir Todić (Šandor Lepršić), Ružica Đokić (Gospođa Zelenićka), Ekrem Ćehaić (Šerbulić), Stevan Đorđević (Smrdić), Miomir Radojković (Gavrilović), Lajoš Balog (Nađ Pal), Branko Babović (Skoroteča).

(374) 2. jul 1987.

Zanat gospođe Vorn

P: Džordž Bernard Šo, R: Aleksandar Kovačević, Asr: Miomir Radojković, S: Milutin Kostić, K: Snežana Kovačević, M: Baškim Šehu.

I: Ankica Milenković (Gospođa Voren), Dušica Mitrović (Vivi), Branko Babović (Frenk Gardner), Jovica Veljković (Pred), Zlatko Povšić (Ser Džordž Krefts), Stevan Đorđević (Samjuel Gardner),

(375) 26. novembar 1987.

Na pučini

P: Slavomir Mrožek, Pr: Petar Vujičić, R, izb. m: Miško Milojević, Pom. r: Uglješa Vujović, S: Milutin Kostić, K: Violeta Džaferi, Izb. m: Marko Popović.

I: Uglješa Vujović (Debeli), Miomir Radojković (Srednji), Ljubomir Todić (Mršavi), Zlatko Povšić (Poštar), Ekrem Čehajić (Sluga), Ružica Đokić (Debela), Ankica Milenković (Srednja), Dušica Mitrović (Mršava), Milica Blagojević (Poštarka), Olga Mandrapa (Sluškinja).

(376) 29. april 1988.

Samoubica

P: Nikolaj Robertovič Erdman, Pr: Milivoje Jovanović, R: Miško Milojević, Pom. r: Uglješa Vujović, S: Milutin Kostić, K: Svetlana Zojkić, M: Zoran Miletić, Kor: Milica Jovanović.

I: Miomir Radojković (Podsekaqnikov), Radmila Radovanović (kg) (Marija Lukjanova), Ružica Đokić (Serafina Iljinšina), Uglješa Vujović (Kalabuškin), Ljubica Miletić (Margarita Ivanovna), Jovica Veljković (Gološparov), Ekrem Ćehaić (Jegor Temefjorovič), Zlatko Povšić (Nikifor Arsenijevič), Stevan Đorđević (Viktor Viktorovič), Ljubomir Todić (Otac Jelpidij), Ankica

Milenković (Kleopatra Maksimovna), Nada Radonjić (Raisa Filipovna), Dušica Mitrović (Gluvonemi mladić), Bedrije Azizi (Dina Pa D'Espanj), Olga Mandrapa (Grunja), Saša Pantić (Starica), Ramadan Maljaj-Badi (Komšija), Hisnije Mučaj (Komšinica), Mijat Radonjić (I pijanac, I pogrebnik), Branko Babović (II pijanac, II pogrebnik), Živorad Miletić (Dečak).

(377) 24. jun 1988.

Raste trava

P: Slobodan Stojanović, R: Miško Milojević, S: Milutin Kostić, K: Violeta Džaferi, M: Ivica Penčić.

I: Faruk Begoli (kg) (Mihajlo Janković), Miomir Radojković (Srđan Borojević), Ankica Milenković (Vera), Stevan Đorđević (Knežević), Uglješa Vujović (Bata Radonjić), Mijat Radonjić (Taj), Branko Babović (Mladić), Dušica Mitrović (Devojka), Ružica Đokić (Jelena).

(378) 31. mart 1989.

Volšebnici

P: Slobodan Tomović, R: Tibor Vajda, S: Milutin Kostić, K: Anamaria Mihajlović.

I: Miomir Radojković (Bezdomni), Uglješa Vujović (Voland, Majstor, Psihijatar, Islednik), Suzana Đokić (Margareta, Daktilografkinja, Medicinska sestra), Lajoš Balog (Bersnajev), Branko Babović, Mijat Radonjić, Saša Pantić (Demoni).

(379) 21. januar 1990.

Pomor koza

P: Dragan Tomić, R: Uglješa Vujović, S: Milutin Kostić, K: Violeta Džaferi, Izb. m: Vesna Mulić.

I: Miomir Radojković (Cvetko Katić), Ružica Đokić (Mara Katić), Branko Babović (Blagota Blažić), Mijat Radonjić (Rista Kilić),

Dragana Kovačević (Lola Krstić), Ekrem Čehajić (Vojkan Berić), Saša Pantić (Mirko Prčić), Ljubica Dimić (Seljanka), Jovica Veljković (Seljak I), Lajoš Balog (Seljak II), Ljubomir Todić (Milicioner).

(380) 3. mart 1991.

Narodni poslanik

P: Branislav Nušić, Ad. i R: Aleksandar Berček, S: Geroslav Zarić, K: Violeta Džaferi, M: Zoran Simjanović.

I: Milija Vuković (Jevrem Prokić), Milica Blagojević (Pavka), Sunčica Dokić (Danica), Zlatko Povšić (Spira), Ružica Đokić (Spirinica), Saša Pantić (Ivković), Dragiša Kovačević (Gospa Marina), Mirko Babić (kg) (Sekulić), Uglješa Vujović (Jovica Jerković), Milija Vuković (kg) (Sima Soković), Vlada Jevtović (kg) (Sreta), Mijat Radonjić (Mladen), Jovica Veljković (Žandarm).

(381) 5. oktobar 1991.

Mali Radojica i Kraljević Marko

P: Stevan Koprivica, R: Srboljub Božinović, S: Milutin Kostić, K: Snežana Šarac, Kor: Ljiljana Vujović, Pom. r: Uglješa Vujović.

I: Goran Milev (Mali Radojica), Uglješa Vujović (Marko Kraljević), Sunčica Đokić (Janja krčmarica), Nikola Marković (Mrđan), Biljana Jokić (Hajkuna), Ekrem Čehajić (Aga), Marina Milenković (Aginica), Jovanka Mandić (Vila), Lajoš Balog (Musa Kesedžija), Snežana Vlajović (Di Frađile), Dragana Kovačević (Skotov), Branko Babović (I Turčin), Saša Pantić (II Turčin), Maja Hadžipančetović, Alisa Crnovršanin, Ana Vujović, Biljana Milošević, Jelena Gašić (Igračice).

(382) 28. april 1992.

Ko se boji Virdžinije Vulf?

P: Edvard Olbi, R: Ljuba Milošević, S: Velizar Srbljanović, K: Svetlana Zojkić. M: Borivoje Mladenović, Pom. r: Uglješa Vujović.

I: Ankica Milenković (Marta), Uglješa Vujović (Džordž), Snežana Vlajović (Hani), Petar Antić (Nik).

(383) 10. jul 1992.

Kod Zlatnog vola

P: Miladin Ševarlić, R: Velimir Mitrović, S: Milutin Kostić, K: Nada Janković, Lek: Nada Andrejić.

I: Uglješa Vujović (Jefrem Stokić Džudža), Dragana Zrnzević (Gospa Dana), Saša Pantić (Džoni Ristić-Puki), Snežana Vlajović (Jasmina).

(384) 23. april 1993.

Staklena menažerija

P: Tenesi Vilijams, R. i Izb. m: Boško Dimitrijević, S: Milutin Kostić, K: Snežana Kovačević, Lek: Radovan Knežević.

I: Ankica Milenković (Amanda), Nikola Marković (Tom), Dejan Grujić (Džim).

(385) 4. jul 1993.

Svetislav i Mileva

P: Miloš Nikolić, R: Velimir Mitrović, S: Dejan Pantelić, K: Nada Janković, M: Zoran Miletić, Scen. p: Ivica Klemenc, Lek: Radovan Knežević.

I: Miomir Radojković (Duša Milošev), Saša Pantić (Gliga Milošev), Dragana Kovačević (Velinka Milošev), Nikola Marković (Svetislav Milošev), Zlatko Povšić (Iva Nikolin), Nada Radonjić (Đurđina Nikolin), Branko Babović (Aleksa Nikolin), Slađana Vlajović (Cveta Nikolin), Biljana Jokić (Mileva Nikolin), Uglješa Vujović (Komšija Bata), Igor Borojević (Savica), Mijat Radonjić (Predsednik), Dragana Zrnzević (Milka iz Birta), Jovica Veljković (Strajin iz vlasti).

(386) 28. oktobar 1993.

Purpurno ostrvo

P: Mihail Afanasjevič Bulgakov, Ad. i R: Ljuba Milošević, S: Milutin Kostić, K: Svetlana Zojkić, Izb m: Borivoje Mladenović, Kor: Abdurahman Nokšići, Lek: Radovan Knežević, Pom. r: Uglješa Vujović.

I: Uglješa Vujović (Genadij Pamfilovič, Lord Eduard Glenarvan), Miomir Radojković (Vasilij Dimogackij alias Kiri Kuki), Nikola Marković (Metalkin Nikanor alias Papartu), Stevan Đorđević (Žak Patanem), Ankica Milenković (Lidija, Ledi Glenarvan), Zlatko Povšić (Kapetan Hateras), Ljubica Miletić (Betci), Branko Babović (Lili Tiki, Vojskovođa), Saša Pantić (Suzi Buzi, Beli Arapin), Jovica Veljković (Kaj Kum), Jovanka Mandić (Fara Tets), Ekrem Čehajić (Sava Lukić), Ljiljana Vujović, Milica Blagojević, Nada Radonjić, Slađana Vlajović, Dragana Zrnzević, Biljana Jokić, Jasmina Dinić (Odaliske).

(387) 5. novembar 1993.

Mučenica Krstinja

P: Ratko Popović, R: Duško Mihailović, S: Milutin Kostić, M: Gordana Simić.

I: Olga Mandrapa (Krstinja).

(388) 14. mart 1994.

Mrtva straža

P: Radosav Stojanović, R: Miomir Stamenković, S. i K: Svetlana Zojkić, M: Miroljub Aranđelović Rasinski, Kor: Ivica Klemenc, Lek: Radovan Knežević, Pom. r, Dram: Mirko Žarić.

I: Nikola Marković (Ivan Dabižljević), Miomir Radojković (Aleksa Dabižljević), Milica Blagojević (Dana Dabižljević), Igor Damjanović (Marko Dabižljević), Slađana Vlajović (Anđela Vučević), Olga Mandrapa (Gospođa Jelisaveta), Uglješa Vujović (Gavrilo Đurđević), Vesna Anđelković (Marija Đurđević), Saša Pantić (Iljuš Bejta, Jauković), Zlatko Povšić (Malić), Branko Babović (Blažo Uvanović), Radmila Stojković (Sekretarica), Biljana Jokić (Sabra), Živorad Miletić (Ahmed), Stevan Đorđević (Nepoznati), Dragana Kovačević (Monahinja).

(389) 28. april 1994.

Draga Jelena Sergejevna

P: Ljudmila Razumovska, R: Izb. m: Boško Dimitrijević, S. i K: Svetlana Zojkić, Kor: Abdurahman Nokšići, Lek: Radovan Knežević.

I: Ankica Milenković (Jelena Sergejevna), Dragana Zrnzević (Ljalja), Igor Damjanović (Volođa), Nikola Marković (Paša), Igor Borojević (Vica).

(390) 21. oktobar 1994.

Pokojnik

P: Branislav Nušić, R: Neboša Bradić, S. i K: Svetlana Zojkić. M: Gordana Đurđević Tomić, Dram. i Pom. r: Mirko Žarić.

I: Uglješa Vujović (Pavle Marić), Branko Babović (Mile Novaković), Miomir Radojković (Spasoje Blagojević), Ljubomir Todić (Gospodin Đurić), Nikola Marković (Ljubomir Protić), Zlatko Povšić (Mladen Đoković), Saša Pantić (Mile), Stevan Đorđević (Adolf Švarc), Milica Blagojević (Rina), Ankica Milenković (Agnija), Slađana Vlajović (Vukica), Miodrag Rakočević (Policijski agent), Radmila Stojković (Ana), Jasmina Stoiljković (Sofija).

(391) 23. decembar 1994.

Čarobnjak iz Oza

P: Frank Baum, Pr: Aleksandra Glovacki, R: Lilijana Arsenov Ivanović, S: Boris Čerškov, K: Biljana Krstić, M: Aleksandar Dogandžić, Dram: Mirko Žarić.

I: Evgenija Stanković (Doroti), Igor Borojević (Strašilo), Igor Damnjanović (Limeni drvoseča), Dejan Cicmilović (Lav), Dragana Kovačević (Dobra Severna čarobnica), Jasmina Stoiljković (Dobra Južna čarobnica), Nevena Arsenov (Opaka Zapadna veštica), Mirvad Kurić, Stevan Đorđević (Dve kreaturice), Mirvad Kurić, Stevan Đorđević (Dva stražara).

(392) 3. mart 1995.

Srpska drama

P: Siniša Kovačević, R: Nebojša Bradić, S: Velizar Srbljanović, K: Ivanka Popović, M: Zoran Obrenović.

I: Miomir Radojković (Obrad Srećković), Milija Vuković (Major Vukašin Katunac), Mirvad Kurić (Vojnik sa šajkačom), Nikola Marković (Vojnik sa petokrakom), Igor Damnjanović (Vojnik sa šlemom).

(393) 14. jun 1995.

Laki komad

P: Nebojša Romčević, R: Nebojša Bradić, S: Velizar Srbljanović, K: Vanja Popović, M: Zoran Obrenović.

I: Mirvad Kurić (Đorđe), Dragana Radojević (Seka), Ankica Milenković (Tetka Dara), Uglješa Vujović (Rade), Igor Damnjanović (Drogirani kreten), Nikola Marković (Gospodin).

(394) 16. oktobar 1995.

Vlasnik bivše sreće

P: Danilo Nikolić, R: Borislav Grigorović, S: Milutin Kostić, K: Vanja Popović, M: Miroljub Aranđelović.

I: Miomir Radojković (Atanasko Danilović), Igor Damjanović (Svetolik Danilović), Aida Kožar (Nevena Danilović), Mirvad Kurić (Šef Ozne), Dragana Radojević (Klička Paragić), Nikola Marković (Tužilac), Uglješa Vujović (General Vešović), Branko Babović (Kaluđer), Lajoš Balog (Erif Beriša), Zlatko Povšić (Branilac), Jovica Veljković (Šesti čovek), Stevan Đorđević (Lekar), Miodrag Rakočević (Vojnik).

(395) 12. decembar 1995.

Krvava teta

P: Novica Savić, R: Lilijana Arsenov Ivanović, S: Milutin Kostić, K: Samka Ferri, M: Miroljub Aranđelović.

I: Miomir Radojković (Ljubisav), Ankica Milenković (Radinka), Stevan Đorđević (Milat).

(396) 10. februar 1996.

Sumnjivo lice

P: Branislav Nušić, R: Velimir Mitrović, S: Dejan Pantelić, K: Samka Ferri, M: Zoran Miletić, Lek: Milosav Vukićević.

I: Milija Vuković (Jerotije Pantić), Nada Radonjić (Anđa), Radmila Stojković (Marica), Mirvad Kurić (Vića), Miomir Radojković (Žika), Zlatko Povšić (Milosav), Lajoš Balog (Tasa), Igor Damnjanović (Đoka), Jovica Veljković (Aleksa Zunjić), Branko Babović (Gazda Miladin), Stevan Đorđević (Gazda Spasa), Miodrag Rakočević (Josa), Milan Kostić, Sait Ramadani (Muzičari).

(397) 27. april 1996.

Ćelava pevačica

P: Ežen Jonesko, R: Ivica Klemenc, S: Milutin Kostić, K: Samka Ferri, M: Miroljub Aranđelović.

I: Igor Damnjanović (G. Smit), Aida Kožar (Gđa Smit), Mirvad Kurić (G. Martin), Radmila Stojković (Gđa Martin), Jasmina Stoiljković (Meri), Miodrag Rakočević (Vatrogasni kapetan).

(398) 12. jun 1996.

Ludi od ljubavi

P: Sem Šepard, Pr: David Albahari, Ad, R. i M: Jug Radivojević, S: Dejan Pantelić, K: Samka Ferri, Izb. m: Vladimir Racković, Lek: Milosav Vukićević.

I: Jasmina Stoiljković (Mej), Igor Damnjanović (Edi), Mirvad Kurić (Martin), Miomir Radojković (On), Radmila Stojković (Ona).

(399) 14. oktobar 1996.

Baš Čelik

P: Igor Bojović, R: Saša Latinović, S: Goran Joksimović, K: Samka Ferri, Izb. m: Dragan Martinović, Kor: Abdurahman Nokšići, Scen. p: Vladimir Cvejić, Lek: Miroslav Vukićević.

I: Jovica Veljković (Car Presvetli), Stevan Đorđević (Ilija Pevac), Aida Kolar (Jefimija Princeza), Mirvad Kurić (Ognjilo), Lajoš Balog (Baš Čelik), Igor Damnjanović (Nebojša Pastir), Miodrag Rakočević (Nosonja), Branko Babović (Div Trbonja), Jasmina Stoiljković, Radmila Stojković, Anika Milićević (Zanosne vile).

(400) 27. decembar 1996.

Kralj Ibi okovani

P: Alfred Žari, Pr: Ivanka Marković i Ajsa & Milan Kundaković, R: Velimir Mitrović, S: Dejan Pantelić, K: Samka Ferri, M: Zoran Miletić, Kor. i Scen. p: Petar Rajković, Mask: Dragan Jeremić.

I: KRALJ IBI: Milija Vuković (Otac Ibi), Dragana Radojević (Majka Ibi), Miomir Radojković (Kapetan Bordir), Mirvad Kurić (Pil), Miodrag Rakočević (Kotis), Zlatko Povšić (Kralj Venceslav), Nada Radonjić (Kraljica Rozamunda), Igor Damnjanović (Bugrelav), Uglješa Vujović (Car Aleksej), Lajoš Balog (General Laši), Nikola Marković (Žiron), Branko Babović, Jovica Veljković, Stevan Đorđević (Plemići, Sudije, Bankari), Milica Blagojević, Jasmina Stoiljković, Radmila Stojković (Bahantkinje);

OKOVANI IBI: Milija Vuković (Otac Ibi), Dragana Radojević (Majka Ibi), Miodrag Rakočević (Pišonja), Aida Kožar (Eletera), Mirvad Kurić (Piško), Branko Babović, Igor Damnjanović, Nikola Marković (Tri slobodna čoveka), Miomir Radojković (Lord Dolegled), Uglješa Vujović (Sulejman), Zlatko Povšić (Sudija), Jovica Veljković (Tužilac), Stevan Đorđević (Branilac), Lajoš Balog (Tamničar), Zlatko Povšić, Stevan Đorđević (Robijaški nadzornici), Milica Blagojević, Jasmina Stoiljković, Radmila Stojković (Hanume).

(401) 28. februar 1997.

Golubnjača

P: Jovan Radulović, R. i Izb. m: Jug Radvojević, S: Dejan Pantelić, K: Samka Ferri, Lek: Rada Komazec.

I: Nikola Marković (Lukica), Igor Damnjanović (Mićuka), Branko Babović (Kuzman), Dragana

Radojević (Anica), Lajoš Balog (Dido), Miomir Radojković (Lugar), Aida Kožar (Mulica), Miodrag Rakočević (Blijedi Damjan), Uglješa Vujović (Pop Damjanović), Zlatko Povšić (Vladika), Mirvad Kurić (Učitelj), Miodrag Krčmarik (Škoravko), Jovica Veljković (Ante), Aleksandar Mihajlović (Stipan), Stevan Đorđević (Milicioner), Zoran Roković, Katarina Stojanović, Vukota Vujović, Marko Mandrapa, Tamara Grahovac, Ivanka Simić, Erika Mihajlov, Jelena Lučić (Deca).

(402) 9. maj 1997.

Zla žena

P: Jovan Popović Sterija, R, S. i Izb. m: Miroslav Benka, K: Samka Ferri, Lek: Radovan Knežević, Mask: Dragan Jeremić.

I: Miomir Radojković (Graf Trifić), Dragana Radojević (Sultana), Aida Kožar (Persida), Igor Damnjanović (Stevan), Miodrag Rakočević (Sreta), Jasmina Stoiljković (Pela).

(403) 10. oktobar 1997.

Sabirni centar

P: Dušan Kovačević, Ad. i R: Jug Radivojević, S: Dejan Pantelić, K: Samka Ferri, M: Miroljub Aranđelović Rasinski.

I: LIČNOSTI U KUĆI: Lajoš Balog (Mihajlo Pavlović), Olga Mandrapa (Tetka Angelina), Mirvad Kurić (Ivan Pavlović), Ankica Milenković (Leposava Lepa Pekarka), Miomir Radojković (Simeun Savski), Aida Kožar (Jelena Katić Popović), Nikola Marković (Petar), Stevan Đorđević (Bata Konj);

LIČNOSTI U SABIRNOM CENTRU: Anika Milićević (Milica Pavlović), Igor Damnjanović (Stevan Savski Keser), Branko Babović (Janko Savski), Miodrag Rakočević (Marko Pekar), Uglješa Vujović (Doktor Katić), Miodrag Krčmarik (Srećko Ruzmarin).

(404) 29. decembar 1997.

Čudo u Šarganu

P: Ljubomir Simović, R. i S: Miroslav Benka, K: Samka Ferri, M: Miroljub Aranđelović Rasinski, Lek: Radovan Knežević, Pom. r: Igor Damnjanović.

I: Ankica Milenković (Ikonija), Dragana Radojević (Gospava), Aida Kožar (Cmilja), Mirvad Kurić (Anđelko), Miodrag Rakočević (Mile), Miomir Radojković (Stavra), Lajoš Balog (Prosjak), Stevan Đorđević (Skitnica), Jasmina Stoiljković (Jagoda), Branko Babović (Vilotijević), Nikola Marković (Islednik), Uglješa Vujović (Manojlo), Igor Damnjanović (Tanasko).

(405) 29. april 1998.

Revizor

P: Nikolaj Vasiljevič Gogolj, Ad. i R: Velimir Mitrović, S: Dejan Pantelić, K: Samka Ferri, M: Zoran Miletić, Mask: Dragoljub Jeremić.

I: Igor Damnjanović (Ivan Aleksandrovič Hlestakov), Lajoš Balog (Osip), Miodrag Rakočević (Gradonačelnik), Dragana Radojević (Ana Andrejevna), Anika Milićević (Marija Antonovna), Mirvad Kurić (Ljapkin-Tapkin), Branko Babović (Zemljanika), Stevan Đorđević (Hlopov), Miomir Radojković (Ivan Kuzmič Špekin), Miodrag Krčmarik (Dobčinski), Nikola Marković (Bobčinski), Jovica Veljković (Abdulin), Vladimir Milojević (Kelner), Dejan Kovač (Miška).

(406) 31. oktobar 1998.

Rodoljupci

P: Jovan Popović Sterija, Ad. i. R: Velimir Mitrović, S: Dejan Pantelić, K: Samka Ferri, M: Zoran Miletić, Mask: Dragan Jeremić.

I: Miodrag Rakočević (Žutilov), Milica Blagojević (Nančika), Anika Milićević (Milčika), Igor Damnjanović (Lepršić), Dragana Radojević (Zelenićka), Branko Babović (Šerbulić), Mirvad Kurić (Smrdić), Miomir Radojković (Gavrilović), Lajoš Balog (Nađ Pal).

(407) 11. mart 1999.

Porodične priče

P: Biljana Srbljanović, R. i Izb. m: Nenad Todorović, S: Dejan Pantelić, K: Samka Ferri, Scen. p: Vladimir Cvejić.

I: Aida Kožar (Nadežda), Igor Damnjanović (Vojin), Anika Milićević (Milena), Miodrag Krčmarik (Andrija).

(408) 31. decembar 1999.

Metohijska ikona

P: Radosav Stojanović, R: Miomir Radojković.

I: Miomir Radojković (Mitar).

DRAMA NA ALBANSKOM JEZIKU

(409) 28. decembar 1986.

Emira

P: Frano Anton Santori, R: Ismail Ymeri, S: Nuredin Loxha, K: Violeta Xhaferi, M: Rauf Dhomi, Lek: Kimete Agai.

I: Drita Boshnjaku (Emira), Agim Shala (Miham), Selman Jusuf (Albenci), Fatime Sefaj (Kalina), Sabri Fejzullahu (Kallonjeri), Skender Tafaj (Motmadhi), Ahmet Spahiu (Bardhiu), Fatime Llugi-Qi-Ademi (Lipsia), Shani Pallasaka (Gjergji), Safete Rogova (Kalimera), Melihate Ajetli (Ligeresha), Ragip Loxha (Krye kuqi), Avdush Hasani (Ferdinandi), Selman Lokaj (Vinčenci), Ramadan Malaj-Badi (Markangjeti), Malo Gami (Gavnli), Syle Kuçi (Karli), Sinan Vllasaliu (Zefi).

(410) 26. april 1987.

Brëgu i Pikëllimit (Breg žalosti)

P: Teki Dervishi, R: Vladimir Milčin, S: Krste S. Xhidrov. K: Violeta Xhaferi, M: Bashkim Shehu, Lek: . Kimete Agaj.

I: Istref Begolli, Cun Lajçi, Drita Begolli, Ajshe Ramadani, Fatime Sefaj, Malo Gami, Adelajde Sopi, Hazir Myftari, Avdush Hasani, Selman Jusufi, Dibran Tahiri, Skender Tafaj, Ramadan Malaj-Badi, Xhevat Qena, Shani Pallasaka, Faruk Begolli, Selman Lokaj, Bislim Muçaj, Safete Rogova, Luminie Muçaj.

(411) 23. jun 1987.

Ventrusët

P: Agim Mala, R: Agim Sopi, S: Nuredin Loxha, K: Violeta Xhaferi. M: Bashkim Shehu, Lek: Kimete Agai.

I: Skender Tafaj, Afrim Kasapolli, Xhevat Qorraj, Avdush Hasani, Ragip Loxha, Igballe Qena, Sabri Fejzullahu, Hysnije Muçaj. Adem Mikullovci, Afrodite Gashi, Selman Jusufi.

(412) 13. decembar 1987.

Nëna shkon në parajsë (Majka ide u raj)

P: Ymer Shkreli, R: Besim Sahatiu, S: Agim Rudi, K: Lumturie Bajri, M: Bashkim Shehu, Lek: Kimete Agai.

I: Melihate Ajeti (Nene), Xhevat Qena (Xhema), Hazir Myftari (Selimi), Bislim Muçaj (Flamuri), Selman Jusufi (Naimi), Hysnie Muçaj (Choqeruesja), Gazmend Plakolli (Gezimi).

(413) 16. jun 1988.

Vdekja më vjen prej syve të tillë (Smrt mi dolazi iz takvih očiju)

P: Rexhep Qosja, Ad, R, Dram: Fadil Hysaj, S: Nuredin Loxha, K: Violet Xhaferi, Lek: Kimete Agai.

I: Selman Jusufi (Xhezairi), Avadush Hasani (Dawolli), Bislim Muçaj (Leci), Fatime Sefaj (Rudina), Skender Tafaj (Flokekoqi), Shani Pallasaka (Astmatiku), Syle Kuëi (Rinushi), Sulejman Lokaj (Bejteshi), Malo Gami (Plaku lypes dhe, Tafili), Agim Shala (Syla), Ragip Loxha (Gjykatesi), Ahmet Spahiu (Babai), Sabri Fejzullahu (Arifi i emeudur), Aslan Hasaj (Sateri), Malaj-Badi (Ramadan Teliku), Beqir Lecaj (Kasemoi).

(414) 15. januar 1989.

Vegullia (Priviđenje)

P: Beqir Musliu, Ad, Dr: Fadil Hysaj, R: Fetah Mehmeti, S, K: Nuredin Loxha, M: Rauf Dhomi, Lek: Kimete Agaj, Kor: Abi Nokshioi.

I: Dibran Tahiri (Meylan Jusufi), Sulejmon Lokaj (Hula), Selman Jusufi (Taif), Asllan Hasaj (Kurt Alia), Shani Pallasaka (Varrtari), Safete Rogova (Hava), Mehmet Breznica (Kaci), Hysni Sylaj (Hafiz Imami), Ragip Loxha (Burri I), Ahmet Spahiu (Burri II), Enver Kacaniku (Burri III).

(415) 2. februar 1989.

Burri Burrë (Čovek je čovek)

P: Kristo Floqi, R: Ahmet Jakupi, S: Nuredin Loxha, K: Violeta Xhaferi, Izb. m: Sabri Fejzullahu, Dr: Fadil Hysaj, Lek: Kimete Agaj.

I: Ali Ahmeti (Zullumi, Mihal, Gargulli), Hysnije Muçaj (Bajamja, Katina, Gala), Afrim Kasapolli (Karafili, Koci), Mem Mikullovci (Kermilli, Miti), Sabri Fejzullahu (Kastraveci, Buffi), Aferdita Gashi (Manurja, Galica).

(416) 9. jun 1989.

Doktor Fausti Kobzi (Doktor Faust)

P: Kristofer Marlou, Pr: Nehat S. Hoxha, R: Agim Sopi. S: Nuredin Loxha, K: Violeta Xhaferi, M: Gjon Gjevelekaj, Dr: Fadil Hysaj, Lek: Kimete Agaj.

I: Cun Lajçi (Doktor Fausti), Xhevat Qorraj (Mefistofeli), Lumnije Muçaj (Engjulli i mire (Margarita), Teuta Ajdini (Engjulli i lige (Helena), Sulejmon Lokaj (Luciferi), Shani Pallasaka (Karli i V i Romes), Malo Gami (Plaku), Asllan Hasaj (Valentini), Ramadan Malaj-Badi (Nje kalores), Beqiri Lecaj (Kipsi i Faustit), Sinan Vllasaliu (Hija e Aleksandrit).

(417) 23. maj 1991.

Alo 1991

P: Haçif Mulliqui, R: Ahmet Jakupi, S: Nuredin Loxha, K: Violeta Xhaferri, M: Rauf Dhomi.

I: Sabri Fejzullahu (Rama), Sabri Kasapolli (Rrahmani), Ali Ahmeti (Ali Hoxha), Bislim Muçaj (Rrusta), Beqir Lecaj (Myrtezi), Hysni Sylaj (Elezi), Agim Shala (Agimi), Hysnije Muçaj (Dudija), Igballe Qena (Lulja), Kumrije Hoxha (Gruaja), Shani Pallasaka (Deputeti), Enver Kacaniku (Zuka), Fatime Llugiqi (Kengtarja), Ramadan Malaj (Rexha).

(418) 16. oktobar 1991.

Antigone (Antigona)

P: Sophokles, R: Agim Sopi, S: Nuredin Loxha, K: Violeta Xhaferri, M: Rauf Dhomi.

I: Xhevat Qorraj (Kreoni), Qun Lajçi (Tiresie), Lumnije Muçaj (Antigona), Drita Boshnjaku (Ismena), Bislim Muçaj (Rojtari), Mehmet Breznica (Emoni), Drita Krasniqi (Eurodiqi).

(419) 27. decembar 1991.

Nastasja Filipovna

P: Fjodor Mihajlovič Dostojevski & Andrzej Wajda, R: Selami Taraku, S. i K: Nuredin Loxha, M: Bashkim Shehu, Lek: Kimete Agaj, Kor: Abdurahman Nokshiqi.

I: Jovanka Mandić (Nastasja Filipovna), Dibran Tahiri (Mishkin), Enver Petrovci (Rogožin).

(420) 7. maj 1992.

Venecijanka

R: Faruk Begoli, SL Hasim Lokaj, K: Samka Ferri, M: Rafet Rudi, Lek: Kimete Agaj.

I: Drita Krasniqi (Angjella), Cun Lajci (Bernardo, Oria), Vetron Osmani (Lulio), Ilire Vinca (Nena), Arbenesha Grabovci (Valeria).

(421) 4. novembar 1992.

Nata e fundit ne Goli otok (Poslednja noć na Golom otoku)

P: Mehmet Kajtazi, Ad. i R: Xhevat Qorraj, K: Selman Lokaj.

I: Selman Lokaj, Asllan Hasaj, Xhevat Qorraj.

(422) 26. februar 1993.

Lkeni i Hasit (Haško jezero)

P: Edi Shukriu, R: Muharem Qena, S: Shuqri Nimani, K: Lumturije Bajri, M: Fahri Beqiri, Kor: Aburahman Nokchiqi, Lek: Nexhat Qena.

I: Dibran Tahiri (Rezoneri), Selman Jusufi (Prefekti), Ali Ahmeti (Ipeshkvi), Enver Kaçuaniku (Shehu), Xhevdet Lila (Hoxha), Beqir Lecaj (Popi), Hysni Sylaj (Qytetapi), Bislim Muçaj (Shtjefen Gjeqovi), Igballe Qena (Kata), Syle Kuçi (Marku), Ramadan Malaj (Hasjani), Alba Loxha, Nora Muçaj, Yll Kaçaniku, Naser Hoti (Nhenesit).

(423) 12. jun 1993.

Krushqit janë te ngrirë (Okamenjeni svatovi)

P: Ismail Kadare, R: Piro Mani, S. i K: Ismail Rama, M: Bashkim Shehu, Kor: Abdurrahman Nokshiqi.

I: Shani Pallasaka, Fatime Sefaj, Teute HAjdini, Bislim Muçaj, Afrim Kasapolli, Selman Lokaj, Selman Jusufi, Ismail Rama, Nexhmije Selca.

(424) 31. mart 1994.

Gof

P: Anton Pashku, R: Xhevat Qoraj, S. i K: Ismail Rama, M: Rauf Dhomi, Kor: Abdurahman Nokshiqi, Pom. r: Shani Pallasaka.

I: Drita Boshnjaku, Selman Lokaj, Bislim Muçaj, Xhevat Qoraj.

(425) 14. mart 1995.

Historia e ature qe s'jane (Istorija)

P: Kasem Trebeshina, R: Ilir Bokshi.

I: Bislim Muçaj (Njeriu qe vishet mire), Kumrije Hoxha (Edna), Selman Jusufi (Poeti), Enver Kaqaniku (Burri I Trashe), Shani Pallaska (Zakheu), Shehida Berisha (Jerusha), Anisa Ismali (Jemima), Sunaj Raca (Abelmaimi).

(426) 15. jul 1995.

Garderobisti (Garderober)

P: Ronald Harvud, R: Selami Taraku, S: Hasim Lokaj, K: Samka Ferri.

I: Xhevat Qena (Norman), Igballe Qena (Ledi), Drita Begolli (Irena), Afrim Kasapolli (Xhaferi Torton), Dibran Tahiri (Z. Oksembi, Edmundi), Xhevdet Lila (Glosteri), Hysni Sylaj (Kenti), Fatime Llugiçi (Gonerila), Veton Osmani, Skender Myftari (Dy Kalores).

(427) 20. novembar 1995.

Dema dhe toreadore (Bikovi i toreadori)

P: Spiro Qomora, R: Asllan Hasaj, Pom. r: Drita Krasniqi, S: Asim Lokaj, K: Samka Ferri, Kor: Abdurahman Nokshiqi, M: Xhevdet Gashi, Lek: Safete Rogova.

I: Dibran Tahiri (Ministri i Arteve), Ali Ahmeti (Presidenti), Kumrie Hoxha (Bashkoshortja e Presid), Drita Boshnjaku (Karmenčita), Bislim Muçaj (Drifti), Hysni Sylaj (Ministri i mbrojtjes), Ramadan Malaj (Antonio), Shani Pallasaka (Ministri i Financave), Selman Lokaj (Emilio Feliçe), Enver Kaçuaniku (Minister Kordinator), Fatime Lugiqi (Esmeralda), Asllan Hasaj (Kardinali).

(428) 3. april 1996.

Emigranti

P: Slawomir Mrožek, R: Xhevat Qoraj, S: K: Samka Ferri, M: Xhevdet Gashi.

I: Dibran Tahiri, Ali Ahmeti, Xhevat Qoraj.

(429) 30. maj 1996.

Kur lindi partia (Kako se rodila partija)

P: Milazim Krasniqi, R: Luan Daka, S: Iliriana Loxha, K: Samka Ferri, M: Raof Dhomi.

I: Bislim Muçaj (Fili), Veton Osmani (Tori), lgballe Qena (Mbretersha), Enver Kaçuaniku (Instruktori), Ali Ahmeti (Gaardiani), Selman Lokaj (Keqilltari), Gjejlane Godanci (Onduluesja), Luan Jaha (Pioni).

(430) 5. februar 1996.

Koprraci (Tvrdica)

P: Moliere, R: Asllan Hasaj, S: Ismail Rama, K: Samka Ferri, Izb. m: Xhevdet Gashi, Lek: Safete Rugova.

I: Ali Ahmeti (Harpagoni), Veton Osmani (Kleanti), Makfire Miftari (Eliza), Hysni Sylaj (Valeri), Xhejlane Godanci (Mariana), Asllan Hasaj (Anselmi), Drita Krasniqi (Frosina), Enver Kaçaniku (Usta Simoni), Selman Lokaj (Usta Jaku), Luan Jaha (Shigjeta).

(431) 26. jun 1997.

Babai (Otac)

P: August Strindberg, R: Selami Taraku, S: Asim Lokaj, K: Samka Ferri, M: Xhevdet Gashi.

I: Dibran Tahiri (Kapiteni), Drita Krasniqi (Laura), Xhejlane Godanci (Berta), Ali Ahmeti (Doktori), Luan Jaha (Prifti), Safete Rugova (Margareta), Enver Kaçaniku (Nejdi).

(432) 5. decembar 1997.

Servisi dhe shpirtit (Servis duša)

P: Daut Demaku, R: Xhevat Qorraj, S. i K: Samka Ferri, M: Rafet Rudi, Kor: Abdurahman Nokshiqi.

I: Hysnije Muçaj (Molla), Luan Jaha (Bashkimi), Ali Ahmeti (Hashimi), Xhejlane Godanci (Gruja), Selman Lokaj (Selmani), Dibran Tahiri (Luli), Asllan Hasaj (Liri).

(433) 1. april 1998.

Xhaxha Vanja (Ujka Vanja)

P: Anton Pavlovič Čehov, R: Agim Sellimi, S: Asim Lokaj, K: Samka Ferri, M: Xhevdet Gashi.

I: Dibran Tahiri (Serebrjakov), Drita Begolli (Elena Andrejevna), Anisa Osmani (Sofija Aleksandrovna), Selman Jusufi (Xhaxha Vanja), Bisllim Muçaj (Astrov), Veton Osmani (Telegini), Fatima Lugiqi (Marina).

(434) 18. mart 1999.

Miles Gloriosus (Hvalisavi vojnik)

P: Plautus, Ad. i. R: Asllan Hasaj, S: Shaban Abdula, K: Samka Ferri, M: Xhevdet Gashi, Lek: Safete Rogova.

I: Dibran Tahiri, Selman Lokaj, Drita Begolli, Xhejlane Godanci, Adrijana Abdulahu, Veton Osmani, Hysni Sylla, Luan Jaha, Asllan Hasaj.

ĐAKOVICA

NARODNO POZORIŠTE – TEATRI POPULLOR

(33) 29. novembar 1986.

Beba ime

P: Margaret Mejo, Pr: Vehap Shita, R: Muharrem Qena. S, K: Skender Rexha, Izb. m: Rauf Dhomi. Lek: Besim Bokshi.

I: Ramazan Berkani (Viliem Herison), Myervete Kurtishi (Kefi), Hysen Binaku (Xhimi Skat), Oefsere Berkani (Megi), Jahja Shehu (Hennu), Sulejmon Lokaj (Polici), Elida Shasivari (Roksi), Gani Jetishi (Xhoni), Lula Bezhi (Mis Petinktoni), Rushe Berisha (Mocti),

(34) 31. maj 1987.

Spiuni ballkanik (Balkanski špijun)

P: Dushan Kovačević, Pr: Ramiz Kelmendi, R: Selami Taraku, S: Skender Rexha, K: Lumturije Bajri, M: Rauf Dhomi.

I: Hadi Shehu (Ilija Čvorović), Elida Shasivari (Sonja Čvorović), Myrvete Kurtishi (Danica Čvorović), Jahja Shehu, Gjura Čvorović), Hysen Binaku (Qirxhiu),

(35) 12. decembar 1987.

Ezopi

P: Guilherme Figueiredo, R: Aleksandar Kovačević, S, K: Skender Rexha.

I: Gani Jetishi (Ezop), Sulejman Lokaj (Ksanti), Murteza Kurti (Agnosti), Oefsere Berkani Kurtishi (Kleja), Elida Shahsivari (Melita), Ahmet Bakija (Zezaku).

(36) 26. decembar 1987.

Me ndihmo naze

P: Atdhe Gashi, R: Atdhe Gashi, S, K: Skender Rexha, M: Rauf Dhomi, Pom. r: Hysen Binaku.

I: Hysen Binaku (Gafi), Jahja Shehu (Rroku), Sulejman Lokaj (Peni), Myrvete Kurtishi (Liandra), Elida Shahsivari (Bibi), Gani Jetishi (Xhela), Ahmet Bakija (Mjeku), Ramazan Berkani (Drejtori ne dispozicion), Murteza Kurti (Fotoreporteri), Mejdi Popaj (Ish drejtori), Florije Alijaj (Briandra), Servete Kryeziu (Sekretaresha), Rushe Berisha (Driandra).

(37) 23. april 1988.

Besimi i Humbur

P: Shaip Grabovci, R: Sadedin Prekazi, S. i K: Skender Rexha.

I: Ramazan Brkani (Shkrimtari), Elida Shahsivari (Dhelpra), Ahmet Bakija (Ujku), Nimon Muçaj (Ariu), Florije Haklaj-Alijaj (Pula), Hajdar Salihu (Dashi), Servete Kryeziu (Qengji).

(38) 23. jun 1988.

Rruga e gjeneralit Dromira

P: Jevrem Brković, R: Aleksandar Kovačević, S, K: Skender Rexha.

I: Jahja Shehu (Todor Dromira), Rushe Berisha (Melania), Elida Shahsivari (Violet), Murteza Kurti (Mashani), Qefsere Berkani Kurtishi (Buxhonesha), Myrvete Kurtishi (Dragica), Hzsen Binaku (Karlo Breda), Mejdi Popaj (Dr. Vugillo Kapesh), Nimon Muçaj (Novaku), Sulejman Lokaj (Plaku i pare), Gani Jetishi (Plaku i dyte), Hajdar Salihu (Gjuetari i pare), Ramazan Berkani (Gjuetari i dyte), Hajrullah Zherka, Ahmet Bakija (Gjetari i trete).

(39) 30. decembar 1988.

Ora e kukuvajes (Kukavičji sat)

P: Beqir Musliu, R: Fadil Hysaj, S, K: Skender Rexha, M. i Izb. m: Rauf Dhomi, Dr: Dih Mehmeti, Lek: Besim Bokshi.

I: Muradije Muriqi (Nena), Hadi Shehu (Oexha), Jahja Shehu (Shtrigani, Gjel Hanit), Nimon Muçaj (Kukudhi), Mervete Kurtishi (Nusja-Zana), Hysen Binaku (Shtrigani I), Sulejmon Lokaj (Shtrigani II), Gani Jetishi (Shtrigani III), Elida Shashivari (Shtriga I), Rushe Berisha (Shtriga II), Oefsere Berkani (Shtriga III), Mejdi Popaj (Dasmon I), Ramazan Brkani (Dasmori II), Hajdar Salihu (Dasmori III), Ahmet Bakija (Dasmori IV), Murteza Kurti (Dasmori V), Ngadhnjim Fetiu (Femiu), Leon Keraxhiu (Kaloresi).

(40) 16. jun 1989.

Monserati (Monserat)

P: Emanuel Robles, R: Muharrem Qena, S, K: Skender Rexha, M, Izb. m: Rauf Dhomi, Dr: Din Mehmeti, Lek: Besim Bokshi.

I: Hadi Shehu (Monserati), Jahja Shehu (Iskierdoja), Hysen Binaku (Ate Koronili), Mejdi Popaj (Suasola), Ahmet Bakija (Moralesi), Hajdar Salihu (Antonansasi), Rushe Berisha (Nena), Mervete Kurtishi (Helena), Sulejmon Lokaj (Huan salsedoja), Murteza Kurti (Salas ina), Gani Jetishi (Arnal Luhani), Ramazan Berkani (Rikardoja), Hajrulah Zherka, Alit Zahiri, Leon Karagjiu, Yil Morina (Murgie), Ismet Deva, Nimon Muçaj, Hektor Frezda, Faton Binaku (Ushtare).

(41) 25. novembar 1989.

Qane e qeshe (Plač i smeh)

P: Andon Cajupi Zako, R: Ahmet Jakupi, S, K: Skender Rexha, M: Rauf Dhomi, Lek: Besim Bokshi.

I: Hadi Shehu (Qajupi), Jahja Shehu (Asdreni), Hysen Binaku (Adhamudhi), Mervete Kurtishi (Lulushja), Nimon Muçaj (Vangjeli), Gani Jetishi (Zeneli), Muradije Muriçi (Tana), Elida Shahsivari (Zolejka), Mejdi Popaj (Josifi), Sulejmon Lokaj (Prifti), Rushe Berisha (Kote), Hajdar Salihu (Millonai), Ahmet Bakija (Kangetari), Kushtrim Fetiu (Dhendri), Ramadan Berkani (Vurkua).

(42) 7. april 1990.

Hena prej letre (Mesec od hartije)

P: Mehmet Kraja, R: Fadil Hysaj, S, K: Skender Rexha, M: Rauf Dhomi.

I: Jahja Shehu (Maska I), Hysen Binaku (Maska II), Hadi Shehu (Maska III), Gani Jetishi (Maska IV), Murteza Kurti (Maska V), Nimon Muçaj (Krye i pushtetit lokal), Sulejmon Lokaj (Astrologu), Hajdar Salihu (Kronikani), Ramadan Berkani (Maestroja), Mejdi Popaj (Poeti).

(43) 6. novembar 1990.

Shtepia me shume çelsa

P: Besim Bokshi, R: Aco Kovačević, S, K: Sknder Rexha, M: Rauf Dhomi.

I: Hysen Binaku (Halimi), Mervete Kurtishi (Shpresa), Jahja Shehu (Hamdija), Mejdi Popaj (Afrimi), Ramazan Berkani (Sadrija), Sulejman Lokaj (Syla), Hajdar Salihu (Kasapi), Ahmet Bakija (Milici), Gani Jetishi (Burri), Muradije Muriçi (Vajza), Murteza Kurti (Shoku), Gani Jetishi (Fytyra I), Arbnor Krusha (Fytyra II).

(44) 1 mart 1991.

Shoferet

P: Laszló Vegel, R: Aco Kovačević, S, K: Skender Rexha, M: Rauf Dhomi, Lek: Besim Bokshi

I: Nimon Muçaj (Grezhaku), Jahja Shehu (Bozhiku), Hajdar Salihu (Gavliku), Sulejman Lokaj (Gubiku), Gani Jetishi (Kraliku), Ramazan Berkani (Leriku), Ahmet Bakija (Referenti i par).

(45) 29. jun 1991.

Daullet e varrimit

P: Rushit Ramabaja, R: Fetah Mehmeti, S, K: Skender Rexha, M: Rauf Dhomi.

I: Mervete Kurtishi (Divanja), Hysen Binaku (Zyhyriu), Mejdi Popaj (Hasani), Florije Alilaj (Mrika), Hadi Sheku (Pali), Jahja Shehu (Pjeter Bogdani), Muradije Muriqi (Shengjyla), Sulejman Lokaj (Jektemur), Nimon Muçaj (Mahmud Pashe Mahmud Begolli), Gani Jetishi (Hydaverdi), Oefsere Kurtishi-Berkani (Nania), Elida Shahsivari (Qyltenja), Servete Kryeziu (Ymihani), Rushe Berisha (Ajkuna), Edon Kurtishi (Djaloshi), Ahmet Bakija (Telalli), Ramazan Berkani (Roja 1), Faton Deva (Roja 2), Hajdar Salihu (Roja 3).

(46) 26. januar 1992.

Karnavalet e korces

P: Spiro Gomora, R: Atdhe Gashi, S, K: Skender Rexha, M: Rauf Dhomi.

I: Jahja Shehu, Elida Shasivari, Mervete Kurtishi, Servete Kryeziu, Qefsere Brkani, Ramazan Brkani, Ahmet Bakija, Muradije Muriqi, Gani Jetishi, Rushe Berisha.

(47) 13. jun 1992.

Gjeli plagosur

P: Rifat Kukaj, R: Aca Kovačević, S, K: Shefljet Pruhti, M: Rauf Dhomi, Pom. r: Nimon Muçaj.

I: Nimon Muçaj (Gjin rrapi), Ylber Muçaj (Gjergji), Mejdi Popaj (Gjon Petani), Muradie Miriqi (Nusha), Hajdar Salihu (Kaprteni), Ahmet Bakija (Oficieri I), Gani Jetishi (Marinar, Vrojtues).

(48) 15. decembar 1992.

Borxhezi fisnik

P: Moliere, R: Atdhe Gashi, S, K: Skender Rexha, Izb. m: Rauf Dhomi, Lek: Besim Bokshi.

I: Gani Jetishi (Zoti Zurden), Qefsere Brkani (Znja Zurden), Elida Dula (Lucia), Mervete Kurtishi (Nikoleta), Ramazan Brkani (Kleonti), Nimon Muçaj (Kovili), Ahmet Bakija (Doranti), Rishe Berisha (Dorimena), Jahja Shehu (Profesori i muzikes), Muradije Muriçi (Profesori i dancit), Hajdar Salihu (Profesori i skenes), Murteza Kurti (Profesori i filozofise), Mejdi Popaj (Rrobaqepesi).

(49) 16. maj 1993.

Arushk mburraveci

P: Agim Byci, R, S. i K: Luan Daka,
Izb. m: Rauf Dhomi.

I: Ahmet Bakua (Arushku), Muradie Muriqi (Mesuesja), Gani Jetishi (Arimadhi), Ramazan Berkani (Loci), Rushe Berisha (Blete mjaltesja), Hajdar Salihu (Bufi), Qefsere Berkani (Bleteza), Servete Kryeziu (Suta), Behar Zeneli (Dreri), Sindis Razzak (Zana).

(50) 16. oktobar 1993.

Pushet e nenes karrar

P: Bertolt Brecht, R: Muharrem Qena,
S: Masar Dushi, M: Rauf Dhomi.

I: Mervete Kurtishi (Tereza Karrar), Kushtrim Hoxha (Hoze), Jahja Shehu (Pedro), Ramazan Berkani (I Plagosuri), Muradije Muriqi (Manuela), Hysen Binaku (Prifti), Oefsere Berkani (Zonja Perez), Hadi Shehu (Zeri i Gjeneralit), Nimon Muçaj, Hajdar Salihu, Ahmet Bakija (Peshkataret), Rushe Berisha, Servete Kryeziu (Gra), Arber Fetiu, Edon Kurtishi, Kreshnik Kurtishi (Femije).

(51) 14. januar 1994.

Princesha e humbur

P: Dan Totheroh, R: Aca Kovačević,
M: Rauf Dhomi, Pom. r: Nimon Muçaj.

I: Mejdi Popaj (Tregimtar), Muradije Muriqi (Ti Vi), Rushe Berisha (Sing Lu), Servete Kryeziu (Ol Si), Nimon Muçaj (Lu Hu), Hajdar Salihu (Haj Hu), Ahmet Bakija (Mbreti), Behar Zeneli (Heraldi), Gani Jetishi (Dekorateri).

(52) 23. jun 1994.

Qdo gje e eshte e mundur

P: Haqif Mulliqi, R: Ilir Bokshi,
S, K: Valbona Saliuka, M: Astrit Bokshi.

I: Kushtrim Hoxha (Agroni), Mervete Kurtishi (Margareta), Mejdi Popaj (Arbeni), Elida Dula (Sheherezada), Oefsere Berkani (Xhezidja), Jahja Shehu (Jasha), Hysen Binaku (Rraha), Muradie Muriqi (Xhufa), Ramazan Berkani (Rama), Florije Alijaj (Karrolina).

(53) 15. april 1995.

Dredhite e shaptukut

P: Moliere, R: Aleksandar Kovačević,
S: Masar Dushi, M: Rauf Dhomi.

I: Hajdar Salihu (Arganti), Ahmet Bakija (Zheranti), Dren Fetiu (Leandri), Mehdi Popaj (Oktavi), Rushe Berisha (Zerbineta), Floruje Alijaj (Hiasenta), Kushtrium Hoxha (Shaptuku), Nimon Muçaj (Silvestri), Muradije Muriqi (Nerina), Kastriot Shedadi (Karli).

(54) 5. jul 1995.

Tezja e karllit

P: Brandon Thomas, Ad: Kristo Floqi,
R: Luan Daka, S, K: Velbona Saliuka.

I: Ahmet Bakija (Frank Baverley), Kushtrim Hoxha (Jak Tsesney), Mehdi Popaj (Karll Waitgham), Hysen Binaku (Francesk Tsesney), Muradije Muriqi (Lucia Allvadores), Lindital Berhysaj (Emma Browun), Jahja Shehu (Sepetting), Mervete Kurtishi (Anna), Hajdar Salihu (Brasset).

(55) 12. decembar 1995.

Profesionisti

P: Dušan Kovačević, R: Aca Kovačević,
S: Admir Zhubi.

I: Ramazan Berkani (Teodori), Nimon Muçaj (Luka), Rushe Berisha (Marta),
Hajdar Salihu (I Cmenduri),

(56) 7. decembar 1995.

Maskarada

P: Agim Byci, R: Luan Daka, S, K: Bedri Emra,
M: Astrit Bokshi.

I: Mervete Kurtishi (Mesuesja), Ahmet Bakija (Gici), Mejdi Popaj (Shopi), Muradije Muriqi (Shega), Hajdar Salihu (Koci), Rushe Berisha (Shita), Jahja Shehu (Kobi), Sindis Razzak (Lauresha).

(57) 17. maj 1996.

Antigona

P: Sofokliu, R: Ilir Bokshi, S, K: Petrit Bakalli,
M: Astrit Bokshi.

I: Mervete Kurtishi (Antigona), Majlinda Nushi (Ismena), Blerim Gjoci (Korifeu), Hadi Shehu (Kreoni), Hysen Binaku (Tiresia), Mejdi Popaj (Emoni), Nimon Muçaj (Rojtari), Ahmet Bakija (Lajmetari), Muradije Muriqi (Euridiqi).

(58) 9. decembar 1996.

Elena Gjika

R, S: Fadil Hysaj, K: Iliriana Loxha,
Izb. m: Rauf Dhomi.

I: Anise Ismaili (Elena Gjika), Blerim Gjocaj (Oficer Kolcov), Hadi Shehu (De Martino), Nimon Muçaj (At Luciano), Sulejman Lokaj (Aleksandar Gjika), Jahja Shehu (Obortari I), Hysen Binaku (Obortari II), Ramazan Berkani (Dhimiter Kamarada), Myrvete Kurtishi (Obortarja I), Muradie Muruqi (Obortarja II).

(59) 12. februar 1997.

Provo edhe nje here, sam

P: Woody Allen, R: Ilir Bokshi, S, K: Petrit Bakalli,
M: Astrit Bokshi.

I: Armond Morina (Alan Felix), Anise Ismaili (Linda), Emine Toska (Nancy), Gentian Grezda (Humphrey Bogart), Premtim Plakolli (Dick).

(60) 16. maj 1996.

Mondi dhe problemi 36

P: Ivoni Reso, R: Ilir Bokshi, S: K: Petrit Bakalli,
M: Astrit Bokshi.

I: Armond Morina (Mondi), Myrvete Kurtishi (Nena-Dhelpra), Muradie Muriqi (Moza-Bubi), Ramazan Berkani (Ariu), Shpend Vula (Molla-Tuka), Rushe Berisha (Mesuesja-Mesuesjae cirkut), Ylber Ballata (Dardha-Baloja), Bekim Qela (Pjeshka-Lupi).

(61) 2. jul 1997.

Kaligula

P: Albert Camus, R: Faik Spahiu,
S, K: Petrit Bakalli, M: Ilir Bajri,

I: Lirak Qelaj (Kaligula), Ilire Binca-Celaj (Cesonija), Lulzim Guhelli (Scipioni).

(62) 27. februar 1998.

I ndjeri (Pokojnik)

P: Branislav Nušić, R: Aca Kovačević,
S, K: Petrit Bakalli.

I: Mejdi Popaj (Pavle Marić), Ramazan Brkani (Milan Novaković), Armond Morina (Spasoje Blagojević), Ahmet Bakija (Ljubomir Protić), Hysen Binaku (Anta), Nimon Muçaj (Mladen Đaković), Jahja Shehu (Adolf Švarc), Muradie Muriqi (Rina), Rrushe Berisha (Vukica).

Registar imena

A

Abu El Rub Omar 107, 123, 124
Aćin Andreja 250
Aćin Dalija 265, 338
Ady Endre 437
Albahari David 203, 306
Aleksić Dragan 22, 540
Aleksić Jovan 508
Aleksić Slobodan 267
Alen Vudi (Allen Woody) 178, 241, 438, 477, 566
Ali Tarik 233, 348
Amurio Antonio 114, 134, 226, 391, 526, 535, 551
Andersen Hans Kristijan 29, 465
Anderson Robert 27, 149, 298, 459
Anđelić Jadranka 48, 168
Anđelić Srđan 61, 353
Andraši Atila (Andrási Attila) 35, 210, 435
Andrejev Leonid Nikolajevič 27, 276, 298, 326
Andrejević Ivan 210, 451
Andrić Ivo 20, 44, 106, 114, 115, 148, 226, 227, 429, 479, 512, 544
Andrić Vladimir 103, 469, 500, 501
Anev Veselin 164, 527
An-Ski Šolom 53, 317
Antić Miroslav 20, 114, 454, 512
Antić Momčilo 151, 536
Antoan Andre Pol 227, 545
Antonijević Predrag 76, 371
Antonović Željko 112
Antonović Nela 61, 76, 282, 382
Anuj Žan (Anouilh Jean) 35, 44, 61, 67, 98, 167, 271, 362, 374, 387, 414, 408, 430, 454, 466
Aprilov Boris 178, 449
Arabal Fernando 132, 134, 223, 381, 458, 550
Aristofan (Aristophanes) 40, 67, 83, 98, 102, 229, 316, 366, 399, 413, 426, 487, 535
Aritonović Srboljub 199, 518
Arsenijević Vladimir 155, 322
Arsenov Ivanović Lilijana 68, 87, 101, 102, 114, 119, 152, 457, 513
Arto Antoan 20
Ašar Marsel (Achard Marcel) 73, 85, 413
Ašković Ivana 110

B

Babarci Laslo 98, 186
Bach Richard 437
Bačić Zoran 127, 344, 363
Bah Ričard 167
Bajčetić Predrag 142, 245
Bajić Darko 93
Balaš Atila 270
Balaš Petrović Eva 147
Baldući Alfredo 143, 287, 345, 449, 531
Baletić Hajdana 249, 349
Baloh Geza 195
Balzak 217
Banjac Mira 230
Banović Snežana 264
Baracius Zoltan 147, 414,415
Bardžis Entoni 254
Bariko Alesandro 235, 336
Baril Pjer (Barilt Pierre) 147, 415
Barka Pedro Kalderon de la 140, 303
Barker Hauard 242, 432
Barns Džulijen 281, 338
Barns Piter 42, 66, 328, 398
Baron Džef 264, 350
Bartol Damir 67, 424, 434

Basara Svetislav 122, 130, 134, 144, 239, 385, 402, 488, 512
Baum Frank 453, 557
Baure Volfgang 380
Bećković Matija 237, 376
Begoli Faruk 103
Begović Milan 111, 332
Beket Samjuel 34, 45, 64, 66, 78, 101, 111, 118, 211, 217, 219, 247, 259, 264, 302, 324, 330, 335, 350, 411, 418, 447, 482 - 483, 509, 539
Belča Dušan 35, 444
Belou Sol 41, 341
Belović Miroslav 12, 87, 92, 107, 159, 161, 167, 175, 213, 354, 470
Benšetrit Samuel 247, 309
Benčik Imre 132, 134, 448, 550
Benet Alen 204, 307
Bengt Alfons 131, 415
Benka Miroslav 66, 119, 132, 149, 167, 180, 193, 196, 197, 200, 209, 242, 256, 273, 286, 451, 461
Berček Aleksandar 92
Berg Sibil 278, 312
Bergman Ingmar 195, 217, 307, 417
Bešedes Ištvan 255, 284
Betenkur Žoao (Bethencourt Joao) 34, 410
Beti Ugo 19, 46, 394, 524
Bićanin Slobodan 377
Bihner Georg (Buhner Georg) 32, 66, 99, 105, 271, 408, 412, 437, 509
Birinski Lev 48, 396
Biset Donald 516, 529
Bize Žorž 329
Bizjo Kšištof 282, 382
Bjelić Đurić Marina 537
Bjelica Isidora 42, 266, 328, 375, 377
Bjelkić Todor 477
Blagojević Dragan 62, 113, 534
Bobić Mojsilović Mirjana 203, 307
Bodrik Sem 115, 501
Bodroža Stevan 265
Bogajev Oleg 283, 474
Bogavac Jelena 265
Bogavac Milena 265, 282, 382
Bogdanović Milenko 332
Bogojević Stanko 100
Bogosavljević Milan 114
Bojčev Hristo 185, 250, 323, 373
Bojić Milutin 114, 167, 449, 512
Bojić Nenad 67, 79, 102
Bojičić Radivoje 374, 375
Bojović Igor 144, 177, 356, 359, 385, 447, 471, 518, 527, 558
Bok Džeri 365
Bokši Ilir 153
Bokonjić Dragoljub 375
Bomarše 132, 186, 470
Bond Edvard 64, 78, 196, 272, 330, 460, 474, 482
Bonev Emil 554
Borisavljević Vojkan 281, 368
Boza Laslo 48, 411
Božić Ranko 207, 373
Božina Aleksandar 273
Božović Petar 57, 370
Božović Zoran 20, 109, 114, 402, 443, 526
Bradić Nebojša 22, 102, 128, 130, 153, 163, 192, 225-227, 257, 265-267, 281, 285, 286, 540
Braginski Vjeniaminovič Emil 457
Brešan Ivo 30, 32, 35, 44 - 45, 352, 370, 465, 491, 533 - 534, 541
Brecht413, 417
Breht Bertolt (Brecht Bertolt) 19, 26, 76, 86, 98, 105, 122, 159, 167, 177, 192, 205, 230, 255, 267, 315, 333, 334, 347, 379, 395, 413, 417, 419, 430, 456, 457, 459, 495, 565
Brenton Hauard 233, 348
Brezovec Branko 228
Bril Ernest 27, 297
Britn Bendžamin 223
Brković Jevrem 563
Bruk Piter 40
Brukner Ferdinand 92, 300
Bruno Đordano 93, 228, 342, 494
Buber Nojman Margareta 73, 317
Buci Agim (Byci Agim) 565
Bukovski Čarls 44

Bukva Jasmina 376
Bulgakov Mihail Afanasijevič 101, 135, 189, 272, 276, 325, 346, 464, 474, 484, 557
Bunić Sima 550
Bunker 366
Burhan Rahim 31

C

Canev Nedelčev Stefan 163
Caraman Stefan 452
Cemora Špiro 168
Cerović Ivan 272
Crnčević Brana 61, 76, 79, 96, 242, 379, 461, 483
Crnjanski Miloš 11, 33, 53, 125, 126, 302, 314, 395
Crvenčanin Vera 141
Cvejić Vladimir 529, 531
Cvetanov Ivanov Žoro 151, 180, 258, 514
Cvetić Dušan 237, 351, 376
Cvetković Goran 340
Cvetković N. Tomislav 114, 550
Cvijanović Jajčanin Ankica 166

Ć

Ćelan Kaća 35, 435
Ćena Muharem 120
Ćopić Branko 20, 168, 479
Ćoraj Dževat 120, 200
Ćosić Bora 98, 103, 468, 512
Ćosić Dobrica 38, 39, 257, 316, 545
Ćosić Zoran 374
Ćosja Redžep (Qosja Rexhep) 36, 560
Ćurović Mihailo 80, 511
Ćajlik Jožef 284

Č

Čakširan Boris 250
Čat Geza (Csáth Geza) 226, 439
Čanji Jano 227
Čapek Karel 243, 451
Čaplin Čarli (Chaplin Charlie) 99, 428
Čehov Anton Pavlovič 12, 17, 43, 48, 62, 79, 93, 94, 109, 114, 130, 132, 134, 146, 148 - 149, 166, 200, 210, 215, 218 - 219, 224, 229, 256, 259, 262, 264, 284, 297, 301, 307, 311, 324, 325, 330, 343, 370, 403, 406, 422, 429, 432, 439, 448, 459, 465, 470, 483, 512, 526, 529, 548, 562
Červinski Aleksandar 240, 506
Čičvak Martin 211, 418
Čimaroza Domeniko 208
Čiplić Bogdan 226, 451
Čokanj Mihail 177
Čolić Nenad 60, 250
Čolović Ivana 236
Čupić Radoje 283, 474

D

Damjanović Dragan 61
Daničić Đura 125
Danji Zoltan 284
Dano Žan Klod 147, 273, 402, 462
Danojlić Milovan 29
Davičo Oskar 46, 498
Dečermić Irina 280, 351
Deak Ferenc 178, 438
Dej Sajmon 265, 338
Delčić Milan 29, 112, 340, 379
Demaku Daut 200, 562
Deneri Ado lf98, 468
Depardje Žerar 74
Derviši Teki (Dervishi Teki) 22, 36, 560
Dibeli Lorenc 112
Dikens Čarls 358
Dilan Tomas 284, 422
Dima Aleksandar 111, 163, 332, 358, 365, 486
Dimić Ivana 250, 360, 368
Dimitrijević Božidar 82, 199
Dimitrijević Boško 119, 135, 151 - 152, 229, 240, 268, 287
Dimitrijević Branko 464
Dimitrov Bratislav 33, 497
Dimitrov Sava 163
Dimović Đura 152, 513
Dinčić Ljubiša 228, 553

Dinulović Miodrag 226
Dira Margarita (Duras Marguerite) 20, 163, 434, 486
Direnmat Fridrih 22, 85, 167, 226, 390, 413, 416, 497
Dobričanin Dragutin 510, 534
Doga Jevgenij 362
Domanović Radoje 31, 86, 117, 230, 401, 456
Domazet Sanja 171, 322, 391
Domonkos Ištvan 284, 421
Donev Kamen 433
Dorfman Arijel 146, 210, 403
Dorić Radoslav Zlatan 76, 87, 98, 108, 112-114, 117, 128, 130, 140, 178, 209, 222, 225, 226, 228, 230, 237, 242, 255 - 256, 266, 268, 365, 374, 376, 377, 390, 392, 401, 402, 431, 467, 519, 526
Dostojevski Fjodor Mihajlovič 94, 96, 99, 103, 105, 157, 163, 192, 249, 305, 331, 334, 349, 379, 427 - 428, 433, 485, 561
Draškić Ljubomir 14, 57, 86, 93, 106, 118, 131, 152, 178, 189, 198, 241, 258, 263, 273, 342, 409
Drašković Boro 246, 271
Drašković Vuk 268, 269, 517
Dragović Nino 79, 103
Držić Marin 211, 252, 325
Dugalić Nebojša 285
Dukovski Dejan 138, 181, 196, 322, 391, 439, 486
Dvorcin Vitalij 114, 132, 151, 157, 176

Đ

Đaja Aleksandar 16, 46, 151, 361, 363, 524, 526
Đarmati Kata 313
Đerđeli Laslo 147, 177
Đerđi Gabor 118
Đerić Čarni 265, 382
Đogo Balša 109
Đokić Ljubiša 464
Đorđev Bojan 236
Đorđević Aleksandar 103, 114, 115, 134, 152, 165, 181, 200
Đorđević Ana 360
Đorđević Bora 15, 367
Đorđević Jelena 284, 409
Đorđević Olivera 240, 254, 258, 265
Đorđević Vojin 532
Đorđević Zoran 46, 134, 152, 165, 502 - 503, 533
Đukić Miodrag 133, 484
Đurđević Đorđe 22
Đurđević Miodrag 287, 539
Đurđević Rajko 13, 38, 297
Đurić Antonije 40
Đurić Ljiljana 506
Đurić Vladimir 112
Đuričić Bane 213, 538
Đurković Dejan 118
Đurović Božidar 79, 103, 109, 188, 203, 233, 239, 253, 272, 277
Đurović Svetlana 250, 381

Dž

Džankić Dragan 449, 452
Džejkobs Džim 251, 368
Džeparoski Stefan 239
Džojs Džems (Joyce James) 99, 428
Džonson Ben 138, 321
Džouns Mari 280, 351

E

Eb Fred 270, 285, 421, 441
Edi Andre 131
Ejkbon Alan 272, 378, 477
Elton Ben 203, 307
Enkvist Per Ulov 29, 41, 341

Erceg Mira 51,203, 236, 261
Erdman Nikolaj Robertovič 36, 48, 229, 241, 419, 465, 487, 555
Erkenji Ištvan (Örkény Istvan) 224, 230, 256, 339, 388, 409, 410, 418, 421, 440
Erši Ištvan 327
Eshil 51, 52, 67, 133, 204, 298, 307, 332, 425, 436, 485
Esterhazi Peter (Esterhazy Peter) 436
Euripid 20, 67, 158, 305, 435

F

Farago Arpad 415
Farago Atila 117, 414, 543
Fasbinder Rajner Verner 76, 253, 337, 342
Fatyol Tivard 438
Fazlagić Zlatan 127, 344, 363
Fedor Tomas 284
Feher Đula (Fehér Guula Gobby) 48, 255, 270, 411, 420
Fejdo Žorž (Feydeau Georges) 41, 42, 48, 55, 64, 87, 93, 131, 132, 134, 149, 208, 222, 223, 228, 240, 273, 286, 317, 329, 341, 343, 363, 367, 396, 441, 444, 446, 448, 459, 469, 482, 484, 496, 506, 513, 524, 530, 553
Feldek Ljubomir 270, 420
Ferenc Peter 148, 167
Figueiredo Guilherme 563
Filipo Eduardo de 110, 151, 344, 551
Filipović Rasim 35, 444
Fin Marijan Prpa 254
Fišer Nenad 68, 425
Flisar Evald2 59, 268, 488, 530
Floki Kristo (Floqi Kristo) 49, 560
Fo Dario 192, 211, 367, 406, 469
Foke Artur 444
Fortuna Klod 209, 460
Fos Bob (Fosse Bob) 270, 421
Fose Jun 253, 337
Fraj Kristofer 167, 223, 386, 471
Frejl Brajan 148, 470
Frejn Majkl 110, 160, 178, 218, 241, 285, 287, 343, 345, 348, 389, 462, 472, 475, 554
Fril Brajan 225, 431
Friš Maks 85, 315, 412

G

Gabrić Saša 99, 116, 131, 148
Gajić Filip 129, 238, 258
Gajić Miodrag 69, 102
Galin Aleksandar 235, 336
Gardonji Geza (Gardonyi Geza) 167, 438
Garni Albert Ramsdel 190, 347
Gaši (Gashi Atdhe) 563
Gatalica Aleksandar 235, 336
Gavran Miro35, 87, 134, 178, 211, 346, 400, 418, 450, 455, 457, 513, 523, 541
Geljman Aleksandar Isakovič 20, 240, 459, 480, 520
Genc Arpad 96, 379
Georgijevski Ljubiša 19, 62, 76
Georgijevski Ognjen 192, 357
Gergelji Gabor (Görgey Gabor) 48, 411, 414, 442
Gerš Leonard (Gershe Leonard) 206, 226, 273, 347, 392, 440
Geršvin Džordž 210
Gete Johan Volfgang 48, 240, 261, 310, 407, 411
Gilić Irina 144
Gligorijević Dejan 268, 517
Gligorijević Jovan 150, 164, 257
Glišić Milovan 165, 514
Glovacki Aleksandra 356, 471
Glovacki Januš 284, 285, 408, 463
Gnjidić Snežana 44, 353
Goci Karlo 87
Gogolj Nikolaj Vasiljevič 10, 86, 149, 158, 165, 176, 184, 192, 200, 201, 305, 314, 323, 335, 404, 436, 448, 503, 559
Goldoni Karlo 48, 124, 152, 256, 262, 285, 287, 312, 321, 432, 452, 455, 507, 543
Goljevšček Alenka 14, 340
Gombrovič Vitold 284, 408
Gomora Spiro (Qomora Spiro) 562, 564
Goncić Svetislav 111
Gorki Maksim 20, 54, 64, 151, 199, 207, 317, 335, 369, 397, 443, 552
Govedarević Petar 21, 491
Grabovci Šaip (Grabovci Shaip) 563
Gredi Žan Pjer 147
Greidanus Ad 509
Grejg Dejvid 254, 407
Grejvs Robert 198, 487
Grgić Milan 22, 522
Griškovec J. 433
Grigorović Borislav 22, 62, 114, 126, 151, 164, 168, 181, 199, 229
Grim Jakob 4 94, 520

Grim Vilhelm 494, 520
Grimber Žan Klod 94, 331
Grotovski Ježi 40
Grubišić Kleme 182, 504
Grujčić Petar 132, 161
Grujić Radiša 134, 151, 164, 199, 213, 547, 550, 552, 553
Grujičić Petar 367, 470
Gundulić Ivan 59
Gutović Milan 92, 376
Guzina Branislav 114
Guzina Virdžinija Marina 274
Gvozdenović Nenad 179, 268, 273

H

Hačaturijan Aram 69
Hadžić Antonije 130
Hamvaš Bela 255, 420
Hapel Vilfrid 272, 473
Hardt Urlih 272
Harms Danil Ivanovič 179, 254, 389
Hartog Džen de 226, 461
Harvud Ronald 97, 123, 153, 187, 188, 306, 321, 347, 450, 561
Hasaj Aslan 180, 213
Hašek Jaroslav 16, 361, 374
Havel Vaclav 44, 63, 87, 152, 168, 267, 346, 399, 445, 447, 456, 499, 543, 546, 554
Henriak Đerđi (Hernyák Gyorgy) 30, 85, 195, 242, 257, 273, 439
Her Dejvid 266, 276, 326
Herover Dejvid (Harrower David) 286, 442, 488
Hibner Luk 281, 339
Hodl Franc 272
Hol Vilis 63, 511
Horovic Izrae l34, 210, 396, 431, 476
Horvat Eden fon 45, 144, 195, 272, 333, 431, 473, 481
Horvat Peter 416
Hrabal Bohumil 510
Hristić Jovan 48, 164, 276, 326, 466, 514
Hrosvita (Hrosvitha) 73, 318
Hrubin František 522
Hubač Željko 134, 164, 200, 212, 214, 223, 285, 375, 386, 393, 505, 515, 544, 550 - 551, 554
Hubaji Mikloš (Hubay Miklos) 34, 210, 410, 439
Hupka Ištvan 178

I

Ibzen Henrik 48, 75, 87, 98, 128, 187, 225, 228, 229, 246, 300, 310, 344, 431, 411, 414, 445, 446, 466, 516, 538
Ignjatović Jakov 12, 132, 167, 245, 297, 460
Igo Viktor 237
Ilić Aleksandar Sanja 362, 375
Ilić Dobrivoje 181, 355, 528
Ilić Dragutin 141, 304
Ilić Miodrag 27, 32, 134, 298, 501, 533
Ilić Nataša 474, 488
Ilić Nenad 208, 273, 385
Ilić Tihomir 280, 369
Iljf1 95, 431
Inđin Ivan 272
Inklan Ramon Marija del Valja 30, 327
Isaković Mirjana 506
Isakovič Aleksandar 132
Išervud Kristofer 365
Ivanji Ildi 374
Ivanović Ivan 363, 374
Ivanović Nebojša 282, 382
Ivkov Boško 402

J

Jagalkin Dušan 100, 464
Jagodić Miloš 198, 285, 287, 539
Jakobs Džim1 45, 366
Jakovljević Dragan 79, 80, 164, 180
Jakovljević Milica - Mir-Jam 62, 87, 228, 363, 446, 519, 548
Jakovljević Stevan 212, 221, 494
Jakupi Ahmet 49
Jančar Drago 48, 66, 397, 411
Janićijević Sima 78
Janjetović Nađa 93, 237
Janković Aleksandar 210, 472

Janković Andrea 284
Janković Branislav Bane 21, 529
Janković Emanuilo 124, 321
Janković Madlena 208
Janković Milan 208
Janković Miroslava Mima 21, 45, 113, 164, 529
Janković Oliver 241, 472
Janković Vladeta 398
Jeftić Nikola 109
Jelić Milan 209, 390
Jelić Nenad 144
Jen Torski 98
Jeremić Maša 286, 496
Jerofejev Venedikt 142, 345
Jestrović Silvija 379
Jevrić Darinka278, 312
Jevtić Nikola 75
Jevtović Vladimir 126, 141, 152, 199
Ježek Jaroslav 195
Jokanović Žarko 378
Jonesko Ežen (Ionesco Eugene) 40, 76, 102, 111, 134, 148, 166-168, 197, 201, 210, 241, 242, 258, 274, 316, 331, 404, 429, 432, 441, 452, 472, 477, 478, 502, 542, 544 - 545, 553, 558
Jovanov Svetislav 391
Jovanović Arsenije 247
Jovanović Dimitrije 55, 67, 72, 156, 175, 187, 191, 209, 219
Jovanović Dušan 19, 59, 64, 67, 70, 78, 131, 146, 163, 199, 254, 258, 263, 276, 325, 395, 407, 429, 486, 520, 528
Jovanović Jovan Zmaj 66, 130, 398
Jovanović Slobodan 163, 178
Jovanović Sofija Soja 44, 76, 128, 222
Jovanović Vojislav Marambo 111, 161, 332, 372
Jović Dragan 87, 119
Jović Dušan 241
Jovičić Dragan 226, 272, 475-478
Jurin Nikola 501
Jursenar Margerit 319

K

Kadare Ismail1 20, 561
Kadić Erol 280
Kafka Franc 73, 204
Kajgo Jelena 264, 279, 313, 350
Kajtazi Mehmet 120, 561
Kajver Rejmond 110
Kalaba Predrag 243
Kaleši Damir 175
Kalinoski Ričard 253, 337
Kalje Teofilo 493
Kalman Imre (Kálmán Imre) 20, 434
Kalo Bela (Kaló Bela) 178, 210, 226, 439
Kami Alber (Camus Albert) 28, 129, 130, 258, 287, 332, 414, 520, 539, 566
Kamoleti Marko 102, 200, 209, 213, 450, 515, 535, 538
Kander Džon (Kander John) 270, 285, 421, 441
Kapisazović Dobrivoje 552
Kapor Momo 20, 92, 200, 318, 377, 454, 515
Kapoši Mikloš (Kaposy Miklós) 410
Karadžić Milan 41, 68, 101, 112, 149, 162, 172, 176, 179, 188, 191, 197, 203, 221, 233, 237, 250, 258, 263, 265, 282, 547
Karadžić Miodrag 44, 68, 221, 335, 446
Karadžić Stefanović Vuk 21
Karadi Katlin (Karády Katalin) 241, 419
Karajić Zoran 114
Karaklajić Marija 279, 285, 313, 433
Karbaljido Emilio 266, 368
Karinti Frigeš (Karinthy Frigye) 211, 418
Karver Rejmond 332
Kašćelan Predrag 124, 321
Katajev Valentin Petrovič 100, 457
Kauard Noel (Couard Noel) 253, 258, 337, 414, 545
Kažić Nenad 374
Kejsi Voren 145, 251, 366
Keno Rejmond 78, 141, 304, 389, 430
Kermeci Petronela 196
Kerol Luis 356
Keslering Džozef 130, 167, 175, 333, 402, 449
Kičić Branko 127
Kilibarda Slađana 280
Kinčeš Elmer (Kincses Elmer) 196, 439
King Filip 30, 32, 48, 362, 455, 523

Kipling Radjard 359
Kiš Danilo 85, 88, 98, 196, 254, 315, 427, 437, 460
Kiš Irena (Kiss Iren) 167, 438
Kišon Efraim 226, 461
Klajn Hugo 117
Klark Ron 115, 501
Klaus Karl 137
Klemenc Ivan 76, 80, 213
Knežević Dubravka 16, 84, 399
Knutzon Lina (Kinutzon Line) 284, 421
Koš Erih 48, 455
Kočiš Eugen III 177, 471
Kočiš Ištvan (Kocsis Istvan) 196, 438
Kočić Petar 327
Koeljo Paulo 213, 529
Kohout Pave 63, l44, 75, 203, 300, 306, 511
Kokotović Nada 20, 49, 67, 85, 86, 265, 423
Kolar Robert 167
Kolendić Anton 129, 366
Koljada Nikolaj 166, 169, 173, 200, 209, 227, 230, 235, 258, 323, 336, 403, 450, 488, 494, 505, 515
Koljević Melita Rota 141
Koljević Srđan 190, 372
Kolmen Saj 361
Kolodi Karlo 360, 393
Koltes Bernar Mari 218, 255, 348, 392
Komadina Nebojša 182
Komanin Žarko 126, 303
Konfino Žak 551
Konidari Irina 158
Konstantinovna-Pavlova Miza 45
Kontić Radoman 21
Kontra Ferenc 255
Kopecki Laslo (Kopeczky Laszlo) 85, 167, 409, 412, 438
Kopit Artur280, 351
Koprivica Stevan 15, 18, 30, 35, 62, 76, 78, 80, 82, 103, 162, 165, 213, 233, 250, 327, 281, 330, 348, 354, 359, 371, 373, 376, 386, 444, 505, 511, 514, 525, 541, 556
Korder Hauard 61
Kordić Mile 200, 514
Korica Mikloš 435
Kormon Ežen 98, 468
Kornej Pjer 72, 318
Kosier Berislav 68, 456
Kostić Laza 98, 130, 148, 215 - 216, 307, 470
Kostić Zvonimir 21, 32, 45, 62, 164, 514, 532, 534, 540-542
Kostjenko Konstantin 282, 382
Kostolani Dezi (Kosztolányi Deszo) 147, 415
Kovač Frejn 117
Kovač Friđeš 285
Kovač Zoltan 178
Kovačević Aleksandra 102
Kovačević Branislav 492
Kovačević Dušan 14, 18, 21, 22, 29, 32, 33, 37, 42, 45, 50, 57, 58, 63, 77, 79 - 80, 82, 87, 100, 118-120, 155, 160, 164, 166, 168, 190, 191, 200, 206, 207, 224, 234, 239, 257, 277, 280, 313, 328, 339, 370-373, 387 - 388, 394, 396, 404, 406, 446-448, 469, 482, 490, 491, 493-495, 497, 499 - 500, 510, 520, 523, 524, 533, 538, 540, 549, 559, 563, 565
Kovačević Siniša 30, 50, 59, 70, 79, 93, 119, 128, 147, 150, 153, 155, 190, 198, 201, 208, 245, 246, 309, 328, 371, 372, 458, 487, 492, 499, 557
Kraja Mehmet 69, 564
Kralj Milica 190, 281
Krasnići Milazim (Krasniqi Milazim) 168, 562
Kraus Karl 137, 321
Krečković Miloš 44, 80, 225, 363, 431, 534, 548
Krec Franc Ksaver (Kroetz Franz Xaver) 19, 20, 46, 66, 76, 199, 218, 342, 348, 394, 398, 418, 434, 528, 548
Krejča 17
Kresman Tejlor Katrin 281, 338
Krimp Martin 262, 310
Kristi Agata 144, 332
Krištof Agota 205, 256, 347, 441
Krivokuća Nebojša 449
Krleža Miroslav 16, 18, 67, 115, 125, 200, 233, 236, 237, 254, 348, 370, 407, 424, 428, 504
Krnajski Ksenija 247, 284
Krsmanović Milisav Krca 232, 308

Krstović Dejan 152, 163, 198, 229, 268
Kukaj Rifat 564
Kulić Mija 550
Kunčević Ivica 12, 59
Kuni Rej 99, 102, 114 - 115, 119, 151, 164, 178, 197, 227, 267, 450, 457 - 458, 500, 525 - 527, 535 - 536, 542, 545 - 546, 549
Kupusović Sulejman 86, 99
Kurić Mirhad 45
Kus Rejmon 174, 380
Kušan Ivan 66, 411

L

Labiš Ežen 86, 166, 197, 223, 249, 320, 349, 404, 467, 544
Labjut Nil 276, 326
Ladik Katlin 270
Lajko Feliks 226
Lakatoš Menihert (Lakatos Menyhert) 178, 438
Laklo Šoderlo de 176, 404
Lalić Ištvan 67, 86, 99, 428
Lalić M> Ivan 171, 174, 191, 194, 240, 305, 372, 405, 407
Laslo Šandor 195, 270
Lašić Ljiljana 222, 237, 266, 268, 281, 336, 376-378, 517
Latinović Miloš 388
Latinović Saša 118, 141
Lazar Ervin 390
Lazarević Stanica 239, 495
Lazić Bojana 226, 255
Lazić Marija 145
Lazić Pavle 94, 128, 259, 274
Lazić Petar 259
Lazić Vladimir 67, 94, 112, 126, 167, 181, 199, 213, 222, 223, 242, 255, 266, 281, 285
Lebović Đorđe 271, 407, 418
Lebović Gordana 86, 279
Lečić Branislav 91, 153, 160
Lenc Leo 32, 480
Lenđel Gabor (Lengyel Gábor) 20, 434
Leskovar Deana 47, 50, 396
Levin Ajra 20, 159, 333, 480, 547
Lindgren Astrid 451
Logar Mihovil 117, 378
Logunov Vladimir 123
Lorka Federiko Garsija 60, 87, 255, 263, 273, 284, 350, 378, 420, 421, 446, 462
Lozančić Zoran 226
Ludvig Folker 48, 465
Lukač Aleksandar 21, 43, 80, 82, 103, 525
Lukić Gordana 476
Lukić Velimir 28, 52, 193, 201, 229, 242, 340, 432, 471, 529

Lj

Ljosa Marija Vargas (Losa Mario Vargas) 192, 335
Ljumović Božidar 386

M

Mađeli Paolo 29, 140
Magazinović Magdalena Maga 232, 308
Magi Tomislav 355
Magnus 366
Majera Ljuboslav 48, 85, 86, 95, 117, 130, 146, 168, 177, 179, 194, 196, 200, 210, 212, 214, 217, 224, 254, 256, 270, 272, 273, 284, 285
Majstorović Milivoje 281, 378
MakDermot Galt 241, 419
Makdona Martin 187, 204, 306, 347, 554
Makdonald Robert Dejvid 269, 507
Makijaveli Nikolo 100, 141, 152, 179, 304, 389, 447, 503
Makoj Horas (McCoy Horace) 82, 270, 420, 525
Mala Agim 560
Malešević Aleksandar 99, 110
Maler Gustav 85
Mamet David 40, 107, 317, 542
Man Tomas 73, 190, 318, 346
Mandić Rigonat Tatjana 118, 217, 232, 249, 276, 283
Maners Džordž Hartli 344
Mani Piro 120
Manjije Klod 199, 537
Manojlović Todor 167, 303, 449

Manro Ron 235, 336
Marber Patrik 202, 324
Marel Džon 134, 454, 512
Margulis Donald 249, 349
Marić Gordana 280, 351
Maričić Goran 161
Maričić Milenko 15, 127
Marjanović Đorđe 187, 262
Marjanović Dragan 228, 519
Marjanović Petar 33, 400
Marjanović Rade 257
Marković Dragoljub 229, 538
Marković Goran 171, 172, 188, 201, 253, 282, 306, 337, 339, 346
Marković Jagoš 44, 76, 77, 91, 129, 145, 148 - 149, 161, 166, 189, 197, 247, 248, 252, 263, 264, 278, 283, 325
Marković Milena 235, 264, 324, 325
Marković Slobodan Boda 223, 224
Markus Frenk 253, 337
Marlo Kristofer 49, 560
Marojević Igor 265, 337
Marso Felisijen 128, 344, 543
Maš Snežana 531
Mašić Mirjana 529
Martinov Miša 68
Marušić Radovan 87, 457
Masterof Džo (Masteroff Joe) 285, 441
Mastrosimon Viljem 42, 328
Matić Darko 398
Mehmeti Fetah 49
Mehnof Bil 488
Mejo Margaret 563
Mekneli Terens 174, 226, 380, 391
Memet Dejvid 128, 199, 265, 320, 338, 344, 377, 552
Meners Džon Hartli 128
Menhof Bil 258
Mensur Irfan 92, 106, 123, 138, 198, 212
Meril Bob 76, 364
Mero Bela 117
Meterlink Moris 106, 320
Metesis Pavlos 160, 379
Mezei Kinga 255, 279, 284, 313, 419
Mezei Zoltan 242
Mićalović Dragan 134, 550
Mićunović Branislav 19, 21, 46, 87, 96, 113, 117
Mihailović Dragoslav 21, 63, 114, 219, 229, 373, 376, 510, 529, 547, 550
Mihailović Dušan 114, 141, 180, 213
Mihailović Milan 340
Mihajlović Aleksandar 228
Mihajlović Borislav Mihiz 39, 40, 46, 62, 115, 399, 501, 524, 548
Mihajlović Darijan 144, 162, 179, 208, 239, 284, 357
Mihić Gordan 14, 21, 22, 62, 75, 77, 79, 96, 118, 164, 180, 253, 300, 337, 339, 371, 447, 483, 490, 493, 522, 541
Mijač Dejan 10, 16, 18, 19, 22, 24, 38, 39, 48, 55, 71, 110, 112, 122, 124, 135, 136, 138, 144, 146, 156, 170, 181, 184, 211, 218, 233, 240, 248, 264, 271, 276, 279
Mijanović Željko 126, 302, 374
Mijović Jelena 256, 432
Mikloš Tibor 195
Milanović Miodrag 152, 164, 165, 197, 229, 259
Milenković Radoslav 12, 84, 101, 110, 117, 143, 166, 173, 182, 185, 195, 200, 207, 218, 220, 230, 240, 258, 267, 272 - 273, 285
Milenkovski Saša 67, 85, 86, 99
Miler Artur (Miller Arthur) 52, 85, 103, 147, 191, 299, 334, 412, 415, 435, 500
Miler Eduard 28, 53
Miler Hajner 20, 44, 111, 229, 265, 323, 331, 516
Miler Peter 85, 301
Miletić Svetozar 130
Milić Nenad 392
Milićević Branislav 473, 519
Milidragović Božidar 63, 510
Milinović Vesna 510
Milivojević Marina 356
Milivojević Miško 36
Milivojević Nikita 73, 80, 94, 100, 110, 115, 125, 136, 140, 152, 155, 182, 205, 214, 215, 280
Miljanić Ana 111, 236

Miljković Boris 277
Miljković Branko 224
Miljković Đokica 152, 502
Milne Alan Alexander 224, 419
Milošević Arsenije 79, 115, 151
Milošević Dijana 48, 87, 168
Milošević Iva 252, 272, 276, 280
Milošević Ljubomir 63, 79, 101-103, 133
Milošević Petar 476
Milosavljević Aleksandar 200, 515
Milosavljević Đorđe 267, 286-287, 495-496, 517
Milovanović Ana 229, 529
Milovanović Stamen 229, 516
Milutinović Katarina 221, 335
Mimić Dragutin Karlo 545
Minčić Pavle 41, 109
Minković Srbislav 229, 367, 538 - 539
Minor Mišel 272
Mirčevska Žanina 254
Mirković Gradimir 20, 75, 82, 109, 126
Mirković Milosav 107, 171, 306, 319
Mislej Ištvan (Miszlay Istvan) 118, 414
Mišel Mark 249
Mišima Jukio 26, 316, 522
Mitić Srboljub 278, 312
Mitrić Strahinja 521
Mitrov Ljubiša Stjepan 59
Mitrović Milorad 32
Mitrović Miroslav 199, 537
Mitrović Velimir113, 120, 126, 133, 158, 178, 180, 200, 209, 213, 228, 255, 259
Mitrović Živorad 22, 62, 80, 114, 533
Mladenov Raško 267
Mladenović Aleksandar 254
Mladenović Bojana 250, 381
Mladenović Branislav 87, 119
Mladenović Kokan 111, 116, 118, 132, 140, 143, 145, 149, 158, 161, 182, 193, 200, 205, 213, 224 - 225, 229, 231, 241, 255 - 256, 272 - 273, 283, 286
Mlađenović Milivoje 468 - 469, 472, 513, 542
Molijer Ž. B. P. (Moliere) 20, 32, 76, 98, 102, 114, 118, 127, 128, 157, 158, 169, 170, 177, 179, 180, 186, 226, 230, 241, 257, 259, 262, 263, 267, 299, 305 - 306, 312, 323, 325, 344, 350, 364, 413, 416, 423, 424, 432, 435, 447, 461, 469, 480, 495, 506, 512, 514, 516, 536, 542, 544, 554, 562, 564, 565
Molina Tirso de 116, 429
Molnar Ferenc 48, 66, 211,411, 418
Mom Somerset 98, 413
Momčilović Miroslav 175, 210, 237, 377, 386, 475
Morgan Abi 453
Moric Zigmund 85, 412
Mortimer Džon 198, 201, 487
Mrkšić Borislav 87
Mrožek Slavomir 22, 32, 34-36, 45, 46, 60, 66, 76, 94, 130, 149, 160, 168, 178, 181, 182, 194, 196, 209, 211, 228, 274, 329, 331, 345, 389, 405, 410, 415, 417, 418, 438, 439, 450, 452, 455, 459, 466, 486, 504, 509, 519, 523, 532, 548, 552, 553, 555, 562
Mulići Halif (Mulliqi Haqif) 561, 565
Murusidze Cisana 93, 125, 199
Musliju Bećir (Musliu Beqir) 49, 560, 563

N

Nabukov Vladimir Vladimirovič 380, 506
Nađ Viktor 195, 241, 270
Nash Natan Ričard 416
Nasladi Eva 226
Nastasijević Miroslav 32, 151
Nastasijević Momčilo 48, 67, 164, 257, 285, 393, 445, 466, 495, 527
Nedelčev Stefan Canev 486
Nedeljković Mlađa 164
Nedić Branislav 545, 546
Nedović Miroljub 103, 134, 151, 178, 198 - 199, 450, 487, 518, 525, 527-529, 530, 550
Nemet Laslo (Németh Laslo) 118, 414
Nenadić Dobrilo 40, 45, 212, 509
Nenadić Dragoslav 213, 519
Nestlinger Kristin 352
Nestorović Olgica 283, 530
Nestorović Slivija 112

Neš Natan Ričard 177
Nikolaj Aldo 48, 87, 100 - 101, 114, 151, 213, 226, 229, 390, 411, 447, 457, 476, 483, 516, 527, 549, 552
Nikoletić Tode 227, 475, 537, 545
Nikolić Danilo 558
Nikolić Dušana 61
Nikolić Miloš 44, 117, 119, 278, 312, 388, 401, 556
Nobl En 256, 432
Norman Brok 99, 428
Norman Marša 12, 119, 178, 314, 430, 458
Novčić Milovan 100, 167
Novaković Aleksandar 239, 284, 409, 516
Novaković Slobodan 365
Novković Milica 68, 143, 193, 201, 333, 389, 445
Nušić Branislav 15, 20, 21, 26, 30, 32, 34, 41, 45, 46, 48, 62, 63, 71-73, 80, 85-87, 92, 101, 102, 112-114, 119, 128, 130, 132, 140, 146, 150, 153, 156, 175, 178, 179, 181, 199, 210, 212, 213, 225, 226, 230, 255, 259, 267, 268, 273, 274, 278, 283, 287, 298, 304, 313, 315, 317-319, 322, 326, 334, 355, 362, 366, 375, 387, 392, 397, 402, 407, 410, 426, 443, 445, 446, 451, 454, 457 - 458, 460, 462, 466, 472, 474, 480, 481, 483, 484, 492, 495, 499, 501, 506, 508, 510, 517, 518, 523, 527, 533, 535, 539, 541, 544, 547, 549, 552, 556 - 558, 566
Nuren Laš 14, 340

O

O'Kejsi 187
O'Nil Judžin 93, 146, 152, 158, 159, 187, 301, 305, 333, 403, 416, 513
Obradović Milan 22, 540
Obrenović Aleksandar 111, 143, 331, 345
Ofenbah Žak362
Ognjenović Vida 11, 16, 17, 34, 48, 52, 59, 74, 92, 106, 115, 125, 128, 139, 168 - 169, 200, 201, 235, 244, 278, 286, 299, 308, 320, 336, 388, 465, 489, 501, 515
Ojdanić Mirjana 267, 355, 358 - 360, 375, 495
Olbi Edvard 95, 103, 134, 139, 167, 177, 190, 228, 273, 322, 330, 347, 4040, 410, 433, 471, 494, 550, 556
Orešković Želimir 48
Orton Džon 86, 270, 364, 420, 467
Ostermajer Albert 281, 339
Ostojić Dragan 179, 226, 389
Ostrovski Aleksandar Nikolajevič 110, 118, 151, 152, 273, 343, 433, 462, 468, 513, 526, 536, 542
Ozborn Džon 99, 108, 285, 301, 427, 452

P

Pajkić Nebojša 112, 379
Pajović Dejan 60, 96, 105
Palmer Majk l229, 516
Paloš Atila 255
Pančenko Kiril 152
Pančev Pančo 551
Panajotović G. Tomislav 80, 103, 114, 512, 526, 535
Pandur Tomaž 249, 250
Panić Ivan 126, 302
Pashku Anton 561
Paskaljević Goran 239
Paso Alfonso 210, 439
Pašović Haris 11, 18, 40, 68, 78, 85, 99, 428
Paunov Asparuh 102, 114
Pauzin Ljubomir 423
Pavelkić Radoslav 448, 497, 521
Pavić Jovica 21, 30, 63, 82, 84, 93, 126, 133, 164, 195, 237, 268, 281
Pavić Milorad 61, 249, 349
Pavić Siniša 341
Pavićević Miroslav 114, 149
Pavlova Konstantinova Muza 481
Pavlović Živojin 86, 426
Pavlović Ivanka 342
Pavlović Milena 281
Pavlović Radoslav 31, 35, 45, 59, 61, 63, 66, 93, 118, 181, 208, 219, 324, 371, 374, 385, 386, 465, 466, 469, 482, 541, 551
Pećanac Vesna 374
Pejaković Nikola 95, 118, 190, 250, 372 - 373
Pekić Borislav 30, 102, 110, 160, 236, 281, 327, 338, 343, 477, 542
Penčić Poljanski Dejan 287

Pepih Jan 16
Pergolezi Đovani Batista 378
Pergolezi Đovani 60
Perit Rišar 223
Pero Šarl 552
Pešić Stevan 35, 141, 304, 444, 476, 491, 527
Peter Ferenc 196
Petković Borivoje 449
Petković Bratislav 95, 162, 259, 331, 506
Petković Radoslav 245, 309
Petrof 195, 431
Petronje Nemanja 230, 271
Petrovci Enver 163
Petrović Aleksandar 101
Petrović Aleksandar Saša 211
Petrović Dušan 110, 118, 130, 132, 144, 148, 152, 165, 176, 203, 210, 225, 240, 256, 272, 273, 280, 405
Petrović Goran 255, 473
Petrović Katarina 267
Petrović M. Duško 397
Petrović Milutin 112
Petrović Petar Njegoš 124, 136, 320
Petrović Petar Pecija 162, 192, 213, 255, 287, 335, 385, 392, 517, 529
Petrović Vidosav 20, 479
Petrović Zoran 119, 149, 459
Petruševska Ljudmila 157, 322
Pinter Harold 147, 180, 219, 223, 280, 287, 348, 373, 380, 415, 441, 493, 507, 543
Pirandelo Luiđi (Pirandello Luigi) 110, 211, 255, 280, 344, 351, 418, 473
Plaović Vladimir 111
Platon 199, 377, 552
Plaut Tit Makacije 152, 213, 476, 542, 562
Pleša Branko 19, 48, 57, 83, 84, 90, 106, 110, 143, 154, 155, 162, 224
Plejel Agneta 314
Pletl Milan 131
Plevneš Jordan 18, 34, 410
Polic Pijer Valter 286
Poljakov Nikolaj 259
Popadić Vladimir 256
Popović Aleksandar 19-22, 30, 31, 45, 50, 53, 56 - 58, 61, 69, 79, 80, 82, 83, 90, 97, 119, 134, 136, 140, 142 - 143, 151, 155, 164, 173, 176, 178, 182, 209, 213, 266, 272, 286, 299, 304, 318, 328, 329, 341, 345, 346, 362, 368, 371, 372, 375, 385, 387, 391, 394, 397, 399, 400, 404, 430, 443, 445, 450, 457, 461, 481, 483, 485, 491, 493, 499, 502, 504, 508, 535, 536, 546, 547, 552, 554, 555
Popović Branko 22, 29, 63, 80, 117, 119, 130, 134, 164, 196, 229, 259, 268, 340, 510, 512, 535
Popović Danko 78, 82, 330, 525
Popović Gorica 160, 345
Popović Jovan 265, 338
Popović Jovan Sterija 46, 71, 74, 10, 18, 48, 97, 107, 113, 117, 127, 132-134, 149, 151, 164, 165, 167, 178, 180, 186, 197, 201, 207, 210, 213, 214, 228, 239 - 240, 259, 264, 284, 301, 306, 325, 335, 344, 388, 395, 400, 401, 409, 416, 430, 444, 448, 450, 451, 471, 472, 484, 485, 493, 503, 507, 524, 526, 530, 536, 538, 551, 553, 555, 559
Popović Mladen 123, 234, 281, 321, 339, 373, 388
Popović Ratko 557
Popović Zlatica 500, 505, 536
Popovski Aleksandar 218, 262
Pota Melina 94
Praga Andre 209, 460
Premović Dušan 475
Preser Gabor (Presser Gabor) 177, 416
Presnjakov Oleg 286, 546
Presnjakov Vladimir 286, 546
Prličev Grigor 66, 68, 398, 426
Prodanović Mileta 265, 338
Prokić Nenad 19, 28, 55, 56, 137, 138, 265, 314, 317, 340, 464
Prust Marsel 86, 427
Puškin Aleksandar Sergejevič 41, 86, 224, 406, 436
Puig Manuel 333, 372
Puletić Boško 32, 262, 268, 311, 480
Purčar Petko Vojnić 424
Puškaš Gabor (Puskás Gabor) 421
Puškin Aleksandar Sergejevič 341

Putnik David 134, 164, 199, 219, 239, 255, 265
Putnik Radomir 100, 114, 447, 526
Putnik Vladimir 35

R

Rables Emanuel (Robles Emanuel) 149, 564
Radaković Borivoje 265, 338
Radaković Milivoje 34
Radević Miomir 95
Radičević Branko 125
Radisavljević Marisav 45, 79, 133, 150, 229
Radivojević Jug 161, 180, 181, 199, 200, 220, 251, 257, 267 - 269, 273, 281
Radivojević Radoslav 258, 518, 520, 521
Radivojević Ratko 254
Radmilović Zoran 530
Rado Džejms 241, 419
Radovanović Rade 43, 50, 62, 370, 524
Radovanović Vlasta 93, 102, 371, 375, 525
Radović Dragan 476, 550-552
Radović Dušan 46, 181, 210, 213, 257, 352, 358-360, 387, 388, 451, 491, 495, 498, 505, 508, 515, 540, 551
Radović Miladin 508
Radović Miloš 206, 347
Radović Sava 253, 337
Radović Veljko 46, 103, 500, 523
Radulović Jovan 81, 180, 492, 558
Rajković Aleksandar 376
Rajković Petar 80
Rajt Dag (Wright Dough) 273, 441
Rajt Nikolas 282, 338
Ramabaja Rušit 564
Rankić Zoran 129, 332
Raos Ivan 375
Rapajić Svetozar 229, 240
Rasel Vil 369
Rasin Žan 325
Ratković Zoran 56, 83, 98, 118, 127, 148, 205, 241
Razumovska Ljudmila 54, 61, 62, 117, 135, 169, 173, 199, 229, 230, 258, 317, 346, 401, 487, 491, 494, 541, 553, 557
Regni Džeromi 419
Rejta Jeno (Rejtö Jeno) 66, 412
Rejvenhil Mark 247, 252, 309, 324
Rentmor Stiven 262
Reso Ivoni 566
Reza Jasmina 189, 232, 233, 308, 346, 348
Rideg Šandor 273, 441
Ristić Dušan 233, 250, 349, 373
Ristić Irena 111, 144, 159, 167, 219, 221
Ristić Jovan 502
Ristić Jovan Bečkerečanin 152, 454
Ristić Ljubiša 20, 35, 49, 64-68, 85, 86, 98, 105, 115, 131, 147, 167, 237, 238, 424, 437
Ristović Zoran 117, 164, 401
Ristovski Lazar 15
Romčević Nebojša 50, 63, 64, 76, 102, 114, 152, 153, 164, 194, 205, 214, 230, 234, 237, 259, 285, 347, 357, 364, 368, 373, 375, 405, 463, 482, 499, 505, 525, 527, 530, 542, 545, 549, 557
Rosi Mario 18
Rostan Edmon 74, 284, 300, 421
Ršumović Ljubivoje 353, 354, 356, 358, 360, 468
Rucante 164, 210, 472, 551
Rudan Vedrana 264, 350
Rug Monserat 247, 309
Ruškuc Bogdan 97, 117
Ruževič Tadeuš 34, 60, 80, 329, 396, 476, 511

S

Sablić Stefan 237, 264, 281
Sagalov Zinovij 319
Sajc Aleksandar 528
Sajmon Nil 19, 267, 395, 539
Saletović Slavenko 84, 95, 98, 113, 133, 150, 180, 192, 228, 266, 281
Salinas Horacio 376
Sančiz Hoze Sinistera 175, 385
Santori Frano Anton 560
Sardu Viktorijen 53
Sartr Žan Pol (Sartre Jean-Paul) 220, 324
Savić Novica 126, 143, 168, 303, 371, 376, 458, 525, 558
Savić Olga 87, 88, 92

Savić Vojislav 217, 228, 272, 307, 494
Savin Egon 15, 18, 47, 54, 74, 77, 96, 97, 108, 117, 127, 145, 161, 165, 176, 176, 186, 217, 234,247, 254, 265, 275, 286
Selaković Dragoljub 272
Selenić Slobodan16, 24, 25, 45, 56, 72, 84, 225, 315, 318, 326, 342, 400, 472, 481
Selimi Agim 200
Selimović Meša 163, 285, 543, 546
Sent Egziperi Antoan de 32, 509
Sepulveda Luis 392, 452
Sereš Zoltan (Seress Zoltan) 284, 422
Servantes Miguel de 116, 131, 429, 543
Sibinović Aleksandar 152
Sidran Abdulah 63, 482
Sigarjev Vasilij 262, 312
Silađi Andor 194, 405
Simić Krunoslav 223, 281
Simić Nikola 73
Simić Slobodan 200, 515
Simić Vladimir 507
Simin Nevena 34
Simon Nel 167, 416, 437
Simonović Miodrag 181, 199, 213, 537, 538
Simović Ljubomir 10, 22, 33, 45, 61, 102, 117, 155, 179, 181, 200, 201, 214, 247, 248, 268, 308, 309, 349, 401, 403, 486, 498, 510, 517, 522, 544, 559
Simović Zorica 40, 46, 76, 80, 281, 386, 498, 500, 511
Sing Džon Milington 167, 471
Singer Bašević Isak 217, 307
Siveri Janoš (Sziveri Janos) 224, 226, 419, 434, 436
Skarnići Đulio 112, 114, 365
Slejd Bernard (Slade Bernard) 98, 162, 253, 377, 413
Smit Bredli (Smith Bradley Rand) 256, 441
Smit Erik Emanuel 306
Soćanin Siniša 477, 478
Sofokle 20, 67, 103, 110, 150, 196, 287, 425, 436, 460, 485, 539, 561, 565
Sokolović Zijah 278, 377
Soldatović Marija 96, 144, 379
Soldatović Voja 180, 209, 269, 271, 493
Solomon Šarlota 279, 313
Soltis Lajoš 98, 118
Sondhajm Stiven 364
Sopi Agim 49, 103
Spevak Bela 368
Spevak Samjuel 368
Srbljanović Biljana 171, 189, 192, 201, 213, 226, 236, 240, 251, 279, 323, 324, 347, 350, 476, 529, 559
Sremac Stevan 20, 82, 100, 101, 112, 113, 133, 365, 369, 405, 480, 483, 484, 524, 550
Stajn Džul 76, 364
Stamenković Miomir 82, 102, 114, 134
Stanišev Krsto 499
Stanišić Isidora 250, 265, 382
Stanisavljević Miodrag 112, 168, 181, 355, 357, 503
Stanković Borisav 22, 53, 69, 75, 113, 133, 212, 220, 267-269, 300, 324, 445, 484, 487, 507, 521, 531, 532, 539, 548
Stanković Evgenija 163
Stanković Kornelije 125
Stanković Srboljub 100, 105, 209
Stanković Vasja 535
Stavrev Branko 79
Stefanović Branislav 100, 114
Stefanović Slavoljub Ravasi 22, 80, 133, 151
Stefanović Stefan 236
Stefanovski Goran 20, 21, 35, 59, 150, 200, 242, 273, 279, 287, 351, 433, 435, 444, 461, 479, 490, 492, 505, 507
Stejn Džozef 365
Stejvis Beri 40, 316
Stevanović Branislava 143
Stevanović Dušan 416
Stevanović Vidosav 190, 346
Stivenson Robert 44
Stjuart Majkl 258, 553
Stojčetović Bojan 554
Stojanović Alisa 76, 94, 110, 142, 160, 175, 189, 202, 233, 245, 251, 276
Stojanović Anđelka 519
Stojanović Gorčin 76, 105, 137, 160, 174, 207, 236, 255, 264, 279, 283
Stojanović Ksenija 82, 209, 491

Stojanović Lazar 20, 60, 67, 329, 434
Stojanović Marija 239, 284, 409, 545
Stojanović Radoslav 199, 267, 518, 521, 557, 559
Stojanović Slobodan 16, 36, 124, 199, 216, 221, 336, 370, 538, 556
Stojanović Velimir 32, 35, 455, 481
Stojković Mirko 196, 460
Stojmenović Predrag 258
Stokić Žanka 278
Stopard Tom 182, 241, 419, 504
Stoun Piter 76, 364
Strindberg August 29, 57, 81, 86, 95, 107, 110, 119, 125, 177, 180, 219, 253, 256, 303, 337, 341, 343, 348, 404, 426, 451, 549, 562
Studen Ivan 18, 20, 479
Stulić Vlaho 148, 470
Stupica Bojan 57, 127, 156
Suša Anja 145, 192, 241, 281, 282
Suhovo-Kobilin Aleksandar Vasiljevič 240, 519
Sütö Andras 415
Sverling Entoni 253, 337
Sviben Zlatko 67, 100

Š

Šafrani Imre (Safrany Imre) 35, 435
Šajtinac Radivoj 35, 48, 68, 87, 455-457
Šajtinac Uglješa 207, 240, 256, 335, 407, 462
Šandor Erna 242
Šandor Laslo 230
Šćekić Vučina 167, 459
Šćepanović Ninoslav241
Šedlbauer Zvone 48
Šefer Piter 22, 32, 41, 132, 144, 145, 195, 211, 226, 336, 341, 366, 391, 418, 431, 459, 508, 532
Šeger Entoni 335
Šekspir Viljem (Shakespeare William) 21, 25, 31, 35, 44, 48, 52, 63, 64, 65, 76, 92, 98, 105-106, 116, 126, 131, 138, 145, 164, 166-167, 175, 182, 210 - 211, 213, 226, 229, 241, 254, 256, 258, 263, 275, 283, 286, 301-302, 310, 315, 319, 321, 326, 352, 354, 356, 359, 367, 389 397, 403, 406, 408, 419, 429, 437, 440, 444, 449, 461, 468, 472 - 473, 488, 490, 496, 511, 516, 528, 537
Šeligo Rudi 20, 434
Šentan Franc (Schönthan Franz) 131, 415
Šentan Pol (Schönthan Paul) 131, 415
Šepard Sem 21, 26, 60, 66, 133, 168, 226, 247, 308, 315, 320, 329, 391, 398, 484, 491, 558
Šerbedžija Rade 20, 86, 122
Šeridan Ričard Brinzli 191, 334
Ševarlić Miladin 32, 40, 41, 68, 103, 133, 150, 266, 328, 377, 456, 485, 509, 556
Šibalić Božo 352
Šifter Piter 27
Šiler Fridrih 91, 142, 231, 319, 344
Širola Mladen 451, 466
Šizgal Mari 61, 94, 265, 377, 381, 470
Škrelji Imer (Shkreli Ymer) 36, 560
Šmit Erik Emanuel 188, 265, 281, 286, 338, 339, 488
Šnajder Slobodan 18, 33, 236, 277, 312, 395
Šnicler Artur 192, 195, 334, 417
Šo Džordž Bernard 19, 46, 68, 126, 159, 167, 285, 303, 333, 393, 394, 416, 456, 548, 555
Španjević Bogdan 271, 408
Šrurs Trejs 148
Štajn Piter 54
Štajnbek Džon (Steinbeck John) 117, 414
Štivičić Tena 264, 350
Štrbac Predrag 242, 271, 273
Štreda Jirži 549
Šuškavčević Peđa 376
Šušljik Goran 280
Šukriju Edi (Shukriu Edi) 120, 561
Šuljagić Slobodan 165
Šurlan Nebojša 111
Švajb Đerđ 41, 341
Švarc Evgenij Ljvovič 353, 357, 361

T

Tabori Georg 320
Tabori Ivana 282, 382

Tadić Ljuba 64, 122
Tadić Ljubivoje 278
Tamaš Fedor (Tamás Fedor) 439
Tarabuzi Renco 112, 114, 365
Taraku Selami 103, 153, 180
Tarantino Kventin 174, 380
Tasić Zoran 94
Tašanadi Ištvan 226, 257, 440
Tekeri M. Viljem 166, 403
Tersánszky Joszi Jeno 413
Terzić Nedeljko 475
Tesandje Fransoa 209, 460
Tešić Đurđa 262, 279
Timar Peter 85, 270, 273, 441
Timotijević Dragan Belmondo 376
Tišma Aleksandar 210
Todorović Ana 281
Todorović Anđelija 144, 266, 384
Todorović Ljiljana 94, 226, 286
Todorović Ljubomir 266
Todorović Nenad 258
Todorović Sava 161
Toler Ernst 160, 380
Tolkin Džon Ronald Rejel 360
Tolnai Oto 85, 98, 412
Toma Rober 267, 546
Tomašević Ivan 499, 506
Tomas Brendon (Thomas Brandon) 152, 181, 537, 543, 565
Tomić Žarko 224, 242, 254, 265, 272
Tomić Dragan 49, 69, 424, 556
Tomović Slobodan 49, 377, 556
Tompa Gabor 66
Topalov Vesna 196
Tot Ede 85, 412
Toter Den (Totheroh Dan) 269, 507, 565
Tovstonogov Aleksandar 67, 86, 99, 101
Trailović Mira 14, 60, 61, 75, 93
Traven O. J. 263, 350
Trebešin Kasem (Trebeshina Kasem) 153, 561
Trifković Kosta 48, 107, 108, 118, 130, 167, 208, 209, 302, 385, 430, 431, 447, 455, 461
Trifunović Boško 390, 492, 521, 534, 553
Trifunović Duško 119, 458
Trifunović Miroslav 272
Trijan Hoze 256, 286, 489
Trumbo Dolton 256, 441
Turgenjev Ivan Sergejevič 125, 302
Turini Peter 16, 326
Tutorov Milan 20, 48, 119, 242, 454, 456, 458, 461
Tven Mark 520

U

Ubavkić Ljubomir 267
Udovički Lenka 61, 69, 86, 189, 353
Ugrešić Dubravka 44
Ulje Ramon 282
Unkovski Slobodan 18, 72, 138, 139, 264
Urban Andraš 99, 116, 148, 437
Usten Susana 352

V

Vajda Andžej 94, 96, 163, 379, 561
Vajda Tibor 49, 85, 118, 178
Vajdler Torton 27, 316
Vajld Oskar 22, 86, 169, 170, 323, 378, 467, 497
Vajs Peter 84, 148, 399, 437, 471
Vals Nina 278, 312
Vampilov Aleksandar Valentinovič 99, 103, 427, 500
Varadi Hajnalka 147
Varkonji Matijaš (Várkonyi Matyas) 195, 417
Vaserman Dejl 364
Vavić Nikola 151
Veček Petar 48
Vebster Džon 52, 299
Vedekind Frank 11, 46, 255, 314, 417, 473, 498
Vega Lope de 116, 134, 198, 429, 487, 536
Vegel Laslo35, 67, 224, 270, 418, 420, 435, 436, 564
Vejl Kurt (Weil Kurt) 417
Velmar Janković Svetlana 142, 156, 322, 345
Vels Bili 391
Velš Irvin 174, 380

Verebeš Erna 284
Verebeš Ištvan 177, 440
Verebes Enro 440
Vereš Šandor (Weöres Sandor) 242, 440
Verih Jan (Werich Jan) 195, 417
Verkor 319
Veselinović Janko 245
Veselinović Radojko Lako 517
Vian Boris Paue l354
Vidmar Josip 69
Vidniakovski Atila 98, 118
Vijuk Damir 155, 223, 236, 237, 266, 381, 383, 384
Viktjuk Roman 170
Viktorović Oliver 114
Viler Hju 364
Vilijams Najdžel 192, 334
Vilijams Tenesi (Wiliams Tennessee) 20, 32, 48, 60, 94, 97, 119, 123, 127, 152, 194, 199, 209, 228, 303, 329, 331, 379, 390, 400, 405, 443, 456, 467, 502, 513, 523, 528, 553, 556
Vilkvist Ingmar 265, 381
Vilon Fransoa (Villon Francois) 66, 412
Vilson Lenford 94, 114, 152, 331, 513, 525
Vindiš-Šperk Nikolaus 45
Vitez Mihaly Csokonai 416
Vitezović Milovan 21, 33, 103, 152, 163, 352, 355, 376, 486, 509, 511-513, 540
Vitkijevič Stanislav 31
Vitrak Rože 59, 101, 356, 483
Vojnić Purčar Petko 35
Vojnović Vladimir 94, 256, 330, 462
Vojvodić Radmila 78, 97, 110
Volski Juliuš 151, 258, 527, 553
Volš Endi 271, 408
Vos Erik 543
Voskovec Jirži 195, 417
Vostri Jaroslav 95, 364
Voterhaus Kejt 63, 511
Vuds Elison 99
Vujić Ivana 29, 52, 78, 92, 96, 122, 142, 223, 232, 263
Vujić Joakim 149, 245, 448
Vujošević Filip 235, 336
Vukadinović Živojin 357
Vukičević Sonja 96, 123, 170
Vukobratović Mihailo 145
Vukojčić Mirjana 114
Vukotić Milan 35, 87, 390, 392, 446, 455
Vuletić Marica 264

Z

Zablaćanski Milenko 30, 76, 266, 369
Zako Andon 69, 564
Zalán Tibor 441
Zdravković Ana 265
Zečević Božidar 61, 82, 491, 492
Zec Petar 40, 42, 44, 157, 195, 208, 237, 257, 375
Zilahi Lajoš 147, 415
Zindel Pol 111, 332
Ziskind Patrik 76
Zlodre Jakša 467
Zorica Željko 61
Zupanc Jelica 14, 40, 42, 199, 317, 329, 340, 494
Zupanc Miodrag 30, 268, 530

Ž

Žalica Miodrag 70
Žari Alfred 105, 180, 428, 558
Žene Žan (Genet Jean) 78, 192, 211, 330, 380, 418
Žigon Stevo 26, 33, 46, 48, 87, 95, 96, 107, 149, 157, 178, 216
Žikić Slobodan 159, 164, 304, 514
Živanović Milivoje 65
Žoli Moris 208, 380
Žoter Šandor 255
Žutić Miloš 100

Registar predstava

011 318, 377
10, 9, 8... 256, 432
11 nedelja 219, 324
1918 61, 491
1968 82, 492
99 klovnova 358

A

A felfuvalkodott tökfej 416
A kékszakálly herceg vára 436
A kopasz énekesnó 441
A Leláncolt prométheusz 436
A Leonardo 259, 530
A Napsugárfiuk 416
A Nišava teče li teče 199, 537
...A prah, sve je prah 402
A sors embere 416
Adam i berberi su prvi ljudi 167, 245, 460
Adamova jaja 213, 552
Adresant nepoznat 281, 338
Advokat Pjer Patlen 76, 342
Afera nedužne Anabele 193, 201, 471
Agonija - snoviđenje Nikole Pašića 181, 528
Ah, to vreme uživanja 285, 452
Ajant 67, 425
Akt 374
Aladinova čarobna lampa 521
Alan Ford 366
Alhemičar 213, 529
Aligatori 114, 550
Alisa u zemlji čuda 356
Alkestida 67, 425
Alo 1991 561
Alo, Bosna 385
Alo, oođe mobilni 374
Amadeus 32, 195, 431, 508
Ambrozio uništava vreme 444
Američki san 273, 433
Amerika, drugi deo 279, 350
Amerikanka 230
Amfitrion (Amphitryon) 177, 416
Anđeo mira 468
Anđeo s naočarima i anđeo s lulom 61
Ana i lopta 229, 529
Anđela 373
Andromaha 325
Anfisa 27, 298
Anita Berber 20, 423
Antigona 67, 103, 131, 150, 196, 287, 425, 429, 460, 485, 539, 561, 565
Antiratni kabare 213, 553
Apis 27, 298
Apologija neprijatelju 265, 338
Aretej 67, 424
Arizani 363
Arsenik i stare čipke 130, 167, 175, 333, 402, 449
Art 189, 346
Arturo Ui 167, 459
Arushk mburraveci 565
Assimil 148, 429
Atelje kroz vekove 56, 342
Atentat 44, 388
Au što je škola zgodna 353
Audijencija 68, 152, 346, 399, 543
Autobiografija 45, 541
Autsajderi 377
Aveti 98, 128, 344
Aveti (Kisértetek) 414
Avion begunac 433
Azbučni voz 477

B

Baal 26, 27, 315
Bahanalije 273, 433
Bajka o čarobnom sviraču475
Bajka o Baš Čeliku 458
Bajka o caru i pastiru 390, 521, 534, 553
Bajka o kralju jelenu 87
Bajka o mrtvoj carevoj kćeri 209, 450
Bajka o suncu i mesecu 423
Bajka o Vuku i Srbima 352
Balada iz predgrađa 527
Balade sa Zejtinlika 107, 319
Balkan boy 492
Balkan ekspres 180, 493
Balkanska plastika 232, 308
Balkanska rapsodija 160, 379
Balkanski špijun 191, 234
Balkanski špijun (Spiuni ballkanik)563
Balkon 78, 330
Banatikon 35, 455
Banatikon, opet 87, 457
Banović Strahinja 40, 46, 62, 84, 88, 399, 501, 524, 548
Baš Čelik 468, 513, 558
Baš bunar173, 174, 372
Bašta sljezove boje 168
Beba ime 563
Bečki tango 16, 326
Bedni ljudi 249, 349
Bejrut internacional (Beyrouth international) 20, 434
Bekstvo 189, 346
Bela kafa 79, 80, 83, 88, 90, 318, 399, 483, 499, 535
Bela ruža za Dubljansku ulicu 268, 530
Beloglavi sup 134, 550
Ben Akiba night club - show 270, 421
Beograd na kolenima 175, 385
Beogradska trilogija 171, 183, 226, 240, 323, 476, 529
Beogradske priče 112
Bergmanova sonata 217, 307
Bertove kočije ili Sibila 229, 529
Besimi i Humbur 563
Besnilo 30, 327
Bestidnik 286, 488
Bezgranično (Hatartalanul) 178, 438
Biderman i palikuće (Biedermann és gyujtogatók) 85, 412
Bikovi i toreadori (Dema dhe toreadore) 168, 562
Bila je to ševa 226, 461
Bilbao Bil 19, 395
Bili Holidej 226, 476
Bilo jednom na Balkanu 112, 285, 287, 393
Bilo pa prošlo 62, 534
Bit no... 282, 382
Bitka za Senjak 363
Bliže 202, 324
Bliže zemlji 223, 386
Bliži nebu 134, 550
Bliži vatri 164, 551
Bloody Mary 20, 423
Bluz osmeh 151, 178, 450, 527
Božićni muzički ukrasi 378
Bog 241, 477
Bogalj (A Lappangó) 117, 414
Boginje 63, 229, 510, 529
Bogojavljenska noć 35, 91, 229, 241, 256, 319, 444, 461, 472, 516
Boing – boing 102, 200, 209, 450, 515, 535
Boj na Kosovu 40, 44, 424
Boj petlova 46, 524
Bokternica polazi (Indul a bakterhaz) 273, 441
Bolje me služi draga (Hazudj inkább, kedvesem) 210, 439
Bombom (Herkules bonbon) 66, 412
Bontonirani ćifta 152, 454, 502
Bordel ratnika 236
Border line 282, 382
Boris Godunov 41, 341
Borxhezi fisnik 564
Braća Karamazovi 99, 105, 428
Braća karijes 283, 474
Braća po oružju 31, 45, 541
Bračna igra 190, 347
Brada 86, 426

Bradati pljačkaš 145
Brat od muške tetke 550
Breg žalosti (Brëgu i Pikëllimit) 22, 36, 560
Brilijans 98, 413
Briljantin 145, 366, 368
Briljantin II 251
Brod plovi za Beograd 192
Buđenje proleća 11, 17, 177, 255, 314, 473
Buđenje proleća (A tavazs ébrédese) 417
Buba 234, 373
Buba u uhu 149, 273, 448
Buba u uhu (Bolha a Fülbe) 441
Budalasta vlastelinka 198, 487
Budi dobar do smrti (Legy jó mindhalálig) 85, 412
Budibogsnama 144, 385
Bukefal 32, 262, 311, 480
Bure baruta 138, 196, 322
Bure baruta (Puskaporos hordó) 439
Buzdovan 129, 182, 504

C

CABAres CABArei 377
Caca u motelu 178, 430
Caka u cirkusu "Musaka" 392
Car Edip 67, 425
Car i pastir 492
Carev zatočenik 168, 357
Carevo novo ruho 465
Carski pevači 209
Centrifugalni igrač 140, 167, 303, 449
Cicine stolice 287, 539
Cigani lete u nebo 151, 281, 362, 369
Ciganka 510
Cijanid u pet 203, 306
Cipela za ruke 383
Cipele od kengurove kože 221, 335
Cirkus 164, 527
Cirkus Pikadili 179, 389
Cirkus u cirkusu 180, 514
Ciu, ciu, mijau, mijau 493
Copenhagen 472
Creeps (Nakaze) 281, 339
Crko' bez toga 255, 392
Crna hronika 122, 130, 134, 402, 512
Crna komedija 145, 211, 366
Crna komedija (Komédia a sötétben) 418
Crna magija 103, 525
Crna rupa 150, 242, 461, 492
Crna soba 282, 382
Crni Petar (Fekete Peter) 284, 422
Crnjanski ili lako je Andriću 14, 340
Crno mleko 262, 312
Crnogorska veza 374
Crnogorske bračne avanture 376
Crta 236, 381
Crvena 282, 382
Crvenkapa 450, 469, 518, 551, 554
Crvenkapa i Deda Mraz 457
Crvenkapa i zbunjeni vuk 448
Cuba libre 240, 241, 407
Cvrčak i mrav 521

Ć

Ćelava pevačica 76, 134, 166, 168, 197, 201, 404, 502, 544, 558
Ćeraćemo se... 237, 376
Ćurani 133, 484

Č

Čarapa od sto petlji 30, 328
Čarlama, zbogom 142, 143, 151, 345, 536
Čarlijeva tetka152, 181, 537, 543
Čarobna je stvar praviti dar-mar 360
Čarobnjak iz Oza 356, 453, 557
Čaruga 66, 118, 181, 469, 551
Čaruga (Gaiécza) 411
Čas 274, 452
Čas iz tetovaže 282, 382
Čavke na žici 475
Čežnja pod brestovima 93, 301
Čežnja za super povrćem 470
Čekajući Deda Mraza 475
Čekajući Fortinbrasa 84, 399
Čekajući Godoa 45, 78, 101, 219, 259, 324, 330, 335, 483, 509, 539

Čelik 474
Čemer 520
Četvrta sestra 285, 463
Čik pogodi šta se zgodi 500
Čikaške perverzije 107, 128, 320
Čikago (Chicago) 270, 421
Čimi 178, 449
Čincano za Smirnovu 157, 322
Čioda sa dve glave 235, 336
Čorba od kanarinca 206, 347
Čovek je čovek 49, 159, 333
Čovek je čovek (Burri Burrë)560
Čovek od La Manče 364
Čovek slučajnosti 232, 308
Čovek koji pravi kišu (Az esöcsináló) 177, 416
Čovek, zver i vrlina 110, 344
Čudna šuma 475
Čudne stvari 46, 213, 498, 505
Čudo u Šarganu 33, 45, 102, 117, 120, 200, 248, 349, 401, 498, 510, 549, 559
Čudotvorac 85, 427
Čuješ li mama, moj vapaj 217, 228, 307, 494
Čuvari hrama35, 424

D

D'orfusao 272
Daj mi krila jedan krug 213, 529
Dajte da se zagrlimo, Folvil 166, 404
Dal' bi bilo fino 359
Daleko od Pešte 391
Dama iz Maksima 64, 132, 240, 459, 482, 506
Dama s kamelijama 111, 163, 332, 486
Damage 223, 383
Damin gambi 237, 376
Damojed 488
Dan Dž 235, 336
Dan dečijih želja 355
Dan kada je kidnapovan papa (Aznap, Mikor a Pápát Elraboltak) 34, 410
Danas igramo Danojlića, ili neke stvari u vezi s tom stvari 340
Dangube 228, 494
Dangube na selu (A Falu Rossza, avagy a negyedik ablak) 85, 412
Dar 281, 386
Darovni ćilim Cvete Agine 151, 536
Daullet e varrimit 564
Davni flert 364
Dečija bolest – otac na službenom putu 63, 88, 482
Deda Mrazov poklon 501
Dekameron – dan ranije 471
Demon 217, 307
Demoni 14, 340
Derviš i smrt 163, 168, 285, 287, 543, 546
Despot Stefan 164, 514
Detinjarije 174, 380
Deveta ofanziva 62, 541
Devojka modre kose 106, 107, 115, 135, 320, 501
Dibuk 53, 317
Dies irae 254
Dijalog u paklu između Makijavelija i Monteskjea 208, 380
Dijamantska ogrlica 109, 114, 302, 526
Disidentska trilogija 68, 456
Disko svinje 271, 274, 408
Divče 144
Divlja patka 48, 75, 88, 300, 446, 466
Divlji med 218, 348
Do gole kože 250
Doživljaji Nikoletine Bursaća 20, 479
Dobri čovek iz Sečuana (A Szecsuáni jóember) 255, 419
Dobri doktor 19, 395
Dobri vojnik Švejk 16, 361, 374
Dobro jutro, laku noć 516, 529
Dobrovoljka 376
Događaji u magarećoj senci 103
Dogodilo se u isto vreme (Jövöre veled ugyanitt) 413
Dogodine u isto vreme 98, 162, 253, 377
Doktor Šuster 234, 257, 373, 495
Doktor Džekil i Gospodin Hajd 44
Doktor Faust (Doktor Fausti Kobzi) 49, 560
Dolaze moleri 152. 502
Dolaze moleri 2 165, 503
Dom Bergmanovih 314

Dom Bernarde Albe 60, 263, 350, 378
Dom Riordanovih 256, 432
Don Žuan 20, 118, 157, 158, 171, 179, 305, 423, 469, 544
Don Žuan se vraća iz rata 45, 195, 431, 481
Don Žuan u paklu 19, 394
Don Kihot 116, 131, 429
Dorotej 212
Doručak na travi 144, 383
Dosada u Sirmijumu 478
Dositej srpski Odisej 68, 456
Dozivanje ptica 40, 316
Dozivanje svetog imena srpskog 200
Dr 62, 128, 366, 534
Državna tajna 228, 553
Draga Jelena Sergejevna 54, 61, 62, 117, 135, 173, 199, 229, 230, 317, 401, 487, 491, 494, 541, 557
Drama na jednom staničnom peronu 247, 309
Dredhite e shaptukut 565
Druga smrt Jovanke Orleanke 163, 486
Druga vrata levo 397
Duga 493
Dugi život kralja Osvalda 242, 432
Dugo putovanje u Jevropu 15, 17, 213, 327, 505
Dugo putovanje u noć 152, 158, 05, 513
Dugonja, Vidonja i Trbonja 451, 466
Dumanske tišine 33, 395
Dundo Maroje 211
Dupla ekspozicija (Attuntetések) 435
Duplo dno 287, 507
Dva mangupa (A két jómadár) 86, 436
Dva mirisa ruže 266, 368
Dva viteza iz Verone 359
Dvadeset četiri zida 265, 337
Dvanaest stolica 195, 431
Dve sirotice 98, 468
Dvije 264, 350
Dvije kristalne čaše 375
Dvorišna rasprodaja 110, 332
Dvorište 218

Đ

Đavolja posla 530
Đavolje pleme 20, 443
Đe god sam bio svud sam poginuo 230, 374
Đeneral Milan Nedić 93, 103, 119, 371, 458
Đido 245

Dž

Džandrljivi muž ili koja je dobra žena 164, 551
Džepovi puni kamenja 280, 351
Džil i Džon 206, 226, 447
Džil i Džon (A pillangók szabadok) 440
Džonatan Livingston (Jonathan Livingston) 167, 437
Džoni pod oružjem (Johnny Fegyverben) 256, 441
Džozefin 265, 337

E

E, kako divan dan 374
Egy lócsizar Virágvasárnapja 415
Egzibicionista 263, 350
Eh, ti Francuzi 209, 460
Elektra 20, 435
Elena Gjika 566
Embergyulölö 434
Emigranti 45, 94, 149, 168, 181, 211, 273, 331, 452, 459, 509, 523, 552, 562
Emigranti (Emigransok) 418
Emira 560
Esterhazi (Esterházy) 85, 437
Etellift 441
Eumenide 52, 67, 425
Europejci 242, 432
Everyman – Svako 279, 351
Evgenije Onjegin 224, 406
Ezopi 563
Familija gospođe ministarke 481

F

Fantomi 264, 350
Faust 1 261, 310
Faust 2 261, 310
Feliks i Doris 258, 488

Feniks suviše čest 167, 471
Feud 35, 435
Fiškal Galantom 132, 154, 470
Figarova ženidba ili ludi dani 132, 470
Filkotet (Philoktétész) 44, 67, 436
Filomena Marturano 110, 151, 344, 551
Finokio 478
Fizičari (A fizikusok) 416
Florentinski šešir 86, 106, 320, 467
Folie a deux - Ekstaza smrti 323
Forgatóköny 409
Frederik ili bulevar zločina 265, 338
Fudbalski navijač 375
Fuente Ovehuna 116. 429
Furka 192, 357

G

Galeb 79, 114, 215 - 216, 224, 264, 307, 325, 406, 483, 512
Galilej 230
Galilejev život 267, 495
Garavi sokak 20, 114, 454, 512
Garderober 123, 124, 153, 187, 321
Garderober (Garderobisti) 561
Gde je pištolj? (Komámasszony, hol a stukker?) 48, 411
Generali ili srodstvo po oružju 102, 103, 542
Gjeli plagosur 564
Glave Ferdinandu (Fejek Ferdinándnak) 118, 414
Gle, Srbi 317
Glengeri Glen Ros 265, 338
Glogov žbun 33, 497
Glory hole 265, 338
Glumačka družina Rikoti 449
Glupaci 267, 539
Gnezdo 19, 394
Gof 561
Gola Vera 286, 496
Goli kralj 361
Golje 251, 368
Golubnjača 47, 81, 82, 88, 180, 492, 558
Gordana 148, 470
Gorke suze Petre fon Kant 253, 337
Gospođa Kanjo (Az özvegy karnyóné s két szeleburdiak) 177, 416
Gospođa Kolontaj 12, 314
Gospođa ministarka20, 102, 130, 156, 178, 278, 282, 283, 287, 313, 322, 402, 443, 460, 474, 549
Gospođa Olga 167, 449
Gospođica Julija 57, 86, 95, 96, 107, 177, 253, 256, 303, 337, 341, 404, 426. 451
Gospoda Glembajevi 232, 254, 407
Gospodin Doktor (A doktor ur) 48, 411
Gospodin Foka 253, 337
Gospodin Jontek 510
Gospođica 148, 429
Govor močvare i ćutanje mora 92, 319
Govorite li australijski 256, 462
Govorna mana 188, 192, 201, 306
Govornica 264, 325
Gozba usred kuge (Lakoma pestis idején) 86, 436
Građanin plemić 263, 350
Grabljivci 469
Grad sa zečijim ušima 491
Grand prix 162
Grbavac 22, 76, 532
Greetings from Novi Sad 419
Grobnica za Borisa Davidovića 254
Grofica Marica (Marica grofno) 20, 434
Gruppo teatralle Sirmium 476
Gušter (Gyikok) 148, 437
Guliver u Vučjoj dolini 535
Guska na mesecu 476, 527

H

Haško jezero (Lkeni i Hasit) 120, 561
Hajde da glumimo 152, 477
Hajde da se igramo 73, 197, 446, 450
Hajduci 87, 446, 466, 501
Hamlet 105, 106, 116, 175, 182, 241, 262, 310, 319, 367
Hamlet – landscape 272
Hamlet (Dan Kiralyfi) 437
Hamlet all stars 272

Hamlet rimejk 239, 240, 488
Hamlet u Mrduši donjoj 30, 370
Hamletmašina 229, 265, 516
Hamletova tuga pregolema, ode Nora a Godoa nema 273, 392
Hangzavart!? 440
Happy night 332
Hardcore Transsex One Man Shoe ili Radmilo gnusni i Radmila pogana 112, 379
Hasanaginica 179, 198, 201, 247, 248, 268, 274, 309, 517, 528, 544
Hazarski rečnik 249, 250, 274, 349
Heda Gabler 225, 431
Heimat 35, 435
Hej sloveni kuda ćete 21, 540
Henrih IV 280, 351
Hidrocentrala u Suhom dolu 32, 35, 465, 533
Hilperik 151
Himna 41, 341
Hleb i so 61
Hobit 360
Hodi u baštu Mod 258, 545
Homage Rainer Werner Fassbinder 62, 548
Homo valens 19, 464
Hopa cupa (Haccaré-Haccakaré) 226, 439
Hossu ut az éjszakába 416
Hotel "Slobodan promet" 208, 286, 367, 496
Hotel promaja 131, 469
Hrastova deca 449
Hurry up! 250, 381
Hvalisavi vojnik 152, 213, 542
Hvalisavi vojnik (Miles Gloriosus) 562
Hvarkinja 129

I

Ice-šampion 100
Idem u lov 42, 62, 87, 134, 329, 446, 513, 524
Idiot 157, 159, 163, 171, 305, 485
Iju, poplava 160, 345
Ika Rus 464
Ili-ili 359
Ima neka tajna veza 119, 458
Imamo dovoljno vremena 114, 526
Improvizacije učenih žena 241, 432
Imre, ovde nešto otkucava (Te imre, itt valami ketyeg) 210, 439
Instrukcija 111, 331
Intimni razgovori 87, 447
Intimus 279, 313
Iskoristi dan 267, 495
Ispovest Stavrogina 253, 337
Ispovesti varalice Feliksa Krula 190, 346
Istaknuti umetnik 377
Istorija (Historia e ature qe s'jane) 153, 561
Ivanov 94, 149, 330, 459
Ivica i Marica 472, 494, 542, 552
Ivkova slava 20, 82, 112, 113, 365, 480, 484, 524
Iz života kišnih glista 29, 41, 341
Iza kulisa 110, 178, 285, 287, 343, 389, 462, 475, 554
Izbiračica 48, 107, 108, 208, 302, 385, 455
Izbor za III milenijum 359
Izložba 192
Između dva voza 242, 461
Iznogud protiv Supermena 48, 455

J

Ja nisam kao ti 250, 381
Ja, Klaudije 198, 201, 212, 487
Jabuka koja plače i koja se smeje 445
Jadnici 237
Jahači magle 509
Jaje 543
Jámbor koponyák 436
Janez 147, 154, 155
Jankovac – potopljeni svet 151, 526
Jasmin na stranputici 266, 377
Jatsszunk Molière-T! 409
Jazavac pred sudom 327
Je li bilo kneževe večere? 74, 88, 168, 286, 299, 388, 489
Ježevo veče. Doček 5 oktobra 376
Ježevo veče: Doček dana plavuša 377
Ježevo veče: Ja, presednik 377
Ježevo veče: Naježeni kabare 377
Jedini na svetu 358

Jedna žena a tri muža 213, 529
Jedva steče zeta 249, 349
Jefimija 542
Jefimijina tajna 62, 534
Jegor Buličov 64, 292, 397
Jelisaveta Bam 254
Jelisavetini ljubavni jadi zbog molera 209, 390
Jerma (Yerma) 87, 255, 420, 446
Jesi l' to ti, Normane 115, 501
Jesi li to doš'o da me vidiš 41, 44, 68, 446, 547
Joj, Karamela 175, 385
Jovča 75, 300, 521
Jovana od metroa 190, 346
Jovica i Milica 477
Jubilej 93, 368
Judita 35, 270, 420, 435
Jugo nokturno 30, 35, 327, 444

K

Kabare 92, 118, 285, 365, 414, 415, 509, 547
Kabare – in vino koitus 80, 511
Kabare (Cabaret) 441
Kabare 011 92
Kabare Evropa ili Lote Lenja 112, 379
Kabare. Obično veče 376
Kabare. Putuj Evropo 376
Kad bi Sombor bio Holivud 116, 401
Kad je bio mrak 352
Kad neko zazvoni 227, 545
Kad porasteš bićeš ja 359
Kada lava boli zub 390
Kada su cvetale tikve 31
Kádár Kata 409
Kafana "Kod zajedno" 281, 378
Kafeterija 48, 455
Kafkin K. 204, 307
Kaj sad 265, 338
Kako Banat kroz rodoljublje ide 209, 390
Kako je mačak naučio galebicu da leti 392, 452
Kako mogu da te čujem kad voda teče 27, 53, 298
Kako potamaniti gamad 143, 371
Kako se rodila partija (Kur lindi partia) 168, 562
Kako se uzme 272, 378, 477
Kako snimiti porno film 521
Kako su postale ružne reči 540
Kako su postale ružne reči388
Kako ubiti suprugu bez suvišnog zašto 113, 134, 526, 535, 551
Kako vam drago 63, 511
Kako zabavljati gospodina Martina 477
Kako zasmejati gospodara 34, 200, 201, 465, 515
Kako zaustaviti vreme 87, 457
Kaktusov cvet (A Kaktusz Virága) 147, 415
Kakuk Marku (Kakuk Marcu) 98, 413
Kaledioskop 477
Kalemegdanci 129, 332
Kaligula 566
Kalj Ibi ili Tungužani 99
Kamen za pod glavu 143, 193, 201, 333, 389
Kamo noći, kamo dani 98, 467
Kantri 262, 310
Kapetan Džon Piplfoks 213, 387, 515
Kapija opklade 374
Kaput mrtvog čoveka 249, 349
Karađorđe 150, 485
Karijera 20, 454
Karla (Károly) 130, 415
Karlos II Omađijani 42, 66, 328, 398
Karmen 2000 60, 329
Karnavalet e korces 564
Karneval (Pac) 255, 420
Karolina Nojber 214
Karta za više vožnji 175, 383
Kartoteka 476
Kaskader 95, 259, 331, 506
Katarina 128, 344
Kate kapuralica 148, 470
Kazanova 254, 407
Kazimir i Karolina 272, 274, 473
Kazivanje kule Lazarice 32, 541
Kebajući Godoa (Godot-ra lesve) 66, 411
Kenguri 272

Kényes egyensuly 410
Kés a tyukban 442
Keti i nilski konj 192, 335
Ki az örult a csárdában?4 10
Kidaj od svoje žene 99, 102, 164, 227, 457, 525, 527, 535, 542, 545
Kineske bajke 269, 507
Kir Janja 107, 171, 226, 242, 301, 401, 451
Kirija 86
Kis magyar pornografia 436
Kiseonik 133, 484
Kiváasaghangverseny 418
Klanac 200, 505
Klanica (Mészárszék) 34, 410
Klara Zač (Zach Klara) 226, 439
Klasni neprijatelj 192, 334
Klaustofobična komedija 29, 32, 33, 370, 396, 523, 540
Klavir (Clavigo) 48, 411
Klementov pad 48, 397
Klimakterijum 100, 447
Klin 265, 338
Klinje 357
Klopka 20, 34, 60, 80, 329, 396, 480, 511, 547
Klopka za bespomoćnog čoveka 267, 546
Klovn ole ne boji se škole 476
Klupa u parku 240, 520
Kneginja od Foli Beržera 93, 343
Knez Lazar 163
Knez Mihailo 156, 322
Knez Pavle 72, 103, 318
Knjiga o džungli 359
Ko je ko 511
Ko se šunja iza žbuna 103, 469, 500
Ko se boji Virdžinije Vulf 78, 103, 134, 228, 330, 494, 550, 556
Ko zna bolje, široko mu polje 513
Košmar (Pisti a vérzivatarban) 224, 230, 418
Koštana 22, 53, 62, 69, 113, 115, 171, 172, 220, 226, 267, 269, 324, 445, 484, 507, 532, 539, 548
Kobne laži 375
Kod "Večite slavine" 48, 67, 257, 285, 393, 445, 466, 495
Kod Zlatnog vola 103, 556
Kokice 203, 307
Kokoška 230, 505
Kola (Körmagyar) 195417
Kola mudrosti - dvoja ludosti 110, 273, 343, 433
Kolateralna šteta 233, 348
Kolubarska bitka 38, 39
Komšije su krive 375
Komamasszony, hol a stukker? 442
Kome verujete 284, 409
Komedija u pozorištu 375
Komedija zabuna 389
Komendijaši 245, 308
Komunistički raj 22, 508
Konak 53, 125
Konje ubijaju, zar ne? (A lovakat lelövik, ugye?) 82, 270, 420, 525
Konjska balega (Paripacitrom) 85, 412
Konkurs 235, 336
Konrad 352
Kontejner sa pet zvezdica 206, 373
Kontuzov 250, 373
Kopenhagen 241
Koplje 212, 515
Korak - The step 473
Korešpodencija 160
Koreni 257, 545
Kosa (Hair) 241, 419
Kosovo 40, 41, 328
Kosovska hronika 13, 38, 53, 297
Kovači 117, 278, 312, 401
Kozoder u akciji 66, 398
Krš derbi (Roncsdereby) 177, 416
Kraj partije 118, 211, 302, 447
Kraj partije (Az ezredik játszma vége) 418
Kraj stoleća 274
Kraj vikenda 20, 200, 454, 515
Krajnosti 42, 328
Krajputaš za troje 20, 454
Kralj Betajnove 185
Kralj i njegov komediograf 103, 163, 486, 511
Kralj Ibi 105

Kralj Ibi ili Tungužani 428
Kralj Ibi okovani 180, 558
Kralj Lir 31, 64, 65, 123, 398
Kralj za konja (Királvságot egy lónak) 85, 412
Kraljević i prosjak 520
Kraljević Marko 163
Kraljević Marko i Musa Kesedžija 199, 528
Kraljevo blago 29, 340
Kraljevski festival 537
Krapova poslednja traka 64, 482
Kreštalica 245
Krevet 254
Kristifor Kolumbo 115, 428
Krivica 234, 373
Krivovo 267, 521
Krmeći kas 20, 78, 443
Krojačka radionica 94
Krok 'romog Vuka 32, 533
Krpeni 363
Krvava svadba (Vernasz) 273, 284, 421, 462
Krvava teta 168, 376, 558
Kuća gde se dobro jede (Profik háza - Itt ezt jól csinólják) 211, 418
Kuća na granici 228, 553
Kuća s prozorom 222, 336
Kuća strave 46, 199, 528, 548
Kući!... 173, 258, 346, 553
Kuckava bajka 534
Kuda idu stare godine 35, 87, 446, 455
Kukavičiji sat (Ora e kukuvajes) 49, 563
Kula vavionska 59
Kume i kneginje 172, 306
Kume, kume 386
Kurve iz Harlema 253, 337
Kus petlić 57, 59, 82, 371, 491
Kuvarice 117, 401
Kuzman, vitez 68, 426
Kvadratura kruga 100, 457
Kvartet 111, 331

L

La comedia e finita 538
Laža i paralaža 97, 103, 127, 133, 151, 197, 259, 344, 400, 450, 485, 507, 536
Lažni car šćepan Mali1 36, 124, 320
Lažni napad – pogrešna odbrana 285, 287, 433
Lađa (A hajó) 48, 411
Labudova pesma 470
Lagarija što ne prija 503
Lagum 142, 345
Lakejske igre 457
Laki komad 153, 194, 230, 285, 375, 405, 463, 505, 545, 557
Lakrdijaš 92, 319
Laku noć deco 359
Laku noć, majko 12, 17, 119, 178, 314, 430, 458
Lampa (A lámpás) 167. 438
Largo desolato 63, 68. 499
Lari Tompson, tragedija jedne mladosti 174, 182, 239, 372, 520, 538
Lastavica (Fecskelány) 147, 415
Laza Kostić – Među javom i međ snom 400
Lazar, veliki knez 45, 541
Leda 232, 233, 348
Legenda o kraju sveta 168
Lekcija 258, 545, 553
Lepeza Ledi Vindermir 86, 467
Lepotica i zver 177, 359, 471, 522
Lepotica Linejna 204, 347
Leptiri su slobodni 273, 392
Leptirica 272
Lifka presents 99, 428
Lift 265, 382
Lift za kuhinju 219, 348
Liliom 66, 411
Lisistrata (Lysistrate) 98, 102, 413. 535
Lista sumnjivih ili ko je pojeo puding 265, 383
Lolita 380
Long play 35, 435
Lovačka priča 35, 444, 476
Lud od ljubavi 21, 66, 398, 491
Luda devojka (A bolond lóni) 85, 413

Luda i dželat Luda i dželat (A bolond és a hóhér) 195, 417
Luda igra 396
Luda kuća 30, 48, 362, 455, 523
Luda noć 178, 450
Luda noć u hotelu Jugoslavija 115, 500
Luda noć u hotelu Srbija 151, 526
Ludak i opatica 31
Ludakove beleške 192, 335
Lude igre 48
Ludi Branko 103, 511
Ludi dani 197, 450
Ludi od ljubavi 26, 133, 168, 226, 315, 320, 392, 484, 558
Ludilo udvoje 210, 242, 432, 472, 478
Lukrecija iliti Ždero 129, 154, 226, 250, 366
Lulu 46, 498
Luminacija 164, 493
Lunasa 148, 470
Lutka sa naslovne strane 367

Lj

Ljubav 265, 381
Ljubav i kletva (Atok és szerelem) 178, 438
Ljubav, ah ljubav 280, 369
Ljubavi Džordža Vašingtona 87, 178, 211, 346, 400, 450, 457, 541
Ljubavi Džordža Vašingtona (George Washington szerelmei) 418
Ljubavni zanos - Veče španske pesme 374
Ljubavnici 237, 375
Ljubavnik 163, 180, 223, 380, 486, 493
Ljubavnik (A szertó) 415
Ljubavno pismo 118, 127, 167, 344, 430, 447
Ljubinko i Desanka 19, 30, 83, 209, 213, 266, 346, 362, 368, 394, 461, 552
Ljudožder 177

M

M 70 196, 460
Ma šta sejali tu će život nići 354
Mačka na usijanom limenom krovu 60, 152, 194, 329, 405, 502
Mačka u džaku 444
Mačor u čizmama 154, 356
Macska a fórro badogtetén 467
Macskajatek 421
Madam San Žen 53
Magarac 48, 240, 396, 530
Magbet traži Magbeta 105
Magelan 35, 435
Magične ruke 355
Magično popodne 380
Magično popodne Volfganga Bauera 208
Majka hrabrost 86, 98, 122, 456
Majka Hrabrost i njena deca (Kurázsi mama és gyermekei) 105, 413
Majka i dete 253, 337
Majka ide u raj (Nëna shkon në parajsë) 36, 560
Major Gavrilović 241, 472
Majstor 187, 188, 197, 306, 450
Majstor i Margarita 272, 274, 474
Maksim Crnojević 215, 216, 307
Mala 59, 63, 66, 88, 371, 466, 482
Mala škola rok-en-rola 354
Mala ljubav za mene ili šta plaši Vinsenta Prajsa? 233, 349
Mala princeza 82, 209, 491
Mala sirena 554
Mali dinamit 453
Mali princ 32, 34, 509
Mali Radojica i Kraljević Marko 103, 354, 556
Malo ljubavi, malo mržnje 93, 102, 371, 525
Malograđanska svadba 76
Malograđani 199, 207, 335, 552
Maloumni Žurden 464
Mamac 203, 306
Mamu mu j... ko je prvi počeo 181, 391, 486
Mandragola 100, 141, 152, 179, 304, 389, 447, 503
Mansarda 85, 427
Marš na Drinu 31
Mara/Sad 31, 148, 437
Maratonci trče počasni krug 100, 118, 119, 166, 234, 387, 404, 447, 469
Margite – nerazjašnjeno ubistvo 61

Marija Magdalena i apostoli posle tajne večere 27, 297
Marija Stjuart 142, 344
Mario i mađioničar 73, 318
Markiza de Sad 26, 316, 522
Maska 125, 135, 136, 171, 302
Maskarada 565
Maskenbal 509
Maslačak i retard 281, 339
Master klas 174, 380
Matorci ili ta luckasta stvorenja 545
Me ndihmo naze 563
Medeja 96, 379
Medejina deca 352
Medejino ogledalo (Medeia tükre) 224, 418
Medved 62, 93, 229, 529
Medved & prosidba 548
Mehanički mesec 44, 353
Mein kampf 320
Memoari Joka Kokota 510
Menš Mejer (Maierék) 20, 434
Menjalica 1993. 355
Mentalna higijena 517
Menuegzö 434
Mera 457
Mera za meru 211, 406
Mesečev splavar (Holdbeli csónakos) 242, 440
Mesečina za nesrećne 146, 403
Mesec dana na selu 125, 302
Mesec od hartije (Hena prej letre) 69, 564
Meteor (Pillanaykep egy bolygóról) 85, 413
Metohijska ikona 228, 559
Mi čekamo bebu 162
Miševi i ljudi (Egerek és emberek) 117, 414
Mišolovka 144, 332
Miladin sa Tatinca 508
Milena iz Praga 73, 317
Mileva Ajnštajn 244, 308
Miloš Veliki 286, 287, 496
Miloš Veliki – Knjaz Srpski 152, 376, 513
Miloduh 41, 341
Milutin 78, 82, 330, 525
Mir 161, 229, 366, 487
Mirandolina 152, 543
Misa u a-molu (Missa in a-minor) 85, 437
Mister dolar 32, 48, 175, 334, 466, 533
Mitovi Balkana 103, 105
Mizantrop 170, 183, 323
M(j)ešoviti brak 233, 348
Mletački trgovac 275, 326
Moj otac u borbi protiv nitkova iz svemira 191, 372
Moja Karadin (Az én Karádym) 241, 419
Moja mama 208, 374, 385
Moje 391
Moji ispadi 232, 308
Molijer – još jedan život 276, 325
Molitva za Emiliju 167, 459
Molitva za malko sreće 61, 353
Momački život 61
Mondi dhe problemi 566
Monserat (Monserati) 49, 564
Monstrum je ovde 99, 428
More panonsko 255, 392
Morska so 554
Moskva – Petuški 142, 345
Mračna komedija 22, 532
Mravlji metež 56, 57, 341
Mrešćenje šarana 21, 45, 176, 179, 182, 183, 404, 481, 504, 547, 555
Mrtva straža 134, 557
Mrtva tačka 143, 372
Mrtve duše 184, 185, 201, 323
Mrtve uše 283, 474
Mušica 164, 551
Mučenica Krstinja 557
Murlin Murlo 166, 173, 227, 403, 494

N

Na čijoj strani 188, 347
Na dnu naše šume (A mi erdonk aljan) 284, 422
Na kraju crne rupe 96
Na krilima mašte 531
Na leđima ježa 212, 221, 494
Na letovanju 20, 54, 317, 443

Na pučini 36, 389, 555
Na slovo na slovo 360
Nadrealisti 210, 475
Nagon 218, 348
Najveći fudbaler na svetu 22, 540
Nakaze 271, 408
Nalog 20
Napoleon 92, 300
Narodni poslanik 30, 71, 80, 86, 88, 103, 181, 210, 273 - 274, 318, 362, 426, 462, 552, 535, 556
Nasamo sa svima 132, 459
Nasilje nad Lukrecijom 223
Nasip 79, 499
Nastasja Filipovna 53, 103, 561
Nastojnik 287, 507
Naša deca 527
Naša gospa od cveća 192, 383
Naši dolaze 164, 514
Naši očevi 111, 332
Naši sinovi 111, 161, 372
Navala 76, 371
Ne šetaj se gola 41, 228, 341
Ne boli (Nem faj!) 256, 441
Ne mogu da platim i neću da platim 192, 211, 367, 406
Ne očajavajte nikad 92, 114, 319, 535
Ne uz vetar 464
(Ne)Sumnjivo lice 268, 530
Nebeska vojska 32, 509
Nećemo o politici 464
Nečista krv 133
Nedozvani 164, 527
Nega mrtvaca 97, 400
Negovatelj bilja 160
Nek ide život 207, 373
Neki to vole vruće 76, 242, 364
Neki to vole vruće (Van, aki forrón szerti avagy senki sem tökéletes) 440
Nemirna godina 106
Nenadani put Kalvarija Adolescenta 177
Nenagrađeni ljubavni trud 213, 528
Neodoljivi švaler Selimar 223
Nepodnošljivo lako 44, 68, 445
Neprijatelj naroda 48, 228, 246, 310, 445, 538
Neprijatelj naroda (A hazaáruló) 411
Nesporazum 129, 130, 258, 332, 520
Nesporazum (A félreértés) 414
Nestašna avet (Vidám jisértet) 117, 414
Neuhvatljivi sistem glume 280
Neuhvatljivi sistem glume 2 280, 351
Nevaspitani zmaj novogodišnji 474
Nevidljiva ruka 60, 329
Nevjesta od vjetra 277, 312
Nezavisna republika užička 200, 515
Nezvani gost 278, 312
Neželjeni efekti 375
Nižinski 123, 321
Nižinski – zlatna ptica 254
Nišan 267, 539
Ničegović 551
Nigde nikog nemam 272, 474
Nije čovek ko ne umre 32, 481
Nije bila peta, bila je deveta 100, 447
Nije muva - nego žena 226, 451
Nije nova godina mačka u džaku 355
Nikad se ne zna 159, 333
Nikad više 478
Nincsenek régi viccek 435
Nindža kornjače i otmica Deda mraza 512, 535
Niti 236, 381
Nož i magla 315
Noževi u kokoškama 286, 488
Noć đenerala 268, 517
Noć bogova 35, 455, 523
Noć Helvera 265, 381
Noć ludaka u gospodskoj ulici44, 225
Noć ludaka u Gospodskoj ulici ili As i pub 44, 80, 225, 363, 431, 534, 548
Noć tribada 29
Noć u sred dana 458
Noć ubica 256, 286, 489
Noć veštica 16, 361
Noćna frajla 52, 299
Nojeva barka 86, 426
North force 265, 382

Nostalgični kabare (Nosztalgikus kabareé) 210, 439
Novi Sad il' nikad 397
Novo je doba 30, 50, 328
Novogodišnja bajka 464, 529
Novogodišnja igra 467
Novogodišnja noć ima moć 505
Novogodišnja revija za decu i radoznale 353
Novogodišnje pozorište Pahuljica 477
Novogodišnje zavrzlame 536
Novogodišnji bal 506
Novogodišnji san 499
Novogodišnji vašar 476
Novogodišnji vrtić 476
Novogodovštine 507
Nušiću s ljubavlju 31

Nj

Njujork, priča sa istočne strane 152, 542

O

Obilić 40, 45, 509
Obožavam udavati se (Imádok férjhezmenni) 98, 413
Očevi i oci 56, 84, 342, 400
Odani vojnik i velika deca 223, 386
Odbrana gospođe Klito Mestres 247, 309
Odbrana Sokratova i smrt 199, 377, 552
Odisej ne stanuje ovde 268, 517
Odvažne devojke 235, 336
Ognjena kupina 199, 494
Ognjište 126
Ohlađeni vo 149, 448
Okamenjeni svatovi (Krushqit janë te ngrirë) 120, 561
Okovani Prometej 67, 133, 485
Oleana 128, 344
Oliver Tvist 192, 358
Oluja 25, 315
Omča na omču 258, 553
Oni niotkuda 239, 495
Opasne veze 176, 404
Opasnost od jelena - Rocking II 424
Opera za dva dinara 86, 426
Opera za tri groša 205, 347
Opsada Crkve Svetog spasa 255, 473
Ordo virtutum 236, 381
Orestija 51, 298
Orfej u paklu 362
Orfej u podzemlju 223
Organizacija rada 250, 381
Original falsifikata 43, 62, 524, 370
Orkestar (Nöi zenekar) 35, 98, 414
Oružje zbogom 78, 88, 330, 511, 525
Oskar i mama Roz 281, 339
Oskar je kriv za sve 199, 537
Oslobođenje Skoplja 254, 258, 407, 520
Osmeh anđela 164, 493
Ostrvo – ples atoma 122, 154, 383
Ostrvo sa blagom 103, 573
Osvrni se u gnevu 99, 108, 285, 301, 427, 452
Otac 81, 110, 180, 343, 549
Otac (Babai) 562
Otac Sam 98, 427
Otelo 254
Otmica i vaznesenje Julijane K. 212, 214, 544
Otmica Sabinjanki (A Szabin nök elrablása) 131, 415
Ovde 160, 345
Ovo što vidiš ... toj'e panpur 550
Ovo bi mogao biti vaš srećan dan 265, 338
Oximoron 122, 385
Ožalošćena porodica 48, 63, 101, 119, 132, 140, 199, 226, 240, 267, 292, 304, 375, 387, 407, 445, 458, 483, 495, 499

P

Pa izvol'te u Sakule 119, 149, 459
Pa to je da pošiziš 48, 465
Pacolovac 239, 378, 545
Pad 236
Paklena pomorandža 226, 254, 476
Pandorina kutija 253, 337
Panonski karusel 388
Papagaj 196, 460, 452
Papučar (Papuchös) 118, 414

Parabelum 190, 372
Paradoks 237, 368
Pariska komuna 340
Partizansko poselo 46, 498
Pas, žena, muškarac 278, 312
Pasija po telu 250, 381
Pastir 281, 378
Pasulj sa čokoladom 114, 549
Pat ili igra kraljeva 63, 75, 300, 511
Patnje gospodina Mokinpota 84, 399
Paviljoni 235, 252, 274, 324
Pazi na kontrabas (Vigyázz, ha jön a nagybögö!) 167, 438
Pešice 66, 76, 181, 194, 405, 466, 486
Peg, srce moje 128, 344
Peh pod krovom 44
Pelikan 219, 348
Pelinovo 126
Pepeljuga 357, 467, 520, 552
Pepo ili pobuna anđela 194, 405
Per Gint 229, 230, 516
Pero (Toll) 273, 441
Persijanci 204, 307
Perverzije u Čikagu 377
Pesma 46, 498
Pesma ili dobar savet (Ének avagy jótanács) 66, 412
Petar Pan 447
Peticija 68
Petrijin venac 21, 376, 547
Pif Paf Puf 477
Pigmalion 46, 68, 126, 171, 285, 303, 393, 456, 548
Pijanista 235, 336
Piknik na frontu 132, 134, 458, 550
Pinokio 360, 393, 519
Pipi duga čarapa 451
Pirućanac 229, 538
Pirot beše varoš 181, 537
Pismo – glava 16, 326
Pismo diktatoru 223, 381
Plač i smeh (Qane e qeshe) 69, 564
Plagijat 151, 551
Plastični Isus 60
Platite šefu sale (Fizetek, föur) 48, 411
Platonov (A pojaca) 218, 284, 422
Plava ptica106, 320
Plava soba 276, 326
Play Čehov 93, 301
Play Aleksandar Popović 78, 88
Play Strindberg 22, 329, 497
Plemeniti gospodin Pursonjak 230, 506
Ples na praznik Lunase 225, 431
Poštovana deco 508
Počasno veče 287, 531
Pobratim 126, 303
Pod okriljem zvezda 333
Pod Prešernovom bistom 14, 340
Podvala 165, 245, 514, 554
Pogled u nebo 266, 373
Pokojna gospođica Pavla 103, 500
Pokojnik 32, 34, 41, 48, 150, 153, 225, 287, 298, 397, 472, 480, 492, 508, 517, 557
Pokojnik (A megboldogult) 410
Pokojnik (I ndjeri) 566
Pokondirena tikva 117, 132, 180, 186, 192, 201, 239, 284, 287, 306, 378, 388, 409, 448, 493, 538
Pokvarenjak 44, 114, 119, 458, 549
Pokvarenjak u hotelu 114, 536
Polaroidi 247, 309
Policajac 46, 160, 195, 345, 548
Policajci (A Rendörség) 417
Poljubac žene pauka 161, 372
Poljubi me, Kejt 368
Poloneza Oginjskog 169, 258, 323, 488
Pomor koza 69, 556
Pomozi mi 126, 302
Ponoćna provala 199, 537
Pop Ćira i pop Spira 100, 176, 280, 287, 369, 405, 483
Porazgovarajmo o životu i smrti 282, 382
Pored Deda Mraza, ko skreće sa staza 504
Porfirogeneza 287, 517
Porodične priče 189, 192, 201, 213, 347, 559
Portret umetnika u mladosti 99, 428
Poručnik sa Inišmora 554

Poruke živima 341
Poseta gospodina Grina 264
Poseta stare dame 226, 390
Poslanik 431
Posle milion godina 141, 304
Posle pola veka 130, 402
Poslednja bitka 159, 304
Poslednja noć na Golom otoku (Nata e fundit ne Goli otok) 120, 561
Poslednja potraga za zlatom 75, 88, 96, 300
Poslednji dani čovečanstva 137, 321
Potonja ura Njegoševa 377
Potraga za Deda Mrazom 545
Povratak 210, 229, 280, 373, 516
Povratak Don Žuana 111, 331
Povratak ratnika 111, 332
Povratnik 472
Pozajmljeni stan 550
Poziv na pogubljenje 240, 506
Poziv u dvorac 44, 362
Pozorišna komedija (Szinházkomedia) 131, 415
Pozorišne iluzije 72, 91, 318
Pozorište – komedija 272, 477
Pozorište u Palanci 519
Pozovi me odmah 375
Praćka 200, 235, 336
Pravdenici 287, 539
Pravo na Rusa 240, 241, 407
Pre doručka – kratke i najkraće priče 159, 333
Pred novim životom 213, 19
Predstava "Hamleta" u selu Mrduša donja 32, 45, 61, 491, 534, 541
Preferans 192, 334
Preko sedam mora (Tul az operencián) 67, 436
Prenoćište 199, 538
Preobraćanje bludnice Taide 66, 398
Prerušeni 166, 403
Prestaće vetar 363
Priča o carevom zatočeniku 181, 503
Priča o Džipsiju Trolmanu 280, 351
Priča o Vuku 508
Prijateljstvo, zanat najstariji 96, 103, 242, 379, 461
Princ - Arkadina avantura 357
Princ Rastko – Monah Sava 103, 355, 512
Princes žurka - Haos bajka 356
Princesha e humbur 565
Princezin osmeh 360
Princezine suze 519
Pripitomljavanje 224
Pripitomljavanje (Szeliditések) 419
Privatni život 253, 337
Privatni mir 67, 426
Priviđenje (Vegullia) 49, 560
Prizori iz bračnog života (Jelenetek egy házassagból) 195, 417
Prljave ruke 220, 221, 324
Probudi se Kato 22, 522
Prodan na Kosovu 63, 510
Profesionalac 58, 59, 63, 79, 80, 82, 87, 88, 234, 370, 446, 482, 491, 499, 510, 524, 543, 549
Profesionalac (Profesionisti) 565
Progon ili ubistvo Žan Pola Maraa, u scenskom izvođenju štićenika duševne bolnice u arantonu po zamisli Markiza de Sada177, 471
Program uživo 386
Prokleta avlija 226 - 227, 544
Prokleti knez 125
Prokleti Kovalski 205, 347
Proleće ili noćna mora u Srbiji 223, 381
Proleterska farsa 61
Promocija 68
Propast sveta na Veligdan 199, 518
Prosidba 62, 93, 301, 548
Prosjačka opera 77, 122, 267, 379, 554
Prosjačka opera (Koldusopera) 417
Protekcija 179, 544
Protuve piju čaj 114, 550
Provincijske anegdote 103, 500
Provo edhe nje here, sam 566
Prozerpina ugrabljena 59
Prva dama 134, 513
Prva ljubav 264, 350

Prvi 34, 210, 396, 431
Prvi ispod crte 432
Pseće srce 101, 484
Pseći valcer 276, 326
Psovači 42, 328
Ptic i ptica ili Kuća u kojoj je ponekad boravio i Ivo Andrić 16, 370
Puč 134, 501
Pucnji na Terazijama 161, 367
Pukotina raja 48, 456
Pukovnik ptica 185, 323
Punjene tikvice 171, 322, 391
Puritanska komedija 171, 305
Purpurno ostrvo 134, 557
Pushet e nenes karrar 565
Pustinja 236, 383
Pustolov 377
Pustolovine zmaja Ognjena 501
Put do nirvane 280, 351
Put ka Eleusini 160
Put ka sreći 32, 480
Put oko sveta 112, 355
Put u Nikaragvu 85, 427
Put za Lešće 78
Putnik 219, 373
Putovanje 162, 383
Putovanje Gospodina Perišona 197, 544
Putovanje sa Svetim Savom 530
Putovanje za Nant 177, 179, 183, 471
Putujuće pozorište Šopalović 10, 22, 165, 166, 168, 181, 231, 308, 403, 486, 522
Putujuće pozorište Rikoti 143, 345

Q

Qdo gje e eshte e mundur 565

R

"R" 34, 410
Rado ide Srbin u vojnike 98, 103, 512
Radost ubijanja 272, 473
Radovan III 45, 168, 388, 234, 533
Radovan protiv Ibija 376
Rakoci - istorijski čas (Rakoczi – rendhagyo tortenelmi ora) 284, 421
Randevu na Dunavu (Dunaparti randevu) 118, 414
Randevu u predgrađu 99, 427
Rani jadi 85, 427
Ranjeni orao 62, 87, 228, 446, 519, 548
Raste trava 36, 556
Ravangrad 271, 274, 407
Razbojnici 91, 231, 319
Razvaljivanje 276, 326
Razvojni put Bore Šnajdera 19, 134, 140, 150, 154, 171, 304, 485, 536
Reket 167, 430
Rekviziter 207, 335
Renesansa ljubavi 213, 538
Revizor 10, 86, 158, 176, 185, 200, 305, 314, 404, 436, 559
Revolucija svetih devica 73, 318
Ričard III 92, 105, 301
Ribarske svađe 262, 287, 312, 507
Rimski karneval (Római karnevál) 34, 410
Rođaci iz najboljih dana 124, 321
Rođeni pre 1. veka 114, 512
Rob ljubavi 194, 405
Roberto Cuko 218, 255, 348, 392
Rodoljupci 10, 18, 22, 46, 74, 113, 165, 167, 207, 213, 239 - 240, 264, 325, 335, 395, 471, 484, 503, 524, 553, 555, 559
Rohano Almok (Rohano Almok) 131, 437
Rok-en-rol za decu 354
Roman o Londonu 33, 395
Romeo i Julija 145, 226, 286, 356, 496
Romeo i Julija (Romeo és Julia)) 440
Romokon emelkedö ragyogás 441
Rozenkranc i Gildenštajn su mrtvi 182, 241, 504
Rozenkranc i Gildestern su mrtvi (Kilenc szinész közonséget keres) 419
Rruga e gjeneralit Dromira 563
Ruža vetrova 68
Ruženje naroda u dva dela 24, 27, 45, 225, 315, 472, 481
Ružičasta smrt (A rózsászinü halál) 270, 420
Ružičnjak 164, 493

Ručni rad146, 273, 403, 462
Ruski brak & Američka romansa 94, 330

S

Sa Vukovih staza i bogaza 22, 497, 523
Sabirni centar 42, 200, 224, 234, 277, 278, 313, 328, 406, 559
Sablja dimiskija 61
Sabrane priče 249
Sajgon 20, 434
Sakati Bili 187, 204, 306
Saloma 170, 323
Sam protiv NATO 228, 519
Sama u kući 199, 518
Samo sloga Deda Mraza spašava 506
Samo vi ajte, a mi ćemo grakat i arlaukat 221, 335
Samoubica 36, 48, 229, 241, 465, 487, 555
Samoubica (Az öngyilkos) 419
San anđela (Az angyal álma) 255, 420
San i slava zlatnog lava (Borca za dečja prava) 356
San kosovske noći 57, 370
San letnje noći 21, 76, 91, 164, 283, 354, 408, 490, 537
San o Balkanu 230, 375
San smešnog čoveka – Kako sam pojeo psa 433
San zimske noći 32, 533
Sanduci 45, 481
Sanjah jedan grad (Almodtam egy várost) 167, 438
Saputnici 226, 461
Sara Bernar 134, 512
Sarajka u Beogradu 375
Sarajka u parlamentu ili lustrirana popićka 266, 377
Sarcasticus ili Rođenje virusa 250, 381
Saslušanje 327
Sastanak na vrhu 269
Savanarola i njegovi prijatelji 164, 514
Sedmorica iz Tebe 110, 332
Sedmorica: Kako bismo ih danas čitali 48, 466
Seme 103, 525
Seme 10 199, 518
Senka gospodina Vipa 509
Senke orahove grane 229, 538
Seobe 11, 314
Serenada 228, 519
Servis duša (Servisi dhe shpirtit) 200, 562
Seviljski zavodnik i kameni gost 116, 429
Sezona naručenih ubistava 237
Shoferet 564
Shoping and fucking 324, 252
Shtepia me shume çelsa 564
Shvati jednom ljudski rode da ne možeš bez prirode 80, 511
Sigurna kuća 284, 409
Sija sunce iznad Seneke (Eg a nap Seneca Felett) 196, 439
Sile u vazduh 63, 64, 114, 482, 499, 525
Silvija 190, 347
Simeon Nemanja 151, 513
Sinopsis o slobodi 278, 312
Sirano de Beržerak 74, 75, 284, 300
Sirano de Beržerak (Cyrano de Bergerac) 421
Sirota Kata Betlen (Arva bethlen Kata) 196, 438
Siroti mali hrčki 14, 62, 118, 339, 447, 541
Sistem 239, 516
Skapenove podvale 102, 226, 230, 461, 542
Skup 252, 274, 325
Sledeći 226, 391
Slika Dorijana Greja ili Igra promene 378
Slika za veliki zid 20, 479
Slobodna teritorija 94, 331
Slobodne žene balkanske 237, 376
Služavka gospodarica 60, 378
Slušaj amo 80, 103, 114, 512, 526, 535
Sluškinja 129, 192, 211, 380
Sluškinje (Cselédek) 418
Slučaj Hinkeman 160, 380
Slučajevi 179, 389
Slučajna smrt jednog anarhiste 469
Sluga dvaju gospodara 256, 432
Smešna strana istorije 95
Smešna strana muzike 191, 372

Smešne precioze 257, 495
Smert Uroša petago 2001 236
Smrt i devojka 146, 210, 403
Smrt Kuzmana kapidana (Smrtta na Kuzman Kapdan) 66, 398
Smrt majke Jugovića 163
Smrt mi dolazi iz takvoh očiju (Vdekja më vjen prej syve të tillë) 36, 560
Smrt trgovačkog putnika 103, 500
Smrtonosna klopka 159, 333
Smrtonosna motoristika 69, 178, 272, 430, 445
Sneško Belić na karnevalu 499
Snežana i sedam patuljaka 34, 520, 532
Snežna bajka 360
Snežna Kraljica 357
Soba 8 376
Sokratov testamenat 126, 302
Solunci govore 40, 53
Space Saloma 254
Spaseni 64, 78, 196, 330, 460, 482
Spaseni za dlaku 27, 316
Sprovod u Teresienburgu 49, 424
Srbi grade kuću 266, 377
Srbijom uzvodno 40, 42, 329
Srce 76
Srce od rubina 363
Srećan događaj 35, 196, 455
Srećan događaj (Orvendetes esemény) 439
Srećna nova 49 22, 522
Srećna nova sestra 352
Srećni dan 34, 78, 330
Srećni dani (O, azok a szép napok!) 411
Srećni princ 210, 472
Sredina pođi napred 389
Srpska Atina 130, 402
Srpska drama 128, 150, 153, 208, 492, 557
Srpska trilogija 221
Srpske glave 79, 483
Srpski revizor 21, 532, 540
Staklena menažerija 20, 48, 94, 97, 119, 152, 209, 331, 390, 400, 443, 456, 513, 523, 556
Stanica Brodarevo 268, 517
Stanje šoka 247, 308
Stara dobra vremena 257, 495
Stari drugari (Furcsa pár) 167, 437
Staza divljači 66, 76, 342, 398
Staze 76
Stefan Dušan 200, 514
Stilske vežbe 141, 304
Stolice 241, 477
Strašan laf 181, 551
Stradija 31, 230
Stradija, What is this 242, 451
Strah za granicu 28, 40
Strahinjić Ban 115
Strankadžije ili ti Neki Sterija piše Rodoljupce 86, 467
Strankadžije 114, 526
Strip – teaze 178, 438
Stujardese 213, 377, 538
Stvaranje duge 254
Stvaranje sveta (A világ teremtése és egyéb ügyek) 85, 412
Stvaraoci zvezda (Sztárcsinalok) 195, 417
Subotica i detalji otpora 67, 425
Sudbina i komentari 245, 309
Sufle od pomorandži i mladež 41, 341
Sumnja 225, 431
Sumnjivo lice 21, 46, 63, 73, 113, 146, 153, 154, 156, 168, 213, 259, 317, 402, 472, 484, 510, 518, 523, 539, 547, 558
Suparnici 191, 334
Supermarket 251, 252, 324
Suton 292
Sutra će biti bolje 268, 488
Suze su O.K 203, 307
Svačije 46, 523
Svadba (Lakodalom) 210, 439
Svadba (Menuegzö) 20, 434
Svadba (u Srba) 384
Svadba Krečinskog 239, 519
Svadbeni varalica (Házasságszedelgö) 147, 415
Svako na svoj način (Mindenki máskent csinálja - Kabaré) 147, 415
Svakodnevno pozorište 192, 334
Sve će se razjasniti 213, 552

Sve je dobro što se dobro svrši 44, 209, 352, 461
Sve je zezanje – bez zezanja 491
Sve zbog seksa 132, 448
Svećar 93, 342
Sveopšti neprijatelj (Kozellenseg) 226, 440
Svet 274, 452
Sveti Georgije ubiva aždahu 17, 18, 21, 32, 33, 153, 160, 339, 394, 490, 497, 523
Sveti Nik, Nicholas Edward Cave - Život i veze 379
Sveti Sava 59, 70
Svetislav i Mileva 119, 556
Svetlost u noći 40, 316
Svetski vašar 166, 403
Svi moji sinovi 147, 191, 334
Svi moji sinovi (Edes Fiaim) 415
Svilen konac 61, 76
Svinja (Amerikanac u Beogradu) 375
Svinjski otac 286, 546
Svira jedna violina (Szól egy hegedu) 178, 438
Sviraj to opet, Sem (Járszad ujra...!) 178, 438
Svu noć da se volimo 68, 456
SZ. J. lét és idö 436
Szélidités 434

Š

Šargor 359
Šarlo 99, 428
Šest lica traže pisca 211, 255, 473
Šest lica traže pisca (Hat szereplö szerzöt keres) 418
Šine u vazduhu 50
Šine 264, 325
Šiptar I 49
Šiptar II 49
Širli Valentajn 369
Širok život 213, 538
Šizgal to night 377
Škola za žene 20, 98, 127, 344, 424
Škola za žene (A nök iskolája) 413
Škola za muževe 32, 480
Školska slava Sveti Sava 512
Školice 210, 476
Školu vole i Mica i Stole 552
Šok prepoznavanja 149
Šopska ambasada 374
Šnajderski kalfa 245
Šovinistička farsa 35, 465
Šrafekser i autoklav 143, 345
Šta je sobar video 86, 95, 364, 467
Šta je batler video (Amit a lakáj látott) 270, 420
Šta je to u ljudskom biću što ga vodi prema piću 239, 494
Šta to Kabuš pogrešno radi 315
Šuma 152, 273, 462, 513, 542
Šuman (Schumann) 280, 351
Šumsko snegovanje 498

T

Tajanstvena fioka 151, 258, 527, 553
Tajna čarobne muzike 227, 545
Tajna plave ptice 376
Tajna plavog zeca 358
Tajna veza 78
Tajni brak 208
Tajni plamen 543
Talenti i obožavaoci 118, 151, 468, 536
Talični Tom i Daltoni 165, 514
Talijini kentauri 119, 458
Talk show – Gabriela si-a extirpat un ovar 452
Tamna je noć 119, 121, 135, 136, 385, 387
Tamni vilajet 198, 487
Tamo amo 144, 333
Tango 60, 182, 209, 329, 450, 504
Tartif 76, 186, 259, 306, 516
Tartif (Tartuffe) 435
Tartif ili Licemer 364
Tašana 212, 268, 487, 531
Tavan (A padlás) 177, 416
Teatar čudesa 543
Teatro LAH-CHO 376
Teatru descompus sau omul-lada-de-gunoi 452
Tebanska kuga 28, 340
Telefon nije zazvonio 20, 480

Téli teplince 418
Terasa 276, 326
Tergovci 124, 321
Terorizam 286, 546
Terra incognita 164, 259, 527, 530
Tesla 125
Tesla ili prilagođavanje anđela 141, 304
Tetovirana ruža 21, 127, 303
Tetovirane duše 20, 35, 200, 444, 479, 490, 505
Tezja e karllit 565
The step 241
The Three Little Pigs 467
Tišina treznih 279, 313
Tibetanska knjiga 44
Tigar sa superpovrćem 61
Timon Atinjanin 131, 429
Titanik - revija na vodi (Titanic vizirevu) 257, 440
To je na klupi (Hárman a padon) 48, 411
To loza više ne rađa 76
Topografija ekstrema 250, 381
Torkvato Taso 240, 407
Totovi (Tóték) 256, 339, 388, 410, 440
Trainsportting 174, 380
Traktor 251
Tramvaj zvani želja 123, 199, 228, 379, 528, 553
Trapavi zmaj 32, 533
Trgovina 281, 339
Tri života Isidore Dankan 319
Tri čekića (a o srpu da i ne govorimo) 47, 396
Tri boje duge 374
Tri frtalja Beograda 365
Tri musketara 358, 365
Tri praseta 469, 521, 550, 554
Tri praseta i dva vuka 390
Tri sestre 43, 146, 148, 210, 370, 403, 429, 475
Tri tetkice 476
Tri u onom stanju 95, 364
Tri verzije života 233, 348
Tri visoke žene 139, 322
Trinaest božijih tričarija 30, 327
Trinidad 112, 379
Triptih 282
Trka s vremenom 391
Troil i Kresida 138, 321
Trojanke 158, 171, 305
Troje 281, 338
Trpeza svetih Nemanjića - poselo stare srpske muzike 376
Tužna je nedelja 85, 109, 301
Tuce svilenih čarapa 26, 315
Turneja 172, 183, 346
TV Boško Vam predstavlja - Neće moći 374
Tvrdica (Koprraci) 180, 562

U

U agoniji 16, 370
U cara Trojana kozje uši 358
U logoru 200, 232, 237, 504
U lovu na bubašvabe 284, 408
U mreži 267, 546
U naviljcima287, 517
U plamenu strasti 174, 183, 194, 372
U poseti kod gospodina Grina 350
U potpalublju 155, 159, 168, 322
U potrazi za izgubljenim vremenom 86, 427
U potrazi za Marselom Prustom 55, 88, 317
U poverenju 144, 226, 333, 391
U znaku Alfa 68, 456
Ubica 335
Ubistvo sestre Džordž 253, 337
Učene žene 114, 299, 512
Uho grlo nož 264, 350
Uježž 255, 392
Ujka Vanja 12, 13, 48, 109, 134, 200, 259, 297, 343, 465, 526
Ujka Vanja (Xhaxha Vanja) 562
Ukokaj moga muža 87, 114, 151, 457, 483, 527, 549
Ukroćena goropad 98, 126, 171, 258, 302, 468, 488
Ulični psi 174, 380
Umetnošću protiv rata 210, 451
Umorni 102, 549
Umri muški 229, 516
Umrla je gospođa majka gospođina 222, 367

Unosno mesto 151, 526
Uobraženi bolesnik 262, 312, 447
Urnebesna tragedija 77, 79, 80, 88, 118, 371, 448, 500
Uspavani Deda Mraz 504
Uspavanka 537
Uspomene Sare Bernar 53, 454
Uticaj gama zraka na sablasne nevene 110, 332

V

Vadisrce 61, 354
Valjevska bolnica 38-40, 53, 316
Vartolomejski vašar 138, 321
Vasilisa prekrasna 112, 355
Vatrotehna 426
Važno je zvati se Ernest 22, 497
Veče sa Petrom Božovićem 374
Veče satire Ošišani jež 375
Večera sa prijateljima 249, 349
Večeras slušate 250, 373
Večiti mladoženja 12, 13, 132, 297
Večiti studenti 45, 134, 502, 533
Vekovi su prohujali 525
Velika auto trka 55, 317
Velika doktorska bajka 243, 451
Velika drama 245, 246, 309
Velika sveska 205, 347
Veliki dan 221, 336
Veliki Mak 48, 455
Veliki obračun u cirkusu 63, 510
Venčanje 284, 408
Venecijanka 103, 181, 528, 561
Ventrusët 560
Vere i zavere 210, 405
Vernisaž 546
Vesele žene i Falstafove scene 397
Vesele žene vindzorske 48, 106, 167, 319, 449,
Veseli voz 497
Vesnik proleća II 554
Veštice iz Salema 52, 299
Višnjik 114, 115, 132, 219, 256, 262, 274, 311, 324, 432, 448
Viđenje Isusa Hrista u kasarni VP 2507. 44, 352
Via Italia 284, 287, 421
Vidimo se u Den Hagu 208, 385
Viktor 356
Viktor ili besmrtna mladost 58, 59, 199, 528
Viktor ili deca na vlasti 101, 483
Vila “Rajski mir” 87, 457
Vilijeva menažerija 362, 388
Villa Sachino 282, 339
Vilovnjak od zapadnih strana 167, 471
Vini Pu (Micimackó) 224, 419
Vinsent 282, 338
Vinski kabare 80, 500
Violinista na krovu 365
Virus 190, 198, 201, 372, 487
Visniec Matei 452
Visoka škola foliraže 112, 365
Viteška vremena 61
Vitezovi i nebeska vojska 68
Viza 235, 336
Vlade Divac & tim snova 546
Vladika Nikolaj - Oslobođenje 385
Vlasnik bivše sreće 168, 558
Vlast 87, 230, 457, 506
Voćni dan 35, 455
Vođa 86, 117, 401, 456
Vojcek (Woyzeck) 32, 66, 99, 105, 271, 408, 412, 437, 509
Vojvotkinja od Malfija 52, 299
Volšebnici 49, 556
Volim svoju ženu 361
Voz za zemlju Oz 449
Vozač 525
Vožd Karađorđe i knez Miloš 126, 303
Vrag ne spava 162, 192, 335, 385
Vrata doma 21, 490
Vreme čuda 110, 343
Vreme se približava (Kozeleg az ido) 284, 421
Vrteška 192, 334
Vučkove novogodišnje zavrzlame 505
Vuk 20, 479
Vuk i Vrščani 35, 444

Vukov testamenat 22, 540

X

X + Y = 0 281, 338

Z

Zašto ubiti suprugu-a 226, 391
Začarano magarence 543
Zagonetne varijacije 188, 306
Zaljubljena mudrica 134, 536
Zamisli život 266, 369
Zanat gospođe Voren 555
Zapali me 94, 114, 152, 331, 513, 525
Zar i ti, sine Dragče 287, 539
Zasjede 35, 444
Zavodnik 266, 377
Zbog mraka 132, 459
Zbogom oružje 80, 82
Zeinimuro 434
Zenit – drugo lansiranje 68
Zenit – treće lansiranje 68
Zganarel ili Uobraženi bolesnik 180, 514
Zgazi me 378
Zid, jezero 58, 59
Zidanje Skadra 40, 46, 498
Zigi, zvezdana prašina 144, 379
Zimska bajka 502
Zimski dvorac 76, 364
Zla žena 48, 134, 180, 210, 214, 226, 228, 444, 472, 526, 559
Zlatno runo 34, 236
Zločin i kazna 94, 96, 99, 103, 105, 331, 427
Zločin na kozijem ostrvu 19, 46, 394, 524
Zlostavljanje 20, 44, 479
Zmaj 353
Zmaj od Srbije 133, 135, 485
Zmijin svlak 236
Zona Zamfirova 133, 151, 550
Zoološka priča 95, 167, 177, 404, 471
Zora na istoku 77, 79, 88, 371, 483
Zorka end momcovi 374
Zubi 284, 409
Zunzara 226, 451
Zver na mesecu 253, 274, 337
Zvezda na čelu naroda 68, 69, 445

Ž

Žabar 76, 342
Žak ili pokornost 40, 102, 316, 542
Žaklina bandeka 281, 287, 386
Ždralovo perje 167, 354, 470
Žega 265, 384
Želiš li da ti vežem oči 550
Žene u narodnoj skupštini 83, 399
Žene, ah te žene 390
Ženidba 149, 165, 448, 503
Ženidba i udadba 149, 178, 240, 430, 448, 530
Ženski orkestar 61, 67, 167, 271, 374, 387, 408, 430, 466
Ženski razgovori 210, 451
Ženski rock'n folk bend 35, 454
Živi, živi duh slovenski 35, 465
Život i priključenija Dositeja Obradović 541
Život i priključenija vojnika Ivana Čonkina 256, 462
Život ili pozorište? 279, 313
Život iz početka 237, 386
Život je bajka 44
Život je lep 500
Život je san 139, 171, 303
Život je sve što te snađe 267, 495
Život Jovanov 93, 371
Život provincijskih plejboja posle Drugog svetskog rata ili Tuđe hođemo – svoje ne damo 19, 163, 395, 486
Život u pozorištu 40, 80, 199, 317, 542, 552
Životkin venac i drug slovenjac 31
Žorž Danden 114, 267, 536, 554

Pogovor

Prilikom čitanja ili analize teksta *Između kraja i početka* lako je uočiti da ne postoje informacije o značajnim glumačkim ostvarenjima u periodu od l986. do 2005. godine i profesionalnim dečijim pozorištima. Da li je reč o nenamernoj grešci, previdu, određenom konceptu ili nečem drugom?

Među delima koja sam pisao o pozorištu – tri knjige čine posebnu celinu. To su *Pozorišni život u Srbiji od l835. do l944. godine, Pozorišni život u Srbiji od l944. do l986. godine* i *Pozorišni život u Srbiji od l986. do 2005. godine*. Dominantna želja u ovim radovima je bila utvrđivanje repertoara profesionalnih dramskih ansambala i onih koji su reč povezivali sa pokretom i muzikom u specifičnim scenskim formama. Kroz sve to utvrđivan je osnovni program svakog pozorišta u određenom vremenskom periodu, s tim što su prevashodno razmatrani tekstovi domaćih i stranih pisaca, odnos režije prema pojedinim delima i ukazivano na opšte vrednosti scenskog izraza u ukupnom razvoju pozorišne umetnosti. U tome nema pretencioznosti da se izriču definitivni sudovi ili obezvređuju doprinosi pojedinih umetnika, a posebno glumaca, u kreiranju određenih predstava. Isto bi se moglo reći za scenografe, kostimografe, kompozitore i ostale umetničke profesije koje su prisutne u zajedničkom stvaranju scenskih iluzija. To je izazivalo moju posebnu pažnju u kritikama, recenzijama i komentarima koje sam ispisivao punih pedeset godina, a koliko mi je poznato, u sećanju su ostale verovatno stotine pa i hiljade takvih beležaka. Iz perioda koji je obuhvaćen u studiji *Između kraja i početka,* odabrane kritike su objavljene u knjigama *Posle pozorišta, U vremenu prolaznosti, Odlaženje,* druga svedočanstva i esejistička razmatranja u delima *Beogradsko glumište, Iluzije na Cvetnom trgu, Bitef i pozorište, Sterijino pozorje, Pozorište i tradicija.* Za moja shvatanja o prirodi glumačke umetnosti verovatno su isto tako važne monografije o velikim glumcima – *Pera Dobrinović, Dobrica Milutinović, Žanka Stokić, Raša Plaović* i *Milivoje Živanović.* Iz toga se može zaključiti ili suočiti sa činjenicom da ne postoji ni jedan značajniji dramski umetnik u ovom dugom periodu čijim se kreacijama nisam bavio.

Istine radi – glumu sam zavolio u detinjstvu a preko nje i pozorište, pa zar je onda čudno što sam kritike počeo da pišem sa šesnaest godina. Od tada neprekidno istražujem – kada gluma prerasta okvire određene delatnosti i postaje istinska umetnost što zalazi u domen stvaralaštva koje graniči sa poezijom.

Glumci su ti zbog kojih prevashodno publika i dolazi u pozorište. Između reditelja i pisaca, određene društvene situacije i samog života oni najbolji uvek traže objašnjenja u sebi i na sceni koja im omogućuju da objektiviziraju svoju personalnost. Među njima postoje razlike u shvatanjima glumačke ličnosti i subjektivizma ali i mnogo toga što ih u osnovi spaja jer uvek zajednički nalaze svoje mesto i smisao u predstavi. One su za njih vreme, prostor, mogućnost sagledavanja istina, slobodno kretanje od svesti do podsvesti, otkrivanje nepoznatog, pa su granice između fizičkog pokreta, reči i emotivnog doživljaja uklonjene. Sve ono što karakteriše život i više od toga vezano je za njihovu igru i postaje način na kojoj se potvrđuju u svojoj neponovljivosti. Zato su repertoari i predstave osnova njihovih biografija i ubeđenje da se istorija pozorišta može sada sagledavati i na druge načine, a pogotovo kroz razvoj glumačkog izraza. Ovim kao i drugim knjigama sličnog podsticaja zato se i pripremaju osnove na kojima se svaka pozorišna delatnost i njihov doživljaj može u vremenu koje dolazi prevesti u istoriju, tradiciju i trajan sistem vrednosti.

Dečija pozorišta su poseban problem. U novije vreme sve je više onih koji u svemu izjednačavaju igru za odrasle i za one najmlađe. Međutim, delim uverenje koje neprekidno ukazuje na specifičnosti, sličnosti ali i bitne razlike u samom doživljaju na sceni. Kako su tokom mnogih decenija dvadesetog veka dečija pozorišta bila i u funkciji pripremanju novih generacija za ljubav i razumevanje za pozorište to valja respektovati, bez obzira na teoretske pristupe, njihovu permanentnu programsku okrenutost prema budućnosti, a to podrazumeva da im valja pristupati sa većim razumevanjem i poštovanjem.

Repertoari su izvorišta svih naših interesovanja u pozorištu. Sada konačno znamo ko je i šta i kako igrao na profesionalnim scenama tokom devetnaestog i dvadesetog veka. Moja radoznalost je trajala punih trideset godina. Možda je to i zaveštanje onima što će voleti, stvarati i suditi pozorištu koje će biti tek prepoznato kao nova vrednost u veku koji nas nadilazi.

Autor

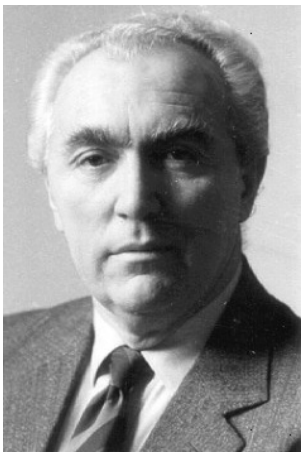

Beleška o piscu

Petar Volk je prisutan u kulturnoj javnosti kao pozorišni i filmski kritičar, istoričar i teoretičar. Rođen je 1931. godine u Bosanskom Petrovcu. Diplomirao je književnost na Filozofskom faklutetu u Zagrebu. Doktorirao je filmsku i pozorišnu estetiku na Karlovom univerzitetu u Pragu 1971. godine. Univerzitet umetnosti u Beogradu dodelio mu je doktorat nauka iz oblasti istorije filma 1986. godine. Rukovodio je mnogim značajnim projektima i poslovima u oblasti kulture. Delovao je, pored ostalog, kao direktor Festivala jugoslovenskog filma, Muzeja pozorišne umetnosti SR Srbije i upravnik Jugoslovenskog dramskog pozorišta. Bio je redovan profesor i šef katedre za teoriju i istoriju Fakulteta dramskih umetnosti u Beogradu. Dugogodišnji je rukovodilac istraživanja u kapitalnim projektima iz oblasti nacionalnog pozorišta i filma.

Objavljene knjige: *Balada o trubi i maglama,* Epoha, Zagreb 1965. (u okviru zajedničkog izdanja sa Brankom Belanom pod naslovom *Sjaj i beda filma), Estetika moderne animacije*, Slavija, Beograd, 1970; *Sloboda filma*, Slavija, 1970; *Opasne slike*, Nezavisna izdanja, Beograd, 1971; *Moć krize*, Institut za film, Beograd, 1972; *Svedočenje I,* Nezavisna izdanja, *Beograd, 1973; Svedočenje II,* Književne novine, Beograd, 1975; *Raša*, Muzej pozorišne umetnosti SR Srbije, 1975; *Sazrevanje*, Centar film, Beograd, 1976; *Izazov stvarnosti*, Svetlost, Kragujevac, 1976; *Put filma*, Morava film, Beograd, 1976; *Milivoje Živanović*, Muzej pozorišne umetnosti SR Srbije, Beograd 1977; *Pozorište bez maske*, Scena, Novi Sad, 1977; *Pozorišne kritike*, Književne novine, Beograd, 1978; *Antologija svetskog filma I i II,* Univerzitet umetnosti, Beograd, 1980; *Savremeni jugoslovenski film*, Institut za film i Univerzitet umetnosti, Beograd, 1982; *Dobrica Milutinović*, Zapis, Beograd, 1982; *Pera Dobrinović*, Srpsko narodno pozorište, Novi Sad, 1986; *Žanka Stokić*, Književne novine, Beograd, 1986; *Istorija jugoslovenskog filma*, Institut za film, Beograd, 1986; *Antologija filma*, Univerzitet

umetnosti, Beograd, 1988; *Pozorišni život u Srbiji 1944–1986. godine*, Institut za pozorište, film, radio i televiziju Fakulteta dramskih umetnosti, Beograd, 1990; *Pozorišni život u Srbiji 1835–1944,* Fakultet dramskih umetnosti i Pozorišni muzej Srbije, Beograd, 1992; *Posle pozorišta*; Muzej pozorišne umetnosti Srbije, 1993; *Povratak u budućnost*, Institut za film, Beograd, 1994, *Pisci nacionalnog teatra*, Muzej pozorišne umetnosti, 1995; *Srpski film*, Institut za film, Beograd, 1997; *Sudbine*, Institut za film, Beograd, 1997; *Iluzije na cvetnom trgu*, Muzej pozorišne umetnosti, Beograd, 1998; *Srpsko pozorište, ilustrovana istorija dramskog stvaralaštva,* Muzej pozorišne umetnosti, Beograd, 1998; *U vremenu prolaznosti*, Muzej pozorišne umetnosti, Beograd, 1999; *Let nad močvarom*, Institut za film, Beograd, 1999; *Petar Volk i pozorište – zbornik*, Muzej pozorišne umetnosti, Beograd, 2000; *Pozorište i tradicija* (studije i eseji), Muzej pozorišne umetnosti, Beograd, 2000, *Dvadeseti vek srpskog filma*, Institut za film – Jugoslovenska kinoteka, Beograd, 2001, *Beogradsko glumište,* Madlenijanum, Beograd 2001, *Bitef i pozorište*, Prometej, Novi Sad 2003, *Odlaženje,* Savez dramskih pisaca Srbija, Beograd 2003, *Iluzije*, Institut za film 2003, *Pozorje i nacionalna drama,* Sterijino pozorje, Madlenijanum i Prometej, 2003, *Žanka Stokić* (dopunjeno izdanje), Narodno pozorište, Beograd 2004, *Raša Plaović* (dopunjeno izdanje), Narodno pozorište, Beograd 2005, *Dobrica Milutinović* (dopunjeno izdanje), Narodno pozorište, Beograd 2006.

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

792.09(497.11)"1944/1986"

ВОЛК, Петар

Između kraja i početka : pozorišni život u Srbiji od 1986. do 2005. / Petar Volk. – Beograd : Muzej pozorišne umetnosti Srbije, 2006 (Beograd : Publish). – 611 str. : ; 24 cm.

Tiraž 300. – Beleška o piscu: str. 610-611. – Registri.

ISBN 86–80629–40–5

COBISS.SR–ID 129647884
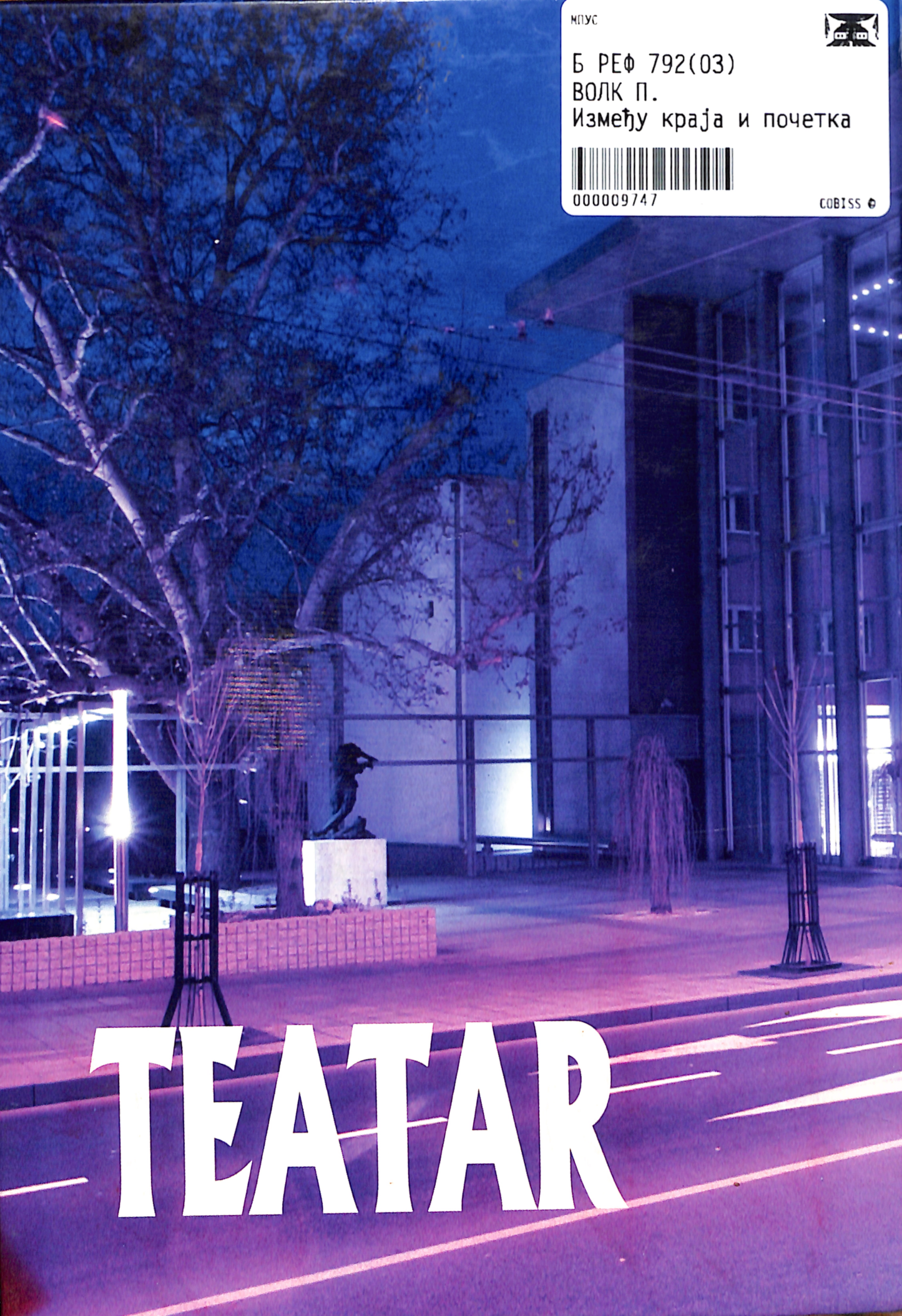
МПУС
Б РЕФ 792(03)
ВОЛК П.
Између краја и почетка
000009747
COBISS